

GOVERNMENT OF INDIA  
ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA

CENTRAL  
ARCHÆOLOGICAL  
LIBRARY

ACCESSION NO. 8998

CALL No. Sa 8 Km. / G. N. B.

D.G.A. 79



Parts 7, 8 & 9

(Drona, Karna & Śalya-gadā)

~~D 3204~~

~~D 3204.20~~



॥ अथ श्रीमहाभारते द्रोणपर्व प्रारभ्यते ॥

Sa8km  
G.N.B.



8998

4718

X4



CENTRAL ARCHAEOLOGICAL  
LIBRARY NEW DELHI

Acc. No. 8198

Date 23.7.57

Call No. 828 km  
G.N.B









श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ प्रणम्यपरमात्मानं प्राचीनायावर्त्मना ॥ द्रोणपर्वणि संक्षेपाद्भाववीपो वितन्यते ॥ १ ॥ पूर्वस्मिन्पर्वणि विश्वरूपप्रदर्शनं तद्विदाचारिणादिमार्गापेक्षा च भीष्मकृतकालप्रतीक्षया दर्शिता । तत्रैव निष्कलं रूपं तमेव शरणं गच्छ । तमेव चायं पुरुषं प्रपद्ये उत्तमः पुरुषस्त्वन्यस्यादिना उक्तं तदधिगमवता च नास्तितन्मार्गापेक्षेति द्रोणनिर्वाणनिदर्शनेन दर्शयिष्यन् द्रोणपर्वसमारभते । तमप्रतिमसत्त्वो जइत्यादिना । तत्राख्यायिकायो धोत्साहाया महतामपि मृत्युरस्तीत्यादिना जगदनित्यत्वप्रदर्शनार्था च तत्र सत्त्वं धैर्यं महत्यपि दुःखकारणैकत्वराहित्यं ओजोमानसं बलं बलं शरीरदाढर्यं वीर्यमुत्साहादिहेतुः पराक्रमः पराभिभवसामर्थ्यं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजय उवाच ॥ तमप्रतिमसत्त्वो जव लवीर्यसमन्वितम् ॥ हतं देवव्रतं श्रुत्वा पांचाल्येन शिखंडिना १ धृतराष्ट्रस्ततो राजा शोकव्याकुललोचनः ॥ किमचेष्टत विप्रर्षे हतो पितरि वीर्यवान् २ तस्य पुत्रो हि भगवान् भीष्मद्रोणमुत्तरैः ॥ पराजित्य महेष्वान् पांडवान् राज्यामिच्छति ३ तस्मिन्हते तु भगवन्केतौ सर्वधनुष्मताम् ॥ यदचेष्टत कौरव्यस्तन्मे ब्रूहि तपोधन ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निहतं पितरं श्रुत्वा धृतराष्ट्रे जनाधिपः ॥ लेभेन शांतिं कौरव्यश्चिता शोकपरायणः ५ तस्य चित्तयतो दुःखमनिशं पार्थिवस्य तत् ॥ आजगाम विशुद्धात्मा पुनर्गावल्गणिस्तदा ६ शिविरात्संजयं प्राप्तं निशि नागाह्वयपुरम् ॥ आं विकेयो महाराज धृतराष्ट्रोऽन्वपृच्छत ७ श्रुत्वा भीष्मस्य निधनमप्रहृष्टमना भृशम् ॥ पुत्राणां जयमाकांक्षन् विललापातुरो यथा ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संशोच्य तु महात्मानं भीष्मं भीमपराक्रमम् ॥ किमकार्षुः परं तात कुरवः कालचोदिताः ९ तस्मिन्विनिहते शूरे दुराधर्षे महात्मनि ॥ किं नुस्विकुरवोऽकार्षुर्निमग्नाः शोकसागरे १० तदुदीर्णं महत्सैन्यं त्रैलोक्यस्यापि संजय ॥ भयमुत्पादयेत्तीव्रं पांडवानां महात्मनाम् ११ कोहिदौ पांधने सैन्ये पुमानासीन्महारथः ॥ यं प्राप्य समरे वीरानत्र स्यंति महाभये १२ देवव्रते तु निहते कुरूणामृषभे तदा ॥ किमकार्षुर्नृपतयस्तन्ममाचक्ष्व संजय १३ ॥ संजय उवाच ॥ शृणु राजन्नेकमनावचनं ब्रुवतो मम ॥ यत्ते पुत्रास्तदाऽकार्षुर्हते देवव्रते मृधे १४ निहते तु तदा भीष्मे राजन्सत्यपराक्रमे ॥ तावकाः पांडवेयाश्च प्राध्यायंत पृथक्पृथक् १५ विस्मिताश्च प्रदृष्टाश्च क्षत्रधर्मैर्निशम्यते ॥ स्वधर्मैर्निश्चिन्ना नास्ते प्राणिपत्यमहात्मने १६ शयनं कल्पयासासु भीष्मायामितकर्मणे ॥ सोपधानं नरव्याघ्रशरैः सन्नतपर्वभिः १७ विधाय रक्षां भीष्माय समाभाष्य परस्परम् ॥ अनुमान्य च गंगेयं कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् १८ क्रोधसंरक्तनयनाः सद्यस्त्य परस्परम् ॥ पुनर्युद्धाय निर्जग्मुः क्षत्रियाः कालचोदिताः १९ ततस्तूर्यनिनादैश्च मेरीणां निनदेन च ॥ तावकानामनीकानि परेषां च विनिर्ययुः २० व्यावृत्तेऽर्यम्णि राजेन्द्र पतिते जान्हवी सुते ॥ अमर्षवशमापन्नाः कालोपहतचेतसः २१

इष्टस्य पुनः पुनर्भयं निवेशनम् १ दुःखं दुःखहेतुम् ६ शिविरात्तद्वतः कुरुक्षेत्रात् । पृच्छेद्विकर्मकत्वात् पुत्राणां जयं अन्वपृच्छते तिसंबंधः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । अर्यम्णि सूर्ये व्यावृत्ते अपराण्हावलंबिनि ३१



द्रोण. ७  
अ०  
॥ १ ॥

म.भा.टी.  
॥ १ ॥

२२ मोहाजयाशारूपात् शांतनवस्यवधादितिपरेषांबलवत्वात् मृत्युसाहूतामृत्यवशाः मृत्युनाहूताइत्यपिपाठः २१ । २४ द्यौरिवनिःश्रीका खमिवशून्या २५ विपन्नसस्येतानिःसारा असंस्कृता वाग्यथाकर्तव्येअसमर्था आसुरीवसेनाव्याकुला इवशब्दोवाक्यालंकारे २६ विधवेवनिरलंकारा शुष्कतोयेवनिरुपयोगा वृकैरिवनिरुज्जाआसन्नमरणापृषतीचित्रमूमी २७ । २८ विष्वग्वाताअनेक अनादृत्यवचःपथ्यंगांगेयस्यमहात्मनः ॥ निर्ययुर्भरतश्रेष्ठाःशस्त्राण्यादायसत्वरः २२ मोहात्तवसपुत्रस्यवधाच्छांतनवस्यच ॥ कौरव्यामृत्युसाहूताःसहि ताःसर्वराजभिः २३ अजावयइवांगोपावनेश्वापदसंकुले ॥ भृशमुद्विग्नमनसोहीनादेवव्रतेनते २४ पतितेभरतश्रेष्ठेवभूवकुरुवाहिनी ॥ द्यौरिवापेतनक्षत्राहीनं खमिववायुना २५ विपन्नसस्येवमहीवाकैवासंस्कृतातथा ॥ आसुरीवयथासेनानिगृहीतेनृपेबलौ २६ विधवेवरारोहाशुष्कतोयेवनिमृगा ॥ वृकैरिववनेरु द्वापृषतीहतयूथपा २७ शरभाहतसिंहेवमहतोगिरिकंदरा ॥ भारतीभरतश्रेष्ठेपतितेजान्हवीसुते २८ विष्वग्वाताहतारुग्णानौरिवासीन्महार्णवे ॥ बलिभिः पांडवैर्वीरैर्लेब्धलक्षैर्भृशार्दिता २९ सातदाऽऽसीद्दृशंसेनाव्याकुलाश्वरथादिपा ॥ विपन्नभूयिष्ठनराकृपणाध्वस्तमानसा ३० तस्यांत्रस्तानृपतयःसैनिकाश्च पृथग्विधाः ॥ पातालइवमज्जंतोहीनादेवव्रतेनते ३१ कर्णहिकुरवोऽस्मार्पुःसहिदेवव्रतोपमः ॥ सर्वशस्त्रभृतांश्रेष्ठरोचमानमिवातिथिम ३२ बंधुमापद्रतस्येव तमेवोपागमन्मनः ॥ चुक्रुशुःकर्णकर्णेतित्रभारतपार्थिवाः ३३ राधेयंहितमस्माकंसूतपुत्रंतनुत्यजम् ॥ सहिनायुध्यततदादशाहानिमहायशाः ३४ सामात्य बंधुःकर्णोवैतमानयतमाचिरम् ॥ भीष्मेणहिमहाबाहुःसर्वक्षत्रस्यपश्यतः ३५ रथेषुगण्यमानेषुबलविक्रमशालिषु ॥ संख्यातोऽर्धरथःकर्णोद्विगुणःसन्नरर्षभः ३६ रथातिरथसंख्यायांयोऽग्रणीःशूरसंमतः ॥ सासुरानपिदेवेशानरणेयोयोद्धुमुत्सहेत् ३७ सतुतेनेवकोपेनराजनगांगेयमुक्तवान् ॥ त्वयिजीवतिकौरव्यनाहंयो त्स्येकदाचन ३८ त्वयातुपांडवेयेषुनिहतेषुमहामृधे ॥ दुर्योधनमनुज्ञाप्यवनंयास्यामिकौरव ३९ पांडवैर्वाहतेभीष्मेत्वयिस्वर्गमुपेयुषि ॥ हंताऽस्म्येकरथेने वक्रुत्स्नान्यान्मन्यसेरथान् ४० एवमुक्तामहाबाहुर्दशाहानिमहायशाः ॥ नायुध्यतततःकर्णःपुत्रस्यतवसंमते ४१ भीष्मःसमरविक्रांतःपांडवेयस्यभारत ॥ ज घानसमरेयोधानसंख्येयपराक्रमः ४२ तस्मिंस्तुनिहतेशूरस्यसंधेमहौजसि ॥ त्वत्सुताःकर्णमस्मार्पुस्तर्तुकामाइवप्लवम् ४३ तावकास्तवपुत्राश्चसहिताःस र्वराजभिः ॥ हाकर्णइतिचाक्रंदन्कालोऽयमितिचाब्रुवन् ४४ एवंतेस्महिराधेयंसूतपुत्रंतनुत्यजम् ॥ चुक्रुशुःसहितायोधास्तत्रतत्रमहाबलाः ४५ जामदग्न्या भ्यनुज्ञातमस्त्रेदुर्वारपौरुषम् ॥ अगमन्नोमनःकर्णबंधुमात्ययिकेष्विव ४६ सहिशक्तेरणेराजंस्त्रातुमस्मान्महाभयात् ॥ त्रिदशानिवगोविंदःसततंसुमहाभयात् ४७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथातुसंजयकर्णकीर्तयंतंपुनःपुनः ॥ आशीविषवदुच्छस्यष्टतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् ४८

विष्वाता २९ । ३० तस्यांसेनार्या ३१ रोचमानं विद्यातपोभ्यामितिशेषः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ आक्रंदन्नाहूतवतः कालोयंत्वत्पराक्रमस्येतिशेषः ४४ । ४५ जामदग्न्येनअभ्यनुज्ञातंशिक्षितं नःअस्मत्संबंधिनाम् ४६ । ४७ । ४८

॥ १ ॥

तनुत्यजदेहव्ययेनाप्यस्मद्विर्तैषिणे अपश्यतयूयमितिशेषः ४९ तत्अस्मदीयानांचितितं ५० भीष्मेविनिहतेसतितवतदायदपाकृतंनृपंतत्पूरयांचक्रेअपीत्यन्वयः ५१ संहरिकं ५२ कृतवान्नवोति शेषः ५३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ इतिमिति विदित्वाचारमुखात् उपयायादित्यपकृष्यते १ श्रुत्वायोधमुखात् अच्युतंअस्त्रालितव्रतार्दि २।३ चंद्रमसिलक्ष्ममेवयस्मिन्नृ धृतराष्ट्रउवाच ॥ यत्तद्वैकर्तनंकर्णमगमदोमनस्तदा ॥ अप्यपश्यतराधेयंसूतपुत्रंतनुत्यजम् ४९ अपितन्नमृपाऽकार्षीत्काञ्चित्सत्यपराक्रमः ॥ संभ्रांतानां त दार्तानांत्रस्तानांप्राणमिच्छताम् ५० अपितत्पूरयांचक्रेधनुर्धरवरोयुधि ॥ यत्तद्विनिहतेभीष्मेकौरवाणामपाकृतम् ५१ तत्खंडंपूरयन्कर्णःपरेषामादधद्वयम् ॥ सहिवैपुरुषव्याघ्रोलोकेसंजयकथ्यते ५२ आर्तानांवांधवानांचक्रंदतांचविशेषतः ॥ परित्यज्यरणेप्राणांस्तत्राणार्थचशर्मच ॥ कृतवान्ममपुत्राणांजयाशांसक लामपि ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणिधृतराष्ट्रप्रश्नेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ हतंभीष्ममथाधिराथिर्विदेत्वाभिन्नाना वमिवात्यगाधेकुरुणाम् ॥ सोदर्यवद्वयसनात्सूतपुत्रःसंतारयिष्यंस्तवपुत्रस्यसेनाम् १ श्रुत्वातुर्कर्णःपुरुषेद्रमच्युतंनिपातितंशांतनवंमहारथम् ॥ अथोपया यात्सहसाऽरिकर्षणोधनुर्धराणांप्रवरस्तदाच २ हतेतुभीष्मेरथसत्तमेपरैर्निमज्जतीनावमिवार्णवेकुरुन् ॥ पितेवपुत्रांस्वरितोऽभ्ययात्ततःसंतारयिष्यंस्तवपु त्रस्यसेनाम् ३ ॥ कर्णउवाच ॥ यस्मिन्नृष्टिर्बुद्धिपराक्रमौजःसत्यंस्मृतिर्वीरगुणाश्चसर्वे ॥ अस्त्राणिदिव्यान्यथसंनतिर्हीःप्रियाचवागनसूयाचभीष्मे ४ स दाकृतज्ञेद्विजशत्रुघातकेसनातनंचंद्रमसविलक्ष्म ॥ सचेत्प्रशांतःपरवीरहंतामन्येहतानेवचसर्ववीरान् ५ नेहध्रुवंकिंचनजातुविद्यतेलोकेह्यस्मिन्कर्मणोऽनित्य योगात् ॥ सूर्योदयेकोहिविमुक्तसंशयोभावंकुर्वीतार्यमहाव्रतेहते ६ वसुप्रभावेवसुवीर्यसंभवेगतेवसूनेववसुंधराधिपे ॥ वसूनिपुत्रांश्चवसुंधरांतथाकुलंश्चशोच ध्वमिमांचवाहिनीम् ७ ॥ संजयउवाच ॥ महाप्रभावेवरदेनिपातितेलोकेश्वरेशास्तरिचामितौजसि ॥ पराजितेषुभरतेषुदुर्मनाःकर्णोभृशंन्यश्चसदश्रुवर्तयन् ८ इदंचराधेयवचोनिशम्यसुताश्चराजंस्तवसैनिकाश्चह ॥ परस्परंचुक्रुशुरार्तिजमुहुस्तदाऽश्रुनेत्रैर्मुमुक्षुश्चशब्दवत् ९ प्रवर्तमानेतुपुनर्महाहवेविगाह्यमानासु चमृषुपार्थिवैः ॥ अथाब्रवीद्धर्षकरंतदावचोरथर्षभान्सर्वमहारथर्षभः १० जगत्यनित्येसततंप्रधावातिप्रचितयन्नस्थिरमद्यलक्षये ॥ भवत्सुतिष्ठस्त्विहपाति तोमृधेगिरिप्रकाशःकुरुपुंगवःकथम् ११ निपातितेशांतनवेमहारथेदिवाकरेभूतलमास्थितेयथा ॥ नपार्थिवाःसोढुमलंघनंजयंगिरिप्रवोढारामिवानिलंडुमाः १२ हतप्रधानंत्विदमार्तरूपंपरैर्हतोत्साहमनाथमद्यै ॥ मयाकुरुणांपरिपाल्यमाहवेवलंयथातेनमहात्मनातथा १३ समाहितंचात्मनिभारमीदृशंजगतथाऽनित्य मिदंचलक्षये ॥ निपातितंचाहवशौडमाहवेकथंनुकुर्यामहमीदृशेभयम् १४

त्यादिकंसनातनंसार्वकालिकमितिद्वयोरन्वयः ४ । ५ महाव्रतेदृढव्रतधर्मेहतेसतिश्वःसूर्योदयोभविष्यतीतिकस्यानिश्चयःस्यात् मृत्युजायिनोऽपिमृत्युश्चेत्काऽस्माकंजीविताशेत्यर्थः ६ वसुवीर्यसंभ वेवसूनामिववीर्यस्यशांतनोस्तस्मात्संभवोजन्मयस्य ७ । ८ इदंचास्मिन्नृष्टिरित्यादिपूर्वाक्तमवधेयंचनं ९ । १० प्रधावतिमृत्यवंस्थिरंनकिमपीतिलक्षये ११ । १२ । १३ । १४



प्रवेशयन्प्रापयन् प्रवेशयन्निति पाठेऽपि स एवार्थः विभाव्यप्रकाशय वर्तिता स्यात् १५ इति मातिसत्यसत्त्ववान् भित्त्ययोगे मत्पु १६ तद्वलं मभ्युपेयिवाङ्कापुरुषो न निवर्तते तत्र दृष्टांतः मृत्युमुखादिति लुप्तोपमेयं असुभृत्प्राणी १७ नाहं कापुरुष इत्याह तप इति १८ एवं मनस्यनुकूलं सति पञ्चाशद्वृणां गतैव मम नानंतरं तान् शशून् १९ सत्पुरुषाणां योग्यमार्थकर्मश्रेष्ठकार्यं २० संप्राकुप्टे येन केना

अहंतुतान्कुरुवृषभानजिह्वैः प्रवेशयन्ममसदनं चरन्रणे ॥ यशः परं जगति विभाव्यवर्तिता परैर्हंतो भुवि शयिताथवा पुनः १५ युधिष्ठिरोऽपि मातिसत्यसत्त्ववान् वृकोदरो जज्ञत तुल्यविक्रमः ॥ तथार्जुनस्त्रिदशवरात्मजो युवानतद्वलं सुजयमिहामरेरपि १६ यमौरणेयत्रयमोपमौ बले ससात्यकियत्रचदेवकी सुतः ॥ नतद्वलं कापुरुषोऽभ्युपेयिवात्रिवर्तते मृत्युमुखात्रचासुभृत् १७ तपोऽभ्युदीर्णतपसैव बाध्यते बलं बलेनैव तथा मनस्विभिः ॥ मनश्चमेशत्रानेवारणे ध्रुवं स्वरक्षणे चाचलव द्यवस्थितम् १८ एवं चैषां बाधमानः प्रभावं गत्वैवाहं तान् जयाम्यद्यसूत ॥ मित्रद्रोहोर्मर्षणीयोन मेऽयं भग्नैः स मेयात्स मित्रम् १९ कर्ता स्म्येतत्सत्पुरुषार्थं कर्म त्यक्त्वा प्राणाननुयास्यामि भीष्मम् ॥ सर्वान्संख्येशत्रुसंघान् हनिष्ये हतस्तैर्वावीरलोकं प्रपत्स्ये २० संप्राकुप्टे रुदितस्त्रीकुमारे पराहते पौरुषे धार्तराष्ट्रे ॥ मया कृत्यमिति जानामि सूत तस्माद्वाज्ञस्त्वद्यशत्रून् विजेष्ये २१ कुरुनरक्षन्पांडुपुत्रान् जिघांसं त्यक्त्वा प्राणान् धोरूपे रणेऽस्मिन् ॥ सर्वान्संख्येशत्रुसंघान् हित्यदा स्याम्यहं धार्तराष्ट्राय राज्यम् २२ निवध्यतां मे कवचं विचित्रं हेमं शुभ्रं मणिरत्नावभासि ॥ शिरस्त्राणं चार्कसमानमासंधनुः शरांश्चाग्निविषाहिकल्पान् २३ उपासं गान् षोडशयोजयंतु धनुंषि दिव्यानि तथा हरंतु ॥ असींश्च शक्तींश्च गदांश्च गुर्वींश्च खंच जां ब्रूनदचित्रनालम् २४ इमारौ कर्मानां कक्ष्यां विचित्रां ध्वजं चित्रं दिव्यं मिदीवराकम् ॥ शुष्णैर्वस्त्रैर्विप्रमृज्या नयंतु चित्रां मालां चारुवद्भासलाजाम् २५ अश्वान् अयान् पांडुराश्रपकाशान् पुष्टान् स्रातान् मंत्रपूताभिरद्भिः ॥ तत्तैर्भीडैः कां च नैरभ्युपेतान् शीघ्रान् शीघ्रं सूत पुत्रानयस्व २६ रथं चाग्र्यं हेममालावनद्धं रत्नैश्चित्रं सूर्यचंद्रप्रकाशैः ॥ द्रव्यैर्युक्तं संप्रहारोपपन्नैर्वाहैर्युक्तं तूर्णमावर्तयस्व २७ चित्राणि चापानि च वेगवन्ति ज्याश्चोत्तमाः सन्नहनोपपन्नाः ॥ तूणांश्च पूर्णान् महतः शराणामासाद्य गात्रावरणानि चैव २८ प्रायात्रिकं चानयतां शुसर्वदघ्ना पूर्णवीर कांस्यं च हेमम् ॥ आनीय मालामवबध्य चांगे प्रवादयन्त्वा शुजयाय मेरीः २९ प्रयाहि सूता शुयतः किरीटी वृकोदरो धर्मसुतो यमौ च ॥ तान्वाहनिष्यामि स मे त्यसं ख्ये भीष्माय गच्छामि हतो द्विषद्भिः ३० यस्मिन् राजा सत्यं दृष्टिर्युधिष्ठिरः समास्थितो भीमसेना र्जुनौ च ॥ वासुदेवः सात्यकिः मृजयाश्च मन्ये वलंतदजय्यं महीपैः ३१ तंचेन्मृत्युः सर्वहरोऽभिरक्षेत्सदाऽप्रमत्तः समरे किरीटिनम् ॥ तथापि हंतास्मि स मे त्यसं ख्येया स्यामि वा भीष्मपथाय माय ३२ नत्वेवाहं न गमिष्यामि तेषां मध्ये शूराणां तत्र चाहं ब्रवीमि ॥ मित्रद्रुहो दुर्बलभक्तयो ये पापात्मानो न ममेते सहायाः ३३

पिरक्षरक्षेत्पुके सति मया कृत्यं कार्यं युद्धमिति शेषः २१।२२ शुभ्रमुदीतं २३ उपासं गान् शरपूर्णस्त्वृणान् २४ नागकक्ष्यां गुंठलां जैत्रं जयख्यापकं इंदीवरांकं कमलचिह्नं २५ तत्तैरारोपितवर्णकैर्भा डैरलंकारैः २६ संप्रहारोपपन्नैर्युद्धोचितैः आवर्तयस्व आनय २७ गात्रावरणानि कवचानि २८ प्रायात्रिकं प्रयात्रायुद्धार्थं प्रयाणंतं प्राई २९ भीष्माय कर्मणि चतुर्थी ३०। ३१ यमाय पमं द्रष्टुं ३२।३३

३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ शरतल्पे हति १ । २ । ३ । ४ । ५ ककुदं श्रेष्ठं ६ । ७ संजय उवाच ॥ समृद्धिं मंतरथमुत्तमं दृढं सकूबरं हेमपरिष्कृतं शुभम् ॥ पताकिनं वातजैर्हंतोत्तमैर्युक्तं समास्थाय ययौ जयाय ३४ संपूज्यमानः कुरुभिर्महात्मारथ र्पभो देवगणैर्यथेन्द्रः ॥ ययौ तदा योधनमुग्रधन्वा यत्रावसानं भरतर्षभस्य ३५ वरूथिनामहतासध्वजेन सुवर्णमुक्तामणिरत्नमालिना ॥ सदश्वयुक्तेन रथेन कर्णो मे घस्वनेनार्क इवामितौजाः ३६ हुताशनाभः सहुताशनप्रभेशुभः शुभेवैस्वरथे धनुर्धरः ॥ स्थितोरराजा धिरथिर्महारथः स्वयं विमाने सुरराडिवा स्थितः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि कर्णनिर्याणे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५ ॥ संजय उवाच ॥ शरतल्पे महात्मानं शयानममितौजसम् ॥ महा वातसमूहेन समुद्रमिव शोषितम् १ दृष्ट्वा पितामहं भीष्मं सर्वक्षत्रांतकं गुरुम् ॥ दिव्यैरस्त्रैर्महेष्वासं पातितं सव्यसाचिना २ जयाशातवपुत्राणां संभग्राशर्मवर्मव ॥ अपाराणामिव द्वीपमगाधे गाधमिच्छताम् ३ स्रोतसायामुनेनेव शरौघेण परिभुतम् ॥ महेंद्रेणेव मैनाकमसह्यं भुवि पातितम् ४ नभश्च्युतमिवादित्यं पतितं धरणी तले ॥ शतक्रतुमिवाचित्यं पुरावृत्रेण निर्जितम् ५ मोहनं सर्वसैन्यस्य युधिभीष्मस्य पातनम् ॥ ककुदं सर्वसैन्यानां लक्ष्मसर्वधनुष्मताम् ६ धनं जयशरैर्व्याप्तं पितरं ते महावतम् ॥ तं वीरशयने वीरं शयानं पुरुषर्षभम् ७ भीष्ममाधिरथिर्दृष्ट्वा भरतानां महायुतिः ॥ अवतीर्य रथादातो वाष्पव्याकुलिताक्षरम् ८ अभिवा द्याजलिं बध्वा वंदमानोऽभ्यभाषत ॥ कर्णोऽहमस्मि भद्रं ते वद मामभि भारत ९ पुण्ययाक्षे मन्ययावाचा चक्षुषा चावलोक्य ॥ ननूनं सुकृतस्येह फलं कश्चित्समश्रुते १० यत्र धर्मपरो वृद्धः शेते भुवि भवानिह ॥ कोशसंचयने मंत्रे व्यूहे प्रहरणेषु च ११ नाहमन्यं प्रपश्यामि कुरुणां कुरुपुंगव ॥ बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो यः कुरुस्तारये द्रयात् १२ यो धांस्तु बहुधा हत्वा पितृलोकं गमिष्यति ॥ अद्य प्रभृति संकृद्वा व्याघ्रा इव मृगक्षयम् १३ पांडवा भरतश्रेष्ठ करिष्यंति कुरुक्षयम् ॥ अद्य गांडीवघोष स्य वीर्यज्ञाः सव्यसाचिनः १४ कुरवः संत्रसिष्यंति वज्रपाणे रिसासुराः ॥ अद्य गांडीममुक्तानां मशनीनां मिव स्वनः १५ त्रासयिष्यति बाणानां कुरुनन्यांश्च पार्थि वान् ॥ समिद्धोऽग्निर्यथा वीरमहाज्वालोऽहुमान्दहेत् १६ धार्तराष्ट्रान् प्रधक्ष्यंति तथा बाणाः किरीटिनः ॥ येन येन प्रसरतो वाय्वग्नी सहितौ वने १७ तेन तेन प्रदहतौ भूरिगुल्मवृण्णुमान् ॥ यादृशोऽग्निः समुद्रतस्तादृक् पार्थो न संशयः १८ यथा वायुर्न व्याघ्रतथा कृष्णो न संशयः ॥ न दतः पांचजन्यस्य रसतो गांडिवस्य च १९ श्रुत्वा सर्वाणि सैन्यानि त्रासं यास्यंति भारत ॥ कपिध्वजस्योत्पततोरधस्या मित्रकर्षिणः २० शब्दं सोऽहुं न शक्ष्यंति त्वामृते वीरपार्थिवाः ॥ को ह्यर्जुनं यो धायितुं त्व दन्यः पार्थिवो हति २१ यस्य दिव्यानि कर्माणि प्रवदंति मनीषिणः ॥ अमानुषैश्च संग्रामहयं वकेण महात्मना २२ तस्माच्चैव वरं प्राप्तो दुष्प्रापमकृतात्मभिः ॥ कोऽन्यः शक्नो रणे जेतुं पूर्व्येन जितस्त्वया २३ जितो येन रणे रामो भवता वीर्यशालिना ॥ क्षत्रियांतकरो घोरो देवदानवदर्पहा २४

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ रसतः शब्दं कुर्वतः १९ । २० । २१ अमानुषैर्निवातकवचादिभिः २२ । २३ । २४



तमद्याहंपांडवयुद्धशौडममृष्यमाणोभवताचानुशिष्टः ॥ आशीविषंर्षिहरंसुघोरंशूरंशक्ष्याम्यत्वबलान्निहतुम् २५ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणप० द्रोणाभिषेकपर्वणिकर्णवाक्ये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तस्यलालप्यमानस्यकुरुवृद्धः पितामहः ॥ देशकालोचितंवाक्यमब्रवीत्प्रीतमानसः १ समुद्रइवसिं धूनांज्योतिषामिवभास्करः ॥ सत्यस्यचयथासंतोऽशीजानामिवज्योर्वरा २ पर्जन्यइवभूतानांप्रतिष्ठासुहृदांभव ॥ बांधवास्त्वानुजीवंतुसहस्राक्षमिवामराः ३ मानहाभवशत्रूणामित्राणानंदिवर्धनः ॥ कौरवाणांभवगतिर्यथाविष्णुर्दिवौकसाम् ४ स्वबाहुबलवीर्येणधार्तराष्ट्रजयैषिणा ॥ कर्णराजपुरंगत्वाकांक्षोजानिर्जितास्त्वया ५ गिरिवजगताश्चापिनग्रजिह्ममुखानृपाः ॥ अंबष्ठाश्चविदेहाश्चगांधाराश्चजितास्त्वया ६ हिमवदुर्गनिलयाःकिरातारणकर्कशाः ॥ दुर्योधनस्यवशमास्त्वयाकर्णपुराकृताः ७ उत्कलामेकलाःपौंड्राःकलिंगांध्राश्चसंयुगे ॥ निषादाश्चभिगर्ताश्चबाल्हीकाश्चजितास्त्वया ८ तत्रतत्रचसंग्रामेदुर्योधनहितैषिणा ॥ बहवश्चजिताःकर्णत्वयावीरामहौजसा ९ यथादुर्योधनस्तातसज्जातिकुलबांधवः ॥ तथात्वमपिसर्वेषांकौरवाणांगतिर्भव १० शिवेनाभिवदामित्वांगच्छयुद्धं स्वशत्रुभिः ॥ अनुशाधिकुरून्संख्येधत्स्वदुर्योधनेजयम् ११ भवान्पौत्रसमोऽस्माकंयथादुर्योधनस्तथा ॥ तवापिधर्मतःसर्वेयथातस्यवयंतथा १२ यौनात्संबंधकालोकेविशिष्टसंगतंसताम् ॥ साद्विःसहनरश्रेष्ठप्रवदंतिमनीषिणः १३ ससत्यसंगतोभूत्वाममेदमितिनिश्चितः ॥ कुरूणांपालयबलंयथादुर्योधनस्तथा १४ निशम्यवचनंतस्यचरणवभिवाद्यच ॥ ययौवैकर्तनःकर्णःसमीपंसर्वधन्विनाम् १५ सोऽभिवीक्ष्यनरौघाणांस्थानमप्रतिमंमहत् ॥ व्यूढप्रहरणोरस्कंसैन्यंतत्समं हृदयत् १६ हृषिताःकुरवःसर्वेदुर्योधनपुरोगमाः ॥ उपागतंमहाबाहुंसर्वानीकपुरःसरम् १७ कर्णदृष्ट्वामहात्मानंयुद्धायसमुपस्थितम् ॥ क्ष्वेडितास्फोटितरवैःसिंहनादरवैरपि ॥ धनुःशब्दैश्चविविधैःकुरवःसमपूजयन् १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणि कर्णाश्वासेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ संजय उवाच ॥ रथस्थं पुरुषव्याघ्रं दृष्ट्वा कर्णमवस्थितम् ॥ दृष्टो दुर्योधनो राजन्निदं वचनमब्रवीत् १ सनाथमिव मन्येऽहं भवता पालितं बलम् ॥ अत्र किं नु समर्थं यद्वितंतत्संप्रधार्यताम् २ ॥ कर्ण उवाच ॥ ब्रूहि नः पुरुषव्याघ्रं त्वं हि प्राज्ञतमो नृप ॥ यथा चार्थपतिः कृत्स्नं पश्यते न तथेतरः ३ ते स्म सर्वे तव वचः श्रोतुकामान रेश्वर ॥ नान्याय्यं हि भवान्वाक्यं ब्रूयादिति मतिर्मम ४ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ भीष्मसेनाप्रणेतासीद्वयसाविक्रमेण च ॥ श्रुतेन चोपसंपन्नः सर्वैर्योधगणैस्तथा ५ तेनातियशसा कर्णप्रताशत्रुगणान्मम ॥ सुयुद्धेन दशाहानि पालिताः स्मोमहात्मना ६ तस्मिन्नुत्करं कर्म कृतवत्यास्थिते दिवम् ॥ कंजुसेनाप्रणेतारं मन्यसे तदनंतरम् ७ न विनानायकं सेनामुहूर्तमपि तिष्ठति ॥ आहवेष्वाहवश्रेष्ठेनैव नौर्जले ८

॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ रथस्थमिति १।२ अर्थपतिः प्रधानस्वाभी ३।४।५।६।७ नेताकर्णधारः ८

१ अदेशिकोऽग्रेसररहितः १०।११।१२।१३ सहनंशरीरम् १४।१५।१६।१७ शुक्रागिरिसदृशनाच्छुक्रवृहस्पतितुल्यात् १८।१९।२०।२१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपंचमो यथाह्यकर्णधारानौरथश्वासारथिर्यथा ॥ द्रवेद्यथेष्टं तद्वत्स्यादृते सेनापतिबलम् ९ अदेशिको यथासार्थः सर्वैः कृच्छ्रं समृच्छति ॥ अनायका तथा सेना सर्वान्दोषान्समर्हति १० सभवान्वीक्ष्य सर्वेषु मामकेषु महात्मसु ॥ पश्य सेनापतिं युक्तमनुशातनवादिह ११ यं हि सेनाप्रणेतारं भवान्वक्ष्यतिसंयुगे ॥ तं वयं सहिताः सर्वे करिष्यामोनसंशयः १२ ॥ कर्ण उवाच ॥ सर्व एव महात्मान इमे पुरुषसत्तमाः ॥ सेनापतित्वमर्हति नात्र कार्या विचारणा १३ कुलसहननज्ञानैर्बलविक्रमबुद्धिभिः ॥ युक्ताः श्रुतज्ञाधीमंत आहवेष्वा निवर्तिनः १४ युगपन्नतु तेशक्याः कर्तुं सर्वे पुरःसराः ॥ एक एव तु कर्तव्यो यस्मिन्वै शोषिका गुणाः १५ अन्योऽन्यस्पर्धिनां ह्येषां यद्येकं यं करिष्यसि ॥ शेषा विमनसो व्यक्तं न योत्स्यंति हि तास्तव १६ अयं च सर्वयोधानां माचार्यः स्थविरो गुरुः ॥ युक्तः सेनापतिः कर्तुं द्रोणः शस्त्रभृतां वरः १७ को हितिष्ठति दुर्धर्षे द्रोणेशस्त्रभृतां वरे ॥ सेनापतिः स्यादन्योऽस्माच्छुक्रागिरिसदृशनात् १८ न च सोऽप्यस्ति ते यो धः सर्वराजसुभारत ॥ द्रोणं यः समरे यांतमनुयास्यतिसंयुगे १९ एष सेनाप्रणेतृणामेष शस्त्रभृतामपि ॥ एष बुद्धिमतां चैव श्रेष्ठो राजन गुरुस्तव २० एवं दुर्योधनाचार्यमाशु सेनापतिं कुरु ॥ जिगीषंतो सुरा न्संख्येकार्तिकेयमिवामराः २१ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणि कर्णवाक्ये पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ संजय उवाच ॥ कर्णस्यवचनं श्रुत्वा राजा दुर्योधनस्तदा ॥ सेनामध्यगतं द्रोणमिदं वचनमब्रवीत् १ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ वर्णश्रेष्ठ चात्कुलोत्पत्त्या श्रुतेन वयसाधिया ॥ वीर्यादाक्ष्यादष्टप्यत्वादर्थज्ञानाच्च याज्यात् २ तपसा च कृतज्ञत्वाद्बुद्धः सर्वगुणैरपि ॥ युक्तो भवत्समो गोप्ताराज्ञामन्योन विद्यते ३ सभवान्पातुनः सर्वान्देवानिव शतक्रतुः ॥ भवन्नेत्राः परान् जेतुमिच्छामो द्विजसत्तम ४ रुद्राणामिव कापाली वसूनामिव पावकः ॥ कुबेर इव यक्षाणां मरुतामिव वासवः ५ वसिष्ठ इव विप्राणां तेजसामिव भास्करः ॥ पितृणां मिव धर्मो द्रोयादसामिव चांडुगाद् ६ नक्षत्राणामिव शशी दिति जानामिवोशनाः ॥ श्रेष्ठः सेनाप्रणेतृणां स नः सेनापतिर्भव ७ अक्षौहिण्यो दशैकाच वशगाः संतुतेऽनघ ॥ ताभिः शत्रून् प्रतिव्यूह्य जहो द्रोदानवानिव ८ प्रयातुनो भवानग्रे देवानामिव पावकिः ॥ अनुयास्यामहेत्वाऽऽजौ सौरभेया इव वर्षभम् ९ उग्रधन्वामहेष्वासो दिव्यं विस्फारयन् धनुः ॥ अग्रे भवन्त्वातु दृष्ट्वानार्जुनः प्रहारिष्यति १० ध्रुवं युधिष्ठिरं संख्येसानुबंधं स बांधवम् ॥ जेष्यामि पुरुषव्याघ्र भवान् सेनापतिर्यदि ११ संजय उवाच ॥ एवमुक्ते ततो द्रोणं जयेत्पूजुर्नराधिपाः ॥ सिंहनादेन महता हर्षयंतस्तवात्मजम् १२ सैनिकाश्च मुदा युक्तावर्धयंति द्विजोत्तमम् ॥ दुर्योधनं पुरस्कृत्य प्रार्थयंतो महद्यशः ॥ दुर्योधनं ततो राजन् द्रोणो वचनमब्रवीत् १३ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणि द्रोणप्रोत्साहने षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ द्रोण उवाच ॥ वेदं षडंगं वेदाहमर्थविद्यां च मानवीम् ॥ त्रैव्यं वक्त्रं चैव शस्त्राणि विविधानि च १

अध्यायः ॥ ५ ॥ कर्णस्येति १।२।३ भवान्नेत्रं नेतायेपांत ४।५ धर्मो द्रोयमः अंबुराद्वरुणः ६।७।८।९।१०।११।१२।१३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ वेदमिति १



येचाप्युक्तामयिगुणाभवाद्भिर्जयकाक्षिभिः ॥ चिकीर्षुस्तानहंसर्वानयोधयिष्यामिपांडवान् २ पार्श्वतंतुरणेरान्नहनिष्येकथंचन ॥ सहिसृष्टोवधार्थायमैवपुरुष  
र्षभः ३ योधयिष्यामिसेन्यानिनाशयन्सर्वेसोमकान् ॥ नचमापांडवायुद्धेयोधयिष्यंतिहर्षिताः ४ ॥ संजयउवाच ॥ सएवमन्यनुज्ञातश्चक्रेसेनापतिततः ॥  
द्रोणंतवसुतोराजन्विधिदृष्टेनकर्मणा ५ अथाभिषिषिचुर्द्रोणंदुर्योधनमुखानृपाः ॥ सैनापत्येयथास्कंदंपुराशक्रमुखाःसुराः ६ ततोवादित्रघोषेणशंखानांचमहा  
स्वनैः ॥ प्रादुरासीत्कृतेद्रोणेहर्षःसेनापतौतदा ७ ततःपुण्याहघोषेणस्वस्तिवादस्वनेनच ॥ संस्तवैर्गीतशब्दैश्चसूतमागधवंदिनाम् ८ जयशब्दैर्द्विजाग्र्या  
णांसुभगानर्तितैस्तथा ॥ सत्कृत्यविधिनाद्रोणंमेनिरेपांडवान्जितान् ९ ॥ संजयउवाच ॥ सैनापत्यंतुसंप्राप्यभारद्वाजोमहारथः ॥ युयुत्सुर्व्यूहसैन्यानि  
प्रायात्तवसुतैःसह १० सैधवश्चकलिंश्चविकर्णश्चतवात्मजः ॥ दक्षिणपार्श्वमास्थायसमतिष्ठंतदंशिताः ११ प्रपक्षःशकुनिस्तेषांप्रवरैर्हयसादिभिः ॥ ययौगां  
धारकैःसार्धंविमलप्रासयोधिभिः १२ कृपश्चकृतवर्माचचित्रसेनोर्विविशतिः ॥ दुःशासनमुखायताःसव्यंपक्षमपालयन् १३ तेषांप्रपक्षाःकांबोजाःसुदक्षिणपु  
रःसराः ॥ ययुरश्चैर्महावेगैःशकाश्चयवनैःसह १४ मद्राश्चिगर्ताःसांबष्ठाःप्रतीच्योदीच्यमालयाः ॥ शिबयःशूरसेनाश्चशूद्राश्चमलदैःसह १५ सौवीराःकितवाः  
प्राच्यादाक्षिणात्याश्चसर्वशः ॥ तवात्मजंपुरस्कृत्यसूतपुत्रस्यपृष्ठतः १६ हर्षयंतःस्वसैन्यानिययुस्तवसुतैःसह ॥ प्रवरःसर्वयोधानांबलेषुबलमादधत् १७  
ययौवैकर्तनःकर्णःप्रमुखेसर्वधन्विनाम् ॥ तस्यदीप्तोमहाकायःस्वान्यनीकानिहर्षयन् १८ हस्तिकक्षयोमहाकेतुर्बभौसूर्यसमद्युतिः ॥ नभीष्मव्यसनंकश्चिद्दृष्ट्वा  
कर्णममन्यत १९ विशोकाश्चाभवन्सर्वेराजानःकुरुभिःसह ॥ दृष्ट्वाश्चबहवोयोधास्तत्राजल्पंतवेगतः २० नहिकर्णरणेदृष्ट्वायुधिस्थास्यंतिपांडवाः ॥ कर्णोहि  
समरेशक्तोजेतुंदेवान्सवासवान् २१ किमुपांडुसुतान्युद्धेहनिवीर्यपराक्रमान् ॥ भीष्मेणतुरणेपार्थाःपालिताबाहुशालिना २२ तांस्तुकर्णःशरैस्तीक्ष्णैर्नाशयिष्य  
तिसंयुगे ॥ एवंब्रुवंतस्तेऽन्योन्यंत्दृष्टरूपाविशांपते २३ राधेयंपूजयंतश्चप्रशंसंतश्चनिर्ययुः ॥ अस्माकंशकटव्यूहोद्रोणेनविहितोऽभवत् २४ परेषां  
क्रौंचपुवासीद्व्यूहोराजन्महात्मनाम् ॥ प्रीयमाणेनविहितोधर्मराजेनभारत २५ व्यूहप्रमुखतस्तेषांतस्थतुःपुरुषर्षभौ ॥ वानरध्वजमुच्छ्रित्यविष्वक्से  
नधनंजयौ २६ ककुदंसर्वसैन्यानांधामसर्वधनुष्मताम् ॥ आदित्यपथगःकेतुःपार्थस्यामिततेजसः २७ दीपयामासतत्सैन्यंकौरव्यस्यमहात्मनः ॥  
यथाप्रज्वलितःसूर्योयुगांतिवैवसुंधराम् २८

३२ । २३ । २४ । २५ । २६ आदित्यपथगः आकाशगः २७ । २८

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

दीप्यन्त इत्येतद्विधाकेतुः सर्वत्रधीमतः ॥ योधानामर्जुनः श्रेष्ठो गांढीवंधनुषावरम् २९ वासुदेवश्च भूतानां चक्राणां च सुदर्शनम् ॥ चत्वार्येता नितेजांसिवहन  
श्वेतहयोरथः ३० परेषामग्रतस्तस्थौ कालचक्रमिवोद्यतम् ॥ एवंप्रसीधमानो बलसेनाग्रगण्यः ३१ तावकानां मुखे कर्णः परेषांच धनं जयः ॥ ततो जया  
भिसंरब्धौ परस्परवधैषिणौ ३२ अवेक्षेतांतदान् योन्यंसमरे कर्णपांडवौ ॥ ततः प्रयाते सहसा भारद्वाजे महारथे ३३ आर्तनादेन घोरेण वसुधा समकंपत ॥ ततस्तु  
मुलमाकाशमावृणोत्सदिवाकरम् ३४ वातोद्धूतं रजस्तीव्रं कौशेयनिकरोपमम् ॥ वर्षाद्यौरनभ्रापि मांसास्थिरुधिराप्युत ३५ गृध्राः शयेनावकाः कंकावायसाश्च  
सहस्रशः ॥ उपर्युपरि सेनां ते तदा पर्यपतन्नृप ३६ गोमायवश्च प्राक्रोशन् भयदान्दारुणान् रवान् ॥ अकार्षुरपसव्यं च बहुशः पृतनांतव ३७ चिखादिषंतो मांसा  
निपिपासंतश्च शोणितम् ॥ अपतद्दीप्यमाना च सनिघाता सकंपना ३८ उल्काज्वलं तीक्ष्णमे पुच्छेनावृत्य सर्वशः ॥ परिवेषो महांश्चापि सविद्युस्तनयितुमान्  
३९ भास्करस्याभवद्राजन्प्रयाते वाहिनीपतौ ॥ एते चान्ये च बहवः प्रादुरासन् सुदारुणाः ४० उत्पातायुधिर्वीराणां जीवितक्षयकारिणः ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं परस्पर  
वधैषिणां ४१ कुरुपांडवसैन्यानां शब्देनापुरयज्जगत ॥ ते त्वन्योन्यं सुसंरब्धाः पांडवाः कौरवैः सह ४२ अभ्यघ्नन्निशितैः शस्त्रैर्जयगृह्णाः प्रहारिणः ॥ सपांडवानां महती म  
हेष्वासो महाद्युतिः ४३ वेगेनाभ्यद्रवत्सेनाकिरन् शरशतैः शितैः ॥ द्रोणमभ्युद्यतं दृष्ट्वा पांडवाः सहस्रं संजयैः ४४ प्रत्यगृह्णन्त दाराजच्छरवर्षैः पृथक् पृथक् ॥  
विक्षोभ्यमाना द्रोणेन मिद्यमाना महाचमूः ४५ व्यशीर्यत सपांचालावातेनेव बलाहकाः ॥ बहूनी हविकुर्वाणो दिव्यान्यस्त्राणि संयुगे ४६ अपीडयत्क्षणेनैव द्रोणः  
पांडवं संजयान् ॥ तेवध्यमाना द्रोणेन वासवेनेव दानवाः ४७ पंचालाः समकंपन्त घृष्टयुग्मपुरोगमाः ॥ ततो दिव्यास्त्रविच्छूरो यज्ञसेनिर्महारथः ४८ अभिमच्छरव  
र्षेण द्रोणानीकमनेकधा ॥ द्रोणस्य शरवर्षाणि शरवर्षेण पार्श्वतः ४९ सन्निवार्यततः सर्वान् कुर्वन् पश्यवधीदली ॥ संयम्य तु ततो द्रोणः समवस्थाप्य चाहवे ५०  
स्वमनीकं महेश्वासः पार्श्वतं समुपाद्रवत् ॥ स बाणवर्षं सुमहदमृजत् पार्श्वतं प्रति ५१ मघवान्समभिकृद्धः सहसा दानवानिव ॥ ते कंप्यमाना द्रोणेन बाणैः पांडवं संजयाः  
५२ पुनः पुनरभ्यन्तं सिंहेनेव तरे मृगाः ॥ तथा पर्यचरन् द्रोणः पांडवानां वले बली ॥ अलातचक्रवद्राजं स्तदहुतमिवाभवत् ५३ स्वचरनगरकल्पंकलिपतं शा  
स्त्रदृष्ट्या चलदनिलपताकं ह्लादनं वालिंगताश्वम् ॥ रुफटिकविमलकेतुं त्रासनं शात्रवाणां रथवरमधिरूढः संजहारारिसेनाम् ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रो  
णाभिषेकपर्वणि द्रोणपराक्रमे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तथा द्रोणमभिघ्नन्तं साश्वसूतरथद्विपान् ॥ व्यथिताः पांडवा दृष्ट्वा न चैनं पर्यवायरन् १  
ततो युधिष्ठिरो राजा घृष्टयुग्मधनं जयौ ॥ अब्रवीत्सर्वतो यतैः कुंभयो निर्निवार्यताम् २ तत्रैनमर्जुनश्चैव पार्श्वतश्च सहानुगः ॥ प्रत्यगृह्णाततः सर्वे समापेतुर्महारथाः ३  
जननम् ५४ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तथेति १ । २ । ३



४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ भीमःशब्दइतिसंबंधः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४  
 केकयाभीमसेनश्चसौभद्रोऽथघटोत्कचः ॥ युधिष्ठिरोयमौमस्याद्रुपदस्यात्मजास्तथा ४ द्रौपदेयाश्चसंहृष्टाष्टकेतुःससात्याकिः ॥ चेकितानश्चसंकुद्रोयुयुत्सु  
 श्रमहारथः ५ येचान्येपार्थिवाराजन्पांडवस्यानुयायिनः ॥ कुलवीर्यानुरूपाणिचक्रुःकर्माण्यनेकशः ६ संरक्ष्यमाणांतांदृष्ट्वापांडवैर्वाहिनिरिणे ॥ व्यावृत्त्यच  
 क्षुपीकोपाद्धारद्वाजोऽन्ववैक्षत ७ सतीव्रकोपमास्थायरथेसमरदुर्जयः ॥ व्यधमत्पांडवानीकमभ्राणिवसदागतिः ८ रथानश्चान्नरात्रागानभिधावन्नितस्ततः ॥  
 चचारोन्मत्तवद्भ्रानोऽपितरुणोयथा ९ तस्यशोणितदिग्धागाःशोणास्तेवातरंहसः ॥ आजानेयाहयाराजत्रविश्रांताधुवंययुः १० तमंतकमिवक्रुद्धमाप  
 तंतंयतव्रतम् ॥ दृष्ट्वासंप्राद्रवन्योधाःपांडवस्यततस्ततः ११ तेषांप्राद्रवतांभीमःपुनरावर्ततामपि ॥ पश्यतांतिष्ठतांचासीच्छब्दःपरमदारुणः १२ शूरा  
 णांहर्षजननोभीरूणाभयवर्धनः ॥ द्यावापृथिव्योर्विवरंपूरयामाससर्वतः १३ ततःपुनरपिद्रोणोनामविश्रावयन्युधि ॥ अकरोद्रौद्रमात्मानंकिरञ्छरशतैःप  
 रान् १४ सतथातेष्वनीकेषुपांडुपुत्रस्यमारिष ॥ कालवद्ब्रह्मचरद्रोणोयुवेवस्थविरोबली १५ उत्कृत्यचशिरांस्युग्रान्बाहूनपिसुभूषणान् ॥ कृत्वाशून्यानुरथो  
 पस्थानुदक्रोशन्महारथान् १६ तस्यहर्षप्रणादेनबाणवेगेनवाविभो ॥ प्राकंपंतरणेयोधागावःशीतादिताइव १७ द्रोणस्यरथोपेणमौर्वीनिष्पेपेणच ॥  
 धनुःशब्देनचाकाशेशब्दःसमभवन्महान् १८ अथास्यधनुषोबाणानिश्चरंतःसहस्रशः ॥ व्याप्यसर्वादिशःपेतुर्नागाश्चरथपतिषु १९ तंकार्मुकमहावेगमस्रज्ज  
 लितपावकम् ॥ द्रोणमासादयांचक्रुःपंचालाःपांडवैःसहः २० तान्संकुंजरपत्न्यश्चानप्राहिणोद्यमसादनम् ॥ चक्रेऽचिरेणचद्रोणोमर्होशोणितकर्दमाम् २१ त  
 न्वतापरमास्त्राणिशरान्सततमस्यता ॥ द्रोणेनविहितंदिक्षुशरजालमदृश्यत २२ पदातिपुरथाश्वेषुवारणेपुचसर्वशः ॥ तस्यविद्युदिवाभेषुचरन्केतुरदृश्यत  
 २३ सकेकयानांप्रवरांश्चपंचपंचालराजचशरैःप्रमथ्य ॥ युधिष्ठिरानीकमदीनसत्त्वोद्रोणोभ्ययात्कार्मुकबाणपाणिः २४ तंभीमसेनश्चधनंजयश्चशिनेश्चनसाद्रुप  
 दात्मजश्च ॥ शैब्यात्मजःकाशिपतिःशिविश्चदृष्ट्वानदंतोव्यकिरञ्छरीधैः २५ तेषामथद्रोणधनुर्विमुक्ताःपतत्रिणःकांचनचित्रपुंखाः ॥ भित्वाशरीराणिगजा  
 श्वयूनांजग्मुर्मर्होशोणितदिग्धवाजाः २६ सायोधसंघैश्चरथैश्चभूमिःशरैर्विभिन्नैर्गजवाजिभिश्च ॥ प्रच्छाद्यमानापतितैर्बभूवसमावृताद्यौरिवकालमेघैः २७  
 शैनेयभीमार्जुनवाहिनीशंसौभद्रपांचालसकाशिराजम् ॥ अन्यांश्चवीरान्समरेममर्दद्रोणःसुतानांतवभूतिकामः २८ एतानिचान्यानिचकौरवेंद्रकर्माणिकृत्वा  
 समरेमहात्मा ॥ प्रताप्यलोकानिवकालसूर्योद्रोणोगतःस्वर्गमितोहिराजन् २९ एवंप्रवरथःशूरोहत्वाशतसहस्रशः ॥ पांडवानारणेयोधान्पार्षतेननिपाति  
 तः ३० अक्षौहिणीमभ्यधिकांशूराणामनिवर्तिनाम् ॥ निहत्यपश्चाद्धृतिमानंगच्छत्परमांगतिम् ३१ पांडवैःसहपंचालैरशिवैःक्रूरकर्माभिः ॥ हतोरुक्मरथोराज  
 नकृत्वाकर्मसुदुष्करम् ३२

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ किंकुर्वाणमिति १ अस्यतःशरानितिशेषः २ । ३ । ४ । ५ । ६ इष्वस्त्रधराचार्यधनुर्धराचार्य  
 ततोनिनादोभूतानामाकाशेसमजायत ॥ सैन्यानांचततोर्राजत्राचार्येनिहत्युधि ३३ द्याधरांखंदिशोवाऽपिप्रदिशश्चानुनादयन् ॥ अहोधिगितिभूतानांश  
 व्दःसमभवत्कृशम् ३४ देवताःपितरश्चैवपूर्वेयेचास्यवाधवाः ॥ दृष्टुर्निहतंतत्रभारद्वाजंमहारथम् ३५ पांडवास्तुजयंलब्ध्वासिंहनादान्प्रचक्रिरे ॥ सिंहना  
 दंनमहतासमकंपतमेदिनी ३६ ॥ इतिश्रीमहामारुतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणिद्रोणवधश्रवणेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ धृतराष्ट्रवाच ॥ किंकुर्वाणरणेद्रोणं  
 जघ्नुःपांडवसंजयाः ॥ तथानिपुणमस्त्रेषुसर्वशस्त्रभृतामपि १ रथभंगोबभूवास्यधनुर्वांशीयंतास्यतः ॥ प्रमत्तोवाऽभवद्द्रोणस्ततोमृत्युमुपेयिवान् २ कथंनुपार्थ  
 तस्तातशत्रुभिर्दुष्प्रधर्षणम् ॥ किरंतमिषुसंघातानरुक्मपुंखाननेकशः ३ क्षिप्रहस्तंद्विजश्रेष्ठंछतिनंचित्रयोधिनम् ॥ दूरेषुपातिनंदांतमस्रयुद्धेषुपारमम् ४  
 पांचालपुत्रान्यवधीदिव्यास्त्रधरमच्युतम् ॥ कुर्वाणंदारुणंकर्मरणेयतंमहारथम् ५ व्यक्तंहिदैवंबलवत्पौरुषादितिमेमतिः ॥ यद्द्रोणोनिहतःशूरःपार्षतेनमहा  
 त्मना ६ अस्त्रंचतुर्विधंवीरेयस्मिन्नासीत्प्रतिष्ठितम् ॥ तमिष्वस्त्रधराचार्यद्रोणंशंससिमेहतम् ७ श्रुत्वाहतंरुक्मरथंवेयाघ्रपरिवारितम् ॥ जातरूपपरिष्कारं  
 नाद्यशोकमुपाददे ८ ननूनंपरदुःखेनम्रियतेकोऽपिसंजय ॥ यत्रद्रोणमहंश्रुत्वाहतंजीवामिमंदधीः ९ देवमेवपरमन्येनन्वनर्थहिपौरुषम् ॥ अश्मसारमयंदूनं  
 हृदयंसुदृढमम् १० यच्छ्रुत्वानिहतंद्रोणंशतधानविदीर्यते ॥ ब्राह्मदेवतथेवस्त्रेयमुपासन्नगुणार्थिनः ११ ब्राह्मणाराजपुत्राश्चसकथंमृत्युनाहतः ॥ शोषणंसा  
 गरस्येवमेरोरिवविसर्पणम् १२ पतनंभास्करस्येवनमृष्येद्रोणपातनम् ॥ दुष्टानांप्रतिपेक्षाऽसीद्वार्मिकाणांचरक्षिता १३ योऽहासीत्कृपणस्यार्थेप्राणानापिप  
 रंतपः ॥ मंदानांममपुत्राणांजयाशायस्यविक्रमे १४ बृहस्पत्युशनस्तुल्योऽबुद्ध्यासनिहतःकथम् ॥ तेचशोणावृंहंतोऽश्वाश्छन्नाजालैर्हिरण्यैः १५ रथेवात  
 जवायुक्ताःसर्वशस्त्रातिगारणे ॥ बलिनोहेपिणोदांताःसैंधवाःसाधुवाहिनः १६ दृष्ट्वाःसंग्राममध्येपुनश्चिदासन्नविह्वलाः ॥ करिणांबृंहतांयुद्धेशंखदुंदुभिनिःस्वनैः  
 १७ ज्याक्षेपशरवर्षाणांशस्त्राणांचसहिष्णवः ॥ आशंसंतःपरान्जेतुंजितश्वासाजितव्यथाः १८ हयाःपराजिताःशीघ्राभारद्वाजरथोद्बहाः ॥ तेस्मरुक्मरथेयुक्ता  
 नरवीरसमाहताः १९ कथंनाभ्यतरंस्तातपांडवानामनीकिनी ॥ जातरूपपरिष्कारमास्थायरथमुत्तमम् २० भारद्वाजःकिमकरोयुधिसत्यपराक्रमः ॥ विद्या  
 यस्योपजीवंतिसर्वलोकधनुर्धराः २१ ससत्यसंघोबलवान्द्रोणःकिमकरोयुधि ॥ दिविशक्रमिवश्रेष्ठमहामात्रधनुर्भृताम् २२ केनुतंरौद्रकर्माण्युद्धेप्रत्युद्ययूर  
 थाः ॥ ननुरुक्मरथंदृष्ट्वाप्राद्रवंतस्मपांडवाः २३ दिव्यमस्त्रंविर्कुर्वाणरणेतस्मिन्महाबलम् ॥ उताहोसर्वसैन्येनधर्मराजःसहानुजः २४ पांचाल्यप्रग्रहोद्रोणं  
 सर्वतःसमवारयत् ॥ नूनमावारयत्पार्थोरथिनोऽन्यानजिह्वगैः २५

७ । ८ । ९ अश्मसारोढोहं १०

विसर्पणक्षेपणं ११ । १२ । १३ । १४ । १५ बलिनस्तेजस्विनः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ महामात्रप्रधानं २२ । २३ । २४ पांचाल्यप्रग्रहःपांचाल्यःप्रग्रहोबंधनरज्जुस्य २५



शुद्धिपणस्तेजस्विनः २६ अपसदोऽधमः २७ ॥ २८ आरुणानपुराणभारतादि २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इति  
 ततोद्रोणसमारोहत्पार्षतःपापकर्मकृत ॥ नह्यहंपरिपश्यामिवधेकंचनशुष्मिणः २६ घृष्टुम्राहतेरौद्रात्पाल्यमानात्किरीटिना ॥ तैर्वृतःसर्वतःशूरःपांचाल्या  
 पसदस्ततः २७ केकयैश्चेदिकारूपैर्मत्स्यैरन्यैश्चभूमिपैः ॥ व्याकुलीकृतमाचार्यपिपीलैरुगंयथा २८ कर्मण्यसुकरेसक्तंजघानेतिमतिर्मम ॥ योधीत्यचतुरो  
 वेदान्सांगानारुह्यानपंचमान् २९ ब्राह्मणानांप्रतिष्ठाऽऽसीत्स्रोतसामिवसागरः ॥ क्षत्रं च ब्रह्मचैवेहयोभ्यतिष्ठत्परंतपः ३० सकथंब्राह्मणोवृद्धःशस्त्रेणवधमाप्त  
 वान् ॥ अमर्षिणामर्षितवानक्रियमानान्सदामया ३१ अनर्हमाणान्कौंतेयान्कर्मणस्तस्यतत्फलम् ॥ यस्यकर्मानुजीवंतिलोकेसर्वधनुर्भूतः ३२ ससत्यसंधः  
 सुकृतीश्रीकामैर्निहतःकथम् ॥ दिविशक्रहवश्रेष्ठोमहासत्वोमहाबलः ३३ सकथंनिहतःपार्थैःसुद्रमत्स्यैर्यथातिभिः ॥ क्षिप्रहस्तश्चबलवान्दृढधन्वाऽरिमर्दनः ॥  
 ३४ नयस्यविजयाकांक्षीविषयंप्राप्यजावति ॥ यंद्वौनजहतःशब्दौजीवमानंकदाचन ३५ ब्राह्मश्चवेदकामानांज्याघोषश्चधनुष्मताम् ॥ अदीनंपुरुषव्याघ्रंही  
 मंतमपराजितम् ३६ नाहंमृष्येहतंद्रोणंसिंहद्विरदविक्रमम् ॥ कथंसंजयदुर्धर्षमनाघृष्ययशोबलम् ३७ पश्यतांपुरुषेद्राणांसमरेपार्षतोऽवधीत् ॥ केपुरस्ता  
 दयुध्यंतरक्षंतोद्रोणमंतिकात् ३८ केतुपश्चादवर्ततगच्छतोदुर्गमांगतिम् ॥ केऽरक्षन्दक्षिणचक्रं सव्यंकेचमहात्मनः ३९ पुरस्तात्केचवीरस्ययुध्यमानस्यसं  
 युगे ॥ केचतस्मिंस्तनूंस्त्यक्त्वाप्रतीपंमृत्युमावजन् ४० द्रोणस्यसमरेवीराःकेऽकुर्वंतपराधृतिम् ॥ कच्चित्रैनंभयान्मंदाःक्षत्रियाव्यजह्नुरणे ४१ रक्षितारस्त  
 तःशून्येकच्चितैर्नहतःपरैः ॥ नसपृष्ठमरेस्त्रासाद्रणेशौर्यात्प्रदर्शयेत् ४२ परामप्यापदंप्राप्यसकथंनिहतःपरैः ॥ एतदार्येणकर्तव्यंकृच्छ्रास्वापत्सुसंजय ४३  
 पराक्रमेद्यथाशक्त्यातच्चतस्मिन्प्रतिष्ठितम् ॥ मुह्यतेमेमनस्तातकथातावन्निवार्यताम् ४४ भूयस्तुलब्धसंज्ञस्त्वांपरिपृच्छामिसंजय ४५ ॥ इतिश्रीमहाभार  
 तेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणिघृतराष्ट्रशोकेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतत्पृष्ठामृतपुत्रंहृच्छोकेनार्दितोभृशम् ॥ जयेनिराशःपुत्राणांघृत  
 राष्ट्रोऽपतत्क्षितौ १ तंविसंज्ञंनिपतितंसिपिबुःपरिचारिकाः ॥ जलेनात्यर्थशीतेनवीजंत्यःपुण्यगंधिना २ पतितंचैनमालोक्यसमंताद्भरतस्त्रियः ॥ परिवभुर्म  
 हाराजमस्पृशंश्चैवपाणिभिः ३ उत्थाप्यचैनंशनकैराजानंपृथिवीतिलात् ॥ आसनंप्रापयामासुर्वाष्पकंठघोराननाः ४ आसनंप्राप्यराजातुमूर्च्छयाऽभिपरिभुतः ॥  
 निश्चेष्टोऽतिष्ठततदावीज्यमानःसमंततः ५ सलब्ध्वाशनकैःसंज्ञाविपमानोमहीपतिः ॥ पुनर्गावल्गणिंमृतंपर्यपृच्छद्यथातथम् ६ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यःसउ  
 चन्निवादित्योज्योतिषाप्रणुदंस्तमः ॥ अजातशत्रुमायांतंकस्तंद्रोणादवारयत् ७ प्रभिन्नमिवमातंगंयथाकुदंतरस्विनम् ॥ प्रसन्नवदनं दृष्ट्वाप्रतिद्विरदगामिनं ८  
 वासितासंगमेयद्वदजय्यंप्रतियूथपैः ॥ निजघानरणेवीरान्भीरुःपुरुषसत्तमः ९ योह्येकोहिमहावीर्योनिर्देहद्वोरचक्षुषा ॥ कृष्णंदुर्योधनबलंघृतिमान्सत्यसंगरः १०  
 द्रोणपर्वणिटीकायानवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ एतदिति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ सःप्रसिद्धः तमजातशत्रुंआयातंहृष्टाद्रोणात्कःअवारयदित्यन्वयः सार्धश्लोकद्वयमेकंवाक्यं ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १०

१३ ॥ १४ यदाजयात् यदाचदुर्योधनपुरोगमान्गार्धपत्रैरभ्यपिचतदावोमनःकीदृशमभूदितिषष्ठेनान्वयः १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७  
 चक्षुर्हणंजयेसक्तमिष्वासधरमच्युतम् ॥ दांतं बहुमतंलोकेकेशूराःपर्यवारयन् ११ केदुष्प्रधर्षराजानमिष्वासधरमच्युतम् ॥ समासेदुर्नरव्याघ्रकौंतेयंतत्रमाम  
 काः १२ तस्मैत्राभिपद्याथयोवैद्रोणमुपाद्रवत् ॥ यःकरोतिमहत्कर्मशत्रूणांवैमहाबलः १३ महाकायोमहोत्साहोनागायुतसमोबले ॥ तंभीमसेनमायांतंकेशूराः  
 पर्यवारयन् १४ यदायाज्जलदप्रख्योरथःपरमवीर्यवान् ॥ पर्जन्यइवभीमत्सुस्तुमुलामशर्नासृजन् १५ विमृजच्छरजालानिवर्षाणिमघवानिव ॥ अवस्फूर्जन्दि  
 शःसर्वास्तलनेमिस्वनेनच १६ चापवियुत्प्रभोघोरोरथगुल्मबलाहकः ॥ सनेमिघोषस्तनितःशरशब्दातिबंधुरः १७ रोषनिर्जितजीमूतोमनोभिप्रायशीघ्रगः ॥  
 मर्मातिगोवाणधरस्तुमुलःशोणितोदकैः १८ संप्लावयन्दिशःसर्वामानवैरास्तरन्महीम् ॥ भीमनिःस्वनितोरौद्रोदुर्योधनपुरोगमान् १९ युद्धेऽभ्यर्षिचाद्विजयो  
 गार्धपत्रैःशिलाशितैः ॥ गांडीवंधारयन्धीमान्कीदृशंवोमनस्तदा २० इपुसंवाधमाकाशंकुर्वन्कापिवरध्वजः ॥ यदाऽयात्कथमासीत्तदापार्थसमीक्षताम् २१  
 कच्चित्रांडीवशब्देननप्रणश्यतिवैबलम् ॥ यद्गःसमैरवंकुर्वन्नर्जुनोभृशमन्वयात् २२ कच्चित्रापानुदप्राणानिपुर्भिवोधनंजयः ॥ वातोवेगादिवाविध्यन्मेघान्शर  
 गणैर्नृपान् २३ कोहिगांडीवधन्वानरणेसोढुंनरोऽर्हति ॥ यमुपश्रुत्यसेनाग्रेजनःसर्वोविदीर्यते २४ यत्सेनाःसमकंपंतयद्दीरानस्पृशद्भयम् ॥ केतत्रनाजहृद्रोणं  
 केक्षुद्राःप्राद्रवन्भयात् २५ केवातत्रतनूस्त्यक्त्वाप्रतीपंमृत्युमावजन् ॥ अमानुषाणाजितारंयुद्धेष्वपिधनंजयम् २६ नचवेगंसिताश्वस्यविसहिष्यंतिमामकाः ॥  
 गांडीवस्यचनिर्घोषप्राट्जलदनिःस्वनम् २७ विष्वक्सेनोयस्ययंतायस्ययोद्धाधनंजयः ॥ अशक्यःसरथोजेतुमन्येदेवासुरैरपि २८ सुकुमारोयुवाशूरोदर्शनी  
 यश्चपांडवः ॥ मेधावीनिपुणोधीमानयुधिसत्यपराक्रमः २९ आरावंविपुलंकुर्वन्व्यथयन्सर्वसैनिकान् ॥ यदाऽयान्नकुलोद्रोणंकेशूराःपर्यवारयन् ३० आशीवि  
 षइवकुद्धःसहदेवोयदाऽभ्ययात् ॥ कदनंकरिष्यन्शत्रूणांतिजसादुर्जयोयुधि ३१ आर्यवतममोघेपुंहीमंतमपराजितम् ॥ सहदेवंतमायांतंकेशूराःपर्यवारयन्  
 ३२ यस्तुसौवीरराजस्यप्रमथ्यमहर्तोचमूम् ॥ आदत्तमहिर्षीभोजांकाम्यांसर्वांगशोभनाम् ३३ सत्यंघृतिश्चशौर्यंचब्रह्मचर्यंचकेवलम् ॥ सर्वाणियुयुधाने  
 ऽस्मिन्नित्यानिपुरुषर्षभे ३४ बलिनंसत्यकर्माणमदीनमपराजितम् ॥ वासुदेवसमंयुद्धेवासुदेवादन्तरम् ३५ धनंजयोपदेशेनश्रेष्ठमिष्वस्त्रकर्मणि ॥ पार्थेनस  
 मसस्त्रेषुकस्तंद्रोणादवारयत् ३६ वृष्णीनांप्रवरंवीरंशूरंसर्वधनुष्मताम् ॥ रामेणसमसस्त्रेषुयशसाविक्रमेणच ३७ सत्यंघृतिर्मतिःशौर्यंचब्रह्मचर्यंचमनुतमम् ॥  
 सात्वतेतानिसर्वाणित्रैलोक्यमिवकेशवे ३८ तमेवंगुणसंपन्नं दुर्वारमपिदैवतैः ॥ समासाद्यमहेष्वासंकेशूराःपर्यवारयन् ३९ पंचालेषूत्तमंवीरमुत्तमाभिजनप्रियम् ॥  
 नित्यमुत्तमकर्माणमुत्तमौजसमाहवे ४० युक्तं धनंजयहिते ममानर्थार्थमुत्थितम् ॥ यमवैश्रवणादित्यमहेन्द्रवरुणोपमम् ४१ महारथं समाख्यातं द्रोणा योद्यतमाहवे ॥  
 व्यजंतं तु मुले प्राणान् केशूराः समवारयन् ४२



४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ स्थास्तुचारिषुस्थावरजंगमा  
 एकोऽपमृत्यचेदिभ्यः पांडवान्यः समाश्रितः ॥ घृष्टकेतुसमायांतद्रोणकस्तन्यवारयत् ४३ योऽवधीत्केतुमान् विराजपुत्रं दुरासदम् ॥ अपरांतगिरिद्वारेद्रोणा  
 कस्तन्यवारयत् ४४ स्त्रीपुंसयोर्नरव्याघ्रयोः सवेदगुणागुणान् ॥ शिखंडिनं पाज्ञसे निमलानमनसं युधि ४५ देवव्रतस्य समरे हेतुं मृत्योर्महात्मनः ॥ द्रोणाया  
 भिमुखं यांतं केशुराः पर्यवारयन् ४६ यस्मिन्नभ्याधिकावीरे गुणाः सर्वे धनं जयात् ॥ यस्मिन्नस्त्राणिसत्यं च ब्रह्मचर्यं च सर्वदा ४७ वासुदेवसमं वीर्ये धनं जयसमं बले ॥  
 तेजसाऽऽदित्यसदृशं बृहस्पतिसमं मतौ ४८ अभिमन्युं महात्मानं व्यात्ताननमिवांतकम् ॥ द्रोणायाभिमुखं यांतं केशुराः समवारयन् ४९ तरुणस्तुरुणप्रज्ञः सौभ  
 द्रः परवीरहा ॥ यदाऽभ्यधावद्वैद्रोणं तदासीद्वोमनः कथम् ५० द्रौपदेयानरव्याघ्राः समुद्रमिव सिंधवः ॥ यद्द्रोणमाद्रवन् संख्ये केशुरास्तान्यवारयन् ५१ एते  
 द्वादश वर्षाणि क्रीडासु मृज्यवालकाः ॥ अस्रार्थमवसन्भीष्मे विभ्रतो ब्रतमुत्तमम् ५२ क्षत्रं जयः क्षत्रदेवः क्षत्रवर्मा च मानदः ॥ घृष्टयुष्मात्मजावीराः केतान् द्रोणाद  
 वारयन् ५३ शतादिशिष्टं युद्धे सममन्यंत वृष्णयः ॥ चेकितानं महेष्वसंकस्तं द्रोणादवारयत् ५४ वार्धक्षेभिः कर्लिगानां यः कन्यामाहरयुधि ॥ अनाष्टाष्टिर  
 दीनात्मा कस्तं द्रोणादवारयत् ५५ भ्रातरः पंचकैकेयाधामिकाः सत्यविक्रमाः ॥ इंद्रगोपकसंकाशारक्तवर्मा युधध्वजाः ५६ मातृष्वसुः सुतावीराः पांडवानां ज  
 यार्थिनः ॥ तान् द्रोणं हंतुमायातान् केवीराः पर्यवारयन् ५७ यं यो धयंतो राजानो नाजयन् वारणावते ॥ षण्मासानपि संरब्धा जिघांसंतो युधां पतिं ५८ धनुष्मतां  
 वरं शूरं सत्यसंधं महाबलम् ॥ द्रोणात्कस्तं नरव्याघ्रं युयुत्सुं पर्यवारयत् ५९ यः पुत्रं काशिराजस्य वाराणस्यां महारथम् ॥ समरे स्त्रीपुष्ट्यंतं भलेनापाहरद्रथात्  
 ६० घृष्टहृष्टं महेष्वसंपार्थानां मंत्रधारिणम् ॥ युक्तं दुर्योधनानर्थं मृष्टं द्रोणवधाय च ६१ निर्देहं तरणे यो धान्दारयंतं च सर्वतः ॥ द्रोणाभिमुखं यांतं केशुराः पर्य  
 वारयन् ६२ उत्संगइव संवृद्धं पदस्यास्त्रवित्तमम् ॥ शिखंडिनं शस्त्रगुप्तं केच द्रोणादवारयन् ६३ यद्दमां पृथिवीं कृत्स्नां च र्भवत्समवेष्टयत् ॥ महतारथघोषेण मु  
 ख्यारिघ्नो महारथः ६४ दशाश्वमेधानां जहे स्वन्नपानासदाक्षिणान् ॥ निर्गलान्सर्वमेधान् पुत्रवत्पालयन् प्रजाः ६५ गंगास्रोतसियावत्यः सिकताजप्यशेषतः ॥  
 तावतीर्गाददौ वीर उशीनरसुतोऽध्वरे ६६ न पूर्वना परे च कुरिदं केचन मानवाः ॥ इतीदं चुक्रुधुर्देवाः कृते कर्मणि दुष्करे ६७ पश्यामस्त्रिपुलोके पुनतंसं स्थास्तुचा  
 रिषु ॥ जातं चापि जनिष्यंतं द्वितीयं चापि सांप्रतम् ६८ अन्यमौशीनराच्छैव्यादुरोवोढारमित्युत ॥ गर्तियस्य नयास्यंति मानुषालोकवासिनः ६९ तस्य न  
 तारमायांतं शैव्यं कः समवारयत् ॥ द्रोणायाभिमुखं यांतं व्यात्ताननमिवांतकम् ७० विराटस्य रथानीकं मत्स्यस्याभिघातिनः ॥ प्रेप्तं तंसमरे द्रोणं केवीराः  
 पर्यवारयन् ७१

तमकेषु सामित्यस्य व्यवहितेन पश्यामहृदयनेन संबन्धः ६८ । ६९ । ७० । ७१

७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ शृण्वति १ । २ हयराजं कोशिनम् ३ । ४ । ५ विक्रमेणैव जघ्नीना ६ । ७ । ८ । ९ । १०  
 सद्यो वृकोदराज्जातो महाबलपराक्रमः ॥ मायावीराक्षसो वीरो यस्मान्मम महद्भयम् ७२ पार्थानां जयकामं तं पुत्राणां मम कंटकम् ॥ घटोत्कचं महात्मानं कस्तं द्रो  
 णादवारयत् ७३ एते चान्ये च बहवो ये पामर्थाय संजय ॥ व्यक्तारः संयुगे प्राणान्कितेषामजितं युधि ७४ येषां च पुरुषव्याघ्रः शार्ङ्गधन्वा व्यपाश्रयः ॥ हितार्थी  
 चापि पार्थानां कथं तेषां पराजयः ७५ लोकानां गुरुरत्यर्थं लोकनाथः सनातनः ॥ नारायणो रणेनाथो दिव्यो दिव्यात्मकः प्रभुः ७६ यस्य दिव्यानि कर्माणि प्रवदंति  
 मनीषिणः ॥ तान्यहं कीर्तयिष्यामि भक्त्या स्थैर्यार्थमात्मनः ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि छतराष्ट्रवाक्ये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥  
 ॥ छतराष्ट्रवाच ॥ शृणु दिव्यानि कर्माणि वासुदेवस्य संजय ॥ कृतवान्यानि गोविंदो यथानान्यः पुमान् क्वचित् १ संवर्धतां गोपकुले बालेनैव महात्मना ॥ विरुष्यापि  
 तं बलं बाहोस्त्रिपुलोके पुसंजय २ उच्चैः श्रवस्तुल्यबलं वायुवेगसमं जवे ॥ जघान हयराजं तं यमुनावनवासिनम् ३ दानवघोरकर्माणं गवां मृत्युमिवोत्थितम् ॥ वृ  
 षरूपधरं बाल्ये भुजाभ्यां निजघान ह ४ प्रलंबं नरकं जंभं पीठं चापि महासुरम् ॥ मुरुचांतकं संकाशमवधीत्पुष्करेक्षणः ५ तथाकंसो महातेजा जरासंधं न पालितः ॥  
 विक्रमेणैव कृष्णेन स गणः पातितो रणे ६ सुनामारणविक्रांतः समग्राक्षौहिणीपतिः ॥ भोजराजस्य मध्यस्थो भ्राता कंसस्य वीर्यवान् ७ बलदेवद्वितीयेन कृष्णेनाभि  
 घातिना ॥ तरस्वी समरे दग्धः स सैन्यः शूरसेनराट् ८ दुर्वासानामभिप्रार्थितस्तथा परमकोपनः ॥ आराधितः स दारेण स चास्मै प्रददौ वरान् ९ तथामाधारराज  
 स्य सुतां वीरैः स्वयंवरे ॥ निर्जित्य पृथिवीपालानां बह्वपुष्करेक्षणः १० अमृष्यमाणाराजानो यस्य जात्या हया इव ॥ रथैवैवाहिके युक्ताः प्रतोदेन कृतव्रणाः ११  
 जरासंधं महाबाहुमुपायेन जनार्दनः ॥ परेण घातयामास समग्राक्षौहिणीपतिम् १२ चेदिराजं च विक्रांतं राजसेनापतिं बली ॥ अर्धे विवदमानं च जघान पशुवत्तदा  
 १३ सौभदैव्यपुरं स्वस्थं शाल्वगुप्तं दुरासदम् ॥ समुद्रकुक्षौ विक्रम्य पातयामास माधवः १४ अंगान्वंगान् कर्लिगांश्च मागधान् काशिकोसलान् ॥ वात्स्यगार्ग्यक  
 षांश्च पौंड्रांश्च अप्यजयद्रणे १५ आवंत्यान् दाक्षिणात्यांश्च पार्वतीयान् दशेरुकान् ॥ काश्मीरकानौ रसिकान् पिशाचांश्च समुद्रलान् १६ कांबोजान् वाटधानांश्च चोला  
 न्पांड्यांश्च संजय ॥ त्रिगर्तान्पालवांश्चैव दरदांश्च सुदुर्जयान् १७ नानादिग्भ्यश्च संप्राप्तान् खशांश्चैव शकांस्तथा ॥ जितवान् पुंडरीकाक्षो यवनं च सहानुगम् १८ प्र  
 विश्वमकरावासं यादोगणनिषेवितम् ॥ जिगाय वरुणं संख्ये सलिलांतर्गतं पुरा १९ युधिपंचजनं हत्वा दैत्यं पातालवासिनम् ॥ पांचजन्यं हृषीकेशो दिव्यं शंखमवा  
 सवान् २० खंडिवे पार्थ सहितस्तोषयित्वा हुताशनम् ॥ आग्नेयमस्त्रं दुर्धर्षं चक्रे लेभे महाबलाः २१ वै न ते यं समारुह्य त्रासयित्वाऽमरावतीम् ॥ महेंद्रभवनाद्भीरः  
 पारिजातमुपानयत् २२ तच्च मर्षितवान् शक्रो जानंस्तस्य पराक्रमम् ॥ राज्ञां चाप्यजितं कंचिच्छृण्वेन हन शुश्रुम् २३ यच्च तन्महदाश्चर्यं समायां मम संजय ॥  
 कृतवान् पुंडरीकाक्षः कस्तद्वन्य इहार्हति २४

११ परेण भीमेन १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४



२५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१ ॥ इतिद्रोण  
यज्ञभक्त्याप्रसन्नोऽहमद्राक्षं कृष्णमीश्वरम् ॥ तन्मे सुविदितं सर्वं प्रत्यक्षमिव चागमम् २५ नांतो विक्रमयुक्तस्य बुद्ध्या युक्तस्य वा पुनः ॥ कर्मणां शक्यते गतं तु हृषी  
केशस्य संजय २६ तथा गदश्च सां वश्वप्रद्युम्नोऽथ विदूरथः ॥ अगावहोऽनिरुद्धश्च चारुदेष्णः ससारणः २७ उल्मुको निशठश्चैवाङ्गिलीव शुश्रवीर्यवान् ॥ पृथुश्च विपृ  
थुश्चैव शमीकोऽथारिमेजयः २८ एतेऽन्ये बलवंतश्च वृष्णि वीराः प्रहारिणः ॥ कथंचित्पाण्डवानीकं श्रयेयुः समरो स्थिताः २९ आहूता वृष्णि वीरेण केशवेन महात्म  
ना ॥ ततः संशयितं सर्वं भवेदिति मतिर्मम ३० नागायुतबलो वीरः कैलासाशिखरोपमः ॥ वनमालीहलीरामस्तत्र यत्र जनार्दनः ३१ यमाहुः सर्वपितरं वासुदेवं द्विजा  
तयः ॥ अपिवा ह्येष पाण्डुनां योऽस्य तेऽर्थाय संजय ३२ स यदा तात संनह्येत्पाण्डवार्थाय संजय ॥ न तदा प्रति संयोद्धा भविता तत्र कश्चन ३३ यदि स्म कुरवः सर्वे जये  
युर्नाम पाण्डवान् ॥ वाष्णयोऽर्थाय ते पां वै शृङ्गीयाच्छस्त्रमुत्तमम् ३४ ततः सर्वां ररव्याघ्रो हत्वानरपतीं रणे ॥ कौरवांश्च महाबाहुः कुंत्यै दद्यात्स मोदिनीम् ३५ यस्य  
यं ताहृषीकेशो योद्धा यस्य धनं जयः ॥ रथस्य तस्य कः संख्ये प्रत्यनीको भवेद्रथः ३६ न केनचिदुपायेन कुरूणां दृश्ययेजयः ॥ तस्मान्मे सर्वमाचक्ष्व यथा युद्धमवर्त  
त ३७ अर्जुनः केशवस्यात्मा कृष्णोऽप्यात्मा किरीटिनः ॥ अर्जुने विजयो नित्यं कृष्णे कीर्तिश्च शाश्वती ३८ सर्वेष्वपि च लोकेषु वीरभत्सुरपराजितः ॥ प्राधान्येनैव  
भूयिष्ठममेयाः केशवे गुणाः ३९ मोहादुर्योधनः कृष्णं यो न वेत्तीह केशवम् ॥ मोहितो दैवयोगेन मृत्युपाशं पुरस्कृतः ४० न वेद कृष्णं दाशार्हमर्जुनं चैव पाण्डवम् ॥ पू  
र्वदेवौ महात्मानौ नरनारायणाबुधौ ४१ एकात्मानौ द्विधा भूतौ दृश्येते मानवैर्भुवि ॥ मनसाऽपि हि दुर्धर्षौ सेनामेतां यशस्विनौ ४२ नाशयेतामिहैच्छंतां मानुषत्वाच्च  
नेच्छतः ॥ युगस्येव विपर्यासो लोकानामिव मोहनम् ४३ भीष्मस्य च वधस्तात द्रोणस्य च महात्मनः ॥ न ह्येव ब्रह्मचर्येण न वेदाध्ययनेन च ४४ न क्रियाभिर्न  
चास्त्रेण मृत्योः कश्चिन्निवार्यते ॥ लोकसंभावितौ वीरौ कृतास्त्रौ युद्धदुर्मदौ ४५ भीष्मद्रोणौ हतौ भुत्वा किं नु जीवामि संजय ॥ यांतां श्रियमसूयामः पुरा दृष्ट्वा युधिष्ठिरे  
४६ अद्यतामनुजानीमो भीष्मद्रोणवधेन ह ॥ मत्कृते चाप्यनुप्राप्तः कुरूणामेष संक्षयः ४७ पक्वानां हि वधे सूतवज्रायंते तृणान्युत ॥ अनंतमिदं मे श्रैर्यं लोके प्राप्नो  
युधिष्ठिरः ४८ यस्य कोपान्महात्मानौ भीष्मद्रोणौ निपातितौ ॥ प्राप्तः प्रकृतितो धर्मो न धर्मो मामकान् प्राति ४९ क्रूरः सर्वविनाशाय कालोऽसौ नातिवर्तते ॥ अ  
न्यथा चिंतिता ह्यर्थानरस्तात मनस्विभिः ५० अन्यथैव प्रपद्यंते देवादिति मतिर्मम ॥ तस्मादपरिहार्येऽर्थे संप्राप्ते कच्छ उत्तमे ॥ अपारणीये दुश्चित्ये यथा भूतं प्र  
चक्ष्व मे ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि धृतराष्ट्रविलापे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ इतं ते कथां विष्णामि सर्वं  
प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ यथा स न्यपत द्रोणः सूदितः पाण्डुमृजयैः १ सेनापतिखं संप्राप्य भारद्वाजो महारथः ॥ मध्ये सर्वस्य सैन्यस्य पुत्रं ते वाक्यमब्रवीत् २

पर्वणि टीकायां एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ इति १।२

१। ४। ५। ६। ७। ८ एतां वधरूपां क्रियां भूतो नाशं सति संभावयसि ९ १० ११ सुजातं शोभनं जन्म १२ १३ १४ १५ १६ १७ व्यक्तं नियतं १८ १९ २० आमर्षयामि उत्तरसदे २१  
यत्कौरवाणामृषभादापगेयादनंतरम् ॥ सेनापत्येन यद्राजन्मामद्य कृतवानासि ३ सहशं कर्मणस्तस्य फलं प्राप्नुहि भारत ॥ करोमि कामं कंतेऽद्य प्रवृणोष्वयमिच्छ  
सि ४ ततो दुर्योधनो राजा कर्णदुःशासनादिभिः ॥ संमंज्यो वाचदुर्धर्षमाचार्यं जयतां वरम् ५ ददासि चेद्वरं महां जीवग्राहं युधिष्ठिरम् ॥ गृहीत्वा रथिनां श्रेष्ठं मत्समीप  
मिहानय ६ ततः कुरूणामाचार्यः श्रुत्वा पुत्रस्य ते वचः ॥ सेनाप्रहर्षयन् सर्वां मेदं वचनमब्रवीत् ७ धन्यः कुंती सुतो राजन्यस्य ग्रहणमिच्छसि ॥ न वधार्थं सुदुर्धर्ष  
वरमद्य प्रयाचसे ८ किमर्थं च न रव्याघ्रन वधं तस्य कांक्षसे ॥ नाशं ससि क्रियामेतां मतो दुर्योधनध्रुवं ९ आहोस्विद्धर्मराजस्य द्वेष्टा तस्य न विद्यते ॥ यदोच्छासित्वं  
जीवंतं कुलं रक्षसि चात्मनः १० अथवा भरतश्रेष्ठ निजित्य युधिपाण्डवान् ॥ राज्यं संप्रति दत्त्वा च सौभाग्यं कर्तुमिच्छसि ११ धन्यः कुंती सुतो राजा सुजातं चास्य धीमतः ॥  
अजातशत्रुता सत्यातस्य यस्मिन् ह्यते भवान् १२ द्रोणेन चैव मुक्तस्य तव पुत्रस्य भारत ॥ सहस्रानिःसृतो भावो योऽस्य नित्यं हृदि स्थितः १३ नाकारो गृहितुं शक्यो  
बृहस्पति समैरपि ॥ तस्मात्तव सुतो राजन् प्रहृष्टो वाक्यमब्रवीत् १४ वधे कुंती सुतस्याजौ नाचार्यं विजयो मम ॥ हते युधिष्ठिरे पार्था हिन्युः सर्वान् हि नो ध्रुवम् १५ न  
च शक्यारणे सर्वे निहतुं ममैरपि ॥ य एव ते पांशेषः स्यात्स एवास्मान्न शेषयेत् १६ सत्यप्रतिज्ञे त्वानीते पुनर्न ते न निर्जिते ॥ पुनर्यास्यं त्यरण्याय पाण्डवास्तमनुव्रताः  
१७ सोऽयं मम जयो व्यक्तं दीर्घकालं भविष्यति ॥ अतो न वधमिच्छामि धर्मराजस्य कर्हिचित् १८ तस्य जीह्वमभिप्रायं ज्ञात्वा द्रोणोऽर्थं तत्त्ववित् ॥ तं वरं सांतरं तस्मै  
ददौ संचित्य बुद्धिमान् १९ ॥ द्रोण उवाच ॥ न चे युधिष्ठिरं वीरः पालयत्यर्जुनो युधि ॥ मन्यस्व पाण्डवश्रेष्ठ मानीतं वशमात्मनः २० न हि शक्यो रणे पार्थः सैर्द्रैर्देवासुरैरपि ॥  
प्रयुद्यात्तु मत्स्तात नैतदामर्षयाम्यहं २१ असंशयं समेशिष्यो मत्पूर्वं श्राव्य कर्मणि ॥ तरुणः सुकृतैर्युक्त एकायनगतश्च ह २२ अस्त्राणीं द्राक्ष रुद्राश्च भूयः स समवाप्त  
वान् ॥ अमर्षितश्च ते राजंस्ततो नामर्षयाम्यहं २३ सचापक्रम्यतां युद्धाद्येनोपायेन शक्यते ॥ अपनीते ततः पार्थ धर्मराजो जितस्त्वया २४ ग्रहणो हि जयस्तस्य न वधे  
पुरुषर्षभ ॥ एतेन चाप्युपायेन ग्रहणं समुपैष्यसि २५ अहं गृहीत्वा राजानं सत्यधर्मपरायणम् ॥ आनयिष्यामि ते राजन् वशमद्य न संशयः २६ यदि स्थास्यति संग्रामे  
मुहूर्तमपि मेयतः ॥ अपनीते न रव्याघ्रे कुंती पुत्रे धनं जये २७ फाल्गुनस्य ममीपेतु न हि शक्यो युधिष्ठिरः ॥ गृहीतुं समरे राजन् सैर्द्रैरपि सुरासुरैः २८ ॥ संजय उवाच ॥  
सांतरं तु प्रतिज्ञाते राज्ञो द्रोणेन निग्रहे ॥ गृहीतं तममन्यं तव पुत्राः सुबालिशाः २९ पाण्डवे येषु साक्षे पंद्रोणं जानाति ते सुतः ॥ ततः प्रतिज्ञास्थैर्यार्थं समंजो  
बहुलीकृतः ३० ततो दुर्योधनेनापि ग्रहणं पाण्डवस्य तत् ॥ सैन्यस्थानेषु सर्वेषु सुघोषितमर्दिम ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि द्रोणप्रति  
ज्ञायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥

मत्पूर्वः अहं पूर्वो गुरुर्यस्य एकायनगतः जय

मरणान्यतरनिश्चयवान् २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ बहुलीकृतः प्रतिज्ञान्त्यजेदिति बहुपुप्रकाशितः ३० ३१ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥



सांतरेद्वि ११ २१ ३१ ४१ ५१ ६१ ७१ ८१ ९१ १०१ १११ १२१ १३१ १४१ १५१ १६१ १७१ १८१ १९१ २०१ २११ संप्रसुतेकृतपत्रसंकोचे २२ वरूथिनारथेन २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ संजय उवाच ॥ सांतरेतुप्रतिज्ञातेराज्ञोद्रोणेननिग्रहे ॥ ततस्तेसैनिकाःश्रुत्वातंयुधिष्ठिरनिग्रहम् १ सिंहनादरवांश्चकुर्वाहुशब्दांश्चकृत्स्नः ॥ तच्चसर्वंयथा  
न्यायंधर्मराजेनभारत २ आसैराशुपरिज्ञातंभारद्वाजचिकीर्षितम् ॥ ततःसर्वान्समानाय्यभ्रातृनन्यांश्चसर्वशः ३ अब्रवीद्धर्मराजस्तुधनंजयमिदं वचः ॥  
श्रुतंतेपुरुषव्याघ्रद्रोणस्याद्यचिकीर्षितम् ४ यथातन्नभवेत्सत्यंतथानीतिर्विधीयताम् ॥ सांतरंहेप्रतिज्ञातंद्रोणेनामित्रकर्षिणा ५ तच्चांतरंमहेष्वासत्वयिते  
नसमाहितम् ॥ सत्वमद्यमहाबाहोयुध्यस्वमदनंतरम् ६ यथादुर्योधनःकामनेमद्रोणादवाप्नुयात् ॥ अर्जुन उवाच ॥ यथामेनवधःकार्यंआचार्यस्यकदाचन ७  
तथातवपरित्यागो न मेराजंश्चिकीर्षितः ॥ अप्येवंपांडवप्राणानुत्सृजेयमहंयुधि ८ प्रतीपोनाहमाचार्येभवेयंवैकथंचन ॥ त्वानिगृह्णाहवेराज्यं धार्तराष्ट्रोऽयमि  
च्छति ९ नसतंजीवलोकेऽस्मिन्कामं प्राप्येत्कथंचन ॥ प्रपतेत्यौःसनक्षत्राष्टथिवीशकलीभवेत् १० नत्वांद्रोणोनिगृहीयाज्जीवमानेमयिध्रुवम् ॥ यदि तस्यर  
णेशाहंकुरुतेवज्रभृत्स्वयम् ११ विष्णुर्वासहितोदेवैर्नत्वांप्राप्स्यत्यसौमृषे ॥ मयिजीवतिराजेंद्रनभयंकर्तुमर्हसि १२ द्रोणादस्त्रभृतांश्रेष्ठात्सर्वशस्त्रभृतामपि ॥  
अन्यच्चब्रूयाराजेंद्रप्रतिज्ञाममनिश्चलाम् १३ नस्मराम्यनृतंतावन्नस्मरामिपराजयम् ॥ नस्मरामिप्रतिश्रुत्यकिंचिदप्यनृतंकृतम् १४ ॥ संजय उवाच ॥  
ततःशंखाश्चमेघंश्चमृदंगाश्चानकैःसह ॥ प्रावाद्यंतमहाराजपांडवानांनिवेशने १५ सिंहनादश्चसंजज्ञेपांडवानांमहात्मनाम् ॥ धनुर्ज्यातलशब्दश्चगगनस्पृ  
क्सुमेरवः १६ श्रुत्वाशंखस्यनिर्घोषपांडवस्यमहौजसः ॥ त्वदीयेष्वप्यनीकेषुवादित्राण्यभिजाघ्रिरे १७ ततोव्यूढान्यनीकानितवतेपांचभारत ॥ शनैरुपेयुर  
न्योन्यंयोध्यमानानिसंयुगे १८ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणम् ॥ पांडवानांकुरूणांचद्रोणपांचालयोरपि १९ यतमानाःप्रयत्नेनद्रोणानीकविशातने ॥  
नशेकुःसृजयायुद्धेतद्विद्रोणेनपालितम् २० तथैवतवपुत्रस्यरथोदाराःप्रहारिणः ॥ नशेकुःपांडवीसेनांपाल्यमानांकिरीटिना २१ आस्तांतेस्तिमितेसेनेरक्षमा  
णेपरस्परम् ॥ संप्रसुतेयथानक्तंवनराज्यौसुपुष्पिते २२ ततोरुक्मरथोराजन्नर्केणैवविराजता ॥ वरूथिनाविनिष्पत्यव्यचरत्पृतनामुखे २३ तमुद्यतरथेनै  
कसाशुकारिणमाहवे ॥ अनेकमिवसंत्रासान्नेनिरेपांडुसृजयाः २४ तेनमुक्ताःशराधोराविचेरुःसर्वतोदिशम् ॥ त्रासयंतोमहाराजपांडवेयस्यवाहिनीम् २५  
मध्यंदिनमनुप्राप्तोभस्तिशतसंवृतः ॥ यथादृश्येतधर्माशुस्तथाद्रोणोऽप्यदृश्यत २६ नचैनंपांडवेयानांकिञ्चिच्छक्रीतिभारत ॥ वीक्षितुंसमरेऽर्द्धमर्द्धमि  
वदानवाः २७ मोहयित्वाततःसैन्यंभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ दृष्टुम्वलंतूर्णव्यधमन्निशितैःशरैः २८ सदृशःसर्वतोरुद्धासंवृत्यखमजिह्वगैः ॥ पापतांयत्रतत्रै  
वममुदेपांडुवाहिनीम् २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणिअर्जुनकृतयुधिष्ठिराश्वासनेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥

२६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ इतिद्रोणपर्वणिदीक्षावाचयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

॥ ७ ॥

तत इति १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ युधिसंज्ञपेयीष्मति ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्राणिनपववाजिनःपक्षिणः १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥  
॥ संजय उवाच ॥ ततःसपांडवानीकेजनयन्सुमहद्वयम् ॥ व्यचरत्पृतनांद्रोणोदहन्कक्षमिवानलः १ निर्दहंतमनीकानिसाक्षादग्निमिवोत्थितम् ॥ दृष्ट्वास्वम  
रथंकुद्धंसमकंपंतसृजयाः २ सततंकृष्यतःसंख्येधनुषोऽस्याशुकारिणः ॥ ज्याघोषःशुश्रुवेत्यर्थेविरफूर्जितमिवाशनेः ३ रथिनःसादिनश्चैवनागानश्चान्पदा  
तिनः ॥ रौद्राहस्तवतामुक्ताःसंमृद्वंतिस्मसायकाः ४ नानद्यमानःपर्जन्यःप्रवृद्धःशुचिसंक्षये ॥ अश्मवर्षमिवावर्षत्परेषामावहद्वयम् ५ विचरन्सतदाराजन्से  
नांसंक्षोभयन्प्रभुः ॥ वर्धयामाससंत्रासंशात्रवाणाममानुषम् ६ तस्यविद्युदिवाग्नेषुचापंहेमपरिष्कृतम् ॥ भ्रमद्वथांशुदेचास्मिन्दृश्यतेस्मपुनःपुनः ७ सवीरः  
सत्यवान्प्राज्ञोर्धनित्यभसदापुनः ॥ युगांतकालवद्धोरारौद्रांप्रावर्तयन्नदीम् ८ अमर्षवेगप्रभवांकव्यादगणसंकुलाम् ॥ बलौघैःसर्वतःपूर्णाध्वजवृक्षापहारिणीम् ९  
शोणितोदारथावर्ताहस्यश्वकृत्तरोधसम् ॥ कवचोडुपसंयुक्तांमांसपंकसमाकुलाम् १० मेदोमज्जास्थिसिकतामुष्णीषचयफेनिलाम् ॥ संग्रामजलदापूर्णांप्रास  
मत्स्यसमाकुलाम् ११ नरनागाश्वकलिशरवेगौघवाहिनीम् ॥ शरीरदारुसंधट्टारथकच्छपसंकुलाम् १२ उत्तमभिःपंकजिनीनिस्त्रिशङ्गसंकुलाम् ॥ रथना  
महदोपेतानानाभरणभूषिताम् १३ महारथशतावर्ताभूमिरेणूमिमालिनी ॥ महावीर्यवर्तासंख्येसुतरांभीरुवुस्तराम् १४ शरीरशतसंवाधांघ्नकंकनिषेवि  
ताम् ॥ महारथसहस्राणिनयंतीयमसादनम् १५ शूलव्यालसमाकीर्णांप्राणिवाजिनिषेविताम् ॥ छिन्नक्षत्रमहाहंसांमुकुटांजसेविताम् १६ चक्रकूर्मांगदान  
क्रांशरक्षुद्रक्षपाकुलाम् ॥ वक्रेष्वसृगालानांघोरसंधैर्निषेविताम् १७ निहतान्प्राणिनःसंख्येद्रोणेनबलिनारणे ॥ वहंतीपितृलोकायशतशोराजसत्तम १८  
शरीरशतसंवाधकिंशैवलशाद्वलाम् ॥ नदींप्रावर्तयद्राजन्भीरूणांभयवर्धिनी १९ तर्जयंतमनीकानितानितानिमहारथम् ॥ सर्वतोऽभ्यद्रवन्द्रोणंयुधिष्ठि  
रपुरोगमाः २० तानभिद्रवतःशूरास्तावकादृढविक्रमाः ॥ सर्वतःप्रत्यष्टहंततदभूल्लोमहर्षणम् २१ शतमायस्तुशकुनिःसहदेवंसमाद्रवत् ॥ सनियंतृध्वजरथं  
विव्याधनिशितैःशरैः २२ तस्यमाद्रीसुतःकेतुंधनुःशूतंहयानपि ॥ नातिकुद्धःशरैश्छित्त्वापष्टयाविव्याधसौबलम् २३ सौबलस्तुगदांघ्नप्रचस्कंदरथोत्त  
मात् ॥ सतस्यगदयाराजन्नरथास्सूतमपातयन् २४ ततस्तौविरथौराजन्नगदाहस्तौमहाबलौ ॥ चिक्रीडतूरणेशूरोसृंगाविवपर्वतौ २५ द्रोणःपांचालराजा  
नंविद्धादशभिराशुगैः ॥ बहुभिस्तेनचाम्यस्तस्तंविव्याधततोऽधिकैः २६ विविशतिमीमसेनोर्विशल्यानिशितैःशरैः ॥ विद्धानांकंपयद्वीरस्तदद्भुतमिवाभ  
वत् २७ विविशतिस्तुसहसाव्यश्वकेतुशरासनम् ॥ भीमंचक्रेमहाराजततःसैन्यान्यपूजयन् २८ सतन्नमस्तेवीरःशत्रोर्विक्रममाहवे ॥ ततोऽस्यगदयादांता  
न्ध्यांसर्वानपातयत् २९ इताश्चात्सरथाद्राजन्नष्टह्यचर्भमहाबलः ॥ अभ्ययाद्वीमसेनंतुमतोमतमिवादिपम् ३०

१९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अभ्यस्तोविद्धः २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३०



३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ उद्धवहउचकपे शरावरचमे  
 शल्यस्तुनकुलंवारःस्वस्त्रायंप्रियमात्मनः ॥ विव्याधप्रहसन्वाणैर्लालयन्कोपयन्निव ३१ तस्याश्वानातपत्रंचध्वजंमृतमथोधनुः ॥ निपात्यनकुलःसंख्येशंखंद  
 ध्मौप्रतापवान् ३२ घृष्टकेतुःरूपेणास्ताब्धित्वाबहुविधाच्छरान् ॥ कृपंविव्याधसप्तत्यालक्ष्मचास्याहरत्रिभिः ३३ तंरूपःशरवर्षेणमहतासमवारयत् ॥ वि  
 व्याधचरणेविप्रोघृष्टकेतुममर्षणम् ३४ सात्यकिःकृतवर्माणंनाराचेनस्तनांतरे ॥ विद्धाविव्याधसप्तत्यापुनरन्यैःस्मयन्निव ३५ तंभोजःसप्तसप्तत्याविद्धा  
 ऽऽशुनिशितैःशैः ॥ नाकंपयतशैनेयंशीघ्रोवायुरिवाचलम् ३६ सेनापतिःसुशर्माणंभृशंमर्मस्वताडयत् ॥ सचापितंतोमरेणजनुदेशेऽभ्यताडयत् ३७ वैकर्त  
 नंतुसमरेविराटःप्रत्यवारयत् ॥ सहमत्स्यैर्महावीर्यैस्तदद्भुतमिवाभवत् ३८ तत्पौरुषमभूतत्रसूतपुत्रस्यदारुणम् ॥ यत्सैन्यंवारयामासशरैःसन्नतपर्वभिः ३९  
 द्रुपदस्तुस्वयंराजाभगदत्तेनसंगतः ॥ तयोर्युद्धंमहाराजचित्ररूपमिवाभवत् ४० भगदत्तस्तुराजानंद्रुपदंनतपर्वभिः ॥ सनियंतृध्वजरथंविव्याधपुरुषर्षभः  
 ४१ द्रुपदस्तुततःक्रुद्धोभगदत्तंमहारथम् ॥ आजवानोरासेक्षिप्रंशरेणानतपर्वणा ४२ युद्धंयोधवरौलोकेसौमदतिशिखंडिनौ ॥ भूतानांत्रासजननंचक्रातेऽस्त्र  
 विशारदौ ४३ भूरिश्रवारणेराजनयाज्ञसेनिमहारथम् ॥ महतासायकौधेनच्छादयामासवीर्यवान् ४४ शिखंडीतुततःक्रुद्धःसौमदतिविशंपते ॥ नवत्यासायका  
 नांतुकंपयामासभारत ४५ राक्षसौरौद्रकर्माणौहैडिबालंबुषाबुधौ ॥ चक्रातेऽत्यद्भुतंयुद्धंपरस्परजयैषिणौ ४६ मायाशतसृजौहसौमायाभिरितरेतरम् ॥ अंत  
 र्हितौचेरतुस्तौभृशंविस्मयकारिणौ ४७ चेकितानोनुविंदेनयुयुधेचातिभैरवम् ॥ यथादेवासुरेयुद्धेवलशकौमहाबलौ ४८ लक्ष्मणःक्षत्रदेवेनविमर्दमकरो  
 दृशम् ॥ यथाविष्णुःपुराराजन्धिरण्याक्षेणसंयुगे ४९ ततःप्रचालिताश्वेनविधिवत्कल्पितेनच ॥ रथेनाभ्यपतद्राजनसौभद्रंपौरवानदन् ५० ततोऽभ्ययात्स  
 त्वरितोयुद्धाकांक्षीमहाबलः ॥ तेनचक्रमहद्युद्धमभिमन्युररिंदमः ५१ पौरवस्त्वथसौभद्रंशरवातैरवाकिरत् ॥ तस्यार्जुनिध्वजंछत्रंधनुश्चोर्व्यामपातयत्  
 ५२ सौभद्रःपौरवंत्वन्यैर्विद्धामसभिराशुगैः ॥ पंचभिस्तस्यविव्याधहयान्सूतंचसायकैः ५३ ततःप्रहर्षयन्सेनांसिंहवद्विनदन्मुहुः ॥ समादत्तार्जुनिस्तूर्णपौ  
 रवांतकरंशरम् ५४ तंतुसंधितमाज्ञायसायकंधोरदर्शनम् ॥ द्वाभ्यांशराभ्यांहादिक्यश्चिच्छेदसशरंधनुः ५५ तदुत्तमज्यधनुश्छिन्नंसौभद्रःपरवीरहा ॥ उद्ध  
 बर्हसितंखड्गमाददानःशरावरम् ५६ सतेनानेकतारेणचर्मणाकृतहस्तवत् ॥ आंतासिनाचरन्मार्गान्दर्शयन्वीर्यमात्मनः ५७ भ्रामितंपुनरुद्धांतमाधूतंपुनरु  
 स्थितम् ॥ चर्मनिस्त्रिंशयोराजन्निविशेषमदृश्यत् ५८ सपौरवरथस्थेषामाभुत्यसहसानदन् ॥ पौरवरंथमास्थायकेशपक्षेपरामृशत् ५९ जघानास्यपदासूतम  
 सिनापातयद्धजम् ॥ विक्षोभ्यांभोनिधिताक्ष्यस्तंनागमिषचाक्षिपत् ६० तमागलितकेशांतंददृशुःसर्वपार्थिवाः ॥ उक्षाणमिवसिंहेनपात्यमानमचेतसम् ६१  
 तमार्जुनिवशंप्राप्तंकृष्यमाणमनाथवत् ॥ पौरवंपातितंदृष्टानामृष्यतजयद्रथः ६२

५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ पराभवंप्रेक्ष्येतिशेषः ८७ ॥ इति  
 सवर्हिवर्हावततंकिंकिणीशतजालवत् ॥ चर्मचादायखड्गंचनदन्पर्यपतद्रथात् ६३ ततःसंधवमालोक्यकार्ष्णिर्लूतसूज्यपौरवम् ॥ उत्पपातरथानूर्णंश्येनवन्निपपात  
 च ६४ प्रासपट्टिशनिस्त्रिंशाच्छत्रभिःसंप्रचोदितान् ॥ चिच्छेदचासिनाकार्ष्णिश्चर्मणासंरुषेच ६५ सदृशयित्वासैन्यानांस्वबाहुबलमात्मनः ॥ तमुद्यम्यमहा  
 खड्गंचर्मचाथपुनर्वली ६६ वृद्धक्षत्रस्यदायादपितुरत्यंतवैरिणम् ॥ ससाराभिमुखःशूरःशार्दूलहवकुंजरम् ६७ तौपरस्परमासाद्यखड्गंदंतनखायुधौ ॥ हृष्टव  
 त्संप्रजहातेव्याघ्रकेसरिणाविव ६८ संपातेष्वभिघातेषुनिपातेष्वसिचर्मणोः ॥ नतयोरंतरंरंकश्चिद्दर्शनरसिंहयोः ६९ अवक्षेपोऽसिनिहादःशस्त्रांतरानेदर्शनं ॥  
 बाह्यांतरनिपातश्चनिविशेषमदृश्यत् ७० बाह्यमाभ्यंतरंचैवचरंतौमार्गमुत्तमम् ॥ ददृशातेमहात्मानौसपक्षाविवपर्वतौ ७१ ततोविक्षिपतःखड्गंसौभद्रस्ययश  
 स्विनः ॥ शरावरणपक्षातेप्रजहारजयद्रथः ७२ रुक्मपत्रांतरेसक्तस्तस्मिंश्चर्मणिभास्वरे ॥ सिंधुराजबलोद्धूतःसोऽभ्यज्यतमहानसिः ७३ भग्नमाज्ञायनिस्त्रिंशमव  
 भुत्यपदानिषट् ॥ अदृश्यतनिमेषेणस्वरथंपुनरास्थितः ७४ तंकार्ष्णिंसमरान्मुक्तमास्थितंरथमुत्तमम् ॥ सहिताःसर्वराजानःपरिवधुःसमततः ७५ ततश्चर्मच  
 खड्गंचसमुत्क्षिप्यमहाबलः ॥ ननादार्जुनदायादःप्रेक्षमाणोजयद्रथम् ७६ सिंधुराजंपरित्यज्यसौभद्रःपरवीरहा ॥ तापयामासतत्सैन्यंभुवनंभास्करोयथा ७७  
 तस्यसर्वायसीशक्तिशल्यःकनकभूषणम् ॥ चिक्षेपसमरेबोरादीप्तमग्निशिखामिव ७८ तामवभुत्यजग्राहविकोशंचाकरोदसिम् ॥ वैनतेयोयथाकार्ष्णिःपतंतमु  
 रगोत्तमम् ७९ तस्यलाघवमाज्ञायसत्वंचामिततेजसः ॥ सहिताःसर्वराजानःसिंहनादमथानदन् ८० ततस्तामेवशल्यस्यसौभद्रःपरवीरहा ॥ मुमोचभुजवीर्ये  
 णवैदूर्यविकृतांशिताम् ८१ सातस्यरथमासाद्यनिर्मुक्तभुजगोपमा ॥ जघानसूतंशल्यस्यरथाच्चैनमपातयत् ८२ ततोविराटद्रुपदौघृष्टकेतुर्युधिष्ठिरः ॥ सात्य  
 किःकेकयाभीमोघृष्टयुग्राशिखंडिनौ ८३ यमौचद्रौपदेयाश्चसाधुसाध्वितिचुकुशुः ॥ बाणशब्दाश्चविविधाःसिंहनादाश्चपुष्कलाः ८४ प्रादुरासन्हर्षयंतःसौभद्रम  
 पलायिनम् ॥ तन्नामृष्यंतपुत्रास्तेशत्रोर्विजयलक्षणम् ८५ अथैनंसहसासर्वसमंतान्निशितैःशैः ॥ अभ्याकिरन्महाराजजलदाइवपर्वतम् ८६ तेषांचप्रिय  
 मन्विच्छन्सूतस्यचपराभवम् ॥ आर्तायनिरमित्रघ्नःक्रुद्धःसौभद्रमभ्ययात् ८७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणिअभिमन्युपराक्रमेचतुर्दशो  
 ऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ बहूनिमुविचित्राणिद्वंद्वयुद्धानिसंजय ॥ त्वयोक्तानिनिशम्याहंस्पृहयामिसचक्षुषाम् १ आश्चर्यं  
 भूतंलोकेषुकथयिष्यामिमानवाः ॥ कुरूणांपांडवानांचयुद्धंदेवासुरोपमम् २ नहिमेतद्विस्तीहशृण्वतोयुद्धमुत्तमम् ॥ तस्मादार्तायनेर्युद्धंसौभद्रस्यचशं  
 समे ३ ॥ संजयउवाच ॥ सादितंप्रेक्ष्ययंतारंशल्यःसर्वायसीगदाम् ॥ समुत्क्षिप्यनदन्क्रुद्धःप्रचस्कंदरथोत्तमात् ४

द्रोणपर्वणिटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ बहूनीति ॥ १ । २ । ३ । ४



॥११॥

अ०

॥११॥

॥११॥

तंदीप्तमिवकालाग्निदंडहस्तमिवांतकं ॥ जवेमाभ्यपतद्भीमः प्रगृह्यमहतीगदाम् ५ सौभद्रोऽप्यशनिप्रख्याप्रगृह्यमहतीगदाम् ॥ पृथ्वीत्यब्रवीच्छल्यं यत्नाद्री  
मेनवारितः ६ वारयित्वा तु सौभद्रं भीमसेनः प्रतापवान् ॥ शल्यमासाद्य समरे तस्थौ गिरिरिवाचलः ७ तथैव मदराजोऽपि भीमं दृष्ट्वा महाबलं ॥ ससाराभिमुखस्तू  
र्णशार्दूलइवकुंजरम् ८ ततस्तूर्यनिनादाश्च शंखानां च सहस्रशः ॥ सिंहनादाश्च संजघ्नुर्भेरीणां च महास्वनाः ९ पश्यतां शतशो ह्यासीद न्योऽन्यमभिधावताम् ॥ पा  
ण्डवानां कुरूणां च साधुसाध्वितिनिःस्वनाः १० महिमद्राधिपान्यः सर्वराजसुभारत ॥ सोढुमुत्सहते वेगं भीमसेनस्य संयुगे ११ तथामद्राधिपस्यापि गदावेगं महा  
त्मनः ॥ सोढुमुत्सहते लोके युधिको न्योऽवृकोदरात् १२ पट्टैर्जाबूनदैर्बद्धा बभूव जनहर्षणी ॥ प्रज्ज्वालतदा विद्धा भीमेन महतीगदा १३ तथैव चरतो मार्गान्मंड  
लानि च सर्वशः ॥ महाविपुत्प्रतीकाशा शल्यस्य शुभुभेगदा १४ तौ वृषाविव नर्दतौ मंडलानि विचेरतुः ॥ आवर्तितगदाशृंगा बुभौ शल्यवृकोदरो १५ मंडलावर्त  
मार्गेषु गदाविहरणेषु च ॥ निर्विशेषमभूद्युद्धंतयोः पुरुषसिंहयोः १६ ताडिता भीमसेनेन शल्यस्य महतीगदा ॥ साग्निज्वाला महारौद्रा तदा तूर्णमशीर्यत १७ तथै  
व भीमसेनस्य द्विपताऽभिहता गदा ॥ वर्षाप्रदोषे खयो तैर्दृष्टो वृक्ष इवावभौ १८ गदाक्षिप्ता तु समरे मदराजेन भारत ॥ व्योमदीपयमाना सा सृजे पावकं मुहुः १९  
तथैव भीमसेनेन द्विपते प्रेषिता गदा ॥ तापयामास तत्सैन्यं महोल्कापततीयथा २० ते गदे गदिनां श्रेष्ठे समासाद्य परस्परम् ॥ श्वसंत्यो नागकन्येव ससृजाते विभाव  
सुम् २१ नखैरिव महाव्याघ्रौ दंतैरिव महागजौ ॥ तौ विचेरतुरासाद्य गदाभ्यां परस्परम् २२ ततो गदाभ्यां विहतौ क्षणेन रुधिराक्षितौ ॥ ददृशाते महात्मानौ  
किंशुकाविव पुष्पितौ २३ शुश्रुवेदिष्ठु सर्वासु तयोः पुरुषसिंहयोः ॥ गदाभिघातसंहादः शक्राशनिर्वोपमः २४ गदयामद्राजेन सव्यदक्षिणमाहतः ॥ नाकं पत  
तदा भीमो भिद्यमान इवाचलः २५ तथा भीमगदावेगे स्ताड्यमानो महाबलः ॥ धैर्यान्मद्राधिस्तस्थौ वज्रैर्गिरिरिवाहतः २६ आपेततुर्महावेगौ समुच्छ्रितगदा  
बुभौ ॥ पुनरंतरमार्गस्थौ मंडलानि विचेरतुः २७ अथाकृत्य पदान् व्यष्टौ मन्त्रिप्रत्यगजाविव ॥ सहसालो हृदं डाभ्यामन्योऽन्यमभिजघ्नतुः २८ तौ परस्परवेगाच्च ग  
दाभ्यां च भृशहतौ ॥ युगपत्पेततुर्वीरौ क्षिता विद्रुध्वा जाविव २९ ततो विह्वलमानं तं निःश्वसंतं पुनः पुनः ॥ शल्यमभ्यपततूर्णकृतवर्मा महारथः ३० दृष्ट्वा चैनं  
महाराजगदयाऽभिनिपीडितम् ॥ विचेष्टंतं यथानागं मूच्छर्योऽभिपरिभुतम् ३१ ततः स्वरथमारोप्य मद्राणामधिपं रणे ॥ अपोवाहरणात्तूर्णकृतवर्मा महारथः  
३२ क्षीबवद्विह्वलो वीरो निमेषात्पुनरुत्थितः ॥ भीमोऽपि सुमहाबाहुर्गदापाणिरदृश्यत ३३ ततो मद्राधिपं दृष्ट्वा तव पुत्राः पराङ्मुखम् ॥ सनागपत्यश्वस्थाः  
समकंपंतमारिष ३४ तेषां डवैर्यमानास्तावका जितकाशिभिः ॥ भीतादिशोऽन्वपद्यंत वातनुन्नाघना इव ३५

क्षीबवन्मतवत् ३३ । ३४ । ३५

३६। ३७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ तदिति । अस्त्रमायया अस्त्रकौशलेन १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ कथं युधिरे इत्यस्योत्तरं  
निजित्य घातं राष्ट्रांस्तु पांडवेयामहारथाः ॥ व्यरोचंतरणे राजन्दीप्यमाना इवाग्रयः ३६ सिंहनादान्भृशं चक्रुः शंखान्दध्मुश्च हर्षिताः ॥ भेरीश्च वादयामासुर्मृदंगां  
श्वानकैः सह ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि शल्यापयाने पंचदशोऽध्यायः १५ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तद्वलं सुमहदीर्णं त्वदीयं  
प्रेक्ष्य वीर्यवान् ॥ दधारैकोरणे राजन् वृषसेनोऽस्त्रमायया ॥ १ शरादशदिशो मुक्ता वृषसेनेन संयुगे ॥ विचेरुस्ते विनिर्मियन रवाजिरथा द्विपान् २ तस्य दक्षिणमहा  
बाणा विनिश्चेरुः सहस्रशः ॥ मानोरिव महाराजघर्मकाले मरीचयः ३ तेमादित्तमहाराजरथिनः सादिनस्तथा ॥ निपेतुरुर्ध्वं सहसा वातभग्रा इव बुमाः ४ हयौर्चा  
श्वरथौर्चाश्च गजौर्चाश्च महारथः ॥ अपातयद्रणे राजन् शतशोऽथ सहस्रशः ५ दृष्ट्वा तमेकं समरे विचरंतमभीतवत् ॥ सहिताः सर्वराजानः परिववुः समंततः ६ नाकु  
लिस्तु शतानीको वृषसेनं समभ्ययात् ॥ विव्याध चैनं दशभिर्नाराचैर्धर्मभेदिभिः ७ तस्य कर्णात् मज्जश्चापं छित्वा केतुमपातयत् ॥ तं भ्रातरं परीप्संतो द्रौपदेयाः सम  
भ्ययुः ८ कर्णात् मज्जं शरघातैरदृश्यं च क्रुरंजसा ॥ ताघ्नदंतोऽभ्यधावत द्रोणपुत्रमुखारथाः ९ छादयंतो महाराजद्रौपदेयान् महारथान् ॥ शरैर्नानाविधैस्तूर्णपै  
तान् जलदा इव १० तान् पांडवाः प्रत्यगृह्णन्स्वरिताः पुत्रगृद्धिनः ॥ पंचालाः केकयामत्स्यामृजयाश्चोद्यता युधाः ११ तद्युद्धमभवद्भोरसुमहलो महर्षणम् ॥ त्वदी  
येऽपांडुपुत्राणां देवानामिव दानवैः १२ एवं युयुधिरे वीराः संरब्धाः कुरुपांडवाः ॥ परस्परमुदीक्षंतः परस्परकृतागसः १३ तेषां ददृशिरकोपाद्रूपं प्यमिततेजसां ॥  
युयुत्सुनामिवाकाशेषतश्चिवरभोगिनाम् १४ भीमकर्णकपद्रोणद्रौणिपार्थतसात्यकैः ॥ बभामेसरणोद्देशः कालसूर्य इवोदितः १५ तदा सीतुमुलं युद्धं निघ्नतामितरे  
तरम् ॥ महाबलानां बलिभिर्दानवानां यथासुरैः १६ ततो युधिष्ठिरानीकमुहूर्तार्णवानिःस्वनम् ॥ त्वदीयमवधीत्सैन्यं संप्रहृतमहारथम् १७ तत्प्रभं बलं दृष्ट्वा श  
शुभिर्भृशमर्दितम् ॥ अलंभतेन वः शूरा इति द्रोणोऽन्यभाषत १८ ततः शोणहयः क्रुद्धश्चतुर्दंत इव द्विपः ॥ प्रविश्य पांडवानां कंयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् १९ तमा  
विध्यच्छित्तैर्बाणैः कंकपत्रैर्युधिष्ठिरः ॥ तस्य द्रोणो धनुश्छित्वा तं हुतं समुपाद्रवत् २० चक्रक्षः कुमारस्तु पंचालानां यशस्करः ॥ दधारद्रोणमायां तं वेलेव सरितां  
पतिम् २१ द्रोणं निवारितं दृष्ट्वा कुमारेण द्विजपुंगवः ॥ सिंहनादरघो ह्यासीत् साधुसाध्विति भाषितम् २२ कुमारस्तु ततो द्रोणं सायकेन महाहवे ॥ विव्याधोर  
सिंसकुद्धः सिंहवच्चनदं मुहुः २३ संवार्य चरणे द्रोणं कुमारस्तु महाबलः ॥ शरैर्न कसाहस्रैः कृतहस्तो जितश्रमः २४ तं शूरमार्यवतिनं मंशास्त्रेपुकृतश्रमम् ॥  
चक्रक्षं परामृद्रात् कुमारं द्विजपुंगवः २५ समर्ध्वं प्राप्य सैन्यानां सर्वाः प्रविचरन् दिशः ॥ तव सैन्यस्य गोप्ताऽऽसीद्भारद्वाजो द्विजपुंगवः २६ शिखंडिनं द्वादशभि  
र्विशत्या चोत्तमौजसम् ॥ नकुलं पंचभिर्विद्धा सह देवं च सप्तभिः २७

एवं युधिरे इति १३ पतत्रिवरभोगिनामिव पतत्रिवरो मरुतः भोगिनः सर्पाः १४ । १५ । १६ । १७ इतेन पलायितेन १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७



युधिष्ठिरं द्वादशभिर्द्रौपदेयांश्चिभिः ॥ सात्यकिं पंचभिर्विद्धामत्स्यं च दशभिः शरैः २८ व्यक्षोभयद्रणे योधानयथासुख्यमभिद्रवन् ॥ अम्यवर्ततसंप्रेप्सुः  
कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् २९ युगंधरस्ततो राजन् भारद्वाजं महारथम् ॥ वारयामास संकुदं वातोद्धतमिवार्णवम् ३० युधिष्ठिरं सविद्धातुशरैः सन्नतपर्वभिः ॥ युगंधरं  
तुमह्नेन रथनीडादपातयत् ३१ ततो विराट्पुण्डरीकयाः सात्यकिः शिविः ॥ व्याघ्रदत्तश्च पांचाल्यः सिंहसेनश्च वीर्यवान् ३२ एते चान्ये च बहवः परीप्संतो युधि  
ष्ठिरम् ॥ आवधुस्तस्य पंथानं किरंतः सायकान् बहून् ३३ व्याघ्रदत्तस्तु पांचाल्यो द्रोणं विव्याध मार्गणैः ॥ पंचाशतांशितैराजस्तत उचुकुर्जुनः ३४ स्वरितं सिं  
हसेनस्तु द्रोणं विद्धामहारथम् ॥ प्राह सत्सहस्राष्ट्रं स्यात्संयन्त्रैर्महारथान् ३५ ततो विस्फार्य नयने धनुर्ज्यामवमृज्य च ॥ तलशब्दं महत्कृत्वा द्रोणस्तं समुपाद्र  
वत् ३६ ततस्तु सिंहसेनस्य शिरः कायात्सकुंडलम् ॥ व्याघ्रदत्तस्य चाक्रम्य भल्लाम्यामाहरद्वली ३७ तान् प्रसृज्य शरवातैः पांडवानां महारथान् ॥ युधिष्ठिररथा  
भ्यां शेतस्थौ मृत्युरिवांतकः ३८ ततोऽभवन् महाशब्दो राजन्यौ धिष्ठिरेबले ॥ हतोर्राजेति योधानां समीपस्थेयतवते ३९ अब्रुवन् सैनिकास्तत्र दृष्ट्वा द्रोणस्य वि  
क्रमम् ॥ अद्य राजा धार्तराष्ट्रः कृतार्थो वै भविष्यति ४० अस्मिन्मुहूर्ते द्रोणस्तु पांडवं गृह्यहर्षितः ॥ आगमिष्यति नो हूनं धार्तराष्ट्रस्य संयुगे ४१ एवं संजल्पतां  
ते पांतावकानां महारथः ॥ आयाज्ज्वेन कैते योरथ घोषेण नादयन् ४२ शोणितो दारथावर्ती कृत्वा विशसनेन दीम् ॥ शूरास्थिचयसंकीर्णं प्रेतकूलापहारिणीम्  
४३ तां शरौघमहाफेनां प्रासमत्स्य समाकुलाम् ॥ नदीमुत्तीर्य वेगेन कुरून्विद्राव्य पांडवः ४४ ततः किरीटी सहसा द्रोणानीकमुपाद्रवत् ॥ छादयन्निपुजालेन महता  
मोहयन्निव ४५ शीघ्रमभ्यस्यतो बाणान्संदधानस्य चानिशम् ॥ नांतरं ददृशे काश्चित् कैतेयस्य यशस्विनः ४६ नदिशोनांतरिक्षं च नद्यौ नवचमेदिनी ॥ अदृश्यं  
तमहाराजवाणभूता इवामवन् ४७ नादृश्यत तदाराजस्तत्र किंचन संयुगे ॥ बाणांधकारे महति कृते गांडीवधन्वना ४८ सूर्ये चास्तमनुप्राप्तं तमसा चाभिसंवृते ॥  
नाज्ञायत तदा शत्रुर्न सुहृन्नच कश्चन ४९ ततोऽवहारं च कुस्ते द्रोणदुर्योधनादयः ॥ तान् विदित्वा पुनस्त्रस्तान युद्धमनसः परान् ५० स्वान्यनीकानि बीभत्सुः श  
नकैरवहारयत् ॥ ततो भित्तुः पार्थप्रहृष्टः पांडुसंजयाः ५१ पंचालाश्च मनोज्ञाभिर्वाग्भिः सूर्यमिव रपयः ॥ एवं स्वशिविरं प्रायोजित्वा शत्रुन्धनं जयः ५२ पृष्ठ  
तः सर्वसैन्यानां मुदितो वै सकेशवः ५३ मसारगल्बर्कसुवर्णरूपैर्वज्रप्रवालस्फटिकैश्च मुखैः ॥ चित्रैरथे पांडुसुतो बभासेन क्षत्रचित्रे वियतीव चंद्रः ५४ ॥ इति श्री  
महामारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि प्रथमदिवसावहारे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ समाप्तं च द्रोणाभिषेकपर्व ॥ ॥ ॥ अथ संशतकवधपर्व ॥  
॥ संजय उवाच ॥ ते सेने शिविरं गत्वान्यविशेतां विशांपते ॥ यथा भार्गयथान्यायं यथा गुल्मं च सर्वशः १

मसारं द्रुनीलः गल्बर्कः पद्मरागः ५४ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ते सेने इति १

२ । ३ । ४ योगेन उपायेन ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ लोक्याः पुण्यलोकाः २४ ब्रह्मचर्यवदवताचरणं  
कृत्वा वऽहारे सैन्यानां द्रोणः परमदुर्मनाः ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्य स ब्राह्मिदमब्रवीत् २ उक्तमेतन्मया पूर्वनतिष्ठति धनं जये ॥ शक्यो ग्रहीतुं संग्रामे देवैरपि युधिष्ठिरः  
३ इति तद्वः प्रयततां कृतं पार्थेन संयुगे ॥ माविशं कीर्तव्यं मम जेयौ कृष्णपांडवौ ४ अपनीते तु योगेन केनचित्छ्वेतवाहने ॥ तत एष्यति ते राजन्वशमेव युधिष्ठिरः  
५ कश्चिदाहूय तं संख्ये देशमन्यं प्रकर्षतु ॥ तमजित्वानकैते योनिवर्तंत कथंचन ६ एतस्मिन्नंतरे शून्ये धर्मराजमहं नृप ॥ ग्रहीष्यामि च मूंभित्वा पृष्ठमुग्रस्य प  
श्यतः ७ अर्जुनेन विहीनस्तु यदि नोत्सृजते रणम् ॥ मामुपायां तमालोक्य गृहीतं विद्धि पांडवम् ८ एवं तेऽहं महाराज धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ समानेष्यामि सगंगं  
शमन्यन संशयः ९ यदितिष्ठति संग्रामे मुहूर्तमपि पांडवः ॥ अथापयाति संग्रामाद्विजयात्तद्विशिष्यते १० ॥ संजय उवाच ॥ द्रोणस्य तद्वचः श्रुत्वा त्रिगर्ताधिप  
तिस्तदा ॥ भ्रातृभिः सहितो राजन्निदं वचनमब्रवीत् ११ वयं विनिकृता राजन्सदा गांडीवधन्वना ॥ अनागः स्वपिचागस्तत्कृतमस्मासुतेन वै १२ ते वयं स्मरमा  
णास्तान् विनिकारान् पृथग्विधान् ॥ क्रोधाग्नेनादह्यमानान् शोभासिदानि शि १३ सनोदिष्ट्याऽस्त्रसंपन्नश्च क्षुर्विषयमागतः ॥ कर्तारः स्मवयं कर्मयच्चि कीर्णमहद्ग  
तम् १४ भवतश्च प्रियं यत्स्यादस्माकं च यशस्करम् ॥ वयमेनं हनिष्यामो निष्ठया यो धनाद्वहिः १५ अद्यास्त्वनर्जुना भूमिरात्रिगर्ताऽथवा पुनः ॥ सत्यं ते प्रतिजा  
नीमो नैतन्मिथ्या भविष्यति १६ एवं सत्यरथश्चोक्ता सत्यवर्मा च भारत ॥ सत्यव्रतश्च सत्येषुः सत्यकर्मात्तथैव च १७ सहिता भ्रातरः पंचस्थानामयुतेन च ॥ न्य  
वर्तंत महाराज कृत्वा शपथमाहवे १८ मालवास्तुंडिकेराश्च रथानामयुतैस्त्रिभिः ॥ सुशर्मा च नरव्याघ्रस्त्रिगर्तः प्रस्थलाधिपः १९ मावेह कर्लिलैश्च सहितो मद्रकै  
रपि ॥ रथानामयुतेनैव सोगमद्भ्रातृभिः सह २० नानाजनपदेभ्यश्च रथानामयुतं पुनः ॥ समुत्थितं विशिष्टानां शपथार्थमुपागमत् २१ ततोऽजलनमानचर्यं दु  
त्वासर्धे पृथक्पृथक् ॥ जगद्गुः कुशचीराणि चित्राणि कवचानि च २२ ते च बद्धतनुत्राणां घृताक्ताः कुशचीरेणः ॥ मौर्वीमेखलिनी वीराः सहस्रशतदक्षिणाः २३  
यज्वानः पुत्रिणो लोक्याः कृतकृत्यास्तनुत्यजः ॥ योक्ष्यमाणास्तदात्मानं यशसा विजयेन च २४ ब्रह्मचर्यश्रुतिमुखैः क्रतुभिश्चात्तदक्षिणैः ॥ प्राप्यान् लोकान् सुयु  
द्धेन क्षिप्रमेव यियासवः २५ ब्राह्मणां स्तर्पायित्वा च निष्कान्दत्वा पृथक्पृथक् ॥ गाश्च वासांसि च पुनः समाभाष्य परस्परम् २६ प्रज्वाल्य कृष्णवर्तमानमुपागम्य र  
णवतम् ॥ तस्मिन्नभौ तदाचक्रुः प्रतिज्ञां दृढनिश्चयाः २७ शृण्वतां सर्वभूतानां मुचैर्वाचो बभाषिरे ॥ सर्वधनं जयवधे प्रतिज्ञां चापि चकिरे २८ ये वै लोकाश्चाव  
तिनां ये चैव ब्रह्मवातिनाम् ॥ मद्यपस्य च ये लोका गुरुदाररतस्य च २९ ब्रह्मस्वहारिणश्चैव राजपिंडापहारिणः ॥ शरणागतं च त्यजतो याचमानं तथा व्रतः ३०  
अगारदाहिनां चैव ये च गानिघ्नतामपि ॥ अपकारिणां च ये लोका ये च ब्रह्मादिपामपि ३१

श्रुतिर्वेदाध्ययनं तेष्वमुखं प्रधानं येषु ते कर्मभिरिति विशेषः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१



आत्मापहारिणां स्वजातिगोपकानां ३२ श्रुतं प्रतिज्ञातं ३१ । १४ । ३५ । ३६ । ३७ अपदांतरमव्यवहितं ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९  
 स्वभायोऽष्टकालेषु मोहाद्वैनाभिगच्छताम् ॥ श्राद्धमैथुनिकानां च ये चाप्यात्मापहारिणाम् ३२ न्यासापहारिणां च श्रुतं नाशयतां च ये ॥ कृत्विनयुध्यमाना  
 नां च नोचानुसारिणाम् ३३ नास्तिकानां च ये लोकाय श्रेयमाह्वयितुं त्यजाम् ॥ तानाप्नुयामहे लोकान्ये च पापकृता मापि ३४ यद्यहत्वावयं युद्धे निवर्तंमधनं ज  
 यम् ॥ तेन चाभ्यदितास्त्रासाद्भवेमहिपराङ्मुखाः ३५ यदित्वसुकरं लोकं कर्म कुर्यामसंयुगे ॥ इष्टां लोकान् प्राप्नुयामो वयमद्यनसंशयः ३६ एवमुक्त्वा तदाराजं  
 स्तेऽभ्यवर्तंत संयुगे ॥ आह्वयंतोऽर्जुन वीराः पितृजुष्टां दिशं प्रति ३७ आहूतस्तैर्नरव्याघ्रैः पार्थः परपुत्रं जयः ॥ धर्मराजमिदं वाक्यमपदांतरमब्रवीत् ३८ आ  
 हूतो न निवर्तंयमिति मेव तमाहितम् ॥ संशप्तकाश्च मार्जारान्नाह्वयंतं महापृथे ३९ एष च भ्रातृभिः सार्धं सुशर्माऽऽह्वयते रणे ॥ वधाय स गणस्यास्य मामनुज्ञातुमर्ह  
 सि ४० नैतच्छक्रोमि संसोढुमाह्वानं पुरुषर्षभ ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि हतान् विद्विषरान् युधि ४१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतं ते तत्त्व तस्मात्तयद्द्रोणस्य चिकी  
 र्षितम् ॥ यथा तदनुवर्तंतस्य भवेत्तत्त्वं समाचर ४२ द्रोणो हि बलवान् शूरः कृतास्त्रश्चाजितश्रमः ॥ प्रतिज्ञातं च ते नैतद्ब्रह्मणं मे महारथ ४३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अ  
 यं वै सत्यजिद्राजन्नयत्वारंक्षिता युधि ॥ ध्रियमाणे च पांचाल्येनाचार्यः काममाप्स्यति ४४ हते तु पुरुषव्याघ्रे रणे सत्यजितिप्रभो ॥ सर्वैरपि समेतैर्वा नस्थातव्यं  
 कथंचन ४५ ॥ संजय उवाच ॥ अनुज्ञातस्त्वतीराज्ञापरिष्वक्तश्च फाल्गुनः ॥ प्रेम्णा दृष्टश्च बहुधा ह्याशिषश्चास्य योजिताः ४६ विहायैनं ततः पार्थस्त्रिगता  
 न्प्रत्ययादली ॥ क्षुधितः क्षुद्रिघातार्थं सिंहो मृगगणानिव ४७ ततो दौर्योधनं सैन्यं मुदा परमया युतम् ॥ ऋतेऽर्जुन भृशं कुद्वधं धर्मराजस्य निग्रहे ४८ ततोऽन्यो  
 न्येन ते सैन्ये समाजग्मतुरोजसा ॥ गंगासरयौ वेगेन प्रावृषीवोल्बणोदके ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशप्तकवधपर्वणि धनंजययाने सप्तदशोऽध्यायः ॥  
 ॥ १७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततः संशप्तकाराजन्समेदेशे व्यवस्थिताः ॥ व्यूह्यानीकं रथैरेव चंद्राकारं मुदा युताः १ तेकिरीटिनमायांतं दृष्ट्वा हर्षे  
 णमारिष ॥ उदक्रोशन्नरव्याघ्राः शब्देन महता तदा २ सशब्दः प्रदिशः सर्वादिशः खंच समावृणोत् ॥ आवृतत्वाच्च लोकस्य नासीत् तत्र प्रतिस्वनः ३ सोतीव संप्रह  
 ष्टांस्तानुपलभ्य धनंजयः ॥ किंचिदभ्युत्सम्यन् कृष्णमिदं वचनमब्रवीत् ४ पश्यैतान् देवकीभातमुमूर्षून् द्युसंयुगे ॥ भ्रातृस्त्रैर्गर्तकानेव रोदितव्ये प्रहर्षितान् ५  
 अथवा हर्षकालोऽयं त्रैगर्तानामसंशयम् ॥ कुनैर्दुरवापान् हि लोकान् प्राप्स्यन्त्यनुत्तमान् ६ एवमुक्त्वा महाबाहुर्हृषीकेशं ततोऽर्जुनः ॥ आससादरणे व्यूढां त्रिगतां  
 नामनीकिनीम् ७ स देवदत्तमादाय शंखं हेमपरिष्ठितम् ॥ दध्मौ वेगेन महता घोषेणापूरयन् दिशः ८ तेन शब्देन वित्रस्ता संशप्तकवक्रुथिनी ॥ विचेष्टावस्थिता सं  
 ख्येह्यश्मसारमधीयथा ९ बाहास्तेषां विवृताक्षाः स्तब्धकर्णशिरोधराः ॥ विष्टब्धचरणामूत्रं रुधिरं च प्रसुसुबुः १० उपलभ्य ततः संज्ञामवस्थाप्य च बाहिनीम् ॥  
 युगपत्पांडुपुत्राय चिक्षिपुः कंकपत्त्रिणः ११ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ तत इति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायामष्टादशो  
 तान्यर्जुनः सहस्राणि दशपंचमिराशुगैः ॥ अनागतान्येव शरैश्चिच्छेदाशुपराक्रमी १२ ततोऽर्जुनं शितैर्वाणैर्दशभिर्दशभिः पुनः ॥ प्राविध्यंत ततः पार्थस्तान विध्य  
 त्रिभिस्त्रिभिः १३ एकैकस्तु ततः पार्थराजन् विव्याध पंचभिः ॥ स च तान् प्रतिविव्याध द्वाभ्यां द्वाभ्यां पराक्रमी १४ भूय एव तु संकुद्धास्त्वर्जुनं सहकेशवम् ॥ आपूर  
 यन् शरैस्तीक्ष्णैस्तडागमिव वृष्टिभिः १५ ततः शरसहस्राणि प्रापतन्नर्जुनं प्रति ॥ भ्रमराणां निववाताः फुल्लंदुमगणं वने १६ ततः सुबाहुस्त्रिंशद्भिराद्रिसारमयैः शरैः ॥  
 अविध्यदिषुभिर्गाढकिरीटस्यैव साचिनम् १७ तैः किरीटोकिरीटस्यैव पुंखैरजिह्वगैः ॥ शातकुंभमया पीडोवभौ सूर्य इवोत्थितः १८ हस्तावापं सुबाहोस्तु भलेन  
 युधिपांडवः ॥ चिच्छेद तंचैव पुनः शरवर्षैरवाकिरत् १९ ततः सुशर्मा दशभिः सुरथस्तु किरीटिनम् ॥ सुधर्मा सुधनुश्चैव सुबाहुश्च समार्पयत् २० तांस्तु सर्वान् पृथ  
 ग्वाणैर्वानरप्रवरध्वजः ॥ प्रत्यविध्यद्धजांश्चैवाभल्लैश्चिच्छेद सायकान् २१ सुधन्वनां धनुश्छित्वा हयांश्चास्यावर्धाच्छरैः ॥ अथास्य सगिरस्त्राणां गिरः कायादपा  
 तयत् २२ तस्मिन्निपतिते वीरत्रस्तास्तस्य पदानुगाः ॥ व्यद्रवंत भयाद्भ्राता यत्र दौर्योधनं बलम् २३ ततो जघान संकुद्धो वासविस्तां महाचमूम् ॥ शरजालैरवि  
 च्छिन्नैस्तमः सूर्य इवाशुभिः २४ ततो भग्नैर्बले तस्मिन् विप्रलीने समंततः ॥ सव्यसाचिनि संकुद्धे त्रैगर्तान् भयमाविशत् २५ तेवध्यमानाः पार्थेन शरैः सन्नतपर्वभिः ॥  
 अमुह्यंस्तत्र तत्रैव त्रस्ता मृगगणा इव २६ ततस्त्रिगर्तराट्कुद्वस्तानुवाच महारथान् ॥ अलं द्रुते न वः शूरान् भयं कर्तुमर्हथ २७ शम्वाऽयं शपथान्वोरान्सर्वसैन्यस्य  
 पश्यतः ॥ गत्वा दौर्योधनं सैन्यं किंवैवक्ष्यथ मुख्यशः २८ नावहास्याः कथं लोके कर्मणाऽनेन संयुगे ॥ भवेमसहिताः सर्वानिवर्तयं यथा बलम् २९ एवमुक्त्वास्तु तेरा  
 जन्नुदक्रोशन्मुहुर्मुहुः ॥ शंखांश्च दध्मिरे वीराहर्षयंतः परस्परम् ३० ततस्ते संन्यवर्तंत संशप्तकगणाः पुनः ॥ नारायणाश्च गोपाला मृत्युं कृत्वाऽनिवर्तनम् ३१ ॥  
 इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशप्तकवधपर्वणि सुधन्ववधे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा तु संनिवृतांस्तान् संशप्तकगणान् पुनः ॥ वासुदेवं महा  
 त्मानमर्जुनः समभाषत १ चोदयाश्चान्हृषीकेशं संशप्तकगणान् प्रति ॥ नैते हास्यंति संग्रामं जीवंत इति मे मतिः २ पश्य मेऽस्त्रबलं धारं बाह्वोरिष्वसनस्य च ॥ अ  
 द्यैतान् पातयिष्यामि कुद्धोरुद्रः पशुनिव ३ ततः कृष्णः स्मितं कृत्वा प्रतिनंद्य शिवेन तम् ॥ प्रावेशय तदुर्ध्वं यत्र यत्रैच्छदर्जुनः ४ सरथो भ्राजतेऽत्यर्थमुत्तमानोर  
 णेतदा ॥ उह्यमानमिवाकाशे विमानं पांडुरैर्हयैः ५ मंडलानिततश्च केमतप्रत्यागतानि च ॥ यथा शक्रथोराजन्नयुद्धे देवासुरेपुरा ६ अथ नारायणाः कुद्धाः विवि  
 धायुधपाणयः ॥ छादयंतः शरव्रातैः परिववृधं नंजयम् ७ अदृश्यं च मुहूर्तेन च कुस्ते भरतर्षभ ॥ कृष्णेन सहितं युद्धे कुंतीपुत्रं धनंजयम् ८ कुद्वस्तु फाल्गुनः सं  
 ख्येद्विगुणीकृतविक्रमः ॥ गांडीवंधनुरामृज्यतूर्णजग्राह संयुगे ९ बध्वा च भुक्नुर्विक्रेकोधस्य प्रतिलक्षणम् ॥ देवदत्तं महाशंखं पूरयामास पांडवः १० अथास्त्र  
 मरिसंघं त्वाह्रमभ्यस्य दर्जुनः ॥ ततोरूपसहस्राणि प्रादुरासन् पृथक् पृथक् ११ ॥ १८ ॥ दृष्टेति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११



आत्मनःप्रतिरूपैस्तैर्नानारूपैर्विमोहिताः ॥ अन्योऽन्येनार्जुनं मत्वा स्वमात्मानं च जग्निरे १२ अयमर्जुनोऽयंगोविंद इमौ पांडवयादवौ ॥ इति बुवाणाः समूढा  
जघ्नरन्योन्यमाहवे १३ मोहिताः परमास्त्रेण क्षयं जग्मुः परस्परम् ॥ अशोभं तरणे यो धाः पुष्पिता इव किं शुकाः १४ ततः शरसहस्राणि तैर्विमुक्तानि भस्मसात् ॥ कृत्वा  
तदस्त्रं तान् वीराननयद्यमसादनम् १५ अथ प्रहस्य वीभत्सुर्ललित्यान्मालवानपि ॥ मावेह कांस्त्रिगतांश्च यौ धेयांश्चादयच्छरैः १६ ते हन्यमाना वीरेण क्षत्रियाः का  
लचोदिताः ॥ व्यमृजच्छरजालानि पार्थेनानाविधानि च १६ न ध्वजो नार्जुनस्तत्र न रथो न च केशवः ॥ प्रत्यदृश्यत घोरेण शरवर्षेण संवृतः १८ ततस्ते लब्धलक्ष  
त्वादन्योऽन्यमभिचुक्रुशुः ॥ हतौ कृष्णाविति प्रीत्या वासां स्यादुधुस्तदा १९ भेरीमृदंगशंखाश्च दध्मुर्वीराः सहस्रशः ॥ सिंहनादरवांश्चोग्रांश्च क्रिरेतत्र मारिष २०  
ततः प्रसिष्विदे कृष्णः खिन्नश्चार्जुनमब्रवीत् ॥ कासि पार्थ न पश्येत्वा कञ्चिज्जीवसि शत्रुहन् २१ तस्य तद्भाषितं श्रुत्वा त्वरमाणो धनंजयः ॥ वायव्यास्त्रेण तैरस्तां  
शरवृष्टिमाहरत् २२ ततः संशप्त क्वातान्सांश्च द्वीपरथायुधान् ॥ उवाह भगवान्वायुः शुष्कपर्णचयानिव २३ उह्यमानास्तु ते राजन् बह्वशोभंत वायुना ॥ प्रडी  
नाः पक्षिणः काले वृक्षेभ्य इव मारिष २४ तांस्तथा व्याकुलीकृत्य त्वरमाणो धनंजयः ॥ जघानानि शितैर्बाणैः सहस्राणि शतानि च २५ शिरांसि भ्रूयैर्हरद्राहूनापि च  
सायुधान् ॥ हस्तिहस्तोपमांश्चोरून् शरैरुर्व्यामपातयत् २६ पृष्ठच्छिन्नान्विचरणान्बाहुपार्श्वे क्षणाकुलान् ॥ नानागावयवैर्हीनांश्च कारारीन् वनंजयः २७ गंधर्वा  
नगराकारान्विधिवत्कल्पितान् रथान् ॥ शरैर्विशकलीकुर्वंश्च क्रेव्यश्चरथद्विपान् २८ मुंडतालवनानीव तत्र तत्र च काशिरे ॥ छिन्नारथध्वजवाताः केचित्तत्र कचिक्क  
चित् २९ सोतरायुधिनो नागाः सपाताकां कुशध्वजाः ॥ पेतुः शक्राशनिहताश्चुमवंत इवाचलाः ३० चामरापीडकवचाः सस्तात्र नयनास्तथा ॥ सारोहास्तुरगाः  
पेतुः पार्थवाणहताः क्षितौ ३१ विप्रविद्धासिनः खराश्छिन्नवर्मर्षिश्च कृतयः ॥ पतयिच्छन्नवर्माणः कृपणाः शेरतेहताः ३२ तैर्ह तैर्हन्यमानैश्च पतद्भिः पतितैरपि ॥  
भ्रमद्भिर्निष्टनद्भिश्च कूरमायो धनंजय ३३ रजश्च सुमहज्जातं शांतं रुधिरवृष्टिभिः ॥ महीचाप्यभवदुर्गाकबंधशतसंकुला ३४ तद्रभोरौद्रवीभत्सं वीभत्सोर्यान्मा  
हवे ॥ आक्रीडमिव रुद्रस्य घ्नतः कालात्यये पशून् ३५ ते वध्यमानाः पार्थेन व्याकुलाश्चरथद्विपाः ॥ तमेवाभिमुखाः क्षीणाः शक्रस्यातिथितांगताः ३६ साभूमिर्भ  
रतश्चेष्टनिहतैस्तैर्महारथैः ॥ आस्तीर्णा संवभौ सर्वाप्रेतीभूतैः समंततः ३७ एतस्मिन्नंतरे चैव प्रमत्ते सव्यसाचिनि ॥ व्यूढानीकस्ततो द्रोणो युधिष्ठिरमुपाद्रवत्  
३८ तं प्रत्यगृह्णंस्त्वरिता व्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥ युधिष्ठिरं परीप्संतस्तदा सीतुमुलं महत् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशप्तकवधपर्वणि अर्जुनसंशप्तक  
युद्धे ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ १९ ॥ ३७। ३८ ३९ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ १९ ॥

पीरणाभ्येति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५ उष्णगेघर्मात्यये १६। १७ पौर्णमास्यां कृतिकायोगयुक्तेन इंदुना शारदपूर्णाचंद्रेणेत्यर्थः  
॥ संजय उवाच ॥ परिणाम्यनिशांतां तु भारद्वाजो महारथः ॥ उक्त्वा सुबहुराजेंद्रवचनं वै सुयोधनम् १ विधाय योगं पार्थेन संशप्तकगणैः सह ॥ निष्क्रान्तिं च तदा पार्थे  
संशप्तकवधं प्रति २ व्यूढानीकस्ततो द्रोणः पांडवानां महाचमूम् ॥ अभ्ययाद्भरतश्चेष्टधर्मराजजिघृक्षया ३ व्यूढं दृष्ट्वा सुपर्णं तु भारद्वाजकृतं तदा ॥ व्यूढेन मंडला  
धेन प्रत्यव्यूहद्वयुधिष्ठिरः ॥ सुखं त्वासीत् सुपर्णस्य भारद्वाजो महारथः ४ शिरोदुर्योधनो राजा सोदर्यैः सानुगैर्वृतः ॥ चक्षुषीकृतवर्मासीद्वीतमश्वास्यतां वरः ५ भूत  
शर्माक्षेमशर्माकरकाशश्च वीर्यवान् ॥ कलिंगाः सिंहलाः प्राच्याः शूराभीरादशेरकाः ६ शकायवनकां वोजास्तथा हंसपथाश्च ये ॥ ग्रीवायां शूरसेनाश्च दरदामद्रके  
कयाः ७ गजाश्चरथपत्न्यो वास्तस्थुः परमदंशिताः ॥ भूरिश्रवास्तथा शल्यः सोमदत्तश्च बालिहकः ८ अक्षौहिण्यावृता वीरादक्षिणपार्श्वमास्थिताः ॥ विद्वानुर्विदा वा  
वंत्यौ कां वोजश्च सुदक्षिणः ९ वामपार्श्वे समाश्रित्य द्रोणपुत्राग्रतः स्थिताः ॥ पृष्ठे कलिंगाः सां वष्टामागधाः पौंड्रमद्रकाः १० गांधाराः शकुनाः प्राच्याः पार्वतीया वसा  
तयः ॥ पुच्छे वैकर्तनः कर्णः सपुत्रज्ञातिवाधवः ११ महत्यासेनया तस्थौ नानाजनपदोत्थया ॥ जयद्रथो भीमरथः संपातिर्ऋषभोजयः १२ भूर्मिजयो वृषकाथो नै  
षधश्च महाबलः ॥ वृतावलेन महता ब्रह्मलोकपरिष्ठिताः १३ व्यूहस्योरसि ते राजन् स्थिता युद्धविशारदाः ॥ द्रोणेन विहितो व्यूहः पदात्यश्चरथद्विपैः १४ वा  
तोद्धूतार्णवाकारः प्रवृत्त इव लक्ष्यते ॥ तस्य पक्षप्रपक्षेभ्यो निष्पतंतियुयुत्सवः १५ सवियुस्तनिता मेघाः सर्वादिगम्य इवोष्णगे ॥ तस्य प्राग्जोतिषो मध्ये विधिव  
त्कल्पितं गजम् १६ आस्थितः शुशुभे राजन् श्रुमानुदये यथा ॥ माल्यदामवताराजन् श्वेतच्छत्रेण धार्यता १७ कृतिकायोगयुक्तेन पौर्णमास्यामिंदुना ॥ नी  
लां जनचयप्रख्यो मदांघोद्विरदो वभौ १८ अतिवृष्टो महामेघैर्यथा स्यात्पर्वतो महान् ॥ नानानृपतिभिर्वीरैर्विविधायुधभूषणैः १९ समन्वितः पार्वतीयैः शक्रो देव  
गणैरिव ॥ ततो युधिष्ठिरः प्रेक्ष्य व्यूहं तमतिमानुषम् २० अजय्य मारिभिः संख्ये पार्थ तं वाक्यमब्रवीत् ॥ ब्राह्मणस्य वंशनाहमियामद्यथा प्रभो ॥ पारावतसव  
र्णाश्च तथानीति विधीयताम् २१ ॥ दृष्टुं प्रउवाच ॥ द्रोणस्य यतमानस्य वंशे नैष्यसि सुव्रत ॥ अहमावारयिष्यामि द्रोणमद्य स हानुगम् २२ मयि जीव  
तिकौरव्यनोद्वेगं कर्तुमर्हसि ॥ न हि शक्नोरेणे द्रोणो विजेतुं मां कथंचन २३ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा किरन्वाणान्दुपदस्य सुतो वली ॥ पारावतसवर्णाश्च स्वयं  
द्रोणमुपाद्रवत् २४ अनिष्टदर्शनं दृष्ट्वा दृष्टुं प्रमवस्थितम् ॥ क्षणेनैवाभवद्द्रोणो नातिहृष्टमना इव २५ तंतुसंप्रेक्ष्य पुत्रस्तोदुर्मुखः शत्रुकर्षणः ॥ प्रियं चिकी  
र्षुर्द्रोणस्य दृष्टुं प्रमवारयत् २६ ससंप्रहारस्तुमुलः सुघोरः समपद्यत् ॥ पार्थ तस्य च शूरस्य दुर्मुखस्य च भारत २७ पार्थ तः शरजालेन क्षिप्रं प्रच्छाद्य दुर्मुखम् ॥  
भारद्वाजं शरौघेण महता समवारयत् २८



द्रोणमावारितं दृष्ट्वा भृशायस्तस्तवात्मजः ॥ नानालिंगैः शरव्रातैः पार्षतं समो हयत् २९ तयोर्विषक्तयोः संख्येपांचाल्यकुरुमुख्ययोः ॥ द्रोणो यौधिष्ठिरं सैन्यं बहुधा व्यधमच्छरेः ३० अनिलेन यथाऽभ्राणि विच्छिन्नानि समंततः ॥ तथा पार्थस्य सैन्यानि विच्छिन्नानि कचित्कचित् ३१ मुहूर्तमिव तद्युद्धमासीन्मधुरदर्शनम् ॥ ततऽन्मत्तवद्राजनिर्मर्यादमवर्तत ३२ नैव स्वेन परे राजन्नाज्ञायंत परस्परम् ॥ अनुमानेन संज्ञाभिर्युद्धं तत्समवर्तत ३३ चूडामणिषु निष्केषु भूषणेष्वपि वर्मसु ॥ तेषामादित्यवर्णाभारश्मयः प्रचकाशिरे ३४ तत्प्रकीर्णपताकानां रथवारणवाजिनाम् ॥ बलाकाशबलाभ्राभंददृशेरूपमाहवे ३५ नरानेव न राजन्नुदग्राश्च हयाहयान् ॥ रथांश्च रथिनोजघ्नुर्वारणावरवारणान् ३६ समुच्छिन्नपताकानां गजानां परमादिपैः ॥ क्षणेन तु मुलोघोरः संग्रामः समपद्यत ३७ तेषां संसक्तगात्राणां कर्षतामिदं रेतस् ॥ दंतसंघातसंघर्षात्सधूमोऽग्निरजायत ३८ विप्रकीर्णपताकास्ते विषाणजनिताग्रयः ॥ बभूवुः खंसमासाद्य सविद्युतइवांबुदाः ३९ विक्षिपद्भिर्नदद्भिश्च निपतद्भिश्च वारणैः ॥ संबभूवमहीकीर्णाभिर्घैर्योरिव शरदी ४० तेषामाहन्यमानानां वाणतोमरक्राष्टिभिः ॥ वारणानां रवोज्ज्वले चानामिव संप्लवे ४१ तोमराभिहताः केचिद्वाणैश्च परमद्विपाः ॥ वित्रेसुः सर्वनागानां शब्दमेवापरेऽव्रजन् ४२ विषाणाभिहताश्चापिकेचित्तत्र गजागजैः ॥ चकुरार्तस्वनंधोरमुत्पातजलदा इव ४३ प्रतीपाः क्रियमाणाश्च वारणावरवारणैः ॥ उन्मथ्य पुनराजग्मुः प्रेरिताः परमांकुशैः ४४ महामात्रैर्महामात्रास्ताडिताः शरतोमरैः ॥ गजेभ्यः पृथिवीजग्मुर्मुक्तप्रहरणांकुशाः ४५ निर्मनुष्याश्च मातंगाविनदंतस्तत्ततः ॥ छिन्नाभ्राणी वसंपेतुः संप्रविश्य परस्परम् ४६ हतान्परिवहंतश्च पतितान्पतितायुधान् ॥ दिशो जग्मुर्महानागाः केचिदेकचरा इव ४७ ताडितास्ताड्यमानाश्च तोमरैर्द्विपरश्वधैः ॥ पेतुरार्तस्वनं कृत्वा तदा विशसने गजाः ४८ तेषां शैलोपमैः कायैर्निपतद्भिः समंततः ॥ आहता सहसा भूमिश्च कं पेचननाद च ४९ सादितैः स गजारोहैः सपताकैः समंततः ॥ मातंगैः शुशुभे भूमिर्विकीर्णैरिव पर्वतैः ५० गजस्थाश्च महामात्रानिर्भिन्नहृदयारणे ॥ रथिभिः पातिता भल्लैर्विकीर्णा कुशतोमराः ५१ कौचवद्भिर्नदंतोऽन्ये नाराचाभिहता गजाः ॥ परान्स्वांश्चापि मृदंतः परिपेतुर्दिशो दश ५२ गजाश्च रथयोधानां शरीरौघसमावृता ॥ बभूवुः पृथिवीराजन्मांसशोणितकर्दमा ५३ प्रमथ्य च विषाणाग्रैः समुत्क्षिप्ताश्च वारणैः ॥ सचक्राश्च विचक्राश्च रथैरेव महारथाः ५४ रथाश्च रथिभिर्हीनानिर्मनुष्याश्च वाजिनः ॥ हतारोहाश्च मातंगादिशो जग्मुर्भयातुराः ५५ जघानात्र पिता पुत्रं पुत्रश्च पितरं तथा ॥ इत्यासीत्तुमुलं युद्धं न प्राज्ञायत किंचन ५६ आगुल्फेभ्योऽवसीदंते नरालोहितकर्दमैः ॥ दीप्यमानैः परिक्षिप्ता दावैरिव महाद्रुमाः ५७ शोणितैः सिच्यमानानि वस्त्राणिकवचानि च ॥ छत्राणि च पताकाश्च सर्वरक्तमदृश्यत ५८ हयौघाश्च रथौघाश्च नरौघाश्च निपातिताः ॥ संक्षुण्णाः पुनरावृत्त्य बहुधारथनेभिः ५९ सगजौघमहावेगः परासुनरशैवलः ॥ रथौघतुमुलावर्तः प्रबभौ सैन्यसागरः ६०

५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

१. अचित्ततां मोहं आहतलक्षणो ध्वस्तचिन्हः ६२ । ६३ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० तं वाहनमहानौभिर्योधाजयधनैषिणः ॥ अवगाह्याथ मज्जंतो नैव मोहं प्रचक्रिरे ६१ शरवर्षाभिष्टेपुयोधेध्वंचितलक्ष्मसु ॥ न तेष्वचित्ततां लिभे कश्चिदाहतलक्षणः ६२ वर्तमाने तथा युद्धे घोररूपे भयंकरे ॥ मोहयित्वा परान् द्रोणो युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ६३ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संज्ञासकवधपर्वणि संकुलयुद्धे विशोऽध्यायः ॥ २० ॥ संजय उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो द्रोणं दृष्ट्वा तिकमुपागतम् ॥ महता शरवर्षेण प्रत्यगृह्णादभीतवत् १ ततो हलहलाशब्द आसीद्यौधिष्ठिरेवले ॥ जिघृक्षति महासिंहे गजानामिव यूथपम् २ दृष्ट्वा द्रोणं ततः शूरः सत्यजित्सत्यविक्रमः ॥ युधिष्ठिरमभिप्रेप्सुराचार्यं समुपाद्रवत् ३ तत आचार्यपांचाल्यो युयुधाते महाबलौ ॥ विशोभयंतौ तत्सैन्यमिद्रवैरोचनाविव ४ ततो द्रोणं महेश्वासः सत्यजित्सत्यविक्रमः ॥ अविध्यन्निशिताग्रेण परमास्त्रं विदर्शयन् ५ तथास्य सारथेः पंचशरान्सर्पविषोपमान् ॥ अमुंचदंतकप्रख्यांसं मुमोहास्य सारथिः ६ अथास्य सहस्रां विध्यद्वयान् दशभिराशुगैः ॥ दशभिर्दशभिः कुद्वउभौ च पार्थि सारथी ७ मंडलंतु समावृत्त्य विचरन् पृतनामुखे ॥ ध्वजंचिच्छेद च कुद्वो द्रोणस्याभिन्नकर्षणः ८ द्रोणस्तु तत्समालोक्य चरितंतस्य संयुगे ॥ मनसा चित्तयामास प्राप्तकालमारिंदमः ९ ततः सत्यजितं तीक्ष्णैर्दशभिर्मर्मभेदिभिः ॥ अविध्यच्छीघ्रमाचार्यं छित्त्वाऽस्य सशरंधनुः १० सशीघ्रतरमादाय धनुरन्यत्प्रतापवान् ॥ द्रोणमभ्यहनद्राजं स्त्रिशतांककपात्रिभिः ११ दृष्ट्वा सत्यजिता द्रोणं ग्रस्यमानमिवाहवे ॥ वृकः शरशतैस्तीक्ष्णैः पांचाल्यो द्रोणमार्दयत् १२ संछाद्यमानं समरे द्रोणं दृष्ट्वा महारथम् ॥ चुकुशुः पांडवाराजं वस्त्राणि दुधुवुश्च १३ वृकस्तु परमकुद्वो द्रोणं षष्ठ्यास्तनांतरे ॥ विव्याध बलवान् राजंस्तदुतमिवाभवत् १४ द्रोणस्तु शरवर्षेण च्छाद्यमानो महारथः ॥ वेगंचक्रे महावेगः क्रोधादुद्वृत्त्य चक्षुषी १५ ततः सत्यजितश्चापं छित्त्वा द्रोणो वृकस्य च ॥ पाङ्क्तिः समूतं सहयं शरैर्द्रोणोऽवधीकृत् १६ अथान्यद्वनुरादाय सत्यजिद्वेगवत्तरम् ॥ साश्वंसमूतं विशिखैर्द्रोणं विव्याध सध्वजम् १७ सतत्रमष्टपे द्रोणः पांचल्येनादितो मृधे ॥ ततस्तस्याविनाशाय सत्वरं व्यसृजच्छरान् १८ हयान् ध्वजंधनुर्मुष्टिमुभौ च पार्थि सारथी ॥ अवाकिरततो द्रोणः शरवर्षैः सहस्रशः १९ तथा संछिद्यमानेषु कार्मुकेषु पुनः पुनः ॥ पांचाल्यः परमास्त्रज्ञः शोणाश्वंसमयोधयत् २० ससत्यजितमालोक्य तथोदीर्णमहाहवे ॥ अर्धचंद्रेण चिच्छेद शिरस्तस्य महात्मनः २१ तस्मिन्हते महामात्रे पंचालानां महारथे ॥ अपायाज्जनैरश्वैर्द्रोणां त्रस्तो युधिष्ठिरः २२ पंचालाः केकयामत्स्याश्चेदिकारूपकोसलाः ॥ युधिष्ठिरमभीप्संतो दृष्ट्वा द्रोणमुपाद्रवन् २३ ततो युधिष्ठिरं प्रेप्सुराचार्यः शत्रुपूगहा ॥ व्यधमत्तान्यनीकानि तूलराशिमिवानलः २४ निर्दहतमनीकानि तानि तानि पुनः पुनः ॥ द्रोणं मत्स्यादवरजः शतानिकोऽभ्यवर्तत २५ सूर्यरश्मिप्रतीकाशैः कर्मारपरिमाजितैः ॥ पाङ्क्तिः समूतं सहयं द्रोणं विध्वाऽनदृश्यम् २६

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६



२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४  
 कूरायकर्मण्युक्तश्चिकीर्षु कर्मदुष्करम् ॥ अवाकिरच्छरशैतैर्भारद्वाजं महारथम् २७ तस्य नानदतो द्रोणः शिरःकायात्सकुंडलम् ॥ क्षुरेणापाहरन्तूततोम  
 त्स्याः प्रदुष्टुः २८ मत्स्यान्जित्वाऽजयच्चेदोन्कृषान्केकयानापि ॥ पंचालान्मृजयान्पांडून्भारद्वाजः पुनः पुनः २९ तंदहंतमनीकानि क्रुद्धमग्निं यथावनम् ॥  
 दृष्ट्वा रुक्मरथं वारं समकंपंतसृजयाः ३० उत्तमं ह्याददानस्य धनुस्स्याशुकारेणः ॥ ज्याघोषो निघ्नतोऽग्निं त्राण्डि क्षुसर्वासु शुश्रुवे ३१ नागानश्चान्पदार्तोश्चर  
 थिनो गजसादिनः ॥ रौद्राहस्तवतामुक्ताः प्रमथन्ति स्म सायकाः ३२ नानद्यमानः पर्जन्यो मिश्रवातो हि मात्यये ॥ अश्मवर्षामेवावर्षन्परेषां भयमादधत् ३३ सर्वा  
 दिशः समचरत्सैन्यं विक्षोभयन्निव ॥ बलीशूरो महेष्वासो मित्राणामभयंकरः ३४ तस्य विद्युदिवाभ्रेषु चापहेमपरिष्कृतम् ॥ दिक्षु सर्वासु पश्यामो द्रोणस्यामेतते  
 जसः ३५ शोभमानां ध्वजे चास्य वेदीमद्राक्ष्मभारत ॥ हिमवाच्छिखराकारां चरतः संयुगेभ्यः ३६ द्रोणस्तु पांडवानीके चकार कदनं महत् ॥ यथा दैव्यगणे वि  
 ष्णुः सुरासुरनमस्कृतः ३७ सशूरः सत्यवाक्प्राज्ञो बलवान् सत्यविक्रमः ॥ महानुभावः कल्पांतैरौद्राभीरुविभीषणाम् ३८ कवचोर्मिभ्यः जावतां मर्त्यकूलापहारि  
 णाम् ॥ गजवाजिमहाग्राहामसिमीनां दुरासदाम् ३९ वीरास्थि शर्करां रौद्राभिरीमुरजकच्छपाम् ॥ चर्मवर्मप्लवां चोरां केशैश्च लशाद्वलाम् ४० शरौ विणीधनुः  
 स्रोतां वाहुपन्नगसंकुलाम् ॥ रणभूमिवहांती वां कुरुसृजयवाहिनीम् ४१ मनुष्यशीर्षपाषाणां शक्तिमीनां गदोड्डुपाम् ॥ उष्णीषकेन वसनां विकीर्णां त्रसरीसृपाम्  
 ४२ वीरापहारिणीमुग्रां मांसशोणितकर्दमाम् ॥ हस्तिग्राहांकेतुवृक्षाक्षत्रियाणां निमज्जनीम् ४३ कूरां शरीरसंघट्टां सादिनक्रां दुरत्ययाम् ॥ द्रोणः प्रावर्तयत्तत्र न  
 दीमंतकगामिनीम् ४४ क्रव्यादगणसंजुष्टां श्वशृगालमणायुताम् ॥ निषेवितां महारौद्रैः पिशितां शैः समंततः ४५ तंदहंतमनीकानि रथोदारं कृतांतवत् ॥ सर्व  
 तोऽभ्यद्रवन् द्रोणं कुंतीपुत्रपुरोगमाः ४६ ते द्रोणं साहिताः शूराः सर्वतः प्रत्यवारयन् ॥ गभस्तिभिरिवादित्यंतपंतं भुवनं यथा ४७ तंतुशूरं महेष्वासं तावकाऽभ्यु  
 दयतायुधाः ॥ राजानो राजपुत्राश्च समं तात्पर्यं वारयन् ४८ शिखंडी तु ततो द्रोणं पंचभिर्नतपर्वभिः ॥ क्षत्रवर्माच विशत्यावसुदानश्च पंचभिः ४९ उत्तमौजास्त्रि  
 भिर्बाणैः क्षत्रदेवश्च सप्तभिः ॥ सात्यकिश्च शतेनाजौ युधामन्युस्तथाऽष्टभिः ५० युधिष्ठिरो द्वादशभिर्द्रोणं विव्याध सायकैः ॥ दृष्टुम्वदशभिश्चेकितानस्त्रिभिः  
 शरैः ५१ ततो द्रोणः सत्यसंधः प्रभिन्नहवकुंजरः ॥ अभ्यतीत्यरथानीकं दृढसेनमपातयत् ५२ ततो राजानमासाद्य प्रहरंतमभीतवत् ॥ अविध्यन्नवभिः क्षेमं स  
 हतः प्रापतद्रथात् ५३ समध्यं प्राप्य सैन्यानां सर्वाः प्रविचरन्दिशः ॥ त्राताह्यभवदन्येषां न त्रातव्यः कथंचन ५४ शिखंडिनं द्वादशभिर्विशत्याचोत्तमौजसम् ॥  
 वसुदानं च भलेन प्रेषयद्यमसादनम् ५५ अशीत्याक्षत्रवर्माणं पार्श्वे शत्यासुदक्षिणम् ॥ क्षत्रदेवं तु भलेन रथनीलादपादयत् ५६ युधामन्युं चतुःषष्ट्या त्रिंशता चै  
 व सात्यकिम् ॥ विद्धारुक्मरथस्त्वूर्णं युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ५७

उभयत्र विधेति शेषः ५९ । ५६ । ५७

पांचाल्योनाम्ना ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ भारद्वाजेति १ । २ । ३ । ४  
 ततो युधिष्ठिरः क्षिप्रं गुरुतोरजसत्तमः ॥ अपायाज्जवनैरश्वैः पांचाल्यो द्रोणमभ्ययात् ५८ तंद्रोणः सधनुः कंतुसाश्वयंतारमाक्षिणोत् ॥ सहतः प्रापतद्रूमौ रथा  
 ज्ज्योतिरिवांबरात् ५९ तस्मिन्हते राजपुत्रे पंचालानां यशस्करे ॥ हतद्रोणं हतद्रोणमित्यासीन्निःस्वनो महान् ६० तांस्तथाभृशं संख्यान् पंचालान्मत्स्यकेक  
 यान् ॥ सृजयान्पांडवांश्चैव द्रोणो व्यक्षोभयद्वली ६१ सात्यकिं चेकितानं च दृष्टुम्वदशभिश्चेकितानस्त्रिभिः ॥ वार्धसेमिं चैत्रसेनिं सेनाविंदुं सुवर्चसम् ६२ एतांश्चान्यांश्च सु  
 बहून्नाजानपदेश्वरान् ॥ सर्वान् द्रोणोऽजययुद्धे कुरुभिः परिवारितः ६३ तावकाश्च महाराजजयं लब्ध्वा महाहवे ॥ पांडवेयान् रणे जघ्नुर्द्रवमाणान् समंततः ६४ ते  
 दानवा इव द्रेणव्यमाना महात्मना ॥ पंचालाः केकयामत्स्याः समकंपंतमारत ६५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशतकवधपर्वणि द्रोणयुद्धे एकविंशोऽध्यायः  
 ॥ २१ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ दृतराष्ट्र उवाच ॥ भारद्वाजेन भग्नेषु पांडवेषु महामृधे ॥ पंचालेषु च सर्वेषु कश्चिदभ्युदयोऽभ्यवर्तत १ आर्यो युद्धमर्तिरुत्वा क्षत्रियाणां य  
 शस्करि ॥ असेवितां कापुरुषैः सेवितां पुरुषर्षभैः २ सहिर्वीरोन्नतः शूरो यो भग्नेषु निवर्तते ॥ अहो नाऽऽसीत्पुमान् कश्चिद्दृष्ट्वा द्रोणं व्यवस्थितम् ३ जंभमाणमिव  
 व्याघ्रं प्रभिन्नमिव कुंजरम् ॥ त्यजंत माहवे प्राणान्सन्नद्धं चित्रयोधिनम् ४ महेष्वासं नरव्याघ्रं द्विषतां भयवर्धनम् ॥ कृतज्ञं सत्यनिरतं दुर्योधनहितैषिणम् ५ भार  
 द्वाजं तथानीके दृष्ट्वा शूरमवस्थितम् ॥ केशूराः संन्यवर्तंत तन्ममाचक्ष्व संजय ६ संजय उवाच ॥ तान्दृष्ट्वा चलितान् संख्ये प्रणुन्ना द्रोणसायकैः ॥ पंचालान्पांड  
 वान्मत्स्यान्मृजयांश्चेदिकेकयान् ७ द्रोणचापविमुक्तेन शरौघेणाशुहारिणा ॥ सिंधोरिव महौघेन हियमाणान्यथाप्लवान् ८ कौरवाः सिंहनादेन नानावाद्यस्वनेन  
 च ॥ रथद्विपनरांश्चैव सर्वतः समवारयन् ९ तान्पश्यन् सैन्यमध्यस्थो राजा स्वजनसंवृतः ॥ दुर्योधनोऽब्रवीत्कर्णं प्रहृष्टः प्रहसन्निव १० ॥ दुर्योधन उवाच ॥ प  
 श्य राधेय पंचालान्प्रणुन्ना द्रोणसायकैः ॥ सिंहेनैव मृगान्वन्यांस्त्रासितान् दृढधन्वना ११ नैते जातु पुनर्युद्धमीदृयुरिति मेमतिः ॥ यथा तु भग्ना द्रोणेन वा तेनेव महादु  
 माः १२ अर्द्यमानाः शरैरेते रुक्मपुंस्त्वैर्महात्मना ॥ पथानैकेन गच्छन्ति पूर्णमानास्ततस्ततः १३ सन्निरुद्धाश्च कौरव्यैर्द्रोणेन च महात्मना ॥ एतेऽन्ये मंडलीभू  
 ताः पावदेनेव कुंजराः १४ अमरैरिव चाविष्टा द्रोणस्य निशितैः शरैः ॥ अन्योन्यं समलीयंत पलायनपरायणाः १५ एष भीमो महाक्रोधो हीनः पांडवसृजयैः ॥ म  
 दीयैरावृतो यो धैः कर्णं न दयतीवमाम् १६ व्यक्तं द्रोणमयं लोकमद्यपश्यति दुर्मतिः ॥ निराशो जीवितात्पूज्यमद्यराज्याच्च पांडवः १७ ॥ कर्ण उवाच ॥ नैष जातु म  
 हाबाहुर्जीवन्नाहवमुत्सृजेत् ॥ न च मोहान्पुरुषव्याघ्रसिंहनादान्सहिष्यति १८ न चापि पांडवा युद्धे भज्येरन्निति मेमतिः ॥ शूराश्च बलवंतश्च कृतास्त्रा युद्धदुर्मदाः १९



२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ कोकोवृकः २८ । २९ । ३० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ सर्वेषामिति ॥ रथचिन्हानिरयशब्दोहयोपलक्षणं रथानुहयान् चिन्हानिध्वजाश्चेत्यर्थः १ व्यायच्छंतंतिवर्तमानं २ 'सितनीलारुणोवर्णः सारंगसदृशश्च' ३ 'पारावतकपोतामः सितनीलसमन्वयात्' ४ शोणः कोकनदच्छविः ५ मल्लिकाक्षान्निलेक्षणान् ६ विषाग्निद्रुतसंक्रेशान्वनवासंचपांडवाः ॥ स्मरमाणानहास्यंतिसंग्राममितिमेमतिः २० निवृत्तोहिमहाबाहुरमितौजावृकोदरः ॥ वरान्वरान्हिकौतेयोरथोदारा न्हनिष्यति २१ असिनाधनुषाशक्त्याहयैर्नागैर्नरैरथैः ॥ आयसेनचदंडेनवातान्वातान्हनिष्यति २२ तमेनमनुवर्ततेसात्यकिप्रमुखारथाः ॥ पंचालाः केक यामत्स्याः पांडवाश्चविशेषतः २३ शूराश्चबलवंतश्चविक्रांताश्चमहारथाः ॥ विनिघ्नंतश्चभीमेनसंरन्ध्वेनाभिचोदिताः २४ तेद्रोणमभिवर्ततेसर्वतः कुरुपुंगवाः ॥ वृकोदरं परीप्संतः सूर्यमभगणा इव २५ एकायनगताह्येतेपीडयेयुर्नतवतम् ॥ अरक्षमाणंशलभायथादीपमुपूर्ववः २६ असंशयं कृतास्त्राश्चपर्याप्ताश्चापिवार णे ॥ अतिभारमहं मन्येभारद्वाजेसमाहितम् २७ शीघ्रमनुगमिष्यामोयत्रद्रोणोव्यवस्थितः ॥ कोका इवमहानागंमावेहन्युर्नतवतम् २८ ॥ संजय उवाच ॥ रा धेयस्यवचः श्रुत्वाराराजदुर्योधनस्ततः ॥ भ्रातृभिः सहितो राजन्प्रायाद्रोणरथं प्रति २९ तत्रारावोमहानासीदेकंद्रोणं जिघांसताम् ॥ पांडवानां निवृत्तानां नाना वर्णैर्हयोत्तमैः ३० ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि संशप्तकवधपर्वणिद्रोणयुद्धेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ सर्वेषामेवमेवूहि रथचिह्नानिसंजय ॥ येद्रोणमभ्यवर्ततेतुद्धाभीमपुरोगमाः १ ॥ संजय उवाच ॥ ऋक्षवर्णैर्हयैर्दृष्ट्वा व्यायच्छंतं वृकोदरम् ॥ रजताश्वस्ततः शूरः शैनेयः संन्यव र्तत २ सारंगाश्चोयुधामन्युः स्वयंप्रत्वरयन्नुहयान् ॥ पर्यवर्ततदुर्ध्वः क्रुद्धोद्रोणरथं प्रति ३ पारावतसवर्णैस्तुहेमभाडैर्महाजैवैः ॥ पांचालराजस्य सुतो घृष्टयुष्मो न्यवर्तत ४ पितरंतु परिप्रेप्सुः क्षत्रधर्मायतवतः ॥ सिद्धिचास्य परां कां क्षन् शोणाश्वः संन्यवर्तत ५ पद्मपत्रनिभांश्चाश्वान्मल्लिकाक्षान्स्वलंकृतान् ॥ शैखंडिः क्षत्रदेवस्तु स्वयंप्रत्वरयन्नुयौ ६ दर्शनीयास्तुकां बोजाः शुकपत्रपरिच्छदाः ॥ वहंतोनकुलंशीघ्रं तावकानभिदुद्रुवुः ७ कृष्णास्तु मेघसंकाशा अवहन्तु मौजसम् ॥ दुर्धर्षायाभिसंधाय कुद्धं युद्धाय भारत ८ तथातितिरिकल्माषाहयावातसमाजवे ॥ अवहंतुमुलेयुद्धेसहदेवमुदायुधम् ९ दंतवर्णास्तुराजानंकालवालायुधिष्ठि रम् ॥ भीमवेगानरव्याघ्रमवहन्वातरंहसः १० हेमोत्तमप्रतिच्छन्नैर्हयैर्वातसमैर्जवैः ॥ अभ्यवर्ततसैन्यानि सर्वाण्येवयुधिष्ठिरम् ११ राज्ञस्त्वनंतरो राजा पांचा ल्योद्रुपदोऽभवत् ॥ जातरूपमयच्छत्रः सर्वैस्तैरभिरक्षितः १२ ललामैर्हरिभिर्युक्तः सर्वशदक्षमैर्युधि ॥ राज्ञामध्येमहेष्वासः शांतभीरभ्यवर्तत १३ तंविराटोऽन्व याच्छीघ्रं सहसर्वैर्भहारथैः ॥ केकयाश्चशिखंडीचघृष्टकेतुस्तथैवच १४ स्वैः स्वैः सैन्यैः परिवृतामत्स्यराजानमन्वयुः ॥ तंतुपाटलिपुष्पाणां समवर्णाहयोत्तमाः १५

'महाललाटजघनस्कंधध्वजो जवाहयाः ॥ दीर्घग्रीवायताहस्वमुक्ताः कांबोजकाः स्मृताः' शुकपत्रपरिच्छदाः शुकपत्राभरोमाणः ७ । ८ । ९ दंतवर्णाः गजदंतगौराः १० । ११ । १२ 'श्वेतं ललाटमध्वस्यं तारारूपं हयस्ययत् । ललामंचापितत्माहुर्ललामोऽश्वस्तदन्वितः ॥ सकेसराणिरोमाणि सुवर्णाभानियस्यतु ॥ हरिः सवर्णतोऽश्वस्तु पीतकौशेयसन्निभः' १३ । १४ पाटलिपुष्पाणां समवर्णाः श्वेतरक्ताः १५

१६ विराटराजस्य पुत्रं उत्तरम् १७ । १८ आमपात्रनिकाशाः मलिनश्वेताः १९ । २० । २१ सारंगशबलाः सारंगा एव अंतरे बिदुचित्राः २२ । २३ पलालधूमसंकाशाः विशदनीलाः । 'दीर्घग्री वामुखालंबमेहनाः पृथुलोचनाः ॥ महांतस्तनुरोमाणो बलिनः सैधवाहयाः' । पद्मवर्णाः । 'सितरक्तसमाधोगात्पद्मवर्णः प्रकीर्त्यते ॥ कांबोजसमसंस्थाना बालिजाताश्चवाजिनः ॥ विशेषः पुनरेतेषां दीर्घपृष्ठांगतोच्यते' २४ कौशेयसदृशाः सितपीताः २५ क्षमावंतो विनीताः । 'सितलोमकेसराहयाः कृष्णत्वग्गुह्यलोचनोष्ठजुराः । येऽमुर्मुनिभिर्वाहानिर्दिष्टाः क्रौंचवर्णास्ते' २६ प्रेष्यकराः इच्छा वहमाना व्यराजंत मत्स्यस्यामित्रघातिनः ॥ हरिद्रासमवर्णास्तु जवनाहेममालिनः १६ पुत्रं विराटराजस्य सत्वरंसमुदावहन् ॥ इंद्रगोपकवर्णैश्चभ्रातरः पंचकेक याः १७ जातरूपसमाभासाः सर्वलोहितकध्वजाः ॥ तेहेममालिनः शूराः सर्वयुद्धविशारदाः १८ वर्षतइवजीमूताः प्रत्यदृश्यंतदंशिताः ॥ आमपात्रनिकाशास्तु पांचाल्यममितौजसम् १९ दत्तास्तुंशुणादिव्याः शिखंडिनमुदावहन् ॥ तथाद्वादशसाहस्राः पंचालानां महारथाः २० तेषांतुषट्सहस्राणि येशिखंडिनमन्वयुः ॥ पुत्रंतु शिशुपालस्य नरसिंहस्य मारिष २१ आक्रीडंतो वहंति स्म सारंगशबलाहयाः ॥ घृष्टकेतुस्तु चेदीनामृषभोऽतिबलदितः २२ कांबोजैः शबलैरश्वैरभ्यवर्तत दुजयः ॥ बृहत्क्षत्रंतु कैकेयं सुकुमारं हयोत्तमाः २३ पलालधूमसंकाशाः सैधवाः शीघ्रमावहन् ॥ मल्लिकाक्षाः पद्मवर्णा बालिजाताः स्वलंकृताः २४ शूरं शिखंडिनः पुत्रमृक्षदेवमुदावहन् ॥ रुक्मभांडप्रतिच्छन्नाः कौशेयसदृशाहयाः २५ क्षमावंतो वहन्संख्येसेना बिदुमरिंदमम् ॥ युवानमवहन् युद्धे क्रौंचवर्णाहयोत्तमाः २६ का श्यस्याभिभुवः पुत्रं सुकुमारं महारथम् ॥ श्वेतास्तु प्रतिविध्यंतं कृष्णग्रीवामनोजवाः ॥ यंतुः प्रेष्यकराराज नराजपुत्रमुदावहन् २७ सुतसोमंतु यः सौम्यं पार्थः पुत्रमजी जनत् ॥ माषपुष्पसवर्णास्तमवहन्वाजिनोरणे २८ सहस्रसोमप्रतिमो बभूव पुरे कुरूणामुदये दुनामि ॥ तस्मिन्जातः सोमसंकंदमध्येयस्मात्तस्मात्सुतसोमोऽभव त्सः २९ नाकुलितुशतानीकं शालपुष्पनिभाहयाः ॥ आदित्यतरुणप्रख्याः श्लाघनीयमुदावहन् ३० कांचनापिहितैर्योक्त्रैर्मयूरग्रीवसन्निभाः ॥ द्रौपदेयं नरव्या घ्रंश्रुतकर्माणमाहवे ३१ श्रुतकीर्तिं श्रुतनिधिं द्रौपदेयं हयोत्तमाः ॥ ऊहुः पार्थसमं युद्धे चापपत्रनिभाहयाः ३२ यमादुरध्यधं गुणं कृष्णात्पार्थाच्च संयुगे ॥ अभिम न्युं पिशंगास्तं कुमारमवहनरणे ३३ एकस्तु धार्तराष्ट्रेभ्यः पांडवान्यः समाश्रितः ॥ तं ब्रहंतो महाकायायुयुत्सुमवहनरणे ३४ पलालकांडवर्णास्तु वार्धक्षेमि तरास्वि नम् ॥ ऊहुः सुतमुलेयुद्धेहयाः कृष्णाः स्वलंकृताः ३५ कुमारं शितिपादास्तु रुक्मचित्रैरुचच्छदैः ॥ सौचितिमवहन् युद्धे यंतुः प्रेष्यकराहयाः ३६ रुक्मपीठावकी र्णास्तु कौशेयसदृशाहयाः ॥ सुवर्णमालिनः क्षांताः श्रेणिमंतमुदावहन् ३७ रुक्ममालाधराः शूराहेमपृष्ठाः स्वलंकृताः ॥ काशिराजं नरश्रेष्ठं श्लाघनीयमुदावहन् ३८

नुविधायिनः २७ माषपुष्पसवर्णाः आपांडुपीताः २८ सहस्रसोमप्रतिमः सोमसहस्रसमः सौम्यतम इत्यर्थः । तस्मिन् उदये दुनामि उदये दुपयाये पुरेशकप्रस्थ एव सोमसंकंदः सोमाभिषवणंतस्यम ध्ये तमधिकृत्य तत्फेनेनेत्यर्थस्तस्माद्धेतोः २९ शालपुष्पनिभाः रक्तपीताः ३० योक्त्रैराबंधः मयूरग्रीवो मरकतविशेषः ३१ । ३२ पिशंगाः कपिलाः ३३ । ३४ पलालकांडो निष्फलव्रीहिदंडस्त द्रुणा इति पूर्वोक्तान्वयः ३५ । ३६ रुक्मपीठेन रुक्मवर्णेन पीठेन पृष्ठेनावकीर्णा व्याप्ताः ३७ हेमपृष्ठाः श्वेता एव ३८







१७ । २८ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ व्यथयेयुरिति १ संप्रयुक्तः संबद्धः भवति उत्पद्यते तस्मिन्नादिष्टपद २ अत्रोदाहरणमाह दीर्घमिति ३ ममपुत्रस्ययदभवद्राज्यं तदभूच्छजसंवाधमकापुरुषसेवितम् ॥ द्रोणानोक्तेमहाराजपटेचित्रमिवापितम् १७ शुश्रुवुर्नामगोत्राणिवीराणांसंयुगेतदा ॥ द्रोणमाद्रवताराजनस्वयंवरइवा हवे १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशतकवधपर्वणि हयध्वजादिकथनेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ व्यथयेयुरिमेसेनादेवानामपिसंज य ॥ आहवेयन्यवर्ततवृकोदरमुखानृपाः १ संप्रयुक्तः किलैवार्थदिष्टैर्भवतिपुरुषः ॥ तस्मिन्नेवचसर्वाथोः प्रदृश्यंतेपृथग्विधाः २ दीर्घविप्रोपितः कालमरण्येज टिलोऽजिनी ॥ अज्ञातश्चैवलोकस्यविजहारयुधिष्ठिरः ३ सएवमहर्तीसेनासमावर्तयदाहवे ॥ किमन्यदैवसंयोगान्ममपुत्रस्यचाभवत् ४ युक्तएवहिभाग्येनधु वमुत्पद्यतेनरः ॥ सतथाऽऽकृष्यतेतेननयथास्वयमिच्छति ५ द्यूतव्यसनमासाद्यकेशितोहिदुधिष्ठिरः ॥ सपुनर्भागधेयेनसहायानुपलब्धवान् ६ अद्यमेकेकया लब्धाः काशिकाः कोसलाश्चये ॥ चेदयश्चापरेवंगामामेवसमुपाश्रिताः ७ पृथिवीभूयसीतातममपार्थस्यनोतथा ॥ इतिमामब्रवीत्सूतमंदोदुर्योधनः पुरा ८ त स्यसेनासमूहस्यमध्येद्रोणः सुरक्षितः ॥ निहतः पार्श्वेतेनाजौ किमन्यद्भागधेयतः ९ मध्येराज्ञामहाबाहुंसदायुद्धाभिर्नंदिनम् ॥ सर्वास्त्रपारगंद्रोणंकथंमृत्युरूपेये वान् १० समनुप्राप्तकृच्छ्रोऽहंमोहंपरममागतः ॥ भीष्मद्रोणौहतौश्रुत्वानाहंजीवितुमुत्सहे ११ यन्माक्षताऽब्रवीत्तातप्रपश्यन्पुत्रमृद्धिनम् ॥ दुर्योधननतत्स र्वंप्राप्तंमृतमयासह १२ नृशंसंतुपरंनुस्यात्यक्त्वादुर्योधनंयदि ॥ पुत्रशेषंचिकीर्षयंकृत्स्नंनमरणं व्रजेत् १३ योहिधर्मपरित्यज्यभवत्यर्थपरोनरः ॥ सोऽस्माच्च हीयतेलोकास्तुद्रभावंचगच्छति १४ अद्यचाप्यस्यराष्ट्रस्यहतोत्साहस्यसंजय ॥ अवशेषंनपश्यामिकुदेष्टुदितेसाते १५ कथंस्यादवशेषोहिधुर्ययोरभ्यती तयोः ॥ यौनित्यमुपजीवामः क्षमिणौपुरुषर्षभौ १६ व्यक्तमेवचमेशंसयथायुद्धमवर्तत ॥ केऽयुध्यन्केव्यपाकुर्वन्केलुद्राः प्राद्रवन्भयात् १७ धनंजयंचमेशंसय यच्चक्रेथर्षभः ॥ तस्माद्भयंनोभूयिष्ठंभ्रातृव्याच्चतृकोदरात् १८ यथाऽऽसीच्चनिवृत्तेषुपांडवेयेषुसंजय ॥ ममसैन्यावशेषस्यसन्निपातः सुदारुणः १९ कथंचवो मनस्तातनिवृत्तेष्वभवत्तदा ॥ मामकानांचयेशूराः केकास्तत्रन्यवारयन् २० ॥ इतिश्री० द्रोणप० संशतकव० धृतराष्ट्रवाक्येचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ महद्भैरवमासीन्नः सन्निवृत्तेषुपांडुषु ॥ दृष्ट्वादोर्णछाद्यमानंतेर्भास्करमिवांबुदैः १ तैश्चोद्धूतंरजस्तीव्रमवचक्रेचमृतव ॥ ततोहतममं स्यामद्रोणं दृष्टिपथेहते २ तांस्तुशूरान्महेष्वासान्कूर्कर्मचिकीर्षतः ॥ दृष्ट्वादुर्योधनस्तूर्णंस्वसैन्यंसमचूचुदत् ३ यथाशक्तियथोत्साहंयथासत्त्वंनराधिपाः ॥ वारयध्वंयथायोगं पांडवानामनीकिनीम् ४

अर्थात्तदपिदेवसंयोगादित्यनुपंगः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ दुर्योधनंत्यक्त्वायदिपुत्रशेषंचिकीर्षयंतत्परंकेवलंनृशंसंस्यात्कृत्स्नंनमरणंतुनमोदित्यन्वयः १३ । १४ । १५ १६ । १७ आनुव्यादमिवात् १८ । १९ । २० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ महदिति । भीरोर्भावेभैरवंमयमितिवावत् १ । २ । ३ । ४

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० उत्पिजलकमत्यंताकुलं २१ मृतकर्मासमापविरितिद्विनामा २२ । २३ । २४ । २५ भीमरथो ततोदुर्मर्षणोभीममभ्यगच्छत्सुतस्तव ॥ आराहृष्टाकिरन्वाणैर्जिघृक्षुस्तस्यजीवितम् ५ तंवाणैरवतस्तारकुद्धोमृत्युरिवाहवे ॥ तंचभीमोऽस्तुदद्वाणैस्तदासी चुमुलमहत् ६ तईश्वरसमादिष्टाः प्राज्ञाः शूराः प्रहारिणः ॥ राज्यंमृत्युभयंत्यक्त्वाप्रत्यतिष्ठन्परान्युधि ७ कृतवर्माशिनेः पौत्रंद्रोणंप्रेप्सुंविशंपते ॥ पर्यवारय दायांतंशूरंसमरशोभिनम् ७ तंशैनेयः शरवातैः कुद्धः कुद्धमवारयत् ॥ कृतवर्माचशैनेयंमतोमत्तमिवादिपम् ९ सैधवः क्षत्रवर्माणमायांतंनिशितैः शरैः ॥ उग्रध न्वामहेष्वासंयतोद्रोणादवारयत् १० क्षत्रवर्मासिंधुपतेश्छित्वाकेतनकार्मुके ॥ नाराचैर्दशभिः कुद्धः सर्वमर्मस्वताडयत् ११ अथान्यद्वनुरादायसैधवः कृतहस्त वत् ॥ विव्याधक्षत्रवर्माणंरणेसर्वायसैः शरैः १२ युयुत्सुं पांडवार्थयित्तमानंमहारथम् ॥ सुबाहुर्भारतंशूरंयतोद्रोणादवारयत् १३ सुबाहोः सुधनुर्वाणावस्य तः परिघोपमौ ॥ युयुत्सुः शितपीताभ्यां क्षुराभ्यामच्छिनहुजौ १४ राजानं पांडवश्चेष्टधर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ वेलेवसागरं क्षुब्धं मद्रादसमवारयत् १५ तं धर्मराजो बहुभिर्मर्मभिर्द्विरवाकिरत् ॥ मद्रेशस्तंचतुःषष्ट्याशरैर्विद्धाऽनदहृशम् १६ तस्यनानदतः केतुमुच्चकतंचकार्मुकम् ॥ क्षुराभ्यां पांडवो ज्येष्ठस्ततउचु कुशुर्जनाः १७ तथैवराजाबाल्हीकोराजानंद्रुपदंशरैः ॥ आद्रवंतंसहानीकः सहानीकंन्यवारयत् १८ तयुद्धमभवद्दोरं वृद्धयोः सहसेनयोः ॥ यथामहायूथपयो द्विपयोः संप्रभिन्नयोः १९ विद्वानुर्विदावावंत्यौविराटंमत्स्यमाच्छताम् ॥ सहसैन्यौसहानीकंयथेद्राग्रीपुराबलिं २० तदुत्पिजलकंयुद्धमासीदेवासुरोपमम् ॥ मत्स्यानांकेकयैः सार्धमभीताश्वरथद्विपम् २१ नाकुलितुशतानीकंभूतकर्मासमापतिः ॥ अस्यंतमिषुजालानियांतंद्रोणादवारयत् २२ ततो नकुलदायादस्त्रि भिर्भलैः सुसंशितैः ॥ चक्रेविबाहुशिरसंभूतकर्माणमाहवे २२ सुतसोमंतुविक्रांतमायांतंतंशरौघिणम् ॥ द्रोणायाभिमुखंवीरंविंशतिरवारयत् २४ सुतसोम स्तुसंकुद्धः स्वपितृव्यमजिह्वगैः ॥ विंशतिंशरैर्भित्वानाभ्यवर्ततदंशितः २५ अथभीमरथः शाल्वमाशुगैरायसैः शितैः ॥ पाङ्क्तिः साश्वनियंतारमनयद्यमसा दनम् २६ श्रुतकर्माणमायांतंमयूरसदृशैर्हयैः ॥ चैत्रसेनिर्भहाराजतवपुत्रंन्यवारयत् २७ तौपौत्रौतवदुर्धर्षौपरस्परवधैषिणौ ॥ पितृणामर्थसिद्धयर्थंचक्रतु र्युद्धमुत्तमम् २८ तिष्ठंतमग्रेतंदृष्ट्वाप्रतिविध्यंमहाहवे ॥ द्रौणिर्मानं पितुः कुर्वन्मार्गणैः समवारयत् २९ तंकुद्धं प्रतिविव्याधप्रतिविध्यः शितैः शरैः ॥ सिंहलांगु ललक्ष्माणंपितुरर्थेव्यवस्थितम् ३० प्रवपन्निवबीजानिबीजकालेनरर्षभः ॥ द्रौणायनिद्रौपदेयाः शरवर्षैरवाकिरन् ३१ आर्जुनिंश्रुतकीर्तितुद्रोपदेयंमहारथम् ॥ द्रोणायाभिमुखंयांतदौःशासनिरवारयत् ३२ तस्यकृष्णसमः कार्ष्णिस्त्रिभिर्भलैः सुसंशितैः ॥ धनुर्ध्वजंचसूतंचच्छित्वाद्रोणांतिकंययौ ३३ यस्तुशूरतमोराज नुभयोः सेनयोर्मतः ॥ तंपटश्चरहंतारंलक्ष्मणः समवारयत् ३४ लक्ष्मणस्येष्वसनंछित्वा लक्ष्मचभारत ॥ लक्ष्मणेशरजालानिविमृजन्वह्मशोभत ३५



॥ २० ॥

२० । संहतेनसंकुचितेन २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१



३२ । ३३ । ३४ । ३५ तिर्यग्यातेनपार्श्वतो गाभिना ३६ । ३७ । ३८ व्यवच्छिद्यविध्वा ३९ । ४० । ४१ पर्यवर्ततर्भातवान् ४२ । ४३ समुत्थाप्यस्त्रिरीकृत्य ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८  
 भगदत्तं सपांचाल्यः सर्वतः समवारयत् ॥ तं रथं रथिनां श्रेष्ठाः परिवार्य परंतपाः ३२ अवाकिरं शरैस्तीक्ष्णैः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ सविघातं पृषत्कानामं कुशेन स  
 माहरन् ३३ गजेन पांडुपंचालान्व्यध मत्पर्वतेश्वरः ॥ तदद्भुतमपश्याम भगदत्तस्य संयुगे ३४ तथा वृद्धस्य चरितं कुंजरेण विशापते ॥ ततो राजा दशार्णानां प्रा  
 ग्ज्योतिषमुपाद्रवत् ३५ तिर्यग्यातेन नागेन समदेना शुगाभिना ॥ तयोर्युद्धं समभवत् प्रागयोर्भीमरूपयोः ३६ सपक्षयोः पर्वतयो र्यथा सद्गमयोः पुरा ॥ प्राग्ज्यो  
 तिषपतेर्नागः सन्निवृत्त्यापसृत्य च ३७ पार्श्वे दशार्णाधिपतेर्भित्त्वानागमपातयत् ॥ तोमरैः मूर्धरश्म्याभैर्भगदत्तोऽथ सप्तभिः ३८ जघानाद्विरदस्थं तं शत्रुं प्रचलिता  
 सनं ॥ व्यवच्छिद्य तुराजानं भगदत्तं युधिष्ठिरः ३९ रथानीकेन महता सर्वतः पर्यवारयत् ॥ सकुंजरस्थोरथिभिः शुशुभे सर्वतो वृतः ४० पर्वते वनमध्यस्थो ज्वलन्नि  
 बहुताशनः ॥ मंडलं सर्वतः शिलघ्नं रथिनामुग्रधन्विनाम् ४१ किरतां शरवर्षाणिसनागः पर्यवर्तत ॥ ततः प्राग्ज्योतिषो राजा परिगृह्य महागजम् ४२ प्रेषयामा  
 स सहसा युयुधानरथं प्रति ॥ शिनेः पौत्रस्य तुरथं परिगृह्य महाद्विपः ४३ आभिचक्षेप वेगेन युयुधानस्त्वपाक्रमत् ॥ बृहतः सैधवानश्चान्समुत्थाप्याथ साराथिः ४४  
 तस्थौ सात्यकिमासाद्य संभुतस्तं रथं प्रति ॥ स तु लब्ध्वा तं रनागस्त्वरितोरथं मंडलात् ४५ निश्चक्राम ततः सर्वान् परिचिक्षेप पार्थिवान् ॥ तेषां शुगतिना तेन त्रा  
 स्यमानानरर्षभाः ४६ तमेकं द्विरदं संख्ये मे निरेशतशो द्विपान् ॥ ते गजस्थेन काल्यं ते भगदत्तेन पांडवाः ४७ ऐरावतस्थेन यथा देवराजेन दानवाः ॥ तेषां प्रद्रवतां  
 भीमः पंचालानामितस्ततः ४८ गजवाजि कृतः शब्दः सुमहान् समजायत ॥ भगदत्तेन समरे काल्यमानेषु पांडुषु ४९ प्राग्ज्योतिषमभिकुद्धः पुनर्भीमः समभ्ययात् ॥  
 तस्याभिद्रवतो वाहान्द्वस्तमुक्तेन वारिणा ५० सिक्काव्यत्रासयन्नागस्ते पार्थमहरंस्ततः ॥ ततस्तमभ्ययात्तूर्णरुचिपर्वारुती सुतः ५१ समग्रं चरवर्षेण रथस्थो  
 ऽतकसात्रिभः ॥ ततः सरुचिपर्वानं शरेणानतपर्वणा ५२ सुपर्वी पर्वतपतिर्निन्येवैव स्वतक्षयम् ॥ तस्मिन्निपतिते वीरे सौभद्रो द्रौपदी सुतः ५३ चेकितानो घृष्ट  
 केतुर्युत्सुश्चार्दयन् द्विपम् ॥ त एनं शरधाराभिर्धाराभिरिव तोयदाः ५४ सिषिचुर्भैरवान्नादान्विनदंतो जिघांसवः ॥ ततः पाष्ण्यकुशांगुष्ठैः कृतिना चोदितो द्विपः  
 ५५ प्रसारितकरः प्रायास्तब्धकर्णे क्षणोद्भुतम् ॥ सोऽधिष्ठाय पदावाहान् युयुत्सोः सूतमारुजत् ५६ युयुत्सुस्तुरथा द्राजन्नपाक्रामत्स्वरान्वितः ॥ ततः पांडवयो  
 घास्तेनागराजं शरैर्दुतम् ५७ सिषिचुर्भैरवान्नादान्विनदंतो जिघांसवः ॥ पुत्रस्तु तव संभ्रातः सौभद्रस्यालुतोरथम् ५८ सकुंजरस्थो विसृजन्निषूनुरिपुपार्थिवः ॥  
 बभौ रश्मीनि वादित्यो भुवनेषु समुत्सृजन् ५९ तमार्जुनिर्द्वादशभिर्युत्सुर्देशभिः शरैः ॥ त्रिभिस्त्रिभिर्द्रौपदेयाघृष्टकेतुश्च विव्यधुः ६० सोऽतियत्नापितैर्बाणैरा  
 चितो द्विरदो बभौ ॥ संरयूत इव सूर्यस्य रश्मिर्भर्जलदो महान् ६१ ४९ । ५० । ५१ । ५२ सुपर्वी शोमनांगसंधिः ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१

६२ । ६३ । ६४ । ६५ त्रियदाकाशं व्यास्वर्गं ६६ । ६७ । ६८ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ॥ यदिति १ विकुर्वाणे विविधाः क्रियाः कुर्वाणे २ । ३ । ४  
 नियंतुः शिल्पयत्नाभ्यां प्रेरितोऽरिशरार्दितः ॥ परिचिक्षेप ताव्नागः सरिपून्सव्यदक्षिणम् ६२ गोपाल इव दंडेन यथापशुगणान्वने ॥ आवेष्टयत् तांसेनां भगदत्त  
 स्तथा मुहुः ६३ क्षिप्रं श्येनाभिपन्नानां वायसानामिव स्वनः ॥ बभूव पांडवेयानां भृशं विद्रवतां स्वनः ६४ सनागराजः प्रवरां कुशाहतः पुरा सपक्षोऽद्विरो यथानृ  
 प ॥ भयंतदारिपुषु समादध दृशं वणिग्जनानां क्षुभितो यथार्णवः ६५ ततो ध्वनिर्द्विरदरथाश्च पार्थिवैर्भयाद्भवद्भिर्जनितोऽतिभैरवः ॥ क्षितिर्वियद्वा विदिशो दिश  
 स्तथा समावृणोत् पार्थिवसंयुगे ततः ६६ स तेन नागप्रवरेण पार्थिवो भृशं जगाहे द्विपतामनी किनीम् ॥ पुरा सुगुप्ता विबुधैरिवाहवे विरोचनो देववस्त्राणि नीमेव ६७  
 भृशं ववौ ज्वलनसखो वियद्गजः समावृणोन्मुहुरपि चैव सैनिकान् ॥ तमेकनागं गणशो यथा गजान्समंततोद्भुतमथ मे निरेजनाः ६८ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संश  
 त्तकवधपर्वणि भगदत्तयुद्धे पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ यन्मां पार्थस्य संग्रामे कर्माणि परिपृच्छसि ॥ तच्छृणुष्व महाबाहो पार्थो यदकरो द्रुणे १  
 रजो हृष्टासमुद्भूतं श्रुत्वा च गजनिःस्वनम् ॥ भगदत्ते विकुर्वाणे कौंतेयः कृष्णमब्रवीत् २ यथा प्राग्जोतिषो राजा गजेन मधुसूदन ॥ त्वरमाणो विनिष्क्रांतो ध्रुवं तस्यैष  
 निःस्वनः ३ इंद्रादनवरः संख्ये गजयानविशारदः ॥ प्रथमो गजयोधानां पृथिव्यामिति मे मतिः ४ सचापि द्विरदश्रेष्ठः सदाऽप्रतिगजो युधि ॥ सर्वशस्त्रातिगः सं  
 ख्येकृतकर्मा जितकृमः ५ सहस्रसंख्ये निपातानामग्निस्पर्शस्य चानघ ॥ स पांडवबलं सर्वमद्यैको नाशयिष्यति ६ नचावाभ्यामृतेऽन्योऽस्ति शक्तस्तं प्रतिवाधितुम् ॥  
 त्वरमाणस्ततो याहियतः प्राग्जोतिषाधिपः ७ दत्तं संख्ये द्विपबलादयसाचापि विस्मितम् ॥ अथैनं प्रेषयिष्यामि बलहंतुः प्रियातिथिम् ८ वचनादथ कृष्णस्तु प्र  
 ययौ सव्यसाचिनः ॥ दीर्यते भगदत्तेन यत्र पांडववाहिनी ९ तं प्रयातंततः पश्चादाह्वयंतो महारथाः ॥ संशप्तकाः समारोहन्सहस्राणि चतुर्दश १० दशैव तु सहस्रा  
 णि त्रिगर्तानां महारथाः ॥ चत्वारिच सहस्राणि वासुदेवस्य चानुगाः ११ दीर्यमाणां च मूढा भगदत्तेन मारिष ॥ आह्वयमानस्य च तैरभवद्दुःखं द्विधा १२ किंनु श्रे  
 यस्करं कर्म भवेदद्येति चिंतयन् ॥ इह वा विनिवर्तेयं गच्छेयं वा युधिष्ठिरम् १३ तस्य बुद्ध्या विचार्यैव मर्जुनस्य कुरुद्वह ॥ अभवद्भयसी बुद्धिः संशप्तकवधे स्थिरा १४  
 स सन्निवृत्तः सहसा कपिप्रवरकेतनः ॥ एको रथसहस्राणि निहतुं वासवीरणे १५ साहिदुर्योधनस्यासीन्मतिः कर्णस्य चोभयोः ॥ अर्जुनस्य वधोपाये तेन द्वैधमकल्प  
 यत् १६ स तु दोलायमानोऽबूद्धैर्धर्मावेन पांडवः ॥ वधेन तु न राश्याणामकरोत्तामृपातदा १७ ततः शतसहस्राणि शराणां नतपर्वणाम् ॥ असृजन् मर्जुने राजन् सं  
 शप्तकमहारथाः १८ नैव कुंती सुतः पार्थो नैव कृष्णो जनार्दनः ॥ न हयानरथो राजन् दृश्यं ते स्म शरैश्चिताः १९ तदामोहमनुप्राप्तः सिष्विदेहि जनार्दनः ॥ ततः  
 स्तान्प्रायशः पार्थो ब्रह्मास्त्रेण निजघ्नवान् २०

अप्रतिगज इतिच्छेदः ५ सहस्रोऽपचायत् ६ । ७ विस्मितं कृडाङ्कारं ८ । ९ समारोहन्संवृतवतः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०



द्रोण. ७  
अ.  
॥२८॥

यियासतइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायासप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

म.भा.टी.  
॥२२॥

शतशःपाणयश्छिन्नाःसेषुज्यातलकामुकाः ॥ केतवोवाजिनःसूतारथिनश्चापतनक्षितौ २१ इमाचलाग्राधुधरैःसमकायाःसुकल्पिताः ॥ इतारोहाःक्षितोपेतुर्दि  
पाःपार्थशराहताः २२ विप्रविद्धकुथानागाश्छिन्नभांडाःपरासवः ॥ सारोहास्तुरणेपेतुर्मथितामार्गणैर्भृशम् २३ सप्रिप्रासासिनखराःसमुद्रपरश्ववाः ॥ विच्छे  
न्नावाहवःपेतुर्नृणांभल्लैःकिरीटिना २४ बालादेत्यांबुजैर्दूनांतुल्यरूपानिमारिष ॥ संछिन्नान्यजुनशरैःशिरांस्युर्व्यांप्रपेदिरे २५ जज्वालालंकृतासनापत्रिभिः  
प्राणिभोजनैः ॥ नानारूपैस्तदाऽमित्रान्कुद्धेनिघ्नतिफाल्गुने २६ क्षोभयंतंतदासेनांदिरदंनलिनोमेव ॥ धनंजयंभूतगणाःसाधुसाध्व्यपूजयन् २७ दृष्ट्वा  
तत्कर्मपार्थस्यवासवस्येवमाधवः ॥ विस्मयंपरमंगत्वाप्रांजलिस्तमुवाचह २८ कर्मैतत्पार्थशक्रेणयमेनधनदेनच ॥ दुष्करंसमरेयतंकृतमद्येतिमेमातेः २९ यु  
गपञ्चैवसंग्रामेशतशोऽथसहस्रशः ॥ पतिताएवमेदृष्ट्वांसंशप्तकमहारथाः ३० संशप्तकांस्ततोहत्वाभूयिष्ठायैव्यवस्थिताः ॥ भगदत्ताययाहीतिक्वणं पार्थोऽभ्य  
नोदयत् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशप्तकवधपर्वणि संशप्तकवधेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ यियासतस्ततःकृष्णःपार्थस्या  
श्वान्मनोजवान् ॥ संप्रेषाद्धेमसंच्छन्नान्द्रोणानीकायसत्वरन् १ तंप्रयातंकुरुश्रेष्ठस्वान्भ्रातृन्द्रोणतापितान् ॥ सुशर्माभ्रातृभिःसार्धंयुद्धार्थोऽष्टतोऽन्वयात् २  
ततःश्वतहयःकृष्णमवर्षादजितंजयः ॥ एषमांभ्रातृभिःसार्धंसुशर्माऽह्वयतेऽच्युत ३ दीर्यतेचोत्तरेणैवतत्सैन्यमधुमुदन ॥ द्वैधीभूतंमनोमेऽद्यकृतंसंशप्तकैरि  
दम् ४ किंसंशप्तकान्द्वान्मिस्वान्रक्षाम्यहितादितान् ॥ इतिमेत्वंमतंवेत्सितत्रकिंसुकृतंभवेत् ५ एवमुक्तस्तुदाशार्हःस्यंदनंप्रत्यवर्तयत् ॥ येनत्रिगर्ताधिप  
तिःपांडवंसमुपाह्वयत् ६ ततोऽर्जुनःसुशर्माणंविद्धासप्तभिराशुगैः ॥ ध्वजंधनुश्चास्यतथाक्षुराभ्यांसमकृतत ७ त्रिगर्ताधिपतेश्चापिभ्रातरंषड्विराशुगैः ॥ साश्वं  
ससूतंपरितःपार्थःप्रेषीद्यमक्षयम् ८ ततोभुजगसंकाशांसुशर्माशक्तिमायसीम् ॥ चिक्षेपार्जुनमादिश्यवासुदेवायतोमरम् ९ शक्तिंत्रिभिःशरैश्छित्वातोमरंत्रिभि  
रर्जुनः ॥ सुशर्माणंशरवातैर्मोहयित्वान्यवर्तयत् १० तंवासवमिवायांतंभूरिवर्षशरौघिणम् ॥ राजंस्तावकसैन्यानांनोग्रंकाश्चिदवारयत् ११ ततोधनंजयोवाणैः  
सर्वानेवमहारथान् ॥ आयाद्विनिघ्नकौरव्यान्दहन्क्क्षमिवानलः १२ तस्यवेगमसह्यंतंकुंतीपुत्रस्यधीमतः ॥ नाशकृवंस्तेसंसोढुंस्पर्शमग्नोरिवप्रजाः १३ संवेष्टय  
न्ननीकानिशरवर्षेणपांडवः ॥ सुपर्णपातवद्राजत्रायात्प्राग्ज्योतिषंप्रति १४ यतदाऽनामयजिष्णुर्भरतानामपापिनां ॥ धनुःक्षेमकरंसंख्येद्विषतामधुवर्चनं १५  
तदेवतवपुत्रस्यराजन्दुर्द्युतदेविनः ॥ कृतेक्षत्रविनाशायधनुरायच्छदर्जुनः १६ तथाविशोऽभ्यमाणासापार्थेनतववाहिनी ॥ व्यशीर्यतमहाराजनौरिवासाद्यपर्वतं १७

भूरिवर्षमितिवासवविशेषणं ११।१२।१३।१४।१५ आयच्छद्वृहीतवान् यदेवार्जुनस्यधनुर्वरतानांक्षेमकरमासीतदेवःवत्पुत्रनिमित्तंक्षत्रक्षयकरमभवदितिवाक्यार्थः १६।१७

॥२२॥

१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तथाकुद्धइति १

ततोदशसहस्राणिन्यवर्तंतधनुष्मताम् ॥ मतिं कृत्यारणेकूरावीराजयपराजये १८ व्यपेतहृदयत्रासाआवबुस्तंमहारथाः ॥ आच्छेत्पार्थोऽगुरुंभारंसर्वभारसहो  
युधि १९ यथानलवनंकुद्धःप्रभिन्नःषष्टिहायनः ॥ मृद्रीयात्तददायस्तःपार्थोऽमृद्राञ्चमूतव २० तस्मिन्प्रमथितेसैन्येभगदत्तो नराधिपः ॥ तेननागेनसहसा  
धनंजयमुपाद्रवत् २१ तंरथेननरव्याघ्रःप्रत्यमृक्लाद्धनंजयः ॥ ससन्निपातस्तुमुलोवभूवरथनागयोः २२ कल्पिताभ्यांयथाशास्त्रंरथेनचगजेनच ॥ संग्रामे  
चेरतुर्वीरोभगदत्तधनंजयो २३ ततोर्जुनस्तसंकाशान्नागादिद्रवप्रभुः ॥ अभ्यवर्षच्छरीरेणभगदत्तोधनंजयम् २४ सचापिशरवर्षतंशरवर्षेणवासविः ॥ अ  
प्राप्तमेवचिच्छेदभगदत्तस्यवीर्यवान् २५ ततःप्राग्ज्योतिषोराजाशरवर्षेनिवार्यतत् ॥ शरैर्जग्मेमहाबाहुंपार्थकृष्णंचमारिष २६ ततस्तुशरजालेनमहताऽभ्य  
वकीर्यतौ ॥ चोदयामासतंनगंवधायाच्युतपार्थयोः २७ तमापतंतंद्विरदंनदृष्ट्वाकुद्धमिवांतकम् ॥ चक्रेऽपसव्यंत्वरितःस्यंदनेनजनार्दनः २८ संप्राप्तमपिनेये  
षपरावृत्तंमहाद्विपम् ॥ सारोहंसृत्युसात्कर्तुंस्मरन्धर्मधनंजयः २९ सतुनागोद्विपरथान्ह्यांश्चासृद्यमारिष ॥ प्राहिणोन्मृत्युलोकायततःकुद्धोधनंजयः ३०  
॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशप्तकवधपर्वणि भगदत्तयुद्धेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तथाकुद्धःकिमकरोद्भगदत्तस्य  
पांडवः ॥ प्राग्ज्योतिषोवापार्थस्यतन्मेशंसयथातथम् १ ॥ संजयउवाच ॥ प्राग्ज्योतिषेणसंशक्तबुधौदाशार्हपांडवौ ॥ मृत्युदंष्ट्रांतिकंप्राप्तौसर्वभूतानिमेनिरे  
२ तथातुशरवर्षाणिपातयत्यनिशंप्रभो ॥ गजस्कंधान्महाराजकृष्णयोःस्यंदनस्थयोः ३ अथकाष्णायसैर्वाणैःपूर्णकामुकनिःमृतैः ॥ आविध्यदेवकीपुत्रंहेमपुं  
खैःशिलाशितैः ४ अग्निस्पर्शसमाकीर्णभगदत्तेनचोदिताः ॥ निर्भिद्यदेवकीपुत्रंक्षितिजग्मुःसुवाससः ५ तस्यपार्थोधनुश्छित्वापरिवारंनिहत्यच ॥ लालय  
न्निवराजानंभगदत्तमयोधयत् ६ सोऽर्करश्मिनिभास्तीक्ष्णांस्तोमरान्वैचतुर्दश ॥ अप्रेषयत्सव्यसाचीद्विधैकैकमथाच्छिनत् ७ ततोनागस्यतद्वर्मव्यधमत्पा  
कशासनिः ॥ शरजालेनमहतातद्व्यशीर्यतभूतले ८ शीर्णवर्मास्तुगजःशरैःसुभृशमर्दितः ॥ बभौधारानिपाताक्तोव्यभ्रःपर्वतराडिव ९ ततःप्राग्ज्योतिषःशक्तिं  
हेमदंडामयस्मर्या ॥ व्यसृजद्वासुदेवायद्विधातामर्जुनोऽच्छिनत् १० ततश्छत्रंध्वजंचैवच्छित्त्वारान्नोऽर्जुनःशरैः ॥ विव्याधदशभिस्तूर्णमुत्स्मयन्पर्वतेश्वरं ११  
सोतिविद्धोऽर्जुनशरैःसुपुंखैःकंकपत्रिभिः ॥ भगदत्तस्ततःकुद्धःपांडवस्यजनाधिपः १२ व्यसृजतोमरान्मूर्ध्निश्वेताश्वस्योन्ननादच ॥ तैरर्जुनस्यसमरेकिरीटंप  
रिवर्तितम् १३ परीवृतंकिरीटंतद्यमयन्नेवपांडवः ॥ सुदृष्टःक्रियतांलोकइतिराजानमब्रवीत् १४ एवमुक्तस्तुसंकुद्धःशरवर्षेणपांडवम् ॥ अभ्यवर्षत्सगोविंदधनु  
रादायभास्वरम् १५ तस्यपार्थोधनुश्छित्वातूणीरान्सन्निकृत्त्यच ॥ त्वरमाणोद्विसप्तत्यासर्वमर्मस्वताडयत् १६

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६







२२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३० एनमर्जुनं ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४० शराभिसृष्टैर्बोणाभिहतैः आयोधिशिरोरणाग्निं ४१। ४२ ॥ इति  
 ततस्तमः प्रादुरभूदजुनस्य रथं प्रति ॥ तस्माच्च तमसो वाचः कूराः पार्थमर्त्सयन् २३ तत्तमो भैरवं धोरं भयकर्तृमहाहवे ॥ उत्तमास्त्रेण महता ज्यौतिषेणार्जुनोऽव  
 धौत् २४ हते तस्मिन् जलौघास्तु प्रादुरासन्भयानकाः ॥ अंभसस्तस्य नाशार्थमादित्यास्त्रमथार्जुनः २५ प्रायुक्तांभस्ततस्तेन प्रायशोऽस्त्रेण शोषितम् ॥ एवं  
 बहुविधामायाः सौबलस्य कृताः कृताः २६ जघानास्त्रबलेनाशुप्रहसन्नर्जुनस्तदा ॥ तदाहतासुमायासुत्रस्तोऽर्जुनशराहतः २७ अपायाज्जवने रश्मैः शकुनिः प्राकृ  
 तोयथा ॥ ततोऽर्जुनोऽस्त्रविच्छेद्यं दर्शयन्नात्मनोऽरिषु २८ अभ्यवर्षच्छरैर्घेण कौरवाणामनीकिनीम् ॥ साहन्यमाना पार्थेन तव पुत्रस्य वाहिनी २९ द्वेधीभूता  
 महाराजगंगेवासाद्यपर्वतम् ॥ द्रोणमेवान्वपद्यंतकेचित्त्रनरर्षभाः ३० केचिदुयोधनं राजन्नर्चमानाः किरीटिना ॥ नापश्याम ततस्त्वेनं सैन्ये वैरजसावृते ३१  
 गांडीवस्य च निर्वोषः श्रुतो दक्षिणतो मया ॥ शंखदुंदुभिर्निर्वोषं वादित्राणां च निःस्वनम् ३२ गांडीवस्य तु निर्वोषो व्यतिक्रम्यास्पृशदिवम् ॥ ततः पुनर्दक्षिण  
 तः संग्रामश्चित्रयोधिनाम् ३३ सुयुद्धं चार्जुनस्यासीदहंतु द्रोणमन्विताम् ॥ यौधिष्ठिराभ्यनीकानि प्रहरंतिततस्ततः ३४ नानाविधान्यनीकानि पुत्राणां तव  
 भारत ॥ अर्जुनो व्यधमत्काले दिवीवाभ्राणि मारुतः ३५ तं वासवमिवार्यातं भूरिवर्षशरैर्विणम् ॥ महेष्वासानख्याघ्नानो ग्रंथे केचिदवारयन् ३६ तेहन्यमानाः पा  
 र्थेन त्वदीया व्यथिता भृशम् ॥ स्वानेव बहवो जघृविद्रवंतस्ततस्ततः ३७ तेऽर्जुनेन शरामुक्ताः कंकपत्रास्तनुच्छिदः ॥ शलभा इव संपेतुः संपृष्णानादिशोदश  
 ३८ तुरगं रथिनं नागं पदातिमपि मारिष ॥ विनिर्भियक्षितं जग्मुर्वल्मीकमिव पत्रगाः ३९ न च द्वितीयं व्यमृजत्कुंजराश्वनरेपुसः ॥ पृथगेकशरारुग्णानि पेतुस्ते  
 गतासवः ४० हतैर्भनुष्यैर्द्विरैश्च सर्वतः शराभिसृष्टैश्च हयैर्निपातितैः ॥ तदाश्वगोमायुबलाभिनादितं विचित्रमायो धशिरो बभूव तत् ४१ पिता सुतं त्यजति सुहृत्  
 तथैव पुत्रः पितरं शरातुरः ॥ स्वरक्षणे कृतमतयस्तदा जनास्त्यजंति वाहानपि पार्थपीडिताः ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशप्तकवधपर्वणि शकुनिपलायने  
 त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तेष्वनीकेषु भग्नेषु पांडुपुत्रेण संजय ॥ चलितानां हतानां च कथमासीन्मनो हिवः १ अनीकानां प्र  
 मग्नानामवस्थानमपश्यताम् ॥ दुष्करं प्रतिसंधानं तन्ममाचक्ष्व संजय २ ॥ संजय उवाच ॥ तथाऽपि तव पुत्रस्य प्रियकामा विशांपते ॥ यशः प्रवीरा लोके पुरक्षं  
 तो द्रोणमन्वयुः ३ समुद्यतेषु चास्त्रेषु संप्राप्ते च युधिष्ठिरे ॥ अकुर्वन्नार्यकर्माणि मे रवे सत्यभीतवत् ४ अंतरं भीमसेनस्य प्रापतन्नमितौजसः ॥ सात्यकेश्वैर्वीरस्य  
 दृष्टयुग्नस्य वा विभो ५ द्रोणं द्रोणमिति कूराः पंचालाः समचोदयन् ॥ माद्रोणमिति पुत्रास्ते कुरून्सर्वानचोदयन् ६ द्रोणं द्रोणमिति ह्येके माद्रोणमिति चापरे ॥  
 कुरूणां पांडवानां च द्रोणयूतमवर्तत ७ द्रोणपर्वणि टीकायां त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ तेष्विति १। २। ३। ४ अंतरं छिद्रं प्रापतन्मृतवतः ५। ६। ७

८ समासदन्मतिगतवतः ९। १० न्यवर्ततुभयेभ्यो निवृत्ताः ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९  
 ययं प्रमथते द्रोणः पंचालानां रथवजम् ॥ तत्र तत्र तु पांचाल्यो दृष्टयुग्नोऽभ्यवर्तत ८ तथा भागविपर्यासैः संग्रामे भैरवे सति ॥ वीराः समासदन्वीरान्कुर्वतो भैरवं  
 ९ अकंपनीयाः शत्रूणां बभूवुस्तत्र पांडवाः ॥ अकंपयन्ननीकानि स्मरंतः क्लेशमात्मनः १० ते त्वमर्षवशं प्राप्ताहीमंतः सत्वचोदिताः ॥ त्यक्त्वा प्राणान्यवर्तंतं प्रतो  
 द्रोणं महाहवे ११ अयसामिव संपातः शिलानामिव चाभवत् ॥ दीव्यतां तु मुले युद्धे प्राणैरमिततेजसाम् १२ न तु स्मरंतिसंग्राममपि वृद्धास्तथाविधम् ॥ दृष्टपूर्वं  
 महाराजश्रुतपूर्वमथापि वा १३ प्राकंपतेव पृथिवी तस्मिन्वीरावसादने ॥ निवर्तता बलौघेन महता भारपीडिता १४ पूर्णतोऽपि बलौघस्य दिवंस्तब्ध्वे वानिःस्वनः ॥  
 अजातशत्रोस्तसैन्यमाविवेश सुभैरवः १५ समासाद्य तु पांडूनामनीकानि सहस्रशः ॥ द्रोणेन चरता संख्ये प्रमग्नानि शितैः शरैः १६ तेषु प्रमथ्यमानेषु द्रोणेनाहु  
 तकर्मणा ॥ पर्यवारयदासाद्य द्रोणं सेनापतिः स्वयम् १७ तदहुतमभूदुद्धं द्रोणपांचालयोस्तथा ॥ नैव तस्योपमाकाचिदिति मे निश्चितामतिः १८ ततो नी  
 लोऽनलप्रख्यो ददाह कुरुवाहिनीम् ॥ शरस्फुलिगश्चापार्चिर्दहन्क्षमिवानलः १९ तंदहतमनीकानि द्रोणपुत्रः प्रतापवान् ॥ पूर्वाभिभाषी सुशलक्ष्णं स्मयमानो  
 २० नालिक्विदुभिर्दग्धैस्तवयोधैः शराचिंषा ॥ मयैकेन हि युद्धं स्वकुद्धः प्रहरचाशुमाम् २१ तं पद्मानिकराकारं पद्मपत्रानि मेक्षणम् ॥ व्याकोशप  
 द्वाभमुखो नीलो विव्याध सायकैः २२ तेनापि विद्धः सहसा द्रौणिर्मलैः शितैस्त्रिभिः ॥ धनुर्ध्वजं च च्छत्रं च द्विषतः सन्युक्तत २३ स कुतः स्यंदनात्तस्मात्नीलश्चर्म  
 वरासिभृत् ॥ द्रौणायने शिरःकायाद्धर्तुमैच्छत् पतत्रिवत् २४ तस्योन्नतां संसुनं शिरःकायात्सकुंडलम् ॥ भलेनापाहर द्रौणिः स्मयमान इवानघ २५ संपूर्णं वं  
 द्वाभमुखः पद्मपत्रनिमेक्षणः ॥ प्राशुरुत्पलपत्राभो निहतोन्यपतद्भुवि २६ ततः प्रविष्ये सेनापांडवीभृशमाकुला ॥ आचार्यपुत्रेण हते नीलेज्ज्वलिततेजसि २७  
 अर्चितयं श्वेतसर्वपांडवानां महारथाः ॥ कथं नो वासविस्त्रायाच्छत्रुभ्य इति मारिष २८ दक्षिणेन तु सेनायाः कुरुते कदनं बली ॥ संशप्तकावशेषस्य नारायणबलस्य  
 च २९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशप्तकवधपर्वणि नीलवधे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ प्रतिघातं तु सैन्यस्य नामृष्यत वृकोदरः ॥  
 सोभ्याहनदुरुषष्ट्याकर्णं च दशभिः शरैः १ तस्य द्रोणः शितैर्बाणैस्तीक्ष्णधारैरजिह्वैः ॥ जीवितां तमभिप्रेप्सुर्मर्मण्याशुजघान ह २ आनंतर्त्यमभिप्रेप्सुः पट्टिश  
 त्यासमार्पयत् ॥ कर्णो द्वादशभिर्बाणैरश्वत्थामाचसप्तभिः ३ पट्टिर्दुयोधनो राजा तत एनमथाकिरत् ॥ भीमसेनोऽपि तान्सर्वान्प्रत्यविध्यन्महाबलः ४ द्रोणं  
 पंचाशतेषुणां कर्णं च दशभिः शरैः ॥ दुयोधनं द्वादशभिर्द्रौणिमष्टाभिराशुगैः ५ आरावंतु मुलं कुर्वन्नभ्यवर्तत तान्नरणे ॥ तस्मिन्संयजति प्राणान्मृत्युसाधारणीकृ  
 ते ६ अजातशत्रुस्तान्योधान्भीमं त्रातेत्यचोदयत् ॥ तेयुर्भीमसेनस्य समीपमितिौजसः ७  
 ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ प्रतिघातमिति १। २। ३। ४। ५ मृत्युसाधारणीकृते मरणदुःखावस्थां गमिष्यते ६। ७



८।९।१०।११ कटुकस्यपक्षस्योदयोयत्र १२।१३।१४।१५ अवनित्वाअभिहत्य विषाणालग्रसंश्रयैः दंतलप्रकदेशैः १६।१७ यष्टपक्षाधिवासांसि यष्टपक्षास्तरणानि १८।१९  
 युयुधानप्रभृतयोमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ तैसमेत्यसुसंरब्धाः सहिताः पुरुषर्षभाः ८ महेश्वरैर्गुप्ताद्रोणानीकं विभित्सवः ॥ समापेतुर्महावीर्याभीमप्रभृतयोरथाः  
 ९ तान्प्रत्यगृह्णादव्यग्रोद्रोणोऽपिरथिनावरः ॥ महारथानतिबलान्वीरान्समरयोधिनः १० बाह्यं प्रत्युभयं कृत्वा तावकान्पांडवाययुः ॥ सादिनः सादिनोऽभ्यघ्नं  
 स्तथैवरथिनोरथान् ११ आसीच्छक्त्यसि संपातो युद्धमासोत्परश्वधैः ॥ प्रकृष्टमसियुद्धं च बभूव कटुकोदयम् १२ कुंजराणांच संपाते युद्धमासोत्सुदारुणम् ॥  
 अपतत्कुंजरादन्यो हयादन्यस्त्ववाकुशिराः १३ नरोबाणविनिर्भिन्नोरथादन्यश्चमारिष ॥ तत्रान्यस्य च संमर्दं पतितस्य विवर्मणः १४ शिरःप्रध्वंसयामास वक्ष  
 स्याक्रम्यकुंजरः ॥ अपरांश्चापरेमृद्रन्वारणाः पतितान्नरान् १५ विषाणैश्चावनिगत्वा व्यभिदनरथिनो बहून् ॥ नरांश्चैकेचिदपरे विषाणालग्रसंश्रयैः १६  
 च भ्रमुः समरे नागमृद्रंतः शतशो नरान् ॥ काष्णाय स तनुत्राणां नराश्वरथकुंजरान् १७ पतितान्पौथयांच कुर्द्धिपाः स्थूलनलानिव ॥ यष्टपक्षाधिवासांसि शयनानि  
 नराधिपाः १८ ह्यमंतः कालसंपर्कोत्सुदुःखान्यनुशेरते ॥ हंतिस्मात्रपिता पुत्रं रथेनाभ्येत्य संयुगे १९ पुत्रश्चापितरं मोहाग्निर्मर्यादमवर्तत ॥ रथोभयो ध्वजश्चिह्नं  
 इह त्रमुर्व्यानि पातितम् २० युगाद्धिह्नमादाय प्रदुद्रावतथाहयः ॥ सासिर्बाहुर्निपतितः शिरश्चिह्नं सकुंडलम् २१ गजेनाक्षिप्य बलिनारथः संचूर्णितः क्षितौ ॥  
 रथिना ताडितो नागो नाराचेनापतक्षितौ २२ सारोहश्चापतद्वाजी गजेनाभ्याहतो भृशम् ॥ निर्मर्यादं महयुद्धमवर्तत सुदारुणम् २३ हातातहा पुत्रसखेकासिति  
 ष्टकधा वसि ॥ प्रहराहरजह्येनं स्मितक्ष्वेडितगर्जितैः २४ इत्येवमुच्चरंति स्म श्रूयंते विविधागिरः ॥ नरस्याश्वस्य नागस्य समसज्जतशोणितम् २५ उपायाम्य  
 द्रजोभौ मंभीरून्कश्मलमाविशत् ॥ चक्रेण चक्रमासाद्य वीरो वीरस्य संयुगे २६ अतीतेषु पथे काले जहार गदया शिरः ॥ आसीत्केशपरामर्शो मुष्टियुद्धं च दारुणम्  
 २७ नखैर्दत्तैश्च शूराणामद्वीपे द्वीपमिच्छताम् ॥ तत्राच्छिद्यत शूरस्य सखो वाहु रुच्यतः २८ सधनुश्चापरस्यापि सशरः सांकुशस्तथा ॥ आक्रोशदन्यमन्यो  
 ऽत्र तथाऽन्यो विमुखोऽद्रवत् २९ अन्यः प्राप्तस्य चान्यस्य शिरः कायादपाहरत् ॥ सशब्दमद्रवच्चान्यः शब्दादन्योऽत्र सद्रुशम् ३० स्वानन्योऽथ परानन्यो जघा  
 न निशितैः शरैः ॥ गिरिशृंगोपमश्चात्र नाराचेन निपातितः ३१ मातंगोन्यपतद्भूमौ नदीरोध इवोष्णगे ॥ तथैवरथिनं नागः क्षरन् गिरिरिवारुजन् ३२ अभ्यतिष्ठत्पदा  
 भूमौ सहाश्वसहसाराथि ॥ शूरान्प्रहरतो हृत्पातुतास्त्रानरुधिराक्षितान् ३३ बहून्प्याविशन्मोहोभोरून् हृदयदुर्वलान् ॥ सर्वमाविग्रमभवन्नप्राज्ञायत किंचन ३४ सैन्ये  
 नरजसाध्वस्तं निर्मर्यादमवर्तत ॥ ततः सेनापतिः शीघ्रमयंकाल इति ब्रुवन् ३५ नित्याभित्वरितानेव त्वरयामास पांडवान् ॥ कुर्वतः शासनं तस्य पांडवा बाहुशालिनः ३६  
 २०।२१।२२।२३।२४ समसज्जतघनतामगमत् २५।२६ अतीतः इषुपथः शरावकाशो यत्र २७ अद्वीपे निराश्रये द्वीपमाश्रयं २८ आक्रोशद आद्रुतवान् २९।३०।३१ सरन्मदमिति  
 शेषः रथिनं तथैव सहाश्वसहसाराथि अर्थाग्र्यं च पदा आरुजन् भूमौ अभ्यतिष्ठदित्यन्वयः ३२।३३।३४।३५।३६

विभीताभीताः १० दुर्धर्षस्य द्रोणस्य ३८ आर्यधर्मेण संरब्धाः सोद्यमाः ३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३  
 सरोहं साहवापेतुर्गुप्तो द्रोणरथं प्रति ॥ गृहीताद्रवतान्योन्यं विभीताविनिर्कृतत ३७ इत्यासीत्तुमुलः शब्दो दुर्धर्षस्य रथं प्रति ॥ ततो द्रोणः कृपः कर्णो द्रौणी राजा ज  
 यद्रथः ३८ विद्वानुविदावावत्यौशल्यश्चैतान्यवारयन् ॥ तेत्वार्यधर्मसंरब्धा दुर्निवारा दुरासदाः ३९ शरार्तान् जहुरोऽपंचालाः पांडवैः सह ॥ ततो द्रोणोऽति  
 संक्रुद्धो विसृजन् शतशः शरान् ४० चेदिपंचालपांडूनामकरोत्कदनं महत् ॥ तस्य ज्यातलनिर्घोषः शुश्रुवेदिक्षुमारिष ४१ वज्रसंहादसंकाशस्त्रासयन्मानवा  
 न्वहून् ॥ एतस्मिन् तरे जिष्णुर्जित्वा संशप्तकान्वहून् ४२ अभ्यायात्तत्र यत्रासौ द्रोणः पांडून् प्रमदति ॥ तान् शरौवान् महावर्तान् शोणितो दानमहाह्वान् ४३ तीर्थः  
 संशप्तकान् हत्वा प्रत्यदृश्यत फाल्गुनः ॥ तस्य कीर्तिमतोलक्ष्मसूर्यप्रतिमतेजसः ४४ दीप्यमानमपश्याम तेजसावानरध्वजम् ॥ संशप्तकसमुद्रं तमुच्छोष्यास्त्र  
 गभस्तिभिः ४५ सपांडवयुगांतार्कः कुरून् प्रभ्यतीतपत् ॥ प्रददाह कुरून् सर्वानर्जुनः शस्त्रतेजसा ४६ युगांते सर्वभूतानि धूमकेतुरिवोत्थितः ॥ तेन बाणसह  
 स्रौधैर्गजाश्वरथयोधिनः ४७ ताडयमानाः क्षितिजमुमुक्तकेशाः शरादिताः ॥ केचिदार्तस्वनं च कुर्विने शुरपरेषु नः ४८ पार्थबाणहताः केचिन्निपेतुर्विगतासवः ॥  
 तेषामुत्पतितान्कांश्चित्पतितांश्च पराङ्मुखान् ४९ न जघानार्जुनो यो धान्यो धवतमनुस्मरन् ॥ ते विकीर्णरथाश्चित्राः प्रायशश्च पराङ्मुखाः ५० कुरवः कर्णक  
 र्णैतिहाहेति च विचुक्षुः ॥ तमाधिरथिराक्रंदं विज्ञाय शरणैविणाम् ५१ मामैष्टेति प्रतिश्रुत्य यावभिमुखोऽर्जुनम् ॥ सभारतरथश्रेष्ठः सर्वभारतहर्षणः ५२ प्रा  
 दुश्चक्रेतदाऽऽग्नेयमस्त्रमस्त्रविदावरः ॥ तस्य दीप्तशरौघस्य दीप्तचापधरस्य च ५३ शरौघान् शरजालेन विदुधावधनं जयः ॥ तथैवाधिरथिस्तस्य बाणान्ज्वालि  
 ततेजसः ५४ अस्त्रमस्त्रेण संवार्य प्राणदक्षिं सृजन् शरान् ॥ घृष्टयुग्मश्च भीमश्च सात्यकिश्च महारथः ५५ विव्यधुः कर्णमासाद्य त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ॥ अर्जुनास्त्रं  
 तुराधेयः संवार्य शरवृष्टिभिः ५६ तेषां त्रयाणां चापानि चिच्छेद विशिखैस्त्रिभिः ॥ तेन कृतायुधाः शूरानिर्विषा भुजगा इव ५७ रथशक्तीः समुत्क्षिप्य भृशं सिंहा  
 इवानदन् ॥ ताभुजाग्रैर्महावेगानि सृष्टा भुजगोपमाः ५८ दीप्यमाना महाशक्त्यो जग्मुराधिरथिप्रति ॥ तानि कृत्य शरवातैस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ५९ ननाद ब  
 लवान्कर्णः पार्थाय विसृजन् शरान् ॥ अर्जुनश्चापिराधेयं विद्धासप्तभिराशुगैः ६० कर्णादवरजं बाणैर्जघान निशितैः शरैः ॥ ततः शत्रुं जयं हत्वा पार्थः पङ्क्तिरजिह्वैः  
 ६१ जहार सद्यो भलेन विपाटस्या शिरोरथात् ॥ पश्यतां धातृराष्ट्राणामेकेनैव किरीटिना ६२ प्रमुखे सूतपुत्रस्य सोदर्यानि हतास्त्रयः ॥ ततो भीमः समुत्पत्य स्वर  
 थाद्वैन ते यवत् ६३ वरासिना कर्णपक्षान् जघान दशपंचच ॥ पुनस्तुरथमास्थाय धनुरादाय चापरम् ६४ विव्याध दशभिः कर्णसूतमश्वांश्च पंचभिः ॥ घृष्टयुग्मो  
 ऽप्यसि वरं चर्मचादाय भास्वरम् ६५ जघान चंद्रवर्माणं बृहत्क्षत्रं च नैषधम् ॥ ततः स्वरथमास्थाय पांचालयोऽन्यच्च कर्मुकम् ६६



आदायकर्णविषयाधत्रिसप्तत्यनदनरणे ॥ शैनेयोऽप्यन्यदादायधनुरिदुसमद्युतिः ६७ सूतपुत्रंचतुःषष्ट्याविद्धासिंहइवानदन ॥ मल्लाम्यासाधुमुक्ताभ्यांछि  
त्वाकर्णस्यकार्मुकम् ६८ पुनःकर्णत्रिभिर्वाणैर्बाह्वोरुरासिचार्पयत् ॥ ततोदुर्योधनोद्रोणोराजाचैवजयद्रथः ६९ निमज्जमानंराधेयमुज्ज्वलुःसात्यकर्णवात् ॥ प  
त्यश्वरथमातंगास्त्वदीयाःशतशोऽपरे ७० कर्णमेवाभ्यधावंतत्रास्यमानाःप्रहारिणः ॥ घृष्टयुग्मश्वभीमश्वसौभद्रोऽर्जुनएवच ७१ नकुलःसहदेवश्वसात्यार्कि  
जुगुपूरणे ॥ एवमेपमहारौद्रःक्षयार्थं सर्वधान्विनाम् ७२ तावकानांपरेषांचत्यक्त्वाप्राणानभूद्रणः ॥ पदातिरथनागाश्वागजाश्वरथपतिभिः ७३ रथिनोनागपत्न्य  
श्वरथपत्नोरथद्विपैः ॥ अश्वैरश्वागजैर्नागारथिनोरथिभिःसह ७४ संयुक्तासमदृश्यंतपत्न्यश्चापिपतिभिः ॥ एवंसुकलिलंयुद्धमासीक्क्रव्यादहर्षणम् ॥ महद्भिस्तै  
रभीतानांयमराष्ट्रविवर्धनम् ७५ ततोहतानररथवाजिकुंजरैरनेकशोद्विपरथपतिवाजिनः ॥ गजैर्गजारथिभिरुदायुधारथाहयैर्हयाःपत्तिगणैश्चपत्नयः ७६ रथै  
र्द्विपाद्विरदवरैर्महाहयाहयैर्नरावररथिभिश्चवाजिनः ॥ निरस्तजिह्वादशनेक्षणाःक्षितौक्षयंगताःप्रमथितवर्मभूषणाः ७७ तथापरैर्बहुकरणैर्वरायुधैर्हतागताःप्रति  
मयदर्शनाःक्षितिम् ॥ विपोथिताहयगजपादताडिताभृशकुलारथमुखनेमिभिःक्षताः ७८ प्रमोदनेश्वापदपक्षिरक्षसांजनक्षयेवर्ततितत्रदारुणे ॥ महाबलास्तेकु  
पिताःपरस्परंनिषूदयंतःप्रविचेरुरोजसा ७९ ततोबलेभृशलुलितेपरस्परंनिरीक्षमाणेरुधिरौघसंघृते ॥ दिवाकरेऽस्तंगिरिमास्थितेशनैरुभेप्रयातेशिविराय  
भारत ८० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशप्तकवधपर्वणि द्वितीयदिवसावहारेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ समाप्तंचसंशप्तकवधपर्व ॥ अथाभिमन्युवधपर्व ॥  
॥ संजयउवाच ॥ पूर्वमस्मासुभग्रेषुफाल्गुनेनामितौजसा ॥ द्रोणेचमोघसंकल्पेरक्षितेचयुधिष्ठिरे १ सर्वेविध्वस्तकवचास्तावकायुधिनिर्जिताः ॥ रजस्वलाभृ  
शोद्विग्रावीक्षमाणादिशोदश २ अवहारंततःकृत्वाभारद्वाजस्यसंमते ॥ लब्धलक्षैःशरैर्मित्राभृशावहसितारणे ३ श्लाघमानेषुभूतेषुफाल्गुनस्यामितान्गुणान् ॥  
केशवस्यचसौहादेकीर्त्यमानेऽर्जुनंप्रति ४ अभिशस्ताइवाभूवन्नध्यानमूकत्वमास्थिताः ॥ ततःप्रभातसमयेद्रोणंदुर्योधनोऽब्रवीत् ५ प्रणयादभिमानाच्चद्विषद्व  
द्वयाचदुर्मनाः ॥ शृण्वतांसर्वयोधानांसंरब्धोवाक्यकोविदः ६ नूनंवयंवध्यपक्षेभवतोद्विजसत्तम ॥ तथाहिनाग्रहीःप्राप्तंसमीपेऽद्ययुधिष्ठिरम् ७ इच्छतस्तेनमुच्ये  
तचक्षुःप्राप्तोरणेरिपुः ॥ जिघृक्षतोरक्ष्यमाणःसामरैरपिपांडवैः ८ वरंदत्वायमप्रीतःपश्चाद्विकृतवानसि ॥ आशाभंगंनकुर्वतिभक्तस्यार्याःकथंचन ९ ततोऽप्रीत  
स्तथोक्तःसन्भारद्वाजोऽब्रवीन्नृप ॥ नार्हसेमांतथाज्ञातुंघटमानंतवप्रिये १० ससुरासुरगंधर्वाःसयक्षोरगराक्षसाः ॥ नालंलोकारणेजेतुंपाल्यमानांकिरीटिना ११

मिमिश्वक्रांतैः ७८ । ७९ । ८० ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ पूर्वमिति १ रजस्वलाधूलिभ्याम् २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विरुतवानन्यथाकृतवान् ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ कलाभिः सहितं सकलं इतोऽस्मत्तः ततोऽन्यतः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ षट्सुद्रोणद्रौणिकपुष्पकर्णमोजशल्येषु २० । २१ । २२ धर्मकर्तृभिर्मन्वादिभिः २३ । २४ । २५ विश्वसृग्यत्रगोविंदः पृतनानीस्तथाऽर्जुनः ॥ तत्रकस्यबलं कामेदन्यत्रव्यंबकात्प्रभो १२ सत्यं तात ब्रवीम्यद्यनैतज्जात्वन्यथा भवेत् ॥ अद्यैकं प्रवरं कंचित्पातयिष्येमहारथम् १३ तंचव्यूहं विधास्यामि योऽभेद्यस्त्रिदशैरपि ॥ योगेन केनचिद्राजत्रजुनस्त्वपनीयताम् १४ न ह्यज्ञातमसाध्यं वा तस्य संख्येऽति किंचन ॥ तेन ह्युपातं सकलं सर्वज्ञानमितस्ततः १५ द्रोणेन व्याहृते त्वेवं संशप्तकगणाः पुनः ॥ आह्वयत्रजुनं संख्येदक्षिणामभितो दिशम् १६ ततोऽर्जुनस्याथ परैः सार्धं समभवद्रणः ॥ तादृशो यादृशो नान्यः श्रुतो दृष्टोऽपि वाक्चित् १७ तत्र द्रोणेन विहितो व्यूहो राजन् व्यरोचत ॥ चरन्मध्यं दिने सूर्यः प्रतपन्निव दुर्दृशः १८ तंचाभिमन्युर्वचनात्पितुर्ज्येष्ठस्य भारत ॥ विभेददुर्भेदं संख्येचक्रव्यूहमनेकधा १९ सकृत्वा दुष्करं कर्म हत्वा वीरान्सहस्रशः ॥ षट्सुवीरेषु संसक्तो दौःशासनि वशंगतः २० सौभद्रः पृथिवीपालजहौ प्राणान्परंतपः ॥ वयं परमसंहृष्टाः पांडवाः शोककरींशिताः ॥ सौभद्रे निहते राजन्नवहारमकुर्महि २१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ पुत्रं पुरुषसिंहस्य संजया प्राप्तयौवनम् ॥ रणे विनिहतं श्रुत्वा भृशं मे दीर्यते मनः २२ दारुणः क्षत्रधर्मोऽयं विहितो धर्मकर्तृभिः ॥ यत्र राज्येऽप्यस्य शूरा बालेश्च मपातयन् २३ बालमत्यंतं सुखिनं विचरंतं मभीतवत् ॥ कृतास्त्रा बहवो जघ्नुर्ब्रूहि गवल्गणे कथम् २४ विभित्स तारथानीकं सौभद्रेणामितौ जसा ॥ विक्रीडितं यथा संख्येत न ममाचक्ष्व संजय २५ ॥ संजय उवाच ॥ यन्मां पृच्छासि राजेंद्र सौभद्रस्य निपातनम् ॥ तत्ते कात्स्न्येन वक्ष्यामि शृणु राजन् समाहितः २६ विक्रीडितं कुमारेण यथानीकं विभित्सता ॥ आरुग्णाश्च यथा वीरा दुःसाध्याश्चापि विप्लवे २७ दावाभ्यभिपरीतानां भूरि गुल्मदृष्टदुमे ॥ वनौकसामिवारण्ये त्वदीयानामभूद्भयम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधसंक्षेपकथने त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ समरेऽप्युग्रकर्माणः कर्माभिव्यंजितश्रमाः ॥ सकृष्णाः पांडवाः पंचदेवैरपि हुरासदाः १ सत्वकर्मान्वयैर्बुद्ध्या कीर्त्या च यशसा श्रिया ॥ नैव भूतो न भविता नैव तुल्यगुणः पुमान् २ सत्यधर्मरतो दांतो विप्रपूजादिभिर्गुणैः ॥ सदैव त्रिदिवं प्राप्नोति राजा किल युधिष्ठिरः ३ युगांतं चांतको राजन् जामदग्न्यश्च वीर्यवान् ॥ रथस्थो भीमसेनश्च कथ्यते सदृशस्त्रयः ४ प्रतिज्ञाकर्मदक्षस्य रणे गांडीवधन्वनः ॥ उपमानाधिगच्छामि पार्थस्य सदृशीं क्षितौ ५ गुरुवात्सल्यमत्यंतं नैष्ठृत्यं विनयोदयः ॥ नकुलेऽप्रातिरूप्यं च शौर्यं च नियतानि षट् ६ श्रुतगंभीर्यमाधुर्यं सत्यरूपपराक्रमैः ॥ सदृशो देवयोर्वीरः सहदेवः किलाश्विनो ७ ये च कृष्णे गुणाः स्फीताः पांडवेषु च ये गुणाः ॥ अभिमन्यौ किलैकस्थादृश्यं ते गुणसंचयाः ८ युधिष्ठिरस्य वीर्येण कृष्णस्य चरितेन च ॥ कर्मभिर्भीमसेनस्य सदृशो भीमकर्षणः ९ धर्मजयस्य रूपेण विक्रमेण श्रुतेन च ॥ विनयात्सहदेवस्य सदृशो नकुलस्य च १०

२६ । २७ । २८ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ समरइति । कीर्तिः साधुतयाऽन्यैः कथनं यज्ञः परचित्तचमत्कृतो गुणोद्यः २ । ३  
४ । ५ नैमृत्यं कृतकर्तव्याप्रकाशनं अप्रातिरूप्यं सौंदर्यम् ६ । ७ । ८ । ९ । १०



म.भा.टी. ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० प्रमुखेऽग्रे सैन्यस्य नायको द्रोणः अवास्थितेतिच्छंदोऽनुरोधाद्विसर्गलोपः ११।२२।२३।२४।२५ ॥ इति द्रोणपर्व

॥२७॥

पुतराह उवाच ॥ अभिमन्युमहंसूतसौभद्रमपराजितं ॥ श्रोतुमिच्छामिकात्स्न्येन कथमायोधनेहतः ११ संजय उवाच ॥ स्थिरोभवमहाराजशोकंधारयदुर्वरं ॥ महातंबधुनाशंतेकथयिष्यामि तच्छृणु १२ चक्रव्यूहमहाराज आचार्येणाभिकल्पितः ॥ तत्र शक्रोपमाः सर्वे राजानो विनिवेशिताः १३ आरास्थानेषु विन्यस्ताः कुमारः सूर्यवर्चसः ॥ संघातो राजपुत्राणां सर्वेषामभवत्तदा १४ कृताभिसमयाः सर्वे सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ रक्तांबरधराः सर्वे सर्वैरक्तविभूषणाः १५ सर्वैरक्तपताकाश्च सर्वे वै हेममालिनः ॥ चंदनागुरुदिग्भागाः स्रग्विणः सूक्ष्मवाससाः १६ सहिताः पर्यधावंत कार्ष्णिप्रतियुयुत्सवः ॥ तेषां दशसहस्राणि बभूवुर्दृढधान्विनाम् १७ पौत्रंतवपुरस्कृत्य लक्ष्मणं प्रियदर्शनं ॥ अन्योन्यसमदुःखास्ते अन्योन्यसमसाहसाः १८ अन्योन्यस्पर्धमानाश्च अन्योन्यस्य हितैरताः ॥ दुर्योधनस्तुराजेंद्रसैन्यमध्ये व्यवस्थितः १९ कर्णदुःशासनरूपैर्धृतो राजामहारथैः ॥ देवराजोपमः श्रीमान् श्वेतच्छत्राभिसंवृतः २० चामरव्यजनाक्षेपैरुदयत्रिवभास्करः ॥ प्रमुखे तस्य सैन्यस्य द्रोणोऽवस्थितनायकः २१ सिंधुराजस्तथाऽतिष्ठच्छ्रीमान् मेरुरिवाचलः ॥ सिंधुराजस्य पार्श्वस्था अश्वत्थामपुरोगमाः २२ सुतास्तव महाराज त्रिंशद्विंशसन्निभाः ॥ गांधारराजः कितवः शल्यो भूरिश्रवास्तथा २३ पार्श्वतः सिंधुराजस्य व्यराजंत महारथाः ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं तु मुल्लोमहर्षणं २४ तावकानां परे पांचमृत्युं कृत्वानिवर्तनम् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि चक्रव्यूहमिर्माणे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तदनीकमना धृष्यं भारद्वाजेन रक्षितम् ॥ पार्थाः समभ्यवर्तंत भीमसेनपुरोगमाः १ सात्यकिश्चेकितानश्च घृष्टयुग्मपार्श्वतः ॥ कुंतिभोजश्च विक्रांतोऽपदश्च महारथः २ आर्जुनिः क्षत्रधर्माच्च बृहत्क्षत्रश्च वीर्यवान् ॥ चेदिपोष्टके तु श्वमाद्रीपुत्रौ घटोत्कचः ३ युधामन्युश्च विक्रांतः शिखंडी चापराजितः ॥ उत्तमौजाश्च दुर्धर्षौ विराटश्च महारथः ४ द्रोपदेयाश्च संरब्धाः शैल्युपालिश्च वीर्यवान् ॥ केकयाश्च महावीर्याः सृजयाश्च सहस्रशः ५ एते चान्ये च सगणाः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ॥ समभ्यधावन्सहसा भारद्वाजं युयुत्सवः ६ समीपे वर्तमानांस्तान् भारद्वाजोऽतिवीर्यवान् ॥ असंभ्रांतः शरौघेण महता समवारयत् ७ महौघः सलिलस्येव गिरिमासाद्य दुर्मिदम् ॥ द्रोणं तेनाभ्यवर्तत वेलां विजलाशयाः ८ पीडयमानाः शरैराजन्द्रोणचापविनिःसृतैः ॥ न शोकोऽप्रमुखे स्थातुं भारद्वाजस्य पांडवाः ९ तदद्भुतमपश्याम द्रोणस्य भुजयोर्वलम् ॥ यदेनं नाभ्यवर्तंत पंचालाः सृजयैः सह १० तमायां तममि कुद्धं द्रोणं दृष्ट्वा युधिष्ठिरः ॥ बहुधा चिंतयामास द्रोणस्य प्रतिवारणम् ११ अशक्यं तु तमन्येन द्रोणं मत्वा युधिष्ठिरः ॥ अविषह्यं गुरुं भारं सौभद्रे समवासृजत् १२ वासुदेवादनवरं फाल्गुनाच्चाभितौजसम् ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नमभिमन्युमिदं वचः १३

णिटीकायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तदनीकमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

१४।१५ मातुलानां सात्यकिप्रभृतीनां १६।१७।१८ योगउपायोपुक्तिर्वा १९।२० प्रणिधायप्रविश्य २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

एत्यनो नार्जुनो गेहं यथा तात तथा कुरु ॥ चक्रव्यूहस्य न वयं विद्मो भेदं कथंचन १४ त्वं वाऽर्जुनो वा कृष्णो वा भिद्यतां प्रयुग्म एव वा ॥ चक्रव्यूहं महाबाहो पंचमोनोपपद्यते १५ अभिमन्यो वरं तात याचतां दातुमर्हसि ॥ पितॄणां मातुलानां च सैन्यानां चैव सर्वशः १६ धनं जयो हि न स्तात गर्हयेदेत्यसंयुगात् ॥ क्षिप्रमस्वसमादाय द्रोणानीकं विशातय १७ ॥ अभिमन्यु उवाच ॥ द्रोणस्य दृढमन्युग्रमनीकप्रवरं युधि ॥ पितॄणां जयमार्काक्षत्रवगाहेऽविलंबितम् १८ उपदिष्टो हि मे पित्रा योगोऽनीकविशातने ॥ नोत्सहे हि विनिर्गतुमहं कस्यांचिदापदि १९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भिद्यनीकं युधांश्रेष्ठ द्वारं संजनयस्व नः ॥ वर्यत्वाऽनुगमिष्यामो येन त्वं तात यास्यसि २० धनं जयसमं युद्धे त्वां वयं तात संयुगे ॥ प्रणिधायानुयास्यामोरक्षंतः सर्वतो मुखैः २१ ॥ भीम उवाच ॥ अहं त्वाऽनुगमिष्यामि घृष्टयुग्मोऽथ सात्यकिः ॥ पंचालाः केकयामत्स्यास्तथा सर्वे प्रभद्रकाः २२ सहस्रं त्वया व्यूहं तत्र तत्र पुनः पुनः ॥ वयं प्रध्वंसयिष्यामो निघ्नमाना वरान्वरान् २३ ॥ अभिमन्यु उवाच ॥ अहमेतत्प्रवेक्ष्यामि द्रोणानीकं दुरासदम् ॥ पतंग इव संक्रुद्धो ज्वलितं जातवेदसम् २४ तत्कर्माद्यकरिष्यामि हितं यद्वं शयोर्द्वयोः ॥ मातुलस्य च यत्प्रीतिं करिष्यति पितुश्च मे २५ शिशुनैकेन संग्रामे काल्यमानानि संघशः ॥ द्रक्ष्यंति सर्वभूतानि द्विषत्सैन्यानि वै मया २६ नाहं पार्थेन जातः स्यान्निच जातः सुभद्रया ॥ यदि मे संयुगे काश्चिज्जीवितो नाद्यमुच्यते २७ यदि चैकरथेनाहं समग्रं क्षत्रमंडलम् ॥ न करोम्यष्टधा युद्धेन भवाम्यर्जुनात्मजः २८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवं ते भावमाणस्य बलं सौद्रवर्धताम् ॥ यत्समुत्सहसे भेतुं द्रोणानीकं दुरासदम् २९ रक्षितं पुरुषव्याघ्रं मे हेष्वासेर्महाबलैः ॥ साध्य रुद्रमरुतुल्यैर्वस्वभ्यादित्यविक्रमैः ३० ॥ संजय उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सयंतरामचोदयत् ३१ सुमित्राश्चानरणे क्षिप्रं द्रोणानीकां चोदयत् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वण्यभिमन्युवधपर्वण्यभिमन्युप्रतिज्ञायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ सौभद्रस्तद्वचः श्रुत्वा धर्मराजस्य धीमतः ॥ अचोदयत यंतारं द्रोणानीकां च भारत १ तेन सं चोद्यमानस्तु याहियाहीति साराथिः ॥ प्रत्युवाच ततो राजन्नाभिमन्युमिदं वचः २ अतिभारोऽयमायुष्मन्नाहितस्त्वयि पांडवैः ॥ संप्रधार्य क्षणं बुद्ध्या ततस्त्वं योद्धुमर्हसि ३ आचार्यो हि कृती द्रोणः परमास्त्रेकृतश्रमः ॥ अत्यंतसुखसंवृद्धस्त्वं चायुद्धविशारदः ४ ततोऽभिमन्युः प्रहसन् सारथिं वाक्यमब्रवीत् ॥ सारथे को न वयं द्रोणः समग्रं क्षत्रमेव वा ५ ऐरावतगतं शक्रं सहामरणैरहम् ॥ अथ वारुद्रमीशानं सर्वभूतगणार्चितम् ॥ यो धयेयं रणमुखेन मे क्षत्रेऽद्य विस्मयः ६ नममैताद्विषत्सैन्यं कलामर्हति षोडशीम् ॥ अपि विश्वजितं विष्णुं मातुलं प्राप्य सूतज ७ पितरं चार्जुनं युद्धेन भीर्मा मुपयास्यति ॥ अभिमन्युश्च तां वाचं कदर्थी कृत्य सारथेः ८

॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि णिटीकायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सौभद्र इति १।२।३।४।५।६।७।८



९। १०। ११। १२ विंशतिरिति व्यूहपर्यायः सदुक्तं विंशत्यंगतया व्यूहो विंशतिर्व्यपदिश्यते इति विंशतेः पदेरक्षणे पदं व्यवसितप्राणस्यानलक्ष्मां प्रवस्तुपुं हत्यमरः १३। १४। १५। १६ श्वेदितं  
 याहीत्येवाब्रवीदेनं द्रोणानीकायमाचिरम् ॥ ततः संनोदयामास हयानां शुत्रिहायनान् ९ नातिहृष्टमनाः मृतो हेमभांडपरिच्छदान् ॥ तेषां पिताः सुमित्रेण द्रोणा  
 नीकायवाजिनः १० द्रोणमभ्यद्रव न राजन्महावेगपराक्रमम् ॥ तमुद्रोक्ष्य तथा यातं सर्वे द्रोणपुरोगमाः ॥ अभ्यवर्तत कौरव्याः पांडवाश्च तमन्वयुः ११ सकर्णि  
 कारप्रवरोच्छ्रुतध्वजः सुवर्णवर्मा र्जुनिरर्जुनाद्वरः ॥ युयुत्सया द्रोणमुखान्महारथान्समासदस्मिंश्च शिशुर्यथा द्विपान् १२ ते विंशतिपदेयताः संप्रहारं प्रचक्रिरे ॥ आ  
 सीद्वांगदवावर्तो मुहूर्तमुदघाविव १३ शूराणां युध्यमानानां निघ्नतामितरेतरम् ॥ संग्रामस्तु मुलो राजन् प्रावर्तत सुदारुणः १४ प्रवर्तमाने संग्रामे तस्मिन् प्रतिभयंकरे ॥  
 द्रोणस्य मिषतो व्यूहं भित्वा प्राविशदार्जुनिः १५ तं प्रविष्टं विनिघ्नं तं शत्रुसंघान्महाबलम् ॥ हस्त्यश्चरथपत्न्यौघाः परिवधु रुदायुधाः १६ नानावादित्रनिनदैः श्वे  
 दितोऽक्रुष्टगर्जितैः ॥ हुंकारैः सिंहनादैश्चातिष्ठतिष्ठेति निःस्वनैः १७ घोरैर्हलहलाशब्दैर्मागास्तित्थै हिमामिति ॥ अमावहममित्रेति प्रवदंतो मुहुर्मुहुः १८ गृहितैः  
 सिंजितैर्हासैः करनेमिस्वनैरपि ॥ सन्नादयंतो वसुधामभिदुहु रार्जुनिम् १९ तेषामापततां वीरः शीघ्रयोधी महाबलः ॥ क्षिप्रास्त्रोन्वधो द्राजन्मर्मज्ञो मर्मभेदिभिः  
 २० तेहन्यमाना विवशानां नालिगैः शितैः शरैः ॥ अभिपेतुः सुबहुशः शलभा इव पावकम् २१ ततस्तेषां शरीरैश्च शरीरावयवैश्च सः ॥ संतस्तारक्षितिक्षिप्रंकुशैर्वेदि  
 मिवाध्वरे २२ बद्धगोधां गुलित्राणान्सशरासनसायकान् ॥ सासिचर्मा कुशाभीषून्सतो मरपरश्वधान् २३ सगदायोगुडप्रासान्सर्पितो मरपट्टिशान् ॥ साभदिपा  
 लपरिधान्सशक्तिवरकंपनान् २४ सप्रतोदमहाशंखान्सकुंतान्सकचग्रहान् ॥ समुद्रक्षेपणीयान्सपाशपरिघोपलान् २५ सकेयूरांगदान्बाहून्हृदयगंधानुलेप  
 नान् ॥ संचिच्छेदार्जुनिस्तूर्णत्वदीयानां सहस्रशः २६ तैः स्फुरद्भिर्महाराजशुशुभेभूः सुलोहितैः ॥ पंचास्यैः पन्नगैश्चित्रैर्गुरुदेवमारिष २७ सुनासाननके  
 शतैरव्रणैश्चारुकुंडलैः ॥ संदष्टौष्ठपुटैः क्रौधाक्षरद्भिः शोणितंबहु २८ सचारुमुकुटोष्णैर्मणिरेतनविभूषितैः ॥ विनालनलिनाकारैर्दिवाकरशशिप्रभैः २९ हित  
 प्रियंवदैः काले बहुभिः पुण्यगंधिभिः ॥ द्विषच्छिरोभिः पृथिवीसर्वैस्तारफालगुनिः ३० गंधर्वनगराकारान्विधिवत्कल्पितान् रथान् ॥ ईषामुखान् द्वित्रिवेणून्व्य  
 स्तदंडकबंधरान् ३१ विजंघाकूबरांस्तत्र विनेमिदशनानपि ॥ विचक्रोपस्करोपस्थान्मग्नोपकरणानपि ३२ प्रपातितोपस्तरणान्दहतयोधान्सहस्रशः ॥ शरै  
 र्विशकलीकुर्वन्दिक्षु सर्वास्वदृश्यत ३३ पुनर्द्विपान् द्विपारोहान्वैजयंत्यं कुशध्वजान् ॥ तूणान्वर्माण्यथोकक्षयाग्रेवेयांश्च सकंबलान् ३४ घंटाः शृङ्गा विषाणायाश्च  
 छत्रमालाः पदानुगान् ॥ शरैर्निशितधाराग्रैः शात्रवाणामशातयत् ३५ वनायुजान्पार्वतीयान्कांबोजान्थवालिकान् ॥ स्थिरवालधिकर्णाक्षान्जवनान्साधुवा  
 हिनः ३६ आरूढान्शिक्षितैर्योधैः शक्त्यष्टिप्राप्तयोधिभिः ॥ विध्वस्तचामरमुखान्विप्रविद्धप्रकीर्णकान् ३७ ध्वनिविशेषः उत्कृष्टमाह्वानं गर्जितं हन्यंतां हन्यंतामिति  
 वचः १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४ कचग्रहोऽकुशः २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१ उपस्थोरयक्रोडः ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७

यत्कालखंडम् ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां षड्विंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ॥ ॥ तामिति १। २। ३ आस्यमानाः पालयिष्यंतः  
 निरस्तजिह्वानयनान्निष्कीर्णात्रयकृद्नान् ॥ इतारोहोश्चित्रघंटान्कव्यादगणमोदकान् ३८ निकृत्तचर्मकवचान्शकृन्मूत्रासृगाश्रुतान् ॥ निपातयन्नश्ववरां  
 स्तावकान्सव्यरोचत ३९ एकोविण्णुरिवाचित्यं कृत्वा कर्मसुदुष्करम् ॥ तथानिर्मथितं तेन त्र्यंगंतवबलं महत् ४० यथासुरबलं घोरं त्र्यंकेन महौजसा ॥ कृत्वा  
 कर्मरणेऽसह्यं परैरर्जुनिराहवे ४१ अभिनञ्चपदात्योघांस्त्वदीयानेव सर्वशः ॥ एवमेकेन तस्मिन्सौभद्रेण शितैः शरैः ४२ भृशं विप्रहतां दृष्ट्वा स्कंदेन वासुरीचमूम् ॥  
 त्वदीयास्तव पुत्राश्च वीक्षमाणादिशोदश ४३ संशुष्कास्याश्चलन्नेत्राः प्रस्विन्नारोमहर्षिणः ॥ पलायनकृतोत्साहानिरुत्साहाद्विषज्जये ४४ गोत्रनामभिरन्योन्यं  
 क्रंदंतो जीवितैषिणः ॥ हतान्पुत्रान्पितृन्भ्रातृन्बंधून्संबंधिनस्तथा ४५ प्रातिष्ठंतसमुत्सृज्य त्वरयंतो हयद्विपान् ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिम  
 न्युवधपर्वणि अभिमन्युपराक्रमे षड्विंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ संजय उवाच ॥ तां प्रभगां च भूदृष्ट्वा सौभद्रेणामितौ जसा ॥ दुर्योधनो भृशं कुदः स्वयं सौभद्रमभ्ययात्  
 १ ततो राजानमावृत्तं सौभद्रं प्रतिसंयुगे ॥ दृष्ट्वा द्रोणो ब्रवीद्योधान्परीप्सध्वं नराधिपम् २ पुराऽभिमन्युर्लक्ष्मणः पश्यतां हंति वीर्यवान् ॥ तमाद्रवत माभेष्टक्षिप्रं र  
 क्षतकौरवम् ३ ततः कृतज्ञा बालिनः सुहृदो जितकाशिनः ॥ त्रास्यमाना भयाद्दीर्घपरिवनुस्तवात्मजम् ४ द्रोणो द्रोणिः कृपः कर्णः कृतवर्मा च सौबलः ॥ बृहद्वलो  
 मद्वराजो भूरिभूरिश्रवाः शलः ५ पौरवो वृषसेनश्च विमृजंतः शितान्शरान् ॥ सौभद्रं शरवर्षेण महता समवाकिरन् ६ संमोहयित्वा तमथ दुर्योधनममोचयन् ॥ आ  
 स्याद्वासमिवाक्षिप्तं मष्टपेनार्जुनात्मजः ७ तान्शरीरेण महता साश्वसूतान्महारथान् ॥ विमुक्तीकृत्य सौभद्रः सिंहनादमथानदत् ८ तस्य नादं ततः श्रुत्वा सिंहस्ये  
 वामिषेषिणः ॥ नामृष्यंतं सुसंरब्धाः पुनर्द्रोणमुखारथाः ९ तएनं कोष्ठकीकृत्य रथवंशेन मारिष ॥ व्यसृजन्निषु जालानि नानालिङ्गानि संघशः १० तान्यंतरिक्षे  
 चिच्छेद पौत्रस्ते निशितैः शरैः ॥ तांश्चैव प्रतिविव्याध तदुत मिवाभवत् ११ ततस्ते कोपितास्तेन शरैराशीविषोपमैः ॥ परिवधुर्जिघांसंतः सौभद्रमपराजितम्  
 १२ समुद्रमिव पर्यस्तं त्वदीयं तंबलार्णवम् ॥ दधारैकोऽर्जुनिर्बाणैर्वेल्लेव भरतर्षभ १३ शूराणां युध्यमानानां निघ्नतामितरेतरम् ॥ अभिमन्योः परेषां च नासीत् कश्चि  
 त्पराङ्मुखः १४ तस्मिंस्तु घोरसंग्रामे वर्तमाने भयंकरे ॥ दुःसहो नवभिर्बाणैरभिमन्युमविध्यत १५ दुःशासनो द्वादशभिः कृपः शारद्वतास्त्रिभिः ॥ द्रोणस्तु सप्त  
 दशभिः शरैराशीविषोपमैः १६ विविंशतिस्तु सप्तत्या कृतवर्मा च सप्तभिः ॥ बृहद्वलस्तथाऽष्टाभिरश्वत्थामा च सप्तभिः १७ भूरिश्रवास्त्रिभिर्बाणैर्मद्रेशः षड्विराशु  
 गैः ॥ द्वाभ्यां शराभ्यां शकुनिस्त्रिभिर्दुर्योधनो नृपः १८ स तु तान् प्रतिविव्याध त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ॥ नृत्यन्निव महाराज चापहस्तः प्रतापवान् १९ ततोऽभि  
 मन्युः संकुद्वस्त्रास्यमानस्तवात्मजैः ॥ विदर्शयन्वै सुमहच्छि शौरसकृत्तंबलम् २०



गरुडानिलरंभोभिर्युतुर्वाक्यकरैर्हयैः ॥ दतैरश्मकदायादस्त्वरमाणो ह्यवारयत् २ विव्याधदशभिर्बाणैस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ तस्याभिमन्युर्दशभिर्हयान्सूतं ध्वजं शरैः २२ बाहुधनुःशिरश्चोर्व्यास्मयमानोऽभ्यपातयत् ॥ ततस्तस्मिन्हतेवीरेसौभद्रेणाश्मकेश्वरे २३ संचचालबलं सर्वपलायनपरायणं ॥ ततः कर्णः कृपो द्रोणो द्रौणिर्गोधारादृशः २४ शल्योभूरिश्रवाःक्राथःसोमदतोविविशतिः ॥ वृषसेनःसुषेणश्चकुण्डभेदीप्रतर्दनः २५ वृंदारकोललित्यश्चप्रबाहुर्दीर्घलोचनः ॥ दुर्योधनश्चसंकुद्धःशरवर्षैरवाकिरन् २६ सोऽतिविद्धोमहेष्वासैराभिमन्युरजिह्वगैः ॥ शरमादत्तकर्णायवर्मकायावभेदिनम् २७ तस्यभित्त्वातनुत्राणंदेहंनिर्भियचाशुगः ॥ प्राविशद्वरणीविगाद्वल्मीकमिवपन्नगः २८ सतेनातिप्रहारेणव्यथितोविह्वलान्विव ॥ संचचालरणेकर्णःक्षितिकंपेयथाऽचलः २९ तथान्यैर्नीशितैर्बाणैःसुषेणं दीर्घलोचनम् ॥ कुण्डभेदिंचसंकुद्धस्त्रिभिस्त्रिभूतवर्षादली ३० कर्णस्तंपंचविंशत्यानाराचानांसमार्पयत् ॥ अश्वत्थामाचविंशत्याकृतवर्माचसप्तभिः ३१ सशराचितसर्वांगःकुद्धःशक्रात्मजात्मजः ॥ विचरन्ददृशेसैन्येपाशहस्तइवांतकः ३२ शल्यंचशरवर्षेणसमीपस्थमवाकिरत् ॥ उदक्रोशन्महाबाहुस्तव सैन्यानिभीषयन् ३३ ततःसविद्धोऽस्त्रविदामर्मभिर्द्विरजिह्वगैः ॥ शल्योराजनरथोपस्थेनिषसादमुमोहच ३४ तंहिदृष्ट्वातथाविद्धंसौभद्रेणयशस्विना ॥ संप्राद्रवन्नमूःसर्वाभारद्वाजस्यपश्यतः ३५ संप्रेक्ष्यतंमहाबाहुंरुक्मपुंखैःसमावृतम् ॥ त्वदीयाःप्रपलायंतेमृगाःसिंहादिताडव ३६ सतुरण्यशसाऽभिपूज्यमानःपितृसुरचारणसिद्धयक्षसंघैः ॥ अवानेतलगतैश्चभूतसंघैरतिविवभौदुतभुग्यथाज्यसितः ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिअभिमन्युपराक्रमेसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तथाप्रमथमानंतंमहेष्वासानजिह्वगैः ॥ आर्जुनिमामकाःसंख्येकेत्वेनंसमवारयन् १ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्कुमारस्यरणेविक्रीडितंमहत् ॥ विभित्सतोरथानीकंभारद्वाजेनरक्षितम् २ मद्रेशंसादितं दृष्ट्वासौभद्रेणाशुगैरण् ॥ शल्यादवरजःकुद्धःकिरन्वाणान्समभ्ययात् ३ सविद्धादशभिर्बाणैःसाश्वयंतारमार्जुनिम् ॥ उदक्रोशन्महाशब्दंतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ४ तस्यार्जुनिःशिरोग्रीवेषाणिपादंधनुर्हयान् ॥ छत्रंध्वजंनियंतारंत्रिवेणुंतल्पमेवच ५ चक्रंयुगंचतूणीरं ह्यनुकर्षंचसायकैः ॥ पताकांचक्रगोसारौसर्वोपकरणानिच ६ लघुहस्तःप्रविच्छेददृशेनंनकश्चन ॥ सपपातक्षितौक्षीणःप्रविद्धाभरणावरः ७ वायुनेवमहाशैलःसंभगोऽमिततेजसा ॥ अनुगास्तस्यवित्रस्ताःप्राद्रवन्सर्वतोदिशः ८ आर्जुनेऽकर्मतद्वद्वासंप्रणेदुःसमंततः ॥ नादेनसर्वभूतानिसाधुसाध्वितिभारत ९ शल्यभ्रातर्यथारुग्णेषुहस्तस्थसैनिकाः ॥ कुलाधिवासनामानिश्रावयंतोऽर्जुनात्मजम् १०

तथेति १ । २ । ३ । ४ तल्पंरथगतशय्यां ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अधिवासोनिवासः १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ अविशेषवतुल्यमित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायासप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ द्वेधीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

अभ्यघावंतंसंकुद्धाविविधायुधपाणयः ॥ रथैरक्षैर्गजैश्चान्येषाद्रिश्चान्येषलोत्कटाः ११ बाणशब्देनमहतारथनेमिस्वनेनच ॥ हुंकारैःक्षेपेडितोत्कुष्ठैःसिंहनादैःसगजितैः १२ ज्यातलत्रस्वनैरन्येगर्जंतोऽर्जुनंनर्दनम् ॥ वृवंतश्चननोजीवन्मोक्ष्यसेजीवितादिति १३ तांस्तथावृवतोदृष्ट्वासौभद्रःप्रहसन्निव ॥ योयोऽस्मैप्राहरत्पूर्वतंतंविव्याधपात्रिभिः १४ संदर्शयिष्यन्नस्त्राणिविचित्राणिलघूनिच ॥ आर्जुनिःसमरेशूरोद्धतुपूर्वमयुध्यत १५ वासुदेवादुपातंयदस्त्रंयच्चवनंजयात् ॥ अदर्शयततत्कार्णिःकृष्णाभ्यामविशेषवत् १६ दूरमस्यगुरुभारंसाध्वसंचपुनःपुनः ॥ संदधद्विसृजंश्चेष्टान्निर्विशेषमदृश्यत १७ चापमंडलमेवास्यविस्फुरादिवदृश्यत ॥ सुदीप्तस्यशरत्कालेसवितुर्भंडलेयथा १८ ज्याशब्दःशुश्रूवेतस्यतलशब्दश्चदारुणः ॥ महाशानिमुचःकालेपयोदस्येवनिःस्वनः १९ होमानमर्षीसोभद्रोमानकृत्प्रियदर्शनः ॥ संमिमानयिषुर्वीरानिष्वस्रैश्चाप्ययुध्यत २० मृदुर्भूत्वामहाराजदारुणःसमपद्यत ॥ वर्षाभ्यतीतोभगवान्शरदीवदिवाकरः २१ शरान्विचित्रान्सुबहूरुक्मपुंखान्शिलाशितान् ॥ मुमोचशतशःकुद्धोभस्तीनिवभास्करः २२ क्षुरमेवत्सदंतैश्चविपाठैश्चमहायशाः ॥ नाराचैरर्द्धचंद्राभैर्भृष्टैरंजलिकैरपि २३ अवाकिरद्रथानीकंभारद्वाजस्यपश्यतः ॥ ततस्तत्सैन्यमभवादिमुखंशरपीडितम् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिअभिमन्युपराक्रमेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ द्वेधीभवतिमेचितंभियातुष्ट्याचसंजय ॥ ममपुत्रस्ययत्सैन्यंसौभद्रःसमवारयत् १ विस्तरैवमेशंससर्वगावल्लगणेपुनः ॥ विक्रीडितंकुमारस्यस्कंदस्येवासुरैःसह २ ॥ संजयउवाच ॥ हेततेसंप्रवक्ष्यामिविमर्दमतिदारुणम् ॥ एकस्यचबहूनांचयथासीत्तुमुलोरणः ३ अभिमन्युःकृतोत्साहःकृतोत्साहानरिंदमान् ॥ रथस्थोरथिनःसर्वास्तावकानभ्यवर्षयत् ४ द्रोणंकर्णकृपंशल्यंद्रौणिंभोजंबृहद्वलम् ॥ दुर्योधनंसौमदतिंशकुर्निचमहाबलम् ५ नानानृपान्नृपसुतान्सैन्यानिविविधानिच ॥ अलातचक्रवत्सर्वाश्चरन्वाणैःसमार्पयत् ६ निघ्नन्नमित्रान्सौभद्रःपरमास्त्रैःप्रतापवान् ॥ अदर्शयततेजस्वीदिक्षुसर्वासुभारत ७ तदृष्ट्वाचरितंतस्यसौभद्रस्यामितौजसः ॥ समकंपंतसैन्यानिस्त्वदीयानिसहस्रशः ८ अथाब्रवीन्महाप्राज्ञोभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ हर्षेणोत्फुल्लनयनःकृपमाभाष्यसत्वरम् ९ घटयन्निवमर्माणिपुत्रस्यतवभारत ॥ अभिमन्युरणेदृष्ट्वातदारणाविशारदं १० एषगच्छतिसौभद्रःपार्थानांप्रथितोयुवा ॥ नंदयन्सुहृदःसर्वान् राजानंचयुधिष्ठिरम् ११ नकुलंसहदेवंचभीमसेनंचपांडवम् ॥ बंधून्संबंधिनश्चान्यान्मध्यस्थान्सुहृदस्तथा १२ नास्ययुद्धेसमंमन्येकंचिदन्यंधनुर्धरम् ॥ इच्छन्हन्यादिमांसेनाकिमर्थमपिनेच्छति १३ द्रोणस्यप्रीतिसंयुक्तंश्रुत्वावाक्यंतवात्मजः ॥ आर्जुनिंप्रातिसंकुद्धोद्रोणं दृष्ट्वास्मयन्निव १४ अथदुर्योधनःकर्णमब्रवीद्बाल्हिकंनृपः ॥ दुःशासनंमद्राजंतांस्तथाऽन्यान्महारथान् १५



१६ अंगैत्यसुखायां १७ धर्मिणाभितिसोहृदं १८ आत्मसंभावितोऽहमेवेतिसंभावनामाकूटः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इतिब्रौ  
 सर्वमूर्धाभिषिक्तानामाचार्योब्रह्मवित्तमः ॥ अर्जुनस्यसुतंमूढनायं हंतुमिहेच्छति १६ नह्यस्यसमरेयुद्धेदंतकोऽप्याततायिनः ॥ किमंगपुनरेवान्योमर्त्यः  
 सत्यं ब्रवीमिवः १७ अर्जुनस्यसुतं त्वेषशिष्यत्वादभिरक्षति ॥ शिष्याः पुत्राश्च दयितास्तदपत्यं च धर्मिणाम् १८ संरक्ष्यमाणो द्रोणेन मन्यते वीर्यमात्मनः ॥ आ  
 त्मसंभावितो मूढस्तं प्रमथीतमाचिरम् १९ एवमुक्तास्तु ते राजा सा त्वती पुत्रमभ्ययुः ॥ संख्यास्ते जिघांसतो भारद्वाजस्य पश्यतः २० दुःशासनस्तु तच्छ्रुत्वा  
 दुर्योधनवचस्तदा ॥ अब्रवीत्कुरुशार्दूलदुर्योधनमिदं वचः २१ अहमेनं हनिष्यामि महाराज ब्रवीमि ते ॥ मिषतां पांडुपुत्राणां पंचालानां च पश्यताम् २२ ग्रसि  
 ष्याम्यद्य सौभद्रं यथाराहुर्दिवाकरम् ॥ उत्कुश्य चाब्रवीद्वाक्यं कुरु राजमिदं पुनः २३ श्रुत्वा कृष्णो मयाग्रस्तं सौभद्रमतिमानिनौ ॥ गमिष्यतः प्रेतलोकं जीवलोकान्  
 संशयः २४ तौ च श्रुत्वा मृतो व्यक्तं पांडोः क्षेत्रोद्भवाः सुताः ॥ एकाह्वाससुहृद्गर्गाः कृष्याद्वास्यंति जीवितम् २५ तस्मादस्मिन्हते शत्रौ हताः सर्वं हितास्तव ॥  
 शिवेन माध्याहिराजनेषहन्मिरिपुंस्तव २६ एवमुक्त्वाऽनदद्राजपुत्रो दुःशासनस्तव ॥ सौभद्रमभ्ययात्कुद्वः शरवर्षैरवाकिरन् २७ तमतिकुद्वमायांतं तव पुत्र  
 मरिंदमः ॥ अभिमन्युः शरैस्तीक्ष्णैः पड्विंशत्या समार्षयत् २८ दुःशासनस्तु संकुद्वः प्रभिन्न इव कुंजरः ॥ अयोधयत सौभद्रमभिमन्युश्च तं रणे २९ तौ मंडलानि  
 चित्राणि रथाभ्यां सव्यदक्षिणम् ॥ चरमाणावयुद्धे तारथशिक्षाविशारदौ ३० अथ पणवमृदं गदुं दुभीनां ककचमहानकभेरिझझराणाम् ॥ निनदमतिभृशं नराः  
 प्रचकुर्वन् जलोद्भवसिंहनादमिश्रम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि दुःशासनयुद्धे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ संजय उवाच ॥  
 शरविक्षतगात्रस्तु प्रत्यमित्रमवस्थितम् ॥ अभिमन्युः स्मयन्धीमान् दुःशासनमथाब्रवीत् १ दिष्ट्या पश्यामि संग्रामे मानिनं शूरमागतम् ॥ निधुरंत्यक्तधर्माणमा  
 क्रोशनपरायणम् २ यत्सभायां त्वयाराज्ञोऽप्युतराष्ट्रस्य शृण्वतः ॥ कोपितः परुषैर्वाक्यैर्धर्मराजो युधिष्ठिरः ३ जयोन्मतेन भीमश्च बलवद्धं प्रभाषितः ॥ अक्षकू  
 टं समाश्रित्य सौबलस्यात्मनो बलम् ४ तत्त्वयेदमनुप्राप्तं तस्य कोपान्महात्मनः ॥ परवितापहारस्य कोपस्याप्रशमस्य च ५ लोभस्य ज्ञाननाशस्य द्रोहस्यात्या  
 हितस्य च ॥ पितृणां ममराज्यस्य हरणस्योग्रधान्विनाम् ६ तत्त्वयेदमनुप्राप्तं प्रकोपाद्वै महात्मनाम् ॥ सतस्योग्रमधर्मस्य फलं प्राप्नुहि दुर्मते ७ शासितास्म्यद्य  
 ते बाणैः सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ अद्याहमनृणस्तस्य कोपस्य भवितारणे ८ अमर्षितायाः कृष्णायाः काक्षितस्य च मे पितुः ॥ अद्यकौरव्यभीमस्य भवितास्म्यनृ  
 णो युधि ९ नहि मे मोक्षये जीवन्त्यादिनोऽमृजसेरणम् ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्बाणं दुःशासनांतकम् १० संदधे परवीरघ्नः कालाश्वानिलवर्चसम् ॥ तस्योरस्तूर्णमा  
 साद्यजन्तुदेशे विभिद्यतम् ११ जगाम सहपुंखेन बलभीकमिव पन्नगः ॥ अथैनं पंचविंशत्या पुनरेव समार्षयत् १२  
 पर्वणि दीकायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ शरेति १ । २ । ३ । ४ । ५ अत्याहितस्य जीवानपेक्षकर्मणः साहसस्येति यावत् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४  
 शैरग्निसमस्पर्शैराकर्णसमचोदितैः ॥ सगाढविद्धो व्यथितोरथोपस्थ उपविशत् १३ दुःशासनो महाराज कश्मलं चाविशन्महत ॥ साराथिस्त्वरमाणस्तु दुःशास  
 नमचेतनम् १४ रणमध्यादपोवाहसौभद्रशरपीडितम् ॥ पांडवाद्रौपदेयाश्च विराटश्च समीक्ष्यतम् १५ पंचालाः केकयाश्चैव सिंहनादमथानदन् ॥ वादित्राणि  
 च सर्वाणि नाना लिङ्गानि सर्वशः १६ प्रावादयंतं सहस्रपांडूनां तत्र सैनिकाः ॥ अपश्यन् स्मयमानाश्च सौभद्रस्य विचेष्टितम् १७ अत्यंतवैरिणं दृष्टं दृष्ट्वा शत्रुं परा  
 जितम् ॥ धर्ममारुतशक्राणामश्विनोः प्रतिमास्तथा १८ धारयंतो ध्वजाग्रेषु द्रौपदेयामहारथाः ॥ सात्यकिश्चेकितानश्च दृष्टुमश्विखंडिनौ १९ केकया दृष्टके  
 तु श्वमत्स्याः पंचालसृजयाः ॥ पांडवाश्च मुदा युक्ता युधिष्ठिरपुरोगमाः २० अभ्यद्रवं तत्वरिता द्रोणानीकं विभित्सवः ॥ ततोऽभवन् महायुद्धं त्वदीयानां परैः सह ॥  
 २१ जयमाकांक्षमाणानां शूराणामनिवर्तिनाम् ॥ तथा तु वर्तमाने वै संग्रामेऽतिभयंकरे २२ दुर्योधनो महाराजराधेयमिदमब्रवीत् ॥ पश्य दुःशासनं वीरमभिमन्युवशं  
 गतम् २३ प्रतपंतमिवादित्यं निघ्नंतं शात्रवानरणे ॥ अथ चेत्ते सुसंख्यासिंहा इव बल्लोकटाः २४ सौभद्रमुद्यतास्त्रा तु मभ्यधावंत पांडवाः ॥ ततः कर्णः शरैस्ती  
 क्ष्णैरभिमन्युं दुरासदम् २५ अभ्यवर्षत संकुद्वः पुत्रस्य हितकृतव ॥ तस्य चानुचरांस्तीक्ष्णैर्विव्याध परमेषुभिः २६ अवज्ञापूर्वकं शूरः सौभद्रस्य रणाजिरे ॥ अभि  
 मन्युस्तुराधेयं त्रिसप्तत्या शिलीमुखैः २७ अविध्यत्वरितो राजन्द्रोणं प्रेप्सुर्महामनाः ॥ तंतथानाशकत्वाश्च द्रोणाद्वारयितुं रथी २८ आरुजंतं रथवातान् वज्रह  
 स्तात्मजात्मजम् ॥ ततः कर्णो जयप्रेप्सुर्मानि सर्वधनुष्मताम् २९ सौभद्रं शतशोऽविध्यदुत्तमास्त्राणि दर्शयन् ॥ सोऽस्त्रैस्त्रिविधां श्रेष्ठोरामशिष्यः प्रतापवान् ३०  
 समरेश्चतुर्धर्ममभिमन्युमपीडयत् ॥ स तथा पीड्यमानस्तुराधेयेनास्त्रवृष्टिभिः ३१ समरेऽमरसंकाशः सौभद्रो न व्यशीर्यत ॥ ततः शिलाशितैस्तीक्ष्णैर्मल्लैरानतप  
 र्वभिः ३२ छित्त्वा धनुं पिशूराणामार्जुनैः कर्णमार्दयत् ॥ धनुर्मंडलनिर्मुक्तैः शरैराशीविषोपमैः ३३ सच्छत्रध्वजयंतारं साश्वमाशुस्मयन्निव ॥ कर्णोऽपि चास्याचि  
 क्षेपबाणान्सन्नतपर्वणः ३४ असंभ्रांतश्चतान्सर्वान्युक्त्वा त्फालगुनात्मजः ॥ ततो मुहूर्तात्कर्णस्य बाणेनैकेन वीर्यवान् ३५ सध्वजं कर्मुक्त्वा रश्मिस्तत्प्रापत् ॥ ततः कुरु  
 यत् ॥ ततः कुरुगतं कर्णं दृष्ट्वा कर्णादनंतरः ३६ सौभद्रमभ्ययात्तूर्णदृष्टमुद्यम्य कर्मुकम् ॥ तत उचुकुशुः पार्थास्तेषां चानुचराजनाः ॥ वादित्राणि च संजघुः सौ  
 भद्रं चापितुष्टुवुः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि कर्णदुःशासनपराक्रमे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ संजय उवाच ॥ सोऽतिगर्जनं धनु  
 ष्पाणि ज्यां विकर्षन् पुनः पुनः ॥ तयोर्महात्मनोस्तूर्णं रथांतरमवापतत् १ सोऽविध्यदृशभिर्बाणैरभिमन्युं दुरासदम् ॥ सच्छत्रध्वजयंतारं साश्वमाशुस्मयन्निव २  
 पितृपैतामहं कर्मकुर्वणमतिमानुषम् ॥ दृष्ट्वाऽर्दितं शरैः कार्ष्णिखदीयाहृषिताऽभवन् ३ तस्याभिमन्युरायम्यस्मयन्नेकेन पत्रिणा ॥ शिरः प्रच्यावयामास तद्र  
 थात्प्रापत ह्रुवि ४



१।४।५।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांप्रकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥

कर्णिकारमिवाधूतंवातेनापातितंनगात् ॥ भ्रातरंनेहतंद्वाराजन्कर्णोव्यथाययो ५ विमुखोऽप्यकर्णेतुसोभद्रःकंकपात्रेभिः ॥ अन्धानपिमहेष्वासास्तुणमे  
वाभिदुह्वे ६ ततस्तद्विततंसेन्यहस्यश्वरथपतिमत् ॥ क्रुद्धोऽभिमन्युरभिनतिग्मतेजामहारथः ७ कर्णस्तुबहुभिर्बाणैरर्द्यमानोऽभिमन्युना ॥ अपायाज्जव  
नैरश्वस्ततोऽनीकमभ्यत ८ शलमैरिवचाकाशेधाराभिरिवचावृते ॥ अभिमन्योःशरैराजन्नप्राज्ञायतकिंचन ९ तावकानांतुयोधानांविध्यतानिशेतैःशरैः ॥  
अन्यत्रसैधवाद्राजन्नस्मकाश्चिदतिष्ठत १० सौभद्रस्तुततःशंखंप्रध्माप्यपुरुषर्षभः ॥ शोघ्नमभ्यपतस्तेनाभारतीभरतर्षभ ११ सकक्षोद्गिरिवोत्सृष्टोनिर्दहंस्तरसा  
रिपून् ॥ मध्येभारतसैन्यानामार्जुनिःपर्यवर्तत १२ रथनागाश्वमनुजानंदयन्निशितैःशरैः ॥ संप्रविश्याकरोद्भूमिकबंधगणसंकुलाम् १३ सौभद्रचापप्रभवेर्नि  
कृत्ताःपरमेषुभिः ॥ स्वानेवाभिमुखान्घ्रतःप्राद्रवन्जीवितार्थिनः १४ तेषोरारौद्रकर्माणोविपाठावहवःशिताः ॥ निघ्नंतोरथनागाश्वान्जग्मुराशुवसुंधराम् १५  
सायुधाःसांगुलित्राणाःसगदाःसांगदारणे ॥ दृश्यंतेबाहवश्छिन्नहोमाभरणभूषिताः १६ शराश्चापानिखट्वाश्चशरीराणिशिरांसिच ॥ सकुंडलानिस्त्रग्नीणिभूमा  
वासन्सहस्रशः १७ सोपस्करैरधिष्ठानैरीपादंडैश्चबंधुरैः ॥ अक्षैर्विमथितैश्चकैर्वहुधापतितैर्युगैः १८ शक्तिचापासिभिश्चैवपतितैश्चमहाध्वजैः ॥ चर्मचापशरै  
श्चैवव्यवकीर्णैःसमंततः १९ निहतैःक्षत्रियैरश्वैर्वारणैश्चविशंपते ॥ अगम्यरूपापृथिवीक्षणेनासीत्सुदारुणा २० वध्यताराजपुत्राणांक्रंदतामितरेतरम् ॥  
प्रादुरासीन्महाशब्दोभीरूणांभयवर्धनः २१ सशब्दोभरतश्रेष्ठदिशःसर्वाव्यनादयत् ॥ सौभद्रश्चाद्रवत्सेनांघ्रन्वराश्वरथद्विपान् २२ कक्षमग्निरिवोत्सृष्टोनिर्दहं  
स्तरसारिपून् ॥ मध्येभारतसैन्यानामार्जुनिःप्रत्यदृश्यत २३ विचरंतंदिशःसर्वाःप्रदिशश्चापिभारत ॥ तंतदानानुपश्यामःसैन्येचरजसाऽऽवृते २४ आद  
दानंगजाश्वानांनृणांचायुषिभारत ॥ क्षणेनभूयःपश्यामःसूर्यमध्यंदिनेयथा २५ अभिमन्युमहाराजप्रतपंतंदिषद्वृणान् ॥ सवासवसमःसंख्येवासवस्यात्मजा  
त्मजः ॥ अभिमन्युर्महाराजसैन्यमध्येव्यरोचत २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्व० अभिमन्युवधपर्वणिअभिमन्युपराक्रमेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥  
घृतराष्ट्रउवाच ॥ बालमर्त्यंतसुखिनंस्वबाहुबलदर्पितम् ॥ युद्धेषुकुशलंवीरंकुलपुत्रंतनुत्यजम् १ गाहमानमनीकानिसदश्वैश्चत्रिहायनैः ॥ अपियौधिष्ठिरा  
त्सैन्यात्काश्चिदन्वपतद्वली २ ॥ संजयउवाच ॥ युधिष्ठिरोभीमसेनःशिखंडीसात्यकिर्यमौ ॥ धृष्टद्युम्नोविराटश्चद्वपश्चसकेकयः ३ धृष्टकेतुश्चसंरब्धोमत्स्याश्चा  
भ्यपतन्वरणे ॥ तेनैवतुपथायांतःपितरोमातुलैःसह ४ अभ्यद्रवन्परीप्संतोव्यूढानीकाःप्रहारिणः ॥ तान्दृष्ट्वाद्रवतःशूरांस्वदीयाविमुखाऽभवन् ५ ततस्तद्वि  
मुखंदृष्ट्वातवसून्ोर्महद्वलम् ॥ जामातातवतेजस्वीसंस्तंभयिपुराद्रवत् ६

बालमिति १।२।३।४।५।६

७ प्रवणात्रिप्रदेशंप्राप्य ८ १५ बलंसामर्थ्य शौर्यमुत्साहः वीर्यप्रभावम् १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां  
सैधवस्यमहाराजपुत्रोराजाजयद्रथः ॥ सपुत्रयुद्धिनःपार्थान्सहसैन्यानवारयत् ७ उग्रधन्वामहेष्वासोदिव्यमस्त्रमुदीरयन् ॥ वार्धक्षात्रिरुपासेधत्प्रवणादिवकुंज  
रः ८ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ अतिभारमहंमन्येसैधवेसंजयाहितम् ॥ यदेकःपांडवानकुद्धान्पुत्रप्रेप्सून्वारयत् ९ अत्यहुतमहंमन्येबलंशौर्यंचसैधवे ॥ तस्यप्र  
वृहिमेवीर्यकर्मचाग्र्यमहात्मनः १० किंदत्तंहुतमिष्टंवाकिसुतप्तमथोततः ॥ सिंधुराजोहिनेनैकःपांडवान्समवारयत् ११ ॥ संजयउवाच ॥ द्रौपदीहरणेयतद्भो  
मसेनेननिर्जितः ॥ मानात्सतप्तवान्राजावरार्थीसुमहत्तपः १२ इन्द्रियाणीन्द्रियाथंभ्यःप्रियेभ्यःसन्निवर्त्यसः ॥ क्षुत्पिपासातपसहःकृशोऽधमनिसंततः १३ देव  
माराधयच्छर्वणन्ब्रह्मसनातनम् ॥ भक्तानुकंपीभगवांस्तस्यचक्रंततोदयाम् १४ स्वप्नान्तेऽप्यथचैवाहहरःसिंधुपतेःसुतम् ॥ वरंघृष्णोष्वप्रीतोऽस्मिजयद्रथ  
किमिच्छसि १५ एवमुक्तस्तुशर्वेणसिंधुराजोजयद्रथः ॥ उवाचप्रणतोरुद्रंप्राजलिर्नियतात्मवान् १६ पांडवेयानहंसंख्येभीमवीर्यपराक्रमान् ॥ वारयेधंरथेनै  
कःसमस्तानेतिभारत १७ एवमुक्तस्तुदेवेशोजयद्रथमथाब्रवीत् ॥ ददामितेवरंसौम्यंविनापार्थधनंजयम् १८ वारयिष्यसिसंग्रामेचतुरःपांडुनंदनान् ॥ एव  
मस्त्वितिदेवेशमुक्त्वाऽबुध्यतपार्थिवः १९ सतेनवरदानेनदिव्येनास्त्रबलेनच ॥ एकःसंवारयामासपांडवानामनीकिनीम् २० तस्यज्यातलघोषेणक्षत्रियान्भय  
माविशत् ॥ परांस्तुतवसैन्यस्यहर्षःपरमकोऽभवत् २१ दृष्ट्वातुक्षत्रियाभारंसैधवेसर्वमाहितम् ॥ उत्कुश्याभ्यद्रवन्पराजान्येनयौधिष्ठिरंबलम् २२ ॥ इतिश्री  
महाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणि जयद्रथयुद्धेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ यन्मांपृच्छसिराजेंद्रसिंधुराजस्यविक्रमम् ॥  
शृणुतत्सर्वमाख्यास्येयथापांडुनयोधयत् १ तमूहुर्वाजिनोवश्याःसैधवाःसाधुवाहिनः ॥ विकुर्वाणावृहतोश्वाःश्वसनोपमरहसः २ गंधर्वनगराकारंविधिवत्कल्पि  
तंरथम् ॥ तस्याभ्यशोभयत्केतुर्वाराहोराजतोमहान् ३ श्वेतच्छत्रपताकाभिश्चामरव्यजनेनच ॥ सबभौराजलिंगैस्तैस्तारापतिरिवावरे ४ मुक्तावज्रमणिस्व  
र्णैर्भूषितंतमयस्मयम् ॥ वरूथंविबभौतस्यज्योतिर्भिःस्वमिवावृतम् ५ सविस्कार्यमहच्चापंकिरन्निपुगणान्वहन् ॥ तत्त्वंडंपूरयामासयद्वचदारयदार्जुनिः ६  
ससात्यकिंत्रिभिर्बाणैरष्टभिश्चवृकोदरम् ॥ धृष्टद्युम्नं तथाषष्ठ्याविराटंशशिखंडी ७ द्रुपदंपंचभिस्तीक्ष्णैःसप्तभिश्चाशिखंडिनम् ॥ केकयान्पंचविंशत्याद्रौपदे  
यांस्त्रिभिस्त्रिभिः ८ युधिष्ठिरंतुसप्तत्याततःशेषानपानुदत् ॥ इपुजालेनमहतातदहुतमिवाभवत् ९ अथास्यशितपीतेनभलेनादिशयकार्मुकम् ॥ चिच्छेदप्र  
हसनराजाधर्मपुत्रःप्रतापवान् १० अक्ष्णोर्निमेषमात्रेणसोऽन्यदादायकार्मुकम् ॥ विव्याधदशभिःपार्थतांश्चैवान्यांस्त्रिभिस्त्रिभिः ११ ततस्यलाघवंज्ञात्वाभी  
मोभलैस्त्रिभिस्त्रिभिः ॥ धनुर्ध्वजंचच्छत्रंचक्षितौक्षिप्रमपातयत् १२

द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥

॥ ७ ॥

॥ यादिति १।२।३।४

वरूथंरथवेष्टनम् ५।६।७।८।९ आदिशयपच्छिन्नक्रीत्युद्दिश्य १०।११।१२



सोऽन्यदादायबलवान्सज्जकृत्वाचकार्मुकं ॥ भीमस्यापातयत्केतुं धनुरश्वान्श्चमारिष १३ सहताश्वादवह्रुत्वाच्छिन्नध्वन्वारथोत्तमात् ॥ सात्यकेराहुतोयानंगिर्यग्र  
मिवकेसरी १४ ततस्त्वदीयाःसंहृष्टाःसाधुसाध्वितिवादिनः ॥ सिंधुराजस्यतत्कर्मप्रेक्ष्याश्रद्धेयमहुतम् १५ संकुद्धान्पांडवानेकोयदधारास्त्रतेजसा ॥ ततस्य  
कर्मभूतानिसर्वाण्येवाभ्यपूजयन् १६ सौभद्रेणहतैःपूर्वसोत्तरायोधिभिर्द्विपैः ॥ पांडूनांदिशितःपंथाःसैधवेननिवारितः १७ यतमानास्तुतेर्वीरामत्स्यपंचालके  
कयाः ॥ पाण्डवाश्चान्वपद्यंतप्रतिशेकुर्नसैधवम् १८ योयोहियततेभेतुंद्रोणानीकंतवाहितः ॥ तंतमेववरंप्राप्यसैधवःप्रत्यवारयत् १९ ॥ इतिश्रीमहाभारते  
द्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिजयद्रथयुद्धेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ संजयउवाच ॥ सैधवेननिरुद्धेपुजयष्टद्विपुपांडुषु ॥ सुघोरमभवयुद्धं  
दीयानांपरैःसह १ प्रविश्याथार्जुनिःसेनांसत्यसंधोदुरासदः ॥ व्यक्षोभयततेजस्वीमकरःसागरंयथा २ तंतथाशरवर्षणक्षोभयंतमरिंदमम् ॥ यथाप्रधानाःसौ  
भद्रमभ्यसूरथसत्तमाः ३ तेषांतस्यचसमर्दोदारुणःसमपद्यत ॥ सृजतांशरवर्षाणिप्रसक्तममितौजसाम् ४ रथव्रजेनसंरुद्धस्तैरभित्रैस्तथार्जुनिः ॥ वृषसेनस्य  
यंतारंहत्वाचिच्छेदकार्मुकम् ५ तस्यविव्याधबलवान्शरैरश्वानजिह्वगैः ॥ वातायमानैरथतैरश्वैरपहतोरणात् ६ तेनांतरेणाभिमन्योर्यंताऽप्यसारयद्रथम् ॥  
रथव्रजास्ततोहृष्टाःसाधुसाध्वितिचुकुशुः ७ तंसिंहमिवसंकुद्धंप्रमथंतंशरैररीन् ॥ आरादायांतमभ्येत्यवसातीयोऽभ्ययाहुतम् ८ सोऽभिमन्युंशरैःषष्ठ्यारुक्म  
पुंखैरवाकिरत् ॥ अब्रवीच्चनमेजीवनजीवतोयुधिमोक्ष्यसे ९ तमयस्मयवर्माणमिषुणादूरपातिना ॥ विव्याधहृदिसौभद्रःसपपातव्यसुःक्षितौ १० वसातीयंह  
तंदृष्ट्वाक्रुद्धाःक्षत्रियपुंगवाः ॥ परिववुस्तदाराजंस्तवपौत्रंजिघांसवः ११ विस्फारयंतश्चापानिनानारूपाण्यनेकशः ॥ तद्युद्धमभवद्रौद्रंसौभद्रस्यारिभिःसह  
१२ तेषांशरान्सेष्वसनान्शरीराणिशिरोंसिच ॥ सकुंडलानिस्रग्बीणिकुद्धश्चिच्छेदफाल्गुनिः १३ सखद्गाःसांगुलित्राणाःसपट्टिशपरश्वधाः ॥ अपश्यंतभुजा  
श्छिन्नाहेमाभरणभूषिताः १४ स्रग्भिराभरणैर्वस्त्रैःपातितैश्चमहाभुजैः ॥ वर्मभिश्चर्मभिर्हारैर्मुकुटैश्छत्रचामरैः १५ उपस्करैरधिष्ठानैरीषादंडकबंधुरैः ॥ अक्षै  
र्विमथितैश्चकैर्मग्नैश्चबहुधायुगैः १६ अनुकैर्पैःपताकाभिस्तथासारथिवाजिभिः ॥ रथैश्चभग्नैर्नागैश्चहतैःकोर्णाऽभवन्मही १७ निहतैःक्षत्रियैःशूरेर्नानाजन  
पदेश्वरैः ॥ जययुद्धैर्वृताभूमिर्दारुणासमपद्यत १८ दिशोविचरतस्तस्यसर्वाश्चप्रदिशस्तथा ॥ रणेऽभिमन्योःक्रुद्धस्यरूपमंतरधीयत १९ कांचनयद्यदस्या  
सौदर्मचाभरणानिच ॥ धनुषश्चशराणांचतदपश्यामकेवलम् २० तंतदानाशक्तकश्चिच्चक्षुर्म्यामिबीक्षितुम् ॥ आददानंशरैर्योधान्मध्येमूर्यमिवस्थिम् २१  
॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणि अभिमन्युपराक्रमेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥

१ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीकायां चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ॐ ॥

आवदानवृत्तिः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० आयच्छ्रुत्वायुक्तवान् रथमार्थादुल्लेख्यारथशिक्षां २१।२२  
॥ संजयउवाच ॥ आददानस्तु शूराणामायुष्यभवदार्जुनिः ॥ अंतकः सर्वभूतानां प्राणान्कालइवागते १ सशक्रइवविक्रांतः शक्रमूनोः सुतोवली ॥ अभिमन्युस्त  
दानीकंलाडयन्समदृश्यत २ प्रविश्यैवतुराजेंद्रक्षत्रियेंद्रांतकोपमः ॥ सत्यश्रवसमादत्तव्याघ्रोमृगमिवोल्लवणः ३ सत्यश्रवसिचाक्षितेत्वरमाणामहारथाः ॥ प्रगृ  
ह्याविपुलंशस्त्रमभिमन्युमुपाद्रवन् ४ अहंपूर्वमहंपूर्वमितिक्षत्रियपुंगवाः ॥ स्पर्धमानाः समाजग्मुर्जिघांसंतोऽर्जुनात्मजम् ५ क्षत्रियाणामनीकानिप्रदुतान्यभि  
धावताम् ॥ जग्राहतिमिरासाद्यक्षुद्रमत्स्यानिवार्णवे ६ येकेचनगतास्तस्यसमीपमपलायिनः ॥ नतेप्रतिन्यवर्तंतसमुद्रादिवसिंधवः ७ महाग्राह्यहीतेववात  
वेगभयार्दिता ॥ समकंपतसासेनाविभ्रष्टानौरिवार्णवे ८ अथरुक्मरथोनाममद्रेःश्वरसुतोवली ॥ त्रस्तामाश्वासयन्सेनामत्रस्तोवाक्यमब्रवीत् ९ अलं त्रासेन  
वः शूरानैषकश्चिन्मयिस्थिते ॥ अहमेनं ग्रहीष्यामिजीवग्राहंनसंशयः १० एवमुक्त्वा तु सौभद्रमभिदुद्राववीर्यवान् ॥ सुकल्पितेनोह्यमानः स्यंदनेनविराजता ११  
सोऽभिमन्युं त्रिभिर्बाणैर्विद्धावक्षस्यथानदत् ॥ त्रिभिश्चदक्षिणेबाहौसव्येचनिशितैस्त्रिभिः १२ सतस्येष्वसनं छित्वा फाल्गुनिः सव्यदक्षिणौ ॥ भुजौ शिरश्च स्व  
क्षिभुक्षितौ क्षिप्रमपातयत् १३ दृष्ट्वा रुक्मरथं रुग्णं पुत्रं शल्यस्यमानिनम् ॥ जीवग्राहं जिघृक्षंतं सौभद्रेण यशस्विना १४ संग्रामदुर्मदाराज नराजपुत्राः प्रहारिणः ॥  
वयस्याः शल्यपुत्रस्य सुवर्णविकृतध्वजाः १५ तालमात्राणि चापानि विकर्षंतो महाबलाः ॥ आर्जुनिं शरवर्षेण समं तात्पर्यवारयन् १६ शूरेः शिक्षावलोपेतैस्तुरुणै  
रत्यमर्षणैः ॥ दृष्ट्वैकं समरं शूरं सौभद्रमपराजितम् १७ छाद्यमानं शरव्रातैर्हृष्टो दुर्योधनोऽभवत् ॥ वैवस्वतस्य भवनं गतं ह्येनममन्यत १८ सुवर्णपुंस्त्रैरिषुभिर्नाना  
लिङ्गैः सुतेजनैः ॥ अदृश्यमार्जुनिं च कुर्निमेषातेनृपात्मजाः १९ समूताश्च ध्वजंतस्य स्यंदनं तंचमारिष ॥ अचितं समपश्यामश्चाविधंशल्लैरिव २० सगाढ  
विद्धः क्रुद्धश्च तोत्रैर्गजइवार्दितः ॥ गांधर्वमस्त्रमायच्छद्रथमायांचभारत २१ अर्जुनेन तपस्तप्त्वा गंधर्वेभ्यो यदा हतम् ॥ तुं बुरुप्रमुखेभ्यो वै तेनामो हयताहितान्  
२२ एकधाशतधाराजन्दृश्यते स्म सहस्रधा ॥ अलातचक्रवत्संख्येक्षिप्रमस्त्राणि दर्शयन् २३ रथचर्यास्त्रमायाभिर्मोहयित्वा परंतपः ॥ विभेदशतधाराजन् शरीरा  
णि महीक्षिताम् २४ प्राणाः प्राणभृतां संख्येप्रेषितानि शितैः शरैः ॥ राजन् प्रापुरमुलोकं शरीराण्यवर्निययुः २५ धनूंष्यश्चात्रियं तं श्वध्वजान्बाहूँश्च सांगदान् ॥  
शिरांसि च शितैर्बाणैस्तेषां चिच्छेद फाल्गुनिः २६ चूतारामो यथा भग्नः पंचवर्षः फलोपगः ॥ राजपुत्रशतं तद्वत्सौभद्रेण निपातितम् २७ कुद्वाशी विषसंकाशा  
न्सुकुमारान् सुखोचितान् ॥ एकेन निहतान् दृष्ट्वा भीतो दुर्योधनोऽभवत् २८ रथिनः कुंजरान् श्वान्पदार्तांश्चापिमज्जतः ॥ दृष्ट्वा दुर्योधनः क्षिप्रमुपायात्तममर्षितः २९  
तयोः क्षणमिवापूर्णः संग्रामः समपद्यत ॥ अथाभवत्ते विमुखः पुत्रः शरशताहतः ३० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि दुर्योधनपराजये पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥



यथेति १ । २ प्रतिपत्तिप्रतिविधानं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ विष्णुवातोऽशेषदिग्वातः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ केशांतकेशैर्मनोहरं 'अंतःप्रांते'ति केमध्वेस्वरूपे  
 ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यथावदसिमेसूत एकस्य बहुभिः सह ॥ संग्रामंतुमुलंघोरं जयं चैव महात्मनः १ अश्रद्धेयमिवाश्वर्यं सौभद्रस्याथ विक्रमम् ॥ किंतु नात्यदुतंते  
 पांयेषां धर्मो व्यपाश्रयः २ दुर्योधने च विमुखे राजपुत्रशते हते ॥ सौभद्रे प्रतिपत्तिकां प्रत्यपद्यंत मामकाः ३ ॥ संजय उवाच ॥ संशुष्कास्याश्चलन्नेत्राः प्रसिन्ना  
 लोमहर्षणाः ॥ पलायनकृतोत्साहानिरुत्साहादिषज्जये ४ हतान्भ्रातृन्पितृन्पुत्रान्सुहृत्संबन्धिवांधवान् ॥ उत्सृज्योत्सृज्यसंजग्मुस्स्वरयंतो हयद्विपान् ५  
 तान्प्रभग्रांस्तथा दृष्ट्वा द्रोणो द्रौणिर्बृहद्वलः ॥ कृपो दुर्योधनः कर्णः कृतवर्माऽथ सौबलः ६ अभ्यधावन्सुसंकुद्धाः सौभद्रमपराजितम् ॥ तेषु पौत्रेण तं राजन्प्रायशो  
 विमुखीकृताः ७ एकस्तु सुखसंवृद्धो बाल्यादृपांश्च निर्भयः ॥ इष्वस्त्रविन्महातेजालक्ष्मणोऽर्जुनिर्मन्ययात् ८ तमन्वगे वास्यपिता पुत्रगृहीन्यवर्तत ॥ अनुदु  
 र्योधनं चान्येन्यवर्तत महारथाः ९ तंतेऽभिषिषिचुर्बाणैर्मैघागिरिभिर्बाहुभिः ॥ सतु तान्प्रममाथैको विष्णुवातो यथाऽनुदान् १० पौत्रंतव च दुर्धर्षलक्ष्मणं प्रियद  
 र्शनम् ॥ पितुः समीपेतिष्ठंतं शूरमुद्यतकर्मकम् ११ अत्यंतसुखसंवृद्धधनेश्वरसुतापमम् ॥ आससादरणे कर्णिर्मतो मत्तमिव द्विपम् १२ लक्ष्मणेन तु संगम्य  
 सौभद्रः परवीरहा ॥ शरैः सुनिशितैस्तीक्ष्णैर्बाह्वोरुसिचार्पयत् १३ संकुद्धो वै महाराज दंडाहतद्वोरगः ॥ पौत्रस्तव महाराज तव पौत्रमभाषत १४ सुदृष्टः क्रि  
 यतां लोको ह्यमुलोकं गमिष्यसि ॥ पश्यतां बांधवानां त्वानयामियमसादनम् १५ एवमुक्त्वा ततो भल्लं सौभद्रः परवीरहा ॥ उद्वर्धमहाबाहुर्निर्मुक्तोरगसन्निभम् १६  
 सतस्य भुजनिर्मुक्तो लक्ष्मणस्य सुदर्शनम् ॥ सुनसंभुक् केशांतं शिरोऽहर्षीत्सुकुंडलम् १७ लक्ष्मणं निहतं दृष्ट्वा हाहेत्युबुक्कुशुर्जनाः ॥ ततो दुर्योधनः क्रुद्धः प्रिये पु  
 त्रे निपातिते १८ हतैनमिति चुक्रोश क्षत्रियानक्षत्रियर्षभः ॥ ततो द्रोणः कृपः कर्णो द्रौणिश्च बृहद्वलः १९ कृतवर्मा च हार्दिक्यः षड्रथाः पर्यवारयन् ॥ तांस्तु वि  
 द्धाशितैर्बाणैर्विमुखीकृत्य चार्जुनिः २० वेगेनाभ्यपतत्क्रुद्धः सैधवस्य महद्वलम् ॥ आवबुस्तस्य पंथानं गजानीकेन दंशिताः २१ कलिं गाश्चानिषादाश्च काथपु  
 त्रश्च वीर्यवान् ॥ तत्प्रसक्तमिवात्यर्थयुद्धमासीद्विशांपते २२ ततस्तत्कुंजरानीकं व्यधमदृष्टमार्जुनिः ॥ यथावायुर्नित्यगतिर्जलदानशतशोऽपरे २३ ततः का  
 थः शरवातैरार्जुनिं समवाकिरत् ॥ अथेतेरे सन्निवृत्ताः पुनर्द्रोणमुखारथाः २४ परमास्त्राणि धुन्वानाः सौभद्रमभिदुबुधुः ॥ तान्निवार्यार्जुनिर्बाणैः काथपुत्रमथाद  
 यत् २५ शरीरेणाप्रभेयेण त्वरमाणो जिघांसया ॥ सधनुर्बाणकेयूरौ बाहू समकुटंशिरः २६ सच्छत्रध्वजयंतारं रथं चाश्वान्यपातयत् ॥ कुलशीलश्रुतिबलैः की  
 र्त्यां चास्त्रबलेन च ॥ युक्ते तस्मिन्हते वीराः प्रायशो विमुखाऽभवन् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि लक्ष्मणवधे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥  
 ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तथाप्रविष्टं तरुणं सौभद्रमपराजितम् ॥ कुलानुरूपं कुर्वाणं संग्रामेष्वपराजितम् १  
 चमनोहरे' इत्यभिधानात् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ घट्टप्रगल्भम् २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीक्षायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ तथेति १

१ । २ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीक्षायां सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥

आजानेयैः सुबलिभिर्यातमश्वेस्त्रिहायनैः ॥ प्लवमानमिवाकाशे केशूराः समवारयन् २ ॥ संजय उवाच ॥ अभिमन्युः प्रविश्येतांस्तावकान्निशितैः शरैः ॥ अक  
 रोत्पार्थिवान्सर्वान्विमुखान्पांडुनंदनः ३ तंतु द्रोणः कृपः कर्णो द्रौणिश्च बृहद्वलः ॥ कृतवर्मा च हार्दिक्यः षड्रथाः पर्यवारयन् ४ दृष्ट्वा तु सैधवे भारमतिमात्रं समाहि  
 तम् ॥ सैन्यंतव महाराज युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ५ सौभद्रमिदं वीरमभ्यवर्षन् शरांश्च ॥ तालमात्राणि चापानि विकर्षंतो महाबलाः ६ तांस्तु सर्वान्महेष्वासा  
 न्सर्वविद्यासु निष्ठितान् ॥ व्यष्टंभयद्रणे बाणैः सौभद्रः परवीरहा ७ द्रोणं पंचाशताऽविध्यद्विशत्या च बृहद्वलम् ॥ अशीत्या कृतवर्माणं कृपं षष्ट्या शिलीमुखैः ८ रु  
 क्मपुंखैर्भट्टावेगैराकर्णसमचोदितैः ॥ अविध्यदशभिर्बाणैरश्वत्थामानमार्जुनिः ९ सकर्णकर्णिना कर्णेपीतेन च शितेन च ॥ फाल्गुनिर्द्विषतां मध्ये विव्याध परमे  
 पुणा १० पातयित्वा कृपस्याश्वांस्तथोभौ पाष्णि सारथी ॥ अथैनं दशभिर्बाणैः प्रत्यविध्यत्स्तनान्तरे ११ ततो वृंदारकं वीरं कुरूणां कीर्तिवर्द्धनम् ॥ पुत्राणां तव  
 वीराणां पश्यतामवधीद्वली १२ तं द्रौणिः पंचविंशत्या क्षुद्रकाणां समार्पयत् ॥ वरं वरम मित्राणामारुजंतमभीतवत् १३ सतु बाणैः शितैस्तूर्णं प्रत्यविध्यत मारिष ॥  
 पश्यतां धार्तराष्ट्राणामश्वत्थामानमार्जुनिः १४ षष्ट्या शराणां तं द्रौणिस्तिग्मधारैः सुतेजनैः ॥ उग्रैर्नाकं पयद्विद्धामैनाकमिव पर्वतम् १५ सतु द्रौणिं त्रिसप्त  
 त्याहेमपुंखैरजिह्वैः ॥ प्रत्यविध्यन्महातेजो बलवानपकारिणम् १६ तस्मिन् द्रोणो बाणशतं पुत्रगृहीन्यपातयत् ॥ अश्वत्थामा तथाऽष्टौ च परीप्सन्पितरं रणे  
 १७ कर्णो द्वाविंशतिं भल्लान्कृतवर्मा च विंशतिं ॥ बृहद्वलस्तु पंचाशत्कृपः शारद्वतो दश १८ तांस्तु प्रत्यवधीत्सर्वान्दशभिर्दशभिः शरैः ॥ तैर्यमानः सौभद्रः सर्व  
 तो निशितैः शरैः १९ तं कोसलानामधिपः कर्णिनाऽस्ताडयद्दृदि ॥ सतस्याश्वा न्ध्वजं चापं सूतं चापातयत्क्षितौ २० अथ कोसलराजस्तु विरथः खड्गवर्मघृत् ॥ इ  
 येष फाल्गुनेः कायाच्छिरोहर्तुं सकुंडम् २१ स कोसलानामधिपं राजपुत्रं बृहद्वलम् ॥ हृदिविव्याध बाणेन सभिन्नहृदयोऽपतत् २२ बभंज च सहस्राणि दशराज्ञां महा  
 त्मनाम् ॥ मृजतामशिवावाचः खड्गकर्मकधारिणाम् २३ तथा बृहद्वलं हत्वा सौभद्रो व्यचरद्रणे ॥ व्यष्टंभयन्महेष्वा सोयोधांस्तव शरांश्च २४ ॥ इति श्रीम  
 हाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि बृहद्वलवधे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ सकर्णकर्णिना कर्णे पुनर्विव्याध फाल्गु  
 निः ॥ शरैः पंचाशतां चैनमविध्यत्कोपयन्भृशम् १ प्रतिविव्याध राधेयस्तावद्विरथतं पुनः ॥ शरैराचितसर्वांगौ बह्वशो भवत भारत २ कर्णं चाप्यकरोत्कुद्धोरु  
 धिरोत्पीडवाहिनम् ॥ कर्णोऽपि विवर्धौ शूरः शरैश्छिन्नोऽसृगाकुतः ३ तावुभौ शरचिन्नांगौ रुधिरं समुक्षितौ ॥ बभूवुर्मुहात्मानौ पुष्पिताविवर्किशुकौ ४ अथ क  
 र्णस्य सचिवान् षट्शरांश्चित्रयोधिनः ॥ साश्वसूतध्वजरथान्सौभद्रो निजघानह ५



६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ वरवधोपायम् १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

तथेतान्महेष्वासान्दशभिर्देशभिःशरेः ॥ प्रत्यविध्यदसंभ्रांतस्तदहुतमिवाभवत् ६ मागधस्यतथापुत्रं हत्वाषड्विराजिह्वैः ॥ साश्वंससूतं तरुणमश्वकेतुमपात  
यत् ७ मार्तिकावतकंभोजंततःकुंजरकेतनम् ॥ क्षुरप्रेणसमुन्मथ्यननादविसृजन्शरान् ८ तस्यदोःशासनिर्विद्धाचतुर्भिश्चतुरोहयान् ॥ सूतमेवेनाविव्याधद  
शभिश्चार्जुनात्मजम् ९ ततोदोःशासनिर्कार्णिविद्धासप्तभिराशुगैः ॥ संरभाद्रकनयनोवाक्यमुच्चैरथाब्रवीत् १० पितातवाहवंत्यक्तागतःकापुरुषोयथा ॥  
दिष्ट्यात्वमपिजानीषेयोहुंनत्वद्यमोक्ष्यसे ११ एतावदुक्तावचनं कर्मापरिमाजितम् ॥ नाराचं विसर्ज्यस्मैतद्रौणिस्त्रिभिराच्छिनत् १२ तस्यार्जुनिर्ध्वजंछि  
त्वाश्लयं त्रिभिरताडयत् ॥ तंशल्योनवभिर्वाणैर्गांध्रपत्रैरताडयत् १३ हृद्यसंभ्रांतवद्राजंस्तदहुतमिवाभवत् ॥ तस्यार्जुनिर्ध्वजंछित्वाहत्वोभौपार्णिसारथी  
१४ तंविव्याधायसैःषड्विःसोपाक्रामद्रथांतरम् ॥ शत्रुंजयंचंद्रकेतुंमेघवेगं सुवर्चसम् १५ सूर्यभासंचपंचैतान्हत्वाविव्याधसौबलम् ॥ तंसौबलस्त्रिभिरविद्धादु  
योधनमथाब्रवीत् १६ सर्वएनंविमश्रोमःपुरैकैकंहिनस्तिनः ॥ अथाब्रवीत्पुनर्द्रोणं कर्णेवैकर्तनोरणे १७ पुरासर्वान्प्रमथ्रातिब्रूह्यस्यवधमाशुनः ॥ ततोद्रोणोमहे  
ष्वासःसर्वास्तान्प्रत्यभाषत् १८ अस्तिवाऽस्यांतरंकिंचित्कुमारस्याथपश्यत ॥ अण्वप्यस्यांतरं हृद्यचरतःसर्वतोदिशम् १९ शीघ्रतानरसिंहस्यपांडवेय  
स्यपश्यत ॥ धनुर्भंडलमेवास्यरथमार्गेषुदृश्यते २० संदधानस्यविशिखान्शीघ्रंचैवविमुंचतः ॥ आरुजत्रपिमेप्राणान्मोहयन्नपिसायकैः २१ प्रहर्षयातेमांभू  
यःसौभद्रःपरवीरहा ॥ अतिमानंदयत्येषसौभद्रोविचरन्नरणे २२ अंतरंयस्यसंरब्धानपश्यंतिमहारथाः ॥ अस्यतोलघुहस्तस्यदिशःसर्वामहेषुभिः २३ नवि  
शेषंप्रपश्यामिरणेगांडीवधन्वनः ॥ अथकर्णःपुनर्द्रोणमाहार्जुनिशराहतः २४ स्थातव्यमिति तिष्ठामिपीडयमानोऽभिमन्युना ॥ तेजस्विनःकुमारस्यशराःपर  
मदारुणाः २५ क्षिप्वंतिहृदयमेऽद्यघोराःपावकतेजसः ॥ तमाचार्योऽब्रवीत्कर्णशनकैःप्रहसन्निव २६ अभेद्यमस्यकवचंयुवाचाशुपराक्रमः ॥ उपदिष्टामयाचा  
स्यपितुःकवचधारणा २७ तामेषनिखिलवितिध्रुवंपरपुरंजयः ॥ शक्यंत्वस्यधनुश्छेतुंज्याचबाणैःसमाहितैः २८ अभीष्टंश्वहयांश्चैवतथोभौपार्णिसारथी ॥  
एतत्कुरुमहेष्वासराधेययदिशक्यसे २९ अर्थनंविमुखीकृत्यपश्चात्प्रहरणंकुरु ॥ सधनुष्कोनशक्योऽयमपिजेतुंसुरासुरैः ३० विरथंविधनुष्कंचकुरुष्वैनंयदी  
च्छसि ॥ तदाचार्यवचःश्रुत्वाकर्णोवैकर्तनस्त्वरन् ३१ अस्यतोलघुहस्तस्यपृष्ठकैर्धनुराच्छिनत् ॥ अश्वानस्यावधौद्रोजोमौतमःपार्णिसारथी ३२ शेषा  
स्तुच्छिन्नधन्वानंशरवर्षैरवाकिरन् ॥ त्वरमाणास्त्वरालेविरथंषण्महारथाः ३३ शरवर्षैरकरुणाबालमेकमवाकिरन् ॥ सच्छिन्नधन्वाविरथःस्वधर्ममनुपालयन्  
३४ खड्गचर्मधरःश्रीमानुत्पपातविहायसा ॥ मार्गैःसकौशिकाद्यैश्चलाघवेनबलेनच ३५

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ कौशिकंसर्वतोभद्रं ३५

३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ॥ ॥ विष्णोरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८  
आर्जुनिर्व्यचरद्वयोमिभृशंवेपक्षिराडिव ॥ मय्येवनिपतत्येषसासिरित्यूध्वदृष्टयः ३६ विव्यधुस्तंमहेष्वासंसमरेछिद्रदर्शिनः ॥ तस्यद्रोणोऽच्छिनन्मुष्टौखड्गं  
मणिमयत्सरुम् ३७ क्षुरप्रेणमहातेजास्त्वरमाणःसपत्नजित् ॥ राधेयोनिशितैर्बाणैर्व्यधमच्चर्मचोत्तमम् ३८ व्यसिचर्मेषुपूर्णैःसौतरिक्षात्पुनःक्षितिम् ॥  
आस्थितश्चक्रमुद्यम्यद्रोणंकुद्धोऽभ्यधावत् ३९ सचक्रैरूज्ज्वलशोभितांगोवभावतीवोज्ज्वलचक्रपाणिः ॥ रणेऽभिमन्युःक्षणमासरोद्रःसवासुदेवानुकृतिप्रकुर्वन्  
४० सुतरुधिरकृतैकरागवस्त्रोभुकुटिपुटाकुलितोतिसिंहनादः ॥ प्रभुरमितबलोरणेऽभिमन्युर्नृपवरमध्यगतोभृशंव्यराजत् ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्व  
णिअभिमन्युवधपर्वणिअभिमन्युविरथकरणेअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ विष्णोःस्वसुर्नंदकरःसविष्ण्वायुधधूषणः ॥ रराजातिर  
थःसंख्येजनादनइवापरः १ मारुतोद्धूतकेशांतमुद्यतारिवरायुधम् ॥ वपुःसमीक्ष्यपृथ्वीशाहुःसमीक्ष्यंसुरैरपि २ तच्चक्रंभृशमुद्रिग्राःसंचिच्छिदुरनेकधा ॥ म  
हारथस्ततःकार्ष्णिःसजग्राहमहागदाम् ३ विधनुःस्यंदनासिस्तैर्विचक्रश्चारिभिःकृतः ॥ अभिमन्युर्गदापाणिरश्वत्थामानमार्दयत् ४ सगदामुद्यतादृष्टाज्जलं  
तीमशनीमिव ॥ अपाक्रामद्रथोपस्थाद्विक्रमांस्त्रीन्नरर्षभः ५ तस्याश्वान्गदयाहत्वातथोभौपार्णिसारथी ॥ शराचितांगःसौभद्रःश्वाविद्वत्समदृश्यत् ६ ततः  
सुबलदायादंकालिकेयमपोथयत् ॥ जघानचास्यानुचरान्गांधारान्सप्तसप्ततिम् ७ पुनश्चैववसातीयान्जघानरथिनोदश ॥ केकयानारथान्सप्तहत्वाचदशकुंज  
रान् ८ दोःशासनीरथंसाश्वंगदयासमपोथयत् ॥ ततोदोःशासनिःकुद्धोःगदामुद्यम्यमारिष ९ अभिदुद्रावसौभद्रंतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ तावुद्यतगदौवीराव  
न्योन्यवधकांक्षिणौ १० भ्रातृव्यौसंप्रजहातेपुरेवव्यं वकांधकौ ॥ तावन्वोन्यंगदाग्राभ्यामाहत्यपतितौक्षितौ ११ इंद्रध्वजाविवोत्सृष्टोरणमध्येपरंतपौ ॥ दोः  
शासनिरथोत्थायकुरूणांकीर्तिवर्धनः १२ उत्तिष्ठमानंसौभद्रंगदयामूर्ध्यताडयत् ॥ गदावेगेनमहताव्यायामेनचमोहितः १३ विचेतान्यपतद्भूमौसौभद्रःपर  
वीरहा ॥ एवंविनिहतोराजन्नेकोवहुभिराहवे १४ क्षोभयित्वाचमूसर्वानलिलीमिवकुंजरः ॥ अशोभतहतोवीरोव्याधैर्वनगजोयथा १५ तंतथापतितंशूरंतावकाः  
पर्यवारयन् ॥ दावंदग्ध्वायथाशांतंपावकंशिशिरात्यये १६ विमृद्यनगशृंगाणिसन्निवृत्तमिवानिलम् ॥ अस्तंगतमिवादित्यंतस्वाभारतवाहिनीम् १७ उपप्लुतं  
यथासोमंसंशुष्कमिवसागरम् ॥ पूर्णचंद्राभवदनंकाकपक्षवृताक्षिकम् १८ तंभूमौपतितंदृष्ट्वातावकास्तेमहारथाः ॥ मुदापरमयायुक्ताश्चुकुशुःसिंहवन्मुहुः १९  
आसीत्परमकोहर्षस्तावकानांविशंपते ॥ इतरेषांतुवीराणांनेत्रेभ्यःप्रापतज्जलम् २० अंतरिक्षेचभूतानिप्राक्रोशंतविशंपते ॥ दृष्ट्वा निपातितंवीरंच्युतंचंद्र  
मिवांबरात् २१ द्रोणकर्णमुखैःषड्विधार्तिराष्ट्रैर्महारथैः ॥ एकोऽयनिहतःशेतेनैषधर्मोमतोहिनः २२

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ उपप्लुतं १८ । १९ । २० । २१ । २२



तस्मिन्विनिहते वीरे बहोभतमेदिनी ॥ द्यौर्यथा पूर्णचंद्रेण नक्षत्रगणमालिनी २३ रुक्मपुंखैश्च संपूर्णारुधिरौघपरिभुता ॥ उत्तमांगैश्च शूराणां भ्राजमानैः सकुं  
डलैः २४ विचेत्रैश्च परिस्तोमैः पताकाभिश्च संवृता ॥ चामरैश्च कुथाभिश्च प्रविद्धैश्चांबरोत्तमैः २५ तथा श्वनरनागानामलंकारैश्च सुप्रभैः ॥ खड्गैः सुनिशितैः  
पीतैर्निर्मुक्तैर्भुजगैरिव २६ चापैश्च विविधैश्छिन्नैः शक्तयुष्टिप्रासकंपनैः ॥ विविधैश्चायुधैश्चान्यैः संवृता भूरशोभत २७ वाजिभिश्चापि निर्जैवैः श्वसद्भिः शोणितो  
क्षितैः ॥ साराहेर्विषमाम्नामैः सौभद्रेण निपातितैः २८ सांकुशैः समहामात्रैः सर्वमायुधकेतुभिः ॥ पर्वतैरिव विध्वस्तैर्विशिखैर्मथितैर्गजैः २९ पृथिव्यामनुकीर्णै  
श्वव्यश्वसारथियोधिभिः ॥ हदैरिव प्रसुभितैर्हृत्तनागैरथोत्तमैः ३० पदातिसंघैश्च हतैर्विविधायुधभूषणैः ॥ भीरूणां त्रासजननी घोररूपाऽभवन्मही ३१ तं दृ  
ष्ट्वा पतितं भूमौ चंद्रार्कसदृशयुतिम् ॥ तावकानां पराप्तीति पांडूनां चामवद्व्यथा ३२ अभिमन्यो हते राजन शिशुकेऽप्राप्तयौवने ॥ संप्राद्रवच्चमूः सर्वाधर्मराजस्य  
पश्यतः ३३ दीर्यमाणं बलं दृष्ट्वा सौभद्रे विनिपातिते ॥ अजातशत्रुस्तान् वीरानिदं वचनमब्रवीत् ३४ स्वर्गमेषगतः शूरो यो हतो न पराङ्मुखः ॥ संस्तंभयत मा  
मैष्टविजेष्यामोरणेरिपून् ३५ इत्येवं समहाते जादुःखितेभ्यो महायुतिः ॥ धर्मराजो युधांश्चेष्टो ब्रुवन् दुःखमपानुदत् ३६ युद्धे ह्याशी विषाकारान्न राजपुत्रानरणेरि  
पून् ॥ पूर्वानिहत्य संग्रामे पश्चादार्जुनिरभ्ययात् ३७ हत्वा दशसहस्राणि कौसल्यं च महारथम् ॥ कृष्णार्जुनसमः कार्ष्णिः शकलोकंगतो ध्रुवम् ३८ रथाश्वनरमा  
तंगान्विनिहत्य सहस्रशः ॥ अवितृप्तः संसंग्रामादशोच्यः पुण्यकर्मकृत् ॥ गतः पुण्यकृतां लोकान् शाश्वतान् पुण्यनिर्जितान् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अ  
भिमन्युवधपर्वणि अभिमन्युवधे एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ वयंतु प्रवरं हत्वा तेषां तैः शरपीडिताः ॥ निवेशायाभ्युपायामः सायाह्नौ  
धिरोक्षिताः १ निरोक्षमाणास्तु वयं परे चायोधनंशनैः ॥ अपयातामहाराज ग्लानिं प्राप्ता विचेतसः २ ततो निशायादिवसस्य चाशिवः शिवारुतः संधिरवर्तताडु  
तः ॥ कुशेशयापीडनिभे दिवा करे विलंबमानेऽस्तमुपेत्य पर्वतम् ३ वरासि शक्तयुष्टिर्वरूथचर्मणां विभूषणानां च समाक्षिपन् प्रभाः ॥ दिवं च भूमिं च समानयन्निवप्रि  
यांतुं भानुरुपैति पावकम् ४ महाभ्रुकूटाचलशृंगसन्निभैर्गजैरनेकैरिव वज्रपातितैः ॥ सवैजयंत्यं कुशवर्मयं दृभिर्निपातितैर्नष्टगतिश्चिताक्षितिः ५ हतेश्वरैश्चूर्णित  
पत्त्युपस्क्रेहं ताश्च सूतैर्विपताककेतुभिः ॥ महारथैर्भूः शुशुभे विचूणतैः पुरैरिव मित्रहतैर्नराधिप ६ रथाश्च हृदैः सहसादिभिर्हतैः प्रविद्धभांडाभरणैः पृथग्विधैः ॥  
निरस्तजिह्वा दशनां त्रलोचनैर्धरावभौघोरविरूपदर्शना ७ प्रविद्धवर्माभरणां वरायुधाविपन्नहस्त्यश्वरथानुगानराः ॥ महार्हशय्यास्तरणोचितास्तदा  
क्षितावनाथा इव शरतेहताः ८

वयं त्विति १ । २ । ३ समाक्षिपन् संहरन् समानयन्नेकतानयन् ४ । ५ पत्तयः पादरक्षाः उपस्करा उपकरणानि ६ । ७ । ८

१ । २० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ हते इति १ । २ । ३ असंवाधं अप्रतीवातम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ असमंजसमयुक्तरूपम् ९

अतीव हृष्टाः श्वशृगालवायसावकाः सुपर्णाश्च तृकास्तरक्षवः ॥ यथास्य सृक्पान्यथरक्षसांगणाः पिशाचसंघाश्च सुदारुणारणे ९ त्वचो विनिर्भियापि बन्वसामसृक्  
तथैव मज्जाः पिशितानि चाश्रुवन् ॥ वपां विलुंपंति हसंति गांति च प्रकर्षमाणाः कुण्ठान्यनेकशः १० शरीरसंघातवहा ह्यसृग्जलारथोडुपाकुंजरशैलसंकटा ॥ म  
नुष्यशीषोपलमांसकर्ममाप्रविद्धनानाविधशस्त्रमालिनी ११ भयावहा वैतरणी वदुस्तराप्रवर्तिता योधवरैस्तदानदी ॥ उवाह मध्येन रणाजिरेभृशं भयावहा जीव  
मृतप्रवाहिनी १२ पिबंति चाश्रंति च यत्र दुर्दशाः पिशाचसंघास्तु न दंति भैरवाः ॥ सुनंदिताः प्राणभृता क्षयंकराः समानभक्षाः श्वशृगालपक्षिणः १३ तथा तदा  
योधनमुग्रदर्शनं निशामुखोपेष्टपतिराह्वयधनम् ॥ निरोक्षमाणाः शनकैर्जहर्भराः समुत्थिता नृत्तकवंधसंकुलम् १४ अपेतविध्वस्तमहार्हभूषणं निपातितं शकममं  
महाबलम् ॥ रणेऽभिमन्युं ददृशुस्तदा जनाव्यपोहव्यंसदसं विपावकम् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि तृतीयदिवसावहारे समरभू  
मिवर्णने पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ हते तस्मिन् महावीर्ये सौभद्रे रथयूथपे ॥ विमुक्त रथसन्नाहाः सर्वे निक्षिप्तकार्मुकाः  
१ उपोपविष्टा राजानं परिवार्य युधिष्ठिरम् ॥ तदेव युद्धं ध्यायंतः सौभद्रगतमानसाः २ ततो युधिष्ठिरो राजा विललाप सुदुःखितः ॥ अभिमन्यो हते वीरे  
भ्रातुः पुत्रे महारथे ३ द्रोणानीकमसंवाधं ममाप्रियचिकीर्षया ॥ भित्वा व्यूहं प्रविष्टोऽसौ गोमध्यमिव केसरी ४ यस्य शूरामहेष्वासाः प्रत्यनीकगतारणे ॥ प्रभग्रावि  
निवर्तते कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ५ अत्यंतशत्रुस्माकं येन दुःशासनः शरैः ॥ क्षिप्रं ह्यभिमुखः संख्ये विसंज्ञो विमुखीकृतः ६ सतीर्त्वादुस्तरं वीरो द्रोणानीकमहार्णवम् ॥  
प्राप्य दौःशासनिकार्ष्णिः प्राप्ते वैवस्वतक्षयम् ७ कथं द्रक्ष्यामि कैतेयं सौभद्रे निहतेऽर्जुनम् ॥ सुभद्रां वामहाभागां प्रियं पुत्रमपश्यति ८ किं स्विद्वयमपेतार्थम  
क्लिष्टमसमंजसम् ॥ तावुभौ प्रतिवक्ष्यामोऽपि केशधनं जयौ ९ अहमेव सुभद्रायाः केशवार्जुनयोरपि ॥ प्रियकामो जयाकांक्षी कृतवानिदमप्रियम् १० न लुब्धोऽपि  
घ्यते दोषोल्लोभान्मोहात्प्रवर्तते ॥ मधुलिप्सुर्हि नापश्यं प्रपातमहमीदृशम् ११ यो हि भोज्ये पुरस्कार्यो यानेषु शयनेषु च ॥ भूषणेषु च सोऽस्माभिर्बालो युधिपुर  
स्कृतः १२ कथं हि बालस्तरुणो युद्धानामविशारदः ॥ सदश्वद्वयसंवाधे विषमक्षेममर्हति १३ नो चेद्विवयमप्येनं महीमनुशयीमहि ॥ बीभत्सोऽकोपदीप्तस्य दग्धाः  
कृपणचक्षुषा १४ अलुब्धो मतिमान् महीमान् क्षमावान् रूपवान् बली ॥ वपुष्मान्मानकृद्दीरः प्रियः सत्यपराक्रमः १५ यस्य श्लाघंति विबुधाः कर्माण्यूर्जितकर्मणः ॥  
निवातकवचान्जघ्ने कालकेयांश्च वीर्यवान् १६ महेंद्रशत्रवो येन हिरण्यपुरवासिनः ॥ अक्ष्णोर्निमेषमात्रेण पौलोमाः सगणाहताः १७

१० । ११ । १२ संवाधे गहने १३ एनं अभिमन्युं अनुचेन्नमर्हति शयीमहितदाकोपदीप्तस्य बीभत्सोः कृपणेनावसन्नेन चक्षुषा दग्धमवमहीत्यन्वयः १४ । १५ वपुष्मांस्तेजस्वी १६ । १७



१८ । १९ । २० । २१ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ अथैनं विलपंतं तमित्यादेः शीघ्रं यो ह्युवाकामदित्यंतस्य ग्रंथस्य तात्पर्यं 'ह्यस्तनोऽद्य तनोवापिकामरोगादि  
रूपपृष्ठ ॥ स्वदोषः पुरुषं हंति न शस्त्रिपुमृत्यवः' इति १ । २ । ३ । ४ द्वारं संजनयस्तेति मया उक्त इति संबंधः निवारिताः तमनुमविशंत इति शेषः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० विधिः स्वकर्म सपुत्रमृत्युः  
परम्योऽप्यभयार्थिभ्यो यो ददात्यभयं विभुः ॥ तस्यास्माभिर्न शकितस्त्रा तु मप्यात्मजो बली १८ भयं तु सुमहत्प्राप्तं धार्तराष्ट्रान्महाबलान् ॥ पार्थः पुत्रवधात्कुदः  
कौरवान्शोषयिष्यति १९ सुद्रः सुद्रसहायश्च स्वपक्षक्षयकारकः ॥ व्यक्तं दुर्योधनेऽदृष्टा शोचन्हास्यति जीवितम् २० न मे जयः प्रीतिकरो न राज्यं न चामरत्वं न सुरैः  
सलोकता ॥ इमं समीक्ष्या प्रतिवीर्यपौरुषं निपातितं देवरात्मजात्मजम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वण्युधिष्ठिरप्रलापे एकपञ्चाशत्त  
मोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ संजय उवाच ॥ अथैनं विलपंतं तं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ कृष्णद्वैपायनस्तत्र आजगाम महानृषिः १ अर्चयित्वा यथान्यायमुपविष्टं युधिष्ठि  
रः ॥ अब्रवीच्छोकसंतप्तो भ्रातुः पुत्रवधेन च २ अधर्मयुक्तैर्बहुभिः परिवार्य महारथैः ॥ युध्यमानो महेश्वरैः सौभद्रो निहतो रणे ३ बालश्च बालशुद्धिश्च सौभद्रः पर  
वीरहा ॥ अनुपायेन संग्रामे युध्यमानो विशेषतः ४ मया प्रोक्तः संग्रामे द्वारं संजनयस्वनः ॥ प्रविष्टेऽभ्यंतरे तस्मिन् सैव नेन निवारिताः ५ ननु नाम समं युद्धमेष्टव्यं यु  
द्धजीविभिः ॥ इदं चैवासमं युद्धमीदृशं यत्कृतं परैः ६ तेनास्मिभृशसंतप्तः शोकबाष्पसमाकुलः ॥ शमनैवाधिगच्छामि चित्तयानः पुनः पुनः ७ ॥ संजय उवाच ॥  
तं तथा विलपंतं वै शोकव्याकुलमानसम् ॥ उवाच भगवान् व्यासो युधिष्ठिरमिदं वचः ८ ॥ व्यास उवाच ॥ युधिष्ठिर महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ व्यसने पुनमुह्यं  
ति त्वाद्दशाभरतर्षभ ९ स्वर्गमेषगतः शूराः शत्रून् हत्वा बहून् रणे ॥ अबालसदृशं कर्म कृत्वा वै पुरुषोत्तमः १० अनतिक्रमणियो वै विधिरेष युधिष्ठिर ॥ देवदानवगंधर्वा  
न्मृत्युर्हरति भारत ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इमे वै पृथिवीपालाः शेरते पृथिवीतले ॥ निहताः पृतनामध्ये मृतसंज्ञामहाबलाः १२ नागायुतबलाश्चान्ये वायुवेगव  
लास्तथा ॥ तप्तुते निहताः संख्येतुल्यरूपानरैर्नराः १३ नैषां पश्यामि हंतारं प्राणिनां संयुगे कचित् ॥ विक्रमेणोपसंपन्नास्तपोबलसमन्विताः १४ जेतव्यमि  
ति चान्योन्येषां नित्यं हृदि स्थितम् ॥ अथ चेमेह ताः प्राज्ञाः शेरते विगतायुषः १५ मृता इति च शब्दोऽयं वर्तते च ततोऽर्थवत् ॥ इमे मृता महीपालाः प्रायशो भीमवि  
क्रमाः १६ निश्चेष्टानिरभीमानाः शूराः शत्रुवशंगताः ॥ राजपुत्राश्च संरब्धा वैश्वानरमुखंगताः १७ अत्र मे संशयः प्राप्तः कुतः संज्ञामृता इति ॥ कस्य मृत्युः कुतो मृत्युः  
कथं संहरते प्रजाः १८ हरत्यमरसंकाशतन्मे ब्रूहि पितामह ॥ संजय उवाच ॥ तं तथा परिपृच्छंतं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ आश्वासनमिदं वाक्यमुवाच भगवानृषिः  
१९ ॥ व्यास उवाच ॥ आत्रप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ अंकपनस्य कथितं नारदेन पुरा नृप २० स चापिराजाराजेंद्रपुत्रव्यसनमुत्तमम् ॥ अप्रसह्यत  
मं लोके प्राप्तवानिति मे मतिः २१ ११ । १२ । १३ । १४ अथेति विगतायुष इति शब्देन देहवियोगे पुरुषस्य पारतंत्र्यं प्रतीयते १५ मृता इति शब्देन धात्वर्थानुगमात् प्राणत्यागे पुरुषस्यास्वातं  
त्र्यं प्रतीयते ततः पुरुषं किमन्यो मारयति उत स्वयमेव स्वात्मानं मारयतीति प्रश्नार्थः १६ । १७ कस्य मृत्युः कइति शेषः अंतिमपक्षे कुतो हेतोः पुमान् स्वयं स्वस्य मृत्युमर्थतीत्यर्थः १८ । १९ । २० । २१

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ श्रेष्ठः श्रोत्रादिच्छिद्रेष्ठः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

तदहं संप्रवक्ष्यामि मृत्योः प्रभवमुत्तमम् ॥ ततस्त्वं मोक्ष्यसे दुःखात्स्नेहबंधनसंश्रयात् २२ समस्तपापराशिघ्नं शृणु कीर्तय तोमम ॥ धन्यमाख्यानमायुष्यं शोकघ्नं  
पुष्टिवर्धनम् २३ पवित्रमारिसंघघ्नं मंगलानां च मंगलम् ॥ यथैव वेदाध्ययनमुपाख्यानमिदं तथा २४ श्रवणीयं महाराज प्रातर्नित्यं नृपोत्तमैः ॥ पुत्रानायुष्मतोरा  
ज्यमीहमानैः श्रियंतथा २५ पुरा कृतयुगे तात आसीद्राजा ह्यकंपनः ॥ सशत्रुवशमापन्नो मध्ये संग्राममूर्धनि २६ तस्य पुत्रो हरिर्नाम नारायणसमो बली ॥ श्रीमान्  
कृतास्त्रो मेधावी युधिष्ठिरकोपमो बली २७ सशत्रुभिः परिवृतो बहुधारणमूर्धनि ॥ व्यस्यन्बाणसहस्राणि यो धेपुच गजेपुच २८ सकर्मदुष्करं कृत्वा संग्रामे शत्रुतापनः ॥  
शत्रुभिर्निहतः संख्ये पृतनायां युधिष्ठिर २९ सराजाप्रेतकृत्यानि तस्य कृत्वा शुचान्वितः ॥ शोचन्न हरिर्नाम त्रौच नालभत्सुखमात्मनः ३० तस्य शोकं विदेत्वा तु  
पुत्रव्यसनसंभवम् ॥ आजगामाथ देवर्षिर्नारदोऽस्य समीपतः ३१ स तुराजामहाभागो हृष्टा देवर्षिस्तमम् ॥ पूजयित्वा यथान्यायं कथामकथयत्तदा ३२ तस्य  
सर्वसमाचष्ट यथावृत्तं नरेश्वरः ॥ शत्रुभिर्विजयं संख्ये पुत्रस्य च वर्धतथा ३३ मम पुत्रो महावीर्य इन्द्रविष्णुसमयुतिः ॥ शत्रुभिर्बहुभिः संख्ये पराक्रम्य हतो बली ३४  
कृष्णमृत्युर्भगवन्किं वीर्यबलपौरुषः ॥ एतदिच्छामि तत्त्वेन श्रोतुं मतिमतां वर ३५ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा नारदो वरदः प्रभुः ॥ आख्यानमिदमाचष्ट पुत्रशोकाप  
हं महत् ३६ ॥ नारद उवाच ॥ शृणुराजन्महाबाहो आख्यानं बहुविस्तरम् ॥ यथावृत्तं श्रुतं चैव मयाऽपि वसुधाधिप ३७ प्रजाः मृष्टातदा ब्रह्मा आदिसर्गो विता  
महः ॥ असंहृतं महातेजा हृष्टा जगदिदं प्रभुः ३८ तस्य चित्तं समुत्पन्ना संहारं प्रति पार्थिव ॥ चित्तयन्न ह्यसौ वेदसंहारं वसुधाधिप ३९ तस्य रोषान्महाराज खेभ्यो  
ऽग्निरुदतिष्ठत ॥ तेन सर्वादिशो व्याप्ताः सातर्देशादि धक्षता ४० ततो दिवं भुवं चैव ज्वालामालासमाकुलम् ॥ चराचरं जगत्सर्वं ददाह भगवान्प्रभुः ४१ ततो हतानि  
भूतानि चराणि स्थावराणि च ॥ महता क्रोधवेगेन त्रासयन्निव वीर्यवान् ४२ ततोरुद्रो जटीस्थानुर्निशाचरपतिर्हरः ॥ जगाम शरणं देवं ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ४३  
तस्मिन्नापतिते स्थानौ प्रजानां हितकाम्यया ॥ अब्रवीत्परमो देवो ज्वलन्निव महामुनिः ४४ किं कुर्म कामं कामार्हं कामाज्जातोऽसि पुत्रक ॥ करिष्यामि प्रियं सर्वं  
हि स्थानो यदितिच्छसि ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ स्थानुरुवाच ॥ प्रजा  
सर्गनिमित्तं हि कृतो यत्नस्त्वया विभो ॥ त्वयामृष्टाश्च वृद्धाश्च भूतग्रामाः पृथग्विधाः १ तास्तवेह पुनः क्रोधात्प्रजादह्यंति सर्वशः ॥ तादृष्ट्वा मम कारुण्यं प्रसीद भगव  
न्प्रभो २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ संहर्तुं न च मे काम एतदेवं भवेदिति ॥ पृथिव्या हितकामं तु ततो मां मन्युराविशत् ३



४ अप्रमेयस्यानंतस्य जगत् इति शेषः अहिंस्यस्येति वार्थः ५ संहारार्थमारुपः रोषमाकाषीः किमु प्रसीदस्व ६ तवेति अनागतादिप्रकारप्रयुक्तं सर्वदेवजगदस्तु न त्वस्य निरन्वयोच्छेदः कार्य इत्याशयः  
 ७ । ८ । ९ तव रोषेन स्यादिति मम ह्यं वरास्त्वितियोजना १० । ११ उत्सन्नजननाः प्रक्षीणसंतानाः १२ आदीति मां लोकसंतानेनियोज्यकं यं लोकान्नाशयसीत्यर्थः १३ । १४ । १५ प्रवृत्तं कर्म  
 इयं हि मां सहा देवी भारती समचूचुदत् ॥ संहारार्थं महादेव भारेणाभिहता सती ४ ततोऽहं नाधिगच्छामि तथा बहुविधं तदा ॥ संहारमप्रमेयस्य ततो मां मन्युराविशत्  
 ५ ॥ रुद्र उवाच ॥ संहारार्थं प्रसीदस्व मारुपो वसुधाधिप ॥ मा प्रजाः स्थावराश्चैव जंगमाश्च व्यनीनशः ६ तव प्रसादाद्भगवान्निदेव तं त्रिधा जगत् ॥ अनागतम  
 तीतं च यच्च संप्रति वर्तते ७ भगवन् क्रोधसंदीप्तः क्रोधादग्निं वासृजत् ॥ सदहस्य इमं कूटानि दुर्मांश्च सरितस्तथा ८ पल्वलानि च सर्वाणि सर्वे चैव तृणोलपाः ॥ स्था  
 वरं जंगमं चैव निःशेषं कुरु ते जगत् ९ तदेतद्भस्म साहूतं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ प्रसीद भगवन्सत्त्वं रोषेन स्याद्दरो मम १० सर्वे हि सृष्टान इयं ते तव देव कथंचन ॥ त  
 स्मान्निवर्ततां तेजस्त्वय्येवेदं प्रलीयताम् ११ तत्पश्य देव सुभृशं प्रजानां हितकाम्यया ॥ यथेमे प्राणिनः सर्वे निवर्तन्तस्तथा कुरु १२ अभावं नेह गच्छेयुस्त्वन्न जन  
 नाः प्रजाः ॥ आदिदेव नियुक्तोऽस्मि त्वया लोके पुलोककृत् १३ मा विनश्ये जगन्नाथ जगत्स्थावरजंगमम् ॥ प्रसादाभिमुखं देवं तस्मादेवं ब्रवीम्यहम् ॥ १४ ॥  
 ॥ नारद उवाच ॥ श्रुत्वा हि वचनं देवः प्रजानां हितकारणे ॥ तेजःसंधारयामास पुनरेवांतरात्मनि १५ ततोऽग्निमुपसंहृत्य भगवान्लोकसत्कृतः ॥ प्रवृत्तं च निवृत्तं  
 च कथयामास वै प्रभुः १६ उपसंहरतस्तस्य तमाग्निं रोषं जंतथा ॥ प्रादुर्बभूव विश्वेभ्यो गोभ्यो नारी महात्मनः १७ कृष्णरक्ता तथा पिंगारक्ता जिह्वास्यलोचना ॥ कुं  
 डलाभ्यां चराजैर्द्रुतसाभ्यां तप्तभूषणा १८ सानिःमृत्यु तथा खेभ्यो दक्षिणां दिशमाश्रिता ॥ स्मयमाना च साऽवेक्ष्य देवौ विश्वेश्वराबुभौ १९ तामाहूय तदा देवोलो  
 कादिनिधनेश्वरः ॥ मृत्यो इति महीपाल जहि चे मां प्रजा इति २० त्वं हि संहारबुद्ध्याऽथ प्रादुर्भूता रुषो मम ॥ तस्मात्संहर सर्वास्त्वं प्रजाः सजडपंडिताः २१ मम  
 त्वं हि नियोगेन ततः श्रेयो ह्यवाप्स्यसि ॥ एवमुक्ता तु सा तेन मृत्युः कमललोचना २२ दध्यौ चात्यर्थं मबला प्ररुदच सुस्वरम् ॥ पाणिभ्यां प्रतिजग्राह तान्यश्रूणि  
 पितामहः ॥ सर्वभूतहितार्थाय तां चाप्यनुनयतदा २३ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि मृत्युकथने त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥  
 ॥ नारद उवाच ॥ विनीय दुःखमबला आत्मन्येव प्रजापतिम् ॥ उवाच प्रांजलिर्भूत्वाल ते वावर्जिता पुनः १ ॥ मृत्यु उवाच ॥ त्वया सृष्टा कथं नारी ईदृशी वदतां  
 वर ॥ कूरं कर्माहितं कुर्यात्तदेव किमु जानती २ विभेम्यहमधर्माद्धि प्रसीद भगवन्प्रभो ॥ प्रिया पुत्रान्वयस्यांश्च भ्रातृन्मातृः पितृन्पत्नीन् ३ अपभ्यास्यंति मे देव  
 मृतेष्वेभ्यो विभेम्यहम् ॥ कृपणानां हि रुदतां ये पतंत्यश्रुविदवः ४

सृष्टिहेतुं निवृत्तं कर्म सोऽहं कथयामास ११ गोभ्यं हं त्रिधा चिच्छेभ्यः १० । १८ देवौ ब्रह्मरुद्रौ १९ देवौ ब्रह्मा मरणं मृत्युं प्राणवियोगस्तमन्यस्येच्छतीति मृत्युरित्यर्थः इति आहेशेषः २० रुषो रोषात् २१ । २२ । २३ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥  
 विनीयेति लतेवेति त्वदेकशरण्यत्वे दृष्टांतः १ । २ । ३ प्रिया दीनं प्रीतिमिति शेषः तत्सर्वं धिनः अपभ्यास्यंति परानिष्ठितं नमपध्वानं मृतेषु मयामारिषेणुलोकेषु सत्सु भेमां ४

यमः शास्ता मृत्युः प्राणवियोगकर्त्री देवता ५ उदग्रनखेन अंजलिना विनयोपेता शरणागतास्मीत्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ अपमन्युना गताऽपयंतेत्यर्थः १४ । १५

तेभ्योऽहं भगवन्भीता शरणं त्वां श्रमागता ॥ यमस्य भवनं देव गच्छेयं न सुरोत्तम ५ कायेन विनयोपेता मूर्ध्ना दग्रनखेन च ॥ एतदिच्छाम्यहं कामं त्वतो लोकपितामह  
 ६ इच्छेयं त्वत्प्रसादाद्धितपस्तुं प्रजेश्वर ॥ प्रदिशे मं वरं देव त्वं मं ह्यं भगवन्प्रभो ७ त्वया ह्युक्ता गमिष्यामि धेनुकाश्रममुत्तमम् ॥ तत्र तप्स्ये तपस्तीव्रं तवैवाराध  
 नेरता ८ न हि शक्यामि देवेश प्राणान्प्राणभृतां प्रियान् ॥ हर्तुं विलपमानानां मधर्मादभिरक्षमाम् ९ ॥ ब्रह्म उवाच ॥ मृत्यो संकल्पिताऽसित्वं प्रजासंहारहेतुना ॥  
 गच्छ संहर सर्वास्त्वं प्रजामाते विचारणा १० भविता त्वे तदेवं हि नैतज्जावन्यथा भवेत् ॥ भवत्वं निर्दिता लोके कुरुष्व वचनं मम ११ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्ताऽभव  
 त्प्रीता प्रांजलिर्भगवन्मुखी ॥ संहारे नाकरोद्धि प्रजानां हितकाम्यया १२ तूष्णीमासीत्तदा देवः प्रजानामीश्वरेश्वरः ॥ प्रसादं चागमत्क्षिप्रमात्मनैव प्रजापतिः  
 १३ स्मयमानश्च देवेश लोकान्सर्वानवेक्ष्य च ॥ लोकास्त्वासन्यथा पूर्वं दृष्टास्तेनापमन्युना १४ निवृत्तरोषे तस्मिन् भगवत्यपराजिते ॥ साकन्याऽपि जगामा  
 थसमीपात्तस्य धीमतः १५ अपसृत्या प्रतिश्रुत्य प्रजासंहरणं तदा ॥ त्वरमाणा चराजैर्द्रुमृत्युर्धेनुकमभ्यगात् १६ सा तत्र परमं तीव्रं च चारवतमुत्तमम् ॥ सा तदा  
 ह्येकपादेन तस्थौ पद्मानिषोडश १७ पंचचाब्दानिकारुण्यात्प्रजानां तु हितैषिणी ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यः प्रियेभ्यः सन्निवर्त्य सा १८ ततस्त्वेकेन पादेन पुनरन्या  
 निसप्त वै ॥ तस्थौ पद्मानिषट्चैव सप्तचैकं च पार्थिव १९ ततः पद्मायुतं तां तमृगैः सह च चारसा ॥ पुनर्गत्वा ततो नंदां पुण्यां शीतामलोदकाम् २० अप्सु वर्षसहस्रा  
 णि सप्तचैकं च सा जयत् ॥ धारयित्वा तु नियमं नंदायां वीतकल्मषा २१ सा पूर्वं कौशिकीं पुण्यां जगाम नियमौ धिता ॥ तत्र वायुजलाहाराचचारनियमं पुनः २२ पंच  
 गंगासुसापुण्याकन्यावेतसकेषु च ॥ तपोविशेषैर्बहुभिः कर्षयद्देहमात्मनः २३ ततो गत्वा तु सा गंगामहामेरुं च केवलम् ॥ तस्थौ चाश्मे वनिश्चेष्टा प्राणायामपरायणा  
 २४ पुनर्हि मवतो मूर्ध्नि यत्र देवाः पुराऽयजन् ॥ तत्रांगुष्ठेन सा तस्थौ निखर्वपरमाशुभा २५ पुष्करेष्वथ गोकर्णेनैमिषे मलयेतथा ॥ अपाकर्षत्स्वकंदं देहं नियमैर्मानस  
 प्रियैः २६ अनन्यदेवतानित्यं दृढभक्तापितामहे ॥ तस्थौ पितामहं चैव तोषयामास धर्मतः २७ ततस्तामब्रवीत्प्रीतो लोकानां प्रभवोऽव्ययः ॥ सौम्येन मन  
 साराजन्प्रीतः प्रीतमनास्तदा २८ मृत्यो किमिदमत्यंतं तपांसि चरसीतिह ॥ ततोऽब्रवीत्पुनर्मृत्युर्भगवंतं पितामहम् २९ नाहं हन्यां प्रजादेव स्वस्थाश्चाक्रोशती  
 स्तथा ॥ एतदिच्छामि सर्वेश त्वतो वरमहं प्रभो ३० अधर्मभयभीताऽस्मि ततो हंतप आस्थिता ॥ भीतायास्तु महाभाग प्रयच्छाभयमव्यय ३१ आर्त्ता चानागसी  
 नारीयाचामि भवमेगतिः ॥ तामब्रवीत्ततो देवो भूतभव्यमविष्यवित् ३२

अप्रतिश्रुत्यां गीकृत्य १५ पञ्चाशत्तमोऽध्यायः प्राणवियोगात्तानिषोडशपंच १० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२



१६।१७।१८।१९।२० द्विजैरुक्तो नारदस्तथेत्युक्तासृजयमब्रवीदित्यन्वयः २१ यस्यमूत्रादिकं कांचनं तं पुत्रं ववेदितिसंबंधः २२ क्लेदः श्लेष्मादिः २३ सुवर्णं धीविरित्यनेन गंधूपादिकमपि कांचनं भवतीति  
पाणिग्रहणमंत्राश्च प्रथितं वरलक्षणम् ॥ न त्वेषां निश्चितानिष्ठानिष्ठासप्तपदी स्मृता १६ अनुत्पन्ने च कार्यार्थे मां त्वं व्याहृतवानसि ॥ तस्मात्त्वमपि न स्वर्गं गमिष्य  
सिमया विना १७ अन्योन्यमेवं शस्वावैतस्थतुस्तत्र तौ तदा ॥ अथ सोऽपि नृपो विप्रान् पानाच्छादनभोजनैः १८ पुत्रकामः परं शक्तया यज्ञाच्चोपाचरच्छुचिः ॥ त  
स्य प्रसन्ना विप्रैर्द्राः कदाचित् पुत्रमीप्सवः १९ तपःस्वाध्यायनिरता वेदे वेदांगपारगाः ॥ सहितानारदं प्राहुर्देह्यस्मै पुत्रमीप्सितम् २० तथेत्युक्ता द्विजैरुक्तः सृजयं  
नारदोऽब्रवीत् ॥ तुभ्यं प्रसन्नाराजर्षे पुत्रमीप्संति ब्राह्मणाः २१ वरं वृणीष्व भद्रं ते यादृशं पुत्रमीप्सितम् ॥ तथोक्तः प्रांजली राजा पुत्रं ववेद गुणान्वितम् २२ यज्ञ  
स्विनं कीर्त्तिमंतं तेजस्विनमरिंदमम् ॥ यस्य मूत्रं पुरीषं च क्लेदः स्वेदश्च कांचनम् २३ सुवर्णं धीविरित्येवं तस्य नामा भवत्कृतम् ॥ तस्मिन् वरप्रदानेन वर्धयत्यमितं  
धनम् २४ कारयामास नृपतिः सौवर्णं सर्वमीप्सितम् ॥ गृहप्राकारदुर्गाणि ब्राह्मणावसथान्यपि २५ शय्यासनानि यानानि स्थालीपिठराजनम् ॥ तस्य राज्ञोऽ  
पि यद्देशमवाह्याश्चोपस्कराश्च ये २६ सर्वतत्कांचनमयं कालेन परिवर्धितम् ॥ अथ दस्युगणाः श्रुत्वा दृष्ट्वा चैनं तथा विधम् २७ संभूय तस्य नृपतेः समारब्धाश्चि  
कीर्षितुम् ॥ केचित् तत्राब्रुवन् राज्ञः पुत्रं गृह्णीमवेस्वयम् २८ सोऽस्याकरुः कांचनस्य तस्य यत्नं च रामहे ॥ ततस्ते दस्यवो लुब्धाः प्रविश्य नृपतेर्गृहम् २९ राजपु  
त्रं तथाऽऽजन्तुः सुवर्णं धीविनं बलात् ॥ गृह्येन मनुपायज्ञानी त्वाऽऽरण्यमचेतसः ३० हत्वा विशस्य चापश्यन् लुब्धावसुनर्किंचन ॥ तस्य प्राणैर्विमुक्तस्य नष्टं  
द्वरदं वसु ३१ दस्यवश्च तदाऽन्योन्यं जघ्नुर्मुखा विचेतसः ॥ हत्वा परस्परं नष्टाः कुमारं चाब्रुतं भुवि ३२ असंभाव्यं गताघोरं नरकं दुष्टकारिणः ॥ तं दृष्ट्वा निहतं पु  
त्रं वरदं तं महातपाः ३३ विललाप सुदुःखार्तो बहुधा करुणं नृपः ॥ विलपंतं निश्म्याथ पुत्रशोकहतं नृपम् ३४ प्रत्यदृश्य तं देवर्षिं नारदस्तस्य सन्निधौ ॥ उवाच  
चैनं दुःखार्तं विलपंतं चेतसम् ३५ सृजयं नारदोऽभ्येत्य तन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ कामानामवितृप्तस्त्वं सृजयेह मरिष्यसि ३६ यस्य चैते वयं गेहेऽपि ता ब्रह्मवादिनः ॥  
आविक्षितं मरुतं च मृतं सृजय शुश्रुम ३७ संवर्तो याजयामास र्षयः वै नृहस्पतेः ॥ यस्मै राजर्षये प्रादाद्धनं स भगवान् प्रभुः ३८ हैमं हि मवतः पादं यियक्षोर्विविधैः स  
वैः ॥ यस्य सेंद्रामरगणा बृहस्पतिपुरोगमाः ३९ देवा विश्वमृजः सर्वे यजनांते समासते ॥ यज्ञवाटस्य सौवर्णः सर्वे चासन्परिच्छदाः ४० यस्य सर्वतदा ह्यन्नं मनोभिप्रा  
यं गं शुचि ॥ कामतोऽबुभुजुर्विप्राः सर्वे चान्नार्थिनो द्विजाः ४१ पयोदधिघृतं क्षौद्रं मक्ष्यं भोज्यं च शोभनम् ॥ यस्य यज्ञेषु सर्वेषु वासां स्याभरणानि च ४२ ईप्सितान्यु  
पतिष्ठंते प्रहृष्टा न्वेदपारगा ॥ मरुतः परिवेष्टारो मरुतस्या भवन् गृहे ४३ आविक्षितस्य राजर्षेर्विश्वे देवाः समासदः ॥ यस्य वीर्यवतो राज्ञः सुवृष्ट्या सस्य संपदः ४४  
सूचितं २४।२५।२६।२७ चिकीर्षितुमपकारं कर्तुं कृत्सिसायाभित्यस्य रूपं २८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८ सर्वे वृद्धाः ३९।४०।४१।४२।४३।४४

४५।४६।४७।४८ चतुर्भद्रतरः धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्याणि चत्वारि भद्राणि धर्मार्थकाममलानीत्यन्ये । 'वित्तदानसमेतं ज्ञानमगर्वं जमान्वितं शौर्यं । भोगः संगविहीनो दुर्लभमेतच्चतुर्भद्रम्' इति वा  
स्वयात्त्वतः ४९ तुभ्यं तव मरुतास्त्वं निर्गुणस्त्वत्तोऽपि निर्गुणस्त्वत्पुत्र इति न तदर्थो कोऽपि कइति भावः अयज्वानमदाक्षिण्यं पुत्रमभिलक्ष्य मानुतप्यथाः हे श्वेत्यश्वित्यपुत्र इति व्याहरन् नारदः सृजयं  
हविर्भिस्तर्पितायेन सम्यक् कृत्तैर्दिवौकसः ॥ ऋषीणां च पितृणां च देवानां सुखजीविनाम् ४५ ब्रह्मवर्चश्रुतिमुखैः सर्वेर्दानैश्च सर्वदा ॥ शयनासनपानानि स्वर्णरा  
शीश्च दुस्त्यजाः ४६ तत्सर्वममितं वित्तं दत्तं विप्रैश्च इच्छया ॥ सोऽनुध्यातस्तु शक्रेण प्रजाः कृत्वानिरामयाः ४७ श्रद्धधानो जितान् लोकान् गतः पुण्यदुहोऽश्वयान् ॥  
सप्रजः सनृपामात्यः सदारपत्यबांधवः ४८ यौवनेन सहस्राब्दं मरुतो राज्यमन्वशात् ॥ सचेन्ममारमृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ४९ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनु  
तप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् ५० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥  
॥ नारद उवाच ॥ सुहोत्रं नाम राजानं मृतं सृजय शुश्रुम ॥ एकवीरमशक्यं तममरे रभिवीक्षितुम् १ यः प्राप्य राज्यं धर्मेण ऋत्विग्ब्रह्मपुरोहितान् ॥ अपृच्छ दात्म  
नः श्रेयः पृष्ट्वा तेषां मते स्थितः २ प्रजानां पालनं धर्मोदानमिज्याद्विषजयः ॥ एतत्सुहोत्रो विज्ञाय धर्मेणैच्छद्दनागमम् २ धर्मणाराधयन् देवान्वाणैः शत्रून् जयं  
स्तथा ॥ सर्वाण्यपि च भूतानि स्वगुणैरप्यरंजयत् ४ यो भुक्ते मांसं सुमतीं ल्लेच्छाटविकवर्जिताम् ॥ यस्मै वर्षपर्जन्यो हिरण्यं परिवत्सरान् ५ हेरण्यास्त ब्रवाहि  
न्यः स्वैरिण्यो व्यवहन्पुरा ॥ ग्राहान् कर्कटकांश्चैव मत्स्यांश्च विधान्वहन् ६ कामान्वर्षति पर्जन्यो रूपानि विविधानि च ॥ सौवर्णान्य प्रमेयाणि वाप्यश्वक्रोशं  
मिताः ७ सहस्रं वामनां कुञ्जात्तन्मकरकच्छपान् ॥ सौवर्णान्विहितान् दृष्ट्वा ततोऽस्मयत वै तदा ८ तत्सुवर्णमपयंतं राजर्षिः कुरुजांगले ॥ ईजानो वितते यज्ञे  
ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ९ सोऽश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च ॥ पुण्यैः क्षत्रिययज्ञैश्च प्रभूतवरदक्षिणैः १० काम्यनैमित्तिका जस्रैरिष्टांगतिमवाप्तवान् ॥ सचेन्म  
मारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ११ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि  
अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ नारद उवाच ॥ राजानं पौरवंशीरं मृतं सृजय शुश्रुम ॥ सहस्रं यः सहस्राणां श्वेतानश्चानवा  
सृजत् १ तस्याश्वमेधे राजर्षेर्देशादेशात्समीयुषाम् ॥ शिक्षाक्षरविधिज्ञानां नासीत्संख्या विपश्चिताम् २ वेदविद्यावतस्त्रातावदान्याः प्रियदर्शनाः ॥ सुमिक्षा  
च्छादनगृहाः सुशय्यासनभोजनाः ३ नटनर्तकगंधर्वैः पूर्णकैर्धर्मानकैः ॥ नित्योद्योगैश्च क्रीडादिस्तत्र स्मपरिहर्षिताः ४ यज्ञेयज्ञेयथाकालं दक्षिणाः सोऽत्यका  
लयत् ॥ द्विपादशसहस्राख्याः प्रमदाः कांचनप्रभाः ५

प्रतीतिव्यासवाक्यम् ५० ॥ इति द्रोणपर्वणि दीक्षायां पंच

पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ अ ॥ ॥ सुहोत्रमिति १।२।३।४।५ हेरण्याहिरण्यमग्राहादयोऽपि बाहिन्योनयः स्वैरिण्यः सर्वजनोपयोग्याः ६।७।८।९।१०।११  
१२ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीक्षायां पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ अ ॥ ॥ राजानमिति १।२।३ पूर्णकैः स्वर्णचूडैः डाकुलता इति दाक्षिणात्यप्रसिद्धैः वर्धमानकैरारार्तिकहस्तैः ४।५



६ धूर्युजार्थाः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ इति द्रोणपर्वणिटीकायां सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ शिविमिति पयवेष्टयत्स्वाधीनामकरोत् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

सध्वजाः सपताकाश्चरथाहेममयास्तथा ॥ यः सहस्रं सहस्राणिकन्याहेमविभूषिताः ६ धूर्युजाश्च गजारूढाः सहस्रक्षेत्रगोशताः ॥ शतं शतं सहस्राणि स्वर्णमालीम  
हात्मनाम् ७ गवांसहस्रानुचरान्दक्षिणामत्यकालयत् ॥ हेमशृंग्योरौप्यसुराः सवत्साः कांस्यदोहनाः ८ दासीदासखरोष्ठाश्च प्रादादाजाविकंबहु ॥ रत्नानां विवि  
धानां च विविधांश्चात्र पर्वतान् ९ तस्मिन्संवितते यज्ञे दक्षिणामत्यकालयत् ॥ तत्रास्य गाथागायंतिये पुराणविदो जनाः १० अंगस्य यजमानस्य स्वधर्माधिगताः  
शुभाः ॥ गुणोत्तरास्तु क्रतवस्तस्यासन्सर्वकामिकाः ११ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनुत्प्यथाः ॥ अयज्ज्वानमदा  
क्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ नारद उवाच ॥  
शिविमौ शीनरंचापि मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ यद्दामां पृथिवीं सर्वां च भवत्पर्यवेष्टयत् १ साद्रिद्वीपार्णववनारथघोषेण नादयन् ॥ सशिविर्वैरिपूत्रित्यं मुख्यान्निघ्नन्सपत्न  
जित् २ तेन यज्ञैर्बहुविधैरिष्टं पर्याप्तदक्षिणैः ॥ सराजावीर्यवान्धीमानवाप्यवसुपुष्कलम् ३ सर्वमूर्धाभिषिक्तानां संमतः सोऽभवत्शुधि ॥ अयजच्चाश्वमेधैर्यो विजि  
त्य पृथिवीमिमाम् ४ निरगलैर्बहुफलैर्निष्ककोटिसहस्रदः ॥ हस्त्यश्वपशुभिर्धान्यैर्भृगैर्गोजाविभिस्तथा ५ विविधां पृथिवीं पुण्यां शिविर्ब्राह्मणसात्करोत् ॥ याव  
त्यो वर्षतो धारायावत्यो दिवितारकाः ६ यावत्यः सिकतागां गयो यावन्मेरोर्महोपलाः ॥ उदन्वतिचयावंति रत्नानि प्राणिनोऽपि च ॥ तावतीरददद्वा वै शिविरौशी  
नरोऽध्वरे ७ नोयंतारं धुरस्तस्य कंचिदन्यं प्रजापतिः ॥ भूतं भव्यं भवंतं वानाध्यगच्छन्नरोत्तमम् ८ तस्यासन्वि विधाय ज्ञाः सर्वकामैः समन्विताः ९ हेमयूपास  
नगृहाहेमप्राकारतोरणाः ॥ शुचिस्वाद्ब्रह्मपानं च ब्राह्मणाप्रयुतायुताः १० नानाभक्ष्यैः प्रियकथाः पयोदधिमहाहदाः ॥ तस्यासन्नयज्ञवाटे पुनयः शुभ्रान्नपर्वताः  
११ पिवत्स्नातत्खादध्वमिति यद्रोचते जनाः ॥ यस्मै प्रादाद्वरं रुद्रस्तुष्टुः पुण्येन कर्मणा १२ अक्षयं ददतो वित्तं श्रद्धाकीर्तिस्तथा क्रियाः ॥ यथोक्तमेव भूतानां प्रिय  
त्वं स्वर्गमुत्तमम् १३ एतान् लब्ध्वा वरानिष्टानां शिविः काले दिवं गतः ॥ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया १४ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनुत्प्यथाः ॥ अय  
ज्ज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये अष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥  
॥ नारद उवाच ॥ रामं दाशरथिं चैव मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ यं प्रजा अन्वमोदंतपिता पुत्रानि वीरसान् १

त्रैकालिकेषु राजसुतवन्धराजानं तस्याशिवैर्धृत्ः कार्यभारस्य यंतारं बोद्धारं प्रजापतिः स्रष्टास्वसृष्टीनाध्यगच्छत् ८ । ९ । १० । ११ । १२ ददतो राज्ञो विद्यादिकमक्षयमस्त्वितिरुद्रो वरं ददा  
वितिसंबंधः १३ । १४ । १५ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां सप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ राममिति प्रजानां पुत्रवत्प्रियोऽभूदित्यर्थः १

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ पृथिव्यां मानुषाणां प्रत्यक्षादेवादयो विचरन्ति पुण्यातिशयात् १२ प्राणो बलं प्राणादयश्च तदन्यया प्राणाद्यन्यथाभावेन नाहीयंत अतिश्वासानिःश्वा  
सादयोरोगानां भवन्नित्यर्थः १३ । १४ । १५ निष्पूर्तं तटाकारमादि हुतमिष्टं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ राममभिरामम् २३ । २४ । २५ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां मेकोनप  
असंख्येया गुणायस्मिन्नासन्नमिततेजसि ॥ यश्चतुर्दशवर्षाणि निदेशात्पितुरच्युतः २ वने वनितया सार्धं भवसलक्ष्मणाग्रजः ॥ जघान च जनस्थाने राक्षसान्मनु  
जर्षभः ३ तपस्विनारक्षणार्थं सहस्राणि चतुर्दश ॥ तत्रैव वसतस्तस्य रावणो नाम राक्षसः ४ जहार भार्यां वैदेहीं संमोह्यैनं सहानुजम् ॥ तमागस्कारिणं रामः पौल  
स्त्यमजितं परैः ५ जघान समरे रुद्रः पुरे वच्यं वक्रोऽध्वकम् ॥ सुरासुरैरवध्यंतं देवब्राह्मणकंटकम् ६ जघान समहाबाहुः पौलस्त्यं सगणं रणे ॥ सप्रजानुग्रहं लब्ध्वा त्रि  
दशैरभिपूजितः ७ व्याप्य कृत्स्नं जगत्कृत्या सुरार्षिगणसेवितः ॥ सप्राप्य विविधं राज्यं सर्वभूतानुकंपकः ८ आजहार महायज्ञं प्रजाधर्मेण पालयन् ॥ निरगलं सजा  
रूथ्यमश्वमेधं च तं विभुः ९ आजहार सुरेशस्य हविषामुदमाहरत् ॥ अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैरीजे बहुगुणैर्नृपः १० क्षुत्पिपासेऽजयद्रामः सर्वरोगांश्च देहिनाम् ॥ सत  
तं गुणसंपन्नो दीप्यमानः स्वतेजसा ११ अति सर्वाणि भूतानि रामो दाशरथिर्बभौ ॥ ऋषीणां देवतानां च मानुषाणां च सर्वशः ॥ पृथिव्यां सहवासोऽभूद्रामेराज्यं प्रशा  
सति १२ नाहीयत तदा प्राणः प्राणिनां तदन्यथा ॥ प्राणोऽपानः समानश्च रामेराज्यं प्रशासति १३ पर्यदीप्यंतते जासितदाऽनर्थाश्च नाभवन् १४ दीर्घायुषः प्र  
जाः सर्वा युवानप्रियते तदा ॥ वेदैश्चतुर्भिः सुप्रीताः प्राप्नुवंति दिवौकसः १५ हव्यं कव्यं च विविधं निष्पूर्तं हुतमेव च ॥ अदंशमशकादेशान् पृथ्यालसरीसृपाः १६  
नाप्सु प्राणभृतां मृत्युर्ना काले ज्वलनोऽदहत् ॥ अधर्मरुचयो लुब्धा मूर्खा वाना भवंस्तदा १७ शिष्टेष्टप्राज्ञकर्माणः सर्वे वर्णास्तदाऽभवन् ॥ स्वधां पूजां च रक्षोभिर्ज  
नस्थाने प्रणाशिताम् १८ प्रादान्निहत्य रक्षांसि पितृदेवेभ्य ईश्वरः ॥ सहस्रपुत्राः पुरुषा दशवर्षशतायुषः १९ न च ज्येष्ठाः कनिष्ठेभ्यस्तदा श्राद्धान्यकारयन् ॥  
श्यामो युवालो हिताक्षो मत्तमातंगविक्रमः २० आजानुबाहुः शुभुजः सिंहस्कंधो महाबलः ॥ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च २१ सर्वभूतमनः कांतो रामो राज्य  
मकारयत् ॥ रामो रामो राम इति प्रजानामभवत्कथा २२ रामाद्रामं जगद्भूद्रामेराज्यं प्रशासति ॥ चतुर्विधाः प्रजारामः स्वर्गे नीत्वा दिवं गतः २३ आत्मानं संप्रति  
ष्ठाप्य राजवंशमिहाष्टधा ॥ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया २४ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनुत्प्यथाः ॥ अयज्ज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन्  
२५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये एकोनपष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ भगीरथं च राजानं मृतं सृ  
जय शुश्रुम् ॥ येन भागीरथी गंगा च यनैः कांचनैश्चिता १ यः सहस्रं सहस्राणां कन्याहेमविभूषिताः ॥ राज्ञश्च राजपुत्रांश्च ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत २

ष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ भगीरथमिति चयनैः कांचनैश्चिता स्वर्गेष्टकर्मयः कर्त्तव्यं स्थंडिलेर्व्यासा चयनैरिष्टकासोपानैर्वाकूलद्वयेऽद्रमात्संगमपर्यंतं निश्चितेति वार्थः १  
राज्ञश्च राजपुत्रांश्च ब्राह्मणेभ्यः अमन्यत दत्तवान् २



३ । ४ येन हेतुना उपह्वरे समीपे भूयसीर्दक्षिणादवत्तराजा आस्ते तेन हेतुना गंगाजनी वमारेण आक्रान्ता वेत्रयष्टिवतीरप्रदेशे न ति प्राप्ता सती अतिव्याधिताऽस्तस्यां के निषसादह दक्षिणाभारेण तीरप्र  
देशेऽथ न तेषां बाहोराज्ञां कर्पयन्तमागतमित्यर्थः ५ तथा तेन प्रकारेण गंगा उरुं भारम् अनुते इति वा योगात् उर्वशी अभवत् । द्वितीयपक्षे एषोदरादि स्वादादेर्हृस्त्वम् । पुत्रत्वं न रक्षा  
प्राणकर्तृत्वं ६ । ७ । ८ । ९ वशीयोगीयोगप्रभावात् यो यत्र देवेयत्तच्छेत्स तत्र प्रामुयादित्यर्थः १० । ११ येनेति पादपा मरीचिपाकपयो नेन कारणेन यद्वैयार्तो उदितौ मखौ कर्मयज्ञयोगयज्ञौ मुखे  
प्राप्तिद्वारमूर्तौ यौ स्तोमखमुखौ सूर्यतदंतर्थाभिणौ अवस्था तु गुप्त्या तु मिच्छन्ति तेनैव प्रयोजनेन तं भगीरथं अवस्था तु मिच्छन्ति तत्र हंतुं यं गत्वा राजमितीश्वरमिति च गच्छतीति गत्वा त्रिजगतीत  
सर्वारथगताः कन्याः रथाः सर्वे चतुर्युजः ॥ रथेरथेश तं नागाः सर्वे वैहेममालिनः ३ सहस्रमश्वाश्चैकैकं गजानां पृष्ठतोऽन्वयुः ॥ अश्वे अश्वेश तं गावोगवां पश्चादजा विक्रम  
४ तेनाक्रान्ता जनी घेन दक्षिणाभूयसीर्ददत् ॥ उपह्वरेऽतिव्यथिता तस्यां के निषसादह ५ तथा भागीरथी गंगा उर्वशी चाभवत्पुरा ॥ दुहितृत्वं गताराज्ञः पुत्रत्वमगम  
त्तदा ६ तां तु गाथां जगुः प्रीता गंधर्वाः सूर्यवर्चसः ॥ पितृदेवमनुष्याणां शृंगवतां वल्गुवादिनः ७ भगीरथं यजमानमैक्षाकुंभूरिदक्षिणम् ॥ गंगा समुद्रगादेवी ववे  
पितरमीश्वरम् ८ तरयसेंद्रैः सुरगणैर्दैवैर्यज्ञः स्वलंकृतः ॥ सम्यक्परिगृहीतश्च शांतविघ्नो निरामयः ९ यो यइच्छेत विप्रो वैयत्रयत्रात्मनः प्रियम् ॥ भगीरथस्त  
दाप्रीतस्तत्र तत्राददद्दशी १० नादेयं ब्राह्मणस्यासीद्यस्य यत्स्यात्प्रियं धनम् ॥ सोऽपि विप्रप्रसादेन ब्रह्मलोकं गतो नृपः ११ येन यातौ मखमुखौ दिशाशा विहपा  
दपाः ॥ तेनावस्थातुमिच्छन्ति तं गत्वा राजमीश्वरम् १२ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनुत्प्यथाः १३ अयज्जानमदा  
क्षिण्यमभिश्चेत्येति व्याहरन् १४ ॥ इति महाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ नारद उवाच ॥ दिलीपं चे  
दैलविलंसृत्तं सृजय शुश्रुम ॥ यस्य यज्ञशतेष्वासन्प्रयुता युतशो द्विजाः ॥ तंत्रज्ञानार्थं संपन्ना यज्वानः पुत्रपौत्रिणः १ यइमां वसुसंपूर्णी वसुधां वसुधाधिपः ॥ ईजा  
नो वितते यजे ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत २ दिलीपस्य तु यज्ञे पुरुतः पंथा हिरण्मयः ॥ तंधर्मइव कुर्वाणाः सेन्द्रा देवाः समागमन् ३ सहस्रं यत्र मातंगं गच्छन्ति पर्वतोपमाः ॥  
सौवर्णं चाभवत्सर्वसदः परमभास्वरम् ४ रसानां चाभवन्कुल्याभक्ष्याणां चापि पर्वताः ॥ सहस्रं व्यामानुपतेयूपाश्वासन्हिरण्मयाः ५ चषालं प्रचषालं च यस्य  
यूपे हिण्मये ॥ नृत्यन्तेऽप्सरसस्तस्य षट्सहस्राणि सप्तधा ६ यत्र वीणां वादयति प्रीत्या विश्वावसुः स्वयम् ॥ सर्वभूतान्यमन्यन्तरा जानं सत्यशीलिनम् ७ रागखां  
उवभोज्यैश्च मताः पतिपुशेरते ॥ तदेतदद्भुतं मन्ये अन्यैर्न सदृशं नृपैः ८ यदप्सु युध्यमानस्य चक्रेन परिपेततुः ॥ राजानं दृढधन्वानं दिलीपं सत्यवादिनम् ९  
स्यां राजत इति गत्वा राजः सुयोतृपश्च ईश्वरः इज्ञानशालस्तदंतर्थाभि नृपश्च । अयं भावः यत्सूयदर्शनेन फलं पापनाशादितदस्य दर्शनेन भवति यच्च सूयार्तार्थाभिणः उपासनेन फलं सत्यसंकल्पत्वादिति  
तदस्थोपासनेन भवतीति मरीचिपादीनामयमेव द्रष्टव्यं उपास्यश्च जात इति १२ । १३ । १४ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ दिलीपमिति तंत्रक्रिया  
सारं श्लोकः १ । २ पंथा हिरण्मयः हिरण्मयः सुचो भवन्तीति विधि मार्गस्तत आरभ्य प्रवृत्त इत्यर्थः धर्मे निमित्ते पुण्योत्पत्त्यर्थमिव देवास्तमलंकुर्वतीत्यर्थः १ । २ । ५ । ६ । ७ राग  
खां वंशुदोदनं पर्पटिकेति वैदर्भाः ८ अप्सु न परिपेततुः नममज्जतुः ९

सप्तमिहति ऐलविलस्यदिलीपस्यैवनामांतरं १०। ११। १२ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांप्रकृष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॐ ॥ ॥ मांघातेति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८ द्वादशसमो  
द्वादशवार्षिकः शयइतिपाठेद्वादशहस्तःव्यजीजयद्विजितवान् ९। १०। ११। १२ रोहितान्द्रोहितभूप्रदेशान्पद्मरागसन्निमतोवामत्स्यान्देशविशेषान् हैरण्यान्स्वर्णाकरयुक्तान्जनोत्सेधा  
येपश्यन्भूरिदाक्षिण्यंतेऽपेस्वर्गजितोनराः ॥ पंचशब्दानजीर्यंतिखट्वांगस्यनिवेशने १० स्वाध्यायघोषोज्याघोषःपिबताश्रीतखादत ॥ सचेन्ममारसृजय  
चतुर्भद्रतरस्त्वया ११ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यंमापुत्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येतिव्याहरन् १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्यु  
वधपर्वणिषोडशराजकीयेएकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ नारदउवाच ॥ मांघाताचेद्यौवनाश्वोमृतःसृजयशुश्रुम् ॥ देवासुरमनुष्याणांत्रैलाक्यावेजयीनृपः १  
यंदेवावश्विनौगर्भात्पितुःपूर्वचकर्षतुः ॥ मृगयांविचरन्तराजादृषितःकृतवाहनः २ धूमंदृष्ट्वाऽगमत्सन्नंष्टपदाज्यमवापसः ॥ तंदृष्ट्वायुवनाश्वस्यजठरेसूनुतां  
गतम् ३ गर्भाद्विजहत्तुर्देवावश्विनौभिषजावरौ ॥ तंदृष्ट्वापितुरुत्संगेश्यानंदेववर्चसम् ४ अन्योन्यमब्रुवन्देवाःकमयंधास्यतीतिवै ॥ मामेवायंधयत्वग्रेइतिह  
स्माहवासवः ५ तर्तुगुलिभ्योर्हृद्रस्यप्रादुरासीत्पयोऽमृतम् ॥ मांघास्यतीतिकारुण्याद्यदिद्रोहान्वकंपयत् ६ तस्मात्तुमांघातेत्येवंनामतस्याहुतंकृतम् ॥  
ततस्तुधारोपयसोऽमृतस्यचमहात्मनः ७ तस्यास्येयौवनाश्वस्यपाणिर्निद्रस्यचास्रवत् ॥ अपिबत्पाणिर्मिद्रस्यसचाप्यह्नाभ्यवर्धत ८ सोऽभवद्द्वादशसमोद्वाद  
शाहेनवीर्यवान् ॥ इमांचपृथिवीकृत्स्नामेकाह्वासव्यजीजयत् ९ धर्मात्माष्टतिमान्वीरःसत्यसंधोजितेंद्रियः ॥ जनमेजयंसुधन्वानंगर्यपूरुहद्रथम् १० असितं  
चनृगंचैवमांघातामनुजोऽजयत् ॥ उदेतिचयतःसूर्योयत्रचप्रतितिष्ठति ११ तत्सर्वयौवनाश्वस्यमांघातुःक्षेत्रमुच्यते ॥ सोऽश्वमेधशतैरिष्ट्वाराजसूयशतेनच  
१२ अददद्रोहितान्मत्स्यान्ब्राह्मणेभ्योविशांपते ॥ हैरण्यान्योजनोत्सेधानायतान्शतयोजनम् १३ बहुप्रकारान्सुस्वाद्भक्ष्यभोज्यान्नपर्वतान् ॥ अतिरि  
क्तंब्राह्मणेभ्योभुंजानोहीयतेजनः १४ भक्ष्यान्नपाननिचयाःशुश्रुभुस्त्वन्नपर्वताः ॥ घृतहृदाःसूपपंकादधिकेनागुडोदकाः १५ रुरुधुःपर्वतान्नयोमधुक्षीरवहाः  
शुभाः ॥ देवासुरानरायक्षागंधर्वोरगपक्षिणः १६ विप्रास्तत्रागताश्चासन्वेदेदेदांगपारगाः ॥ ब्राह्मणाऋषयश्चापिनासंस्तत्राविपश्चितः १७ समुद्रांतां वसुम  
तीं वसुपूर्णांतु सर्वतः ॥ सतांब्राह्मणसात्कृत्वाजगामास्तंतदानीम् १८ गतःपुण्यकृतां लोकान्व्याप्यस्वयंशसादिशः ॥ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया १९  
पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यंमापुत्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येतिव्याहरन् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिषोडशराजकी  
येद्विषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ययातिनाहुपंचैवमृतंमृजयशुश्रुम् ॥ राजसूयशतैरिष्ट्वासोऽश्वमेधशतेनच १ पुंडरीकसहस्रेणवाजपेय  
शतैस्तथा ॥ अतिरात्रसहस्रेणचातुर्मास्यैश्चकामतः ॥ अग्निष्टोमैश्चविविधैःसत्रैश्चप्राज्यदक्षिणैः २

नृजनेषु उत्तमेषु च ऋषयो येषां तान्मत्स्यदेशोत्पन्ने हि नद्यावद्यापि परंपरया पूर्वापरौ समुद्रौ गच्छत इति तेषामुच्छ्रितत्वं प्रसिद्धं १३ अतिरिक्तमवशिष्टं मुंजानोजनपर्वहीयते न त्वन्नमित्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥ यथातिमिति १ प्राज्यदक्षिणैः बहुदक्षिणैः २



अब्राह्मणानां ब्राह्मणद्वेषिणां म्लेच्छानां भित्तियावत् परिसंरुध्य अपहृत्य ३ । ४ चतुर्भ्यः कृत्स्निभ्यः प्राचीदिग्घोतुर्दक्षिणाध्वयोरित्यादिभ्युतेः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ॥ इति द्रोण  
अब्राह्मणानां यद्वित्तं पृथिव्यामस्ति किंचन ॥ तत्सर्वपरिसंख्यायततो ब्राह्मणसात्करोत् ३ सरस्वतीपुण्यतमानदीनां तथा समुद्राः सरितः साद्रयश्च ॥ ईजानाय  
पुण्यतमा यराज्ञो घृतं प्रयोदुदुर्नाहुषाय ४ व्यूढे देवासुरे युद्धे कृत्वा देवसहायताम् ॥ चतुर्धा व्यभजत्सर्वं चतुर्भ्यः पृथिव्यामिमाम् ५ यज्ञानां विधेरिष्टाप्रजामु  
त्पाद्य चोत्तमाम् ॥ देवान्यां चौशनस्यां शर्मिष्ठायां च धर्मतः ६ देवारण्येषु सर्वेषु विजहारामरोपमः ॥ आत्मनः कामचारेण द्वितीय इव वासवः ७ यदानां भ्यगम  
च्छांतिं कामानां सर्वं वेदवित् ॥ ततो गाथामिमां गत्वा सदारः प्राविशद्वनम् ८ यत्पृथिव्यां ब्रौहियं हिरेण्यं पशवः स्त्रियः ॥ नालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं व्रजेत्  
९ एवं कामान्परित्यज्य ययातिर्घृतिमेत्यच ॥ पूरुं राज्यं प्रतिष्ठाप्य प्रयातो वनमीश्वरः १० स चेन्ममारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्र  
मनुत्प्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् ११ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥  
॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ नाभागमंबरीपंचमृतं सृजय शुश्रुम् ॥ यः सहस्रं सहस्राणां राज्ञां चैकस्त्वयो धयत् १ जिगीषमाणाः संग्रामे समं ताद्वैरि  
णोऽभ्ययुः ॥ अस्रयुद्धविदो घोराः सृजंतश्चाशिवागिरः २ बललाघवशिक्षामिस्तेषां सोऽश्वबलेन च ॥ छत्रायुधध्वजरथांश्छित्त्वा प्रासान्गतव्यथः ३ त एनं मु  
क्तसन्नाहाः प्रार्थयन् जीवितैषिणः ॥ शरण्यमीयुः शरणं तवास्म इति वादिनः ४ स तु तान् वशगां कृत्वा जित्वा चेमां विसुंधराम् ॥ ईजे यज्ञशतैरिष्टैर्यथाशास्त्रं तथाऽनघ  
५ बुभुजुः सर्वसंपन्नमन्नमन्येजनाः सदा ॥ तस्मिन् यज्ञे तु विप्रेन्द्राः संतुष्टाः परमार्चिताः ६ मोदकान् पूरिकापूपान् स्वादुपूर्णान् शङ्कुलीः ॥ करंभान् पृथुमृद्वीकां अ  
न्नानि सुकृतानि च ७ सूपान् भैरेयकापूपान् रागखांडवपानकान् ॥ मृष्टान्नानि सुयुक्तानि मृद्नानि सुरभीणि च ८ घृतं मधुपयस्तोयं दधीनिरसवंति च ॥ फलं मूलं च सु  
स्वादुद्विजास्तत्रोपभुंजते ९ मादनीयानि पापानि विदित्वा चात्मनः सुखम् ॥ अपि बंत यथाकामं पानपाणीतवादि तैः १० तत्र स्मगाथा गायंति क्षीबाह्व्याः पठंति च ॥  
नाभागस्तुतिसंयुक्तान नृपुत्रं सहस्रशः ११ तेषु यज्ञेष्वंबरीषो दक्षिणामत्यकालयत् ॥ राज्ञां शतसहस्राणि दशप्रयुतयाजिनाम् १२ हिरण्यकवचान् सर्वान् श्वेतच्छ  
त्रप्रकीर्णकान् ॥ हिरण्यस्यंदनारूढान् स्तानुयात्रपरिच्छदान् १३ ईजानो वितते यज्ञे दक्षिणामत्यकालयत् ॥ मूर्धाभिषिक्तांश्च नृपान् राजपुत्रशतानि च १४ स दं  
डकोशानि च यान् ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ॥ नैवं पूर्वेजनाश्च कुर्नकरिष्यंति चापरे १५ यदंबरीषो नृपतिः करोत्यमितदक्षिणः ॥ इत्येवमनुमोदंते प्रीता यस्य महर्षयः १६

पर्वणि टीकायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ नाभागमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ मादनीयानि मदकराणि सुरादीनि पापानि पापहेतूनीति ज्ञात्वा पितुस्त  
लिप्सवः पितृतीत्यर्थः १० । ११ अत्यकालयदातुं निष्कासितवान् जिताराजान एव सोऽपस्करदक्षिणात्वेन दत्ताः तेषां राज्यानि ते राजानश्च ब्राह्मणसात्कृता इत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शशबिंदुमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ त्रयोदशात्रनिचयाः शिष्टाः १० । ११ । १२  
स चेन्ममारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनुत्प्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोण  
पर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ शशबिंदुं च राजानं मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ ईजे स विविधैर्यज्ञैः श्रीमा  
न्सत्यपराक्रमः १ तस्य भार्या सहस्राणां शतमासीन् महात्मनः ॥ एकैकस्यां च भार्यायां सहस्रं तनयां भवन् २ ते कुमारः पराक्रांताः सर्वे नियुतयाजिनः ॥ राजानः  
ऋतुभिर्मुखैरीजानां वेदपारगाः ३ हिरण्यकवचाः सर्वे सर्वे चोत्तमधन्विनः ॥ सर्वेऽश्वमेधेरीजानाः कुमाराः शाशबिंदवाः ४ तान् श्वमेधेराजं द्रो ब्राह्मणेभ्योऽददत्पि  
ता ॥ शतं शतं रथगजा एकैकं पृष्ठतोऽन्वयुः ५ राजपुत्रं तदा कन्यास्तपनीयस्वलंकृताः ॥ कन्यां कन्यां शतं नामानां गेना गेना शतं रथाः ६ रथे रथे शतं चाश्वावलि  
नो हेममालिनः ॥ अश्वे अश्वे गोसहस्रं गवां पंचाशदाविकाः ७ एतद्धनमपर्याप्तमश्वमेधे महामखे ॥ शशबिंदुं महाभागो ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ८ वार्क्षाश्च यूपया  
वंत अश्वमेधे महामखे ॥ ते तथैव पुनश्चान्ये तावन्तः कांचना भवन् ९ भक्ष्यान्नपाननिचयाः पर्वताः कोशमुच्छ्रिताः ॥ तस्याश्वमेधे निर्वृते राज्ञः शिष्टास्त्रयोदश १०  
तुष्टपुष्टजनाकीर्णां शान्तविघ्नानामयाम् ॥ शशबिंदुरिमां भूमिं चिरं भुक्त्वा दिवं गतः ११ स चेन्ममारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनु  
त्प्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥  
॥ ६५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ गयं चामूर्तरयसं मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ यो वै वर्षशतं राजा हुतशिष्टाशनोऽभवत् १ तस्मै ह्यग्निर्वरं प्रादात्ततो ववे वरंगयः ॥ तपसा ब्र  
ह्मचर्येण व्रतेन नियमे च २ गुरुणां च प्रसादेन वेदानिच्छामिवोदितुम् ॥ स्वधर्मेणाविहिंस्यान्यन्धनमिच्छामि चाक्षयम् ३ विप्रेषु ददत्तश्चैव श्रद्धाभवतु नित्यशः ॥  
अनन्यासु सवर्णासु पुत्रजन्मचमे भवेत् ४ अन्नमेददत्तः श्रद्धाधर्मे मेरमतां मनः ॥ अविघ्नं चास्तु मे नित्यं धर्मकार्येषु पावक ५ तथा भविष्यतीत्युक्त्वा तत्रैवांतरधीय  
त ॥ गयो ह्यवाप्य तत्सर्वधर्मेणारीनजीजयत् ६ सदृशं पौर्णमासीभ्यां कालेष्वग्रयणेन च ॥ चातुर्मास्यैश्च विविधैर्यज्ञैश्चावाप्तदक्षिणैः ७ अयजच्छ्रद्धयाराजापरिसं  
वत्सरान् शतम् ॥ गवां शतसहस्राणि शतमश्वशतानि च ८ शतं निष्कसहस्राणि गवां चाप्ययुतानि षट् ॥ उत्थायोत्थाय संप्रादात्परिसंवत्सरान् शतम् ९ नक्षत्रेषु च सर्वे  
पुददन्नक्षत्रदक्षिणाः ॥ ईजे च विविधैर्यज्ञैर्यथा सोमोऽगिरायथा १० सौवर्णां पृथिवीं कृत्वा यदमामणिशर्कराम् ॥ विप्रेभ्यः प्राददद्राजा सोऽश्वमेधे महामखे ११ जांबू  
नदमया यूपः सर्वैरक्षपारिच्छदाः ॥ गयस्यासन्समृद्धास्तु सर्वभूतमनोहराः १२ सर्वकामसमृद्धं च प्रादादन्नं गयस्तदा ॥ ब्राह्मणेभ्यः प्रहृष्टेभ्यः सर्वभूतेभ्य एव च १३  
॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ गयमिति स्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ नक्षत्रविहिता दक्षिणाः १० । ११ । १२ । १३



१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपट्टपठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ सांठतिमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९ पारिभाषिकं निष्कमाह

ससमुद्रवनद्वीपनदीनदवनेषुच ॥ नगरेषुचराष्ट्रेषुदिविष्योमिचयेऽवसन् १४ भूतग्रामाश्वविविधाः संतृप्तायज्ञसंपदा ॥ गयस्यसदृशोयज्ञोनास्त्यन्यइतितेऽ  
बुन् १५ षट्त्रिंशद्योजनायामात्रिंशद्योजनमायता ॥ पश्चात्पुरश्चतुर्विंशद्वेदीह्यासीद्विरण्मयी १६ गयस्ययजमानस्यमुक्तावज्रमणिस्तृता ॥ प्रादात्सब्राह्म  
णेभ्योथवासांस्याभरणानिच १७ यथोक्तादक्षिणाश्वान्याविप्रेभ्योभूरिदक्षिणः ॥ यत्रभोजनाशिष्टस्यपर्वताः पंचविंशतिः १८ कुल्याः कुशलवाहिन्योरसाना  
मभवस्तदा ॥ वस्त्राभरणगंधानाराशयश्चपृथग्विधाः १९ यस्यप्रभावाच्चगयस्त्रिपुल्लोकेषुविश्रुतः ॥ वटश्चाक्षय्यकरणः पुण्यं ब्रह्मरसश्चतत् २० सचेन्ममारमूं  
जयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यमापुत्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चेत्येतिव्याहरन् २१ ॥ इतिश्रीम० द्रोण० अभिमन्युवध  
पर्वणि षोडशराजकीयेषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ४॥ नारदउवाच ॥ सांठतिरंतिदेवंचमृतं सृजयशुश्रुम् ॥ यस्यद्विशतसहस्राभासन्सूदामहात्मनः १  
गृहानभ्यागतान्विप्रानतिथीन्परिवेषकाः ॥ पक्वापकंदिवारात्रं वरात्रममृतोपमम् २ न्यायेनाधिगतं वित्तं ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ॥ वेदानधीत्यधर्मेणयश्चक्रेद्वि  
पतोवशे ३ उपस्थिताश्चपशवः स्वयंयशंसितव्रतम् ॥ बहवः स्वर्गमिच्छंतो विधिवत्सत्रयाजिनम् ४ नदीमहानसाद्यस्यप्रवृत्ताचर्मराशितः ॥ तस्माच्चर्मण्वतीपू  
र्वमाग्निहोत्रेऽभवत्पुरा ५ ब्राह्मणेभ्योऽददन्निष्कान्सौवर्णान्सप्रभावतः ॥ तुभ्यां निष्कं तुभ्यां निष्कमिति हस्मप्रभाषते ६ तुभ्यं तुभ्यामिति प्रादात्त्रिष्कात्रिष्कान्सह  
स्रशः ॥ ततः पुनः समाश्वास्य निष्कानेव प्रयच्छति ७ अल्पदंतमयाद्येति निष्ककोटिं सहस्रशः ॥ एकाह्वादास्यति पुनः कोऽन्यस्तत्संप्रदास्यति ८ द्विजपा  
णिवियोगेन दुःखं मे शाश्वतं महत् ॥ भविष्यति न संदेह एव राजा ददद्दसु ९ सहस्रशश्चसौवर्णान्वृषभान्गोशतानुगान् ॥ साष्टंशतं सुवर्णानि निष्कमाहुर्वने तथा १०  
अध्यर्धमासमददद्ब्राह्मणेभ्यः शतं समाः ॥ आग्निहोत्रोपकरणं यज्ञोपकरणं च यत् ११ ऋषिभ्यः करकान्कुंभान्स्थालीभित्ठरमेव च ॥ शयनासनयानानि प्रासादां  
श्चगृहाणि च १२ वृक्षांश्चविविधान्दद्यादन्नानि च धनानि च ॥ सर्वसौवर्णमेवासीद्वंतिदेवस्यधीमतः १३ तत्रास्यगाथागायंतिये पुराणविदो जनाः ॥ रंतिदेवस्य  
तां दृष्ट्वा सृष्टिमातिमानुषीम् १४ नैतादृशं दृष्ट्वा पूर्वं कुबेरसदनेष्वपि ॥ धनं च पूर्यमाणं नः किंपुनर्मनुजेष्विति १५ व्यक्तं वस्वोक्तसारेयमित्यूचुस्तत्रविस्मिताः ॥  
सांठते रंतिदेवस्ययारात्रिमतिथिर्वसेत् १६ आलभ्यंततदा गावः सहस्राण्येकविंशतिः ॥ तत्रस्मसूदाः कोशं तिसृष्टमणिकुंडलाः १७ सुपंभूयिष्ठमश्रोध्वनाय  
मांसं यथापुरा ॥ रंतिदेवस्ययत्किंचित्सौवर्णमभवत्तदा १८ तत्सर्वं वितते यज्ञे ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ॥ प्रत्यक्षं तस्य हव्यानि प्रतिगृह्णंति देवताः १९

सहस्रश इति १० अध्यर्धमासं पक्षे पक्षे इत्यर्थः शतं समा इति वाक्यशेषात् ११।१२।१३।१४।१५ वस्वोक्तसारा सलोपार्थः कनकमयानि ओकांसितारोयस्याः सा तथा १६।१७।१८।१९

२०।२१॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तपठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ दौष्यंतिमिति १।२ कूरानिति यथामनःशिलामयाः शिलाः जतुरा शिभिर्लाक्षापुंजैर्युक्तास्तत्सदृशान् रक्तविंदुयुक्तान्  
रक्तपीतवर्णान् व्याघ्रविशेषान् वशेऽकरोदित्यर्थः ३।४।५ कृच्छ्रप्राणं संकटगतं यथास्यात्तथा बद्ध्वा ६ माविजीजहि माहि सीः ७।८।९।१०।११ व्यामोहस्तचतुष्टयं परिणाहेन देह्यं  
कव्यानिपितरः काले सर्वकामान् द्विजोत्तमाः ॥ सचेन्ममारमूं जयचतुर्भद्रतरस्त्वया २० पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यमापुत्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभि  
श्चेत्येतिव्याहरन् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये सप्तपठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ दौष्यंतिम  
रतं चापिमृतं सृजयशुश्रुम् ॥ कर्माण्यसुकराण्यन्यैः कृतवान्यः शिशुर्वने १ हिमावदातान्यः सिंहा नखदंष्ट्रायुधान्वली ॥ निर्वीर्यास्तरसाकृत्वा विचर्षवबंधच २  
कूरांश्चोग्रतरान्व्याघ्रान्दमित्वाचाकरोद्वशे ॥ मनःशिला इव शिलाः संयुक्ता जतुरा शिभिः ३ व्यालादींश्चातिबलवान्सुप्रतीकान् गजानपि ॥ दंष्ट्रासुगृह्यविमुखान्  
शुष्कास्यानकरोद्वशे ४ महिषानप्यतिबलवान् विचर्षवः ॥ सिंहानां च सुदृप्तानां शतान्याकर्षयद्बलात् ५ बलिनः सृमरान् नखद्वान्नानासत्वानि चाप्युत ॥  
कृच्छ्रप्राणं वने बद्ध्वा दमयित्वा प्यवासृजत् ६ तं सर्वदमनेत्याहुर्द्विजास्तेनास्यकर्मणा ॥ तं प्रत्येषधज्जननीमासत्वानि विजीजहि ७ सोऽश्वमेधशतेनेष्टाय मुनामनु  
वीर्यवान् ॥ त्रिशताश्वान्सरस्वत्यांगमनुचतुःशतान् ८ सोऽश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च ॥ पुनरीजे महायज्ञैः समाप्तवरदक्षिणैः ९ आग्निहोमातिरात्रा  
भ्यामिष्ट्वा विश्वजिता अपि ॥ वाजपेयसहस्राणां सहस्रैश्च सुसंवृतैः १० इष्ट्वा शाकुंतलो राजा तर्पयित्वा द्विजान्धनैः ॥ सहस्रं यत्र पद्मानां कण्वाय भरतो ददौ ११ जां  
बूनदस्य शुद्धस्य कनकस्य महायशाः ॥ यस्य रूपः शतव्यामः परिणाहेन कांचनः १२ समागम्य द्विजैः सार्धं सैर्देवैः समुच्छ्रितः ॥ अलंकृता त्राजमानान्सर्वरत्नै  
र्मनोहरैः १३ हरिण्यानश्चान्द्विरदान् रथानुष्ठानजा विकम् ॥ दासीदासधनं धान्यं गाः सवत्साः पयस्विनीः १४ ग्रामान् गृहांश्च क्षेत्राणि विविधांश्च परिच्छदान् ॥  
कोटीशतायुतांश्चैव ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत १५ चक्रवर्ती ह्यदीनात्मा जितारिर्ह्यजितः परैः ॥ सचेन्ममारमूं जयचतुर्भद्रतरस्त्वया १६ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यमापु  
त्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चेत्येतिव्याहरन् १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये अष्टपठितमोऽध्यायः  
॥ ६८ ॥ ४॥ नारदउवाच ॥ पृथुं वै न्यंच राजानं मृतं सृजयशुश्रुम् ॥ यमभ्यर्षिचन्ताम्राज्ये राजसूये महर्षयः १ यत्नतः प्रथितेत्यूचुः सर्वानभिभवन्पृथुः ॥  
क्षतान् ब्रह्मास्यते सर्वानित्येवं क्षत्रियोऽभवत् २ पृथुं वै न्यंप्रजाद्वारक्ताः स्मेतियदब्रुवन् ॥ ततो राजेति नामास्य अनुरागादजायत ३ अकृष्टपच्या पृथिवी आसी  
द्वैन्यस्य कामधुक् ॥ सर्वाः कामदुधागावः पुटके पुटके मधु ४ आसीद्विरण्मयादर्भाः सुखस्पर्शाः सुखावहाः ॥ तेषां चीराणि संवीताः प्रजास्तेष्वेव शरते ५ फलान्य  
मृतकल्पानि स्वादूनि च मधूनि च ॥ तेषामासीत्तदाऽऽहारो निराहाराश्चनाभवन् ६

१२।१३।१४।१५।१६।१७॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टपठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ पृथुमिति १ प्रथिता पृथ्वी जनेनेति पृथुरित्यर्थः २।३।४ तेषां दर्भाणां मेघवीराणि बलकलानि यैः प्रजाः संवीताः स्तान्येव परिधानीयानि शयनानि चेत्यर्थः ५।६



७।१ ध्वजभंगस्तोरणादिना ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८ दोग्धेतिचाद्वत्सोऽपिदेवपुत्रिधुग्वं पात्रमप्यर्थान्मनएवेतिकल्प्यं ग्रंथांतराद्वावत्सपा  
 अरोगाःसर्वसिद्धार्थामनुप्याह्यकुतोभयाः ॥ न्यवसंतयथाकामं वृक्षेषुचगुहासुच ७ प्रविभागेनराष्ट्राणांपुराणांचाभवत्तदा ॥ यथासुखंयथाकामंतथैतामुदिताः  
 प्रजाः ८ तस्यसंस्तंभिताह्यापःसमुद्रमभियास्यतः ॥ पर्वताश्चदुर्मागिध्वजभंगश्चनाभवन् ९ तंवनस्पतयःशैलादेवासुरनरोरगाः ॥ सप्तर्षयःपुण्यजनागंधर्वा  
 प्सरसोऽपिच १० पितरश्चसुखासीनमभिगम्येदमब्रुवन् ॥ सम्राडसिक्षत्रियोऽसिराजागोप्तापिताऽसिनः ११ देह्यस्मभ्यंमहागजप्रभुःसत्रोप्सितान्वरान् ॥  
 यैर्वयंशाश्वतीस्तृतीर्वर्तयिष्यामहेसुखम् १२ तथेत्युक्त्वापृथुर्वैन्योऽगृहीत्वाऽजगबंधुः ॥ शरांश्चाप्रतिमानघोरांश्चितयित्वाऽब्रवीन्महीम् १३ एहोहिवसुधेक्षिप्रंश  
 रैभ्यःकांक्षितंपयः ॥ ततोदास्यामिभद्रंतेअत्रयस्ययथेप्सितम् १४ ॥ वसुधोवाच ॥ दुहितृत्वेनमावीरसंकल्पयितुमर्हसि ॥ तथेत्युक्त्वापृथुःसर्वविधानमकरोदशो  
 १५ ततोभूतनिकायास्तावसुधांदुदुस्तदा ॥ तांवनस्पतयःपूर्वसमुत्तस्थुर्दुधुक्षवः १६ साऽतिष्ठद्वत्सलावत्संदोग्धपात्राणिचेच्छती ॥ वत्सोभूत्पुष्पितःशालः  
 म्लक्षोदोग्धाऽभवत्तदा १७ छिन्नप्ररोहणंदुग्धपात्रमौदुंबरंशुभम् ॥ उदयःपर्वतोवत्सोमेरुर्दोग्धामहागिरिः १८ रत्नान्योषधयोदुग्धपात्रमश्ममयंतथा ॥  
 दोग्धाचासीत्तदादेवोदुग्धमूर्जस्करंप्रियम् १९ असुरादुदुर्मायामापान्नेतुतेतदा ॥ दोग्धादिमूर्धातत्रासीद्वत्सश्चासीद्विरोचनः २० कृषिचसस्यंचनरादुदु  
 हुःपृथिवीतले ॥ स्वायंभुवोमनुर्वत्सस्तेपांदोग्धाऽभवत्पृथुः २१ अलाबुपात्रेचतथाविषंदुग्धावसुंधरा ॥ घृतराष्ट्रोभवदोग्धातेपांवत्सस्तुतक्षकः २२ सप्तर्षि  
 भिर्ब्रह्मदुग्धातथाचाक्लिष्टकर्माभिः ॥ दोग्धाबृहस्पतिःपात्रंछंदोवत्सश्चसोमराट् २३ अंतर्धानंचामपात्रेदुग्धापुण्यजनैर्विराट् ॥ दोग्धावैश्रवणस्तेपांवत्सश्चासी  
 दृषध्वजः २४ पुण्यगंधान्पद्मपात्रेगंधर्वाप्सरसोऽदुहन् ॥ वत्सश्चित्ररथस्तेपांदोग्धाविश्वरुचिःप्रभुः २५ स्वधारजतपात्रेपुदुदुहुःपितरश्चताम् ॥ वत्सोवैवस्व  
 तस्तेपायमोदोग्धांतकस्तदा २६ एवंनिकायैस्तैर्दुग्धापयोऽभोष्टंहिसाविराट् ॥ यैर्वर्तयंतितेह्यद्यपात्रैर्वत्सैश्चनित्यशः २७ यज्ञैश्चविविधैरिह्वापृथुर्वैन्यःप्रताप  
 वान् ॥ संतर्पयित्वाभूतानिसर्वैःकामैर्मनःप्रियैः २८ हेरण्यानकरोद्राजायेकेचित्पार्थिवाभुवि ॥ तान्ब्राह्मणेभ्यःप्रायच्छदश्चमेधेमहामखे २९ षष्टिनागसहस्राणिष  
 ष्ठिनागशतानिच ॥ सौवर्णानकरोद्राजाब्राह्मणेभ्यश्चतान्ददौ ३० इमांचपृथिवींसर्वामणिरत्नविभूषिताम् ॥ सौवर्णीमकरोद्राजाब्राह्मणेभ्यश्चतान्ददौ ३१ सचे  
 न्ममारमृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यंमापुत्रमनुत्प्यथाः ३२ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येतिव्याहरन् ३३ इतिश्रीमद्रो०अभिमन्युवध  
 पर्वणिषोडशराजकीयेएकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ नारदउवाच ॥ रामोमहातपाःशूरोवीरलोकनमस्कृतः ॥ जामदग्न्योऽप्यतियशाजवित्तोमारिष्यति १  
 त्रेज्ञेये एवमन्यत्रापि १९।२०।२१।२२।२३ विराट्पृथिवी २४।२५।२६।२७।२८ पाथिवाःपृथ्वीसंबंधिपदार्थाः २९।३०।३१।३२।३३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकाया  
 मेकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७ ॥ येवृतास्तेस्तीता येवर्तमानास्तेऽपिमरिष्यंत्येवेत्याह रामइति १

योरामःइमांपृथ्वीसुखामनुपद्रवाकुर्वन् आद्यमादियुगविहितंधर्ममनुपर्वेतिस्म अनुपवर्तितवानित्यर्थः १ क्षत्रियैःकार्तवीर्यपुत्रैः अब्रुवन्नविकल्पयन् ३ मृत्योर्मृत्युमवधीकृत्य ४ तस्मिंस्तन्मध्येष्वदं  
 यःस्माऽऽयमनुपर्वेतिभूमिकुर्वन्निर्मासुखाम् ॥ नचासोद्विक्रियायस्यप्राप्यश्रियमनुत्तमाम् २ यःक्षत्रियैःपरामुष्टेवत्सेपितरिचाब्रुवन् ॥ ततोऽवधोत्कार्तवीर्यं  
 मजितंसमरेपरैः ३ क्षत्रियाणांचतुःषष्टिमयुतानिसहस्रशः ॥ तदामृत्योःसमेतानि एकेनधनुषाऽजयत् ४ ब्रह्मादिषांचाथतस्मिन्सहस्राणिचतुर्दश ॥ पुनरन्या  
 त्रिजग्राहदंतकूरंजवानह ५ सहस्रंमुसलेनाहन्सहस्रममिनावधीत् ॥ उद्धंघनात्सहस्रंचसहस्रमुदकेघृतम् ६ दंतानभंक्त्वासहस्रस्यकर्णात्रासान्यकृतत ॥  
 ततःसप्तसहस्राणांकदुधूपमपाययत् ७ शिष्टान्वद्धाचहत्वावैतेषामूर्ध्निविभियच ॥ गुणावतीमुतरेणखाडवाहक्षिणेनच ॥ गिर्येशतसाहस्राहैहयाःसमरेहताः  
 ८ सरथाश्चगजावीरानिहतास्तत्रशेरते ॥ पितुर्वधामर्षितेनजादग्न्येनधीमता ९ निजघ्नेदशसाहास्रान्रामःपरशुनातदा ॥ नह्यमृष्यततावाचोयास्तैर्भृशमुदी  
 रिताः १० भृगौरामाभिधावेतियदाऽऽकंदन्दिजोत्तमाः ॥ ततःकाश्मोरदरदान्कुंतिस्तुद्रकमालवान् ११ अंगवंगकलिगांश्चविदेहांस्ताम्रलितकान् ॥ रक्षोवा  
 हान्बीतिहोत्रांस्त्रिगर्तान्मार्तिकावताम् १२ शिघीनन्यांश्चराजान्यान्देशान्देशान्सहस्रशः ॥ निजघानशितैर्बाणैर्जामदग्न्यःप्रतापवान् १३ कोटीशतसहस्राणि  
 क्षत्रियाणांसहस्रशः ॥ इंद्रगोपकवर्णस्यबंधुजीवानिभस्यच १४ रुधिरस्यपरीवाहैःपूरयित्वासरांसिच ॥ सर्वानष्टादशद्वीपान्वशमानीयभार्गवः १५ ईजेकतु  
 शतैःपुण्यैःसमाप्तवरदक्षिणैः ॥ वेदीमष्टनलोत्सेधांसौवर्णांविधिनिर्मिताम् १६ सर्वरत्नशतैःपूर्णपताकाशतमालिनीम् ॥ ग्राम्यारण्यैःपशुगणैःसंपूर्णांचमही  
 मिमाम् १७ रामस्यजामदग्न्यस्यप्रतिजग्राहकश्यपः ॥ ततःशतसहस्राणिद्विपेद्रान्हेमभूषणान् १८ निर्दस्युंपृथिवींकृत्वाशिष्टेष्टजनसंकुलाम् ॥ कश्यपाय  
 ददौरामोहयमेधेमहामखे १९ त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीकृतवानिःक्षत्रियांप्रभुः ॥ इष्वाकृतुशतैर्वीरोब्राह्मणेभ्योह्यमन्यत २० सप्तद्वीपांवसुमतींमारीचोऽगृह्णताद्विजः ॥  
 रामंप्रोवाचनिर्गच्छवसुधातोममाज्ञया २१ सकश्यपस्यवचनात्प्रोत्सार्यसरितांपतिम् ॥ इषुपातेयुधांश्चेष्टःकुर्वन्ब्राह्मणशासनम् २२ अध्यावसद्गिरिश्रेष्ठमर्हं  
 द्रंपर्वतोत्तमम् ॥ एवंगुणशतैर्युक्तोभृगूणांकीर्तिवर्धनः २३ जामदग्न्योह्यतियशामरिष्यतिमहायुतिः ॥ त्वयाचतुर्भद्रतरःपुण्यात्पुण्यतरस्तव २४ अयज्वा  
 नमदाक्षिण्यंमापुत्रमनुत्प्यथाः ॥ एतेचतुर्भद्रतरास्त्वयाभद्रशताधिकाः ॥ मृतानरवश्रेष्ठमरिष्यंतिचसृजय २५ ॥ इतिश्रीमद्रो०अभिमन्युवधपर्वणिषोड  
 शराजकीयेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ व्यासउवाच ॥ पुण्यमारुख्यानमायुष्यंश्रुत्वाषोडशराजिकम् ॥ अव्याहरन्नरपातिस्तूष्णीमासीत्ससृजयः १ तमब्रवी  
 त्थाऽऽसीन्नारदोभगवानृषिः ॥ श्रुतंकीर्तयतोमह्यंगृहीतंतेमहायुते २ आहोस्विदंतोनष्टंश्राद्धंशूद्रीपताविव ॥ सएवमुक्तःप्रत्याहप्रांजलिःसृजयस्तदा ३  
 तकूरंतद्वेशाधिपति ९ उद्धंघनादृक्षशाखावल्बनात् ६।७।८।९ तैराश्रमवासिभिः १०।११।१२।१३।१४।१५ अष्टनलेत्यत्रनलशब्दश्चतुर्दशस्तवचनः १६।१७।१८।१९।२०  
 २१।२२।२३।२४।२५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७ ॥ पुण्यमारुख्यानमिति १।२।३



विस्मयेन पुण्याख्यानश्रवणजनितचित्तविस्तारेण ४।५।६ प्रतीतः प्रीतः ७।८।९।१० सात्राहिकः पुद्गोद्यतः ११।१२।१३।१४ अप्राप्यभीहितभीप्सितं किंचिदपि न शक्यं न सुलभं  
 १५।१६ अंतान्मरणान् भागवतः संपत्प्राप्तः द्विजोचितां द्विजैरभिमतां १७।१८ अयंदुःखं १९ अभिमानं मानातिशयं चित्तयन्त्रभिलषन् शोकं कुर्वतीति शेषः न शोकः शोक उच्यते किंवा तमेव  
 एतच्छ्रुत्वा महाबाहो धन्यमाख्यानमुत्तमम् ॥ राजर्षीणां पुराणानां यज्वनां दक्षिणावताम् ४ विस्मयेन हृते शोके तमसीवाकते जसा ॥ विपाप्मास्म्यव्यथोपेतो  
 ब्रह्मिकं करवाण्यहम् ५ ॥ नारद उवाच ॥ दिष्ट्याऽपहृतशोकस्त्वं वृणीष्वेह यद्विच्छसि ॥ तत्तत्प्रपत्स्यसे सर्वे नमृषावादिनो वयम् ६ ॥ संजय उवाच ॥ एते  
 नैव प्रतीतोऽहं प्रसन्नो यद्भवान्मम ॥ प्रसन्नो यस्य भगवान्न तस्यास्तीह दुर्लभम् ७ ॥ नारद उवाच ॥ मृतं ददानिते पुत्रं दस्युभिर्निहतं वृथा ॥ उद्धृत्य नरकात्क  
 ष्ठात्पशुवत्प्रोक्षितं यथा ८ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रादुरासीत्ततः पुत्रः संजयस्याहुतप्रभः ॥ प्रसन्नेन र्षिणा दत्तः कुबेरतनयोपमः ९ ततः संगम्य पुत्रेण प्रीतिमानभव  
 नृपः ॥ ईजे चक्रतुभिः पुण्यैः समाप्तवरदक्षिणैः १० अकृतार्थश्च भीतश्च न च सान्नाहिको हतः ॥ अयज्वा त्वनपत्यश्च ततोऽसौ जीवितः पुनः ११ शूरो वीरः कृता  
 र्थश्च प्रताप्यारिन्सहस्रशः ॥ अभिमन्युर्गतो वीरः पृतनाभिमुखो हतः १२ ब्रह्मचर्येण यान्कांश्चिन्मया च श्रुतेन च ॥ इष्टैश्च क्रतुभिर्यातितांस्ते पुत्रोक्षयान्नगतः  
 १३ विद्वांसः कर्मभिः पुण्यैः स्वर्गमीदृतिरित्यशः ॥ न तु स्वर्गादयं लोकः काम्यते स्वर्गवासिभिः १४ तस्मात्स्वर्गगतं पुत्रमर्जुनस्य हतरणे ॥ न चेहानयितुं शक्यं किं  
 चिदप्राप्यभीहितम् १५ यां योगिनो ध्यानविविक्तदर्शनाः प्रयांतियां चोत्तमयज्विनो जनाः ॥ तपोभिरिद्वैरनुयांतियां तथातामक्षयांते तनयोगतो गतिम् १६  
 अंतान् पुनर्भागवतो विराजते राजे वीरो ह्यमृतात्मरश्मिभिः ॥ तामैदवीमात्मतनुं द्विजोचितां गतोऽभिमन्युर्न स शोकमर्हति १७ एवं ज्ञात्वा स्थिरो भूत्वा जह्यरीन्ध्रै  
 र्यमाश्रुहि ॥ जीवंत एव नः शोच्यान तु स्वर्गगतानघ १८ शोचतो हि महाराज अघमेवाभिवर्धते ॥ तस्माच्छोकं परित्यज्य श्रेयसे प्रयते दुधः १९ प्रहर्षमभिमानं च  
 सुखप्राप्तिं च चिंतयन् ॥ एतद्बुद्ध्वा बुधाः शोकं न शोकः शोक उच्यते २० एवं विद्वन्समुत्तिष्ठ प्रयतो भवमाशुचः ॥ श्रुतस्ते संभवो मृत्योस्तपांस्यनुपमानि च २१ सर्वभू  
 तसमत्वं च चंचलाश्च विभूतयः ॥ संजयस्य तु तं पुत्रं मृतं संजीवितं पुनः २२ एवं विद्वन्महाराज माशुचः साधयाम्यहम् ॥ एतावदुक्ता भगवांस्तत्रैवांतरधीयत २३  
 वागीशाने भगवति व्यासे व्यश्नभः प्रभे ॥ गते मतिमतां श्रेष्ठे समाश्वास्य युधिष्ठिरम् २४ पूर्वेषां पार्थिवेन्द्राणां महद्रप्रतिमौजसाम् ॥ न्यायाधिगतवित्तानां तांश्च  
 त्वायज्ञसंपदम् २५ संपूज्य मनसा विद्वान्विशोकोऽभ्युधिष्ठिरः ॥ पुनश्चाचिंतयद्दीनः किंस्विद्वक्ष्ये धनं जयम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युव  
 धपर्वणि षोडशराजकीये एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ समाप्तमभिमन्युवधपर्व ॥ अथ प्रतिज्ञापर्व ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिन्नहनि निर्वृते घोरे प्राणभृ  
 ताक्षये ॥ आदित्येऽस्तं गते श्रीमान्संध्याकाल उपस्थिते १ व्यपयाते पुवासाय सर्वेषु भरतर्षभ ॥ हत्वा संशप्तकवातान् दिव्यैरस्त्रैः कपिध्वजः २  
 शोक इत्यर्थः ॥ २०।२१ संजयस्य पुत्रमुद्दिश्य चंचला विभूतयश्च श्रुता इति शेषानुपपन्नः ॥ २२।२३।२४।२५।२६ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ तस्मिन्निति १।२

३।४ श्लिष्टमनुबद्धं ५।६।७।८।९।१० आर्द्धवैरैस्तूर्परैः ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२  
 प्रायात्स्वशिबिरं जिष्णुर्जैत्रमास्थाय तं रथम् ॥ गच्छन्नेव च गोविंदं साशु कंठोऽभ्यभाषत ३ किं नु मे हृदयं त्रस्तं वाक्कसज्जति केशव ॥ स्यंदंति चाप्यनिष्ठानि गात्रं सी  
 दंति चाप्युत ४ अनिष्टं चैव मे श्लिष्टं हृदयात् प्रापसर्पति ॥ भुवियेदिक्षु चात्युग्रा उत्पातास्त्रासयंति माम् ५ बहु प्रकारादृश्यंते सर्वे एवाघशंसिनः ॥ आपि स्वस्तिभ  
 वेद्राज्ञः सामात्यस्य गुरोर्मम ६ ॥ वासुदेव उवाच ॥ व्यक्तं शिवं तव भ्रातुः सामात्यस्य भविष्यति ॥ माशुचः किंचिदेवान्यतत्रानिष्टं भविष्यति ७ संजय उवाच ॥  
 ततः संध्यामुपास्यैव वीरौ वीरावसादने ॥ कथयंतौ रणे वृत्तं प्रयातौ रथमास्थितौ ८ ततः स्वशिबिरं प्राप्नोतानंदं हतविषम् ॥ वासुदेवोऽर्जुनश्चैव कृत्वा कर्म सुदु  
 ष्करम् ९ ध्वस्ताकारं समालक्ष्य शिबिरं परवीरहा ॥ बीभत्सुरब्रवीत्कृष्णमस्वस्थ हृदयस्ततः १० न दंति नायतूर्याणि मंगल्यानि जनार्दन ॥ मिश्राहुं दुभिनि  
 घोषैः शंखाश्वाङ्घ्रैः सह ११ वीणानैवाद्यवाद्यं तेश्म्यातालस्वनैः सह ॥ मंगल्यानि च गीतानि नगायंति पठंति च १२ स्तुतियुक्तानि रम्याणि ममानीकेषु वांदि  
 नः ॥ योधाश्चापि हिमाद्रिद्वानिवर्तंते ह्यधोमुखाः १३ कर्माणि च यथापूर्वं कृतवानां भिदंति माम् ॥ अपि स्वस्तिभवे दद्यद्भ्रातृभ्यो मम माधव १४ न हि शुद्धयति मे  
 भावो दृष्ट्वा स्वजनमाकुलम् ॥ अपि पांचालराजस्य विराटस्य च मानद १५ सर्वेषां चैव योधानां सामर्थ्यं स्यान्ममाच्युत ॥ न च मामद्यसौ भद्रः प्रहृष्टो भ्रातृभिः सह ॥  
 रणादायांतमुचितं प्रत्युद्याति हसन्निव १६ ॥ संजय उवाच ॥ एवं संकथयंतौ तौ प्रविष्टौ शिबिरं स्वकम् ॥ दृष्ट्वा ते भृशं स्वस्थान् पांडवान् पृथक्चेतसः १७ दृष्ट्वा भ्रा  
 तृश्च पुत्रांश्च विमनावानरध्वजः ॥ अपश्यंश्चैव सौभद्रमिदं वचनमब्रवीत् १८ मुखवर्णोऽप्रसन्नो वः सर्वेषामेव लक्ष्यते ॥ न चाभिमन्युं पश्यामि न च मां प्रति नंदय  
 १९ मया श्रुतं च द्रोणेन च क्रव्यूहो विनिर्मितः ॥ न च वस्तस्य भेतास्ति विना सौभद्रमर्भकम् २० न चोपदिष्टस्तस्यासीन्मयाऽनीका द्विनिर्गमः ॥ काञ्चिन्नवा  
 लो युष्माभिः परानीकं प्रवेशितः २१ भित्त्वानीकं मे हेष्वासः परेषां बहुशो युधि ॥ कञ्चिन्ननिहतः संख्ये सौभद्रः परवीरहा २२ लोहिताक्षं महाबाहुं जातं सिंहमिवाद्रिषु ॥  
 उपेद्रसदृशं ब्रूत कथमायोधनेहतः २३ सुकुमारं मे हेष्वासं वासवस्यात्मजात्मजम् ॥ स दाममप्रियं ब्रूत कथमायोधनेहतः २४ सुभद्रायाः प्रियं पुत्रं द्रौपद्याः केशवस्य  
 च ॥ अंवायाश्च प्रियं नित्यं कोऽवधीत्कालमोहितः २५ सदृशो वृष्णि वीरस्य केशवस्य महात्मनः ॥ विक्रमश्रुतमाहात्म्यैः कथमायोधनेहतः २६ वाष्णोऽपीदयितं  
 शूरं मया सततं लालितम् ॥ यदि पुत्रं न पश्यामि यास्यामि यमसादनम् २७ मृदुकुंचितकेशांतं बालं बालमृगं क्षणम् ॥ मत्तादिरदविकांतं सिंहपोतमिवोद्धतम् २८  
 सिताभिभाषिणं दांतं गुरुवाक्यकरं सदा ॥ बाल्येऽप्यतुल्यकर्माणं प्रियवाक्यममत्सरम् २९ महोत्साहं महाबाहुं दीर्घराजीवलोचनम् ॥ भक्तानुकंपिनं दांतं न च नी  
 चानुसारिणम् ३० कृतज्ञं ज्ञानसंपन्नं कृतास्त्रमनिवर्तिनम् ॥ युद्धाभिनंदिनं नित्यं द्विषतमिव वर्धनम् ३१



द्रोण. ७  
अ०  
॥ ७२ ॥

म.भा.टी.  
॥ ४६ ॥

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ यद्येति वचनं ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ यदि मे पिता स्यात्तदामेव त्राणं स्यादित्यन्वयः  
स्वेषां प्रियहिते युक्तं पितृणां जययद्दिनम् ॥ न च पूर्वप्रहर्तारसंग्रामेन घृष्टममम् ३२ यदि पुत्रं न पश्यामि यास्यामि यमसादनम् ॥ रथेषु गण्यमानेषु गणितं तं  
महारथम् ३३ मयाऽध्यर्धगुणं संख्येत रुणं बाहुशालिनम् ॥ प्रद्युम्नस्य प्रियं नित्यं केशवस्य यमैव च ३४ यदि पुत्रं न पश्यामि यास्यामि यमसादनम् ॥ सुनसं सुल  
लाटांतं स्वाक्षिभूदशनच्छदम् ३५ अपश्यतस्तद्वदनं काशांतिहृदयस्य मे ॥ तं त्रीस्वनसुखं रम्यं पुंस्कोकिलसमध्वनिम् ३६ अशृण्वतः स्वनं तस्य काशांति  
हृदयस्य मे ॥ रूपं चाप्रतिमं तस्य त्रिदशैश्चापि दुर्लभम् ३७ अपश्यतो हि वीरस्य काशांतिहृदयस्य मे ॥ अभिवादनदक्षं तं पितृणां वचने रतम् ३८ नाद्याहं य  
दि पश्यामि काशांतिहृदयस्य मे ॥ सुकुमारः सदा वीरो महाहृदयनो चितः ३९ भूमावनाथवच्छेते नूनं नाथवतां वरः ॥ शयानं समुपासंति यं पुरा परमास्त्रियः ४०  
तमद्य विप्रविद्धांगमुपासंत्य शिवाः शिवाः ॥ यः पुरा बोध्यते सुतः सूतमागधवंदिभिः ४१ बोधयं त्यद्यत्तं नूनं श्वापदा विहृतैः स्वनैः ॥ छत्रच्छाया समुचितं तस्य त  
द्वदनं शुभम् ४२ नूनमद्य रजो ध्वस्तं रणरेणुः करिष्यति ॥ हा पुत्रकां वितृप्तस्य सततं पुत्रदर्शने ४३ भाग्यहीनस्य कालेन यथा मे नीयसे वलात् ॥ सा च संयमनी  
नूनं सदा सुकृतिनां गतिः ४४ स्वभाभिर्मोहितारम्या त्वया त्यर्थं विराजते ॥ नूनं वैवस्वतश्चत्वांवरुणश्च प्रियातिथिम् ४५ शतक्रतुर्धने शश्च प्राप्तमर्चं त्यभीरुक् ॥  
एवं विलप्य बहुधा भिन्नपोतो वणिग्यथा ४६ दुःखेन महताऽऽविष्टो युधिष्ठिरमपृच्छत ॥ काचित्सकदंनं कृत्वा परेषां कुरुदंन ४७ स्वर्गतोऽभिमुखः संख्येयुध्यमा  
नोनरर्षभैः ॥ स नूनं बहुभिर्यत्तैर्युध्यमानो नरर्षभैः ४८ असहायः सहायार्थी मामनुध्यातवान्धुवम् ॥ पीड्यमानः शैरस्तीक्ष्णैः कर्णद्रोणकृपादिभिः ४९ नानालिंगैः  
सुधौताग्रैर्मम पुत्रोऽल्पचेतनः ॥ इह मे स्यात्परित्राणं पितेति स पुनः पुनः ५० इत्येवं विलपन् मन्ये नृशंसैर्भुवि पातितः ॥ अथ वामत्प्रसूतः स स्वस्त्रीयो माधवस्य च  
५१ सुभद्रायां च संभूतो न चैवं वक्तुमर्हति ॥ वज्रसारमयं नूनं हृदयं सुदृढं मम ५२ अपश्यतो दीर्घबाहुं रक्ताक्षं यन्नदीर्यते ॥ कथं बाले मे हे श्वा मा नृशंसामर्मभेदिनः  
५३ स्वस्त्रीये वा सुदेवस्य मम पुत्रेऽक्षिपन् शरान् ॥ यो मां नित्यमदीनात्मा प्रत्युद्गम्या भिनंदति ५४ उपायांति रिपून् हत्वा सोऽद्य मां किं पश्यति ॥ नूनं स पातितः  
शेते धरण्यां रुधिराक्षितः ५५ शोभयन् मे दिर्नीगात्रैरादित्य इव पातितः ॥ सुभद्रामनुशोचामि या पुत्रमपलायिनम् ५६ रणे विनिहतं श्रुत्वा शोकात्तर्वा विविनंक्ष्यति ॥  
सुभद्रा वक्ष्यते किं मामभिमन्युमपश्यती ५७ द्रौपदी चैव दुःखार्ते ते च वक्ष्यामि किं त्वहम् ॥ वज्रसारमयं नूनं हृदयं यन्नया स्याति ५८ सहस्रधा वधूं दृष्ट्वा रुदती शोकक  
र्षिताम् ॥ दृष्टानां धार्तराष्ट्राणां सिंहनादो मया श्रुतः ५९ युयुत्सुश्चापि कृष्णेन श्रुतो वीरानुपालभन् ॥ अशकुर्वतो वीभत्सुं बालं हत्वा महारथाः ६०

५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८

किं मोदध्वमधर्माज्ञाः पांडवं दृश्यतां बलम् ॥ किं तयोर्विप्रियं कृत्वा केशवार्जुनयोर्मृषे ६१ सिंहवन्नदथ प्रीताः शोककाल उपस्थिते ॥ आगमिष्यति वः क्षिप्रं फलं पा  
पस्वकर्मणः ६२ अधर्मो हि कृतस्तीव्रः कथं स्यादफलश्चिरम् ॥ इति तान्परिभाषन् वैश्यापुत्रो महामतिः ६३ अपायाच्छस्त्रमुत्सृज्य कोपदुःखसमन्वितः ॥  
किमर्थमेतन्नाख्यातं त्वया कृष्ण रणे मम ६४ अधाक्षं तानहं कूरास्तदा सर्वान्महारथान् ॥ संजय उवाच ॥ पुत्रशोकादितं पार्थं ध्यायंतं सांशुलोचनम् ६५ निष्टह्य  
वासुदेवस्तं पुत्राधिभिरभिभुतम् ॥ मैवमित्यब्रवीत्कृष्णस्तीव्रशोकसमन्वितम् ६६ सर्वेषामेष वैपंथाशूराणामनिवर्तिनाम् ॥ क्षत्रियाणां विशेषेण येषां युद्धेन जी  
विका ६७ एषा वै युध्यमानानां शूराणामनिवर्तिनाम् ॥ विहिता सर्वशास्त्रज्ञैर्गतिर्मतिमतां वर ६८ ध्रुवं हि युद्धे मरणशूराणामनिवर्तिनाम् ॥ गतः पुण्यकृतां  
लोकानभिमन्युर्न संशयः ६९ एतच्च सर्ववीराणां काक्षितं भरतर्षभ ॥ संग्रामेऽभिमुखो मृत्युं प्राप्नुयादिति मानद ७० सच वीरानरणे हत्वा राजपुत्रान्महाबलान् ॥  
वीरैराकाक्षितं मृत्युं संप्राप्तोऽभिमुखं रणे ७१ मा शुचः पुरुषव्याघ्रपूर्वैरेष सनातनः ॥ धर्मकृद्भिः कृतो धर्मः क्षत्रियाणां रणे क्षयः ७२ इमे ते भ्रातरः सर्वे दीना भरतस  
त्तम ॥ त्वयि शोकसमाविष्टे नृपाश्च सुहृदस्तव ७३ एतां श्ववचसा साम्रासमाश्वासयमानद ॥ विदितं वेदितव्यं तेन शोकं कर्तुमर्हसि ७४ एवमाश्वासितः पार्थः कृ  
ष्णेनाहुतकर्मणा ॥ ततोऽब्रवीत्तदा भ्रातृन्सर्वान्पार्थः सगद्गदान् ७५ सदीर्घबाहुः पृथ्वंसो दीर्घराजीवलोचनः ॥ अभिमन्युर्यथा वृत्तः श्रोतुमिच्छाम्यहं तथा ७६  
सनागस्य दंनहयान् द्रक्ष्यध्वनिहतान्मया ॥ संग्रामे मानुवंधांस्तान्मम पुत्रस्य वैरिणः ७७ कथंचनः कृतास्त्राणां सर्वेषां शस्त्रपाणिनाम् ॥ सौभद्रो निधनं गच्छेद्वाजि  
णापि समागतः ७८ यद्येवमहमज्ञास्यमशक्तान् रक्षणे मम ॥ पुत्रस्य पांडुपंचालान्मया गुप्तो भवेत्ततः ७९ कथंचनो रथस्थानां शरवर्षाणि मुंचताम् ॥ नीतोऽभि  
मन्युर्निधनं कदर्थी कृत्यवः परैः ८० अहो वः पौरुषं नास्ति न च वोऽस्ति पराक्रमः ॥ यत्राभिमन्युः समरे पश्यतां वोऽनिपातितः ८१ आत्मानमेव गहं यं दहं वै सुदुर्ब  
लान् ॥ युष्मानां ज्ञायनिर्यातो भीरून्कृतनिश्चयान् ८२ आहोस्वि दूषणार्थं यवर्मशस्त्रायुधानिवः ॥ वाचस्तु वक्तुं संसत्सु मम पुत्रमरक्षताम् ८३ एवमुक्त्वा ततो  
वाक्यं तिष्ठंश्चापवरासिमान् ॥ नस्माशक्यत वीभत्सुः केनचित्प्रसमीक्षितुम् ८४ तमंतकामेव कुदंनिःश्वसंतं मुहुर्मुहुः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तमश्रुपूर्णमुखं तदा ८५  
नभाषितुं शक्तुं तिष्ठंश्चापवरासिमान् ॥ अन्यत्र वासुदेवाद्वाज्येष्ठाद्वापांडुनंदनात् ८६ सर्वास्ववस्था सुहिता वार्जुनस्य मनोनुगौ ॥ बहुमानात्प्रियत्वाच्च ता  
वेनं वक्तुमर्हतः ८७ ततस्तं पुत्रशोकेन भृशं पीडितमानसम् ॥ राजविलोचनं रुद्धं राजावचनमब्रवीत् ८८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणि अ  
र्जुनकोपे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥



युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वयियातेमहाबाहो संशयकवलं प्रति ॥ प्रयत्नमकरोतीवमाचार्यो ग्रहणे मम १ व्यूढानीकावयं द्रोणं वारयामः स्म सर्वशः ॥ प्रतिव्यूह्य रथानी  
कंयतमानं तथारणे २ सवार्यमाणो रथेभिर्मयिचापिसुरक्षिते ॥ अस्मानभिजगामाशुपीडयन्निशितैः शरैः ३ तेपीडयमाना द्रोणेन द्रोणानीकं न शकुमः ॥ प्रति  
वीक्षितुमप्याजौ भेतुं तत्कुत एवतु ४ वयं त्वप्रतिमं वीर्यं सर्वसौभद्रमात्मजम् ॥ उक्तवन्तः स्म तं तातमिध्यनीकमिति प्रभो ५ सतथानोदितोऽस्माभिः सदश्व इव वी  
र्यवान् ॥ असह्यमपितं भारं वाहुमेवोपचक्रमे ६ सतवास्त्रोपदेशेन वीर्येण च समान्वितः ॥ प्राविशत्तद्वलं बालः सुपर्ण इव सागरम् ७ तेनुयातावयं वीरं सात्वतीपुत्र  
माहवे ॥ प्रवेष्टुकामास्तेनैव येन स प्राविशच्चभूमम् ८ ततः सैधवको राजा क्षुद्रस्तातजयद्रथः ॥ वरदानेन रुद्रस्य सर्वान्नः समवारयत् ९ ततो द्रोणः कृपः कर्णो द्रौणिः  
कौसल्य एव च ॥ कृतवर्मा च सौभद्रं पृथ्वाः पर्यवारयन् १० परिवार्यतु तैः सर्वैर्युधिबालो महारथैः ॥ यतमानः परं शक्त्या बहुभिर्विरथीकृतः ११ ततो दौःशासनिः  
क्षिप्रं तथा तैर्विरथीकृतम् ॥ संशयं परमं प्राप्य दिष्टां तेनाभ्ययोजयत् १२ स तु हत्वा सहस्राणि नराश्वरथदंतिनाम् ॥ अष्टौ रथसहस्राणि नवदंतिशतानि च १३ रा  
जपुत्रसहस्रे देवीरांश्चालक्षितान् बहून् ॥ बृहद्वलं च राजानं स्वर्गेणाजौ प्रयोज्यह १४ ततः परमधर्मात्मा दिष्टां तमुपजग्मिवान् ॥ एतावदेव निवृत्तमस्माकं शोकवर्ध  
नम् १५ सचैवंपुरुषव्याघ्रः स्वर्गलोकमवाप्तवान् ॥ ततोऽर्जुनो वचः श्रुत्वा धर्मराजेन भाषितम् १६ हापुत्र इति निःश्वस्य व्यथितो न्यपतद्भुवि ॥ विषण्णवदनाः  
सर्वे परिवार्य धनं जयम् १७ नेत्रैरनिमिषैर्दीनाः प्रत्यवैक्षन् परस्परम् ॥ प्रतिलभ्यततः संज्ञां वासविः क्रोधमूर्च्छितः १८ कंपमानो ज्वरेणेव निःश्वसंश्च मुहुर्मुहुः ॥ पा  
णिपाणौ विनिष्पिप्य श्वसमानोऽश्रुनेत्रवान् १९ उन्मत्त इव विप्रेक्षन्निदं वचनमब्रवीत् ॥ अर्जुन उवाच ॥ सत्यं वः प्रतिजानामि श्वोऽस्मिहं ताजयद्रथम् ॥ न चेद्  
धमया द्वातो धार्तराष्ट्रान् प्रहास्यति २० न चास्मान् शरणं गच्छेत्कृष्णं वा पुरुषोत्तमम् ॥ भवंतं वामहाराज श्वोऽस्मिहं ताजयद्रथम् २१ धार्तराष्ट्रप्रियकरं मयि वि  
स्मृतसौहृदम् ॥ पापं बालवधे हेतुं श्वोऽस्मिहं ताजयद्रथम् २२ रक्षमाणाश्च तं संख्येये मां योत्स्यंति केचन ॥ अपि द्रोणकृपौ राजन् छादयिष्यामि तान् शरैः २३ य  
द्येतदेवं संग्रामेन कुर्यात्पुरुषर्षभाः ॥ मास्मपुण्यकृतां लोकान् प्राप्नुयांश्चरसंमतान् २४ येलोकामाहृतृणां ये चापि पितृघातिनाम् ॥ गुरुदारगतानां ये पिशुनानां  
च ये सदा २५ साधून्सूयतां ये च ये चापि परिवादिनाम् ॥ ये च निक्षेपहर्तृणां ये च विश्वासघातिनाम् २६ भुक्तपूर्वास्त्रियं ये च विदतामघशंसिनाम् ॥ ब्रह्मघ्नानां  
च ये लोका ये च गोघातिनामपि २७ पायसं वायवान्नं वा शाकं कृसरमेव वा ॥ संयावापूपमांसानि ये च लोका वृथाऽश्रताम् २८

२९ । ३० । ३१ । ३२ आत्मापहारिणां आत्मानमन्यथा प्रकशयतां मिथ्याभिशांसिनां असहोपोक्त्या परान्दूषयतां संदिश्यमानानां निपुण्यमानानां ३३ । ३४ । ३५ वृपलीशूद्रा कन्याभावेन  
तान् ह्यायाधिगच्छेयं न चेद्वन्यां जयद्रथम् ॥ वेदाध्यायेन मत्पथं संशितं वा द्विजोत्तमम् २९ अवमन्यमानो यानयाति वृद्धान् साधून् गुरुंस्तथा ॥ स्पृशतो ब्राह्मणं  
गां च पादेनाग्निं च या भवेत् ३० याप्सुं श्लष्मपुरीषं च मूत्रं वा मुंचतां गतिः ॥ तां गच्छेयं गतिं कष्टान् चेद्वन्यां जयद्रथम् ३१ नग्नस्य स्नायमानस्य याचवं ध्यातिथे  
गतिः ॥ उल्कोचिनां मृषोक्तीनां च कानां च या गतिः ३२ आत्मापहारिणां याचया च मिथ्याभिशांसिनाम् ॥ भृत्यैः संदिश्यमानानां पुत्रदाराश्चितैस्तथा ३३ अ  
संविभज्य क्षुद्राणां या गतिमिष्टमश्रताम् ॥ तां गच्छेयं गतिं धीरां न चेद्वन्यां जयद्रथम् ३४ संश्रितं चापि यस्त्यक्ता साधुं तद्रचने रतम् ॥ न विभर्ति नृशंसात्मानि  
दत्ते चोपकारिणम् ३५ अर्हते प्रातिवेश्याय श्राद्धं यो न ददाति च ॥ अनर्हं भ्यश्च यो दद्याद्दृषलीपतये तथा ३६ मय्यपोभिन्नमर्यादः कृतघ्नो भर्तुर्निदकः ॥ तेषां  
तिमियां क्षिप्रं न चेद्वन्यां जयद्रथम् ३७ भुञ्जानानां तु सव्येन उत्संगे चापि खादताम् ॥ पालाशमासनं चैव तिरुक्ते दत्तधावनम् ३८ ये चावर्जयतां लोकाः स्वपतां  
च तथोपासि ॥ शीतभीताश्च ये विप्रारणभीताश्च क्षत्रियाः ३९ एककूपोदकग्रामे वेदध्वनिविवर्जिते ॥ षण्मासं तत्र वसतां तथा शास्त्रं विनिदताम् ४० दिवामैथु  
निनां चापि दिवसेषु च शेरते ॥ अगरदाहिनां चैव गरदानां च ये मताः ४१ अग्न्यातिथ्यविहीनाश्च गोपानेषु च विघ्नदाः ॥ रजस्वलांसे वयंतः कन्यां शुल्केन दायि  
नः ४२ याचवैव हृयाजिनां ब्राह्मणानां श्वदंतिनाम् ॥ आस्यमैथुनिकानां च ये दिवामैथुने रताः ४३ ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुत्य यो वैलोभाहदातिनः ॥ तेषां गतिं गमि  
ष्यामि श्वोनह्न्यां जयद्रथम् ४४ धर्मादपेता ये चान्ये मयानात्रानुकीर्तिताः ॥ ये चानुकीर्तितास्तेषां गतिं क्षिप्रमवाप्नुयाम् ४५ यदि व्युष्टामिमां रात्रिं श्वोनह्न्यां  
जयद्रथम् ॥ इमां चाप्यपरां भूयः प्रतिज्ञामि निबोधत ४६ यद्यस्मिन्नहते पापे सूर्योऽस्तमुपयास्यति ॥ इहैव सं प्रवेष्टाहं ज्वालितं जातवेदसम् ४७ असुरसुरम  
नुष्याः पक्षिणो वोरगा वापि त्वरजनिचरा वा ब्रह्मदेवर्षयो वा ॥ चरमचरमपीदं यत्परं चापि तस्मात्तदपि मरिपुं तरक्षितुं नैव शक्ताः ४८ यदि विशतिरसातलं तदग्र्यं  
वियदापि देवपुरंदितैः पुरं वा ॥ तदपि शरशतैरहं प्रभाते भृशमभिमन्युरिपोः शीरोऽभिहर्ता ४९ एवमुक्त्वा विचिक्षेप गांडीवं सव्यदक्षिणम् ॥ तस्य शब्दमतिक्रम्य  
घनुः शब्दो स्पृशदिवम् ५० अर्जुनेन प्रतिज्ञाते पांचजन्यं जनार्दनः ॥ प्रदध्मौ तत्र संकुदो देवदत्तं च फाल्गुनः ५१ स पांजचन्योऽच्युतवक्रवायुना भृशं सुपूर्णो  
दरनिःसृतध्वनिः ॥ जगत्सपातालवियदिगीश्वरं प्रकंपयामास युगात्यये यथा ५२ ततो वादित्रघोषाश्च प्रादुरासन्सहस्रशः ॥ सिंहनादश्च पांडूनां प्रतिज्ञाते महा  
त्मना ५३ ॥ इति श्रीमहामारुते द्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणि अर्जुनप्रतिज्ञायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥



॥ ४ ८ ॥

१७



महेश्वरोऽपि पार्थेन श्रूयते यो धितः पुरा ॥ पदातिनामहावीर्यो गिरौ हिमवति प्रभुः २१ दानवानां सहस्राणि हिरण्यपुरवासिनाम् ॥ जघानैकरथेनैव देवराज प्रचो  
दितः २२ समायुक्तो हि कौतेयो वासुदेवेन धीमता ॥ सामरानां पिलोकांश्चान्हन्यादिति मतिर्मम २३ सोऽहमिच्छाम्यनुज्ञातुरक्षितुं वामहात्मना ॥ द्रोणेन सह  
पुत्रेण वीरेण यदि मन्यसे २४ सराज्ञा स्वयमाचार्यो भृशमत्रार्थितोऽजुन ॥ संविधानं च विहितं तथाश्च किल सज्जिताः २५ कर्णाभूरिश्रवाद्रौणिष्ठं पसेनश्च वुर्जयः ॥  
कृपश्च मद्राजश्च षड्देतेऽस्य पुरोगमाः २६ शकटः पद्मकश्चार्धोऽयूहो द्रोणेन निमितः ॥ पद्मकर्णिकमध्यस्थः सूचीपार्श्वे जयद्रथः २७ स्थास्यते राक्षितो वीरैः  
सिंधुराट्ससु दुर्मदः ॥ धनुष्यस्त्रे च वीर्ये च प्राणे चैव तथौरसे २८ अविषह्यतमा ह्येते निश्चिताः पार्थ षड्रथाः ॥ एतानि जित्वा षड्रथान्नैव प्राप्यो जयद्रथः २९ तेषां  
मेकैकशो वीर्ये षण्णां त्वमनुचितय ॥ संहिता हि न रव्याघ्रनशक्या जेतुं मंजसा ३० भूयस्तु मंत्रयिष्यामि नीतिमा रमहिताय वै ॥ मंत्रज्ञैः सचिवैः सार्धं सुहृद्भिः कार्यसि  
द्धये ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि प्रोक्ता पर्वणि कृष्णवाक्ये षष्ठसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ षड्रथान्धारतराष्ट्रस्य मन्यसे यान्बला  
धिकान् ॥ तेषां वीर्यममार्धेन न तुल्यमिति मे मतिः १ अस्त्रमस्त्रेण सर्वेषामेतेषां मधुसूदन ॥ मया द्रक्ष्यसि निर्मित्रं जयद्रथवधैषिणा २ द्रोणस्य मिषतश्चाहं स गण  
स्य विलप्यतः ॥ सुधीनं सिंधुराजस्य पातायिष्यामि भूतले ३ यदि साध्याश्च रुद्राश्च वसवश्च सहस्रश्विनः ॥ मरुतश्च सहैरेण विश्वे देवाः सहेश्वराः ४ पितरः सह गंधर्वाः  
सुपर्णाः सागरादयः ॥ द्यौर्वियत्पृथिवी चेयं दिशश्च सदिति श्वराः ५ ग्राम्यारण्यानि भूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ज्ञातारः सिंधुराजस्य भवन्ति मधुसूदन ६ तथा  
पि बाणैर्निहतं श्वोद्रष्टाऽसिरणे मया ॥ सत्येन च जपे कृष्णतथैवायुधमालभे ७ यस्य गोप्तामहेष्वा सस्तस्य पापस्य दुर्मतेः ॥ तमेव प्रथमं द्रोणमभियास्यामि केशव ८  
तस्मिन् भूतमिदं बद्धं मन्यते स सुयोधनः ॥ तस्मात्तस्यैव सेनाग्रं भित्त्वा यास्यामि सैधवम् ९ द्रष्टाऽसि श्वोमहेष्वासाज्जाराचैस्तिग्मतैर्जितैः ॥ शृंगाणीव गिरेर्वज्रैर्दार्यमा  
णान्मया युधि १० नरनागाश्च देहेभ्यो विस्त्रविष्यति शोणितम् ॥ पतद्भयः पतितेभ्यश्च विभिन्नेभ्यः शितैः शरैः ११ गांडीवप्रेषिता बाणामनोऽनिलसमाजवे ॥ नृना  
गाश्चान्विदेहामून्कर्तारश्च सहस्रशः १२ यमात्कुबेराद्वरुणादिद्राहद्राक्ष्यन्मया ॥ उपात्तमस्त्रं धोरंत द्रष्टारोऽत्र नरा युधि १३ ब्राह्मेणास्त्रेण चास्त्राणि हन्यमानानि संयु  
गे ॥ मया द्रष्टासि सर्वेषां सैधवस्याभिरक्षिणाम् १४ शरवेगसमुत्कृते राज्ञां केशव मूर्धभिः ॥ आस्तीर्यमाणां पृथिवीं द्रष्टाऽसि श्वोमया युधि १५ क्रव्यादां स्तर्पयिष्यामि  
द्रावयिष्यामि शत्रवान् ॥ सुहृदो नंदयिष्यामि प्रमथिष्यामि सैधवम् १६ बह्वागस्कृत्सुसंबंधी पापदेशसमुद्भवः ॥ मया सैधवकोरा जाहतः स्वानशोचयिष्यति १७

पहरमानिति १।२।३।४।५।६।७।८ तस्मिन्प्रागे द्यूतंयुद्धद्यूतं बद्धमिवबद्धमेकांतजयेनस्थिरीकृतम् ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७

112311

१८। १९। २०। २१। २२। २३ नजीयेयंनकेनापिजितोऽस्मि २४। २५। २६। २७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ अ ॥ ॥ तामिति १

सर्वक्षीरान्नभोक्तारं पापाचारं रणाजिरे ॥ मया सराजकं वार्ष्णेर्भिर्ब्रह्मक्षयसि सैव वम् १८ तथा प्रभाते कर्तास्मि यथा कृष्णसुयोधनः ॥ नान्यं धनुर्धरं लोके मंस्यते मत्स  
मं युधि १९ गांडीवं च धनुर्दिव्यं योद्धाचाहं नरर्षभ ॥ खंचयंता हृषीकेश किं नु स्यादजितं मया २० तव प्रसादाद्भगवन्किन्नावाप्तं रणे मम ॥ अविषह्यं हृषीकेश  
किं जानन्मां विगर्हसे २१ यथा लक्ष्मस्थिरं चंद्रे स मुद्रे च यथा जलम् ॥ एवमेतां प्रतिज्ञामि सत्यां विद्धि जनार्दन २२ माऽऽवमं स्था ममास्त्राणि माऽवमं स्था धनुर्दृढम् ॥  
माऽवमं स्था बलं बाह्वोर्माऽवमं स्था धनं जयम् २३ तथाऽभियामि संग्रामं न जीयेयं जयामि च ॥ तेन सत्येन संग्रामे हतं विद्धि जयद्रथम् २४ ध्रुवं वै ब्राह्मणे सत्यं ध्रुवासा  
धुपुसन्नतिः ॥ श्रीध्रुवाऽपि च यज्ञेषु ध्रुवो नारायणे जयः २५ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा हृषीकेशं स्वयमात्मानमात्मना ॥ संदिदेशार्जुनो नर्दन्वासविः केशवं प्रभुम्  
२६ यथा प्रभातारं जनीं कल्पितः स्याद्रथो मम ॥ तथा कार्यं त्वया कृष्ण कार्यं हि महदुच्यतम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणि अर्जुनवाक्येषु  
सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तानि शांतिः स्वशोकात्तौ निःश्वसंता विवोरगौ ॥ निद्रानैवोपलेभाते वासुदेव धनं जयौ १ नरना  
रायणौ कृद्धौ ज्ञात्वा देवाः सवासवाः ॥ व्यथिताश्चितयामासुः किं स्विदेतद्भविष्यति २ ववुश्च दारुणा वाता रूक्षा घोराभिः शंसिनः ॥ सक्बंधस्तथाऽऽदित्ये परिचः  
समदृश्यत ३ शुष्काश्चान्यश्च निष्पेतुः सनिर्घाताः सवियुतः ॥ च चालचापि पृथिवी सशैलवनकानना ४ चुक्षुभुश्च महाराजसागरामकरालयाः ॥ प्रतिस्त्रोतः प्र  
वृत्ताश्च तथा गंतुं समुद्रगाः ५ रथाश्च नरनागानां प्रवृत्तमधरोत्तरम् ॥ कव्यादानां प्रमोदार्थं यमराष्ट्रविवृद्धये ६ बाहूनां निशकृन्मुखैश्च रुरुदुश्च ॥ तान् दृष्ट्वा दा  
रुणान्सर्वानुत्पातान् लोमहर्षणान् ७ सर्वे ते व्यथिताः सैन्यास्त्वदीया भरतर्षभ ॥ श्रुत्वा महाबलस्योग्रां प्रतिज्ञां सव्यसाचिनः ८ अथ कृष्णं महाबाहुरब्रवीत्पाकशा  
सनिः ॥ आश्वासय सुभद्रां त्वं भगिनीं स्नुषया सह ९ स्नुषां चास्या वयस्याश्च विशोकाः कुरुमाधव ॥ साम्राज्येन युक्तेन वचसाऽऽश्वासय प्रभो १० ततोऽर्जुन  
मृहंगत्वा वासुदेवः सुदुर्मनाः ॥ भगिनीं पुत्रशोकार्तां माश्वासय तदुःखिताम् ११ ॥ वासुदे उवाच ॥ माशोकं कुरुवाष्णो यिकुमारं प्रतिसन्नुषा ॥ सर्वेषां प्राणिनां  
भीरुनिष्ठैषा कालनिर्मिता १२ कुले जातस्य धीरस्य क्षत्रियस्य विशेषतः ॥ सदृशं मरणं ह्येतत्तव पुत्रस्य माशुचः १३ दिष्ट्या महारथो धीरः पितुस्तुल्यपराक्रमः ॥  
क्षेत्रेण विधिना प्राप्तो वीराभिलषितां गतिं १४ जित्वा सुबहुशः शत्रून्प्रेषयित्वा च मृत्यवे ॥ गतः पुण्यकृतां लोकान्सर्वकामदुहोऽक्षयान् १५ तपसा ब्रह्मचर्येण श्रुते  
न प्रज्ञयाऽपि च ॥ संतोयां गतिमिच्छंति तां प्राप्तस्तव पुत्रकः १६ वीरसूर्वीरपत्नी त्वं वीरजा वीरसाधवा ॥ माशुचस्तनयं भद्रे गतः स परमां गतिम् १७

2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16



अवलेपस्यापराधस्य १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ अभियातिरक्षिष्यन्ति २६ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥

॥१०॥

प्राप्स्यतेचाप्यसौपापःसैधवोवालघातकः ॥ अस्यावलेपस्यफलंसमुद्गृह्णवाधवः १८ व्युष्टायांतुवरारोहेरजन्यांपापकर्मकृत् ॥ नहिमोक्ष्यतिपार्थात्सप्रविष्टो  
ऽप्यमरावतीम् १९ श्वःशिरःश्रोण्यसेतस्यसैधवस्यरणेहतम् ॥ समंतपंचकाद्वाह्यंविशोकाभवमारुदः २० क्षत्रधर्मपुरस्कृत्यगतःशूरःसतांगतिम् ॥ यांगतिंप्रा  
मुयांमेहयेचान्येऽश्वजीविनः २१ व्यूढोरस्कोमहाबाहुरनिवर्तीरथप्रणुत् ॥ गतस्तववरारोहेपुत्रःस्वर्गज्वरंजहि २२ अनुयातश्चपितरंमातृपक्षंचवीर्यवान् ॥  
सहस्रशोरिपून्हत्वाहतःशूरोमहारथः २३ आश्वासयस्नुपाराजिमाशुचःक्षत्रियेभृशम् ॥ श्वःप्रियंसुमहच्छ्रुत्वाविशोकाभवनंदिने २४ यत्पार्थेनप्रतिज्ञातंतत  
थानतदन्यथा ॥ चिकीर्षितंहितेभर्तुर्नभवेज्जातुनिष्फलम् २५ यदिचमनुजपन्नगाःपिशाचारजनिचराःपतगाःसुरासुराश्च ॥ रणगतमभियांतिर्सिंधुराजंनस  
भवितासहतैरपिप्रभाते २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणिसुभद्राश्वासनेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ संजयउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा  
वचस्तस्यकेशवस्यमहात्मनः ॥ सुभद्रापुत्रशोकार्ताविललापसुदुःखिता १ हापुत्रमममंदायाःकथमेत्यासिसंयुगम् ॥ निधनंप्राप्तवांस्तातपितुस्तुल्यपराक्रमः  
२ कथमिदीवरश्यामंसुदंष्ट्रंचारुलोचनम् ॥ सुखंतेदृश्यतेवत्सगुंठितरणरेणुना ३ नूनंशूरंनिपतितंत्वांपश्यंत्यनिवर्तिनम् ॥ सुशिरोग्रीववाहंसंव्यूढोरस्कंन  
तोदरम् ४ चारूपचितसर्वांगस्वक्षंशस्त्रक्षताचितम् ॥ भूतानित्वांनिरीक्षंतेनूनंचंद्रमिवोदितम् ५ शयनीयंपुरायस्यस्पृह्यास्तरणसंवृतम् ॥ भूमावद्यकथं  
शेषेविप्रविद्धःसुखोचितः ६ योन्वास्यतपुरावीरोवरस्त्राभिर्महाभुजः ॥ कथमन्वास्यतेसोऽद्यशिवाभिःपतितोमृधे ७ योऽस्तूयतपुराहृष्टैःभूतमागधवंदिभिः ॥  
सोऽद्यक्रव्याद्गणैर्घोरैर्विनदद्भिरुपास्यते ८ पांडवेषुचनाथेषुवृष्णिवीरेषुवाविभो ॥ पंचालेषुचवीरेषुहतःकेनास्यनाथवत् ९ अतस्तदर्शनापुत्रदर्शनस्यतवानघ ॥  
मंदभाग्यागमिष्यामिव्यक्तमद्ययमक्षयम् १० विशालाक्षंसुकेशांतंचारुवाक्यंसुगंधिच ॥ तवपुत्रकदाभूयोमुखंद्रक्ष्यामिनिर्वणम् ११ धिग्बलंभीमसेनस्यधिकपा  
थस्यधनुष्मताम् ॥ धिग्वीर्यंवृष्णिवीराणांपंचालानांचधिग्बलम् १२ धिक्केकयास्तथाचेदीन्मत्स्यांश्चैवाथसंजयान् ॥ यत्वारणगतंवीरंनशेकुरभिरक्षितुम्  
१३ अद्यपश्यामिपृथिवींशून्यामिवहतत्विषम् ॥ अभिमन्युमपश्यंतीशोकव्याकुललोचना १४ स्वस्त्रीयंवासुदेवस्यपुत्रगांडीवधन्वनः ॥ कथंत्वाऽतिरथंवी  
रंद्रक्ष्याम्यद्यनिपातितम् १५ एहोहिदृषितोवत्सस्तनौपूर्णोपिबाशुमे ॥ अंकमारुह्यमंदायाह्यतृतायाश्चदर्शने १६ हावीरदृष्टो नष्टश्चधनंस्वप्रदवासिमे ॥  
अहोह्यनित्यमानुष्यंजलबुद्बुदचंचलम् १७ इमांतेतरुणीभायांतवाधिभिरभिष्टुताम् ॥ कथंसंधारयिष्यामिविवत्सामिवधेनुकाम् १८

एतदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ नैवेशिकंसोपकरणंमुहं नैवेशिकायेतिपाठेयुहाश्रमोन्मुखायवित्याव्रतस्त्राताय अभिमतंविवाहोपयुक्तं २४ न्यस्तदंडानांनिरस्ताभिमानानां 'दंडोऽस्त्रीलगुदेपुमान्'  
अहोह्यकालेप्रस्थानंकृतवानसिपुत्रक ॥ विहायफलकालेमांसुगृह्णांतवदर्शने १९ नूनंगतिःकृतांतस्यप्राज्ञैरपिसुदुर्विदा ॥ यत्रत्वंकेशवेनाथेसंग्रामेऽनाथवद्धतः  
२० यज्वनांदानशीलानांब्राह्मणानांकृतात्मनाम् ॥ चरितब्रह्मचर्याणांपुण्यतीर्थावगाहिनाम् २१ कृतज्ञानांविदान्यानांगुरुशुश्रूषिणामपि ॥ सहस्रदक्षिणा  
नांचयागतिस्तामवाप्नुहि २२ यागतिर्युद्धयमानानांशूराणामनिवर्तिनाम् ॥ हत्वारिन्निहतानांचसंग्रामेतांगतिंव्रज २३ गोसहस्रप्रदातृणांकृतुदानांचयाग  
तिः ॥ नैवेशिकंचाभिमतंददतांयागतिःशुभा २४ ब्राह्मणेभ्यःशरण्येभ्योनिर्धिनेदधतांचया ॥ याचापिन्यस्तदंडानांतांगतिंव्रजपुत्रक २५ ब्रह्मचर्येणयां  
यांतिमुनयःसंशितव्रताः ॥ एकपत्न्यश्चयांयांतितांगतिंव्रजपुत्रक २६ राज्ञांसुचारितैर्याचगतिर्भवतिशाश्वती ॥ चतुराश्रमिणांपुण्यैःपावितानांसुरक्षितैः ॥  
२७ दीनानुकंपिनांचसततंसंविभागिनाम् ॥ पैशुन्याच्चनिवृत्तानांतांगतिंव्रजपुत्रक २८ व्रतिनांधर्मशीलानांगुरुशुश्रूषिणामपि ॥ जमोघातिथिनांच  
तांगतिंव्रजपुत्रक २९ कृच्छ्रेषुयाधारयतामात्मानंव्यसनेषुच ॥ गतिःशोकाग्निदग्धानांतांगतिंव्रजपुत्रक ३० मातापित्रोश्चशुश्रूषांकल्पयंतीहयेसदा ॥  
स्वदारनिरतानांचयागतिस्तामवाप्नुहि ३१ ऋतुकालेस्वकांभार्यागच्छतांयामनीषिणाम् ॥ परस्त्रीभ्योनिवृत्तानांतांगतिंव्रजपुत्रक ३२ साम्रायेसर्वभूता  
निपश्यंतिगतमत्सराः ॥ नारुतुदानांक्षमिणांयागतिस्तामवाप्नुहि ३३ मधुमांसनिवृत्तानांमदाहंभातथाऽनृतात् ॥ परोपतापत्यक्तानांतांगतिंव्रजपुत्रक  
३४ ह्रीमंतःसर्वशास्त्रज्ञानवृत्ताजितेंद्रियाः ॥ यांगतिसाधवोयांतितांगतिंव्रजपुत्रक ३५ एवंविलपतीदीनांसुभद्रांशोककर्षिताम् ॥ अन्वपद्यतपां  
चालीवैराटिसंहितातदा ३६ ताःप्रकामंरुदित्वाचबिलप्यचसुदुःखिताः ॥ उन्मत्तवतदाराजन्विसंज्ञान्यपतनक्षितौ ३७ सोपचारस्तुल्यश्चदुःखितांभृशदुः  
खितः ॥ सिक्कांऽमसासमाश्वास्यततदुक्ताहितंवचः ३८ विसंज्ञकल्पांरुदतींमर्मविद्धांप्रवेपतीम् ॥ भगिनीपुंडरीकाक्षइदंचनमब्रवीत् ३९ सुभद्रेमाशुचःपु  
त्रंपांचाल्याश्वासयोत्तराम् ॥ गतोऽभिमन्युःप्रथितांगतिंक्षत्रियपुंगवः ४० येचान्येऽपिकुलेसंतिपुरुषानोवरानने ॥ सर्वेतेतांगतियांतुह्यभिमन्योर्यशस्विनः ४१  
कुर्यामतद्रयंकर्मक्रियासुसुहृदश्चनः ॥ कृतवान्याहृगद्यैकस्तवपुत्रोमहारथः ४२ एवमाश्वास्यभगिनीद्रौपदीमपिचोत्तराम् ॥ पार्थस्यैवमहाबाहुःपार्श्वमागाद  
रिंदमः ४३ ततोऽभ्यनुज्ञायनृपान्कृष्णोबधूंस्तथार्जुनम् ॥ विवेशांतःपुरेराजस्तेचजग्मुर्यथालयम् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणिसुभ  
द्राप्रविलापेअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ संजयउवाच ॥ ततोऽर्जुनस्यभवनंप्रविश्याप्रतिमंविभुः ॥ स्पृष्ट्वाभःपुंडरीकाक्षःस्थंडिलेशुभलक्षणे १

इत्युपक्रम्य 'दमेयमेऽभिमानेच' इतिमेदिनी २५ एकपत्न्यःपतिव्रताः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४  
॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ततदिति १



२५ । २६ । २७ सहस्राब्देन २८ । २९ । ३० । ३१

二

स्त्विति १।२।३।४।५ परे अवश्यमाविनि विधौ विधाने नियच्छति प्रवर्तयति ६ न शोच्यं शोको नाचरणीयः ७ कार्यं कृत्यं कार्यकरणीयं भवेदित्यन्वयः ८।९।१०।११।१२।१३।१४



१९ दुःखोपायस्य दुःखद्वारस्य प्रतिज्ञायाः विकाशाविसंवादः परिवर्तते प्रतिभाति १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ प्रणिहितः समाहितमनाः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

प्रतिज्ञापारणं चापि नमविष्यतिकेशव ॥ प्रतिज्ञायां च हीनायां कथं जीवति मद्भिः १९ दुःखोपायस्य मे वीरविकाशापरिवर्तते ॥ द्रुतं च यातिसविता तत एतद्  
वीर्यमहम् १६ शोकस्थानं तु तच्छ्रुत्वा पार्थस्य द्विजकेतनः ॥ संस्पृष्ट्यां भस्ततः कृष्णः प्राङ्मुखः समवास्थितः १७ इदं वाक्यं महातेजावभाषे पुष्करेक्षणः ॥ हिता  
र्थपांडुपुत्रस्य संधवस्य वधे कृती १८ पार्थपाशुपतं नाम परमास्त्रं सनातनम् ॥ येन सर्वान्मृधेदैत्यान् जघ्ने देवो महेश्वरः १९ यदि तद्विदितं तेऽप्यश्वो हंतासि जयद्र  
थम् ॥ अथाज्ञातं प्रपद्यस्व मनसा वृषभध्वजम् २० तं देवं मनसा ध्यात्वा जोष मास्व धनं जय ॥ ततस्तस्य प्रसादात् स्वभक्तः प्राप्स्यसि तन्महत् २१ ततः कृष्णवचः  
श्रुत्वा संस्पृष्ट्यां मोधनं जयः ॥ भूमावासीन एकाग्रो जगाम मनसा भवम् २२ ततः प्रणिहितो ब्राह्मे मुहूर्तं शुभलक्षणे ॥ आत्मानमर्जुनोऽपश्यद्गगने सहकेशवम् २३  
पुण्यं हि मे वतः पादं मणिमंतं च पर्वतम् ॥ ज्योतिर्भिश्च समाकीर्णं सिद्धचारणसेवितम् २४ वायुवेगगतिः पार्थः स्वभजे सहकेशवः ॥ केशवेन गृहीतः सदक्षिणे विभुना  
भुजे २५ प्रेक्षमाणो बहून्भावान् जगामाहुतदर्शनान् ॥ उदीच्यां दिशि धर्मात्मा सोऽपश्यच्छ्रेतपर्वतम् २६ कुबेरस्य विहारे च नलिनीपद्मभूषिताम् ॥ सरिच्छ्रे  
ष्ठां च तांगंगां वीक्षमाणो बहूदकां २७ सदा पुष्पफलैर्वृक्षैरुपेतां स्पटिकोपलां ॥ सिंहव्याघ्रसमाकीर्णानां नानाभृगसमाकुलाम् २८ पुण्याश्रमवतीं रम्यां मनोज्ञां जसेवि  
ताम् ॥ मंदरस्य प्रदेशांश्च किन्नरोद्गीतनादितान् २९ हेमरूप्यमयैः शृंगैर्नानौषधिविदीपितान् ॥ तथामंदारवृक्षैश्च पुष्पितैरुपशोभितान् ३० स्निग्धां जन  
चयाकारं संप्राप्तः कालपर्वतम् ॥ ब्रह्मतुंगं नदीश्चान्यास्तथा जनपदानपि ३१ सतुंगं शतशृंगं च शर्यातिवनमेव च ॥ पुण्यमश्वशिरःस्थानं स्थानमाथर्वणस्य च ३२  
वृषदंशं च शैलेंद्रं मंदरमेव च ॥ अप्सरोभिः समाकीर्णं किन्नरैश्चोपशोभितम् ३३ तस्मिन् शैले ब्रजन् पार्थः सकृष्णः समवैक्षत ॥ शुभैः प्रस्रवणैर्जुष्टां हेमधातुभिर्भू  
षिताम् ३४ चंद्रशिमप्रकाशां गीष्ठीं धीं पुरमालिनीम् ॥ समुद्रांश्चाद्भुताकारानपश्यद्बहुलाकरान् ३५ विषद्व्यापृथिवीं चैव तथा विष्णुपदं व्रजन् ॥ विस्मितः  
सहकृष्णेन क्षितो बाणइवाभ्यगात् ३६ ग्रहनक्षत्रसोमानां सूर्याभ्योश्च समविविषम् ॥ अपश्यत्तदा पार्थोऽजलंतमिव पर्वतम् ३७ समासाद्य तु तं शैलं शैलाग्रेसमव  
स्थितम् ॥ तपोनित्यं महात्मानमपश्यद् वृषभध्वजम् ३८ सहस्रमिव सूर्याणां दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ शूलिनं जटिलगौरं वल्कलाजिनवाससम् ३९ नयनानां  
सहस्रैश्च विचित्रांगं महौजसम् ॥ पार्वत्या सहितं देवं भूतसंघैश्च भास्वरैः ४० गीतवादित्रसन्नादैर्हास्यलास्यसमन्वितम् ॥ वल्गितास्फोटितोत्कुट्टैः पुण्यैर्गंधैश्च  
सेवितम् ४१ स्तूयमानं स्तवैर्दिव्यैर्ऋषिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ गोप्तारं सर्वभूतानां मिथ्यासधरमच्युतम् ४२

२५ । २० । ३१ आयवर्णस्य मुनेः ३१

३३ । ३४ । ३५ तथा च व्रजन् विष्णुपदमाकाशमभ्यगादित्यन्वयः १६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० लास्यं मृत्यं वल्गितमितस्ततः प्रचारः आस्फोटितं भुजादंबरः उत्कुट्टमुच्चैः स्वनितम् ४१ । ४२

४३ लोकानामादिमुपादानं विश्वं जगत्कर्मप्राप्यं यस्य ईशानमप्रतिहतेच्छं अव्ययमविकारं मनसः परमं प्रवृत्तिनिवृत्तिकारणं योनिमुत्पत्तिस्थानं च ज्योतिषां तेजसां निधिमाधिष्ठानं ४४ परां मूलभूतां  
प्रकृतिं प्रधानं साधनं सिद्धेर्निधानं ४५ योगानां योगदर्शनां परं धाम परमाश्रयं दृष्टं साक्षाद्भूतं ब्रह्मतत्त्वं तद्विद्वानिधिं रहस्यं ४६ कालइव कोपो यस्य शक्रस्य गुणा ऐश्वर्यादयः सूर्यस्य गुणाः प्रतापादयः  
तेषामुदयो यस्मात् ४७ कारणात्मानं कारणैकस्वभावं ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ भवः सर्वप्रभुत्वात् सर्वः संहारणात् ५५ शांतिः शमप्रधानत्वात् ५६ हविष्यो हविष्ययोग्य

वासुदेवस्तु तं दृष्ट्वा जगाम शिरसाक्षितिम् ॥ पार्थेन सह धर्मात्मा गृणन् ब्रह्मसनातनम् ४३ लोकादि विश्वकर्माणमजमीशानमव्ययम् ॥ मनसः परमं योनिं खं वायुं  
ज्योतिषां निधिम् ४४ स्रष्टारं वारिधाराणां भुवश्च प्रकृतिं पराम् ॥ देवदानवयक्षाणां मानवानां च साधनम् ४५ योगानां च परं धाम दृष्टं ब्रह्मविद्वानिधिम् ॥  
चराचरस्य स्रष्टारं प्रतिहर्ता रमेव च ४६ कालकोपं महात्मानं शक्रसूर्यगुणोदयम् ॥ वंदे तं तदा कृष्णो वाङ्मनो बुद्धिकर्मभिः ४७ यं प्रपद्यांति विद्वांसः सूक्ष्मा  
ध्यात्मपदैषिणः ॥ तमजं कारणात्मानं जग्मतुः शरणं भवम् ४८ अर्जुनश्चापितं देवं भूयो भूयोऽप्यवदत् ॥ ज्ञात्वा तं सर्वभूतादिभूतमव्यभवोद्भवम् ४९ तत  
स्तावागतौ दृष्ट्वा नरनाराणां भुमौ ॥ सुप्रसन्नमनाः शर्वः प्रोवाच प्रहसन्निव ५० स्वागतं वो नरश्रेष्ठा बुद्धिष्ठेतां गतकुमौ ॥ किंच वामीप्सितं वीरो मनसः क्षिप्रमुच्य  
ताम् ५१ येन कार्येण संप्राप्तौ युवांस्तत्साधयामि किम् ॥ व्रियतामात्मनः श्रेयस्तत्सर्वं प्रददामि वाम् ५२ ततस्तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युत्थाय कृताजली ॥ वासुदेवा  
र्जुनौ शर्वतुष्टुवाते महामती ५३ भक्त्या स्तवेन दिव्येन महात्मानावनिदितौ ५४ ॥ कृष्णार्जुना वचतुः ॥ नमो भवाय शर्वाय रुद्राय वरदाय च ॥ पशूनां पतये  
नित्यमुग्राय च कपर्दिने ५५ महादेवाय भीमाय त्र्यंबकाय च शांतये ॥ ईशानाय मखघ्राय नमोऽस्त्वं धकधातिने ५६ कुमारगुरवे तुभ्यं नीलग्रीवाय वेधसे ॥ पिना  
किने हविष्याय सत्याय विभवे सदा ५७ विलोहिताय धूम्राय व्याघ्रायानपराजिते ॥ नित्यं नीलाशिखंडाय शूलिने दिव्यचक्षुषे ५८ होत्रे पोत्रे त्रिनेत्राय व्याघ्राय वसु  
रैतसे ॥ अर्चित्यायां विकाभर्त्रे सर्वदेवस्तुताय च ५९ वृषध्वजाय मुंडाय जटिने ब्रह्मचारिणे ॥ तप्यमानाय सलिले ब्रह्मण्यायाजिताय च ६० विश्वात्मने वि  
श्वसृजे विश्वमावृत्य तिष्ठते ॥ नमो नमस्ते सेव्याय भूतानां प्रभवे सदा ६१ ब्रह्मवक्राय सर्वाय शंकराय शिवाय च ॥ नमोऽस्तु वाचस्पतये प्रजानां पतये नमः  
६२ नमो विश्वस्य पतये महतां पतये नमः ॥ नमः सहस्रशिरसे सहस्रभुजमृत्यवे ६३ सहस्रनेत्रपादाय नमोऽस्तं रुयेयकर्मणे ॥ नमो हिरण्यवर्णाय हिरण्य  
कवचाय च ॥ भक्तानुकंपिने नित्यं सिध्यतां नो वरः प्रभो ६४

त्वात् सत्याय सदैकस्वभावात् विभुव्यापकत्वात् ५७ व्याघ्राय मृगहननात् द्विरुक्तिर्विस्तृता कारणात् अनान् प्राणिनः पराजयतीति अनपराजितसर्वभूतोत्तमत्वात् नीलाशिखंडी नीलकेशत्वात्  
५८ होतादीक्षितोभावेन हवनशीलत्वात् वसुरेताभ्यो रितः क्षेपणात् ५९ मुंडो दीक्षितत्वात् ब्रह्मचारीरितो विधारणात् ६० भूतानां प्राणिनां प्रमयादीनां ६१ ब्रह्मवक्रो वेदपूर्णमुत्त्वात्  
सर्वः सर्वस्वरूपत्वात् शिवो भोक्तेतुत्वात् वाचस्पतिर्वाङ्मयप्रवर्तनात् ६२ सहस्रभुजाय मृत्यवे च मन्यवे इति पाठः ६३ । ६४



॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ततश्च १ आरमनासुकृतं सूपकल्पितं २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ द्वंद्वं गुणं १४ १५ नीललो  
 ॥ संजय उवाच ॥ एवंस्तुत्वामहादेवंवासुदेवः सहजुनः ॥ प्रसादयामास भवंतदाह्यस्रोपलब्धये ६५ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणिअर्जुनस्वप्ने  
 अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततः पार्थः प्रसन्नात्मा प्रांजलिर्दृष्टमध्वजम् ॥ ददर्शोत्फुल्लनयनः समस्तं तेजसां निधेम् १ तंचो  
 पहारं सुकृतं नैशं नैत्यकमात्मना ॥ ददर्शयंबकाभ्याशेवासुदेवनिवेदितम् २ ततोऽभिपूज्य मनसा कृष्णं शर्वचपांडवः ॥ इच्छाम्यहं दिव्यमस्त्रमित्यभाषत शंकरं  
 ३ ततः पार्थस्य विज्ञाय वरार्थे वचनं तदा ॥ वासुदेवार्जुनो देवः स्मयमानोऽभ्यभाषत ४ स्वागतं वानरश्रेष्ठो विज्ञातं मनसोऽप्येतत् ॥ येन कामेन संप्राप्तौ भवद्भ्यां  
 तंददाम्यहम् ५ सरोमृतमयं दिव्यमभ्याशेशशुभ्रमूदनौ ॥ तत्र मेतद्वनुर्दिव्यं शरश्च निहितः पुरा ६ येन देवारयः सर्वे मया युधिनिपातिताः ॥ तत आनीयतां कृष्णो  
 सशरं धनुरुत्तमम् ७ तथेत्युक्त्वा तु तौ वीरौ सर्वपारिषदैः सह ॥ प्रस्थितौ तत्सरो दिव्यं दिव्यैश्चर्यं शतैर्युतम् ८ निर्दिष्टं दृष्ट्वांकेण पुण्यं सर्वार्थसाधकम् ॥ तौ जग्मजुर  
 संभ्रांतौ नरनारायणावृषी ९ ततस्तौ तत्सरो गत्वा सूर्यमंडलसन्निभम् ॥ नागमंतर्जले धोरं ददृशातेऽर्जुनाच्युतौ १० द्वितीयं चापरं नागं सहस्रशिरसं वरम् ॥  
 वमंतं विपुलाज्वालाददृशातेऽग्निरर्चसम् ११ ततः कृष्णश्च पार्थश्च संस्पृश्यां भः कृतांजली ॥ तौ नागावुपतस्थाते नमस्यं तौ वृषध्वजम् १२ गृणंतौ वेदविद्वांसौ त  
 द्रह्मशतरुद्रियम् ॥ अप्रमेयं प्रणमतो गत्वा सर्वात्मना भवम् १३ ततस्तौ रुद्रमाहात्म्यादित्वा रूपं महोरगौ ॥ धनुर्बाणश्च शत्रुघ्नं तद्वंदं समपद्यत १४ तौ तज्जष्ट  
 हतुः प्रीतौ धनुर्बाणं च सुप्रभम् ॥ आजह तुर्महात्मानौ ददतुश्च महात्मने १५ ततः पार्श्वोर्दृष्ट्वां कस्य ब्रह्मचारी न्यवर्तत ॥ पिगाक्षस्तपसः क्षेत्रं बलवानीललोहितः  
 १६ सतद्ब्रह्मधनुः श्रेष्ठं तस्थौ स्थानं समाहितः ॥ विचकर्षाथ विधिवत्सशरं धनुरुत्तमम् १७ तस्य भोर्वीचमुष्टिं च स्थानं चालक्ष्य पांडवः ॥ श्रुत्वामंत्रं भवप्रोक्तं जग्रा  
 हा चित्यविक्रमः १८ स सरस्येव तं बाणं मुमोचातिबलः प्रभुः ॥ चकार च पुनर्वीरस्तस्मिन् सरसितद्धनुः १९ ततः प्रीतं भवं ज्ञात्वा स्पृष्टिमानर्जुनस्तदा ॥ वरमार  
 प्यकेदत्तं दर्शनं शंकरस्य च २० मनसा चिंतयामास तन्मे संपद्यतामिति ॥ तस्य तन्मतमाज्ञाय प्रीतः प्रादाद्वरं भवः २१ तच्च पाशुपतं धोरं प्रतिज्ञायाम्भारणम् ॥  
 ततः पाशुपतं दिव्यमवाप्य पुनरीश्वरात् २२ संहृष्टो मादुर्धर्षः कृतं कार्यममन्यत ॥ वंदतुश्च संहृष्टो शिरोभ्यां तं महेश्वरम् २३ अनुज्ञातौ क्षणे तस्मिन् भवेनार्जु  
 नकेशवौ ॥ प्राप्तौ स्वाशिविरं वीरौ मुदा परमया युतौ २४ तथा भवेनानुमतौ महासुरनिघातिना ॥ इंद्राविष्णू यथा प्रीतौ जंभस्य वधकांक्षिणौ २५ ॥ इति श्रीम  
 हाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणिअर्जुनस्य पुनः पाशुपतास्त्रप्राप्तौ एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ध ॥

हितः भगवतोऽपरातनुः १५ स्थानं स्थापनकं २० जग्राह मनसि कृतवान् १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

तथोरिति १ मधुपर्किकाः सांगल्योपस्थापकाः पाणिस्वनिका हस्ते तालस्वनं कुर्वते मधुपर्किकाः मधुपर्कसमये पठन्ति इति देवबोधः २ रक्तकंठिनो रंजकस्वराः ३ झञ्झरा झल्लिकाः मेयो बृहद्दकाः पणवामु  
 रजाः आनकाः पटहाः गोमुखाः ब्राह्मणाः आहं वराश्चक्षुद्रपटहाः हुंदुभ्योदकाः ४ ५ ६ ७ ८ भद्रासने चतुःसमासने ९ कषायेण सर्वोऽप्यादिकल्लेन १० ११ अक्रिष्टमनुपहतं वसनं यस्य १२  
 संजय उवाच ॥ तयोः सेवदतोरिव कृष्णदारुकयोस्तथा ॥ साऽव्यगाद्रजनीराजन्नथ राजाऽन्वबुध्यत १ पठन्ति पाणिस्वनिकामागधामधुपर्किकाः ॥ बैतालिका  
 श्रमुताश्च तुष्टुः पुरुषर्षभम् २ नर्तकाश्चाप्यनृत्यं तजगुर्गीतानि गायकाः ॥ कुरुवंशस्तवार्थानि मधुरं रक्तकंठिनः ३ मृदंगा झझराभेर्यः पणवानकगोमुखाः ॥ आ  
 हं वराश्च शंखाश्च हुंदुभ्यश्च महास्वनाः ४ एवमेतानि सर्वाणि तथान्यान्यपि भारत ॥ वादयन्ति सुसहृष्टाः कुशलाः साधुशिक्षिताः ५ समेष समनिर्घोषो महान् शब्दो  
 ऽस्पृशदिवम् ॥ पार्थिवप्रवरं सुतं युधिष्ठिरमबोधयत् ६ प्रतिबुद्धः सुखं सुप्तो महाहं शयनोत्तमे ॥ उत्थायावश्यं कार्यार्थं ययौ स्नानमृहं नृपः ७ ततः शुक्रां वराः स्ना  
 ता स्तरुणाः शतमष्टच ॥ स्नापकाः कांचनैः कुम्भैः पूर्णैः समुपतस्थिरे ८ भद्रासनेषूपविष्टः परिधायां वरं लघु ॥ सस्त्रौ चंदनसंयुक्तैः पानीयेरभिमंत्रितैः ९ उत्सादि  
 तः कषायेण बलवद्भिः सुशिक्षितैः ॥ आहुतः साधिवासेन जलेन समुगंधिना १० राजहंसनिभं प्राप्य उष्णीषं शिथिलार्पितम् ॥ जलक्षयनिमित्तं वेष्टयामास मूर्ध  
 नि ११ हरिणा चंदनेनांगमुपलिप्य महाभुजः ॥ स्रग्वीचाक्रिष्ट वसनः प्राङ्मुखः प्रांजलिः स्थितः १२ जजाप जप्यं कौंतेयः सतां मार्गमनुष्ठितः ॥ तत्राग्निशरणं  
 दीप्तं प्रविवेश विनीतवत् १३ सभिद्भिः सपवित्राभिरग्निमाहुतिभिस्तथा ॥ मंत्रपूताभिरर्चित्वानिश्चकाम गृहात्ततः १४ द्वितीयां पुरुषव्याघ्रः कक्ष्यां निर्गम्य पा  
 र्थिवः ॥ ततो वेदविदो वृद्धान पश्यद्ब्राह्मणपमान् १५ दांतान्वेदव्रतस्नातान् स्नातान् वष्टुषु च ॥ सहस्रानुचरान्सौरान्सहस्रं चाष्टचापरान् १६ अक्षतैः सुमनो  
 भिश्च वाचयित्वा महाभुजः ॥ तान् द्विजान् मधुसर्पिभ्यां फलैः श्रेष्ठैः सुमंगलैः १७ प्रादात्कांचनमेकैकं निष्कं विप्राय पांडवः ॥ अलंकृतं चाश्वशतं वासांसीष्टाश्च दक्षि  
 णाः १८ तथा गाः कपिलादोग्धीः सवत्साः पांडुनंदनः ॥ हेमशृंगारौ प्यसुरादत्वातेभ्यः प्रदक्षिणम् १९ स्वस्तिकान् चर्धमानांश्च नद्यावतींश्च कांचनान् ॥ माल्यं  
 च जलकुंभांश्च ज्वलितं च हुताशनम् २० पूर्णान्यक्षतपान्नाणिरुचकरोचनास्तथा ॥ खलंकृताः शुभाः कन्यादधिसर्पिर्मधूदकम् २१ मंगल्यान्पक्षिणश्चैव यच्चा  
 न्यदपि पूजितम् ॥ दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा च कौंतेयो बाह्यां कक्ष्यां ततोऽगमत् २२ ततस्तस्यां महाबाहो स्तिष्ठतः परिचारकाः ॥ सौवर्णं सर्वतोभद्रं मुक्तावैदूर्यमंडि  
 तम् २३ परार्थ्यां स्तरणास्तीर्णसोतरच्छदमृद्धिमत् ॥ विश्वकर्मकृतं दिव्यमुपजन्तुर्वरासनम् २४ तत्र तस्योपविष्टस्य भूषणानि महात्मनः ॥ उपा  
 जन्तुर्महार्हाणि प्रेष्याः शुभ्राणि सर्वशः २५ मुक्ताभरणवेषस्य कौंतेयस्य महात्मनः ॥ रूपमासीन्महाराजद्विपतांशो कवर्धनम् २६ चामरैश्चंद्रशम्यभिर्हमदं  
 डैः सुशोभनैः ॥ दोधूयमानैः शुशुभे विद्युद्विरिव तोयदः २७

दीप्तं ज्वलदग्निं १२ १४ १५ सौरान्सूयोपासकान् १६ १७ १८ प्रदक्षिणं कृत्वेति शेषः  
 १९ स्वस्तिकानां लिङ्गानि वर्धमानान् शरावान् नद्यावतींस्संपुदिताद्यर्घपात्राणि २० रुचकं मातुलुङ्गकं २१ २२ २३ विश्वकर्मकृतं विश्वकर्मप्रणीतेन विधिनानिर्मितं २४ २५ २६ २७



वन्द्यमानस्तूयमानः स्तुत्यर्थस्यवदेकपं २८ । २९ । ३० शुद्धार्तिकद्वयान्वतरं २१ । २२ स्वागतेनाप्रतिबद्धागमनेन ३३ । ३४ । ३५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥  
 संस्तूयमानःस्तूतैश्चवन्द्यमानश्चवन्दिभिः ॥ उपगीयमानो गंधर्वैरास्तेस्मकुरुनंदनः २८ ततोमुहूर्तादासीत्तुस्यंदनानांस्वनोमहान् ॥ नेमिघोषश्चरथिनांखुर  
 घोषश्चवाजिनाम् २९ हादेनगजवंटानांशंखानांनिनदेनच ॥ नराणांपदशब्दैश्चकंपतीवस्ममेदिनी ३० ततःशुद्धातमासाद्यजानुभ्यांभूतलेस्थितः ॥ शि  
 रसावंदनीयंतमभिवाद्यजनेश्वरम् ३१ कुंडलीवद्धनिस्त्रिंशःसन्नद्धकवचोयुवा ॥ अभिप्रणम्यशिरसाद्वाःस्थोधर्मात्मजायवै ३२ न्यवेदयद्दृषीकेशमुपयांतमहा  
 त्मने ॥ सोऽब्रवीत्पुरुषव्याघ्रःस्वागतेनैवमाधवम् ३३ अर्घ्यं चैवासनंचास्मैदीयतां परमाचिंतम् ॥ ततःप्रवेश्यवाष्णेयमुपवेश्यवरासने ३४ पूजयामासविधि  
 वद्धमराजोयुधिष्ठिरः ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणि युधिष्ठिरसज्जतायां द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥  
 ततोयुधिष्ठिरोराजाप्रतिनंदनं चजनार्दनम् ॥ उवाचपरमप्रीतःकौंतेयोदेवकीसुतम् १ सुखेनरजनीव्युष्टाकचित्तमधुसूदन ॥ कच्चिज्ज्ञानानिसर्वाणिप्रसन्नानित  
 वाच्युत २ वासुदेवोऽपितुक्तं पर्यपृच्छयुधिष्ठिरम् ॥ ततश्चप्रकृतीःक्षतान्यवेदयदुपस्थिताः ३ अनुज्ञातश्चराज्ञासंप्रावेश्यततंजनम् ॥ विराटंभीमसेनंच  
 धृष्टद्युम्नंचसात्यकिम् ४ चेदिपंष्टकेतुंचदुपदंचमहारथम् ॥ शिखंडिनंयमौचैवचेकितानंसकेकयम् ५ युयुत्सुंचैवकौरव्यं पांचाल्यंचोत्तमौजसम् ॥ युधाम  
 न्युंसुबाहुंचद्रौपदेयांश्चसर्वशः ६ एतेचान्येचबहवःक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभम् ॥ उपतस्थुर्महात्मानंविशुश्चासनेशुभे ७ एकस्मिन्नासनेवीरावुपविष्टौमहाबलौ ॥  
 कृष्णश्चयुयुधानश्चमहात्मानौमहायुतौ ८ ततोयुधिष्ठिरस्तेषांशृण्वतांमधुसूदनम् ॥ अब्रवीत्पुंडरीकाक्षमाभाष्यमधुरं वचः ९ एकंत्वावयमाश्रित्यसहस्राक्ष  
 मिवामराः ॥ प्रार्थयामोजयंयुद्धेशाश्वतानिसुखानिच १० त्वंहिराज्यविनाशंचद्विषद्विश्चनिराक्रियाम् ॥ क्लेशांश्चविविधानकृष्णसर्वास्तानपिवेदनः ११ त्व  
 यिसर्वेशसर्वेषामस्माकंभक्तवत्सल ॥ सुखमायतमत्यर्थयात्राचमधुसूदन १२ सतथाकुरुवाष्णेययथात्वयिमनोमम ॥ अर्जुनस्ययथासत्याप्रतिज्ञास्याञ्चिकीर्षि  
 ता १३ सभवांस्तारयत्वस्मादुःखामर्षमहार्णवात् ॥ पारंतितीर्षितामद्यप्युनोभवमाधव १४ नहितकुरुतेसंख्येरथोरिपुवधोद्यतः ॥ यथावैकुरुतेकृष्णसार  
 थिर्यत्नमास्थितः १५ यथैवसर्वास्वापत्सुपासितृष्णीनजनार्दन ॥ तथैवास्मान्महाबाहोवृजिनात्रातुमर्हसि १६ त्वमगाधेऽप्लवेमग्नान्पांडवान्कुरुसागरे ॥ समु  
 द्धरप्लवोभूत्वाशंखचक्रगदाधर १७ नमस्तेदेवदेवेशसनातनविशातन ॥ विष्णोजिष्णोहरेकृष्णवैकुण्ठपुरुषोत्तम १८ नारदस्त्वांसमाचख्यौपुराणमृषिसत्तमम् ॥  
 वरदंशार्द्धिंश्रेष्ठतत्सत्यंकुरुमाधव १९ इत्युक्तःपुंडरीकाक्षोधर्मराजेनसंसदि ॥ तोयमेघस्वनोवाग्मीप्रत्युवाचयुधिष्ठिरम् २०  
 ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० निराक्रियामपसारणं ११ यात्रास्थितिः १२ । १३ । १४ । १५ वृजिनादव्यसनात् १६ । १७  
 सनातनशनादिनिधन रिज्ञातनसंहर्तः कृष्णसंसारकर्षक पुरुषोत्तमपरमात्मन् १८ । १९ । २०

२१ युद्धशौडःयुद्धमवीणः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ तयेति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

॥ वासुदेवउवाच ॥ सामरेष्वपिलोकेषुसर्वेषुनतथाविधः ॥ शरासनधरःकश्चिद्यथापार्थो धनंजयः २१ वीर्यवानस्त्रसंपन्नःपराक्रांतोमहाबलः ॥ युद्धशौडःस  
 दामर्षातेजसापरमोवृणाम् २२ सयुवावृषभस्कंधोदीर्घबाहुर्महाबलः ॥ सिंहर्षभगतिःश्रीमानाद्विषतस्तेहनिष्यति २३ अहंचतत्करिष्यामियथाकुंतीसुतोऽ  
 र्जुनः ॥ धार्तराष्ट्रस्यसैन्यानिधक्ष्यत्यग्निरिवंधनम् २४ अद्यतंपापकर्माणंक्षुद्रंसौभद्रघातिनम् ॥ अपुनर्दर्शनंमार्गमिषुभिःक्षेप्स्यतेर्जुनः २५ तस्याद्यष्ट  
 घ्राःश्येनाश्चचंडगोमायवस्तथा ॥ भक्षयिष्यंतिमांसानियेचान्येपुरुषादकाः २६ यद्यस्यदेवागोसारःसेद्राःसर्वतथाप्यसौ ॥ राजधानींयमस्याद्यहतःप्राप्स्य  
 तिसंकुले २७ निहत्यसैधवंजिष्णुरद्यत्वामुपयास्याति ॥ विशोकोविज्वरोराजनभवभूतिपुरस्कृतः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणिश्रीकृ  
 ण्णवाक्ये द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तथातुवदतांतेषांप्रादुरासीद्धनंजयः ॥ दिदक्षुर्भरतश्रेष्ठराजानंसमुद्दहणम् १ तंनिविष्टंयु  
 भांक्षयामभिवंद्याग्रतःस्थितम् ॥ तमुत्थायार्जुनंप्रेम्णासस्वजेपांडवर्षभः २ मूर्ध्निचैनमुपाग्रायपरिष्वज्यचबाहुना ॥ आशिषःपरमाःप्रोच्यस्मयमानोऽभ्य  
 भाषत ३ व्यक्तमर्जुनसंग्राभेध्रुवस्तेविजयोमहान् ॥ यादृशूपाचतेच्छायाप्रसन्नश्चजनार्दनः ४ तमब्रवीत्तोजिष्णुर्महदाश्चर्यमुत्तमम् ॥ दृष्टवानस्मिभद्रंतेकेश  
 वस्यप्रसादजम् ५ ततस्तत्कथयामासयथादृष्टं धनंजयः ॥ आश्वासनार्थमुद्दहांध्रुवकेणसमागमम् ६ ततःशिरोभिरवनिस्पृष्ट्वासर्वचविस्मिताः ॥ नमस्कृ  
 त्यवृषांकायसाधुसाध्वित्यथाऽब्रुवन् ७ अनुज्ञातास्ततःसर्वेसुहृदो धर्मसूनुना ॥ त्वरमाणाःसुसन्नद्धाहृष्टायुद्धायनिर्ययुः ८ अभिवाद्यतुराजानंयुयुधानाच्यु  
 तार्जुनाः ॥ हृष्टाविनिर्ययुस्तेवैयुधिष्ठिरनिवेशनात् ९ रथेनैकेनदुर्धर्षैर्युयुधानजनार्दनौ ॥ जग्मतुःसहितौवीरावर्जुनस्यनिवेशनम् ॥ तत्रगत्वाहरीकेशः  
 कल्पयामाससूतवत् १० रथंरथवरस्याजौवानरर्षभलक्षणम् ॥ समेघसमनिर्घोषस्तप्तकांचनसप्रभः ११ बभौरथवरःकृतःशिशुर्दिवसकृद्यथा ॥ ततःपुरुष  
 शार्दूलःसज्जसज्जपुरःसरः १२ कृताहिकायपार्थायन्यवेदयतंतरथम् ॥ तंतुलोकवरःपुंसांकिरीटीहेमवर्भृत् १३ चापबाणधरोवाहंप्रदक्षिणमवर्तत ॥ तपो  
 विद्यावयोवृद्धैःक्रियावद्विजितैर्द्रियैः १४ स्तूयमानोजयाशीर्भिरारुरोहमहारथम् ॥ जैत्रैःसांग्रामिकैर्मैत्रैःपूर्वमेवरथोत्तमम् १५ अभिमंत्रितमर्चिष्मानुदयंभा  
 स्करोयथा ॥ सरथेरथिनांश्रेष्ठःकांचनेकांचनावृतः १६ विवभौविमलोऽर्चिष्मान्मेराविवदिवाकरः ॥ अन्वारुरुहतुःपार्थयुयुधानजनार्दनौ १७ शर्यातेर्यज्ञ  
 मायांतंयथेद्रं देवमश्विनौ ॥ अथजग्राहगोविंदोरश्मीन्मरुतिमविदांरः १८ मातलिर्वासवस्येववृत्रंहंतुं प्रयास्यतः ॥ सताभ्यांसहितःपार्थोरथप्रवरमास्थितः १९

१ । २० । ११ शिशुर्दिवसकृत्वालःसूर्यः सज्जपुरःसरःसामग्रीतमः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । मेरावुदयाद्रीमनोनुकूलार्थेपुत्रसंवेदनंभवति १७ । १८ । १९



२० । २१ । २२ प्रयतोमंदः २३ । २४ । २५ प्रदक्षिणं कंधोनुवर्तिनं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ अपेक्षाजनुरोधः ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायांचतुरशी

सहितो बुधशुक्राभ्यां तमोनिघ्नन्यथाशशो ॥ सैधवस्यवधंप्रेप्सुः प्रयातः शत्रुपूगहा २० सहांबुपतिमित्राभ्यां यथेन्द्रस्तारकामये ॥ ततोवादित्रनिघोषैर्भीगल्यै  
श्चस्तवैः शुभैः २१ प्रयातमर्जुनं वारं मागधाश्चैव तुष्टुः ॥ सजयाशोः सपुण्याहः सूतमागधानिः स्वनः २२ युक्तोवादित्रघोषेण ते पारतिकरो भवत् ॥ तमनुप्रयतो  
वायुः पुण्यगंधवहः शुभः २३ वर्षासंहर्षयन्पार्थद्विषतश्चापिशोषयन् ॥ ततस्तस्मिन्क्षणे राजन्विधानि शुभानि च २४ प्रादुरासन्निमित्तानि विजयाय वहानि च ॥  
पांडवानां त्वदीयानां विपरीतानि मारिष २५ दृष्ट्वाऽर्जुनो निमित्तानि विजयाय प्रदक्षिणम् ॥ युयुधानं महेष्वासमिदं वचनमब्रवीत् २६ युयुधानाद्ययुद्धे मे दृश्यते  
विजयो ध्रुवः ॥ यथाहीमानि लिङ्गानि दृश्यन्ते शिनिपुंगव २७ सोऽहंतत्र गमिष्यामि यत्र सैधवकोत्तपः ॥ यियासुर्यमलोकाय मम वीर्यं प्रतीक्षते २८ यथा परमकंठ्यं स  
धवस्यवधो मम ॥ तथैव सुमहत्कृत्यं धर्मराजस्य रक्षणम् २९ सत्वमद्य महाबाहो राजानं परिपालय ॥ यथैव हि मया गुप्तस्वयागुप्तो भवेत्तथा ३० न पश्यामि च तं लो  
के यस्त्वायुद्धे पराजयेत् ॥ वासुदेवसंयुद्धे स्वयमप्यमरेश्वरः ३१ त्वयि चाहं पराश्वस्तः प्रयुमेवामहारथे ॥ शक्र्यासैधवं हंतुमनपेक्षो न र्षभ ३२ मय्यपेक्षानकर्त  
व्याकथंचिदपि सात्वत ॥ राजन्येव परागुप्तिः कार्या सर्वात्मना त्वया ३३ न हियत्र महाबाहुर्वासुदेवो व्यवस्थितः ॥ किंचिद्वापद्यते तत्र यत्राहमपि च ध्रुवम् ३४  
एवमुक्तस्तु पार्थेन सात्यकिः परवीरहा ॥ तथेत्युक्त्वाऽगमतत्र यत्र राजायुधिष्ठिरः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणप० प्रतिज्ञाप० अर्जुनवाक्ये चतुरशीतितमो  
ऽध्यायः ॥ ८४ ॥ समाप्तं प्रतिज्ञापर्व ॥ अथ जयद्रथवधपर्व ॥ ॥ छतराष्ट्र उवाच ॥ श्वोभूतो किमकार्षुस्ते दुःखशोकसमन्विताः ॥ अभिमन्यो हते तत्र केवाऽयु  
द्धं तं मामकाः १ जानंतस्तस्य कर्माणिकुरवः सव्यसाचिनः ॥ कथं तत्क्लिष्वपंकुत्वानिर्भया ब्रूहि मामकाः २ पुत्रशोकाभिसंतप्तं कुद्वं मृत्युमिवांतकम् ॥ आधा  
तं पुरुषव्याघ्रं कथं ददृशुराहवे ३ कपिराजध्वजं संख्ये विधुन्वानं महद्भुजः ॥ दृष्ट्वा पुत्रपरिचूनं किमकुर्वत मामकाः ४ किंतु संजयसंग्रामे वृत्तं दुर्योधनं प्रति ॥ परिदेवो  
महानद्यश्रुतो मे नाभिनंदनम् ५ बभूवुर्येमनो ग्राह्याः शब्दाः श्रुति सुखावहाः ॥ न श्रूयन्तेऽद्य सर्वे तैसैधवस्य निवेशने ६ स्तुवतां नाद्यश्रूयन्ते पुत्राणां शिबिरे मम ॥  
सूतमागधसंधानानर्तकानां च सर्वशः ७ शब्देन नादिताऽभीक्ष्णमभवद्यत्र मे श्रुतिः ॥ दीनानामद्य तं शब्दं न शृणोमि स भीरितम् ८ निवेशने सत्यधृतेः सोमदत्तस्य  
संजय ॥ आसीनोऽहं पुरा तात शब्दमश्रौषमुत्तमम् ९ तदद्य पुण्यहीनोऽहमार्तस्वरनिनादितम् ॥ निवेशनं गतोऽहं पुत्राणाममलक्षये १० विविंशतेर्दुर्मुखस्य  
चित्रसेनविकर्णयोः ॥ अन्येषां च सुतानां मेन तथा श्रूयते ध्वनिः ११ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या यं शिष्याः पर्युपासते ॥ द्रोणपुत्रं महेष्वासं पुत्राणामेपरायणम् १२

तितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ७४ ॥ श्वोभूते इति १ । २ । ३ पुत्रपरिचूनं पुत्रवधदुःखितं ४ । ५ । ६ । ७ यत्रेति गृहीयाथं सप्तमी ८ । ९ । १० । ११ । १२

स्वपक्षस्थापनहीनः प्रतिपक्षे प्रतिक्षेपो विरुद्धा आलापो भाषणं संलापो मिथो भाषणं १३ । १४ । १५ । १६ । १७ गणानां तं धानां १८ । १९ । २० । २१ । २२ तीर्थेन निदानेन उपायेन वा कालमाधे  
वितंडालापसंलापैर्दृष्टवादित्रवादितैः ॥ गीतैश्च विविधैरिष्टैरमते यो दिवानिशम् १३ उपास्यमानो बहुभिः कुरुपांडवसात्वतैः ॥ सूततस्य गृहे शब्दो नाद्यद्रोणैर्य  
थापुरा १४ द्रोणपुत्रं महेष्वासं गायनानर्तकाश्च ये ॥ अत्यर्थमुपतिष्ठन्ति तेषां श्रूयते ध्वनिः १५ विद्वानुविदयोः सायशिबिरे यो महाध्वनिः १६ श्रूयते सोऽद्य न  
तथा केकयानां च वैशमसु ॥ नित्यं प्रमुदितानां च तालगीतस्वनो महान् १७ नृत्यतां श्रूयते तात गणानां सोऽद्य न स्वनः ॥ सप्ततंतून्वितन्वानायाजकाय ममुपासते  
१८ सोमदत्तिं श्रुतनिधितेषां श्रूयते ध्वनिः ॥ ज्याघोषो ब्रह्मघोषश्च तोमरासरथध्वनिः १९ द्रोणस्यासीदविरतो गृहे तं न शृणोम्यहम् ॥ नानादेशसमुत्थानां  
गीतानां यो भवत्स्वनः २० वादित्रनादितानां च सोऽद्य न श्रूयते महान् ॥ यदा प्रभृत्युपप्लव्याच्छांतिमिच्छन् जनार्दनः २१ आगतः सर्वभूतानामनुकंपार्थम  
च्युतः ॥ ततोऽहमब्रुवं सूतमदं दुर्योधनं तदा २२ वासुदेवेन तीर्थेन पुत्रसंशाम्य पांडवैः ॥ कालप्राप्तमहं मन्ये मा त्वंदुर्योधनातिगाः २३ शमंचेद्या च मानं त्वं प्रत्या  
ख्यास्यसि केशवम् ॥ हितार्थमभिजल्पन्तं न तवास्ति रणे जयः २४ प्रत्याचष्टसदा शार्हृषभं सर्वधन्विनाम् ॥ अनुनेयानि जल्पन्तं मनयान्नान्वपद्यत २५ ततो  
दुःशासनस्यैव कर्णस्य च मतं द्वयोः ॥ अन्ववर्तत मां हित्वा कृष्टः कालेन दुर्मतिः २६ न ह्यहं युतमिच्छामि विदुरो न प्रशंसति ॥ सैधवो नेच्छति दूतं भोष्मो न दूतमि  
च्छति २७ शल्यो भूरिश्रवाश्चैव पुरुमित्रो जयस्तथा ॥ अश्वत्थामा कृपो द्रोणो दूतं नेच्छन्ति संजय २८ एतेषां मतमादाय यदि वर्तते पुत्रकः ॥ सज्जातिमित्रः स सुहृ  
च्चिरं जीवेद नामयः २९ शृङ्गणामधुरसंभाषाज्ञातिबंधुप्रियंवदाः ॥ कुलीनाः संमताः प्राज्ञाः सुखं प्राप्स्यन्ति पांडवाः ३० धर्मापेक्षी नरो नित्यं सर्वत्र लभते सुखम् ॥  
प्रेत्यभावे च कल्याणं प्रसादं प्रतिपद्यते ३१ अर्हास्ते पृथिवीं भोक्तुं समर्थाः साधनेऽपि च ॥ तेषामपि समुद्रांतापि दृष्टेतामहीमही ३२ विद्युज्यमानाः स्थास्यन्ति पांडवा  
धर्मवर्त्मनि ॥ संतिभेजा तयस्तात येषां श्रोष्यन्ति पांडवाः ३३ शल्यस्य सोमदत्तस्य भीष्मस्य च महात्मनः ॥ द्रोणस्याथ विकर्णस्य बाल्हीकस्य कृपस्य च ३४  
अन्येषां चैव वृद्धानां भरतानां महात्मनाम् ॥ त्वदर्थं ब्रुवतां तात करिष्यन्ति वचोहिते ३५ कंवा त्वं मन्यसे तेषां यस्तान् ब्रूयादतोऽन्यथा ॥ कृष्णो न धर्मं संजह्यात्सर्वे  
ते हितदन्वयाः ३६ मयापि चोक्तास्ते वीरावचनं धर्मसंहितम् ॥ नान्यथा प्रकरिष्यन्ति धर्मात्मानो हि पांडवाः ३७ इत्यहं विलपन् सूतबहुशः पुत्रमुक्तवान् ॥ न च मे  
श्रुतवान्मूढो मन्ये कालस्य पर्ययम् ३८ वृकोदरार्जुनौ यत्र वृष्णिर्वीरश्च सात्यकिः ॥ उत्तमौजाश्च पांचालयो युधामन्युश्च दुर्जयः ३९ दृष्टुं मम श्वदुर्धर्षः शिखंडी  
चापराजितः ॥ अश्मकाः केकयाश्चैव क्षत्रधर्मा च सौमकिः ४० चैद्यश्च केकितानश्च पुत्रः काश्यपस्य चाभिभूः ॥ द्रौपदेया विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ४१

समयोचितं २३ । २४ अनुनेयानि अनुकूलानि २५ । २६ । २७ । २८ । २९ शृङ्गणाः क्रजवः ३० । ३१ साधने स्वीकरणे ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१



४२ । ४३ । ४४ । ४५ दीर्घदर्शनादनागतानुसंधानात् ४६ । ४७ । ४८ । ४९ यद्यदाउपायातयुधिभिर्तिशेषः ५० महदत्यर्थम् ५१ तेषामध्ये ५२ । ५३ रामोमात्सर्यं 'रागस्तुमात्सर्यलोहि  
यमौचपुरुषव्याघ्रोमंत्राचमधुसूदनः ॥ कएतान्जातुयुध्येतलोकंऽस्मिन्वैजिजीविषुः ४२ दिव्यमस्त्रंविर्कुर्वान्प्रसहेद्वापरान्मम ॥ अन्योदुर्योधनात्कर्णाच्छ  
कुनेश्वापिसौबलात् ४३ दुःशासनचतुर्थानानान्यंपश्यामिपंचमम् ॥ येषामभीषुहस्तःस्याद्विष्वक्तेनोरथेस्थितः ४४ सन्नद्धश्चार्जुनोयोद्धातेषानास्तिपरा  
जयः ॥ तेषामथविलापानानांयुधयोधनःस्मरेत् ४५ हतौहिपुरुषव्याघ्रोभीष्मद्रोणौत्वमात्थवै ॥ तेषांविदुरवाक्यानामुक्तानांदीर्घदर्शनात् ४६ दृष्टेमांफलानि  
वृत्तिमन्येशोचंतिपुत्रकाः ॥ सेनादृष्ट्वाऽभिभूतांमैत्रेयेनार्जुनेनच ४७ शून्यान्दृष्ट्वाथोपस्थान्मन्येशोचंतिपुत्रकाः ॥ हिमात्ययेयथाकशंशुष्कंवातेरितोम  
हान् ४८ अग्निदेहेतथासेनांमामिकांसधनंजयः ॥ आचक्ष्वममतत्सर्वकुशलोह्यासिसंजय ४९ यदुपायातसायाद्वेकृत्वापार्थस्यकिल्बिषम् ॥ अभिमन्योहते  
तातकथमासीन्मनोहिवः ५० नजातुतस्यकर्माणियुधिर्नाडीवधन्वनः ॥ अपठत्यमहत्तातसोदुंशक्ष्यंतिमामकाः ५१ किमुदुर्योधनःकृत्यंकर्णःकृत्यंकिमब्रवीत् ॥  
दुःशासनःसौबलश्चतेषामेवंगतेष्वपि ५२ सर्वेषांसमेतानांपुत्राणाममसंजय ॥ यद्वृत्तंतातसंग्रामेमंदस्यापनयैर्धृशम् ५३ लोभानुगस्यदुर्बुद्धेःक्रोधेनविकृता  
त्मनः ॥ राज्यकामस्यमूढस्यरागोपहतचेतसः ॥ दुर्नीतंवासुनीतंवातन्ममाचक्ष्वसंजय ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथपर्वणि धृतराष्ट्रवाक्ये  
पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ हंततेसंप्रवक्ष्यामिसर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ शुश्रूषस्वास्थिराभूत्वातवह्यपनयोमहान् १ गतोदकेसेतुबंधो  
यादृक्तादृगयंतव ॥ विलापोनिष्फलोराजन्माशुचोभरतपम २ अनतिक्रमणीयोऽयंकृतांतस्याहुतांविधिः ॥ माशुचोभरतश्रेष्ठदिष्टमेतत्पुरातनम् ३ यदि  
त्वंहिपुराचूतात्कुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ निवर्तयेथाःपुत्रांश्चनत्वाव्यसनमाव्रजेत् ४ युद्धकालेपुनःप्राप्तेतदेवभवतायदि ॥ निवर्तिताःस्युःसरंभवानत्वाव्यसनमा  
व्रजेत् ५ दुर्योधनंचाविधेयंबध्नीतेतिपुरायादि ॥ कुरूनचोदयिष्यस्त्वंनत्वाव्यसनमाव्रजेत् ६ नतेबुद्धिव्यभीचारमुपलप्स्यंतिपांडवाः ॥ पंचालावृष्णयःस  
र्वेचान्येऽपिनराधिपाः ७ सकृत्वापितृकर्मत्वंपुत्रसंस्थाप्यसत्पथे ॥ वर्तेथायदिधर्मेणनत्वाव्यसनमाव्रजेत् ८ त्वंतुप्राज्ञतमोलोकेद्वित्वाधर्मसनातनम् ॥ दुर्योधन  
स्यकर्णस्यशकुनेश्चान्वगामतम् ९ तत्तेविलपितंसर्वमयाराजान्निशामितम् ॥ अथेनिविशमानस्याविषमिश्रंयथामधु १० नामन्यततदाकृष्णोराजानंपांडवंपुरा ॥  
नभीष्मनैवचद्रोणंयथात्वांमन्यतेऽच्युतः ११ अजानात्सयदातुत्वारजधर्मादधृयुतम् ॥ तदाप्रभृतेकृष्णस्त्वांनतथाबहुमन्यते १२ परुषाण्युच्यमानांश्च  
यथापार्थानुपेक्षसे ॥ तस्यानुबंधःप्राप्तस्त्वांपुत्राणाराज्यकामुक १३ पितृपैतामहंराज्यमपवृत्तंतदाऽनघ ॥ अथपार्थैर्जितांकृत्स्नांपृथिवीप्रत्यपद्यथाः १४  
तादिषु'इतिमेदिनी ५३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायापंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ हंतति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ तैवबुद्धेर्व्यभिचारंवेपथ्वमुपलप्स्यंत्यनुमाविष्यंति  
७ । ८ । ९ । १० मन्यतेबहुमन्यते ११ । १२ । १३ अपवृत्तंसांशयिकंयद्येवंनकरिष्यतितर्हि १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ अंतरङ्गेरवत्तरवेदिभिः २२ । २३ इतिद्रोणपर्वणिटीकायापंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ तस्यामिति १ । २ । ३ पीतानुपायितो

पांडुनानिर्जितंराज्यंकौरवाणांयशस्तथा ॥ ततश्चाप्यधिकंभूयःपांडवैर्धर्मचारिभिः १५ तेषांतत्तादृशंकर्मत्वामामाद्यमुनिष्फुलम् ॥ यत्पिब्याद्भृशिताराज्या  
स्वयेहामिषगृहद्विना १६ यत्पुनर्युद्धकालेत्वंपुत्रान्गर्हयसेनृप ॥ बहुधाव्याहरन्दोषान्नतदयोपपद्यते १७ नाहरंशंतिराजानोयुद्धयंतोजीवितरणे ॥ चमूंवे  
गाह्यपार्थानांयुध्यंतेक्षत्रियर्षभाः १८ यांतुकृष्णार्जुनौसेनायांसात्यकिवृकोदरौ ॥ रक्षेरन्कोनुतांयुद्धेचमूमन्यत्रकौरवैः १९ येषांयोद्धागुडाकेशोयेषांमंत्रोज  
नार्दनः ॥ येषांचसात्यकियोद्धायेषांयोद्धावृकोदरः २० कोहितान्विषहेयोदुर्मर्त्यधर्माधनुर्धरः ॥ अन्यत्रकौरवेभ्योयेवातेषांपदानुगाः २१ यावत्तुशक्यतेकर्तुं  
मंतरङ्गेर्जनाधिपैः ॥ क्षत्रधर्मरतैःशूरस्तावत्कुर्वंति कौरवाः २२ यथातुपुरुषव्याघ्रैर्युद्धंपरमसंकटम् ॥ कुरूणांपांडवैःसार्धंतत्सर्वंशृणुतत्त्वतः २३ ॥ इतिश्रीम  
हाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथपर्वणिसंजयवाक्येपहशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तस्यांनिशायांव्युष्टायांद्रोणःशब्रभृतां  
वरः ॥ स्वान्यनीकानिसर्वाणिप्राकामद्व्यूहितुंततः १ शूराणांगर्जताराजन्संकुद्धानाममर्षिणाम् ॥ श्रूयंतेस्मगिरिश्वित्राःपरस्परवधैषिणाम् २ विस्फार्यचघ्नूं  
प्यन्येज्याःपरेपरिमृज्यच ॥ विनिःश्वसंतःप्राकोशमकेदानींसधनंजयः ३ विकोशान्मुत्सरूनन्येकृतधारान्समाहितान् ॥ पीतानाकाशसंकाशानसीन्केचिच्च  
क्षिपुः ४ चरंतस्त्वसिमार्गाश्चधनुर्मागांश्चाशिक्षया ॥ संग्राममनसःशूरादृश्यंतेस्मसहस्रशः ५ सघंटाश्चदनादिग्धाःस्वर्णवज्रविभूषिताः ॥ समुक्षिप्यगदाश्चा  
न्येपर्यपृच्छंतपांडवम् ६ अन्येबलमदोन्मत्ताःपरिधैर्बाहुशालिनः ॥ चक्रुःसंवाधमाकाशमुच्छ्रितेद्रध्वजोपमैः ७ नानाप्रहरणैश्चान्येविचित्रस्त्रगलंकृताः ॥ सं  
ग्राममनसःशूरास्तत्रतत्रव्यवस्थिताः ८ कर्जुनःकसगोविंदःकचमानीवृकोदरः ॥ कचतेसुहृदस्तेषामाह्वयंतरणेतदा ९ ततःशंखमुपाध्मायत्वरयन्वाजिनः  
स्वयम् ॥ इतस्ततस्तान्तरचयन्द्रोणश्चरतिवेगितः १० तेष्वनीकेषुसर्वेषुस्थितेष्वहवनंदिषु ॥ भारद्वाजोमहाराजजयद्रथमथाब्रवीत् ११ त्वंचैवसौमदतिश्च  
कर्णश्चैवमहारथः ॥ अश्वत्थामाचशल्यश्चवृषसेनःरुपस्तथा १२ शतंचाश्वसहस्राणारथानामयुतानिषट् ॥ द्विरदानांप्रभिन्नानांसहस्राणिचतुर्दश १३ पदा  
तीनांसहस्राणिदंशितान्येकविंशतिः ॥ गव्यूतिपुत्रिमात्रासुमामनासायतिष्ठत १४ तत्रस्थंत्वांसंसोदुंशक्तादेवाःसवासवाः ॥ किंपुनःपांडवाःसर्वेसमाश्वसि  
हिसंघव १५ एवमुक्तःसमाश्वस्तःसिंधुराजोजयद्रथः ॥ संप्रायात्सहगांधारैर्वृतस्त्वैश्वमहारथैः १६ वर्मिभिःसादिभिर्यतैःप्रासपाणिभिरास्थितैः ॥ चानरा  
पीडिनःसर्वेजांबूनदविभूषिताः १७ जयद्रथस्यराजेंद्रहयाःसाधुप्रवाहिनः ॥ तेचैकसप्तसाहस्रास्त्रिसाहस्राश्चसैधवाः १८



१९ । २० । २१ पश्चाधेपश्चाद्भागेपंचगव्युतिःचक्रशकटःचक्रगर्भःशकटः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अदुतानुरूपमाश्रयैरूपमेतत्समययोग्यं च  
 मत्तानांसुविरूढानाहस्त्यारोहेर्विशारदैः ॥ नागानांभीमरूपाणांविर्मिणारौद्रकर्मिणाम् १९ अध्यर्धेनसहस्रेणपुत्रोदुर्मर्षणस्तव ॥ अग्रतःसर्वसैन्यानांयुध्यमानो  
 व्यवस्थितः २० ततोदुःशासनश्चैवविकर्णश्चतवात्मजौ ॥ सिंधुराजार्थसिद्धयर्थमग्रानीकेव्यवस्थितौ २१ दीर्घोद्वादशगव्युतिःपश्चाधेपंचविस्तृतः ॥ व्यूह  
 स्तुचक्रशकटोभारद्वाजेननिर्मितः २२ नानानृपातिभिर्विरेस्तत्रतत्रव्यवस्थितैः ॥ रथाश्वगजपत्न्योर्वैद्राणिनविहितःस्वयम् २३ पश्चाधेनस्यपद्मस्तुगर्भव्यू  
 हःसुदुर्भिदः ॥ सूचीपद्मस्यगर्भस्थोगूढोव्यूहःकृतःपुनः २४ एवमेतमहाव्यूहंव्यूहद्रोणोव्यवस्थितः ॥ सूचीमुखेमहेष्वासःकृतवर्माव्यवस्थितः २५ अनं  
 तरंचकाबोजोजलसंधश्चमारिष ॥ दुर्योधनश्चकर्णश्चतदनंतरमेवच २६ ततःशतसहस्राणियोधानामनिवर्तिनाम् ॥ व्यवस्थितानिसर्वाणिशकटेमुखराक्षिणाम्  
 २७ तेषांचपृष्ठतोराजाबलेनमहतावृतः ॥ जयद्रथस्ततोराजासूचीपार्श्वेव्यवस्थितः २८ शकटस्यतुराजेंद्रभारद्वाजोमुखेस्थितः ॥ अनुतस्याभवद्रोजो  
 जुगोपैनंततःस्वयम् २९ श्वेतवर्मावरोष्णीषोव्यूहोरस्कोमहाभुजः ॥ धनुर्विस्फारयन्द्रोणस्तस्थौकुद्धइवांतकः ३० पताकिनंशोणहयंवेदिकृष्णाजिनध्व  
 जम् ॥ द्रोणस्यरथमालोक्यप्रहृष्टाःकुरवोऽभवन् ३१ सिद्धचारणसंधानांविस्मयःसुमहानभूत् ॥ द्रोणेनविहितंष्टद्वाव्यूहंक्षुब्धार्णवोपमम् ३२ सशैलसागरवनां  
 नानाजनपदाकुलाम् ॥ ग्रसेद्रूहःक्षितिसर्वाभितिभूतानिमेनिरे ३३ बहुरथमनुजाश्वपतिनागंप्रतिभयानिःस्वनमद्भुतानुरूपम् ॥ अहितहृदयभेदनंमहद्वैशक  
 टमवेक्ष्यकृतंननंदराजा ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिकौरवव्यूहनिर्माणेसप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ संजयउ  
 वाच ॥ ततोव्यूहेष्वनीकेषुसमुत्कुष्टेषुमारिष ॥ ताड्यमानासुभेरीपुष्टदंशेषुनदत्सुच १ अनीकानांचसंहादेवादित्राणांचनिःस्वने ॥ प्रध्मापितेषुशंखेषुसत्रा  
 देलोमहर्षणे २ अभिहारयत्सुशनकैर्भरतेषुयुयुत्सुषु ॥ रौद्रेमुहूर्तेसंप्राप्तेसव्यसाचीव्यहश्यत ३ बलानांवायसानांचपुरस्तात्सव्यसाचिनः ॥ बहूनिहसहस्रा  
 णिप्राक्रीडंस्तत्रभारत ४ मृगाश्वघोरसंनदाःशिवाश्वाशिवदर्शनाः ॥ दक्षिणेनप्रयातानामस्माकंप्राणदंस्तथा ५ सनिर्वाताज्वलंत्यश्वपेतुरुल्कासहस्रशः ॥  
 चचालचमहीकृत्स्नाभयेघोरेसमुत्थिते ६ विष्वग्वाताःसनिर्वातारूक्षाःशर्करकर्षिणः ॥ बबुरायातिकैतेयेसंग्रामेसमुपस्थिते ७ नाकुलिश्चशतानीकोष्टप्रमु  
 श्वपार्षतः ॥ पांडवानामनीकानिप्राज्ञौतौव्यूहतुस्तदा ८ ततोरथसहस्रेणद्विरदानांशतेनच ॥ त्रिभिरश्वसहस्रैश्चपदातीनांशतैःशतैः ९ अध्यर्धमात्रेधनुषां  
 सहस्रेतनयस्तव ॥ अग्रतःसर्वसैन्यानांस्थित्वादुर्मर्षणोऽब्रवीत् १०

१४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ततइति १ । २ अभिहारयत्सुसत्रह्यमानेषुअभियुज्यमानेषुवा प्रहररिस्वतिकेचित् १ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १००

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ जयोनाम्ना १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ समाधुतिःसंचालितैः २८

अद्यगांढीवधन्वानंतपंतयुद्धदुर्मदम् ॥ अहमावारयिष्यामिवेलेवमकरालम् ११ अद्यपश्यंतुसंग्रामेधनंजयममर्षणम् ॥ विषक्तंमायिदुर्वर्षमश्मकूटमिवाश्म  
 नि १२ तिष्ठध्वंरथिनोयूयंसंग्रामममिकांक्षिणः ॥ युध्यामिसंहतानितान्यशोमानंचवर्धयन् १३ एवंब्रुवन्महाराजमहात्मासमहामतिः ॥ महेष्वासैर्वृत्तोराज  
 न्महेष्वासोव्यवस्थितः १४ ततोऽतकइवकुद्धःसवज्जइववासवः ॥ दंडपाणिरिवासहोमृत्युःकालेनचोदितः १५ शूलपाणिरिवाक्षोभ्योवरुणःपाशवानिव ॥ यु  
 गांताग्निरिवार्चिष्मान्प्रधक्ष्यन्वैपुनःप्रजाः १६ क्रोधामर्षवलोज्ज्वलानिवातक्वचांतकः ॥ जयोजेतास्थितःसत्येपारयिष्यन्महाव्रतम् १७ आमुक्तकवचःखड्गो  
 जांबूनदकिरीटभृत् ॥ शुभ्रमालयांवरधरःखंगदश्चारुकुंडलः १८ रथप्रवरमास्यायनरोनारायणानुगः ॥ विधुन्वन्गांढिवंसंख्येवभौसूर्यइवोदितः १९ सोऽग्रा  
 नीकस्यमहतइषुपातेधनंजयः ॥ व्यवस्थाप्यरथंराजन्शंखदंध्यमौप्रतापवान् २० अथकृष्णोऽप्यसंभ्रांतःपार्थेनसहमारिष ॥ प्राध्मापयत्पांचजन्यंशंखप्रवरमो  
 जसा २१ तयोःशंखप्रणादेनतवसैन्येविशांपते ॥ आसन्संहृष्टरोमाणःकंपितागतचेतसः २२ यथात्रस्यंतिभूतानिसर्वाण्यशानिनिःस्वनात् ॥ तथाशंखप्रणादे  
 नवित्रेसुस्तवसैनिकाः २३ प्रसुप्तुःशकृन्मूत्रंवाहनानिचसर्वशः ॥ एवंसवाहनंसर्वमाविग्रमभवद्भ्रमम् २४ सीदंतिस्मनराराजन्शंखशब्देनमारिष ॥ विसंज्ञा  
 श्वाभवन्केचित्केचिद्राजन्वितत्रसुः २५ ततःकपिर्महानादंसहभूतैर्ध्वजालयैः ॥ अकरोद्व्यादितास्यश्वभीषयंस्तवसैनिकान् २६ ततःशंखाश्वमेर्यश्चमृदंगाश्वा  
 नकैःसह ॥ पुनरेवाभ्यहन्यंततवसैन्यप्रहर्षणाः २७ नानावादित्रसंहादैःक्षोडितास्फोटिताकुलैः ॥ सिंहनादैःसमुत्कुष्टैःसमाधूतैर्भहारथैः २८ तस्मिंस्तुतुमु  
 लेशब्देभीरूणांभयवर्धने ॥ अतीवहृष्टोदाशार्हमब्रवीत्पाकशासनिः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिअर्जुनरणप्रवेशेऽष्टाशीतितमोऽध्यायः  
 ॥ ८८ ॥ अर्जुनउवाच ॥ चोदयाश्वानहृषीकेशयत्रदुर्मर्षणःस्थितः ॥ एतद्वित्वागजानीकंप्रवेक्ष्याम्यरिवाहिनीम् १ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तोमहाबाहुः  
 केशवःसव्यसाचिना ॥ अचोदयद्वयांस्तत्रयत्रदुर्मर्षणःस्थितः २ ससंप्रहारस्तुमुलःसंप्रवृत्तःसुदारुणः ॥ एकस्यचवहूनांचरथनागनरक्षयः ३ ततःसायकवर्ष  
 णपर्जन्यइववृष्टिमान् ॥ परानवाधिरत्पार्थःपर्वतानिवनीरदः ४ तेचापिरथिनःसर्वेत्वरिताःकृतहस्तवत् ॥ अवाकिरन्वाणजालैस्तत्रकृष्णधनंजयौ ५ ततःकुद्धो  
 महाबाहुर्वर्धमानःपरैर्युधि ॥ शिरांसिरथिनांपार्थःकायेभ्योऽपाहरच्छरेः ६ उद्धातनयनैर्वैक्रैःसंदष्टौष्ठुटैःशुभैः ॥ सकुंडलशिरस्त्राणैर्वसुधासमकीर्यत ७ पुंडरी  
 कवनानीवविध्वस्तानिसमंततः ॥ विनिकीर्णानियोधानांवदनानिचकाशिरे ८ (तपनीयतनुत्राणांसंसिक्कारुधिरेणच ॥ संसक्ताइवदृश्यंतेमेघसंघाःसविद्युतः) ९

२९ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ चोदयाश्वानिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९



१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ निर्वर्ण्योपिकाजायुषविशेषः १७ । १८ । १९ प्रतिसंचरतेप्रत्युद्रच्छति २० । २१ यत्तस्यावहितस्य २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ द्रुतंविद्वत्  
 शिरसापततांराजनशब्दोभूद्वसुधातले ॥ कालेनपरिपक्वानांतालानांपततामिव १० ततःकबंधंकिंचितुधनुरालंब्यातिष्ठति ॥ किंचित्त्वङ्गंविनिष्कृष्यभुजे  
 नोद्यम्यतिष्ठति ११ पतितानिनजानंतिशिरांसिपुरुषर्षभाः ॥ अमृष्यमाणाःप्रंग्रामेकौतेयंजयद्यदिनः १२ हयानामुत्तमांगैश्चहस्तिहस्तैश्चमेदिनी ॥ बाहु  
 भिश्चशिरोभिश्चवीराणांसमर्कयंत १३ अयंपार्थःकुतःपार्थएषपार्थइतिप्रभो ॥ तवसैन्येषुयोधानांपार्थभूतमिवाभवत् १४ अन्योऽन्यमपिचाजहुरात्मानमपि  
 चापरे ॥ पार्थभूतममन्यंतजगत्कालेनमोहिताः १५ निष्ठनंतःसरुधिरावेसंज्ञागाढवेदनाः ॥ शयानावहवोवीराःकीर्तयंतःस्वबांधवान् १६ सभिदिपालाःस  
 प्रासाःसशक्तयष्टिपरश्वधाः ॥ सनिर्व्यूहाःमनिस्त्रिशाःसशरासनतोमराः १७ सबाणवर्माभरणाःसगदाःसांगदारणे ॥ महाभुजगसंकाशावाहवःपरिघोपमाः १८  
 उद्वेष्टंतिविचेष्टंतिसेष्टंतिचसर्वशः ॥ वेगंकुर्वंतिसंरब्धाःनिरुक्ताःपरमेष्ठुभिः १९ योयःस्मसमरेपार्थप्रतिसंचरतेनरः ॥ तस्यतस्यांतकोबाणःशरीरमुपसर्पति  
 २० नृत्यतोरथमागेषुधनुर्व्यायच्छतस्तथा ॥ नकश्चित्तत्रपार्थस्यददृशेऽंतरमण्वपि २१ यत्तस्यघटमानस्यक्षिप्रंविक्षिपतःशरान् ॥ लाघवात्पांडुपुत्रस्यव्य  
 स्मयंतपरेजनाः २२ हस्तिनंहस्तिनंतारमश्वमाश्विकमेवच ॥ अभिनत्फाल्गुनोवाणैरथिनंचससारथिम् २३ आवर्तमानमावृतंयुध्यमानंचपांडवः ॥ प्रमुखे  
 तिष्ठमानंचनकिंचित्रनिहतिसः २४ यथोदयन्वैगगनेसूर्योऽहंतिमहतम् ॥ तथाऽर्जुनोगजानीकमवधोत्कंपत्रिभिः २५ हस्तिभिःपतितैर्मित्रैस्तवसैन्यमदृश्य  
 त ॥ अंतकालेयथाभूमिर्व्यवकीर्णामहीधरैः २६ यथामध्यंदिनेसूर्योऽदुःप्रेक्ष्यःप्राणिभिःसदा ॥ तथाधनंजयःकुद्धोदुःप्रेक्ष्योयुधिष्ठिरः २७ ततथातवपुत्र  
 स्यसैन्यंयुधिष्ठिरंतप ॥ प्रभग्रंहृतमाविग्रमतीवशरपीडितम् २८ मारुतेनेवमहतामेघानीकंव्यदीर्यत ॥ प्रकाल्यमानंतत्सैन्यंनशक्यप्रतिर्वाक्षितुम् २९ प्रतो  
 दैश्चापकोटीभिर्हुंकारैःसाधुवाहितैः ॥ कशापाण्यभिघातैश्चवाग्भिरुग्राभिरेवच ३० चोदयंतोहयांस्तूर्णपलायंतेस्मपावकाः ॥ सादिनोरथिनश्चैवपतयश्चा  
 र्जुनार्दिताः ३१ पाण्यगुष्टांकुशैर्नागंचोदयंतस्तथापरे ॥ शरैःसंमोहिताश्चान्येतमेवामिमुखाययुः ३२ तवयोधाहतोत्साहाविभ्रांतमनस्तदा ३३ ॥ इति  
 श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि अर्जुनयुद्धेमुकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तस्मिन्प्रभग्रेऽन्या  
 ग्रेवध्यमानेकिरीटिना ॥ केतुतत्ररणेवीराःप्रत्युदीयुर्धनंजयम् १ आहोस्विच्छकटव्यूहंप्रविष्टामोघनिश्चयाः ॥ द्रोणमाश्रित्यतिष्ठंतप्राकारमकुतोभयम् २ ॥  
 ॥ संजयउवाच ॥ तथार्जुनेनसंभग्रेतस्मिन्स्तवबलेऽनघ ॥ इतवीरेहतोत्साहेपलायनरुतक्षणे ३

आविग्रंभीतं २८ । २९ । ३० साधुवाहितैःसुष्ठुव्यापारितैः ३१ । ३२ । ३३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकोननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ तस्मिन्निति १ । २ पलायनेकतःक्षणोऽवसरोयेन ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ प्रतिभयोभयंकरः दारुणःकूरः ९ । १० । ११ । १२ काष्ठातीतोऽतिक्रांतदिप्रियमः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ दंतवेष्टेषुदंतमूलेषु कटेष्ुकटिषु १९ । २० निवे

पाकशासनिनाऽभीक्ष्णंवध्यमानेशरोत्तमैः ॥ नतत्रकाश्चित्संग्रामेशशाकार्जुनमीक्षितुम् ४ ततस्तवसुतोराजनृद्व्यसैन्यंतथागतम् ॥ दुःशासनोभृशंकुद्रोयु  
 द्वायार्जुनमभ्यगात् ५ सकांचनविचित्रेणकवचेनसमावृतः ॥ जांबूनदशिरस्त्राणःशूरस्तीव्रपराक्रमः ६ नागानीकेनमहताग्रमन्त्रिवमहीमिमाम् ॥ दुःशासना  
 महाराजसव्यसाचिनमावृणोत् ७ ह्लादेनगजघंटानांशंखानांनिनदेनच ॥ ज्याक्षेपनिनदैश्चैवविरावेणचदंतिनाम् ८ भूर्दिशश्चांतरिक्षंचशब्देनामीत्समावृ  
 तम् ॥ समुहूर्तप्रतिभयोदारुणःसमपद्यत ९ तानृद्व्यापततस्तूर्णमंकुशैरभिचोदितान् ॥ व्यालंवहस्तान्संरब्धान्सपक्षानिवपर्वतान् १० सिंहनादेनमहता  
 नरसिंहोदधनंजयः ॥ गजानीकममित्राणामभितोव्यधमच्छरैः ११ महोर्मिणमिवोद्धूतंश्वसनेनमहार्णवम् ॥ किरीटीतद्गजानीकंप्राविशन्मकरोयथा १२ काष्ठा  
 तीतइवादित्यःप्रतपन्सयुगक्षये ॥ ददृशेदिक्षुसर्वासुपार्थःपरपुरंजयः १३ सुरशब्देनचाश्वानानेमिघोषेणतेनच ॥ तेनचोत्कुष्टशब्देनज्यानिनादेनतेनच १४  
 नानावादित्रशब्देनपांचजन्यस्वनेनच ॥ देवदत्तस्यघोषेणगांडीवनिनदेनच १५ मंदवेगानरानागावभूवुस्तेविचेतसः ॥ शरैराशीविषस्पशैर्निर्भिन्नाःसव्य  
 साचिना १६ तेगजाविशिखैस्तीक्ष्णैर्युधिगांडीवचोदितैः ॥ अनेकशतसाहस्रैःसर्वांगेषुसमर्पिताः १७ आरावंपरमंकृत्वावध्यमानाःकिरीटिना ॥ निपेतुरनि  
 शंभूमौछिन्नपक्षाइवाद्रयः १८ अपरेदंतवेष्टेषुकुंभेषुचकटेषुच ॥ शरैःसमर्पितानागाःकौचवद्धचनदन्मुहुः १९ गजस्कंधगतानांचपुरुषाणांकिरीटिना ॥ छि  
 द्यंतेचोत्तमांगानिभल्लैःसन्नतपर्वभिः २० सकुंडलानांपततांशिरसांधरणीतले ॥ पद्मानामिवसंधातैःपार्थश्चक्रेनिवेदनम् २१ यंत्रवद्धाविकचवावगातारुधि  
 रोक्षिताः ॥ भ्रमत्सुयुधिनागेषुमनुष्याविललंविरे २२ केचिदेकेनबाणेनसुयुक्तेनसुपत्रिणा ॥ द्वौत्रयश्चविनिर्भिन्नानिपेतुर्धरणीतले २३ अतिविद्धाश्वनारा  
 चैर्वमतोरुधिरंमुखैः ॥ सारोहान्यपतन्भूमौदुमवंतइवाचलाः २४ मोर्वीध्वजंधनुश्चैवयुगमीपांतथैवच ॥ राथिनांकुड्यामासभल्लैःसन्नतपर्वभिः २५ नसंदधन्न  
 चाकर्षन्नविमुंचन्नचोद्वहन् ॥ मंडलेनैवधनुषानृत्यन्पार्थःस्मदृश्यते २६ अतिविद्धाश्वनाराचैर्वमतोरुधिरंमुखैः ॥ मुहूर्ताग्रपतन्नन्येवारणावसुधातले २७  
 उत्थितान्यगणैयानिकबंधानिसमंततः ॥ अदृश्यंतमहाराजतस्मिन्परमसंकुले २८ सचापाःसांगुलित्राणाःसखद्गाःसांगदारणे ॥ अदृश्यंतभुजाश्छिन्नाहेमा  
 भरणभूषिताः २९ मूपस्करैरविष्टानैरोपादंडकबंधुरैः ॥ चक्रैर्विमथितैरक्षैर्भग्नैश्चबहुधायुगैः ३० चर्मचापधरैश्चैवव्यवकीर्णैस्ततस्ततः ॥ स्रग्भिराभरणैर्व  
 स्रैःपतितैश्चमहाध्वजैः ३१ निहतैर्वारणैरश्वैःक्षत्रियैश्चनिपातितैः ॥ अदृश्यंतमहीतत्रदारुणप्रतिदर्शना ३२

दनमुपहारं २१ यंत्रवद्धायांवेरालिखिताः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२



एवंदुःशासनबलं वध्यमानं किरीटिना ॥ संप्राद्रवन्महाराजव्यथितं सहनायकम् ३३ ततो दुःशासनस्त्रस्तः सहानीकः शरादितः ॥ द्रोणं त्राता रमा कांश्चन शकटव्यू  
हमभ्यगात् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिदुःशासनसैन्यपराभवेनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ संजय उवाच ॥ दुःशासनबलं हत्वा सव्य  
साचीमहारथः ॥ सिंधुराजं परीप्सन्वै द्रोणानां किमुपाद्रवत् १ स तु द्रोणं समासाद्य व्यूहस्य प्रमुखे स्थितम् ॥ कृतांजलि रिवं वाक्यं कृष्णस्यानुमतेऽब्रवीत् २ शिवे  
न ध्याहि मां ब्रह्मन् स्वस्ति चेव वदस्व मे ॥ भवत्प्रासादादिच्छामि प्रवेष्टुं दुर्भिक्षं च मम ३ भवान्पितृसमो महान् धर्मराजसमोऽपि च ॥ तथा कृष्णसमश्चैव सत्यमेतद्वशी  
मिते ४ अश्वत्थामायथा तातरक्षणीयस्त्वयाऽनघ ॥ तथाऽहमपि ते रक्ष्यः सदैव द्विजसत्तम ५ तव प्रसादादिच्छेयं सिंधुराजानमाहवे ॥ निहतुं द्विपदां श्रेष्ठप्रति  
ज्ञारक्ष मे प्रभो ६ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तस्तदाऽऽचार्यः प्रत्युवाच स्मयन्निव ॥ मामजित्वानवीभत्सोऽशक्यो जेतुं जयद्रथः ७ एतावदुक्ता तं द्रोणः शरव्रातैर  
वाकिरत् ॥ सरथाश्वध्वजं तीक्ष्णैः प्रहसन्वै ससारथिम् ८ ततोऽर्जुनः शरव्रातान् द्रोणस्यावार्यसायकैः ॥ द्रोणमभ्यद्रवद्वाणैर्वोरूपैर्महतैः ९ विव्याध चरणे द्रो  
णमनुमान्य विशांपते ॥ क्षत्रधर्मसमास्थाय नवभिः सायकैः पुनः १० तस्येष्टानि पुभिश्छित्त्वा द्रोणो विव्याध तावुभौ ॥ विषाग्निज्वलितप्रख्यैरिपुभिः कृष्णपांडवौ  
११ इयेष पांडवस्तस्य बाणैश्छेतुं शरासनम् ॥ तस्य चिंतयतस्त्वेवं फालगुनस्य महात्मनः १२ द्रोणः शरैरसंभ्रांतो ज्यांचिच्छेदाशुवीर्यवान् ॥ विव्याध च हयान  
स्य ध्वजं सारथिमेव च १३ अर्जुनं च शरैर्वीरः स्मयमानोऽभ्यवाकिरत् ॥ एतस्मिन्नंतरे पार्थः सज्यं कृत्वा महद्गुणः १४ विशेषयिष्यन्नाचार्यसर्वास्त्रविदुषां वरः ॥  
मुमोच षट्शतान् बाणान् गृहीत्वैकमिव द्रुतम् १५ पुनः सप्तशतान् न्यान्सहस्रं चानिवर्तिनः ॥ चिक्षेपायुतशश्चान्यांस्तेघ्नन् द्रोणस्य तां वमूम् १६ तैः सम्यगस्तै  
र्बलिना कृतिना चित्रयोधिना ॥ मनुष्यवाजिमातंगविद्धाः पेतुर्गता सवः १७ विमूताश्च ध्वजाः पेतुः संछिन्ना युधजीविताः ॥ रथिनोरथमुख्येभ्यः सहसा शरपी  
डिताः १८ चूर्णिता क्षिप्तदग्धानां वज्रानि लुहताशनैः ॥ तुल्यरूपा गजाः पेतुर्गिर्यग्रां बुद्वेश्मनाम् १९ पेतुरश्वसहस्राणि प्रहतान्यर्जुने पुभिः ॥ हंसा हि मवतः  
पृष्ठे वारिविप्रहता इव २० रथाश्च द्विपपत्त्योधाः सलिलोधा इवाहुताः ॥ युगांतादित्यरश्म्यामैः पांडवास्त्रशरैर्हताः २१ तं पांडवादित्यशरांस्तु जालं कुरुप्रवीरान्  
युधिनिष्ठपंतम् ॥ स द्रोणमेघः शरवृष्टिवेगैः प्राच्छादयन् मेघद्वारं रश्मीन् २२ अथात्यर्थं विमृष्टेन द्विपतामसुभोजिना ॥ आजघ्न वक्षसि द्रोणो नाराचेन धनंजयम्  
२३ स विह्वलितसर्वांगः क्षितिकपेयथाऽचलः ॥ धैर्यमालंब्य वीभत्सु द्रोणं विव्याध पात्रिभिः २४

१७ । १८ गिर्यग्रां बुद्वेश्मनां वज्रानि लुहताशनैश्चूर्णिता क्षिप्तदग्धानामित्येवार्थेनान्वयः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ कार्यवत्तां कृत्य बाहुल्यं २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां नवतितमो

द्रोणस्तु पंचभिर्वीणैर्वासुदेवमताडयत् ॥ अर्जुनं च त्रिसप्तत्याध्वजं चास्य त्रिभिः शरैः २५ विशेषयिष्यन् शिष्यं च द्रोणो राजन्पराक्रमी ॥ अदृश्यमर्जुनं च केनि मे  
पाच्छरवृष्टिभिः २६ प्रसक्तान्पततो द्राक्षमभारद्वाजस्य सायकान् ॥ मंडलीकृतमेवास्य धनुश्चादृश्यताहुतम् २७ तेऽभ्ययुः समरे राजन्वासुदेवधनंजयौ ॥  
द्रोणसृष्टाः सुबहवः केकपत्रपरिच्छदाः २८ तद्दृष्ट्वा तादृशं युद्धं द्रोणपांडवयोस्तदा ॥ वासुदेवो महाबुद्धिः कार्यवत्तामर्चितयत् २९ ततोऽब्रवीद्वासुदेवो धनंजय  
मिदं वचः ॥ पार्थ पार्थ महाबाहो न नः कालात्ययो भवेत् ३० द्रोणमुत्सृज्य गच्छामः कृत्यमेतन्महत्तरम् ॥ पार्थश्चाप्यब्रवीत् कृष्णयथेष्टमिति केशव ३१ ततः प्रद  
क्षिणं कृत्वा द्रोणं प्रायान्महाभुजम् ॥ परिवृत्तश्च वीभत्सु रगच्छद्वि सृजनशरान् ३२ ततोऽब्रवीत्स्वयं द्रोणः केदं पांडवगम्यते ॥ ननु नामरणेश त्रुमजित्वाननिवर्त  
से ३३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ गुरुर्भवात्तमेश त्रुः शिष्यः पुत्रसमोऽस्मि ते ॥ न चास्ति स पुमाँल्लोके यस्त्वायुधिपराजयेत् ३४ ॥ संजय उवाच ॥ एवं ब्रुवाणो वीभत्सु  
र्जयद्रथवधोत्सुकः ॥ त्वरायुक्तो महाबाहुस्त्वत्सैन्यं समुपाद्रवत् ३५ तंच करक्षौपां चाल्यौ युधामन्युतमौ जसौ ॥ अन्वयातां महात्मानौ विशंतं तावकं बलम् २६  
ततो जयो महाराज कृतवर्मा च सात्वतः ॥ कांबोजश्च श्रुतायुश्च धनंजय मवारयन् ३७ तेषां दशसहस्राणि रथानामनुयायिनाम् ॥ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयो  
ऽथ वसातयः ३८ मावेल्लकाललित्थाश्च केकयामद्रकास्तथा ॥ नारायणाश्च गोपालाः कांबोजानां च ये गणाः ३९ कर्णेन विजिताः पूर्वसंग्रामेशूरसंमताः ॥ भारद्वा  
जं पुरस्कृत्य हृष्टात्मानोऽर्जुनं प्रति ४० पुत्रशोकाभिसंतं संकुदं मृत्युमिवांतकम् ॥ त्यर्जतं तु मुले प्राणान्सन्नद्धं चित्रयोधिनाम् ४१ गाहमानमनीकानि मातंगमिव  
यूथपम् ॥ महेष्वसं पराक्रांतं न रव्याघ्रमवारयन् ४२ ततः प्रवृत्ते युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ अन्योन्यं वै प्रार्थयतां योधानामर्जुनस्य च ४३ जयद्रथवधप्रेप्सुमायां  
तं पुरुषर्षभम् ॥ न्यवारयंतं स हि ताः क्रियाव्याधिमिवोत्थितम् ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिद्रोणातिक्रमे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥  
॥ संजय उवाच ॥ सन्निरुद्धस्तु तैः पार्थो महाबलपराक्रमः ॥ हुतं समनुयातश्च द्रोणेन रथिनां वरः १ किरात्रिपुगणां स्तीक्ष्णान्सरश्मीनि वभास्करः ॥ तापयामा  
स तत्सैन्यं देहं व्याधिगणो यथा २ अश्वो विद्धोरथश्छिन्नः सारोहः पातितो गजः ॥ छत्राणि चापविद्वानिरथाश्च कैर्विना कृताः ३ विद्वतानि च सैन्यानि शरार्तानि स  
मंततः ॥ इत्यासीत् मुलं युद्धं न प्राज्ञायत किंचन ४ तेषां संयच्छतां संख्ये परस्परमजिह्वगैः ॥ अर्जुनो ध्वजिर्नाराजन्नभीक्ष्णं समकंपयत् ५ सत्यांचिकीर्षमाण  
स्तु प्रतिज्ञासत्यसंगरः ॥ अभ्यद्रवद्रथश्रेष्ठशोणाश्च श्वेतवाहनः ६ तं द्रोणः पंचविंशत्यामर्भभिर्द्विरजिह्वगैः ॥ अंते वासिनमाचार्यो महेष्वसं समापयत् ७

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥



तत्तूर्णमिववीभत्सुःसर्वशस्त्रभृतावरः ॥ अभ्यधावदिष्टूनस्यत्रिषुवेगविधातकान् ८ तस्याशुक्षिप्तान्भङ्गान्निहमहैःसन्नतपर्वभिः ॥ प्रत्यविध्यदमेयात्माब्रह्मास्त्रं  
समुदीरयन् ९ तदहुतमपश्यामद्रोणस्याचार्यकंयुधि ॥ यतमानोयुवानैनंप्रत्यविध्यदजुनः १० क्षरन्निवमहामेघोवारिधाराःसहस्रशः ॥ द्रोणमेघःपार्थशैलं  
ववर्षशरवृष्टिभिः ११ अर्जुनःशरवर्षतद्ब्रह्मास्त्रेणैवमारिष ॥ प्रतिजग्राहतेजस्वीर्वाणैर्वाणान्निशातयन् १२ द्रोणस्तुपंचविंशत्याश्वेतवाहनमार्दयत् ॥ वासुदेवं  
चसप्तत्याबाहोरुरसिचाशुगैः १३ पार्थस्तुप्रहसन्धीमानाचार्यसशरौघिणम् ॥ विमृजंतंशितान्बाणानवारयततंयुधि १४ अथतौवध्यमानौतुद्रोणेनरथसत्तमौ ॥  
आवर्जयेतांदुर्धर्षयुगांताग्निमिवोत्थितम् १५ वर्जयन्निशितान्बाणान्द्रोणचापविनिःसृतान् ॥ किरीटमालीकौतेयोभोजान्किंघ्यशातयत् १६ सोऽनुराकृतव  
र्माणंकांभोजंचसुदक्षिणम् ॥ अभ्ययाद्वर्जयन्द्रोणमैनाकमिवपर्वतम् १७ ततोभोजोनरव्याघ्रोदुर्धर्षकुरुसत्तमम् ॥ अविध्यत्तूर्णमव्यग्रोदशभिःकंकपत्रिभिः १८  
तमर्जुनःशतेनाजौराजन्विध्याधपत्रिणाम् ॥ पुनश्चान्यैस्त्रिभिर्वाणैर्मोहयन्निवसात्वतम् १९ भोजस्तुप्रहसन्पार्थवासुदेवंचमाधवम् ॥ एकैकंपंचविंशत्यासाय  
कानांसमार्पयत् २० तस्यार्जुनोधनुश्छित्वाविध्याधैर्नत्रिसप्तभिः ॥ शरैरग्निशिखाकारैःकुद्धाशीविषसन्निभैः २१ अथान्यद्वनुरादायकृतवर्माणमहारथः ॥ पंच  
भिःसायकैस्तूर्णविध्याधोरसिभारत २२ पुनश्चनिशितैर्वाणैःपार्थविध्याधपंचभिः ॥ तंपार्थोनवभिर्वाणैराजघानस्तनांतरे २३ दृष्ट्वाविषक्तंकौतेयंकृतवर्मरथं  
प्रती ॥ चित्तयामासवाष्णेयोननःकालात्ययोभवेत् २४ ततःकृष्णोऽब्रवीत्पार्थकृतवर्मणिमादयाम् ॥ कुरुसंबंधकंहित्वाप्रमथ्यैनंविशातय २५ ततःसकृतवर्मा  
णंमोहयित्वाऽर्जुनःशरैः ॥ अभ्यगाज्जनैरश्वैःकांभोजानामनीकिनीम् २६ अमर्षितस्तुहादिक्यःप्रविष्टेश्वेतवाहने ॥ विधुन्वन्सशरंचापंपांचाल्याभ्यांसमाग  
तः २७ चक्ररक्षौतुपांचाल्यावर्जुनस्यपदानुगौ ॥ पर्यवारयदायांतौकृतवर्मरथेषुभिः २८ तावविध्यततोभोजःकृतवर्माशितैःशरैः ॥ त्रिभिरेवयुधामन्युंचतु  
र्भिश्चोत्तमौजसम् २९ तावप्येनंविधितुर्दशभिर्दशभिःशरैः ॥ त्रिभिरेवयुधामन्युरुत्तमौजास्त्रिभिस्तथा ३० संचिच्छिदतुरप्यस्यध्वजंकार्मुकमेवच ॥ अथा  
न्यद्वनुरादायहादिक्यःक्रोधमूर्छितः ३१ कृत्वाविधनुषौवीरौशरवर्षैरवाकिरत् ॥ तावन्धनुषीसज्येकृत्वाभोजंविजघ्नतुः ३२ तेनांतरेणवीभत्सुर्विवेशामित्रवा  
हिनीम् ॥ नलेभातेतुतौद्वारंवारितौकृतवर्मणा ३३ धार्तराष्ट्रेष्वनीकेषुयतमानौनरर्षभौ ॥ अनीकान्यर्दयन्युद्धेत्वरितःश्वेतवाहनः ३४ नावधीकृतवर्माणंप्रा  
प्तमप्यरिसूदनः ॥ तदृष्ट्वातुतथायातंशूरोराजाश्रुतायुधः ३५ अभ्यद्रवत्सुसंकुद्धोविधुन्वानोमहद्वनुः ॥ सपार्थीत्रिभिरानर्छत्सप्तत्याचजनार्दनम् ३६ क्षुरप्रेण  
सुतीक्ष्णेनपार्थकेतुमताडयत् ॥ ततोऽर्जुनोवत्यातुशराणानंतपर्वणाम् ३७

अदूरस्थापिभिर्वाणैः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

आजघानभृशंकुद्धस्तोत्रैरिवमहाद्विपम् ॥ सतंनममृषेराजन्पांडवेयस्यविक्रमम् ३८ अथैनंसप्तसप्तत्यानाराचानांसमार्पयत् ॥ तस्यार्जुनोधनुश्छित्वाशरावापं  
निकृत्यच ३९ आजघानोरसिकुद्धःसप्तभिर्नंतपर्वभिः ॥ अथान्यद्वनुरादायसराजाक्रोधमूर्छितः ४० वासविंनवभिर्वाणैर्वाहोरुरसिचापयत् ॥ ततोऽर्जुनःस्म  
यन्नेवश्रुतायुधमर्दिदमः ४१ शरैरनेकसाहस्रैःपीडयामासभारत ॥ अश्वांश्चास्यावधीतूर्णसारथिचमहारथः ४२ विध्याधचैनंसप्तत्यानाराचानांमहाबलः ॥ हता  
श्वरथमुत्सृज्यसतुराजाश्रुतायुधः ४३ अभ्यद्रवद्रुणेपार्थगदामुद्यम्यवीर्यवान् ॥ वरुणस्यात्मजोवीरःसतुराजाश्रुतायुधः ४४ पर्णाशाजननीयस्यशीततोयाम  
हानदी ॥ तस्यमाताऽब्रवीद्राजन्वरुणंपुत्रकारणात् ४५ अवध्योऽयंभेल्लोकेशत्रूणांतनयोमम ॥ वरुणस्त्वब्रवीत्प्रीतोददाम्यस्मैवरंहितम् ४६ दिव्यमस्त्रं  
तस्तेऽयंयेनावध्योभविष्यति ॥ नास्तिचाप्यमरस्त्वंमनुष्यस्यकथंचन ४७ सर्वेणावश्यमर्तव्यंजातेनसरितांवरे ॥ दुर्धर्षस्त्वेषशत्रूणांरणेषुभवितासदा ४८  
अस्त्रस्यास्यप्रभावाद्द्वेयेतुतेमानमोज्वरः ॥ इत्युक्त्वावारुणःप्रादाद्गदांमंत्रपुरस्कृताम् ४९ यामासाद्यदुराधर्षःसर्वलोकेश्रुतायुधः ॥ उवाचचैनंभगवान्पुनरेव  
जलेश्वरः ५० अयुध्यतिनमोक्तव्यासात्वय्येवपतोदिति ॥ हन्यादेवाप्रतीपंहिप्रयोक्तारमपिप्रभो ५१ नचाकरोत्सतद्वाक्यंप्राप्तिकालेश्रुतायुधः ॥ सतयावी  
रघातिन्याजनार्दनमताडयत् ५२ प्रतिजग्राहतांकृष्णःपीनेनांसेनवीर्यवान् ॥ नाकंपयतशौरिमाविध्यंगिरिमिवानिलः ५३ प्रत्युद्यांतीतमेवैषाकृत्येवदुरधि  
ष्ठिता ॥ जघानचास्थितंवरिंश्रुतायुधममर्षणम् ५४ हत्वाश्रुतायुधंवीरंधरणीमन्वपद्यत् ॥ गदानिवर्तितांदृष्ट्वानिहतंचश्रुतायुधम् ५५ हाहाकारोमहास्तत्र  
सैन्यानांसमजायत ॥ स्वेनास्त्रेणहतंदृष्ट्वाश्रुतायुधमर्दिदम् ५६ अयुध्यमानायततःकेशवायनराधिप ॥ क्षिप्ताश्रुतायुधेनाथतस्मात्तमवधीददा ५७ यथो  
क्तंवरुणेनाजौतथासानिधनंगतः ॥ व्यसुश्चाप्यपतद्भूमौप्रेक्षतांसर्वधन्विनाम् ५८ पतमानस्तुसबभौपर्णाशायाःप्रियःसुतः ॥ सभग्नइववातेनवहुशाखोवनस्प  
तिः ५९ ततःसर्वाणिसैन्यानिसेनामुख्याश्चसर्वशः ॥ प्राद्वंतहतंदृष्ट्वाश्रुतायुधमर्दिदम् ६० ततःकांभोजराजस्यपुत्रःशूरःसुदक्षिणः ॥ अभ्ययाज्जनैरश्वैः  
फाल्गुनंशश्रुसूदनम् ६१ तस्यपार्थःशरान्सप्तप्रेषयामासभारत ॥ तेतंशूरंविनिर्भेद्यप्राविशन्धरणीतलम् ६२ सोऽतिविद्धःशरैस्तीक्ष्णैर्गांडीवप्रेषितैर्मृगैः ॥  
अर्जुनंप्रतिविध्याधदशभिःकंकपत्रिभिः ६३ वासुदेवंत्रिभिर्विद्धापुनःपार्थचपंचभिः ॥ तस्यपार्थोधनुश्छित्वाकेतुंचिच्छेदमारिष ६४ भल्लाम्यांश्रुतीक्ष्णा  
भ्यातंचविध्याधपांडवः ॥ सतुपार्थीत्रिभिर्विद्धासिंहनादमथानदत् ६५ सर्वपारसवीचैवशक्तिंशूरःसुदक्षिणः ॥ सघंटांप्राहिणोद्धोरांकुद्धोर्गांडीवधन्वने ६६ सा  
ज्वलंतीमहोल्केवतमासाद्यमहारथम् ॥ सविस्फुलिंगानिर्भेद्यनिपपातमहीतले ६७

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७



5 1 10 1 6 1 5 1 30 1 22 1 22 1 22 1 24 1 25 1 29 1 30 1 26 1 28

३९ । ४० । ४१ । ४२ गोयोनिप्रभवानंदिन्याजाताः ४३ । ४४ । ४५ सृष्टिःसंसृष्टिः ४६ जटिलाननान् जटिलानि कूटश्मश्रूण्याननानियेषा ४७



४८ प्रच्छन्नमच्छादनेनकृतोरचितः संक्रमोयस्या ४९ । १० उत्तरशोणितशोणितप्रधाना ५१ । ५२ हयान्नश्वासेहान् ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

म्लेच्छानशातयत्सर्वान्सभेतानस्त्रतेजसा ॥ शरैश्चशतशोविद्धास्तेसंधागिरिचारिणः ॥ प्राद्रवंतरणेभीतागिरिगह्वरासिनः ४८ गजाश्वसादिम्लेच्छानांपति  
तानांशितैःशरैः ॥ वक्राःकंकाटकाभूमावपिवनरुधिरंमुदा ॥ पत्न्यश्वरथनागैश्चप्रच्छन्नकृतसंकमाम् ४९ शरवर्षप्रवाधोरांकेशशैवलशादलाम् ॥ प्रावर्तयन्नदीमु  
ग्रशोणितौघतरंगिणीम् ५० छिन्नांगुलीक्षुद्रमत्स्यायुगांतकालसन्निभाम् ॥ प्राकरोद्धजसंवाधानदीमुत्तरशोणिताम् ५१ देहेभ्योराजपुत्राणांनागाश्वरथसा  
दिनाम् ॥ यथास्थलंचनिमंचनस्याद्वर्षतिवासवे ५२ तथाऽऽसीत्पृथिवीसर्वाशोणितेनपरिहृता ॥ षट्सहस्रान्हयान्वीरान्पुनर्दशशतान्वरान् ५३ प्राहिणो  
न्मृत्युलोकायक्षत्रियान्क्षत्रियर्षभः ॥ शरैःसहस्रशोविद्धाविधिवत्कल्पिताग्निपाः ५४ शरतेभूमिमासाद्यशैलावज्रहताइव ॥ सवाजिरथमातंगात्रिघ्नन्वचरद  
र्जुनः ५५ प्रभिन्नइवमातंगोमृद्वन्नलवनंयथा ॥ भूरिद्रुमलतागुल्मंशुष्केधनट्णोलपम् ५६ निर्देहेदनलोऽरण्यंयथावायुसमीरितः ॥ सेनारण्यंतवतश्चाकृष्णा  
निलसमीरितः ५७ शराचिरदहत्कुदःपांडवाग्रिधनंजयः ॥ शून्यान्कुर्वन्नथोपस्थान्मानवैःसंस्तरन्महीम् ५८ प्रावृत्त्यादिवसंवाधेचापहस्तोयनंजयः ॥ वज्रक  
ल्पैःशरैर्मूर्मिकुर्वन्नुत्तरशोणिताम् ५९ प्राविशद्भारतीसेनांसंकुदोवेधनंजयः ॥ तंश्रुतायुस्तथावष्टोवजमानंन्यवारयत् ६० तस्यार्जुनःशरैस्तीक्ष्णैःकंकपत्रप  
रिच्छदैः ॥ न्यपातयद्धयान्शीघ्रंयतमानस्यमारिष ६१ धनुश्चास्यापरैश्छित्वाशरैःपार्थोविचक्रमे ॥ अंबष्ठस्तुगदांष्टह्यक्रोधपर्याकुलेक्षणः ६२ आससाद  
रणेपार्थकेशवंचमहारथम् ॥ ततःसंप्रहरन्वीरोगदामुच्यम्यभारत ६३ रथमावार्थगदयाकेशवंसमताडयत् ॥ गदयाताडितंष्टह्यक्रोधंपरवीरहा ६४ अर्जुनोऽथ  
भृशंकुदःसौज्यंप्रतिभारत ॥ ततःशरैर्हेमपुंजैःसगदंरथिनांवरम् ६५ छादयामाससमरेमेवःसूर्यमिवोदितम् ॥ अथापरैःशरैश्चापिगदांतस्यमहात्मनः ६६  
अचूर्णयत्तदापार्थस्तदहुतमिवाभवत् ॥ अथतांपतितांष्टह्यान्यांचमहागदाम् ६७ अर्जुनंवासुदेवंचपुनःपुनरताडयत् ॥ तस्यार्जुनःक्षुरप्राभ्यासगदावु  
द्यतोभुजौ ६८ चिच्छेदंद्रध्वजाकारौशिरश्चान्येनपत्रिणा ॥ सपपातहतोराजन्यसुधामनुनादयत् ६९ इन्द्रध्वजइवोत्सृष्टोयंत्रनिमुक्तबंधनः ॥ रथानांकावगा  
ढश्चवारणाश्चशतैर्घृतः ॥ अदृश्यततदापार्थोयनैःसूर्यइवावृतः ७० ॥ इतिश्रीमहा०द्रो०जयद्रथ०अंबष्ठवधेऽत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ संजयउवाच॥  
ततःप्रविष्टेकौंतेयेसिंधुराजजिघांसया ॥ द्रोणानीकंविनिर्भियभोजानीकंचदुस्तरम् १ कांबोजस्यचदायादेहतेराजन्सुदक्षिणे ॥ श्रुतायुधेचविकांतेनिहतैस  
व्यसाचिना २ विप्रद्रुतेष्वनीकेषुविध्वस्तेषुसमंततः ॥ प्रभग्रंस्वबलंष्टह्यपुत्रस्तेद्रोणमम्ययात् ३ खरत्रेकरथेनैवसमेत्यद्रोणमब्रवीत् ॥ गतःसपुरुष  
व्याघ्रःप्रमथ्यैतांमहाचमूम् ४

५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४

५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० ॥ आतुरंमनवस्थितं १० । ११ । नावबुध्यसेनस्मरंति १२ नेच्छसिन्नानुदध्यसे १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ चोवचर्षे यद्विधनंजये  
अथउद्धयाससोक्षस्वाकिलुकायंमनंतरम् ॥ अर्जुनस्यविधातायदारुणेऽस्मिन्नजनक्षये ५ यथासपुरुषव्याघ्रोहन्त्येतजयद्रथः ॥ तथाविधस्वभद्रंतेत्वांहेनः  
परमागतिः ६ असोधनंजयाग्रिर्हिकोपमारुतचोदितः ॥ सेनाकक्षंदहतिमेवह्निःक्षमिवोत्थितः ७ आतेकांतेहिकौंतेयेभित्तासैन्यंपरंतप ॥ जयद्रथस्यगो  
सारभंसंशयंपरमंगताः ८ स्थिराबुद्धिर्नैर्द्राणामासीद्ब्रह्मविदांवर ॥ नातिकमिष्यतिद्रोणंजातुजोवन्धनंजयः ९ योऽसौपार्थोव्यतिक्रांतोमिषतस्तेनहायुते ॥  
सर्वह्यद्यातुरंमन्येमेदमस्तिबलंमम १० जानामित्वांमहाभागपांडवानांहितेरतम् ॥ तथामुह्यामिचब्रह्मकार्यवर्ताविचितयन् ११ यथाशक्तिचतेब्रह्मन्वर्तयेत्  
तिमुत्तमाम् ॥ प्रीणामिचयथाशक्तितत्त्वंनावबुध्यसे १२ अस्मान्नत्वंसदाभक्तानिच्छस्यमितविक्रम ॥ पांडवान्सततंप्रीणास्यस्माकंविप्रियेरतान् १३ अ  
स्मानेवोपजीवंस्त्वमस्माकंविप्रियेरतः ॥ नह्यहंत्वांविजानामिमधुदिग्धमिवक्षुरम् १४ नादास्यचेदरंमह्यंभवान्पांडवनिग्रहे ॥ नावारयिष्यंगच्छंतमहंसिंधुर  
तिगृहान् १५ मयात्वांशंसमानेनत्वत्स्त्राणमबुद्धिनो ॥ आश्वासितःसिंधुपतिर्मोहादतश्चमृत्यवे १६ यमदंष्ट्रांतरंप्राप्तोमुच्येतापिहिमानवः ॥ नार्जुनस्यवशं  
प्राप्तोमुच्येताजौजयद्रथः १७ सतथाकुरुशोणाश्वयथामुच्येतसैधवः ॥ ममचार्तप्रलापानांमाकुधःपाहिसैधवम् १८ ॥ द्रोणउवाच ॥ नाभ्यमुयाभितेवाक्यम  
श्वत्थाम्नाऽसिमेसमः ॥ सत्यंतुतेप्रवक्ष्यामितज्जुषस्वविशांपते १९ सारथिःप्रवरःकृष्णःशीघ्राश्वास्यहयोत्तमाः ॥ अल्पंचविवरंरुत्वातूर्णयातिधनंजयः २०  
किंनपश्यासिबाणौघान्क्रोशमात्रेकिरीटिनः ॥ पश्चाद्रथस्यपतितानाक्षितान्शीघ्रंहिगच्छतः २१ नचाहंशीघ्रयानेऽयसमर्थोवयसान्वितः ॥ सेनामुखेचपार्था  
नामेतद्वलमुपस्थितम् २२ युधिष्ठिरश्चमेघाह्योमिषतांसर्वधन्विनाम् ॥ एवंमयाप्रतिज्ञातंक्षत्रमध्येमहाभुज २३ धनंजयेनचोत्सृष्टोवर्ततेप्रमुखेनृप ॥ तस्मा  
द्गृहमुखंहित्वानाहंयोस्यामिफाल्गुनम् २४ तुल्याभिजनकर्माणंशत्रुनेकंसहायवान् ॥ गत्वायोधयमामैस्त्वंत्वंह्यस्यजगत्पातिः २५ राजाशूरःकृतीदक्षोनेतुं  
रपुरंजयः॥ वीरःस्वयंप्रयाह्यत्रयत्रपार्थोयनंजयः २६ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ कथंत्वामप्यतिक्रांतःसर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥ धनंजयोमयाशक्यआचार्यप्रातिवाधेतुम्  
२७ अपिशक्योरणेजेतुंवज्रहस्तःपुरंदरः ॥ नार्जुनःसमरेशक्योजेतुंपरपुरंजयः २८ येनभोजश्चहार्दिकयोभवाश्चत्रिदशोपमः ॥ अस्त्रप्रतापेनाजितौश्रुता  
युश्चनिबर्हितः २९ सुदक्षिणश्चनिहतःसचराजाश्रुतायुधः ॥ श्रुतायुश्चाच्युतायुश्चम्लेच्छाश्चायुतशोहताः ३० तंकथंपांडवंयुद्धेदहतमिवपावकम् ॥ प्रतियो  
त्स्यामिदुर्धर्षतमहंशस्त्रकोविदम् ३१ क्षमंचमन्यसेयुद्धंममतेनायसंयुगे ॥ परवानस्मिभवतिप्रेष्यवद्रक्षमेयशः ३२

नोत्सृष्टःप्रमुखेवर्ततेतर्हिपुधिष्ठिरोमेघाह्यहयन्वयः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२



हम्याङ्गुयर्हति ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

शर्वउवाच ॥ विदितं वो यथा देवाः कृत्येयं सुमहाबला ॥ त्वष्टुस्ते जो भवाधोरादुर्निवार्याऽऽकृतात्मभिः ६१ अवश्यं तु मया कार्यं साहसं सर्वदिवा कसाम् ॥ ममेदं गात्रजं  
शक्रकवचं गृह्यभास्वरम् ६२ बधानानेन मंत्रेण मानसेन सुरेश्वर ॥ वधाया सुरमुख्यस्य वृत्रस्य सुरघातिनः ६३ ॥ द्रोण उवाच ॥ इत्युक्त्वा वरदः प्रादाद्धर्मतन्मंत्रं  
मेव च ॥ स तेन वर्मणा गुप्तः प्रायाद्वृत्रचमूं प्रति ६४ नानाविधैश्च शस्त्रैश्चैः पात्यमानैर्महारणे ॥ न संधिः शक्यते भेतुं वर्मबंधस्य तस्य तु ६५ ततो जवान समरे वृत्रं दे  
वपतिः स्वयम् ॥ तंच मंत्रमयं बंधं वर्मचांगिरसे ददौ ६६ अंगिराः प्राह पुत्रस्य मंत्रज्ञस्य बृहस्पतेः ॥ बृहस्पतिरथोवाच अग्निवेश्याय धीमते ६७ अग्निवेश्यो मम  
प्रादात्तेन वध्नामिव र्भते ॥ तवाद्ये देह रक्षार्थं मंत्रेण नृपसत्तम ६८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततो द्रोणस्तव पुत्रं महायुतिम् ॥ पुनरेव वचः प्राह शनैराचार्यपुंगवः  
६९ ब्रह्मसूत्रेण वध्नामिकवचं तव भारत ॥ हिरण्यगर्भेण यथा बद्धं विष्णोः पुरारणे ७० यथा च ब्रह्मणा बद्धं संग्रामे तारकामये ॥ शक्रस्य कवचं दिव्यं तथा वध्नाम्यहं  
तव ७१ बद्धा तु कवचं तस्य मंत्रेण विधिपूर्वकम् ॥ प्रेषया मास राजानं युद्धाय महते द्विजः ७२ स सन्नद्धो महाबाहुराचार्येण महात्मना ॥ रथानां च सहस्रेण त्रिगर्ता  
नां प्रहारिणाम् ७३ तथा दंतिसहस्रेण मत्तानां वीर्यशालिनाम् ॥ अश्वानां निद्युते नैव तथाऽन्यैश्च महारथैः ७४ वृतः प्रायान् महाबाहुरर्जुनस्य रथं प्रति ॥ नाना  
वादिभ्रघोषेण यथा वैरोचनिस्तथा ७५ ततः शब्दो महानासीत् सैन्यानां तव भारत ॥ अगाधं प्रस्थितं दृष्ट्वा समुद्रमिव कौरवम् ७६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व  
णि जयद्रथवधपर्वणि दुर्योधनकवचबंधने चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ध ॥ संजय उवाच ॥ प्रविष्टयोर्महाराज पार्थवाण्ययोरणे ॥ दुर्योधने प्रयाते च पृ  
ष्ठतः पुरुषर्षभे १ जवेनाभ्यद्रव द्रोणं महतानिःस्वनेन च ॥ पांडवाः सोमकैः सार्धं ततो युद्धमवर्तत २ तयुद्धमभवती वंतुमुलं लोमहर्षणम् ॥ कुरूणां पांडवानां च व्यू  
हस्य पुरतोऽद्भुतम् ३ राजन्कदाचिन्नास्माभिर्दृष्टं तादृङ्मनश्श्रुतम् ॥ यादृङ्मध्यगते सूर्ये युद्धमासीद्विशिष्यते ४ दृष्ट्वुग्रमुखाः पार्था व्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥  
द्रोणस्य सैन्यं ते सर्वे शरवर्षैरवाकिरन् ५ वयं द्रोणं पुरस्कृत्य सर्वशस्त्रभृतां वरम् ॥ पार्षतप्रमुखान् पार्थान् भ्यवर्षामसायकैः ६ महामेघाविवोदीर्णौ मिश्रवातौ हिमा  
त्यये ॥ सेनाग्रे प्रचकाशेते रुचिरे रथभूषिते ७ समेत्य तु महासेने चक्रतुर्वेगमुत्तमम् ॥ जान्हवीयमुनेन चौप्रावृषीवोल्बणोदके ८ नानाशस्त्रपुरोवातो द्विपाश्वरथ  
संवृतः ॥ गदाविद्युन्महारौद्रसंग्रामजलदो महान् ९ भारद्वाजानिलोद्भूतः शरधारासहस्रवान् ॥ अभ्यवर्षन् महासैन्यः पांडुसेनाग्रिमुद्धतम् १० समुद्रमिव चर्मांते  
विशन् घोरो महानिलः ॥ व्यक्षोभयदनीकानि पांडवानां द्विजोत्तमः ११

तुर्नवतित्तमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ७ ॥ षड्विधयोरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ हिमास्ययेशिशिरे सेनाग्रेप्रधानेसेने ७ । ८ । ९ । १० । ११



१२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०।

तेऽपि सर्वप्रयत्नेन द्रोणमेव समाद्रवन् ॥ विभित्संतो महासेतुं वार्यो धाः प्रबला इव १२ वारयामास तान् द्रोणो जलौघमचलो यथा ॥ पांडवान्समरे कुद्धान् पंचालांश्च सके  
कथान् १३ अथापरे च राजानः परिवृत्य समंततः ॥ महाबलारणेशूराः पंचालान् स्ववारयन् १४ ततो रणे नरव्याघ्रपापतः पांडवैः सह ॥ संजघाना सल्लुद्रोणं वि  
भित्सुरिवाहिनीम् १५ यथैव शरवर्षाणि द्रोणो वर्षति पार्षते ॥ तथैव शरवर्षाणि दृष्टुमुद्रोऽप्यवर्षत १६ सनिस्त्रिंशपुरोवातः शक्तिप्रासं हि संवृतः ॥ ज्याविद्युच्चाप  
संहादो दृष्टुमुद्रवलाहकः १७ शरधाराश्च मवर्षाणि व्यसृजत् सर्वतो दिशम् ॥ निघ्नन् रथवराश्चौघान् द्रावयामास वाहिनीम् १८ यं यमाच्छच्छरैः द्रोणः पांडवानां रथ  
वजम् ॥ ततस्ततः शरैर्द्रोणमपाकर्षत पार्षतः १९ तथा तु यतमानस्य द्रोणस्य युधिभारत ॥ दृष्टुमुद्रं समासाद्य त्रिधा सैन्यमभिद्यत २० भोजमेवैऽन्यवर्षत  
जलसंधं तथाऽपरे ॥ पांडवैर्हन्यमानाश्च द्रोणमेवापरे ययुः २१ संघट्टयति सैन्यानि द्रोणस्तुरथिनां वरः ॥ व्यधमच्चापितान्यस्य दृष्टुमुद्रो महारथः २२ धार्तरा  
ष्ट्रास्तथाभूतावध्यंते पांडुसृजयैः ॥ अगोपाः पशवोऽरण्ये बहुभिः श्वापदैरिव २३ कालः स्मर्यते यो धान् दृष्टुमुद्रेन मोहितान् ॥ संग्रामे तु मुले तस्मिन्निति संमेनिरे  
जनाः २४ कुत्रपस्य यथाराष्ट्रं दुर्भिक्षव्याधितस्करैः ॥ द्राव्यते तद्ददापन्ना पांडवैस्तव वाहिनी २५ अर्करश्मि विमिश्रेषु शस्त्रेषु क्वचेषु च ॥ चक्षुःपे प्रत्यहन्यंत  
सैन्येन रजसा तथा २६ त्रिधाभूतेषु सैन्येषु वध्यमानेषु पांडवैः ॥ अमर्षितस्ततो द्रोणः पंचालान् व्यधमच्छरैः २७ मृद्रतस्तान्यनीकानि निघ्नतश्चापिसायकैः ॥  
बभूव रूपं द्रोणस्य कालाग्रे रिव दीप्यतः २८ रथनागं हयं चापि पतिनश्च विशापते ॥ एकैकेनेषुणा संख्ये निर्विभेद महारथः २९ पांडवानां तु सैन्येषु नास्ते काश्चि  
त्स भारत ॥ दधारयोरणवाणान् द्रोणचापच्युतान् प्रभो ३० तत्पच्यमानमर्केण द्रोणसायकतापितम् ॥ बभ्राम पार्षतं सैन्यं तत्र तत्रैव भारत ३१ तथैव पार्षतेना  
पिकाल्यमानं बलंतव ॥ अभवत्सर्वतो दीप्तं शुक्लं नमिवाग्निना ३२ बाध्यमानेषु सैन्येषु द्रोणपार्षतसायकैः ॥ त्यक्त्वा प्राणान् परं शन्यायुध्यंते सर्वतो मुखैः ३३  
तावकानां परेषां च युध्यतां भरतर्षभ ॥ नासीत् कश्चिन्महाराज योऽत्याक्षीत्संयुगं भयात् ३४ भीमसेनं तु कैतेयं सो दार्याः पर्यवयन् ॥ विविंशतिश्चित्रसेनो विकर्णश्च  
महारथः ३५ विदानुर्विदावावंत्यौ क्षेमधूर्तिश्च वीर्यवान् ॥ त्रयाणां तव पुत्राणां त्रय एवानुयायिनः ३६ बाल्हीकराजस्तेजस्वी कुलपुत्रो महारथः ॥ सहसेनः सहामा  
त्यो द्रौपदेयानवारयत् ३७ शैब्यो गोवासनो राजा यो धैर्दशशतावरेः ॥ काश्यप्याभिभूवः पुत्रं पराक्रांतमवारयत् ३८ अजातशत्रुं चातेयं ज्वलंतमिव पावकम् ॥  
मद्राणामीश्वरः शल्यो राजा राजानमावृणोत् ३९ दुःशासनस्त्ववस्थाप्य स्वमनीकममर्षणः ॥ सात्यकिं प्रययौ कुद्वः शूरो रथवरं युधि ४० स्वकेनाहमनीकेन सत्र  
द्वः क्वचावृतः ॥ चतुःशतैर्महेष्वासैश्चेकितानमवारयम् ४१

३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१।

४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

शकुनिस्तु सहानीकोमाद्रीपुत्रमवारयत् ॥ गांधारकैः सप्तशतैश्चापशक्तयसिपाणिभिः ४२ विदानुर्विदावावंत्यौ विराटं मत्स्यमाच्छताम् ॥ प्राणांस्त्यक्त्वा महेश्वासौ  
मित्रार्थेऽप्युद्यता युधौ ४३ शिखंडिनं याज्ञसं निर्बुधानमपराजितम् ॥ बाल्हीकः प्रतिसंयत् पराक्रांतमवारयत् ४४ दृष्टुमुद्रं तु पांचाल्यशूरैः सार्धं प्रभद्रकैः ॥  
आवंत्यः सहसौ वीरैः कुद्वरूपमवारयत् ४५ घटोत्कचं तथा शूरं राक्षसं कूरकर्मिणम् ॥ अलायुधोऽद्रवतूर्णं कुद्वमायां तमाहवे ४६ अलंबुपराक्षसं द्रुं कुंतिभोजो महा  
रथः ॥ सैन्येन महता युक्तः कुद्वरूपमवारयत् ४७ संधवः पृष्ठतस्त्वासीत् सर्वसैन्यस्य भारत ॥ रक्षितः परमेश्वासैः कृपप्रभृतिभीरुभिः ४८ तस्याऽऽस्तां च करक्षौ  
द्रौ संधवस्य बृहत्तमौ ॥ द्रौणिर्दक्षिणतो राजन्सूतपुत्रश्च वामतः ४९ पृष्ठगोपास्तु तस्यासन्सौमदतिपुरोगमाः ॥ कृपश्च दृष्टुमुद्रं च शलः शल्यश्च दुर्जयः ५० नी  
तिमंतो महेश्वासाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ संधवस्य विधायै वरं क्षायुधिरेततः ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि संकुल युद्धे पंचनवतितमो  
ऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ राजन्संग्राममाश्चर्यं शृणु कीर्तय तोमम ॥ कुरूणां पांडवानां च यथा युद्धमवर्तत १ भारद्वाजं समासाद्य व्यूहस्य प्रमुखे स्थि  
तम् ॥ अयोधयनरणे पार्था द्रोणानीकं विभित्सवः २ रक्षमाणः स्वकं व्यूहं द्रोणोऽपि सहसैनिकैः ॥ अयोधयद्रणे पार्थान् प्रार्थयानो महद्यशः ३ विदानुर्विदावावंत्यौ  
विराटं दशभिः शरैः ॥ आजघ्नतुः सुसंकुद्धौ तव पुत्रहितौ पिणौ ४ विराटश्च महाराजतावुभौ समरे स्थितौ ॥ पराक्रांतौ पराक्रम्य योधयामास सानुगौ ५ तेषां युद्धं  
समभवद्धारुणं शोणितोदकम् ॥ सिंहस्य द्विपमुख्याभ्यां प्रभिन्नाभ्यां यथावने ६ बाल्हीकरं भसं युद्धे याज्ञसेनिर्महाबलः ॥ आजघ्ने विशिखैस्तीक्ष्णैर्घोरैर्मर्मास्थिभे  
दिभिः ७ बाल्हीको याज्ञसेनिं तु हेमपुंखैः शिलाशितैः ॥ आजघान भृशं कुद्धो नवभिर्नतपर्वभिः ८ तद्युद्धमभवद्दोरं शरशक्तिसमाकुलम् ॥ भीरूणां त्रासजननं शू  
राणां हर्षवर्धनम् ९ ताभ्यां तत्र शरैर्मुक्तैरंतरिक्षं दिशस्तथा ॥ अभवत्संवृतं सर्वं न प्राज्ञाय तर्किंचन १० शैब्यो गोवासनो युद्धे काश्यपुत्रं महारथम् ॥ ससैन्यो यो  
धयामास गजः प्रतिगजं यथा ११ बाल्हीकराजः संकुद्धो द्रौपदेयान् महारथान् ॥ मनःपंचेंद्रियाणीव शुभे योधयनरणे १२ अयोधयं स्ते सुभृशं तं शरौघैः समंततः ॥  
इंद्रियार्थायथा देहं शश्वदेहवतां वर १३ बाष्पेयं सात्यकिं युद्धे पुत्रो दुःशासनस्तव ॥ आजघ्ने सायकैस्तीक्ष्णैर्नवभिर्नतपर्वभिः १४ सोऽतिविद्धो बलवतामहेश्वासेन  
घन्विना ॥ ईषन्मूर्छां जगामाशु सात्यकिः सत्यविक्रमः १५ समाश्वस्तस्तु बाष्पेयस्तव पुत्रं महारथम् ॥ विव्याध दशभिस्तूर्णसायकैः कंकपत्रिभिः १६ तावन् योन्यं  
दृढं विद्धावन् योन्यशरपीडितौ ॥ रेजतुः समरे राजन्पुष्पिता विवर्किंशुकौ १७ अलंबुपस्तु संकुद्धः कुंतिभोजशरार्दितः ॥ अशोभत भृशं लक्ष्म्या पुष्पाढच इव किंशुकः १८



१९। २०। २१। २२ हुताशनः प्रावर्ततेत्यनुपज्यते २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीक्षायापण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ तथेति १। २। ३। ४

कुंतिभोजंतो रक्षोविद्धा बहुभिरायसैः ॥ अनदद्भैरवंनादं वाहिन्याः प्रमुखेतव १९ ततस्तौ समरेश्वरौ यो धयंतौ परस्परम् ॥ ददृशुः सर्वसैन्यानि शक्रजं भौयथा  
पुरा २० शकुनिरभसं युद्धे कृतवैरं च भारत ॥ माद्रीपुत्रौ च संरब्धौ शरैश्चार्दयतां वृशम् २१ तुमुलः समहान् राजन् प्रावर्तत जनक्षयः ॥ त्वया संजनितोऽत्यर्थं कर्णे  
न च विवर्धितः २२ रक्षितस्तव पुत्रैश्च क्रोधमूलो हुताशनः ॥ यद्दमां प्रथिवीराजन् दग्धुं सर्वममुच्यतः २३ शकुनिः पांडुपुत्राभ्यां कृतः स विमुखः शरैः ॥ न स्मजाना  
तिकर्तव्यं युद्धे किंचित्पराक्रमम् २४ विमुखं चैनमालोक्य माद्रीपुत्रौ महारथौ ॥ ववर्षतुः पुनर्वाणैर्यथामेघौ महागिरिम् २५ सवध्यमानो बहुभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥  
संप्रायाज्जवनैरश्वैर्द्रोणानीकायसौ बलः २६ घटोत्कचस्तथा शूरं राक्षसं तमलायुधम् ॥ अभ्ययाद्रभसं युद्धे वेगमास्थाय मध्यमम् २७ तयोर्युद्धं महाराजचित्ररू  
पमिवाभवत् ॥ यादृशं हि पुरा वृत्तरामरावणयोर्मध्ये २८ ततो युधिष्ठिरो राजामद्राजानमाहवे ॥ विद्धापंचाशतावाणैः पुनर्विव्याध सप्तभिः २९ ततः प्रवृत्ते यु  
द्धं तयो रत्यद्भुतं नृप ॥ यथा पूर्वं महद्युद्धं शंभुरामराजयोः ३० विविंशतिश्चित्रसेनो विकर्णश्च तवात्मजः ॥ अयोधयन्भीमसेनं महत्यासेनयावृताः ३१ ॥ इति  
श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि द्वंद्वयुद्धे षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तथा तस्मिन् प्रवृत्ते तु संग्रामे लोमहर्षणे ॥ कौस्वेयां  
स्त्रिधाभूतान् पांडवाः समुपाद्रवन् १ जलसंधं महाबाहुं भीमसेनोऽभ्यवर्तत ॥ युधिष्ठिरः सहानीकः कृतवर्माणमाहवे २ किरंस्तु शरवर्षाणि रोचमान इवांशुमान् ॥  
घृष्टयुग्नो महाराज द्रोणमभ्यद्रवद्रणे ३ ततः प्रवृत्ते युद्धं त्वरतां सर्वधान्विनाम् ॥ कुरूणां पांडवानां च संकृद्धानां परस्परम् ४ संक्षये तु तथाभूते वर्तमाने महाभये ॥  
द्वंद्वीभूतेषु सैन्येषु युध्यमानेष्वभीतवत् ५ द्रोणः पांचालपुत्रेण वलीबलवता सह ॥ यदक्षिपत् पृषत्कौर्वांस्तदद्भुतमिवाभवत् ६ पुंडरीकवनानीव विध्वस्तानि समं  
ततः ॥ चक्राते द्रोणपांचालयौ नृणां शीर्षाण्यनेकशः ७ विनिकीर्णानि वीराणामनीकेषु सभंततः ॥ वस्त्राभरणशस्त्राणि ध्वजवर्मायुधानि च ८ तपनीयतनुत्राणाः  
संसिक्कारुधिरेण च ॥ संसक्ता इव दृश्यंते मेघसंघाः सविद्युतः ९ कुंजराश्वनरानन्ये पातयंति स्म पात्रिभिः ॥ तालमात्राणि चापानि विकर्षंतो महारथाः १० आसि  
चर्मणि चापानि शिरांसि कवचानि च ॥ विप्रकीर्यंत शूराणां संप्रहारे महात्मनाम् ११ उत्थितान्यगण्येयानि कबंधानि सभंततः ॥ अदृश्यं तमहाराज तस्मिन् परमसं  
कुले १२ दृष्ट्वा कंकावकाशयेनावायसाजं बुकास्तथा ॥ बहुशः पिशिताशाश्च तत्रादृश्यंत मारिष १३ भक्षयंतश्च मांसानि पिबंतश्चापिशोणितम् ॥ विलुपंतश्च  
केशांश्च मज्जाश्च बहुधा नृप १४ आकर्षंतः शरीराणि शरीरावयवांस्तथा ॥ नराश्वगजसंघानां शिरांसि च ततस्ततः १५ कृतास्त्रारणदीक्षाभिर्दीक्षिता रणशा  
लिनः ॥ रणे जयं प्रार्थयाना भृशं युयुधिरेतदा १६

१। ६। ७। ८। ९ कुंजराश्वनरानितिकाकाक्षिवदुमयप्रथया विमाकिसंबध्यते १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६

१७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५ युगसन्नहनेषु युगबंधेषु २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ अवाक्षिपन् अपनीतवतः १६ ॥ इति द्रोणपर्वणि

आसिमागान् बहुविधान्वेचेरुः सेनिकारणे ॥ ऋष्टिभिः शक्तिभिः प्रासैः शूलतोमरपाद्भिः १७ गदाभिः परिधैश्चान्यैरायुधैश्च भुजैरपि ॥ अन्योन्यं जघ्निरेकुद्वायु  
द्धं रंगगतानराः १८ रथिनो रथिभिः सार्धमश्वारोहाश्च सादिभिः ॥ मातंगावरमातंगैः पदाताश्च पदातिभिः १९ क्षीबा इवान्ये चोन्मत्तारंगेष्विव च वारणाः ॥ उच्चुकु  
शुरथान्योन्यं जघ्नु रम्योन्यमेव च २० वर्तमाने तथा युद्धे निर्मयां देवि शपते ॥ घृष्टयुग्नो हयानश्वैर्द्रोणस्य व्यत्यमिश्रयत् २१ ते हयाः साध्वशोभंतमि श्रिता वातरं  
हसः ॥ पारावतसवर्णाश्च रक्तशोणाश्च संयुगे २२ पारावतसवर्णास्ते रक्तशोणविमिश्रिताः ॥ हयाः शुशुभिरैराजन्मेघा इव सविद्युतः २३ घृष्टयुग्नस्तु संप्रेक्ष्य द्रो  
णमभ्याशमागतम् ॥ आसिचर्मददेवी रोधनुरुत्तमं भारत २४ चिकीर्षुर्दुष्करं कर्म पापतः परवीरहा ॥ ईषयाममातिक्रम्य द्रोणस्य रथमावेशत् २५ अतिष्ठ युग  
मध्ये स युगसन्नहनेषु च ॥ जघानार्धेषु चाश्वानां तस्मै न्यान्यभ्यपूजयन् २६ खड्गेन चरतस्तस्य शोणाश्वानाधितिष्ठितः ॥ न ददर्शांतरं द्रोणस्तदद्भुतमिवाभवत् २७  
यथाश्येन स्य पतनं वनेष्वामिषद्युद्धिनः ॥ तथैवासीदभीसारस्तस्य द्रोणाजिघांसतः २८ ततः शरशतेनास्य शतचंद्रं समाक्षिपत् ॥ द्रोणोऽप्युपपुत्रस्य खड्गं च दश  
भिः शरैः २९ हयांश्चैव चतुःषष्ट्या शराणां जघ्निवान्वली ॥ ध्वजं च भल्लाभ्यां तथा तौ पार्श्वेण सारथी ३० अथास्मै त्वरितो बाणमपरं जीवितांतकम् ॥ आकर्ण  
पूर्णचिक्षेपवज्रं वज्रधरो यथा ३१ तंचतुर्दशभिस्तीक्ष्णैर्वाणैश्चिच्छेद सात्यकिः ॥ ग्रस्तमाचार्यमुख्येन घृष्टयुग्नं व्यमोचयत् ३२ सिंहेनेव मृगं ग्रस्तं नरसिंहेन मा  
रिष ॥ द्रोणेन मोचयामास पांचाल्यं शिनिपुंगवः ३३ सात्यकिं प्रेक्ष्य गोत्तारं पांचाल्यं च माहवे ॥ शराणां त्वरितो द्रोणः पार्श्वे शत्यासमार्पयत् ३४ ततो द्रोणां शिनेः  
पौत्रोऽग्रसंतमपि सृजयान् ॥ प्रत्यविध्यच्छित्तैर्वाणिः पार्श्वे शत्यास्तनांतरे ३५ ततः सर्वैरथास्तूर्णपांचाल्याजयद्युद्धिनः ॥ सात्वताभिसृते द्रोणे घृष्टयुग्नमवाक्षिपन्  
३६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि द्रोणघृष्टयुग्नयुद्धे सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ बाणे तस्मिन्निष्ठते तु घृष्टयुग्रे च मो  
क्षिते ॥ तेन वृष्णिप्रवीरेण युयुधानेन संजय १ अमर्षितो महेष्वासः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ न रव्याघ्रः शिनेः पौत्रे द्रोणः किमकरोषुधि २ ॥ संजय उवाच ॥ संप्रभुतः  
क्रोधविषो व्यादितास्य शरासनः ॥ तीक्ष्णधारेषु दशनः सितनाराचदंष्ट्रवान् ३ संरंभामर्षताम्राक्षो महोरग इव श्वसन् ॥ न रवीरः प्रमुदितः शोणैरश्वैर्महाजवैः ४ उ  
त्पतद्भिरिवाकाशे कामद्भिरिव पर्वतम् ॥ रुक्मपुंखान् शरानस्यन् युयुधानमुपाद्रवत् ५ शरपातमहावर्षैरथ घोषबलाहकम् ॥ कार्मुकाकर्षचिक्षेपं नाराचबहुविद्युतम्  
६ शक्तिखड्गाशनिधरं क्रोधवेगसमुत्थितम् ॥ द्रोणमेघमनावार्य हयमारुतचोदितम् ७ दृष्ट्वा भिपतंतं तं शूरः परपुरं जयः ॥ उवाच सूतं शिनेयः प्रहसन् युद्धदुर्मदः ८

दीक्षायां सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ॥ ॥ बाणे इति १। २। ३। ४। ५ कार्मुकाकर्षचिक्षेपं नाराचमसाधनं यस्य ६। ७। ८



म.भा.टी. १। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६ अंतरमवच्छेदः १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७ रथवाहिन्पोरयसेनाः २८ वैजयंतीविलक्षणभिः प  
 पुनर्वैवाह्यंशूरंस्वकर्मण्यनवस्थितम् ॥ आश्रयंघातंराष्ट्रस्यराज्ञोदुःखमयापहम् ९ शीघ्रंमजवितैरश्वैःप्रत्युद्याहिप्रहृष्टवत् ॥ आचार्यराजपुत्राणांसततंशूर  
 मानिनम् १० ततोऽरजतसंकाशामाधवस्यहृष्टोत्तमाः ॥ द्रोणस्यामिमुखाःशीघ्रमगच्छन्वातरंहसः ११ ततस्तौद्रोणशैनेयौयुधुधातेपरंतपौ ॥ शरैरेकेसा  
 हस्तेस्ताडयंतौपरस्परम् १२ इषुजालावृतंव्योमचक्रतुःपुरुषर्षभौ ॥ पूरयामासतुर्वीरादुभौदशदिशःशरैः १३ मेधाविवातपापायेधाराभिरितरंतरम् ॥  
 नस्मसूर्यस्तदाभातिनववौचसमीरणः १४ इषुजालावृतंधोरमंधकारंसमंततः ॥ अनाघृष्यमिवान्येषांशूराणामभवत्तदा १५ अंधकारीकृतेलोकेद्रोणशैनेययोः  
 शरैः ॥ तयोःशीघ्रास्त्रविदुषोद्रोणसात्वतयोस्तदा १६ नांतरंशरवृष्टीनांददशेनरसिंहयोः ॥ इषूणांसन्निपातेनशब्दोधाराभिघातजः १७ शुश्रुवेऽक्रमुक्ताना  
 मशनीनामिवस्वनः ॥ नाराचैर्व्यतिविद्वानांशराणांरूपमावभौ १८ आशीविषविद्वानांसर्पाणामेवभारत ॥ तयोज्यंतलनिर्घोषःशुश्रुवेयुद्धशौडयोः १९  
 अजस्रंशैलशृंगाणांविज्रेणाहन्यतामिव ॥ उभयोस्तोरयोरारजंस्तेचाश्वास्तौचसारथी २० रुक्मपुत्रैःशरैश्छिन्नाश्चित्ररूपावभुस्तदा ॥ निर्भलानामजिह्वा  
 नांनाराचानांविशोपते २१ निर्मुक्ताशीविषाभानांसंपातोऽभूत्सुदारुणः ॥ उभयोःपतितेछत्रेत्तथैवपतितौध्वजौ २२ उभौरुधिरसिकांगदुभौचविजयेषिणौ ॥  
 स्रवद्भिःशोणितंगत्रैःप्रस्रुताविववारणौ २३ अन्योन्यमभ्यविध्येतांजीवितांतकरैःशरैः ॥ गजंतोऽकुष्ठसन्नादाःशंखदुंदुभिनिःस्वनाः २४ उपारमन्महाराजव्या  
 जहारनकश्चन ॥ तूष्णींभूतान्यनीकानियोधायुद्धादुपारमन् २५ ददर्शद्वैरथंताभ्यांजातकौतूहलोजनः ॥ रथिनोहस्तिर्यंतारोहयारोहाःपदातयः २६ अवैक्षता  
 चलैर्नेत्रैःपरिवार्यनरर्षभौ ॥ हस्त्यनीकान्यतिष्ठंततथाऽनीकानिवाजिनाम् २७ तथैवरथवाहिन्यःप्रतिव्यूह्यव्यवस्थिताः ॥ मुक्ताविदुमाचित्रैश्चमाणिकांचन  
 भूषितैः २८ ध्वजैरामरणैश्चित्रैःकवचैश्चहिरण्यैः ॥ वैजयंतीपताकाभिःपरिस्तोमांकंबलैः २९ विमलैर्निशितैःशस्त्रैर्हयानांचप्रकीर्णकैः ॥ जातरूपमयी  
 मिश्वराजतीभिश्चमूर्द्धसु ३० गजानांकुंभमालाभिर्दंतवैष्टैश्चभारत ॥ सबलाकांसखच्योताःसैरावतशतहृदाः ३१ अदृश्यंतोष्णपर्यायेमेधानामिववागुराः ॥  
 अपश्यन्नस्मदीयाश्चतेचयौधिष्ठिराःस्थिताः ३२ तद्युद्धंयुधुधानस्यद्रोणस्यचमहात्मनः ॥ विमानाग्रगतादेवाब्रह्मसोमपुरोगमाः ३३ सिद्धचारणसंघाश्चविद्या  
 धरमहोरगाः ॥ गतप्रत्यागताक्षेपैश्चित्रैरस्त्रविधातिभिः ३४ विविधैर्विस्मयजग्मुस्तयोःपुरुषसिंहयोः ॥ हस्तलाघवमस्त्रेषुदर्शयंतौमहाबलौ ३५ अन्योन्यम  
 भिविध्येतांशरैस्तौद्रोणसात्यकी ॥ ततोद्रोणस्यदाशार्हःशरांश्चिच्छेदसंयुगे ३६ पत्रिभिःसुदृढैराशुधनुश्चैवमहाधुतेः ॥ निभेषांतरमात्रेणभारद्वाजोऽपरंधनुः ३७  
 ताकाभिः परिस्तोमैर्धर्णकंबलैःअंगकंबलैः सूक्ष्मकंबलैः २९। ३० पेरान्वतमिध्रधनुः 'पेरान्वतोप्रमातंगे' इत्युपक्रम्य 'नपुंसकमहर्षस्यक्रजुर्दीर्घशरासने' इतिपेदिनी ३१ उष्णस्यपर्यायेअपगमे  
 वागुराःजालानि समूहाइतिभावः ३२ । ३३ प्रत्यागतंनिवर्तनं आक्षेपःप्रहरणम् ३४ । ३५ । ३६ । ३७

द्रोणः ७  
 अ०  
 ॥१८॥  
 ॥६७॥

३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३ आलक्षयामासुर्लक्षितवतः ४४ विदुर्नेत्यनुवज्यते ४५। ४६। ४७ योगेनयुक्त्या ४८। ४९। ५०। ५१। ५२ नयावदभ्यपद्येतांवावदेवपरामृते व्याव  
 सज्यंचकारतदापिचिच्छेदास्यचसात्यकिः ॥ ततस्त्वरन्पुनर्द्रोणोधनुर्हस्तोव्यतिष्ठत ३८ सज्यंसज्यंधनुश्चास्यचिच्छेदनिशितैःशरैः ॥ एवमेकशतंछिन्नंध  
 नुषांदृढधन्विना ॥ ३९ नचांतरंतयोर्दृष्टंस्थानेच्छेदनेपिच ॥ ततोऽस्यसंयुगेद्रोणोदृष्ट्वाकर्मातिमानुषम् ४० युधुधानस्यराजेंद्रमनसैतदचितयत् ॥ एतद  
 स्रवलंरामेकार्तवीर्येधनंजये ४१ भीष्मेचपुरुषव्याघ्रेयदिदंसात्वतांवरे ॥ तंचास्यमनसाद्रोणःपूजयामासविक्रमम् ४२ लाघवंवासवस्येवसंप्रेक्ष्यद्विजसतमः ॥  
 तुतोपास्त्रविदांश्रेष्ठस्तथादेवाःसवासवाः ४३ नतामालक्षयामासुर्लघुतांशीघ्रचारिणः ॥ देवाश्चयुधुधानस्यगंधर्वाश्चविशोपते ४४ सिद्धचारणसंघाश्चविदुर्द्रो  
 णस्यकर्मतत् ॥ ततोऽन्यद्भुरादायद्रोणःक्षत्रियमर्दनः ४५ अस्त्रैरस्त्रविदांश्रेष्ठोयोधयामासभारत ॥ तस्यास्त्राण्यस्त्रमायाभिःप्रतिहत्यससात्यकिः ४६ जघान  
 निशितैर्बाणैस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ तस्यातिमातुषंकर्मदृष्ट्वाऽन्यैरसमंरणे ४७ युक्तयोगेनयोगज्ञास्तावकाःसमपूजयन् ॥ यदस्त्रमस्यतिद्रोणस्तदेवास्यतिसा  
 त्यकिः ४८ तमाचार्योऽथसंभ्रातोऽयोधयच्छत्रुतापनः ॥ ततःक्रुद्धोमहाराजधनुर्वेदस्यपारगः ४९ वधाययुधुधानस्यदिव्यमस्त्रमुदैरयत् ॥ तदाग्रयंमहाघो  
 रंरिपुघ्नमुपलक्ष्यसः ५० दिव्यमस्त्रमहेष्वासोवारुणंसमुदैरयत् ॥ हाहाकारोमहानासीदृष्ट्वादिव्यास्त्रधारिणौ ५१ नविचेरुस्तदाऽऽकाशेभूतान्याकाशगान्य  
 पि ॥ अस्त्रेतेवारुणाग्रेयेताभ्यांवाणसमाहिते ५२ नयावदभ्यपद्येतांव्यावर्तदथभास्करः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाभीमसेनश्चपांडवः ५३ नकुलःसहदेवश्चपर्यं  
 क्षंतसात्यकिं ॥ दृष्ट्युघ्नमुत्तैःसार्धंविराटश्चसकेकयः ५४ मत्स्याःशाल्वेयसेनाश्चद्रोणमाजग्मुरंजसा ॥ दुःशासनंपुरस्कृत्यराजपुत्राःसहस्रशः ५५ द्रोणमभ्युप  
 पद्यंतसपत्नैःपरिवारितम् ॥ ततोयुद्धमभूद्राजंस्तेषांतवचधन्विनाम् ५६ रजसासंवृतेलोकेशरजालसमावृते ॥ सर्वमाविग्रमभवन्नप्राज्ञायतर्जिनः ॥ सैन्येन  
 रजसाध्वस्तेनिर्भर्यादमवर्तत ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिद्रोणसात्यकियुद्धेअष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ॥ ॥  
 ॥ संजयउवाच ॥ विवर्तमानेत्वादित्येतत्रास्तशिखरंप्रति ॥ रजसाकीर्यमाणेचमंदीभूतेदिवाकरे १ तिष्ठतांयुद्धयमानानांपुनरावर्ततामपि ॥ भज्यतांजयतां  
 चैवजगामतदहःशनैः २ तथातेषुविषकेषुसैन्येषुजयगृह्णिषु ॥ अर्जुनोवासुदेवश्चसैधवायैवजग्मतुः ३ रथमार्गप्रमाणंतुकोतैयोनिशितैःशरैः ॥ चकारतत्रपं  
 थानंययौयेनजनार्दनः ४ यत्रयत्ररथोयातिपांडवस्यमहात्मनः ॥ तत्रतत्रैवदीर्घतेसेनास्तवविशोपते ५ रथशिक्षांतुदाशार्होदर्शयामासवीर्यवान् ॥ उतमाधम  
 मध्यानिमंडलानिविदर्शयन् ६ तेतुनामांकिताःपीताःकालज्वलनसन्निभाः ॥ स्नायुनद्धाःसुपर्वाणःपृथवोदीर्घगामिनः ७

तंनमध्याह्नतःपरावृत्तोऽभूत् ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ विवर्तमानेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ स्नायुनद्धाःसूक्ष्मचर्मामयिताः ७



८ क्रोशंकोशमुद्दिश्य ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ सूतीसारणी पाष्णीपुष्टरणी २४ । २५ । २६ । २७ । २८ अत्रिचयो

वेणवाश्चायसाश्चोग्रायसंतोविविधानरान् ॥ रुधिरपतंगेऽसार्धप्राणिनां पुरा ॥ रथस्थितोऽग्रतःक्रोशंयानस्यत्यर्जुनःशरान् ॥ रथेक्रोशमतिक्रान्तिरस्यतेप्रति  
शात्रवान् ९ ताक्ष्यमारुतरहोभिर्वाजिभिःसाधुवाजिभिः ॥ तदाऽगच्छदृषीकेशःकृत्स्नंविस्मापयन्जगत् १० नतथागच्छतिरथस्तपनस्यविशोपते ॥ नेंद्रस्य  
नतुरुद्रस्यनापेवैश्रवणस्यच ११ नान्यस्यसमरेराजन्तत्पूर्वस्तथारथः ॥ यथाययावर्जुनस्यमनोभिप्रायशोघ्रमः १२ प्रविश्यतुरगेराजन्केशवःपरवीरहा ॥  
सेनामध्येहयास्तूर्णचोदयामासभारत १३ ततस्तस्यरथौघस्यमध्यं प्राप्यहयोत्तमः ॥ कृच्छ्रेणरथमुद्रुस्तंक्षुत्पिपासासमन्विताः १४ क्षताश्चबहुभिःशस्त्रैर्युद्ध  
शौडैरनेकशः ॥ मंडलानिविचित्राणिविचेरुस्तेमुहुर्मुहुः १५ हतानांवाजिनागानारथानांचनरैःसह ॥ उपारप्तादविकांताःशैलाभानांसहस्रशः १६ एतस्मिन्नं  
तरेवीरावावंत्योभ्रातरौतप ॥ सहसेनौसमाछेतांपांडवंक्षांतवाहनम् १७ तावर्जुनंचतुःषट्पासप्तत्याचजनादनम् ॥ शराणांचशतैरश्वानविध्येतामुदात्तौ १८  
तावर्जुनोमहाराजनवाभिर्नतपर्वभिः ॥ आजघानरणकुक्षोर्मर्मजोर्मर्मभेदिभिः १९ ततस्तौतुशगैवेणवीभक्षुंसहकेशवम् ॥ आच्छादयेतांसंरब्धौसिंहनादंच  
चक्रतुः २० तयोस्तुधनुषोचित्रेभल्लाभ्यांश्वेतवाहनः ॥ चिच्छेदसमरेतूर्णध्वजौचक्रकोज्ज्वलौ २१ अथान्येधनुषीराजन्प्रगृह्यसमरेतदा ॥ पांडवंभृशसंकु  
द्वावर्दयामासतुःशरैः २२ तयोस्तुभृशसंकुद्धशराभ्यांपांडुनंदनः ॥ धनुषोचिच्छिदेतूर्णभूयएवधनंजयः २३ तथान्यैर्विशिखैस्तूर्णैरुक्मपुंखैःशिलाशितैः ॥  
जघानाश्वांस्तथासूतौपाष्णींचसपदानुगौ २४ ज्येष्ठस्यचशिरःकायात्क्षुरप्रेणन्यकृतत ॥ सपपातहतःपृथ्यांवातरुगगद्वहमः २५ विदंतुनिहतंदृष्ट्वाह्यनु  
विदःप्रतापवान् ॥ हताश्वरथमुत्सृज्यगदांघ्र्यमहाबलः २६ अभ्यवर्ततसंग्रामेभ्रातुर्वधमनुस्मरन् ॥ गदयारथिनांश्रेष्ठोत्थन्निवमहारथः २७ अनुविदस्तुगद  
याललाटेमधुसूदनम् ॥ स्पृष्ट्वानाकंपयःकुक्षोर्मैनाकमिवपर्वतम् २८ तस्यार्जुनःशरैःषड्भिर्ग्रीवांपादौभुजौशिरः ॥ निचकर्तसंछिन्नःपपाताद्रिचयोयथा  
२९ ततस्तौनिहतौदृष्ट्वातयोराजन्पदानुगाः ॥ अभ्यद्रवंतसंकुद्धाःकिरंतःशतशःशरान् ३० तानर्जुनःशरैस्तूर्णैर्निहत्यभरतर्षभ ॥ व्यरोचतयथावन्दिदां  
वंदग्ध्वाहिमात्यये ३१ तयोःसेनामतिकाम्यकृच्छ्रादिवधनंजयः ॥ विवभोजलदंहिवादिवाकरइवोदितः ३२ तंदृष्ट्वाकुरवस्त्रस्ताःप्रहृष्टाश्चाभवन्पुनः ॥ अ  
भ्यवर्ततपार्थचसमंताद्भरतर्षभ ३३ श्रांतंचैनंसमालक्ष्यज्ञात्वादूरेचसैधवम् ॥ सिंहनादेनमहतासर्वतःपर्यवारयन् ३४ तांस्तुदृष्ट्वासुसंरब्धानुस्मयन्पुरुष  
र्षभः ॥ शनकैरिवदाशार्हमर्जुनोवाक्यमब्रवीत् ३५ शरादिताश्चगलानाश्चहयादूरेचसैधवः ॥ किमिहानंतरंकार्यंज्यायिष्ठंतवरोचते ३६ बृहिकृष्णयथातत्त्वं  
त्वंहिप्राज्ञतमःसदा ॥ भवन्नेत्रारणेशनृन्विजेष्यंतीहपांडवाः ३७

गिरिजुं २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ प्रगाढानांभवमाढानाम् ४८ । ४९ । ५० शराण्वोर्मयोगेगायस्य । 'उमिःस्त्रीपुंसयोर्वीर्याप्रकाशेवेगभंगयोः' इति मेदिनी ५१  
ममत्वनंतरंकृत्ययद्वैतत्वांनिबोधमे ॥ हयान्विमुच्यहिसुखंविशाल्यान्कुरुमाधव ३८ एवमुक्तस्तुपार्थेनकेशवःप्रत्युवाचतम् ॥ ममाप्येतन्मतंपार्थयदिदंतेप्रभा  
षितम् ३९ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अहमावारयिष्यामिसर्वसैन्यानिकेशव ॥ त्वमप्यत्रयथान्यायंकुरुकार्यमनंतरम् ४० ॥ संजयउवाच ॥ सोऽवतीर्यरथोप  
स्थादसंभ्रातोधनंजयः ॥ गांडीवंधनुरादायतस्थौगिरिरिवाचलः ४१ तमभ्यधावनक्रोशंतःक्षत्रियाजयकाक्षिणः ॥ इदंछिद्रमितिज्ञात्वाधरणीस्थंधनंजयम्  
४२ तमेकरथवंशेनमहतापर्यवारयन् ॥ विकर्षतश्चपापानिविमृजंतश्चसायकान् ४३ शस्त्राणिचविचित्राणिकुद्धास्तत्रव्यदर्शयन् ॥ छादयंतःशरैःपार्थमेघा  
इवदिवाकरम् ४४ अभ्यद्रवंतवेगेनक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभम् ॥ नरसिंहंरथोदाराःसिंहंमताइवादिपाः ४५ तत्रपार्थस्यभुजयोर्महद्वलमदृश्यत ॥ यत्कुक्षोवहुलाः  
सेनाःसर्वतःसमवारयत् ४६ अस्त्रैश्चाणिसंवार्थद्विषतांसर्वतोविभुः ॥ इषुभिर्बहुभिस्तूर्णैर्गर्जानेवसमावृणोत् ४७ तत्रांतरिक्षेवाणानांप्रगाढानांविशोपते ॥  
संधर्षेणमहाचिंप्मान्पावकःसमजायत ४८ तत्रतत्रमहेष्वासैःश्वसद्भिःशोणितोक्षितैः ॥ हयैर्नागैश्चसंभिन्नैर्नदद्भिश्चारिकर्षणैः ४९ संरब्धैश्चारिभिर्वीरैःप्रार्थय  
द्विर्जयंमृधे ॥ एकस्थैर्बहुभिःकुक्षैरूपमेवसमजायत ५० शरोर्मिणंभ्रजवर्तनागनकंदुरत्ययम् ॥ पदातिमत्स्यकलिलंशंखदुदुभिनिःस्वनम् ५१ असंख्येयम  
पारंचरथोर्मिणमतीवच ॥ उष्णीषकमठंछत्रपताकाफेनमालिनम् ५२ रणसागरमक्षोभ्यंमातंगंशिलाचितम् ॥ वलाभूतस्तदापार्थःपत्रिभिःसमवारयत् ॥  
५३ ॥ पृतराष्ट्रउवाच ॥ अर्जुनेधरणींप्राप्तेहयहस्तेचकेशवे ॥ एतदंतरमासाद्यकथंपार्थोनघातितः ५४ ॥ संजयउवाच ॥ सद्यःपार्थिवपार्थेननिरुद्धाःसर्व  
पार्थिवाः ॥ रथस्थाधरणीस्थेनवाक्यमच्छादसंयथा ५५ सपार्थःपार्थिवान्सर्वान्भूमिस्थोऽपिरथस्थितात् ॥ एकोनिवारयामासलोभःसर्वगुणानिव ५६ ततो  
जनादनःसंख्येयप्रियंपुरुषसत्तमम् ॥ असंभ्रातोमहाबाहुरर्जुनंवाक्यमब्रवीत् ५७ उदपानमिहाश्वानांनालमस्तिरणेऽर्जुन ॥ परीप्संतेजलंचेमेपेयंनत्वगाहनं  
५८ इदमस्तीत्यसंभ्रातोवृत्रह्णेभेदिनीम् ॥ अभिहृत्यार्जुनश्चक्रेवाजिपानंसरःशुभम् ५९ हंसकारंदवाकीर्णंचक्रवाकोपशोभितम् ॥ सुविस्तीर्णंप्रसन्नांमःप्र  
फुल्लवरपंकजम् ६० कूर्ममत्स्यगणाकीर्णमगाधमृषिसेवितम् ॥ आगच्छन्नारदमुनिर्दर्शनार्थंकृतंक्षणात् ६१ शरवंशंशरस्थूणंशराच्छादनमहुतम् ॥ शरवेशमा  
करोत्पार्थस्त्वष्टेवाहुतकर्मकृत् ६२ ततःप्रहस्यगोविंदःसाधुसाध्वित्यथाब्रवीत् ॥ शरवेशमनिपार्थेनकृतेतस्मिन्महात्मना ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि  
जयद्रथवधपर्वणिविदानुविदवधेअर्जुनसरोनिर्माणेचएकोनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ६४ ॥

रथाण्वोर्मयोगेगायस्य ९९ वेलाभूतोमर्यादाकृपः ५९ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ अलंपर्याप्तं ५८ अभिहृत्यस्वात्वावाजिपानंभ्रजवर्तनागं ५९ हंसकारंदवाकीर्णमित्यादियोग्यतयावर्णनं ६०  
६१ वंशःशालाघारकाष्ठं रथूणामध्यस्थं ६२ । ६३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकोनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ६४ ॥



सलिलेहति १ । २ । ३ । ४ पुरुषानतिपुरुषेभ्योऽतिशयः असंभ्रमतउपसर्गात्पूर्वमाषोऽ ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० विदधतुर्विशितवती ११ । १२ उपावर्तयपरिलोडितवान् १३ अभ्रमनः

संजयउवाच ॥ सलिलेजनितेतस्मिन्कौंतेयेनमहात्मना ॥ निस्तारितेद्विषसैन्येकृतेचशरवेइमानि १ वासुदेवोरथातूर्णमवतीर्यमहायुतिः ॥ मोचयामासतुर  
गान्विनुन्नान्वंकपत्रिभिः २ अदृष्टपूर्वतद्दृष्ट्वासाधुवादोमहानभूत् ॥ सिद्धचारणसंधानांसिनिकानांचसर्वशः ३ पदातिनंतुकौंतेययुध्यमानंमहारथाः ॥ नाश  
कुवन्वारयितुंतदद्भुतमिवाभवत् ४ आपतत्सुरथौघेषुप्रभूतगजवाजिषु ॥ नासंभ्रमतदापार्थस्तदस्यपुरुषानति ५ व्यसृजंतशरौघांस्तेपांडवंप्रतिपार्थिवाः ॥  
नचाव्यथतधर्मात्मावासविःपरवीरहा ६ शतानिशरजालानिगदाप्रासांश्वरीर्यवान् ॥ आगतानग्रसत्पार्थःसरितःसागरोयथा ७ अस्त्रवेगेनमहतापार्थोबाहुबले  
नच ॥ सर्वेषांपार्थिवेद्राणामग्रसत्तानशरोत्तमान् ८ तत्तुपार्थस्यविक्रांतंवासुदेवस्यचोभयोः ॥ अपूजयन्महाराजकौरवामहदद्भुतम् ९ किमद्भुततमंलोकेभविता  
ऽप्यथवाह्यभूत् ॥ यदश्वान्पार्थगोविंदौमोचयामासतूरणे १० भयंविपुलमस्मासुतावधत्तानरोत्तमौ ॥ तेजोविदधतुश्चोग्रंविस्त्रब्धौरणमूर्धनि ११ अथस्मय  
नहृषीकेशःस्त्रीमध्यइवभारत ॥ अर्जुनेनकृतेसंख्येशरगर्भगृहेतथा १२ उपावर्तयदव्यग्रस्तानश्वान्पुष्करेक्षणः ॥ मिषतांसर्वसैन्यानांत्वदीयानांविशंपते ॥  
१३ तेषांश्रमंचग्लानिचवमथुंवेपथुंवणान् ॥ सर्वव्यपानुदत्कृष्णःकुशलोह्यश्वकर्मणि १४ शल्यानुद्धृत्यपाणिभ्यांपरिमृज्यचतान्हयान् ॥ उपावर्त्ययथान्या  
यंपाययामासवारिसः १५ सतालैर्बधोदकानस्त्रातान्जग्धान्निगतक्रमान् ॥ योजयामाससंहृष्टःपुनरेवरथोत्तमे १६ सतरथवरंशौरिःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ समा  
स्थायमहातेजाःसार्जुनःप्रययौद्भुतम् १७ रथंरथवरस्याजौयुक्तंलब्धादकैर्हयैः ॥ दृष्ट्वाकुरुबलश्रेष्ठाःपुनर्विमनसोऽभवन् १८ विनिःश्वसंतस्तेराजन्मग्रदंष्ट्राइ  
वोरगाः ॥ धिगहोधिगगतःपार्थःकृष्णश्चेत्यब्रुवन्पृथक् १९ तत्सैन्यंसर्वतोदृष्ट्वाल्लोमहर्षणमद्भुतम् ॥ त्वरध्वमितिचाक्रंदन्नैतदस्तीतिचातुवन् २० सर्वक्षत्रस्य  
मिषतोरथेनैकेनदंशितौ ॥ बालःक्रीडनकेनेवकदर्थोऽकृत्यनोबलम् २१ क्रोशतांयतमानानामसंसक्तौपरंतपौ ॥ दर्शयित्वाऽऽत्मनोवीर्यप्रयातौसर्वराजसु २२  
तौप्रयातौपुनर्दृष्ट्वातदान्येसैनिकाब्रुवन् ॥ त्वरध्वंकुरवःसर्वेवधेकृष्णकिरीटिनोः २३ रथयुक्तोहिदाशाहोमिषतांसर्वधन्विनाम् ॥ जयद्रथाययात्येषकदर्थोऽकृत्य  
नोरणे २४ तत्रकेचिन्मिथोराजन्समभाषंतभूमिपाः ॥ अदृष्टपूर्वसंग्रामेतद्दृष्ट्वामहदद्भुतम् २५ सर्वसैन्यानिराजाचघृतराष्ट्रोत्ययंगतः ॥ दुर्योधनापराधेनक्षत्रं  
कृत्स्नाचमेदिनी २६ विलयंसमनुप्राप्तातच्चराजानबुध्यते ॥ इत्येवंक्षत्रियास्तत्रब्रुवंत्यन्येचभारत २७ सिंधुराजस्ययत्कृत्यंगतस्ययमसादनम् ॥ तत्करोतु  
वृथाद्यष्टिधर्तिराष्ट्रोऽनुपायवित् २८ ततःशीघ्रतरंप्रायात्पांडवःतैधवंप्रति ॥ विवर्तमानेतिग्मांशौहृष्टैःपीतोदकैर्हयैः २९

कायभेदं ग्लानिबलापचयं वमथुंफेनोद्गमं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ प्रावहन्अस्यक्रामन् ३३ । ३४ विधितंकिंचिदवस्थितं ३५ । ३६ । ३७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संहतइति १ । २

तंप्रयातंमहाबाहुंसर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥ नाशकुवन्वारयितुंयोधाःकृदमिवांतकम् ३० विद्राव्यतुततःसैन्यंपांडवःशत्रुतापनः ॥ यथामृगगणान्सिंहःसैधवार्थे  
व्यलोडयत् ३१ गाहमानस्त्वनीकानितूर्णमश्वानचोदयत् ॥ बलाकाभंतुदाशार्हःपांचजन्यंव्यनादयत् ३२ कौंतेयेनाग्रतःमृष्टान्यपतन्मृष्टतःशराः ॥ तूर्णा  
तूर्णतरंश्वःप्रावहन्वातरंहसः ३३ ततोऽनृपतयःकुद्धाःपरिवबुधनंजयम् ॥ क्षत्रियावहवश्चान्येजयद्रथवधैषिणम् ३४ सैन्येषुविप्रयातेषुधोष्टेतंपुरुषर्षभम्  
दुर्योधनोऽन्वयात्पार्थत्वरमाणोमहाहवे ३५ वातोद्भूतपताकंतरंयंजलदानेःस्वनम् ॥ घोरंकपिध्वजंदृष्ट्वाविषण्णारथिनोऽभवन् ३६ दिवाकरेऽथरजसासर्वतःसं  
वृतेभृशम् ॥ शरार्ताश्वरणयोधाःशेकुःकृष्णौनवीक्षितुम् ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि सैन्यविस्मयेशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥  
॥ संजयउवाच ॥ संहतइवमज्जानस्तावकानांभयानृप ॥ तौदृष्ट्वासमतिक्रांतौवासुदेवधनंजयौ १ सर्वंतुप्रतिसंरब्धाहामंतःसत्वचोदिताः ॥ स्थिरीभूतामहा  
त्मानःप्रत्यगच्छन्धनंजयम् २ येगताःपांडवंयुद्धेरोषामर्षसमन्विताः ॥ तेऽद्यापिननिवर्ततेसिधवःसागरादिव ३ असंतस्तुन्यवर्ततेवेदेभ्यइवनास्तिकाः ॥  
नरकंभजमानास्तेप्रत्यपद्यंतकिल्बिषम् ४ तावतीत्यरथानीकंविमुक्तौपुरुषर्षभौ ॥ ददृशातेयथाराहोरास्यान्मुक्तौप्रभाकरौ ५ मत्स्याविवमहाजालंवि  
दार्यविगतक्रमौ ॥ तथाकृष्णावदृश्येतांसेनाजालंविदार्यतत् ६ विमुक्तौशस्त्रसंवाधाद्रोणानीकात्सुदुर्भिदात् ॥ अदृश्येतांमहात्मानौकालसूर्याविवोदितौ ७  
अस्त्रसंवाधनिर्मुक्तौविमुक्तौशस्त्रसंकटात् ॥ अदृश्येतांमहात्मानौशस्त्रसंवाधकारिणौ ८ विमुक्तौज्वलनस्पर्शान्मकरास्याज्जपाविव ॥ अक्षोभयेतांसेनांतौसमु  
द्रंमकराविव ९ तावकास्तवपुत्राश्चद्रोणानीकस्थयोस्तयोः ॥ नैतौतरिष्यतौद्रोणामितिचक्रुस्तदामतिम् १० तौतुदृष्ट्वाव्यतिक्रांतौद्रोणानीकंमहायुती ॥  
नाशशंसुर्भहाराजसिंधुराजस्यजीवितम् ११ आशाबलवतीराजन्सिंधुराजस्यजीविते ॥ द्रोणहार्दिकययोःकृष्णौनमोक्ष्येतेइतिप्रभो १२ तामाशांविफलीक  
त्यसंतीर्णौतौपरंतपौ ॥ द्रोणानीकंमहाराजभोजानीकंचदुस्तरम् १३ अथदृष्ट्वाव्यतिक्रांतौज्वलिताविवपावकौ ॥ निराशाःसिंधुराजस्यजीवितंनशशंसिरे  
१४ मिथश्चसमभाषेतामभीतौभयवर्धनौ ॥ जयद्रथवधेवाचस्तास्ताःकृष्णधनंजयौ १५ असौमध्येकृतःषड्विधार्तिराष्ट्रैर्महारथैः ॥ चक्षुर्विषयसंप्राप्तोनमेमो  
क्ष्यतिसैधवः १६ यद्यस्यसमरेगोप्ताशक्रोदेवगणैःसह ॥ तथाऽप्येनंनिहंस्यावइतिकृष्णावभाषताम् १७ इतिकृष्णौमहाबाहूमिथःकथयतांतदा ॥ सिंधुराजम  
वेक्षंतौत्वपुत्रावदुचुकुशुः १८ अतीत्यमरुधन्वानप्रयांतौवृषितौगजौ ॥ पीत्वावारिसमाश्वस्तौतथैवास्तामरिंदमौ १९

अमर्षश्चिरानुबद्धःकोपः ३ । ४ प्रभाकरौचंद्रादित्यौ ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ मरुधन्वानंमरुस्थलम् १९



11611

25 | 26 | 27 | 28 | 29 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36



३६ । ३७ स्वामिसत्कारोवीरप्रधानोऽयमिति यदभ्यैः सत्कारणं तेन युक्तानियोग्यतांगतानि ३८ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति । एवमीदृशम

पार्थस्यच्छिक्षितं तं स्रष्टुं दिव्यं पार्थिवमेव च ॥ तद्दर्शयमायिक्षिप्रं यदि जातोऽसि पांडुना ३६ यद्वलंतववीर्यं च केशवस्य तथैव च ॥ तत्कुरुष्वमायिक्षिप्रं पश्यामस्त  
वपौरुषम् ३७ अस्मत्परोक्षं कर्माणि कृतानि प्रवदंति ते ॥ स्वामिसत्कारयुक्तानियानितानीह दर्शय ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि दुर्यो  
धनवचने द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा जर्जुरं राजा त्रिभिर्मर्मातिगैः शरैः ॥ अभ्याविध्यन्महावेगैश्चतुर्भिश्चतुरो  
हयान् १ वासुदेवं च दशभिः प्रत्यविध्यत्स्तनान्तरं ॥ प्रतोदं चास्य भस्त्रेनाच्छित्त्वा भूमावपातयत् २ तंचतुर्दशभिः पार्थश्चित्रपुंखैः शिलाशितैः ॥ अविध्यतूर्णमव्य  
ग्रस्ते चाभ्रयंतवर्मणि ३ तेषां नैष्कल्यमालोक्य पुनर्नवचपंचच ॥ प्राहिणोन्निशितान्वाणां स्तेचाभ्रयंतवर्मणः ४ अष्टाविंशं स्तुतान्वाणानस्तांश्चिप्रेक्ष्य निष्क  
लान् ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नः कृष्णोऽर्जुनमिदं वचः ५ अहंपूर्वपश्यामिशिलानामिव सर्पणम् ॥ त्वया संप्रेषिताः पार्थ नार्थं कुर्वन्ति पत्रिणः ६ कच्चिद्वाडीवजः प्राण  
स्तथैव भरतर्षभ ॥ मुष्टिश्च ते यथा पूर्वश्रुजयोश्च बलंतव ७ न वा कच्चिदयं कालः प्राप्तः स्यादद्य पश्चिमः ॥ तव चैवास्य शत्रोश्च तन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ८ विस्मयो  
मेमहान् पार्थ तव दृष्ट्वा शरानि मान् ॥ व्यर्थान्निपतितान् संख्ये दुर्योधन रथं प्रति ९ वज्राशनिसमाधोराः परकायावभेदिनः ॥ शराः कुर्वन्ति ते नार्थं पार्थ काऽद्य विडं  
वना १० ॥ अर्जुन उवाच ॥ द्रोणेनैषामतिः कृष्ण धार्तराष्ट्रे निवेशिता ॥ अभेद्या हि ममास्त्राणामेषा कवचधारणा ११ अस्मिन्नंतर्हितं कृष्ण त्रैलोक्यमापि वर्मणि ॥  
एको द्रोणो हि वेदैतदहंतस्माच्च सत्तमात् १२ न शक्यमेतत्कवचं वाणैर्भेतुं कथंचन ॥ अपि वज्रेण गोविंदस्वयं मघवता युधि १३ जानंस्वमपि वै कृष्ण मां विमोहयसे  
कथम् ॥ यदृत्तं त्रिपुलोकेषु यच्च केशव तर्तते १४ तथा भविष्यद्यच्चैव तत्सर्वविदितं तव ॥ न त्विदं वेद वै कश्चिद्यथा त्वं मधुसूदन १५ एष दुर्योधनः कृष्ण द्रोणेन वि  
हितामिमाम् ॥ तिष्ठत्यभीतवत्संख्ये विभ्रत्कवचधारणाम् १६ यत्स्वत्रविहितं कार्यं नैष तद्वेति माधव ॥ स्त्रीवदेष विभर्त्येतां युक्तां कवचधारणाम् १७ पश्य बाहो  
श्वमेवीर्यधनुषश्च जनार्दन ॥ पराजयिष्ये कौरव्यं कवचेनापिरक्षितम् १८ इदमंगिरसे प्रादाद्देवेशो वर्मभास्वरम् ॥ तस्माद्बृहस्पतिः प्रापततः प्राप पुरंदरः १९  
पुनर्देदौ सुरपतिर्मह्यं वर्मसंग्रहम् ॥ देवं यद्यस्य वर्मे तद्ब्रह्मणा वा स्वयंकृतम् २० नैनं गोप्स्यति बुद्धिमद्यवाणहतं मया ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वाऽर्जुनो वाणान्  
भिर्मध्यव्यकर्षयत् २१ मानवास्त्रेण मानाहं स्तक्षिणावरणमेदिना ॥ विठुष्यमाणां स्तेनैव धनुर्मध्यमताडुकरान् २२ तानस्यास्त्रेण चिच्छेद द्रौणिः सर्वास्त्रधाति  
ना ॥ तान्निष्ठानि पूनरदृष्ट्वा दूरतो ब्रह्मवादिना २३ न्यवेदयत्केशवाय विस्मितः श्वेतवाहनः ॥ नैतदस्त्रं मया शक्यं द्विः प्रयोक्तुं जनार्दन २४

भावे १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ युक्तानियमयुक्ता १७ । १८ । १९ ससंग्रहं सोपदेशं देवं देवैः कृतं २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ निर्देहान् निष्ठान् वायवान् २९ । ३० । ३१ मत्समांसांतरे हेषु मिराविद्वद्विपक्षिपूर्वेषां न्ययः संधिरार्थः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ कोशमात्रे तैव ततोऽर्थात् ३७ । ३८ । ३९

अस्त्रं मामेव हन्याद्विह न्याच्चापि बलं मम ॥ ततो दुर्योधनः कृष्णौ नवभिर्नवभिः शरैः २५ अविध्यतरणे राजन शरैराशी विषोपमैः ॥ भूय एवाभ्यवर्षं च समरे कृष्ण पांडवौ  
२६ शरवर्षेण महता ततो हृष्यंत तावकाः ॥ चकुर्वादित्रनिनदान् सिंहनादरवांस्तथा २७ ततः कुद्धोरणे पार्थः मृक्किं पीपरि संलिहन् ॥ नापश्यच्च ततोऽस्यां गंयत्र  
स्याद्दर्शितम् २८ ततोऽस्य निशितैर्वाणैः सुमुक्तैरंतकोपमैः ॥ हयांश्चकार निर्देहानुभौ च पाष्णि सारथी २९ धनुरस्याच्छिनत्तूर्णहस्तावापंचवीर्यवान् ॥  
रथं च शकलीकर्तुं सव्यसाची प्रचक्रमे ३० दुर्योधनं च वाणाम्यां तीक्ष्णाम्यां विरथीकृतम् ॥ आविद्ध च द्वस्ततलयोरुभयोरर्जुनस्तदा ३१ प्रयत्नज्ञो हि कैते यो न ख  
मांसांतरेषुभिः ॥ सवेदनामिराविग्रः पलायनपरायणः ३२ तं कृच्छ्रमापदं प्राप्तं दृष्ट्वा परमधन्विनः ॥ समापेतुः परीप्संतो धनं जयशरादितम् ३३ तं रथैर्बहुसाह  
स्रैः कल्पितैः कुंजरेर्हयैः ॥ पदात्यो धैश्च संरब्धैः परिवर्तुर्धनं जयम् ३४ अथ नार्जुन गोविंदो न रथो वा व्यदृश्यत ॥ जस्रवर्षेण महता जनौ वैश्वापि संवृतौ ३५ ततो  
ऽर्जुनोऽस्त्रवीर्येण निजघ्नतां विरूथिनीम् ॥ तत्र व्यंगीकृताः पेतुः शतशोऽथ रथद्विपाः ३६ ते हताहन्यमानाश्च न्यमृक्षंतं रथोत्तमम् ॥ सरथस्तं भितस्तस्थो कोश  
मात्रं समंततः ३७ ततोऽर्जुनं वृष्णिधीरस्त्वारितो वाक्यमब्रवीत् ॥ धनुर्विस्फारयान्तर्यमहं ध्मास्यामि चाबुजम् ३८ ततो विस्फार्य बलवद्वाडी वंजघ्निवानरिपून् ॥  
महता शरवर्षेण तलशब्देन चार्जुनः ३९ पांचजन्यं च बलवान् दध्मौ तारेण केशवः ॥ रजसा घ्वस्तपक्ष्मांतः प्रस्विन्नवदनो भृशम् ४० तस्य शंखस्य नादेन धनुषो  
निःस्वनेन च ॥ निःसत्त्वाश्च सत्त्वाश्च क्षितौ पेतुस्तदा जनाः ४१ तैर्विमुक्तोरथो रेजवाद्यीरित इवांबुदः ॥ जयद्रथस्य गोसारस्ततः क्षुब्धाः सहानुगाः ४२ ते  
दृष्ट्वासहसा पार्थ गोसारः सैधवस्य तु ॥ चकुर्नादान्महेष्वासाः कंपयंतो वसुंधराम् ४३ बाणशब्दरवांश्चो ग्रास्त्रिभ्रान् शंखानिःस्वनैः ॥ प्रादुश्च कुर्महात्मानः सिंह  
नादरवानपि ४४ तं श्रुत्वा निनदं घोरं तावकानां समुत्थितम् ॥ प्रदध्मतुः शंखवरी वासुदेव धनं जयौ ४५ तेन शब्देन महता पूरिते यं वसुंधरा ॥ सशैलामार्गवद्वीपा  
सपाताला विशांपते ४६ सशब्दो भरतश्रेष्ठ व्याप्य सर्वादिशोदश ॥ प्रतिसस्वानतत्रैव कुरुपांडवयोर्बले ४७ तावकारथिनस्तत्र दृष्ट्वा कृष्ण धनं जयौ ॥ संभ्रमं परमं  
प्राप्तास्त्वरमाणामहारथाः ४८ अथ कृष्णो महाभागो तावका वीक्ष्य दंशितौ ॥ अभ्यद्रवंतं संकुद्धास्तदुत्तमिवाभवत् ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जय  
द्रथवधपर्वणि दुर्योधनपराजयेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच ॥ तावका हि समीक्ष्यैवं वृष्णं धकुरुतमौ ॥ प्रागत्वरन्निघांसंतस्तथै  
व विजयः परान् १ सुवर्णाचित्रैर्वैद्याघ्रैः स्वनवाद्भिर्महारथैः ॥ दीपयंतो दिशः सर्वाज्वलद्भिरिव पावकैः २

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ तावका इति । प्रागप्रवसमीक्ष्येत्यन्वयः १ वैद्याघ्रैर्वैद्यैश्चर्मचित्रैः २



३।४।११ कौलूतकाःकुलूतदेशजाःपार्वतीयसमानलक्षणाः \* आजानेयैरिति । 'गुह्यमथाःकायेयेसुष्ठुःकाःकांतितोजितक्रोधाः ॥ सारपुतजितेन्द्रियाःस्तुतुडाहितंचापिमोदुःखं ॥ जानत्याजाने  
यानिर्दिष्टावाजिनोधीरः ॥ बाहास्तुपार्वतीयाबलान्विताःसिन्धुकेशाश्च ॥ वृत्तसुरादृष्टपादामहाजवास्तेऽतिविख्याताः' नदीजैर्नदीतीरजैः । 'अश्वःसकणिकाराःकचननदीतीरजाःसमुत्तिष्टाः ॥  
रुक्मपुंखैश्चदुष्प्रेक्ष्यैःकार्मुकैःपृथिवीपते ॥ कूजद्विरतुलान्नादान्कोपितैस्तुरगैरिव ३ भूरिश्रवाःशलःकर्णोवृषसेनोजयद्रथः ॥ रुपश्चमद्रराजश्चद्रौणिश्चरथिनां  
वरः ४ तेषिवंतइवाकाशमश्वैरष्टौमहारथाः ॥ व्यराजयन्दशदिशोवैयाघ्रैर्हेमचंद्रकैः ५ तेदांशिताःसुसंरब्धारथैर्मघौघनिःस्वनैः ॥ समावृण्वन्दशदिशःपार्थ  
स्यनिशितैःशैरैः ६ कौलूतकाहयाश्चित्रावहंतस्तान्महारथान् ॥ व्यशोभंततदाशीघ्रादीपयंतोदिशोदश ७ आजानेयैर्महावेगेर्नानादेशसमुत्थितैः ॥ पार्वती  
यैर्नदीजैश्चसैधवैश्चहयोत्तमैः ८ कुरुयोधवराराजस्तवपुत्रंपरीप्सवः ॥ धनंजयस्थंशीघ्रंसर्वतःसमुपाद्रवन् ९ तेप्रहृष्टमहाशंखान्दध्मुःपुरुषसत्तमाः ॥ पूरयं  
तोदिवंराजन्पृथिवीचससागराम् १० तथैवदध्मुःशंखौवासुदेवधनंजयौ ॥ प्रवरौसर्वदेवानांसर्वशंखवरौभुवि ११ देवदत्तंचकौतेयःपांचजन्यंचकेशवः ॥  
शब्दस्तुदेवदत्तस्यधनंजयसमीरितः १२ पृथिवीचांतरिक्षंचदिशश्चैवसमावृणोत् ॥ तथैवपांचजन्योऽपिवासुदेवसमीरितः १३ सर्वशब्दानतिक्रम्यपूरयामा  
सरोदसी ॥ तस्मिंस्तथावर्तमानेदारुणेनादसंकुले १४ भीरूणांत्रासजननेशूराणांहर्षवर्धने ॥ प्रवादितासुभेरीपुद्गलैरेष्वानकेषुच १५ मृदंगेष्वपिराजेंद्रवाद्य  
मानेष्वनेकशः ॥ महारथाःसमाहूतादुर्योधनहितैषिणः १६ अमृष्यमाणास्तंशब्दंकुद्धाःपरमधन्विनः ॥ नानादिश्यामहीपालाःस्वसैन्यपरिरक्षिणः १७ अम  
र्षितामहाशंखान्दध्मुर्वीरामहारथाः ॥ कृतेप्रतिकरिष्यंतःकेशवस्यार्जुनस्यच १८ बभूवुस्तवतत्सैन्यंशंखशब्दसमीरितम् ॥ उद्विग्रथनागाश्वमस्वस्थमिववा  
विभो १९ तत्प्रविद्धमिवाकाशंशूरैःशंखविनादितम् ॥ बभूवभृशमुद्विग्रंनिर्घातैर्विनादितम् २० सशब्दःसुमहान्राजन्दिशःसर्वाव्यनादयत् ॥ त्रासयामास  
तत्सैन्यंयुगांतइवसंभृतः २१ ततोदुर्योधनोऽष्टौचराजानस्तेमहारथाः ॥ जयद्रथस्यरक्षार्थंशंडवंपर्यवारयन् २२ ततोद्रौणिस्त्रिसप्तत्यावासुदेवमताडयत् ॥  
अर्जुनंचत्रिभिर्मल्लैर्ध्वजमश्वपंचभिः २३ तमर्जुनःपृषत्कानांशतैःषड्विरताडयत् ॥ अत्यर्थमिवसंकुद्धःप्रतिविद्धेजनार्दने २४ कर्णंचदशभिर्विद्धावृषसेनंच  
भिस्तथा ॥ शल्यस्यसशरंचापमुष्टौचिच्छेदवीर्यवान् २५ गृहीत्वाधनुरन्यतुशल्योविष्याधपांडवम् ॥ भूरिश्रवास्त्रिभिर्बाणैर्हेमपुंखैःशिलाशितैः २६ कर्णो  
द्वार्त्रिशतांचैववृषसेनश्चसप्तभिः ॥ जयद्रथस्त्रिसप्तत्यारुपश्चदशभिःशैरैः २७ मद्रराजश्चदशभिर्विव्यधुःफाल्गुनंरणे ॥ ततःशराणांपष्टचातुर्द्रौणिःपार्थमवा  
किरत् २८ वासुदेवंचविंशत्यापुनःपार्थंचपंचभिः ॥ प्रहसंस्तुनरव्याघ्रःश्वेताश्वःकृष्णसारथिः २९ प्रत्यविध्यत्सतान्सर्वान्दर्शयन्पाणिठाववम् ॥  
कर्णद्वादशभिर्विद्धावृषसेनंचत्रिभिःशैरैः ३०

पूर्वाधेयुदयोःपश्चाधेयानताःकिंचिद् ८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ मविद्धमाक्षिप्तं २०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

३१।३२।३३।३४।३५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिदीकार्याचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ध्वजानिति १ रूपमाकारः २।३।४।५।६।७।८।९।१० ध्वजामंभजमुखं कांचने  
शल्यस्यसशरंचापमुष्टिदेशेव्यक्तत ॥ सौमदत्तित्रिभिर्विद्धाशल्यंचदशभिःशैरैः ३१ नितैरग्निशिखाकारैर्द्रौणिर्विव्याधचाष्टभिः ॥ गौतमंपंचविंशत्यासैधवं  
चशतेनह ३२ पुनर्द्रौणिचसप्तत्याशराणांसोऽभ्यताडयत् ॥ भूरिश्रवास्तुसंकुद्धःप्रतोदंचिच्छिदेहरेः ३३ अर्जुनंचत्रिसप्तत्याबाणानामाजघानह ॥ ततःशरश  
तैस्तौक्ष्णैस्तानरीनश्चेतवाहनः ३४ प्रत्यषेधद्भुतंकुद्धोमहावातोघनानिव ३५ ॥ इतिश्रीमहामारुतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि संकुलद्युद्धेचतुरधिकशततमो  
ऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ध्व ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ ध्वजान्वहुविधाकारान्भ्राजमानानतिश्रिया ॥ पार्थानांमामकानांचतन्ममाचक्ष्वसंजय १ ॥ संजयउवाच ॥  
ध्वजान्वहुविधाकारान्शृणुतेषांमहात्मनाम् ॥ रूपतोवर्णतश्चैवनामतश्चनिबोधमे २ तेषांतुरथमुख्यानांरथेषुविविधाध्वजाः ॥ प्रत्यदृश्यंतराजेंद्रज्वलिताइव  
पावकाः ३ कांचनाःकांचनापीडाःकांचनस्रगलंकृताः ॥ कांचनानीवशृमाणिकांचनस्यमहागिरेः ४ अनेकवर्णाविविधाध्वजाःपरमशोभनाः ॥ तेध्वजाःसं  
वृतास्तेषांपताकाभिःसमंततः ५ नानावर्णविरागाभिःशुशुभुःसर्वतोवृताः ॥ पताकाश्चतस्तस्तास्तुश्वसनेनसमीरिताः ६ नृत्यमानाव्यदृश्यंतरंगमध्यविला  
सिकाः ॥ इंद्रायुधसवर्णाभाःपताकाभरतर्षभ ७ दोधूयमानारथिनांशोभयंतिमहारथान् ॥ सिंहलांगूलमुग्रास्यंध्वजंवानरलक्षणम् ८ धनंजयस्यसंग्रामेप्रत्यदृ  
श्यतभैरवम् ॥ सवानरवरोराजन्पताकाभिरलंकृतः ९ त्रासयामासतत्सैन्यंध्वजोर्गांडीवधन्वनः ॥ तथैवसिंहलांगूलंद्रौणिपुत्रस्यभारत १० ध्वजाग्रंसमप  
श्यामबालसूर्यसमप्रभम् ॥ कांचनंपवनोद्भूतंशक्रध्वजसमप्रभम् ११ नंदनंकौरवेंद्राणांद्रौणेर्लक्ष्मसगुच्छितम् ॥ हस्तिकक्ष्यापुनर्हंभीवभूवाधिरधेध्वजः १२ आह  
वेत्संमहाराजदृष्टोपुरयन्निव ॥ पताकाकांचनीस्रग्वीध्वजेकर्णस्यसंयुगे १३ नृत्यतीवरथोपस्थेश्वसनेनसमीरिता ॥ आचार्यस्यतुर्पांडूनांब्राह्मणस्यतपास्विनः  
१४ गोवृषोगौतमस्यासीत्कृपस्यसुपरिष्कृतः ॥ सतेनभ्राजतेराजन्गोवृषेणमहारथः १५ त्रिपुरघ्नरथोयद्वद्रोवृषेणविराजता ॥ मयूरोवृषसेनस्यकांचनो  
मणिरत्नवान् १६ व्याहरिष्यन्निवातिष्ठत्सेनाग्रमुपशोभयन् ॥ तेनतस्यरथोभातिमयूरेणमहात्मनः १७ यथास्कंदस्यराजेंद्रमयूरेणविराजता ॥ मद्रराजस्य  
शल्यस्यध्वजाग्रेऽग्निशिखामिव १८ सौवर्णीप्रतिपश्यामसीतामप्रतिमांशुभाम् ॥ सासीताभ्राजतेतस्यरथमास्थायमारिष १९ सर्वबीजविरूढेयथासीता  
श्रियावृता ॥ वराहःसिंधुराजस्यराजतोऽभिविराजते २० ध्वजाग्रेऽलोहितार्काभोहेमजालपरिष्कृतः ॥ शुशुभेकेतुनातेनराजतेनजयद्रथः २१ यथादे  
वासुरेयुद्धेपुरापास्मशोभते ॥ सौमदत्तेःपुनर्यूपोयज्ञशीलस्यधामितः २२

कांचनमयम् ११।१२ स्रग्वीस्रग्विणी १३।१४।१५ व्याहरिष्यन्विष्यन् १६।१७।१८।१९ अलोहितार्काभोऽनुपरकस्फटिकवर्णः 'अर्कोर्किर्णोस्फटिको' इतिभेदिनी २०।२१



ध्वजः सूर्यइवाभातिसोमश्चात्रप्रदृश्यते ॥ सयूपः कांचनोराजन्सौमदत्तेर्विराजते २३ राजसूयेमखश्रेष्ठेयथायूपः समुत्थितः ॥ शलस्य तु महाराजराजतोद्विरदो  
महान् २४ केतुः कांचनचित्रागैर्मयूरैरुपशोभितः ॥ सकेतुः शोभयामास सैन्यं ते भरतर्षभ २५ यथाश्वेतो महानागो देवराजचमूं यथा ॥ नागो माणिमयो राज्ञो ध्व  
जः कनकसंवृतः २६ किंकिणीशतसंहादो भ्राजंश्चित्रोरथोत्तमे ॥ व्यभ्राजत भृशं राजन् पुत्रस्तव विशांपते २७ ध्वजेन महता संख्ये कुरूणा मृषमस्तदा ॥ नवैते त  
ववाहिन्यामुत्थिताः परमध्वजाः २८ व्यदीपयंस्ते पृतनां युगांतादित्यसन्निभाः ॥ दशमस्त्वर्जुनस्यासीदेक एव महाकपिः २९ अदीप्यतार्जुनो येन हिमवानिव  
वन्दिना ॥ ततश्चित्राणि शुभाणि सुमहातिमहारथाः ३० कार्ष्णकाण्याददुस्तूर्णमर्जुनार्थं परंतपाः ॥ तथैव धनुरायच्छत्पार्थः शत्रुविनाशनः ३१ गांडीवंदिव्यकर्मा  
तद्राजन् दुर्मित्रितेतव ॥ तवापराधाद्राजानो निहता बहुशो युधि ३२ नानादिग्न्यः समाहूताः सहयाः सरथदिपाः ॥ तेषामासीद्व्यातिक्षेपोगर्जता भितरैरतम् ३३  
दुर्योधनमुखानां च पांडूनामृषमस्य च ॥ तत्राहुतं परंचक्रे कांतेयः कृष्णसारथिः ३४ यदेको बहुभिः सार्धं समागच्छदभीतवत् ॥ अशोभत महाबाहुर्गांडीवंदिव्यक्षि  
पन्धनुः ३५ जिगीषुस्तान्नरव्याघ्रोजिघांसु ध्वजयद्रथम् ॥ तत्रार्जुनो नरव्याघ्रः शरैर्भुक्तैः सहस्रशः ३६ अदृश्यास्तावका न्योधान् प्रचक्रेश्च तापनः ॥ ततस्ते  
ऽपिनरव्याघ्राः पार्थसर्वे महारथाः ३७ अदृश्यं समरे च कुःसायकौ वैः समंततः ॥ संवृते नरसिंहे स्तुकुरूणा मृषमेऽर्जुने ॥ महानासीत्समुद्रतस्तस्य सैन्यस्य निः  
स्वनः ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि ध्वजवर्णने पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अर्जुने सैव वंप्राप्ते  
भारद्वाजेन संवृताः ॥ पंचालाः कुरुभिः सार्धं किमकुर्वत संजय १ ॥ संजय उवाच ॥ अपराह्मे महाराज संग्रामेलोमहर्षणे ॥ पंचालानां कुरूणां च द्रोणयूतमवर्तत  
२ पंचाला हि जिघांसंतो द्रोणं संहृष्टचेतसः ॥ अभ्यमुचंत गर्जतः शरवर्षाणि मारिष ३ ततस्तु तुमुलस्तेषां संग्रामोऽवर्तताहुतः ॥ पंचालानां कुरूणां च घोरो दे  
वासुरोपमः ४ सर्वे द्रोणरथं प्राप्य पंचालाः पांडवैः सह ॥ तदनीकं विभित्संतो महास्त्राणि व्यदर्शयन् ५ द्रोणस्य रथपर्यंतराथिनो रथमास्थिताः ॥ कंपयंतोऽभ्य  
वर्तंत वेगमास्थाय मध्यमम् ६ तमभ्ययाद्बृहत्क्षत्रः केकयानां महारथः ॥ प्रवपन्निशितान्बाणान्महेंद्राशनिसन्निभान् ७ तंतुप्रत्युद्ययौ शीघ्रं क्षेमधूर्तिर्महायशः ॥  
विमुचन्निशितान्बाणान्शतशोऽथ सहस्रशः ८ घृष्टकेतुश्च चेदीनामृषभोऽतिबलोदितः ॥ त्वरितोऽभ्यद्रव द्रोणं महेंद्र इव शंवरम् ९ तमापतंतं सहसा व्यादि  
तास्य मिवांतकम् ॥ वीरधन्वामहेष्वासस्त्वरमाणः समभ्ययात् १० युधिष्ठिरं महाराजं जिगीषु समवस्थितम् ॥ सहानीकं ततो द्रोणो न्यवारयत धीर्यवान् ११

॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ ॥ अर्जुने इति १ । २ । ३ । ४ । ५ कंपयंतो भुवमिति शेषः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ सौमदत्तिः शलः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ हतोरराजेति अभ्यन्यंतं त्यनुर्गमः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३

नकुलं कुशलं युद्धे पराक्रांतं पराक्रमी ॥ अभ्यगच्छत्समायांतं विकर्णस्ते सुतः प्रभो १२ सहदेवं तथायांतं दुर्मुखः शत्रुकर्षणः ॥ शरैरनेकसाहस्रैः समवाकिरदाशुगैः १३  
सात्यकिं तु नरव्याघ्रं व्याघ्रदत्तस्त्ववारयत् ॥ शरैः सुनिशितैस्तीक्ष्णैः कंपयन् नैव मुहुर्मुहुः १४ द्रौपदेयान्नरव्याघ्रान्मुचतः सायकोत्तमान् ॥ संरब्धा वरथिनः श्रेष्ठा  
न्सौमदत्तिरवारयत् १५ भीमसेनं तदा कुद्धं भीमरूपो भयानकः ॥ प्रत्यवारयदायांतमार्घ्यशृंगिर्महारथः १६ तयोः समभवयुद्धं नरराक्षसयोर्मृधे ॥ यादवेवपुरा  
वृत्तरामरावणयोर्नृप १७ ततो युधिष्ठिरो द्रोणं नवत्यानतपर्वणाम् ॥ आजग्रे भरतश्रेष्ठः सर्वमर्मसुभारत १८ तंद्रोणः पंचविंशत्यानि जघानस्तनांतरे ॥ रोषि  
तो भरतश्रेष्ठकौंतेयेन यशस्विना १९ भूय एव तु विंशत्यासायकानां समाचिनोत् ॥ साश्वसूतध्वजं द्रोणः पश्यतां सर्वधन्विनाम् २० तान् शरान् द्रोणमुक्तांस्तु शर  
वर्षेण पांडवः ॥ अवारयत धर्मात्मा दर्शयन् पाणिलाघवम् २१ ततो द्रोणो भृशं कुद्वोधर्मराजस्य संयुगे ॥ चिच्छेद समरे धन्वी धनुस्तस्य महात्मनः २२ अयैर्न  
छिन्नधन्वानं त्वरमाणो महारथः ॥ शरैरनेकसाहस्रैः पूरयामास सर्वतः २३ अदृश्यं वाक्ष्यराजानं भारद्वाजस्य सायकैः ॥ सर्वभूतान्यमन्यंत हतमेव युधिष्ठिरम् २४  
केचिच्चैनममन्यंत तथैव विमुखोऽतम् ॥ हतोरराजेति राजेंद्र ब्राह्मणेन महात्मना २५ सकृत् परमं प्रातो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ त्यक्त्वा तत्कार्मुकं छिन्नं भारद्वाजेन सं  
युगे २६ आददेऽन्यदनुर्दिव्यं भास्वरं वेगवत्तरम् ॥ ततस्तान्सायकांस्तत्र द्रोणनुन्नात्सहस्रशः २७ चिच्छेद समरे वीरस्तदहुतमिवाभवत् ॥ छिन्ना तु तान् श  
रान् राजन् क्रोधसंरक्तलोचनः २८ शक्तिं जग्राह समरे गिरीणामपिदारिणीं ॥ स्वर्णदंडां महाघोरामष्टघंटां भयावहाम् २९ समुत्क्षिप्य च तां हृष्टो ननाद बलवद्बली ॥  
नादेन सर्वभूतानि त्रासयन्निवभारत ३० शक्तिसमुद्यतां दृष्ट्वा धर्मराजेन संयुगे ॥ स्वस्ति द्रोणाय सहसा सर्वभूतान्यथा ब्रुवन् ३१ साराज भुजनिर्मुक्तानि मुक्तोरगम  
न्निभा ॥ प्रज्वालयंती गभनं दिशः सप्रदिशस्तथा ३२ द्रोणांतिकमनुप्राप्ता दीप्ता स्यात्पन्नगीयथा ॥ तामापतंतो सहसा दृष्ट्वा द्रोणो विशांपते ३३ प्रादुश्चक्रे ततो  
ब्राह्ममस्त्रमस्त्रविदां वरः ॥ तदस्त्रं भस्मसात्कृत्वा तां शक्तिं घोरदर्शनम् ३४ जगामस्य दनं तूर्णं पांडवस्य यशस्विनः ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा द्रोणास्त्रं तत्समुद्यतम्  
३५ अशामयन् महाप्राज्ञो ब्रह्मास्त्रेण मारिष ॥ विद्धातं चरणे द्रोणं पंचभिर्नतपर्वभिः ३६ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन चिच्छेदास्य महद्भुजः ॥ तदपास्य धनुः छिन्नं द्रोणः  
क्षत्रियमर्दनः ३७ गदां चिक्षेप सहसा धर्मपुत्राय मारिष ॥ तामापतंतो सहसा गदां दृष्ट्वा युधिष्ठिरः ३८ गदामेवाग्रहीत् कुद्वधिक्षेपचपरंतप ॥ ते गदे सहसामुक्ते  
समासाद्य परस्परम् ३९ संघर्षात्पावकं मुक्त्वा समेयातां महीतले ॥ ततो द्रोणो भृशं कुद्वोधर्मराजस्य मारिष ४० चतुर्भिर्निशितैस्तीक्ष्णैर्हयान् जघ्रे शरोत्तमैः ॥  
चिच्छेदैकेन भलेन धनुश्चैव ध्वजोपमम् ४१



119811

॥ ३ ॥

श्रौतवेद्यामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११



१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

४२ । ४३ । ४४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ॥ ॥ अलंबुषमिति १ । २ रक्षोग्रामणिमुख्ययोः रक्षःपतिमयामयोः ३ । ४ । ५ । ६ । ७

सवध्यमानोबहुधाभीमसेनेनराक्षसः ॥ संत्यज्यसमरेभीमद्रोणानीकमुपाद्रवत् ४२ तस्मिंस्तुनिर्जितेराजनराक्षसेंद्रेमहात्मना ॥ अनादयन्सिंहनादैःपांडवाः  
सर्वतोदिशम् ४३ अपूजयन्मारुतिंचसंहृष्टास्तेमहाबलम् ॥ प्रहादंसमरेजित्वायथाशक्रंमरुद्गणाः ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथपर्वणि अ  
लंबुषपराजयेअष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ संजयउवाच ॥ अलंबुषंतथायुद्धेविचरंतमभीतवत् ॥ हैडिंबिःप्रययौतूर्णविष्याधनिशितैःशरैः १ तयोः  
प्रतिभयंयुद्धमासीद्राक्षससिंहयोः ॥ कुर्वतोर्विविधामायाःशक्रशंवरयोरिव २ अलंबुषोभृशंकुद्धोघटोत्कचमताडयत् ॥ तयोर्युद्धंसमभवद्रक्षोग्रामणिमुख्ययोः  
३ यादगेवपुरावृत्तरामरावणयोःप्रभो ॥ घटोत्कचस्तुविंशत्यानाराचानांस्तनान्तरे ४ अलंबुषमथोविद्धासिंहवद्व्यनदन्मुहुः ॥ तथैवालंबुषोराजन्हैडिंबियुद्ध  
दुर्मदम् ५ विद्धाविद्धानददृष्टःपूरयन्खंसमंततः ॥ तथातौभृशसंकुद्धौराक्षसेंद्रीमहाबलौ ६ निर्विशेषमयुध्येतामायाभिरितरेतरम् ॥ मायाशतमृजौनित्यं  
मोहयंतौपरस्परम् ७ मायायुद्धेषुकुशलौमायायुद्धमयुध्यताम् ॥ यांयांघटोत्कचोयुद्धेमायांदर्शयतेनृप ८ तांतामलंबुषोराजन्माययैवनिजघ्निवा ॥ तंत  
थायुध्यमानंतुमायायुद्धविशारदम् ९ अलंबुषंराक्षसेंद्रेदृष्ट्वाकुध्यंतपांडवाः ॥ तएनंभृशसंविग्राःसर्वतःप्रवरारथैः १० अभ्यद्रवंतसंकुद्धाभीमसेनादयोवृष ॥  
तएनंकोष्ठकीकृत्यरथवंशेनमारिष ११ सर्वतोव्यकिरन्बाणैरुल्काभिरिवकुंजरम् ॥ सतेषामस्त्रवेगंतंप्रतिहत्यास्त्रमायया १२ तस्माद्रथजान्मुक्तोवनदाहादिव  
द्विपः ॥ सविस्फार्यधनुर्घोरमिंद्राशनिसमस्वनम् १३ मारुतिंपंचविंशत्याभीमसेनिंचपंचभिः ॥ युधिष्ठिरंत्रिभिर्विद्धासहदेवंचसप्तभिः १४ नकुलंचत्रिसप्त  
त्याद्रौपदेयांश्चमारिष ॥ पंचभिःपंचभिर्विद्धाघोरंनादननादह १५ तंभीमसेनोनवभिःसहदेवस्तुपंचभिः ॥ युधिष्ठिरःशतेनैवराक्षसंप्रत्यविध्यत् १६ नकुल  
स्तुचतुःषष्ट्याद्रौपदेयास्त्रिभिस्त्रिभिः ॥ हैडिंबोराक्षसंविद्धायुद्धेपंचाशताशरैः १७ पुनर्विष्याधसप्तत्याननादचमहाबलः ॥ तस्यनादेनमहताकंपितेयंवसुं  
धरा १८ सपर्वतवनाराजन्सपादपजलाशया ॥ सोऽतिविद्धोमहेष्वासैःसर्वतस्तेर्महारथैः १९ प्रतिविष्याधतान्सर्वान्पंचभिःपंचभिःशरैः ॥ तंकुद्धंराक्षसंयु  
द्धेप्रतिकुद्धस्तुराक्षसः २० हैडिंबोभरतश्रेष्ठशरैर्विष्याधसप्तभिः ॥ सोऽतिविद्धोबलवताराक्षसेंद्रीमहाबलः २१ व्यसृजत्सायकांस्तूर्णैरुक्मपुंखानाशिलाशि  
तान् ॥ तेशरानतपर्वाणोविविशूराक्षसंतदा २२ रुषिताःपन्नगायद्वहिरिशृंगमहाबलाः ॥ ततस्तेपांडवाराजन्समंतात्रिशितान्शरान् २३ प्रेषयामासुरुद्धिग्राहै  
डिंबश्चघटोत्कचः ॥ सविध्यमानःसमरेपांडवैर्जितकाशिभिः २४ मर्त्यधर्ममनुप्राप्तःकर्तव्यंनान्वपद्यत् ॥ ततःसमरशौडोवैभीमसेनिर्महाबलः २५



२६ आक्षिपत्सृष्टीतवान् २७ आविध्यभ्रायित्वा २८ । २९ विस्फारितानिष्ठ्यामृतानिसर्वांगानियस्य ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ भुवनस्वलीकम् ३७ ॥ इतिद्रोणपर्वणि  
समीक्ष्यतदवस्थं तंवधायास्य मनोदधे ॥ वेगंचक्रमहांतंचराक्षसेंद्रथंप्रति २६ दग्धाद्रिकूटशृंगाभाभिन्नाजनचयोपमम् ॥ रथाद्रथमभिद्वत्यकुद्धोहैडिविराक्षि  
पत् २७ उद्भवहरथाच्चापिपन्नंगरुडोयथा ॥ समुत्क्षेप्यचबाहुभ्यामाविद्धचच पुनः पुनः २८ निष्पिपेषक्षितौ क्षिप्रं पूर्णकुंभमिवाश्मानि ॥ बललाघवसंपन्नः  
संपन्नो विक्रमेण च २९ भैमसेनोरणे कुद्धः सर्वसैन्यान्यभीषयत् ॥ सविस्फारितसर्वांगशूर्णितास्थिर्विभीषणः ३० घटोत्कचेन वीरेण हतः शालकटंकटः ॥ ततः  
सुमनसः पार्था हते तस्मिन्निशाचरे ३१ चुक्रुशुः सिंहनादां श्रवासां स्यादुधुबुध्वह ॥ तावकाश्च हतं दृष्ट्वा राक्षसेन्द्रं महाबलम् ३२ अलंबुषंतथा शूरा विशीर्णमिव पर्व  
तम् ॥ हाहाकारमकार्षुश्च सैन्यानि भरतर्षभ ३३ जनाश्च तद्दृष्ट्वा शिरे रक्षः कौतूहलान्विताः ॥ यहच्छयानि पातितं भूमावं गारकं यथा ३४ घटोत्कचस्तु तद्धत्वा  
रक्षोबलवतांवरम् ॥ सुमोचबलवन्नादं बलं हत्वेव वासवः ३५ स पूज्यमानः पितृभिः सर्वांधैर्घटोत्कचः कर्मणि दुष्करे कृते ॥ रिपुं निहत्याभिनन्दयैतदा ह्यलंबुषं  
पक्कमलंबुषं यथा ३६ ततो निनादः सुमहान्समुत्थितः संखनानां विधवाणघोषवान् ॥ निशम्य तं प्रत्य नदंस्तु पांडवास्ततो ध्वनिर्भुवनपथास्पृशद्भूमम् ३७  
॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि अलंबुषवधेन वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥  
भारद्वाजं कथं युद्धे युयुधानो न्यवारयत् ॥ संजया चक्षतत्त्वेन परं कौतूहलं हि मे १ ॥ संजय उवाच ॥ ऋणुराजन्महाप्राज्ञ संग्रामलो महर्षणम् ॥ द्रोणस्य पांडवैः  
सार्धं युयुधानपुरोगमैः २ वध्यमानं बलं दृष्ट्वा युयुधानेन मारिष ॥ अभ्यद्रवत्स्वयं द्रोणः सात्यकिं सत्यविक्रमम् ३ तमापतंतं सहसा भारद्वाजं महारथम् ॥ सात्य  
किः पंचविंशत्याक्षुद्रकाणां समार्षयत् ४ द्रोणां अपि युधिविकांतो युयुधानं समाहितः ॥ आविध्यत्पंचमिस्तूर्णहेमपुंखैः शरैः शितैः ५ ते वर्माभित्त्वासुदृढं द्विषत्पि  
शितभोजनाः ॥ अभ्ययुर्धरणो राजन् श्वसंत इव पन्नगाः ६ दीर्घबाहुरभिकुद्धस्तोत्रादि तद्वद्विपः ॥ द्रोणं पंचाशतां विध्यन्नाराचैरग्निसन्निभैः ७ भारद्वाजं रणे वि  
द्धो युयुधानेन सत्वरम् ॥ सात्यकिं बहुभिर्बाणैर्यतमानमाविध्यत् ८ ततः कुद्धो महेश्वासो भूय एव महाबलः ॥ सात्वतं पीडयामास शरेणानतपर्वणा ९  
स वध्यमानः समरे भारद्वाजेन सात्यकिः ॥ नान्वपद्यत कर्तव्यं किंचिदेव विशापते १० विषण्णवदनश्चापियुयुधानोऽभवन्नृप ॥ भारद्वाजं रणे दृष्ट्वा विसृजंतं  
शितान्तरान् ११ तंतुसंप्रेक्ष्यते पुत्राः सैनिकाश्च विशापते ॥ प्रहृष्टमनसो भूत्वा सिंहवद्व्यनदन्मुहुः १२ तं श्रुत्वा निनदं धोरं पीडयमानं च माधवम् ॥ यु  
धिष्ठिरोऽब्रवीद्राजा सर्वसैन्यानि भारत १३ एष पृष्णिवरो वीरः सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ ग्रस्यते युधिवीरेण भानुमानिव राहुणा १४ अभिद्रवत गच्छध्वं  
सात्यकिर्यत्र युध्यते ॥ दृष्टुं च पांचाल्यमिदमाह जनाधिपः १५

टीकायां नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भारद्वाजमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ तस्मिन्नावसरे २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०

अभिद्रवदुतं द्रोणं किमुतिष्ठसि पार्षत ॥ न पश्यसि भयं द्रोणाद्धोरनः समुपस्थितम् १६ असौ द्रोणो महेश्वासो युयुधानेन संयुगे ॥ क्रीडते सूत्रवद्देन पक्षिणा बाल  
 को यथा १७ तत्रैव सर्वे गच्छन्तु भीमसेन पुरोगमाः ॥ त्वयैव सहिताः सर्वे युयुधानरथं प्रति १८ पृष्ठतोऽनुगमेष्यामि त्वामहं सहसैनिकः ॥ सात्यकिं मोक्षय स्वाद्ययम्  
 दंष्ट्रांतरंगतम् १९ एवमुक्त्वा ततो राजा सर्वसैन्येन भारत ॥ अभ्यद्रव द्रोणे द्रोणं युयुधानस्य कारणात् २० तत्रारावो महानासी द्रोणमेकं युयुत्सताम् ॥ पांडवा  
 नां च भद्रं ते संजयानां च सर्वशः २१ ते समेत्य नरव्याघ्राभारद्वाजं महारथम् ॥ अभ्यवर्षन् शरैस्तीक्ष्णैः कंकवाहिण्यजितैः २२ स यत्रैव तु तान् वीरान् द्रोणः प्रत्यग्रही  
 त्स्वयम् ॥ अतिथीनागतान्यद्रवत्सलिलेनासनेन च २३ तर्पितास्ते शरैस्तस्य भारद्वाजस्य धन्विनः ॥ आतिथेयगृहं प्राप्य नृपतेऽतिथयो यथा २४ भारद्वाजं  
 च ते सर्वे न शोकुः प्रतिवीक्षितुम् ॥ मध्यादिनमनुप्राप्तं सहस्रांशुमिव प्रभो २५ तांस्तु सर्वान् महेश्वासान् द्रोणः शस्त्रभृतां वरः ॥ अतापयच्छरव्रतैर्गभस्तिभिरिवांशु  
 मान् २६ वध्यमाना महाराज पांडवाः संजयास्तथा ॥ त्रातारं नाध्यगच्छन्तं पंकमग्राहवा द्विषाः २७ द्रोणस्य च व्यदृश्यन्त विसर्पतो महाशराः ॥ गभस्तय इवाकस्य  
 प्रतपन्तः समन्ततः २८ तस्मिन् द्रोणेन निहताः पंचालाः पंचविंशतिः ॥ महारथाः समाख्याता घृष्टयुग्मस्य संमताः २९ पांडूनां सर्वसैन्येषु पंचालानां तथैव च ॥ द्रो  
 णं स्मददृशुः शूरं विनिघ्नन्तं वरान्वसान् ३० केकयानां शतं हत्वा विद्राव्य च समन्ततः ॥ द्रोणस्तस्थौ महाराज व्यादितास्य इवांतकः ३१ पंचालान् संजयान् नत्स्यान् के  
 कयांश्च नराधिप ॥ द्रोणोऽजयन् महाबाहुः शतशोऽथ सहस्रशः ३२ तेषां समभवच्छब्दो विद्वानां द्रोणसायकैः ॥ वनौकसामिवारण्ये व्याप्तानां धूमकेतुना ३३ त  
 त्र देवाः सगंधर्वाः पितरश्चाब्रुवन् रूप ॥ एते द्रवन्ति पंचालाः पांडवाश्च ससैनिकाः ३४ तं तथा समरे द्रोणं निघ्नन्तं सोमकानुरणे ॥ न चाप्यभिययुः केचिदपरे नैव वि  
 व्यधुः ३५ वर्तमाने तथा रौद्रे तस्मिन् वीरवरक्षये ॥ अशृणोत्सहसा पार्थः पांचजन्यस्यानिःस्वनम् ३६ पूरितो वासुदेवेन शंखराट् स्वनतेभ्युजम् ॥ युध्यमानेषु वी  
 रेणुसैधवस्याभिरक्षिणु ३७ न दत्सु घातं राष्ट्रेषु विजयस्य रथं प्रति ॥ गांडीवस्य च निघ्नोषे विप्रणष्टे समन्ततः ३८ कश्मलाभिहतो राजा चिंतयामास पांडवः ॥ न नूनं  
 स्वस्तिपार्थाय यथानदति शंखराट् ३९ कौरवाश्च यथा हृष्टा विनदन्ति मुहुर्मुहुः ॥ एवं सार्चितयित्वा तु व्याकुलेनांतरात्मना ४० अजातशत्रुः कौंतेयः सात्वतं प्रत्य  
 भाषत ॥ बाष्पगद्गदया वाचा मुह्यमानो मुहुर्मुहुः ॥ कृत्यस्यानंतरापेक्षी शिनेयं शिनिपुंगवम् ४१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यः सधर्मः पुरा दृष्टः सद्भिः शिनेयशाश्वतः ॥  
 सांपराये स हृत्कृत्येतस्य कालोऽयमागतः ४२ सर्वेष्वपि च योषेषु चितयन् शिनिपुंगव ॥ त्वतः सुहृत्तमं कंचिन्नाभेजानामि सात्यकं ४३

कृत्यस्यजयद्रथवधस्यान्तरापेक्षीअविप्राकाक्षी ४१ यःसधर्मोभित्रीलक्षणः सांपरायेआपत्काले ४२ । ४३



योहिप्रीतमनानित्यंश्चनित्यमनुव्रतः ॥ सकार्येसांपरायेतुनियोज्यइतिमेमतिः ४४ यथाचकेशवो नित्यं पांडवानांपरायणम् ॥ तथात्वमपि वाष्पेयकृष्णतुल्य  
पराक्रमः ४५ सोऽहंभारं समाधास्येत्वायितुं वोढुमर्हसि ॥ अभिप्रायं च मे नित्यं न वृथा कर्तुमर्हसि ४६ सत्त्वं भ्रातुर्वयस्यस्य गुरोरपि च संयुगे ॥ कुरुक्षेत्रे सहायार्थं मर्जु  
नस्य नरवर्षम् ४७ त्वंहिसत्यव्रतः शूरो मित्राणामभयंकरः ॥ लोके विरुधायसे वीरकर्मभिः सत्यवागिति ४८ यो हि शैनेय मित्रार्थे युध्यमानस्य जेतुम् ॥ पृथिवीं  
च द्विजातिभ्यो यो दद्यात्स मो भवेत् ४९ श्रुताश्च बहवोऽस्माभीराजानो ये दिवंगताः ॥ दत्त्वे मां पृथिवीं कृत्स्नां ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि ५० एवं त्वामपि धर्मोऽस्मिन् प्रया  
चेऽहं कृतांजलिः ॥ पृथिवीदानतुल्यं स्यादधिकं वा फलं विभो ५१ एक एव सदा कृष्णो मित्राणामभयंकरः ॥ रणे संस्यजति प्राणान् द्वितीयस्त्वं च साम्यके ५२ वि  
क्रांतस्य च वीरस्य युद्धे प्रार्थय तोयशः ॥ शूर एव सहायः स्यान्नेतरः प्राकृतो जनः ५३ ईदृशे तु परामर्दे वर्तमानस्य माधव ॥ त्वदभ्यो हिरण्यं गोप्ता विजयस्य न विद्यते  
५४ श्लाघन्नेव हि कर्माणि शतशस्तव पांडवः ॥ मम संजनयन्हर्षं पुनः पुनरकीर्तयत् ५५ लघुहस्तश्चित्रयोधी तथाऽलघुपराक्रमः ॥ प्राज्ञः सर्वास्त्रावेच्छूरो मुह्यते न  
च संयुगे ५६ महास्कंधो महोरस्करो महाबाहुर्भट्टाहनुः ॥ महाबलो महावीर्यः स न हास्यामहारथः ५७ शिष्यो मम सत्त्वाच्चैव प्रियोऽस्याहं प्रियश्च मे ॥ युयुधानः सहायो  
मे प्रमथिष्यति कौरवान् ५८ अस्मदर्थं च राजेंद्र संनद्येयदिकेशवः ॥ रामो वाऽप्यनिरुद्धो वा प्रद्युम्नो वा महारथः ५९ गदो वा सारणो वाऽपि सांभो वा सहवृष्णिभिः ॥  
सहायार्थं महाराज संग्रामोत्तममूर्धनि ६० तथाप्यहं न रव्याघ्रं शैनेयं सत्यविक्रमम् ॥ साहाय्ये विनियोज्यामि नास्ति मेऽभ्योदितत्समः ६१ इति द्वैतवने तात मामुवा  
च धनंजयः ॥ परोक्षे त्वद्गुणांस्तथ्यान्कथयन्नायं संसदि ६२ तस्य त्वमेवं संकल्पं न वृथा कर्तुमर्हसि ॥ धनंजयस्य वाष्पेयमभीमस्य चोभयोः ६३ यच्चापि तीर्थं  
निचरन्न गच्छं द्वारकां प्रति ॥ तत्राहमपि ते भक्तिमर्जुनं प्रति दृष्टवान् ६४ न तस्मै हृदमन्ये पुमया शैनेयलक्षितम् ॥ यथा त्वमस्मान्भजसे वर्तमानानुपप्लवे ६५  
सोऽभिजात्या च भक्त्या च सख्यस्याचार्यकस्य च ॥ सौहृदस्य च वीर्यस्य कुलीनत्वस्य माधव ६६ सत्यस्य च महाबाहोऽनुकंपार्थमेव च ॥ अनुरूपं महेष्वासकर्म  
त्वं कर्तुमर्हसि ६७ सुयोधनो हि सहसागतो द्रोणेन दंशितः ॥ पूर्वमेवानुयातास्ते कौरवाणां महारथाः ६८ सुमहान्निरदश्चैव श्रूयते विजयं प्रति ॥ स शैनेय  
जवेनाशुगंतुमर्हसि मानद ६९ भीमसेनो वयं चैव संयुक्ताः सहसैनिकाः ॥ द्रोणमावारयिष्यामो यदि त्वां प्रति यास्यति ७० पश्य शैनेयसैन्यानि द्रवमाणा  
निसंयुगे ॥ महातंचरणेशब्दं दीर्यमाणां च भारतीम् ७१

६१ । ६२ । ६३ । ६४ उग्रहो विमर्दे ६५ सख्यादेरनुरूपमित्यनेनान्वयः ६६ सत्यस्यांगीकारस्य अनुकंपार्थं मर्जुनानुपालननिमित्तं ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१

७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ महायुद्धमहातमवर्षं लघुसंयुक्तमविलंबसंपन्नं ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३

महामारुतवगेन समुद्रमिव पर्वसु ॥ धार्तराष्ट्रबलं तात विक्षिप्तं सव्यसाचिना ७२ रथैर्विपरिधावाद्भिर्मनुष्यैश्च हयैश्च ह ॥ सैन्यं रजः समुद्रतमेतत्सं परिवर्तते ७३  
संवृतः सिंधुसौवीरैर्न खरप्रासयोधिभिः ॥ जत्यंतो पचितैः शूरैः फालगुनः परवीरहा ७४ नैतद्बलमसंवार्यं शक्योजेतुं जयद्रथः ॥ एते हि सैधवस्यार्थे सर्वे संत्यक्तजी  
विताः ७५ शरशक्तिध्वजवरंहयनागसमाकुलम् ॥ पश्यैतद्धारतराष्ट्राणामनीकं सुदुरासदम् ७६ शृणु दुर्दुभिनिर्घोषं शंखशब्दांश्च पुष्कलान् ॥ सिंहनादरवांश्चैव  
रथनेभिस्वनांस्तथा ७७ नागानां शृणु शब्दं च पत्तीनां च सहस्रशः ॥ सादिनां द्रवतां चैव शृणु कं पयतां महोम् ७८ पुरस्तात्सैधवानीकं द्रोणानीकं च पृष्ठतः ॥  
बहुत्वाद्भिनरव्याघ्रदेवेंद्रमपि पीडयेत् ७९ अपर्यंते बले मग्नो जह्यादपि च जीवितम् ॥ तस्मिंश्च निहत्य युद्धे कथं जीवेत मादृशः ८० सर्वथाऽहमनुप्राप्तः सुकृच्छ्रं  
यि जीवति ॥ श्यामो युवा गुडाकेशो दर्शनीयश्च पांडवः ८१ लघ्वस्त्रश्चित्रयोधी च प्रविष्टस्तात भारतीम् ॥ मूर्यो दये महाबाहुर्दिवसश्चातिवर्तते ८२ तत्र जाना  
मिवाष्पेययदि जीवति वानवा ॥ कुरूणां चापितस्मै न्यसागरप्रतिमं महत् ८३ एक एव च वीर्यमसुः प्रविष्टस्तात भारतीम् ॥ अविषत्यां महाबाहुः सुरैरपि महाहवे  
८४ न हि मे वर्तते बुद्धिरयुद्धे कथंचन ॥ द्रोणोऽपि रभसो युद्धे मम पीडयते बलम् ८५ प्रत्यक्षं ते महाबाहो यथाऽसौ चरति द्विजः ॥ युगपच्च समेतानां कार्याणां त्वं  
विचक्षणः ८६ महायै लघुसंयुक्तं कर्तुमर्हसि मानद ॥ तस्य मे सर्वकार्येषु कार्यमेतन्मतं महत् ८७ अर्जुनस्य परित्राणं कर्तव्यमिति संयुगे ॥ नाहं शोचाभिदाशाहं  
गोप्तां रजगतः पतिम् ८८ सहिंशको रणे तात त्रीन् लोकानपि संगतान् ॥ विजेतुं पुरुषव्याघ्रः सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ८९ किंपुनर्धारतराष्ट्रस्य बलमेतत्सु दुर्बलम् ॥  
अर्जुनस्त्वेव वाष्पेयपीडितो बहुभिर्युधि ९० प्रजह्यात्समरे प्राणांस्तस्माद्विदामिकश्मलम् ॥ तस्य त्वंपदवीं गच्छ गच्छेयुस्त्वाहं शायथा ९१ तादृशस्येदृशे का  
ले मादृशेनाभिनोदितः ॥ रणे वृष्णिप्रवीराणां द्वावेवातिरथौ स्मृतौ ९२ प्रद्युम्नश्च महाबाहुस्त्वं च सात्वतविश्रुतः ॥ अस्त्रेनारायणसमः संकर्षणसमो बले ९३ वीर  
तायां न रव्याघ्रधनंजयसमो ह्यसि ॥ भीष्मद्रोणावतिक्रम्य सर्वयुद्धविशारदम् ९४ त्वामेव पुरुषव्याघ्रं लोके संतः प्रचक्षते ॥ नाशक्यं विद्यते लोके सात्यकेरिति मा  
धव ९५ तत्त्वाय दभिवक्ष्यामि तत्कुरुष्व महाबल ॥ संभावना हि लोकस्य मम पार्थस्य चोभयोः ९६ नान्यथा तां महाबाहो संप्रकर्तुं निहर्हसि ॥ परित्यज्या प्रिया  
प्राणात्रणे चर विभीतवत् ९७ न हि शैनेयदाशार्हारेण रक्षंति जीवितम् ॥ अयुद्धमनवस्थानं संग्रामे च पलायनम् ९८ भीरूणां मम तां मार्गे नैष दाशार्हसेवितः ॥  
तवार्जुनो गुरुस्तात धर्मात्मा शिनिपुंगव ९९ वासुदेवो गुरुश्चापितव पार्थस्य धीमतः ॥ कारणद्वयमेतद्विजानंस्त्वामहमब्रुवम् १००

वीरतायास्तसाहकारणत्वे ९४ । ९५ संभावनाऽस्ति तात्तानं कुलश्रीलभुतादिषु ९६ विभीतवद्भीतः ९७ अनवस्थानमस्यर्थं ९८ । ९९ । १००



माऽवमंस्थावचोमहंगुरुस्तवगुरोर्हमम् ॥ वासुदेवमतंचैवममचैवार्जुनस्यच १०१ सत्यमेतन्मयोक्तंतेयाहियत्रधनंजयः ॥ एतद्वचनमाज्ञायममसत्यपराक्रम  
१०२ प्रविशैतद्वलंतातघातंराष्ट्रस्यदुर्मतेः ॥ प्रविश्यचयथान्यायंसंगम्यचमहारथैः ॥ यथार्हमात्मनःकर्मरणेसात्वतदर्शय १०३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणप  
र्वणिजयद्रथवधपर्वणियुधिष्ठिरवाक्येदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ४४ ॥ संजयउवाच ॥ प्रीतियुक्तंचहृदयंचमधुराक्षरमेवच ॥ कालयुक्तंचचित्रंच  
न्याय्यंचचापिमाषितुम् १ धर्मराजस्यतद्वाक्यंनिशम्यशिनिपुंगवः ॥ सात्यकिर्भरतश्रेष्ठप्रत्युवाचयुधिष्ठिरम् २ श्रुतंतेगदतोवाक्यंसर्वमेतन्मयाऽच्युत ॥  
न्याययुक्तंचचित्रंचफाल्गुनार्थेयशस्करम् ३ एवंविधेतथाकालेमादृशंप्रेक्ष्यसंमतम् ॥ वक्तुमर्हसिरार्जेद्रथथापार्थतथैवमाम् ४ नमेधनंजयस्यार्थेप्राणारक्ष्याः  
कथंचन ॥ त्वत्प्रयुक्तःपुनरहंकिक्रकुर्यामहाहवे ५ लोकत्रयंयोधयेयंसदेवासुरमानुषम् ॥ त्वत्प्रयुक्तो नरेन्द्रेहकिमुतैतत्सुदुर्बलम् ६ सुयोधनबलंत्वद्ययोधायि  
ष्येसंमततः ॥ विजेष्येचरणेराजन्सत्यमेतद्भवीमिते ७ कुशल्यहंकुशलिनंसमासाद्यधनंजयम् ॥ हतेजयद्रथेराजन्पुनरेष्यामितेतिकम् ८ अवश्यंतुमयासर्वं  
विज्ञाप्यस्त्वंनराधिप ॥ वासुदेवस्ययद्वाक्यंफाल्गुनस्यचधीमतः ९ दृढंत्वमभिपरीतोहमर्जुनेनपुनःपुनः ॥ मध्येसर्वस्यसैन्यस्यवासुदेवस्यशृण्वतः १० अ  
द्यमाधवराजानमप्रमत्तोऽनुपालय ॥ आर्यायुद्धेमर्तिष्ठत्वायावद्वन्मिजयद्रथम् ११ त्वयिचाहंमहाबाहोप्रयुमेवामहारथे ॥ नृपंनिक्षिप्यगच्छेयंनिरपेक्षोजय  
द्रथम् १२ जानीषेहिरणेद्रोणंकुरुषुश्रेष्ठसंमतम् ॥ प्रतिज्ञातंहितेनेदंपश्यमानेनवैप्रभो १३ ग्रहणेधर्मराजस्यभारद्वाजोपिगृह्यति ॥ शक्तश्चापिरणेद्रोणो  
निग्रहीतुंयुधिष्ठिरम् १४ एवंत्वयिसमाधायधर्मराजनरोत्तमम् ॥ अहमद्यगमिष्यामि संधवस्यवधायहि १५ जयद्रथंचहत्वाहंदुतमेष्यामिमाधव ॥ धर्मराजन  
चेद्रोणोनिगृह्णीयाद्रणेबलात् १६ निगृहीतेनरश्रेष्ठेभारद्वाजेनमाधव ॥ संधवस्यवधोनस्यान्ममाप्रीतिस्तथाभवेत् १७ एवमतेनरश्रेष्ठेपांडवेसत्यवादिनि ॥  
अस्माकंगमनंव्यक्तंवनंप्रतिभवेत्पुनः १८ सोऽयंममजयोव्यक्तंव्यर्थएवमाविष्यति ॥ यदिद्रोणोरणेकुद्वोनिगृह्णीयायुधिष्ठिरम् १९ सत्वमद्यमहाबाहोप्रियार्थंन  
ममाधव ॥ जयार्थंचयशोर्थंचरक्षराजानमाहवे २० सभवान्मयिनिक्षेपोनिक्षिप्तसव्यसाचिना ॥ भारद्वाजाद्रयंनिव्यमन्यमानेनवैप्रभो २१ तस्यापिचमहा  
बाहो नित्यंपश्यामिसंयुगे ॥ नान्यंहिप्रतियोद्धारंरौक्मिणेयादृतेप्रभो २२ माचापिमन्यतेयुद्धेभारद्वाजस्यधीमतः ॥ सोहंसंभावनंचैतामाचार्यवचनंचतत्  
२३ पृष्ठतो नोत्सहेकर्तुंत्वांवात्यक्तुंमहीपते ॥ आचार्योलघुहस्तत्वाद्भेद्यक्वचावृतः २४

१२ । १३ । १४ एवमीदृश्यामपिकार्यगती समाधायानिषिष्य १५ । १६ । १७ एवमतेग्रहणंमाते १८ व्यक्तंकदाचिद् १९ । २० । २१ तस्यनिक्षेपणस्यफलंसाध्यंद्वियस्मात् २२ । २३ । २४

१५० । २६ यावद्वच्छामिमिमिष्यामि अर्जुनसंभवमर्जुनविषयम् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ दैवममावृता योगमभिज्ञानम् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ कचित्कस्मिंश्चित्तुमिति  
उपलभ्यरणेक्रीडेयथाशकुनिनाशिशुः ॥ यदिकार्णिवनुष्पाणिरिहस्यान्मकरध्वजः २५ तस्मैत्वाविमृजेयंवैसत्वारक्षेयथाऽर्जुनः ॥ कुरुत्वमात्मनोगुर्तिकस्ते  
गोप्तागतेमयि २६ यःप्रतीयाद्रणेद्रोणंयावद्वच्छामिपांडवम् ॥ मावतेभयमद्यास्तुराजवर्जुनसंभवम् २७ नसजातुमहाबाहुर्भारमुद्यम्यसोदति ॥ येचसो  
घोरकायोधास्तथासंधवपौरवाः २८ उदीच्यादाक्षिणात्याश्चयेचान्येऽपिमहारथाः ॥ येचकर्णमुखाराजनरथोदाराःप्रकीर्तिताः २९ एतेऽर्जुनस्यक्रुद्धस्यक  
लानाहंतिषोडशीम् ॥ उद्युक्तापृथिवीसर्वाससुरासुरमानुषा ३० सुराक्षसगणाराजन्सकिन्नरमहोरगा ॥ जंगमाःस्थावराःसर्वेनालंपार्थस्यसंयुगे ३१ एवंज्ञा  
त्वामहाराजव्येतुतेभीधनंजये ॥ यत्रवीरौमहेष्वासौकृष्णौसत्यपराक्रमौ ३२ नतत्रकर्मणोव्यापत्कथंचिदपिविद्यते ॥ दैवकृतास्त्रतायोगममर्षमापेचाहवे ३३  
कृतज्ञतांदयांचैवभ्रातृस्त्वमनुचितय ॥ मयिचाप्यपयातेवैगच्छमानेऽर्जुनंप्रति ३४ द्रोणेचित्रास्त्रतांसंख्येराजंस्त्वमनुचितय ॥ आचार्योहिभृशंराजनिग्रहे  
तवगृह्यति ३५ प्रतिज्ञामात्मनोरक्षन्सत्याकर्तुंचभारत ॥ कुरुष्वान्मात्मनोगुर्तिकस्तेगोप्तागतेमयि ३६ यस्याहंप्रत्ययात्पार्थगच्छेयंफाल्गुनंप्रति ॥ नह्य  
हंत्वांमहाराजअनिक्षिप्यमहाहवे ३७ कचिद्यास्यामिकौरव्यसत्यमेतद्भवीमिते ॥ एतद्विचार्यबहुशोबुद्ध्याबुद्धिमतांवर ३८ दृष्ट्वाश्रेयःपरंबुद्ध्याततोराजन्प्र  
शाधिमाम् ३९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिमाधव ॥ नतुमेशुद्धयतेभावःश्वेताश्वंप्रतिमारिष ४० करिष्येपरमंयत्नमात्मनोरक्षणेह्य  
हम् ॥ गच्छत्वंसमनुज्ञातोयत्रयातोधनंजयः ४१ आत्मसंरक्षणंसंख्येगमनंचार्जुनंप्रति ॥ विचार्यैतत्स्वयंबुद्ध्यागमनंतत्ररोचये ४२ सत्वमातिष्ठयानायय  
त्रयातोधनंजयः ॥ ममापिरक्षणंभीमःकरिष्यतिमहाबलः ४३ पार्षतश्चसोदर्यःपार्थिवाश्चमहाबलाः ॥ द्रौपदेयाश्चमांतातरक्षिष्यंतिनसंशयः ४४ केक  
याभ्रातरःपंचराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ विराटोद्वपदश्चैवशिखंडीचमहारथः ४५ दृष्टकेतुश्चबलवान्कुंतिभोजश्चमातुलः ॥ नकुलःसहदेवश्चपंचालाःसृजयास्तथा  
४६ एतेसमाहितास्तातरक्षिष्यंतिनसंशयः ॥ नद्रोणःसहसैन्येनकृतवर्माचसंयुगे ४७ समासादयितुंशक्तो नचमाधर्षयिष्यति ॥ दृष्टुमश्वसमरेद्रोणंकुदं  
परंतपः ४८ वारयिष्यतिविक्रम्यवेलेवमकरालयम् ॥ यत्रस्थास्यतिसंग्रामेपार्षतःपरवीरहा ४९ द्रोणो नसैन्यंबलवत्कामेतत्रकथंचन ॥ एषद्रोणाविनाशाय  
समुत्पन्नोदुताशनात् ५० कवचीसशरीखड्गीधन्वीचवरभूषणः ॥ विश्रब्धगच्छशैनेयमाकार्षीर्मयिसंभ्रमम् ॥ दृष्टुमश्वोरणेकुदंद्रोणमावारयिष्यति ५१ ॥  
॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि युधिष्ठिरसात्यकिवाक्येएकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ४४ ॥

प्येत्यन्वयः ३८ दृष्ट्वा निश्चित्य ३९ । ४० । ४१ । ४२ जातिप्रक्रमस्व ४३ । ४४ । ४५ मातुलःपुरुजित् ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० मयिमाधिलुत्य संभ्रममुद्वेगं ५१ ॥ इतिद्रोणपर्व  
णिटीकायामेकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥



॥ संजयउवाच ॥ धर्मराजस्यतद्वाक्यंनिशम्यशिनिपुंगवः ॥ सपार्थाद्वयमाशंसन्परित्यागान्महीपतेः १ अपवादं ह्यात्मनश्चलोकात्पश्यन्विशेषतः ॥ तेमा  
भीतमिति वृयुर्यातं फाल्गुनं प्रति २ निश्चित्य बहुधैवं ससात्यकियुद्धदुर्मदः ॥ धर्मराजमिदं वाक्यमब्रवीत्पुरुषर्षभः ३ कृताचिन्मन्यसे रक्षां स्वस्तितेऽस्तु विशा  
पते ॥ अनुयास्यामिर्वाभत्सुं करिष्ये वचनं तव ४ नहि मे पांडवात्कश्चिन्निपुलोकेषु विद्यते ॥ यो मे प्रियतरो राजन्सत्यमेतद्व्रीमि ते ५ तस्याहं पदवीयास्ये संदे  
शात्तवमानद ॥ त्वत्कृतेन च मे किंचिदकर्तव्यं कथंचन ६ यथा हि मे गुरोर्वाक्यं विशिष्टं द्विपदावर ॥ तथा तवापि वचनं विशिष्टतरमेव मे ७ प्रिये हेतववर्तेते भ्रातरो  
कृष्णपांडवौ ॥ तयोः प्रिये स्थितं चैव विद्धि माराज पुंगव ८ तवाज्ञां शिरसा गृह्य पांडवार्थमहंप्रभो ॥ भिस्वेदं दुर्मिदं सैन्यं प्रयास्ये नरपुंगव ९ द्रोणानीकं विशाम्ये  
षकुद्वोद्गम इवार्णवम् ॥ तत्र यास्यामि यत्रासौ राजन राजा जयद्रथः १० यत्र सेनां समाश्रित्य भीतस्तिष्ठति पांडवात् ॥ गुप्तो रथवरश्चैद्रौ निकर्णकृपादिभिः ११  
इतस्त्रियोजनं मन्येत मध्वानं विशा पते ॥ यत्र तिष्ठति पार्थोऽसौ जयद्रथवधोचतः १२ त्रियोजनगतस्यापि तस्य यास्याम्यहंपदम् ॥ आसैधववधाद्राजन्सुह  
देनांतरात्मना १३ अनादिष्टुगुरुणा कोऽनुयुध्येत मानवः ॥ आदिष्टुयथाराजन्को न युध्येत मादृशः १४ अभिजानाभितदेशं यत्र यास्याम्यहंप्रभो ॥ ह  
लशक्तिगदाप्रासचर्मखड्गैर्द्विभिरमरम् १५ इष्वस्त्रवसं बाधं क्षोभयिष्ये बलार्णवम् ॥ यदेतत्कुंजरानीकं साहस्रमनुपश्यसि १६ कुलमांजनकं नाम यत्रैते वीर्यशा  
लिनः ॥ आस्थिता बहुभिर्मल्लैश्चैर्युद्धशौडैः प्रहारिभिः १७ नागाभेघनिभाराजन्क्षरंत इव तोयदाः ॥ नैते जातु निवर्तेरन्प्रेषिता हस्तितादिभिः १८ अन्यत्र  
हिवधा देषानास्ति राजन्पराजयः ॥ अथ यान् रथिनो राजन्सहस्रमनुपश्यसि १९ एते रुक्मरथानामराजपुत्रामहारथाः ॥ रथेष्वस्त्रेषु निपुणानामेषु च विशा प  
ते २० धनुर्वेदे गताः पारंमुष्टियुद्धे च कोविदाः ॥ गदायुद्धविशेषज्ञानियुद्धकुशलास्तथा २१ खड्गप्रहरणयुक्ताः संपाते चासिचर्मणोः ॥ शूराश्च कृतविद्याश्च स्प  
र्धते च परस्परम् २२ नित्यं हि समरे राजन्विजिगीषन्ति मानवान् ॥ कर्णेन विहिताराजन्दुःशासनमनुव्रताः २३ एतांस्तु वासुदेवोऽपि रथोदारान्प्रशंसति ॥  
सततं प्रियकामाश्च कर्णस्यैते वशो स्थिताः १४ तस्यैव वचनाद्राजन्निवृत्ताः श्वेतवाहनात् ॥ तेन क्वांतान च श्रांता दृढावरणकर्मुकाः २५ मदर्थं धिष्ठितान् न  
धार्तराष्ट्रस्य शासनात् ॥ एतान् प्रमथ्य संग्रामे प्रियार्थं तव कौरव २६ प्रयास्यामि ततः पश्चात्पदवीं सव्यसाचिनः ॥ यांस्त्वेतान् परान् राजन्नागान्सप्तशता  
निमान् २७ प्रेक्षसेवर्मसंछन्नान्किरातैः समाधिष्ठितान् ॥ किरातराजो यान्प्रादाद्विरदान्सव्यसाचिनः २८ स्वलंकृतांस्तदाप्रेष्यानिच्छन् जीवितमात्मनः ॥  
आसन्नेते पुराराजंस्तव कर्मकरादृढम् २९ एतेनागाः १७।१८।१९।२०।२१ संपाते विहरणे २२।२३।२४।२५।२६।२७।२८ तदादि विजये २९

३०।३१।३२ अंजनस्य अरुणोपवाहस्य 'स्त्रिगुणीलावुदप्रख्याबलिमोविपुलैः करैः ॥ सुविभक्तमहाशीर्षाः करिणोऽंजनवंतजाः' ३३।३४ उत्तरात्पर्वताधिमाचलादागतेर्यादि ३५।३६  
त्वामेवाद्ययुयुत्संते पश्य कालस्य पर्ययम् ॥ एषामेते महामात्राः किरता युद्धदुर्मदाः ३० हस्तिशिक्षाविदश्चैव सर्वे चैवाग्रियो नयः ॥ एते विनिर्जिताः संख्ये संग्रामे  
सव्यसाचिना ३१ मदर्थं मद्यसंयत्ता दुर्योधनवशानुगाः ॥ एतान् हत्वा शरैराजन्किरातान् युद्धदुर्मदान् ३२ सैधवस्य वधेयतमनुयास्यामि पांडवम् ॥ येत्वेते सुमहा  
नागा अंजनस्य कुलोद्भवाः ३३ कर्कशाश्च विनीताश्च प्रभिन्नकरटामुखाः ॥ जांबूनदमयैः सर्वैर्वर्मभिः सुविभूषिताः ३४ लब्धलक्षारणे राजन्नैरावणसमायुधि ॥ उत्त  
रात्पर्वतादेते तीक्ष्णैर्दस्युभिरास्थिताः ३५ कर्कशैः प्रवरैर्योधिः कार्णाय सतनुच्छदैः ॥ संतिगो योनयश्चात्र संतिवानरयो नयः ३६ अनेकयो नयश्चान्ये तथा मानु  
षयो नयः ॥ जनीकंसमवेतानां धूम्रवर्णमुदीर्यते ३७ म्लेच्छानां पापकर्तृणां हिमदुर्गनिवासिनाम् ॥ एतद्व्योधनो लब्ध्वासमग्रं राजमंडलम् ३८ कृपंचसौमदत्ति  
च द्रोणं च रथिनां वरम् ॥ सिधुराजं तथा कर्णमवमन्यत पांडवान् ३९ कृतार्थमथ चात्मानं मन्यते कालचोदितः ॥ ते तु सर्वेऽद्य संप्राप्तममनाराचगोचरम् ४० न वि  
मोक्षयंति कौंतेय यद्यपि स्युर्मनोजवाः ॥ तेन संभा वितानित्यं परवीर्योपजीविना ४१ विनाशमुपयास्यंति मच्छरौघनिपीडिताः ॥ येत्वेते रथिनो राजन् दृश्यंते कौ  
चनध्वजाः ४२ एते दुर्वारानामकांजो जायदिते श्रुताः ॥ शूराश्च कृतविद्याश्च धनुर्वेदे च निष्ठिताः ४३ संहताश्च भृशं ह्येते अन्योन्यस्य हि नैपिणः ॥ अक्षौहिण्य  
श्च संरब्धा धार्तराष्ट्रस्य भारत ४४ यत्तानदर्थं तिष्ठंति कुरुवीराभिरक्षिताः ॥ अप्रमत्ता महाराजमामेव प्रत्युपस्थिताः ४५ तानहंप्रमथिष्यामि तृणानिवह  
शनः ॥ तस्मात्सर्वानुपासंगान्सर्वोपकरणानि च ४६ रथे कुर्वंतु मे राजन् यथा वद्रथकल्पकाः ॥ अस्मिंस्तु किल संगं दं ग्राह्यं विविधमायुधम् ४७ यथापादि रा  
चार्यैः कार्यः पंचगुणो रथः ॥ कांजो जैर्हस्तेष्यामि तीक्ष्णैराशी विषोपमैः ४८ नानाशस्त्रसमावायैर्विविधायुधयोधिभिः ॥ किरातैश्च समेष्यामि विपकल्पैः हना  
भिः ४९ लालितैः सततराज्ञा दुर्योधनहितैषिभिः ॥ ज्ञैश्चापि समेष्यामि शक्रतुल्यपराक्रमैः ५० अग्निकल्पैर्दुराधर्षैः प्रदीप्तैरिव पावकैः ॥ तथान्यैर्विविधैश्च तु  
कालकल्पैर्दुरासदैः ५१ समेष्यामि रणे राजन् बहुभिर्युद्धदुर्मदैः ॥ तस्माद्वै वाजिनो मुख्या विश्रुताः शुभलक्षणाः ५२ उपावृत्ताश्च पीताश्च पुनर्युज्यंतु मे रथे धानो  
यउवाच ॥ तस्य सर्वानुपासंगान्सर्वोपकरणानि च ५३ रथं चास्थापयद्राजा शस्त्राणिविविधानि च ॥ ततस्तान्सर्वतो युक्तान्सदृशं च तुरो जनाः ५४ त ॥  
ययामासुः पानं मदसमीरणम् ॥ पीतोपवृत्तान्स्नातांश्च जग्धान्नांसमलंकृतान् ५५ विनीतशल्यांस्तुरगांश्च तुरो हेममालिनः ॥ तान्युक्तान् रुक्मवर्णाभा ३२  
नृशीघ्रगामिनः ५६ संहृष्टमनसो व्यग्रान् विधिवत्कल्पितान् रथे ॥ महाध्वजेन सिंहेन हेमकेसरमालिना ५७ ३७।३८।३९।४० तेन दुर्योधनेन संभा वितः संगोच ॥  
४१।४२।४३ तानुद्धितान् ४४।४५ पंचगुणः पंचगुणसामग्रीकः ४६ नानाशस्त्राणां समावायः प्रमुहोत्पे ४७।४८।४९।५० पीताः पणितपेयाः ५१।५२।५३ महाध्वजेनेति विशेषः ५४।५५



केतकेकुंदघटितशलाकाभिः ५८ । ५९ । ६० स्वर्णनिष्कारदीनारान् ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ आयत्यादुनरकोल तदात्वेतत्तन्ने

संवृतेकेतकेहेममणिविदुमाचित्रितैः ॥ पांडुराभ्रप्रकाशाभिःपताकाभिरलंकृतैः ५८ हेमदंडोच्छ्रितच्छत्रेवहुशस्त्रपरिच्छदे ॥ योजयामासविधिवद्देमभां  
तान् ५९ दारुकस्यानुजोभ्रातासूतस्तस्यप्रियःसखा ॥ न्यवेदयद्रथंयुक्तंवासवस्येवमातलिः ६० ततःस्नातःशुचिभूत्वालनकौतुकमंगलः ॥ स्नातव  
स्यस्वर्णनिष्कानथोददौ ६१ आशीर्वादैःपरोष्यक्तःसात्यकिःश्रीमतावरः ॥ ततःप्रमधुपर्कहोमंत्वाकैलातकंमधु ६२ लोहिताक्षोबभौतत्रमदवेह  
नः ॥ आलभ्यवीरकांस्यंचहर्षेणमहताऽन्वितः ६३ द्विगुणोक्ततेजादिप्रज्वलज्जिपावकः ॥ उत्सर्गधनुरादायसशरंरथिनावरः ६४ कृतस्वस्ययनो  
वर्चासमलंकृतः ॥ लाजैर्गंधैस्तथामाल्यैःकन्याभिश्चाभिर्नंदितः ६५ युधिष्ठिरस्यचरणविविधकृताजलिः ॥ तेनमूर्द्धन्युपाघ्रातारुरोहमहारथम् ६  
तस्तेवाजिनोहृष्टाःसुपुष्टावातरंहसः ॥ अजैर्ययाजैश्चभूदुस्तंविदुर्वापाःस्वसंधवाः ६७ तथैवभीमसेनोऽपिधर्मराजेनपूजितः ॥ प्रायात्सात्यकिनासार्धमामि  
युधिष्ठिरम् ६८ तौदृष्ट्वाप्रविविक्षंतौतवसेनामरिंदमौ ॥ संयत्तास्तावकाःसर्वेत्स्नयुद्धोणपुरोगमाः ६९ सन्नद्धमनुगच्छंतंद्वाभीमंससात्यकिः ॥ अभिनंद्या  
द्वीरस्तदाहर्षकरंवचः ७० त्वंभीमरक्षराजानमेतत्कार्यंतवाहेते ॥ अहंमिच्छामिप्रवेक्ष्यामिकालपक्रमेदंबलम् ७१ आयत्यांचतदात्वेचश्रेयोराज्ञोऽभिरक्षणम्  
जानीपेममवीर्यंत्वंतवचाहमरिंदम ७२ तस्माद्भीमनिवर्तस्वममचेदिच्छसिगियम् ॥ तथोक्तःसात्यकिंप्राहजत्वंकार्यसिद्धये ७३ अहंराज्ञःकरिष्यामिरक्षांपु  
रुषसत्तम ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचभीमसेनंसमाधवः ७४ गच्छगच्छधुवंपार्श्वोहोविजयोमम ॥ यन्मेगुणानुरक्तश्चत्वमद्यवशमास्थितः ७५ निमित्तानिचव  
न्यानियथाभीमवदंतिमाम् ॥ निहतेसंधवेपापेपांडवेनमहात्मना ७६ परिष्वजिष्येराजानंधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् ७७ एतावदुक्ताभीमंतुविसृज्यचमहायशाः ॥  
संप्रेक्षतावकंसैन्यंव्याघ्रोमृगगणानिव ७८ तंद्वाप्रविविक्षंतंसैन्यंतमजनाधिप ॥ ध्रुवपुत्राधवन्मूर्द्धसुशृंशाप्यकंपत ७९ ततःप्रयातःसहसातवसेन्यंससात्य  
किः ॥ दिदृक्षुरर्जुनंराजन्धर्मराजस्यशासनात् ८० ॥ इतिभीमहामारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणितात्यकिप्रवेशेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥  
संजयउवाच ॥ प्रयातेतवसेन्यंतुयुयुधानेयुयुत्सया ॥ धर्मराजोमहाराजस्वेनानीकेनसंगुतः १ प्रायात्प्रोणरथंम्रेप्सुर्युयुधानस्यपृष्ठतः ॥ ततःपांचालराजस्यपुत्रः  
समरदुर्मदः २ प्राकोशत्पांडवानीकेवसुदानश्चपार्थिवः ॥ आगच्छतमउरतद्वत्तंविपरिधावत ३ यथासुखेनगच्छेतसात्यकियुद्धदुर्मदः ॥ महारथाहिवहवोयति  
प्यंत्यस्यनिर्जये ४ इतिब्रुवंतोवेगेननिपेतुस्तेमहारथाः ॥ वयंप्रतिजिगीषंतस्तत्रतान्समगिहताः ५

७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

॥ ७७ ॥

॥ प्रयातेइति १ । २ । ३ । ४ । ५

॥८०॥

६ । ७ । ८ । ९ ईशोक्तः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ऋषमस्येवासीजियेषां १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

ततःशब्दोमहानासीयुयुधानरथंप्रति ॥ आकीर्यमाणाधावंतीतवपुत्रस्यवाहिनी ६ सात्वतेनमहाराजशतधाऽभिव्यशोर्यत ॥ तस्यांविदीर्यमाणायौशेनेःपु  
त्रोमहारथः ७ सप्तवीरान्महेष्वासानग्रानाकष्वपोथयत् ॥ अथान्यानपिराजेंद्रनानाजनपदेश्वरान् ८ शरैरनलसंकशैर्निन्येवीरान्यमक्षयम् ॥ शतमेकेनवि  
व्याघशतेनैकंचपत्रिणाम् ९ द्विपारोहान्द्विपांश्चैवहयारोहान्हयांस्तथा ॥ रथिनःसाश्वसूतांश्चजघानेशःपशूनिव १० तंतथाहुतकर्माणंशरसंपातवर्षिणम् ॥  
नकेचनाभ्यधावन्वैसात्यकितवसैनिकाः ११ तेभीतामृद्यमानाश्चप्रमृष्टादीर्घबाहुना ॥ आयोधनंजहुर्वीरादृष्ट्वातमतिमानिनम् १२ तमेकंबहुधापश्यन्मोहि  
तास्तस्यतेजसा ॥ रथैर्विमथितैश्चैवभग्ननीडैश्चमारिष १३ चक्रैर्विमथितैश्चैवध्वजैश्चविनिपातितैः ॥ अनुकर्षैःपताकाभिःशिरस्त्राणैःसकांचनैः १४ बाहु  
भिश्चंदनादिग्धैःसांगदैश्चविशांपते ॥ हस्तिहस्तोपमैश्चापिभुजंगाग्रोमसन्निभैः १५ ऊरुभिःपृथिवीच्छत्रामनुजानानराधिप ॥ शशाकसन्निभैश्चैववदनैश्चारु  
कुंडलैः १६ पतितैर्ऋषभाक्षाणांसावभावतिमेदिनी ॥ गजैश्चबहुधाछिनैःशयनैःपर्वतोपमैः १७ रराजातिभृशंभूमिर्विकीर्णैरिवपर्वतैः ॥ तपनीयमयैर्योक्तेभु  
क्ताजालविभूषितैः १८ उरश्छदैर्विचित्रैश्चव्यशोभंततुरंगमाः ॥ बतस्तत्त्वान्हीमाप्यप्रहृष्टादीर्घबाहुना १९ नानाविधानिसैन्यानितवहत्वातुसात्वतः ॥ प्रवि  
ष्टस्तावकंसैन्यंद्रावयित्वाचमूंभृशम् २० ततस्तेनैवमार्गेणयेनयातोधनंजयः ॥ इयेणसात्यकिर्गंतुंततोद्रोणेनवारितः २१ भारद्वाजंसमासाद्ययुयुधानश्चसा  
त्यकिः ॥ नन्यवर्ततसंकुदोवेलाभिवजलाशयः २२ निवार्यतुरणेद्रोणोयुयुधानंमहारथम् ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैःपंचभिर्मर्मभेदिभिः २३ सात्यकिस्तुरणेद्रोणंरा  
जन्विव्याधसप्तभिः ॥ हेमपुंखैःशिलाधूतैःकंकवर्हिणवाजितैः २४ तंषड्विःसायकैर्द्रोणःसाश्वयंतारमार्दयत् ॥ सतंनममृषेद्रोणंयुयुधानोमहारथः २५ सिंहना  
दंततःकृत्वाद्रोणंविव्याधसात्यकिः ॥ दशभिःसायकैश्चान्यैःषड्विःसाभिरेवच २६ युयुधानःपुनर्द्रोणंविव्याधदशभिःशरैः ॥ एकेनसारथिंचास्यचतुर्भिश्चतु  
रोहयान् २७ ध्वजमेकेनबाणेनविव्याधयुधिमारिष ॥ तंद्रोणःसाश्वयंतारंसरथध्वजमाशुगैः २८ त्वरन्प्राच्छादयद्बाणैःशलभानामिवव्रजैः ॥ तथैवयुयुधानो  
ऽपिद्रोणंवहुभिराशुगैः २९ आच्छादयदसंभ्रांतस्ततोद्रोणउवाचह ॥ तवाचार्योरिणंहित्वागतःकापुरुषोयथा ३० युध्यमानंचमांहित्वाप्रदक्षिणमवर्तत ॥  
त्वंहिमेयुध्यतोनाद्यजीवनयास्यसिमाधव ३१ यदिमांत्वंरणेहित्वानयास्याचार्यवहुतम् ॥ सात्यकिरुवाच ॥ धनंजयस्यपदवीधर्मराजस्यशासनात् ३२  
गच्छामिस्वस्तितेब्रह्मन्मेकालात्ययोभवेत् ॥ आचार्यानुमतोमार्गःशिष्यैरन्वास्यतेसदा ३३ तस्मादेवव्रजाम्याशुयथामेसगुरुर्गतः ॥ संजयउवाच ॥  
एतावदुक्ताशैनेयआचार्यपरिवर्जयन् ३४

२९ । ३० त्वंहित्वमपि ३१ । ३२ । ३३ । ३४



प्रयातः सहसाराजन्सारथिचेदमब्रवीत् ॥ द्रोणः करिष्यते यत्सर्वं याममवारणे ३५ यतो याहिरणे सूतशृणु चेदं वचः परम् ॥ एतदालोक्य ते सैन्यमावन्त्यानां महा  
प्रभम् ३६ अस्यान्तरतस्त्वेतद्वाक्षिणात्यं महद्वलम् ॥ तदनन्तरमेतच्च बाल्हिकानां महद्वलम् ३७ बाल्हिकाभ्यां शतो युक्तं कर्णस्य च महद्वलम् ॥ अन्योन्ये  
न हि सैन्यानि भिन्नान्येतानि सारथे ३८ अन्योन्यं समुपाश्रित्य न त्यक्ष्यति रणाजिरम् ॥ एतदन्तरमासाद्य चोदयाश्चान्प्रहृष्टवत् ३९ मध्यमे जवमास्थाय बहमाम  
जसारथे ॥ बाल्हिकाय ब्रह्मदंशं ते नानाप्रहरणोद्यताः ४० दाक्षिणात्याश्च बहवः सूतपुत्रपुरोगमाः ॥ हस्त्यश्वरथसंवाधं यच्चानीकं विलोक्यते ४१ नानादेशस  
मुद्यैश्च पदातिभिरधिष्ठितम् ॥ एतावमुक्त्वा यन्तारं ब्राह्मणं परिवर्जयन् ४२ मध्यतो याहियच्चो ग्रं कर्णस्य च महद्वलम् ॥ तं द्रोणोऽनुययौ कुरुद्रो विकिरन् विशिखान्व  
हून् ४३ युयुधानं महाभागं च्छंतमनिवर्तिनम् ॥ कर्णस्य सैन्यं तु महदाभिहत्या शितैः शरैः ४४ प्राविशद्भारतीं सेनामपर्यन्तां ससात्यकिः ॥ प्रविष्टे युयुधाने तु सै  
निके पुहतेषु च ४५ अमर्षी कृतवर्मा तु सात्यकिं पर्यवारयत् ॥ तमापतंतं विशिखैः पाङ्क्तिराहत्य सात्यकिः ४६ चतुर्भिश्चतुरोऽस्याश्चानाजघानाशुवीर्यवान् ॥  
ततः पुनः षोडशभिर्नतपर्वभिराशुभिः ४७ सात्यकिः कृतवर्माणं प्रत्यविध्यस्तनांतरे ॥ सताड्यमानो विशिखैर्बहुभिस्तिग्मतेजनैः ४८ सात्वतेन महाराजकृतव  
र्मानचक्षमे ॥ सवत्सदंतं संधाय जिह्मगानिलसन्निभम् ४९ आकृष्य राजन्नाकर्णादिव्याधोरसिसात्यकिम् ॥ सतस्य देहावरणं भित्त्वा देहं च सायकः ५० सपुंखप  
त्रः पृथिवीविवेश रुधिराक्षितः ॥ अथास्य बहुभिर्बाणैरच्छिन्नत्परमास्त्रवित् ५१ समार्गणगणं राजन्कृतवर्मा शरासनम् ॥ विव्याध चरणे राजन्सात्यकिं सत्यविक्रमं  
५२ दशभिर्विशिखैस्तीक्ष्णैरभिकुद्धः स्तनांतरे ॥ ततः प्रशणिं धनुषि शक्त्या शक्तिमता वरः ५३ जघान दाक्षिणं बाहुं सात्यकिः कृतवर्मणः ॥ ततोऽन्यत्सुहृदं चापं  
पूर्णमायम्यसात्यकिः ५४ व्यसृजद्दिशि खांस्तूर्णशतशोऽथ सहस्रशः ॥ सरथं कृतवर्माणं समन्तात्पर्यवारयत् ५५ छादयित्वा रणे राजन्हादिकं सतु सात्यकिः ॥  
अथास्य भलेन शिरः सारथेः समकृतं त ५६ सपपातहतः सूतो हादिकं स्य महाराथात् ॥ ततस्ते यन्तरहिताः प्राद्रवन्स्तुरगाभृशम् ५७ अथ भोजस्तु संभ्रांतो निष्ट  
ह्यतुरगान् स्वयम् ॥ तस्थौ वीरो धनुष्पाणिस्तस्मै न्यान्यभ्यपूजयन् ५८ समुहूर्तमिवाश्वस्य सदश्चान्समनोदयत् ॥ व्यपेतभीरमित्राणामावहत्सु महद्वयम् ५९  
सात्यकिश्चाभ्यगात्स्मात्सतुभीममुपाद्रवत् ॥ युयुधानोऽपिराजं द्रभोजानीकाद्वेनिःसृतः ६० प्रययौ त्वरितस्तूर्णं कां वोजानां महाचमूम् ॥ सतत्र बहुभिः शरैः  
सन्निरुद्धो महारथैः ६१ न च चालत दाराजन्सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ संधाय च चमूं द्रोणो भोजेभारं निवेश्य च ६२ अभ्यधावद्रणे यतो युयुधानं युयुत्सया ॥  
तथा तमनुधावन्तं युयुधानस्य पृष्ठतः ६३

५८। ५९। ६०। ६१ संधाय यथास्थानमानीय ६२। ६३

६४। ६५। ६६ आर्यवत्कुलीनवत् कुलीनत्वादितेयावत् ६७ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीकावां त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ एवमिति बहुगुणं बहुवो गुणाः शौर्यादयः संध्यादयो वाय  
स्मिन् बलं प्रबलं १ नः अभिकामसत्तुरकं प्रोक्तं ब्रह्म अत्यद्भुताकारमनुपमसंस्थानं पुरस्तात्प्रागेव दृष्टः परीक्षोत्तीर्णो विक्रमो यस्य २ लघुतो मनोऽन्यत्सुहृदस्यायतमायामः प्रायः प्रचुरं यत्र सारगात्रं  
निबिडावयवैः सारगात्रमसारशून्यमिति वा ३४ आरोहे अधिरोहणे पथं वस्कंदे अवरोहणे सरगे प्रसरणे सांतरस्तुते छरणांतरितायां गतौ याने प्रयागे व्यपयानेऽपसरणे ५ वेतने नदिनामा सवर्षदेयेन ध  
न्यवारयंतं सहस्रः पांडुसैन्ये बृहत्तमाः ॥ समासाद्य तु हादिकं यथानां प्रवरं रथम् ६४ पंचालाविगतीं साहाभीमसेनपुरोगमाः ॥ विक्रम्य वारिताराजन्वीरेण कृत  
वर्मणा ६५ यतमानां श्वतान्सर्वानीषाद्विगतचेतसः ॥ अभितस्तान् शरीरेण क्लान्तवाहानकारयत् ६६ निष्टहीतास्तु भोजेन भोजानीकेऽपसवोरणे ॥ आति  
ष्ठन्नार्यवद्दीराः प्रार्थयन्तो महद्यशः ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ध ॥  
॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ एवं बहुगुणं सैन्यमेवं प्राविचितं बलम् ॥ व्यूढमेवं यथान्यायमेवं बहुच संजय १ नित्यं पूजितमस्माभिरभिकामं च नः सदा ॥ प्रौढमत्यद्भुता  
कारं पुरस्तादृष्टविक्रमम् २ नातिवृद्धमबालं च नाकृशं नातिपीवरम् ॥ लघुवृत्ताय तप्रायं सारगात्रमनामयम् ३ आतसन्नाहं संछन्नं बहुशस्त्रपरिच्छदम् ॥ शस्त्र  
ग्रहणविद्यासु बह्वीषु परिनिष्ठितम् ४ आरोहे पथं वस्कंदे सरणे सांतरस्तुते ॥ सम्यक्प्रहरणे याने व्यपयाने च कोविदम् ५ नागेष्वस्त्रेषु बहुशोरथेषु च परीक्षितम् ॥  
परीक्ष्य च यथान्यायं वेतनेनोपपादितम् ६ नगोष्ठिचानोपकारेण न संबन्धानि मिततः ॥ नानाहृतं नाप्यभृतं मसैन्यं बभूवह ७ कुलीनार्यजनोपेतं तुष्टपु  
ष्टमनुद्धतम् ॥ कृतमानोपचारं च यशस्वि च मनस्वि च ८ सचिवैश्चापरेर्मुखैर्बहुभिः पुण्यकर्मभिः ॥ लोकपालोपमैस्तातपालितं नरसत्तमैः ९ बहुभिः  
पार्थिवैर्गुप्तमस्मत्प्रियाचिकीर्षुभिः ॥ अस्मानधिभूतैः कामात्सवलैः सपदानुमैः १० महोदधिमिवापूर्णमापगाभिः समंततः ॥ अपक्षैः पक्षिसंकाशैरथैश्च  
श्वसंवृतम् ११ प्रभिन्नकरदैश्चैवादिरदैरावृतं महत् ॥ यदहन्यत मे सैन्यं किमन्यद्भागधेयतः १२ योधाक्षय्यजलं भीमं वाहनोर्मितरंगिणम् ॥ क्षेपण्यसि  
गदाशक्तिशरप्रासद्गपाकुलम् १३ ध्वजभूषणसंवाधरत्नोपलसुसंचितम् ॥ वाहनैरभिधावद्भिर्वायुवेगविकंपितम् १४ द्रोणं भीरुप्रातालं कृतवर्ममहाह  
दम् ॥ जलसंधमहाग्राहं कर्णं च द्रोदयोद्धतम् १५ मते सैन्यार्णवं भित्त्वा तरसा पादवर्षभे ॥ संजयैक रथेनैव युयुधाने च मामकम् १६ तत्र शेषं न पश्या  
मि प्रविष्टे सव्यसाचिनि ॥ सात्वते च रथोदारमसैन्यस्य संजय १७ तौ तत्र समतिकांतौ दृष्ट्वा तीवतरस्त्रिनौ ॥ सिंधुराजं तु संप्रेक्ष्य गांडीवस्ये पुगोचरे १८  
किं नुवाकुरवः कृत्यं विदधुः कालचोदिताः ॥ दारुणैकायनेऽकाले कथं वाप्रतिपेदिरे १९

नेन ६ गोष्ठ्यासंलापमात्रेण उपकारेण प्राकृतेन उपपादितं गृह्णासंस्थापितमित्यनुपंगः अ. न. दृष्टं २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ वाहनान्येवोर्मितरंगपरंपरा. विद्यते यत्र क्षेपण्यो यंत्राणि १३ रत्ने  
रुपलैश्च दृष्टं चितं सुसंछादितं वाहनाभिधावनान्येव वायुवेगविकंपितानि १४। १५। १६ मसैन्यस्य शेषमित्यन्वयः १७। १८ दारुणैकायने अतिभीषणेऽन्यगतिके अकाले अतीतसमये १९



ग्रस्तान्हिकौरवान्मन्येष्ट्युनातातसंगतान् ॥ विक्रमोऽपिरणेतेषांनसथादृश्यतेहि वै २० अक्षतौसंयुगेत्तत्रप्रविष्टौकृष्णपांडवौ ॥ नचवारयिताकश्चित्तयोर  
स्तीहसंजय २१ भृताश्चबहवोयोधाःपरीक्ष्यैवमहारथाः ॥ वेत्तोऽनयथायोमप्रियवादेनचापरे २२ असत्कारभृतस्तातममसैन्येनविद्यते ॥ कर्मणाह्यनुरूपेण  
लभ्यतेभक्तवेतनम् २३ नचायोधोऽभवत्कश्चिन्ममसैन्येतुसंजय ॥ दाल्पदानभृतस्ताततथाचाभृतकोनरः २४ पूजितोहियथाशक्त्यादानमानासनैर्मया ॥  
तथापुत्रैश्चमेतातज्ञातिभिश्चसर्वाधवैः २५ तेचप्राप्त्यैवसंग्रामेनिर्वितासंयत्नाचेना ॥ शैनेयेनपरामृष्टाःकिमन्यद्वागधेयतः २६ रक्षयतेयश्चसंग्रामेयेचसं  
जयरक्षिणः ॥ एकःसाधारणःपंधारक्ष्यस्यसहरक्षिभिः २७ अर्जुनसरेऽष्टासैववस्याग्रतःस्थितम् ॥ पुत्रोममभृशंभूढःकिंकार्यंप्रत्यपद्यत २८ सात्यकिं  
चरणेदृष्ट्वाप्रविशंतमभीतवत् ॥ किंदुदयोधनःकृत्यंप्राप्तकालमप्यय २९ सर्वशरातिगोसेनांप्रविष्टौरथिसतमौ ॥ दृष्ट्वाकांवेष्टितियुद्धेप्रत्यपद्यंतमामकाः ३०  
दृष्ट्वाकृष्णतुंदाशार्हमर्जुनार्थेव्यवस्थितम् ॥ शिनीनाभ्रपमंलैवमन्येशोचंतिपुत्रकाः ३१ दृष्ट्वासेनांव्यतिक्रांतांसात्वतेनार्जुनेनच ॥ पलायमानांश्चकुरुन्मन्ये  
शोचंतिपुत्रकाः ३२ विद्वतान्तराथेनोदृष्ट्वानिरुद्धाहान्द्विषजये ॥ पलायनकृतोत्साहान्मन्येशोचंतिपुत्रकाः ३३ शून्यान्कृतान्चरथोपस्थान्सात्वतेनार्जुनेनच ॥  
हतांश्चयोधान्संदृश्यमन्येशोचंतिपुत्रकाः ३४ व्यश्नागरथान्दृष्ट्वातत्रवीरान्सहस्रशः ॥ धावमानान्रणेव्यग्रान्मन्येशोचंतिपुत्रकाः ३५ महानागान्विद्र  
वतोदृष्ट्वाऽर्जुनशराहतान् ॥ पतितान्पततश्चान्यान्मन्येशोचंतिपुत्रकाः ३६ विहीनांश्चकृतान्श्चान्विरथांश्चकृतान्नरान् ॥ तत्रसात्यकिपार्थान्यामन्येशोचं  
तिपुत्रकाः ३७ हयौघान्निहतान्दृष्ट्वाद्रवमाणान्स्ततस्ततः ॥ रणेमाधवपार्थान्यामन्येशोचंतिपुत्रकाः ३८ पतिसंचान्रणेदृष्ट्वाधावमानांश्चशसर्वशः ॥ नि  
राशाविजयेसर्वमन्येशोचंतिपुत्रकाः ३९ द्रोणस्यसमतिक्रांतावनीकमपराजितौ ॥ क्षणेनदृष्ट्वातौवीरौमन्येशोचंतिपुत्रकाः ४० संमूढोऽस्मिभृशंतातश्रुत्वा  
कृष्णधनंजयौ ॥ प्रविष्टौमामकंसैन्यंसात्वतेनसहाच्युतौ ४१ तस्मिन्प्रविष्टेष्टतनांशिनीनांप्रवररथे ॥ भोजानीकंव्यतिक्रांतेकिमकुर्वतकौरवाः ४२ तथाद्रो  
णेनसमरेनिगृहीतेषुपांडुषु ॥ कथंयुद्धमभूतत्रतन्ममाचक्ष्वसंजय ४३ द्रोणोहिबलवान्श्रेष्ठःकृतान्मोयुद्धदुर्मदः ॥ पंचालास्तमहेष्वासंप्रत्यविध्यन्कथंरणे ४४  
वद्धवैरास्ततोद्रोणेधनंजयजयैषिणः ॥ भारद्वाजसुतस्तेषुदृढवैरोमहारथः ४५ अर्जुनश्चापियचक्रेसिंधुराजवधंप्रति ॥ तन्मेसर्वसमाचक्ष्वकुशलोह्यसिसंजय  
४६ ॥ संजयउवाच ॥ आत्मापराधात्संभूतंव्यसनंभरतर्षभ ॥ प्राप्यप्राकृतवद्दीरनत्वंशोचितुर्महसि ४७

२५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

४८ । ४९ । ५० निर्गुणतां गुणवेषम्यं द्वैधीभावमनिश्चयम् ५१ । ५२ । ५३ सुमहान्निविपुल इतिपर्यायाभ्यामहस्वीद्रेकः ५४ । ५५ निर्णयनियतस्वभावं ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१

पुरायदुच्यसेप्राज्ञैःसुहृद्भिर्विवुरादिभिः ॥ माहावीर्यपांडवानराजन्नितितन्नत्वयाश्रुतम् ४८ सुहृदाहितकामान्वाक्यंयोनशृणोतिह ॥ समहृदयसनंप्राप्यशोच  
तेवैयथाभवान् ४९ याचितोसिपुराराजन्दाशार्हेणशमंप्रति ॥ नचतंलब्धवान्कामंत्वत्तःकृष्णोमहायशः ५० तवनिर्गुणतांज्ञात्वापक्षपातंसुतेषुच ॥ द्वैधीभा  
वंतथाधर्मेपांडवेषुचमत्सरम् ५१ तवजिह्वमभिप्रायंविदित्वापांडवान्प्रति ॥ आर्त्तप्रलापांश्चबहून्मनुजाधिपसत्तम ५२ सर्वलोकस्यतत्त्वज्ञःसर्वलोकेश्वरःप्रभुः ॥  
वासुदेवस्ततोयुद्धं कुरुणामकरोन्महत ५३ आत्मापराधात्सुमहान्प्राप्तस्तेविपुलःक्षयः ॥ नैनंदुयोधेनदोषंकर्तुमर्हसिमानद ५४ नहितेसुकृतंकिंचिदादौमध्ये  
चभारत ॥ दृश्यतेपृष्ठतश्चैवत्वन्मूलोहिपराजयः ५५ तस्मादवास्थितोभूत्वाज्ञात्वालोकस्यनिर्णयम् ॥ शृणुयुद्धंयथावृत्तंघोरंदेवासुरोपमम् ५६ प्रविष्टेतव  
सैन्यंतुशैनेयेसत्यविक्रमे ॥ भीमसेनमुखाःपार्थाःप्रतीयुर्वाहिनीतव ५७ आगच्छतस्तान्सहसाकुद्धरूपान्सहानुगान् ॥ दधारैकोरणेपांडुन्कृतवर्माणमहारथः ५८  
यथोद्धृतंवारयतेवेलावैसलिलार्णवम् ॥ पांडुसैन्यंतथासंख्येहार्दिक्यःसमवारयत् ५९ तत्राहुतमपश्यामहार्दिक्यस्यपराक्रमम् ॥ यदेनंसहिताःपार्थानातिचक्रमु  
राहवे ६० ततोभीमस्त्रिभिर्विद्धाकृतवर्माणमाशुगैः ॥ शंखंदध्मौमहाबाहुर्हर्षयन्सर्वपांडवान् ६१ सहदेवस्तुविंशत्याधर्मराजश्चपंचभिः ॥ शतेननकुलश्चापिहार्दि  
क्यंसमविध्यत ६२ द्रौपदेयास्त्रिसप्तत्यासप्तभिश्चघटोत्कचः ॥ धृष्टद्युम्नस्त्रिभिश्चापेकृतवर्माणमार्दयत् ६३ विराटोदुपदश्चैवयाज्ञसेनिश्चपंचभिः ॥ शिखंडीचैव  
हार्दिक्यंविद्धापंचभिराशुगैः ६४ पुनर्विव्याधविंशत्यासायकानांहसन्निव ॥ कृतवर्माततोराजन्सर्वतस्तान्महारथान् ६५ एकैकंपंचभिर्विद्धाभीमांवेव्याध  
सप्तभिः ॥ धनुर्ध्वजंचास्यतदारथाहूमावपातयत् ६६ अथैनंछिन्नधन्वानंत्वरमाणोमहारथः ॥ आजघानोरसिकुद्धःसप्तत्यानिशितैःशरैः ६७ सगान्विद्धोव  
लवान्हार्दिक्यस्यशरोत्तमैः ॥ चचालरथमध्यस्थःक्षितिकंपेयथाचलः ६८ भीमसेनंतथादृष्ट्वाधर्मराजपुरोगमाः ॥ विमृजंतःशरान्पराजन्कृतवर्माणमार्दयन् ६९  
तंतथाकोष्ठकीकृत्यरथवंशेनमारिष ॥ विव्यधुःसायकैर्हृष्टारक्षार्थमारुतेर्भूधे ७० प्रतिलभ्यततःसंज्ञांभीमसेनोमहाबलः ॥ शक्तिजग्राहसमरेहेमदंडामयस्मयीम्  
७१ चिक्षेपचरथानूर्णकृतवर्भरथंप्रति ॥ साभीमभुजनिर्मुक्तानिर्मुक्तोरगसन्निभा ७२ कृतवर्माणमभितःप्रज्वालसुदारुणा ॥ तामापतंतिसहसायुगांताग्निस  
मप्रभाम् ७३ द्वाभ्यांशरान्याहार्दिक्योनिजघानद्विधातदा ॥ साछिन्नापतिताभूमौशक्तिःकनकभूषणा ७४ द्योतयंतीदिशोराजन्महोल्केवनभश्च्युता ॥  
शक्तिविनिहतांदृष्ट्वाभीमश्चक्रोधवैभृशम् ७५

६२ । ६३ । ६४ सर्वतःसर्वान् ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ द्विधास्थानद्वये ७५



७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७ कूर्मनखैः कूर्मनखाकृतिफलकैः ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००

ततोऽन्यद्वनुरादायवेगवत्सुमहास्वनम् ॥ भीमसेनोरणेकुद्धोहादिकयंसमवारयत् ७६ अथैनंपंचभिर्बाणैराजघानस्तनांतरे ॥ भीमोभीमबलोराजंस्तवदुर्मित्रिते  
नच ७७ भोजस्तुक्षतसर्वांगोभीमसेनेनमारिष ॥ रक्ताशोकइवोत्फुल्लोव्यभ्राजतरणाजिरे ७८ ततःकुद्धस्त्रिभिर्बाणैर्भीमसेनहसन्निव ॥ अभिहत्यदृढयुद्धे  
तान्सर्वान्प्रत्यविध्यत् ७९ त्रिभिस्त्रिभिर्महेष्वासोयतमानान्महारथान् ॥ तेऽपितंप्रत्यविध्यंतसप्तभिःसप्तभिःशरैः ८० शिखंडिनस्ततःकुद्धःक्षुरप्रेणमहारथः ॥  
धनुश्चिच्छेदसमरेप्रहसन्निवसात्वतः ८१ शिखंडीतुततःकुद्धश्छिन्नेधनुषिसत्वरः ॥ असिजग्राहसमरेशतचंद्रचमास्वरम् ८२ भ्रामयित्वा महच्चर्मचामीकरवि  
भूषितम् ॥ तमसिप्रेषयामासकृतवर्मरथं प्राप्ते ८३ सतस्यसशरंचापंछित्वाराजन्महानसिः ॥ अभ्यगाद्वरणीराजंक्रुधुतंज्योतिरिवांबरात् ८४ एतस्मिन्नेवका  
लेतुत्वरमाणंमहारथाः ॥ विव्यधुःसायकैर्गाढकृतवर्माणमाहवे ८५ अथान्यद्वनुरादायत्यक्त्वातच्चमहद्वनुः ॥ विशीर्णभरतश्रेष्ठहादिकयःपरवीरहा ८६ विव्याधपां  
डवानयुद्धेत्रिभिस्त्रिभिर्जिह्वगैः ॥ शिखंडिनंचविव्याधत्रिभिःपंचभिरेवच ८७ धनुरन्यत्समादायशिखंडीतुमहायशः ॥ अवारयत्कूर्मनखैराशुभैर्हृदिकात्म  
जम् ८८ ततःकुद्धोरणेराजन्हृदिकस्यात्मसंभवः ॥ अभिदुद्राववेगेनयाज्ञसेनिमहारथम् ८९ भीष्मस्यसमरेराजन्मृत्योर्हेतुमहात्मनः ॥ विदर्शयन्बलेश्वरः  
शार्दूलइवकुंजरम् ९० तौदिशांगजसंकाशौज्वलिताविवपावकौ ॥ समापेततुरन्योन्यंशरमंचैररिंदमौ ९१ विधुध्वानौधनुःश्रेष्ठेसंदधानौचसायकान् ॥ विसृजं  
तौचशतशांगभस्तीनिवभास्करो ९२ तापयंतौशरैस्तीक्ष्णैरन्योन्यंतौमहारथौ ॥ युगांतप्रतिमौवीरौरेजतुर्भास्कराविव ९३ कृतवर्माचसमरेयाज्ञसेनिमहा  
रथम् ॥ विद्धेपुभिस्त्रिसप्तत्यापुनर्विव्याधसप्तभिः ९४ सगाढविद्धोव्यथितोस्थोपस्थउपाविशत् ॥ विसृज्यसशरंचापमूर्च्छयाभिपरिभुतः ९५ तंविषण्णरणे  
दृष्ट्वातावकाःपुरुषर्षभ ॥ हादिकयंपूजयामासुर्वासांस्यादुधुबुध्वह ९६ शिखंडिनंतथान्नात्वाहादिकयशरपीडितम् ॥ अपोवाहरणाद्यंतात्वरमाणोमहारथम् ९७  
सादितंतुरथोपस्थेदृष्ट्वापार्थाःशिखंडिनम् ॥ परिवव्रथैस्तूर्णैकृतवर्माणमाहवे ९८ तत्राहुतंपरंचक्रेकृतवर्माणमहारथः ॥ यदेकःसमरेपार्थान्वारयामाससानु  
गान् ९९ पार्थान्जित्वाऽजयच्चेदीनपंचालान्सृजयानपि ॥ केकयाश्चमहावीर्यान्कृतवर्माणमहारथः १०० तेवध्यमानाःसमरेहादिकयेनस्मर्पाडवाः ॥ इतश्चेतश्च  
धावंतोनैवचकुर्धृतिरणे १ जित्वापांडुसुतान्युद्धेभीमसेनपुरोगमान् ॥ हादिकयःसमरेऽतिष्ठद्विधूमइवपावकः २ तेद्राव्यमाणाःसमरेहादिकयेनमहारथाः ॥ विमु  
खाःसमपद्यंतशरवृष्टिभिरादिताः १०३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिसात्यकिप्रवेशेकृतवर्मपराक्रमेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥११४॥

१०१। १०२। १०३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥

शृणुयेति हादिकयेनतावकैरन्यैश्चद्राव्यमाणेइत्युत्तरच्छोकेनसहान्वयः १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०

संजयउवाच ॥ शृणुष्वैकमनाराजन्यन्मातृपतिपृच्छसि ॥ द्राव्यमाणेबलेतस्मिन्हादिकयेनमहात्मना १ लज्जयाऽवनतेचापिप्रहृष्टैश्चापितावकैः ॥ द्वीपो  
यआसीत्पांडूनामगाधेगाधमिच्छताम् २ श्रुत्वासनिनदंभीमंतावकानांमहाहवे ॥ शैनेयस्त्वरितोराजनकृतवर्माणमभ्ययात् ३ उवाचसारथितत्रक्रोधामर्षस  
मन्वितः ॥ हादिकयाभिमुखंसूतकुरुमेरथमुत्तमम् ४ कुरुतेकदनंपश्यपांडुसैन्येह्यमर्षितः ॥ एनंजित्वापुनःसूतयास्यामिविजयंप्राप्ति ५ एवमुक्तेतुवचनेसूत  
स्तस्यमहामते ॥ निमेषांतरमात्रेणकृतवर्माणमभ्ययात् ६ कृतवर्मातुहादिकयःशैनेयानिशितैःशरैः ॥ अवाकिरत्सुसंकुद्धस्ततोऽकुद्धयत्ससात्यकिः ७ अथाशु  
निशितंभल्लंशैनेयःकृतवर्मणः ॥ प्रेषयामाससमरेशरांश्चचतुरोऽपरान् ८ तेतस्यजग्निरेवाहानभल्लेनास्याच्छिनद्धनुः ॥ पृष्ठरक्षंतथामूतमविध्यन्निशितैःशरैः  
९ ततस्तंविस्थं कृत्वासात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ सेनामस्यार्दयामासशरैःसन्नतपर्वभिः १० अभज्यताथपृतनाशैनेयशरपीडिता ॥ ततःप्रायात्सत्वरितःसात्य  
किःसत्यविक्रमः ११ शृणुगजन्यदकरोतवसैन्येषुवीर्यावान् ॥ अतीत्यसमहाराजद्रोणानीकमहार्णवम् १२ पराजित्यतुसंहृष्टःकृतवर्माणमाहवे ॥ यंतारमब्रवी  
च्छूरःशैनेर्याहीत्यसंभ्रमम् १३ दृष्ट्वातुतवतस्सैन्यंरथाश्चद्विपसंकुलम् ॥ पदातिजनसंपूर्णमब्रवीत्सारथिपुनः १४ यदेतन्मेघसंकाशंद्रोणानीकस्यसव्यतः ॥  
सुमहत्कुंजरानीकंस्यरुक्मरथोमुखम् १५ एतेहिबहवःसूतदुर्निवाराश्चसंयुगे ॥ दुर्योधनसमादिष्टामदर्धेत्यक्तजीविताः १६ राजपुत्रामहेष्वासाःसर्वेविकांत  
योधिनः ॥ त्रिगर्तानारथोदाराःसुवर्णविकृतध्वजाः १७ मामेवाभिमुखावीरायोत्स्यमानाव्यवस्थिताः ॥ अत्रमांप्रापयसिप्रमश्वांश्चोदयसारथे १८ त्रिगर्तैः  
सहयोत्स्यामिभारद्वाजस्यपश्यतः ॥ ततःप्रायाच्छनैःसूतःसात्वतस्यमतेस्थितः १९ रथेनादित्यवर्णेनभास्वरेणपताकिना ॥ तमूहुःसारथेर्वश्यावल्गमाना  
हयोत्तमाः २० वायुवेगसमाःसंख्येकुंदेदुरजतप्रभाः ॥ आपतंतंरणेतंतुशंखवर्णैर्योत्तमैः २१ परिवव्रस्ततःशूरागजानीकेनसर्वतः ॥ किरंतोविविधांस्तीक्ष्णा  
न्सायकान्लघुवेधिनः २२ सात्वतोनिशितैर्बाणैर्गजानीकमयोधयत् ॥ पर्वतानिववर्षेणतपांतेजलदोमहान् २३ वज्राशनिसमस्पर्शैर्वध्यमानाःशरैर्गजाः ॥ प्रा  
द्रवन्नरणमुत्सृज्यशिनिवीरसमीरितैः २४ शीर्णदंताविरुधिराभिन्नमस्तकपिंडिकाः ॥ विशीर्णकर्णास्यकराविनियंतृपताकिनः २५ संभिन्नमर्मबंधाश्चविनिकृत  
महाध्वजाः ॥ हतारोहादिशोराजनभेजिरेभ्रष्टकंबलाः २६ रुवंतोविविधान्नादान्जलदोपमनिःस्वनाः ॥ नाराचैर्वत्सदंतैश्चभल्लैरजलिकैस्तथा २७ क्षुरपैरर्ध  
चंद्रैश्चसात्वतेनविदारिताः ॥ क्षरंतोऽसृक्तथामूत्रंपुरीषंचप्रदुडुवुः २८ बभ्रमुश्चस्वलुश्चान्येपेतुर्मलुस्तथाऽपरे ॥ एवंतत्कुंजरानीकंयुधुधानेनपीडितम्  
२९ शरैरभ्यर्कसंकाशैःप्रदुद्रावसमंततः ॥ तस्मिन्हतेगजानीकेजलसंधोमहाबलः ३०

२१। २२। २३। २४ पिंडिकागंडः २५। २६। २७। २८। २९। ३०



३१ । ३२ कंठसूत्रं हारं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ततोऽग्रहणानंतरं आविध्यधामयित्वा ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ वसुंधराध

यत्तःसंप्रापयन्नागं रजताश्वरथं प्रति ॥ रुक्मवर्मधरः शूरस्तपनीयांगदः शुचिः ३१ कुंडलीमुकुटीखड्गैरिक्तचंदनरूपितः ॥ शिरसाधारयन्दीप्तांतपनीयमयीं  
स्रजम् ३२ उरसाधारयन्निष्कंठसूत्रं च भास्वरम् ॥ चापंचरुक्मविकृतं विधुन्वन्गजमूर्धनि ३३ अशोभतमहाराजसविद्युदिवतो यदः ॥ तमापतंतं सहसामाग  
धस्यगजोत्तमम् ३४ सात्यकिर्वारयामास वेलेवमकरालयम् ॥ नागं निवारितं दृष्ट्वा शैनेयस्य शरोत्तमैः ३५ अकुद्वचतरणे राजन जलसंधोमहाबलः ॥ ततः कुद्वो  
महाराजमार्गं गैर्भारसाधनैः ३६ अविध्यत शिनेः पौत्रं जलसंधोमहोरसि ॥ ततोऽपरेण भलेन पीतेन निशितेन च ३७ अस्य तो वृष्णिवीरस्य निचकर्त शरासनम् ॥  
सात्यकिं छिन्नधन्वानं प्रहसन्निवभारत ३८ अविध्यन्मागधो वीरः पंचभिर्निशितैः शरैः ॥ सविद्वो बहुभिर्वाणैर्जलसंधेन वीर्यवान् ३९ नाकं पतमहाबाहुस्तदुत  
मिवाभवत् ॥ अर्चितयन्वैसशरात्रात्यर्थं संभ्रमाद्वली ४० धनुरन्यत्समादाय तिष्ठतिष्ठेत्युवाच ह ॥ एतावदुक्ता शैनेयोजलसंधं महोरसि ४१ विव्याध षष्ठ्या सुभृ  
शंशराणां प्रहसन्निव ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन मुष्टिदेशे महदनुः ४२ जलसंधस्य चिच्छेद विव्याध च त्रिभिः शरैः ॥ जलसंधस्तु तत्त्यक्ता शरं वै शरासनम् ४३ तोम  
रं व्यसृजन्तूर्णं सात्यकिं प्रतिमारिष ॥ सनिर्भयभुजं सव्यं माधवस्य महारणे ४४ अभ्यगाद्वर्णीधोरः श्वसन्निव महोरमः ॥ निर्भिन्ने तु भुजे सव्ये सात्यकिः सत्यवि  
क्रमः ४५ त्रिंशद्भिर्विशिखैस्तीक्ष्णैर्जलसंधमताडयत् ॥ प्रगृह्य तु ततः खड्गं जलसंधोमहाबलः ४६ आर्षं चर्मचमहच्छतचंद्रकसंकुलम् ॥ आविध्य च ततः ख  
ड्गं सात्वतायोत्ससर्ज ह ४७ शैनेयस्य धनुश्छित्त्वा सखड्गो न्यपतन्महीम् ॥ अलातकवच्चैव व्यरोचतमर्हो गतः ४८ जथान्यद्वनुरादाय सर्वकायावदारणम् ॥ शा  
लस्कंधप्रतीकाशमिन्द्राशनिसमस्वनम् ४९ विस्फार्य विव्यधे कुद्वोजलसंधं शरेण ह ॥ ततः सामरणौ बाहुक्षुराभ्यां माधवोत्तमः ५० सात्यकिर्जलसंधस्य चिच्छेद  
प्रहसन्निव ॥ तौ बाहुपरिवप्रख्यौ पेततुर्गजसत्तमात् ५१ वसुंधराधराद्भ्रष्टौ पंचशीर्षा विवोरगौ ॥ ततः सुदंष्ट्रं सुमहच्चारु कुंडलमंडितम् ५२ क्षुरेणास्य तृतीयेन  
शिरश्चिच्छेद सात्यकिः ॥ तत्पातित शिरो बाहुकबंधं भीमदर्शनम् ५३ द्विरदं जलसंधस्य रुधिराभ्यर्षितम् ॥ जलसंधं निहत्या जौत्वरमाणस्तु सात्वतः ५४  
विमानं पातयामास गजस्कंधाद्विशापते ॥ रुधिरावसिक्तांगो जलसंधस्य कुंजरः ५५ विलंबमानमवहत्संश्लिष्टं परमासनम् ॥ शरादितः सात्वतेन मर्दमानः स्व  
वाहिनीम् ५६ घोरमार्तस्वरं कृत्वा विदुद्रावमहागजः ॥ हाहाकारो महानासीत् तव सैन्यस्य मारिष ५७ जलसंधं हतं दृष्ट्वा वृष्णीनामृषभेण तु ॥ विमुखाश्वा  
भ्यधावंत तव योधाः समंततः ५८ पलायनकृतोत्साहानिरुत्साहाद्विषजये ॥ एतस्मिन्नंतरे राजन्द्रोणः शस्त्रभृतां वरः ५९

रावपर्वतात् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

६० । ६१ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ॥ ॥ तेकिरंत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ चंदनोरक्तचंदनः १२

अभ्ययाज्जनैरश्वैर्युधानं महारथम् ॥ तमुदीर्णतथा दृष्ट्वा शैनेयं नरपुंगवाः ६० द्रोणेनैव सह कुद्वोः सात्यकिं समुपाद्रवन् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं कुरूणां सात्वतस्य  
च ॥ द्रोणस्य चरणे राजनघोरं देवासुरोपमम् ६१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशे जलसंधवधो नाम पंचदशाधिकशततमो  
ऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तेकिरंतः शस्त्रातान्सर्वे धत्ताः प्रहारिणः ॥ त्वरमाणामहाराज युयुधानमयोधयन् १ तं द्रोणः सप्तसप्तत्या  
जघान निशितैः शरैः ॥ दुर्मर्षणो द्वादशभिर्दुःसहोदशभिः शरैः २ विकर्णश्चापि निशितैस्त्रिंशद्भिः कंकपात्रिभिः ॥ विव्याध सव्ये पाश्वे तु स्तनाभ्यामंतरे तथा ३ दुर्मु  
खो दशभिर्वाणैस्तथा दुःशासनोऽष्टभिः ॥ चित्रसेनश्च शैनेयं द्वाभ्यां विव्याध मारिष ४ दुर्योधनश्च महता शरवर्षेण माधवम् ॥ अपीडय द्रोणे राजन शूराश्चान्ये म  
हारथाः ५ सर्वतः प्रतिविद्धस्तु तव पुत्रैर्महारथैः ॥ तान्प्रत्यविध्य द्वाष्णेयः पृथक् पृथगजिह्वगैः ६ भारद्वाजं त्रिभिर्वाणैर्दुःसहं नवभिः शरैः ॥ विकर्णं पंचविंशत्या  
चित्रसेनं च सप्तभिः ७ दुर्मर्षणं द्वादशभिरेष्टाभिश्च विविंशतिम् ॥ सत्यव्रतं च नवभिर्विजयं दशभिः शरैः ८ ततो रुक्मांगदं चापं विधुन्वानो महारथः ॥ अभ्ययात्सा  
त्यकिस्तूर्णपुत्रं तव महारथम् ९ राजानं सर्वलोकस्य सर्वलोकमहारथम् ॥ शरैरभ्याहन द्वादंतं तयुद्धमभूतयोः १० विमुंचतौ शरांस्तीक्ष्णान्संदधानौ च साय  
कान् ॥ अदृश्यं समरेऽन्योन्यं चक्रतुस्तौ महारथौ ११ सात्यकिः कुरुराजेन निर्विद्वो बहुशोभत ॥ अस्रवद्बुधिरंभूरिस्वरसंचंदनो यथा १२ सात्वतेन च बाणौघैर्नि  
र्विद्धस्तनयस्तव ॥ शातकुंभमया पीडो बभौ यूपइवोच्छ्रितः १३ माधवस्तु रणे राजन् कुरुराजस्य धन्विनः ॥ धनुश्चिच्छेद समरे क्षुरप्रेण ह सन्निव १४ अयै न  
छिन्नधन्वानं शरैर्बहुभिराचिनोत् ॥ निर्भिन्नश्च शरैस्तेन द्विषताक्षिप्रकारिणा १५ नामृष्यतरणे राजा शत्रोर्विजयलक्षणम् ॥ अथान्यद्वनुरादाय हेमपृष्ठं दुरास  
दम् १६ विव्याध सात्यकिं तूर्णसायकानां शतेन ह ॥ सोऽतिविद्वो बलवता तव पुत्रेण धन्विना १७ अमर्षवशमापन्नस्तव पुत्रमपीडयत् ॥ पीडितं नृपतिं दृष्ट्वा त  
व पुत्रमहारथाः १८ सात्यकिं शरवर्षेण छादयामासुरोजसा ॥ सच्छाद्यमानो बहुभिस्तव पुत्रैर्महारथैः १९ एकैकं पंचभिर्विद्धा पुनर्विव्याध सप्तभिः ॥ दुर्योध  
नं च त्वरितो विव्याधाष्टभिराशुगैः २० प्रहसंश्चास्य चिच्छेद कार्मुकं रिपुभीषणम् ॥ नागं मणिमयं चैव शरैर्ध्वजमपातयत् २१ हत्वा तु चतुरोवाहांश्चतुर्भिर्निशितैः  
शरैः ॥ सारथिपातयामास क्षुरप्रेण महायशाः २२ एतस्मिन्नंतरे चैव कुरुराजं महारथम् ॥ अवाकिरच्छरैर्हृष्टो बहुभिर्मर्मभेदिभिः २३ सवध्यमानः समरे शैनेयस्य श  
रोत्तमैः ॥ प्राद्रवत्सहसाराजन्पुत्रो दुर्योधनस्तव २४ आहूतश्च ततो यानं चित्रसेनस्य धन्विनः ॥ हाहाभूतं जगच्चासीद्दृष्ट्वा राजानमाहवे २५ ग्रस्यमानं सात्य  
किना खेसोममिव राहुणा ॥ तंतुशब्दमथ श्रुत्वा कृतवर्म महारथः २६

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६



अभ्ययात्सहसातत्रयत्रास्तेमाधवः प्रभुः ॥ विधुन्वानो धनुः श्रेष्ठचोदयंश्चैव वाजिनः २७ भर्त्सीयन्सारथिचाप्रेयाहियाहीतिसत्वरम् ॥ तयापतंतं संप्रेक्ष्य व्यादि  
तास्यमिवांतकम् २८ युयुधानो महाराजयंतारमिदमब्रवीत् ॥ कृतवर्मारथेनैष द्रुतमापततेशरो २९ प्रस्थुद्याहिरथेनैनं प्रवरं सर्वधान्विनाम् ॥ ततः प्रजविता  
श्वेनविधिवत्कल्पितेन च ३० आससादरणेभोजं प्रतिमानं धनुष्मताम् ॥ ततः परमसंकुद्धौ ज्वलिताविवपावकौ ३१ समेयातानरव्याघ्राव्याघ्राविवतरास्त्रिनौ ॥  
कृतवर्मा तु शैनेयं पश्चिन्त्या समार्षयत् ३२ निशितैः सायकैस्तीक्ष्णैर्यंतारं चास्यपंचभिः ॥ चतुरश्वतुरोवाहांश्चतुर्भिः परमेषुभिः ३३ अविध्यत्साधुदांतान्वैसंधवा  
न्सात्वतस्य हि ॥ रुक्मध्वजोरुक्मपृष्ठं महाद्विस्फार्य कार्मुकम् ३४ रुक्मांगदी रुक्मवर्मारुक्मपुंखैरवारयत् ॥ ततोऽशीतिं शिनेः पौत्रः सायकान् कृतवर्मणे ३५  
प्राहिणोत्त्वरयायुको द्रुतकामो धनंजयम् ॥ सोऽतिविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रुतापनः ३६ समकंपत दुर्धर्षः क्षितिकंपयथाञ्चलः ॥ त्रिषष्ट्या चतुरोऽस्याश्वान्स  
प्तभिः सारथितथा ३७ विव्याध निशितैस्तूर्णसात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ सुवर्णपुंखं विशिखं समाधाय च सात्यकिः ३८ व्यसृजतं महाज्वालं संक्रुद्धमिव पत्रगम् ॥  
सोऽविध्यत्कृतवर्माणं यमदंडोपमः शरः ३९ जादूनदविचित्रं च वर्मनिर्मितं मानुषम् ॥ अभ्यगाद्वरणीमुग्रोरुधिरेण समुक्षितः ४० संजातरुधिरश्चाजौ सात्वतेषु  
भिरदितः ॥ सशरं धनुस्तृज्यन्यपतत्स्यंदनोत्तमात् ४१ ससिंहदंष्ट्रो जानुभ्यां पतितोऽमितविक्रमः ॥ शरादितः सात्यकिनारथोपस्थेन रर्षभः ४२ सहस्रबाहु  
सदृशमक्षोभ्यमिव सागरम् ॥ निवार्य कृतवर्माणं सात्यकिः प्रययौ ततः ४३ खड्गशक्तिधनुः कीर्णांगजाश्वरथसंकुलाम् ॥ प्रवर्तितो ग्ररुधिरांशतशः क्षत्रियर्षभैः ४४  
प्रेक्षतां सर्वसैन्यानां मध्ये न शिनिपुंगवः ॥ अभ्यगाद्वाहेर्नीहित्वा वृत्रहेवासुरीचमूम् ४५ समाश्वस्य च हार्दिकयोग्यं ह्यचान्यन्महद्भुः ॥ तस्थौ सतत्र बलवान्वा  
रयन् युधिपांडवान् ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशे दुर्योधनकृतवर्मपराजये षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥  
॥ संजय उवाच ॥ काल्यमाने पुसैन्येषु शैनेयेन ततस्ततः ॥ भारद्वाजः शरव्रतैर्महद्भिः समवाकिरत् १ संप्रहारस्तुमुलो द्रोणसात्वतयोरभूत् ॥ पश्यतां सर्वसै  
न्यानां बलिवासवयोरिव २ ततो द्रोणः शिनेः पौत्रं चित्रैः सर्वायसैः शरैः ॥ त्रिभिराशी विषाकारैर्ललाटे समविध्यत् ३ तैर्ललाटार्पितैर्बाणैर्युयुधानस्त्वजिह्वगैः ॥  
व्यरोचत महाराज त्रिशृंग इव पर्वतः ४ ततोऽस्य बाणानपराणि द्राशनि समस्वनान् ॥ भारद्वाजोऽतरप्रेक्षी प्रेषयामास संयुगे ५ तान् द्रोणचापनिर्मुक्तान् दाशार्हः  
पततः शरान् ॥ द्वाभ्यां द्वाभ्यां सुपुंखाभ्यां चिच्छेद परमास्त्रवित् ६ तामस्य लघुतां द्रोणः समवेक्ष्य विशांपते ॥ प्रहस्य सहसाऽविध्य त्रिंशता शिनिपुंगवम् ७

४४ । ४५ । ४६ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ काल्यमानेऽपि १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ रथशक्त्या केतकपत्राकारमुखया शक्त्या २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१  
पुनः पंचाशतेषुणां शितेन च समार्षयत् ॥ लघुतां युयुधानस्य लाघवेन विशेषयन् ८ समुत्पतंतं तिवल्मीकाद्यथा क्रुद्धामहोरगाः ॥ तथा द्रोणरथाद्राजन्नापतंतं तितनु  
च्छिदः ९ तथैव युयुधानेन सृष्टाः शतसहस्रशः ॥ अवाकिरन् द्रोणरथं शरारुधिरभोजनाः १० लाघगाद्विजमुख्यस्य सात्वतस्य चमारिष ॥ विशेषनाध्यगच्छा  
मसमावास्तां नरर्षभौ ११ सात्यकिस्तु ततो द्रोणं न वभिर्नतपर्वभिः ॥ आजधान भृशं कुद्धो ध्वजं च निशितैः शरैः १२ सारथिं च शतेनैव भारद्वाजस्य पश्यतः ॥ ला  
घवं युयुधानस्य दृष्ट्वा द्रोणो महारथः १३ सत्तया सारथिं विद्धातुरंगंश्च त्रिभिस्त्रिभिः ॥ ध्वजमेकेन चिच्छेद माधवस्य रथे स्थितम् १४ अथापरेण भलेन हेमपुंखे  
न पत्रिणा ॥ धनुश्चिच्छेद समरे माधवस्य महात्मनः १५ सात्यकिस्तु ततः क्रुद्धो धनुस्त्यक्त्वा महारथः ॥ गदां जग्राह महतीं भारद्वाजाय चाक्षिपत् १६ तामापतंतो स  
हसापट्वद्दामयस्मयीम् ॥ न्यवारयच्छरैर्द्रोणो बहुभिर्बहु रूपिभिः १७ अथान्यद्वनुरादाय सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ विव्याध बहुभिर्वीरं भारद्वाजं शिलाशितैः १८  
सविद्धा समरे द्रोणं सिंहनादममुंचत ॥ तंवैनमपेक्षे द्रोणः सर्वशस्त्रभृतां वरः १९ ततः शक्तिं गृहीत्वा तुरुक्मदंडामयस्मयीम् ॥ तरसा प्रेषयामास माधवस्य रथं प्र  
ति २० अनासाद्य तु शैनेयं साशक्तिः कालसन्निभा ॥ भित्त्वारथं जगामो ग्राधरणीं दारुणस्वना २१ ततो द्रोणं शिनेः पौत्रो राजन् विव्याध पत्रिणा ॥ दक्षिणं भुजमा  
साद्य पीडयन् भरतर्षभ २२ द्रोणोऽपि समरे राजन् माधवस्य महद्भुः ॥ अर्धचंद्रेण चिच्छेद रथशक्त्या च सारथिम् २३ मुमोह सारथिस्तस्य रथशक्त्या समाहतः ॥  
सरथोपस्थमासाद्य मुहूर्तं संन्यषादत् २४ चकार सात्यकी राजन् सूतकर्मातिमानुषम् ॥ अयोधयन्वय द्रोणं रश्मीन् जग्राह च स्वयम् २५ ततः शरशतेनैव युयुधानो  
महारथः ॥ अविध्य द्वाङ्गणं संख्ये हृष्टरूपो विशांपते २६ तस्य द्रोणः शरान्पंच प्रेषयामास भारत ॥ तेषोराः क्वचं भित्त्वा पशुः शोणितमाहवे २७ निर्विद्धस्तु शरै  
र्घोरैर्कुद्धत्सात्यकिर्भृशम् ॥ सायकान् व्यमृज्वापि वीरो रुक्मरथं प्रति २८ ततो द्रोणस्य यंतारं निपात्यैकेषुणा भुवि ॥ अश्वान् व्यद्रावयद्वाणैर्हतमूतांस्ततस्त  
तः २९ सरथः प्रद्रुतः संख्ये मंडलानि सहस्रशः ॥ चकार राजतोरान् राजन् भ्राजमान इवांशुमान् ३० अभिद्रवत गृहीतहयान् द्रोणस्य धावत ॥ इति स्मचुकुशुः स रीरा  
जपुत्राः सराजकाः ३१ तेषां सात्यकिमपास्या शुराजन् युधि महारथाः ॥ यतो द्रोणस्त्वतः सर्वसहसा समुपाद्रवन् ३२ तान् दृष्ट्वा प्रद्रुतान् संख्ये सात्वतेन शरादितान् ॥  
प्रभग्रं पुनरेवासीत्तव सैन्यं समाकुलम् ३३ व्यूहस्यैव पुनर्द्वारंगत्वा द्रोणो व्यवस्थितः ॥ वातायमानैस्तैरश्वैर्नीतो वृष्णि शरादितैः ३४ पांडुपांचालसंभिन्नं व्यूह  
मालोक्य वीर्यवान् ॥ शैनेयेनाकरोद्यत् व्यूहमेवाभ्यरक्षत् ३५ निवार्य पांडुपांचालान् द्रोणाग्निः प्रदहन्निव ॥ तस्थौ क्रोधे धमसं दीप्तः कालसूर्य इवोद्यतः ३६ ॥  
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जय० व० पर्व० सात्यकिप्रवेशे सात्यकिपराक्रमे षडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥



॥ संजय उवाच ॥ द्रोणं सजित्वा पुरुषप्रवीरस्तथैव हार्दिक्यमुखास्त्वदीयान् ॥ प्रहस्यसूतं वचनं बभाषे शिनिप्रवीरः कुरुपुंगवाय्य १ निमित्तमात्रं वयमद्यसूतद  
ग्वारयः केशवफाल्गुनाभ्याम् ॥ हताग्निहन्मेहनरर्षभेण वयं सुरेशात्मसमुद्रवेन २ तमेव मुक्त्वा शिनिपुंगवस्तदामहाप्रघेसोऽग्रधनुर्धरोऽरिहा ॥ किरन्समंता  
त्सहसा शरान्बलीसमापततश्च येन इवामिषं यथा ३ तं यांतमश्वैः शशिशंखवर्णैर्विगाह्यसैन्यं पुरुषप्रवीरम् ॥ नाशकुवन्वारयितुं समंतादादित्यराश्मिप्रतिमं रथा  
य्यम् ४ असह्यविकांतमदीनसत्वं सर्वे गणाभारतयेत्वदीयाः ॥ सहस्रनेत्रप्रतिमप्रभावं दिवी वमूर्धं जलदव्यपाये ५ अमर्षपूर्णस्त्वतिचित्रयोधो शरासनीकांचन  
वर्मधारी ॥ सुदर्शनः सात्यकिमापतंतं न्यवारयद्राजवरः प्रसह्य ६ तयोरभूद्भारतसंप्रहारः सुदारुणस्तंसमतिप्रशंसन् ॥ योधास्त्वदीयाश्च हिसोमकाश्च त्रैत्र्यो  
र्युद्धमिवामरौघाः ७ शरैः सुतीक्ष्णैः शतशोऽभ्यविध्यत्सुदर्शनः सात्वतमुख्यमाजौ ॥ अनागतानेव तु तान् पृषत्कांश्चिच्छेदराजशनिपुंगवोऽपि ८ तथैव शक्र  
प्रतिमोऽपि सात्यकिः सुदर्शनैर्यान्क्षिपति स्म सायकान् ॥ द्विधा त्रिधा तानकरोत्सुदर्शनः शरोत्तमैः स्यंदनवर्ममास्थितः ९ तान् वीक्ष्य बाणाग्निहतास्तदानीं सुदर्श  
नः सात्यकिबाणवर्गैः ॥ क्रोधादिधक्षान्नवतिग्मतेजाः शरानमुंचतपनीषचित्रान् १० पुनः सबाणैस्त्रिभिरग्निकल्पैराकर्णपूर्णैर्निशितैः सुपुंखैः ॥ विव्याध देहावर  
णं विभियते सात्यकेराविविशुः शरीरम् ११ तथैव तस्यावनिपालपुत्रः संधाय बाणैरपरैर्ज्वलाद्भिः ॥ आजग्निवास्तान्नरजतप्रकाशाश्चतुर्भिरश्वांश्चतुरः प्रसह्य १२  
तथा तु तेनाभिहतस्तरस्वीनसाशिनेरिद्रसमानवीर्यः ॥ सुदर्शनस्येष्टुगणैः सुतीक्ष्णैर्हयाग्निहत्याशुननादनादम् १३ अथास्यसूतस्य शिरोनिष्ठस्य भलेन शकाश  
निसन्निभेन ॥ सुदर्शनस्यापि शिनिप्रवीरः क्षुरेण कालानलसंनिभेन १४ सकुंडलं पूर्णशशिप्रकाशं भाजिष्णुवक्रं विचकर्त देहात् ॥ यथापुरावज्रधरः प्रसह्य बलस्य  
संख्येति बलस्य राजन् १५ निहत्य तं पार्थिवपुत्रपौत्रं रणे यदूनामृषमस्तरस्वी ॥ मुदा समेतः परयामहात्मारराजराजन्सुरराजकल्पः १६ ततो ययावर्जुन एव येन  
निवार्य सैन्यं तव मार्गणौघैः ॥ सदश्वयुक्तेन रथेन राजन् लोकं विसिस्मापयिषुर्नृवीरः १७ ततस्य विस्मापयनीयमय्यमपूजयन् योधवराः समेताः ॥ प्रवर्तमानानि पुगो  
चरेरीन्ददाहबाणैर्हुतभुग्यथैव १८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सुदर्शनवधे अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ध ॥  
॥ संजय उवाच ॥ ततः ससात्यकिर्धोमान्महात्मा वृष्णिपुंगवः ॥ सुदर्शनं निहत्या जौयंतारं पुनरब्रवीत् १ रथाश्वनागकलिलं शरशक्त्यूर्ध्वमालिनम् ॥ त्वङ्गमत्स्यं  
गदाग्राहं शूरायुधमहास्वनम् २ प्राणापहारिणं रौद्रं वादित्रोत्कुष्ठनादितम् ॥ योधानामसुखस्पर्शं दुर्धर्मजयैषिणाम् ३ तीर्णाः स्मदुस्तरं तात द्रोणानी  
कमहार्णवम् ॥ जलसंधबलेनाजौ पुरुषादिरिवावृतम् ४

तत इति १।२।३।४

५।६।७।८।९।१०।११।१२ विश्रंभयन्नाश्वासयन् १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ पारयिष्यामि समापयिष्यामि २७

अतोऽन्यत्पृतनाशेषं मन्ये कुनदिकामिव ॥ तर्तव्यामल्पसलिलांचोदयाश्वानसंभ्रमम् ५ हस्तप्राप्तमहं मन्ये सांप्रतं सव्यसाचिनम् ॥ निर्जित्य दुर्धरं द्रोणं सपदा  
नुगमाहवे ६ हार्दिक्यं योधवर्म्यं च मन्ये प्राप्तं धनं जयम् ॥ नहि मे जायते त्रासो दृष्ट्वा सैन्यान् यनेकशः ७ वक्त्रे रिव प्रदीप्तस्य वने शुष्कवृक्षोलपे ॥ पश्य पांडवमुख्येन  
यातां भूर्मिकिरीटिना ८ पत्यश्वरथनागौघैः पतितैर्विषमीकृताम् ॥ द्रवते तद्यथा सैन्यं तेन भग्नं महात्मना ९ रथैर्विपरिधावद्भिर्गजैश्च सारथे ॥ कौशेयारुण  
संकाशमेतदुद्भूयते रजः १० अभ्याशस्थमहं मन्ये श्वेताश्वं कृष्णसारथिम् ॥ स एष श्रूयते शब्दो गांडीवस्यामितौजसः ११ यादृशानि निमित्तानि मम प्रादुर्भवन्ति वै ॥  
अनस्तं गत आदित्ये हंता सैधवमर्जुनः १२ जनैर्विश्रंभयन्नश्वा नयाहियत्रारिवाहिनी ॥ यत्रैते सतलत्राणाः सुयोधनपुरोगमाः १३ दंशिताः क्रूरकर्माणः कांबोजायु  
द्धदुर्मदाः ॥ शरबाणासनधरायवनाश्च प्रहारिणः १४ शकाः किरातादरदावर्बरास्ताम्रलितकाः ॥ अन्ये च बहवो म्लेच्छा विविधायुधपाणयः १५ यत्रैते सतल  
त्राणाः सुयोधनपुरोगमाः ॥ मामेवाभिमुखाः सर्वे तिष्ठन्ति समरार्थिनः १६ एतान्सरथनागाश्चाग्निहत्याजौ सपत्तिनः ॥ इदं दुर्गमहाघोरं तीर्णं मेवोपधारय १७  
सूत उवाच ॥ न संभ्रमो मेवाष्णो यविद्यते सत्यविक्रम ॥ यद्यपि स्यात्तव कुक्षोजामदभ्योऽग्रतः स्थितः १८ द्रोणो वारथिनां श्रेष्ठः कृपो मद्रेश्वरोऽपि वा ॥ तथाऽपि  
संभ्रमो न स्यात्त्वामाश्रित्य महाभुज १९ त्वया सुबहवो युद्धे निर्जिताः शत्रुसूदन ॥ दंशिताः क्रूरकर्माणः कांबोजायुद्धदुर्मदाः २० शरबाणासनधरायवनाश्च प्रहा  
रिणः ॥ शकाः किरातादरदावर्बरास्ताम्रलितकाः २१ अन्ये च बहवो म्लेच्छा विविधायुधपाणयः ॥ न च मे संभ्रमः कश्चिद्भूतपूर्वः कथंचन २२ किमु तैतत्समासा  
द्यधीरसंयुगगोष्पदम् ॥ आयुष्मन्कतरेण त्वां प्रापयामि धनं जयम् २३ केषां कुक्षोऽसिवाष्णो यकेषां मृत्युरुपास्थितः ॥ केषां संयमनी मद्यगंतुमुत्सहते मनः २४  
केषां युधिपराक्रांतं कालांतकयमोपमम् ॥ दृष्ट्वा विक्रमसंपन्नं विद्रुष्यन्ति संयुगे २५ केषां वैवस्वतो राजा स्मरते दमहाभुज ॥ सात्यकिरुवाच ॥ मुंडानेतान्ह  
निष्यामि दानवानि ववासवः २६ प्रतिज्ञां पारयिष्यामि कांबोजानेव मां वह ॥ अद्यैषां कदनं कृत्वा प्रियं यास्यामि पांडवम् २७ अद्य द्रक्ष्यंति मे वीर्यकौरवाः ससुयो  
धनाः ॥ मुंडानी केहते सूतसर्वे सैन्येषु चासकृत् २८ अद्य कौरवसैन्यस्य दीर्यमाणस्य संयुगे ॥ श्रुत्वा विरावं बहुधा संतप्स्यति सुयोधनः २९ अद्य पांडवमुख्यस्य  
श्वेताश्वस्य महात्मनः ॥ आचार्यस्य कृतं मार्गं दर्शयिष्यामि संयुगे ३० अद्य मद्राणो निहतान्यो धमुख्यान् सहस्रशः ॥ दृष्ट्वा दुर्योधनो राजापश्चात्तापं गमिष्यति ॥  
३१ अद्य मे क्षिप्रहस्तस्य क्षिपतं सायकोत्तमान् ॥ अलातचक्रप्रतिमं धनुर्द्रक्ष्यंति कौरवाः ३२

२८।२९ श्वेताश्वस्य सकाशे कृतं मार्गं सखशिखामाचार्यस्य द्रोणस्य दर्शयिष्यामीत्यन्वयः अथवा आचार्यस्य विद्योपदेष्टुः श्वेताश्वस्य दर्शयिष्यामीति सामान्यकर्मकं ३०।३१।३२



१२ द्विरर्जुनं द्वावर्जुनीयवर्जनैरुक्तो वेणुगमः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ शैक्यायसानिशोणितायोमयानि ४२ । ४३ सुपूर्णायतमुक्तेराकर्णज्योःपृष्ठैः अव्यवच्छिन्नपिंडितैः

मरसायकचितांगानां रुधिरं स्रवतां मुहुः ॥ सैनिकानां वधं दृष्ट्वा संतपस्यति सुयोधनः ३३ अद्य मे क्रुद्धरूपस्य निघ्नतश्च वरान्वरान् ॥ द्विरर्जुनमिमं लोकं मंस्यते  
ऽद्य सुयोधनः ३४ अद्य राजसहस्राणि निहतानि मयारणे ॥ दृष्ट्वा दुर्योधनो राजा संतपस्यति महामृधे ३५ अद्य स्नेहं च भक्तिं च पांडवेषु महात्मसु ॥ हत्वा राजसह  
स्राणि दर्शयिष्यामि राजसु ३६ बलं वीर्यं कृतज्ञत्वं मम ज्ञास्यंति कौरवाः ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तस्तदा मृतः शिक्षितान् साधुवाहिनः ३७ शशांकसन्निकाशान्वै  
वाजिनो व्यनुदहृशम् ॥ तेषां पितृवत् इवाकाशं युयुधानं हयोत्तमाः ३८ प्रापयन् यवनान् शीघ्रं मनःपवनरंहसः ॥ सात्यकिं ते समासाद्य पृतनास्वनिवर्तिनम् ३९  
बहवो लघुहस्ताश्च शरवर्षैरवाकिरन् ॥ तेषां मिषूनां स्राणि वेगवान्न तपर्वभिः ४० अच्छिन्नसात्यकीराजत्रैनं ते प्राप्नुवन् शराः ॥ रुक्मपुंखैः सुनिशितैर्गांधीपत्रैराजि  
ह्वगैः ४१ उच्चकर्तेशिरांस्युग्रो यवनानां भुजानपि ॥ शैक्यायसानिवर्माणिकां स्यानि च समंततः ४२ भित्वा देहांस्तथा तेषां शराजग्मुर्महीतलम् ॥ ते हन्यमा  
नार्वा रेण म्लेच्छाः सात्यकिनारणे ४३ शतशोऽभ्यपतंतस्तत्र व्यसवो वसुधातले ॥ सुपूर्णायतमुक्तेस्तानव्यवच्छिन्नपिंडितैः ४४ पंचपट्सप्तचाष्टौ च विभेदय वना  
नशरैः ॥ कांबोजानां सहस्रैश्च शकानां च विशांपते ४५ शबराणां किरातानां बर्बराणां तथैव च ॥ अगम्यरूपां पृथिवीमांशं शोणितकर्दमां ४६ कृतवांस्तत्र शैने  
यः क्षपयंस्तव कंबलम् ॥ दस्यूनां सशिरस्त्राणैः शिरोभिर्लूनमूर्धजैः ४७ दीर्घकूर्चैर्महीकीर्णां विबर्हैरंडजैरिव ॥ रुधिरोक्षितसर्वांगैस्तैस्तदा योधनं बभौ ४८  
कबंधैः संवृतं सर्वताम्रभिः खमिवावृतम् ॥ वज्राशनिसमस्पर्शैः सुपर्वभिरजिह्वगैः ४९ ते सात्वतेन निहताः समावबुधं सुधराम् ॥ अल्पावशिष्टाः संभग्राः कृच्छ्रप्राणा  
विचेतसः ५० जिताः संख्ये महाराज युयुधानेन दांशिताः ॥ पार्णिभिश्च कशाभिश्च ताडयंतस्तुरंगमान् ५१ जवमुत ममास्थाय सर्वतः प्राद्रवन्भयात् ॥ कांबो  
जसैन्यं विद्राव्य दुर्ययं युधिभारत ५२ यवनानां च तत्सैन्यं शकानां च महद्वलम् ॥ ततः स पुरुषव्याघ्रः सात्यकिः सत्यविक्रमः ५३ प्रविष्टस्तावकान् जित्वा मृतं या  
हीत्य चोदयत् ॥ ततस्तस्य समरे कर्मदृष्ट्वाऽन्यैरुक्तं पुरा ५४ चारणाः सहगंधर्वाः पूजयांचकिरेभृशम् ॥ तं यातं पृष्ठगोसारमर्जुनस्य विशांपते ॥ चारणाः प्रेक्ष्य संहृ  
ष्टास्त्वदीयाश्चाभ्यपूजयन् ५५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशे यवनपराजये एकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥  
॥ संजय उवाच ॥ जित्वा यवनकांबोजान् युयुधानस्ततोऽर्जुनम् ॥ जगाम तव सैन्यस्य मध्ये नरथिनां वरः १ चारुदंष्ट्रो नरव्याघ्रो विचित्रकवचध्वजः ॥ मृगं व्या  
घ्रइवाजिघ्रंस्तव सैन्यमभीषयत् २ सरथेन चरन् मार्गान्धनुरभ्रामयदृशम् ॥ रुक्मपृष्ठं महावेगं रुक्मचंद्रकसंकुलम् ३

रनवच्छिन्नसंहतेः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां मेकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ जित्वेति १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

रुक्मांगदशिरस्त्राणोरुक्मवर्मसमावृतः ॥ रुक्मध्वजधनुः शूरो मेरुशृंगमिवावभौ ४ सधनुर्मंडलः संख्ये ते जोभास्कररश्मिवान् ॥ शरदीवोदितः सूर्यो नृसूर्यो वि  
रराजह ५ वृषभस्कंधविकांतो वृषभाक्षो नरपमः ॥ तावकानां बभौ मध्ये गवां मध्ये यथावृषः ६ मत्तद्विरदसंकाशं मत्तद्विरदगामिनम् ॥ प्रभित्रमिव मातंगं यूथम  
ध्ये व्यवस्थितम् ७ व्याघ्राइवाजिघ्रांसं तस्त्वदीयाः समुपाद्रवन् ॥ द्रोणानीकमतिक्रांतं भोजानां कंचदुस्तरम् ८ जलसंधाणं वंतो र्वाकांबोजानां च वाहिनीम् ॥  
हार्दिक्यमकरान्मुक्तं तीर्णवै सैन्यसागरम् ९ परिव्रुः सुसंकुद्धास्त्वदीयाः सात्यकिरथाः ॥ दुर्योधनाश्चित्रसेनोदुःशासनविंशतो १० शकुनिर्दुःसहश्चैव युवा दुर्ध  
र्षणः क्रथः ॥ अन्ये च बहवः शूराः शस्त्रवतो दुरासदाः ११ पृष्ठतः सात्यकिं यातमन्वधावन्नमर्षिणः ॥ अथ शब्दो महानासीतव सैन्यस्य मारिष १२ मारुतो दूतवे  
गस्य सागरस्येव पर्वणि ॥ तानभिद्रवतः सर्वान्समीक्ष्य शिनिपुंगवः १३ जनैर्याहीतियं तारमब्रवीत्प्रहसन्निव ॥ इदमेतत्समुद्रूतं धार्तराष्ट्रस्य यद्वलम् १४  
मामेवाभिमुखं तूणं गजाश्चरथपतिमतः ॥ नादयन्वैदिशः सर्वारथवोषेण सारथे १५ पृथिवीचांतरिक्षं च कंपयन् सागरानपि ॥ एतद्वलार्णवं सूतवारयिष्ये  
महारणे १६ पौर्णमास्यामिवोद्धूतं वेलेव मकारलयम् ॥ पश्य मे सूतविकांतमिद्रस्येव महामृधे १७ एष सैन्यानि शत्रूणां विधमामिशितैः शरैः ॥ निहता  
नाहवे पश्य पदात्यश्चरथादिपान् १८ मच्छरैरग्निसंकाशैर्विद्धदेहान्सहस्रशः ॥ इत्येव ब्रुवतस्तस्य सात्यकेरमितौ जसः १९ स भीपे सैनिकास्ते तु शीघ्रमीयु  
र्युयुत्सवः ॥ जह्याद्रवस्वतिष्ठेति पश्य पश्येति वादिनः २० तानेवं ब्रुवतो वीरान् सात्यकिर्निशितैः शरैः ॥ जघान त्रिशतान् श्वान् कुंजरांश्च चतुःशतान् २१ स  
संप्रहारस्तुमुलस्तस्य तेषां च धन्विनाम् ॥ देवासुररणप्रख्यः प्रावर्तत जनक्षयः २२ मेघजालनिभं सैन्यं तव पुत्रस्य मारिष ॥ प्रत्यगृह्णाच्छिन्नेः पौत्रः शरैराशीवि  
षोपमैः २३ प्रच्छाद्यमानः समरेशरजालैः सर्वयिवान् ॥ असंभ्रमन् महाराज तावकानवधीद्वहन् २४ आश्चर्यं तत्र राजेंद्रसुमहद्वृष्टवानहम् ॥ नमो घः सायकः क  
श्चित्सात्यकेरभवत्प्रभो २५ रथनागाश्च कालिलः पदात्यूर्मिसमाकुलः ॥ शैने यवेलामासाद्य स्थितः सैन्यमहार्णवः २६ संभ्रांत नरनागाश्च मावर्तत मुहुर्मुहुः ॥ त  
त्सैन्यमिषुभिस्तेन वध्यमानं समंततः २७ बभ्राम तत्र तत्रैव गावः शीतार्दिता इव ॥ पदातिनं रथनागं सादिनं तुरगं तथा २८ अविद्धं तत्र नाऽद्राक्षं युयुधानस्य सा  
यकैः ॥ न तादृक्कदनं राजकृतं वास्तत्र फालगुनः २९ यादृक्क्षयमनीकानामकरोत्सात्यकिर्नृप ॥ अत्यर्जुनं शिनेः पौत्रो युध्यते पुरुषपमः ३० वीतभीर्लाघवो  
पेतः कृतित्वं संप्रदर्शयन् ॥ ततो दुर्योधनो राजा सात्वतस्य त्रिभिः शरैः ३१ विव्याध मृतं निशितैश्चतुर्भिश्चतुरो हयान् ॥ सात्यकिं च त्रिभिर्विद्धा पुनरष्टभिरेव च  
३२ दुःशासनं षोडशभिर्विव्याध शिनिपुंगवम् ॥ शकुनिः पंचविंशत्याचित्रसेनश्च पंचभिः ३३



दुःसहः पंचदशभिर्विव्याधोरसिसात्यकिम् ॥ उत्स्मयन् वृष्णिशार्दूलस्तथाबाणैः समाहतः ३४ तानविध्यन्महाराजसर्वानेव त्रिभिस्त्रिभिः ॥ गाढविद्वानरिन्कृत्वा  
मार्गणैः सोऽतितेजसैः ३५ शैनेयः श्येनवत्संख्येव्यचरत्तु विक्रमः ॥ सौबलस्य धनुश्छित्त्वा हस्तावापनिकृत्य च ३६ दुर्योधनं त्रिभिर्बाणैरभ्यविध्यत्स्तनांतरे ॥  
चित्रसेनं शतेनैव दशभिर्दुःसहं तथा ३७ दुःशासनं तु विंशत्या विव्याध शिनिपुंगवः ॥ अथान्यदनुरादाय स्यालस्तव विशांपते ३८ अष्टाभिः सात्यकिं विद्धा पुन  
विव्याध पंचभिः ॥ दुःशासनश्च दशभिर्दुःसहश्च त्रिभिः शरैः ३९ दुर्मुखश्च द्वादशभीराजं विव्याध सात्यकिम् ॥ दुर्योधनं त्रिसप्तत्या विद्धा भारतमाधवम् ४०  
ततोऽस्य निशितैर्बाणैस्त्रिभिर्विव्याध साराथिम् ॥ तान्सर्वान्संहितान् शूरानयतमानां महारथान् ४१ पंचभिः पंचभिर्बाणैः पुनर्विव्याध सात्यकिः ॥ ततः साराथि  
नां त्रिषु स्तवपुत्रस्य साराथिम् ४२ आजवानां शुभलेन सह तोन्यपतद्भुवि ॥ पतिते साराथौ तस्मिन् स्तवपुत्ररथप्रभो ४३ वातायमानैस्तैरश्वैरपानीयत संगरात् ॥  
ततस्तव सुतो राजसैनिकाश्च विशांपते ४४ राजोरथमभिप्रेक्ष्य विद्वताः शतशोऽभवन् ॥ विद्वतं तत्र तस्मै न्यदृष्ट्वा भारतसात्यकिः ४५ अवाकिरच्छरेस्तीक्ष्णैरु  
क्मपुंस्त्रैः शिलाशितैः ॥ विद्राव्य सर्वसैन्यानि तावकानि सहस्रशः ४६ प्रययौ सात्यकी राजन् श्वेताश्वस्य रथं प्रति ॥ तं शरानाददानं चरत्समाणं च साराथिम् ॥ आ  
त्मानं पालयानं च तावकाः समपूजयन् ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशे दुर्योधनपलायने विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥  
॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ संप्रमृद्य महत्सैन्यं यातं शैनेयमर्जुनम् ॥ निर्हो काममते पुत्राः किमकुर्वत संजय १ कथं वै पातदायुद्धे घृतिरासीन्मुमूर्षताम् ॥ शैनेयचरि  
तं दृष्ट्वा यादृशं संव्यसाचिनः २ किं नु वक्ष्यति ते क्षात्रं सैन्यं मध्ये पराजिताः ॥ कथं नु सात्यकिर्युद्धे व्यतिक्रान्तो महायशः ३ कथं च मम पुत्राणां जीवतां तत्र संजय ॥  
शैनेयोऽभिययौ युद्धे तन्ममाचक्ष्व संजय ४ अत्यहुतमिदं तात त्वत्सकाशाच्छृणोम्यहम् ॥ एकस्य बहुभिः सार्धं शत्रुभिस्तैर्भहारथैः ५ विपरीतमहं मन्ये मंदभाग्यं  
सुतं प्रति ॥ यत्रावध्यंत समरे सात्वतेन महारथाः ६ एकस्य हि न पर्याप्तं तस्यैव तस्य संजय ॥ कुद्धस्य युयुधानस्य सर्वेतिष्ठंतु पांडवाः ७ निर्जित्य समरे द्रोणं कृति  
नं चित्रयोधिनम् ॥ यथापशुगणांसि हस्तद्वंद्वं तासु तान्मम ८ कृतवर्मादिभिः शूरैर्यत्तैर्बहुभिराहवे ॥ युयुधानो न शकितो हंतुं यत्पुरुषर्षभः ९ नैतदीदृशं कंयुद्धं  
कृतवांस्तत्र फाल्गुनः ॥ यादृशं कृतवान्युद्धं शिनेर्नृपामहायशः १० ॥ संजय उवाच ॥ तव दुर्मित्रिते राजन् दुर्योधनकृतेन च ॥ शृणुष्व अवहितो भूत्वा यत्ते वक्ष्या  
मि भारत ११ तेषु नः संन्यवर्तत कृत्वा संशप्तकामिथः ॥ परां युद्धे मर्तिकूरां तव पुत्रस्य शासनात् १२

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० दुर्योधनस्य कृतेन कर्मणा ११ मर्तिकृत्वेत्यन्वयः १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ वामनस्य यमोपवाहस्य । 'चंद्राः कांतशिरोमीवानी चस्कंधामनस्विनः । व्यूढोरस्काः सुनिश्चिता वामनान्वयजागजाः ।  
सुप्रतीकस्य ईशोपवाहस्य । 'सुविमलमहाशीर्षाजीमूतसदृशप्रमाः ॥ प्रभूतहस्ता बलिनः सुप्रतीककुलोद्भवाः ॥ महापद्मस्य कुमुदस्य कुले । 'चंद्राः सभायतत्त्वक्काः पुबद्धा बलिनोऽपि च ॥ महापद्मान्वय  
त्रीणि सादिसहस्राणि दुर्योधनपुरोगमाः ॥ शककां वोजवाह्रीकायवनाः पारदास्तथा १३ कुलिंदास्तंगणां वष्टाः पैशाचाश्च सर्ववराः ॥ पार्वतीयाश्च राजेद्रकुद्धां पा  
षाणपाणयः १४ अभ्यद्रवंत शैनेयं शलभाः पावकं यथा ॥ युक्ताश्च पार्वतीयानां रथाः पाषाणयोधिनाम् १५ शूराः पंचाशताराजन् शैनेयं समुपाद्रवन् ॥ ततो रथस  
हस्रेण महारथशतेन च १६ द्विरदानां सहस्रेण द्विसहस्रे श्ववाजिभिः । शरणाणि मुंचंतो विविधानि महारथाः १७ अभ्यद्रवंत शैनेयमसंख्येयाश्च पतयः ॥ तां  
श्च संचोदयन् सर्वान् प्रतैनमिति भारत १८ दुःशासनो महाराजसात्यकिं पर्यवारयत् ॥ तत्राहुतमपश्याम शैनेयचरितं महत् १९ यदेको बहुभिः सार्धं मसंभ्रांतमयु  
ध्यत ॥ अवधी चरथानीकं द्विरदानां च तद्दलय २० सादिनश्चैव तान्सर्वान् दस्यूनपि च सर्वशः ॥ तत्र च कैर्विमाथितैर्भगैश्च परमायुधैः २१ अक्षैश्च बहुधा भगैरी  
षादंडकबंधुरैः ॥ कुंजरैर्मथितैश्चापि ध्वजैश्च विनिपातितैः २२ दर्पभिश्च तथाऽनीकैर्व्यवकीर्णवसुंधरा ॥ स्रग्भिराभरणैर्वस्त्रैरनुकर्षैश्च मारिष २३ संछन्नावसु  
धातत्र यौर्ग्रहैरिव भारत ॥ गिरिरूपधराश्चापि पतिताः कुंजरोत्तमाः २४ अंजनस्य कुले जाता वामनस्य च भारत ॥ सुप्रतीककुले जाता महापद्मकुले तथा २५ ऐ  
रावतकुले चैव तथाऽन्येषु कुलेषु च ॥ जातादंतिदराराजन् शेरते बहवो हताः २६ वनायुजान् पार्वतीयान् कां वोजान् बालिहकानपि ॥ तथा हयवराजराजत्रिजघ्रेत  
त्रसात्यकिः २७ नानादेशसमुत्थांश्च नानाजातींश्च दंतिनः ॥ निजघ्रेत शैनेयः शतशोऽथ सहस्रशः २८ तेषु प्रकाल्यमानेषु दस्यून् दुःशासनोऽज्जवीत् ॥ निवर्त  
ध्वमधर्मज्ञायुध्यध्वं किं सृतेनवः २९ तांश्चातिभग्नान्संप्रेक्ष्य पुत्रो दुःशासनस्तद ॥ पाषाणयोधिनः शूरान् पार्वतीयान् चोदयत् ३० अश्मयुद्धेषु कुशलैर्नैतज्जाना  
तिसात्यकिः ॥ अश्मयुद्धमजानंतं हतैर्न युद्धकामुकम् ३१ तथैव कुरवः सर्वे न हन्युद्धविशारदाः ॥ अभिद्रवत माभैष्ठनवः प्राप्स्यति सात्यकिः ३२ तेषां पार्वतीया  
राजानः सर्वे पाषाणयोधिनः ॥ अभ्यद्रवंत शैनेयं राजानपि वमंत्रिणः ३३ ततो गजशिरः प्रख्येरुपलैः शैलवासिनः ॥ उद्यतैर्युयुधानस्य पुरतस्तस्य पुराहवे ३४  
क्षेपणीयैस्तथाऽप्यन्ये सात्वतस्य वधैषिणः ॥ चोदितास्तव पुत्रेण सर्वतोरु रुधुर्दिशः ३५ तेषां आपततामेव शिलायुद्धं चिकीर्षताम् ॥ सात्यकिः प्रतिसंवायानि  
शितान् प्राहिणोच्छरान् ३६ तामश्मयुद्धं तु मुलां पार्वतीयैः समीरिताम् ॥ चिच्छेदोरभसं काशैर्नाराचैः शिनिपुंगवः ३७ तैरश्मचूर्णैर्दीप्यद्भिः स्वद्योतानामिव वज्रैः ॥  
प्रायः सैन्यान्वहन्त्यं तहाहाभूतानि मारिष ३८ महागजयुद्धमियागजाः २९ श्वेतवालनखाः शूराः श्वेतत्वक्का महाबलाः ॥ उदग्रावर्षंत श्वगजाः ऐरावतोद्भवाः ॥ अन्येषु कुलेषु पुंढरीकपु  
ष्पवंतसंविमौभीयेषु । 'स्थिराः स्थूलशिरोदंतिभिः शंका बलिनोऽपि च ॥ शुक्लवर्णनखाः शूराः पुंढरीकोद्भवा गजाः ॥ इषामत्वद्दशनाश्च डालंबोष्ठाश्च रुदशर्णाः ॥ पीनायताननकराः पुष्पदंतोद्भवा  
गजाः ॥ मंडलाकृतयः शूराः सुवर्माणः सुदर्शनाः ॥ पीनायताः स्याः पीतामाः सार्धं भौमकुलोद्भवाः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ क्षेपणीयैः शस्त्रैः ३५ । ३६ । ३७ । ३८



ततः पंचशतं शूराः समुद्यतमहाशिलाः ॥ निकृताहवोराजन्निपेतुर्ध्वरातले ३९ पुनर्दशशताश्चान्येशतसाहस्रिणस्तथा ॥ सोपलैर्बाहुभिश्छिन्नैः पेतुरप्राप्यसा  
त्यकिं ४० पाषाणयोधिनः शूरान्यतमानानवस्थितान् ॥ न्यवधीद्वहुसाहस्रास्तदद्भुतमिवाभवत् ४१ ततः पुनर्व्यात्तमुखास्तेऽश्मवृष्टोः समंततः ॥ अयोहस्ताः  
शूलहस्तादरदास्तंगणाः खसाः ४२ लंपाकाश्चकुलिंदाश्चचिक्षिपुस्तांश्चसात्यकिः ॥ नाराचैः प्रतिचिक्षिच्छेदप्रतिपत्तिविशारदः ४३ अद्रीणांभिद्यमानानामं  
तरिक्षेशितैः शरैः ॥ शब्देन प्राद्रवन्संख्येरथाश्वगजपत्तयः ४४ अश्मचूर्णैरवाकीर्णामनुष्यगजवाजिनः ॥ नाशकुवन्नवस्थातुं भ्रमरैरिव दंशिताः ४५ हताशिष्टाः  
सरुधिराभिन्नमस्तकपिंडिकाः ॥ कुंजरावर्जयामासुर्युयुधानरथंतदा ४६ ततः शब्दः समभवत्तवसैन्यस्यमारिष ॥ माधवेनार्थमानस्यसागरस्येवपर्वणि ४७ तं  
शब्दंतुमुलंश्रुत्वाद्रोणोयंतारमब्रवीत् ॥ एषमूतरणंकुद्धः सात्वतानामिहारथः ४८ दारयन्बहुधासैन्यंरणेचरतिकालवत् ॥ यत्रैषशब्दस्तुमुलस्तत्रमूतरस्थेनय  
४९ पाषाणयोधिभिर्नूनंयुयुधानः समागतः ॥ तथाद्विरथिनः सर्वेह्रियंतेविद्वतैर्हयैः ५० विशस्त्रकवचारुणास्तत्रतत्रपतंतित्च ॥ नशकुवंतियंतारः संयंतुं तुमुलेह  
यान् ५१ इत्येतद्वचनं श्रुत्वाभारद्वाजस्यसारथिः ॥ प्रत्युवाचततोद्रोणं सर्वशस्त्रभृतांवरम् ५२ सैन्यंद्रवतिचायुष्मन्कौरवेयंसमंततः ॥ पश्ययोधानरणेभग्न  
न्धावतोवैततस्ततः ५३ इमेचसंहताः शूराः पंचालाः पांडवैः सह ॥ त्वामेवहिजिघांसंत आद्रवंतिसमंततः ५४ अत्रकार्यं समाधत्स्वप्राप्तकालमरिदम् ॥ स्थानेवा  
ममनेवापिदूरंयातश्चसात्यकिः ५५ तथैवंवदतस्तस्यभारद्वाजस्यसारथेः ॥ प्रत्यदृश्यतर्शनेयोनिप्रन्वहुविधान्तरथान् ५६ तेवध्यमानाः समरेयुयुधानेनता  
वकाः ॥ युयुधानरथं त्यक्त्वाद्रोणानीकायदुद्बुधुः ५७ यैस्तुदुःशासनः सार्धरथैः पूर्वम्यवर्तत ॥ तेभीतास्त्वम्यधावंतसर्वेद्रोणरथंप्रति ५८ ॥ इतिश्रमिहाभार  
द्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिसात्यकिप्रवेशेएकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ५१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ दुःशासनरथं दृष्ट्वासमीपेपर्यवस्थितम् ॥  
भारद्वाजस्ततोवाक्यं दुःशासनमथाब्रवीत् १ दुःशासनरथाः सर्वेकस्माच्चैतेप्रविद्वताः ॥ कच्चित्क्षेमंतुनृपतेः कच्चिज्जीवति सैधवः २ राजपुत्रोभवानत्रराजश्चाता  
महारथः ॥ किमर्थं द्रवतेयुद्धेयौवराज्यमवाप्यहि ३ दासीजितासिद्यूतं त्वं यथाकामचरीभव ॥ वाससांवाहिकाराज्ञोभ्रातुर्ज्येष्ठस्यमेभव ४ नसंतिपतयः सर्वेते  
ऽद्यषट्पतिलैः समाः ॥ दुःशासनैवंकस्मात्त्वंपूर्वमुक्त्वापलायसे ५ स्वयंवैरमहत्कृत्वापंचालैः पांडवैः सह ॥ एकंसात्यकिमासाद्यकथंभीतोऽसिसंयुगे ६ नजानीषे  
पुरात्वंतुगृह्णन्नक्षान्दुरोदरं ॥ शराह्येतेभविष्यंतिदारुणाशीविषोपमाः ७

॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥

॥ ५ ॥ दुःशासनरथमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

1149

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

अप्रियाणां हि वचसां पांडवस्य विशेषतः ॥ द्रौपद्याश्च परिक्रेशस्त्वन्मूलोऽह्यभवत्पुरा ८ कतेमानश्च दर्पश्च कतेवीर्यकगर्जितम् ॥ आशीविषसमान्पार्थान्कोपयि  
त्वाकयास्यसि ९ शोच्येयं भारतीसे नाराज्यं चैव सुयोधनः ॥ यस्य त्वं कर्कशो भ्राता पलायनपरायणः १० ननु नाम त्वया वीरदीर्यमाणा भयार्दिता ॥ स्वबाहुबल  
मास्थाय रक्षितव्या ह्यनीकिनी ११ सत्वमद्यरणं हि त्वाभीतो हर्षयसे परान् ॥ विद्रुते त्वयि सैन्यस्य नायकेशत्रुमुदन १२ कोऽन्यः स्यास्यतिसंग्रामे भीतो भीते व्य  
पाश्रये ॥ एकेन सात्वतेनाद्युध्यमानस्य तेन वै १३ पलायने तव मतिः संग्रामाद्विप्रवर्तते ॥ यदा गांडीवधन्वानं भीमसेनं च कौरव १४ यमौ वायुधिद्रष्टाऽसित  
दा त्वं किं करिष्यसि ॥ युधिफालगुनबाणानां सूर्याग्निसमवर्चसाम् १५ न तुल्याः सात्यकिशरायेषां भीतः पलायसे ॥ त्वरितो वीरगच्छ त्वंगाधार्युदरमाविश १६  
पृथिव्यां धावमानस्य नान्यत्पश्यामि जीवनम् ॥ यदि तावत्कृता बुद्धिः पलायनपरायणा १७ पृथिवीधर्मराजा यशमेनैव प्रदीयताम् ॥ यावत्फालगुननाराचा  
निर्मुक्तोरगसन्निभाः १८ नाविशंति शरीरं ते तावत्संशम्य पांडवैः ॥ यावत्ते पृथिवीपार्था इत्वा भ्रातृशतरणे १९ नाक्षिपंति महात्मानस्तावत्संशम्य पांडवैः ॥  
यावन्नकुद्व्यते राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः २० कृष्णश्च समरश्चाधीतावत्संशम्य पांडवैः ॥ यावद्भीमो महाबाहुर्विगाह्यमहर्तोचमुम् २१ सोदरांस्तेन गृह्णाति ताव  
त्संशम्य पांडवैः ॥ पूर्वमुक्तश्च ते भ्राता भीष्मेणासौ सुयोधनः २२ अजेयाः पांडवाः संख्येसौम्यसंशम्यतैः सह ॥ न च तत्कृतवान्मंदस्तव भ्राता सुयोधनः २३ स  
युद्धे धृतिमास्थाय यतो युध्यस्व पांडवैः ॥ तवापिशोणितं भीमः पास्यतीति मया श्रुतम् २४ तच्चाप्यवितथं तस्य तत्तथैव भविष्यति ॥ किं भीमस्य न जानासि वि  
क्रमं त्वं सुबालिश २५ यत्त्वया वैरमारब्धं संयुगे प्रपलायिना ॥ गच्छ तूर्णरथेनैव यत्र तिष्ठति सात्यकिः २६ त्वया हीनं बलं ह्येतद्विद्रविष्यति भारत ॥ आत्मारथ्यो  
धयरणे सात्यकिं सत्यविक्रमम् २७ एवमुक्तस्तव सुतो नाब्रवीत्किंचिदप्यसौ ॥ श्रुतं चाश्रुतवत्कृत्वा प्रायाद्येन स सात्यकिः २८ सैन्येन महता युक्तो म्लेच्छानामनि  
वर्तिनाम् ॥ आसाद्य चरणे यतो युयुधानमयोधयत् २९ द्रोणोऽपिरथिनां श्रेष्ठः पंचालान् पांडवांस्तथा ॥ अभ्यद्रवत संकुद्धो जवमास्थाय मध्यमम् ३० प्रवि  
श्य चरणे द्रोणः पांडवानां वरूथिनीम् ॥ द्रावयामास योधान्वैशतशोऽथ सहस्रशः ३१ ततो द्रोणो महाराजनाम विश्राव्य संयुगे ॥ पांडुपांचालमत्स्यानां प्रचक्रे  
कदनं महत् ३२ तं जयंत मनीकानि भारद्वाजं ततस्ततः ॥ पांचालपुत्रोऽपुतिमान् वीरकेतुः समभ्ययात् ३३ स द्रोणं पंचभिर्विद्धाशरैः सन्नतपर्वभिः ॥ ध्वजमेकेन  
विब्याध सारथिं चास्य सप्तभिः ३४ तत्राहुतं महाराज दृष्टवानस्मि संयुगे ॥ यद्द्रोणो रभसं युद्धे पांचाल्यं नाभ्यवर्तत ३५ सन्निरुद्धं रणे द्रोणं पंचालावीक्ष्य मारिष ॥  
आवतुः सर्वतो राजन् धर्मपुत्रजयैषिणः ३६

100 - 100 - 100 - 100 - 100 - 100 - 100 - 100



तेशरैरग्निसंकाशैस्तोमैश्चमहाधनैः ॥ शस्त्रैश्चविविधैराजन्द्रोणमेकमवाकिरन् ३७ निहत्यतान्वाणगणैर्द्रोणोराजन्समंततः ॥ महाजलधरान्नव्योभिमातरि  
 श्वेवचावभौ ३८ ततःशरंमहाघोरंसूर्यपावकसन्निभम् ॥ संदधेपरवीरघ्नोवरिकेतोरथंप्रति ३९ सभित्त्वातुशरोराजन्पांचालकुलनंदनम् ॥ अभ्यगाद्धरणीं  
 तूर्णलोहिताद्रोणंज्वलिन्नव ४० ततोपतद्रथातूर्णपांचालकुलनंदनः ॥ पर्वताग्रादिवमहांश्वपकोवायुपीडितः ४१ तस्मिन्हतेमहेष्वासेराजपुत्रेमहाबले ॥  
 पंचालास्त्वरिताद्रोणंसमंतात्पर्यवारयन् ४२ चित्रकेतुःसुधन्वाचचित्रवर्माचभारत ॥ तथाचित्ररथश्चैवभ्रातुर्व्यसनकर्षिताः ४३ अभ्यद्रवंतसहिताभारद्वा  
 जंयुयुत्सवः ॥ मुंचंतःशरवर्षाणितपांतेजलदाइव ४४ सवध्यमानोबहुधाराजपुत्रैर्महारथैः ॥ क्रोधमाहारयतेषामभावायद्विजर्षभः ४५ ततःशरमयंजालंद्रो  
 णस्तेषामवासृजत् ॥ तेहन्यमानाद्रोणस्यशरैराकर्णचोदितैः ४६ कर्तव्यंनाभ्यजानन्वैकुमाराराजसतम ॥ तान्विमूढानरणेद्रोणःप्रहसन्निवभारत ४७  
 व्यश्मसूतरथांश्चक्रेकुमारान्कुपितोरणे ॥ अथापरैःसुनिशितैर्मल्लैस्तेषामहायशाः ४८ पुष्पाणीवविचिन्वान्हसोतमांगान्यपातयत् ॥ तेरथेभ्योहताःपेतुःक्षि  
 तौराजन्सुवर्चसः ४९ देवासुरेपुरायुद्धेयथादैतेयदानवाः ॥ तान्निहत्यरणेराजन्भारद्वाजःप्रतापवान् ५० कार्मुकंभ्रामयामासहेमपृष्ठदुरासदम् ॥ पंचालान्निहतान्  
 दृष्ट्वादेवकल्पान्महारथान् ५१ दृष्ट्युग्रांशुशोदिग्रोनेत्राभ्यांपातयन्जलम् ॥ अभ्यवर्ततसंग्रामेकुदोद्रोणरथंप्रति ५२ ततोहाहेतिसहस्रानादःसमभवन्पृथक् ॥  
 पांचाल्येनरणेदृष्ट्वाद्रोणमावारितंशरैः ५३ सच्छाद्यमानोबहुधापार्षतेनमहात्मना ॥ नविव्यथेततोद्रोणःस्मयन्नेवान्वयुध्यत ५४ ततोद्रोणंमहाराजपांचाल्यः  
 क्रोधमूर्छितः ॥ आजघानोश्चिकुदोनवत्यानतपर्वणाम् ५५ सगाढविद्धोबलिनाभारद्वाजोमहायशाः ॥ निषसादरथोपस्थेकश्मलंचजगामह ५६ तंवेतथा  
 गतंदृष्ट्वादृष्ट्युग्रांशुःपराक्रमी ॥ चापमुत्सृज्यशीघ्रंतुअसिजग्राहवीर्यवान् ५७ अवब्रुत्यरथाच्चापित्वरितःसमहारथः ॥ आरुरोहरथंतूर्णभारद्वाजस्यमारिष ५८  
 हर्तुमिच्छन्शिरःकायात्क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ प्रत्याश्वस्तस्ततोद्रोणोघनुर्यह्यमहारवम् ५९ आसन्नमागतंदृष्ट्वादृष्ट्युग्रांशुःजिघांसया ॥ शरैर्वैतस्तिकैराजन्वि  
 व्याधासन्नवेणिभिः ६० योधयानासत्समरेधृष्ट्युग्रांमहारथम् ॥ तेहिर्वैतस्तिकानामशराआसन्नयोधिनः ६१ द्रोणस्यविहिताराजन्वैधृष्ट्युग्रांमाक्षिणोत् ॥  
 सवध्यमानोबहुभिःसायकैस्तैर्महाबलः ६२ अवब्रुत्यरथात्तूर्णभग्नवेगःपराक्रमी ॥ आरुह्यस्वरथंवीरःप्रसृज्यचमहद्वनुः ६३ विव्याधसमरेद्रोणंदृष्ट्युग्रांमहा  
 रथः ॥ द्रोणश्चापिमहाराजशरैर्विव्याधपार्षतम् ६४ तदहुतमभूद्युद्धंद्रोणपांचालयोस्तदाः ॥ त्रैलोक्यकाक्षिणोरासीच्छक्रप्रह्लादयोरिव ६५ मंडलानिवि  
 चित्राणियमकानीतराणिच ॥ चरंतौयुद्धमार्गज्ञौततक्षत्ररथेषुभिः ६६

५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६

६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकावांद्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततोदुःशासनइति १ । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

मोहयंतोमनास्त्राजौयोधानांद्रोणपार्षतौ ॥ मृजंतौशरवर्षाणिवर्षास्त्रिववलाहकौ ६७ छादयंतौमहात्मानौशरैर्व्योमदिशोमहीम् ॥ तदहुतंतयोर्युद्धंभूतसं  
 घाह्यपूजयन् ६८ क्षत्रियाश्चमहाराजयेचान्येतवसैनिकाः ॥ अवश्यंसमरेद्रोणोदृष्ट्युग्रांनसंगतः ६९ वशमेप्यतिनोराजन्पंचालाहतिबुकुशुः ॥ द्रोणस्तुत्वं  
 रितोयुद्धेदृष्ट्युग्रांस्यसारथेः ७० शिरःप्रच्यावयामासफलंपकृतरोरिव ॥ ततस्तुप्रहृतावाहाराजस्तस्यमहात्मनः ७१ तेषुप्रद्रवमाणेषुपंचालान्सृजयांस्तथा ॥  
 अयोधयद्रणेद्रोणस्तत्रतत्रपराक्रमी ७२ विजित्यपांडुपंचालान्भारद्वाजःप्रतापवान् ॥ स्वंग्रहंपुनरास्थायस्थितोऽभवदरिदमः ॥ नचैनंपांडवायुद्धेजेतुमु  
 त्सेहिरेप्रभो ७३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशेद्रोणपराक्रमेद्वाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥  
 संजयउवाच ॥ ततोदुःशासनोराजन्शैनेयंसमुपाद्रवत् ॥ किरन्शरसहस्राणिपृजैर्यद्ववृष्टिमान् १ सविद्धासात्यकिंषष्ठ्यातथाषोडशभिःशरैः ॥ नाकंपय  
 त्स्थितंयुद्धेनैनाकमिवपर्वतम् २ तंतुदुःशासनःशूरसायकैरावृणोदृशम् ॥ रथघातेनमहतानानादेशोद्भवेनच ३ सर्वतोभरतश्रेष्ठविसृजन्सायकान्बहून् ॥  
 पर्जन्यइवघोषेणनादयन्वैदिशोदश ४ तमापतंतमालोक्यसात्यकिःकौरवरणे ॥ अभिहृत्यमहाबाहुश्छादयामाससायकैः ५ तेच्छाद्यमानावाणौघैर्दुःशासनपु  
 रोगमाः ॥ प्राद्रवन्समरेभीतास्तवसैन्यस्यपश्यतः ६ तेषुद्रवत्सुरार्जद्रुपुत्रोदुःशासनस्तव ॥ तस्थौव्यपेतभीराजन्सात्यकिंचार्दयच्छरैः ७ चतुर्भिर्वीजि  
 नस्तस्यसारथिचित्रिभिःशरैः ॥ सात्यकिंचशतेनाजौविद्धानादमुमोचसः ८ ततःकुदोमहाराजमाधवस्तस्यसंयुगे ॥ रथंसूतंघ्वजंतंचचक्रेऽदृश्यमजिह्वैः  
 ९ सतुदुःशासनंशूरसायकैरावृणोदृशम् ॥ सशंकंसमनुप्राप्तमूर्णनाभिरिवोर्णया १० त्वरन्समावृणोद्वाणैर्दुःशासनमभिजित् ॥ दृष्ट्वादुःशासनंराजातथाशर  
 शताचितम् ११ त्रिगतींश्चोदयामासयुयुधानरथंप्रति ॥ तेऽगच्छन्युयुधानस्यसमीपंकूरकर्मणः १२ त्रिगतीनांत्रिसाहस्रारथायुद्धविशारदाः ॥ तेतुनंरथ  
 वंशेनमहतापर्यवारयन् १३ स्थिरांरुत्वामर्तियुद्धेभूत्वासंशतकामिथः ॥ तेषामपततांयुद्धेशरवर्षाणिमुंचताम् १४ योधानंपंचशतान्मुखानग्न्यानीकेव्यपो  
 धयत् ॥ तेषुपतन्निहतास्तूर्णैर्गिनिप्रवरसायकैः १५ महामारुतवेगेनभग्नाइवनगाहुमाः ॥ नागैश्चबहुधाच्छिन्नैर्ध्वजैश्चैवविशांपते १६ हयैश्चकनकापीडैःप  
 तितैस्तत्रमेदिनी ॥ शैनेयशरसंकृतैःशोणितौघपरिभुतैः १७ अशोभतमहाराजकिंशुकैरिवपुष्पितैः ॥ तेवध्यमानाःसमरेयुयुधानेनतावकाः १८ त्रातारंना  
 ध्यगच्छंतपंकमग्नाइवदिपाः ॥ ततस्तेपर्यवर्तंतसर्वेद्रोणरथंप्रति १९ भयात्पतगराजस्यगतीनीवमहोरगाः ॥ हत्वापंचशतान्योधाऽऽरुराशोविषोपभैः २०



प्रायात्सशनकैर्वीरोधनंजयरथंप्रति ॥ तंप्रयातंनरश्रेष्ठपुत्रोदुःशासनस्तव २१ विव्याधनवभिस्तूर्णशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ सतुतंप्रतिविव्याधपंचभिर्निशितैः  
शरैः २२ रुक्मपुत्रैर्महेष्वासोगार्धपत्रैराजिह्वैः ॥ सात्यकिंतुमहाराजप्रहसन्निवभारत २३ दुःशासनस्त्रिभिर्विद्धापुनर्विव्याधपंचभिः ॥ शैनेयस्तवपुत्रंतु  
त्वापंचभिराशुगैः २४ धनुश्चास्यरणेछित्वाविस्मयन्नर्जुनंययौ ॥ ततोदुःशासनःकुद्वोदृष्टिर्वीरायगच्छते २५ सर्वपारसर्वोशक्तिविससर्जजिघांसया ॥ तांतु  
शक्तितदाघोरांतवपुत्रस्यसात्यकिः २६ चिच्छेदशतधाराजनिशितैःकंकपत्रिभिः ॥ अथान्यद्वनुरादायपुत्रस्तवजनेश्वर २७ सात्यकिंचशरैर्विद्धासिंहना  
दंननर्दह ॥ सात्यकिस्तुरणेकुद्वोमोहयित्वासुतंतव २८ शरैरग्निशिखाकारैराजघानस्तनान्तरे ॥ त्रिभिरेवमहाभागःशरैःसन्नतपर्वभिः २९ सर्वायसैस्तीक्ष्णव  
क्रैःपुनर्विव्याधचाष्टभिः ॥ दुःशासनस्तुविशत्यासात्यकिंप्रत्यविध्यत ३० सात्वतोऽपिमहाराजतंविव्याधस्तनान्तरे ॥ त्रिभिरेवमहाभागःशरैःसन्नतपर्वभिः ३१  
ततोऽस्यवाहान्निशितैःशरैर्जघ्नेमहारथः ॥ सारथिंचसुसंकुद्धःशरैःसन्नतपर्वभिः ३२ धनुरेकेनभलेनहस्तावापंचपंचभिः ॥ ध्वजंचरथशक्तिंचभलान्यांपरमा  
स्त्रवित् ३३ चिच्छेदविशिखैस्तीक्ष्णैस्तथोभौपार्णिसारथी ॥ सछिन्नधन्वाविरथोदताश्वोहतसारथिः ३४ त्रिगर्तसेनापतिनास्वरथेनापवाहितः ॥ तमभि  
दृत्यशैनेयोमुहूर्तमिवभारत ३५ नजघानमहाबाहुर्भीमसेनवचःस्मरन् ॥ भीमसेनेनतुवधःसुतानांतवभारत ३६ प्रतिज्ञातःसभामध्येसर्वेषामेवसंयुगे ॥ ततो  
दुःशासनंजित्वासात्यकिःसंयुगेप्रभो ॥ जगामत्वरितोराजन्येनयातोधनंजयः ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशेदुःशासन  
पराजयेत्रयोर्विशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कितस्याममसेनायांनासन्केचिन्महारथाः ॥ येतथासात्यकिर्यातंनैवाग्नत्राप्यवार  
यन् १ एकोहिसमरेकर्मकृतवान्सत्यविक्रमः ॥ शक्रतुल्यबलियुद्धेमहेद्रोदानवेष्टिव २ अथवाशून्यमासीत्तद्येनयातःससात्यकिः ॥ इतभूयिष्ठमथवायेनयातः  
ससात्यकिः ३ यत्कृतंवृष्णिवीरेणकर्मशंससिमेरणे ॥ नैतदुत्सहतेकर्तुंकर्मशक्रोऽपिसंजय ४ अश्रद्धेयमर्चित्यंचकर्मतस्यमहात्मनः ॥ वृष्णंधकप्रवीरस्यश्रुत्वा  
मेव्यथितमनः ५ नसंतितस्मात्पुत्रामेयथासंजयभापसे ॥ एकोवैबहुलाःसेनाःप्राप्तुद्रात्सत्यविक्रमः ६ कथंचयुध्यमानानामपक्रांतोमहात्मनाम् ॥ एकोबहू  
नांशैनेयस्तन्ममाचक्ष्वसंजय ७ ॥ संजय उवाच ॥ राजन्सेनासमुद्योगेरथनागाश्वपतिमान् ॥ तुमुलस्तवसैन्यानांयुगांतसदृशोऽभवत् ८ आहुतेषुसमुहेषुतव  
सैन्यस्यमानद ॥ नाभ्रुल्लोकेसमःकश्चित्समूहइतिमेमतिः ९ तत्रदेवास्त्वभाषंतचारणाश्चसमागताः ॥ एतदंताःसमूहावैभविष्यन्तिमहीतले १०

कशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ॥ ॥ कितस्यामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

नचवैतादृशोव्यूहआसीत्कश्चिद्विशिष्टः ॥ यादृग्जयद्रथवधेद्रोणेनाविहितोऽभवत् ११ चंडवातविभिन्नानांसमुद्राणामिवस्वनः ॥ रणेऽभवद्बलौघानामन्योन्य  
मभिधावताम् १२ पार्थिवानांसमेतानांवहून्यासन्नरोतम ॥ त्वंद्वलेपांडवानांचसहस्राणिशतानिच १३ संख्यानांप्रवीराणांसमरेदृढकर्मणाम् ॥ तत्रासीत्सुम  
हाशब्दस्तुमुलोलोमहर्षणः १४ अथाक्रंदद्भीमसेनोदृष्टुमश्वमारिष ॥ नकुलःसहदेवश्चधर्मराजश्चपांडवः १५ आगच्छतप्रहरतदुतंविपरिधावत ॥ प्रविष्टा  
वरिसेनांहिवीरौप्राधवपांडवौ १६ यथासुखेनगच्छेतांजयद्रथवधंप्रति ॥ तथाप्रकुरुतक्षिप्रमितिसेन्यान्यचोदयन् १७ तयोरभावेकुरवःकृतार्थाःस्युर्वयंजि  
ताः ॥ तेयूयंसहिताभूत्वानूर्णमेवबलार्णवम् १८ क्षोमयध्वंमहावेगाःपवनःसागरंयथा ॥ भीमसेनेनतेराजन्पांचाल्येनचनोदिताः १९ आजघ्नुःकौरवान्संख्ये  
त्यक्त्वाऽसूनात्मनःप्रियान् ॥ इच्छंतोनिधनंयुद्धेशस्त्रैरुतमतेजसः २० स्वर्गेष्वोमित्रकार्येनाभ्यनंदंतजीवितम् ॥ तथैवतावकाराजन्प्रार्थयंतोमहद्यशः २१  
आर्यायुद्धेमतिरुत्वायुद्धायैवावतस्थिरे ॥ तस्मिन्सुतुमुलेयुद्धेवर्तमानेभयादहे २२ जित्वासर्वाणिसैन्यानिप्रायात्सात्यकिर्जुनम् ॥ कवचानांप्रभास्तत्रसूर्य  
श्मिविराजिताः २३ दृष्टीःसंख्येसैनिकानांप्रतिजघ्नुःसंयंततः ॥ तथाप्रयत्नानानांपांडवानांमहात्मनाम् २४ दुर्योधनोमहाराजव्यगाहतमहद्वलम् ॥ सस  
न्निपातस्तुमुलस्तेषांतस्यचभारत २५ अभवत्सर्वभूतानामभावकरणोमहान् ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तथायातेषुसैन्येषुतथाकृच्छ्रगतःस्वयम् २६ काञ्चिदुर्योध  
नःसूतनाकार्षीत्पृष्ठतोरणम् ॥ एकस्यचबहूनांचसन्निपातोमहादवे २७ विशेषतो नरपतेर्विषमःप्रतिभातिमे ॥ सोऽत्यंतसुखसंहृदोलक्ष्म्यालोकस्यचेश्वरः २८  
एकोबहून्समासाद्यकच्चिन्नासीत्पराङ्मुखः ॥ संजय उवाच ॥ राजन्संश्रान्माश्चर्यंतवपुत्रस्यभारत २९ एकस्यबहुभिःसार्धंशृणुष्वगदतोमम ॥ दुर्योधनेनसम  
रेषुतनापांडवीरणे ३० नलिनीद्विरदेनेवसमंतात्प्रतिलोडिता ॥ ततस्तांप्रहितासेनादृष्ट्वापुत्रेणतेनृप ३१ भीमसेनपुरोगास्तंपंचालाःसमुपाद्रवन् ॥ सभीमसे  
नंदशभिःशरैर्विव्याधपांडवम् ३२ त्रिभिस्त्रिभिर्यमौवीरौधर्मराजंचसप्तभिः ॥ विराट्द्रुपदोषाद्विःशतेनचशिखंडिनम् ३३ दृष्टुमंचविशत्याद्रौपदेयांस्त्रिभिस्त्रि  
भिः ॥ शतशश्चापरान्योधान्सद्विपांश्चरथानरणे ३४ शरैरवचकर्तोऽग्रेःकुद्वोऽस्तकद्वयप्रजाः ॥ नसंदधन्विमुंचन्वामंडलीकृतकार्मुकः ३५ अदृश्यतरिपून्निग्राच्छि  
क्षयाऽस्त्रबलेनच ॥ तस्यतान्निघ्नतःशत्रून्हेमपृष्ठमहद्वनुः ३६ अजस्रमंडलीभूतंददृशुःसमरेजनाः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाभलान्यामच्छिनद्वनुः ३७ तवपु  
त्रस्यकौरव्ययतमानस्यसंयुगे ॥ विव्याधचैनंदशभिःसम्यगस्तैःशरोत्तमैः ३८ वर्मचाशुसमासाद्यतेभिस्त्वाक्षितिमाविशन् ॥ ततःप्रमुदिताःपार्थाःपरिवनुर्यु  
धिष्ठिरम् ३९ यथावृत्रवधेदेवाःपुराशक्रमहर्षयः ॥ ततोऽन्यद्वनुरादायतवपुत्रःप्रतापवान् ४०



४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अपराह्वयति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

म.भा.टी.

॥१२॥

तिष्ठतिष्ठेति राजानं ब्रुवन्पांडवमभ्ययात् ॥ तमायां तमाभिप्रेक्ष्य तव पुत्रं महामृधे ४१ प्रत्युद्ययुः समुदिताः पंचालाजयगृदिनः ॥ तान् द्रोणः प्रतिजग्राह परीप्सन्  
युधिपांडवम् ४२ चंडवातो दुतान्मेघान्गिरिं बुभुक्षु यथा ॥ तत्र राजन्महानासीत्संग्रामोलोमहर्षणः ४३ पांडवानां महाबाहोतावकानां च संयुगे ॥ रुद्रस्या  
क्रीडसदृशः संहारः सर्वदेहीनाम् ४४ ततः शब्दो महानासीत्पुनर्येन धनं जयः ॥ अतीव सर्वशब्देभ्योलोमहर्षकरः प्रभो ४५ अर्जुनस्य महाबाहोतावकानां च धन्वि  
नाम् ॥ मध्ये भारतसैन्यस्य माधवस्य महारणे ४६ द्रोणस्यापि परैः सार्वभौमहृद्वारे महारणे ॥ एवमेव क्षयो वृत्तः पृथिव्यां पृथिवीपते ॥ कुद्रेऽर्जुने तथा द्रोणे साव  
ते च महारथे ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशे संकुलयुद्धे चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ७ ॥  
॥ संजय उवाच ॥ अपराह्मे महाराज संग्रामः सुमहान्भूत् ॥ पर्जन्यसमनिर्घोषः पुनर्द्रोणस्य सोमकैः १ शोणाश्वं रथमास्थाय नरवीरः समाहितः ॥ समरेऽभ्यद्रवत्पांडु  
ज्वमास्थाय मध्यमम् २ तव प्रियहिते युक्तो महेश्वासो महाबलः ॥ चित्रपुंखैः शितैर्बाणैः कलशोत्तमसंभवः ३ वरान्वरान्द्वयोधानां विचिन्वन्निवभारत ॥ आक्रीड  
तरणे राजन् भारद्वाजः प्रतापवान् ४ तमभ्यायाद्बृहत्क्षत्रके कयानां महारथः ॥ भाटूणां नृपपंचानां श्रेष्ठः समरकर्कशः ५ विमुंचन्विशिखां स्तीक्ष्णानां चार्थभृशमा  
र्दयत् ॥ महामेघो यथा वर्षं विमुंचन्गंधमादने ६ तस्य द्रोणो महाराजस्वर्णपुंखान् शिलाशितान् ॥ प्रेषयामास संकुदः सायकान् दशपंचघ ७ तांस्तु द्रोणानि निर्मुक्ता  
नृकुदाशी विषसन्निभान् ॥ एकैकं पंचभिर्बाणैर्युधिचिच्छेदहृष्टवत् ८ तदस्य लाघवं दृष्ट्वा प्रहस्य द्विजपुंगवः ॥ प्रेषयामास विशिखान् द्यौस्तत्रतपर्वणः ९ तान्  
घ्नात्पततस्तूर्णं द्रोणचापच्युतान् शरान् ॥ अवारयच्छरैरेव तावद्भिर्निशितैर्मृधे १० ततोऽभवन्महाराजतव सैन्यस्य विस्मयः ॥ बृहत्क्षत्रेण तत्कर्म कृतं दृष्ट्वा सुदु  
ष्करम् ११ ततो द्रोणो महाराज बृहत्क्षत्रं विशेषयन् ॥ प्रादुश्चक्रेणे दिव्यं ब्राह्मणं स्रंसुदुर्जयम् १२ कैकेयोऽस्त्रं समालोक्य मुक्तं द्रोणेन संयुगे ॥ ब्रह्मास्त्रेणैव राजेन्द्र  
ब्राह्मणमस्त्रमशातयत् १३ ततोऽस्त्रे निहते ब्राह्मे बृहत्क्षत्रस्तु भारत ॥ विव्याध ब्राह्मणं पृष्ट्वा स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः १४ तं द्रोणो द्विपदां श्रेष्ठो नाराचेन समार्पयत् ॥  
सतस्य कवचं भित्वा प्राविशद्दरणीतलम् १५ कृष्णसर्पो यथामुक्तो वल्मीकं नृपसत्तम ॥ तथा त्यगन्मर्ही बाणो भित्वा कैकेयमाहवे १६ सोऽतिविद्धो महासज्जै  
कैरो द्रोणसायकैः ॥ क्रोधेन महताऽऽविष्टो व्यामृत्यनयने शुभे १७ द्रोणं विव्याध सप्तत्यास्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ सारथिचास्य बाणेन भृशं मर्मस्वताडयत्  
१८ द्रोणस्तु बहुभिर्विद्धो बृहत्क्षत्रेण मारिष ॥ असृजद्विशिखां स्तीक्ष्णाम् कैकेयस्य रथं प्रति १९ व्याकुलीकृत्य तं द्रोणो बृहत्क्षत्रं महारथम् ॥ अश्वांश्चतु  
र्भिर्न्यवधीचतुरोऽस्य पतत्रिभिः २०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

सूतं चैकेन बाणेन रथनीडादपातयत् ॥ द्वाभ्यां ध्वजं चच्छत्रं च छित्वा भूमावपातयत् २१ ततः साधु विमृष्टेन नाराचेन द्विजर्षभः ॥ हृद्यविध्यद्बृहत्क्षत्रं सच्छिन्नह  
दयोऽपतत् २२ बृहत्क्षत्रे हते राजन्के कयानां महारथे ॥ शैशुपालिभिरुद्धो यंतारामिदमब्रवीत् २३ सारथेया हि यत्रैष द्रोणस्तिष्ठति दिशितः ॥ विनिघ्नन्के कयान्स  
र्वान्पंचालानां च वाहिनीम् २४ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सारथी रथिनां वरम् ॥ द्रोणाय प्रापयामास कांबोजैर्जवनेर्हयैः २५ घृष्टकेतुश्च चेदीनामृषभोऽतिबलोदितः ॥  
वधायाभ्यद्रवद्द्रोणं पतंग इव पावकम् २६ सोऽविध्यत तदा द्रोणं पृष्ट्वा साश्वरथध्वजम् ॥ पुनश्चान्यैः शरैस्तीक्ष्णैः सुतं व्याघ्रं तु दन्निव २७ तस्य द्रोणो धनुर्मध्ये क्षु  
रप्रेण शितेन च ॥ चकर्त गार्धपत्रेण यतमानस्य शुष्मिणः २८ अथान्यद्दनुरादाय शैशुपालिर्महारथः ॥ विव्याध सायकैर्द्रोणं कंकवर्हिणवाजितैः २९ तस्य द्रोणो  
हयान्दत्त्वा चतुर्भिश्चतुरःशरैः ॥ सारथेश्च शिरःकायाच्चकर्त प्रहसन्निव ३० अथैनं पंचविंशत्यासायकानां समार्पयत् ॥ अवपुत्य रथाच्चैद्योगदामादाय सत्वरः ३१  
भारद्वाजाय चिक्षेप रुषितामिव पन्नगीम् ॥ तामापतंती मालोक्य कालरात्रिर्मिवोद्यताम् ३२ अश्मसारमयीं गुर्वीतपनीयविभूषिताम् ॥ शरैरेकसाहस्रैर्भार  
द्वाजोऽच्छिन्नच्छितैः ३३ सा छिन्नावहुभिर्बाणैर्भारद्वाजेन मारिष ॥ गदापपातकौ रव्यनादयंती धरातलम् ३४ गदां विनिहतां दृष्ट्वा घृष्टकेतुरमर्षणः ॥ तोमरं  
व्यसृजद्दीरः शक्तिचक्रकोज्ज्वलाम् ३५ तोमरं पंचभिर्भित्वा शक्तिचिच्छेदपंचभिः ॥ तौ जग्मतुर्मर्ही छिन्नौ सर्पाविव गरुत्मता ३६ ततोऽस्य विशिखं तीक्ष्णं व  
धाय वधकां क्षिणः ॥ प्रेषयामास समरे भारद्वाजः प्रतापवान् ३७ सतस्य कवचं भित्त्वा हृदयं चाभितौजसः ॥ अभ्यगाद्दरणीं बाणो हंसः पद्मवनं यथा ३८ पतंगं हि य  
सेचापो यथा क्षुद्रं बुभुक्षितः ॥ तथा द्रोणोऽग्रसच्छूरो घृष्टकेतुं महाहवे ३९ निहते चेदिराजेतु तत्खंडं पित्र्यमाविशत् ॥ अमर्षवशमापन्नः पुत्रोऽस्य परमास्त्रवित् ॥  
४० तमपि प्रहसन् द्रोणः शरैर्निन्येयमक्षयम् ॥ महाव्याघ्रो महारण्ये मृगशायं यथा बली ४१ तेषु प्रक्षीयमाणेषु पांडवे येषु भारत ॥ जरासंधसुतो वीरः स्वयं द्रोणमुपा  
द्रवत् ४२ स तु द्रोणं महाबाहुः शरधाराभिराहवे ॥ अदृश्यमकारो तूर्णं जलदोभास्करं यथा ४३ तस्य तलाघवं दृष्ट्वा द्रोणः क्षत्रियमर्दनः ॥ व्यसृजत्सायकांस्तूर्ण  
शतशोऽथ सहस्रशः ४४ छादयित्वा रणे द्रोणो रथस्थं रथिनां वरम् ॥ जारासंधिजघानाशुमिषतां सर्वधन्विनाम् ४५ योयः स्मनीयते तत्र तं द्रोणो ह्यंतकोपमः ॥  
आदत्त सर्वभूतानि प्राप्ते काले यथाऽतः ४६ ततो द्रोणो महाराजनाम विश्राव्य संयुगे ॥ शरैरेकसाहस्रैः पांडवेयान्समावृणोत् ४७ ते तु नामांकिता बाणा द्रोणेना  
स्ताः शिलाशिताः ॥ नरान्नागान्ह्यांश्चैव निजघ्नुः शतशो मृधे ४८ ते वध्यमाना द्रोणेन शक्रेणैव महासुराः ॥ समकंपंतं पंचालागावः शीतादिता इव ४९ ततो नि  
ष्ठानको घोराः पांडवानामजायत ॥ द्रोणेन वध्यमानेषु सैन्येषु भरतर्षभ ५०

३७ । ३८ । ३९ निष्ठानकः कष्टस्वनः ५०



प्रताप्यमानाः सूर्येणहन्यमानाश्चसायकैः ॥ अन्वपद्यंतपंचालास्तदासंत्रस्तचेतसः ५१ मोहितावाणजालेनभारद्वाजेनसंयुगे ॥ ऊरुग्राहयुहीतानांपंचाला  
नामहारथाः ५२ चेदयश्चमहाराजसृजयाःकाशिकोसलाः ॥ अभ्यद्रवंतसंहृष्टाभारद्वाजंयुयुत्सया ५३ ब्रुवंतश्चरणेऽन्योन्यंचेदिपंचालसृजयाः ॥ हतद्रोणं  
हतद्रोणमितितेद्रोणमभ्ययुः ५४ यतंतःपुरुषव्याघ्राःसर्वशक्त्यामहायुतिम् ॥ निनीषवोरणेद्रोणंयमस्यसदनंप्रति ५५ यतमानांस्तुतान्वीरान्भारद्वाजः  
शिलीमुखैः ॥ यमायप्रेषयामासचेदिमुख्यान्विशेषतः ५६ तेषुप्रक्षीयमाणेषुचेदिमुख्येषुसर्वशः ॥ पंचालाःसमकंपंतद्रोणसायकपीडिताः ५७ प्राक्रोशन्भी  
ममेनंतेष्टुष्टुमंचभारत ॥ दृष्ट्वाद्रोणस्यकर्माणितथारूपाणिमारिष ५८ ब्राह्मणेनतपोनूनंचरितंदुश्चरंमहत् ॥ तथाहियुधिसंकुद्धोदहतिक्षत्रियर्षभान् ५९  
धर्मोयुद्धक्षत्रियस्यब्राह्मणस्यपरंतपः ॥ तपस्वीकृतविद्यश्चप्रेक्षितेनापिनिर्दहेत् ६० द्रोणाग्रिमस्त्रसंस्पर्शंप्रविष्टाःक्षत्रियर्षभाः ॥ बहवोदुस्तरंधोरंयत्रादह्यंत  
भारत ६१ यथाबलंयथोत्साहंयथासत्त्वंमहायुतिः ॥ मोहयन्सर्वभूतानिद्रोणोहंतिवलानिनः ६२ तेषांतदचनंश्रुत्वाक्षत्रधर्माव्यवस्थितः ॥ अर्धचंद्रेणचि  
च्छेदक्षत्रधर्मांमहाबलः ६३ क्रोधसंविग्रमनसोद्रोणस्यसशरंधनुः ॥ ससंरब्धतरोभूत्वाद्रोणःक्षत्रियमर्दनः ६४ अन्यत्कार्मुकमादायभास्वरंवेगवतरम् ॥ तत्रा  
धायशरंतीक्ष्णंपरान्किविशातनम् ६५ आकर्णपूर्णमाचार्योबलवानभ्यवासृजत् ॥ सहत्वाक्षत्रधर्माणंजगामधरणीतलम् ६६ सभिन्नहृदयोवाहान्यपतन्भेदि  
नीतले ॥ ततःसैन्यान्यकंपंतष्टुष्टुमसुतेहते ६७ अथद्रोणंसमारोहचेकितानोमहाबलः ॥ सद्रोणंदशभिर्विद्धाप्रत्यविद्धयत्स्तनान्तरे ६८ चतुर्भिःसारथि  
चास्यचतुर्भिश्चतुरोहयान् ॥ तमाचार्यस्त्रिमिर्बाणैर्बाह्वोरुरसिचार्दयत् ६९ ध्वजंसप्तभिरुन्मथयंतारमवधीत्रिभिः ॥ तस्यसूतेहतेतेऽश्वारथमादायविहृताः  
७० समरेशरसंवीताभारद्वाजेनमारिष ॥ चेकितानरथंदृष्ट्वाहताश्वंहतसारथिम् ७१ तान्समेतान्नरणेशूरांश्चेदिपंचालसृजयान् ॥ समंताद्वावयन्द्रोणोबह्वशोभत  
मारिष ७२ आकर्णपलितश्यामोवयसाऽशीतिपंचकः ॥ रणेऽपर्यचरद्रोणोवृद्धःषोडशवर्षवत् ७३ अथद्रोणंमहाराजविचरंतमभीतवत् ॥ वज्रहस्तमम  
न्यंतशत्रवःशत्रुसूदनम् ७४ ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्दृपदोबुद्धिमावृष ॥ लुब्धोऽयंक्षत्रियान्हंतिव्याघ्रःक्षुद्रमृगानिव ७५ कृच्छ्रान्दुर्योधनोलोकान्पापः  
प्राप्स्यतिदुर्भतिः ॥ यस्यलोभादिनिहताःसमरेक्षत्रियर्षभाः ७६ शतशःशेरतेभूमौनिकृतागोवृषा इव ॥ रुधिरेणपरीतांगाःश्वशृगालादनीकृताः ७७

शौक्ल्ययस्य वयसाकालमिदसंयोगेनअशीतिपंचकःचतुःशताब्दः अशीतिकापरहविषादेनातिवृद्धतमः ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७

७८ ॥ इतिद्रोणपर्वणिमीकायांपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ व्यूहैश्चिति १ । २ । ३ । ४ वानरर्षभलक्षणंवानरप्रधानंभ्वजं वरवानरकेतनमितिपाठोवा ५ । ६ । ७ । ८ । ९

एवमुक्तामहाराजदृपदोऽशौहिणीपातिः ॥ पुरस्कृत्यरणेपार्थान्द्रोणमभ्यद्रवहुतम् ७८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि द्रोणपराक्रमेपंच  
विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ व्यूहेष्वालोलह्यमानेषुपांडवानांततस्ततः ॥ सुदूरमन्वयुःपार्थाःपंचालाःसहसो  
मकैः १ वर्तमानेतथारौद्रेसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ संक्षयेजगतस्तृत्रियुगांतइवभारत २ द्रोणेषुधिपराक्रांतेनर्दमानेसुहृर्मुहुः ॥ पंचालेषुचक्षीणेषुवध्यमानेषुपांडु  
षु ३ नापश्यच्छरणंकिंचिद्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ चिंतयामासराजेंद्रकथमेतद्विप्यति ४ ततोवीक्ष्यदिशःसर्वाःसव्यसाचिदिदृक्षया ॥ युधिष्ठिरोददर्शाथनै  
वपार्थेनमाधवम् ५ सोऽपश्यन्नरशार्दूलवानरर्षभलक्षणम् ॥ गांडीवस्यचनिर्घोषमशृण्वन्नव्यथितेन्द्रियः ६ अपश्यन्सात्यकिंचापिवृष्णीनांप्रवरंरथम् ॥ चिं  
तयाऽभिपरीतांगोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ७ नाध्यगच्छत्तदाशांतितावपश्यन्नरोत्तमौ ॥ लोकोपक्रोशभीरुत्वाद्वर्मराजोमहामनाः ८ अर्चितयन्महाबाहुःशैनेयस्य  
रथंप्रति ॥ पदवींप्रेषितश्चैवफाल्गुनस्यमयारणे ९ शैनेयःसात्यकिःसत्योमित्राणामभयंकरः ॥ तदिदंक्षेमवासीद्विधाजार्तममाद्यवे १० सात्यकिश्चदिविज्ञे  
यःपांडवश्चधनंजयः ॥ सात्यकिंप्रेषयित्वातुपांडवस्यपदानुगम् ११ सात्वतरुयापिकंयुद्धेप्रेषयिष्येपदानुगम् ॥ करिष्यामिप्रयत्नेनभ्रातुरन्वेषणंयदि १२  
युयुधानमनन्विष्यलोकोमांगहंयिष्यति ॥ भ्रातुरन्वेषणंकृत्वाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः १३ परित्यजतिवार्ण्यंसात्यकिंसत्यविक्रमम् ॥ लोकापवादभीरुत्वात्सोऽहं  
पार्थवृकोदरम् १४ पदवींप्रेषयिष्यामिमाधवस्यमहात्मनः ॥ यथैवचममप्रीतिरर्जुनेशत्रुसूदने १५ तथैववृष्णिवीरेऽपिसात्वतेयुद्धदुर्मदे ॥ अतिभारोनेयुक्त  
श्चमयाशैनेयनंदनः १६ सतुमिश्रोपरोधेनगौरवात्तुमहाबलः ॥ प्रविष्टोभारतीसेनामकरःसागरंयथा १७ असौहिश्रूयतेशब्दःशूराणामनिवर्तिनाम् ॥ मिथः  
संयुध्यमानानांवृष्णिवीरेणधीमता १८ प्राप्तकालंसुबलवन्निश्चितंवहुधाहिमे ॥ तत्रैवपांडवेयस्यभीमसेनस्यधन्विनः १९ गमनंरोचतेमहंयत्रयातौमहारथौ ॥  
नचाप्यसह्यभीमस्यविद्यतेभुविकिंचन २० शक्तोह्येपरणेयतःपृथिव्यांसर्वधन्विनाम् ॥ स्वबाहुबलमास्थायप्रतिव्यूहितुमंजसा २१ यस्यबाहुबलंसर्वसमाश्रि  
त्यमहात्मनः॥वनवासान्निवृत्ताःस्मनचयुद्धेपुनिर्जिताः २२इतोगतभीमसेनेसात्वतंप्रतिपांडवे ॥ सनाथौभवितारौहियुधिसात्वतफाल्गुनौ २३ कामंत्वशोचनीयौ  
तौरणेसात्वतफाल्गुनौ॥राक्षितौवासुदेवेनस्वयंशस्त्रविशारदौ२४अवश्यंतुमयाकार्यमात्मनःशोकनाशनं॥ तस्माद्भीमंनियोक्ष्यामिसात्वतस्यपदानुगं २५ ततःप्र  
तिकृतंमन्येविधानंसात्यकिंप्रति ॥ एवंनिश्चित्यमनसाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः २६ यंतारब्रवीद्राजाभीमंप्रतिनयस्वमाम् ॥ धर्मराजवचःश्रुत्वासारथिर्हयकोविदः २७

सत्योद्वेगप्रतिज्ञाः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ सात्यकिंप्रतिप्रतिविधानंकृतमित्यन्वयः २६ । २७



॥१४॥

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ चकोरनेत्रोरकांतायतनयनः ताम्रास्योरकगौरमुखः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

रथं हेमपरिष्कारं मीमांसिकमुपानयत् ॥ भीमसेनमनुज्ञाप्य प्राप्तकालमर्चितयत् २८ कश्मलं प्राविशद्राजा बहुतत्र समादिशत् ॥ सकश्मलं समाविष्टो भीममाहूय पा  
थिवः २९ अब्रवीद्वचनं राजकुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ यः स देवान्सर्गं धर्मांश्चैकरथोऽजयत् ३० तस्य लक्ष्मणपश्यामि भीमसेनानुजस्यते ॥ ततोऽब्रवीद्व  
र्मराजं भीमसेनस्तथागतम् ३१ नैवाद्राक्षन् चाश्रोषंतव कश्मलमीदृशम् ॥ पुरा गतिदुःखदीर्णानां भवान् गतिरभूद्विनः ३२ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ राजेंद्र शाधिर्विकरवा  
णिते ॥ न ह्यसाध्यमकार्यं वा विद्यते मम मानद ३३ आज्ञापय कुरुश्रेष्ठ माचशोके मनः कथाः ॥ तमब्रवीदश्रु पूर्णः कृष्णसर्प इव श्वसन ३४ भीमसेनमिदं वाक्यं प्र  
म्लानवदनो नृपः ॥ यथा शंखस्य निर्घोषः पांचजन्यस्य श्रूयते ३५ पूरितो वासुदेवेन संरब्धेन यशस्विना ॥ नूनमद्य हतः शेततव भ्राता धनंजयः ३६ तस्मि  
न्विनिहते नूनं युध्यतेऽसौ जनार्दनः ॥ यस्य सत्ववतो वीर्यं ह्युपजीवन्ति पांडवाः ३७ यं भयेष्वभिगच्छंति सहस्राक्षमिवामराः ॥ स शूरः सैधवप्रेप्सु रन्वयाद्धारती च  
मूम ३८ तस्य वै गमनं विद्मो भीमनावर्तनं पुनः ॥ इयामो युवा गुडाकेशो दर्शनीयो महारथः ३९ व्यूढोरस्को महाबाहुर्मतद्विरदविक्रमः ॥ चकोरनेत्रस्ताम्रास्यो  
द्विषतां भयवर्धनः ४० तदिदं मम द्रुतं तेशोकस्थानमरिदम् ॥ अर्जुनार्थं महाबाहो सात्वतस्य च कारणात् ४१ वर्धते ह विषे वाग्निरिध्यमानः पुनः पुनः ॥ तस्य ल  
क्ष्मणपश्यामि तेन विदामि कश्मलम् ४२ तं विद्धि पुरुष व्याघ्रं सात्वतं च महारथम् ॥ स तं महारथं पश्चादनुयातस्तवानुजम् ४३ तमपश्यन् महाबाहुर्महं विदामि  
कश्मलम् ॥ पार्थे तस्मिन्हते चैव युध्यते नूनमग्रणीः ४४ सहायो नास्य वै कश्चित्तेन विदामि कश्मलम् ॥ तस्मिन् कृष्णो हते नूनं युध्यते युद्धकोविदः ४५ नहि मे  
शुध्यते भावस्तयो रेव परंतप ॥ स तत्र गच्छ कौंतेय यत्र यातो धनंजयः ४६ सात्यकिश्च महावीर्यः कर्तव्यं यदि मन्यसे ॥ वचनं मम धर्मज्ञात्वा ज्येष्ठो भवामिते ४७  
न तेऽर्जुनस्तथा ज्ञेयो ज्ञातव्यः सात्यकिर्यथा ॥ चिकीर्षुर्मत्प्रियं पार्थ सयातः सव्यसाचिनः ४८ पदवीं दुर्गमां धोरामगम्यामकृतात्मभिः ॥ दृष्ट्वा कुशलिनौ कृष्णौ सात्व  
तं चैव सात्यकिम् ॥ संविदं चैव कुर्यात्स्वं सिंहनादेन पांडव ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि युधिष्ठिरचितायां षड्विंशत्यधिकशततमो  
ऽध्यायः ॥ १२६ ॥ भीमसेन उवाच ॥ ब्रह्मेशानेद्रवरुणानवहयः पुरारथः ॥ तमास्थाय गतौ कृष्णो न तयोर्विद्यते भयम् १ आज्ञां तु शिरसा विभ्रदेष गच्छामि  
माशुचः ॥ समेत्य तान्न रव्याघ्रांस्तव दास्यामि संविदम् २ ॥ संजय उवाच ॥ एतावदुक्ता प्रययौ परिदाय युधिष्ठिरम् ॥ दृष्टुं प्रायबलवान्सुहृद्भ्यश्च पुनः पुनः ३  
दृष्टुं भ्रं चेदमाह भीमसेनो महाबलः ॥ विदितं ते महाबाहो यथा द्रोणो महारथः ४ ग्रहणे धर्मराजस्य सर्वोपायेन वर्तते ॥ न च मे गमने कृत्यं तादृक्पार्थ विद्यते ५

४९ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मेति १ संविदं ज्ञापनम् १ । ३ । ४ । ५

आत्ययिकमतिशयितं हि शब्दोऽभिमुखीकरणे एव मनंतरे कम् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ 'अनलो गोहिरण्यं च दूर्गागोरोचनामृतम् ॥ अक्षतं दधिचेत्यष्टौ मंगलानि प्रचक्षते' १४

यादृशं रक्षणे राज्ञः कार्यमात्ययिकं हेनः ॥ एवमुक्तोऽस्मि पार्थेन प्रतिवक्तुं न चोत्सहे ६ प्रयास्येतत्र यत्रासौ मुमुर्षुः सैधवः स्थितः ॥ धर्मराजस्य वचने स्थातव्यमवि  
शंकया ७ यास्यामि पदवीं भ्रातुः सात्वतस्य च धीमतः ॥ सोऽद्य यत्तोरणं पार्थ परिरक्ष युधिष्ठिरम् ८ एतद्विषयं कार्यं पाण्डवमहवे ॥ तमब्रवीन्महाराज दृ  
ष्टुं प्रावृकोदरम् ९ ईप्सितं ते करिष्यामि गच्छ पार्था विचारयन् ॥ नाहत्वा समरे द्रोणो दृष्टुं प्रकथंचन १० निग्रहं धर्मराजस्य प्रकरिष्यति संयुगे ॥ ततो निक्षे  
प्य राजानं दृष्टुं मे च पांडवम् ११ अभिवाद्य गुरुं ज्येष्ठं प्रययौ येन फाल्गुनः ॥ परिष्वक्तश्च कौंतेयो धर्मराजेन भारत १२ आघ्रातश्च तथा मूर्ध्नि श्रावितश्चाशिरः शु  
भाः ॥ कृत्वा प्रदक्षिणां विप्रानर्चितांस्तुष्टमानसान् १३ आलभ्य मंगलान्यष्टौ पीत्वा कैरातकं मधु ॥ द्विगुणद्रविणो वीरो मदरकांतलोचन १४ विप्रैः कृतस्वस्त्य  
यनो विजयोत्पादसूचितः ॥ पश्यन्नेवात्मनो बुद्धिं विजयानंदकारिणीम् १५ अनुलोमानैलैश्चाशुप्रदर्शितजयोदयः ॥ भीमसेनो महाबाहुः क्वचीं शुभकुंडली १६  
सांगदी सतलत्राणः सरथीरथिनारिः ॥ तस्य कार्णाय संवर्महेमचित्रं महर्धिमत् १७ विवभौ सर्वतः श्लिष्टं स विद्युदिवतो यदः ॥ पीतरकासितसितैर्वासोभिश्च सुवेष्टि  
तः १८ कंठत्राणेन च वभौ सेंद्रायुवद्वाडुदः ॥ प्रयाते भीमसेने तु तव सैन्यं युयुत्सया १९ पांचजन्यरवो धारः पुनरासीद्विशांपते ॥ तं श्रुत्वा निनदं घोरं त्रैलोक्यत्रा  
सनं महत् २० पुनर्भीमं महाबाहुं धर्मपुत्रोऽभ्यभाषत ॥ एष वृष्णिप्रवीरेण ध्मातः सलिलजो भृशम् २१ पृथिवीचां तरिक्षं च विनादयति शंखराट् ॥ नूनं व्यसनमा  
पन्ने सुमहत्सव्यसाचिनि २२ कुरुभिर्युध्यते सार्धं सर्वैश्चक्रगदाधरः ॥ आहकुंती नूनमार्यापापमद्यनिदर्शनम् २३ द्रौपदी च सुभद्रा च पश्यं व्यौस हवंधुभिः ॥ स  
भीमत्वरया युक्तो यादव्यत्र धनंजयः २४ मुह्यंतो वहिमे सर्वा धनंजयदिदृक्षया ॥ दिशश्च प्रदिशः पार्थ सात्वतस्य च कारणात् २५ गच्छ गच्छेति गुरुणा सोऽनुज्ञातो  
वृकोदरः ॥ ततः पांडुसुतो राजन् भीमसेनः प्रतापवान् २६ बद्धगोधां गुलित्राणः प्रगृहीतशरासनः ॥ ज्येष्ठेन प्रहितो भ्रात्रा भ्राता भ्रातुः प्रियंकरः २७ आहत्य दंडुभि  
भीमः शंखं प्रध्माप्य चासकृत् ॥ विनद्य सिंहनादेन ज्यां विकर्षन् पुनः पुनः २८ तेन शब्देन वीराणां पातयित्वा मनांस्युत ॥ दर्शयन् घोरमात्मानममित्रान्सहसा  
ऽभ्ययात् २९ तमुर्जवनादां ताविरुवंतो हयोत्तमाः ॥ विशोकेनामि संपन्ना मनोमारुतरंहसः ३० आरुजन्विरुजन्वार्थो ज्यां विकर्षंश्च पाणिना ॥  
संपकर्षन् विकर्षंश्च सेनाग्रं समलोडयत् ३१ तं प्रयातं महाबाहुं पंचालाः सहसो मकाः ॥ दृष्टतोऽनुययुः शूरामघवंतमिवामराः ३२

विजयोत्पादसूचितः सूचितविजयोत्पादः १९ । १९ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ आर्यामान्यामातेतियावत् निर्देशनं निमित्तं २३ । २४ मुह्यंति मोहिना विभ्यंते २५ । २६ । २७  
२८ । २९ । ३० आरुजन्वन्तं विद्वज्जन्विष्यन् विकर्षन् अत्यर्थं कर्षन् संपकर्षन् सव्यप्रकर्षेण विलिखन् विकर्षन् विक्षिपन् ३१ । ३२

३२



तंसमेत्यमहाराजतावकाःपर्यवारयन् ॥ दुःशलश्चित्रसेनश्चकुंडभेदीविंशतिः ३३ दुर्मुखोदुःसहश्चैविकर्णश्चशलस्तथा ॥ विद्वानुर्विदौसुमुखौदीर्घबाहुःसु  
दर्शनः ३४ वृंदारकःसुहस्तश्चसुषेणोदीर्घलोचनः ॥ अभयोरौद्रकर्माचसुवर्मादुर्विमोचनः ३५ शोभंतोरथिनांश्रेष्ठाःसहसैन्यपदानुगाः ॥ संयताःसमरेवीरा  
भीमसेनमुपाद्रवन् ३६ तैःसमंतादृतःशूरैःसमरेषुमहारथः ॥ तान्समीक्ष्यतुकोतियोभीमसेनःपराक्रमी ॥ अभ्यवर्ततवेगेनसिंहःसुद्रुष्टमानिव ३७ तेमहास्त्रा  
णिदिव्यानित्रवीराददर्शयन् ॥ छादयतःशरैर्भीममेघाःसूर्यमिवोदितम् ३८ सतानतीत्यवेगेनद्रोणानीकमुपाद्रवत् ॥ अग्रतश्चगजानीकंशरवर्षैरवाकिरत् ३९  
सोचिरणैवकालेनतद्रजानीकमाशुगैः ॥ दिशःसर्वाःसमभ्यस्यव्यधमत्पवनात्मजः ४० त्रासिताःशरभस्येवगर्जितेनवनेष्टगाः ॥ प्राद्रवन्नादिरदाःसर्वेनदंतोभैरवान्  
रवान् ४१ पुनश्चातीववेगेनद्रोणानीकमुपाद्रवत् ॥ तमवारयदाचार्योविलोदृतमिवार्णवम् ४२ ललाटेताडयच्चैनंनाराचेनस्मयन्निव ॥ ऊर्ध्वराशिमारिवादि  
त्योविवर्भौतेनपांडवः ४३ समन्यमानस्त्वाचार्योममायंकालगुणोयथा ॥ भीमःकरिष्यतेपूजामित्युवाचवृकोदरम् ४४ भीमसेननतेशकवाप्रवेष्टुमारिवाहिनी ॥  
भामनिर्जित्यसमरेशत्रुमद्यमहाबल ४५ यदितेसोऽनुजःकृष्णःप्रविष्टोऽनुमतेमम ॥ अनीकंनतुशक्यमेप्रवेष्टुमिहवैवया ४६ अथभीमस्तुतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यम  
पेतभीः ॥ क्रुद्धःप्रोवाचवैद्रोणंरक्तताम्रेक्षणस्त्वरन् ४७ तवार्जुनोनानुमतेब्रह्मबंधोरणाजिरम् ॥ प्रविष्टःसहदुर्धर्षःशक्रस्यापिविशेद्वलम् ४८ तेनवैपरमां  
जाकुर्वतामानितोह्यसि ॥ नार्जुनोऽहंघृणीद्रोणभीमसेनोऽस्मितेरिपुः ४९ पितानस्त्वंगुरुर्बुधुस्तथापुत्रास्तुतेवयम् ॥ इतिमन्यामहेसर्वेभवंतंप्रणताःस्थि  
ताः ५० अद्यतद्विपरीतंतेवदतोऽस्मासुदृश्यते ॥ यदित्वंशत्रुमात्मानंमन्यसेतत्तथाऽस्त्वह ५१ एषतेसदृशंशत्रोःकर्मभीमःकरोम्यहम् ॥ अथोद्गाम्यगदा  
भीमःकालदंडमिवांतकः ५२ द्रोणायव्यसृजद्राजन्सरथादवपुष्टुवे ॥ साश्वसूतध्वजंयानंद्रोणस्यापोथयतदा ५३ प्राप्तद्वाच्चवह्न्योधान्वायुर्वृक्षानिवौजसा ॥  
तंपुनःपरिववुस्तेतवपुत्रारथोत्तमम् ५४ अन्यंतुरथमास्थायद्रोणःप्रहरतांवरः ॥ व्यूहद्वारंसमासाद्ययुद्धायसमुपस्थितः ५५ ततःक्रुद्धोमहाराजभीमसेनःप  
राक्रमी ॥ अग्रतःस्यंदनानीकंशरवर्षैरवाकिरत् ५६ तेवध्यमानाःसमरेतवपुत्रामहारथाः ॥ भीमंभीमबलायुद्धेयोधयंतिजयैषिणः ५७ ततोःदुःशासनःक्रुद्धो  
रथशक्तिसमाक्षिपत् ॥ सर्वपारसर्वातीक्ष्णांजिघांसुःपांडुनंदनम् ५८ आपतंतीमहाशक्तितवपुत्रप्रणोदिताम् ॥ द्विधाचिच्छेदतांभीमस्तदुतमिवाभवत्  
५९ अथान्यैर्विशिखैस्तीक्ष्णैःसंक्रुद्धःकुंडभेदिनम् ॥ सुषेणंदीर्घनेत्रंचत्रिभिस्त्रीनवधीदली ६० ततोवृंदारकंवीरंकुरूणांकीर्तिवर्धनम् ॥ पुत्राणांतववीराणां  
युध्यतामवधीत्पुनः ६१ अभयोरौद्रकर्माणंदुर्विमोचनमेवच ॥ त्रिभिस्त्रीनवधीद्भीमःपुनरेवसुतांस्तव ६२ ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ७५ ॥ समुत्तीर्णमिति १ बलमाययाबला  
वध्यमानामहाराजपुत्रास्तवबलीयसा ॥ भीमंप्रहरतांश्रेष्ठसमंतात्पर्यवारयन् ६३ तेशरैर्भीमकर्माणंववर्षुःपांडवंयुधि ॥ मेघाइवातपापायेधाराभिर्धरणीधरम्  
६४ सतद्गणमयंवर्षमश्मवर्षमिवाचलः ॥ प्रतीच्छन्पांडुदायादोनप्राव्यथतशत्रुहा ६५ विद्वानुर्विदौसहितौसुवर्माणंचतेसुतम् ॥ प्रहसन्नेवकौतयःशरैर्निन्ये  
यमक्षयम् ६६ ततःसुदर्शनंवीरंपुत्रंतेभरतर्षभ ॥ विव्याधसमरेतूर्णसपपातममारच ६७ सोऽचिरणैवकालेनतद्रथानीकमाशुगैः ॥ दिशःसर्वाःसमालोक्यव्य  
धमत्पांडुनंदनः ६८ ततोवैरथघोषेणगर्जितेनमृगाइव ॥ भज्यमानाश्चसमरेतवपुत्राविशंपते ६९ प्राद्रवन्सहसासर्वेभीमसेनभयादिताः ॥ अनुयायाच्चकौ  
तेयःपुत्राणांतेमहद्वलम् ७० विव्याधसमरेराजन्कौरवेयान्समंततः ॥ वध्यमानामहाराजभीमसेनेनतावकाः ७१ त्यक्त्वाभीमंरणाज्जग्मुश्चोदयंतोहयोत्तमान् ॥  
तांस्तुनिर्जित्यसमरेभीमसेनोमहाबल ७२ सिंहनादरवंचक्रेबाहुशब्दंचपांडवः ॥ तलशब्दंचसुमहत्कृत्वाभीमोमहाबलः ७३ भीषयित्वारथानीकंहत्वायोधान्व  
रान्वरान् ॥ व्यतीत्यरथिनश्चापिद्रोणानीकमुपाद्रवत् ७४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिभीमसेनप्रवेशेभीमपराक्रमेसप्तविंशत्याधिकशत  
तमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ७५ ॥ संजयउवाच ॥ समुत्तीर्णरथानीकंपांडवंविद्वत्सन्तरणे ॥ विवारायेपुराचार्यःशरवर्षैरवाकिरत् १ पिबन्निवशरौघांस्तान्द्रोण  
चापपरिच्युतान् ॥ सोऽभ्यद्रवत्सोदर्यान्मोहयन्बलमायया २ तंमृधेवेगमास्थायनृपाःपरमघन्विनः ॥ चोदितास्तवपुत्रैश्चसर्वतःपर्यवारयन् ३ सतैस्तुसंवृ  
तोभीमःप्रहसन्निवभारत ॥ उद्यच्छन्सगदातेभ्यःसुघोरासिंहवन्नदन् ४ अवामृजच्चवेगेनशत्रुपक्षविनाशिनीम् ॥ इंद्राशनिरिवेद्रेणप्रविद्धासंहतात्मना ॥ प्रा  
मथ्नात्सामहाराजसैनिकांस्तवसंयुगे ५ घोषेणमहताराजन्पूरयंतीवमेदिनीम् ॥ ज्वलंतीतेजसाभीमात्रासयामासतेसुतान् ६ तांपतंतीमहावेगाद्वृद्धातेजोभि  
संवृताम् ॥ प्राद्रवंस्तावकाःसर्वेनदंतोभैरवान्रवान् ७ तंचशब्दमसह्यंवेतस्याःसंलक्ष्यमारिष ॥ प्रापतन्मनुजास्तत्ररथेभ्योरथिनस्तदा ८ तेहन्यमानाभी  
मेनगदाहस्तेनतावकाः ॥ प्राद्रवंतरणेभीताभ्याघ्रातामृगाइव ९ सतान्विद्राव्यकौतयःसंख्येऽमित्रान्दुरासदान् ॥ सुपर्णहववेगेनपक्षिराडत्यगाच्चमूम् १०  
तथातुविप्रकुर्वाणंरथयूथपयूथपम् ॥ भारद्वाजोमहाराजभीमसेनंसमभ्ययात् ११ भीमंतुसमरेद्रोणोवारायेत्वाशरोर्मिभिः ॥ अकरोत्सहसानादंपांडुनांभयमा  
दधत् १२ तद्युद्धमासीत्सुमहद्वोरिदेवासुरोपमम् ॥ द्रोणस्यचमहाराजभीमस्यचमहात्मनः १३ यदातुविशिखैस्तीक्ष्णैर्द्रोणचापविनिःसृतैः ॥ वध्यंतेसमरे  
वीराःशतशोऽथमहस्रशः १४ ततोरथादवपुस्त्यवेगमास्थायपांडवः ॥ निमील्यनयनेराजन्पदातिद्रोणमभ्ययात् १५



अंसेशिरोभीमसेनः करौल्वोरसिस्थिरौ ॥ वेगमास्थायवलवान्मनोनिलगरुत्मताम् १६ यथाहिगोवृषोवर्षप्रतिगृह्णातिलीलया ॥ तथाभीमोनरव्याघ्रः शरवर्ष  
समग्रहीत् १७ सवध्यमानः समरेरथं द्रोणस्यमारिष ॥ ईषायां पाणिना गृह्णा प्रचिक्षेप महाबलः १८ द्रोणस्तु सत्वरोरजनाक्षितो भीमेन संयुगे ॥ रथमन्यं समारुह्य  
व्यूहद्वारं ययौ पुनः १९ तमायां तं तथा दृष्ट्वा भग्नोत्साहं गुरुतदा ॥ गत्वा वेगात् पुनर्भीमो धुरं गृह्णत्यस्य तु २० तमप्यतिरथं भीमश्चिक्षेप भृशरोषितः ॥ एवमष्टौ  
रथाः क्षिप्ता भीमसेनेन लीलया २१ व्यदृश्यत निमेषेण पुनः स्वरथमास्थितः ॥ दृश्यते तावकैर्योर्विस्मयोऽफुल्ललोचनैः २२ तस्मिन्क्षणे तस्य यं तातूर्णमश्वान  
चोदयत् ॥ भीमसेमस्य कौरव्यतदहुतमिवाभवत् २३ ततः स्वरथमास्थाय भीमसेनो महाबलः ॥ अभ्यद्रवत वेगेन तव पुत्रस्य वाहिनीम् २४ समुद्रं नक्षत्रियानां  
जौवातो वृक्षानिवा दधतः ॥ आगच्छद्धारयन्सेनां सिंधुवेगो न गानिव २५ भोजानीकं समासाद्य हार्दिकेन अभिरक्षितम् ॥ प्रमथ्य तरसा वीरस्तदप्यतिबलोऽभ्य  
यात् २६ संत्रासयन्ननीकानि तलशब्देन पांडवः ॥ अजयत्सर्वं सैन्यानि शार्दूल इव गोवृषान् २७ भोजानीकमातिक्रम्य दरदानां च वाहिनीम् ॥ तथाम्लेच्छगणा  
नन्यान्बहून् युद्धविशारदान् २८ सात्यकिं चैव संप्रेक्ष्य युध्यमानं महारथम् ॥ रथेन यतः कौतेयो वेगेन प्रययौ तदा २९ भीमसेनो महाराजद्रष्टुकामो धनं जयम् ॥  
अतीत्य समरे योधांस्तावकान्पांडुनंदनः ३० सोऽप्यदृष्टुं न तत्र युध्यमानं महारथम् ॥ सैधवस्य वधार्थं हि पराक्रांतं पराक्रमी ३१ तं दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रश्चुकोशमहं  
तोरवान् ॥ प्रावृट्काले महाराज नर्दन्निव बलाहकः ३२ तंतस्य निनदं धोरं पार्थः शुश्राव नर्दतः ॥ वासुदेवश्च कौरव्यभीमसेनस्य संयुगे ३३ तौ श्रुत्वा युगपद्दौरो  
निनदंतस्य शुष्मिणः ॥ पुनः पुनः प्राणदत्तां दिदृक्षंतौ वृकोदरम् ३४ ततः पार्थो महानादं मुचन्वैमाधवश्च ॥ अभ्ययातां महाराज नर्दतौ गोवृषाविव ३५ भीम  
सेनरवं श्रुत्वा फाल्गुनस्य च धन्विनः ॥ अप्रीयत महाराज धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ३६ विशोकश्चाभवद्वाजाश्रुत्वा तं निनदंतयोः ॥ धनं जयस्य समरे जयमाशास्तवा  
न्विभुः ३७ तथा तु नर्दमाने वै भीमसेने मदीकटे ॥ स्मितं कृत्वा महाबाहुर्धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ३८ हृद्गतं मनसा प्राह ध्यात्वा धर्मभृतां वरः ॥ दत्ताभीमव्यासं विल्ल  
तं गुरुवचस्तथा ३९ न हितेषां जयो युद्धे येषां दिष्टाऽसि पांडव ॥ दिष्ट्या जीवति संग्रामे सव्यसाची धनं जयः ४० दिष्ट्या च कुशली वीरः सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥  
दिष्ट्या अणोभिर्गर्जतौ वासुदेव धनं जयौ ४१ येन शक्रं रणे जित्वा तर्पितो हव्यवाहनः ॥ सहंतां द्विषतां संख्ये दिष्ट्या जीवति फाल्गुनः ४२ यस्य बाहुबलं सर्वव्यमा  
श्रित्य जीविताः ॥ सहंतारिपुसैन्यानां दिष्ट्या जीवति फाल्गुनः ४३ निवातकवचा येन देवैरपि सुदुर्जयाः ॥ निर्जिता धनुषैकेन दिष्ट्या पार्थः स जीवति ४४ कौरवान्स  
हितान्सर्वान् गोग्रहाथं समागतान् ॥ योऽजयन्मत्स्यनगरे दिष्ट्या पार्थः स जीवति ४५ कालकेयसहस्राणि चतुर्दशमहारणे ॥ योऽवधीहुजवीर्येणा दिष्ट्या पार्थः स जीवति ४६

४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। इति द्रोणपर्वणि श्रीकाव्यामष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ निनदंतमिति १। २ पुपुःस

गंधर्वराजं बलिने दुर्योधनकृते च वै ॥ जित्वा म्योऽस्त्रवीर्येण दिष्ट्या पार्थः स जीवति ४७ किरीटमाली बलवाङ्मुताश्चः कृष्णसारथिः ॥ मम प्रियश्च स तं दिष्ट्या पा  
र्थः स जीवति ४८ पुत्रशोकाभिसंतप्तश्चिकीर्षन्कर्मदुष्करम् ॥ जयद्रथवधान्वेषी प्रतिज्ञां कृतवान्हियः ४९ कश्चित्सैधवं संख्ये हनिष्यति धनं जयः ॥ कश्चितीर्ण  
प्रतिज्ञां हि वासुदेवेन रक्षितम् ५० अनस्तामेत आदित्ये समेष्याम्यहमर्जुनम् ॥ कश्चित्सैधवकोराजा दुर्योधनहिते रतः ५१ न दायिष्यत्यमित्रान् हि फाल्गुनेन निपा  
तितः ॥ कश्चिदुर्योधनो राजा फाल्गुनेन निपातितम् ५२ दृष्ट्वा सैधवं संख्ये शममस्मा सुधास्यति ॥ दृष्ट्वा विनिहता भ्रातृ भीमसेनेन संयुगे ॥ कश्चिदुर्योधनो मं  
दः शममस्मा सुधास्यति ५३ दृष्ट्वा चान्यान्महायोधान्पातितान् धरणीतले ॥ कश्चिदुर्योधनो मंदः पश्चात्तापं गमिष्यति ५४ कश्चिद्भ्राष्ट्रेण नो वै रंशमभेकेन यास्यति ॥  
शेषस्य रक्षणार्थं च संधास्यति सुयोधनः ५५ एवं बहुविधं तस्य राज्ञश्चितयतस्तदा ॥ कृपयाऽभिपरीतस्य धोरं युद्धमवर्तत ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि  
जयद्रथवधपर्वणि भीमसेनप्रवेशे युधिष्ठिरहर्षेऽष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ निनदंतं तथा तं तु भीमसेनं महाबलम् ॥ मेघस्त  
नितनिर्घोषं केवीराः पर्यवारयन् १ न हि पश्याम्यहं तं वीत्रिपुलोके पुं कंचन ॥ क्रुद्धस्य भीमसेनस्य यास्तं दृष्ट्यतोरणे २ गदां युयुत्समानस्य कालस्येव हसंजय ॥ न हि प  
श्याम्यहं युद्धे यास्तं दृष्ट्यतः पुमान् ३ रथं रथेन यो हन्यात्कुंजरं कुंजरेण च ॥ कस्तस्य समरे स्थाता साक्षादपि पुरंदरः ४ क्रुद्धस्य भीमसेनस्य मम पुत्रान् राजिघांसतः ॥  
दुर्योधनहिते युक्ताः समतिष्ठंत केऽग्रतः ५ भीमसेनदवाग्नेस्तु मम पुत्रांस्तृणोपमान् ॥ प्रधक्षतोरणमुखे केऽतिष्ठन्नग्रतो नराः ६ काल्यमानास्तु पुत्रान् मेहद्वाभीमेन  
संयुगे ॥ कालेनैव प्रजाः सर्वाः केभीमं पर्यवारयन् ७ न मेऽर्जुना द्रयं तादृक् कृष्णान्नापि च सात्वतात् ॥ हुतभृग्जन्मनो नैव यादृग्भीमा द्रयं मम ८ भीमवद्वेः प्रदीप्तस्य  
मम पुत्रान् दिधक्षतः ॥ केशूराः पर्यवर्तंत तन्ममाचक्ष्व संजय ९ ॥ संजय उवाच ॥ तथा तु नर्दमानं तं भीमसेनं महाबलम् ॥ तुमुलेनैव शब्देन कर्णोऽप्यभ्यद्रवद्  
ली १० व्याक्षिपन्सुमहच्चापमतिमात्रममर्षणः ॥ कर्णः सुयुद्धमाकांक्षन् दर्शयिष्यन्बलं मृधे ११ कुरोधमार्गं भीमस्य वातस्येव महीरुहः ॥ भीमोऽपि दृष्ट्वा सावेगं  
पुरो वै कर्तनं स्थितम् १२ चुकोप बलवद्दीरश्चिक्षेपास्य शिलाशितान् ॥ तान् प्रत्यगृह्णात्कर्णोऽपि प्रतीपं प्रापयच्छरान् १३ ततस्तु सर्वयोधानां यततां प्रेक्षतां  
तदा ॥ प्रावेपन्निव गान्नाणि कर्णभीमसमागमे १४ रथिनां सादिनां चैव तयोः श्रुत्वा तलस्वनम् ॥ भीमसेनस्य निनदं श्रुत्वा धोरं रणाजिरे १५ खंचभूर्भिव संरुद्धां  
मेनिरेक्षत्रियर्षभाः ॥ पुनर्धोरिणनादेन पांडवस्य महात्मनः १६ समरे सर्वयोधानां धनूंष्यभ्यपतन्क्षितौ ॥ शस्त्राणि न्यपतन् दौर्भ्यः केषां चिच्चासवोऽद्रवन् १७

मानस्य व्यापारयतः ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११ सावेगं सत्वरम् १२। १३। १४। १५ संरुद्धाभेकतामापन्नाम् १६। १७



॥१७॥

वित्रस्तानि च सर्वाणि शक्यन्मुत्र प्रसुप्तुः ॥ बाहू नानि च सर्वाणि बभूवुर्विमनांसि च १८ प्रादुरासन्निमित्तानि धीराणि सुषूहन्त्युत ॥ यत्र कंकवले श्वासी दंत रिक्षं स  
मावृतम् १९ तस्मिन्सुतमुले राजन् कर्णभीम समागमे ॥ ततः कर्णस्तुर्विशत्याशराणां भीममादयत् २० विव्याध चास्य त्वरितः सुतं पंचभिराशुगैः ॥ प्रहस्य भी  
मसेनोऽपि कर्णं प्रत्याद्रवद्गणे २१ सायकानां चतुःषष्ट्या क्षिप्रकारी महायशाः ॥ तस्य कर्णो महेश्वासः सायकांश्चतुरोऽक्षिपत् २२ असंप्राप्तांश्चतान् भीमः साय  
कैर्नतपर्वभिः ॥ चिच्छेद बहुधाराजन्दर्शयन् पाणि लाघवम् २३ तं कर्णं श्लाघयामास शरवतैरनेकशः ॥ संछाद्यमानः कर्णेन बहुधा पांडुनंदनः २४ चिच्छेद चा  
पं कर्णस्य मुष्टिदेशे महारथः ॥ विव्याध चैनं बहुभिः सायकैर्नतपर्वभिः २५ अथान्यद्वनुरादाय सज्यं कृत्वा च सुतजः ॥ विव्याध समरे भीमं भीमकर्म महारथः २६ त  
स्य भीमो भृशं कुद्धस्त्रीनशराव्रतपर्वणः ॥ निचखानोरसि कुद्धः सुतपुत्रस्य वेगतः २७ तैः कर्णोऽराजत शरैरुरोमध्यगतैस्तदा ॥ महीधर इवोदयस्त्रिशूंगो भरतपर्वभ  
२८ सुस्त्रावचास्य रुधिरं विद्वस्य परमेषुभिः ॥ धातुप्रस्यंदिनः शैलाद्यथा गैरिकधातवः २९ किंचिद्विचलितः कर्णः सुप्रहाराभिपीडितः ॥ आकर्णपूर्णमाकृष्य  
भीमं विव्याध सायकैः ३० चिक्षेप च पुनर्वाणान् शतशोऽथ सहस्रशः ॥ सशरैर्दितस्तेन कर्णेन दृढधन्विना ॥ धनुर्ज्यामच्छिनत् पूर्णभीमस्तस्य क्षुरेणह ३१ सार  
थिचास्यमल्लेन रथनीडादपातयत् ॥ बाहांश्च चतुरस्तस्य व्यसृज्य क्रमहारथः ३२ हताश्वानुरथात्कर्णः समापुत्य विशांपते ॥ स्यंदनं वृषसेनस्य नूर्णमापुञ्जवे  
भयात् ३३ निर्जित्य तुरणे कर्णभीमसेनः प्रतापवान् ॥ ननाद बलवन्नादं पर्जन्यनिनदोपमम् ३४ तस्य तं निनदं श्रुत्वा प्रहृष्टोऽभूद्युधिष्ठिरः ॥ कर्णपराजितं मत्वा  
भीमसेनेन संयुगे ३५ समं ताच्छंखनिनदं पांडुसेनाऽकरोत्तदा ॥ शत्रुसेनाध्वनिं श्रुत्वा तावका ह्यनदन्धृशम् ३६ सशंखबाणनिनदैर्हर्षाद्राजास्ववाहिनीम् ॥ चके  
युधिष्ठिरः संख्येहर्षनादैश्च संकुलाम् ३७ गांढीविव्याक्षिपत् पार्थः कृष्णोऽप्यञ्जमवादयत् ॥ तमंतर्धाय निनदं भीमस्य नदतो ध्वनिः ॥ अश्रूयत तदाराजन् सर्वसैन्ये  
पुद्गारुणः ३८ ततो व्यायच्छतामन्त्रैः पृथक्पृथग्जिह्वैः ॥ मृदुपूर्वतुराधेयो दृढपूर्वतु पांडवः ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि भीमप्रवे  
शे कर्णपराजये एकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिन्विलुलिते सैन्ये सैधवायार्जुने गते ॥ सात्वते भीमसेने च पुत्रस्ते द्रोणमभ्य  
यात् १ त्वरन्नेकरथेनैव बहुकृत्यं विचिंतयन् ॥ सरथस्तव पुत्रस्य त्वरया परया युतः २ तूर्णमभ्यद्रव द्रोणं मनोमारुतवेगवान् ॥ उवाच चैनं पुत्रस्ते संरंभाद्रकलो  
चनः ३ ससंभ्रममिदं वाक्यमब्रवीत्कुरुनंदनः ॥ अर्जुनो भीमसेनश्च सात्यकिश्चापराजितः ४ विजित्य सर्वसैन्यानि सुमहांति महारथाः ॥ संप्राप्ताः सिंधुरा  
जस्य स भीममनिवारिताः ५

मेकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तस्मिन्निनि १ । २ संरंभात्प्रणयक्रोधात् ३ । ४ न ५

॥१७॥

१ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ तान्प्रसिद्धानयानक्षान् अक्षान्मन्यमानः प्राग्गल्हतेस्मद्व्यन्वयः १८ । यत्र सभायां तेऽभी १९ दुरोदरं द्यूतकारिणम् २०  
व्यायच्छति च तत्रापि सर्वेषु अपराजिताः ॥ यदि तावद्गणे पार्थो व्यतिक्रांतो महारथः ६ कथं सात्यकिभीमाभ्यां व्यतिक्रांतोऽसिमानद ॥ आश्चर्यभूतं लोकेऽस्मि  
न्समुद्रस्येव शोषणम् ७ निर्जयस्तव विप्राग्र्यसात्वतेनार्जुनेन च ॥ तथैव भीमसेनलोकः संवदते भृशम् ८ कथं द्रोणो जितः संख्येधनुर्वेदस्य पारगः ॥ इत्येवं ब्रुवते  
योधा अश्रद्धेयमिदं तव ९ नाश एव तु मे नूनं मंदभाग्यस्य संयुगे ॥ यत्र त्वां पुरुषव्याघ्रं व्यतिक्रांतास्त्रयोरथाः १० एवं गते तु कृत्येऽस्मिन् ब्रूहि यतो विवक्षितम् ॥ य  
द्गतं गतमेवेदं शेषं चिंतयमानद ११ यत्कृत्यं सिंधुराजस्य प्राप्तकालमनंतरम् ॥ तत्संविधीयतां क्षिप्रं साधुसंचिंत्य नो द्विज १२ ॥ द्रोण उवाच ॥ चिंत्यं बहुविधं  
तात यत्कृत्यं तच्छृणुष्व मे ॥ त्रयोहिसमातिक्रांताः पांडवानां महारथाः १३ यावत्तेषां भयं पश्चात्तावदेषां पुरःसरम् ॥ तद्गरीयस्तरं मन्ये यत्र कृष्णधनं जयौ १४ सा  
पुरस्ताच्च पश्चाच्च गृहीता भारती च मूः ॥ तत्र कृत्यमहं मन्ये सैधवस्याभिरक्षणम् १५ सनोरक्ष्यतमस्तात कुद्धाद्गीतो धनं जयात् ॥ गतौ च सैधवं भीमौ युयुधानवृ  
कोदरौ १६ संप्राप्तं तदिदं द्यूतं यत्तच्छकुनिबुद्धिजम् ॥ न सभायां जयो वृत्तो नापि तत्र पराजयः १७ इह नो गल्हमाना नामद्य तावज्जयाजयौ ॥ यान्स्मृतान् गल्हते धी  
राच्छकुनिः कुरुसंसदि १८ अक्षान्समन्यमानः प्राक्शरास्ते हि दुरासदाः ॥ यत्र ते बहवस्तात कौरव्या व्यवस्थिताः १९ सेनां दुरोदरं विद्विशरानक्षान् चिंशांपते ॥  
गल्हं च सैधवं राजंस्तत्र द्यूतस्य निश्चयः २० सैधवे तु महद्यूतं समासक्तं परैः सह ॥ अत्र सर्वे महाराजस्य त्वाजीवितमात्मनः २१ सैधवस्य रणे रक्षां विधिवत्कर्तुमर्हथ ॥  
तत्र नो गल्हमानानां ध्रुवौ जयपराजयौ २२ यत्र ते परमेष्वासाय तारक्षंति सैधवम् ॥ तत्र गच्छ स्वयं शीघ्रं तांश्चरक्षस्वरक्षिणः २३ इहैव त्वहमा सिध्ये प्रेषयिष्यामि  
चापरात्र ॥ निरोक्ष्यामि च पंचालान्सहितान् पांडुसृजयैः २४ ततो दुर्योधनोऽगच्छतूर्णमाचार्यशासनात् ॥ उद्यम्यात्मानमुग्राय कर्मणे सपदानुगः २५ चकरक्षौ  
तु पांचालयौ युधामन्युतमौ जसौ ॥ बाह्येन सेनामभ्येत्य जग्मतुः सव्यसाचिनम् २६ यौ तु पूर्वमहाराजवारितौ कृतवर्मणा ॥ प्रविष्टे त्वर्जुने राजंस्तव सैन्यं युयुत्स  
या २७ पार्श्वे भित्त्वा च मुंवीरौ प्रविष्टौ तव वाहिनीम् ॥ पार्श्वेन सैन्यमायातौ कुरुराजो ददर्शह २८ ताभ्यां दुर्योधनः सार्धमकरोत्संख्यमुत्तमम् ॥ त्वरितस्त्वरमा  
णाभ्यां ब्रह्म्यां भारतो बली २९ तावेन मभ्यद्रवतामुभाबुध्यत कार्मुकौ ॥ महारथसमाख्यातौ क्षत्रियप्रवरौ युधि ३० तमविध्य युधामन्युस्त्रिशताकं कपत्रिभिः ॥  
विशत्यासारथिचास्य चतुर्भिश्चतुरो हयान् ३१ दुर्योधनो युधामन्योर्ध्वजमेकेषुणाऽच्छिन्नत् ॥ एकेन कार्मुकं चास्य चकर्त तनयस्तव ३२ सारथिचास्यमल्लेन रथ  
नीडादपाहरत् ॥ ततोऽविध्यच्छरैस्तीक्ष्णैश्चतुर्भिश्चतुरो हयान् ३३ युधामन्युश्च संकुद्धः शरांस्त्रिशतमाहवे ॥ व्यसृजतवपुत्रस्य त्वरमाणः स्तनान्तरे ३४



३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ॥ वर्तमान इति १।२।३।४।५।६।७।८।९  
 तथोत्तमौजाः संकुद्धः शरैर्हेमविभूषितैः ॥ अविध्यत्सारथिं चास्य प्राहिणोद्यमसादनम् ३५ दुर्योधनोऽपिराजेंद्रपांचाल्यस्यौत्तमौजसः ॥ जघान चतुरोस्याश्वान्  
 भौतौ पाणिं सारथी ३६ उत्तमौजा हताश्वस्तु हतसूतश्च संयुगे ॥ आरुरो हस्यं भ्रातुर्धुधामन्धोरभित्वरन् ३७ सरथं प्राप्य तं भ्रातुर्दुर्योधन हयान् शरैः ॥ बहुभिस्ता  
 हयामास ते हताः प्रापत्तन्धुवि ३८ हयेषु पतितेष्वस्य चिच्छेद परमेषुणा ॥ युधामन्युर्धनुः शीघ्रं शरावापंच संयुगे ३९ हताश्वसूतात् सरथा दवतीर्य नराधिपः ॥  
 गदामादाय ते पुत्रः पांचाल्यावभ्यधावत् ४० तमापत्तं तं प्रेक्ष्य कुद्धं कुरुपतिं तदा ॥ अवहृत्तौ रथोपस्थायुधामन्युतमौजसौ ४१ ततः सहेमचित्रं तं गदया स्यंद  
 नं गदी ॥ संकुद्धः पोथयामास साश्वसूतध्वजं नृप ४२ भंक्त्वा रथं स पुत्रस्ते हताश्वो हतसारथिः ॥ मदराज रथं तूर्णमारुरो ह परंतपः ४३ पंचालानां ततो मुख्यौ रा  
 जपुत्रौ महारथौ ॥ रथावन् यौ समा रुह्य बीभत्सु मभिजग्मतुः ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि दुर्योधनयुद्धे त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥  
 ॥ १३० ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ वर्तमाने महाराज संग्रामे लोमहर्षणे ॥ व्याकुलेषु च सर्वेषु पीडयमानेषु सर्वशः १ राधेयो भीममानच्छुद्धाय भरतर्षभ ॥  
 यथानागो वनेनागं मतो मत्तमभिद्रवन् २ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यौतौ कर्णश्च भीमश्च संप्रयुद्धौ महाबलौ ॥ अर्जुनस्य रथोपाते कीदृशः सोऽभवद्रणः ३ पूर्वहिनिर्जि  
 तः कर्णो भीमसेनेन संयुगे ॥ कथं भूयः सराधेयो भीममागन्महारथः ४ भीमो वासूततनयं प्रत्युद्यातः कथं रणे ॥ महारथं समाख्यातं पृथिव्यां प्रवरं रथम् ५ भीष्म  
 द्रोणावति क्रम्य धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ नान्यतो भयमादत्त विना कर्णान्महारथात् ६ भयाद्यस्य महाबाहो न शोते बहुलाः समाः ॥ चितयन्नित्यशो वीर्यं राधेयस्य महा  
 त्मनः ॥ तं कथं सूतपुत्रं तु भीमोऽयोधयता हवे ७ ब्रह्मण्यवीर्यं संपन्नं समरेष्वनिवर्तिनम् ॥ कथं कर्णयुधामास पांडवः ८ यौतौ समीयतुर्वीरौ वैकर्तनवृ  
 कोदरौ ॥ कथं तावत्र युध्येतां महाबल पराक्रमौ ९ भ्रातृत्वं दर्शितं पूर्वं घृणीचापिसूतजः ॥ कथं भीमेन युयुधे कुंत्यावाक्यमनुस्मरन् १० भीमो वासूतपुत्रेण स्म  
 रन् वैरं पुरा कृतम् ॥ अयुध्यत कथं शूरः कर्णेन सह संयुगे ११ आशास्ते च सदा सूतपुत्रो दुर्योधनो मम ॥ कर्णो जेष्यति संग्रामे समस्तान् पांडवानिति १२ जयाशायत्र  
 पुत्रस्य मम मंदस्य संयुगे ॥ सकथं भीमकर्माणं भीमसेनमयोधयत् १३ यं समासाद्य पुत्रैर्मैकं तं वैरं महारथैः ॥ तं सूततनयं तात कथं भीमो ह्ययोधयत् १४ अनेका  
 नि प्रकारांश्च सूतपुत्रसमुद्रवान् ॥ स्मरमाणः कथं भीमो युयुधे सूतसूनुना १५ योऽजयत् पृथिवीं सर्वारथेनैकेन वीर्यवान् ॥ तं सूततनयं युद्धे कथं भीमो ह्ययोधयत्  
 १६ योजातः कुंडलाभ्यां च कवचेन सहैव च ॥ तं सूतपुत्रं समरे भीमः कथमयोधयत् १७

पूर्वमुद्योगे दर्शितमुद्रावितं भ्रातृत्वं कुंत्यावाक्यं च चतुर्णामवध्यस्वल्पं ज्ञानं चानुस्मरन्नित्यन्वयः १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७

१८।१९।२०।२१।२२ अमितः संमुखे २३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८

यथातयोर्युद्धमभूद्यश्वासीद्विजयितयोः ॥ तन्ममाचक्ष्वत्स्वेन कुशलो ह्यसि संजय १८ ॥ संजय उवाच ॥ भीमसेनस्तुराधेयमुत्सृज्य रथिनां वरम् ॥ इयेषां  
 तुंयत्रास्तां वीरौ कृष्णवर्णं जयौ १९ तं प्रयांतमभिद्रुत्य राधेयः कंकपत्रिभिः ॥ अभ्यवर्षन्महाराजमेघो वृष्टयेव पर्वतम् २० फुल्लतापंकजेनेव वक्त्रेण विहसन्बली ॥  
 आजुहावरणे यांतं भीममाधिरथिस्तदा २१ ॥ कर्ण उवाच ॥ भीमाहितैस्तवरणः स्वप्रेषिणविभावितः ॥ तद्दर्शयसि कस्मान्मे पृष्ठं पार्थ दिदृक्षया २२ कुंत्याः  
 पुत्रस्य सदृशं नेदं पांडवनंदन ॥ तेन मामभितः स्थित्वा शरवर्षैरवाकिर २३ भीमसेनस्तदा हानं कर्णात्त्रामर्षय युधि ॥ अर्धमंडलमावृत्य सूतपुत्रमयोधयत् २४  
 अवक्रगामिभिर्बाणैरभ्यवर्षन्महायशः ॥ दंशितं द्वैरथेयं तं सर्वशस्त्रविशारदम् २५ विधित्सुः कलहस्यां तां जिघांसुः कर्णमक्षिणोत् ॥ हत्वा तस्यानुगांस्तं च हंतुं का  
 मो महाबलः २६ तस्मै व्यसृजदुग्धाणि विविधानि परंतपः ॥ अमर्षात्पांडवः क्रुद्धः शरवर्षाणि मारिष २७ तस्य तानीषु वर्षाणि मत्तद्विरदगामिनः ॥ सूतपुत्रोऽह  
 मायाभिरग्रसत्परमास्त्रवित् २८ स यथावन्महाबाहुर्विद्यया वै सुपूजितः ॥ आचार्यवन्महेष्वासः कर्णः पर्यचरद्वली २९ युध्यमानं तु संरंभाद्भीमसेनं हसन्निव ॥  
 अभ्यपद्यत कौंतेय कर्णो राजन् वृकोदरम् ३० तन्नामृष्यत कौंतेयः कर्णस्य स्मितमाहवे ॥ युध्यमाने पुर्वीरेषु पश्यत्सु च समंततः ३१ तं भीमसेनः संप्राप्तं वत्सदंतैः  
 स्तनांतरे ॥ विव्याध बलवान् क्रुद्धस्तोत्रैरिव महाद्विपम् ३२ पुनश्च सूतपुत्रं तु स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ सुमुक्तैश्चित्रवर्माणैर्विभिदत्रिस्तभिः ३३ कर्णो जावू  
 नदैर्जालैः संछन्नान्वातरंहसः ॥ हयान् विव्याध भीमस्य पंचभिः पंचभिः शरैः ३४ ततो बाणमयं जालं भीमसेनरथं प्रति ॥ कर्णेन विहितं राजन्निमेषार्धाददृश्यत ३५  
 सरथः सध्वजस्तत्र समूतः पांडवस्तदा ॥ प्राच्छाद्य तमहाराज कर्णचापच्युतैः शरैः ३६ तस्य कर्णश्चतुःषष्ट्या व्यध मत्कवचं दृढम् ॥ क्रुद्धश्चाप्यहनत्पार्थनारा  
 चैर्मर्मभेदिभिः ३७ ततोऽचित्य महाबाहुः कर्णकार्मुकानि सृजन् ॥ समाश्लिष्य दसं भ्रातः सूतपुत्रं वृकोदरः ३८ सकर्णचापप्रभवान्निष्पृणाशीविषोपमान् ॥ विभ्र  
 द्भीमो महाराज न जगाम व्यथारणे ३९ ततो द्वात्रिंशता भलैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः ॥ विव्याध समरे कर्णं भीमसेनः प्रतापवान् ४० अयत्नेनैव तं कर्णः शरैर्भृशमवाकि  
 रत् ॥ भीमसेनं महाबाहुं सैव स्यवधैषिणम् ४१ मृदुपूर्वतुराधेयो भीममाजावयोधयत् ॥ क्रोधपूर्वतथा भीमः पूर्ववैरमनुस्मरन् ४२ तं भीमसेनो नामृष्यदवमान  
 ममर्षणः ॥ स तस्मै व्यसृजत्पूर्णशरवर्षमभिद्रहा ४३ तेशराः प्रेषितास्तेन भीमसेनेन संयुगे ॥ निपेतुः सर्वतो वीरे कूजंत इव पक्षिणः ४४ हेमपुंखाः प्रसन्ना ग्राभीम  
 सेनधनुश्च्युताः ॥ प्राच्छादयंस्ते राधेयं शलभा इव पावकम् ४५ कर्णस्तुरथिनां श्रेष्ठश्छाद्यमानः समंततः ॥ राजन् व्यसृजदुग्धाणि शरवर्षाणि भारत ४६ तस्य  
 तानशनिप्रख्यानिष्पृंसमरशोभिनः ॥ चिच्छेद बहुभिर्भलैरसंप्राप्तान् वृकोदरः ४७ पुनश्च शरवर्षेण छादयामास भारत ॥ कर्णो वैकर्तनो युद्धे भीमसेनमरिंदमः ४८



॥ १९ ॥

तत्रभारतभीमंतुष्टवतःस्मसायकैः ॥ समाचिततनुंसंख्येश्वाविधंशलैरिव ४९ हेमपुंखाच्छिलाधौतान्कर्णचापच्युताञ्छरान् ॥ दधारसमरेवीरःस्वरश्मीनि  
वरश्मिमान् ५० रुधिरक्षितसर्वांगोभीमसेनोव्यराजत ॥ समृद्धकुसुमापीडोवसंतंऽशोकवृक्षवत् ५१ तत्तुभीमोमहाबाहोःकर्णस्यचरितरणे ॥ नाष्टप्यतमहा  
बाहुःक्रोधादुद्धृतलोचनः ५२ सकर्णपंचविंशत्यानाराचानांसमार्पयत् ॥ महीधरमिवश्वेतं गूढपादैर्विपोल्वणैः ५३ पुनरेवचविव्याधपद्मिष्ठिरष्टाभिरेवच ॥ मर्म  
स्वमरविकांतःसूतपुत्रंतनुत्यजम् ५४ पुनरन्येनवाणेनभीमसेनःप्रतापवान् ॥ चिच्छेदकामुक्तूर्णैर्कर्णस्यप्रहसन्निव ५५ जघानचतुरश्वाश्चान्सूतंचत्वारितः  
शरैः ॥ नाराचैरर्करश्म्याभैःकर्णविव्याधचोरसि ५६ तेजमुर्ध्वरणीमाशुकर्णोनिर्भियपात्रिणः ॥ यथाजलधरंभित्त्वादिवाकरमरीचयः ५७ सर्वैकव्यमहत्प्राप्य  
च्छिन्नधन्वाशराहतः ॥ तथापुरुषमानीसप्रत्यपायाद्रथांतरम् ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिकर्णपराजयेएकत्रिंशदधिकशततमो  
ऽध्यायः ॥ १३१ ॥ दृतराष्ट्रउवाच ॥ स्वयंशिष्योमहेशस्यभृगुतमधनुर्धरः ॥ शिष्यत्वंप्राप्तवान्कर्णस्तस्यतुल्योऽस्त्रविद्यया १ तद्विशिष्टोऽपिवाकर्णःशि  
ष्यःशिष्यगुणैर्युतः ॥ कुंतीपुत्रेणभीमेननिर्जितःसतुलीलया २ यस्मिन्जयाशामहतीपुत्राणाममसंजय ॥ तंभीमादिमुखंदृष्ट्वाकिमुदुषोर्धनोऽब्रवीत् ३ कथंच  
युयुधेभीमोवीर्यश्लाघीमहाबलः ॥ कर्णोवासमरेतातकिमकर्षीदतःपरम् ॥ भीमसेनंरणेदृष्ट्वाज्वलंतमिवपावकम् ४ ॥ संजयउवाच ॥ रथमन्यंसमास्थायवि  
धिवत्कल्पितंपुनः ॥ अभ्ययात्पांडवंकर्णोवातोद्धूतइवार्णवः ५ कुद्धमाधिरथिदृष्ट्वापुत्रास्तवविशांपते ॥ भीमसेनममन्यंतवैश्वानरमुखेदुतम् ६ चापशब्दंत  
तःकृत्वातलशब्दंचभैरवम् ॥ अभ्यद्रवतराधेयोभीमसेनरथंप्रति ७ पुनरेवतयोराजन्धोरआसीत्समागमः ॥ वैकर्तनस्यशूरस्यभीमस्यचमहात्मनः ८ संर  
ब्धौहिमहाबाहूपरस्परवधौषिणौ ॥ अन्योन्यमीक्षांचक्रातेदहंताविवलोचनैः ९ क्रोधरक्तेक्षणौतीव्रौनिःश्वसंताविवोरगौ ॥ शूरावन्योन्यमासाद्यततक्षतुररि  
दमौ १० व्याघ्राविवसुसंरब्धौश्येनाविवचशीघ्रगौ ॥ शरभाविवसंकुद्धौयुयुधातेपरस्परम् ११ ततोभीमःस्मरन्कृशानक्षयूतेवनेऽपिच ॥ विराटनगरेचैवदुः  
खंप्राप्तमरिंदमः १२ राष्ट्राणांस्फीतरत्नानांहरणंचतवात्मजैः ॥ सततंचपरिक्रेशान्सपुत्रेणत्वयाकृतान् १३ दग्धुमैच्छच्चयःकुंतीसपुत्रांत्वमनागसम् ॥ कृष्णा  
याश्चपरिक्रेशंसभामध्येदुरात्मभिः १४ केशपक्षग्रहंचैवदुःशासनकृतंतथा ॥ परुषाणिचवाक्यानिकर्णेनोक्तानिभारत १५ पतिमन्यंपरीप्सस्वनसंतिपतय  
स्तव ॥ पतितानरकेपार्थाःसर्वेषंदतिलोपमाः १६ समक्षंतवकौरव्ययदूषुःकौरवास्तदा ॥ दासीभावेनकृष्णांचभोक्तुकामाःसुतास्तव १७ यच्चापितान्प्रवज  
तःकृष्णाजिननिवासिनः ॥ परुषाण्युक्तवान्कर्णःसभायांसन्निधौतव १८

१ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

॥ १९ ॥

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९ कर्कैःश्वेतैरश्वैः ३० । ३१ । ३२ । ३३ समाजंरर्ग एकस्थैवकस्यचित्रान्यस्य ३४ । ३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२ । ४३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटी

तृणीकृत्ययथापार्थीस्तवपुत्रोवबलगह ॥ विषमस्थान्समस्थोदिसंरब्धोगतचेतनः १९ बालयात्प्रभृतिचारिघ्नःस्वानिदुःखानिचिंतयन् ॥ निरविद्यतधर्मात्मा  
जीवितेनवृकोदरः २० ततोविस्फार्यसुमहद्वेमपृष्ठदुरासदम् ॥ चापंभरतशार्दूलस्त्यक्तात्माकर्णमभ्ययात् २१ ससायकमयैर्जालैर्भीमःकर्णरथंप्रति ॥ भानुम  
द्भिःशिलाधौतैर्भानोःप्राच्छादयत्प्रभाम् २२ ततःप्रहस्याधिरथिस्तूर्णमस्यशिलाशितैः ॥ व्यधमद्भीमसेनस्यशरजालानिपात्रिभिः २३ महारथोमहाबाहुर्महीवा  
णैर्महाबलः ॥ विव्यधाधिरथिर्भीमंनवभिर्निशितैस्तदा २४ सतोत्रैरिवमातंगोवार्यमाणःपतत्रिभिः ॥ अभ्यधावदसंभ्रांतःसूतपुत्रंवृकोदरः २५ तमापतंतंवेगे  
नरमसंपांडवर्षभम् ॥ कर्णःप्रच्युद्ययौयुद्धेमतोमत्तमिवादिपम् २६ ततःप्रभ्राप्यजलजंभेरीशतसमस्वनम् ॥ अक्षुभ्यतबलंहर्षादुद्धूतइवसागरः २७ तदुद्धूतं  
बलंदृष्ट्वा नागाश्चरथपतिमत ॥ भीमःकर्णसमासाद्यच्छादयामाससायकैः २८ अश्वानृक्षसवर्णाश्चहंसवर्णैर्हयोत्तमैः ॥ व्याभिश्यद्रणेकर्णःपांडवंछादयञ्छरैः  
२९ ऋक्षवर्णान्हयान्कैर्मिश्रान्मारुतरंहसः ॥ निरीक्ष्यतवपुत्राणांहाहाकृतमभूद्वलम् ३० तेहयावहृशोभंतमिश्रितावातरंहसः ॥ सितासितामहाराजयथा  
व्योम्निबलाहकाः ३१ संरब्धौक्रोधताम्राक्षौप्रेक्ष्यकर्णवृकोदरौ ॥ संत्रस्ताःसमकंपंतत्वदीयानांमहारथाः ३२ यमराष्ट्रोपमंधोरमासिदायोधनंतयोः ॥ दुर्दर्शम  
रतश्चेष्टप्रेतराजपुरंयथा ३३ समाजमिवतच्चित्रंप्रेक्षमाणामहारथाः ॥ नालक्षयन्जयंव्यक्तमेकस्थैवमहारणे ३४ तयोःप्रेक्षंतसंमर्दंसन्निकृष्टमहास्रयोः ॥ तव  
दुर्मित्रितेराजन्सपुत्रस्यविशांपते ३५ छादयंतौहिशृष्ट्वावन्योन्यंसायकैःशितैः ॥ शरजालावृतंव्योमचक्रातेऽहुतविक्रमौ ३६ तावन्योन्यंजिघांसंतौशरैस्ती  
क्ष्णैर्महारथौ ॥ प्रेक्षणीयतरावास्तांष्टुष्टिमंताविवांबुदौ ३७ सुवर्णविठ्ठतान्वाणान्विमुंचंतावर्दिदमौ ॥ भास्वरंव्योमचक्रातेमहोल्काभिरिवप्रभौ ३८ ताभ्यां  
मुक्ताःशराराजनगार्धपत्राश्चकाशिरे ॥ श्रेण्यःशरदिमतानांसारसानामिवांबरे ३९ संसक्तंसूतपुत्रेणदृष्ट्वाभीममर्दिदमम् ॥ अतिभारममन्येतांभीमेकृष्णधनंजयौ  
४० तत्राधिरथिभीमाम्यांशरैर्मुक्तैर्दहंताः ॥ इधुपातमतिक्रम्यपेतुरश्वनरदिपाः ४१ पतद्भिःपतितैश्चान्यैर्गतासुभिरनेकशः ॥ कृतोराजन्महाराजपुत्राणां  
तेजनक्षयः ४२ मनुष्याश्चगजानांचशरीरैर्यतजीवितैः ॥ क्षणेनभूमिःसंजज्ञेसंवृताभरतर्षभ ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि भीमकर्ण  
युद्धेद्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ दृतराष्ट्रउवाच ॥ अत्यदुतमहंमन्येभीमसेनस्यविक्रमम् ॥ यत्कर्णयोधयामाससमरेलघुविक्रमम् १ त्रिदशानपि  
वायुक्तान्सर्वशस्त्रधरान्युधि ॥ वारयेद्योरणेकर्णःसयक्षासुरमानुषान् २ सकथंपांडवेयुद्धेभ्राजमानमिवाश्रिया ॥ नातरत्संयुगेपार्थतन्ममाचक्ष्वसंजय ३ कथंचयु  
द्धंसंभूतंतयोःप्राणदुरोदरे ॥ अत्रमन्येसमायत्तोजयोवाऽजयएवच ४ कायोद्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ अत्यदुतमिति १ । २ । ३ प्राणदुरोदरेप्राणयुते ४



कर्णप्राप्यरणेसूतममपुत्रःसुयोधनः ॥ जेतुमुत्सहतेपार्थान्सगोविंदान्ससात्वतान् ५ श्रुत्वातुनिर्जितकर्णमसकृद्भीमकर्मा ॥ भीमसेनेनसमरेमोहआविशतीव  
माम् ६ विनष्टान्कौरवान्मन्येममपुत्रस्यदुर्नयैः ॥ नहिकर्णोमहेष्वासान्पार्थान्जेप्यतिसंजय ७ कृतवान्यानियुद्धानिकर्णःपांडुसुतैःसह ॥ सर्वत्रपांडवाःकर्ण  
मजयंतरणाजिरे ८ अजेयाःपांडवास्तातदेवैरपिसवासवैः ॥ नचतद्बुध्यतेमंदःपुत्रोदुर्योधनोमम ९ धनंघनेश्वरस्येवहृत्वापार्थस्यमेसुतः ॥ मधुप्रेप्सुरिवा  
शुद्धिःप्रपातंनावबुध्यते १० निष्ठत्यानिष्ठतिप्रज्ञोराज्यंहत्वामहात्मनाम् ॥ जितमित्येवमन्वानःपांडवानवमन्यते ११ पुत्रस्नेहाभिभूतेनमयाचाप्यकृतात्म  
ना ॥ धर्मोस्थितामहात्मानोनिष्ठताःपांडुनंदनाः १२ शमकामःससोदर्योदीर्घप्रेक्षीयुधिष्ठिरः ॥ अशक्तइतिमत्वातुममपुत्रैर्निराकृतः १३ तानिदुःखान्यनेका  
निविप्रकारांश्चसर्वशः ॥ हृदिठत्वामहाबाहुर्भीमोऽयुध्यतसूतजम् १४ तस्मान्मेसंजयबृहिकर्णभीमौयथारणे ॥ अयुध्येतांयुधिष्ठैष्ठौपरस्परवधैषिणौ १५ ॥  
संजयउवाच ॥ शृणुराजन्यथावृत्तंसंग्रामंकर्णभीमयाः ॥ परस्परवधप्रेप्सवोर्वनकुंजरयोरिव १६ राजन्वैकर्तनोभीमंकुद्वःकुद्वमरिंदमम् ॥ पराकांतपराक्रम्य  
विव्याधत्रिशताशरैः १७ महावेगैःप्रसन्नाग्रैःशातकुंभपरिष्ठितैः ॥ अहनद्भरतश्रेष्ठभीमंवैकर्तनःशरैः १८ तस्यास्यतोधनुर्भीमश्चकर्तानिशितैस्त्रिभिः ॥ रथ  
नीडाच्चयंतारंभलेनापातयत्क्षितौ १९ सकाक्षन्भीमसेनस्यवधंवैकर्तनोभृशम् ॥ शक्तिकनकैर्दूर्यचित्रदंडांपरामृशत् २० प्रगृह्यचमहाशक्तिकालशक्तिमि  
वापराम् ॥ समुक्षिप्यचराधेयःसंधायचमहाबलः २१ चिक्षेपभीमसेनायजीवितांतकरीमिव ॥ शक्तिविसृज्यराधेयःपुरंदरइवाशनिम् २२ ननादसुमहानादं  
बलवान्सूतनंदनः ॥ तंचनादंततःश्रुत्वापुत्रास्तेहर्षिताभवन् २३ तांकर्णभुजनिर्मुक्तामर्कवैश्वानरप्रभाम् ॥ शक्तिवियातिचिच्छेदभीमःसप्तभिराशुगैः २४  
छित्त्वाशक्तिततोभीमोनिर्मुक्तोरगसंनिभाम् ॥ मार्गमाणइवप्राणान्सूतपुत्रस्यमारिष २५ प्राहिणोत्कृतसंरंभःशरान्बाह्विर्णवांससः ॥ स्वर्णपुंखानशिलाघौतान्  
यमदंडोपमान्मृधे २६ कर्णोऽप्यन्यद्वनुर्गृह्यहेमपृष्ठंदुरासदं ॥ विरुध्यतन्महच्चापंयमृजत्सायकांस्तदा २७ तान्पांडुपुत्रश्चिच्छेदनवभिर्नतपर्वभिः ॥ वसुवेणेन  
निर्मुक्तान्नवराजन्महाशरान् २८ छित्त्वाभीमोमहाराजनादंसिंहइवानदत् ॥ तौवृषाविवनर्दौबालिनौवासितांतरे २९ शार्दूलविवचान्योन्यमामिषार्थेऽप्यगर्ज  
तां ॥ अन्योन्यंप्रजिहीर्षतावन्योन्यस्यांतरेषिणौ ३० अन्योन्यमभिवीक्षंतौगोष्ठेष्विवमहर्षमौ ॥ महागजाविवासाद्याविषाणाग्रैःपरस्परं ३१ शरैःपूर्णांयतोत्सृष्टैरन्यो  
न्यमभिजघ्नतुः ॥ निर्दहतौमहाराजशस्त्रवृष्ट्यापरस्परं ३२ अन्योन्यमभिवीक्षंतौकोपाद्विहृतलोचनौ ॥ प्रहसंतौतथान्योन्यंभर्त्सयंतौमुहुर्मुहुः ३३ शंखशब्दं  
चकुर्वाणौयुधुधातेपरस्परं ॥ तस्यभीमःपुनश्चापमुष्टौचिच्छेदमारिष ३४ शंखवर्णौश्चतानश्चान्बाणैर्निन्येयमक्षयम् ॥ सारथिचतथाऽप्यस्यरथनीडादपातयत् ३५

१।५।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५

३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायात्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ॥ ॥ सइति १।२।३।४।५।६।७।८

ततोवैकर्तनःकर्णश्चितांप्रापदुरत्ययाम् ॥ सच्छाद्यमानःसमरेहताश्वोहतसारथिः ३६ मोहितःशरजालेनकर्तव्यंनाभ्यपद्यत् ॥ तथाकृच्छ्रगतं दृष्ट्वाकर्णदुर्योध  
नोत्तपः ३७ वेपमानइवकांधाद्यादिदेशाथदुर्जयम् ॥ गच्छदुर्जयराधेयंपुरोग्रसतिपांडवः ३८ जहितूवरकंसिप्रकर्णस्यबलमादधत् ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा  
तवपुत्रंतवात्मजः ३९ अभ्यद्रवद्भीमसेनं व्यासक्तं विकिरञ्छरैः ॥ सभीमंनवभिर्बाणैरश्वानष्टभिरार्पयत् ४० षड्विःसूतंत्रिभिःकेतुंपुनस्तंचापिसप्तभिः ॥ भी  
मसेनोऽपिसंकुद्वःसाश्वयंतारमाशुगैः ४१ दुर्जयंभिन्नमर्माणमनययमसादनम् ॥ खलंकृतंक्षितौक्षुण्णंचेष्टमानंयथोरगम् ४२ रुदन्नार्तस्तवसुतंकर्णश्चकेप्रद  
क्षिणम् ॥ सतुतंविस्थं कृत्वास्मयन्नत्यंतवैरिणम् ४३ समाचिनोद्गणगणैःशतघ्नीभिश्चशंकुभिः ॥ तथाऽप्यतिरथःकर्णोभिद्यमानोऽस्यसायकैः ४४ नजहौस  
मरेभीमंकुद्वरूपंपरंतपः ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिकर्णभीमयुद्धेत्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ॥ ॥  
॥ संजयउवाच ॥ सर्वथाविरथःकर्णःपुनर्भीमेननिर्जितः ॥ रथमन्यंसमास्थायपुनर्विव्याधपांडवम् १ महागजाविवासाद्याविषाणाग्रैःपरस्परम् ॥ शरैःपूर्णां  
यतोत्सृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः २ अथकर्णःशरवातिर्भीमसेनंसमार्पयत् ॥ ननादचमहानादंपुनर्विव्याधचोरसि ३ तंभीमोदशभिर्बाणैःप्रत्यविध्यदजिह्वगैः ॥ पु  
नर्विव्याधसप्तत्याशराणांनतपर्वणाम् ४ कर्णतुनवभिर्भीमोभित्त्वारजंस्तनांतरे ॥ ध्वजमेकेनविव्याधसायकेनशितेनह ५ सायकानांततःपार्थस्त्रिषष्ट्याप्रत्यवि  
ध्यत् ॥ तौत्रैरिवमहानागं कशाभिरिववाजिनम् ६ सोऽतिविद्धोमहाराजपांडवेनयशस्विना ॥ सृक्किंगीलेलिहन्वीरःक्रोधरक्तांतलोचनः ७ ततःशरंमहाराजसर्व  
कायावदारणम् ॥ प्राहिणोद्भीमसेनायबलायेंद्रइवाशनिम् ८ सनिर्भियरणेपार्थसूतपुत्रधनुश्च्युतः ॥ अमच्छदारयन्भूमिंचित्रपुंखःशिलीमुखः ९ ततोभी  
मोमहाबाहुःक्रोधसंरक्तलोचनः ॥ वज्रकल्पांचतुष्किष्कुं गुर्वीरुक्मांगदांगदाम् १० प्राहिणोत्सूतपुत्रायषडस्त्रामविचारयन् ॥ तयाजघानाधिरथैःसदश्वान्सा  
धुवाहिनः ११ गदयाभारतःक्रुद्धोवज्रेणेंद्रइवासुरान् ॥ ततोभीमोमहाबाहुःसुराभ्यांभरतर्षभ १२ ध्वजमाधिरथेदिच्छत्वासूतमभ्यहनच्छरैः ॥ हताश्वसूतमु  
त्सृज्यसरथंपतितध्वजम् १३ विस्फारयन्धनुःकर्णस्तस्थौभारतदुर्मनाः ॥ तत्राद्भुतमपश्यामराधेयस्यपराक्रमम् १४ विरथोरथिनांश्रेष्ठोवारयामासयद्रिपुम् ॥  
विरथंतंनरश्रेष्ठं दृष्ट्वाऽधिरथिमाहवे १५ दुर्योधनस्ततोराजन्नभ्यभाषतदुर्मुखम् ॥ एषदुर्मुखराधेयोभीमेनविरथीकृतः १६ तंरथेननरश्रेष्ठंसंपादयमहारथम् ॥  
ततोदुर्योधनवचःश्रुत्वाभारतदुर्मुखः १७ त्वरमाणोऽभ्ययात्कर्णभीमंचावारयच्छरैः ॥ दुर्मुखंप्रेक्ष्यसंग्रामेसूतपुत्रपदानुगम् १८



वायुपुत्रः प्रहृष्टोऽभूत्सृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ ततः कर्णमहाराजवारयित्वा शिलीमुखैः १९ दुर्मुखाय रथं तूर्णं प्रेषयामास पांडवः ॥ तस्मिन्क्षणे महाराज नवभिर्नत  
पर्वभिः २० सुमुखैर्दुर्मुखं भीमः शरैर्निन्येयमक्षयम् ॥ ततस्तमेवाधिरथिः स्यंदनं दुर्मुखे हते २१ आस्थितः प्रबभौ राजन्दीप्यमान इवांशुमान् ॥ शयानं भिन्नम  
र्माणं दुर्मुखं शोणितोक्षितम् २२ दृष्ट्वा कर्णोऽश्रुपूर्णाक्षो मुहूर्तं नाभ्यवर्तत ॥ तंगता सुमतिक्रम्य कृत्वा कर्णः प्रदक्षिणम् २३ दीर्घमुष्णं श्वसन्वीरो न किंचित्प्रत्यपद्य  
त ॥ तस्मिन्स्तु विवरं राजत्राचा न्गार्धवाससः २४ प्राहिणोत्सूतपुत्राय भीमसेनश्चतुर्दश ॥ ते तस्य कवचं भित्त्वा स्वर्णचित्रं महौजसः २५ हेमपुंखामहाराजव्य  
शोभंतदिशोदश ॥ अपिबन्सूतपुत्रस्य शोणितं रक्तभोजनाः २६ कुद्रा इव मनुष्येद्रभुजंगाः कालचोदिताः ॥ प्रसर्पमाणामेदिन्यातिव्यरोचंतमार्गणाः २७ अ  
र्धप्रविष्टाः संरब्धा विलानीव महोरगाः ॥ तं प्रत्यविध्य द्राघेयो जांबूनदविभूषितैः २८ चतुर्दशभिरत्युग्रैर्नाराचैरविचारयन् ॥ ते भीमसेनस्य भुजसंख्यं निर्भिद्यप  
त्रिणः २९ प्राविशन्मेदिनीं भीमाः कौंचपत्ररथा इव ॥ ते व्यरोचंत नाराचाः प्रविशंतो वसुंधराम् ३० गच्छंत्यस्तं दिनकरे दीप्यमाना इवांशवः ॥ सनिर्भित्रोरणे  
भीमो नाराचैर्मर्मभेदिभिः ३१ सुस्रावरुधिरभूरिपर्वतः सलिलं यथा ॥ समीमस्त्रिभिरायतः सूतपुत्रं पतत्रिभिः ३२ सुपर्णैर्गैर्विव्याध सारथिचास्य सप्तभिः ॥  
सविह्वलो महाराज कर्णो भीमशराहतः ३३ प्राद्रवज्जम्भैरश्वैरणां हित्वा महाभयात् ॥ भीमसेनस्तु विस्फार्य चापं हेमपरिष्कृतम् ३४ आहवेऽतिरथोऽतिष्ठज्ज्वलन्नि  
वहुताशनः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि कर्णोपयाने चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ दैवमेव परं  
मन्ये धिक्पौरुषमनर्थकम् ॥ यत्राधिरथिरायतो नातरत्पांडवरेणे १ कर्णः पार्थान्सगोविंदान् जेतुमुत्सहतेरणे ॥ न च कर्णसंयोधं लोके पश्यामि कंचन २ इति  
दुर्योधनस्याहमश्रौषं जल्पतो मुहुः ॥ कर्णो हिवलवाञ्छूरो दृढधन्वा जितकृमः ३ इति मामब्रवीत्सूतमंदो दुर्योधनः पुरा ॥ वसुषेण सहायं मानालं देवाऽपि संयुगे ४  
किंनु पांडुसुताराज न गतसत्त्वा विचेतसः ॥ तत्र तं निर्जितं दृष्ट्वा भुजंगमिव निर्विषम् ५ युद्धात्कर्णमपक्रांतं किंस्विदुर्योधनोऽब्रवीत् ॥ अहो दुर्मुखमेवैकं युद्धानाम  
विशारदम् ६ प्रावेशयद्भुतवहं पतंगमिव मोहितः ॥ अश्वत्थामामद्राजः कृपः कर्णश्च संगताः ७ न शक्ताः प्रमुखे स्थातुं नूनं भीमस्य संजय ॥ तेऽपि चास्य महावो  
रंबलं नागायुतोपमम् ८ जानंतो व्यवसायं च कूरं मारुततेजसः ॥ किमर्थं कूरकर्माणं यमकालांतकोपमम् ९ बलसंभवीर्यज्ञाः कोपयिष्यंति संयुगे ॥ कर्णस्त्वेको  
महाबाहुः स्वबाहुबलदर्पितम् १० भीमसेनमनादत्यरणेऽयुध्यत सूतजः ॥ योऽजयत्समरे कर्णं पुरंदर इवा सुरम् ११

अध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ७ ॥ दैवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ यमः संयमनव्यापारः कालः कलनव्यापारः अंतकोमारणव्यापारस्तदुपमम् ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३

न स पांडुसुतो जेतुं शक्यः केनचिदाहवे ॥ द्रोणं यः संप्रमथ्यैकः प्रविष्टो मम वाहिनीम् १२ भीमो धनं जयान्वेषीकस्तमाच्छेज्जिजीविषुः ॥ कोहिसंजय भीमस्य स्थातु  
मुत्सहतेऽग्रतः १३ उद्यताशनिहस्तस्य महेन्द्रस्येव दानवः ॥ प्रेतराजपुरं प्राप्य निवर्तेतापि मानवः १४ न भीमसेनं संप्राप्य निवर्तेत कदाचन ॥ पतंगा इव वह्निं  
ते प्राविशन्नल्पचेतसः १५ ये भीमसेनं संकुद्धमन्वधावन्विमोहिताः ॥ यत्समायां भीमेन मम पुत्रवधाश्रयम् १६ उक्तं संरंभिणो ग्रेगकुरूणां शृण्वतां तदा ॥ तन्नू  
नमभिसंचित्य दृष्ट्वा कर्णं च निर्जितम् १७ दुःशासनः सहभ्रात्राभयाद्धीमादुपारमत् ॥ यश्च संजयदुर्बुद्धिरेव तस्मिन् तौ मुहुः १८ कर्णो दुःशासनोऽहं च जेष्यामो युधि  
पांडवान् ॥ सनूनं विरथं दृष्ट्वा कर्णं भीमेनानेर्जितम् १९ प्रत्याख्यानाच्च कृष्णस्य भृशं तप्यति पुत्रकः ॥ दृष्ट्वा भ्रातृन्हतान्संख्ये भीमसेनेन दंशितान् २० आत्माप  
राधे सुमहन्नंतप्यति पुत्रकः ॥ कोहिजीवितमन्विच्छन् प्रतीपं पांडवं वजेत् २१ भीमं भीमायुधं क्रुद्धं साक्षात्कालमिव स्थितम् ॥ वडवामुखमध्यस्थो मुच्येतापि  
हि मानवः २२ न भीममुखं संप्राप्तो मुच्येदिति मतिर्मम ॥ न पार्थानच पंचालानच केशवसात्यकी २३ जानते युधिसंरब्धा जीवितं परिरक्षितुम् ॥ अहो मम सुता  
नां हि विपन्नं सूतजीवितम् २४ ॥ संजय उवाच ॥ यस्त्वं शोचसि कौरव्यवर्तमाने महाभये ॥ त्वमस्य जगतो मूलं विनाशस्य न संशयः २५ स्वयं वैरं महत्कृत्वा पुत्राणां  
वचने स्थितः ॥ उच्यमानो न गृहीषेमर्त्यः पथ्यमिवौषधम् २६ स्वयं पीत्वामहाराज कूटं सुदुर्जरम् ॥ तस्येदानीं फलं कृत्स्नमवाप्नुहि नरोत्तम २७ यत्तु कुत्स  
यसेयो धान्युध्यमानान् महाबलान् ॥ तत्र ते वर्तयिष्यामि यथा युद्धमवर्तत २८ दृष्ट्वा कर्णं तु पुत्रास्ते भीमसेनपराजितम् ॥ नामृष्यंतमहेष्वासाः सोदर्याः पंचभारत  
२९ दुर्मर्षणो दुःसहश्च दुर्मदो दुर्धरो जयः ॥ पांडवं चित्रसन्नाहास्तं प्रतीपमुपाद्रवन् ३० ते समं तान् महाबाहुं परिवार्य वृकोदरम् ॥ दिशः शरैः समावृण्वन्शलभानामि  
व व्रजैः ३१ आगच्छतस्तान्सहसा कुमारान् देवरूपिणः ॥ प्रतिजग्राह समरे भीमसेनो हसन्निव ३२ तव दृष्ट्वा तु तनयान् भीमसेनपुरोगमान् ॥ अभ्यवर्ततराधेयो भी  
मसेनं महाबलम् ३३ विसृजन् विशिखां स्तीक्ष्णान् स्वर्णपुंखाञ्छिलाशितान् ॥ तंतुभीमोऽभ्ययात्तूर्णं वार्यमाणः सुतैस्तव ३४ कुरवस्तु ततः कर्णं परिवार्य समं  
ततः ॥ अवाकिरन् भीमसेनं शरैः सन्नतपर्वभिः ३५ तान्वाणैः पंचविंशत्यासाश्चान्द्राजन्नरर्षभान् ॥ समूतान् भीमधनुषो भीमो निन्येयमक्षयम् ३६ प्रा  
पतन्स्यंदनेभ्यस्ते सार्धं सूतैर्गतासवः ॥ चित्रपुष्पधराभग्रावातेनेव महादृमाः ३७ तत्राहुतमपश्याम भीमसेनस्य विक्रमम् ॥ संवार्याधिरथिवाणैर्यज्ञ  
घानतवाभजान् ३८ सवार्यमाणो भीमेन शितैर्बाणैः समंततः ॥ सूतपुत्रो महाराज भीमसेनमवैक्षत ३९

३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९



४० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपंचविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ तवेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिभीमसेनपराक्रमेपंचविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तवात्मजास्तुपतितान्दृष्ट्वाकर्णःप्रतापवान् ॥ क्रोधेनमहताऽऽविष्टोनिर्विण्णोऽभूत्सजीवितात् १ आगस्कृतमिवात्मानंमेनेचाधिरथिस्तदाः ॥ यत्प्रत्यक्षंतवसुताभीमेननिहतारणे २ भीमसेनस्ततःकुद्धःकर्णस्यनिशितान्शरान् ॥ निचखानससंभ्रांतःपूर्वं वैरमनुस्मरन् ३ सभूमंपंचभिर्विच्छाराधेयःप्रहसन्निव ॥ पुनर्विव्याधसप्तत्यास्वर्णपुंखैःशिलाशितैः ४ अविचित्याथतान्वाणान्कर्णेनास्तान्द्रुकोदरः ॥ रणेविव्याधराधेयंशतेनानतपर्वणाम् ५ पुनश्चविविशिखैस्तीक्ष्णैर्विद्धामर्मसुपंचभिः ॥ धनुश्चिच्छेदभल्लेनसूतपुत्रस्यमारिष ६ अथान्यद्वनुरादायकर्णोभारतदुर्मनाः ॥ इषुभिश्छादयामासभीमसेनंपरंतपः ७ तस्यभीमोहयान्दृष्ट्वाविनिहत्यचसारथिम् ॥ प्रजहासमहाहासंकृतेप्रतिकृतेपुनः ८ इषुभिःकार्मुकंचास्यचकर्तपुरुषर्षभः ॥ तत्पपातमहाराजस्वर्णपृष्ठमहास्वनम् ९ अवारोहद्रथात्तस्मादथकर्णोमहारथः ॥ गदांष्टुहोत्वासमरेभीमायप्राहिणोदुषा १० तामापतंतीमालक्ष्यभीमसेनोमहागदाम् ॥ शरैरवारयद्राजन्सर्वसैन्यस्यपश्यतः ११ ततोवाणसहस्राणिप्रेषयामासपांडवः ॥ सूतपुत्रवधाकांक्षीत्वरमाणःपराक्रमी १२ तानिष्पूनिपुभिःकर्णोवारयित्वामहासृधे ॥ क्वचंभीमसेनस्यपाटयामाससायकैः १३ अथैनंपंचविंशत्यानाराचानांसमार्पयत् ॥ पश्यतांसर्वसैन्यानांतददुतमिवाभवत् १४ ततोभीमोमहाबाहुर्नवभिर्नतपर्वभिः ॥ प्रेषयामाससंकुद्धःसूतपुत्रस्यमारिष १५ तेतस्यक्वचंभित्त्वातथाबाहुंचदक्षिणम् ॥ अभ्ययुर्ध्वरणीतीक्ष्णावल्मीकमिवपन्नगाः १६ सच्छाद्यमानोवाणौधैर्भीमसेनधनुश्च्युतैः ॥ पुनरेवाभवत्कर्णोभीमसेनात्पराङ्मुखः १७ तंपराङ्मुखमालोक्यपदार्तिमूतनंदनम् ॥ कौतेयशरसंछन्नंराजादुर्योधनोऽब्रवीत् १८ ॥ त्वरध्वंसर्वतोयत्ताराधेयस्यरथंप्रति ॥ ततस्तवसुताराजन्श्रुत्वाभ्रातुर्वचोदुतम् १९ अभ्ययुःपांडवंयुद्धेविसृजंतःशिलीमुखान् ॥ चित्रोपचित्रश्चित्राक्षश्चारुचित्रःशरासनः २० चित्रायुधश्चित्रवर्मासमरेचित्रयोधिनः ॥ तानापततपुवाशुभीमसेनोमहारथः २१ एकैकेनशरेणाजौपातयामासतेसुतान् ॥ तेहतान्यपतन्भूमौवातरुग्णाहवहुमाः २२ दृष्ट्वाविनिहतान्पुत्रांस्तवराजन्महारथान् ॥ अश्रुपूर्णमुखःकर्णःक्षतुःसस्मारतद्वचः २३ रथंचान्यंसमास्थायविधिवत्कल्पितंपुनः ॥ अभ्ययात्पांडवंयुद्धेत्वरमाणःपराक्रमी २४ तावन्योन्यंशरैर्भित्त्वास्वर्णपुंखैःशिलाशितैः ॥ व्यभ्राजेतांयथामेघांसंस्यूतौमूर्यरश्मिभिः २५ षट्त्रिंशद्विस्तृतोभल्लैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः ॥ व्यधमत्क्वचंकुद्धःसूतपुत्रस्यपांडवः २६ सूतपुत्रोऽपिकौतेयंशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ पंचाशतामहाबाहुर्विव्याधभरतर्षभम् २७

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपंचविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ॥ भीमसेनस्येति १

रक्तचंदनदिग्धांगौशरैःकृतमहाव्रणौ ॥ शोणितौकौव्यराजेतांचंद्रसूर्याविवोदितौ २८ तौशोणितौक्षितेर्गात्रैःशरैश्छिन्नतनुच्छदौ ॥ कर्णभीमौव्यराजेतांनिर्मुक्ताविवपन्नगौ २९ व्याघ्राविवनरव्याघ्रादंष्ट्राभिरितरेतरम् ॥ शरधारासृजौवीरौमेघाविववर्षतुः ३० वारणाविवचान्योन्यंविषाणाभ्यामरिंदमौ ॥ निर्भिदंतौस्वगात्राणिसायकैश्चारुरेजतुः ३१ नादयंतौप्रहर्षंतौविक्रीडंतौपरस्परपरम् ॥ मंडलानिविकुर्वाणौरथाभ्यांरथिषूतमौ ३२ वृषाविवान्नदंतौबलिनौवासितांतरे ॥ सिंहाविवपराक्रांतौनरसिंहौमहाबलौ ३३ परस्परंवीक्षमाणौक्रोधसंरक्तलोचनौ ॥ युयुधातेमहावीर्यौशक्रवैरोचनीयथा ३४ ततोभीमोमहाबाहुर्बाहुभ्यांविक्षिपन्धनुः ॥ व्यराजतरणैराजन्सविद्युदिवतोयदः ३५ सनेमिघोषस्तनितश्चापविद्युच्छरांबुभिः ॥ भीमसेनमहामेघःकर्णपर्वतमावृणोत् ३६ ततःशरसहस्रेण सम्यगस्तेनभारत ॥ पांडवोव्यकिरत्कर्णभीमोभीमपराक्रमः ३७ तत्रापश्यंस्तवसुताभीमसेनस्यविक्रमम् ॥ सुपुंखैःकंकवासोभिर्यत्कर्णंछादयन्शरैः ३८ सनंदयन्नरणेपार्थकेशंचयशस्विनम् ॥ सात्यकिंचक्ररक्षौचभीमःकर्णमयोधयत् ३९ विक्रमंभुजयोर्वीर्यंयैश्चविदितात्मनः ॥ पुत्रास्तवमहाराजदृष्ट्वाविमनसोऽभवन् ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि भीमयुद्धेऽष्टविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ भीमसेनस्यराधेयःश्रुत्वाज्यातलानिःस्वनम् ॥ नामृष्यतयथामतो गजःप्रतिगजस्वनम् १ सोऽपकम्यमुहूर्तंतुभीमसेनस्यगोचरात् ॥ पुत्रांस्तवददर्शाथभीमसेनेनपातितान् २ तानवेक्ष्यनरश्रेष्ठविमनादुःखितस्तदा ॥ निःश्वसन्दीर्घमुष्णंचपुनःपांडवमभ्ययात् ३ सताम्रनयनःक्रोधाच्छ्रुसन्निवमहोरगः ॥ बभौकर्णःशरानस्यन्रश्मीनिव दिवाकरः ४ किरणैरिवसूर्यस्यमहीध्रोभरतर्षभ ॥ कर्णचापच्युतैर्बाणैःप्राच्छाद्यतद्रुकोदरः ५ तेकर्णचापप्रभवाःशराबहिर्णवाससः ॥ विविशुःसर्वतःपार्थवासायेवांडजादुमम् ६ कर्णचापच्युतावाणाःसंपतंतस्तस्ततः ॥ रुक्मपुंखाव्यराजंतहंसाश्रेणीकृताइव ७ चापध्वजोपस्करेभ्यश्छत्रादीषामुखाद्युगात् ॥ प्रभवंतोव्यदृश्यंतराजन्नाधिरथैःशराः ८ खंपूरयन्महावेगात्खगमान्गृध्रवाससः ॥ सुवर्णविकृतांश्चित्रान्मुमोचाधिरथिःशरान् ९ तमंतकमिवायस्तमापतंतंरुकोदरम् ॥ त्यक्त्वाप्राणानातिक्रम्यविव्याधनिशितैःशरैः १० तस्यवेगमसह्यंसहृष्टाकर्णस्यपांडवः ॥ महतश्चशरैर्घास्तान्यवारयतवीर्यवान् ११ ततोविधम्याधिरथैःशरजालानिपांडवः ॥ विव्याधकर्णविंशत्यापुनरन्यैःशिलाशितैः १२ यथैवदिसकर्णेनपार्थःप्रच्छादितःशरैः ॥ तथैवसरणेकर्णंछादयामास पांडवः १३ दृष्ट्वातुभीमसेनस्यविक्रमंयुधिमारत ॥ अभ्यनंदंस्त्वदीयाश्चसंप्रहृष्टाश्चचारणाः १४ भूरिश्रवाःकृपोद्रौणिर्मद्राजोजयद्रथः ॥ उत्तमौ जायुधामन्युःसात्याकैःकेशवार्जुनौ १५

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५



कुरुपांडवप्रवरादशराजन्महारथाः ॥ साधुसाधिविवेगेनसिंहनादमथानदन् १६ तस्मिन्समुत्थितेशब्देतुमुलेलोमहर्षणे ॥ अम्यभाषतपुत्रस्तेराजन्दुर्योधनस्व  
रन् १७ राज्ञःसराजपुत्रांश्चसोदर्यांश्चविशेषतः ॥ कर्णगच्छतमद्रवःपरीप्संतोवृकोदरात् १८ पुरानिघ्नतिराधेयंभीमचापच्युताःशराः ॥ तेयतध्वंमहेष्वासाः  
सूतपुत्रस्यरक्षणे १९ दुर्योधनसमादिष्टाःसोदर्याःसप्तभारत ॥ भीमसेनमभिदुत्यसंरब्धाःपर्यवारयन् २० तेसमासाद्यकौतेयमावृण्वन्नशरवृष्टिभिः ॥ पर्वतवारि  
धाराभिःप्रावृषीवबलाहकाः २१ तेषीडयन्भीमसेनंकुद्वाःसप्तमहारथाः ॥ प्रजासंहरणेराजन्सोमंसप्तग्रहाइव २२ ततोविवेगेनकौतेयःपीडयित्वाशरासनम् ॥ मु  
ष्टिनापांडवोराजन्दहेनसुपरिष्कृतम् २३ मनुष्यसमताज्ञात्वासप्तसंधायसायकान् ॥ तेभ्योव्यसृजदायस्तःसूर्यराश्मिनिभान्प्रभुः २४ निरस्यत्रिवदेभ्य  
स्तनयानामसंस्तव ॥ भीमसेनोमहाराजपूर्ववैरमनुस्मरन् २५ तेक्षिताभीमसेनेनशराभारतभारतान् ॥ विदार्यखंसमुत्पेतुःस्वर्णपुंखाःशिलाशिताः २६ तेषां  
विदार्यचेतांसिशराहेमविभूषिताः ॥ व्यराजंतमहाराजसुपर्णाइवखेचराः २७ शोणितादिग्धवाजाग्राःसप्तहेमपरिष्कृताः ॥ पुत्राणांतवराजेंद्रपीत्वाशोणित  
मुद्रताः २८ तेशैर्भिन्नमर्माणोरथेभ्यःप्रापतनक्षितौ ॥ गिरिसानुरुहाभग्राद्विपेनेवमहाहुमाः २९ शत्रुंजयःशत्रुसहश्चित्रश्चित्रायुधोदृढः ॥ चित्रसेनोविकर्ण  
श्चसप्तैतेविनिपातिताः ३० पुत्राणांतवसर्वेषानिहतानांवृकोदरः ॥ शोचत्यतिभृशंदुःखाद्विकर्णपांडवःप्रियम् ३१ प्रतिज्ञेयमयावृत्तानिहंतव्यास्तुसंयुगे ॥  
विकर्णतेनासिहतःप्रतिज्ञारक्षितामया ३२ त्वमागाःसमरंवीरक्षात्रधर्ममनुस्मरन् ॥ ततोविनिहतःसंख्येयुद्धधर्मोहिनिष्ठुरः ३३ विशेषतोहिनृपतेस्तथास्माकं  
हितेरतः ॥ न्यायतोऽन्यायतोवाग्निहतःशेतेमहाद्युतिः ३४ अगाधबुद्धिर्गम्यःक्षितौसुरगुरोःसमः ॥ त्याजितःसमरेप्राणांस्तस्माद्युद्धंहिनिष्ठुरम् ३५ ॥  
संजयउवाच ॥ तान्निहत्यमहाबाहूराधेयस्यैवपश्यतः ॥ सिंहनादरवंधोरममृजत्पांडुनंदनः ३६ सरवस्तस्यशूरस्यधर्मराजस्यभारत ॥ आचरुयाविवतयुद्धं  
विजयंचात्मनोमहत ३७ तंश्रुत्वातुमहानादंभीमसेनस्यधन्विनः ॥ बभूवपरमाप्रीतिर्धर्मराजस्यधीमतः ३८ ततोहृष्टमनाराजन्वादिप्राणांमहास्वनेः ॥ सि  
हनादरवंध्रातुःप्रतिजग्राहपांडवः ३९ हर्षेणमहतायुक्तःकृतसंज्ञोवृकोदरे ॥ अम्ययात्समरेद्रोणंसर्वशस्त्रभृतांवरः ४० एकत्रिंशन्महाराजपुत्रांस्तवनिपाति  
तान् ॥ इतान्दुर्योधनोदृष्ट्वाक्षतुःसस्मारतद्वचः ४१ तदिदंसमनुप्राप्तंक्षतुर्निःश्रेयसंवचः ॥ इतिसंचिंत्यतेपुत्रेनोत्तरपत्यपद्यत ४२ यद्व्यूतकालेदुर्द्धिद्विरब्रवी  
त्तनयस्तव ॥ सभामानाद्यपांचालीकर्णेनसहितोऽल्पधीः ४३ यच्चकर्णोऽब्रवीत्कृष्णांसभायांपरुषंवचः ॥ प्रमुखेपांडुपुत्राणांतवचैवविज्ञापते ४४

३९ कृतसंज्ञोऽहीतसंकेतः ४० । ४१ मिःश्रेयसंनिश्चितंश्रेयःसाधनम् ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ ॥ ॥ महानिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

शृण्वतस्तवराजेंद्रकौरवाणांचसर्वशः ॥ विनष्टाःपांडवाःकृष्णेशाश्वतंनरकंगताः ४५ पतिमन्यंवृणीष्वेतितस्येदंफलमागतम् ॥ यच्चपंडतिलादीनिपरुषाणि  
तवात्मजैः ॥ श्रावितास्तेमहात्मानःपांडवाःकोपयिष्णुभिः ४६ तंभीमसेनःक्रोधाग्नित्रयोदशसमाःस्थितम् ॥ उद्गिरंस्तवपुत्राणामंतंगच्छतिपांडवः ४७ वि  
ल्पंश्वबहुक्षताशमंनलभतत्वयि ॥ सपुत्रोभरतश्रेष्ठतस्यभुंक्ष्वफलोदयम् ४८ त्वयावृद्धेनधीरेणकार्यतत्त्वार्थदर्शिना ॥ नकृतंसुहृदांवाक्यंदैवमत्रपरायणम् ४९  
तन्माशुचोनरव्याघ्रतवैवापनयोमहान् ॥ विनाशहेतुःपुत्राणांभवानेवमतोमम ५० हतोविकर्णोराजेंद्रचित्रसेनश्चवीर्यवान् ॥ प्रवराश्चात्मजानांतेसुताश्चान्ये  
महारथाः ५१ यानन्यान्ददशेभीमश्चक्षुर्विषयमागतान् ॥ पुत्रांस्तवमहाराजत्वरयातान्जवानह ५२ त्वत्कृतैहहमद्राक्षंदहमानांवृक्षधिनीम् ॥ सहस्रशःशरै  
र्मुक्तैःपांडवेनवृषेणच ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिभीमयुद्धेसप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥  
महानपनयःसूतममैवात्रविशेषतः ॥ सहदानीमनुप्राप्तोमन्येसंजयशोचतः १ यद्रतंतद्रतमितिममासीन्मनसिस्थितम् ॥ इदानीमत्रर्किकार्यप्रकरिष्या  
मिसंजय २ यथाह्येषक्षयोवृत्तोममापनयसंभवः ॥ वीराणांतन्ममाचक्ष्वस्थिरीभूतोऽस्मिसंजय ३ ॥ संजयउवाच ॥ कर्णभीमोमहाराजपराक्रांतौमहाबलौ ॥  
बाणवर्षाण्यसृजतांष्टिमंताविवांबुदौ ४ भीमनामांकितावाणाःस्वर्णपुंखाःशिलाशिताः ॥ विविशुःकर्णमासाद्यच्छिंदंतइवजीवितम् ५ तथैवकर्णनिर्मुक्ताःश  
रावर्हिणवाससः ॥ छादयांचक्रिरेवीरंशतशोऽथसहस्रशः ६ तयोःशरैर्महाराजसंपतद्भिःसमंततः ॥ बभूवतत्रसैन्यानांसंक्षोभःसागरोत्तरः ७ भीमचापच्युतैर्वा  
णैस्तवसैन्यमरिंदम ॥ अवध्यतचमुमध्येघोरैराशीविषोपमैः ८ वारणैःपतितैराजन्वाजिभिश्चनरैःसह ॥ अदृश्यतमहीकीर्णावातभग्नैरिवहुमैः ९ तेवध्यमानाः  
समरेभीमचापच्युतैःशरैः ॥ प्राद्वंस्तावकायोधाःकिमेतदितिचाबुवन् १० ततोव्युदस्तंतत्सैन्यंसिंधुसौवीरकौरवम् ॥ प्रोत्सारितंमहविगैःकर्णपांडवयोःश  
रैः ११ तेशूराहतभूयिष्ठाहताइवरथवारणाः ॥ उत्मूज्यभीमकर्णोचसर्वतोव्यद्रवन्दिशः १२ नूनंपार्थार्थमेवास्मान्मोहयंतिदिशैकसः ॥ यत्कर्णभीमप्रभैर्वैध्व  
तेनोबलंशरैः १३ एवंब्रुवाणायोधास्तेतावकाभयपीडिताः ॥ शरपातंसमुत्सृज्यस्थितायुद्धादिदृक्षवः १४ ततःप्रावर्ततनदीघोररूपारणाजिरे ॥ शूराणांहर्ष  
जननीभीरूणांभयवधिनी १५ वारणाश्चमनुष्याणांरुविरोधसमुद्रवा ॥ संवृतागतसत्त्वैश्चमनुष्यगजवाजिभिः १६ सानुकर्षपतकैश्चद्विपाश्वरथभूषणैः ॥स्यं  
दनैरपविदैश्चभग्नचक्राक्षकूबरैः १७ जातरूपपरिष्कारैर्धनुर्भिःसुमहास्वनेः ॥ सुवर्णपुंखैरिभुभिर्नाराचैश्चसहस्रशः १८



कर्णपांडवानिर्मुक्तैर्निमुक्तैरिवपन्नैः ॥ प्रासतोमरसंघातैः खड्गैश्चसपरश्वधैः १९ सुवर्णविकृतैश्चापिगदामुसलपाट्टिशैः ॥ ध्वजैश्चविविधाकारैः शक्तिभिः परिधैरापे  
२० शतग्रीभिश्चचित्राभिर्बभौभारतमेदिनी ॥ कनकांगदहारैश्चकुंडलैर्मुकुटैस्तथा २१ वलयैरपविद्धैश्चतत्रैवांगुलिवेष्टकैः ॥ चूडामणिभेरुष्णोपैः स्वर्णमूत्रैश्चमा  
रिष २२ तनुत्रैः सतलत्रैश्चहारैर्निष्कैश्चभारत ॥ वस्त्रैश्चत्रैश्चविध्वस्तैश्चामरव्यजनैरापे २३ गजाश्वमनुजैर्भिन्नैः शोणिताकैश्चपात्रिभिः ॥ तैस्तैश्चविविधैर्भि  
न्नैस्तत्रतत्रवसुंधरा २४ पतितैरपविद्धैश्चविवभौद्यौरिवग्रहैः ॥ अर्चित्यमद्भुतंचैवतयोः कर्मातिमानुषम् २५ दृष्ट्वाचारणसिद्धानांविस्मयः समजायत ॥ अग्रे  
वायुसहायस्यगतिः कक्षइवाहवे २६ असीद्रीमसहायस्यरौद्रमाधिरथेर्गतम् ॥ निपातितध्वजरथंहतवाजिनरद्विपम् २७ गजाभ्यांसंप्रयुक्ताभ्यामासीन्नलव  
नयथा ॥ मेघजालनिभंसेन्यमासीत्तवनराधिप २८ विमर्दः कर्णभीमाभ्यामासीच्चपरमोरणे २९ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिभोमकर्णयुद्धे  
अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततः कर्णो महाराजभोमं विद्धात्रिभिः शरैः ॥ मुमोच शरवर्षाणि विचित्राणि बहू  
नि च १ वध्यमानो महाबाहुः सूतपुत्रेण पांडवः ॥ न विव्यथे भीमसेनो भिद्यमान इवाचलः २ सकर्णकर्णिना कर्णे पीतेन निशितेन च ॥ विव्याध सुभृशं संख्येतैलधौते  
नमारिष ३ सकुंडलं महच्चार्कं स्यापातयद्भुवि ॥ तपनीयं महाराज दीप्तं ज्योतिरिवांबरात् ४ अथापरेण भलेन सूतपुत्रं स्तनान्तरे ॥ आजघान भृशं कुद्धो हसन्नि  
वृत्कोदरः ५ पुनरस्य त्वरन् भीमो नाराचान्दशभारत ॥ रणे प्रैषीन् महाबाहुर्निर्मुक्ताशीविषोपमान् ६ तेललाटं विनिर्भिक्ष्य सूतपुत्रस्य भारत ॥ विविशुश्चोदितास्ते  
नवलमीकमिव पन्नगाः ७ ललाटस्थैस्ततोवाणैः सूतपुत्रो व्यरोचत ॥ नीलोत्पलमयीं मालां धारयन् नैवथापुरा ८ सोऽतिविद्धो भृशं कर्णः पांडवेन तरस्विना ॥  
रथकूबरमालं व्यन्य मीलयतलोचने ९ समुहूर्तात्पुनः संज्ञालेभे कर्णः परंतपः ॥ रुधिराक्षितसर्वाङ्गः क्रोधमाहारयत्परम् १० ततः क्रुद्धो रणे कर्णः पीडितो दृढधन्व  
ना ॥ वेगंचक्रे महावेगो भीमसेन रथं प्रति ११ तस्मै कर्णः शतराजत्रिषूणां गार्धवाससाम् ॥ अमर्षी बलवान् क्रुद्धः प्रेषयामास भारत १२ ततः प्रासृजदुग्ग्राणि शरवर्षा  
णि पांडवः ॥ समरेतमना दृत्य तस्य वीर्यमर्चितयन् १३ कर्णस्ततो महाराज पांडवं नवभिः शरैः ॥ आजघानोरसि कुद्धः क्रुद्धरूपं परंतप १४ तावुभौ नरशार्दूलौ  
शार्दूलाविव दंष्ट्रिणौ ॥ जीमूताविव चान्योन्यं प्रववर्षतुराहवे १५ तलशब्दरवैश्चैव त्रासयेतां परस्परम् ॥ शरजालैश्च विविधैश्चासयामास तुर्मृधे १६ अन्योन्यं  
समरे कुद्धौ कृतप्रतिहतैः पिणौ ॥ ततो भीमो महाबाहुः सूतपुत्रस्य भारत १७ क्षुरप्रेण धनुश्छित्त्वा ननाद परवीरहा ॥ तदपास्य धनुश्छिन्नं सूतपुत्रो महारथः १८

19 • 811

[illegible]

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

अन्यत्कार्मुकमादत्तभारघ्नवेगवत्तरम् ॥ तदप्यथनिमेषार्धाच्चिच्छेदास्यवृकोदरः १९ तृतीयंचचतुर्थंचपंचमंषष्ठमेवहि ॥ सप्तमंचाष्टमंचैव नवमंदशमंतथा २०  
एकादशंद्वादशंचत्रयोदशमथापिच ॥ चतुर्दशंचपंचदशंषोडशंचवृकोदरः २१ तथासप्तदशंवेगादष्टादशमथापिवा ॥ बहूनिभीमश्चिच्छेदकर्णस्यैवंधनूपेहि ॥  
२२ निमेषार्धात्ततःकर्णोधनुर्हस्तोव्यतिष्ठत ॥ दृष्ट्वासकुरुसौवीरसिंधुवीरबलक्षयम् २३ सर्वमध्वजशस्त्रैश्चपतितैःसंवृतामहीम् ॥ हस्त्यश्वरथदेहांश्वगतासून्प्रे  
क्ष्यसर्वशः २४ मृतपुत्रस्यसंरंभादीप्तंवपुरजायत ॥ सविस्फार्यमहच्चापंकर्तस्वरविभूषितम् २५ भीमंप्रैक्षतराधेयोधोरंधोरेणचक्षुषा ॥ ततःकुद्वःशरानस्य  
न्मृतपुत्रोव्यरोचत २६ मध्यंदिनगतोऽर्चिष्मानशरदीवदिवाकरः ॥ मरीचिविकचस्येवराजन्भानुमतोवपुः २७ आसीदाधिरथेधोरंवपुःशरशताचितम् ॥  
कराभ्यामाददानस्यसंदधानस्यचाशुगान् २८ कर्षतोमुंचतोबाणान्नांतरंददृशेणे ॥ अग्निचक्रोपमंधोरंमंडलीकृतमायुधम् २९ कर्णस्यासीन्महीपालसव्यद  
क्षिणमस्यतः ॥ स्वर्णपुंखाःसुनिशिताःकर्णचापच्युताःशराः ३० प्राच्छादयन्महाराजदिशःसूर्यस्यचप्रभाः ॥ ततःकनकपुंखानांशरणानतपर्वणाम् ३१ धनु  
श्च्युतानांविद्यतिददृशेबहुधाव्रजः ॥ बाणासनादाधिरथेःप्रभवतिस्मसायकाः ३२ श्रेणीकृताव्यरोचंतराजन्क्रौंचाइवांवरे ॥ गार्ध्रपत्रानशिलाधौतान्कार्तस्वर  
विभूषितान् ३३ महावेगान्प्रदीप्ताग्रान्मुमोचाधिरथिःशरान् ॥ तेतुचापबलोद्धूताःशातकुंभविभूषिताः ३४ अजस्रमपतन्बाणाभीमसेनरथंप्रति ॥ तेव्योमि  
रुक्मविकृताव्यकाशंतसहस्रशः ३५ शलभानामिववाताःशराःकर्णसमीरिताः ॥ चापादाधिरथेर्बाणाःप्रपतंतश्चकाशिरे ३६ एकोदीर्घइवात्यर्थमाकाशेसंस्थि  
तःशरः ॥ पर्वतंवारिधाराभिश्छादयन्निवतोयदः ३७ कर्णःप्राच्छादयत्कुद्वोभीमंसायकवृष्टिभिः ॥ तत्रभारतभीमस्यबलंवीर्यंपराक्रमम् ॥ व्यवसायंचपुत्रा  
स्तेददृशुःसहसैनिकाः ३८ तांसमुद्रमिवोद्धूतांशरवृष्टिंसमुत्थिताम् ॥ अर्चितयित्वाभीमस्तुकुद्वःकर्णमुपाद्रवत् ३९ रुक्मपृष्ठमहच्चापंभीमस्यासीद्विशांपते ॥  
आकर्षान्मंडलीभूतंशक्रचापमिवापरम् ४० तस्माच्छराःप्रादुरासन्पूरयंतइवाविरम् ४१ सुवर्णपुंखैर्भीमेनसायकैर्नतपर्वभिः ॥ गगनेरचितामालाकांचनीव  
व्यरोचत ४२ ततोव्योम्विषक्तानिशरजालानिभागशः ॥ आहतानिव्यशीर्यतभीमसेनस्यपत्रिभिः ४३ कर्णस्यशरजालौघैर्भीमसेनस्यचोभयोः ॥ अग्नि  
स्फुल्लिगसंस्पर्शैरिजोगतिभिराहवे ४४ तैस्तैःकनकपुंखानांघौरासीत्संवृताव्रजैः ॥ नस्ममूर्यस्तदाभातिनस्मवातिसमीरणः ४५ शरजालावृतेव्योम्विनप्राज्ञा  
यतर्किंचन ॥ सभीमंछादयन्बाणैःमृतपुत्रःपृथग्विधैः ४६ उपारोहदनादृत्यतस्यवीर्यमहात्मनः ॥ तयोर्विसृजतोस्तत्रशरजालानिमारिष ४७ वायुभूतान्य  
दृश्यंतसंसक्तानीतरेतरम् ॥ अन्योन्यशरसंस्पर्शातयोर्भनुजसिंहयोः ४८

२१ उपारोहस्तन्निकर्षमगात् २७ वायुभूतानिवासोद्भूतान्यविवेगवन्तिवा २८



आकाशेभरतश्रेष्ठपावकः समजायत ॥ तथाकर्णः शिताम्बाणान्कर्मारपरिमाजितान् ४९ सुवर्णविकृतान्कुद्धः प्राहिणोद्वधकाक्षया ॥ तानंतरिक्षेविशिखैस्त्रिवैकै  
कमशातयत् ५० विशेषयन्सूतपुत्रंभीमस्तिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ पुनश्चासृजदुग्धाणिशरवर्षाणिपांडवः ५१ अमर्षावलवान्कुद्धोदिवशत्रिपपावकः ॥ ततश्चटव  
टाशब्दोगोधाघातादभूतयोः ५२ तलशब्दश्चसुमहान्सिंहनादश्चभैरवः ॥ रथनेमिनिनादश्चज्याशब्दश्चैवदारुणः ५३ योधाव्युपारमन्युद्वादिहसंतःपरा  
क्रमम् ॥ कर्णपांडवयोराजन्परस्परवधैषिणोः ५४ देवर्षिसिद्धगंधर्वाःसाधुसाधिव्यपूजयन् ॥ मुमुक्षुःपुष्पवर्षेचविद्याधरगणास्तथा ५५ ततोभीमोमहाबाहुः  
संरंभीदृढविक्रमः ॥ अस्त्रैस्त्राणिसंवार्थशरैर्विव्याधसूतजम् ५६ कर्णोऽपिभीमसेनस्यनिवार्येषून्महाबलः ॥ प्राहिणोन्नवनाराचानाशीविषसमावरणे ५७ ताव  
द्भिरथतान्भीमोव्योमिचिच्छेदपत्रिभिः ॥ नाराचान्सूतपुत्रस्यतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ५८ ततोभीमोमहाबाहुःशरंकुद्धांतकोपमम् ॥ सुमोचाधिरथैर्वीरोयमदं  
डमिवापरम् ५९ तमापतंतंचिच्छेदराधेयःप्रहसन्निव ॥ त्रिभिःशरैःशरंराजन्पांडवस्यप्रतापवान् ६० पुनश्चासृजदुग्धाणिशरवर्षाणिपांडवः ॥ तस्यतान्धा  
ददेकर्णःसर्वाण्यस्त्राण्यभीतवत् ६१ युध्यमानस्यभीमस्यसूतपुत्रोऽस्त्रमायया ॥ तस्येपुधीधनुज्यांचवाणैःसन्नतपर्वभिः ६२ रश्मीन्योक्ताणिचाश्वानांकुद्धः  
कर्णोऽच्छिनन्मृधे ॥ तस्याश्वाश्चपुनर्हत्वासूतंविव्याधपंचभिः ६३ सोऽपसृत्यद्रुतंसूतौयुधामन्योरथंययौ ॥ विहसन्निवभीमस्यकुद्धःकालानलधुतिः ६४ ध्व  
जंचिच्छेदराधेयःपताकांचव्यपातयत् ॥ सविधन्वामहाबाहूरथशक्तिपराभृशत् ६५ ताव्यवासृजदाविध्यकुद्धःकर्णरथंप्रति ॥ तामाधिरथिरायस्तःशक्तिंकांच  
नभूषणाम् ६६ आपतंतंभीमहोल्काभांचिच्छेददशभिःशरैः ॥ साऽपततदशधाछिन्नाकर्णस्यनिशितैःशरैः ६७ अस्यतःसूतपुत्रस्यमित्रार्थेचित्रयोधिनः ॥  
सचर्मादत्तकौतेयोजातरूपपरिष्कृतम् ६८ खड्गचान्यतरप्रेप्सुर्मुत्योरग्रेजयस्यवा ॥ तदस्यतरसाकुद्धोव्यधमच्चर्मसुप्रभम् ६९ शरैर्वहुभिरत्युग्रैःप्रहसन्निव  
भारत ॥ सविचर्मामहाराजविरथःक्रोधमूर्च्छितः ७० अस्मिन्प्रासृजदाविध्यत्वरन्कर्णरथंप्रति ॥ सधनुःसूतपुत्रस्यसज्यंछित्त्वामहानसिः ७१ पपातभुविराजं  
द्रकुद्धःसर्पइवांवरात् ॥ ततःप्रहस्याधिरथिरन्यदादायकार्मुकम् ७२ शत्रुघ्नंसमरेकुद्धोदृढज्यंवेगवतरम् ॥ व्यायच्छत्सशरान्कर्णःकुंतीपुत्रजिघांसया ७३  
सहस्रशोमहारारुक्मपुंखान्सुतेजनान् ॥ सवध्यमानोवलवान्कर्णचापच्युतैःशरैः ७४ वैहायसंप्राक्रमद्वैकर्णस्यव्यथयन्मनः ॥ सतस्यचरितंदृष्ट्वासंग्रामेविज  
यैषिणः ७५ लयमास्थायराधेयोभीमसेनमवंचयत् ॥ तंचद्वारथोपस्थेनिनीनंव्यथितेन्द्रियम् ७६ ध्वजमस्यसमासाद्यतस्थौभीमोमहीतले ॥ तदस्यकुरवः  
सर्वेचारणाश्चाभ्यपूजयन् ७७ यदियेपरथात्कर्णहर्तुताक्ष्यइवोरगम् ॥ सच्छिन्नधन्वाविरथःस्वधर्ममनुपालयन् ७८ वैहायसमाकाशं ७९ लयमंगसंकोचं ८० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४

७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ तत्रवाविसाधनम् ८८ वज्रगर्ममंतविहितांगुष्ठम् ८९ समर्थःसमीचीनार्थोवर्मापेत्रीतियावत् ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ पुनरकाः

स्वरथंपृष्ठतःकृत्वायुद्धायेवव्यवस्थितः ॥ तद्विद्वत्यास्यराधेयस्ततपुनंसमभ्ययात् ७९ संरंभात्पांडवंसंख्येयुद्धायसमुपस्थितम् ॥ तौसमेतौमहाराजस्पर्धमा  
नौमहाबलौ ८० जीमूताविवधर्मतिगर्जमानौनरर्षभौ ॥ तयोरासीत्संप्रहारःकुद्धयोर्नरसिंहयोः ८१ अमृष्यमाणयोःसंख्येदेवदानवयोरिव ॥ क्षीणशस्त्रस्तुको  
तेयःकर्णेनसमभिद्रुतः ८२ दृष्ट्वाऽर्जुनहताग्नान्पतितान्पर्वतोपमान् ॥ स्थमार्गविधातार्थंव्यायुधःप्रविवेशह ८३ हस्तिनात्रजमासाद्यरथदुर्गप्रविश्यच ॥  
पांडवोजीविताकांक्षीराधेयंनाभ्यहारयत् ८४ व्यवस्थानमथाकांक्षन्धनंजयशरैर्हतम् ॥ उद्यम्यकुंजरंपार्थस्तस्थौपरपुरंजयः ८५ महौषधिसमायुक्तंहनुमा  
निवपर्वतम् ॥ तमस्यविशिखैःकर्णोव्यधमत्कुंजरंपुनः ८६ हस्त्यंगान्यथकर्णायप्राहिणोत्पांडुनंदनः ॥ चक्राण्यश्वास्तथाचान्यद्यत्पश्यतिभूतले ८७ त  
त्तदादायचिक्षेपकुद्धःकर्णायपांडवः ॥ तदस्यसर्वंचिच्छेदक्षिप्तंक्षिप्तंशितैःशरैः ८८ भीमोऽपिमुष्टिमुद्यम्यवज्रगर्भासुदारुणम् ॥ हंतुमैच्छन्सूतपुत्रंसंस्मरन्नुनं  
क्षणात् ८९ शक्तोऽपिनावधीत्कर्णसमर्थःपांडुनंदनः ॥ रक्षमाणःप्रतिज्ञांतांयाकृतासव्यसाचिना ९० तमेवंव्याकुलंभीमंभूयोभूयमशितैःशरैः ॥ मूर्च्छयाऽभि  
परीतांगमकरोत्सूतनंदनः ९१ व्यायुधंनावधीच्चैनंकर्णःकुंत्यावचःस्मरन् ॥ धनुषोऽग्रेणतंकर्णःसोऽभिद्रुत्यपरामृशत् ९२ धनुषास्पृष्टमात्रेणकुद्धःसर्पइवश्वसन् ॥  
आच्छिद्यसधनुस्तस्यकर्णमूर्धन्यताडयत् ९३ ताडितोभीमसेनेनक्रोधादारुणलोचनः ॥ विहसन्निवराधेयोवाक्यमेतदुवाचह ९४ पुनःपुनस्तूवरकमुदऔ  
दरिकेतिच ॥ अकृतास्त्रकमायोत्सीर्वालसंग्रामकातर ९५ यत्रभोज्यं बहुविधंभक्ष्यंपेयंचपांडव ॥ तत्रत्वंदुर्मतेयोग्योनयुद्धेपुकदाचन ९६ मूलपुष्पफलाहारो  
व्रतेषुनियमेषुच ॥ उचितस्त्वंवनेभीमनत्वंयुद्धविशारदः ९७ कयुद्धंक्रमुनित्वंचवनेगच्छतृकोदर ॥ नत्वंयुद्धोचितस्तातवनवासरतिर्भवान् ९८ सूदानमृत्य  
जनान्दासांस्त्वंगृहेत्वयन्मृशम् ॥ योग्यस्ताडयितुंक्रोधाद्रोजनार्थंवृकोदर ९९ मुनिर्भूत्वाऽथवाभीमफलान्यादत्स्वदुर्मते ॥ वनायव्रजकौतेयनत्वंयुद्धविशा  
रदः १०० फलमूलाशनेशक्तस्त्वंतथाऽतिथिपूजने ॥ नत्वांशस्त्रसमुद्योगेयोग्यमन्येवृकोदर १ कौमारेयानिवृत्तानिविप्रियाणिविशांपते ॥ तानिसर्वाणिचा  
प्येवरूक्षाण्यश्रावयद्दृशम् २ अथैनंतत्रसंलीनमस्पृशद्दनुषापुनः ॥ प्रहसंश्चपुनर्वीक्ष्यभीममाहवृषस्तदा ३ योद्धव्यंमारिषान्यत्रनयोद्धव्यंचमादृशैः ॥ मा  
दृशैर्युध्यमानानामेतच्चान्यच्चविद्यते ४ गच्छवायत्रतौकृणोतौत्वारिक्षिप्यतोरणे ॥ गृहंवागच्छकौतेयकिंतेयुद्धेनवालक ५ कर्णस्यवचनंश्रुत्वाभीमसेनोऽतिदा  
रुणम् ॥ उवाचकर्णप्रहसन्सर्वेपाशृण्वतां वचः ६

पुंश्चिन्हरहितः पंडितियावत् ।

‘तूवरोऽहमभुपुरुषे’ इत्युपक्रमः ‘पुरुषपयंजनत्यक्ते’ इतिभेदिनी औदरिकोबह्वाशी ९५ । ९६ व्रतेषुनियमेषुजातुकेषु ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । २ संलीनं संकुचितांगम् ३ । ४ । ५ । ६



जितस्त्वमसकृदुष्टकथ्यसे किं नृथाऽऽत्मना ॥ जयाजयौमहेंद्रस्यलोके दृष्टौ पुरातनैः ७ मलयुद्धं मया सार्धं कुरुदुष्कुलसंभव ॥ महाबलो महाभोगी कीचको निहतो  
 यथा ८ तथा त्वां वातयिष्यामि पश्यत्सु सर्वराजसु ॥ भीमस्य मतमाज्ञाय कर्णो बुद्धिमतं वरः ९ विररामरणात्स्मात्पश्यतां सर्वधन्विनाम् ॥ एवं तं विरथं कृत्वा  
 कर्णो राजन्व्यक्त्ययत्न ११० प्रमुखं दृष्ट्वा सिंहस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥ ततो राजन् शिलाघातान् शरान् शाखांश्च मृगध्वजः ११ प्राहिणोऽसूतपुत्राय केशवेन प्र  
 चोदितः ॥ ततः पार्थभूजोत्सृष्टाः शराः कनकभूषणाः १२ गांडीवप्रभवाः कर्णहंसाः क्रौंचमिवाविशन् ॥ सभुजंगैरिवाविष्टैर्गांडीवप्रपितैः शरैः १३ भीमसेनादपा  
 सेधत्सूतपुत्रं धनंजयः ॥ सच्छिन्नधन्वा भीमेन धनंजयशराहतः १४ कर्णो भीमादपायासीद्रथेन महता द्रुतम् ॥ भीमोऽपि सात्यकेर्वाहं समारुह्य नरर्षभः १५ अ  
 न्वयाज्जातरं संख्येपांडवं सव्यसाचिनम् ॥ ततः कर्णसमुद्दिश्य त्वरमाणो धनंजयः १६ नाराचं क्रोधताम्राक्षः प्रैषांश्च युमिवातकः ॥ सगरुत्मानि वाकाशे प्रार्थयन्  
 भुजगोत्तमम् १७ नाराचोऽभ्यपतत्कर्णं तूर्णं गांडीवचोदितः ॥ तमंतरिक्षे नाराचं द्रौणिश्चिच्छेदपत्रिणा १८ धनंजयभयात्कर्णमुज्जिहीर्षन्महारथः ॥ ततो  
 द्रौणिश्चतुःषष्ट्या विव्याध कुपितोऽर्जुनः १९ शिलीमुखैर्महाराजमागास्तिष्ठोति चाब्रवीत् ॥ स तु मत्तगजाकीर्णमनीकं रथसंकुलम् १२० तूर्णमभ्याविश द्रौणिर्व  
 नंजयशरादितः ॥ ततः सुवर्णपृष्ठानां चापानां कूजतारणे २१ शब्दं गांडीवघोषेण कौंतेयोऽभ्यभवद्रुह्य ॥ धनंजयस्तथायातं पृष्ठतो द्रौणिमभ्यगात् २२ ना  
 तिदीर्घमिवाध्वानं शरैः संत्रासयन्बलम् ॥ विदार्य देहान्नाराचेन रवारणवाजिनाम् २३ कंकवर्हिणवासोभिर्वलं व्यधमदर्जुनः ॥ तद्रुहं भरतश्रेष्ठसवाजिद्विपमान  
 वम् २४ पाकशासनिरायत्तः पार्थः सानेजघान ह १२५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि भीमकर्णयुद्धे एकोनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः  
 ॥ १३९ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अहं न्यहनि मे दीप्तं यशः पतति संजय ॥ हता मे बहवो यो धामन्ये कालस्य पर्ययम् १ धनंजयः सुसंकुदः प्रविष्टो मामकं बलम् ॥  
 राक्षितं द्रौणिकर्णमभ्यामप्रवेश्यं सुरैरपि २ ताभ्यामुर्जितवीर्याभ्यामाप्यायितपराक्रमः ॥ सहितः कृष्णभीमाभ्यां शिनीनामृषभेण च ३ तदा प्रभृतिमांशो कोदह  
 त्यग्निरिवाशयम् ॥ ग्रस्तानि वप्रपश्यामि भूमिपालान्ससैधवान् ४ अभियं सुमहत्कृत्वा सिंधुराजः किरीटिनः ॥ चक्षुर्विषयमापन्नः कथं जीवितमाप्नुयात् ५ अनु  
 मानाच्च पश्यामि नास्ति संजय सैव वः ॥ युद्धं तु तद्यथा वृत्तं तन्ममाचक्ष्वतस्त्वतः ६ यच्च विक्षोभ्य महतीं सेनामालोडय चासकृत् ॥ एकः प्रविष्टः संकुदो नलिनीमि  
 वकुंजरः ७ तस्य मे दृष्ट्वा वीरस्य ब्रह्मि युद्धं यथा तथम् ॥ धनंजयार्थे यत्तस्य कुशलो ह्यसि संजय ८ ॥ संजय उवाच ॥ तथा तु वै कर्तव्यं पीडितं तं भीमं प्रयातं पुरुषप्र  
 वीरम् ॥ समीक्ष्य राजन्न रवीरमध्ये शिनिप्रवीरोऽनुययौ रथेन ९ धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ॥ अहं न्यहनीति १।२।३।४।५।६।७।८।९

१०।११।१२ प्रेक्षंतः प्रेक्षकाः बभूवेति तथा वचनमनुषज्यते १३ प्रसन्नजनादृत्य १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां च  
 नदन्यथा वज्रधरस्तपांते ज्वलन् यथा जलदांते च सूर्यः ॥ निघ्नन्न मित्रान्धनुषादृष्टेन सकंपयंस्तव पुत्रस्य सेनाम् १० तं यातमश्वैरजतप्रकाशैरायोधने वीरतरं नदं  
 तम् ॥ नाशकुवन्वारयितुं त्वदीयाः सर्वे रथाभारतमाधवाग्र्यम् ११ अमर्षपूर्णस्त्वनिवृत्तयोधीशरासनीकां च नवर्मधारो ॥ अलंबुषः सात्यकिं माधवाग्र्यमवारय  
 द्राजवरोऽभिपत्य १२ तयोरभूद्भारतसंप्रहरो यथाविधौ नैव बभूव कश्चित् ॥ प्रेक्षंत एवाहवशो भिनौतौ योधास्त्वदीयाश्च परे च सर्वे १३ आविध्य देनं दशभिः पृषत्कै  
 रलंबुपोराजवरः प्रसह्य ॥ अनागतानेव तु तान् पृषत्काश्चिच्छेदबाणैः शिनिपुंगवोऽपि १४ पुनः सबाणैस्त्रिभिरग्निकल्पैराकर्णपूर्णैर्निशितैः सपुंखैः ॥ विव्याध देहाव  
 रणं विदार्य ते सात्यकेराविविशुः शरीरम् १५ तैः कायमस्याभ्यनिलप्रभाविर्विदार्य बाणैर्निशितैर्ज्वलद्भिः ॥ आजगृह्णांस्तान् रजतप्रकाशान् श्वाश्चतुर्भिश्चतुरः प्रस  
 ह्य १६ तथा तु तेनाभिहतस्तरस्त्रीनत्ताशिनेश्च क्रधरप्रभावः ॥ अलंबुषस्योत्तमवेगवद्भिरश्वाश्चतुर्भिर्निजघान बाणैः १७ अथास्य मृतस्य शिरो निष्ठत्यभलेन का  
 लानलसन्निभेन ॥ संकुडलं पूर्णशशिप्रकाशं भ्राजिष्णुवक्रं निचकर्त देहात् १८ निहत्य तं पार्थिवपुत्रपौत्रं संख्येयदूनामृषभः प्रमाथी ॥ ततोऽन्वयादर्जुनमेव वीरः  
 सैन्या निराजंस्तव संनिवार्य १९ अन्वागतं दृष्ट्वा वीरं समीक्ष्य तथाऽरिमध्ये परिवर्तमानम् ॥ घ्रंतं कुरूणामिषुभिर्वलानि पुनः पुनर्वायुमिवाभ्रपूगान् २० ततोऽव  
 हन्सैधवाः साधुदांतागोक्षीरकुंदे दुहिमप्रकाशाः ॥ सुवर्णजालावतताः सदश्वायतो यतः कामयते नृसिंहः २१ अथात्मजास्ते सहिताऽभिपेतु रन्ये च योधास्त्वरिता  
 स्त्वदीयाः ॥ कृत्वा मुखं भारतयोधमुख्यं दुःशासनं त्वत्सुतमाजमीढ २२ ते सर्वतः संपरिवार्य संख्येयैः नेयमाजधुरनीकसाहाः ॥ सचापितान् प्रवरः सात्वतानां न्यवा  
 रयद्वाणजालेन वीरः २३ निवार्य तांस्तूर्णमभिघ्नातीनत्ताशिनेः पत्रिभिरग्निकल्पैः ॥ दुःशासनस्याभिजघान बाहान् दुग्धम्यबाणासनमाजमीढ २४ ततोऽर्जुनो हर्ष  
 मवाप संख्येयैः कृष्णश्च दृष्ट्वा पुरुषप्रवीरम् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि अलंबुषवधे चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥  
 ॥ संजय उवाच ॥ तमुद्यतं महाबाहुं दुःशासनरथं प्रति ॥ त्वरितं त्वरणीयेषु धनंजयजयैषिणम् १ त्रिगतांतां महेश्वासाः सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ सेनासमुद्रमा  
 विष्टमनंतं पर्यवारयन् २ अथैनं रथवंशेन सर्वतः सन्निवार्यते ॥ अवाकिरञ्छरवातैः क्रुद्धाः परमधन्विनः ३ अजयद्राजपुत्रास्तान् भ्राजमानान् महारणे ॥ एकः पं  
 चाशतं शत्रून् सात्यकिः सत्यविक्रमः ४ संप्राप्य भारतीमभ्यंत लघोषसमाकुलम् ॥ असि शक्तिगदापूर्णमप्लवं सलिलं यथा ५ तत्राहुतमपश्याम शैनेयचरितं रणे ॥  
 प्रतीच्यां दिशितं दृष्ट्वा प्राच्यां पश्यामिलाघवात् ६



२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

शाश्वतीःसमाःसर्वकालं तुरवधारणेनित्यमेवअसौहृन्यात् जयएवतस्येत्यर्थः १५ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७



२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१ भुजाघातोभुजस्फोटः निग्रहोहस्तधारणं प्रग्रहोमलहस्तकः ४२।४३ भुजयोकावधैर्बाहुशवेष्टनैः अवघा  
तनैस्ताडनैः ४४ पादशब्दः प्रत्येकं संबध्यते पादावकर्षणैश्चरणवर्षणैः । पादसंधानैश्चरणच्छेदितकैः । तोमरैरतिस्फोटनैः । अंकुशैरवलंबनैः । पादोदरविवर्धनैः पादाभ्यामुदर  
व्यष्टंभयेतामन्योन्यप्राणयूताभिदेविनौ ॥ एवमुत्तमकर्माणौ कुरुवृष्णि यशस्करो २८ परस्परमयुध्येतां वारणाविवयूथपौ ॥ तावदीर्घेण कालेन ब्रह्मलोकपुरस्कृ  
तौ २९ यियासंतौ परं स्थानमन्योन्यसंजगर्जतुः ॥ सात्यकिः सौमदतिश्च शरवृष्ट्या परस्परम् ३० दृष्टवद्वार्तराष्ट्राणां पश्यतामभ्यवर्षताम् ॥ संप्रैक्षंतजना  
स्तौतुयुध्यमानौ युधांपती ३१ यूथपौ वामिताहेतोः प्रयुद्धाविवकुंजरौ ॥ अन्योन्यस्य हयान् हवाधनुषी विनिकृत्य च ३२ विरथावसियुद्धाय समेयातां महारणे  
आर्षभे चर्मणीचित्रे प्रगृह्या विपुलेशुभे ३३ विकोशौ चाप्यसीकृत्वा समरेतौ विचेरतुः ॥ चरंतौ विविधान् मार्गान् मंडलानि च भागशः ३४ मुहुराजघ्नतुः कुद्वाव न्योन्य  
मरिमर्दनौ ॥ सखङ्गौ चित्रवर्माणौ सनिष्कांगदभूषणौ ३५ भ्रातृमुद्धातमाविद्धमाहुतं विहृतं सृतम् ॥ संपातं समुदीर्णं च दर्शयंतौ यशस्विनौ ३६ असिभ्यां संप्र  
जहाते परस्परमरिदमौ ॥ उभौ छिद्रेषिणौ वीरावुभौ चित्रवल्गुतुः ३७ दर्शयंतावुभौ शिक्षालावधं सौष्ठवं तथा ॥ रणे रणकृतां श्रेष्ठाव न्योन्यपर्यकर्षताम् ३८  
मुहूर्तमिव राजेन्द्रसमाहृत्य परस्परम् ॥ पश्यतां सर्वसैन्यानां वीरावाश्वसतां पुनः ३९ असिभ्यां चर्मणीचित्रेशतचंद्रेन राधिप ॥ निकृत्य पुरुषव्याघ्रौ बाहुयुद्धं प्रच  
क्रतुः ४० व्यूहोरस्कौ दीर्घभुजौ नियुद्धकुशलावुभौ ॥ बाहुभिः समसज्जेतामायसैः परिघैरिव ४१ तयोराजन्भुजाघातनिग्रहप्रग्रहास्तथा ॥ शिक्षावलसमुद्भू  
ताः सर्वयोधप्रहर्षणाः ४२ तयोर्द्वे रयोराजन्समरे युध्यमानयोः ॥ भीमोऽभवन् महाशब्दो वज्रपर्वतयोरिव ४३ द्विपाविवविषाणाग्रैः शृंगैरिव महर्षभौ ॥ भुजयोका  
वधैश्च शिरोभ्यां चावघातनैः ४४ पादावकर्षसंधानैस्तोमराकुशलासनैः ॥ पादोदरविवर्धैश्च भूमावुद्धमणैस्तथा ४५ गतप्रत्यागताक्षेपैः पातनोत्थानसंभृतैः ॥  
युयुधाते महात्मानौ कुरुसात्वतपुंगवौ ४६ द्वात्रिंशत्करणानि स्युर्यानि युद्धानि भारत ॥ तान्यदर्शयतां तत्र युध्यमानौ महाबलौ ४७ क्षीणायुधे सात्वते युध्यमाने  
ततोऽब्रवीदूर्जुनं वासुदेवः ॥ पश्यस्वैनं विरथं युध्यमानं रणे वरं सर्वधनुर्धराणाम् ४८ प्रविष्टो भारतीभिस्त्वा तव पांडवपृष्ठतः ॥ यो धितश्च महावीर्यैः सर्वैर्भारतभार  
तैः ४९ परिश्रांतं युधांश्रेष्ठं संप्राप्तो भूरिदक्षिणः ॥ युद्धाकाक्षी सभायां तं नैतत्सममिवार्जुन ५० ततो भूरिश्रवाः कुद्धः सात्यकिं युद्धदुर्मदः ॥ उद्यम्याभ्याहन  
द्राजन्मतो मतमिव द्विपम् ५१ रथस्थयोर्द्वयोर्युद्धे कुद्धयोर्वधमुख्ययोः ॥ केशवार्जुनयोराजन्समरे प्रेक्षमाणयोः ५२ अथ कृष्णो महाबाहुरर्जुनं प्रत्यभाषत ॥ पश्य  
वृष्ण्यंधकव्याघ्रं सौमदतिवशंगतम् ५३ परिश्रांतं गतं भूमौ कृत्वा कर्मसुदुष्करम् ॥ तवातिवासिनं वीरं पालयार्जुन सात्यकिम् ५४ न वशं यज्ञशीलस्य गच्छे  
देषवरोऽर्जुन ॥ त्वत्कृते पुरुषव्याघ्रतदाशुक्रियतां विभो ५५

क्रोडीकरणैः । उद्धमणैः परिवर्तनैः ४५ गतैर्गमनैः । प्रत्यागतैरावर्तनैः ।  
आक्षेपैरास्फालनैः । पातनैर्भूमिप्रापणैः । उत्थानैरुत्पतनैः । संभृतेर्विस्फारानुबन्धैः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ सममनु रूपं ५० अभ्यहन् द्वास्फालितवान् ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ कुलालएव कौलालः ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ महत्याद्धतुं शक्नोति द्वितीयइव शब्दपर्याये कर्षत्येवेत्यन्वयः ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२

अथाब्रवीद्वृष्टमना वासुदेवं धनंजयः ॥ पश्यवृष्णि प्रवीरेण क्रीडंतं कुरुपुंगवम् ५६ महाद्विपेनेव तनेमतेन हरियूथपम् ॥ संजय उवाच ॥ इत्येवं भाषमाणे तु पांड  
वे वै धनंजये ५७ हाहाकारो महानासीत् सैन्यानां भरतर्षभ ॥ तदुद्यम्य महाबाहुः सात्यकिं न्यहनदुवि ५८ ससिंहवमातंगं विकर्षन् भूरिदक्षिणः ॥ व्यरोचत कुरु  
श्रेष्ठ सात्वतप्रवरं युधि ५९ अथ कोशाद्विनिष्कृत्य खड्गं भूरिश्रवारणे ॥ मूर्धजे पुनिजग्राह पदाचोरस्य ताडयत् ६० ततोऽस्य च्छेतुमारब्धः शिरः कायात्सकुंड  
लम् ॥ तावत्क्षणात्सात्वतोऽपिशिरःसंभ्रमयंस्त्वरन् ६१ यथाचक्रंतु कौलालो दंडविद्धं तु भारत ॥ सदैव भूरिश्रवसो बाहुना केशधारिणा ६२ तं तथा परिकृष्य तं  
दृष्ट्वा सात्वतमाहवे ॥ वासुदेवस्ततो राजन्भूयोऽर्जुन मभाषत ६३ पश्यवृष्ण्यंधकव्याघ्रं सौमदतिवशंगतम् ॥ तव शिष्यं महाबाहो धनुष्यनवरं त्वया ६४ असत्यो वि  
क्रमः पार्थयत्र भूरिश्रवारणे ॥ विशेषयति वाष्ण्यं सात्यकिं सत्यविक्रमम् ६५ एवमुक्तो महाबाहुर्वासुदेवेन पांडवः ॥ मनसा पूजयामास भूरिश्रवसमाहवे ६६ विक  
र्षन्सात्वतश्रेष्ठं क्रीडमानं इवाहवे ॥ संहर्षयति मां भूयः कुरूणां कीर्तिवर्धनः ६७ प्रवरं वृष्णि वीराणां यत्र हन्याद्वि सात्यकिम् ॥ महाद्विपमिवारण्ये मृगेन्द्र इव कर्षति  
६८ एवं तु मनसाराजन्पार्थः संपूज्य कौरवम् ॥ वासुदेवं महाबाहुरर्जुनः प्रत्यभाषत ६९ सैव वे सक्तदृष्टित्वा त्रैनं पश्यामि माधवम् ॥ एतत्त्वसुकरं कर्म यादवार्थकं  
रोम्यहम् ७० इत्युक्त्वा वचनं कुर्वन् वासुदेवस्य पांडवः ॥ ततः क्षुरप्रं निशितं गांडीवे समयोजयत् ७१ पार्थबाहुविमूढः समहोल्केन भञ्जयुता ॥ सखङ्गं यज्ञशी  
लस्य सांगदं बाहुमच्छिनत् ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि भूरिश्रवो बाहुच्छेदे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ४४ ॥  
संजय उवाच ॥ स बाहुन्यपतद्भूमौ सखङ्गः सशुभांगदः ॥ आदधज्जीव लोकस्य दुःखमहुतमुत्तमः १ प्रहरिष्यन् हतो बाहुरदृश्येन किरीटिना ॥ वेगेन न्यपतद्भू  
मौ पंचास्य इव पन्नगः २ समोचकृतमात्मानं दृष्ट्वा पार्थेन कौरवः ॥ उत्सृज्य सात्यकिं कोधाद्गर्ह्यमास पांडवम् ३ ॥ भूरिश्रव उवाच ॥ नृशंसं वत कौंतेय कर्मदं क  
तवानसि ॥ अपश्यतो विषक्तस्य यन्मे बाहुमचिच्छिदः ४ किं नु वक्ष्यसि राजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ किं कुर्वाणो मया संख्ये हतो भूरिश्रवारणे ५ इदमिद्रेण ते  
साक्षादुपदिष्टं महात्मना ॥ अस्मरुद्रेण वा पार्थ द्रोणेनाथ कृपेण वा ६ ननु नामास्त्रधर्मज्ञस्त्वं लोकेऽभ्यधिकः परैः ॥ सोऽयुध्यमानस्य कथं रणे प्रहृतवानसि ७  
न प्रमत्ताय भीताय विरथाय प्रयाचते ॥ व्यसने वर्तमानाय प्रहरंति मनस्विनः ८ इदं तु नीचाचरितमस्य पुरुषसेवितम् ॥ कथमाचरितं पार्थ पापकर्मसुदुष्क  
रम् ९ आर्येण सुकरं बाहुरार्यकर्मधनं जय ॥ अनार्यकर्मत्वार्येण सुदुष्करतमं भुवि १०

॥ इति द्रोणपर्वणि द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ सहाते १ । २ । ३ विषक्तस्यान्यासकस्य ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०



येषुयेषुनरव्याघ्रयत्रयत्रचवर्तते ॥ आशुतच्छीलतामेतितदिदंत्वयिदृश्यते ११ कथं हिराजवंश्यस्त्वंकौरवेयोविशेषतः ॥ क्षत्रधर्मादपक्रांतःसुवृत्तश्चरितवतः १२ इदंतुयदतिक्षुद्रंवाष्ण्यार्थेकृतंत्वया ॥ वासुदेवमतनूननैतत्त्वय्युपपद्यते १३ कोहिनामप्रमत्तायपरेणसहयुद्धघते ॥ ईदृशंव्यसनंदद्याद्योनरुष्णसखाभवेत् १४ व्रात्याःसंक्रिष्टकर्माणःप्रकृत्यैवचगर्हिताः ॥ वृष्ण्यंधकाःकथंपार्थप्रमाणंभवताळताः १५ एवमुक्तोरणेपार्थोभूरिश्रवसमब्रवीत् ॥ अर्जुनउवाच ॥ व्यक्तं हिजीर्यमाणोऽपिबुद्धिंजरयतेनरः १६ अनर्थकमिदं सर्वंयत्त्वयाव्याहृतं प्रभो ॥ जानन्नेवहृषीकेशंगर्हसेमांचपांडवम् १७ संग्रामाणांहिधर्मज्ञःसर्वशास्त्रार्थपा रगः ॥ नचाधर्ममहंकुर्याजानंश्चैवहिमुह्यसे १८ युद्धयंतिक्षत्रियाःशत्रून्स्वैःस्वैःपरिवृतानराः ॥ आहूभिःपितृभिःपुत्रैस्तथासंबंधिबांधवैः १९ वयस्यैरथमि त्रैश्वतेचबाहुंसमाश्रिताः ॥ सकथंसात्यकिंशिष्यंसुखसंबंधिमेवच २० अस्मदर्थेचयुद्धयंतंत्वत्काप्राणान्सुदुस्त्यजान् ॥ ममबाहुरणेरान्दक्षिणंयुद्धदुर्मदम् २१ नचात्मारक्षितव्योवैराजनरगतेनाहि ॥ योयस्ययुज्यतेऽर्थेषुसर्वैरक्ष्योनराधिप २२ तैरक्ष्यमाणैःसहृषोरक्षितव्योमहापृथ्वे ॥ यद्यहंसात्यकिंपश्येवध्य मानंमहारणे २३ ततस्तस्यवियोगेनपार्थमेऽनर्थतोभवेत् ॥ रक्षितश्चमयायस्मात्तस्मात्कुध्यसि किंमयि २४ यन्नमेगर्हसेराजन्नन्येनसहसंगतम् ॥ अहंत्वयावि निकृतस्तत्रमेबुद्धिविभ्रमः २५ क्वचंचुन्वतस्तुभ्यंरथंचारोहतःस्वयम् ॥ धनुर्ज्याकर्षतश्चैवयुद्धघतःसहशत्रुभिः २६ एवंधगजाकीर्णहयपत्तिसमाकुले ॥ सिंहनादोद्धतरवेगंभीरैस्सैन्यसागरे २७ स्वैःपरैश्चसमेतेभ्यःसात्वतेनचसंगमे ॥ एकस्यैकेनहिकथंसंग्रामःसंभविष्यति २८ बहुभिःसहसंगम्यनिर्जित्यचमहार थान् ॥ श्रांतश्चश्रांतवाहश्चविमनाःशस्त्रपीडितः २९ ईदृशंसात्यकिंसंख्येनिर्जित्यचमहारथम् ॥ अधिकत्वंविजानीषेस्ववीर्यवशमागतम् ३० यदिच्छसि शिरश्चास्यजसिनाहंतुमाहवे ॥ तथाकृच्छ्रुगतंचैवसात्यकिःक्षमिष्यति ३१ त्वं वैविगर्हयात्मानमात्मानंयोनरक्षसि ॥ कथंकरिष्यसेवीरयोवात्वांसंश्रयेज्जनः ३२ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तोमहाबाहुर्गुपकेतुर्महायशः ॥ युयुधानंसमुत्सृज्यरणेप्रायमुपाविशत् ३३ शरानास्तीर्यसव्येनपाणिनापुण्यलक्षणः ॥ यिया सुब्रह्मलोकायप्राणान्प्राणेष्वथालुहोत् ३४ सूर्येचक्षुःसमाधायप्रसन्नं सलिले मनः ॥ ध्यायन्महोपनिषदयोगयुक्तोऽभवन्मुनिः ३५ ततःससर्वसेनार्याज नःकृष्णधनंजयौ ॥ गर्हयामासतंचापिशशंसपुरुषर्षभम् ३६ निन्दमानौतथाकृष्णौनोचतुःकिंचिदप्रियम् ॥ ततःप्रशस्यमानश्चनाहृष्युपकेतनः ३७ तांस्तथावादिनोराजन्पुत्रांस्तवधनंजयः ॥ अमृष्यमाणोमनसातेर्षातस्यचभाषितम् ३८

३१ प्रायमानरणान्छानं उपाविशत्प्रायस्त्वयान् ३३ प्राणान्पुनःप्राणेषुवापुषु अलुहोदाहितवान् ३४ प्रसन्नमकल्मषम् ३५ ११ ३७ ३८

३९ १० ४१ ४२ ४३ दक्षिणं कृतमात्मनःपार्थिअस्यार्जुनस्यसमीपे प्राहिणोत्प्रहितवान् ४४ ४५ ४६ ४७ सकृद्विभाताःसहप्रकाशाः गच्छन्त्योत्तमंजिनपृष्ठेनयानंयस्य ४८

असंकुद्धमनावाचःस्मारयन्निवभारत ॥ उवाचपांडुतनयःसाक्षेपमिवफाल्गुनः ३९ ममसर्वेऽपिराजानोजानंत्येवमहाव्रतम् ॥ नशक्योमामकोहंतुंयोमेस्यादा णगोचरे ४० यूपकेतोनिरीक्ष्येतन्नमामर्हसिगर्हितुम् ॥ नहिधर्ममविज्ञाययुक्तं गर्हयितुं परम् ४१ आतशस्त्रस्यहिरण्यवृष्णिवीरंजिघांसतः ॥ यदहंबाहुमच्छैत्सं नसधर्मोविगर्हितः ४२ न्यस्तशस्त्रस्यबालस्यविरथस्यविवर्मणः ॥ अभिमन्योर्वधंतातधार्मिकःकोनपूजयेत् ४३ एवमुक्तःसपार्थेनाशिरसामूमिमस्पृशत् ॥ पा णिनाचैवसव्येनप्राहिणोदस्यदक्षिणम् ४४ एतत्पार्थस्यतुवचस्ततःश्रुत्वामहायुतिः ॥ यूपकेतुर्महाराजतूष्णीमासीदवाङ्मुखः ४५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ या प्रीतिर्धर्मराजेमेभीमेचबलिनांवरे ॥ नकुलेसहदेवेचसामेत्वयिशलाग्रज ४६ मयात्वंसमनुज्ञातःकृष्णेनचमहात्मना ॥ गच्छपुण्यरुतांलोकाञ्छिविरोहीनरोय था ४७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ येलोकाममविमलाःसकृद्विभाताब्रह्माद्यैःसुरवृषभैरपीष्यमाणाः ॥ तान्रक्षिप्रं व्रजसतताग्निहोत्रयाजिन्मतुल्योभवगरुडोत्तमांगया नः ४८ ॥ संजयउवाच ॥ उत्थितःसतुशैनेयोविमुक्तःसौमदत्तिना ॥ खड्गमादायचिच्छिन्नुःशिरस्तस्यमहात्मनः ४९ निहतं पांडुपुत्रेणप्रसक्तंभूरिदक्षिणम् ॥ इयेषसात्यकिर्हंतुंशलाग्रजमकल्मषम् ५० निकृतभुजमासीनंछिन्नहस्तमिवाद्विपम् ॥ कोशतांसर्वसैन्यानांनिन्दमानःसुदुर्मनाः ५१ वार्यमाणःसकृष्णेनपार्थेनच महात्मना ॥ भीमेनचक्रक्षाम्यामश्वत्थाम्नाकृपेणच ५२ कर्णेनवृषसेनेनसंधवेनतथैवच ॥ विक्रोशतांचसैन्यानामवधीतंघृतव्रतम् ५३ प्रायोपविष्टायरणेपा र्थेनच्छिन्नबाहवे ॥ सात्यकिःकौरवेयायखड्गेनापाहरच्छिरः ५४ नाभ्यनंदंतसैन्यानि सात्यकिंतेनकर्मणा ॥ अर्जुनेनहतंपूर्वयज्जघानकुरुद्वहम् ५५ सहस्राक्ष समंचैवसिद्धचारणमानवाः ॥ भूरिश्रवसमालोक्ययुद्धेप्रायगतंहतम् ५६ अपूजयंततंदेवाविस्मितास्तेऽस्यकर्मभिः ॥ पक्षवादांश्चसुबहून्प्रावदंस्तवसौनि काः ५७ नवाष्णेयस्यापराधोभवितव्यंहिततथा ॥ तस्मान्मन्युर्मवःकार्यःक्रोधोदुःखतरोचृणाम् ५८ हंतव्यश्चैववीरेणनात्रकार्योविचारणा ॥ विहितोह्यस्य धात्रैवमृत्युःसात्यकिराहवे ५९ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ नहंतव्योनहंतव्यइतियन्मां प्रभाषत ॥ धर्मवादैरधर्मिष्ठाधर्मकंचुकमास्थिताः ६० यदाबालःसुभद्रायाः सुतःशस्त्रविनाकृतः ॥ युष्माभिर्निहतोयुद्धेतदाधर्मःक्वोगतः ६१ मयात्वेतत्प्रतिज्ञातंक्षेपेकस्मिंश्चिदेवहि ॥ योमांनिष्पिष्यसंग्रामेजीवन्हन्यात्पदारुषा ६२ समेवध्योभवेच्छत्रुर्यद्यपिस्यान्मुनिव्रतः ॥ चेष्टमानं प्रतीघातेसभुजंमांसचक्षुषः ६३ मान्यध्वंमृतइत्येवमेतद्वोडाद्विलाघवम् ॥ युक्तोह्यस्यप्रतीघातःकृतोमे कुरुपुंगवाः ६४ यत्पार्थेनमादृष्ट्वाप्रतिज्ञामभिरक्षता ॥ सखड्गोऽस्यहतोबाहुरेतेनैवास्मिदंचितः ६५

४९ प्रसक्तमन्यासक्तं ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ज्ञेयेनिंदया जीवन्नितिद्वितीयाधेप्रथमा ६२ ६३ ६४ ६५



इवेत्येवायं देवमेवचेष्टयतीत्यन्वयः ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० वरदस्यार्थितार्थप्रदातुः हविर्धानमेतरेणहविर्हृदस्यमध्ये ७१ । ७२ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायात्रिचत्वारिंशदधिकशततमो

भवितव्यं हि यद्वा विदेवं चेष्टयतीवच ॥ सोऽयंहतो विमर्देऽस्मिन्किमत्राधर्मचेष्टितम् ६६ अपिचायं पुरागीतः श्लोकोवाल्मीकिनाभुवि ॥ नहंतव्याः स्त्रिय इति यद्र  
वीषिप्लवंगम् ६७ सर्वकालमनुष्येण व्यवसायवता सदा ॥ पीडाकरममित्राणां यत्स्यात्कर्तव्यमेव तत् ६८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्ते महाराज सर्वे कौरवपुंगवाः ॥  
नस्मर्किंचिदभाषंतमनसा समपूजयन् ६९ मंत्राभिपूतस्य महाध्वरेषु यशस्विनो भूरि स हस्तदस्य च ॥ मुनेरिवारण्यगतस्य तस्य न तत्र कश्चिदधमम्यनंदत् ७०  
सुनीलकेशं वरदस्य तस्य शूरस्य पारावतलोहिताक्षम् ॥ अश्वस्य मेध्यस्य शिरोनिष्ठं तन्वस्तं हविर्धानमिवांतरेण ७१ स तेजसा शस्त्रकृतेन पूतो महाहवे देहवरं वि  
मूज्य ॥ आक्रामदूर्ध्वं वरदो वराहो व्यावृत्त्यधर्मेण परेण रोदसी ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि भूरिश्रवोवधे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्या  
यः ॥ १४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अजितो द्रोण राधेय विकर्णकृतवर्मभिः ॥ तीर्णः सैन्यार्णवं वीरः प्रतिश्रुत्य युधिष्ठिरे १ सकथं कौरवेण समरे  
ध्वनिवारितः ॥ निगृह्य भूरिश्रवसा बलाहुविनिपातितः २ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुरात्रिहोत्पत्तिं शैनेयस्य यथापुरा ॥ यथाच भूरिश्रवसो यत्र ते संशयो नृप ३  
अत्रेऽपुत्रोऽभवत्सोमः सोमस्य तु बुधः स्मृतः ॥ बुधस्यैकोमहेंद्राभः पुत्र आसीत् पुरूरवाः ४ पुरूरवस आयुस्तु आयुषो नहुषः सुतः ॥ नहुषस्य ययातिस्तुराजा  
देवर्षिसंमतः ५ ययातेर्देवयान्यां तु यदुज्येष्ठोऽभवत्सुतः ॥ यदोरभूदन्ववाये देवमीढ इति स्मृतः ६ यादवस्तस्य तु सुतः शूरस्यै लोक्यसंमतः ॥ शूरस्य शौरिर्नृव  
रो वसुदेवो महायशः ७ धनुष्यनवरः शूरः कार्तवीर्यसमो युधि ॥ तर्हीर्यश्चापितत्रैव कुले शिनिर्भूष ८ एतस्मिन्नेव काले तु देवकस्य महात्मनः ॥ दुहितुः स्वयंवरे  
राजन्सर्वक्षत्रसमागमे ९ तत्र वै देवकीं देवीं वसुदेवार्थमाशु वै ॥ निर्जित्य पार्थिवान्सर्वान् रथमारोपयच्छनिः १० तां दृष्ट्वा देवकीं शूरो रथस्थां पुरुषर्षभः ॥ नामृष्य  
तमहातेजाः सोमदत्तः शिनेर्नृप ११ तयोर्बुद्धमभूद्राजन्दिनार्धचित्रमहुतम् ॥ बाहुयुद्धं सुबालिनोऽप्रसक्तं पुरुषर्षभः १२ शिनिना सोमदत्तस्तु प्रसह्य भुवि पाति  
तः ॥ असिमुद्यम्य केशेषु प्रगृह्य च पदाहतः १३ मध्ये राजसहस्राणां प्रेक्ष्य कणांसंमततः ॥ कृपया च पुनस्तेन स जीवेति विसर्जितः १४ तदवस्थः कृतस्तेन सो  
मदत्तोऽथ मारिष ॥ प्रासादयन् महादेवममर्षवशमास्थितः १५ तस्य तुष्टो महादेवो वराणां वरदः प्रभुः ॥ वरेण च्छंदयामास स तु ववे वरं नृपः १६ पुत्रमिच्छामि भगव  
न्यो निपात्य शिनेः सुतम् ॥ मध्ये राजसहस्राणां पदाहन्याच्च संयुगे १७ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सोमदत्तस्य पार्थिव ॥ एवमस्त्विति तत्रोक्त्वा स देवोऽंतरधीयत १८ स ते  
न वरदानेन लब्धवान् भूरिदाक्षिणं ॥ अपातयन्न समरे सोमदत्तिः शिनेः सुतं १९ पश्यतां सर्वसैन्यानां पदाचैनमताडयत् ॥ एतत्ते कथितं राजन्यन्मां त्वं परिपृच्छसि २०

ध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ७३ ॥ अजितहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ परपरिग्रहाः पराधीनाः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ अक्रं प्रतापः २८ । २९ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ७३ ॥ तदवस्थ इति १ । २  
हेपुंडरीकाक्ष सजयद्रथस्त्रिपुधर्मे पुनर्तते इति श्रूयते के पुनस्ते त्रयोधर्माः अत्रोच्यते । यदियुध्यमानो हन्यते तदा तूर्णं स्वर्गप्राप्तिरेव तस्य धर्मः । अथ पलायमानो हन्यते तदा नरकप्राप्तिरेव तस्य धर्मः ।  
न हि शक्यो रणे जेतुं सात्वतो मनुजर्षभे ॥ लब्धलक्ष्याश्च संग्रामे बहुशश्चित्रयोधिनः २१ देवदानवगंधर्वान्विजेतारो ह्यविस्मिताः ॥ स्ववीर्यविजये युक्तानैते परप  
रिग्रहाः २२ न तु ल्यं वृष्णिभिरिह दृश्यते किंचन प्रभो ॥ भूतं भव्यं मविष्यच्च बलेन भरतर्षभ २३ न ज्ञातिमवमन्यंते वृद्धानां शासने रताः ॥ न देवासुरगंधर्वानयक्षो  
रगराक्षसाः २४ जेतारो वृष्णिवीराणां किंपुनर्मानवारणे ॥ ब्रह्मद्रव्ये गुरुद्रव्ये ज्ञातिस्वेचाप्य हिंसकाः २५ एतेषां रक्षितारश्च ये स्युः कस्यांचिदापदि ॥ अर्थं  
तो न चोत्सिक्ता ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः २६ समर्था न्नावमन्यंते दीनान् भ्युद्धरंति च ॥ नित्यं देवपरादां तांस्तारश्चाविकल्थनाः २७ तेन वृष्णिप्रवीराणां चक्रं न प्र  
तिहन्यते ॥ अपि मेरुं वेत्काश्चितरे द्वा मकरालयम् २८ न तु वृष्णिप्रवीराणां समेत्यांतं व्रजे नृप ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्र ते संशयः प्रभो ॥ कुरुराज नरश्रेष्ठ तव व्य  
पनयो महान् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रशंसायां चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥  
तदवस्थे हते तस्मिन् भूरिश्रवसि कौरवे ॥ यथाभू योऽभवत्सुद्धंतं नममाचक्ष्व संजय १ ॥ संजय उवाच ॥ भूरिश्रवसि संक्रांति परलोकाय भारत ॥ वासुदेवं महाबाहुर  
र्जुनः समचूचुदत् २ चोदयाश्चान्भृशं कृष्णयतो राजा जयद्रथः ॥ श्रूयते पुंडरीकाक्ष त्रिपुधर्मे पुनर्तते ३ प्रतिज्ञां सफलां चापि कर्तुमर्हसि मेऽनघ ॥ अस्तमेति म  
हाबाहो त्वरमाणो दिवाकरः ४ एतद्विपुरुषव्याघ्रमहदभ्युद्यतं मया ॥ कार्यं संरक्ष्यते चैष कुरुसे नामहारथैः ५ यथानाभ्येति सूर्योऽस्तं यथा सत्यं भवेद्वचः ॥ चोद  
याश्चास्तथा कृष्णयथाहन्यां जयद्रथम् ६ ततः कृष्णो महाबाहूरजतप्रतिमान्हयान् ॥ हयज्ञश्चोदयामास जयद्रथवधं प्रति ७ तं प्रायांतममो वेषु मुत्पतद्भिरिवा  
शुगैः ॥ त्वरमाणामहाराज सेनाममुख्याः समाद्रवन् ८ दुर्योधनश्च कर्णश्च वृषसेनोऽथ मद्राट् ॥ अश्वत्थामा कपश्चैव स्वयमेव च सैधवः ९ समासाद्य च वीभत्सुः सैध  
वंसमुपस्थितम् ॥ नेत्राभ्यां क्रोधदीप्ताभ्यां संप्रैक्षन्निर्दहन्निव १० ततो दुर्योधनो राजाराधेयं त्वरितोऽब्रवीत् ॥ अर्जुनं प्रेक्ष्य संयातं जयद्रथवधं प्रति ११ अयं स वै  
कर्तनयुद्धकालो विदर्शय स्वात्मबलं महात्मन् ॥ यथानवध्येतरणेऽर्जुनेन जयद्रथः कर्णतथा कुरुष्व १२ अल्पावशेषो दिवसो नृवीरविघातयस्वाद्य रिपुं शरौघैः ॥  
दिनक्षयं प्राप्य नरप्रवीरध्रुवो हिनः कर्णजयो भविष्यति १३ सैधवे रक्ष्यमाणे तु सूर्यस्यास्तमनं प्रति ॥ मिथ्या प्रतिज्ञां कौंतेयः प्रवेक्ष्यति हुताशनम् १४ अनर्जुना  
यांच भुवि मुहूर्तमपि मानद ॥ जीवितुं नोत्सहेरन्वैभ्रातरोऽस्य सहानुगाः १५ विनष्टैः पांडवैश्च स शैलवकाननाम् ॥ वसुंधरामिमां कर्णभोक्ष्यामो हतकंटकाम् १६  
अथ मद्रयात्स्वदेशं गच्छति तदा यशःशरीरनाश एव तस्य धर्मः । यावदसौ युद्धाभिमुखः प्रथमधर्मे तिष्ठति तावदेव हंतुमुचितः अतः शीघ्रमश्वोदयेति ३ । ४ । ५ । ६ हयज्ञः हयहृदयज्ञः आशुगै  
भोक्तैः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ।



उपहतोमोहितः विपरीतोऽन्यथाभूतप्रकृतिः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ दृढलक्ष्येणदृढप्रहारेण २५ । २६ । २७ । २८ । २९ प्रतिष्ठितोऽधीनः ३०

दैवेनोपहतः पार्थो विपरीतश्च मानद ॥ कार्याकार्यमजानानः प्रतिज्ञाकृतवानरणे १७ नूनमात्मविनाशाय पांडवेन किरीटिना ॥ प्रतिज्ञेयंकृताकर्णजयद्रथवधं प्र  
ति १८ कथं जीवति दुर्धर्षे त्वयिराधेय फाल्गुनः ॥ अनस्तंगत आदित्ये हन्यात्सैधवं कनूपम् १९ रक्षितं मद्राजेन कृपेण च महात्मना ॥ जयद्रथं रणमुखे कथं ह  
न्याद्धनं जयः २० द्रौणिनारक्ष्यमाणं च मया दुःशासनेन च ॥ कथं प्राप्स्यति वीभत्सुः सैधवं कालचोदितः २१ युध्यंते बहवः शूरा लंबते च दिवाकरः ॥ शंके जयद्र  
थं पार्थो नैव प्राप्स्यति मानद २२ सत्त्वं कर्णमया सार्धं शूरैश्चान्यैर्महारथैः ॥ द्रौणिना त्वंहि सहितो मद्राजेन कृपेण च २३ युध्यस्व यत्नमास्थाय परंपार्थेन संयुगे ॥ एव  
मुक्तस्तुराधेयस्तव पुत्रेण मारिष २४ दुर्योधनमिदं वाक्यं प्रत्युवाच कुरूत्तमम् ॥ दृढलक्ष्येण वीरेण भीमसेनेन धन्विना २५ भृशं भिन्नतनुः संख्येशरजालैरनेकशः ॥  
स्थातव्यमिति तिष्ठामि रणे संप्रति मानद २६ नांगमि गति किंचिन्मे संतप्तस्य महेषुभिः ॥ योत्स्यामि तु यथा शक्त्या त्वदर्थं जीवितं मम २७ यथा पांडवमुख्योऽसौ  
न हनिष्यति सैधवम् ॥ नहि मे युध्यमानस्य सायकानस्य तः शितान् २८ सैधवं प्राप्स्यते वीरः सव्यसाची धनं जयः ॥ यत्तु भक्तिमता कार्यं स तं हितं कांक्षिणा २९  
तत्कारिष्यामि कौरव्यजयो दैवे प्रतिष्ठितः ॥ सैधवार्थं परं यत्नं करिष्याम्यद्य संयुगे ३० त्वत्प्रियार्थं महाराज जयो दैवे प्रतिष्ठितः ॥ अद्य योत्स्येऽर्जुन महं पौरुषं स्वव्य  
पाश्रितः ३१ त्वदर्थं पुरुषव्याघ्र जयो दैवे प्रतिष्ठितः ॥ अद्य युद्धं कुरु श्रेष्ठ मम पार्थस्य चोभयोः ३२ पश्यंतु सर्वे सैन्यानि दारुणं लोमहर्षणम् ॥ कर्णकौरवयोरेवं रणे  
संभावमाणयोः ३३ अर्जुनो निशितैर्बाणैर्जघान तव वाहिनीम् ॥ चिच्छेद निशितैर्बाणैः शूराणामनिवर्तिनाम् ३४ भुजान्परिघसंकाशान् हस्तिहस्तोपमानरणे ॥  
शिरोसि च महाबाहुश्चिच्छेद निशितैः शरैः ३५ हस्तिहस्तान् हयग्रीवारथाक्षांश्च संततः ॥ शोणिताक्तान् हयारोहान् गृहीत प्रासतो मरान् ३६ शूरैश्चिच्छेद वी  
भत्सुर्द्विधैकैकं त्रिधैव च ॥ हयान्वारणमुख्यांश्च प्रापतंत संततः ३७ ध्वजा इच्छत्राणि चापानि चामराणि शिरोसि च ॥ कक्षमाग्निरिवोद्भूतः प्रदहंस्तव वाहिनीम् ३८  
अचिरेण महीं पार्थश्चकार रुधिरोत्तराम् ॥ हतभूयिष्ठयोधं तच्छ्रुत्वा तव बलं बली ३९ आससाद दुराधर्षः सैधवं सत्यविक्रमः ॥ वीभत्सुर्भीमसेनेन सात्वतेन च रक्षितः  
४० प्रबभौ भरत श्रेष्ठ ज्वलन्निव दुताशनः ॥ तं तथाऽवस्थितं दृष्ट्वा त्वदीया वीर्यसंपदा ४१ नामृष्यंतमहेष्वासाः पांडवं पुरुषर्षभाः ॥ दुर्योधनश्च कर्णश्च वृषसेनो  
ऽथ मद्राट् ४२ अश्वत्थामा कृपश्चैव स्वयमेव च सैधवः ॥ सन्नद्धाः सैधवस्यार्थं समावृण्वन्किरीटिनम् ४३ नृत्यंतं रथमार्गेषु धनुर्ज्यातलनिःस्वनैः ॥ संग्रामको  
विदं पार्थ सर्वे युद्धविशारदाः ४४ अभीताः पर्यवर्तंत व्यादितास्यमिवांतकम् ॥ सैधवं पृष्ठतः कृत्वा जिघांसंतोऽच्युतार्जुनौ ४५ सूर्यास्तमनमिच्छंतो लोहिताय  
तिभास्करे ॥ तेषु जैर्भागिभोगैर्धनूंष्यानम्य सायकान् ४६

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८

मुमुक्षुः सूर्यरश्म्याभाच्छतशः फाल्गुनं प्रति ॥ ततस्तानस्यमानांश्च किरीटीयुद्धदुर्मदः ४७ द्विधा त्रिधाऽष्टधैकैकं छित्वा विव्याध तानरथान् ॥ सिंहलांगूलकेतु  
रतुदर्शयन् वीर्यमात्मनः ४८ शारद्वतो सुतो राजन्नर्जुनं प्रत्यवारयत् ॥ सविद्धादशभिः पार्थवासुदेवं च सप्तभिः ४९ अतिष्ठद्रथमार्गेषु सैधवं प्रतिपालयन् ॥ अथै  
नं कौरवश्रेष्ठाः सर्वे एव महारथाः ५० महतारथवंशेन सर्वतः प्रत्यवारयन् ॥ विस्फारयंतश्चापानि विसृजंतश्च सायकान् ५१ सैधवं पर्यरक्षंतं शासनात्तनयस्यते ॥  
ततः पार्थस्य शूरस्य बाहोर्वलमदृश्यत ५२ इषूणामक्षयवं च धनुषो गांडिवस्य च ॥ अस्त्रैरस्त्राणि संवार्य द्रौणेः शारद्वतस्य च ५३ एकैकं दशभिर्बाणैः सर्वानेव स  
मार्षयत् ॥ तं द्रौणिः पंचविंशत्या वृषसेनश्च सप्तभिः ५४ दुर्योधनस्तु विंशत्या कर्णशल्यौ त्रिभिस्त्रिभिः ॥ तपुनमभिगर्जंतो विध्यंतश्च पुनः पुनः ५५ विधुन्वंतश्च  
चापानि सर्वतः प्रत्यवारयन् ॥ श्लिष्टं च सर्वतश्च क्रूरथमंडलमाशुते ५६ सूर्यास्तमनमिच्छंतस्त्वरमाणामहारथाः ॥ तपुनमभिर्नर्दंतो विधुन्वानाधनूंषि च ५७  
सिपिचुर्मार्गेणैस्तीक्ष्णैर्गिरिमेघा इवांशुभिः ॥ ते महास्त्राणि दिव्यानि तत्र राजन् व्यदर्शयन् ५८ धनं जयस्य गात्रे तु शूराः परिघबाहवः ॥ हतभूयिष्ठयोधं तच्छ्रुत्वा त  
व बलं बली ५९ आससाद दुराधर्षः सैधवं सत्यविक्रमः ॥ तं कर्णः संयुगे राजन् प्रत्यवारयदाशुगैः ६० मिषतो भीमसेनस्य सात्वतस्य च भारत ॥ तं पार्थो दशभिर्बा  
णैः प्रत्यविध्यद्रुणाजिरे ६१ मृतपुत्रं महाबाहुः सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ सात्वतश्चात्रिभिर्बाणैः कर्णं विव्याध मारिष ६२ भीमसेनस्त्रिभिश्चैव पुनः पार्थश्च सप्तभिः ॥  
तान् कर्णः प्रतिविव्याध पृष्ठापृष्ठ्यामहारथः ६३ तद्युद्धमभवद्राजन् कर्णस्य बहुभिः सह ॥ तत्राद्भुतमपश्याम मृतपुत्रस्य मारिष ६४ यदेकः समरे कुद्वस्त्रीनरथा  
न्पर्यवारयत् ॥ फाल्गुनस्तु महाबाहुः कर्णवैकर्तनरणे ६५ सायकानां शस्तेनैव सर्वमर्मस्वताडयत् ॥ रुधिरोक्षितसर्वांगः मृतपुत्रः प्रतापवान् ६६ शरैः पंचाशता  
वीरः फाल्गुनं प्रत्यविध्यत ॥ तस्य तल्लाघवं दृष्ट्वा नामृष्यतरणेऽर्जुनः ६७ ततः पार्थो धनुश्छित्वा विव्याधैनं स्तनान्तरे ॥ सायकैर्नवभिर्वीरस्त्वरमाणो धनं जयः  
६८ अथान्यद्भनुरादाय मृतपुत्रः प्रतापवान् ॥ सायकैरष्टसाहस्रैश्छादयामास पांडवम् ६९ तां बाणवृष्टिमतुलां कर्णचापसमुत्थिताम् ॥ व्यधमत्सायकैः पार्थः  
शलभानिव मारुतः ७० छादयामास च तदा सायकैर्जुनो रणे ॥ पश्यतां सर्वयोधानां दर्शयन् पाणि लाघवम् ७१ वधार्थं चास्य समरे सायकं मूर्यवर्चसम् ॥ विशे  
पत्वरया युक्तस्त्वरका काले धनं जयः ७२ तमापतंतं वेगेन द्रौणिश्चिच्छेद सायकम् ॥ अर्धचंद्रेण तीक्ष्णेन सच्छिन्नः प्रापतद्भुवि ७३ कर्णोऽपि द्विषतां हंता छादया  
मास फाल्गुनम् ॥ सायकैर्बहुसाहस्रैः कृतप्रतिकृतेऽस्य ७४ तौ वृषाविव नर्दंतौ नरसिंहौ महारथौ ॥ सायकैस्तु प्रतिच्छन्नं च कतुः खमजिह्वगैः ७५ अदृश्यौ च श  
रौ धैस्तौ निघ्नं तावितरेतरम् ॥ कर्णपार्थोऽस्मि तिष्ठत्वं कर्णोऽहं तिष्ठ फाल्गुन ७६

६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६



युध्यतां प्रेक्षणीयावित्यन्वयः ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ प्राप्यपुद्गमिति शेषः ९१ । ९२ । ९३ आस्यममंततः शिखा

इत्येवंतर्जयंतौ तौ वाक्शल्पैस्तुदतांतदा ॥ युध्यतां समरे वीरौ चित्रं लघुच सुष्ठु च ७७ प्रेक्षणीयौ चाभवतां सर्वयोधसमागमे ॥ प्रशस्यमानौ समरे सिद्धचारणपद्मैः ७८ अयुध्येतां महाराज परस्परवधैः पिणौ ॥ ततो दुर्योधनो राजंस्तावकान् व्यभाषत ७९ यत्नाद्रक्षतराधेयं नाहत्वा समरेऽर्जुनम् ॥ निवर्तिष्यति राधेय इति मा मुक्तवान् वृषः ८० एतस्मिन्नंतरे राजन् दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमम् ॥ आकर्णमुक्तैरिषुभिः कर्णस्य चतुरो हयान् ८१ अनयत्प्रेतलोकाय चतुर्भिः श्वेतवाहनः ॥ सारथिं चास्य भस्त्रेन रथनीडादपातयत् ८२ छादयामास स शरैस्तव पुत्रस्य पश्यतः ॥ संछायमानः समरे हताश्वो हतसारथिः ८३ मोहितः शरजालेन कर्तव्यं नाभ्यपद्यत ॥ तंतथा विरथं दृष्ट्वा रथमारोप्य तंतदा ८४ अश्वत्थामा महाराज भूयोऽर्जुन मयोधयत् ॥ मद्वराजश्च कौंतेय मविध्य त्रिंशता शरैः ८५ शारद्वतस्तु विंशत्या वासुदेवं समार्षयत् ॥ धनंजयं द्वादशभिराजवानशिलीमुखैः ८६ चतुर्भिः सिंधुराजश्च वृषसेनश्च सप्तभिः ॥ पृथक्पृथक् महाराज विव्यधुः कृष्णपांडवौ ८७ तथैव तान् प्रत्यविध्यत्कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ द्रोणपुत्रं चतुःषष्ट्या मद्राजं शतेन च ८८ सैधवं दशभिर्वाणैर्वृषसेनां त्रिभिः शरैः ॥ शारद्वतं च विंशत्या विद्धा पार्थो ननाद ह ८९ ते प्रतिज्ञाप्रतीघातमिच्छंतः सव्यसाचिनः ॥ सहितास्तावकास्तूर्णमभिपेतुर्धनंजयम् ९० अथार्जुनः सर्वतो वारुणास्त्रं प्रादुश्चक्रे त्रासयन् धार्तधाराप्राणम् ॥ तं प्रत्युदीयुः कुरवः पांडुपुत्रं रथैर्महोर्हिः शरवर्षाण्यवर्षन् ९१ ततस्तु तस्मिंस्तुमुले समुत्थिते सुदारणे भारत मोहनीये ॥ नोऽमुह्यत प्राप्य सराजपुत्रः किरीटमाली व्यसृजच्छरौघान् ९२ राज्यप्रेप्सुः सव्यसाची कुरूणां स्मरन् केशान् द्वादशवर्षवृत्तान् ॥ गांडीवमुक्तैरिषुभिर्महात्मा सर्वादिशो व्यावृणोद प्रमेयः ९३ प्रदीप्तोल्कमभवच्चान्तरिक्षं मृतेषु देहेष्वपतन्वयांसि ॥ यत्पिगलज्येन किरीटमाली कुक्षोरि पूनाजगवेन हन्ति ९४ ततः किरीटी महता महायशः शरासनेनास्य शराननीकजित् ॥ हयप्रवेकोत्तमना गघूर्णितान् कुरुप्रवीरानिषुभिर्व्यापातयत् ९५ गदाश्च गुर्वीः परिधानयस्मयान् सर्वाश्च शक्तीश्चरणेन राधिपाः ॥ महातिशस्त्राणि च भीमदर्शनाः प्रष्टु ह्यपार्थसहसाऽभिदुष्टुः ९६ ततो युगांताभ्रसमस्वनमहन्महेंद्रचापप्रतिमंचगांडिवम् ॥ चकष्वदोभ्यां विहसन्मृशं ययौ दहंस्त्वदीयान्यमराह्वर्षनः ९७ सतानु दीर्णान्सरथान्सवारणान्पदातिसंघांश्च महाधनुर्वरः ॥ विपन्नसर्वायुधजीवितान् रणे चकार वीरो यमराह्वर्षनान् ९८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवध पर्वणि संकुलयुद्धे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजय उवाच ॥ श्रुत्वानिनादधनुषश्च तस्य विस्पष्टमुत्कुष्टमिवांत कस्य ॥ शक्राशनिस्फोटसमं सुधोरं विवृण्वमाणस्य धनंजयेन १ त्रासोद्भिन्नं तथोद्भातं त्वदीयं तद्वलं नृप ॥ युगांतवातसंक्षुब्धं चलद्भीतिरंगितम् २

९९ । १०० । १०१ । १०२ ॥ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ध ॥ ॥ श्रुत्वेति १ । २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

प्रलीनमीनमकरं सागरां भइवाभवत् ॥ सरणे व्यचरत्पार्थः प्रेक्षमाणो धनंजयः ३ युगपदिक्षु सर्वासु सर्वाण्यस्त्राणि दर्शयन् ॥ आददानं महाराज संदधानं च पांडवम् ४ उत्कर्षतं सृजंतं च नस्मपश्यामलाघवात् ॥ ततः कुक्षोर्महाबाहु रेंद्रमस्त्रं दुरासदम् ५ प्रादुश्चक्रे महाराज त्रासयन् सर्वभारतान् ॥ ततः शराः प्रादुरासन् दिव्यास्त्रप्रतिमं त्रिताः ६ प्रदीप्ताश्च शिखिमुखाः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ आकर्णपूर्णनिर्मुक्तैरभ्यर्कांशुनिभैः शरैः ७ नभोऽभवत्तदुष्प्रेक्ष्य मुल्काभिरिव संवृतम् ॥ ततः शस्त्रांधकारं तत्कौरवैः समुदीरितम् ८ अशक्यं मनसाऽप्यन्यैः पांडवः संभ्रमात्रिव ॥ नाशयामास विक्रम्य शरैर्दिव्यास्त्रमंत्रितैः ९ नैशंतमोऽशुभिः क्षिप्रं दिनादाविवभास्करः ॥ ततस्तु तावकं सैन्यं दीप्तैः शरगमस्तिभिः १० आक्षिपत्पल्लवांश्चूनि निदाघार्क इव प्रभुः ॥ ततो दिव्यास्त्रविदुषा प्रहिताः सायकांशवः ११ समाप्लवन् द्विपत्सैन्यं लोकं भानोरिवांशवः ॥ अथापरे समुत्सृष्टा विशिखास्तिस्रस्तमतेजसः १२ हृदयान्याशु वीराणां विविशुः प्रियबंधुवत् ॥ यएनमीयुः समरे त्वद्योधाः शूरमानिनः १३ शलभा इव ब्रह्माक्षमग्निं प्राप्य ययुः क्षयम् ॥ एवं समुद्रनशूणां जीवितानि यशांसि च १४ पार्थश्च चारुसंग्रामे मृत्युर्विग्रहवानिव ॥ सकिरीटानिव क्राणिसांगदान्विपुलान् भुजान् १५ संकुंडलयुगान् कर्णान्केपां चिदहरच्छरैः ॥ सतो मरान् गजस्थानां सप्रासान् हयसादिनाम् १६ सचर्मणः पदातीनां रथिनां च सधन्वनः ॥ सप्रतोदात्रियं तूणां बाहूंश्चिच्छेद पांडवः १७ प्रदीप्तोऽग्रशराचिप्मान् बभौ तत्र धनंजयः ॥ सविस्फुल्लिगाग्रशिखोज्ज्वलन्निव हुताशनः १८ तं देवराजप्रतिमं सर्वशस्त्रभृतां वरम् ॥ युगपदिक्षु सर्वासुरथस्थं पुरुषर्षभम् १९ निक्षिपंतं महास्त्राणि प्रेक्षणीयं धनंजयम् ॥ नृत्यंतं रथमार्गेषु धनुर्ज्यातलनादिनम् २० निरीक्षितुं न शेकुस्ते यत्नवतोऽपि पार्थिवाः ॥ मध्यं दिनं गतं सूर्यप्रतपंतमिवांश्वरे २१ दीप्तोऽग्रसंभृतशरः किरीटी विरराज ह ॥ वर्षास्त्रिवो दीर्णजलः सेंद्रधन्वा बुदो महान् २२ महास्त्रसंप्लवेतस्मिन्नजिष्णुना संप्रवर्तिते ॥ सुदुस्तरं महाघोरं मम जुयोधपुंगवाः २३ उत्कृतवदनैर्देहैः शरीरैः कृतबाहुभिः ॥ भुजैश्च पाणिनिर्मुक्तैः पाणिभिर्यगुलीकृतैः २४ कृताग्रहस्तैः कारिभिः कृतदैतैर्मदोत्कटैः ॥ हयैश्च विधुरग्रीवैरथैश्च कलीकृतैः २५ निकृतांत्रैः कृतपादैस्तथाऽन्यैः कृतसंधिभिः ॥ निश्चेष्टैर्विस्फुरद्भिश्च शतशोऽथ सहस्रशः २६ मृत्योराघातललितं तत्पार्थायोधनमहत् ॥ अपश्याम महीपालभीरूणां भयवर्धनम् २७ आक्रीडमिव रुद्रस्य पुराऽप्यर्दयतः पशून् ॥ गजानां क्षुरनिर्मुक्तैः करैः सभुजगेवभूः २८ कचिद्रभौ स्रग्विणीवक्पद्मैः समाचिता ॥ विचित्रोष्णीपमुकुटैः केयूरांगदकुंडलैः २९ स्वर्णचित्रतनुत्रैश्च भांडैश्च गजवाजिनाम् ॥ किरीटशतसंकीर्णातत्र तत्र समाचिता ३० विरराजभृशं चित्रामहीनवधूरिव ॥ मज्जामेदः कर्दमिनीं शोणितौघतरंगिणीम् ३१ मर्मास्थिभिरगाधां च केशशैवलशादलाम् ॥ शिरोबाहुपलतटां रुग्णक्रोडास्थिसंकटाम् ३२



चित्रध्वजपताकाव्यांछत्रचापोर्मिमालिनीम् ॥ विगतासुमहाकायांगजदेहाभिसंकुलाम् ३३ रथोडुपशताकोणीहयसंघातरोधसम् ॥ रथचक्रयुगेषाक्षकूबरैरति  
दुर्गमाम् ३४ प्रासासिंशक्तिपरशुविशिखाहिदुरासदाम् ॥ बलकंकमहानक्रांगोमायुमकरोत्कटाम् ३५ युधोदग्रमहाग्राहांशिवाविरुतभैरवाम् ॥ नृत्यत्प्रेतपिशा  
चाचैर्भूताकीर्णसहस्रशः ३६ गतासुयोधानिश्चेष्टशरीरशतवाहिनीम् ॥ महाप्रतिभयारौद्राघोरवैतरणीमिव ३७ नदीप्रवर्तयामासभीरूणांभयवर्धिनीम् ॥  
तंहृद्वातस्यविक्रांतमंतकस्येवरूपिणः ३८ अभूतपूर्वकुरुपुमयमागाद्रणाजिरे ॥ ततआदायवीराणामस्त्रैरस्त्राणिपांडवः ३९ आत्मानंरौद्रमाचष्टरौद्रकर्मण्य  
धिष्ठितः ॥ ततोरथवराजत्रत्यातिक्रामदर्जुनः ४० मध्यंदिनगतंसूर्यप्रतपंतमिवावरे ॥ नशेकुःसर्वभूतानिपांडवंप्रतिवीक्षितुम् ४१ प्रसृतांस्तस्यगांडी  
वाच्छरवातान्महात्मनः ॥ संग्रामेसंप्रपश्यामोहंसंपत्तिमिवावरे ४२ विनिवार्यसवीराणामस्त्रैरस्त्राणिसर्वतः ॥ दर्शयन्रौद्रमात्मानमुग्रेकर्मणिधिष्ठितः ४३ सता  
नरथवरानराजत्रत्याक्रामत्तदाऽर्जुनः ॥ मोहयन्निवनाराचैर्जयद्रथवधेप्सया ॥ विसृजन्दिक्षुसर्वासुशरानसितसारथिः ४४ सरथोढ्यचरन्तूष्णींप्रेक्षणीयोधनंजयः ॥  
अमंतइवशूरस्यशरवातमहात्मनः ४५ अदृश्यंतातरिक्षस्थाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ आददानंमहेष्वासंसदधानंचसायकम् ४६ विसृजंतंचकैर्तेयनानुपश्या  
मवैतदा ॥ तथासर्वादिशोराजन्सर्वांश्चरथिनोरणे ४७ कदंबीकृत्यकैर्तेयोजयद्रथमुपाद्रवत् ॥ विव्याधचचतुःषष्ट्याशराणांनतपर्वणाम् ४८ सैधवामिमुखंयां  
तंयोधाःसंप्रेक्ष्यपांडवम् ॥ न्यवर्तैतरणाद्दीरानिराशास्तस्यजीविते ४९ योयोऽभ्यधावदाक्रंदेतावकःपांडवरणे ॥ तस्यतस्यांतगावाणाःशरीरेन्यपतन्प्रभो  
५० कदंबसंकुलंचक्रेतवसैन्यंमहारथः ॥ अर्जुनोजयतांश्रेष्ठःशरैरभ्यंशुसंनिभैः ५१ एवंततवराजैर्द्रचतुरंगबलंतदा ॥ व्याकुलीकृत्यकैर्तेयोजयद्रथमुपाद्र  
वत् ५२ द्रौणिपंचाशताऽविध्यदृषसेनंत्रिभिःशरैः ॥ कृपायमाणःकैर्तेयःकृपंनवभिरादयत् ५३ शल्यंपोडशभिर्वाणैःकर्णैर्द्वात्रिंशताशरैः ॥ सैधवंतुचतुःष  
ष्ट्याविद्धासिंहइवानदत् ५४ सैधवस्तुतथाविद्धःशरैर्गांडीवधन्वना ॥ नचक्षमेसुसंकुद्धस्तोत्रार्दितइवादिपः ५५ सवराहध्वजस्तूष्णींगाग्रंपत्रानजिह्मगान् ॥  
कुद्धाशीविषसंकाशान्कर्मारपरिमार्जितान् ५६ आकर्णपूर्णान्चिक्षेपफाल्गुनस्यरथंप्रति ॥ त्रिभिस्तुविद्धागोविंदंनाराचैःषड्विर्जुनम् ५७ अष्टभिर्वाजिनोऽवि  
ध्यद्धजंचैकेनपत्रिणा ॥ सविक्षिप्यार्जुनस्तूष्णींसैधवप्रहितान्शरान् ५८ युगपतस्यचिच्छेदशराभ्यांसैधवस्यह ॥ सारथेश्वशिरःकायाद्धजंचसमलंकृतम् ५९  
सच्छिन्नयष्टिःसुमहान्धनंजयशराहतः ॥ वराहःसिंधुराजस्यपपाताग्रिशिखोपमः ६० एतस्मिन्नेवकालेतुहुतंगच्छतिभास्करे ॥ अत्रवीत्पांडवराजंस्त्वरमा  
णोजनार्दनः ६१ एषमध्येकृतःषड्विःपार्थवीरैर्महारथैः ॥ जीवितेऽमुर्महाबाहोभीतस्तिष्ठतिसैधवः ६२

एताननिर्जित्यरणेषद्रथान्पुरुषर्षभ ॥ नशक्यःसैधवोहंतुंयतोनिर्व्याजमर्जुन ६३ योगमत्रविधास्यामिसूर्यस्यावरणंप्रति ॥ अस्तंगतइतिव्यक्तद्रक्ष्यत्येकःस  
सिंधुराट् ६४ हर्षेणजीविताकांक्षीविनाशार्थतवप्रभो ॥ नगोप्स्यतिदुराचारःसआत्मानंकथंचन ६५ तत्रच्छिद्रेप्रहर्तव्यंत्वयाऽस्यकुरुसत्तम ॥ व्यपेक्षानैव  
कर्तव्यागतोऽस्तमितिभास्करः ६६ एवमस्त्वितिर्बोभत्सुःकेशवंप्रत्यभाषत ॥ ततोऽसृजतमःकृष्णःसूर्यस्यावरणंप्रति ६७ योगीयोगेनसंयुक्तोयोगिनामी  
श्वरोहरिः ॥ सृष्टेतमसिकृष्णेनगतोऽस्तमितिभास्करः ६८ त्वदीयाजहृपुर्योधाःपार्थनाशान्नराधिप ॥ तेप्रहृष्टारणेराजन्नापश्यान्सैनिकारविम् ६९ उन्नाम्य  
वक्राणितदासचराजजयद्रथः ॥ वीक्षमाणेततस्तस्मिन्सिंधुराजेदिवाकरम् ७० पुनरेवाव्रवीत्कृष्णोधनंजयमिदंवचः ॥ पश्यसिंधुपतिंवीरंप्रेक्षमाणंदिवा  
करम् ७१ भयंहिविप्रमुच्यैतत्त्वतोभरतसत्तम ॥ अयंकालोमहाबाहोवधायास्यदुरात्मनः ७२ छिधिमूर्धानमस्याशुकुरुसाफल्यमात्मनः ॥ इत्येवंकेशवेनोक्तः  
पांडुपुत्रःप्रतापवान् ७३ न्यवधोत्तावकंसैन्यंशरैर्काग्रिसन्निभैः ॥ कृपंविव्याधविंशत्याकर्णपंचाशताशरैः ७४ शल्यंदुर्योधनंचैवषड्विःषड्विरताडयत् ॥ वृषसे  
नंतथाष्टाभिःषष्ट्यासैधवमेवच ७५ तथैवचमहाबाहुस्त्वदीयान्पांडुनंदनः ॥ गाढंविद्धाशरैराजन्जयद्रथमुपाद्रवत् ७६ तंसमीपस्थितंदृष्टालेलिहानमिवा  
नलम् ॥ जयद्रथस्यगोसारःसंशयंपरमंगताः ७७ ततःसर्वेमहाराजतवयोधाजयैषिणः ॥ सिषिचुःशरधाराभिःपाकशासनिमाहवे ७८ संछाद्यमानःकैर्तेयःश  
रजालैरनेकशः ॥ अकुप्यत्समहाबाहुराजितःकुरुनंदनः ७९ ततःशरमयंजालंतुमुलंपाकशासनिः ॥ व्यसृजत्पुरुषव्याघ्रस्तवसैन्यजिघांसया ८० तेहन्यमाना  
वीरेणयोधाराजन्रणेतव ॥ प्रजहुःसैधवंभीतादौसमनाप्यधावताम् ८१ तन्नाहुतमपश्यामकुंतीपुत्रस्यविक्रमम् ॥ तादृङ्मन्मावीभूतोवायच्चकारमहायशः  
८२ द्विपान्द्विपगतांश्चैवहयान्हयगतानपि ॥ तथासरथिनश्चैवन्यह्नरुद्रःपशूनिव ८३ नतत्रसमरेकश्चिन्मयादृष्टोनराधिप ॥ गजोवाजीनरोवाऽपिघोनपा  
र्थशराहतः ८४ रजसातमसाचैवयोधाःसंछन्नचक्षुषः ॥ कश्मलंप्राविशन्धोरंनान्वजानन्परस्परम् ८५ तेशरैर्भिन्नमर्माणःसैनिकाःपार्थचोदितैः ॥ वभ्रमुश्च  
स्खलुःपेतुःसेदुर्मल्लुश्चभारत ८६ तस्मिन्महाभीषणकेप्रजानामिवसंक्षये ॥ रणेमहतिदुष्पारेवर्तमानेसुदारुणे ८७ शोणितस्यप्रसेकेनशीघ्रत्वादनिलस्यच ॥  
अशाम्यत्तद्रजोभौममसृक्सिकेधरातले ८८ आनाभिनिरमज्जंश्चरथचक्राणिशोणिते ॥ मत्तावेगवताराजंस्तावकानारणांगणे ८९ हस्तिनश्चहतारोहादारितां  
गाःसहस्रशः ॥ स्वान्यनीकानिमृदंतआर्तनादाःप्रदुर्दुः ९० हयाश्चपतितारोहाःपतयश्चनराधिप ॥ प्रदुर्दुर्भयाद्राजन्धनंजयशराहताः ९१



1199811

अदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ १४ ॥ तस्मिन्निहितेवीरइत्यादे राजन्कर्मस्थितेनरे इत्यंतस्यग्रंथस्य पुरुषेणयज्ञःकार्यःफलंनुदैवाधीनमितितात्पर्यार्थः १ । २ । १ । ४



५ अजिघोर्हृतुमनिच्छन् आचार्यकुरुःसमानम् ६ तमेवाह अस्मिरिति मंदवेगान् अत्यनोक्तृचोपस्वादल्पवेगान् ७ तेचोपितेवाणास्तथापि ८ अवासीदवसन्नः ९ मर्तारंमारयेरेव १० सतथाशरवर्षाभ्यां सुमहद्भ्यामहाभुजः ॥ पीड्यमानः परामार्तिमगमद्रुधिनावरः ५ सोऽजिघांसुर्गुरुं संख्येगुरोस्तनयमेव च ॥ चकाराचार्यकंतत्रकुंतीपुत्रो धनं जयः ६ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यद्रौणेशारद्वतस्य च ॥ मंदवेगानि धूंस्ताभ्यामाजिघांसुर्वासृजत् ७ तेचापिभृशमभ्यघ्नन्विशिखाः पार्थचोदिताः ॥ बहुत्वात्तु परा मार्तिशराणां तावगच्छताम् ८ अथशारद्वतोरान्नकोतेयशरपीडितः ॥ अवासीदद्रुथोपस्थे मूर्च्छामभिजगाम ह ९ विह्वलंतमभिज्ञाय भर्तारं शरपीडितम् ॥ हतोऽप्यभितेजसासा रथिस्तमपावहत् १० तस्मिन् भग्नमहाराजकृपेशारद्वतेयुधि ॥ अश्वत्थामाऽप्यपायासीत्पांडवेयाद्रथांतरम् ११ दृष्ट्वाशारद्वतं पार्थो मूर्च्छितं शरपीडितम् ॥ रथेषु वमहेष्वासः सरूपं पर्यदेव यत् १२ अश्रुपूर्णमुखो दीनो वचनं चेदमब्रवीत् ॥ पश्यन्निदं महाप्राज्ञः क्षताराजानमुक्तवान् १३ कुलांत करणे पापे जातमात्रे सुयोधने ॥ नीयतां परलोकाय साध्व्यं कुलपांसनः १४ अस्माद्विकुरु मुख्यानां महदुत्पत्स्यते भयम् ॥ तदिदं समनुप्राप्तं वचनं सत्यवादिनः १५ तत्कृते ह्यद्य पश्यामि शरतल्पगतं गुरुम् ॥ धिगस्तु क्षात्रमाचारं धिगस्तु बलपौरुषम् १६ कोहि ब्राह्मणमाचार्यमभिदुह्येत मादृशः ॥ ऋषिपुत्रो ममाचार्यो द्रोणस्य परमः सखा १७ एष श्रेते रथोपस्थे कृपो मद्वाणपीडितः ॥ अकामयानेन मया विशिखैरर्दितो भृशम् १८ अवसीदन्न रथोपस्थे प्राणान् पीडयतीव मे ॥ पुत्रशो काभितसेनशरैरभ्यर्दितेन च १९ अभ्यस्तो बहुभिर्वाणैर्दशधर्मगतेन वै ॥ शोचयत्येषानियतं भूयः पुत्रवधादिमाम् २० कृपणं स्वरथे सन्नपश्य कृष्णप्रथागतम् ॥ उपाकृत्य तु वै विद्यामाचार्येभ्यो न रर्षभाः २१ प्रयच्छंतीह ये कामान् देवत्वमुपयांतिते ॥ ये चाविद्यामुपादाय गुरुभ्यः पुरुषाधमाः २२ प्रतितानेव दुर्वृत्तास्ते वै नि रयगामिनः ॥ तदिदं नरकायाद्यकृतं कर्म मया ध्रुवम् २३ आचार्यशरवर्षेण रथे सादयता कृपम् ॥ यत्तत्पूर्वमुपाकुर्वन्नस्त्रं मामब्रवीत्कृपः २४ न कथंचन कौरव्यप्र हर्तव्यं गुराविति ॥ तदिदं वचनं साधोराचार्यस्य महात्मनः २५ नानुष्ठितं तमेवाजौ विशिखैरभिवर्षता ॥ नमस्तस्मै सुपूज्याय गौतमायापलायिने २६ धिगस्तु मम वाष्णेययदस्मै प्रहराम्यहम् ॥ तथा विलपमाने तु सव्यसाचि नितं प्रति २७ सैधवं निहतं दृष्ट्वा पार्थो महारथः २८ तमापतंतं राधेयमर्जुनस्य रथं प्रति २८ पांचाल्यो सात्यकिश्चैव सहसा समुपाद्रवत् ॥ उपायांतं तुराधेयं दृष्ट्वा पार्थो महारथः २९ प्रहसन् देवको पुत्रमिदं वचनमब्रवीत् ॥ एष प्रयात्याधिरथिः सात्यकेः स्यंद नं प्रति ३० नमृष्यति हतं नूनं भूरिश्रवसमाहवे ॥ यत्र यात्येष तत्र त्वंचोदयाश्चान्न जनार्दन ३१ न सोमदत्तिपदवीं गमयेत्सात्यकिं वृषः ॥ एवमुक्तो महाबाहुः केशवः सव्यसाचिना ३२ प्रत्युवाच महातेजाः कालयुक्तमिदं वचः ॥ अलमेषमहाबाहुः कर्णायैकोऽपि पांडव ३३

११ । १२ इदं कुलक्षयगुरुद्रोहादिकम् १३ । १४ । १५ शरतल्पगतं शरपंजरगतम् १६ । १७ । १८ । १९ अभ्यस्तोऽस्तुन्निरहतः दशधर्मगतेन दुरवस्थागतेन शोचयति शोकं कारयति एष द्रोणः भूयोऽधिकं पुत्रवधात् २० यथागतं यं प्रकारं प्राप्तं उपाकृत्य अधीत्य २१ । २२ । २३ उपाकुर्वन् आध्यापयन् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ वृषाः कर्णः २२ । ३३

३४ वासवीशक्तिरिति शेषः ३५ यथाप्रयातितथाप्रयात्वित्योर्ज्वं ज्ञास्वामिज्ञापयिष्यामि यत्रकाले ३६ । ३७ । ३८ वर्तयिष्यामि कथयिष्यामि ३९ पूर्वपूर्वैः ४० । ४१ कल्यं प्रातः ४२ । ४३ । ४४

किंपुनर्द्रौपदेयाभ्यां सहितः सात्वतर्षभः ॥ न च तावत्क्षमः पार्थ तव कर्णेन संगरः ३४ प्रज्वलंतीमहोल्केवातिष्ठत्यस्य हिवासवी ॥ त्वदर्थं पूज्यमाने पारक्ष्यते परवी रहन् ३५ अतः कर्णः प्रयात्वा त्रसात्वतस्य यथा तथा ॥ अहं ज्ञास्यामि कौंतेय कालमस्य दुरात्मनः ॥ यत्रैनं विशिखैस्तीक्ष्णैः पातयिष्यामि भूतले ३६ ॥ घृतरा प्रुडवाच ॥ योऽसौ कर्णेन वीरस्य वाष्णेयस्य समागमः ॥ हते तु भूरिश्रवसि सैधवे च निपातिते ३७ सात्यकिश्चापिविरथः कंसमारूढवान् रथम् ॥ चक्ररक्षौ च पांचाल्यौ तन्ममाचक्ष्व संजय ३८ ॥ संजय उवाच ॥ हंत ते वर्तयिष्यामि यथा वृत्तं महारणे ॥ शुश्रूषस्व स्थिरो भूत्वा दुराचरितमात्मनः ३९ पूर्वमेव हि कृष्णस्य मनो गतमिदं प्रभो ॥ विजेतव्यो यथा वीरः सात्यकिः सोमदत्तिना ४० अतीतानागते राजन्सहि वेति जनार्दनः ॥ ततः मृतं समाहूय दारुकं संदिदेश ह ४१ स्थो मे युज्यतां कल्यमितिराजन्महाबलः ॥ न हि देवानगंधर्वानयक्षोरगराक्षसाः ४२ मानवा वाऽपि जेतारः कृष्णयोः संतिकेचन ॥ पितामहपुरोगाश्च देवाः सिद्धाश्च तं विदुः ४३ तयोः प्रभावमतुलं शृणु युद्धं तु ततथा ॥ सात्यकिं विरथं दृष्ट्वा कर्णं चाभ्युद्यतं रणे ४४ दध्मौ शंखं महानादमार्षभेणावमाधवः ॥ दारुकोऽप्येत्यसंदेशं श्रुत्वा शंखस्य च स्वनम् ४५ रथमन्वानयत्तस्मै सुपर्णोच्छ्रितकेतनम् ॥ सकेशवस्यानुमते रथं दारुकसंयुतम् ४६ आरुरोह शिनेः पौत्रो ज्वलनादित्य सन्निभम् ॥ कामगैः शैव्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकैः ४७ हयोदगैर्महावेगैर्हेमभांडविभूषितैः ॥ युक्तं समारूढ्य च तं विमानं प्रतिमं रथम् ४८ अभ्यद्रव तुराधेयं प्रवपन्सायकान् बहून् ॥ चक्ररक्षावपित दायुधामन्युतमौजसौ ४९ धनं जयरथं हित्वाराधेयं प्रत्युदीयतुः ॥ राधेयोऽपि महाराजशरवर्षं समुत्सृजन् ५० अभ्यद्रवत्सु संकुद्धोरणे शैनेयमच्युतम् ॥ नैव देवं गां धर्वनासुरं न च राक्षसम् ५१ तादृशं भुवि नो युद्धं दिवि वा श्रुतमित्युत ॥ उपारमत तत्सैन्यं सरथाश्च नरद्विपम् ५२ तयोर्दृष्ट्वा महाराजकर्मसंमूढचेतसः ॥ सर्वे च समपश्यन्त तं युद्धमतिमानुषम् ५३ तयोर्नृवरयो राजन्सारथ्यं दारुकस्य च ॥ गतप्रत्यागता वृत्तैर्मंडलैः सन्निवर्तनैः ५४ सारथेस्तुरथस्थस्य काश्यपेयस्य विस्मिताः ॥ न भस्तलगताश्चैव देवगंधर्वदानवाः ५५ अतीवावहिताद्रुं कर्णशैनेययोरणम् ॥ मित्रार्थे तौ पराक्रांतौ शुष्मिणौ र्स्पर्धिनौ रणे ५६ कर्णश्चामरसंकाशो युयुधानश्च सात्यकिः ॥ अन्योन्यं तौ महाराजशरवर्षैर्वर्षताम् ५७ प्रमथय शिनेः पौत्रं कर्णः सायकवृष्टिभिः ॥ अमृष्यमाणो निधनं कौरव्यजलसंघयोः ५८ कर्णः शोकसमाविष्टो महोरग इव श्वसन् ॥ स शैनेयं रणे कुद्धः प्रदहन्निव चक्षुषा ५९ अभ्यधावत्तवेगेन पुनः पुनररिदम् ॥ तंतुसक्रोधमालोक्य सात्यकिः प्रत्युद्यद्यत् ६० महताशरवर्षेण गजं प्रति गजो यथा ॥ तौ समेतौ नरव्याघ्रौ व्याघ्राविवतरस्विनौ ६१

आर्षभेण स्वार्थे तद्धितः ऋषभस्वरेण ऋषभपुरोद्भवेनेति प्राञ्जः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ काश्यपेयस्य दारुकस्य ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१



अन्योन्यसंततक्षातेरणेऽनुपमविक्रमौ ॥ ततःकर्णोऽग्निनेःपौत्रःसर्वपारसवैःशरैः ६२ विभेदसर्वगात्रेषुपुनःपुनररिंदम ॥ सारथिंचास्यभलेनरथनीडादपातयत्  
 ६३ अश्वांश्चतुरःश्वेतात्रिजघानशितैःशरैः ॥ छित्त्वाध्वजंरथंचैवशतधापुरुषर्षभ ६४ चकारविरथंकर्णतवपुत्रस्यपश्यतः ॥ ततोविमनसोराजस्तावका  
 स्तेमहारथाः ६५ वृषसेनःकर्णसुतःशल्योमद्राधिपस्तथा ॥ द्रोणपुत्रश्चशैनेयंसर्वतःपर्यवारयन् ६६ ततःपर्याकुलंसर्वेनप्राज्ञायतकिंचन ॥ तथासात्याकिना  
 वीरेविरथेसूतजेकृते ६७ हाहाकारस्ततोराजन्सर्वसैन्येष्वभून्महान् ॥ कर्णोऽपिविरथोराजन्सात्वतेनकृतःशरैः ६८ दुर्योधनरथंतूर्णमारुरोहविनिःश्वसन् ॥ मा  
 नयंस्तवपुत्रस्यवाल्यात्प्रभृतिःसौहृदम् ६९ कृताराज्यप्रदानेनप्रतिज्ञांपरिपालयन् ॥ तथातुविरथंकर्णपुत्रांश्चतवपार्थिव ७० दुःशासनमुखान्वीरात्रावधीप्सा  
 त्यकिर्वशी ॥ रक्षन्प्रतिज्ञांभीमेनपार्थेनचपुराकृताम् ७१ विरथान्विह्वलांश्चकेनतुप्राणैर्व्ययोजयत् ॥ भीमसेनेनतुवधःपुत्राणांतिप्रतिश्रुतः ७२ अनुयुतेच  
 पार्थेनवधःकर्णस्यसंश्रुतः ॥ वधेत्वकुर्वन्त्यतःतस्यकर्णमुखास्तदा ७३ नाशकुवंस्ततोहंतुंसात्यकिंप्रवरारथाः ॥ द्रौणिश्चकृतवर्माचतथैवान्येमहारथाः ७४  
 निर्जिताधनुषैकेनशतशःक्षत्रियर्षभाः ॥ कांक्षतापरलोकंचधर्मराजस्यचप्रियम् ७५ कृष्णयोःसदृशोवीर्यसात्यकिःशत्रुतापनः ॥ जितवान्सर्वसैन्यानितावका  
 निहसन्निव ७६ कृष्णोवापिमवेल्लोकेपार्थोवापिधनुर्वरः ॥ शैनेयोवानरव्याघ्रचतुर्थस्तुनविद्यते ७७ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ अजग्यंवासुदेवस्यरथमास्थाय  
 सात्यकिः ॥ विरथंकृतवान्कर्णंवासुदेवसमोयुधि ७८ दारुकेणसमायुक्तःस्वबाहुबलदर्पितः ॥ कञ्चिदन्यंसमारूढःसात्यकिःशत्रुतापनः ७९ एतदिच्छाम्यहं  
 श्रोतुंकुशलोह्यासिभाषितम् ॥ असह्यंतमहंमन्येतन्ममाचक्ष्वसंजय ८० ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजन्यथावृत्तरथमन्यमहामतिः ॥ दारुकस्यानुजस्तूर्णकल्प  
 नाविधिकल्पितम् ८१ आयसैःकांचनैश्चापिपट्टैःसन्नद्धकुवरम् ॥ तारासहस्रत्वचितंसिंहध्वजपताकिनम् ८२ अश्वैर्वीतजवैर्युक्तंहेमभांडपरिच्छदैः ॥ सैव  
 वैरिदुसंकाशैःसर्वशब्दातिगैर्दृढैः ८३ चित्रकांचनसन्नाहैर्वाजिमुख्यैर्विशांपते ॥ घंटाजालाकुलरवंशक्तिमोरविभुतम् ८४ युक्तंसांश्रामिकैर्द्रव्यैर्बहुशस्त्रपरि  
 च्छदैः ॥ रथसंपादयामासमेघगंभीरनिःस्वनम् ८५ तंसमारुह्यशैनेयस्तवसैन्यमुपाद्रवत् ॥ दारुकोऽपियथाकामंप्रययौकेशवांतिकम् ८६ कर्णस्यापिरथंरा  
 जन्शंखगोक्षीरपांडुरैः ॥ चित्रकांचनसन्नाहैःसदृशैर्वेगवतैः ८७ हेमकक्ष्याध्वजोपेतंरुसयंत्रपताकेनम् ॥ अग्र्यंरथंसुयंतारंबहुशस्त्रपरिच्छदम् ८८ उपाज  
 न्दुस्तमास्थायकर्णोऽप्यभ्यद्रवद्रिपून् ॥ एतत्तेसर्वमारुह्यातंयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ८९ भूयश्चापिनिबोधेमंतवापनयजंक्षयम् ॥ एकात्रिशत्तवसुताभीम  
 सेनेनपातिताः ९० दुर्मुखंप्रमुखेकृत्वासततंचित्रयोधिनम् ॥ शतशोनिहताःशूराःसात्वतेनार्जुनेनच ९१

८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८८ । ८९ । ९० । ९१

९१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ ७ ॥ तथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

भीष्मंप्रमुखतःकृत्वाभगदत्तंचभारत ॥ एवमेषक्षयोवृत्तोराजन्दुर्मौत्रितेतव ९२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिकर्णसात्यकियुद्धेसप्तचत्वारिंश  
 दधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तथागतेपुत्रेषुतेपांममचसंजय ॥ किंवैभीमस्तदाऽकार्षीतन्ममाचक्ष्वसंजय १ ॥ संजयउवाच ॥  
 विरथोभीमसेनोवैकर्णवाक्शल्यपीडितः ॥ अमर्षवशमापन्नःफाल्गुनंवाक्यमब्रवीत् २ पुनःपुनस्तूवरकमूढादिरिकेत्येव ॥ अकृतास्त्रकमायोत्सोर्बालसंग्राम  
 कातर ३ इतिमामब्रवीत्कर्णःपश्यतस्तेघ्ननंजय ॥ एवंवक्ताचमेवध्यस्तेनचोक्तोऽस्मिभारत ४ एतद्व्रतंमहाबाहोत्वयासहकृतंमया ॥ तथेतन्ममकौतेययथातव  
 नसंशयः ५ तद्वधायनरश्रेष्ठस्मरैतद्वचनंमम ॥ यथाभवतितत्सत्यंतथाकुरुघ्ननंजय ६ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यभीमस्यामितविक्रमः ॥ ततोऽजुनोऽब्रवीत्कर्णकिं  
 चिदभ्येत्यसंयुगे ७ कर्णकर्णवृथादृष्टेसूतपुत्रात्मसंस्तुत ॥ अधर्मबुद्धेशृणुमेयत्वांवक्ष्यामिसांप्रतम् ८ द्विविधंकर्मशूराणांयुद्धेजयपराजयौ ॥ तौचाप्यनित्यौ  
 राधेयवासवस्यापियुध्यतः ९ मुमुर्षुर्युधानेनविरथोविकलेन्द्रियः ॥ मद्ध्यस्त्वमितिज्ञात्वाजित्वाजीधन्विंसर्जितः १० यदृच्छयारणेभीमंयुध्यमानंमहाबलम् ॥  
 कथंचिद्विरथंकृत्वायत्त्वंरूक्षमभाषथाः ११ अधर्मस्त्वेषसुमहाननार्यचरितंचतत् ॥ नारिजित्वाऽतिकथंतेनचजल्पंतिदुर्वचः १२ नचकंचननिंदंतिमंतःशू  
 रानरर्षभाः ॥ त्वंतुप्राकृतविज्ञानस्ततद्वदसिमुतज १३ बह्वद्वदमकर्ण्यंचचापलादपरीक्षितम् ॥ युध्यमानंपराक्रांतंशूरमार्यवतेरतम् १४ यदवोचोऽप्रियं  
 भीमनैतत्सत्यंवचस्तव ॥ पश्यतांसर्वसैन्यानांकेशवस्यममैवच १५ विरथोभीमसेनेनकृतोऽसिबहुशोरणे ॥ नचत्वांपरुषंकिंचिदुक्तवान्पांडुनंदनः १६ यस्मा  
 तुबहुरूक्षंचश्रावितस्तेवृकोदरः ॥ परोक्षंयच्चसौभद्रोयुष्माभिर्निहतोमम १७ तस्मादस्यावलेपस्यसद्यःफलमवाप्नुहि ॥ त्वयातस्यधनुश्छिन्नमात्मनाशायदु  
 र्भते १८ तस्माद्वध्योऽसिमेमूढसभृत्यसुतबांधवः ॥ कुरुत्वंसर्वकृत्यानिमहतेभयमागतम् १९ हंताऽस्मिंवृषसेनंतेप्रेक्षमाणस्यसंयुगे ॥ येचान्येऽप्युपयास्यं  
 तिबुद्धिमोहेनमांनुपाः २० तांश्चसर्वान्हनिष्यामिसत्येनायुधमालभे ॥ त्वांचमूढाकृतप्रज्ञमतिमानिनमाहवे २१ दृष्ट्वादुर्योधनोमंदोभृशंतप्स्यतिपातितम् ॥  
 अर्जुनेनप्रतिज्ञातेवधेकर्णसुतस्यतु २२ महान्सुतुमुलःशब्दोबभूवरथिनांतदा ॥ तस्मिन्नाकुलसंग्रामेवर्तमानेमहाभये २३ मंदराग्निःसहस्रांशुरस्तंगेरिमुपा  
 द्रवत् ॥ ततोराजन्हृषीकेशःसंग्रामशिरसिस्थितम् २४ तीर्णप्रतिज्ञंभीमंत्सुपरिष्वज्यैनमब्रवीत् ॥ दिष्ट्यासंपादिताजिष्णोप्रतिज्ञामहतीत्वया २५  
 दिष्ट्याविनिहतःपापोवृद्धक्षत्रःसहात्मजः ॥ धार्तराष्ट्रबलंप्राप्यदेवसेनाऽपिभारत २६



सीदेतसमरेजिष्णोनात्रकार्याविचारणा ॥ नतंपश्यामिलोकेषुचितयन्पुरुषं कचित् २७ त्वद्वतेपुरुषव्याघ्रयएतद्योधयेद्वलम् ॥ महाप्रभावोवहवस्त्वयातुल्या  
विकाऽपिवा २८ समेताः पृथिवीपालाधार्तराष्ट्रस्यकारणात् ॥ तेषांप्राप्यरणेरुद्धानाम्यवर्ततदंशिताः २९ तववीर्यबलंचैव रुद्रशक्रांतकोपमम् ॥ नेदृशं शकु  
यात्कश्चिद्रणेकर्तुं पराक्रमम् ३० यादृशं कृतवानद्यत्त्वमेकः शत्रुतापनः ॥ एवमेव हते कर्णे सानुबंधे दुरात्मनि ३१ वर्धयिष्यामिभूयस्त्वां विजितारिहतद्विषम् ॥  
तमर्जुनः प्रत्युवाच प्रसादात्तवमाधव ३२ प्रतिज्ञेयं मया तीर्णां विबुधैरपि दुस्तरा ॥ अनाश्रयो जयस्तेषां येषां नाथोऽसि केशव ३३ त्वत्प्रसादान्महीकृत्स्नांसंप्रा  
प्स्यति युधिष्ठिरः ॥ तव प्रभावो वाष्पेयतवैव विजयः प्रभो ३४ वर्धनीयास्तव वयंसदैवमधुमुदन ॥ एवमुक्तस्ततः कृष्णः शनैर्केवाहयन्हयान् ॥ दर्शयामास पा  
थीयकूरमायोधनं महत् ३५ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ प्रार्थयंतो जयं युद्धे प्रथितं च महद्यशः ॥ पृथिव्यां शिरस्ते शूराः पार्थिवास्त्वच्छरैर्हताः ३६ विकीर्णशस्त्राभरणा  
विपन्नाश्चरथद्रिपाः ॥ संछिन्नभिन्नमर्माणो वै कृव्यं परमंगताः ३७ ससत्वागतसत्वाश्च प्रभया परया युताः ॥ सजीवा इवलक्ष्येते गतसत्त्वानराधिपाः ३८ तेषां शरैः  
स्वर्णपुंखैः शस्त्रैश्च विविधैः शितैः ॥ बाहू नैरायुधैश्चैव संपूर्णा पश्य मेदिनीम् ३९ वर्मभिश्चर्मभिर्हारीः शिरोभिश्च सकुंडलैः ॥ उष्णीषैर्मुकुटैः स्रग्भिश्चूडामणिभिरंबरैः  
४० कंठसूत्रैरंगदैश्च निष्कैरपि च सप्रभैः ॥ अन्यैश्चामरणैश्चित्रैर्भाति भारत मेदिनी ४१ अनुकर्षैरुपासंगैः पताकाभिर्ध्वजैस्तथा ॥ उपस्करैराधिष्ठानैरीषादंड  
कंबधुरैः ४२ चक्रैः प्रमथितैश्चित्रैश्चैव बहुधारणैः ॥ युगैर्योक्रैः कलापैश्च धनुर्भिः सायकैस्तथा ४३ परिस्तोमैः कुथाभिश्च परिचैरंकुशैस्तथा ॥ शक्तिभिर्भि  
दिपालैश्च तूणैः शूलैः परश्वधैः ४४ प्रासैश्च तोमरैश्चैव कुतैर्यष्टिभिरेव च ॥ शतघ्नीभिर्भुजुंहीभिश्च खड्गैः परशुभिस्तथा ४५ मुसलैर्मुद्गरैश्चैव गदाभिः कुणपैस्तथा ॥  
सुवर्णविकृताभिश्च कशाभिर्भरतर्षभ ४६ घंटाभिश्च गजेंद्राणां भांडैश्च विविधैरपि ॥ स्रग्भिश्च नानाभरणैश्चैव महाधनैः ४७ अपविद्धैर्वभौभूमिर्गृहैर्द्यौरिव  
शारदी ॥ पृथिव्यां पृथिवीहेतोः पृथिवीपतयोहताः ४८ पृथिवीमुपगुह्यागैः सुप्ताः कांतामिव प्रियाम् ॥ इमांश्च गिरिकूटाभागागानैरावतोपमान् ४९ क्षरतः  
शोणितं भूरिशस्त्रच्छेददरीमुखैः ॥ दरीमुखैरिव गिरीनगैरिकांशुपरिस्त्रवान् ५० तांश्च बाणहतान् वीरपश्य निष्ठनतः क्षितौ ॥ हयांश्च पतितान् पश्य स्वर्णभा  
डविभूषितान् ५१ गंधर्वनगराकारान् रथांश्च निहतेश्वरान् ॥ छिन्नध्वजपताकाक्षान् चिह्नान् हतसारथीन् ५२ निष्ठतकूबरयुगान् भग्रेष्वान्वंधुरान् प्रभो ॥ पश्य  
पार्थ हयान् भूमौ विमानोपमदर्शनान् ५३ पत्नींश्च निहतान् वीरशतशोऽप्यसहस्रशः ॥ धनुर्भृतश्चर्मभृतः शयानान् रुधिरोक्षितान् ५४ महीमालिङ्ग्य सर्वाङ्गैः पांसुध्व  
स्तशिरोरुहान् ॥ पश्य योधान् महाबाहो त्वच्छरैर्भिन्नविग्रहान् ५५

५६ । ५७ । ५८ । ५९ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां महत्त्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ गुप्तेनार्जुनेनेति शेषः ८ । ९ । १० । ११ । १२  
१३ । १४ । १५ । १६ एकार्णवमिति त्वत्प्रसादात् त्वदीक्षावशात् प्राप्तमभिषेकनामकपत्वमिति शेषः १७ । १८ । १९ । २० यत्परमायातोऽपीति शेषः अतएव पुराणं नित्यसिद्धं । पुरुषं सर्वा  
निपातितद्विपर्ययाजिसंकुलमसृग्वसापिशितसमृद्धकर्मम् ॥ निशाचरश्वकपिशाचमोदनं महीतलं नरवरपश्य दुर्दृशम् ५६ इदं महत्त्वयुपपद्यते प्रभोरणा  
जिरेकर्मयशोभिवर्धनम् ॥ शतक्रतौ चापि च देवसत्तमे महाहवे जमुषि दैत्यदानवान् ५७ ॥ संजय उवाच ॥ एवं संदर्शयन् कृष्णो रणभूमिकिरीटिने ॥ स्वैः समेतः समुदे  
तैः पांचजन्यं व्यनादयत् ५८ सदृश्यं नैव किरीटिनेऽरिहाजनार्दनस्तामरिभूमिमंजसा ॥ अजातशत्रुं समुपेत्य पांडवं निवेदयामास हतं जयद्रथम् ५९ ॥ इति श्री  
महाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वण्यष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ६३ ॥ संजय उवाच ॥ ततो राजानमभ्येत्य धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ ववंदे  
सप्रहृष्टात्मा हते पार्थेन सैधवे १ दिष्ट्या वर्धसिरा जेंद्रहतशत्रुर्नरोत्तम ॥ दिष्ट्या निस्तीर्णवांश्चैव प्रतिज्ञामनुजस्तव २ सत्वेव मुक्तः कृष्णेन हृष्टः परपुरंजयः ॥ त  
तो युधिष्ठिरो राजा रथादाहृत्य भारत ३ पर्यष्वजतदा कृष्णावानंदाश्चुपरिष्ठुतः ॥ प्रमृज्य वदनं शुभ्रं पुंडरीकसमप्रभम् ४ अब्रवीद्वासुदेवं च पांडवं च धनंजयम् ॥  
प्रियमेतदुपश्रुत्य त्वत्तः पुष्करलोचन ५ नांतंगच्छामि हर्षस्यति तीर्णुदधेरिव ॥ अत्यहुतमिदं कृष्णकृतं पार्थेन धीमता ६ दिष्ट्या पश्यामि संग्रामे तीर्णभारौ  
महारथौ ॥ दिष्ट्या विनिहतः पापः सैधवः पुरुषाधमः ७ कृष्णदिष्ट्या मम प्रीतिर्महती प्रतिपादिता ॥ त्वया गुप्तेन गोविंद प्रतापापंजयद्रथम् ७ किंतु नात्यहु  
तं तेषां येषां नस्त्वं समाश्रयः ॥ न तेषां दुष्टकृतं किंचिन्निपुलोकेषु विद्यते ९ सर्वलोकगुरुर्येषां त्वन्नाथो मधुसूदन ॥ त्वत्प्रसादाद्दिगोर्विदवयं जेष्यामहेरिपून् १०  
स्थितः सर्वात्मनानित्यं प्रियेषु च हितेषु च ॥ त्वांचैवास्माभिराश्रित्य कृतः शस्त्रसमुद्यमः ११ सुरैरिवा सुरवधेशक्रं शक्रानुजाहवे ॥ असंभाव्यमिदं कर्म देवैरपि ज  
नार्दन १२ त्वद्बुद्धिबलवीर्येण कृतवानिष फाल्गुनः ॥ बाल्यात्प्रभृति ते कृष्णकर्माणि श्रुतवानहम् १३ अमानुषाणि दिव्यानि महांति च बहूनि च ॥ तदैवाज्ञासि पं  
शन्न हतान् प्राप्तांच मेदिनीम् १४ त्वत्प्रसादसमुत्थेन विक्रमेणारिमुदन ॥ सुरेशत्वं गतः शक्रो हत्वा दैत्यान् सहस्रशः १५ त्वत्प्रसादाद्दृषीकेश जगत्स्थावरजंगमम् ॥ स्वव  
र्त्मनि स्थितं वीरजपहो मे पुवर्तते १६ एकार्णवमिदं पूर्वं सर्वमासीत्तमो मयम् ॥ त्वत्प्रसादान्महाबाहो जगत्प्राप्तं नरोत्तम १७ स्रष्टारं सर्वलोकानां परमात्मानमव्य  
यम् ॥ येषं श्यंति हृषीकेश न ते मुह्यंति कर्हिचित् १८ पुराणं परमं देवं देवदेवं सनातनम् ॥ येषं प्रपन्नाः सुरगुरुं न ते मुह्यंति कर्हिचित् १९ अनादिनिधनं देवलोकक  
र्ता गम्ययम् ॥ येभक्तास्त्वाहृषीकेश दुर्गाण्यतितरंतिते २० परंपुराणं पुरुषं पराणां परमं च यत् ॥ प्रपद्यतस्तत्परमं पराभूतिर्विधीयते २१ गायंति च तुरो  
वेदायश्च वेदेषु गीयते ॥ तं प्रपद्यमहात्मानं भूतिमश्राम्यनुत्तमाम् २२

सुपूर्वशयानं । पराणां हिरण्यगर्भादीनामपि परमं माबुद्धिस्ततोऽपि परं  
बुद्धेरविषयमित्यर्थः । तत्परमं सर्वोत्कृष्टमात्मानं प्रपद्यतः प्रसन्नस्य पराभूतिर्महद्वैश्वर्यं 'एषाऽस्य परमासंषत्' इति श्रुतिमसिद्धं प्रत्यक्षतो विधीयते स्वसंबन्धमवति २१ चतुरश्रत्वारः २२



पराउत्कृष्टासासंपत्तब्रह्मलोकोरुभोग्यमित्यर्थः तत्परं सर्वोत्कृष्टमात्मासत्तामावीशश्चेतिसमासः सकलभोग्यस्वरूपोऽप्युत्तमस्वभावइत्यर्थः परेशोमायाशब्दः सत्तामावीशश्चेतिशाब्दंमा  
सोऽप्यविकृतः एवंतिथ्येकनरत्वरूपजीवत्वंमासोऽप्यविकृतइतितिर्यगीशनरेश्वरपदयोरर्थः एतदेवाभ्यासेनब्रूयति सर्वविद्यदादिजडमीश्वरामोक्तारोजीवाईश्वरेशोजीवानाभियंतातेषामीशो  
जगज्जीवेश्वराणामपिसत्ताः फलप्रदः । अतएवपुरुषोत्तमः विराडादिभ्यः शुद्धचिन्मात्रस्तुरीयइत्यर्थः २३ कंत्वमेवंविधंपुरुषोत्तमंनमस्करोषीत्याशंक्याह त्वमिति हेईशंश रुद्राधाराध्य ईश्वरा

परमेशपरेशेशतिर्यगीशनरेश्वर ॥ सर्वेश्वरेश्वरेशेशनमस्तेपुरुषोत्तम २३ त्वमीशेशेश्वरेशानप्रभोवर्धस्वमाधव ॥ प्रभवाध्ययसर्वस्यसर्वात्मन्पृथुलोचन २४ ध  
नंजयसुखायश्चधनंजयहितश्चयः ॥ धनंजयस्यगोसातंप्रपद्यसुखमेधते २५ मार्कंडेयःपुराणर्षिश्चरितज्ञस्तवानघ ॥ माहात्म्यमनुभावंचपुराकीर्तितवान्मु  
निः २६ असितोदेवलश्चैवनारदश्चमहातपाः ॥ पितामहश्चभेव्यासस्त्वामाहुर्विधिमुत्तमम् ॥ त्वंतेजस्वंपरंब्रह्मत्वंसत्यंत्वंमहत्तपः २७ त्वंश्रेयस्त्वंयशश्चाग्र्यंका  
रणंजगतस्तथा ॥ त्वयासृष्टमिदंसर्वजगत्स्थावरजंगमम् २८ प्रलयेसमनुप्राप्तेत्वाविनिविशतेपुनः ॥ अनादिनिधनंदेवंविश्वस्येशंजगत्पते २९ धातारमजम  
व्यक्तमाहुर्वेदविदोजनाः ॥ भूतात्मानंमहात्मानमनंतंविश्वतोमुखम् ३० अपिदेवानजानंतिगुह्यमाद्यंजगत्पतिम् ॥ नारायणंपरंदेवंपरमात्मानमीश्वरम् ३१  
ज्ञानयोर्निर्हरिविष्णुंमुमुक्षूणांपरायणम् ॥ परंपुराणंपुरुषंपुराणानांपरंचयत् ३२ एवमादिगुणानांतिकर्मणांदिविचेहच ॥ अतीतभूतभव्यानांसंख्याताऽत्रनवि  
द्यते ३३ सर्वतोरक्षणीयाःस्मशक्रेणवदिवौकसः ॥ यस्त्वंसर्वगुणोपेतःसुहृन्नउपपादितः ३४ इत्येवंधर्मराजेनहरिरुक्तोमहायशाः ॥ अनुरूपमिदंवाक्यंप्रत्यु  
वाचजनार्दनः ३५ भवतातपसोग्रेणधर्मेणपरमेणच ॥ साधुत्वादार्जवाच्चैवहतःपापोजयद्रथः ३६ अयंचपुरुषव्याघ्रत्वदनुष्ठानसंवृतः ॥ हत्वायोधसहस्रा  
णिन्यहनजिष्णुर्जयद्रथम् ३७ कृतित्वेबाहुवीर्येचतथैवासंभ्रमेशपिच ॥ शीघ्रतामोघबुद्धित्वेनास्तिपार्थसमःकचित् ३८ तदयंभरतश्रेष्ठभ्रातातेऽप्ययदर्जुनः ॥  
सैन्यक्षयंरणेकृत्वासिंधुराजशिरोऽहरत् ३९ ततोधर्मसुतोजिष्णुंपरिष्वज्यविशंपते ॥ प्रमृज्यवदनंतस्यपर्याश्रासयत्प्रभुः ४० अतीवसुमहत्कर्मकृतवान  
सिफाल्गुन ॥ असह्यंचाविषह्यंचदेवैरपिसवासवैः ४१ दिष्ट्यानिस्तीर्णभारोऽसिहतारिश्वासिशत्रुहन् ॥ दिष्ट्यासत्याप्रतिज्ञेयंकृताहत्वाजयद्रथम् ४२ एव  
मुक्त्वागुडाकेशंधर्मराजोमहायशाः ॥ पस्पर्शपुण्यगंधेनपृष्ठेहस्तेनपार्थिवः ४३ एवमुक्तौमहात्मानाबुभौकेशवपांडवौ ॥ तावद्वृतांतदाकृष्णोराजानंपृथिवोप  
तिम् ४४ तवकोपाग्निनादग्धःपापोराजाजयद्रथः ॥ उत्तीर्णंचापिसुमहद्वार्तराष्ट्रबलंरणे ४५ हन्यंतेनिहताश्चैवाविनंद्यांतचभारत ॥ तवक्रोधहताह्येतेकौरवाः  
शत्रुसूदन ४६ त्वांहिचक्षुर्हणवीरंकोपयित्वासुयोधनः ॥ समित्रबंधुःसमरेप्राणांस्त्यक्ष्यतिदुर्मतिः ४७ राजानस्तेषामपीशानोधर्मः 'तदेतरक्षत्रत्यक्षत्रयंयद्धर्मः'इति

श्रुतेस्तस्यापिप्रभो'धर्मस्त्यप्रभुरच्युतः'इतिस्मृतेः सर्वस्यस्वातिरिक्तस्यममवाप्ययत्पतिप्रलयाधिष्ठानभूत अतएवसर्वात्मन् २३ सखावयस्यः हितःप्रियकृत गोसादुःखनिवारकः २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७



१४ । १५ । १६ । १७ । १८ धर्मापचायिनो धर्मक्षेपकस्य १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ आचार्यः पांडु

अपरश्चापि दुर्धर्षः शिष्यस्ते सव्यसाचिना ॥ अक्षौहिणीः सप्तहत्वाहती राजा जयद्रथः १४ अस्मद्विजयकामानां सुहृदामुपकारिणाम् ॥ गंताऽस्मि कथमा नृप्यं ग  
तानां यमसादनम् १५ ये मदर्थं परीप्सन्ते वसुधा वसुधाधिपाः ॥ ते हित्वा वसुधैश्चर्यं वसुधामधिगच्छते १६ सोऽहं कापुरुषः कृत्वा मित्राणां क्षयमादशम् ॥ अश्वमेधस  
हस्रेण पावितुं न समुत्सहे १७ मम लुब्धस्य पापस्य तथा धर्मापचायिनः ॥ व्यायामेन जिगीषन्तः प्राप्ता वैवस्वतक्षयम् १८ कथं पतितं तत्तस्य पृथिवी सुहृदां दुः ॥  
विवरं नाशकं दातुं मम पार्थिवसंसदि १९ योऽहं रुधिरसिकांगं राज्ञां मध्येपेतामहम् ॥ शयानं नाशकं त्रातुं भीष्ममायोधनेहतम् २० तं मामनार्यपुरुषं मित्रद्रुहम्  
धार्मिकम् ॥ किं क्षयति हि दुर्धर्षः स मेत्य परलोकजित् २१ जलसंधं महेष्वासं पश्य सात्याकिनाहतम् ॥ मदर्थमुद्यतं शूरप्राणांस्त्यक्त्वा महारथम् २२ कांशोजं नि  
हतं दृष्ट्वा तथाऽलंबुषमेव च ॥ अन्यान् बहूँश्च सुहृदोजीवितार्थोऽद्य को मम २३ व्यायच्छंतो हताः शूरामदर्थे येऽपराङ्मुखाः ॥ यतमानाः परं शक्त्या विजेतुमहिता  
न्मम २४ तेषां गत्वाऽहमा नृप्यमद्य शक्त्या परंतप ॥ तर्पयिष्यामि तानेव जलेन यमुनामनु २५ सत्यं ते प्रतिजानामि सर्वशस्त्रभृतां वर ॥ इष्टापूर्तेन च शपेदीर्ये  
ण च सुतैरपि २६ निहत्य तान् रणे सर्वान् पंचालान् पांडवैः सह ॥ शान्तिलब्धास्मि तेषां वारणे गंताऽलोकताम् २७ सोऽहं तत्र गमिष्यामि यत्र ते पुरुषर्षभाः ॥ हता  
मदर्थे संग्रामे युद्धयमानाः किरीटिना २८ नहीदानीं सहायामे परीप्सन्त्यनुपस्कृताः ॥ श्रेयो हि पांडुन्मन्यन्ते न तथाऽस्मान्महाभुज २९ स्वयं हि मृत्युर्विहितः सत्यसंधे  
न संयुगे ॥ भवानुपेक्षां कुरुते शिष्यत्वादर्जुनस्य हि ३० अतो विनिहताः सर्वे येऽस्मज्जयचिकीर्षवः ॥ कर्णमेव तु पश्यामि संप्रत्यस्मज्जयैषिणम् ३१ यो हि मित्रम  
विज्ञायथा तथ्येन मंदधीः ॥ मित्रार्थे योजयत्येनं तस्य सोऽर्थोऽवसीदति ३२ तादृगुपकृतमिदं मम कार्यं सुहृतभ्यः ॥ मोहालुब्धस्य पापस्य जिह्मस्य धनमीहतः  
३३ हतोजयद्रथश्चैव सोमदत्तिश्च वीर्यवान् ॥ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयोऽथ वसातयः ३४ सोऽहमद्य गमिष्यामि यत्र ते पुरुषर्षभाः ॥ हता मदर्थे संग्रामे युद्धयमा  
नाः किरीटिना ३५ न हि मे जीवितेनार्थस्तान् तेषु पुरुषर्षभान् ॥ आचार्यः पांडुपुत्राणामनुजाना तु नो भवान् ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्व  
णि दुर्योधनानुतापे पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सिंधुराज हते तात समरे सव्यसाचिना ॥ तथैव भूरिश्रवसि किमासीदो मनस्तदा  
१ दुर्योधनेन च द्रोणस्तथोक्तः कुरुसंसदि ॥ किमुक्तवान् परंतस्मै तन्ममाचक्ष्व संजय २ ॥ संजय उवाच ॥ निष्ठानको महानासीत्सैन्यानां तव भारत ॥ सैधवं नि  
हतं दृष्ट्वा भूरिश्रवसमेव च ३ मंत्रितं तव पुत्रस्य ते सर्वमवमेनिरे ॥ येन मंत्रेण निहताः शतशः क्षत्रियर्षभाः ४

पुत्राणामित्युपाळंभः १५ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ सिंधुराज इति १ । २ निष्ठानकः सव्ययः शब्दः ३ । ४

५ । ६ । ७ इयं सेनानास्तीत्यस्य नष्टेत्यर्थः ८ । ९ गलहते पातयति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ नोचेदिति । परलोकेऽधिकः पापिनां क्रिशहृत्स्वत्वेनैव भोगेन निस्तार इति भावः १६

द्रोणस्तु तद्वचः श्रुत्वा पुत्रस्य तव दुर्मनाः ॥ मुहूर्तमिव तद्वचात्वा भृशमातौऽभ्यभाषत ५ ॥ द्रोण उवाच ॥ दुर्योधन किमेवं मां वाक्शरैरपि कृतं तसि ॥ अजयं सततं  
संख्ये ब्रुवाणं सव्यसाचिनम् ६ एतेनैवार्जुनं ज्ञातुमलंकौरवसंयुगे ॥ यच्छिखंडश्च वधीद्रीष्मं पालयमानः किरीटिना ७ अवध्यं निहतं दृष्ट्वा संयुगे देवदानवैः ॥ तदै  
वाज्ञासि पमहं नेयमस्तीति भारती ८ यं पुंसां त्रिषु लोकेषु सर्वशूरममं स्महि ॥ तस्मिन्निपातितेशूरे किं शेषं पर्युपास्महे ९ यावत्स्मृतान् गलहते तात शकुनिः कुरुसंसदि ॥  
अक्षान्न तेऽक्षानि शितावाणास्ते शत्रुतापनाः १० त एते प्रंतिनस्तात विशिखाः पार्थ चोदिताः ॥ तांस्तदाऽऽरुणायमानस्त्वं विदुरेण न बुद्धवान् ११ यास्ता वि  
जयतश्चापि विदुरस्य महात्मनः ॥ धीरस्य वाचोनाश्रौषीः क्षेमाय वदतः शिवाः १२ तदिदं वर्तते घोरमागतं वैशसं महत् ॥ तस्यावमानाद्वाक्यस्य दुर्योधनकृते तव  
१३ योऽवमन्यवचः पथ्यं सुहृदामासकारिणाम् ॥ स्वमतं कुरुते मूढः स शोच्यो न चिरादिव १४ यच्च नः प्रेक्षमाणानां कृष्णामानाद्यतत्सभाम् ॥ अनर्हती कुले जातां  
सर्वधर्मानुचारिणीम् १५ तस्याधर्मस्य गांधारेफलं प्राप्तामिदं महत् ॥ नोचेत्पापं परलोके त्वमच्छेत्थास्ततोऽधिकम् १६ यच्च तान् पांडवान् द्यूते विषमेण विजित्य ह ॥  
प्राव्राजयस्तदाऽरण्ये रौरवाजिनवाससः १७ पुत्राणामिव चैतेषां धर्ममाचरतां सदा ॥ इत्येत्को नुनरो लोके मदन्यो ब्राह्मणबुधः १८ पांडवानामयं कोपस्त्वया शकु  
निना सह ॥ आहतो धृतराष्ट्रस्य समं ते कुरुसंसदि १९ दुःशासनेन संयुक्तः कर्णेन परिवर्धितः ॥ क्षत्रुर्वाक्यमनादृत्य त्वयाऽभ्यस्तः पुनः पुनः २० यताः सर्वे परा  
भूताः पर्यवारयतां र्जुनम् ॥ सिंधुराजानमाश्रित्य सवो मध्ये कथं हतः २१ कथं त्वयि च कर्णे च रूपे शल्ये च जीवति ॥ अश्वत्थामि च कौरव्यनिधनं सैधवोऽगमत् २२  
युध्यंतः सर्वराजानस्ते जस्तिग्ममुपासते ॥ सिंधुराजं परित्रातुं सवो मध्ये कथं हतः २३ मय्येव हि विशेषेण तथा दुर्योधनत्वयि ॥ आशंसत परित्राणमर्जुनात्समही  
पतिः २४ ततस्तस्मिन् परित्राणमलब्धवति फाल्गुनात् ॥ न किंचिदनुपश्यामि जीवितस्थानमात्मनः २५ मज्जंतमिव चात्मानं दृष्टुमस्य किल्विषे ॥ पश्या  
म्यहत्वा पंचालान्सहतेन शिखंडिना २६ तन्मां किमभितप्यंतं वाक्शरैरेव कृतं तसि ॥ अशक्तः सिंधुराजस्य भूत्वा त्राणाय भारत २७ सौवर्णस्य संवस्य ध्वजमहि  
ष्ठकर्मणः ॥ अपश्यन् युधिभीष्मस्य कथमाशंससे जयम् २८ मध्ये महारथानां च यत्राहन्यत सैधवः ॥ हतो भूरिश्रवाश्चैव किं शेषं तत्र न न्यसे २९ कृप एव च दुर्धर्षो  
यदि जीवति पार्थिव ॥ यो नागांस्सिंधुराजस्य वर्त्मतं पूजयाम्यहम् ३० यत्रापश्यं हतं भीष्मं पश्यतस्तेऽनुजस्य वै ॥ दुःशासनस्य कौरव्यकुर्वाणं कर्मदुष्करम् ॥  
३१ अवध्यकल्पं संग्रामे देवैरपि सवासवैः ॥ न ते वसुंधरास्तीति तदाऽहं चिंतयेत्प ३२



इमानिपांडवानांचमृंजयानांचभारत ॥ अनीकान्याद्रवन्तेमांसहितान्यद्यभारत ३३ नाहत्वा सर्वपंचालान्कवचस्यविमोक्षणम् ॥ कर्ताऽस्मिसमरेकर्मधार्तराष्ट्र  
हितंतव ३४ राजनब्रूयाःसुतमेवमश्वत्थामानमाहवे ॥ नसोमकाःप्रमोक्तव्याजीवितंपरिरक्षता ३५ यच्चपित्रानुशिष्टोऽसितद्वचःपरिपालय ॥ आनृशंस्ये  
दमेसत्येचार्जवेचस्थिराभव ३६ धर्मार्थकामकुशलोधर्मार्थावप्यपीडयन् ॥ धर्मप्रधानकार्याणिकुर्याश्चेतिपुनःपुनः ३७ चक्षुर्मनोभ्यांसंतोष्याविप्राःपूज्याश्च  
शक्तितः ॥ नचैषांविप्रियंकार्यंतेहिबन्दिशिखोपमाः ३८ एषत्वहमनीकानिप्रविशाम्यरिसूदन ॥ रणायमहतेराजंस्त्वयावाक्शरपीडितः ३९ त्वंचदुर्योधनव  
लंयदिशक्तोऽसिपालय ॥ रात्रावपिचयोत्स्यंतेसंरब्धाःकुरुमृंजयाः ४० एवमुक्त्वाततःप्रायाद्रोणःपांडवमृंजयान् ॥ मुष्णन्क्षत्रियतेजांसिनक्षत्राणामिवांशुमान्  
४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिद्रोणवाक्येएकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ४ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोराजाद्रो  
णेनैवंप्रचोदितः ॥ अमर्षवशमापन्नोयुद्धायैवमनोदधे १ अब्रवीच्चतुर्दार्कण्यपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ पश्यकृष्णसहायेनपांडवेनकिरीटिना २ आचार्यविहितंव्यूहं  
भित्त्वादेवैःसुदुर्भेदम् ॥ तवव्यायच्छमानस्यद्रोणस्यचमहात्मनः ३ मिषतांयोधमुख्यानांसैधवोविनिपातितः ॥ पश्यराधेयपृथ्वीशाःपृथिव्यांप्रवरायुधि  
४ पार्थेनैकेननिहताःसिंहेनेवेतरेमृगाः ॥ ममव्यायच्छमानस्यद्रोणस्यचमहात्मनः ५ अल्पावशेषसैन्यमेकतंशकात्मजेनह ॥ कथंनियच्छमानस्यद्रोणस्य  
युधिफाल्गुनः ६ भिद्यात्सुदुर्भेदंव्यूहंयतमानोऽपिसंयुगे ॥ प्रतिज्ञायागतःपारंहत्वासैधवमर्जुनः ७ पश्यराधेयपृथ्वीशान्पृथिव्यांपातितान्वहन् ॥ पार्थेन  
निहतान्संख्येमहेंद्रोपमविक्रमान् ८ अनिच्छतःकथंवीरद्रोणस्ययुधिपांडवः ॥ भिद्यात्सुदुर्भेदंव्यूहंयतमानस्यशुष्मिणः ९ दयितःफाल्गुनोनित्यमाचार्य  
स्यमहात्मनः ॥ ततोऽस्यदत्तवान्द्वारमयुद्धेनैवशत्रुहन् १० अभयंसिंधुराजायदत्त्वाद्रोणःपरंतपः ॥ प्रादात्किरीटिनेद्वारंपश्यनिर्गुणतांमयि ११ यद्यदास्य  
दनुज्ञावैपूर्वमेवगृहान्प्रति ॥ प्रस्थातुंसिंधुराजस्यनाभविष्यज्जनक्षयः १२ जयद्रथोजीवितार्थीगच्छमानोऽगृहान्प्रति ॥ मयाऽनार्येणसंरुद्धोद्रोणात्प्राप्याभयं  
सखे १३ अद्यमेभ्रातरःक्षीणाश्चित्रसेनादयोरणे ॥ भीमसेनंसमासाद्यपश्यतांनोदुरात्मनाम् १४ ॥ कर्णउवाच ॥ आचार्यमाविर्गहस्वशक्त्याऽसौयुद्धयते  
द्विजः ॥ यथाबलंयथोत्साहंत्यक्काजीवितमात्मनः १५ यद्येनंसमतिक्रम्यप्रविष्टःश्वेतवाहनः ॥ नात्रमूढोऽपिदोषःस्यादाचार्यस्यकथंचन १६ कृतीदक्षोयु  
वाशूरःकृतास्त्रोलघुविक्रमः ॥ दिव्यास्त्रयुक्तमास्थायरथंवानरलक्षणम् १७ कृष्णेनचगृहीताश्वमभेद्यकवचावृतः ॥ गांडीवमजरंदिव्यधनुरादायवीर्यवान् १८

१९।२०।२१।२२ अन्यथाभावःपराजयोदेवादिष्टःनतुद्रोणापराधजहतिभावः २३।२४।२५ देवोपमृष्टोदुर्दैवप्रस्तः २६।२७।२८।२९ देवमविमणययज्ञमेवातिष्ठेत्याह मुख्य  
स्वेति सुहृदोयमादेवमापिमार्गेणानुकुलेनयास्यतीत्यर्थः ३० तेषांजयहेतुःसुकृतंतववापराजयहेतुर्दुष्कृतंनस्तीत्याह नतेषामिति ३१ देवमिति अनन्यकर्मदेवमपिस्वकृतमेवतत्त्वन्त्यदस्ति । ह्यस्त  
प्रवर्षन्निशितान्बाणान्बाहुद्रविणदर्पितः ॥ यदर्जुनोऽभ्ययाद्रोणमुपपन्नंहितस्यतत् १९ आचार्यःस्थाविरोराजनृशीघ्रयानेतथाक्षमः ॥ बाहुव्यायामचेष्टाया  
मशक्तरतुनराधिप २० तेनैवमभ्यतिक्रांतःश्वेताश्वःकृष्णसारथिः ॥ तस्यदोषंनपश्यामिद्रोणस्यानेनहेतुना २१ अजय्यान्पांडवान्मन्येद्रोणेनास्त्रविदामृधे ॥  
तथाह्येनमतिक्रम्यप्रविष्टःश्वेतवाहनः २२ देवादिष्टोऽन्यथाभावोनमन्येविद्यतेकचित् ॥ यतो नोयुध्यमानानांपरंशक्त्यासुयोधन २३ सैधवोनिहतोयुद्धेदेव  
मत्रपरंस्मृतम् ॥ परंयत्नंकुर्वतांचत्वयासार्धैरणाजिरे २४ हत्वाऽस्माकंपौरुषंवैदैवंपश्चात्करोतिनः ॥ सततंचेष्टमानानानिकृत्याविक्रमेणच २५ देवोपमृष्टःपुरु  
षोयत्कर्मकुरुतेकचित् ॥ कृतंकृतंहितत्कर्मदेवेनविनिपात्यते २६ यत्कर्तव्यमनुष्येणव्यवसायवतासदा ॥ तत्कार्यमविशंकेनसिद्धिदैवैप्रतिष्ठिता २७ निकृ  
त्यावंचिताःपार्थाविषयोगैश्चभारत ॥ दग्धाजतुगृहेचापियूतेनचपराजिताः २८ राजनीतिव्यपाश्रित्यप्रहिताश्चैवकाननम् ॥ यत्नेनचकृतंतत्तद्देवेनविनिपा  
तितम् २९ युध्यस्वयत्नमास्थायदैवंकृत्वानिरर्थकम् ॥ यतवस्तवतेषांचदैवमार्गेणयास्यति ३० नतेषांमतिपूर्वंहिसुकृतंदृश्यतेकचित् ॥ दुष्कृतंतववावीर  
पुद्गचाहीनंकुर्वद्दह ३१ देवंप्रमाणंसर्वस्यसुकृतस्येतरस्यवा ॥ अनन्यकर्मदैवंहिजागर्तिस्वपतामपि ३२ बहूनि तवसैन्यानियोधाश्चबहवस्तव ॥ नतथापां  
डुपुत्राणामेवंयुद्धमवर्तत ३३ तैरल्पैर्बहवोयूयंक्षयंनीताःप्रहारिणः ॥ शंकेदैवस्यतत्कर्मपौरुषंयेननाशितम् ३४ ॥ संजयउवाच ॥ एवंसंभाषमाणानांबहुतत  
ज्जनाधिप ॥ पांडवानामनीकानिसमदृश्यंतसंयुगे ३५ ततःप्रवृत्तेयुद्धंव्यतिषक्तरथद्विपम् ॥ तावकानांपरैःसार्धैराजनदुर्मंत्रितेतव ३६ ॥ इतिश्री  
महाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि पुनर्युद्धारंभेद्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ समाप्तंचजयद्रथवधपर्व ॥ ॥ ४ ॥  
॥ अथघटोत्कचवधपर्व ॥ संजयउवाच ॥ तदुदीर्णगजानीकंवलंतवजनाधिप ॥ पांडुसेनामतिक्रम्ययोधयामाससर्वतः १ पंचालाःकुरवश्चैवयोधयंतः  
परस्परम् ॥ यमराष्ट्रायमहतेपरलोकायदीक्षिताः २ शूराःशूरैःसमागम्यशरतोमरशक्तिभिः ॥ विव्यधुःसमरेऽन्योन्यंनिन्युश्चैवयमक्षयम् ३ रथिनारथिभिः  
सार्धैरुधिरस्त्रावदारुणम् ॥ प्रावर्तंतमहयुद्धंनिघ्नतामितरेतरम् ४ वारणाश्वमहाराजसमासाद्यपरस्परम् ॥ विपाणैर्दारयामासुःसुसंकुद्धामदोत्कटाः ५ हयारो  
हान्दयारोहाःप्रासशक्तिपरश्वधैः ॥ विभिदुस्तुमुलेयुद्धेप्रार्थयंतोमहद्यशः ६

नोदोषोऽद्यतनेनगुणविशेषेणनिराकर्तुंशक्यः ।

एवंदेवमतिथनेनवाचितुंशक्यमित्यर्थः १२ । ३३ देवानामभिद्रियाणामध्यक्षभूतंविज्ञानं देवंधीबलमित्यर्थः पौरुषंशारीरबलम् ३४ । ३५ । ३६ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपंचाशद  
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ४ ॥ तदुदीर्णमित्यारभ्यरात्रियुद्धंजयद्रथवधपर्वकोषहर्षविवशाःकोरवपांडवाहवान्येपिनिर्मादंभवर्ततेइतिप्रदर्शनार्थम् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६



७ गोत्रपित्रादिनामशैनेयसात्यकेइत्यादि कुलपांशुपांचाल्येत्यादि ८ १९ १० ११ १२ १३ १४ १५ आतारंदुर्योधनम् १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४  
 पत्तयश्चमहाबाहोशतशःशस्त्रपाणयः ॥ अन्योन्यमार्दयनराजत्रित्यंयताःपराक्रमे ७ गोत्राणानामधेयानांकुलानांचैवमारिष ॥ श्रवणाद्विविजानीमःपंचालान्कुरु  
 मिःसह ८ तेऽन्योन्यसमरेयोधाःशरशक्तिपरश्वधैः ॥ प्रेषयन्परलोकायविचरंतोह्यमीतवत् ९ शरादशदिशोराजंस्तेषामुक्ताःसहस्रशः ॥ नभ्राजंतेयथातत्संभास्क  
 रेस्तंगतेऽपिच १० तथाप्रयुध्यमानेषुपांडवेयेषुभारत ॥ दुर्योधनोमहाराजव्यवागाहततद्वलम् ११ सैवस्यवधेनैवभृशंदुःखसमान्वितः ॥ मर्त्यमिति संचिंत्यप्रा  
 विशच्चद्विषद्वम् १२ नादयनरथघोषेणकंपयन्निवमेदिनीम् ॥ अभ्यवर्ततपुत्रस्तेपांडवानामनीकिनीम् १३ ससन्निपातस्तुमुलस्तस्यतेषांचभारत ॥ अभ  
 वत्सर्वसैन्यानामभावकरणोमहान् १४ यथामध्यंदिनेसूर्यप्रतपंतंगभस्तिभिः ॥ तथातवसुतंमध्येप्रतपंतंशराचिभिः १५ नशेकुभ्रातरंयुद्धेपांडवाःसमुदीक्षि  
 तुम् ॥ पलायनकृतोत्साहानिरुत्साहाद्विषज्ये १६ पर्यधावंतपंचालावध्यमानामहात्मना ॥ रुक्मपुंखैःप्रसन्नाग्रैस्तवपुत्रेणधन्विना १७ अर्धमानाःशरैस्तू  
 र्णैर्न्यपतन्पांडुसैनिकाः ॥ नतादृशरणेकर्मकृतवंतस्तुतावकाः १८ यादृशंकृतवानराजापुत्रस्तवविशंपते ॥ पुत्रेणतवसासेनापांडवीमथितारणे १९ नालिनी  
 द्विरदेनेवसमंतात्फुल्लपंकजा ॥ क्षीणतोयाऽनिलार्काभ्यांहतत्विडिपद्मिनी २० बभूवपांडवीसेनातवपुत्रस्यतेजसा ॥ पांडुसेनाहतादृष्टातवपुत्रेणभारत २१  
 भीमसेनपुरोगास्तुपंचालाःसमुपाद्रवन् ॥ समीमसेनंदशभिर्माद्रीपुत्रौत्रिभिस्त्रिभिः २२ विराट्द्रुपदौषड्विःशतेनचशिखंडिनम् ॥ घृष्टुम्रंचसप्तत्याधर्मपुत्रंच  
 सप्तभिः २३ केकयाश्चैवचेदीश्वबहुभिर्निशितैःशरैः ॥ सात्वतंपंचभिर्विद्धाद्रौपदेयास्त्रिभिस्त्रिभिः २४ घटोत्कचंचसमरेविद्धासिंहइवानदत् ॥ शतशश्चापरा  
 न्योधान्सद्विपांश्चमहारेण २५ शरैरवचकर्तोऽग्रेःकुद्धोऽतकइवप्रजाः ॥ सातेनपांडवीसेनावध्यमानाशिलीमुखैः २६ तवपुत्रेणसंग्रामेविदुद्रावनराधिप ॥ तं  
 तपंतमिवादित्यंकुरुराजंमहाहवे २७ नाशकन्वीक्षितुराजन्पांडुपुत्रस्यसैनिकाः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाकुपितोराजसत्तम २८ अभ्यधावत्कुरुपार्तितवपुत्रांजि  
 घांसया ॥ तावुमौयुधिकौरव्यौसमीयतुररिंदमौ २९ स्वार्थहेतोःपराक्रांतौदुर्योधनयुधिष्ठिरौ ॥ ततोदुर्योधनःकुद्धःशरैःसन्नतपर्वभिः ३० विव्याधदशभिस्तू  
 र्णैर्ध्वजंचिच्छेदचेपुणा ॥ इंद्रसेनंत्रिभिश्चैवललाटेजघ्निवावृष ३१ सारथिदयितंराज्ञःपांडवस्यमहात्मनः ॥ धनुश्चपुनरन्येनचकर्तास्यमहारथः ३२ चतुर्भि  
 श्चतुरश्वैवबाणैर्विव्याधवाजिनः ॥ ततोयुधिष्ठिरःकुद्धोनिमेषादिवकार्मुकम् ३३ अन्यदादायवेगेनकौरवंप्रत्यवारयत् ॥ तस्यतान्निघ्नतःशत्रून्रुक्मपृष्ठमहद्व  
 नुः ३४ भल्लाभ्यांपांडवोज्येष्ठस्त्रिधाचिच्छेदमारिष ॥ विव्याधचैनंदशभिःसम्यगस्तैःशितैःशरैः ३५ मर्मभित्त्वातुतेसर्वेसंलग्नाःक्षितिमाविशन् ॥ ततःपरिवृता  
 योधाःपरिवृष्ट्युधिष्ठिरम् ३६ वृत्रहत्यैयथादेवाःपरिवृष्टःपुरंदरम् ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजातवपुत्रस्यमारिष ॥ शरंचसूर्यरश्म्याभमत्युग्रमनिवारणम् ३७

२९ १ २५ १ २७ १ २८ १ २९ १ ३० १ ३१ १ ३२ १ ३३ १ ३४ सम्यगस्तैर्दंमक्षिपैः २९ १ ३५ वृत्रहत्यैयथादेवास्तु ३०

३८ १ ३९ बाणशब्दरवःबाणशब्दसहितोरवःप्राणिशब्दः ४० १ ४१ १ ४२ रश्मिमुखःसूर्यः द्रुपधलक्षणकप्रत्ययांतःशब्दः । बहुवचनमेवेतत्प्रलयसूचकमितिवा ४१ भूरिवर्धनोबहुच्छेदनः ४४

हाहतोऽसीतिराजानमुक्ताःसुंचयुधिष्ठिरः ॥ सतेनाकर्णमुक्तेनविद्धोबाणेनकौरवः ३८ निषसादरथोपस्थेभृशंसंमूढचेतनः ॥ ततःपांचाल्यसेनानाभृशमासीद्र  
 वोमहान् ३९ हतोर्राजेतिराजेंद्रमुदितानांसमंततः ॥ बाणशब्दरवश्चोग्रःशुश्रुवेतत्रमारिष ४० अथद्रोणोदुतंतत्रप्रत्यदृश्यतसंयुगे ॥ हृष्टोदुर्योधनश्चापिदृढ  
 मादायकार्मुकम् ४१ तिष्ठतिष्ठेतिराजानंब्रुवन्पांडवमभ्ययात् ॥ प्रत्युद्ययुस्तंत्वारिताःपंचालाजयगृद्धिनः ४२ तान्द्रोणःप्रतिजग्राहपरीप्सन्कुरुतमम् ॥ चंड  
 वातोदुतान्मेघान्निघ्ननरश्मिमुचोयथा ४३ ततोराजन्महानासीत्संग्रामोभूरिवर्धनः ॥ तावकानांपरेषांचसमेतानांयुयुत्सया ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणप  
 र्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेदुर्योधनपराभवेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यत्तदाप्राविशत्पांडुनाचार्यः  
 कुपितोबली ॥ उक्तादुर्योधनंमंदंममशास्त्रातिगंसुतम् १ प्राविश्यविचरंतंचरथेशूरमवस्थितम् ॥ कथंद्रोणंमहेष्वासंपांडवाःपर्यवारयन् २ केरक्षन्दक्षिणंचक्र  
 माचार्यस्यमहाहवे ॥ केचोत्तरमरक्षंतनिघ्नतःशात्रवान्वहून् ३ केचास्यपृष्ठतोऽन्वासन्वीरावीरस्ययोधिनः ॥ केपुरस्तादवर्तंतरथिनस्तस्यशत्रवः ४ मन्येता  
 नस्पृशच्छीतमतिवेलमनार्तवम् ॥ मन्येतेसमवेपंतगावोवैशिशिरेयथा ५ यत्प्राविशन्महेष्वासःपंचालानपराजितः ॥ नृत्यन्सरथमार्गेषुसर्वशस्त्रभृतांवरः ६  
 निर्दहन्सर्वसैन्यानिपंचालानारथर्षभः ॥ धूमकेतुरिवकुद्धःकथंमृत्युमुपेयिवान् ७ ॥ संजयउवाच ॥ सायाहंसैधवंहत्वारान्नापार्थःसमेत्यच ॥ सात्यकिश्चमहे  
 ष्वासोद्रोणमेवाभ्यधावताम् ८ तथायुधिष्ठिरस्तूर्णभीमसेनश्चपांडवः ॥ पृथक्रमूभ्यांसंयतौद्रोणमेवाभ्यधावताम् ९ तत्रैवन्कुलोधीमान्सहदेवश्चदुर्जयः ॥ घृ  
 ष्टुम्रःसहानीकोविराटश्चसकेकयः १० मत्स्याःशाल्वाःससेनाश्चद्रोणमेवययुर्धुधि ॥ द्रुपदश्चतथाराजापंचालैरभिरक्षितः ११ घृष्टुम्रपिताराजन्द्रोणमेवा  
 भ्यवर्तत ॥ द्रौपदेयामहेष्वासारक्षसश्चघटोत्कचः १२ ससैन्यास्तेन्यवर्ततद्रोणमेवमहायुतिम् ॥ प्रभद्रकाश्चपंचालाःषट्सहस्राःप्रहारिणः १३ द्रोणमेवाभ्य  
 वर्ततपुरस्कृत्यशिखंडिनम् ॥ तथेतरेनरव्याघ्राःपांडवानांमहारथाः १४ सहिताःसैन्यवर्ततद्रोणमेवद्विजर्षभम् ॥ तेषुशूरेषुयुद्धायगतेषुभरतर्षभ १५ बभू  
 वरजनीघोराभीरूणाभयवर्धिनी ॥ योधानामशिवारौद्राराजन्नक्तगामिनी १६ कुंजराश्चमनुष्याणांप्राणांतकरणीतदा ॥ तस्यांरजन्याघोरायांदंत्यःसर्व  
 तःशिवाः १७ न्यवेदयन्मयघोरंसज्वालकवलैर्मुखैः ॥ उलूकाश्चाप्यदृश्यंतशंसंतोविपुलंभयम् १८ विशेषतःकौरवाणांध्वजिन्यामतिदारुणाः ॥ ततःसैन्येषु  
 राजेंद्रशब्दःसमभवन्महान् १९ भेरिशब्देनमहतामृदंगानांस्वेनेमच ॥ गजानांघृहितैश्चापितुरंगाणांचहेषितैः २० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांत्रिपंचाशदधिकशततमो  
 ऽध्यायः ॥ १५३ ॥ यत्तदेति । शास्त्रातिगं शास्त्रमाज्ञा १ २ ३ ४ ५ ६ धूमकेतुरग्निः ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ संन्यवर्ततसंमुखंनिरामवर्तत १५ १६ १७ १८ १९ २०



२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इतिद्रोणपर्वणि  
 खुरशब्दनिपातैश्चतुमुलःसर्वतोऽभवत् ॥ ततःसमभवपुद्गसंध्यायामतिदारुणम् २१ द्रोणस्यचमहाराजसृजयानां वसर्वशः ॥ तमसाचावृतेलोकेनप्राज्ञायतर्कि  
 चन २२ सैन्येनरजसाचैवसमंतादुत्थितेनह ॥ नरस्याश्वस्यनागस्यसमसज्जतशोणितम् २३ नापश्यामरजोभौमंकश्मलेनामिसंवृताः ॥ रात्रौवंशवनस्ये  
 वदह्यमानस्यपर्वते २४ घोरश्चटचटाशब्दःशस्त्राणांपततामभूत् ॥ मृदंगानकनिर्हादैर्झर्झरेःपटैस्तथा २५ फेत्कारैर्हर्षितैःशब्दैःसर्वमेवाकुलंबभौ ॥ नैवस्वे  
 नपरेराजन्प्राज्ञायंततमोवृते २६ उन्मत्तमिवतत्सर्ववभूवरजनीमुखे ॥ भौमंरजोऽथराजेंद्रशोणितेनप्रणाशितम् २७ शातकौभैश्चक्वचैर्भूषणैश्चतमोऽभ्य  
 गात् ॥ ततःसाभारतीसेनामणिहेमविभूषिता २८ द्यौरिवासीत्सनक्षत्रारजन्याभरतर्षभ ॥ गोमायुबलसंबुष्टाशक्तिध्वजसमाकुला २९ वारणाभिरुताघोरा  
 क्ष्वेडितोत्कुप्टनादिता ॥ तत्राभवन्महाशब्दस्तुमुलोलोमहर्षणः ३० समावृण्वन्दिशःसर्वामहेन्द्राशनिनिःस्वनः ॥ सानिशीथेमहाराजसेनाऽदृश्यतभारती ३१  
 अंगदैःकुंडलैर्निष्कैःशस्त्रैश्चैवावभासिता ॥ तत्रनागारथाश्चैवजांबूनदविभूषिताः ३२ निशायांप्रत्यदृश्यंतमेघाइवसविद्युतः ॥ ऋष्टिशक्तिगदाबाणमुमलप्रा  
 सपाट्टिशाः ३३ संपतंतोव्यदृश्यंतभ्राजमानाइवाग्रयः ॥ दुर्योधनपुरोवातारथनागबलाहकाम् ३४ वादित्रघोषस्तनितांचापविद्युद्धजैर्वृताम् ॥ द्रोणपांडवपर्ज  
 न्यांखड्गशक्तिगदाशनिम् ३५ शरधारास्त्रपवनांभृशंशीतोष्णसंकुलाम् ॥ घोरांविस्मापनीमुग्रांजीवितच्छिदमप्लवाम् ३६ तांप्राविशन्नतिभयांसेनायुद्धचिकी  
 र्षवः ॥ तस्मिन्नरात्रिमुखेघोरमहाशब्दनिनादिते ३७ भीरूणांत्रासजननेशूराणांहर्षवर्धने ॥ रात्रियुद्धेमहाघोरेवर्तमानेसुदारुणे ३८ द्रोणमभ्यद्रवन्कुदाः  
 सहिताःपांडुसृजयाः ॥ येयेप्रमुखतोरान्नावर्तंतमहारथाः ३९ तान्सर्वान्विमुखांश्चक्रेकांश्चित्रिन्येयमक्षयम् ॥ तानिनागसहस्राणिरथानामयुतानिच ४०  
 पदातिहयसंधानांप्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ द्रोणेनैकेननाराचैर्निर्भिन्नानिनिशामुखे ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिषटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेचतुःपंचा  
 शदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ४२ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तस्मिन्प्रविष्टेदुर्धर्षेसृजयानमितौजसि ॥ अमृष्यमाणेसंरब्धेकावोऽभूद्वैमातिस्तदा १ दुर्योध  
 नंतथापुत्रमुक्त्वाशास्त्रातिर्गमम् ॥ यत्प्राविशदमेयात्माकिंपार्थःप्रत्यपद्यत २ निहतेसैधवेवीरेभूरिश्रवसिचैवह ॥ यदाम्यगान्महातेजाःपंचालानपराजितः ३  
 किममन्यतदुर्धर्षेप्रविष्टेशत्रुतापने ॥ दुर्योधनस्तुकिंकृत्यंप्राप्तकालममन्यत ४ केचतंवरदंवीरमन्वयुर्दिजसत्तमम् ॥ केचास्यपृष्ठतोऽगच्छन्वीराःशूरस्ययुध्य  
 तः ५ केपुरस्तादवर्तंतनिग्रंतःशात्रवानरणे ॥ मन्येहंपांडवान्सर्वान्भारद्वाजशरादितान् ६ शिशिरेकंपमानवैरुशगावइवप्रभौ ॥ प्रविश्यसमहेष्वासःपंचा  
 लानरिमर्दनः ॥ कथंनुपुरुषव्याघ्रःपंचत्वमुपजग्मिवान् ७ टीकायांचतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ४२ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ गावःगाः ७

द्रोण. ७  
 अ०  
 ॥१५५॥  
 ॥१२२॥

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

सर्वेषुयोधेषुचसंगतेपुरात्रौसमेतेषुमहारथेषु ॥ संलोड्यमानेषुपृथग्बलेषुकेवस्तदानीमितिमंतआसन् ८ हतांश्चैवविषक्तांश्चपराभूतांश्चशंससि ॥ रथिनोविरथां  
 श्वैवकृतान्युद्धेषुमामकान् ९ तेषांसंलोड्यमानानांपांडवैर्हतचेतसाम् ॥ अंधेतमसिमग्नानामभवत्कामतिस्तदा १० प्रहृष्टांश्चाप्युदग्रांश्चसंतुष्टांश्चैवपांडवान् ॥  
 शंससीहाप्रहृष्टांश्चविभ्रष्टांश्चैवमामकान् ११ कथमेपांतदातत्रपार्थानामपलायिनाम् ॥ प्रकाशमभवद्रात्रौकथंकुरुपुसंजय १२ ॥ संजयउवाच ॥ रात्रियुद्धे  
 दाराजन्वर्तमानेसुदारुणे ॥ द्रोणमभ्यद्रवन्सर्वेपांडवाःसहसोमकैः १३ ततोद्रोणःकेकयांश्चष्टष्टयुग्नस्यचात्मजान् ॥ संप्रैषयत्प्रेतलोकंसर्वानिपुभिराशुगैः १४  
 तस्यप्रमुखतोरान्येज्वर्तंतमहारथाः ॥ तान्सर्वान्प्रेषयामासपितृलोकंसभारत १५ प्रमथंततदावीरान्भारद्वाजमहारथम् ॥ अभ्यवर्तंतसंकुद्धःशिवीराजाप्रता  
 पवान् १६ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यपांडवानांमहारथम् ॥ विव्याधदशभिर्बाणैःसर्वपारसवैःशितैः १७ तंशिबिःप्रतिविव्याधत्रिशतानिशितैःशरैः ॥ सारथिचास्यम  
 छेनस्मयमानोन्यपातयत् १८ तस्यद्रोणोहयान्हत्वासारथिचमहात्मनः ॥ अथास्यसाशिरस्त्राणंशिरःकायादपाहरत् १९ ततोऽस्यसारथिक्षिप्रमन्यंदुर्योधनो  
 ऽदिशत् ॥ सतेनसंगृहीताश्वःपुनरभ्यद्रवद्रिपून् २० कलिगानामनीकेनकालिगस्यसुतोरणे ॥ पूर्वपितृवधात्कुद्धोभीमसेनमुपाद्रवत् २१ समीमंपंचभिर्विद्धा  
 पुनर्विव्याधसप्तभिः ॥ विशोकंत्रिभिरानच्छेद्धजमेकेनपत्रिणा २२ कलिगानांतुतंशूरंकुदंरुद्धोवृकोदरः ॥ रथाद्रथमभिदुत्यमुष्टिनाभिजघानह २३ तस्यमु  
 ष्टिहतस्याजौपांडवेनबलीयसा ॥ सर्वाण्यस्थीनिसहस्राप्रापतन्वैपृथक्पृथक् २४ तंकर्णोभ्रातरश्चास्यनामृष्यंतपरंतप ॥ तेभीमसेनंनाराचैर्जघुराशीविषो  
 पभैः २५ ततःशत्रुरथंत्यक्त्वाभीमोधुवरथंगतः ॥ ध्रुवंचास्यंतमनिशंमुष्टिनासमपोथयत् २६ सतथापांडुपुत्रेणबलिनाऽभिहतोऽपतत् ॥ तंनिहत्यमहाराजभी  
 मसेनोमहाबलः २७ जयरातरथंप्राप्यमुहुःसिंहइवानदत् ॥ जयरातमथाक्षिप्यनदन्सव्येनपाणिना २८ तलेननाशयामासकर्णस्यैवाग्रतःस्थितः ॥ कर्णस्तु  
 पांडवेशकिंकांचनीसमवासृजत् २९ ततस्तमिवजग्राहप्रहसन्पांडुनंदनः ॥ कर्णयैवचदुर्धर्षश्चिक्षेपाजौवृकोदरः ३० तामापतंतींचिच्छेदशकुनिस्तैलपायि  
 ना ॥ एतत्कृत्यामहत्कर्मरणेऽहुतपराक्रमः ३१ पुनःस्वरथमास्थायदुद्रावतववाहिनीम् ॥ तमायांतंजिघांसंतंभीमंकुद्धमिवांतकम् ३२ न्यवारयन्महाबाहुंतवपु  
 त्राविशंपते ॥ महताशरवर्षेणच्छादयंतोमहारथाः ३३ दुर्मदस्तुततोभीमःप्रहसन्नवसंयुगे ॥ सारथिचहयांश्चैवशरैर्निन्येयमक्षयम् ३४ दुर्मदस्तुततोयानं  
 दुष्कर्णस्यावचक्रमे ॥ तविकरथमारूढोभ्रातरौपरतापनौ ३५ संग्रामशिरसोमध्येभीमंद्वावप्यधावताम् ॥ यथांबुपतिमित्रौहितारकंदैत्यसत्तमम् ३६ ततस्तु  
 दुर्मदश्चैवदुष्कर्णश्चतवात्मजौ ॥ रथमेकंसमारूढाभीमंवाणैरविध्यताम् ३७

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७



द्रोण. ७  
अ०  
॥ १५६ ॥  
॥ १२३ ॥

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ कमलविबुद्धलोचनोविलसत्पद्मनेत्रः ४३ । ४४ गुरुणाद्रोणेन ४५ तिमिराण्येवघमास्तेः ४६ ॥ इति द्रोणपर्वणिष्टीकायांपंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥

म.भा.टी.  
॥ १२३ ॥

ततः कर्णस्यमिषतोद्रौणेदुर्योधनस्यच ॥ कृपस्यसोमदत्तस्यबाल्हीकस्यचपांडवः ३८ दुर्मदस्यचवीरस्यदुष्कर्णस्यचतंत्रथम् ॥ पादप्रहारेणधरांप्रावेशयदरि  
दमः ३९ ततः सुतौतेबलिनौशूरोदुष्कर्णदुर्मदौ ॥ मुष्टिनाऽऽहत्यसंकुद्धोममर्दचननर्दच ४० ततोहाहाकृतेसैन्येदृष्ट्वाभीमंनृपाब्रुवन् ॥ रुद्रोऽयंभीमरूपेणघातं  
राष्ट्रेषुयुध्यति ४१ एवमुक्त्वापलायंतेसर्वेभारतपार्थिवाः ॥ विसंज्ञावाहयन्वाहात्रचद्रौसहधावतः ४२ ततोबलेभृशलुलितेनिशामुखेसुपूजितोवृषपभैरवो  
दरः ॥ महाबलःकमलविबुद्धलोचनोयुधिष्ठिरंनृपतिमपूजयद्वली ४३ ततोयमौवृषपदविराटकेकयायुधिष्ठिरश्चापिपरांमुदंययुः ॥ वृकोदरंभृशमनुपूजयंश्चतेय  
थांऽध्वकेप्रतिनिहतेहरंसुराः ४४ ततःसुतास्तेवरुणात्मजोपमारुपान्विताःसहगुरुणामहात्मना ॥ वृकोदरंसरथपदातिकुंजरायुयुत्सवोभृशमभिपर्यवारयन्  
४५ ततोऽभवतिमिरचनैरिवावृतेमहाभयेभयदमतीवदारुणम् ॥ निशामुखेवृकबलघ्नमोदनंमहात्मनांनृपवरयुद्धमकुतम् ४६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभा  
रतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेभीमपराक्रमेपंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ प्रायोपविष्टेतुहते  
पुत्रेसात्यकिनातदा ॥ सोमदत्तोभृशंकुद्धःसात्यकिंवाक्यमब्रवीत् १ क्षत्रधर्मःपुरादृष्टोयस्तुदेवैर्महात्मभिः ॥ तंत्वंसात्वतसंत्यज्यदस्युधर्मैकथंरतः २ पराङ्मु  
खायदीनायन्यस्तशस्त्रायसात्यके ॥ क्षत्रधर्मतरःप्राज्ञःकथंनुप्रहेद्रणे ३ द्वावेवकिलवृष्णीनांतत्रख्यातौमहारथौ ॥ प्रद्युम्नश्चमहाबाहुस्त्वंचैवयुधिसात्वत ४  
कथंप्रायोपविष्टायपार्थेनच्छिन्नबाहवे ॥ नृशंसंपतनीयंचतादृशंकृतवानसि ५ कर्मणस्तस्यदुर्वृत्तफलंप्राप्नुहि संयुगे ॥ अद्यछेत्स्यामितेमुदशिरोविक्रम्यपत्रि  
णा ६ शपेसात्वतपुत्राभ्यामिष्टेनसुकृतेनच ॥ अनतीतामिमारात्रियदित्वांवीरमानिनम् ७ अरक्ष्यमाणंपार्थेनजिष्णुनाससुतानुजम् ॥ नहन्यान्नरकेघोरे  
पतेयंवृष्णिपांसन ८ एवमुक्त्वासंकुद्धःसोमदत्तोमहाबलः ॥ दध्मौशंखंचतारेणसिंहनादननादच ९ ततःकमलपत्राक्षःसिंहदंष्ट्रोदुरासदः ॥ सात्यकिर्भृशसं  
क्रुद्धःसोमदत्तमथाब्रवीत् १० कौरवेयनमेत्रासःकथंचिदपिविद्यते ॥ त्वयासार्धमथान्यैश्चयुध्यतोहृदिकश्चन ११ यदिसर्वेणसैन्येनगुप्तोमांयोधयिष्यसि ॥ त  
थाबिनव्यथाकाचित्त्वयिस्यान्ममकौरव १२ युद्धसारेणवाक्येनअसतांसंमतेनच ॥ नाहंभीषयितुंशक्यःक्षत्रवृत्तेस्थितस्त्वया १३ यदितेशस्तियुयुत्साऽद्यम  
यासहनराधिप ॥ निर्दयोनिशितैर्बाणैःप्रहरप्रहरामिते १४ हतोभूरिश्रवावीरस्तवपुत्रोमहारथः ॥ शलश्चैवमहाराजभ्रातृव्यसनकर्षितः १५ त्वांचाप्यद्य  
वधिष्यामिसहपुत्रंसवांधवम् ॥ तिष्ठेदानींरणेयतःकौरवोऽसिमहास्थः १६

प्रायइति १ । २ । ३ । ४ पतनीयं पाठहेतुः पापम् ५ । ६ । ७ । ८ तारेणोच्चस्वरेण ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

दानंस्वद्रव्यस्यपरस्वत्वापादनं । दमोमनसोयथेष्टंविनियोगयोग्यता । शौचसंकरवर्जनं । अहिंसासर्वभूतानामनभिद्रोहः । श्रीरकर्तव्यान्निवर्तकोधर्मः । क्षमाऽपकारिण्यकोपः १७ । १८ कृष्ण  
यस्मिन्दानंदमःशौचमहिंसाहोर्ष्टतिःक्षमा ॥ अनपायानिसर्वाणिनित्यंगज्ञियुधिष्ठिरे १७ मृदंगकेतोस्तस्यत्वंतेजसानेहतःपुरा ॥ सकर्णसौबलःसंरूपेविना  
शमुपयास्यसि १८ शपेऽहंकृष्णचरणैरिष्टापूर्तेनचैवह ॥ यदित्वांससुतंपापंनहन्यायुधिरोषितः १९ अपयास्यसिचेत्त्युक्कारणमुक्तोभविष्यसि ॥ एवमाभा  
ष्यचान्योन्यंक्रोधसंरक्तलोचनौ २० प्रवृत्तौशरसंपातंकर्तुंपुरुषसत्तमौ ॥ ततोरेथसहस्रेणनागानामयुतेनच २१ दुर्योधनःसोमदत्तंपरिवार्यसंमंततः ॥ शकु  
निश्चसुसंकुद्धःसर्वशस्त्रभृतांवर २२ पुत्रपौत्रैःपरिवृतोभ्रातृभिश्चैद्रविक्रमैः ॥ स्यालस्तवमहाबाहुर्वज्रसंहननोभुवा २३ साग्रंशतसहस्रंतुहयानांतस्यधीमतः ॥  
सोमदत्तंमहेष्वासंसंमंतात्पर्यरक्षत २४ रक्ष्यमाणश्चबलिभिश्छादयामाससात्यकिम् ॥ तंछाद्यमानंविशिखैर्दृष्ट्वासन्नतपर्वभिः २५ घृष्टद्युम्नोऽभ्ययात्कुद्धःप्रगृह्य  
महर्तोचमूम् ॥ चंडवातामिसृष्टानामुदधीनामिवस्वनः २६ आसीद्राजन्बलौघानामन्योन्यमभिनिघ्नताम् ॥ विव्याधसोमदत्तस्तुसात्वतंनवभिःशरैः २७ सात्य  
किर्नवभिश्चैनमवधीत्कुरुपुंगवम् ॥ सोऽतिविद्धोबलवतासमरेदृढधान्विना २८ रथोपस्थंसमासाद्यमुमोहगतचेतनः ॥ तंविमूढंसमालक्ष्यसारथिस्त्वरयायुतः २९  
अपोवाहरणाद्दीरंसोमदत्तंमहारथम् ॥ तंविसंज्ञंसमालक्ष्ययुयुधानशरादितम् ३० अभ्यद्रवत्ततोद्रोणोयदुवीरजिघांसया ॥ तमायांतमभिप्रेक्ष्ययुधिष्ठिरपुरो  
गमाः ३१ परिवर्तुर्महात्मानंपरीप्संतोयदूतमम् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंद्रोणस्यसहपांडवैः ३२ बलेरिवसुरैःपूर्वत्रैलोक्यजयकांक्षया ॥ ततःसायकजालेनपांडवा  
नीकमावृणोत् ३३ भारद्वाजोमहातेजाविव्याधचयुधिष्ठिरम् ॥ सात्यकिंदशभिर्बाणैर्विशल्यापार्षतंशरैः ३४ भीमसेनंचनवभिर्नकुलंपंचभिस्तथा ॥ सहदेवं  
तथाऽष्टाभिःशतेनचशिखंडिनम् ३५ द्रौपदेयान्महाबाहुःपंचभिःपंचभिःशरैः ॥ विराटंमत्स्यमष्टाभिर्दुपदंदशभिःशरैः ३६ युधामन्युंत्रिभिःषड्विरुतमौजस  
माहवे ॥ अन्यांश्चसैनिकान्विद्धायुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ३७ तेवध्यमानाद्रोणेनपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ॥ प्राद्रवन्वैभयाद्राजनसार्तनादादिशोदश ३८ काल्यमा  
नंतुतत्सैन्यंदृष्ट्वाद्रोणेनफाल्गुनः ॥ किंचिदागतसंरंभोगुरुंपार्थोऽभ्ययादुतम् ३९ दृष्ट्वादोणस्तुभीमत्सुमभिधावंतमाहवे ॥ संन्यवतंतत्सैन्यंपुनर्यौधिष्ठिरं  
बलम् ४० ततोयुद्धमभूद्भूयोभारद्वाजस्यपांडवैः ॥ द्रोणस्तवसुतैराजन्सर्वतःपरिवारितः ४१ व्यधमत्पांडुसैन्यानि तूलराशीमिवानलः ॥ तंज्वलंतमिवादित्यं  
दीप्तानलसमयुतिम् ४२ राजन्ननिशमत्यंतदृष्ट्वादोणंशराधिपम् ॥ मंडलीकृतधन्वानंतपंतमिवभास्करम् ४३ दहतमहितान्सैन्येनैकंश्विदवारयत् ॥  
योयोहिप्रमुखेतस्यतस्थौद्रोणस्यपूरुषः ४४ तस्यतस्यशिरश्छित्वायुद्रोणशराःक्षितिम् ॥ एवंसापांडवीसेनावध्यमानामहात्मना ४५

चरणैःकृष्णयोश्चरणैः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५



प्रदुद्रावपुनर्भीतापश्यतःसव्यसाचिनः ॥ संप्रभ्रंवलंहद्वाद्रोणेननिशिभारत ४६ गोविंदमन्त्रवीजिष्णुर्गच्छद्रोणरथंप्रति ॥ ततोऽरजतगोक्षीरकुंदेंदुसदृशप्र  
मान् ४७ चोदयामासदाशार्होहयान्द्रोणरथंप्रति ॥ भीमसेनोऽपितंहद्वायांतद्रोणायफाल्गुनम् ४८ स्वसारथिमुवाचेदंद्रोणानीकायमावह ॥ सोऽपितस्यव  
चःश्रुत्वाविशोकोवाहयद्दयान् ४९ पृष्ठतःसत्यसंधस्यजिष्णोर्भरतसत्तम ॥ तौहद्वाभ्रातरौयतौद्रोणानीकमभिदुतौ ५० पंचालाःसृजयामत्स्याश्चेदिकारूप  
कोसलाः ॥ अन्वगच्छन्महाराजकेकयाश्चमहारथाः ५१ ततोराजब्रह्मद्वोरःसंग्रामोलोमहर्षणः ॥ बीभत्सुर्दक्षिणंपार्श्वमुत्तरंचतुकोदरः ५२ महद्भ्यारथवृंदा  
भ्यांबलंजगृहतुस्तव ॥ तौहद्वापुरुषव्याघ्रौभीमसेनघनंजयौ ५३ दृष्टयुगोऽभ्ययाद्राजन्मत्स्यकिश्चमहाबलः ॥ चंडवाताभिपन्नानामुदधीनामेवस्वनः ५४  
आसीद्राजन्वलीघानांतदाऽन्योन्यमभिप्रताम् ॥ सौमदत्तिवधात्कुद्वोहृष्ट्वासात्यकिमाहवे ५५ द्रौणिरभ्यद्रवद्राजन्वधायकृतनिश्चयः ॥ तमापतेतंसंप्रेक्ष्य  
ज्ञेनेयस्यरथंप्रति ५६ भैमसेनिःसुसंकुदःप्रत्यमित्रमवारयत् ॥ काष्ण्यायसंमहाघोरमृक्षचर्मपरिच्छदम् ५७ महान्तरथमास्थायत्रिंशत्त्रयान्तरांतरम् ॥ विक्षि  
प्तयंत्रसन्नाहंमहामेघौघनिःस्वनम् ५८ युक्तंगजनिभैर्वाहेर्नहयैर्नापिवारणैः ॥ विक्षिप्तपक्षचरणविवृताक्षेणकूजता ५९ ध्वजेनोच्छ्रुतदंडेनगृध्रराजेनराजितम् ॥  
लोहितार्द्रपताकंतुअंत्रमालाविभूषितम् ६० अष्टचक्रसमायुक्तमास्थायविपुलंरथम् ॥ शूलमुद्वरधारिण्याशैलपादपहस्तया ६१ रक्षासांघोररूपाणामशौहि  
ण्यासमावृतः ॥ तमुद्यतमहाचापंनिशम्यव्यथितानृपाः ६२ युगांतकालसमयेदंडहस्तमिवांतकम् ॥ ततस्तंगिरिशृंगाभंभीमरूपंभयावहम् ६३ दंष्ट्राकरा  
लोग्रमुखंशंकुकर्णमहाहनुम् ॥ ऊर्ध्वकेशंविहृषाक्षंदीप्तास्यंनिम्रितोदरम् ६४ महाश्वभ्रगलद्वारंकिरीटच्छत्रमूर्धजम् ॥ त्रासनंसर्वभूतानांव्यात्ताननामिवांत  
कम् ६५ वीक्ष्यदीप्तमिवायांतंरिपुर्विक्षोभकारिणम् ॥ तमुद्यतमहाचापंराक्षसेद्रंघटोत्कचम् ६६ भयार्दिताप्रचुक्षोभपुत्रस्यतववाहिनी ॥ वायुनाक्षोभिता  
वर्तांगेवोर्ध्वतरंगिणी ६७ घटोत्कचप्रयुक्तेनसिंहनादेनभीषिताः ॥ प्रसुखुदुर्गजामूर्धंविष्यथुश्चनराभृशम् ६८ ततोऽश्मवृष्टिरत्यर्थमासीत्तत्रसमंततः ॥  
संध्याकालाधिकबलैःप्रयुक्तराक्षसैःक्षितौ ६९ आयसानिचचक्राणिभुशुंडचःप्रासतोमराः ॥ पतंत्यविस्ताःशूलाःशतद्वयपट्टिशास्तथा ७० तदुग्रम  
तिरौद्रंचदृष्ट्वायुद्धंनराधिपाः ॥ तनयास्तवकर्णश्चव्यथिताःप्राद्रवन्दिशः ७१ तत्रैकोऽस्त्रबलश्लाघीद्रौणिर्मान्नीनविष्यथे ॥ व्यधमच्चशरैर्मायांवटोत्कच  
विनिर्मिताम् ७२ विहतायांतुमायायाममर्षीसघटोत्कचः ॥ विससर्जशरान्घोरांस्तेऽश्वत्थामानमाविशन् ७३ भुजंगाहववेगेनवल्मीकिंक्रोधमूर्छिताः ॥  
तेशरारुधिराक्तांगाभिच्चाशारद्वतीसुतम् ७४

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४

७९ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ गच्छवत्सेतिपुत्रेणेतिचभीमसेनसंबंधात् ९३ । ९४ आत्मानमपिहम्या

विविशुर्धरणीशीघ्राकम्पुखाःशिलाशिताः ॥ अश्वत्थामातुसंकुदोलघुहस्तःप्रतापवान् ७५ घटोत्कचमभिकुद्विभेददशभिःशरैः ॥ घटोत्कचोऽतिविद्वस्तु  
द्रोणपुत्रेणमर्मसु ७६ चक्रंशतसहस्रारमगृह्णाद्यथितोभृशम् ॥ क्षुरांतंवालसूर्याभिमणिवज्रविभूषितम् ७७ अश्वत्थामिसचिक्षेपमैमसेनिर्जिघांसया ॥ वेगेन  
महतागच्छद्विक्षिप्तंद्रौणिनाशरैः ७८ अभाग्यस्येवसंकल्पस्तन्मोघमपतहुवि ॥ घटोत्कचस्ततस्तूर्णदृष्ट्वाचक्रंनिपातितम् ७९ द्रौणिप्राच्छादयद्वाणैःस्व  
भानुरिवभास्करम् ॥ घटोत्कचसुतःश्रीमानभिन्नाजनचयोपमः ८० रुरोधद्रौणिमायांतंप्रभंजनमिवाद्दिवा ॥ पौत्रेणभीमसेनस्यशरैरंजनपर्वणा ८१ बभौ  
मेघेनधाराभिर्गिरिर्भेरुरिवावृतः ॥ अश्वत्थामात्वसंभ्रांतोरुद्रोपेद्रैद्रविक्रमः ८२ ध्वजमेकेनबाणेनचिच्छेदांजनपर्वणः ॥ द्वाभ्यांतुरथयंतारौत्रिभिश्चास्यत्रि  
णुकम् ८३ धनुरेकेनचिच्छेदचतुर्भिश्चतुरोहयान् ॥ विरथस्योद्यतंहस्ताद्वेमर्बिदुभिराचितम् ८४ विशिखेनसुतीक्ष्णेनखड्गमस्यद्विधाऽकरोत् ॥ गदाहेमां  
गदांराजंस्तूर्णहैडिंबिसूनुना ८५ आभ्योत्क्षिप्ताशरैःसाऽपिद्रौणिनाऽभ्याहताऽपतत् ॥ ततोऽतरिक्षमुन्मुत्यकालमेघइवान्नदन् ८६ ववर्षांजनपर्वसद्भुमवर्षेन  
भस्तलात् ॥ ततोमायाधरंद्रौणिर्घटोत्कचसुतांदिवि ८७ मार्गैरभिविव्याधघनंसूर्यइवांशुभिः ॥ सोऽवतीर्यपुरस्तस्थौरथेहेमविभूषिते ८८ महीगतइवात्यु  
ग्रःश्रीमानंजनपर्वतः ॥ तमयस्मयवर्माणंद्रौणिर्भीमात्मजात्मजम् ८९ जघानांजनपर्वणंमहेश्वरइवांधकम् ॥ अथदृष्ट्वाहतंपुत्रमश्वत्थामामहाबलम् ९० द्रौ  
णेःसकाशमभ्येत्यरोषात्प्रज्वलितांगदः ॥ प्राहवाक्यमसंभ्रांतोवीरंशारद्वतीसुतम् ९१ दहतंपांडवानीकंवनमग्निमिवोच्छ्रितम् ॥ घटोत्कचउवाच ॥ तिष्ठति  
ष्ठनमेजीवन्द्रोणपुत्रगमिष्यसि ९२ त्वामद्यनिहनिष्यामिकौचमाग्निसुतोयथा ॥ अश्वत्थामोवाच ॥ गच्छवत्ससहान्यैस्त्वंयुध्यस्वामरविक्रम ९३ नहिपुत्रेणहै  
डिंबेपितान्याय्यःप्रवाधितुम् ॥ कामंखलुनरोषोमेहैडिंबेविद्यतेत्वयि ९४ किंतुरोषान्वितोजंतुर्हन्यादात्मानमप्युत ॥ संजयउवाच ॥ श्रुत्वैतत्क्रोधताम्राक्षः  
पुत्रशोकसमन्वितः ९५ अश्वत्थामानमायस्तोभैमसैनिरभाषत ॥ किमहंकातरोद्रौणेपृथग्जनइवाहवे ९६ यन्मांभीषयसेवाग्भिरसेदतद्वचस्तव ॥ भीमात्व  
लुसमुत्पन्नःकुरूणाधिपुलेकुले ९७ पांडवानामहंपुत्रःसमरेष्वनिवर्तिनाम् ॥ रक्षसामधिराजोऽहंदशग्रीवसमोबले ९८ तिष्ठतिष्ठनमेजीवन्द्रोणपुत्रगमिष्यसि ॥  
युद्धश्रद्धामहंतेऽद्यविनेष्यामिरणाजिरे ९९ इत्युक्त्वाक्रोधताम्राक्षोराक्षसःसुमहाबलः ॥ द्रौणिमभ्यद्रवकुद्वोगर्जेद्रभिवकेसरी १०० रथाक्षमात्रैरिषुभिरभ्यव  
र्षद्वटोत्कचः ॥ रथिनामृषभंद्रौणिधाराभिरिवतोयदः १ शरवृष्टिशरैर्द्रौणिरप्राप्तातांव्यशातयत् ॥ ततोऽतरिक्षेबाणानांसंग्रामोऽन्यइवाभवत् १०२

तिक्मुपुत्रमतोजीवनार्थीत्वंनिवर्तस्वेतिभावः ९९ आयस्तःकोपितः ९९ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । १०२



३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०  
 अथास्त्रसंमर्दकृतैर्विस्फुल्लिगैस्तदावभौ ॥ विभावरीमुखेव्योमस्वद्योतैरिवाचित्रितम् १०३ निशाम्यनिहतामायां द्रौणिनारणमानिना ॥ घटोत्कचस्ततोमायांसस  
 जीतहितः पुनः ४ सोऽभवद्विरिरत्युच्चः शिखरैस्तुरुसंकटैः ॥ शूलप्रासासिमुसलजलप्रस्रवणोमहान् ५ तमंजनगिरिप्रख्यं द्रौणिर्द्वामहीधरम् ॥ प्रपतद्विश्व  
 दुभिः शस्त्रसंघैर्न विव्यथे ६ ततो हसन्निव द्रौणिर्वज्रमस्त्रमुदैरयत् ॥ सतेनास्त्रेण शैलेन्द्रः क्षिप्तः क्षिप्रं व्यनश्यत् ७ ततः सतोयदो भूत्वानीलः सेंद्रायुधोदिवि ॥ अ  
 श्मदृष्टिभिरत्युग्रो द्रौणिमाच्छादयद्रणे ८ अथ संघायवायव्यमस्त्रमस्त्रविदावरः ॥ व्यधमद्रोणतनवोनीलमेघं समुत्थितम् ९ समार्गणगणैर्द्रौणिर्दिशः प्रच्छाद्य  
 सर्वशः ॥ शतरथसहस्राणां जघान द्विपदावरः ११० सहृद्वापुनरायांतरथनायतकार्मुकम् ॥ घटोत्कचमसंभ्रांतराक्षसैर्वहुभिर्वृतम् ११ सिंहशार्ङ्गलसदृशैर्मताद्वि  
 रदविक्रमैः ॥ गजस्थैश्चरथस्थैश्चवाजिपृष्ठगतैरपि १२ विकृतास्थिशिरोग्रीवैर्हिडिबानुचरैः सह ॥ पौलस्त्यैर्यातुधानैश्चतामसैश्चैर्द्रविक्रमैः १३ नानाशस्त्रवरै  
 र्वीरैर्नानाकवचभूषणैः ॥ महावलैर्भीमरवैः संरंभोद्धतलोचनैः १४ उपास्थितैस्ततोयुद्धेराक्षसैर्युद्धदुर्मदैः ॥ विषण्णमभिसंप्रेक्ष्य पुत्रं ते द्रौणिरब्रवीत् १५ तिष्ठदुर्यो  
 धनाद्यत्वं न कार्यः संभ्रमस्त्वया ॥ सहैभिर्भ्रातृभिर्वीरैः पार्थिवैश्चैर्द्रविक्रमैः १६ निहनिष्याम्यभिन्नास्तेन तवास्ति पराजयः ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि पर्याश्वसयवा  
 हिनीम् १७ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ न त्वेतदहुतं मन्येयते महदिदं मनः ॥ अस्मासु च पराभक्तिस्तव गौतमि नंदन १८ ॥ संजय उवाच ॥ अश्वत्थामानमुक्त्वैव  
 ततः सौबलमब्रवीत् ॥ वृतरथसहस्रेण हयानारणशोभिनाम् १९ षष्ठ्यारथसहस्रैश्च प्रयाहित्वं धनं जयम् ॥ कर्णश्च वृषसेनश्च कृपोनीलस्तथैव च १२० उदी  
 च्याः कृतवर्मा च पुरुमित्रः सुतापनः ॥ दुःशासनो निकुंभश्च कुंडभेदी पराक्रमः २१ पुरंजयो हठरथः पताकी हेमकंपनः ॥ शल्यारुर्णाद्रसेनाश्च संजयो विजयोजयः  
 २२ कमलाक्षः परक्राथी जयवर्मा सुदर्शनः ॥ एते त्वामनुयास्यंति पत्नीनाम युतानि षट् २३ जहिभीमं यमौ चोभौ धर्मराजं च मातुल ॥ असुरानिव देवैर्द्रौजयाशामे  
 त्वयि स्थिता २४ दारितान् द्रौणिना बाणैर्भृशं विक्षतविग्रहान् ॥ जहिमातुलकौ ते यानसुरानिव पावकिः २५ एवमुक्तो ययौ शीघ्रं पुत्रेण तव सौबलः ॥ पिप्रीषुस्ते सु  
 तानराजन्दिधक्षुश्चैव पांडवान् २६ अथ प्रवृत्ते युद्धं द्रौणिराक्षसयोर्मृगे ॥ विभावरी सुतमुलं शक्रप्रह्लादयोरिव २७ ततो घटोत्कचो बाणैर्दिशभिर्गौतमी सुतम् ॥  
 जघानोरसि संकुद्धो विषाग्निप्रतिमैर्दृढैः २८ स तैरभ्याहतो गाढं शैर्भीम सुतेरितैः ॥ चचाल रथमध्यस्थो वातोद्धत इव द्रुमः २९ भूयश्चांजलिकेनाथ मार्गणेन महा  
 प्रभम् ॥ द्रौणिहस्तस्थितं चापं चिच्छेदाशु घटोत्कचः १३० ततोऽन्यद्रौणिरादाय धनुर्भारं सहं महत् ॥ ववर्ष विशिखां स्तीक्ष्णान्वारिधारा इवांबुदः ३१ ततः शा  
 रद्वती पुत्रः प्रेषयामास भारत ॥ सुवर्णपुंखान्छत्रान्खचरान्खचरं प्रति ३२ तद्वाणैरर्दितं यूथं रक्षसां पीनवक्षसाम् ॥ सिंहैरिव बभौ मतंगजानामाकुलं कुलम् १३३  
 ३१ शारद्वती कपी खचरान्वाणान् खचरं राक्षसं ३२ ॥ १३३

१३४ । १३५ वसुल्लवणः अग्निः प्रलयकालिकः १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९  
 विधम्यराक्षसान् बाणैः साश्वसूतरथद्विपान् ॥ ददाहभगवान्बद्धिर्भूतानीव युगक्षये १३४ सदग्ध्वाऽक्षौहिणीं बाणैर्नैर्ऋतोरुरुचेनृप ॥ पुरेव त्रिपुरं दग्ध्वादिविदेवो महे  
 श्वरः ३५ युगांते सर्वभूतानि दग्ध्वेव वसुल्लवणः ॥ रराज जयतां श्रेष्ठो द्रोण पुत्रस्तवाहितान् ३६ ततो घटोत्कचः कुद्धो रक्षसां भीमकर्मणाम् ॥ द्रौणिहतो ते मह  
 ती चोदयामास तां च मूम् ३७ घटोत्कचस्य तामाज्ञां प्रतिष्ठत्याथ राक्षसाः ॥ दंष्ट्रो ज्ज्वलामहावक्राघोररूपाभयानकाः ३८ व्याताननाघोरजिह्वाः क्रोधताम्रेक्षणा  
 भृशम् ॥ सिंहनादेन महतानादयंतो वसुंधराम् ३९ हंतुमभ्यद्रवन् द्रौणिनानां प्रहरणा युधाः ॥ शक्तीः शतग्रीः परिधानशनीः शूलपाट्टिशान् १४० खड्गान्गदा  
 भिदिपालान्मुसलानि परश्वधान् ॥ प्रासानसींस्तोमरांश्च कणपान्कंपनाञ्छितान् ४१ स्थूलान्भुशुंडश्च श्मगदास्थूणान्काष्णायसांस्तथा ॥ मुद्गरांश्च महाघो  
 रान्समरेशञ्जुदारणान् ४२ द्रौणिमूर्धन्यसंज्ञस्ताराक्षसाभीमविक्रमाः ॥ चिक्षिपुः क्रोधताम्राक्षाः शतशोऽथ सहस्रशः ४३ तच्छस्त्रवर्षं सुमहद्रोण पुत्रस्य मूर्धनि ॥  
 पतमानं समीक्ष्याथ योधास्ते व्यथिताऽभवन् ४४ द्रोण पुत्रस्तु विक्रांतस्तद्वर्षघोरमुच्छ्रितम् ॥ शरैर्विध्वंसयामास वज्रकल्पैः शिलाशितैः ४५ ततोऽन्यैर्विशिखै  
 र्स्तूर्णैस्वर्णपुंखैर्महामनाः ॥ निजघ्नेराक्षसान् द्रौणिर्दिव्यास्त्रप्रतिमंत्रितैः ४६ तद्वाणैरर्दितं यूथं रक्षसां पीनवक्षसाम् ॥ सिंहैरिव बभौ मतंगजानामाकुलं कुलम् ॥  
 ४७ ते राक्षसाः सुसंकुद्धा द्रोण पुत्रेण ताडिताः ॥ कुद्धाः संप्राद्रवन् द्रौणिं जिघांसंतो महाबलाः ४८ तत्राहुतमिमं द्रौणिर्दिशयामास विक्रमम् ॥ अशक्यं कर्तुमन्येन  
 सर्वभूतेषु भारत ४९ यदेको राक्षसी सेनां क्षणाद्रौणिर्भहास्त्रवित् ॥ ददाहज्वलितैर्वाणैराक्षसैर्द्रस्य पश्यतः १५० सहत्वा राक्षसानीं करराज द्रौणिराहवे ॥ युगांते  
 सर्वभूतानि संवर्तक इवानलः ५१ तदहंत मनीकानि शरैराशीविषोपमैः ॥ तेषुराजसहस्रेषु पांडवेषु भारत ५२ नैनं निरीक्षितुं कश्चिदशक्रो द्रौणिमाहवे ॥ ऋते  
 घटोत्कचाद्वीराद्राक्षसैर्द्रान्महाबलात् ५३ स पुनर्भरत श्रेष्ठकोधादुद्धातलोचनः ॥ तलंतलेन सहत्यसंदश्य दशनच्छदम् ५४ स्वं मृतमब्रवीत् कुद्धो द्रोण पुत्राय  
 मां वह ॥ स ययौ घोररूपेण सुपताकेन भास्वता ५५ द्वैरथं द्रोण पुत्रेण पुनरप्यरिसूदनः ॥ स विनयमहानादं सिंहवद्वीमविक्रमः ५६ चिक्षेपा विध्यसंग्रामे द्रोण पुत्रा  
 यराक्षसः ॥ अष्टघंटां महाघोरामशनिं देवनिर्मिताम् ५७ तामवभुज्य जग्राह द्रौणिर्न्यस्य रथे धनुः ॥ चिक्षेप चैनां तस्यैव स्यंदनात् सोऽवपुष्टुवे ५८ साश्वमृतध्व  
 जं यानं भस्मकृत्वामहाप्रभा ॥ विवेश वसुधां भित्त्वा साऽऽनिर्भृशदारुणा ५९ द्रौणेस्तत्कर्म दृष्ट्वा तु सर्वभूतान्यपूजयन् ॥ यदवभुज्य जग्राह घोरां शंकरनिर्मिताम्  
 १६० घृष्टयुग्मरथं गत्वामैमसेनिस्ततो नृप ॥ धनुर्घोरं समादाय महदिद्रायुधोपमम् ॥ मुमोच निशितान्वाणान् पुनर्द्रौणिर्भहोरसि ६१ घृष्टयुग्मस्त्वसंभ्रांतो मुमोचा  
 शीविषोपमान् ॥ सुवर्णपुंखान्विशिखान् द्रोण पुत्रस्य वक्षसि ६२ ततो मुमोच नाराचान् द्रौणिस्तांश्च सहस्रशः ॥ तावप्यग्निशिखप्रख्यैर्जघ्नतुस्तस्य मार्गणान् १६३  
 १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३



१६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० ॥ इतिद्रोण  
अतितीव्रमहद्युद्धंतयोः पुरुषसिंहयो ॥ योधानांप्रीतिजननंद्रौणेश्वभरतर्षभ १६४ ततोऽथसहस्रेणाद्विरदानांशतैस्त्रिभिः ॥ पङ्क्तिर्वाजिसहस्रैश्चभीमस्तदेशमाग  
मत् ६५ ततोभीमात्मजंरक्षोघृष्टद्युम्नंचसानुगम् ॥ अयोधयतधर्मात्माद्रौणिरक्षिष्टविक्रमः ६६ तत्राहुततमंद्रौणिर्दर्शयामासविक्रमम् ॥ अशक्यंकर्तुमन्ये  
नसर्वभूतेषुभारत ६७ निमेषांतरमात्रेणसाश्वसूतरथद्रिपाम् ॥ अक्षौहिणीराक्षसानांशितैर्वाणैरशातयत् ६८ मिषतोभीमसेनस्यहैडिंबेःपार्षतस्यच ॥ यम  
योधर्मपुत्रस्यविजयस्याच्युतस्यच ६९ प्रगाढमंजोगतिभिर्नाराचैरभिताडिताः ॥ निपेतुर्द्विरदाभूमौसङ्गाड्यपर्वताः १७० निरुतैर्हस्तिहस्तैश्चविचल  
द्विरितस्ततः ॥ रराजवसुधाकीर्णाविसर्पद्विरिवोरगैः ७१ क्षितैःकांचनदंडैश्चनृपच्छत्रैःक्षितिर्वभौ ॥ द्यौरिवोदितचंद्राकाराग्रहाकीर्णायुगक्षये ७२ प्रवृद्धध्व  
जमंडूकांभेरीविस्तीर्णकच्छपाम् ॥ छत्रहंसावलीजुष्टांफेनचामस्मालिनीम् ७३ कंकणमहाग्राहानैकायुधझषाकुलाम् ॥ विस्तीर्णजपापाणांहताश्वमकरा  
कुलाम् ७४ रथक्षिप्तमहावप्रापताकारुचिरद्रुमाम् ॥ शरमीनामहारौद्रांप्रासशक्तयष्टेडुडुभाम् ७५ मज्जामांसमहापंकांकबंधावर्जितोडुपाम् ॥ केशशैवलक  
ल्मापांभीरूणांकश्मलावहाम् ७६ नागैर्द्रहययोधानांशरीरव्ययसंभवाम् ॥ शोणितौघमहाघोरांद्रौणिःप्रावर्तयन्नदीम् ७७ योधार्तरवनिर्घोषाक्षतजोर्मिसमाकु  
लाम् ॥ श्वापदातिमहाघोरायमराष्ट्रमहोदधिम ७८ निहत्यराक्षसान्बाणैर्द्रौणिर्हैडिंबिमादयत् ॥ पुनरप्यतिसंकुद्धःसवृकोदरपार्षतान् ७९ सनाराचगणैःपा  
थान्द्रौणिर्विद्धामहाबलः ॥ जघानसुरथंनामद्रुपदस्यसुतंविभुः १८० पुनःशत्रुंजयंनामद्रुपदस्यात्मजंरणे ॥ बलानीकंजयानीकंजयाश्वंचाभिजघ्निवान् ८१  
श्रुताह्वयंचराजानंद्रौणिर्निन्येयमक्षयम् ॥ त्रिभिश्चान्यैःशरैस्तीक्ष्णैःसुपुंखैर्हैममालिनम् ८२ जघानसपृषधंचंद्रसेनंचमारिष ॥ कुंतिभोजसुतांश्चासौद  
शभिर्दशजघ्निवान् ८३ अश्वत्थामासुसंकुद्धःसंधायोग्रमजिह्वगम् ॥ मुमोचाकर्णपूर्णंनधनुषाशरमुत्तमम् ८४ यमदंडोपमंघोरमुद्दिश्याशुवटोत्कचम् ॥ सभि  
त्वाहृदयंतस्यराक्षसस्यमहाशरः ८५ विवेशवसुधांशीघ्रंसुखःपृथिवीपते ॥ तंहतंपतितंज्ञात्वाघृष्टद्युम्नोमहारथः ८६ द्रौणेःमकाशाद्राजेंद्रव्यपनिन्येरथोत्त  
मम् ॥ ततःपराङ्मुखनृपसैन्यंयौधिष्ठिरंनृप ८७ पराजित्यरणेवीरोद्रोणपुत्रोननादह ॥ पूजितःसर्वभूतेषुतवपुत्रैश्चभारत ८८ अथशरशतभिन्नकृतदेहैर्हतप  
तितैःक्षणदाचरैःसमंतात् ॥ निधनमुपगतैर्महीरुताऽभूद्विरिशिखरैरिवदुर्गमाऽतिरौद्रा ८९ तंसिद्धमंधर्वपिशाचसंधानागाःसुपर्णाःपितरोवयांसि ॥ रक्षोगणा  
भूतगणाश्चद्रौणिमपूजयन्नप्सरसःसुराश्च १९० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेषट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥  
संजयउवाच॥द्रुपदस्यात्मजान्दृष्ट्वाकुंतिभोजसुतांस्तथा ॥ द्रोणपुत्रेणनिहतान्राक्षसांश्चसहस्रशः १ पर्वणिटीकायाषट्पंचारादधिकशततमोऽध्यायः ॥१५६॥ द्रुपदस्येति१

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

युधिष्ठिरोभीमसेनोघृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ युयुधानश्चसंयत्तायुद्धयैवमनोदधुः २ सोमदत्तःपुनःक्रुद्धोदृष्ट्वासात्यकिमाहवे ॥ महताशरवर्षेणच्छादयामासभारत  
३ ततःसमभवद्युद्धमतीवभयवर्धनम् ॥ त्वदीयानांपरेषांचघोरंविजयकाक्षिणाम् ४ तंदृष्ट्वासमुपायांतंरुक्मपुंखैःशिलाशितैः ॥ दशभिःसात्वतस्यार्थेभीमोवि  
व्याधसायकैः ५ सोमदत्तोऽपितंवीरंशतेनप्रत्यविध्यत् ॥ सात्वतस्त्वभिसंकुद्धःपुत्राधिभिरभिभुतम् ६ वृद्धंवृद्धगुणैर्युक्तंययातिमिवनाहुषम् ॥ विव्याधदश  
भिस्तीक्ष्णैःशरैर्वज्रनिपातनैः ७ शक्त्याचैनंविनिर्मियपुनर्विव्याधसप्तभिः ॥ ततस्तुसात्येकरथेभीमसेनोनवदृढम् ८ मुमोचपरिघंघोरंसोमदत्तस्यमूर्धनि ॥  
सात्वतोऽप्यग्निसंकाशंमुमोचशरमुत्तमम् ९ सोमदत्तोरसिंकुद्धःसुपत्रंनिशितंयुधि ॥ युगपत्पेततुर्वीरघोरौपरिधमार्गणौ १० शरीरेसोमदत्तस्यसपपातमहार  
थः ॥ व्यामोहितेतुतनयेबाह्लीकस्तमुपाद्रवत् ११ विसृजच्छरवर्षाणिकालवर्षीवतोयदः ॥ भीमोऽथसात्वतस्यार्थेबाह्लीकेनवभिःशरैः १२ प्रपीडयन्महात्मा  
नंविव्याधरणमूर्धनि ॥ प्रातिपेयस्तुसंकुद्धःशक्तिंभीमस्यवक्षसि १३ निचखानमहाबाहुःपुरंदरइवाशनिम् ॥ सतथाऽभिहतोभीमश्चकंपेचमुमोहच १४ प्राप्य  
चेतश्चबलवान्गदामस्मैससर्जह ॥ सापांडवेनप्रहिताबाह्लीकस्यशिरोऽहरत् १५ सपपातहतःपृथ्व्यांवज्राहतइवाद्विराट् ॥ तस्मिन्विनिहतोवीरेबाह्लीकेपुरुष  
र्षभ १६ पुत्रास्तेऽभ्यर्दयन्भीमंदशदाशरथेःसमाः ॥ नागदत्तोदृढरथोमहाबाहुरयोभुजः १७ दृढःसुहस्तोविरजाःप्रमाथ्युग्रोऽनुयाय्यपि ॥ तान्दृष्ट्वाचुकुवे  
भीमोजगृहेभारसाधनान् १८ एकमेकंसमुद्दिश्यपातयामासमर्मसु ॥ तेविद्धाव्यसवःपेतुःस्यंदनेभ्योहतौजसः १९ चंडवातप्रभग्रास्तुपर्वताग्रान्महीरुहाः ॥ ना  
राचैर्दशभिर्भीमस्तात्रिहत्यतवात्मजान् २० कर्णस्यदयितंपुत्रंनृपसेनमवाकिरत् ॥ ततोवृकरथोनामभ्राताकर्णस्यविश्रुतः २१ जघानभीमंनाराचैस्तमप्यभ्य  
द्रवदली ॥ ततःसप्तरथान्वीरःस्यालानांतवभारत २२ निहत्यभीमोनाराचैःशतचंद्रमपोथयत् ॥ अमर्षयंतोनिहतंशतचंद्रमहारथम् २३ शकुनेर्भ्रातरोवी  
रागवाक्षःशरभोविभुः ॥ सुभगोभानुदत्तश्चशूराःपंचमहारथाः २४ अभिद्वत्यशरस्तीक्ष्णैर्भीमसेनमताडयन् ॥ सताड्यमानोनाराचैर्वृष्टिवेगैरिवाचलः २५  
जघानपंचभिर्बाणैःपंचैवातिरथान्वली ॥ तान्दृष्ट्वा निहतान्वीरान्विचेर्लुपसतमाः २६ ततोयुधिष्ठिरःक्रुद्धस्तवानीकमशातयत् ॥ मिषतःकुंभयोनेस्तुपु  
त्राणांतवचानच २७ अंबष्ठान्मालवाञ्छूरांस्त्रिगर्तान्सशिबीनपि ॥ प्राहिणोन्मृत्युलोकायक्रुद्धोयुद्धेयुधिष्ठिरः २८ अभीषाहाञ्छूरसेनान्बाह्लीकान्सवसाति  
कान् ॥ निरुत्यपृथिवीराजाचक्रेशोणितकर्दमाम् २९ यौधेयान्मालवान्मद्राजान्मद्राणांगणान्युधि ॥ प्राहिणोन्मृत्युलोकायशूरान्बाणैर्युधिष्ठिरः ३०



शिक्षततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥

॥ ५ ॥

॥ उदीर्यमाणंतद्वृद्धेति तथापरुषितंहृष्टंतिच स्पष्टार्थाविध्यायौ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30

तस्मिन्हतेमहेष्वासेभ्रातरस्तस्यमानद ॥ तववश्याभविष्यतिवनंयास्यंतिवापुनः ९ मयिजीवतिकौरव्यविषादंमाकृथाःकचित् ॥ अहंजेप्यामिसमरेसहिता  
न्सर्वपांडवान् १० पंचालान्केकयांश्चैववृष्णींश्चापिसमागतान् ॥ बाणौघैःशकलीकृत्यतवदास्यामिमेदिनीम् ११ ॥ संजयउवाच ॥ एवंब्रुवाणंकर्णतुल्यःशा  
रद्वतोऽब्रवीत् ॥ समयन्निवमहाबाहुःभूतपुत्रमिदंवचः १२ शोभनंशोभनंकर्णसनाथःकुरुपुंगवः ॥ त्वयानाथेनराधेयवचसायदिसिध्यति १३ बहुशःकथंसेरु  
र्णकौरवस्यसमीपतः ॥ नतुतेविक्रमःकश्चिदृश्यतेफलमेववा १४ समागमःपांडुसुतैर्दृष्टस्तेबहुशोयुधि ॥ सर्वत्रनिर्जितश्चासिपांडवैःसूतनंदन १५ हियमाणेत  
दाकर्णगंधर्वैर्घृतराष्ट्रजे ॥ तदाऽयुध्यंतसैन्यानिस्त्वमेकोऽग्रेऽपलायिथाः १६ विराटनगरेचापिसमेताःसर्वकौरवाः ॥ पार्थेनानिर्जितायुद्धेत्वंचकर्णसहानुजः १७  
एकस्याप्यसमर्थस्त्वंफाल्गुनस्यरणाजिरे ॥ कथमुत्सहसेजेतुंसकृष्णान्सर्वपांडवान् १८ अश्रुवन्कर्णयुध्वस्वकथंसेबहुसूतज ॥ अनुक्ताविक्रमेद्यस्तुतद्वैसत्पुरुष  
व्रतम् १९ गर्जित्वासूतपुत्रत्वंशारदाभ्रमिवाफलम् ॥ निष्फलोदृश्यसेकर्णतच्चराजानबुध्यते २० तावद्गर्जस्वराधेययावत्पार्थनपश्यसि ॥ आरात्पार्थहितेदृ  
ष्ट्वादुर्लभंगर्जितंपुनः २१ क्षमनासाद्यतान्बाणान्फाल्गुनस्यविगर्जसि ॥ पार्थसायकविद्धस्यदुर्लभंगर्जितंतव २२ बाहुभिःक्षत्रियाःशूरावाग्भिःशूरादिजात  
यः ॥ धनुषाफाल्गुनःशूरःकर्णःशूरोमनोरथैः २३ तोषितोयेनरुद्रोऽपेकःपार्थंप्रतिधातयेत् ॥ एवंसरुषितस्तेनतदाशारद्वतेनह २४ कर्णःप्रहरतांश्रेष्ठःरुपं  
वाक्यमथाब्रवीत् ॥ शूरागर्जतिसततंप्रावृषीवबलाहकाः २५ फलंचाशुप्रयच्छंतिबीजमुत्तमृताविव ॥ दोषमत्रनपश्यामिशूराणारणमूर्धनि २६ ततद्विकथ  
मानानांभारंचोद्वहतांमृधे ॥ यंभारंपुरुषोवोढुंमनसाहिव्यवस्यति २७ दैवमस्यध्रुवंतत्रसाहाय्यायोपपद्यते ॥ व्यवसायद्वितीयोऽहंमनसाभारमुद्वहन् २८ ह  
त्वापांडुसुतानाजौसकृष्णान्सहसात्वतान् ॥ गर्जामियद्यहंविप्रतवर्कितत्रनश्याति २९ वृथाशूरानगर्जतिशारदाइवतोयदाः ॥ सामर्थ्यमात्मनोज्ञात्वाततोगर्जतिपं  
डिताः ३० सोऽहमद्यरणेयत्तौसहितौकृष्णपांडवौ ॥ उत्सहेमनसाजेतुंततोगर्जाभिगौतम ३१ पश्यत्वंगर्जितस्यास्यफलंमेविप्रसानुगान् ॥ हत्वापांडुसुताना  
जौसहकृष्णान्ससात्वतान् ३२ दुर्योधनायदास्यामिपृथिवींहितकंटकाम् ॥ रुपउवाच ॥ मनोरथप्रलापामेनग्राह्यास्तवसूतज ३३ सदाऽक्षिपसिवैकृष्णौधर्म  
राजंचपांडवम् ॥ ध्रुवस्तत्रजयःकर्णयत्रयुद्धविशारदौ ३४ देवगंधर्वयक्षाणामनुष्योरगरक्षसाम् ॥ दंशितानामपिरणेअजेयौकृष्णपांडवौ ३५ ब्रह्मण्यभस्य  
वाग्दांतोगुरुदैवतपूजकः ॥ नित्यंधर्मरतश्चैवकृतास्त्रश्चविशेषतः ३६ घृतिमांश्चकृतज्ञश्चधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातरश्चास्यबालिनःसर्वास्त्रेपुरुतश्रमाः ३७



द्रोण. ७  
अ०  
॥१५८॥

म.मा.टी.  
॥१३०॥

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

गुरुवृत्तिरताः प्राज्ञाधर्मनित्यायशस्विनः ॥ संबन्धिनश्चेद्रवीर्याः स्वनुरक्ताः प्रहारिणः ३८ धृष्टद्युम्नः शिखंडी च दौर्मुखिर्जनमेजयः ॥ चंद्रसेनोरुद्रसेनो कीर्तिधर्मा  
ध्रुवोऽधरः ३९ वसुचंद्रो दामचंद्रः सिंहचंद्रः सुतेजनः ॥ दुपदस्य तथा पुत्रा दुपदश्च महास्रवित् ४० येषामर्थयसंयतो मत्स्यराजः सहानुजः ॥ शतानीकः मूर्यद  
त्तः श्रुतानीकः श्रुतध्वजः ४१ बलानीको जयानीको जयाश्वोरथवाहनः ॥ चंद्रोदयः समरथो विराट् भ्रातरः शुभः ४२ यमौ च द्रौपदेयाश्च राक्षसश्च वटोत्कचः ॥ ये  
षामर्थययुध्यन्ते ते पांविद्यते क्षयः ४३ एते चान्ये च बहवो गुणाः पांडुसुतस्य वै ॥ कामं खलु जगत्सर्वं स देवा सुरमानुषम् ४४ सयक्षराक्षसगणं सभूतभुजगद्विपम् ॥  
निःशेषमस्त्रवीर्येण कुर्वते भीमफाल्गुनौ ४५ युधिष्ठिरश्च पृथिवीं निर्दहेद्द्वोरचक्षुषा ॥ अप्रमेयबलः शौरिर्येषामर्थे च दंशितः ४६ कथं तान्संयुगे कर्णजेतुमुत्सहसे  
परान् ॥ महानपनयस्त्वेपनि त्वंहितवसूतज ४७ यस्त्वमुत्सहसे यो दुंसमरे शौरिणा सह ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तस्तुराधेयः प्रहसन् भरतर्षभ ४८ अब्रवीच्च तदा  
कर्णो गुरुं शारद्वतं कृपम् ॥ सत्यमुक्तं त्वया ब्रह्मन् पांडवान् प्रातिपद्य च ४९ एते चान्ये च बहवो गुणाः पांडुसुतेषु वै ॥ अजय्याश्चरणे पार्था देवैरपि सवासवैः ५० स  
दैत्ययक्षगंधर्वैः पिशाचोरगराक्षसैः ॥ तथापि पार्थान् जेष्यामि शक्त्या वासवदत्तया ५१ मम ह्यमोघाद ते वंशक्तिः शक्रेण वै द्विज ॥ एतयानि हनिष्यामि सव्यसाचिन  
माहवे ५२ हते तु पांडवे कृष्णे भ्रातरश्चास्य सोदराः ॥ अनर्जुनान् शक्ष्यंते महीं भोक्तुं कथंचन ५३ तेषु नष्टेषु सर्वेषु पृथिवीयं स सागरा ॥ अमृतात्कौरवैर्द्रस्यवशे  
स्थास्यति गौतम ५४ सुनीतैरिह सर्वार्थाः सिध्यन्ते नात्र संशयः ॥ एतमर्थमहं ज्ञात्वा ततो गजामि गौतम ५५ त्वं तु विप्रश्च वृद्धश्च अशक्तश्चापि संयुगे ॥ कृतस्नेहश्च  
पार्थेषु मोहान् मामवमन्यसे ५६ यद्येवं वक्ष्यसे भूयो ममाप्रियमिह द्विज ॥ ततस्ते खड्गमुद्यम्य जिह्वा छित्स्यामि दुर्मते ५७ यच्चापि पांडवान् विप्रस्तो तु मिच्छासे सं  
युगे ॥ भीषणं सर्वसैन्यानि कौरवेयाणि दुर्मते ५८ अत्रापि शृणु मे वाक्यं यथा वहुवतो द्विज ॥ दुर्योधनश्च द्रोणश्च शकुनिर्दुर्मुखो जयः ५९ दुःशासनो वृषसेनो मदरा  
जस्त्वमेव च ॥ सोमदत्तश्च भूरिश्च तथा द्रौणिर्विविशतिः ६० तिष्ठेयुर्दंशिता यत्र सर्वे युद्धविशारदाः ॥ जये देतान्नरः को नु शक्य तुल्यबलोऽप्यरिः ६१ शूराश्च हि  
कृतास्त्राश्च बलिनः स्वर्गलिप्सवः ॥ धर्मज्ञा युद्धकुशला हन्युर्युद्धे सुरानपि ६२ एते स्थास्यन्ति संग्रामे पांडवानां वधार्थिनः ॥ जयमाकांक्षमाणा हि कौरवे यस्य दंशि  
ताः ६३ दैवा यत्तमहं मन्ये जयं सुबलिनामपि ॥ यत्र भीष्मो महाबाहुः शेतेशरशताचितः ६४ विकर्णश्चित्रसेनश्च बाह्लीकोऽथ जयद्रथः ॥ भूरिश्च वाजय  
श्चैव जलसंधः सुदक्षिणः ६५ शलश्च रथिनां श्रेष्ठो भगदत्तश्च वीर्यवान् ॥ एते चान्ये च राजानो देवैरपि सुदुर्जयाः ६६ निहताः समरे शूराः पांडवैर्वलवतराः ॥  
किमन्यद्देवसंयोगान् मन्यसे पुरुषाधम ६७

६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७

॥१३०॥

६८ । ६९ । ७० ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां मष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ तथेति १ । २ । ३ कंचिदनुर्धरेण गणयन्नित्यन्वयः ४ । ५ । ६ । ७ । ८

यांश्च तांस्तौ पिसततं दुर्योधनरिपून् द्विज ॥ तेषामपि हताः शूराः शतशोऽथ सहस्रशः ६८ क्षीयन्ते सर्वे सैन्यानि कुरूणां पांडवैः सह ॥ प्रभावं नात्र पश्यामि पांडवा  
नां कथंचन ६९ यस्तान्बलवतो नित्यं मन्यसे त्वं द्विजाधम ॥ यतिष्येऽहं यथा शक्तियो दुंसैः सह संयुगे ॥ दुर्योधनहितार्थाय जयो देवे प्रतिष्ठितः ७० ॥ इति श्रीमहा  
भारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे कृपकर्णवाक्ये अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ७० ॥ संजय उवाच ॥ तथा परुषितं दृष्ट्वा मृतपुत्रे  
ण मातुलम् ॥ खड्गमुद्यम्य वेगेन द्रौणिरभ्यपतदुतम् १ ततः परमसंकुद्धः सिंहो मत्तमिव द्विपम् ॥ प्रेक्षतः कुरुराजस्य द्रौणिः कर्णं समभ्ययात् २ ॥ अश्वत्थामो वाच ॥  
यदर्जुनगुणांस्तथ्यान्कीर्तयानं नराधम ॥ शूरं द्रेषात्सुदुर्बुद्धे त्वं भर्तृस्य सिमा तुलम् ३ विकथ्यमानः शौर्येण सर्वलोकधनुर्धरम् ॥ दर्पोत्सेध गृहीतोऽन्यन कंचिद्वर्णय  
न्मृधे ४ कृते वीर्यं कचास्त्राणियं त्वां निजित्य संयुगे ॥ गांडीवधन्वा हतवान्प्रेक्षतस्ते जयद्रथम् ५ येन साक्षान्महादेवो योषितः समरे पुरा ॥ तमिच्छासि तृथा जेतुं  
सूताधममनोरथैः ६ यंहि कृष्णेन सहितं सर्वशस्त्रभृतां वरम् ॥ जेतुं न शक्ताः सहिताः सेंद्रा अपि सुरासुराः ७ लोकैकवीरमजितमर्जुनं मृतसंयुगे ॥ किंपुनस्त्वं सुदुर्बु  
द्धे सहैभिर्वसुधाधिपैः ८ कर्णपश्य सुदुर्बुद्धेतिष्ठेदानीं नराधम ॥ एष तेऽद्य शिरःकायादुद्धरामि सुदुर्मते ९ ॥ संजय उवाच ॥ तमुद्यतं तु वेगेन राजा दुर्योधनः स्व  
यम् ॥ न्यवारयन् महातेजाः कृपश्च द्विपदां वरः १० ॥ कर्ण उवाच ॥ शूरोऽयं समरश्चाधी दुर्मतिश्च द्विजाधमः ॥ आसादयतु मर्द्रीयं मुं वेमं कुरु सत्तम ११  
॥ अश्वत्थामो वाच ॥ तवैतत्क्षम्यतेऽस्माभिः सूतात्मज सुदुर्मते ॥ दर्पमुत्सिक्तमेतत्ते फाल्गुनो नाशयिष्यति १२ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ अश्वत्थामन्प्रसीदस्व क्षंतु  
महं सिमानद ॥ कोपः खलु न कर्तव्यः मृतपुत्रं कथंचन १३ त्वधिकर्णे कृपे द्रोणे मदराजेऽथ सौबले ॥ महत्कार्यं समासक्तं प्रसीद द्विजसत्तम १४ एते ह्यभिमुखाः सर्वे रा  
घेयेन युयुत्सवः ॥ आयांति पांडवान् ब्रह्मन्नाह्वयंतः समंततः १५ ॥ संजय उवाच ॥ प्रसाद्यमानस्तु ततो राज्ञा द्रौणिर्महामनाः ॥ प्रससाद महाराज क्रोधवेगसम  
न्वितः १६ ततः कृपोऽप्युवाचे दमाचार्यः सुमहामनाः ॥ सौम्यस्वभावा द्रौक्षिप्रमागतमार्दवः १७ ॥ कृप उवाच ॥ तवैतत्क्षम्यतेऽस्माभिः सूतात्मज सुदु  
र्मते ॥ दर्पमुत्सिक्तमेतत्ते फाल्गुनो नाशयिष्यति १८ ॥ संजय उवाच ॥ ततस्ते पांडवाराजन्पंचालाश्च यशस्विनः ॥ आजग्मुः सहिताः कर्णं तर्जयंतः समंततः  
१९ कर्णोऽपि रथिनां श्रेष्ठश्चापमुद्यम्य वीर्यवान् ॥ कौरवाग्र्यैः परिवृतः शक्रो देवगणैश्च २० पर्यतिष्ठत तेजस्वी स्वबाहुबलमाश्रितः ॥ ततः प्रववृते युद्धं कर्णस्य  
सहपांडवैः २१ भीषणं सुमहाराज सिंहनादविराजितम् ॥ ततस्ते पांडवाराजन्पंचालाश्च यशस्विनः २२ दृष्ट्वा कर्णं महाबाहुमुच्चैः शब्दमथानदन् ॥ अयं कर्णः  
कुतः कर्णस्तिष्ठ कर्णमहारणे २३

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३



युध्यस्वसहितोऽस्माभिर्दुरात्मनुरुपाधम ॥ अन्येतुद्वाराधेयंकोधरकेक्षणाऽब्रुवन् २४ हन्यतामयमुत्सिक्तःसूतपुत्रोऽल्पचेतनः ॥ सर्वैःपार्थिवशार्दूलैर्नानेना  
थोऽस्तिर्जविता २५ अत्यंतवैरीपार्थिनांसततंपापपूरुषः ॥ एषमूलमनर्थानांदुर्योधनमतेस्थितः २६ प्रतैनमितिजल्पंतःक्षत्रियाःसमुपाद्रवन् ॥ महताश  
रवर्षेणच्छादयंतोमहारथाः २७ वधार्थसूतपुत्रस्यपांडवेयेनचोदिताः ॥ तांस्तुसर्वास्तथादृष्ट्वाधावमानान्महारथान् २८ नविव्यथेसूतपुत्रोनचत्रासमग  
च्छत ॥ दृष्ट्वासंहारकल्पंतमुद्धूतसैन्यसागरम् २९ पिप्रीषुस्तवपुत्राणांसंग्रामेष्वपराजितः ॥ सायकौधेनबलवानक्षिप्रकारीमहाबलः ३० वारयामासतत्सै  
न्यंसमंताद्भरतर्षभ ॥ ततस्तुशरवर्षेणपार्थिवास्तमवारयन् ३१ धनूंषितेविधुन्वानाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ अयोधयंतराधेयंशक्रंदैत्यगणाइव ३२ शरवर्षेतुत  
त्कर्णःपार्थिवैःसमुदीरितम् ॥ शरवर्षेणमहतासमंताद्वचकिरत्प्रभो ३३ तयुद्धमभवत्तेषांकृतप्रतिकृतैषिणाम् ॥ यथादेवासुरेयुद्धेशक्रस्यसहदानवैः ३४ तत्राहुत  
मपश्यामसूतपुत्रस्यलाघवम् ॥ यदेनंसर्वतोयत्तानाश्रुवन्तिपरयुधि ३५ निवार्यचशरौघास्तान्पार्थिवानांमहारथः ॥ युगेष्वीषासुच्छत्रेषुध्वजेषुचहयेषुच  
३६ आत्मनामांकितान्घोरानराधेयःप्राहिणोच्छरान् ॥ ततस्तेव्याकुलीभूताराजानःकर्णपीडिताः ३७ बभ्रुस्तत्रतत्रैवगावःशीतादिताइव ॥ हयानांवध्य  
मानानांगजानारथिनांतथा ३८ तत्रतत्राभ्यवेक्षामसंधान्कर्णेनताडितान् ॥ शिरोभिःपातितैराजन्बाहुभिश्चसमंततः ३९ आस्तीर्णाविसुधासर्वाशूराणामनि  
वर्तिनाम् ॥ हतैश्चहन्यमानैश्चनिष्ठनद्विश्चसर्वशः ॥ बभूवायोधनरोद्रवैवस्वतपुरोपमम् ॥ ततोदुर्योधनोराजादृष्ट्वाकर्णस्यविक्रमम् ४० अश्वत्थामानमासा  
द्यवाक्यमेतदुवाचह ॥ युध्यतेऽसौरणेकर्णोदंशितःसर्वपार्थिवैः ४१ पश्येतांद्रवतींसेनांकर्णसायकपीडिताम् ॥ कार्तिकेयेनाविध्वस्तामासुरीपृतनाभिव ४२  
दृष्ट्वैतानिर्जितांसेनारणेकर्णेनधीमता ॥ अभियात्येषवीभत्सुःसूतपुत्रजिघांसया ४३ तद्यथाप्रेक्षमाणानांसूतपुत्रमहारथम् ॥ नहन्यात्पांडवःसंख्येतथानीति  
विधीयताम् ४४ ततोद्रोणिःरूपःशल्योहादिक्यश्चमहारथः ॥ प्रत्युद्ययुस्तदापार्थसूतपुत्रपरीप्सया ४५ आयातंवीक्ष्यकौतेयंशक्रंदैत्यचमुभिव ॥ वीभत्सु  
रपिराजेंद्रपंचालैरभिसंहृतः ४६ प्रत्युद्ययौतदाकर्णयथावृत्रंशतक्रतुः ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ संरब्धंफाल्गुनंदृष्ट्वाकालांतक्यमोपमम् ४७ कर्णोविकर्तनःसूत  
प्रत्यपद्यात्किमुत्तरम् ॥ योह्यस्पर्धतपार्थेननित्यमेवमहारथः ४८ आशंसतेचवीभत्सुयुद्धेजेतुंसुदारुणम् ॥ सतुतंसहस्राप्राप्तंनित्यमत्यंतवैरिणम् ४९ कर्णोवैक  
र्तनःसूतकिमुत्तरमपद्यत ॥ संजयउवाच ॥ आयातंपांडवंदृष्ट्वागजंप्रतिगजोयथा ५० असंभ्रांतोरणेकर्णःप्रत्युदीयाद्धनंजयम् ॥ तमापतंतवेगेनवैकर्तनमजि  
ह्वैः ५१ छादयामासपार्थोऽथकर्णस्तुविजयंशरैः ॥ सकर्णशरजालेनच्छादयामासपांडवः ५२ ४५ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

ततःकर्णःसुसंरब्धःशरैस्त्रिभिरविध्यत ॥ तस्यतच्छाघवंपार्थेनामृष्यत्तमहाबलः ५४ तस्मैबाणानाशिलाघोतान्प्रसन्नाग्रानजिह्वगान् ॥ प्राहिणोत्सूतपुत्रायत्रि  
शतंशत्रुतापनः ५५ विव्याधचैनंसंरब्धोबाणेनैकेनवीर्यवान् ॥ सव्येभुजाग्रेवलवान्प्राधेनहसान्निव ५६ तस्यविद्धस्यबाणेनकराञ्चापंपपातह ॥ पुनरादाय  
तञ्चापनिमेषार्थान्महाबलः ५७ छादयामासबाणौघैःफाल्गुनंकृतहस्तवत् ॥ शरवृष्टितुतांमुक्तांसूतपुत्रेणभारत ५८ व्यधमच्छरवर्षेणस्मयन्निवधनंजयः ॥  
तौपरस्परमासाद्यशरवर्षेणपार्थिव ५९ छादयेतामहेष्वासौकृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ तदहुतमहयुद्धंकर्णपांडवयोर्ध्वे ६० कुद्वयोर्वासेताहेतोर्वन्ययोर्गजयोरिव ॥  
ततःपार्थोमहेष्वासोदृष्ट्वाकर्णस्यविक्रमम् ६१ मुष्टिदेशेधनुस्तस्यचिच्छेदत्वरयान्वितः ॥ अश्वांश्चतुरोभह्नैरनयद्यमसादनम् ६२ सारथेश्वशिरःकायादहर  
च्छत्रुतापनः ॥ अथैनंछिन्नधन्वानंहताश्वंहतसारथिम् ६३ विव्याधसायकैःपार्थश्चतुर्भिःपांडुनंदनः ॥ हताश्वतुरथातूर्णमवभुत्यनरर्षभः ६४ आरुरोहरथं  
तूर्णकृपस्यशरपीडितः ॥ सनुन्नोऽर्जुनबाणौघैराचितःशल्यकोयथा ६५ जीवितार्थमभिप्रेप्सुःकृपस्यरथमारुहत् ॥ राधेयनिर्जितंदृष्ट्वातावकाभरतर्षभ ६६ धनं  
जयशरैर्नुन्नाःप्राद्रवंतदिशोदश ॥ द्रवतस्तान्समालोक्यराजादुर्योधनोत्प ६७ निवर्तयामासतदावाक्यमेतदुवाचह ॥ अलं हतेनवःशूरास्तिष्ठध्वंक्षत्रियर्षभाः  
६८ एषपार्थवधायाहंस्वयंगच्छामिसंयुगे ॥ अहंपार्थान्हनिष्यामिसंपंचालान्ससोमकान् ६९ अद्यमेयुध्यमानस्यसहगांडीवधन्वना ॥ द्रक्ष्यंतिविक्रमंपार्थाः  
कालस्येवयुगक्षये ७० अद्यमद्वाणजालानिविमुक्तानिसहस्रशः ॥ द्रक्ष्यंतिसमरेयोधाःशल्यमानामिवायतीः ७१ अद्यबाणमयंवर्षमृजतोममधन्विनः ॥ जी  
मूतस्येवधर्मातिद्रक्ष्यंतियुधिसैनिकाः ७२ जेष्याम्यद्यरणेपार्थसायकैर्नतपर्वभिः ॥ तिष्ठध्वंसमरेशूराभयंत्यजतफाल्गुनात् ७३ नहिमदीर्यमासाद्यफाल्गुनः  
प्रसहिष्यति ॥ यथावेलांसमासाद्यसागरोमकरालयः ७४ इत्युक्त्वाप्रययौराजासैन्येनमहतावृत्तः ॥ फाल्गुनंप्रतिदुर्धर्षःक्रोधात्संरक्तलोचनः ७५ तंप्रयातंम  
हाबाहुदृष्ट्वाशरद्वतस्तदा ॥ अश्वत्थामानमासाद्यवाक्यमेतदुवाचह ७६ एषराजामहाबाहुरमर्षीक्रोधमूर्च्छितः ॥ पतंगवृत्तिमास्थायफाल्गुनंयोदुमिच्छति  
७७ यावन्नःपश्यमानानांप्राणान्पार्थेनसंगतः ॥ नजह्यात्पुरुषव्याघ्रस्तावद्दारयकौरवम् ७८ यावत्फाल्गुनबाणानांगोचरंनाद्यगच्छति ॥ कौरवःपार्थिवो  
वीरस्तावद्दारयसंयुगे ७९ यावत्पार्थशरैर्घोरैर्निर्मुक्तोरगसन्निभैः ॥ नभस्मीक्रियतेराजातावद्युद्धान्निवार्यताम् ८० अयुक्तमिवपश्यामितिष्ठत्स्वस्मासु  
मानद ॥ स्वयंयुद्धाययद्राजापार्थयात्यसहायवान् ८१ दुर्लभंजीवितंमन्येकौरव्यस्यकिरीटिना ॥ युद्धयमानस्यपार्थेनशार्दूलेनेवहस्तिनः ८२ मातुलेनैवमुक्त  
स्तुद्रोणिःशस्त्रभृतांवरः ॥ दुर्योधनमिदंवाक्यंत्वारितःसमभाषत ८३ मयिजीवतिगांधारेनयुद्धंगंतुमर्हसि ॥ मामनादृत्यकौरव्यतवनित्यंहितैषिणम् ८४



छादसामासचशरैर्निःश्वसन्पन्नगोयथा ॥ सच्छाद्यमानः समरेद्रौणिनाराजसत्तम ४१ सर्वपांचालसेनाभिः संवृतोरथसत्तमः ॥ नाकांतमहाबाहुः स्ववीर्यं  
समुपाश्रितः ४२ सायकांश्चैव विविधानश्चत्वाभिमुमोच ह ॥ तौ पुनः संन्यवर्ततां प्राणयुतपणेरणे ४३ निपीडयंतौ बाणौघैः परस्परममर्षिणो ॥ उत्सृजंतौ  
महेष्वासौ शरवृष्टीः समंततः ४४ द्रौणिपार्षतयोर्युद्धं घोररूपं भयानकम् ॥ दृष्ट्वा संपूजयामासुः सिद्धचारणवातिकाः ४५ शरौघैः पूरयंतौ तावाकांश्च  
दिशस्तथा ॥ अलक्ष्यौ समयुध्येतां महत्कृत्वा शरैस्तमः ४६ नृत्यमाना विवरणे मंडलीकृतकार्मुकौ ॥ परस्परवधेयतौ सर्वभूतभयंकरो ४७ आयुध्येतां महा  
बाहुचित्रं लघुचमुष्टुच ॥ संपूज्यमानौ समरेयोधमुख्यैः सहस्रशः ४८ तौ प्रबुद्धौ रणे दृष्ट्वा बने वन्यौ गजाविव ॥ उभयोः सेनयोर्हर्षस्तुमुलः समपद्यत ४९ सिं  
हनादरवाश्चासन्दध्मुः शंखांश्च सैनिकाः ॥ वादित्राण्यभ्यवाद्यंत शतशोऽथ सहस्रशः ५० तस्मिंस्तु तुमुले युद्धे भीरूणां भयवर्धने ॥ मुहूर्तमपि तयुद्धं समरूपं तदा  
भवत् ५१ ततो द्रौणिर्महाराजपार्षतस्य महात्मनः ॥ ध्वजं धनुस्तथा छत्रमुभौ च पाष्णि सारथी ५२ मृतमश्वांश्च चतुरो निहत्याभ्यद्रवद्रवणे ॥ पंचालांश्चैव  
तान्सर्वान्वाणैः सन्नतपर्वभिः ५३ व्यद्रावयदमेयात्मा शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ततस्तु विव्यथे सेनापांडवी भरतर्षभ ५४ दृष्ट्वा द्रौणिर्महत्कर्मवासवस्येव संयुगे ॥  
शतेन च शतं हत्वा पंचालानां महारथः ५५ त्रिभिश्च निशितैर्बाणैर्हत्वा त्रीन्वै महारथान् ॥ द्रौणिर्द्विपदपुत्रस्य फाल्गुनस्य च पश्यतः ५६ नाशयामास पंचालान्भू  
यिष्ठये व्यवस्थिताः ॥ तेवध्यमानाः पंचालाः समरे सहस्रं जयैः ५७ अगच्छन् द्रौणिमुत्सृज्य विप्रकीर्णरथध्वजाः ॥ सजित्वासमरेश तून् द्रोणपुत्रो महारथः ५८ न  
नादसुमहानादंतपांते जलदोयथा ॥ सनिहत्य बहूञ्छूरानश्चत्वा मा व्यरोचत ॥ युगांते सर्वभूतानि भस्मकृत्वेव पावकः ५९ संपूज्यमानो युधिकौरवेयैर्निर्जित्य सं  
ख्येऽरिगणान्सहस्रशः ॥ व्यरोचत द्रोणसुतः प्रतापवानयथा सुरेंद्रोऽरिगणान्निहत्यैवै ६० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे अश्वत्था  
मपराक्रमेषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ४४ ॥ संजय उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरश्चैव भीमसेनश्च पांडवः ॥ द्रोणपुत्रं महाराजसमं तात्पर्यवारयन् १  
ततो दुर्योधनो राजा भारद्वाजेन संवृतः ॥ अभ्ययात्पांडवान्संख्येत तो युद्धमवर्तत २ घोररूपं महाराजभीरूणां भयवर्धनम् ॥ अंबष्ठान्मालवान् वंगान् चिच्छिर्वास्त्रैर्गर्त  
कानपि ३ प्राहिणोन्मृत्युलोकाय गणान् कुद्धो वृकोदरः ॥ अभीषाहाञ्छूरसेनान् क्षत्रियान् युद्धदुर्मदान् ४ निकृत्त्य पृथिवीचक्रे भीमः शोणितकर्दमाम् ॥ यौधेया  
नद्रिजान् राजन्मद्रकान्मालवानपि ५ प्राहिणोन्मृत्युलोकाय किरीटीनिशितैः शरैः ॥ प्रगाढमंजोगतिभिर्नाराचैरभिताडिताः ६ निपेतुर्दिरदाभूमौ दिशं ग  
इव पर्वताः ॥ निकृतेर्हस्तिहस्तैश्च चेष्टमानैरितस्ततः ७

तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायामेकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ४५ ॥ सोमदत्तमित्यध्यायः स्पष्टार्थः १ । २

रराजवसुधाकीर्णा विसर्पद्भिरिवोरगैः ॥ क्षिप्तैः कनकचित्रैश्च नृपच्छत्रैः क्षितिर्वभौ ८ द्यौरिवादित्यचंद्राद्यैर्ग्रहैः कीर्णायुगक्षये ॥ हतप्रहरताभीता विध्यन्त व्यवहृतं  
तत ९ इत्यासीत् तुमुलः शब्दः शोणाश्च स्य रथं प्रति ॥ द्रोणस्तु परमकुद्धो वायव्यास्त्रेण संयुगे १० व्यधमत्तान् महाबायुमेषानिवदुरत्ययः ॥ तेहन्यमाना द्रोणेन पं  
चालाः प्राद्रवन्भयात् ११ पश्यतो भीमसेनस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥ ततः किरीटीभीमश्च सहसा संन्यवर्तताम् १२ महतारथवंशेन परिहृत्य बलं महत् ॥ वी  
मस्तुर्दक्षिणपार्श्वमुत्तरंतु वृकोदरः १३ भारद्वाजं शरौघाभ्यां महद्भयामभ्यवर्षताम् ॥ तौ तथा मृजयाश्चैव पंचालाश्च महौजसः १४ अन्वगच्छन् महाराजमत्स्यै  
श्च सहस्रोमकैः ॥ तथैव तव पुत्रस्य रथोदाराः प्रहारिणः १५ महत्या सेनयाराज नृजमुद्रोणरथं प्रति ॥ ततः साभारती सेनाहन्यमाना किरीटिना १६ तमसानि  
द्रयाचैव पुनरेव व्यदीर्यत ॥ द्रोणेन वार्यमाणा स्ते स्वयंतवसुतं न च १७ नाशक्यंत महाराजयोधा वारयितुं तदा ॥ सापांडुपुत्रस्य शरैर्दीर्यमाणा महाचमूः १८  
तमसा संवृते लोके व्यद्रवत्सर्वतो मुखी ॥ उत्सृज्य शतशो वाहांस्तत्र केचिन्नराधिपाः ॥ प्राद्रुतं महाराजभया विष्टाः समंततः १९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रो  
णपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे संकुलयुद्धे एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ४४ ॥ संजय उवाच ॥ सोमदत्तं तु संप्रेक्ष्य विधुन्वानं  
महद्भनुः ॥ सात्यकिः प्राहयंतारं सोमदत्ताय मां व ह १ न ह्यहत्वारणे शत्रुं सोमदत्तं महाबलम् ॥ निवर्तिष्ये रणात्सूतसत्यमेतद्वचो मम २ ततः संप्रेषयंत तां सैव वां  
स्तान्मनोजवान् ॥ तुरंगमाञ्छंखवर्णान्सर्वशब्दातिगानरणे ३ तेऽवहनयुयुधानंतु मनोमारुतरंहसः ॥ यथेन्द्रहरयो राजन्पुरादैत्यवधोद्यतम् ४ तमापतंतं संप्रे  
क्ष्य सात्वतं रभसरणे ॥ सोमदत्तो महाबाहुरसंभ्रांतो न्यवर्तत ५ विमुंचञ्छरवर्षाणि पर्जन्य इव वृष्टिमान् ॥ छामयामास शैनेयं जलदोभास्करं यथा ६ असंभ्रांतश्च  
समरे सात्यकिः कुरुपुंगवम् ॥ छादयामास बाणौघैः समं तां द्रुतर्षभ ७ सोमदत्तस्तु तं षष्ठ्या विव्याघोरसिमाधवम् ॥ सात्यकिश्चापितं राजन्नाविध्यत्सायकैः शितैः  
८ तावन्योन्यं शरैः कृतौ व्यराजेतां न रर्षभौ ॥ सुपुष्पौ पुष्पसमयेष्ठापिता विवर्किंशुकौ ९ रुधिराक्षितसर्वांगौ कुरुवृष्णि यशस्करो ॥ परस्परमवेक्षेतां दहंता वि  
वलोचनैः १० रथमंडलमार्गेषु च रंतावरिर्मदनौ ॥ घोररूपौ हितावास्तां वृष्टिं मंता विवांशुदौ ११ शरसंभिन्नगात्रौ तु सर्वतः शकलीकृतौ ॥ श्वाविधाविधराजेंद्र  
दृश्येतां शरविक्षतौ १२ सुवर्णपुंखैरिषुभिराचितौ तौ व्यराजताम् ॥ खद्योतैरावृतौ राजन्प्रावृषीव वनस्पती १३ संप्रदीपितसर्वांगौ सायकैस्तैर्महारथौ ॥ अह  
श्येतां रणे क्रुद्धा बुल्काभिरिव कुंजरौ १४ ततो युधि महाराजसोमदत्तो महारथः ॥ अधचंद्रेण चिच्छेदमाधवस्य महद्भनुः १५ अथैनं पंचविंशत्यासायकानां समार्प  
यत् ॥ त्वरमाणस्त्वरालेपुनश्च दशभिः शरैः १६

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६



१७ बाल्हीकस्यसोमदत्तस्य १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

अथान्यद्वनुरादायसात्यकिर्वेगवतरम् ॥ पंचभिःसायकैस्तूर्णसोमदत्तमविध्यत १७ ततोऽपरेणभलेनध्वजंचिच्छेदकांचनम् ॥ बाल्हीकस्यरणेरान्सा  
त्यकिःप्रहसन्निव १८ सोमदत्तस्त्वसंभ्रांतोदृष्टाकेतुंनिपातितम् ॥ शैनेयंपंचविंशत्यासायकानांसमाचिनोत् १९ सात्वतोऽपिरणेकुद्धःसोमदत्तस्यधन्विनः ॥ ध  
नुश्चिच्छेदभलेनधुरप्रेणशितेनह २० अथैनंरुक्मपुंस्वानांशतेननतपर्वणाम् ॥ आचिनोद्वहधाराजन्मग्रदंष्ट्रमिवद्विपम् २१ अथान्यद्वनुरादायसोमदत्तोमहा  
रथः ॥ सात्यकिंछादयामासशरवृष्ट्यामहाबलः २२ सोमदत्तंतुसंकुदोरणेविव्याधसात्यकिः ॥ सात्यकिंशरजालेनसोमदत्तोऽप्यपीडयत् २३ दशभिःसात्वत  
स्यार्थेभीमोऽहन्बाल्हिकात्मजम् ॥ सोमदत्तोऽप्यसंभ्रांतोभीममाच्छच्छितैःशरैः २४ ततस्तुसात्वतस्यार्थेभीमसेनोनवदृढम् ॥ मुमोचपरिधंघोरंसोमदत्तस्य  
वक्षसि २५ तमापतंतवेगेनपरिधंघोरदर्शनम् ॥ द्विधाचिच्छेदसमरेप्रहसन्निवकौरवः २६ सपपाताद्विधाच्छिन्नआयसःपरिधोमहान् ॥ महीधरस्येवमहाच्छि  
खरंवम्रदारितम् २७ ततस्तुसात्यकीराजन्सोमदत्तस्यसंयुगे ॥ धनुश्चिच्छेदभलेनहस्तावापंचपंचभिः २८ ततश्चतुर्भिश्चशरैस्तूर्णतांस्तुरगोत्तमान् ॥  
समीपंप्रेषयामासप्रेतराजस्यभारत २९ सारथेश्वशिरःकायाद्भलेननवपर्वणा ॥ जहारनरशार्दूलःप्रहसञ्छिनिपुंगवः ३० ततःशरंमहाघोरंज्वलंतमि  
वपावकम् ॥ मुमोचसात्वतोराजन्स्वर्णपुंखंशिलाशितम् ३१ सविमुक्तोबलवताशैनेयेनशरोत्तमः ॥ घोरस्तस्योरसिविभोनिपपाताशुभारत ३२  
सोऽतिविद्धोमहाराजसात्वतेनमहारथः ॥ सोमदत्तोमहाबाहुर्निपपातममारुच ३३ तंदृष्ट्वानेहतंतत्रसोमदत्तंमहारथाः ॥ महताशरवर्षेणयुयुधानमुपाद्र  
वन् ३४ छाद्यमानंशरैर्दृष्ट्वायुयुधानंयुधिष्ठिरः ॥ पांडवाश्चमहाराजसहस्रैःप्रभद्रकैः ॥ महत्यासेनयासाधंद्रोणान्कमुपाद्रवन् ३५ ततोयुधिष्ठिरःकुद्धस्ता  
वकानामहाबलम् ॥ शरैर्विद्रावयामासभारद्वाजस्यपश्यतः ३६ सैन्यानिद्रावयंतंतुद्रोणोदृष्ट्वायुधिष्ठिरम् ॥ अभिदुद्राववेगेनक्रोधसंरक्तलोचनः ३७ ततःसुनि  
शितैर्बाणैःपार्थविव्याधसप्तभिः ॥ युधिष्ठिरोऽपिसंकुद्धःप्रतिविव्याधपंचभिः ३८ सोतिविद्धोमहाबाहुःमृक्किगोपरिसंलिहन् ॥ युधिष्ठिरस्यचिच्छेदध्वजंकार्मुक  
मेवच ३९ साच्छिन्नधन्वात्वरितस्त्वरकालेनृपोत्तमः ॥ अन्यदादत्तवेगेनकार्मुकंसमरेदृढम् ४० ततःशरसहस्रंणद्रोणंविब्याधपार्थिवः ॥ साश्वसूतध्वजरथं  
तदद्भुतमिवाभवत् ४१ ततोमुहूर्तव्यथितःशरपातप्रपीडितः ॥ निषसादरथोपस्थेद्रोणोभरतसत्तम ४२ प्रतिलभ्यततःसंज्ञामुहूर्ताद्विजसत्तमः ॥ क्रोधेनमह  
ताऽऽविष्टोवायव्यास्त्रमवासृजत् ४३ असंभ्रांतस्ततःपार्थोधनुराकृष्यवीर्यवान् ॥ ततस्तदस्त्रमस्त्रेणस्तंभयामासभारत ४४ चिच्छदचधनुर्दार्ढ्यब्राह्मणस्यचपा  
डवः ॥ ततोऽन्यद्वनुरादायद्रोणःक्षत्रियमर्दनः ४५ तदप्यस्यशितैर्मल्लैश्चिच्छेदकुरुपुंगवः ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ४६ ४७ । ४८ । ४९ । ५०

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांदिपष्टचधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ७ ॥ वर्तमानहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अंधेजाध्यहेतो

युधिष्ठिरमहाबाहोयत्त्वावक्ष्यामि तच्छृणु ॥ उपारमस्वयुद्धेवंद्रोणाद्भरतसत्तम ४७ यततेहिसदाद्रोणोग्रहणे तवसंयुगे ॥ नानुरूपमहंमन्येयुद्धमस्यस्त्वयासह  
४८ योऽस्यमृष्टोविनाशायसपुनैर्नहनिष्यति ॥ परिवर्ज्यगुरुयाहियत्रराजासुयोधनः ४९ राजाराज्ञाहियोद्धव्योनाराज्ञायुद्धमिष्यते ॥ तत्रत्वंगच्छकौंतेय  
हस्त्यश्वरथसंवृतः ५० यावन्मात्रेणचमयासहायेनघनंजयः ॥ भीमश्चरथशार्दूलोयुध्यतेकौरवैःसह ५१ वासुदेववचःश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ मुहूर्तंचित  
यित्वातुततोदारुणमाहवम् ५२ प्रायाहुतमभिन्नघोयत्रभीमोव्यवस्थितः ॥ विनिघ्नस्तावकान्योधान्व्यादितास्यइवांतकः ५३ रथघोषेणमहतानादयन्वसु  
धातलम् ॥ पर्जन्यइवघर्मातिनादयन्वैदिशोदश ५४ भीमस्यानिघ्नतःशत्रून्पाणिजग्राहपांडवः ॥ द्रोणोऽपिपांडुपंचालान्व्यधमद्रजनीमुखे ५५ ॥ इति  
श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धेदिपष्टचधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ७ ॥ संजयउवाच ॥ वर्तमानेतथायुद्धेघोररूपेभयावहे ॥  
तमसासंवृतेलोकेरजसाचमहीपते १ नापश्यंतरणेयोधाःपरस्परमवस्थिताः ॥ अनुमानेनसंज्ञाभिर्युद्धंतद्वद्वधेमहत् २ नरनागाश्चमथनंपरमंलोमहर्षणम् ॥  
द्रोणकर्णकृपावीराभीमपार्षतसात्यकाः ३ अन्योन्यंक्षोभयामासुःसैन्यानिनुपसत्तम ॥ वध्यमानानिसैन्यानिसमंतातैर्भहारथैः ४ तमसासंवृतेचैवसमंताद्विप्र  
बुधुः ॥ तेसर्वतोविद्रवंतोयोधाविध्वस्तचेतनाः ५ अहन्यंतमहाराजधावमानाश्चसंयुगे ॥ महारथसहस्राणिजहुरन्योन्यमाहवे ६ अंधेतमसिमूढानिपुत्रस्यत  
वमंत्रिते ॥ ततःसर्वाणिसैन्यानिसेनागोपाश्चभारत ७ व्यमुह्यंतरणेतत्रतमसासंवृतेसति ७ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तेषांसंलोक्यमानानांपांडवैर्विहतौजसाम् ॥  
अंधेतमसिमग्रानामासीत्किंमनस्तदा ८ कथंप्रकाशस्तेषांममसैन्यस्यवापुनः ॥ बभूवलोकेतमसातथासंजयसंवृते ९ ॥ संजयउवाच ॥ ततःसर्वाणिसै  
न्यानिहतशिष्टानियानिवै ॥ सेनागोप्तृनथादिश्यपुनर्व्यूहमकल्पयत् १० द्रोणःपुरस्ताज्जघनेतुशल्यस्तथाद्रौणिःकृतवर्मासौबलश्च ॥ स्वयंतुसर्वाणिवला  
निराजनराजाभ्ययाद्रोपयन्वैनिशायाम् ११ उवाचसर्वाश्चपदातिसंधान्दुर्योधनःपार्थिवसात्वपूर्वम् ॥ उत्सृज्यसर्वेपरमायुधानिगृहीतहस्तैर्ज्वलितान्प्रदी  
पान् १२ तेचोदिताःपार्थिवसत्तमेनततःप्रहृष्टाजगृहुःप्रदीपान् ॥ देवर्षिगंधर्वसुरर्षिसंघाविद्याधराश्चाप्सरसांगणाश्च १३ नागाःसद्यक्षोरगकिराश्चहृष्टादेवि  
स्थाजगृहुःप्रदीपान् ॥ दिग्देवतेभ्यश्चसमापतंतोऽहश्यंतदीपाःससुगंधितैलाः १४ विशेषतोनारदपर्वताभ्यांसंबोध्यमानाःकुरुपांडवार्थम् ॥ साभूयएवध्वजिनी  
विभक्ताव्यरोचताग्निप्रभयानिशायाम् १५

७ बोधुष्मत्संबंधिनामनः किंकिविधंकातरंरुष्टवेत्यर्थः ८ । ९ ततइतिद्रोणइत्यपकृष्यते तेषांसैन्यानांव्यूहमित्यध्या

हृत्ययोज्यम् १० । ११ । १२ देवर्षीति भुविपदातिभिर्दोषेषुगृहीतेषुदिविस्थादिवाजपिदीपान्जगृहुर्बुद्धोत्सवप्रेक्षकाः १३ दिग्देवतेभ्यइत्यंतरिक्षस्थानामपिदेवानामागमनमुक्तम् १४ । १५



महाधनैराभरणैश्चदिव्यैः शस्त्रैश्चदीप्तैरपिसंपतद्भिः ॥ रथेरथेपंचविदीपकास्तुप्रदीपकास्तत्रगजेत्रयश्च १६ प्रत्यश्वमेकश्चमहाप्रदीपः कृतास्तुतैः पांडवैः कौरवे  
यैः ॥ क्षणेन सर्वे विहीताः प्रदीपाव्यादीपयंतो ध्वजिनीतवाशु १७ सर्वास्तु सेनाव्यतिसेव्यमानाः पदातिभिः पावकतैलहस्तैः ॥ प्रकाशयमाना ददृशुर्निशायां  
थांतरिक्षे जलदास्तडिद्भिः १८ प्रकाशितायां तु ततो ध्वजिन्यां द्रोणोऽग्निकल्पः प्रतपन्समंतात् ॥ रराजराजेंद्रसुवर्णवर्मा मध्यंगतः सूर्यइवां शुमाली १९ जात्रून  
देष्वाभरणेषु चैव निष्केषु शुद्धेषु शरासनेषु ॥ पीतेषु शस्त्रेषु च पावकस्य प्रतिप्रभास्तत्र तदा बभूवुः २० गदाश्च शैक्याः परिधाश्च शुभ्रारथेषु शक्तयश्च विवर्तमानाः ॥  
प्रतिप्रभारश्मिभिराजमीढपुनः पुनः संजनयंति दीपान् २१ छत्राणि वालव्यजनानि खट्वादीनामहोल्काश्च तथैव राजन् ॥ व्याघूर्णमानाश्च सुवर्णमालाव्यायच्छ  
तां तत्र तदा विरेजुः २२ शस्त्रप्रभाभिश्च विराजमानं दीपप्रभाभिश्च तदा बलंतत् ॥ प्रकाशितं चाभरणप्रभाभिर्भृशं प्रकाशं नृपते बभूव २३ पीतानि शस्त्राण्यसृगु  
क्षितानि वीरावधूतानि तनुच्छदानि ॥ दीप्तां प्रभां प्राजनयंत तत्र तपाव्यये विपुदिवांतरिक्षे २४ प्रकंपितानामभिघातवंगैरभिघ्नतां चापततां जवेन ॥ वक्राण्य  
काशं ततदानराणां वाष्पिरितानीव महां बुजानि २५ महावनेदारुमये प्रदीप्ते यथा प्रभाभास्करस्यापि नश्येत् ॥ तथा तदाऽऽसीद्धजिनी प्रदीप्ता महाभयाभारतभी  
मरूपा २६ तत्संप्रदीप्तं बलमस्मदीयं निश्म्य पार्थास्त्वरितास्तथैव ॥ सर्वेषु सैन्येषु पदातिसंघानचोदयंस्तेऽपि च कुः पदीपान् २७ गजे गजे सत्कृताः प्रदीपारथेरथे  
चैव दशप्रदीपाः ॥ द्वावश्च पृष्ठे परिपार्श्वतोऽन्ये ध्वजेषु चान्ये जघनेषु चान्ये २८ सेनासु सर्वासु च पार्श्वतोऽन्ये पश्चात्पुरस्ताच्च समंततश्च ॥ मध्ये तथाऽन्ये ज्वालि  
ताग्निहस्ताव्यदीपयन्पांडुसुतस्य सेनाम् २९ मध्ये तथाऽन्ये ज्वालिताग्निहस्ताः सेनाद्वयेऽपि स्मनरा विचेरुः ॥ सर्वेषु सैन्येषु पदातिसंघाविमिश्रिता हास्तिरथा  
श्ववृंदैः ३० व्यदीपयंस्ते ध्वजिनीं प्रदीप्तास्तथा बलं पांडवेयाभिगुप्तम् ॥ तेन प्रदीप्तेन तथा प्रदीप्तं बलं तवासीद्वलवद्वलेन ३१ भाः कुर्वता भानुमता शतेन दिवाकरे  
णाग्निरिवाभिगुप्तः ॥ तयोः प्रभाः पृथिवीमंतरिक्षं सर्वाव्यतिक्रम्य दिशश्च वृद्धाः ३२ तेन प्रकाशेन भृशं प्रकाशं बभूवतेषां तव चैव सैन्यम् ॥ तेन प्रकाशेन दिग्गतेन सं  
बोधिता देवगणाश्च राजन् ३३ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसंघाः समागमन्त्स रसश्च सर्वाः ॥ तदेव गंधर्वाः समाकुलं च यक्षासुरेन्द्राप्सरसांगणैश्च ३४ हतैश्च शूरैर्दिवमारुहद्भि  
रायोधनं दिव्यकल्पं बभूव ॥ रथाश्च नागाकुलदीपदीप्तं संरब्धयोधं हतविभ्रुताश्चम् ३५ महद्वलं व्यूढरथाश्च नागं सुरासुरव्यूहसमं बभूव ॥ तच्छक्तिसंघाकुलं  
डवातं महारथाभ्रं गजवाजिघोषम् ३६ शस्त्रौघवर्षं रुधिरां बुधारं निशि प्रवृत्तं रथदुर्दिनं तत् ॥ तस्मिन् महाग्निप्रतिमो महात्मा संतापयन्पांडवान् विप्रमुख्यः ३७ गभस्ति  
र्मिर्मध्यगतो यथाऽर्को वर्षात्ययेत द्रुपदभूचरैर्द्रुपदः ३८ इति श्रीमहाभारते द्रोणवर्षणि षटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे दीपोद्योतने त्रिपष्टचधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥

प्रकाशितेति १ । २ । ३ । ४ लोकानामभावे प्रलये हव । ५ । ६ तुरगास्तु रसादिभिः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

॥ संजय उवाच ॥ प्रकाशिते तदालोके रजसा तमसा वृते ॥ समाजं गुरथो वीराः परस्परवधै विणः १ ते समेत्य रेण राजन् शस्त्रप्रासासिधारिणः ॥ परस्परमुद्देशं  
त परस्परकृतागसः २ प्रदीपानां सहस्रैश्च दीप्यमानैः समंततः ॥ रत्नाक्षितैः स्वर्णदंडैर्गंधतैलावसिंचितैः ३ देवगंधर्वदीपाद्यैः प्रभाभिरधिकोज्ज्वलैः ॥ विर  
राजतदाभूमिर्ग्रहेद्यौरिव भारत ४ उल्काशतैः प्रज्वलितैरणभूमिर्व्यराजत ॥ दह्यमानेवलोकानामभावे च वसुंधरा ५ व्यदीप्यंत दिशः सर्वाः प्रदीपैस्तैः समं  
ततः ॥ वर्षाप्रदोषे खद्योतैर्वृता वृक्षा इवावभुः ६ असंजतततो वीरावीरेष्वेव पृथक् पृथक् ॥ नागानागैः समाजं गुरथो वीराः परस्परवधै विणः ७ रथारथवरैरेव समाज  
गुर्मुदायुताः ॥ तस्मिन् रात्रिमुखे घोरितवपुत्रस्य शासनात् ८ चतुरंगस्य सैन्यस्य संपातश्च महानभूत् ॥ ततोऽर्जुनो महाराज कौरवाणामनीकिनी ९ व्यध  
मत्स्वरयायुक्तः क्षपयन् सर्वपार्थिवान् ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन् प्रविष्टे संरब्धे मम पुत्रस्य वाहिनीम् १० अमृष्यमाणे दुर्धर्षे कथमासीन् मनोहिवः ॥ किमकुर्वत  
सैन्यानि प्रविष्टे परपीडने ११ दुर्योधनश्च किंकृत्यं प्राप्तकालमन्यत ॥ केचैनं समरे वीरं प्रत्युद्युररिदमाः १२ द्रोणं च केव्यरक्षंतं प्रविष्टे श्वेतवाहने ॥ केऽरक्षन्द  
क्षिणं च क्रंके च द्रोणस्य सव्यतः १३ केऽपृष्ठतश्चाप्यभवन् वीरावीरान्विनिघ्नतः ॥ केपुरस्तादगच्छंतं निघ्नतः शात्रवानरणे १४ यत्प्राविशन्महेष्वासः पंचालानप  
राजितः ॥ नृत्यन्निवनरव्याघ्रोरथमार्गेषु वीर्यवान् १५ यो ददाह शरैर्द्रोणः पंचालानां रथवान् ॥ धूमकेतुरिव क्रुद्धः कथं मृत्युमुपेयिवान् १६ अव्यग्रानेव हि प  
रान्कथयस्य पराजितान् ॥ हृष्टानुदीर्णान्संग्रामेन तथा सूतमामकान् १७ हतांश्चैव विदीर्णांश्च विप्रकीर्णांश्च संसि ॥ रथिनो विरथांश्चैव कृतान् युद्धेषु मामकान्  
१८ ॥ संजय उवाच ॥ द्रोणस्य मतमाज्ञाय योऽबुक्कामस्य तानि शाम् ॥ दुर्योधनो महाराज वश्यान् भ्रातृनुवाचह १९ कर्णं च वृषसेनं च मद्राजं च कौरव ॥ दुर्धर्षदी  
र्षबाहुं च ये च तेषां पदानुगाः २० द्रोण्यताः पराक्रांताः सर्वैरक्षंतु पृष्ठतः ॥ हार्दिक्यो दक्षिणं च क्रंशल्यश्चैवोत्तरं तथा २१ त्रिगर्तानां च येशूराहतशिष्टामहारथाः ॥  
तांश्चैव पुरतः सर्वान् पुत्रस्ते समचोदयत् २२ आचार्यो हि सुसंयतो भृशं यताश्च पांडवाः ॥ संरक्षत सुसंयतानि घ्नंतं शात्रवानरणे २३ द्रोणो हि बलवान् युद्धे क्षिप्रह  
स्तः प्रतापवान् ॥ निर्जयेन्निदशान्युद्धे किमु पार्थान्ससोमकान् २४ ते यूयं सहिताः सर्वे भृशं यतामहारथाः ॥ द्रोणं रक्षत पांचाला दृष्ट्युग्रान् महारथात् २५ पांड  
वीयेषु सैन्येषु न तं पश्यामकंचन ॥ यो यो धयेद्रणे द्रोणं पृष्ठयुग्राहते नृपः २६ तस्मात्सर्वात्मना मन्ये भारद्वाजस्य रक्षणम् ॥ सुगुप्तः पांडवान् हन्यात्संजयांश्च ससो  
मकान् २७ संजयेष्वथ सर्वेषु निहतेषु च ममुखे ॥ पृष्ठयुग्रेणैर्द्रोणिर्हनिष्यति न संशयः २८ तथाऽर्जुनं च राधेयो हनिष्यति महारथः ॥ भीमसेनमहं चा  
पियुद्धे जेष्यामि दीक्षितः २९



३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वर्तमानेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

शेषांधिपांडवानयोधाःप्रसभंहीनतेजसः ॥ सोऽयंममजयोव्यक्तोदीर्घकालमविष्यति ३० तस्माद्रक्षतसंग्रामेद्रोणमेवमहारथम् ॥ इत्युक्त्वाभरतश्रेष्ठपुत्रोदुर्यो  
धनस्तव ३१ व्यादिदेशतथासैन्यं तस्मिंस्तमसिदारुणे ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंरात्रौभरतसत्तम ३२ उभयोःसेनयोर्धोरिपरस्परजिगीषया ॥ अर्जुनःकौरवंसैन्य  
मर्जुनंचापिकौरवाः ३३ नानाशस्त्रसमावायैरन्योन्यमपीडयन् ॥ द्रौणिःपंचालराजंचमारद्वाजश्चसृजयान् ३४ छादयांचकिरेसंख्येशैःसन्नतपर्वभिः ॥ पांडु  
पांचालसैन्यानांकौरवाणांचभारत ३५ आसीन्निष्ठानकोवोरोनिघ्नतामितरेतरम् ॥ नैवास्माभिस्तथापूर्वैर्दृष्टपूर्वतथाविधम् ३६ श्रुतंवायादृशंयुद्धमासीद्रौ  
द्रंभयानकम् ३७ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेसंकुलयुद्धेचतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ७ ॥ संजयउवाच ॥  
वर्तमानेतदारौद्रैरात्रियुद्धेविशोपते ॥ सर्वभूतक्षयकरेधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः १ अब्रवीत्पांडवांश्चैवपंचालांश्चैवसोमकान् ॥ अभिद्रवतसंघातद्रोणमेवाजिघांसया  
राज्ञस्तेवचनाद्राजं पंचालाःसृजयास्तथा ॥ द्रोणमेवाभ्यवर्तंतनदंतोभैरवान्स्वान् २ तंतुतेप्रतिगर्जतःप्रत्युद्यातास्त्वमर्षिताः ॥ यथाशक्तियथोत्साहंयथासत्त्वं  
चसंयुगे ४ कृतवर्मातुहार्दिकयोयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ॥ द्रोणंप्रतिसमायातंमतोमतामिवदिपम् ५ शैनेयंशरवर्षाणिविकिरंतंमंततः ॥ अभ्ययात्कौरवोराजनभू  
रिःसंग्राममूर्धनि ६ सहदेवमथायातंद्रोणप्रेप्सुमहारथम् ॥ कर्णेवैकर्तनोराजन्वारयामासपांडवम् ७ भीमसेनमथायातंव्यादितास्यमिवांतकम् ॥ स्वयंदुर्यो  
धनोराजाप्रतीपंमृच्युमाव्रजत् ८ नकुलंचयुधांश्रेष्ठंसर्वयुद्धविशारदम् ॥ शकुनिःसौवलोराजन्वारयामाससत्वरः ९ शिखंडिनमथायातंरथेनरथिनावरम् ॥  
कृपःशारद्वतोराजन्वारयामाससंयुगे १० प्रतिविध्यमथायातंमयूरसदृशैर्हयैः ॥ दुःशासनोमहाराजयतोयतमवारयत् ११ भैमसेनिमथायातंमायाशतविशा  
रदम् ॥ अश्वत्थामामहाराजराक्षसंप्रत्यषेधयत् १२ द्रुपदंवृषसेनस्तुसैन्यंसपदानुगम् ॥ वारयामाससमरेद्रोणप्रेप्सुमहारथम् १३ विराटंद्रुतमायातंद्रोण  
स्यनिधनंप्राति ॥ मद्रराजःसुसंकुद्धोवारयामासभारत १४ शतानीकमथायातंनकुलिरभसंरणे ॥ चित्रसेनोरुधाशुशरैर्द्रोणपरीप्सया १५ अर्जुनंचयुधां  
श्रेष्ठंप्राद्रवंतंमहारथम् ॥ अलंबुषोमहाराजराक्षसेद्रोन्यवारयत् १६ तथाद्रोणंमहेष्वासंनिघ्नंतंशात्रवानरणे ॥ घृष्टयुष्मोऽथपांचाल्योहृष्टरूपमवारयत् १७  
तथाऽन्यान्पाण्डुपुत्राणांसमायातान्महारथान् ॥ तावकारथिनोराजन्वारयामासुरोजसा १८ गजारोहागजैस्तूर्णसन्निपत्यमहामृधे ॥ योधयंतश्चमृद्रंतःशत  
शोऽथसहस्रशः १९ निशीथेतुरगाराजन्द्रावयंतःपरस्परम् ॥ समदृश्यंतवेगेनपक्षवंतोयथाद्रयः २० सादिनःसादिभिःसार्धंप्रासशक्त्यृष्टिपाणयः ॥ समाग  
च्छन्महाराजविनदंतःपृथक्पृथक् २१

२० । २१ भैमसेनिघटोत्कचं २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचपष्ट्य

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ माधवःकृतवर्मा २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचपष्ट्य

नरास्तुवहस्तत्रसमाजग्मुःपरस्परम् ॥ गदाभिर्मुसलैश्चैवनानाशस्त्रैश्चसंयुगे २२ कृतवर्मातुहार्दिकयोधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ वारयामाससंकुद्धोवेलोदृत  
मर्णवम् २३ युधिष्ठिरस्तुहार्दिकयंविद्धापंचभिराशुगैः ॥ पुनर्विव्याधविंशत्यातिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २४ कृतवर्मातुसंकुद्धोधर्मपुत्रस्यमारिष ॥ धनुश्चिच्छे  
दमल्लेनतंचविव्याधसप्तभिः २५ अथान्यद्वनुरादायधर्मपुत्रोमहारथः ॥ हार्दिकयंदशभिर्बाणैर्बाह्वोरुसिचार्पयत् २६ माधवस्तुरणेविद्धोधर्मपुत्रेणमारिष ॥  
प्राकंपतचरोपेणसप्तभिश्चार्दयच्छरैः २७ तस्यपार्थोधनुश्छित्त्वाहस्तावापनिकृत्यच ॥ प्राहिणोन्निशितान्बाणान्पंचराजाञ्छलाशितान् २८ तेतस्यक्वचं  
भित्त्वाहेमचित्रंमहाधनम् ॥ प्राविशन्धरणींभित्त्वावल्मीकमिवपत्रगाः २९ अक्षणोर्निमेषमात्रेणसोऽन्यदादायकार्मुकम् ॥ विव्याधपांडवंपष्ट्यासूतंचनवभिः  
शैरः ३० तस्यशक्तिममेयात्पांडवोभुजगोत्तमाम् ॥ चिक्षेपभरतश्रेष्ठरथेन्यस्यमहद्भुजः ३१ साहेमचित्रामहतीपांडवेनप्रवेरिता ॥ निर्भिद्यदक्षिणंबाहुंप्रा  
विशद्वरणीतलम् ३२ एतस्मिन्नेवकालेतुष्ट्यापार्थःपुनर्धनुः ॥ हार्दिकयंछादयामासशरैःसन्नतपर्वभिः ३३ ततस्तुसमरेशूरोवृष्णीनांप्रवरोरथी ॥ व्यश्वसूत  
रथंचकेनिमेषार्धांयुधिष्ठिरम् ३४ ततस्तुपांडवोऽप्येष्टःस्वङ्गचर्मसमाददे ॥ तदस्यनिशितैर्बाणैर्वर्षधमन्माधवोरणे ३५ तोमरंतुततोयुद्धस्वर्णदंडंदुरासदम् ॥  
अप्रेषीत्समरतूर्णहार्दिकयस्ययुधिष्ठिरः ३६ तमापतंतंसहसाधर्मराजभुजच्युतम् ॥ द्विधाचिच्छेदहार्दिकयःकृतहस्तःस्मयन्निव ३७ ततःशरशतेनाजोधर्म  
पुत्रमवाकिरत् ॥ क्वचंचास्यसंकुद्धःशरैस्तीक्ष्णैरदारयत् ३८ हार्दिकयशरसंछत्रंक्वचंचतन्महाधनम् ॥ व्यशीर्यतरणेराजंस्ताराजालमिवांवरात् ३९ सच्छिन्न  
धन्वाविरथःशीर्णवर्माशरादितः ॥ अपायासीद्रणात्तूर्णधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ४० कृतवर्मातुनिर्जित्यधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् ॥ पुनर्द्रोणस्यजुगुपेचक्रमेवमहात्मनः  
४१ ॥ इतिश्रीम० द्रोणप०घटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेयुधिष्ठिरापयानंनामपंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ संजयउवाच ॥ भूरिस्तुसमरेराजनशै  
नेयंरथिनावरम् ॥ आपतंतमपासेवत्प्रयाणादिवकुंजरम् १ अथैनंसात्यकिंकुद्धःपंचभिर्निशितैःशैरः ॥ विव्याधहृदयेतस्यप्रास्त्रवत्तस्यशोणितम् २ तथैव  
कौरवोयुद्धेनैयंयुद्धदुर्मदम् ॥ दशभिर्निशितैस्तीक्ष्णैरविध्यतभुजांतरे ३ तावन्योन्यंमहाराजततक्षातेशैर्भृशम् ॥ क्रोधसंरक्तनयनौक्रोधादिरुफार्यकार्मुके  
४ तयोरासीन्महाराजशस्त्रवृष्टिःसुदारुणा ॥ कुद्धयोःसायकमुचोर्यमांतकनिकाशयोः ५ तावन्योन्यंशरैराजसंछाद्यसमवस्थितौ ॥ मुहूर्तंचैवतुद्धंसमरूपमि  
वाभवत् ६ ततःकुद्धोमहाराजशैनेयःप्रहसन्निव ॥ धनुश्चिच्छेदसमरेकौरवस्यमहात्मनः ७

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भूरिरिति प्रयाणाद्यानस्थानात् प्रवणादितिपाठेप्रवणंप्रकृष्टंवलंजलं १ तस्यसात्यकेः तस्यतस्माद्भुजयात् २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७



संजयउवाच ॥ सहदेवमथायांतद्रोणप्रेप्सुंविशांपते ॥ कर्णोवैतकर्तनोयुद्धेवारयामासभारत १ सहदेवस्तुराधेयंविद्वानवभिराशुगैः ॥ पुनर्विव्याधदशभिर्वि  
शिखैर्नतपर्वभिः २ संकर्णःप्रतिविव्याधशतेननतपर्वणाम् ॥ सज्यंचास्यधनुःशीघ्रंचिच्छेदलघुहस्तवत् ३ ततोऽन्यद्वनुरादायमाद्रीपुत्रःप्रतापवान् ॥ कर्णवि  
व्याधविंशत्यातदहुतमिवाभवत् ४ तस्यकर्णोहयान्हत्वाशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ सारथिंचास्यभलेनहुतंनिन्येयमक्षयम् ५ विरथःसहदेवस्तुखड्गंचर्मसमाददे ॥  
तदप्यस्यशरैःकर्णोव्यधमत्प्रहसन्निव ६ अथगुर्वीमहाघोराहिमचित्रांमहागदाम् ॥ प्रेषयामाससंकुदोवैकर्तनरथंप्रति ७ तामापततीसहसासहदेवप्रचोदिताम् ॥  
व्यष्टमयच्छरैःकर्णोभूभौचैनामपातयत् ८ गदांविनिहतांदृष्ट्वासहदेवस्त्वरान्वितः ॥ शक्तिंचिक्षेपकर्णायतामप्यस्याच्छिनच्छरैः ९ ससंभ्रमततस्तूर्णमवजु  
त्यरथोत्तमात् ॥ सहदेवोमहाराजदृष्ट्वाकर्णव्यवस्थितम् १० रथचक्रंप्रगृह्णाजौमुमोचाधिरथंप्रति ॥ तदापतद्वैसहसाकालचक्रमिवोद्यतम् ११ शरैरनेकसाहस्रै  
राच्छिनःसूतनंदनः ॥ तस्मिंस्तुनिहतेचक्रेसूतजेनमहात्मना १२ ईषादंडकयोक्तांश्चयुगानिविविधानिच ॥ हस्त्यंगानितथाऽश्वान्श्वपुत्रान्बहून् १३  
चिक्षेपकर्णमुद्दिश्यकर्णस्तान्व्यधमच्छरैः ॥ सनिरायुधमात्मानंज्ञात्वामाद्रवतीसुतः १४ वार्यमाणस्तुविशिखैःसहदेवोऽग्नंजहौ ॥ तमभिद्रुत्यराधेयोमुहूर्ताद्र  
रतर्पम् १५ अत्रवीत्प्रहसन्वाक्यंसहदेवंविशांपते ॥ मायुध्यस्वरणेऽधीरविशिष्टैरथिभिःसह १६ सहशैर्युध्यमाद्रेयवचोमेमाविशंकिथाः ॥ अथैनंधनुषोऽग्रेणतुदन्भू  
योऽब्रवीद्वचः १७ एषोऽर्जुनोरणेतूर्णयुध्यतेकुरुभिःसह ॥ तत्रगच्छस्वमाद्रेयगृहंवायदिमन्यसे १८ एवमुक्त्वातुतंकर्णोरथेनरथिनांवरः ॥ प्रायात्पांचालपां  
डूनांसैन्यानिप्रदहन्निव १९ वधंप्राप्तुमाद्रेयंनावधीत्समरेऽरिहा ॥ कुंत्याःस्मृत्वावचोराजन्सत्यसंधोमहायशाः २० सहदेवस्ततोराजन्विमनाःशरपीडितः ॥  
कर्णवाक्शरतप्तश्चजीवितान्निरविद्यत २१ आरुरोहरथंचापिपांचाल्यस्यमहात्मनः ॥ जनमेजयस्यसमरेत्वरायुक्तोमहारथः २२ विराटंसहसेनंतुद्रोणंवैदुतमा  
गतम् ॥ मद्राजःशरौघेणच्छादयामासधन्विनम् २३ तयोःसमभवयुद्धंसमरेदृढधन्विनोः ॥ यादृशंभभवद्राजनर्जंभवासवयोःपुरा २४ मद्राजोमहाराजवि  
राटंवाहिनीपतीम् ॥ आजप्रेत्वरितस्तूर्णशतेननतपर्वणाम् २५ प्रतिविव्याधतंराजन्नवभिर्निशितैःशरैः ॥ पुनश्चैनंत्रिसप्तत्याभूयश्चैवशतेनतु २६ तस्य  
मद्राधिपोहत्वाचतुरोरथवाजिनः ॥ सूतंध्वजंचसमरेशराभ्यांसंन्यपातयत् २७ हताश्वात्तुरथातूर्णमवजुत्यमहारथः ॥ तस्यैविस्फारयंश्चापंविमुंचंश्वाशि  
ताञ्छरान् २८ शतानीकस्ततोदृष्ट्वाभ्रातरंहतवाहनम् ॥ रथेनाभ्यपततूर्णसर्वलोकस्यपश्यतः २९ शतानीकमथायांतंमद्राजोमहापृथे ॥ विशिखैर्वहुभिर्वि  
द्धाततोनिन्येयमक्षयम् ३०

११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तपट्यधिकश

तस्मिंस्तुनिहतेवीरेविराटोरथसत्तमः ॥ आरुरोहरथंतूर्णतमेवध्वजमालिनम् ३१ ततोविफार्यनयनेक्रोधाद्विगुणविक्रमः ॥ मद्राजरथंतूर्णछादयामासपात्रि  
भिः ३२ ततोमद्राधिपःक्रुद्धःशरेणानतपर्वणा ॥ आजघानोरसिदंढविराटंवाहिनीपतिम् ३३ सोतिविद्धोमहाराजरथोपस्थउपाविशत् ॥ कश्मलंचाविशती  
प्रविराटोमरतर्पम् ३४ सारथिस्तमपोवाहसमरेशरविक्षतम् ॥ ततःसामहतीसेनाप्राद्रवन्निशिभारत ३५ वध्यमानाशरशतैःशल्येनाहवशोभिना ॥ तादृष्ट्वा  
विदुतांसेनावासुदेवधनंजयौ ३६ प्रयातौतत्रराजेंद्रयत्रशल्योव्यवस्थितः ॥ तौतुप्रत्युद्ययौराजनराक्षसेद्रोहलंबुषः ३७ अष्टचक्रसमायुक्तमास्थायप्रवरं  
थम् ॥ तुरंगममुखैर्युक्तंपिशाचैर्घोरदर्शनैः ३८ लोहितार्द्रपताकंतरक्तमाल्यविभूषितम् ॥ कार्णायसमयंघोरमृक्षचर्मसमावृतम् ३९ रौद्रेणचित्रपक्षेणवितृता  
क्षेणकूजता ॥ ध्वजेनोच्छ्रितदंडेनगृध्रराजेनराजता ४० सवमौराक्षसोराजन्भिन्नांजनचयोपमः ॥ रुरोघार्जुनमायांतंप्रभंजनमिवादिराट् ४१ किरन्वाणम  
णान्राजनशतशोऽर्जुनमूर्धनि ॥ अतितीव्रमहद्युद्धेनरराक्षसयोस्तदा ४२ द्रष्टृणांप्रीतिजननंसर्वेषांतत्रभारत ॥ गृध्रकाकबलोळुककंकगोमायुहर्षणम् ४३ त  
मर्जुनःशतेनैवपत्रिणांसमताडयत् ॥ नवभिश्चशितैर्बाणैर्ध्वजचिच्छेदभारत ४४ सारथिंचत्रिभिर्बाणैस्त्रिभिरेवत्रिवेणुकम् ॥ धनुरेकेनचिच्छेदचतुर्भिश्चतुरो  
हयान् ४५ पुनःसज्यंकृतंचापंतदप्यस्यद्विधाऽच्छिन्नत् ॥ विरथस्योद्यतंखड्गंशरेणास्यद्विधाऽकरोत् ४६ अथैनंनिशितैर्बाणैश्चतुर्भिर्भरतर्पम् ॥ पार्थोऽविवेध  
द्राक्षसेंद्रसविद्धःप्राद्रवद्भयात् ४७ तंविजित्यार्जुनस्तूर्णद्रोणांतिकमुपाययौ ॥ किरनशरगणान्राजनरवारणवाजिषु ४८ वध्यमानामहाराजपांडवेनयशस्विना ॥  
सैनिकान्यपतन्नुर्व्यावातनुन्नाइवडुमाः ४९ तेषुतूत्साद्यमानेषुफाल्गुनेनमहात्मना ॥ संप्राद्रवद्वलंसर्वपुत्राणातेविशांपते ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्व  
णिषटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेअलंबुषपराभवेसप्तपट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ संजयउवाच ॥ शतानीकंशरैस्तूर्णनिर्दहतंचमुंतव ॥ चित्रसेनस्तव  
सुतोवारयामासभारत १ नाकुलिश्चित्रसेनंतुविद्धापंचभिराशुगैः ॥ सतुतंप्रतिविव्याधदशभिर्निशितैःशरैः २ चित्रसेनोमहाराजशतानीकंपुनर्युधि ॥ नवभि  
र्निशितैर्बाणैराजघानस्तनांतरे ३ नाकुलिस्तस्यविशिखैर्वर्मसन्नतपर्वभिः ॥ गात्रात्संच्यावयामासतदहुतमिवाभवत् ४ सोऽपेतवर्मापुत्रस्तेविरराजभृशंनृप  
उत्सृज्यकालेराजेंद्रनिर्माकमिवपन्नगः ५ ततोऽस्यनिशितैर्बाणैर्ध्वजंचिच्छेदनाकुलिः ॥ धनुश्चैवमहाराजयतमानस्यसंयुगे ६ सच्छिन्नधन्वासमरेविवर्मा  
चमहारथः ॥ धनुरन्यन्महाराजजग्राहारिविदारणम् ७ ततस्तूर्णचित्रसेनोनाकुलिंनवभिःशरैः ॥ विव्याधसमरेक्रुद्धोभरतानांमहारथः ८ शतानीकोऽभ्यसं  
क्रुद्धश्चित्रसेनस्यमारिष ॥ जघानचतुरोवाहान्सारथिंचनरोत्तमः ९ ततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ शतानीकमिति ॥ १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९



अवष्टुत्यरथात्तस्माच्चित्रसेनोमहारथः ॥ नाकुलिपंचविंशत्याशराणामार्दयद्वली १० तस्यतत्कुर्वतःकर्मनकुलस्यसुतोरणे ॥ अर्धचंद्रेणचिच्छेदचापंरत्नविभू  
पितम् ११ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ आरुरोहरथंतूर्णहार्दिक्यस्यमहात्मनः १२ द्रुपदंतुसहानीकंद्रोणप्रेप्सुमहारथम् ॥ वृषसेनोऽभ्यया  
तूर्णीकिरन्शरशतैस्तदा १३ यज्ञसेनस्तुसमरेकर्णपुत्रमहारथम् ॥ षष्ठ्याशराणांविष्याधवाहोरुरसिचानघ १४ वृषसेनस्तुसंकुद्धोयज्ञसेनरथेस्थितम् ॥ व  
द्विभिःसायकैस्तीक्ष्णैराजघानस्तनांतरे १५ तावुभौशरनुव्रांगौशरकंटकिनौतदा ॥ व्यभ्राजेतामहाराजश्वाविधौशलैरिव १६ रुक्मपुंखैःप्रसन्नाग्रैःशरैश्छि  
न्नतनुच्छदौ ॥ रुधिरौघपरिक्रिन्नौव्यभ्राजेतामहापृथे १७ तपनीयनिभौचित्रौकल्पवृक्षाविवाहुतौ ॥ किंशुकाविवचोत्फुल्लौव्यकाशेतरणाजिरे १८ वृषसे  
नस्ततोराजन्दुपदनवभिःशरैः ॥ विद्धाविष्याधसप्तत्यापुनरन्यैस्त्रिभिस्त्रिभिः १९ ततःशरसहस्राणिविमुंचन्विवभौतदा ॥ कर्णपुत्रोमहाराजवर्षमाणइवांबुदः  
२० द्रुपदस्तुततःकुद्धोवृषसेनस्यकार्मुकम् ॥ द्विधाचिच्छेदभलेनपीतेननिशितेनच २१ सोऽन्यत्कार्मुकमादायरुक्मवद्धनवंदम् ॥ तूणादाकृष्यविमलंम  
हंपीतशितंदहम् २२ कार्मुकेयोजयित्वातंदुपदंसन्निरीक्ष्यच ॥ आकर्णपूर्णमुमुचेन्नासयन्सर्वसोमकान् २३ हृदयंतस्याभित्त्वाचजगामवसुधातलम् ॥ कश्मलं प्रा  
विशद्राजावृषसेनशराहतः २४ सारथिस्तमपोवाहस्मरन्सारथिचोष्ठितम् ॥ तस्मिन्प्रभग्नेराजेंद्रपंचालानामहारथे २५ ततस्तुद्रुपदानीकंशरैश्छिन्नतनुच्छ  
दम् ॥ संप्राद्रवत्तदाराजन्निशीथेभैरवेसति २६ प्रदीपैरपरिव्यक्तैर्ज्वलद्भिस्तैःसमंततः ॥ व्यराजतमहीराजन्वीताभ्राद्यौरिवग्रहैः २७ तथाऽगदैर्निपातितैर्व्य  
राजतवसुंधरा ॥ प्रावृट्कालेमहाराजविद्युद्भिरिवतोयदः २८ ततःकर्णसुतावस्ताःसोमकाविप्रदुडुवुः ॥ यथेन्द्रभयवित्रस्तादानवास्तारकामये २९ तेनार्थ  
मानाःसमरेद्रवमाणाश्चसोमकाः ॥ व्यराजंतमहाराजप्रदीपैरवभासिताः ३० तांस्तुनिर्जित्यसमरेकर्णपुत्रोऽप्यरोचत ॥ मध्यंदिनमनुप्राप्तोधर्माशुरिवभारत  
३१ तेषुराजसहस्रेषुतावकेषुपरेषुच ॥ एकएवज्वलंस्तस्थौवृषसेनःप्रतापवान् ३२ सविजित्यरणेशूरान्सोमकानामहारथान् ॥ जगामत्वरितस्तत्रयत्रराजायु  
धिष्ठिरः ३३ प्रतिविध्यमथकुद्धं प्रदहंतंरणेरिपून् ॥ दुःशासनस्तवसुतःप्रत्यगच्छन्महारथः ३४ तयोःसमागमोराजंश्चित्ररूपोवभूवह ॥ व्यपेतजलदेव्यो  
मिबुधभास्करयोरिव ३५ प्रतिविध्यंतुसमरेकुर्वाणं कर्मदुष्करम् ॥ दुःशासनस्त्रिभिर्बाणैर्ललाटे समविध्यत ३६ सोऽतिविद्धोबलवतातवपुत्रेणधन्विना ॥ विररा  
जमहाबाहुःसंशृंगइवपर्वतः ३७ दुःशासनंतुसमरेप्रतिविध्योमहारथः ॥ नवभिःसायकैर्विद्धापुनर्विष्याधसप्तभिः ३८ तत्रभारतपुत्रस्तेलतवान्कर्मदुष्करम् ॥  
प्रतिविध्यहयानुग्रैःपातयामाससायकैः ३९

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टपष्ठधिकशततमोऽध्यायः । १६८ । । ७१ । । नकुलमिति । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

सारथिचास्यभलेनध्वजंचसमपातयत् ॥ रथंचतिलशोराजन्व्यधमत्तस्यधन्विनः ४० पताकाश्चसतूणीरारश्मीन्योक्त्राणिचप्रभो ॥ चिच्छेदतिलशःकुद्धः  
शरैःसन्नतपर्वभिः ४१ विरथःसतुधर्मात्माधनुष्पाणिरवस्थितः ॥ अयोधयत्तवसुतंकिरन्शरशतान्वहन् ४२ क्षुरप्रेणधनुस्तस्यचिच्छेदतनयस्तव ॥ अथेनं  
दशभिर्बाणैश्छिन्नधन्वानमार्दयत् ४३ तं दृष्ट्वाविरथंतत्रभ्रातरोऽस्यमहारथाः ॥ अन्ववर्तंतवेगेनमहत्यासेनयासह ४४ आलुतःसततोयानंसुतसोमस्यभास्व  
रम् ॥ धनुर्गृह्यमहाराजविष्याधतनयंतव ४५ ततस्तुतावकाःसर्वेपरिवार्यसुतंतव ॥ अभ्यवर्तंतसंग्रामेमहत्यासेनयावृताः ४६ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतवतेषांच  
भारत ॥ निशीथेदारुणेकालेयमराष्ट्रविवर्धनम् ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोऽष्टात्रियुद्धेशतानीकादियुद्धेअष्टपष्ठधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥  
संजयउवाच ॥ नकुलंरभसंयुद्धेनिघ्नंतंवाहिनींतव ॥ अभ्ययात्सौबलःकुद्धस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् १ कृतवैरौतुतौवीरावन्योन्यवधकांक्षिणौ ॥ शरैःपूर्णापतो  
त्सृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः २ यथैवनकुलोराजन्शरवर्षाण्यमुंचत ॥ तथैवसौबलश्चापिशिक्षासंदर्शयन्युधि ३ तावुभौसमरेशूरोशरकंटकिनौतदा ॥ व्यराजेता  
महाराजश्वाविधौशलैरिव ४ रुक्मपुंखैरजिह्वाग्रैःशरैश्छिन्नतनुच्छदौ ॥ रुधिरौघपरिक्रिन्नौव्यभ्राजेतामहापृथे ५ तपनीयनिभौचित्रौकल्पवृक्षाविवाहुतौ ॥  
किंशुकाविवचोत्फुल्लौप्रकाशेतेरणाजिरे ६ तावुभौसमरेशूरोशरकंटकिनौतदा ॥ व्यराजेतामहाराजकंटकैरिवशाल्मली ७ सुजिह्वप्रेक्षमाणौचराजन्विवृत्तलो  
चनौ ॥ क्रोधसंरक्तनयनौनिर्दहंतौपरस्परम् ८ स्यालस्तुतवसंकुद्धोमाद्रीपुत्रंहसन्निव ॥ कर्णनैकेनविष्याधहृदयेनिशितेनह ९ नकुलस्तुभृशंविद्धःस्यालेन  
तवधन्विना ॥ निषसादरथोपस्थेकश्मलंचाविशन्महत् १० अत्यंतवैरिणंदृष्ट्वाशत्रुंतथागतम् ॥ ननादशकुनीराजंस्तपांतेजलदोयथा ११ प्रतिलभ्यत  
तःसंज्ञानंकुलःपांडुनंदनः ॥ अभ्ययात्सौबलंभूयोव्यात्ताननइवांतकः १२ संकुद्धःशकुर्निषष्ट्याविष्याधभरतर्षभ ॥ पुनश्चैनंशतेनैवनाराचानांस्तनांतरे ॥  
१३ अथास्यसशरंचापमुष्टिदेशेऽच्छिनत्तदा ॥ ध्वजंचत्वरितंछिच्छारथाहूमावपातयत् १४ विशिखेनचतीक्ष्णेनपीतेननिशितेनच ॥ ऊरुनिर्भयचैकेनन  
कुलःपांडुनंदनः १५ श्येनंसपक्षंव्याधेनपातयामासतंतदा ॥ सोऽतिविद्धोमहाराजरथोपस्थउपाविशत् १६ ध्वजयष्टिपरिक्रिश्यकामुकःकामिर्नीयथा ॥ तं  
विसंज्ञंनिपातितंदृष्ट्वास्यालंतवानघ १७ अपोवाहरथेनाशुसारथिर्ध्वजिनीमुखात् ॥ ततःसंचुकुशुःपार्थायेचतेषांपदानुगाः १८ निर्जित्यचरणेशत्रुनंकुलःशत्रु  
तापनः ॥ अब्रवीत्सारथिंकुद्धोद्रोणानीकायमांवह १९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ ऊरुइति मंडलंचरतः शकुनेर्वावूरूपकेनेवबाणेनवि

भेद १९ यथाक्षेपेनपक्षाभ्यांसहितंवामदक्षिणगामिनंपातयेदेवमितिलुप्तोपमा व्याधेनबाणेन विध्यरथेनेनेविष्याधोबाणः । १६ परिक्रिश्यकेशेनध्वजयष्टिश्चित्तइतिरोषः १७ । १८ । १९



२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ रथिन इति प्रवृत्तारथिनो विमवत्तरं रथमारुह्य तत्पतिमश्वद्वयं शलमानिववाय  
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वामाद्रीपुत्रस्य सारथिः ॥ प्रायातेन तदाराजन्यत्र द्रोणो व्यवस्थितः २० शिखंडिनं तु समरे द्रोणप्रेप्सुं विशांपते ॥ कृपः शारद्वतो यत्तः प्रत्यग  
 च्छत्सवे गितः २१ गौतमं तु तमायां तं द्रोणानीकमरिंदमम् ॥ विव्याध नवभिर्भलैः शिखंडी प्रहसन्निव २२ तमाचार्यो महाराज विद्धापंचभिराशुगैः ॥ पुनर्विव्या  
 धविंशत्या पुत्राणां प्रियकृतव २३ महद्युद्धं तयोरासीद्धोरूपं भयानकम् ॥ यथा देवासुरे युद्धे शंभुरामरराजयोः २४ शरजालावृतं व्योमचक्रतुस्तौ महारथौ ॥  
 मेघाविवतपापायेवीरौ समरदुर्मदौ २५ प्रकृत्या घोररूपं तदासीद्धोरतरं पुनः ॥ रात्रिश्च भरतश्चैष्ठयो धानां युद्धशालिनाम् २६ कालरात्रिनिभा ह्यासीद्धोररूपा भ  
 यानका ॥ शिखंडी तु महाराज गौतमस्य महद्वनुः २७ अर्धचंद्रेण चिच्छेद सज्यं सविशिखं तदा ॥ तस्य कुट्टः कृपो राजन्शक्तिं चिक्षेप दारुणाम् २८ स्वर्णदंडामकुं  
 ठाग्रां कर्मारपरिमाजिताम् ॥ तामापतंतीं चिच्छेद शिखंडी बहुभिः शरैः २९ साऽपतन्मेदिनीं दीप्ताभा सयंती महाप्रभा ॥ अथान्यद्वनुरादाय गौतमो रथिनां वरः ॥  
 ३० प्राच्छादयच्छित्तैर्बाणैर्महाराज शिखंडिनम् ॥ सच्छाद्यमानः समरे गौतमेन यशस्विना ३१ न्यषीद तरथोपस्थे शिखंडी रथिनां वरः ॥ सीदंतं चैनमा लो क्य  
 कृपः शारद्वतो युधि ३२ आजग्रे बहुभिर्बाणैर्जिघांसन्निव भारत ॥ विमुखं तुरणं दृष्ट्वा याज्ञसेनिं महारथम् ३३ पंचालाः सोमकाश्चैव परिववुः समंततः ॥ तथैव तव  
 पुत्राश्च परिववुर्द्विजोत्तमम् ३४ महत्या सेनया सार्धं ततो युद्धमवर्तत ॥ रथानां चरणे राजन्नन्योन्यमभिधावताम् ३५ बभूवतु मुलः शब्दो मेघानां गर्जतामिव ॥  
 द्रवतांसादिनां चैव गजानां च विशांपते ३६ अन्योन्यमभितो राजन्कूरमायो धनं वभौ ॥ पत्नीनां द्रवतां चैव पादशब्देन मेदिनी ३७ अकंपत महाराज भयत्रस्तेव  
 चांगना ॥ रथिनोरथमारुह्य प्रवृत्तावेगवत्तरम् ३८ अगृह्णन् बहवो राजन्शलमान्वायसा इव ॥ तथा गजान्प्रभिन्नांश्च संप्रभिन्नामहागजाः ३९ तस्मिन्नेव पदे यता  
 निगृह्णन्ति स्म भारत ॥ सादीसादिनमासाद्य पतयश्च पदातिनम् ४० समासाद्य रणेऽन्योन्यं संरंधानां तिचक्रमुः ॥ धावतां द्रवतां चैव पुनरावर्ततामपि ४१  
 बभूवत तत्र सैन्यानां शब्दः सुविपुलो निशि ॥ दीप्यमानाः प्रदीपाश्च रथवारणवाजिषु ४२ अदृश्यं तमहाराजमहोल्का इव खाद्युताः ॥ सानिशा भरतश्चैष्ठ्यप्रदीपैरव  
 भासिता ४३ दिवसप्रतिमाराजन्बभूव रणमूर्धानि ॥ आदित्येन यथा व्याप्तं तमोलोके प्रणश्यति ४४ तथानष्टं तमोघोरं दीपैर्दीप्तैरितस्ततः ॥ दिवं च पृथिवीं चैव  
 दिशश्च प्रदिशस्तथा ४५ रजसा तमसा व्याप्ताद्योतिताः प्रभया पुनः ॥ अस्त्राणां कवचानां च मणीनां च महात्मनाम् ४६ अंतर्दधुः प्रभाः सर्वा दीपैस्ते रवमा  
 सिताः ॥ तस्मिन्कोलाहले युद्धे वर्तमाने निशामुखे ४७ न किंचिद्दिवुरात्मानमयमस्मीति भारत ॥ अवधीत्समरे पुत्रं पिता भरतसत्तम ४८

सादिति उत्तरेण सहयोज्यं रथं रथान् रथिनोरथपत्नीनि ति वा ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

२९ । ५० ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायामूनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

पुत्रश्च पितरं मोहात्सखायं च सखा तथा ॥ स्वस्त्र्यार्यमा तुलश्चापि स्वस्त्रीयश्चापि मातुलम् ४९ स्वस्वान्परे परांश्चापि निजगुरितरेतरम् ॥ निर्मर्यादमभूद्वंशरात्रौ भी  
 रुभयानकम् ५० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धे संकुलयुद्धे ऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मि  
 न्सुतुमुले युद्धे वर्तमाने भयावहे ॥ दृष्टुमुग्रो महाराज द्रोणमेवाभ्यवर्तत १ संदधामो धनुः श्रेष्ठं ज्याविकर्षं पुनः पुनः ॥ अभ्यद्रवत द्रोणस्य रथं रुक्मविभूषितम् २  
 दृष्टुमुग्रमथायां तं द्रोणस्यांतचिकीर्षया ॥ परिववुर्महाराज पंचालाः पांडवैः सह ३ तथा परिवृत्तं दृष्ट्वा द्रोणमाचार्यसत्तमम् ॥ पुत्रास्ते सर्वतो यतारक्षुर्द्रोणमाहवे  
 ४ बलार्णवौ ततस्तौ तु समेयातां निशामुखे ॥ वातोद्धूतौ क्षुब्धसत्त्वौ भैरवौ सागराविव ५ ततो द्रोणं महाराज पांचाल्यः पंचभिः शरैः ॥ विव्याध हृदये तूर्णं सिंहनादं  
 ननादच ६ तं द्रोणः पंचविंशत्या विद्धा भारतसंयुगे ॥ चिच्छेदान्येन भल्लेन घनुरस्य महास्वनम् ७ दृष्टुमुग्रस्तु निर्विद्धो द्रोणेन भरतर्षभ ॥ उत्समर्जधनुस्तूर्णं  
 संदश्यदशनच्छदम् ८ ततः कुद्धो महाराज दृष्टुमुग्रः प्रतापवान् ॥ आददेऽन्यद्वनुः श्रेष्ठं द्रोणस्यांतचिकीर्षया ९ विवृण्व्यचधनुश्चित्रमाकर्णात्परवीरहा ॥ द्रो  
 णस्यांतकरं घोरं व्यसृजत्सायकं ततः १० सविमृष्टो बलवता शरो घोरो महामृधे ॥ भासयामास तत्सैन्यं दिवाकरइवोदितः ११ तंतुदृष्ट्वा शरं घोरं देवगंधर्वमानवाः ॥  
 स्वस्त्यस्तु समरे राजन् द्रोणायेत्यह्वन्वचः १२ तंतुसायकमायां तमाचार्यस्य रथं प्रति ॥ कर्णाद्वादशधाराजंश्चिच्छेद कृतहस्तवत् १३ सच्छिनो बहवाराज  
 न्मृतपुत्रेण धन्विना ॥ निपपात शरस्तूर्णं निर्विषो भुजगो यथा १४ दृष्टुमुग्रं ततः कर्णो विव्याध दशभिः शरैः ॥ पंचभिर्द्रोणपुत्रस्तु स्वयं द्रोणस्तु सप्तभिः १५ श  
 ल्यश्च दशभिर्बाणैस्त्रिभिर्दुःशासनस्तथा ॥ तुर्यो धनस्तु विंशत्या शकुनिश्चापि पंचभिः १६ पांचाल्यं त्वरयाऽविध्यन् सर्वेषु महारथाः ॥ सविद्धः सप्तभिर्घोरैर्द्रो  
 णस्यार्थे महाहवे १७ सर्वानसंभ्रमाद्राजन्प्रत्यविद्ध च त्रिभिस्त्रिभिः ॥ द्रोणं द्रौणिचकणीचविव्याध च तवात्मजम् १८ तेभिन्ना धन्विना तेन दृष्टुमुग्रं पुनर्मृधे ॥ वि  
 व्यधुः पंचभिस्तूर्णमेकैको रथिनां वरः १९ इमसेनस्तु संकुद्धो राजन्विव्याध पत्रिणा ॥ त्रिभिश्चान्यैः शरैस्तूर्णं तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् २० सतु तं प्रति विव्याध त्रि  
 भिस्तीक्ष्णैरजिह्वैः ॥ स्वर्णपुंखैः शिलाघातैः प्राणांतकरणैर्युधि २१ भल्लेनान्येन तु पुनः सुवर्णोऽबलकुंडलम् ॥ निचकर्त शिरः काया इमसेनस्य वीर्यवान् २२  
 तच्छिरोन्यपतद्भूमौ संदष्टौष्ठपुटं रणे ॥ महावातसमुद्धूतं पकं तालफलं यथा २३ तान्सविद्धापुनर्यो धान्वीरः सुनिशितैः शरैः ॥ राधेयस्याच्छिनद्भल्लैः कार्मुकां च  
 त्रयोधिनः २४ न तु तन्मृधे कर्णो धनुषश्छेदं न तथा ॥ निकर्त नमिवायुं प्रलांगूलस्य महाहरिः २५

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ हरिः सिंहः २५



२१ पद्धर्षमाः दुर्योधनदुःशासनद्रोणकर्णशल्यशकुनयः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

सौजन्यद्वनुःसमादायक्रोधरक्तेक्षणःश्वसन् ॥ अभ्यद्रवच्छरौघैस्तंष्टुष्टुम्रमहाबलम् २६ दृष्ट्वाकर्णतुसरब्धंतेवीराःपद्धर्षमाः ॥ पांचाल्यपुत्रंत्वरिताःपरिवभु  
जिघांसया २७ षण्णांयोधप्रवीराणांतावकानांपुरस्कृतम् ॥ मृत्योरास्यमनुप्राप्तंष्टुष्टुम्रममंस्सहि २८ एतस्मिन्नेवकालेतुदाशार्होविकिरञ्छरान् ॥ दृष्टुष्टुम्रं  
पराक्रांतंसात्यकिःप्रत्यपद्यत २९ तमायांतंमहेष्वासंसात्यकिंयुद्धदुर्मदम् ॥ राधेयोदशभिर्बाणैःप्रत्यविध्यदजिह्वैः ३० तंसात्यकिर्महाराजविव्याधदशभिः  
शरैः ॥ पश्यतांसर्ववीराणांमागास्तिष्ठेतिचाब्रवीत् ३१ ससात्यकेस्तुबलिनःकर्णस्यचमहात्मनः ॥ आसीत्समागमोराजन्बलिवासवयोरिव ३२ त्रासयन्रथ  
घोषेणक्षत्रियानक्षत्रियर्षभः ॥ राजीवलोचनंकर्णसात्यकिःप्रत्यविध्यत ३३ कपयन्निवघोषेणधनुषोवसुधांबली ॥ मृतपुत्रोमहाराजसात्यकिंप्रत्ययोधयत् ३४  
विपाठकर्णिनाराचैर्वत्सदंतैःक्षुरैरपि ॥ कर्णःशरशतैश्चापिशैनेयंप्रत्यविध्यत ३५ तथैवयुद्धचमानोऽपिदृष्ट्वा नां प्रवरोयुधि ॥ अभ्यवर्षच्छरैःकर्णतद्युद्धमभव  
त्समम् ३६ तावकाश्चमहाराजकर्णपुत्रश्चदंशितः सात्यकिंविव्यधुस्तूर्णसमंतान्निशितैःशरैः ३७ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यतेपांकर्णस्यवाविभो ॥ अविध्यत्सात्यकिः  
कुद्धोवृषसेनंस्तनांतरे ३८ तेनबाणेननिर्विद्धोवृषसेनोविशंपते ॥ न्यपत्सरथेमूढोधनुरुत्सृज्यवीर्यवान् ३९ ततःकर्णोहतंमत्वावृषसेनंमहारथम् ॥ पुत्रशो  
काभिसंतप्तःसात्यकिंप्रत्यपीडयत् ४० पीडयमानस्तुकर्णेनयुयुधानोमहारथः ॥ विव्याधबहुभिःकर्णत्वरमाणःपुनःपुनः ४१ सकर्णदशभिर्विद्धावृषसेनं  
चसप्तभिः ॥ सहस्तावापधनुषीतयोश्चिच्छेदसात्वतः ४२ तावन्येधनुषीसज्येकृत्वाशत्रुभयंकरे ॥ युयुधानमविध्येतांसमंतान्निशितैःशरैः ४३ वर्त  
मानेतुसंग्रामेतस्मिन्वीरवरक्षये ॥ अतीवशुश्रुवेराजन्गांडीवस्यमहास्वनः ४४ श्रुत्वातुरथनिर्घोषंगांडीवस्यचनिःस्वनं॥मृतपुत्रोऽब्रवीद्राजन्दुर्योधनमिदंवचः४५  
एषसर्वांचमूहत्वामुत्स्यांश्चिवनरर्षभान् ॥ पौरवांश्चमहेष्वासोविक्षिपन्नुत्तमंधनुः ४६ पार्थोविजयतेतत्रगांडीवनिनदोमहान् ॥ श्रूयतेरथघोषश्चवासवस्येवनर्दतः  
४७ करोतिपांडवोव्यक्तंकर्भोपयिकमात्मनः ॥ एषाविदार्थतेराजन्बहुधाभारतीचमूः ४८ विप्रकीर्णान्यनेकानिनहितिष्ठंतिकर्हिचित् ॥ वातेनेवसमुद्धूतमभ्र  
जालंविदीर्यते ४९ सव्यसाचिनमासाद्यभिन्नानौरिवसागरे ॥ द्रवतांयोधमुखानांगांडीवप्रेषितैःशरैः ५० विद्वानांशतशोराजन्श्रूयतेनिःस्वनोमहान् ॥ शृणु  
हुंदुभिर्निर्घोषमर्जुनस्यरथंप्रति ५१ निशीथेराजशार्दूलस्तनयित्तोरिवांगरे ॥ हाहाकररवांश्चैवसिंहनादांश्चपुष्कलान् ५२ शृणुशब्दान्बहुविधानर्जुनस्यरथंप्र  
ति ॥ अयंमध्येस्थितोऽस्माकंसात्यकिःसात्वतांवरः ५३ इहचेल्लभ्यतेलक्ष्यंकृत्स्नान्रजेष्यामहेपरान् ॥ एषपांचालराजस्यपुत्रोद्रोणेनसंगतः ५४

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ औपयिकं युक्तम् ४८ । ४९ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ इह सात्यकिरूपं लक्ष्यं लभ्यते चेत्तदयं वशीक्रियते चेदित्यर्थः ५४

सात्यकिष्टष्टयुग्रीपांडवसेनायांसारभूताविममन्युवद्वभुभिर्भिलित्वाहंतव्यावित्याह सात्यकिमित्यादिना ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ माधवोमधुवंशजःसात्यकिः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४  
सर्वतःसंवृतोयोधैःशूरैश्चरथसत्तमैः ॥ सात्यकियादिह्न्यामष्टष्टयुमंचपार्षतम् ५५ असंशयंमहाराजध्रुवनोविजयोभवेत् ॥ सौमद्रवदिमौवीरौपरिवार्यमहारथौ  
५६ प्रयतामोमहाराजनिहंतुंवृष्णिपार्षतौ ॥ सव्यसाचीपुरोऽभ्येतिद्रोणानीकायभारत ५७ संसक्तंसात्यकिज्ञात्वाबहुभिःकुरुपुंगवैः ॥ तत्रगच्छंतुवहवःप्रव  
रारथसत्तमाः ५८ यावत्पार्थोनजानातिसात्यकिंबहुभिर्वृतम् ॥ तेत्वरध्वंतथाशूराःशराणांमोक्षणेभृशम् ५९ यथाविहवजत्येषपरलोकायमाधवः ॥ तथाकुरुमहा  
राजसुनीत्यासुप्रयुक्तया ६० कर्णस्यमतमास्थायपुत्रस्तेप्राहसौबलम् ॥ यथेद्रःसमरेराजन्प्राहविष्णुंयशस्विनम् ६१ वृतःसहस्रेदशभिर्गजानामनिवर्तिनाम् ॥  
रथैश्चदशसाहस्रैस्तूर्णयाहिधनंजयम् ६२ दुःशासनोदुर्विषहःसुबाहुर्दुःप्रधर्षणः ॥ एतेत्वामनुयास्यंतिपतिभिर्बहुभिर्वृताः ६३ जहिरुष्णौमहाबाहोधर्मराजं  
चमातुल ॥ नकुलंसहदेवंचभीमसेनंतथैवच ६४ देवानामिवदेवंद्रेजयाशात्वयिमेस्थिता ॥ जहिमातुलकौतेयानसुरानिवपावकिः ६५ एवमुक्तोययौपा  
थ्यन्पुत्रेणतवसौबलः ॥ महत्यासेनयासार्धसहपुत्रैश्चतेविभो ६६ प्रियार्थतवपुत्राणांदिधक्षुःपांडुनंदनान् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतावकानांपरैःसह ६७ प्रयातेसौव  
लेराजन्पांडवानामनीकिनीम् ॥ बलेनमहतायुक्तःसुतपुत्रस्तुसात्वतम् ६८ अभ्ययात्त्वारितोयुद्धेकिरनशरशतान्बहून् ॥ तथैवपार्थिवाःसर्वेसात्यकिपर्यवार  
यन् ६९ भारद्वाजस्ततोगत्वाष्टष्टयुम्रथंप्रति ॥ महयुद्धंतदासीनुद्रोणस्यनिशिभारत ॥ षष्टयुमेनवीरेणपंचालैश्चसहार्जुनम् ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्व  
णिषटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धेसंकुलयुद्धेसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततस्तेप्राद्रवन्सर्वेत्वारितायुद्धदुर्मदाः ॥  
अमृष्यमाणाःसंरब्धायुयुधानरथंप्रति १ तेरथैःकल्पितैराजन्हेमरूप्यविभूषितैः ॥ सादिभिश्चगजैश्चैवपरिवृष्टःसमंततः २ अथैनंकोष्ठकीकृत्यसर्वतस्तेमहा  
रथाः ॥ सिंहनादांस्ततश्चक्रुस्तर्जयंतिस्मसात्यकिं ३ तेऽभ्यवर्षच्छरैस्तीक्ष्णैःसात्यकिस्त्यविक्रमम् ॥ त्वरमाणामहावीरामाधवस्यवधैषिणः ४ तान्दृष्ट्वा  
ऽऽपततस्तूर्णशैनेयःपरवीरहा ॥ प्रत्यगृह्णान्महाबाहुःप्रमुंचन्विशिखान्बहून् ५ तत्रवीरोमहेष्वासःसात्यकिर्युद्धदुर्मदः ॥ निचकर्तशिरांस्युग्रैःशरैःसन्नतपर्व  
भिः ६ हस्तिहस्तान्हयग्रीवाबाहून्पिचसायुधान् ॥ क्षुरप्रैःशातयामासतावकानांसमाधवः ७ पतितैश्चामरैश्चैवश्वेतच्छत्रैश्चभारत ॥ बभूवधरणीपूणानक्षत्रै  
र्यौरिवप्रभो ८ एतेषांयुयुधानेनयुध्यतांयुधिभारत ॥ बभूवतुमुलःशब्दःप्रेतानांकंदतामिव ९ तेनशब्देनमहतापूरिताभूद्वसुंधरा ॥ रात्रिःसमभवच्चैवती  
व्रूपाभयावहा १० दीर्यमाणंबलंदृष्ट्वायुयुधानशराहतम् ॥ श्रुत्वाचविपुलंनादंनिशीथेलोमहर्षणे ११

पावाकिःस्कंदः ६९।६९।६७।६८।६९।७० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ २७० ॥



सुतस्तवाब्रवीद्राजन्सारथिरथिनांवरः ॥ यत्रैषशब्दस्तत्राश्वाश्चोदयेतिपुनःपुनः १२ तेनसंचोद्यमानस्तुततस्तांस्तुरगोत्तमान् ॥ सूतःसंचोदयामासयुयुधान  
रथंप्रति १३ ततोदुर्योधनःकुद्धोदृढधन्वाजितकुम्भः ॥ शीघ्रहस्तश्चित्रयोधीयुयुधानमुपाद्रवत् १४ ततःपूर्णयतोत्सृष्टैःशरैःशोणितभोजनैः ॥ दुर्योधनंद्वाद  
शभिर्माधवःप्रत्यविध्यत् १५ दुर्योधनस्तेनतथापूर्वमेवार्दितःशरैः ॥ शैनेयंदशभिर्बाणैःप्रत्यविध्यदमर्षितः १६ ततःसमभवयुद्धंतुमुलंभरतर्षभ ॥ पंचाला  
नांचसर्वेषांभरतानांचदारुणम् १७ शैनेयस्तुरणेकुद्धस्तवपुत्रंमहारथम् ॥ सायकानामशीत्यातुविष्याधोरसिभारत १८ ततोऽस्यवाहान्समरेशरैर्निन्येयमक्ष  
यम् ॥ सारथिंचरथातूर्णपातयामासपत्रिणा १९ हताश्वेतुरथेतिष्ठन्पुत्रस्तवविशांपते ॥ मुमोचनिशितान्बाणान्शैनेयस्यरथंप्रति २० शरान्पंचाशतांस्तां  
स्तुशैनेयःकृतहस्तवत् ॥ चिच्छेदसमरेराजन्प्रेषितांस्तनयेनते २१ अथापरेणभस्त्रेणमुष्टिदेशेनहृदनुः ॥ चिच्छेदतरसायुद्धेतवपुत्रस्यमाधवः २२ विरथो  
विधनुष्कश्चसर्वलोकेश्वरःप्रभुः ॥ आरुरोहरथंतूर्णभास्वरंकृतवर्भणः २३ दुर्योधनेपरावृत्तेशैनेयस्तववाहिनीम् ॥ द्रावयामासविशिखैर्निशामध्येविशांपते २४  
शकुनिश्चार्जुनंराजन्परिवार्यसमंततः ॥ रथैरनेकसाहस्रैर्गजैश्चापिसहस्रशः २५ तथाहयसहस्रैश्चनानाशस्त्रैरवाकिरत् ॥ तेमहास्त्राणिसर्वाणिविकिरंतोऽर्जुनंप्र  
ति २६ अर्जुनंयोधयंतिस्मक्षत्रियाःकालचोदिताः ॥ तान्यर्जुनःसहस्राणिरथवारणवाजिनाम् २७ प्रत्यवारयदायस्तःप्रकुर्वन्विपुलक्षयम् ॥ ततस्तुसमरे  
शूरःशकुनिःसौबलस्तदा २८ विव्याधनिशितैर्बाणैर्जुनंप्रहसन्निव ॥ पुनश्चैवशतेनास्यसंरुोधमहारथम् २९ तमर्जुनस्तुविशत्याविव्याधयुधिभारत ॥ अ  
थेतरान्महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरविध्यत् ३० निवार्यतान्बाणगणैर्धुधिराजन्धनंजयः ॥ जघानतावकान्योधान्वज्रपाणिरिवासुरान् ३१ भुजैश्छिन्नैर्महीपालह  
स्तिहस्तोपमैर्मृधे ॥ समाकीर्णामहीभातिपंचास्यैरिवपन्नगैः ३२ शिरोभिःसकिरीटैश्चसुनसैश्चारुकुंडलैः ॥ संदष्टौष्ठपुटैःकुद्धैस्तथैवोद्धृतलोचनैः ३३ निष्क  
चूडामणिधरैःक्षत्रियाणांप्रियंवदैः ॥ पंकजैरिवविन्यस्तैःपर्वतैर्विवभौमही ३४ कृत्वातत्कर्मबीभत्सुरुग्रमुग्रपराक्रमः ॥ विव्याधशकुनिंभूयःपंचभिर्नतपर्वभिः ३५  
अताडयदुलूकंचत्रिभिरेवतथाशरैः ॥ उलूकस्तुतथाविद्धोवासुदेवमताडयत् ३६ ननादचमहानादंपूरयन्निवमेदिनीम् ॥ अर्जुनःशकुनेश्चापंसायकैरच्छिन्नद्रणे  
३७ निन्येचचतुरोवाहान्यमस्यसदनंप्रति ॥ ततोऽरथादवधुत्यसौबलोभरतर्षभ ३८ उलूकस्यरथंतूर्णमारुरोहविशांपते ॥ तावेकरथमारूढौपितापुत्रौमहा  
रथौ ३९ पार्थसिपिचतुर्बाणैर्गिरिर्मेघाविवांभुभिः ॥ तौतुविद्धामहाराजपांडवोनिशितैःशरैः ४० विद्रावयंस्तवचमूंशतशोव्यधमच्छरैः ॥ अनिलेनयथा  
ऽग्निविच्छिन्नानिसमंततः ४१ विच्छिन्नानितथाराजन्बलान्यासन्विशांपते ॥ तद्वलंभरतश्रेष्ठवध्यमानंतदानिशि ४२

प्रदुद्रावादिशःसर्वावीक्षमाणंभयार्दितम् ॥ उत्सृज्यवाहान्समरेचोदयंतस्तथाऽपरे ४३ संभ्राताःपर्यधावंततस्मिंस्तमसिदारुणे ॥ विजित्यसमरेयोधांस्तावकान्  
भरतर्षभ ४४ दध्मतुर्मुदितौशंखौवासुदेवधनंजयौ ॥ घृष्टयुग्नोमहाराजद्रोणंविद्धात्रिभिःशरैः ४५ चिच्छेदधनुषस्तूर्णज्यांशरेणशितेनह ॥ तन्निधायधनुर्म  
मौद्रोणःक्षत्रियमर्दनः ४६ आददेऽन्यद्वनुःशूरोवेगवत्सारवतरम् ॥ घृष्टयुग्नंततोद्रोणोविद्धासप्तभिराशुगैः ४७ सारथिंपंचभिर्बाणैराजन्विष्याधसंयुगे ॥ तं  
निवार्यशरैस्तूर्णघृष्टयुग्नोमहारथः ४८ व्यधमत्कौरवीसेनामासुर्गमघवानिव ॥ वध्यमानेबलेतस्मिंस्तवपुत्रस्यमारिष ४९ प्रावर्ततनदीवोराशोणितौघतरं  
गिणी ॥ उभयोःसेनयोर्मध्येनराश्वद्विपवाहिनी ५० यथावैतरणीराजन्यमराजपुरंप्रति ॥ द्रावयित्वातुतत्सैन्यंघृष्टयुग्नप्रतापवान् ५१ अभ्यराजततेजस्वी  
शक्रोदेवगणेष्विव ॥ अथदध्मुर्महाशंखान्घृष्टयुग्नशिखंडिनौ ५२ यमौचयुयुधानश्चपांडवश्चक्रोदरः ॥ जित्वारथसहस्राणितावकानांमहारथाः ५३ सिंह  
नादरवांश्चकुःपांडवाजितकाशिनः ॥ पश्यतस्तवपुत्रस्यकर्णस्यचरणोत्कटाः ॥ तथाद्रोणस्यशूरस्यद्रोणेश्वैर्विशांपते ५४ ॥ इतिश्रीमहामारतेद्रोणपर्वणि  
घटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेसंकुलयुद्धेएकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ७ ॥ संजयउवाच ॥ विद्वत्सर्वबलंदृष्ट्वावध्यमानंमहात्माभिः ॥ क्रोधेनमह  
ताऽऽविष्टःपुत्रस्तवविशांपते १ अभ्येत्यसहसाकर्णद्रोणंचजयतांवरम् ॥ अमर्षवशमापन्नोवाक्यज्ञोवाक्यमब्रवीत् २ भवद्भ्यामिहसंग्रामःकुद्धाभ्यांसंप्रवर्तितः ॥  
आहवेनिहतंदृष्ट्वासैधवंसव्यसाचिना ३ निहन्यमानांपांडुनांबलेनममवाहिनीम् ॥ भूत्वातद्विजयेशकावशकाविवपश्यतः ४ यद्यहंभवतोस्त्याज्योनवाच्यो  
ऽस्मितदेवहि ॥ आवांपांडुसुतान्संख्येजेष्वावइतिमानदौ ५ तदैवाहंवचःश्रुत्वाभवद्भ्यामनुसमतम् ॥ नाकरिष्यमिदंपार्थैर्वैरयोधविनाशनम् ६ यदिनाहंप  
रित्याज्योभवद्भ्यांपुरुषर्षभौ ॥ युध्यतामनुरूपेणविक्रमेणसुविक्रमौ ७ वाक्प्रतोदेनतौवीरौप्रणुनौतनयेनते ॥ प्रावर्तयेतांसंग्रामंघट्टिताविवपन्नगौ ८  
ततस्तौरथिनांश्रेष्ठौसर्वलोकधनुर्धरौ ॥ शैनेयप्रमुखान्पार्थानभिदुडुवतूरणे ९ तथैवसहिताःपार्थाःसर्वसैन्येनसंवृताः ॥ अभ्यवर्तततौवीरौनर्दमानौमुहुर्मुहुः  
१० अथद्रोणोमहेष्वासोदशभिःशिनिपुंगवम् ॥ अविध्यत्वारितंकुद्धःसर्वशस्त्रभृतांवरः ११ कर्णश्चदशभिर्बाणैःपुत्रश्चतवसप्तभिः ॥ दशभिर्वृषसेनश्चसौबल  
श्चापिसप्तभिः १२ एतेकौरवसंक्रंदेशैनेयंपर्यवाकिरन् ॥ दृष्ट्वाचसमरेद्रोणंनिघ्नंतंपांडवींचमूम् १३ विव्यधुःसोमकास्तूर्णसमंताच्छरवृष्टिभिः ॥ तत्रद्रोणो  
ऽहरत्प्राणान्क्षत्रियाणांविशांपते १४ रश्मिभिर्भास्करोराजस्तमांसीवसमंततः ॥ द्रोणेनवध्यमानानांपंचालानांविशांपते १५ शुश्रुवेतुमुलःशब्दःकोशतामि  
तरेतरम् ॥ पुत्रानन्येपितृनन्येभ्रातृनन्येचमातुलान् १६



॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ततश्च १ । २ । २

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४



श्रीवासुदेवउवाच ॥ पश्यामि कर्णकौतेयदेवराजमिवाहवे ॥ विचरंतं नरव्याघ्रमतिमानुषविक्रमम् ३५ नैतस्यान्योऽस्ति संग्रामे प्रत्युद्याता धनंजय ॥ ऋतेत्वा  
पुरुषव्याघ्रराक्षसाद्वाघटोत्कचात् ३६ ननु तावदहं मन्ये प्राप्तकालं तवानघ ॥ समागमं महाबाहो सूतपुत्रेण संयुगे ३७ दीप्यमाना महोत्केवतिष्ठत्यस्य हि वासवी ॥  
त्वदर्थं हि महाबाहो सूतपुत्रेण संयुगे ३८ रक्ष्यते शक्तिरेषा हि रौद्ररूपं विभर्ति च ॥ घटोत्कचस्तुराधेयं प्रत्युद्यातु महाबलः ३९ सहिभीमेन बलिना जातः सुरपरा  
क्रमः ॥ तस्मिन्नस्त्राणि दिव्यानि राक्षसान्यासुराणि च ४० सततं चानुरक्तो वोहितैषी च घटोत्कचः ॥ विजेष्यति रणे कर्णमिति मेनात्र संशयः ४१ एवमुक्तो महाबा  
हुः पार्थः पुष्करलोचनः ॥ आजुहावाथ तद्रक्षस्तच्चासीत्प्रादुरग्रतः ४२ कवची सशरः खड्गी सधन्वा च विशांपते ॥ अभिवाद्य ततः कृष्णं पांडवं च धनंजयम् ॥ अ  
ब्रवीच्च तदा कृष्णमयमस्म्यनुशाधि माम् ४३ ततस्तं मेव संकाशं दीप्तास्यं दीप्तकुंडलम् ॥ अभ्यभाषत हैडिर्विदाशार्हः प्रहसन्निव ४४ ॥ वासुदेवउवाच ॥ घटो  
त्कचविजानीहियत्त्वा वक्ष्यामि पुत्रक ॥ प्राप्तो विक्रमकालोऽयं तव नान्यस्य कस्यचित् ४५ स भवान्मज्जमानानां बंधूनां त्वं ह्यवोभव ॥ विविधानि तवास्त्राणि संति मा  
या च राक्षसी ४६ पश्य कर्णेन हैडिर्वेपांडवानामनीकिनी ॥ काल्यमानायथागावः पालेन रणमूर्धनि ४७ एष कर्णो महेश्वासे मतिमान् दृढविक्रमः ॥ पांडवानाम  
नीकेषु निहंति क्षत्रियर्षभान् ४८ किरंतः शरवर्षाणि महंति दृढधन्विनः ॥ न शकुर्वन्त्यवस्थातुं पीडयमानाः शराचिषा ४९ निशीथे सूतपुत्रेण शरवर्षेण पीडिताः ॥  
एते द्रवंति पंचालाः सिंहेनेवार्दिता मृगाः ५० एतस्यैव प्रवृद्धस्य सूतपुत्रस्य संयुगे ॥ निषेद्धा विद्यते नान्यस्त्वामृते भीमविक्रम ५१ सत्वं कुरु महाबाहो कर्णयुक्तमिहा  
त्मनः ॥ मातुलानां पितॄणां च तेजसोऽस्त्रवलस्य च ५२ एतदर्थं हैडिर्वेपुत्रानिच्छंति मानवाः ॥ कथं नस्तारयेदुःखात्सत्वं तारय बांधवान् ५३ इच्छंति पि  
तरः पुत्रान् स्वार्थहेतोर्घटोत्कच ॥ इह लोकात्परे लोके तारयिष्यंति ये हिताः ५४ तव ह्यत्र बलं भीममाया श्वतवदुस्तराः ॥ संग्रामे युध्यमानस्य सततं भीमनंदन ५५  
पांडवानां प्रभग्नानां कर्णेन निशिसायकैः ॥ मज्जतां धार्तराष्ट्रेषु भवपारंपरंतप ५६ रात्रौ हिराक्षसाभूयो भवंत्यमितविक्रमाः ॥ बलवंतः सुदुर्धर्षाः शूराविकांतचारि  
णः ५७ जहिकर्णो महेश्वासे निशीथे माययारणे ॥ पार्थाद्रोणं वधिष्यंति पृष्ठपुं पुरोगमाः ५८ ॥ संजयउवाच ॥ केशवस्य वचः श्रुत्वा भीमसुरपिराक्षसम् ॥ अ  
भ्यभाषत कौरव्यघटोत्कचमरिदमम् ५९ घटोत्कचभवांश्चैव दीर्घबाहुश्च सात्यकिः ॥ मत्तौ मे सर्वसैन्येषु भीमसेनश्च पांडवः ६० तद्भवान्यातु कर्णेन द्वैरथं युध्य  
तां निशि ॥ सात्यकिः पृष्ठगोपस्तेभ्यो विष्यति महारथः ६१ जहिकर्णं रणेशूरं सत्त्वतेन सहायवान् ॥ यथेन्द्रस्तारकं पूर्वं स्कंदेन सह जग्निवान् ६२ ॥ ॥ घटोत्क  
चउवाच ॥ ॥ अलमेवास्मि कर्णाय द्रोणाया लंच भारत ॥ अन्येषां क्षत्रियाणां च कृतास्त्राणां महात्मनाम् ६३

१८ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पृष्ठपक्षिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ दृष्टेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ अपचिर्ति निष्कृतिश्च ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

अद्य दास्यामि संग्रामं सूतपुत्राय तं निशि ॥ यं जनाः संप्रवक्ष्यंति यावद्भूमिर्धरिष्यति ६४ नचात्र शूरान्मोक्ष्यामि न भीतान् कृतांजलीन् ॥ सर्वानेव वधिष्यामि रा  
क्षसंधर्ममास्थितः ६५ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वा महाबाहु हैडिर्विवरवीरहा ॥ अभ्ययात्तु मुले कर्णं तव सैन्यं विभीषयन् ६६ तमापतंतं संकुदं दीप्तास्यं  
दीप्तमूर्धजम् ॥ प्रहसन्पुरुषव्याघ्रः प्रतिजग्राह सूतजः ६७ तयोः समभवदुद्वेगं कर्णराक्षसयोर्मृधे ॥ गर्जतो राजशार्दूलशक्रप्रह्लादयोरिव ६८ ॥ इति श्रीमहाभार  
ते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे घटोत्कचप्रोत्साहने त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ४४ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वा घटोत्कचं राजन्सूत  
पुत्ररथं प्रति ॥ आयातंतु तथा युक्तं जिघांसु कर्णमाहवे १ अब्रवीत्तत्र पुत्रस्ते दुःशासनमिदं वचः ॥ एतद्रक्षोरे तूर्णं दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमम् २ अभियाति दुतं क  
र्णं तद्दारय महारथम् ॥ वृत्तसैन्येन महतायाहियत्र महाबलः ३ कर्णो विकर्तनो युद्धे राक्षसेन युयुत्सति ॥ रक्षकर्णं रणे यत्तो वृत्तसैन्येन मानद ४ माकर्णं राक्षसो धो  
रः प्रमादन्नाशयिष्यति ॥ एतस्मिन्नंतरे राजन् जटासुरसुतो बली ५ दुर्योधनमुपागम्य प्राह प्रहरतां वरः ॥ दुर्योधनतवामित्रान् प्रख्याता वयुद्धदुर्मदान् ६ पांड  
वान् हंतुमिच्छामि त्वयाऽऽज्ञाः सहायुगान् ॥ जटासुरो मम पितारक्षसां ग्रामणीः पुरा ७ प्रयुज्य कर्मरक्षो ब्रह्मद्रैः पार्थैर्निपातितः ॥ तस्यापचितिं मिच्छामि शत्रुशो  
णितपूजया ॥ शत्रुमांसे श्वराजेंद्रमामनुज्ञातुमर्हसि ८ तमब्रवीत्ततो राजा प्रीयमाणः पुनः पुनः ॥ द्रोणकर्णादिभिः सार्धं पर्याप्तोऽहं द्विषद्वधे ९ त्वं तु गच्छ मयाऽ  
ज्ञातो जहियुद्धे घटोत्कचम् ॥ राक्षसं क्रूरकर्माणं रक्षोमानुषसंभवम् १० पांडवानां हितं नित्यं हस्त्यश्वरथघातिनम् ॥ वैहायसगतं युद्धे प्रेषयेर्यमसादनम् ११ तथेत्यु  
क्त्वा महाकायः समाहूय घटोत्कचम् ॥ जाटासुरिभैर्मसेर्निनाशस्त्रैरवाकिरत् १२ अलंबुषं च कर्णं च कुरु सैन्यं च दुस्तरं ॥ हैडिर्विः प्रममाथैको महावातोऽबुदानिव  
१३ ततो मायाबलं दृष्ट्वा रक्षस्तूर्णमलंबुषः ॥ घटोत्कचं शरवातैर्नानालिगैः समार्षयत् १४ विद्धा च बहुभिर्बाणैर्भैर्मसेर्निमहाबलः ॥ व्यद्रावयच्छरवातैः पांड  
वानामनीकिनीम् १५ तेन विद्राव्यमाणानि पांडुसैन्यानि भारत ॥ निशीथे विप्रकिर्यते वातनुन्नाघनाइव १६ घटोत्कचशरैर्नुन्नातथैव तव वाहिनी ॥ निशीथे  
प्राद्रवद्राजुत्सृज्यो लकाः सहस्रशः १७ अलंबुषस्ततः कुदोभैर्मसेर्निमहामृधे ॥ आजप्रेदशभिर्बाणैस्तोत्रैरेव महाद्विपम् १८ तिलशस्तस्य संवाहं सूतं सर्वायुधा  
नि च ॥ घटोत्कचः प्रचिच्छेदप्रणदंश्चातिदारुणम् १९ ततः कर्णशरवातैः कुरुनन्यान्सहस्रशः ॥ अलंबुषं चाभ्यवर्षन्मेघो मेरुमिवाचलम् २० ततः संबुधुभैर्न्य  
कुरुणाराक्षसादितम् ॥ उपर्युपरि चान्योन्यं चतुरंगममर्दह २१ जाटासुरिर्महाराजविरथो हतसाराथिः ॥ घटोत्कचं रणे कुदोमुष्टिनाऽभ्यहनदृढम् २२ मुष्टिना  
ऽभ्याहतस्तेन प्रचचाल घटोत्कचः ॥ क्षितिकं पेयथाशैलः स वृक्षस्तृणगुल्मवान् २३



२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ निष्ठांशम् ४२ । ४३ । ४४ । ४५  
 ततःसपरिधाभेनद्विद्वंसघनेनबाहुना ॥ जाटासुरिभैमसेनिरवधोन्मुष्टिनाभृशम् २४ तंप्रमथ्यततःकुद्धस्तूर्णैर्द्विबिराक्षिपत् ॥ दोभ्यार्मिद्रध्वजाभाभ्यानि  
 ष्पिपेषचभूतले २५ जाटासुरिर्मोक्षयित्वाआत्मानंचघटोत्कचात् ॥ पुनरुत्थायवेगेनघटोत्कचमुपाद्रवत् २६ अलंबुषोऽपिविक्षिप्यसमुक्षिप्यचराक्षसम् ॥  
 घटोत्कचंरणेरौषान्निष्पिपेषचभूतले २७ तयोःसमभवद्युद्धंजतोरतिकाययोः ॥ घटोत्कचालंबुषयोस्तुमुलंलोमहर्षणम् २८ विशेषयंतावन्योन्यमायाभि  
 रतिमायिनौ ॥ युयुधातेमहावीर्याविद्रवैरोचनाविव २९ पावकांभुनिधीभूत्वापुनर्गरुडतक्षकौ ॥ पुनर्मेघमहावातौपुनर्वज्रमहाचलौ ३० पुनःकुंजरशार्दूलौ  
 पुनःस्वर्भानुभास्करो ॥ एवंमायाशतसृजावन्योन्यवधकांक्षिणौ ३१ भृशंचित्रमयुध्येतामलंबुषघटोत्कचौ ॥ परिवैश्वगदाभिश्चप्रासमुद्गरपाद्विशैः ३२ मुस  
 लैःपर्वताग्रैश्चतावन्योन्यंविजघ्नतुः ॥ हयाभ्यांचगजाभ्यांचरथाभ्यांचपदातिभिः ३३ युयुधातेमहामायौराक्षसप्रवरौयुधि ॥ ततोघटोत्कचोराजत्रलंबुषवधे  
 प्सया ३४ उत्पपातभृशंकुद्धःश्येनवन्निपपातच ॥ गृहीत्वाचमहाकायंराक्षसेन्द्रमलंबुषम् ३५ उद्यम्यन्यवधीहूमौमयंविष्णुरिवाहवे ॥ ततोघटोत्कचःखड्ग  
 मुहृत्याहुतदर्शनम् ३६ रौद्रस्यकायाद्विशिरोभीमंविहृतदर्शनम् ॥ स्फुरतस्तस्यसमरेनदत्तश्चातिभैरवम् ३७ निचकर्तमहाराजशत्रोरमितविक्रमः ॥ शिर  
 स्तच्चापिसंगृह्यकेशेषुरुधिराक्षितम् ३८ ययौघटोत्कचस्तूर्णदुर्योधनरथंप्रति ॥ अभ्येत्यचमहाबाहुःस्मयमानःसराक्षसः ३९ शिरोरथेऽस्यनिक्षिप्यविकृता  
 ननमूर्धजम् ॥ प्राणदंष्ट्रैरवनादंप्रावृषीवबलाहकः ४० अब्रवीच्चततोराजन्दुर्योधनमिदंवचः ॥ एषतेनिहतोबंधुस्त्वयादृष्टोऽस्यविक्रमः ४१ पुनर्द्रष्टासिकर्ण  
 स्यनिष्ठामेतांतथाऽऽत्मनः ॥ स्वधर्ममर्थकामंचत्रितयंयोगमिवांच्छति ४२ रिक्तपाणिर्नपश्येतराजानंब्राह्मणंस्त्रियम् ॥ तिष्ठस्वतावत्सुप्रीतोयावत्कर्णवधा  
 म्यहम् ४३ एवमुक्ताततःप्रायात्कर्णंप्रतिनरेश्वर ॥ किरञ्छरगणांस्तीक्ष्णानुरुषितोरणमूर्धनि ४४ ततःसमभवद्युद्धंघोररूपंभयानकम् ॥ विस्मापनंमहारा  
 जनरराक्षसयोर्मध्ये ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि घटोत्कचः ० रात्रियुद्धेअलंबुषवधेचतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥  
 यत्तद्वैकर्तनःकर्णोराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ निशीथेसमसज्जेतांतयुद्धमभवत्कथम् १ कीदृशंचाभवद्वृपंतस्यघोरस्यरक्षसः ॥ रथश्चकीदृशस्तस्यहयाःसर्वायुधानि  
 च २ किंप्रमाणाहयास्तस्यरथकेतुर्धनुस्तथा ॥ कीदृशंवर्मचैवास्यशिरस्त्राणंचकीदृशम् ३ पृष्ठस्त्वमेतदाचक्ष्वकुशलोह्यसिंसंजय ॥ संजयउवाच ॥ लोहि  
 ताक्षोमहाकायस्ताम्रास्योनिष्ठितोदरः ४ ऊर्ध्वरोमाहरिश्मश्रुःशंकुर्गोमहाहनुः ॥ आकर्णदारितास्यश्चतीक्ष्णदंष्ट्रःकरालवान् ५ सुदीर्घताम्राजिह्वोष्ठोलंबभूः  
 स्थूलनासिकः ॥ नीलांगोलोहितग्रीवोगैरिवर्ष्माभयंकरः ६

यदिति १ । २ वर्षेतिपाठेशरीरम् ३ निष्ठितोदरः निष्ठितपृष्ठवंशसंलग्नमश्वहीनस्थेवोदरंस्थेत्यर्थः ४ करालवान् उन्नतदंतचतुष्काः । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ १७४ ॥

विकचश्चासायुद्धविंदोदरांगःकोमूर्धायस्यसविकचोद्वृद्धपिंडकः पाठांतरेविकटंविहृतेउद्धेद्वेपिंडकेजंघोर्ध्वप्रदेशौयस्यसविकटोद्वृद्धपिंडकः ॥ स्थूलस्फिग्गूढनाभिश्चशिथिलोपचयः स्फिक्प्रदेशेष्व  
 शिथिलः श्लथउपचयोद्विर्घस्य पाठांतरेशिथिलःशिखावानुपचयोल्लाटप्रांतोयस्येत्यर्थः । अंगदीतिसाहचर्याद्विस्तारणीकटकमुद्रिकादिमान् ८ । ९ । १० । ११ नल्वोहस्तचतुःशतम्  
 महाकायोमहाबाहुर्महाशीर्षोमहाबलः ॥ विकृतःपरुषस्पर्शोविकचोद्वृद्धपिंडकः ७ स्थूलस्फिग्गूढनाभिश्चशिथिलोपचयोमहान् ॥ तथैवहस्ताभरणीमहामा  
 योऽंगदीतथा ८ उरसाधारयान्निष्कमग्रिमालायथाऽचलः ॥ तस्यहेममयंचित्रंवदुरूपंगशोभितम् ९ तोरणप्रतिमंयुग्मंकिरीटंमूर्धंशोभितम् ॥ कुंडलेवालमूर्त्या  
 भेमालाहेममयीशुभाम् १० धारयन्विपुलंकांस्यंकवचंचमहाप्रभम् ॥ किंकिणीशतनिर्घोषंरक्तध्वजपताकिनम् ११ ऋक्षचर्मोवनद्वांगंनल्वमात्रंमहारथम् ॥  
 सर्वायुधवरोपेतमास्थितंध्वजमालिनम् १२ अष्टचक्रसमायुक्तंमेघगंभीरनिःस्वनम् ॥ मत्तमातंगसंकाशालोहिताक्षाविभीषणाः १३ कामवर्णजवायुक्ताबलवं  
 तःशतंहयाः ॥ वहंतोराक्षसंघोरंवालवंतोजितश्रमाः १४ विपुलाभिःसटाभिस्तेहेषमाणामुहुर्मुहुः ॥ राक्षसोऽस्यविरूपाक्षःसूतोदीप्तास्यकुंडलः १५ रश्मि  
 भिःसूर्यरश्म्याभैःसंजग्राहहयानरणे ॥ सतेनसहितस्तथावरुणेनयथारविः १६ संसक्तइवचाभ्रेणयथाद्रिर्महतामहान् ॥ दिवःस्पृकुसुमहान्केतुःस्यंदनेऽस्यस  
 मुल्लितः १७ रक्तोत्तमांगःक्रव्यादोष्ट्रःपरमभीषणः ॥ वासवाशनिनिर्घोषंदृढज्यमतिविक्षिपत् १८ व्यक्तंकिष्कुपरीणाहंद्वादशारत्निकामुकम् ॥ रथाक्षमात्रै  
 रिपुभिःसर्वाःप्रच्छादयन्दिशः १९ तस्यावीरापहारिण्यांनिशायांकर्णमभ्ययात् ॥ तस्यविक्षिपत्श्चापंरथेविष्टम्यतिष्ठतः २० अश्रूयतधनुर्घोषोविस्फूर्जित  
 मिवाशनेः ॥ तेनवित्रास्यमानानितवसेन्यानिभारत २१ समकंपंतसर्वाणिसेधोरिवमहोर्मयः ॥ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यविरूपाक्षंविभीषणम् २२ उत्स्मयन्निवराधे  
 यस्त्वरमाणोऽभ्यवारयत् ॥ ततःकर्णोऽभ्ययादेनमस्यन्नस्यंतमंतिकात् २३ मातंगइवमातंगंयूथर्षममिवर्षभः ॥ ससन्निपातस्तुमुलस्तयोरासीद्विशांपते २४  
 कर्णराक्षसयोराजन्निद्रशंखरयोरिव ॥ तौप्रगृह्यमहावेगेधनुषीभीमनिःस्वने २५ प्राच्छादयेतामन्योन्यंतक्षमाणौमहेषुभिः ॥ ततःपूर्णापतोत्सृष्टैरिपुभिर्नतप  
 र्वभिः २६ न्यवारयेतामन्योन्यंकांस्येनिर्भयवर्मणी ॥ तौनखैरिवशार्दूलौदंतैरिवमहाद्विपौ २७ रथशक्तिभिरन्योन्यंविशिखैश्चततक्षतुः ॥ संहिंदंतौचगा  
 त्राणिसंदधानौचसायकान् २८ दहंतौचशरोल्काभिर्दुष्प्रेक्ष्यौचबभूवतुः ॥ तौतुविक्षतसर्वांगौरुधिरौघपरिहृतौ २९ विभ्राजेतांयथावारिस्त्रवंतौगैरिकाचलौ ॥  
 तौशराग्रविनुन्नांगौनिर्भिदंतौपरस्परम् ३० नाकंपयेतामन्योन्यंतमानौमहायुती ॥ तत्प्रवृत्तंनिशायुद्धंचिरंसममिवाभवत् ३१ प्राणयोर्दीव्यतोराजन्कर्ण  
 राक्षसयोर्मध्ये ॥ तस्यसंदधतस्तीक्ष्णाञ्छरांश्चासक्तमस्यतः ३२ ११ । १३ बालाः स्कंधबालाः केसराणीति यावत् १४ । १५ । १६ । १७ । १८ किष्कुर्हस्तस्तन्मितः  
 परीणाहोविस्तारोयस्य अरत्तिर्निरष्टमांशःकरः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ रथशक्तिभिः रथाक्षमात्रैरितिप्रागुक्तेः रथाक्षतुल्यैरित्यर्थः । २८ रथःस्थंवनदेहयोः  
 इतिकोशादेहानुकूलशक्तिमद्भिरितिवा २८ । २९ । ३० । ३१ तस्यघटोत्कचस्य आसक्तमन्योन्यंसंस्कंयथास्यात्तथाशरानस्यतः आशकमितिपाठेयावच्छक्ति आपोचपत्ययःसमासांतः ३२



३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३  
घनुघोषिणवित्रस्ताःस्वेपरेचतदाऽभवत् ॥ घटोत्कचंयदाकर्णोविशेषयतिनोत्प ३३ ततःप्रादुष्करोदिव्यमस्त्रमस्त्रविदावरः ॥ कर्णेनसंधितंदृष्टादिव्यमस्त्रंघ  
टोत्कचः ३४ प्रादुश्चेकमहामायांराक्षसीपांडुनंदनः ॥ शूलमुद्रधारिण्याशैलपादपहस्तया ३५ रक्षसांधोररूपाणामहत्यासेनयावृतः ॥ तमुद्यतमहाचापं  
दृष्ट्वातेव्यथितानृपाः ३६ भूतांतकमिवायांतकालदंडोग्रधारिणम् ॥ घटोत्कचप्रयुक्तेनसिंहनादेनभीषिताः ३७ प्रसुसुबुर्गजामुत्रंविष्यथुश्चनराभृशम् ॥ त  
तोऽश्मवृष्टिरत्युग्रामहत्यासीत्समंततः ३८ अर्धरात्रेऽधिकबलैर्विमुक्तारक्षसांबलैः ॥ आयसानिचचक्राणिभुशुंध्यःशक्तितोमराः ३९ पतंत्यविरलाःशूलाःशत  
द्वयःपट्टिशास्तथा ॥ तदुग्रमतिरौद्रंचदृष्ट्वायुद्धंनराधिप ४० पुत्राश्चतवयोधाश्चव्यथिताविप्रदुःखः ॥ तत्रकोऽस्त्रबलश्लाघीकर्णोमानीनविष्यथे ४१ व्यधम  
च्चशरैर्मायांतांघटोत्कचनिर्मिताम् ॥ मायायांतुप्रहीणायाममर्षाच्चघटोत्कचः ४२ विसर्जेशरान्धोरान्मृतपुत्रंतआविशत् ॥ ततस्तेरुधिगम्यकामित्वाक  
र्णमहाहवे ४३ विविशुर्धरणीबाणाःसंकुद्धाद्वपन्नगाः ॥ सूतपुत्रस्तुसंकुद्धोलुहस्तःप्रतापवान् ४४ घटोत्कचमतिक्रम्यभिभेददशभिःशरैः ॥ घटोत्कचोविनि  
र्भिन्नःसूतपुत्रेणमर्मसु ४५ चक्रंदिव्यंसहस्रारमगृह्णाद्व्यथितोभृशम् ॥ क्षुरांतंबालसूर्याभंमणिरत्नविभूषितम् ४६ चिक्षेपाधिरथेःकुद्धोभैमसेनिर्जिघांसया ॥  
प्रविद्धमतिवेगेनविक्षिप्तंकर्णसायकैः ४७ अभाग्यस्येवसंकल्पस्तन्मोघमपतद्भुवि ॥ घटोत्कचस्तुसंकुद्धोदृष्ट्वाचक्रंनिपातितम् ४८ कर्णंप्राच्छादयद्वाणैःस्व  
र्भानुरिवभास्करम् ॥ सूतपुत्रस्त्वसंभ्रांतोरुद्रोपेद्रंद्रविक्रमः ४९ घटोत्कचरथंतूर्णैर्छादयामासपत्रिभिः ॥ घटोत्कचेनकुद्धेनगदाहेमांगदातदा ५० क्षिप्ताभ्रा  
म्यशरैःसाऽपिकर्णेनाभ्याहताऽपतत् ॥ ततोऽंतरिक्षमुत्पत्यकालमेघहवोन्नदन् ५१ प्रवर्षमहाकायोदुर्धमवर्षेनभस्तलात् ॥ ततोमायाविनंकर्णोभीमसेनसुतंदिवि  
५२ मार्गणैरभिविव्याधघनंसूर्यइवांशुभिः ॥ तस्यसर्वान्हयान्हत्वासंछिद्यशतधारथम् ५३ अभ्यवर्षच्छरैःकर्णःपर्जन्यइववृष्टिमान् ॥ नचास्यासीदनिर्भि  
न्नगात्रेभ्यंगुलमंतरम् ५४ सोऽदृश्यतमुद्धर्तेनश्वाविच्छललतोयथा ॥ नहयान्नरथंतस्यनध्वजेनघटोत्कचम् ५५ दृष्ट्वंतःस्मसनरेशरौघैरभिसंवृतम् ॥ सतुक  
र्णस्यतदिव्यमस्त्रमस्त्रेणशातयन् ५६ मायायुद्धेनमायावीसूतपुत्रमयोधयत् ॥ सोयोधयतदाकर्णमाययालाघवेनच ५७ अलक्ष्यमाणानिदिविशरजालानिचा  
पतन् ॥ भैमसेनिर्महामायोमाययाकुरुसतम् ५८ विचचारमहाकायोमोहयन्निवभारत ॥ सतुकत्वाविरूपाणिवदनान्यशुभानिच ५९ अग्रस्तसूतपुत्रस्यदिव्या  
न्यस्त्राणिमायया ॥ पुनश्चापिमहाकायःसंछिन्नःशतधारणे ६० गतसत्वोनिरुत्साहःपतितःखाद्वदृश्यत ॥ तंहतंमन्यमानाःस्मप्राणदन्कुरुपुंगवाः ६१ अथ  
देहैर्नैवैरन्यैर्दिशुसर्वास्वदृश्यत ॥ पुनश्चापिमहाकायःशतशीर्षःशतोदरः ६२ व्यदृश्यतमहाबाहुर्मैनाकइवपर्वतः ॥ अंगुष्ठमात्रोभूत्वाचपुनरेवसराक्षसः ६३

६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१

सागरोर्मिरिवोद्धृतस्तिर्यगूर्ध्वमवर्तत ॥ वसुधांदारायित्वाचपुनरप्सुन्यमज्जत ६४ अदृश्यततदातत्रपुनरुन्मज्जितोऽन्यतः ॥ सोऽवतीर्यपुनस्तस्थौरयेहेमप  
रिष्कते ६५ क्षितिखंचदिशश्चैवमाययाऽभ्येत्यदंशितः ॥ गत्वाकर्णरथाभ्याशंभ्यचरत्कुंडलाननः ६६ प्राहवाक्यमसंभ्रांतःसूतपुत्रंविशोपते ॥ तिष्ठदानीक  
मेजीवन्सूतपुत्रगमिष्यसि ६७ युद्धश्रद्धामहंतेऽद्यविनेष्यामिरणाजिरे ॥ इत्युक्त्वारोषताम्राक्षरक्षःकूरपराक्रमम् ६८ उत्पपातांतरिक्षंचजहासचसुविस्तरम् ॥  
कर्णमभ्यहनच्चैवगजेद्रुमिवकेसरी ६९ रथाक्षमात्रैरिषुभैरभ्यवर्षद्वटोत्कचः ॥ रथिनामृषभंकर्णधारभिरिवतोयदः ७० शरवृष्टिंचतांकर्णोदूरात्प्राप्तमशातयत् ॥  
दृष्ट्वाचविहतांमायांकर्णेनभरतर्षभ ७१ घटोत्कचस्ततोमायांससर्जांतर्हितःपुनः ॥ सोभवद्विरिरत्युच्चःशिखरैस्तुरुसंकटैः ७२ शूलप्रासासिमुसलजलप्रस्रवणो  
महान् ॥ तमंजनचयप्रख्यंकर्णोदृष्ट्वामहीधरम् ७३ प्रपातैरायुधान्युग्राण्युद्धहंतंनचुक्षुमे ॥ स्मयन्निवततःकर्णोदिव्यमस्त्रमुदैरयत् ७४ ततःसोऽस्त्रेणशैलेंद्रो  
विक्षिप्तोवैव्यनश्यत् ॥ ततःसतोयदोभूत्वानीलःसेद्रायुधोदिवि ७५ अश्मवृष्टिभिरत्युग्रःसूतपुत्रमवाकिरत् ॥ अथसंधायवायव्यमस्त्रमस्त्रविदावरः ७६ व्य  
धमत्कालमेघंतंकर्णोवैकर्तनोवृषः ॥ समार्गणगणैःकर्णोदिशःप्रच्छाद्यसर्वशः ७७ जघानास्त्रमहाराजघटोत्कचसमीरितम् ॥ ततःप्रहस्यसमरेभैमसेनिर्महाबलः  
७८ प्रादुश्चेकमहामायांकर्णप्रतिमहारथम् ॥ सदृष्ट्वापुनरायांतंरथेनरथिनांवरम् ७९ घटोत्कचमसंभ्रांतराक्षसैर्बहुभिर्वृतम् ॥ सिंहशार्दूलसदृशैर्मतमातंगवि  
क्रमैः ८० गजस्थैश्चरथस्थैश्चवाजिपृष्ठगतैस्तथा ॥ नानाशस्त्रधरैर्धोरैर्नानाकवचभूषणैः ८१ वृतंघटोत्कचंकूरैर्मरुद्भिरिववासवम् ॥ दृष्ट्वाकर्णोमहेष्वासोयोध  
यामासराक्षसम् ८२ घटोत्कचस्ततःकर्णविद्धापंचभिराशुगैः ॥ ननादैर्भस्वंनादंभीषयन्सर्वपार्थिवान् ८३ भूयश्चाजलिकेनाथसमार्गणगणंमहत् ॥ कर्णह  
स्तस्थितंचापंचिच्छेदाशुघटोत्कचः ८४ अथान्यद्वनुरादायदृढंभारसहंमहत् ॥ विचकर्षबलात्कर्णंइंद्रायुधमिवोच्छिद्यत् ८५ ततःकर्णोमहाराजप्रेषयामास  
सायकान् ॥ सुवर्णपुंखाच्छृग्नान्खेचरान्राक्षसान्प्रति ८६ तद्वाणैरदितंयूथंरक्षसांपीनवक्षसाम् ॥ सिंहेनेवादितंवन्धंगजानामाकुलंकुलम् ८७ विधम्यरा  
क्षसान्बाणैःसाश्वसूतगजान्विभुः ॥ ददाहमगवान्वह्निर्भूतानीवयुगक्षये ८८ सहत्वारारक्षसीसेनांशुशुभेसूतनंदनः ॥ पुरेवात्रिपुरंदग्ध्वादिविदेवोमहेश्वरः ८९  
तेपुराजसहस्रेषुपांडवेयेषुमारिष ॥ नैनंनिरीक्षितुमपिकश्चिच्छक्रोतिपार्थिव ९० ऋतेघटोत्कचाद्राजन्राक्षसेद्रान्महाबलात् ॥ भीमवीर्यबलोपेता  
त्कुद्धाद्वैवस्वतादिव ९१ तस्यकुद्धस्यनेत्राभ्यांपावकःसमजायत ॥ महोल्काभ्यांयथाराजन्सार्चिषःसहर्षिदवः ९२ तलंतलेनसंहस्यसंदृश्यदशनच्छ  
दम् ॥ रथमास्थायचपुनर्माययानिर्मितंतदा ९३

वल्काभ्यांसर्जरसभिश्चोत्सृज्यमान् ततोहिदीप्तस्यसर्जरसस्यकणाःसस्त्रेहत्वात्साधिषण्णवपवतीविमसिद्धं ९२ । ९३



युक्तं गजनिभैर्वाहैः पिशाचवदनैः खरैः ॥ समूतमब्रवीत्कुद्धः सूतपुत्राय मां वद १४ सययौघोरूपेण रथेन राथिनां वरः ॥ द्वैरथं सूतपुत्रेण पुनरेव विशांपते १५  
सचिक्षेप पुनः कुद्धः सूतपुत्राय राक्षसः ॥ अष्टचक्रां महाघोरामशनिं रुद्रनिर्मिताम् १६ द्वियोजनसमुत्सेधां योजनायामविस्तराम् ॥ आयसीं निशितां शूलैः क  
दंबमिव केसरैः १७ तामवष्टुत्य जग्राह कर्णो न्यस्य महद्वनुः ॥ चिक्षेप चैनांतस्यैव स्यंदनात् सोऽप्युष्टुवे १८ साश्वसूतध्वजं यानं भस्मकृत्वामहाप्रभा ॥ विवेश वसु  
धां भित्वा सुरास्तत्र विसिस्मियुः १९ कर्णतु सर्वभूतानि पूजयामासुरं जसा ॥ यदवष्टुत्य जग्राह देवमृष्टां महाशनिम् २० एवं कृत्वारणे कर्ण आरुरोहरथं पुनः ॥ ततो  
मुमोच नाराचान् सूतपुत्रः परंतपः १ अशक्यं कर्तुं मन्येन सर्वभूतेषु मानद ॥ यदकार्षीत् तदा कर्णः संग्रामे भीमदर्शने २ सहन्यमानो नाराचैर्धाराभिरिव पर्वतः ॥ गंध  
र्वनगराकारः पुनरंतरधीयत ३ एवं स वै महाकायो मायया लाघवेन च ॥ अस्त्राणितानि दिव्यानि जवानरिपुसूदनः ४ निहन्यमानेष्वस्त्रेषु मायया तेन राक्षसा ॥ अ  
संभ्रांतस्तदा कर्णस्तद्रक्षः प्रत्ययुध्यत १०५ ततः कुद्धो महाराज भैमसेनिर्महाबलः ॥ चकार बहुधाऽऽत्मानं भीषयाणो महारथान् ६ ततो दिग्भ्यः समापेतुं सिंह  
व्याघ्रतरक्षवः ॥ अग्निजिह्वाश्च भुजगाविहगाश्चाप्ययोमुखाः ७ सकीर्यमाणो विशिखैः कर्णचापच्युतैः शरैः ॥ नागराडिव दुष्प्रेक्ष्यस्तत्रैवांतरधीयत ८ राक्षसा  
श्च पिशाचाश्च यातुधानास्तथैव च ॥ शालावृकाश्च बहवो वृकाश्च विकृताननाः ९ ते कर्णक्षपायिष्यंतः सर्वतः समुपाद्रवन् ॥ अथैनं वाग्मिरुग्राभिस्त्रासयांचक्रिरेत  
दा ११० उद्यतैर्बहुभिर्घोरैरायुधैः शोणितोक्षितैः ॥ तेषामनेकैरेकैकं कर्णो विव्याध सायकैः ११ प्रतिहत्य तु तामायां दिव्येनास्त्रेण राक्षसीम् ॥ आजवानहयान  
स्य शरैः सन्नतपर्वभिः १२ तेभ्यो विक्षतांगाश्च भिन्नपृष्ठाश्च सायकैः ॥ वसुधामन्वपद्यंत पश्यतस्तस्य राक्षसः १३ समग्रमायो हृदि विः कर्णवैकर्तनं तदा ॥ एष  
ते विदधे मृत्युमिच्छुक्तां स्तरधीयत ११४ ॥ इति श्रीम० द्रो० घटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धे कर्णघटोत्कचयुद्धे पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥  
॥ संजय उवाच ॥ तस्मिंस्तथावर्तमाने कर्णराक्षसयोर्मृधे ॥ अलायुधो राक्षसे द्रोवीर्यवानभ्यवर्तत १ महत्यासेनया युक्तो दुर्योधनमुपागमत् ॥ राक्षसानां विरू  
पाणां सहस्रैः परिवारितः २ नानारूपधरैर्घोरैः पूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ तस्य ज्ञातिर्हि विक्रांतो ब्राह्मणादोबकोदतः ३ किमौरश्च महातेजा हिडिंबश्च सखा तदा ॥ सदी  
र्घकालाद्युपितं पूर्ववैरमनुस्मरन् ४ विज्ञायैतन्निशायुद्धं जिवांसुभीममाहवे ॥ समतद्वमातंगः संकुद्ध इव चोरगः ५ दुर्योधनमिदं वाक्यमब्रवीत्पुद्गलालसः ॥ वि  
दितं ते महाराज यथाभीमेन राक्षसाः ६ हिडिंबककिमौरानिहताममबांधवाः ॥ परामर्शश्च कन्याया हिडिंबायाः कृतः पुरा ७ किमन्यद्राक्षसानन्यानस्मांश्च परि  
भूयह ॥ तमहंसगणं राजन्सवाजिरथकुंजरम् ८

१७५ ॥ ७ ॥ तस्मिंस्तथेति स्पष्टार्थोऽध्यायः १।२।३।४।५।६।७।८

१।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ ७ ॥ तमिति १।२।३

हैडिंबिचसहामात्यं हंतुमभ्यागतः स्वयम् ॥ अद्यकुंतीसुतान्सर्वान्वासुदेवपुरोगमान् ९ हत्वा संमक्षयिष्यामि सर्वैरेनुचरैः सह ॥ निवारय बलं सर्ववयं योत्स्यामपां  
डवान् १० तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा हृष्टो दुर्योधनस्तदा ॥ प्रतिगृह्याब्रवीद्वाक्यं भ्रातृभिः परिवारितः ११ त्वां पुरस्कृत्य सगणं वयं योत्स्यामहे परान् ॥ नहि वैरांतमन  
सः स्थास्यंति मम सैनिकाः १२ एवमस्त्वितिराजानमुक्त्वा राक्षसपुंगवः ॥ अभ्ययात्स्व रितो भैमि सहितः पुरुषादकैः १३ दीप्यमानेन वपुषारथेनादित्यवर्चसा ॥  
तादृशेनैव राजेन्द्र यादृशेन घटोत्कचः १४ तस्याप्यतुलनिर्घोषो बहुतोरणचित्रितः ॥ ऋक्षचर्मा वनद्वांगो नल्वमात्रो महारथः १५ तस्यापि तुरगाः शीघ्राहस्ति  
कायाः खरस्वनाः ॥ शतं युक्ता महाकायामांसशोणितभोजनाः १६ तस्यापि रथनिर्घोषो महामेघरवोपमः ॥ तस्यापि सुमहद्वापदं दृज्यं कनकोज्ज्वलम् १७ त  
स्याप्यक्षसमावाणारुक्मपुंखाः शिलाशिताः ॥ सोऽपि वीरो महाबाहु र्यथैव स घटोत्कचः १८ तस्यापि गोमायुबलाभिगुप्तो बभूव केतुर्ज्वलनार्कतुल्यः ॥ सचापिरू  
पेण घटोत्कचस्य श्रीमत्तमो व्याकुलदीपितास्यः १९ दीप्तांगदो दीप्तकिरीटमालीबद्धस्रगुष्णीषनिबद्धखड्गः ॥ गदीभुशुंडीमुसलीहलीचशरासनीवारणतुल्यव  
र्ष्मा २० रथेन तेनानलवर्चसा तदा विद्रावयन् पांडववाहिनीं ताम् ॥ रराज संख्ये परिवर्तमानो विद्युन्माली मेघ इवांतरिक्षे २१ तेचापि सर्वप्रवरानरेन्द्रामहाबलाव  
र्मिणश्चर्मिणश्च ॥ हर्षान्वितायुयुधुस्तस्य राजन्समंततः पांडवयोधवीराः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धे अलायुधयुद्धे षट्स  
प्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य भीमकर्माणमाहवे ॥ हर्षमाहारयांचक्रुः कुर्वः सर्व एव ते १ तथैव तव पु  
त्रास्ते दुर्योधनपुरोगमाः ॥ अप्लवाः प्लवमासाद्य तर्तुकामा इवार्णवम् २ पुनर्जातमिवात्मानं मन्वानाः पुरुषर्षभाः ॥ अलायुधं राक्षसेन्द्रं स्वागतेनाभ्यपूजयन् ३  
तस्मिंस्त्वमानुषेयुद्धे वर्तमाने महाभये ॥ कर्णराक्षसयोर्नक्तं दारुणप्रतिदर्शने ४ उपमैक्षंत पंचालाः स्मयमानाः सराजकाः ॥ तथैव तावकाराजन्वीक्षमाणास्तत  
स्ततः ५ चुकुशुर्नंदमस्तीति द्रोणद्रौणिकपादयः ॥ तत्कर्मदृष्ट्वा संभ्रांता हैडिंबस्य रणाजिरे ६ सर्वमाविग्रमभवद्वाहाभूतमचेतनम् ॥ तव सैन्यं महाराज निराशं  
कर्णजीविते ७ दुर्योधनस्तु संप्रेक्ष्य कर्णमार्तं परांगतम् ॥ अलायुधं राक्षसेन्द्रं समाहूये दमब्रवीत् ८ एष वै कर्तनः कर्णो हैडिंबेन समागतः ॥ कुरुते कर्म सुमहद्यदस्यो  
पयिकं मृधे ९ पश्यैतान् पार्थिवान् शूरान्निहतान् भैमसेनिना ॥ नानाशस्त्रैरभिहतान् पादपानिवदंतिना १० तवैष भामः समरे राजमध्ये मया कृतः ॥ त  
वैवानुमते वीरतं विक्रम्य निबर्हय ११ पुरा वै कर्तनं कर्णमेष पापो घटोत्कचः ॥ मायाबलं समाश्रित्य कर्षयत्यरिकर्शन १२ एवमुक्तः सराज्ञा तुराक्षसो भीम  
विक्रमः ॥ तथेत्युक्त्वा महाबाहुर्घटोत्कचमुपाद्रवत् १३

४।५ इदमस्मत्सैन्यम् ६०।७।८।९।१०।११।१२।१३



ततःकर्णसमुत्सृज्यभैमसेनिरपिप्रभो ॥ प्रत्यमित्रमुपायांतमदेयामासमार्गैः १४ तयोःसमभवद्युद्धं कुद्वयोराक्षसैर्द्रयोः ॥ मत्तयोर्वासिताहेतोर्दिपयोरिवकानने  
१५ रक्षसाविप्रमुक्तस्तुकर्णोऽपिरथिनावरः ॥ अभ्यद्रवद्रोमसेनरथेनादित्यवर्चसा १६ तमायांतमनादृत्यदृष्ट्वाग्रस्तंघटोत्कचम् ॥ अलायुधेनसमरेसिंहेनेव  
गवांपतिम् १७ रथेनादित्यवपुषाभीमःप्रहरतांवरः ॥ किरञ्छरौघान्प्रययावलायुधरथंप्राति १८ तमायांतमभिप्रेक्ष्यसतदाऽलायुधःप्रभो ॥ घटोत्कचंसमु  
त्सृज्यभीमसेनंसमाह्वयत् १९ तंभीमःसहसाऽभ्येत्यराक्षसांतकरःप्रभो ॥ सगणंराक्षसैर्द्रतंशरवर्षैरवाकिरत् २० तथैवालायुधोराजनाशिलाघौतैरजिह्वैः ॥ अ  
भ्यवर्षतकौतियंपुनःपुनररिंदम २१ तथातेराक्षसाःसर्वेभीमसेनमुपाद्रवन् ॥ नानाप्रहरणाभीमास्त्वत्सुतानांजयैषिणः २२ सताड्यमानोबहुभिर्भीमसेनोमहा  
बलः ॥ पंचभिःपंचभिःसर्वास्तानविध्याच्छित्तैःशरैः २३ तेवध्यमानाभीमेनराक्षसाःकूरुद्वयः ॥ विनेदुस्तुमुलात्रादान्दुष्टुस्तेदिशोदश २४ तांस्त्रास्य  
मानांभीमेनदृष्ट्वाशोमहाबलम् ॥ अभिदुद्राववेगेनशरैश्चैनमवाकिरत् २५ तंभीमसेनःसमरेतीक्ष्णायैरक्षिणोच्छरैः ॥ अलायुधस्तुतानस्तानभीमेनावशि  
खानरणे २६ चिच्छेदकांश्चित्समरेत्वरयाकांश्चिदग्रहीत् ॥ सतंहृद्वाराक्षसैर्द्रभीमोभीमपराक्रमः २७ गदाचिक्षेपवेगेनवज्रपातोपमांतदा ॥ तामापतंतीवेगेन  
गदांज्वालाकुलांततः २८ गदयाताडयामाससागदाभीममाव्रजत् ॥ सराक्षसैर्द्रकौतियःशरवर्षैरवाकिरत् २९ तानप्यस्याकरोन्मोघानराक्षसोनिशितैःशरैः ॥  
तेचापिराक्षसाःसर्वैरजन्वाभीमरूपिणः ३० शासनाद्राक्षसैर्द्रस्यनिजघ्नूरथकुंजरान् ॥ पंचालाःसंजयाश्चैववाजिनःपरमाद्रिपाः ३१ नशांतिलेभिरेतत्रराक्षसे  
भृंशपीडिताः ॥ तंतुदृष्ट्वामहाघोरंवर्तमानंमहाहवम् ३२ अब्रवीत्पुंडरीकाक्षोधनंजयमिदंवचः ॥ पश्यभीममहाबाहुंराक्षसैर्द्रवशंगतम् ३३ पदमस्यानुगच्छत्वं  
माविचारयपांडव ॥ दृष्टुम्रःशिखंडीचयुधामन्यूतमौजसौ ३४ साहेतौद्रौपदेयाश्चकर्णयांतुमहारथाः ॥ नकुलःसहदेवश्चयुयुधानश्चवीर्यवान् ३५ इतरान्  
राक्षसान्प्रतुशासनात्तवपांडव ॥ त्वमपीमामहाबाहोचमुद्रोणपुरस्कृताम् ३६ वारयस्वनरव्याघ्रमहाद्भिभयमागतम् ॥ एवमुक्तेतुलुष्णेनयथोद्दिष्टामहारथाः  
३७ जग्मुर्वैर्कतनंकर्णराक्षसांश्चैवतानरणे ॥ अथपूर्णयतोत्सृष्टैःशरैराशीविषोपमैः ३८ घनुश्चिच्छेदभीमस्यराक्षसैर्द्रःप्रतापवान् ॥ हयांश्चास्यशितैर्वाणैः  
सारथिचमहाबलः ३९ जवानमिषतःसंख्येभीमसेनस्यराक्षसः ॥ सोऽवतीर्यथोपस्थाद्वताश्वोहतसारथिः ४० तस्मैगुर्वीगदाघोराविनदनुत्ससर्जह ॥  
ततस्तांभीमनिर्घोषामापतंतीमहागदाम् ४१ गदयाराक्षसोघोरीनिजघानननादच ॥ तद्वद्वाराक्षसैर्द्रस्यघोरं कर्मभयावहम् ४२ भीमसेनःप्रहृष्टात्मागदामा  
शुपरासृजत् ॥ तयोःसमभवद्युद्धंतुमुलंनररक्षसोः ४३ गदानिपातसंहर्षैर्भुवंकंपयतोर्भृशम् ॥ गदाविमुक्तौतौभूयःसमासाद्येतेरेतरम् ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संदश्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

मुष्टिभिर्वज्रसंहर्षादैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ रथचक्रैर्युगैरक्षैरधिष्ठानैरुपस्करीः ४५ यथासन्नमुपादायनिजघ्नतुरमर्षणौ ॥ तौविक्षरंतौरुधिरंसमासाद्येतेरेतरम्  
४६ मत्ताविवमहानागौचरुषातेपुनःपुनः ॥ तदपश्यदृषीकेशःपांडवानांहितेरतः ४७ सभीमसेनरक्षार्थेहैर्दिविपर्यचोदयत् ४८ ॥ इतिश्रीमहामारतेद्रोण  
पर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धे अलायुधयुद्धे सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजयउवाच ॥ संदश्यसमरेभीमंरक्षसाग्रस्तमंति  
कात् ॥ वासुदेवोऽब्रवीद्राजन्वटोत्कचमिदंवचः १ पश्यभीममहाबाहोरक्षसाग्रस्तमाहवे ॥ पश्यतांसर्वेसैन्यानांतवचैवमहायुते २ सकर्णत्वंसमुत्सृज्यराक्षसैर्द्र  
मलायुधम् ॥ जहिक्षिप्रमहाबाहोपश्चात्कर्णंवाधिष्यसि ३ सर्वाण्येववचःश्रुत्वाकर्णमुत्सृज्यवीर्यवान् ॥ युयुधेराक्षसैर्द्रेणवकभ्रात्राघटोत्कचः ४ तयोःसुतुमुलंयु  
द्धंभूवनिशिरक्षसोः ॥ अलायुधस्यचैवोग्रहैर्दिवेश्वापिभारत ५ अलायुधस्ययोधांश्चराक्षसान्भीमदर्शनान् ॥ वेगेनापततःशूरान्प्रगृहीतशरासनान् ६ आ  
त्तायुधःसुसंकुद्धोयुयुधानोमहारथः ॥ नकुलःसहदेवश्चिच्छिदुर्नीशितैःशरैः ७ सर्वाश्चसमरेराजन्किरीटीक्षत्रियर्षभान् ॥ परिचिक्षेपवीभत्सुःसर्वतःप्रकिर  
ञ्छरान् ८ कर्णश्चसमरेराजन्वद्रावयतपार्थिवान् ॥ दृष्टुम्रशिखंड्यादीन्पंचालानांमहारथान् ९ तान्वध्यमानान्दृष्ट्वाऽथभीमोभीमपराक्रमः ॥ अभ्यया  
त्वरितःकर्णविशिखान्प्रकिरन्रणे १० ततस्तेऽप्याययुहंत्वारक्षसान्यत्रभूतजः ॥ नकुलःसहदेवश्चसात्यकिश्चमहारथः ११ तेकर्णयोधयामासुःपंचालाद्रोण  
मेवतु ॥ अलायुधस्तुसंकुद्धोघटोत्कचमरिंदमम् ॥ परिवेणातिक्रान्तेनताडयामासमूर्धनि १२ सतुतेनप्रहारेणभैमसेनिर्महाबलः ॥ ईषन्मूर्च्छितमात्मानमस्तंभ  
यतवीर्यवान् १३ ततोदीप्ताग्निसंकाशांशतघंटामलंकृताम् ॥ चिक्षेपतस्मैसमरेगदांकांचनभूषिताम् १४ साहयांश्चरथंचास्यसारथिचमहास्वना ॥ चूर्णया  
मासवेगेनविसृष्टाभीमकर्मणा १५ सभग्रहयचक्राक्षादिशीर्णध्वजकूबरात् ॥ उत्पत्तातरथात्तूर्णमायामास्थायराक्षसीम् १६ सप्तमास्थायमायांतुववर्षरुधिरंबहु ॥  
विद्युद्भिर्भाजितंचासीतुमुलाभ्राकुलंनभः १७ ततोवज्रनिपाताश्चसाशनिस्तनयिहवः ॥ महांश्चटचटाशब्दस्तत्रासीच्चमहाहवे १८ तांप्रेक्ष्यमहतमियांराक्षसो  
राक्षसस्यच ॥ ऊर्ध्वमुत्पत्यहैर्दिविस्तांमायांमाययाऽवधीत् १९ सोऽभिवीक्ष्यहतांमायांमायावीमाययैवहि ॥ अश्मवर्षसुतुमुलंविससर्जघटोत्कचे २० अश्म  
वर्षसतंघोरंशरवर्षेणवीर्यवान् ॥ दिक्षुविध्वंसयामासतदुतमिवाभवत् २१ ततो नानाप्रहरणैरन्योन्यमभिवर्षताम् ॥ आयसैःपरिधैःशूलैर्गदामुसलमुद्गरैः २२  
पिनाकैःकरवालैश्चतोमरप्रासकंपनैः ॥ नाराचैर्निशितैर्भल्लैःशरैश्चकैःपरश्वचैः ॥ अयोगुडैर्मिदिपालैर्मोशीर्षोऽखलैरपि २३ उत्पाटितैर्महाशस्त्रैर्विविधैर्जग  
तीरुहैः ॥ शमीपीलुकदंबैश्चपकैश्चैवभारत २४ इंगुदैर्बंदरीभिश्चकोविदारैश्चपुष्पितैः ॥ पलाशैश्चारिमेदैश्चपुष्पान्यग्रोघपिप्पलैः २५



२६ । २७ हरीन्द्रयोः सिंहमुखयोः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायामष्टपद्यधिकशत  
महाद्भिः समरेतस्मिन्नन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ विपुलैः पर्वताग्रैश्च नानाधातुभिराचितैः २६ तेषां शब्दो महानासीद्वज्राणां भिद्यतामिव ॥ युद्धं समभवद्गोरंभैः पला  
युधयोर्नृप २७ हरीन्द्रयो रथाराजन्वालि सुग्रीवयोः पुरा ॥ तौ युद्धाविविधैर्घोरैरायुधैर्विशिखैस्तथा ॥ प्रगृह्य च शितौ खड्गावन्योन्यमभिपेततुः २८ तावन्व्यो  
न्यमभिद्रुत्य केशेषु सुमहाबलौ ॥ भुजाभ्यां पर्यगृहीतां महाकायौ महाबलौ २९ तौ स्विन्नगात्रौ प्रस्वेदं सुसुवाते जनाधिप ॥ रुधिरं च महाकायावतिवृष्टा विवां दुदौ  
३० अथाभिपत्य वेगेन समुद्राभ्यचराक्षसम् ॥ बलेनाक्षिप्य दैर्घ्येऽपि श्वकर्ता स्य शिरोमहत् ३१ सोऽप्यहृत्य शिरस्तस्य कुंडलाभ्यां विभूषितम् ॥ तदा सुतुमुलं  
नादं ननाद सुमहाबलः ३२ हतं दृष्ट्वा महकायं वक्रजातिमार्दमम् ॥ पंचालाः पांडवाश्चैव सिंहनादान्विनेदिरे ३३ ततो भेरीसहस्राणि शंखानामयुतानि च ॥  
अवाद्यन् पांडवेयाराक्षसे निहतं युधि ३४ अतीवसानि शातेषां भूव विजयावहा ॥ विद्योतमाना विवभौ समंतादीपमालिनी ३५ अलायुधस्य तु शिरोभे मसेनि  
महाबलः ॥ दुर्योधनस्य प्रमुखे चिक्षेप गतचेतसः ३६ अध दुर्योधनो राजा दृष्ट्वा हतमलायुधम् ॥ बभूव परमोद्भिन्नः सहसैन्येन भारत ३७ तेन ह्यस्य प्रतिज्ञातं  
भीमसेनमहं युधि ॥ हंतंति स्वयमागम्य स्मरता वैरमुत्तमम् ३८ ध्रुवं स तेन हंतव्य इत्यमन्यत पार्थिवः ॥ जीवितं चिरकालं हि भ्रातृणां चाप्यमन्यत ३९ सतं दृष्ट्वा  
विनिहतं भीमसेनात्मजेन वै ॥ प्रतिज्ञां भीमसेनस्य पूर्णामेवाभ्यमन्यत ४० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घ० रात्रियुद्धे अलायुधवधे अष्टसप्तत्यधिकश  
ततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ निहत्या लायुधं रक्षः प्रहृष्टात्मा घटोत्कचः ॥ ननाद विविधा न्नादान्वाहिन्याः प्रमुखे तव १ तस्य तंतुमुलं शब्दं  
श्रुत्वा कुंजर कंपनम् ॥ तावकानां महाराज भयमासीत् सुदारुणम् २ आलायुधविषक्तं तु भीमसेनि महाबलम् ॥ दृष्ट्वा कर्णो महाबाहुः पंचालान्समुपाद्रवत् ३ दश  
भिर्दशभिर्बाणैर्घृष्टुम्रा शिखंडिनौ ॥ दृष्ट्वा पूर्णायतोत्सृष्टैर्विभेद नतपर्वभिः ४ ततः परमनाराचैर्धूममन्युतमौ जसौ ॥ साव्यकिंचरथोदारं कंपयामास मार्गणैः ५  
तेषामप्यस्य तां संख्ये सर्वेषां सव्यदक्षिणम् ॥ मंडलान्येव चापानि व्यदश्यंत जनाधिप ६ तेषां ज्यातलनिर्घोषोरथनेमिस्वनश्च ॥ मेघानां भिवधर्मोतिवभूव  
तुमुलो निशि ७ ज्यानेमिघोषस्तनयितुमान्वैधनुस्तडिन्मंडलकेतुशृंगः ॥ शरौघवर्षाकुलवृष्टिमाश्रयं ग्राममेधः सवभूवराजन् ८ तदनुतं शैल इवाप्रकंपोवर्षमहा  
शैलसमानसारः ॥ विध्वंसयामासरणेन रेंद्रवैकर्तनः शत्रुगणावमर्दी ९ ततोऽतुलैर्वज्रनिपातकल्पैः शितैः शरैः कांचनचित्रपुंखैः ॥ शत्रून् व्यपोहत् समरे महात्मा वै  
कर्तनः पुत्रहिते रतस्ते १० संछिन्नमिन्नध्वजिनश्च केचित्केचिच्छरैर्दितभिन्नदेहाः ॥ केचिद्विसृता विहयाश्च केचिद्वैकर्तनेनाशुक्ता बभूवुः ११ अविदमानास्व  
यश्मसंख्येयौ धिष्ठिरंते बलमभ्यपद्यन् ॥ तान्प्रेक्ष्य भग्नान्विमुखीकृतांश्च घटोत्कचो रोषमतीव चक्रे १२  
तमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ ॥ ॥ निहत्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ तिर्थंगताभिरिषुपंक्तिभिरिति शेषः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ प्रतिपन्नं कर्तव्यत्वेन ज्ञातमनुष्ठितं च २० । २१ । २२ अदृश्यत् अदृश्यत २३ । २४ । २५ । २६

आस्थाय तं कांचनरत्नचित्रं रथोत्तमं सिंहवत्संननाद ॥ वैकर्तनं कर्णमुपेत्य चापिविव्याध वज्रप्रतिमैः पृषत्कैः १३ तौ कर्णिनाराच शिलीमुखैश्च नालीकंदं डासनव  
त्सदंतैः ॥ वराहकर्णैः सविपाठशृंगैः क्षुरप्रवर्षैश्च विनेदतुः खम् १४ तद्वाणधारावृत्तमंतरिक्षं तिर्यग्गताभिः समरे रराज ॥ सुवर्णपुंखज्ज्वलितप्रभाभिर्विचित्रपु  
ष्पाभिरिव प्रजामिः १५ समाहितावप्रतिमप्रभावाव न्योन्यमाजघ्नतु रुतमास्त्रैः ॥ तयोर्हिंवीरोत्तमयोर्नकाश्चिददृशतस्मिन् समरे विशेषम् १६ अतीव तच्चित्रमनु  
ल्य रूपं बभूव युद्धं रविभीमसूनुः ॥ समाकुलं शस्त्रनिपातघोरं दिवी वराहं शुमतोऽप्रमत्तम् १७ ॥ संजय उवाच ॥ घटोत्कचं यदा कर्णो न विशेषयते नृप ॥ ततः  
प्रादुश्चकारो ग्रमस्त्रमस्त्रविदावरः १८ तेनास्त्रेणावधीतस्य रथसहस्रसारथिम् ॥ विरथश्चापि हंडि विः क्षिप्रमंतरधीयत १९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन् तर्हिते  
तूर्णकूटयोधिनिराक्षसे ॥ मामकैः प्रतिपन्नं यत्तन्ममाचक्ष्व संजय २० ॥ संजय उवाच ॥ अंतर्हितं राक्षसे द्रुविदित्वा संप्राक्रोशन् कुरवः सर्व एव ॥ कथं नायं राक्षसः  
कूटयोधी हन्यात्कर्णं समरे दृश्यमानः २१ ततः कर्णो लघुचित्रास्त्रयोधी सर्वादिशः प्रावृणोद्वाणजालैः ॥ नवैर्किंचिप्रापत तत्र भूतं तमोभूते सायकै रंतरिक्षे २२  
नैवा ददानो न च संदधानो न चेपुधी स्पृश्यमानः कराग्रैः ॥ अदृश्यं दृष्ट्वा वान्मृतपुत्रः पूर्वबाणैश्छादयानोऽंतरिक्षम् २३ ततो मायां दारुणामंतरिक्षे घोरां  
भीमां विहितं राक्षसेन ॥ अपश्यामलोहिताभ्रप्रकाशादिदीप्यंती मग्निशिखामिवोग्राम् २४ ततस्तस्यां विद्युतः प्रादुरासद्युलकाश्चापि ज्वलिताः कौरवैर्द्र ॥ घो  
पश्चात्स्याः प्रादुरासीत् सुघोरः सहस्रशो न दतां दुंदुभीनाम् २५ ततः शराः प्रापत न रुक्मपुंखाः शक्त्युष्टिप्रासमुसलान्यायुधानि ॥ परश्वधास्तैलघौताश्च खड्गाः  
प्रदीप्ताग्नास्तोमराः पाद्मिशाश्च २६ मयूखिनः परिषालो हवद्भागदाश्चित्राः शितधाराश्च शूलाः ॥ गुर्व्यागदाहे पट्टावनद्धाः शतद्वयश्च प्रादुरासन्समंतात् २७  
महाशिलाश्चापतंस्तत्र तत्र सहस्रशः साशनयश्च वज्राः ॥ चक्राणि चानेकशतक्षुराणि प्रादुर्वभूवुर्ज्वलनप्रभाणि २८ तां शक्तिपाषाणपरश्वधानां प्राप्तां सैव ज्ञाश  
निमुद्रराणाम् ॥ वृष्टिं विशालां ज्वलितां पतंतौ कर्णः शरौघैर्न शशाकहंतुम् २९ शराहतानां पततां हयानां वज्राहतानां च तथा गजानाम् ॥ शिलाहतानां च म  
हारथानां महात्रिनादः पततां वभूव ३० सुभीमनानां विधशस्त्रपातैर्घटोत्कचेनाभिहतं समंतात् ॥ दुर्योधनं वै बलमार्तरूपमावर्तमानं ददृशे भ्रमतत् ३१ हाहा कृतं  
संपरिवर्तमानं संलीयमानं च विषण्णरूपम् ॥ तेष्वार्यभावात्पुरुषप्रवीराः पराङ्मुखानो बभूवुस्तदानीम् ३२ ताराक्षसीभीमरूपां सुघोरां वृष्टिं महाशस्त्रमयीं  
पतंतीम् ॥ दृष्ट्वा बलौघांश्च निपात्य मानान्महद्भयं तव पुत्रान्विवेश ३३ शिवाश्चैश्वानरदीप्तजिह्वाः सुभीमनादाः शतशो न दंतीः ॥ रक्षोगणावर्दतश्चा  
पि वीक्ष्य न रेंद्रयो धाव्यथिता बभूवुः ३४



३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ उरसाहर्दधलेन ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

तेदीप्तजिह्वानलतीक्ष्णदंष्ट्राविभीषणाः शैलनिकाशकायाः ॥ नभोगताः शक्तिविषक्तहस्तामेघाव्यमुंचन्निवृष्टिमुग्राम् ३५ तैराहतास्ते शरशक्तिशूलैर्गदाभिरुग्रैः प  
रिधैश्च दीप्तैः ॥ वज्रैः पिनाकैश्चानिप्रहारैः शतघ्निचक्रेर्मथिताश्चपेतुः ३६ शूलाभ्युद्युतोऽहमगुडाः शतघ्न्यः स्थूलाश्चकार्णायसपद्मनदाः ॥ तेऽवाकिरंस्तवपुत्रस्य  
सैन्यंततो रौद्रं कश्मलं प्रादुरासीत् ३७ विकीर्णात्राविहृतैरुतमंगैः संभग्रांगैः शिशिरैरतत्र शूराः ॥ छिन्नाहयाः कुंजराश्चापिमग्राः संचूर्णिताश्चैव रथाः शिलाभिः  
३८ एवं महच्छस्त्रवर्षेण सृजंतस्ते यातुधानाभुविघोररूपाः ॥ मायाः सृष्टास्तत्र घटोत्कचेन नानुंचन्वैयाचमानं नभीतम् ३९ तस्मिन् घोरैरुग्रवीरावमर्दे कालोत्सृष्टे  
त्रियाणामभावे ॥ ते वै भग्राः सहसा व्यवद्रवंतः प्राकाशंतः कौरवाः सर्वे एव ४० पलायध्वं कुरवो नैतदस्ति सैद्रादेवाप्रतिनः पांडवार्थे ॥ तथा तेषां मज्जतां भारतानां त  
स्मिन् दीपः स्रुतपुत्रो बभूव ४१ तस्मिन् संक्रंदेतुमुले वर्तमाने सैन्ये भग्रे लीयमाने कुरूणाम् ॥ अनौकानां प्रविभागे प्रकाशेनाज्ञायंते कुरवो नेतरे च ४२ निर्मर्यादेवि  
द्रवघोररूपे सर्वादिशः प्रेक्षमाणाः स्मशून्याः ॥ तांश्च दृष्टिमुत्सागाहमानं कर्णं स्मैकं तत्र राजन्नपश्यन् ४३ ततो वागेरावृणोदं तरिक्षं दिव्यां मायां बोधयन् राक्षस  
स्य ॥ ह्रीमान् कुर्वन् दुष्करं चार्यकर्म नैवामुह्यत्संयुगे मृतपुत्रः ४४ ततो भीताः समुदक्षंत कर्णं राजन् सर्वे संधवा बालिहकाश्च ॥ असंमोहं पूजयंतोऽस्य संख्ये संपश्यं  
तो विजयं राक्षसस्य ४५ तेनोत्सृष्टाचक्रयुक्ता शतघ्नी समं सर्वाश्चतुरोऽश्वाश्च जघान ॥ ते जानुभिर्जगतीमन्वपच्यन् गताः सवो निर्देशनाक्षिजिह्वाः ४६ ततो हता  
श्वा दवरुह्य यानादंतर्मेनाः कुरुपुत्रा द्रवत्सु ॥ दिव्ये चास्त्रे मायया बध्यमाने नैवामुह्यन् चिंतयन् प्राप्तकालम् ४७ ततोऽब्रुवन् कुरवः सर्वे एव कर्णं दृष्ट्वा घोररूपां च मायाम् ॥  
शक्त्यारक्षो जहिकर्णोद्यतूर्णं नश्यंत्येते कुरवो धार्तराष्ट्राः ४८ करिष्यतां किंच नो भूमिपार्थैतपंतमेनं जहि पापं निशीथे ॥ योनः संग्रामाद्घोररूपा द्विमुचेत्सनः  
पार्थान्सबलान्योधयेत् ४९ तस्मादेनं राक्षसं घोररूपं शक्त्या जहत्वं दत्तया वासवेन ॥ माकौरवाः सर्वे एव द्रकल्पारात्रियुद्धे कर्णेनेशुः सयोधाः ५० सवध्य  
मानो राक्षसावै निशीथे दृष्ट्वा राजंस्त्रास्यमानं बलं च ॥ महच्छ्रुत्वानिनदं कौरवाणां मतिदग्धे शक्तिमोक्षाय कर्णः ५१ सवैकुण्ठः सिंहवात्यमर्षी नाम र्वयन् प्रतिघातं रणे  
ऽसौ ॥ शक्तिं श्रेष्ठां वैजयंतीं सहासमाददेत्स्य वधं चिकीर्षन् ५२ याऽसौ राजनिहिता वर्षपूगान् वधायाजौ सत्कृता फाल्गुनस्य ॥ यां वै प्रादात्स्रुतपुत्राय शक्रः  
शक्तिं श्रेष्ठां कुंडलाभ्यां निमाय ५३ तां वै शक्तिं लेलिहानां प्रदीप्तां पाशैर्युक्तां मंतकस्येव जिह्वाम् ॥ मृत्योः स्वसारं ज्वलितामिवोल्कां विकर्तनः प्राहिणो द्राक्षसाय ५४  
तामुत्तमां परकायावहं श्रीं दृष्ट्वा शक्तिं बाहुसंस्थां ज्वलंतीम् ॥ भीतरक्षो विप्रदुद्राव राजन् कृत्वाऽऽत्मानं विध्य तुल्यप्रमाणम् ५५

५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायामुनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ ॥ हेडिबिमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

दृष्ट्वा शक्तिं कर्णबाह्वंतरस्थाने दुर्भूतान्यंतरिक्षे नरेन्द्र ॥ वधुर्वातास्तु मुलाश्चापिराजन्सनिर्घाताचाशनिर्गजिगाम ५६ सातां मायां भस्म कृत्वा ज्वलंतीं भित्त्वा गार्ह  
दयं राक्षसस्य ॥ ऊर्ध्वययौ दीप्यमाना निशायानक्षत्राणामंतराण्याविवेश ५७ सनिभिन्नो विविधैस्त्रपूगैर्दिव्यैर्गर्मानुषैराक्षसैश्च ॥ नदन्नादान्विविधान्भैरवां  
श्च प्राणानिष्ठांस्त्याजितः शक्रशक्त्या ५८ इदं चान्यच्चित्रमाश्चर्यरूपं चकारासौ कर्मशत्रुक्षयाय ॥ तस्मिन्काले शक्तिनिर्भिन्नमर्मावभौराजन् शैले मेघप्रकाशः ५९  
ततोऽंतरिक्षादपतद्गतासुः सराक्षसैर्द्रोभुविभिन्नदेहः ॥ अवाकशिराः स्तब्धगात्रो विजिह्वाघटोत्कचो महदास्थायरूपम् ६० सतद्रूपं भैरवं भीमकर्माभीमं कृत्वा भै  
मसेनिःपपात ॥ हतोऽप्येवं तव सैन्यैकदेशमपोथयस्त्वेन देहेन राजन् ६१ पतद्रक्षः स्वेन कायेन तूर्णमतिप्रमाणेन विवर्धता च ॥ प्रियं कुर्वन् पांडवानां गतासुरक्षो  
हिणीतव तूर्णं जघान ६२ ततो मिश्राः प्राणदन्ति सहनादैर्भैर्यः शंखामुरजाश्चानकाश्च ॥ दग्धां मायां निहतं राक्षसं च दृष्ट्वा हृष्टाः प्राणदन्तैः कौरवेयाः ६३ ततः कर्णः कु  
रुभिः पूज्यमानो यथा शक्रो वृत्रवधे मरुद्भिः ॥ अन्वारूढस्तवपुत्रस्य यानं हृष्टश्चापि प्राविशत्स्वसैन्यम् ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि  
रात्रियुद्धे घटोत्कचवधे ऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ हेडिबिनिहतं दृष्ट्वा विशीर्णमिव पर्वतम् ॥ बभूवुः पांडवाः  
सर्वे शोकबाष्पाकुलेक्षणाः १ वासुदेवस्तु हर्षेण महताऽभिपरिभुतः ॥ ननाद सिंहनादं वै पर्यष्वजत फाल्गुनम् २ सविनयमहानादमभीष्टून् सन्नियम्य च ॥ ननर्त  
हर्षसंवीतो वातो द्रुत इव द्रुमः ३ ततः परिष्वज्य पुनः पार्थमास्फोट्य चासकृत् ॥ रथोपस्थगतो धीमान् प्राणदत्पुनरच्युतः ४ प्रहृष्टमनसं ज्ञात्वा वासुदेवं महाबलः ॥  
अर्जुनोऽथा ब्रवीद्राजन्नातिहृष्टमना इव ५ अतिहर्षोऽयमस्थाने तवाद्यमधुसूदन ॥ शोकस्थाने तु संप्राप्ते हेडिबस्य वधेन तु ६ विमुखानीह सैन्यानिहतं दृष्ट्वा घटो  
त्कचम् ॥ वयं च भृशमुद्विग्ना हेडिबेस्तु निपातनात् ७ नैतत्कारणमल्पं हि भविष्यति जनार्दन ॥ तदद्य शंसमेष्टुः सत्यं सत्यवतां वर ८ यद्येतन्नरहस्यं ते वक्तुमर्ह  
स्यरिदम् ॥ धैर्यस्यैकतं ब्रूहि त्वमद्य मधुसूदन ९ समुद्रस्येव संशोषं भैरोरिव विसर्पणम् ॥ तथैतदद्य मन्येऽहं तव कर्म जनार्दन १० ॥ वासुदेव उवाच ॥ आति  
हर्षमिमं प्राप्तं शृणु मे त्वं धनं जय ॥ अतीव मनसः सद्यः प्रसादकरमुत्तमम् ११ शक्तिं घटोत्कचेनेमां व्यसयित्वा महायुते ॥ कर्णे निहतमेवाजौ विद्विष्यो धनं जय १२ श  
क्तिहस्तं पुनः कर्णकोलोकेऽस्ति पुमानिह ॥ यत्पुनमभितस्तिष्ठेत्कार्तिकेयमिवाहवे १३ दिष्ट्याऽपनीतकवचो दिष्ट्याऽपहतकुंडलः ॥ दिष्ट्या साव्यं सिता शक्ति  
रमोघाऽस्य घटोत्कचे १४ यदि हि स्यात्सकवचस्तथैव स्यात्सकुंडलः ॥ सामरानपिलोकां स्त्रीनेकः कर्णो जयेद्रणे १५ वासवो वाकुबेरो वावरुणो वा जलेश्वरः ॥ यमो  
वानोत्सहेत्कर्णरणे प्रतिसमासितुम् १६

धैर्यस्यैकतं अस्मत्पक्षेण तव हर्षोऽस्मद्भैरविनाशक इत्यर्थः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६



१७ । १८ । १९ । २० । २१ कुंडलाभ्यानिमायाविनिमयं कृत्वो २२ । २३ दृषोर्ध्वप्रधानः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामशी  
गांडीवमुद्यम्यमवांश्चक्रं चाहं सुदर्शनम् ॥ न शक्तौ स्वोरणे जेतुं तथा युक्तं न रर्षभम् १७ त्वद्विदितार्थं तु शक्रेण मायापहतकुंडलः ॥ विहीनकवचश्चायं कृतः परपुरंजयः  
१८ उत्कृत्य कवचं यस्मात्कुंडले विमले च ते ॥ प्रादाच्छक्राय कर्णो वै ते न वै कर्तनः स्मृतः १९ आशो विष इव कुद्वोज्ज्वलितो मंत्रतेजसा ॥ तथाऽद्य मातिकर्णमिशांत  
ज्वाल इवानलः २० यदा प्रभृति कर्णाय शक्तिर्दत्ता महात्मना ॥ वासवेन महाबाहो क्षितायाऽसौ घटोत्कचे २१ कुंडलाभ्यानिमायायादिव्येन कवचेन च ॥ तां प्रा  
प्यामन्यत वृषः सततं त्वांहतरणे २२ एवं गतोऽपि शक्रोऽयं हंतुं नान्येन केनचित् ॥ ऋते त्वां पुरुषव्याघ्रशपे सत्येन चानघ २३ ब्रह्मण्यः सत्यवादी च तपस्वी नित्य  
तवतः ॥ रिपुष्वपि दयावांश्च तस्मात्कर्णो वृषः स्मृतः २४ युद्धशौडो महाबाहुर्नित्योद्यतशरासनः ॥ केसरीवनेन दर्दमातंग इव यूथपान् २५ विमदानरथशार्दू  
लान्कुरुते रणमूर्धनि ॥ मध्यगत इवादि त्वो योन शक्यो निरीक्षितुम् २६ त्वदीयैः पुरुषव्याघ्रयोधमुखैर्महात्मभिः ॥ शरजालसहस्रांशुः शरदीव दिवाकरः २७  
तपांते जलदोयद्वच्छरधाराः क्षरन्मुहुः ॥ दिव्यास्त्रजलदः कर्णः पर्जन्य इव दृष्टिमान् २८ त्रिदशैरपि चास्याद्भिः शरवर्षसमंततः ॥ अशक्नोस्तदयं जेतुं स्रवद्भिर्मांस  
शोणितम् २९ कवचेन विहीनश्च कुंडलाभ्यांच पांडव ॥ सोऽद्य मानुषतां प्राप्तो विमुक्तः शक्रदत्तया ३० एको हियोगोऽस्य भवेद्दध्याच्छिद्रे ह्येन स्वप्रमतः प्रमतम् ॥  
कृच्छ्रप्राप्तं रथचक्रे विमग्रे हन्याः पूर्वत्वं तु संज्ञां विचार्य ३१ न ह्युद्यतास्त्रयुधि हन्धादज्यमप्येकवीरो बलमिस्त्ववज्रः ॥ जरासंधश्चेदिराजो महात्मा महाबाहुश्चैकल  
व्योनिपादः ३२ एकैकशो निहताः सर्व एते योगैस्तैस्तैस्त्वद्विदितार्थमयैव ॥ अथापरे निहताराक्षसेन्द्राहिर्दिंबकिर्मिरवकप्रधानाः ॥ अलायुधः परचक्रावमर्दीव  
टोत्कचश्चोग्रकर्मांतरस्वी ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे घटोत्कचवधे श्रीकृष्णहर्षे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥  
अर्जुन उवाच ॥ कथमस्मद्विदितार्थं ते कैश्च योगैर्जनार्दन ॥ जरासंधप्रभृतयो वातिताः पृथिवीश्वराः १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ जरासंधश्चेदिराजो नैपादिश्च महाबलः ॥  
यदि स्युर्न हताः पूर्वमिदानीं स्युर्भयंकराः २ ॥ दुर्योधनस्तानवश्यं वृणुयाद्रथसतमान् ॥ तेऽस्मासु नित्यविदिष्टाः संश्रयेयुश्च कौरवान् ३ ॥ ते हि वीरामहेष्वासाः कृता  
स्त्रादृढयोधिनः ॥ धार्तराष्ट्रचमूकत्वांस्तेषुरमरा इव ४ ॥ सूतपुत्रो जरासंधश्चेदिराजो निषादजः ॥ सुयोधनं समाश्रित्य जयेयुः पृथिवीमिमाम् ५ ॥ योगैरपि हतायै  
स्ते तन्मेशुण्धनं जय ॥ अजय्या हि विना योगैर्मृधेते देवतैरपि ६ ॥ एकैको हि पृथक् कृतेषां समस्तां सुरवाहिनीम् ॥ योधयेत्समरे पार्थ लोकपालाभिरक्षिताम् ७ ॥ ज  
रासंधो हि रुषितो रौहिणेयप्रधर्षितः ॥ अस्मद्वधार्थं चिक्षेप गदां वै सर्वघातिनीम् ८

त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥

॥ ५ ॥

॥ कथमिति योगैरुपायैः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ सगदयागदासहितयाराक्षस्याविनाभूतः अयं भावः । गदयैव स दुर्जयः कदाचिज्जितश्चेत्पुनराक्षस्यासंधातुं शक्य इत्युभयनाशेन जरासंधो नष्ट

सीमंतमिव कुर्वीणानभसः पावकप्रमाम् ॥ अदृश्यतापतं तीसाशक्रमुक्तायथाऽशनिः ९ तामापतं तीदृष्ट्वैव गदरोहिणिनंदनः ॥ प्रतिघातार्थमस्त्रं स्थूणाकर्णमवा  
मृजत् १० अस्त्रवेगप्रतिहतासागदाप्रापतहुवि ॥ दारयंती धरां दिवीं कं पयंती वपर्वतान् ११ तत्र साराक्षसी घोराजरानाग्रीसुविक्रमा ॥ संदधे सा हि संजातं जरा  
संधमरिदमम् १२ द्वाभ्यां जातो हि मातृभ्यामर्धदेहः पृथक् पृथक् ॥ जरया संधितो यस्माज्जरासंधस्ततोऽभवत् १३ सा तु भूमिगता पार्थ हतास सुतवांधवा ॥ गदया  
तेन चास्त्रेण स्थूणाकर्णेन राक्षसी १४ विनाभूतः सगदया जरासंधो महापृथ्वे ॥ निहतो भीमसेनेन पश्यतस्ते धनं जय १५ यदि हि स्याद्गदापाणिर्जरासंधः प्रताप  
वान् ॥ सेंद्रादेवानतंहंतुरणेशक्तानरोत्तम १६ त्वद्विदितार्थं च नैपादिरंगुष्ठेन वियोजितः ॥ द्रोणेनाचार्यकं कृत्वा छद्मनासत्यविक्रमः १७ स तु बद्धांगुलित्राणो नै  
पादिर्दृढविक्रमः ॥ अतिमानी वनचरो बभौ राम इवापरः १८ एकलव्यं हि सांगुष्ठमशक्ता देवदानवाः ॥ सराक्षसोरगाः पार्थ विजेतुं युधि कर्हिचित् १९ किमु मानुष  
मात्रेण शक्यः स्यात्प्रतिवीक्षितुम् ॥ दृढमुष्टिः कृती नित्यमस्य मानो दिवानिशम् २० त्वद्विदितार्थं तु समयाहतः संग्राममूर्धनि ॥ चेदिराजश्च विक्रांतः प्रत्यक्षं निहत  
स्तव २१ स चाप्यशक्यः संग्रामे जेतुं सर्वसुरासुरैः ॥ वधार्थं तस्य जातोऽहमन्येषां च सुरादिषाम् २२ त्वत्सहायो न रव्याघ्रलोकानां हितकाम्यया ॥ हिर्दिंबवक  
किर्मिराभीमसेनेन पातिताः २३ रावणेन समप्राणा ब्रह्मयज्ञविनाशनाः ॥ हतस्तथैव मायावीहैर्दिंबेनाप्यलायुधः २४ हैर्दिंबश्चाप्युपायेन शक्त्या कर्णेन घातितः ॥  
यदि ह्येनं नाहनिष्यत्कर्णः शक्त्या महापृथ्वे २५ मया वध्यो भविष्यत्स भैमसेनिर्घटोत्कचः ॥ मयाननिहतः पूर्वमेप युष्माप्तिघेप्सया २६ एष हि ब्राह्मणद्वेषियज्ञद्वेषिवरा  
क्षसः ॥ धर्मस्य लोत्तापापात्मा तस्मादेष निपातितः २७ व्यं सित्वा चाप्युपायेन शक्रदत्तामयाऽनघ ॥ ये हि धर्मस्य लोत्तारो वध्यास्ते मम पांडव २८ धर्मसंस्था  
पनार्थं हि प्रतिज्ञायाममाव्यया ॥ ब्रह्मसत्यंदमः शौचं धर्मो हीः श्रीर्धृतिः क्षमा २९ यत्र तत्र रमे नित्यमहं सत्येन तेशपे ॥ न विषादस्त्वया कार्यः कर्णो वै कर्तनं प्रति ३०  
उपदेक्ष्याम्युपायं ते येन तं प्रसहिष्यसि ॥ सुयोधनं चापिरणे हनिष्यति वृकोदरः ३१ तस्यापि च वधोपायं वक्ष्यामि तव पांडव ॥ वर्धते तु मुलस्त्वेष शब्दः परचमूं  
प्रति ३२ विद्रवंति च सैन्यानि त्वदीयानि दिशो दश ॥ लब्धलक्ष्या हि कौरव्या विधमंति चमूं तव ॥ दहत्येष च वः सैन्यं द्रोणः प्रहरतां वरः ३३ ॥ ॥ इति  
श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे कृष्णवाक्ये एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इति १९ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ व्यं सित्वा व्यर्थो कृताशक्तिरिति शेषः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२  
३३ ॥ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायामेकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥



धृतराष्ट्र उवाच ॥ एकवीरवधेमोघाशक्तिः मूतात्मजेयदा ॥ कस्मात्सर्वान्समुत्सृज्यसतांपार्थेनमुक्तवान् १ तस्मिन्हतेहताहिस्युःसर्वेपांडवसंजयाः ॥ एकवीर  
वधेकस्माद्युद्धेनजयमादधे २ आहूतोनिवर्तयामितितस्यमहाव्रतम् ॥ स्वयंमार्गयितव्यःसमूतपुत्रेणफाल्गुनः ३ ततोद्वैरथमानीयफाल्गुनंशक्रदत्तया ॥  
जघाननवृषःकस्मात्तन्ममाचक्ष्वसंजय ४ नूनं बुद्धिविहीनश्चाप्यसहायश्चमेसुतः ॥ शत्रुभिर्व्यसितःपापःकथंनुसजयेदरीन् ५ याह्यस्यपरमाशक्तिर्जयस्यच  
परायणम् ॥ साशक्तिर्वासुदेवेनव्यसिताचघटोत्कचे ६ कुणेर्यथाहस्तगतं हियेत्फलंबलीयसा ॥ तथाशक्तिरमोघासामोघीभूताघटोत्कचे ७ यथावराहस्य  
शुनश्चयुध्यतोस्तयोरभावेष्वपचस्यलाभः ॥ मन्येविद्वन्वासुदेवस्यतद्वयुद्धेलाभःकर्णहैडिंबयोर्वै ८ घटोत्कचोयदिहिन्याद्विकर्णपरोलाभःसमवेत्पांडवानाम् ॥  
वैकर्तनोवायदितंनिहिन्यात्तथाऽपिकृत्यंशक्तिनाशात्कृतंस्यात् ९ इतिप्राज्ञःप्रज्ञयैतद्विचिंत्यघटोत्कचंमूतपुत्रेणयुद्धे ॥ अघातयद्वासुदेवोवृत्तिःप्रियं कुर्वन्पा  
डवानांहितं च १० ॥ संजय उवाच ॥ एतच्चिकीर्षितंज्ञात्वाकर्णस्यमधुसूदनः ॥ नियोजयामासतदाद्वैरथेराक्षसेश्वरम् ११ घटोत्कचंमहावीर्यमहाबुद्धिर्जना  
र्दनः ॥ अमोघायाविघातार्थेराजन्दुर्मंत्रितेतव १२ तदैवकृतकार्याहिवयंस्यामकुरुद्वह ॥ नरक्षयदिक्कृष्णस्तंपार्थकर्णान्महारथात् १३ साश्वध्वजरथःसंख्ये  
धृतराष्ट्रपतेऽबुवि ॥ विनाजनार्दनं पार्थोयोगानामीश्वरं प्रभुम् १४ तैस्तैरुपायैर्वहुभीरक्ष्यमाणःसपार्थिव ॥ जयत्यभिमुखःशत्रून्पार्थःकृष्णेनपालितः १५ स  
विशेषात्त्वमोघायाःकृष्णोऽरक्षतपांडवम् ॥ हिन्यात्क्षिप्रं हि कौंतेयंशक्तिवृक्षमिवाशनिः १६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ विरोधीचकुमंतीचप्राज्ञमानीममात्मजः ॥ य  
स्यैषसमातिक्रांतोवधोपायोजयंप्रति १७ सवाकर्णोमहाबुद्धिःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ नमुक्तवान्कथंमूतताममोघांधनंजये १८ तवापिसमातिक्रांतमेतद्वावल्गणे  
कथम् ॥ एतमर्थमहाबुद्धेयत्त्वयानावबोधितः १९ ॥ संजय उवाच ॥ दुर्योधनस्यशकुनेर्ममदुःशासनस्यच ॥ रात्रौरात्रौभवत्येषानित्यमेवसमर्थना २० श्वः  
सर्वसैन्यानुत्सृज्यजहिकर्णधनंजयम् ॥ प्रेष्यवत्पांडुपंचालानुपभोक्ष्यामहेततः २१ अथवानिहतेपार्थेपांडवान्यतमंततः ॥ स्थापयेद्यादिवाष्ण्यस्तस्मात्क  
ष्णोहिहिन्यताम् २२ कृष्णोहिमूलं पांडूनांपार्थःस्कंधवोद्धतः ॥ शाखाइवेतरेपार्थोपंचालाःपत्रसंज्ञिताः २३ कृष्णाश्रयाःकृष्णवलाःकृष्णनाथाश्चपांडवाः ॥  
कृष्णःपरायणंचैषाज्योतिषामिवचंद्रमाः २४ तस्मात्पर्णानिशाखाश्चस्कंधंचोत्सृज्यमूतज ॥ कृष्णं हि विद्विपांडूनांमूलंसर्वत्रसर्वदा २५ हिन्याद्यदिहिदाशार्ह  
कर्णोयादवनंदनम् ॥ कृत्स्नावसुमतीराजन्वशेतस्यनसंशयः २६ यदिहिसनिहतःशयीतभूमौयदुकुलपांडवनंदनोमहात्मा ॥ ननुतववसुधानरेंद्रसर्वागिरि  
समुद्रवनावशंव्रजेत २७

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७ निरमयोऽग्निविनामुलहीनाइवेत्यर्थः ३८।३९ अहमेवेत्यादिप्रयोगोभगवतोभक्तपक्षपातित्वमदर्शनायोनकेवल

सातुबुद्धिःकृताप्येवंजाग्रतित्रिदशेश्वरे ॥ अप्रमेयेहृषीकेशेयुद्धकालेऽप्यमुह्यत २८ अर्जुनंचापिराधेयात्सदारक्षतिकेशवः ॥ नहोनमैच्छत्प्रमुखेसौतेःस्थाप  
यितुरणे २९ अन्यांश्चास्मैरथोदारानुपास्थापयदच्युतः ॥ अमोघांतांकथंशक्तिमोघांकुर्यामितिप्रभो ३० यश्चैवंरक्षतेपार्थकर्णकृष्णोमहामनाः ॥ आत्मा  
नसकथंराजन्नरक्षेत्पुरुषोत्तमः ३१ परिचिंत्यतुपश्यामिचक्रायुधमरिदमम् ॥ नसोऽस्तित्रिपुलोकेषुयोजयेतजनार्दनम् ३२ ॥ संजय उवाच ॥ ततःकृष्णं  
महाबाहुंसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ पप्रच्छरथशार्दूलःकर्णप्रतिमहारथः ३३ अयंचप्रत्ययःकर्णेशक्तिश्चामितविक्रमा ॥ किमर्थंमूतपुत्रेणनमुक्ताफाल्गुनेतुसा  
३४ ॥ वासुदेव उवाच ॥ दुःशासनश्चकर्णश्चशकुनिश्चससैधवः ॥ सततंभ्रमयंतिस्मदुर्योधनपुरोगमाः ३५ कर्णकर्णमहेष्वासरणेऽमितपराक्रम ॥ नान्यस्य  
शक्तिरेषातेमोक्तव्याजयतांवर ३६ ऋतेमहारथात्कर्णकुंतीपुत्राद्धनंजयात् ॥ सहितेषामतियशादेवानामिववासवः ३७ तस्मिन्निहतेपार्थेपांडवाःसंजयैः  
सह ॥ भविष्यंतिगतात्मानःसुराइवनिरग्रयः ३८ तथेतिचप्रतिज्ञातंकर्णंनशिनिपुंगव ॥ हृदिनित्यंचकर्णस्यवधोगांडोवधन्वनः ३९ अहमेवतुराधेयंमोहया  
मियुधांवर ॥ ततोनावामृजच्छक्तिपांडवेष्वेतवाहने ४० फाल्गुनस्यहिमामृत्युरितिचित्तयतोऽनेशम् ॥ नानेद्रानचमेहर्षोमिनसोऽस्तियुधांवर ४१ घटो  
त्कचेव्यसितांतुदृष्ट्वातांशिनिपुंगव ॥ मृत्योरास्यांतरान्मुक्तपश्याम्यद्यधनंजयम् ४२ नापितानचमेमातानययंभ्रातरस्तथा ॥ नचप्राणास्तथारक्षयायथा  
वीभत्सुराहवे ४३ त्रैलोक्यराज्याद्यत्किंचिद्वेदन्यत्सुदुर्लभम् ॥ नेच्छेयंसात्वताहंतद्विनापार्थधनंजयम् ४४ अतःप्रहर्षःसुमहान्युयुधानाद्यनेभवत् ॥  
मृतं प्रत्यागतमिवदृष्ट्वापार्थधनंजयम् ४५ अतश्चप्रहितीयुद्धेमयाकर्णायराक्षसः ॥ नहान्यःसमरेरात्रौशक्तःकर्णप्रबाधितुम् ४६ ॥ संजय उवाच ॥ इतिसा  
त्यक्येप्राहतदादेवकिनंदनः ॥ धनंजयहितेयुक्तस्तत्प्रियेसततंरतः ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेकृष्णवाक्येद्व्यशीत्यधि  
कशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कर्णदुर्योधनादीनांशकुनेःसौवलस्यच ॥ अपनीतंमहताततवचैवविशेषतः १  
यदिजानीथतांशक्तिमेकर्षांसततंरणे ॥ अनिवार्यामसह्याचदेवैरपिसवासवैः २ साकिमर्थतुर्कर्णेनप्रवृत्तेसमरेपुरा ॥ नदेवकीसुतेमुक्ताफाल्गुनेवाऽपिसंजय ३  
॥ संजय उवाच ॥ संग्रामाद्विनिवृत्तानांसर्वेपानोविशांपते ४ रात्रौकुरुकुलश्रेष्ठमंत्रोऽयंसमजायत ॥ प्रभातमात्रेश्वोभूतेकेशवायार्जुनायवा ॥ शक्तिरेषाहि  
मोक्तव्याकर्णकर्णेतिनित्यशः ५

मर्जुनार्थइतिभावः ४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६ हितेआमुष्मिकेश्वेयसि प्रियेपेहिकेकल्याणे

४७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांश्रीत्यधिकशतमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ कर्णेति महज्ज्यालंबनममोघशक्तिरूपमितिशेषः अपनीतंनशितं महदपनीतंअन्यायइतिवा १।२।३।४।५



५।६।७।८।९।१० बुध्पणीतेन दुर्नयेन १२।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४  
 ततःप्रभातसमयेराजन्कर्णस्यदेवतैः ॥ अन्येषांचैवयोधानांसाबुद्धिर्नाश्यतेपुनः ६ देवमेवपरमन्येयत्कर्णोहस्तसंस्थया ॥ नजघानरणेपार्थकृष्णवादेवकी  
 सुतम् ७ तस्यहस्तस्थिताशक्तिःकालरात्रिरिवोद्यता ॥ देवोपहतबुद्धित्वात्रतांकर्णोविमुक्तवान् ८ कृष्णवादेवकीपुत्रेमोहितोदेवमायया ॥ पार्थवाशककल्पे  
 वैवधार्थवासर्वाप्रभो ९ ॥ ॥ दृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ देवेनोपहतायूयंस्वबुद्ध्याकेशवस्यच ॥ गताहिवासवीहत्वातृणभूतंघटोत्कचम् १० कर्णश्चममपुत्रा  
 श्वसर्वेचान्येचपार्थिवाः ॥ तेनवैबुध्पणीतेनगतावैवस्वतक्षयम् ११ भूयएवतुमेशंसयथायुद्धमवर्तत ॥ कुरूणांपांडवानांचहैडिंबौनिहतेतदा १२ येचते  
 ऽभ्यद्रवन्द्रोणंयूढानीकाःप्रहारिणः ॥ सृजयाःसहपंचालैस्तेऽप्यकुर्वन्कथंरणम् १३ सौमदतेर्वधाद्रोणमायांतंसैधवस्यच ॥ अमर्षाज्जीवितंत्यक्तागाहमानं  
 वरूथिनीम् १४ जृम्भमाणमिवव्याघ्रंव्यात्ताननमिवांतकम् ॥ कथंप्रत्युद्ययुद्रोणमस्यंतंपांडुसृजयाः १५ आचार्ययेचतेऽरक्षन्दुर्योधनपुरोगमाः ॥ द्रोणि  
 कर्णकृपास्ताततेवाकुर्वन्किमाहवे १६ भारद्वाजंजिघांसंतौसव्यसाचिवृकोदरौ ॥ समाच्छेन्मामकायुद्धेकथंसंजयशंसमे १७ सिंधुराजवधेनेमेघटोत्कचवधेन  
 ते ॥ अमर्षिताःसुसंकुद्धारणंचकुःकथंनिशि १८ ॥ संजयउवाच ॥ हतेघटोत्कचेराजन्कर्णेननिशिराक्षसे ॥ प्रणदत्सुचहृष्टेपुतावकेषुयुयुत्सुषु १९ आपत  
 त्सुचवेगेनवध्यमानेबलेऽपिच ॥ विगाढायांरजन्यांचराजादेन्यंपरंगतः २० अब्रवीच्चमहाबाहुर्भीमसेनामिदंवचः ॥ आवारयमहाबाहोघातंराष्ट्रस्यवाहिनीम्  
 २१ हैडिंबेश्वैवघातेनमोहोमामाविशन्महान् ॥ एवंभीमंसमादिश्यस्वरथेसमुपाविशत् २२ अश्रुपूर्णमुखोराजानिःश्वसंश्चपुनःपुनः ॥ कश्मलंप्राविशद्द्वोरंद्  
 द्वाकर्णस्यविक्रमम् २३ तंतथाव्यथितंदृष्ट्वाकृष्णोवचनमब्रवीत् ॥ माव्यथांकुरुकौंतेयनैतत्त्वय्युपपद्यते २४ वैकुण्ठंभरतश्रेष्ठयथाप्राकृतपुरुषे ॥ उत्तिष्ठ  
 सजन्युध्यस्ववहगुर्वीधुरंविभो २५ त्वयिवैकुण्ठमापन्नेसंशयोविजयेभवेत् ॥ श्रुत्वाकृष्णस्यवचनंधर्मराजोयुधिष्ठिरः २६ विमृज्यनेत्रेपाणिभ्यांकृष्णंवचनम्  
 ब्रवीत् ॥ विदितामेमहाबाहोधर्माणांपरमागतिः २७ ब्रह्महत्याफलंतस्ययःकृतंनावबुध्यते ॥ अस्माकंहिवनस्थानांहैडिंबेनमहात्मना २८ बालेनापिसताते  
 नकृतंसाह्यजनार्दन ॥ अस्त्रहेतोर्गतंज्ञात्वापांडवंश्वेतवाहनम् २९ असौकृष्णमहेष्वासःकाम्यकेमामुपस्थितः ॥ उपितश्चसहास्माभिर्यावन्नासीद्धनंजयः ३०  
 गंधमादनयात्रायांदुर्गेभ्यश्चस्मत्तारिताः ॥ पांचालीचपरिश्रांतापृष्ठेनोढामहात्मना ३१ आरंभाच्चैवयुद्धानांयदेषकृतवान्प्रभो ॥ मदर्थेदुष्करंकर्मकृतंतेनम  
 हाहवे ३२ स्वभावाद्याचमेप्रीतिःसहदेवेजनार्दन ॥ सैवमेपरमाप्रीतिरिराक्षसेद्रेघटोत्कचे ३३ भक्तश्चमेमहाबाहुःप्रियोऽस्याहंप्रियश्चमे ॥ तेनविदामिवाष्णे  
 यकश्मलंशोकतापितः ३४

३५ एतस्मैन्यप्रमर्दितं एतयोःसैन्याभ्याममर्दितामिति विग्रहः १५ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१

पश्यसैन्यानिवाष्णेयद्राव्यमाणानिकौरवैः ॥ द्रोणकर्णौतुसंयतौपश्ययुद्धेमहारथौ ३५ निशीथेपांडवंसैन्यमेतत्सैन्यप्रमर्दितम् ॥ गजाभ्यामिवमत्ताभ्यांय  
 धानलवनंमहत् ३६ अनाहत्यबलंवाहोर्भीमसेनस्यमाधव ॥ चित्रास्त्रतांचपार्थस्यविक्रमंतिस्मकौरवाः ३७ एषद्रोणश्चकर्णश्चराजाचैवसुयोधनः ॥ निहत्य  
 राक्षसंयुद्धेहृष्टानर्दितसंयुगे ३८ कथंवाऽस्मासुजीवत्सुत्वयिचैवजनार्दन ॥ हैडिंबिःप्राप्तवान्मृत्युंमृतपुत्रेणसंगतः ३९ कदर्थीकृत्यनःसर्वान्पश्यतःसव्यसाचि  
 नः ॥ निहतोराक्षसःकृष्णभैमसेनिर्महाबलः ४० यदाऽभिमन्युर्निहतोघातंराष्ट्रैर्दुरात्मभिः ॥ नासीत्त्ररणेकृष्णसव्यसाचीमहारथः ४१ निरुद्धाश्ववयंसर्वेसैध  
 वेनदुरात्मना ॥ निमित्तमभवद्द्रोणःसपुत्रस्तत्रकर्मणि ४२ उपदिष्टोवधोपायःकर्णस्यगुरुणास्वयम् ॥ व्यायच्छतश्चखड्गेनद्विधाखड्गंचकारह ४३ व्यसनेवर्त  
 मानस्यकृतवर्मानृशंसवत् ॥ अश्वान्जघानसहसातथोभौपार्णिसारथी ४४ तथेतरेमहेष्वासाःसौमद्रंयुध्यपातयत् ॥ अल्पेचकारणेकृष्णहतोगांडीवधन्वना  
 ४५ सैधवोयादवश्रेष्ठतच्चनातिप्रियंमम ॥ यदिशत्रुवधोन्याय्योभवेत्कुर्तुंहिपांडवैः ४६ कर्णद्रोणौरणपूर्वहतव्यावितिमेमतिः ॥ एतौहिमूलंदुःखानामस्मा  
 कंपुरुषर्षभ ४७ एतौरणेसमासाद्यसमाश्वस्तःसुयोधनः ॥ यत्रवध्योभवेद्द्रोणःसूतपुत्रश्चसानुगः ४८ तत्रावधीन्महाबाहुःसैधवंदूरवासिनम् ॥ अवश्यंतुम  
 याकार्यःसूतपुत्रस्यनिग्रहः ४९ ततोयास्याम्यहंवीरस्वयंकर्णजिघांसया ॥ भीमसेनोमहाबाहुर्द्रोणानीकेनसंगतः ५० एवमुक्ताययौतूर्णत्वरमाणोयुधिष्ठि  
 रः ॥ सविस्कार्यमहच्चापंशंखंप्रघ्माप्यभैरवम् ५१ ततोरथसहस्रेणगजानांचशतैस्त्रिभिः ॥ वाजिभिःपंचसाहस्रैःपंचालैःसप्रभद्रकैः ५२ दृतःशिल्वंडीत्वारि  
 तोराजानंपृष्ठतोऽन्वयात् ॥ ततोभेरीःसमाजमुःशंखान्दध्मुश्चदंशिताः ५३ पंचालाःपांडवाश्चैवयुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्वासुदेवोधनंज  
 यम् ५४ एषप्रयातिविरितःक्रोधाविष्टोयुधिष्ठिरः ॥ जिघांसुःसूतपुत्रस्यतस्योपेशानयुज्यते ५५ एवमुक्ताहृषीकेशःशीघ्रमश्वानचोदयत् ॥ दूरंप्रयांतरा  
 जानमन्वगच्छज्जनार्दनः ५६ तंदृष्ट्वासहसायांतंसूतपुत्रजिघांसया ॥ शोकोपहतसंकल्पंदह्यमानमिवाग्निना ५७ अभिगम्याब्रवीद्वासोधर्मपुत्रंयुधिष्ठि  
 रम् ॥ व्यासउवाच ॥ कर्णमासाद्यसंग्रामोदिष्टचाजीवतिफाल्गुनः ५८ सव्यसाचिवधाकांक्षीशक्तिरक्षितवान्हिसः ॥ नचागाहैरथंजिष्णुर्दिष्ट्यातेनमहारणे  
 ५९ सृजेतांस्पर्धिनावेतौदिव्यान्यस्त्राणिसर्वशः ॥ वध्यमानेषुचास्त्रेषुपीडितःसूतनंदनः ६० वासर्वासमरेशक्तिंभुवंमुंचेयुधिष्ठिर ॥ ततोभवेतेव्यसनंधोरंभर  
 तसत्तम ६१ दिष्टचारक्षोहतंयुद्धेसूतपुत्रेणमानद ॥ वासर्वाकारणंकृत्वाकालेनोपहतोह्यसौ ६२ तवैवकारणाद्रक्षोनिहतंतातसंयुगे ॥ माक्रुधोभरतश्रेष्ठमाच  
 शोकेमनःकृथाः ६३



६४ । ६५ । ६६ । ६७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां उपशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ व्यासेनैवमितिततोदुर्योधनहतिवाच्यायो स्पष्टार्थो ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

प्राणिनामिहसर्वेषामेषानिष्ठायुधिष्ठिर ॥ आहूभिः सहितः सर्वैः पार्थिवैश्च महात्मभिः ६४ कौरवान्समरे राजन्प्रतियुध्य स्वभारत ॥ पंचमो देवसेतातपुथिभीतेभ  
विष्यति ६५ नित्यं च पुरुषव्याघ्रधर्ममेवानुचितय ॥ आनृशस्यंतपोदानं क्षमां सत्यं च पांडव ६६ सेवेथाः परमप्रीतो यतो धर्मस्ततो जयः ॥ इत्युक्त्वा पांडवं  
व्यासस्तत्रैवांतरधीयत ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धे व्यासवाक्ये उपशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ध ॥ समाप्तं  
च घटोत्कचवधपर्व ॥ अथ द्रोणवधपर्व ॥ ॥ संजय उवाच ॥ व्यासेनैवमथोक्तस्तु धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ स्वयं कर्णवधादिरो निवृत्तो भरतर्षभ १ घटोत्कचे तु निहतं  
मृतपुत्रेण तानि शाम् ॥ दुःखामर्षवशं प्राप्नो धर्मराजो युधिष्ठिरः २ दृष्ट्वा भीमेन महतीं वार्यमाणं च मुंतव ॥ घृष्टपुत्रमुवाचे दं कुंभयोर्निनिवारय ३ त्वंहि द्रो  
णविनाशाय समुत्पन्नो दुताशनात् ॥ सशरः कवचीस्त्रिद्विधन्वी च परतापनः ४ अभिद्रवरणे हृष्टो माचते भीः कथंचन ॥ जनमेजयः शिखंडी च दौर्मुखिश्च यशो  
धरः ५ अभिद्रवंतु संहृष्टाः कुंभयोर्नि समंततः ॥ नकुलः सहदेवश्च द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ६ वृषदश्वविराटश्च पुत्रा आहूतसमन्वितौ ॥ सात्यकिः केकयाश्चैव पांडवश्च  
धनंजयः ७ अभिद्रवंतु वेगेन कुंभयोर्नि वधेप्सया ॥ तथैव रथिनः सर्वे हस्त्यश्वाश्च किंचन ८ पदाताश्चरणे द्रोणपातयंतु महारथम् ॥ तथाऽऽज्ञप्तास्तु ते सर्वे पांड  
वेन महात्मना ९ अभ्यद्रवंत वेगेन कुंभयोर्नि वधेप्सया ॥ आगच्छतस्तान्सहसा सर्वोद्योगेन पांडवान् १० प्रतिजग्राह समरे द्रोणः शस्त्रभृतावरः ॥ ततो दुर्योधनो  
राजा सर्वोद्योगेन पांडवान् ११ अभ्यद्रवत्सु संक्रुद्ध इच्छन् द्रोणस्य जीवितम् ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं श्रांतवाहनसैनिकम् १२ पांडवानां कुरूणां च गर्जतामितरेत  
रम् ॥ निद्राधास्ते महाराजपरिश्रांताश्च संयुगे १३ नाभ्यपद्यंत समरे कांचिच्चेष्टामहारथाः ॥ त्रियामारजनीचैपाचोररूपाभयानका १४ सहस्रयामप्रतिमा  
बभूव प्राणहारिणी ॥ वध्यतां च तथा तेषां क्षतानां च विशेषतः १५ अर्धरात्रिः समाजज्ञे निद्राधानां विशेषतः ॥ सर्वे ह्यासन्निरुत्साहाः क्षत्रियादीनचेतसः १६  
तव चैव परेषां च गतास्त्राविगतेष्वः ॥ ते तदा पारयंतश्च ह्रीमंतश्च विशेषतः १७ स्वधर्ममनुपश्यंतो न जहुः स्वामनी किनीम् ॥ अस्त्राप्यन्ये समुत्सृज्य निद्राधाः शेर  
तेजनाः १८ रथेष्वन्ये गजेष्वन्ये हयेष्वन्ये च भारत ॥ निद्राधानो बुडुधिरैकांचिच्चेष्टानराधिप १९ तानन्ये समरे योधाः प्रेषयंतो यमक्षयम् ॥ स्वप्रायमानां स्त्वप  
परे परानतिविचेतसः २० आत्मानं समरे जहुः स्वानेव च परानपि ॥ नानावाचो विमुंचंतो निद्राधास्ते न हारणे २१ अस्माकं च महाराज परेभ्यो बहवो जनाः ॥  
योद्धव्यमिति तिष्ठंतो निद्रासंरक्तलोचनाः २२ संसर्पंतो रणे केचिन्निद्राधास्ते तथाऽपरान् ॥ जघ्नुः शूरारणे शूरास्तस्मिंस्तमसिदारुणे २३ हन्यमानमथात्मा  
न परेभ्यो बहवो जनाः ॥ नाभ्यजानंत समरे निद्रयामोहिताभृशम् २४ १ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

तेषामेतादृशींचेष्टां विज्ञाय पुरुषर्षभः ॥ उवाच वाक्यं बीभत्सुरुच्चैः सन्नादयन् दिशः २५ श्रांता भवंतो निद्राधाः सर्वे एव सवाहनाः ॥ तमसा चावृते सैन्ये रजसा बहु  
लेन च २६ ते यूयं यदि मन्यध्वमुपारमत सैनिकाः ॥ निमीलयत चात्रैव रणभूमौ मुहूर्तकम् २७ ततो विनिद्रा विश्रांताश्चंद्रमस्युदिते पुनः ॥ संसाधयेष्यथा  
न्योन्यं संग्रामं कुरु पांडवाः २८ तद्वचः सर्वधर्मज्ञा धार्मिकस्य विशांपते ॥ अरोचयंत सैन्यानि तथा चान्योन्यमबुवन २९ चुकुशुः कर्णकर्णेति तथा दुर्योधनेति च ॥  
उपारमत पांडूनां विरता हि वरूथिनी ३० तथा विक्रोशमानस्य फालगुनस्य ततस्ततः ॥ उपारमत पांडूनां सेना तव च भारत ३१ तामस्य वाचं देवाश्च ऋषय  
श्च महात्मनः ॥ सर्वसैन्यानि चाक्षुद्रां प्रहृष्टाः प्रत्यपूजयन् ३२ तत्संपूज्य वचोऽकूरं सर्वसैन्यानि भारत ॥ मुहूर्तमस्वपन्न राजन् श्रांतानि भरतर्षभ ३३ सातु सं  
प्राप्य विश्रामं ध्वजिनी तव भारत ॥ सुखमाप्सवती वीरमर्जुनं प्रत्यपूजयत् ३४ त्वयि वेदास्तथाऽस्त्राणित्वयि बुद्धिपराक्रमौ ॥ धर्मस्त्वयि महाबाहो दयामूतेषु  
चानघ ३५ यच्चाश्वस्तास्तवेच्छामः शर्मपार्थ तदस्तु ते ॥ मनसश्च प्रियानर्थान् वीरक्षिप्रमवामुहि ३६ इतितेतं नरव्याघ्रं प्रशंसंतो महारथाः ॥ निद्रया समवा  
क्षिप्तास्तूष्णीमासान्विशंपते ३७ अश्वपृष्ठेषु चाप्यन्ये रथनीडेषु चापरे ॥ गजस्कंधगताश्चान्ये शेरते चापरे क्षितौ ३८ सायुधाः सगदाश्चैव सखद्गाः सपरश्वधाः ॥  
सप्रासकवचाश्चान्ये नराः सुप्ताः पृथक्पृथक् ३९ गजास्ते पन्नगाभोगैर्हस्ते भूरेणुगुंठितैः ॥ निद्राधावसुधांच कुर्घाणि निःश्वासशीतलाम् ४० सुप्ताः शुशुभिरे  
तत्र निःश्वासंतो महीतले ॥ विकीर्णा गिरयो यद्वन्निःश्वासद्रिर्महोरगैः ४१ समांच विपमांच कुःसुराग्रैर्विकृतां महाम् ॥ हयाः कांचनयोक्तास्ते केसरालंबिभिर्युगैः ४२  
सुषुपुस्तत्र राजेन्द्र युक्तावाहेषु सर्वशः ॥ एवं हयाश्च नागाश्च योधाश्च भरतर्षभ ॥ युद्धादिरम्य सुषुपुः श्रमेण महतान्विताः ४३ ततथानिद्रयामग्नमबोधं प्रास्व  
पहृशम् ॥ कुशलैः शिलिपिभिर्यस्तं पटे चित्रमिवाहुतम् ४४ ते क्षत्रियाः कुंडलिनो युवानः परस्परं सायकविक्षतांगाः ॥ कुंभेषु लीनाः सुषुपुर्गजानां कुचेपुलगा इव  
कामिनीनाम् ४५ ततः कुमुदनाथेन कामिनी गंडपांडुना ॥ नेत्रानंदेन चंद्रेण माहेंद्री दिगलंकता ४६ दशशताक्षककुब्जरिनिःसृतः किरणकेसरभासुरार्पिजरः ॥  
तिमिरवारणयूथविदारणः समुदियादुदयाचलकेसरी ४७ हरवृषोत्तमगात्रसमद्युतिः स्मरशरासनपूर्णसमप्रभः ॥ नववधूस्मितचारुमनोहरः प्रविमृतः कुमुदाकर  
बांधवः ४८ ततो मुहूर्ताद्भगवान्पुरस्ताच्छलक्षणः ॥ अरुणदर्शयामास ग्रसनज्योतिः प्रभां प्रभुः ४९ अरुणस्य तु तस्यानुजातरूपसमप्रभम् ॥ रश्मिजालं  
महच्छंद्रो मंदं दमवामृजत् ५० उत्सारयंतः प्रभया तमस्ते चंद्रश्मयः ॥ पर्यगच्छच्छनैः सर्वादिशः खंचक्षितितथा ५१ ततो मुहूर्ताद्भवानंज्योतिर्भूतमिवाभ  
वत् ॥ अप्रख्यमप्रकाशं च जगामाशु तमस्तथा ५२ प्राप्ते प्रकाशिते लोके दिवाभूते निशाकरे ॥ विचेरुर्न विचेरुश्च राजन्नकंचरास्ततः ५३



५४ । ५५ । ५६ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

बोध्यमानंतुतसैन्यराजंश्चंद्रस्यरश्मिभिः ॥ बुबुधेशतपत्राणांवनंसूर्याशुभिर्यथा ५४ यथाचंद्रोदयोदृतःक्षुभितःसागरोऽभवत् ॥ तथाचंद्रोदयोदृतःसवभूव  
बलार्णवः ५५ ततःप्रवृत्तेयुद्धं पुनरेवविशांपते ॥ लोकलोकविनाशायपरंलोकमभीप्सताम् ५६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणवधपर्वणिरात्रियुद्धेसैन्य  
निद्रायांचतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोद्रोणमभिगम्याब्रवीदिदम् ॥ अमर्षवशमापन्नोजनयन्हर्षतेजसी १  
॥ दुर्योधनउवाच ॥ नमर्षणीयाःसंग्रामेविश्रमंतःश्रमान्विताः ॥ सपत्नाग्लानमनसोलब्धलक्षाविशेषतः २ यत्तुमर्षितमस्माभिर्भवतःप्रियकाम्यया ॥ तएते  
परिविश्रांताःपांडवाबलवत्तराः ३ सर्वथापरिहीनाःस्मतेजसाचबलेनच ॥ भवतापाल्यमानास्तेविवर्धतेपुनःपुनः ४ दिव्यान्यस्त्राणिसर्वाणिब्राह्मादीनिचया  
निह ॥ तानिसर्वाणितिष्ठंतिभवत्येवविशेषतः ५ नपांडवेयानवयंनान्येलोकेधनुर्धराः ॥ युध्यमानस्यतेतुल्याःसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ६ ससुरासुरगंधर्वानिमाँडो  
कान्द्विजोत्तम ॥ सर्वास्त्रविद्वान्हन्यादिव्यैरस्त्रैर्नसंशयः ७ सभवान्मर्षयत्येतांस्त्वतोभीतान्विशेषतः ॥ शिष्यत्वंवापुरस्कृत्यममवामंदभाग्यताम् ८  
॥ संजयउवाच ॥ एवमुद्धर्षितोद्रोणःकोपितश्चसुतेनते ॥ समन्युरब्रवीद्राजन्दुर्योधनमिदंवचः ९ स्थविरःसन्परंशक्तयाघटेदुर्योधनाहवे ॥ अतःपरंमयाकार्ष्यं  
द्रंविजययुद्धिना १० अनलविदयंसर्वोदंतव्योऽस्त्रविदाजनः ॥ यद्भवान्मन्यतेचापिशुभंवायदिवाऽशुभम् ११ तद्वैकर्ताऽस्मिकौरव्यवचनातवनान्यथा ॥ नि  
हत्यसर्वपंचालान्युद्धेकृत्वापराक्रमम् १२ विमोक्ष्येकवचंराजन्सत्येनायुधमालभे ॥ मन्यसेयच्चकौंतेयमर्जुनंश्रांतमाहवे १३ तस्यवीर्यमहाबाहोऽगृण्यत्येनकौ  
रव ॥ तंनदेवानगंधर्वानयक्षानचराक्षसाः १४ उत्सहंतरेणेजेतुंकुपितंसव्यसाचिनम् ॥ स्वाँडवेयेनभगवान्प्रत्युद्यातःसुरेश्वरः १५ सायकैर्वारितश्चापिवर्ष  
माणोमहात्मना ॥ यक्षानागास्तथादैत्यायेचान्येबलगर्विताः १६ निहताःपुरुषेद्रैगतच्चापिविदितंतव ॥ गंधर्वाघोषयात्रायांचित्रसेनादयोजिताः १७ यूयं  
तैर्हियमाणाश्चमोक्षिताहृदधन्वना ॥ निवातकवचाश्चापिदेवानांशप्रवस्तथा १८ सुरैरवध्याःसंग्रामेतेनवीरेणनिर्जिताः ॥ दानवानांसहस्राणिहिरण्यपुरवा  
सिनाम् १९ विजिग्येपुरुषव्याघ्रःसशक्योमानुषैःकथम् ॥ प्रत्यक्षंचैवतेसर्वयथाबलमिदंतव २० क्षपितंपांडुपुत्रेणचेष्टतानोविशांपते ॥ संजयउवाच ॥  
तंतदाश्विप्रशंसंतमर्जुनंकुपितस्तदा २१ द्रोणंतवसुतोराजन्पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ अहं दुःशासनःकर्णःशकुनिर्मातुलश्चमे २२ हनिष्यामोऽर्जुनंसंख्येद्विधाकृत्वा  
ऽद्यभारतीम् ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाभारद्वाजोहसन्निव २३ अन्ववर्ततराजानंस्वस्तितेऽस्त्वितिचाब्रवीत् ॥ कोहिगाँडीवधन्वानंज्वलंतमिवतेजसा २४  
अक्षयंक्षपयेत्कश्चित्क्षत्रियःक्षत्रियर्षभम् ॥ तंनवितपतिर्नेद्रोनयमोनजलेश्वरः २५ १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ॥ त्रिभागमात्रशे

नासुरोरगरक्षांसिक्षपयेयुःसहायुधम् ॥ मूढास्त्वेतानिभाषंतेयानोमान्यात्थभारत २६ युद्धेह्यर्जुनमासायस्वस्तिमान्कोव्रजेद्वहान् ॥ त्वंतुसर्वाभिशंकित्वात्रि  
ष्टुरःपापनिश्चयः २७ श्रेयसस्त्वाद्धितेयुक्तास्ततद्रकुमिहेच्छसि ॥ गच्छत्वमपिकौंतेयमात्माथंजाहेमाचिरम् २८ त्वमप्याशंससेयोद्धुंकुलजःक्षत्रियोह्यसि ॥  
इमान्किंक्षत्रियान्सर्वान्धातयिष्यस्यनागसः २९ त्वमस्यमूलंवेरस्यतस्मादासादयार्जुनम् ॥ एषतेमातुलःप्राज्ञःक्षत्रधर्ममनुव्रतः ३० दुर्धृतदेवोगांधारेप्रयात्वं  
र्जुनमाहवे ॥ एषोऽश्वकुशलो जिह्वायुतकृत्कितवःशठः ३१ देवितानिकृतिप्रज्ञोयुधिजेप्यतिपांडवान् ॥ त्वयाकथितमत्यर्थकर्णेनसहहृष्टवत् ३२ असकृच्छून्य  
वन्मोहाद्वृतराष्ट्रस्यशृण्वतः ॥ अहंचतातकर्णश्चभ्रातादुःशासनश्चमे ३३ पांडुपुत्रान्हनिष्यामःसहिताःसमरेत्रयः ॥ इतितेकथ्यमानस्यश्रुतंसंसदिसंसदि ३४  
अनुतिष्ठप्रतिज्ञांतांसत्यवाग्भवतैःसह ॥ एषतेपांडवाःशत्रुरविशंकोऽग्रतःस्थितः ३५ क्षत्रधर्ममवेक्षस्वश्चाध्यस्तववधोजयात् ॥ दत्तंभुक्तमधीतंचप्राप्तमैश्व  
र्यमीप्सितम् ३६ कृतकृत्योऽनृणश्चासिमाभैर्युध्यस्वपांडवम् ॥ इत्युक्त्वासमरेद्रोणोन्यवर्ततयतःपरे ॥ द्वैधीकृत्यततःसेनायुद्धंसमभवत्तदा ३७ ॥ इतिश्रीम  
हाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणवधपर्वणि द्रोणदुर्योधनभाषणेपंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ त्रिभागमात्रशेषायांरात्र्यायु  
द्धमवर्तत ॥ कुरूणांपांडवानांचसंहृष्टानांविशांपते १ अथचंद्रप्रभांमुष्णघ्रादित्यस्यपुरःसरः ॥ अरुणोऽभ्युदयाचक्रेताम्रोर्कुर्वन्निवांवरम् २ प्राच्यांदिशिस  
हस्रांशोररुणेनारुणीकृतम् ॥ तापनीयंयथाचक्रंभ्राजतेरविमंडलम् ३ ततोऽथाश्वाश्चमनुष्ययानान्युत्सृज्यसर्वेकुरुपांडुयोधाः ॥ दिवाकरस्याभिमुखंजपंतः  
संध्यागताःप्रांजलयोबभूवुः ४ ततोद्वैधीकृतैसैन्येद्रोणःसोमकपांडवान् ॥ अभ्यद्रवत्सपंचालान्दुर्योधनपुरोगमः ५ द्वैधीकृतान्कुरूनहृष्टामाधवोऽर्जुनमब्रवीत् ॥  
सपत्नान्सव्यतःकृत्वाअपसव्यमिमंकुरु ६ समाधवमनुज्ञायकुरुष्वेतिधनंजयः ॥ द्रोणकर्णामहेष्वासौसव्यतःपर्यवर्तत ७ अभिप्रायंतुकृष्णस्यज्ञात्वापरपुरंज  
यः ॥ आजिशिर्षगतंपार्थभीमसेनोऽभ्युवाचह ८ ॥ भीमसेनउवाच ॥ अर्जुनार्जुनवीभत्सोऽगृण्येत्तद्वचोमम ॥ यदर्थक्षत्रियासूतेतस्यकालोऽथमागतः ९  
अस्मिंश्चेदागतंकालेश्रेयोऽनप्रातिपत्स्यसे ॥ असंभावितरूपस्त्वंसुनृशंसंकरिष्यसि १० सत्यश्रीधर्मयशसांवीर्येणानृण्यमासृहि ॥ मिध्यनीकंयुधांश्रेष्ठअपस  
व्यमिमान्कुरु ११ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ ससव्यसाचीभीमेनचोदितःकेशेनच ॥ कर्णद्रोणावातेक्रम्यसमंतात्पर्यवारयत् १२ तमाजिशिर्ष  
मायांतदहंतंक्षत्रियर्षभान् ॥ पराक्रांतंपराक्रम्यततःक्षत्रियपुंगवाः १३

पायांमूर्ध्वतत्रपावशिष्टायां तत्रसूर्योदयोत्तरत्रयोदश्यांद्रोणस्यनाशः त्रयोदश्यां

शुकायायुद्धारंभस्य हिमंतेप्रथमेभासेशुकपक्षेत्रयोवर्षा ॥ प्रवृत्तमारतंयुद्धम् इतिभारतसावित्र्यामुक्तस्यचोपपत्तिःसिद्धयति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३



नाशकुवन्वारयितुं वर्धमानमिवानलम् ॥ अथदुर्योधनः कर्णः शकुनिश्चापिसौबलः १४ अभ्यवर्षच्छरवातैः कुंतीपुत्रं धनं जयम् ॥ तेषामस्त्राणिसर्वेषामुत्तमास्त्रविदां  
वरः १५ कदर्यीकृत्य राजेंद्रशरवर्षैरवाकिरत् ॥ अस्त्रैस्त्राणिसंवार्य लघुहस्तोजितैर्द्रियः १६ सर्वानविध्यधिशितैर्देशभिर्दशभिः शरैः ॥ उद्धूतारजसो वृष्टिः शरवृष्टि  
स्तथैव च १७ तमश्च वीरं शब्दश्च तदा समभवत् महान् ॥ नद्यौर्नभूमिर्न दिशः प्राज्ञायन्त तथा गते १८ सैन्येन रजसामूर्ध्वं सर्वं धमिवाभवत् ॥ नैव तेन वयं राजन् प्रा  
ज्ञासिष्म परस्परम् १९ उद्देशेन हितेन स्म समयुध्यन्त पार्थिवाः ॥ विरथारथिनो राजन्समासाद्य परस्परम् २० केशेषु समसज्जन्त कवचेषु भुजेषु च ॥ हताश्वाहत  
सूताश्च निश्चेष्टारथिनो हताः २१ जीवन्त इव तत्र स्म दृश्यन्त मया दिताः ॥ हतान् गजान्समाश्लिष्य पर्वतानि ववाजिनः २२ गतस्त्वाव्यदृश्यन्त तथैव सहसा दि  
भिः ॥ ततस्त्वभ्यवसृत्यैव संग्रामादुत्तरां दिशम् २३ आतिष्ठदा हवे द्रोणो विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ तमाजिशीर्षादेकां तमपक्रांतं निशम्य तु २४ समकंपन्त सैन्यानि  
पांडवानां विशांपते ॥ भ्राजमानं श्रिया युक्तं ज्वलन्तमिव तजसा २५ द्रोणं दृष्ट्वा परे त्रे सुश्वे र्मुष्मुश्च भारत ॥ आह्वयन्त परानीकं प्रभिन्नमिव वारणम् २६ नैनमाशांसे  
रेजेतुं दानवा वासवं यथा ॥ केचिदासप्रिरुत्साहाः केचित्कुद्दामनस्विनः २७ विस्मिताश्चाभवन् केचित्केचिदासन्नमर्षिताः ॥ हस्तैर्हस्ताग्रमपरे प्रत्यर्पिषन्नराधिपाः  
२८ अपरे दशनैरोष्ठान दशनकोधमूर्छिताः ॥ व्याक्षिपन्ना युधामन्यु मष्टदुश्वापरे भुजान् २९ अन्ये चान्वपन्त द्रोणं त्यक्त्वा मानो महौजसः ॥ पंचालास्तु विशेषे  
ण द्रोणसायकपीडिताः ३० समसज्जन्तरा जेंद्रसमरे भृशवेदनाः ॥ ततो विराट् द्रुपदौ द्रोणं प्रतिययूरणे ३१ तथा चरन्तं संग्रामे भृशं समरदुर्जयम् ॥ द्रुपदस्य ततः  
पौत्रास्त्रय एव विशांपते ३२ चेदयश्च महेश्वासा द्रोणमेवाभ्ययुर्युधि ॥ तेषां द्रुपदपौत्राणां त्रयाणां निशितैः शरैः ३३ त्रिभिर्द्रोणोऽहरम्प्राणां स्ते हतान्यपतन्भुवि ॥  
ततो द्रोणोऽजययुद्धे चेदिकैकेयसृजयान् ३४ मत्स्यांश्चैवाजयत्कृत्स्नान् भारद्वाजो महारथान् ॥ ततस्तु द्रुपदः क्रोधाच्छरवर्षमवासृजत् ३५ द्रोणं प्रति महाराज  
विराटश्चैव संयुगे ॥ तन्निहत्येषु वर्षं तु द्रोणः क्षत्रियमर्दनः ३६ तौ शरैश्छादयामास विराट् द्रुपदाबुधौ ॥ द्रोणेन च्छाद्यमानौ तु कुद्वौ संग्राममूर्धनि ३७ द्रोणं शरैर्वि  
व्यधतुः परमं क्रोधमास्थितौ ॥ ततो द्रोणो महाराज क्रोधामर्षसमन्वितः ३८ भल्लाभ्यां भृशतीक्ष्णाभ्यां चिच्छेद धनुषीतयोः ॥ ततो विराटः कुपितः समरे तोमरा  
न्दश ३९ दशचिक्षेप च शरान् द्रोणस्य वधकांक्षया ॥ शक्तिं च द्रुपदो घोरा मायसीं स्वर्णभूषिताम् ४० चिक्षेप भुजगैर्द्राभां कुद्वौ द्रोणरथं प्रति ॥ ततो भल्लैः सुनि  
शितैश्छित्त्वा तांस्तोमरान् दश ४१ शक्तिं कनकवैदूर्यां द्रोणश्चिच्छेद सायकैः ॥ ततो द्रोणः सुपीताभ्यां भल्लाभ्यामरिमर्दनः ४२ द्रुपदं च विराटं च प्रेषयामास मृ  
त्यवे ॥ हते विराटे द्रुपदे केकेयपुतथैव च ४३ तथैव चेदिमत्स्येषु पंचालेषु तथैव च ॥ हतेषु त्रिषु वीरेषु द्रुपदस्य च नमृषु ४३

शशापशपथं कृतवान् ४५ इष्टापूर्ता तथा क्षात्राद्वाह्येति इष्टं यामहोमादि आपूर्तं त्रेत्रारामादि क्षात्रं द्रुपदकुलोत्पन्नत्वात् ब्राह्मण्यं याजोपयाजयोर्ब्राह्मणयोस्तपसा ब्राह्मणकृपादग्नेश्च जातत्वात्  
एतत्सर्वं तस्य नश्यत् यस्य ज्ञानं द्रोणो न मुच्येत मरणं न प्राप्नुवात् यं वामां वा द्रोणो यदि पराभवेदिति ४५ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ अवस्थितमरिमुकविंशपथं शपित्वाऽपिकः

द्रोणस्य कर्मतद्दृष्ट्वा कोपदुःखसमन्वितः ॥ शशापरथिनां मध्ये दृष्टुं मोमहामनाः ४५ इष्टापूर्ता तथा क्षात्राद्वाह्येति इष्टं यामहोमादि आपूर्तं त्रेत्रारामादि क्षात्रं द्रुपदकुलोत्पन्नत्वात् ब्राह्मण्यं याजोपयाजयोर्ब्राह्मणयोस्तपसा ब्राह्मणकृपादग्नेश्च जातत्वात्  
यं वा द्रोणः पराभवेत् ४६ इति तेषां प्रतिश्रुत्य मध्ये सर्वधनुष्मताम् ॥ आया द्रोणं सहानीकः पंचाल्यः परवीरहा ४७ पंचालास्त्वेकतो द्रोणमभ्यघ्नन् पांडवैः सह ॥  
दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिश्चापिसौबलः ४८ सोदर्याश्च यथामुखास्तेऽरक्षन् द्रोणमाहवे ॥ रक्ष्यमाणं तथा द्रोणं सर्वैस्तैस्तु महारथैः ४९ यतमानास्तु पंचालान्  
शेकुः प्रतिवीक्षितुम् ॥ तत्राकुध्यद्भीमसेनो दृष्टुं मस्य मारिष ५० स एनं वाग्भिरुग्राभिस्ततक्ष पुरुषर्षभः ॥ भीमसेन उवाच ॥ द्रुपदस्य कुले जातः सर्वस्त्रैश्च  
वित्तमः ५१ कः क्षत्रियो मन्यमानः प्रेक्षेता रिमवास्थितम् ॥ पितृपुत्रवधं प्राप्य पुमान्कः परिपालयेत् ५२ विशेषतस्तु शपथं शपित्वाराजसंसदि ॥ एष वै  
श्वानर इव समिद्धः स्वेन तेजसा ५३ शरचापि धनो द्रोणः क्षत्रं दहति तेजसा ॥ पुरा करोति निःशेषां पांडवानामनीकिनीम् ५४ स्थिताः पश्यन्त मे कर्म द्रोणमे  
व वज्रमहम् ॥ इत्युक्त्वा प्राविशत् कुद्वौ द्रोणानि कंठकोदरः ५५ शरैः पूर्णायतोऽसृष्टैर्द्रावयंस्तव वाहिनीम् ॥ दृष्टुं मोऽपि पांचाल्यः प्रविश्य महतीं चमूम् ५६  
आससादरणे द्रोणं तदा सीतुमुलं महत् ॥ नैव नस्तादृशं युद्धं दृष्टुं पूर्वं न च श्रुतम् ५७ यथासूर्योदये राजन्समुत्पिजोऽभवन् महान् ॥ संसक्तान्येव चादृश्यन् रथं दं  
निमारिष ५८ हतानि च विकीर्णानि शरीराणि शरीरिणाम् ॥ केचिदन्यत्र गच्छन्तः पथि चान्यैरुपद्रुताः ५९ विमुखाः पृष्ठतश्चान्येतां व्यन्ते पार्श्वतः परे ॥ तथा सं  
सक्तयुद्धं तदभवद्दृशदारुणम् ॥ अथ संध्यागतः सूर्यः क्षणेन समपद्यत् ६० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणवधपर्वणि संकुलयुद्धे पडशीत्यधिकशततमो  
ऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तेषु तथैव महाराज दंशितारणमूर्धनि ॥ संध्यागतं सहस्रांशुमादित्यमुपतस्थिरे १ उदिते तु सहस्रांशौ तत्तत्कांचनसप्रभे ॥  
प्रकाशितेषु लोकेषु पुनर्युद्धमवर्तत २ द्द्वानितत्रयान्यासन् संसक्तानि पुरोदयात् ॥ तान्येवाभ्युदिते सूर्ये समसज्जन्त भारत ३ रथैर्हयाहयैर्नागाः पादातैश्चापिकुं  
जराः ॥ हयैर्हयाः समाजग्मुः पादाताश्च पदातिभिः ४ रथारथैरिभैर्नागास्तथैव भरतर्षभ ॥ संसक्ताश्च वियुक्ताश्च योधाः संन्यपतन्नरणे ५ तेरात्रौ कृतकर्माणः श्रान्ताः  
सूर्यस्य तेजसा ॥ क्षुत्पिपासापरीतांगाः विसंज्ञा बहवोऽभवन् ६ शंखभेरीमृदंगानां कुंजराणां च गर्जताम् ॥ विस्फारितविकृष्टानां कर्मुकाणां च कूजताम् ७ शब्दः  
समभवद्वाजन्दि विस्पृग् भरतर्षभ ॥ द्रवतां च पदातीनां शस्त्राणां पततामपि ८ हयानां हेषतां चापिरथानां च निवर्तताम् ॥ कोशतां गर्जतां चैव तदा सीतुमुलं महत् ९

परिपालयेत्कस्तद्धनं न कुर्यादपि तु सर्वोपितद्धनं न कुर्यादिति सार्धः श्लोकः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पडशीत्य  
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तेषु तथैवेति सहस्रांशुविकीर्णकरसहस्रं उदेष्यन्तमित्यर्थः आदित्यसूर्यम् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९



१० । ११ स्वेकौरवाःस्वान्स्वभृत्यान्परेपांडवाःस्वान्स्वभृत्यान् स्वेदत्यनुवर्तते परेषांपांडवानांस्वान्स्वेकौरवाःपरेषांपांडवानांपरान्कौरवान्परेपांडवानांशूरित्यन्वयः परेषामित्युभयत्र सं  
वध्यते स्वपरविभागोवक्तुःसंजयस्यानुरोधात् १२ वीरेति निज्यंतेप्रज्ञाल्यंतेवासांसियेषुतेप्रदेशानेजनानि तेषुयथावाससांराशयोमवंत्येवमुद्यतानांप्रतिकूलं पिष्टानांचखद्गानांराशयःप्रत्यह  
विवृद्धस्तुमुलःशब्दोद्यामगच्छन्महांस्तदा ॥ नानायुधनिकृतानांचेष्टतामातुरास्वनः १० भूमावश्रूयतमहांस्तदामीत्कृपणंमहत् ॥ पततांपात्यमानानांपत्त्य  
श्वरथदंतिनाम् ११ तेषुसर्वेष्वनीकेषुव्यतिषक्तेष्वनेकशः ॥ स्वेस्वान्जघ्नुःपरेस्वांश्चस्वान्परेषांपरेपरान् १२ वीरबाहुविमृष्टाश्चयोधेपुचगजेषुच ॥ राशयः  
प्रत्यदृश्यंतवाससानेजनेष्विव १३ दृश्यतप्रतिपिष्टानांखद्गानांवीरबाहुभिः ॥ सएवशब्दस्तद्रूपोवाससानिज्यतामिव १४ अर्वांसिभिस्तथाखड्गैस्तोमरैःसप  
रश्वधैः ॥ निकृष्टयुद्धंसंसक्तंमहदासीत्सुदारुणम् १५ गजाश्वकायप्रभवांनरदेहप्रवाहिनीम् ॥ शस्त्रमत्स्यसुसंपूर्णांमांसशोणितकर्दमाम् १६ आर्तनादस्वन  
वर्तीपताकाशस्त्रफेनिलाम् ॥ नदींप्रावतंयन्वीराःपरलोकौघगामिनीम् ॥ शरशक्त्यर्दिताःक्रांतारात्रिमूढाल्पचेतसः ॥ विष्टभ्यसर्वगात्राणिव्यतिष्ठन्गजवा  
जिनः १८ बाहुभिःकवचैश्चित्रैःशिरोभिश्चारुकुंडलैः ॥ युद्धोपकरणैश्चान्यैस्तत्रतत्रचकाशिरे १९ क्रव्यादसंचैराकीर्णैर्मृतैरर्धमृतैरापि ॥ नासीद्रथपथस्तत्र  
सर्वमायोधनंप्रति २० मज्जत्सुचक्रेपुरथान्सत्त्वमास्थायवाजिनः ॥ कथंचिदवहनश्रांतावेपमानाःशरार्दिताः २१ कुलसत्त्वबलोपेतावाजिनोवारणोपमाः ॥ वि  
ह्वलंतूर्णमुद्धांतंसभयंभारतातुरम् २२ बलमासीत्तदासर्वमृतेद्रोणार्जुनाबुधौ ॥ तावेवास्तांनिलयनंतावार्तायनमेवच २३ तावेवान्येसमासाद्यजग्मुर्वेवस्वतक्ष  
यम् ॥ आविग्रमभवत्सर्वैकौरवाणामहद्वलम् २४ पंचालानांचसंसक्तंनप्राज्ञायतर्किचन ॥ अंतकाकीडसदृशंभीरूणांभयवर्धनम् २५ पृथिव्यांराजवंश्या  
नामुत्थितेमहातिक्षये ॥ नतत्रकर्णद्रोणंवानार्जुनंनयुधिष्ठिरम् २६ नभीमसेनंनयमौनपांचाल्यंनसात्यकिम् ॥ नचदुःशासनंद्रौणिनदुर्योधनसौबलौ २७ न  
कृपंमद्राजंचकृतवर्माणमेवच ॥ नचान्यात्रैवचात्मानंनक्षितिंनदिशस्तथा २८ पश्यामराजन्संसक्तान्सैन्येनरजसाऽऽवृतान् ॥ संभ्रांतेतुमुलेचोरेरजोमेघेस  
मुत्थिते २९ द्वितीयामिवसंप्राप्ताममन्यंतनिशांतदा ॥ नज्ञायंतेकौरवेयानपंचालानपांडवाः ३० नदिशोद्यौर्नचोर्ध्वीचनसमंविषमंतथा ॥ हस्तसंस्पर्शमाप  
न्नान्परानप्यथवास्वकान् ३१ न्यपातयंस्तदायुद्धेनराःस्मविजयैषिणः ॥ उद्धूतत्वातुरजसःप्रसेकाच्छोणितस्यच ३२ प्राशाम्यतरजोभौमंशीघ्रत्वादनिलस्य  
च ॥ तत्रनागाहयायोधारथिनोऽथपदातयः ३३ पारिजातवनानीवव्यरोचनरुधिरोक्षिताः ॥ बभूवुर्दुर्योधनःकर्णोद्रोणोदुःशासनस्तथा ३४ पांडवैःसमस  
ज्जंतचतुर्भिश्चतुरोरथाः ॥ दुर्योधनःसहभ्रात्रायमाभ्यांसमसज्जत ३५ वृकोदरेणराधेयोभारद्वाजेनचार्जुनः ॥ तद्भोरंमहदाश्वर्यसर्वेप्रैक्षंतसर्वतः ३६

इयंत निज्यतांलालनैरुद्यम्योद्यम्यशिलायांस्फाल्यमानानां श्लोकद्वयम् ३३ । १० अर्धातिभिरेकधारैः २५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ निलयनमाश्रयः आर्तयनमार्ता  
नाभयवारणस्वीयानां ज्ञाघूणापुतावेवमृत्पुकरावित्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ चतुरश्वत्वारः भ्रात्रादुःशासमेन ३५ । ३६

119431

३० । १८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्ताशीतीत्यधिकशततमो  
रथर्षभाणामुग्राणांसन्निपातममानुषम् ॥ रथमार्गैर्विचित्रैस्तैर्विचित्ररथसंकुलम् ३७ अपश्यन्नरथिनोयुद्धंविचित्रंचित्रयोधिनाम् ॥ यतमानाःपराक्रांताःपर  
स्परजिगीषवः ३८ जीमूताइववर्मातिशखैरवाकिरन् ॥ तेरथान्सूर्यसंकाशानास्थिताःपुरुषर्षभाः ३९ अशोभंतयथामेघाःशारदाश्चलविद्युतः ॥ योधास्ते  
तुमहाराजक्रोधामर्षसमन्विताः ४० स्पर्धिनश्चमहेष्वासाःकृतयत्नाधनुर्धराः ॥ अभ्यगच्छंस्तथान्योन्यंमत्तागजवृषा इव ४१ ननूनंदेहभेदोऽस्तिकालेराज  
घ्ननागते ॥ यत्रसर्वेनयुगपद्यशर्यितमहारथाः ४२ बाहुभिश्चरणैश्छिन्नैःशिरोभिश्चसंकुडलैः ॥ कर्मुकैर्विशिखैःप्रासैःखड्गैःपरशुपट्टिशैः ४३ नालीकैःक्षुद्र  
नाराचैर्नखरैःशक्तितोमरैः ॥ अन्यैश्चविविधाकारैर्घैःप्रहरणोत्तमैः ४४ विचित्रैर्विविधाकारैःशरीरावरणैरपि ॥ विचित्रैश्चरथैर्भग्नैर्हतैश्चगजवाजिभिः ४५  
शून्यैश्चैव नगाकारैर्हतयोधध्वजैरथैः ॥ अमनुष्यैर्हयैस्त्रस्तैःकृष्यमाणैस्ततस्ततः ४६ वातायमानैरसकृद्धतवीरैरलंकृतैः ॥ व्यजनैःकंकटैश्चैवध्वजैश्चविनि  
पातितैः ४७ छत्रैराभरणैर्वस्त्रैर्माल्यैश्चसमुगंधिभिः ॥ हारैःकिरीटैर्मुकुटैरुष्णीषैःकिंकिणीगणैः ४८ उरस्थैर्मणिभिर्निष्कैश्चूडामणिभिरेवच ॥ आसीदायोधनं  
तत्रनभस्तारागणैरिव ४९ ततोदुर्योधनस्यासीन्नकुलेनसमागमः ॥ अमर्षितेनकुद्धस्यकुद्धेनामर्षितस्यच ५० अपसव्यंचकाराथमाद्रीपुत्रस्तवात्मजम् ॥  
किरञ्छरशतैर्हृष्टस्तत्रनादोमहानभूत् ५१ अपसव्यंकृतंसंख्येभ्रातृव्येनात्यमर्षिणा ॥ नामृष्यततमप्याजौप्रतिचक्रेऽपसव्यतः ५२ पुत्रस्तवमहाराजरा  
जादुर्योधनोद्धतम् ॥ ततःप्रतिचिकीर्षतमपसव्यंतुतेसुतम् ५३ न्यवारयततेजस्वीनकुलश्चित्रमार्गवित् ॥ ससर्वतोनिवार्येनंशरजालेनपीडयन् ५४ विमुखं  
नकुलश्चक्रेतत्सैन्याःसमपूजयन् ॥ तिष्ठतिष्ठेतिनकुलोवभाषेतनयंतव ॥ संस्मृत्यसर्वदुःखानितवदुर्मंत्रितंचतत् ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणवध  
पर्वणि नकुलयुद्धेसप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुःशासनःकुद्धःसहदेवमुपाद्रवत् ॥ रथवेगेनतीव्रेणकंपयन्निवमोदेनीम्  
१ तस्यापततएवाशुभलेनामित्रकर्शनः ॥ माद्रीपुत्रःशिरोयंतुःसशिरस्त्राणमच्छिनत् २ नैनंदुःशासनःसूतंनापिकश्चनसैनिकः ॥ कृतोत्तमांगमाशुत्वात्सहदेवे  
नबुद्धवान् ३ यदात्वसंगृहीतत्वाभ्यांत्यश्वायथासुखम् ॥ ततोदुःशासनःसूतंबुधुधेगतचेतसम् ४ सहयान्सन्निगृह्याजौस्वयंहयविशारदः ॥ युयुधेर  
थिनांश्रेष्ठोलघुचित्रंचसुष्ठुच ५ तदस्यापूजयन्कर्मस्वेपरेचापिसंयुगे ॥ हतसूतरथेनाजौव्यचरद्यदभीतवत् ६ सहदेवस्तुतानश्चांस्तीक्ष्णैर्बाणैरवाकिरत् ॥  
पीडयमानाःशरैश्चाशुप्राद्रवंस्तेततस्ततः ७ सरश्मिषुविषकतत्वादुत्ससर्जशरासनम् ॥ धनुषाकर्मकुर्वंस्तुरश्मींश्चपुनरुत्तृजत् ८ छिद्रेष्वेतेषुतंवाणैर्मा  
द्रीपुत्रोऽभ्यवाकिरत् ॥ परीप्संस्त्वसुतंकर्णंस्तदंतरमवापतत् ९ वृकोदरस्ततःकर्णत्रिभिर्भल्लैःसमाहितः ॥ आकर्णपूणैरभ्यघ्नन्बाह्वोरुसिचानदत् १०

अध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तद्वदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० ।







द्रोण. ७  
अ०  
॥ ३८९ ॥

म.भा.टी.  
४१५९॥

सूचीकर्णिसजातीबोवहुकंटकः कपिशस्तुल्योमर्कटास्थिमयोवेतिप्राञ्चः कर्णायसमयः सह्यद्वैष्ट्याचार्तिस्तर्धुप्रविशति । 'कपिशस्त्रिपुष्ट्यामे' इतिभेदिनी । गवास्थियजोगजास्थिजस्तन्मय  
नसूचीकपिशोनैवनगवास्थिर्गजास्थिजः ॥ इषुरासीन्नसंश्लिष्टोनपूतिर्नचजिह्वगः १२ ऋजून्येवविशुद्धानिसर्वेशस्त्राण्यधारयन् ॥ सुयुद्धेनपराह्लोकानीप्संतः  
कीर्तिमेवच १३ तदासीनुमुलंयुद्धंसर्वदोषविवर्जितम् ॥ चतुर्णांतवयोधानांतैस्त्रिभिःपांडवैःसह १४ दृष्टुमस्तुतानदृष्ट्वातवराजन्नरथर्षभान् ॥ यमाम्भ्यांवा  
रितान्वीराञ्छीघ्रास्त्रोद्रोणमभ्ययात् १५ निवारितास्तुतेवीरास्तयोःपुरुषसिंहयोः ॥ समसज्जंतचत्वारोवाताःपर्वतयोरिव १६ द्वाभ्यांद्वाभ्यांयमौसाधैर  
थाभ्यांरथपुंगवौ ॥ समासकौततोद्रोणंष्टुष्टुमोऽभ्यवर्तत १७ दृष्ट्वाद्रोणायपांचाल्यं व्रजंतंयुद्धदुर्मदम् ॥ यमाम्भ्यांतांश्चसंसक्तान्स्तदंतरमुपाद्रवत् १८ दुर्यो  
धनोमहाराजकिरञ्छोणितभोजनान् ॥ तंसात्यकिःशीघ्रतरंपुनरेवाभ्यवर्तत १९ तौपरस्परमासाद्यसमीपेकुरुमाधवी ॥ हसमानोवृशादूलावभीतांसमस  
ज्जताम् २० बाल्यवृत्तानिसर्वाणिप्रीयमाणौविचिंत्यतौ ॥ अन्योन्यंप्रेक्षमाणौचस्मयमानौपुनःपुनः २१ अथदुर्योधनोराजासात्यकिंसमभाषत ॥ प्रियंस  
खायंसततंगर्हयन्नृत्तमात्मन २२ धिक्क्रोधंधिक्खेलोभंधिङ्मोहंधिगमर्षितम् ॥ धिगस्तुक्षात्रमाचारंधिगस्तुबलमौरसम् २३ यत्रमामभिसंधत्सेत्वांचाहं  
शिनिपुंगव ॥ त्वंहिप्राणैःप्रियतरोममाहंचसदातव २४ स्मरामितानिसर्वाणिबाल्यवृत्तानियानिनौ ॥ तानिसर्वाणिजीर्णानिसांप्रतंनोरणाजिरं २५ किम  
न्यत्क्रोधलोभाभ्यांयुद्धमेवाद्यसात्वत ॥ तंतथावादिनंतत्रसात्यकिःप्रत्यभाषत २६ प्रहसन्विशिखांस्तीक्ष्णानुद्यम्यपरमास्त्रवित् ॥ नेयंसभाराजपुत्रनाचा  
र्यस्यनिवेशनम् २७ यत्रक्रीडितमस्माभिस्तदाराजन्समागतैः ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ कसाक्रीडागताऽस्माकंबाल्येवैशिनिपुंगव २८ क्वचयुद्धमि  
दंभूयःकालोहिदुरतिक्रमः ॥ किनुनोविद्यतेकृत्यंधनेनधनलिप्सया २९ यत्रयुद्धामहेसर्वेधनलोभात्समागताः ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ तंतथावादिनंत  
त्रराजानंमाधवोऽब्रवीत् ३० एवंवृत्तंसदाक्षान्र्युध्यंतीहगुरूनपि ॥ यदितेऽहंप्रियोराजनजहिर्मांमाचिरंकथाः ३१ त्वत्कृतेसुकृतांल्लोकानगच्छेयंभरतर्षभ ॥  
यातेशक्तिर्बलंयच्चतत्क्षिप्रंमयिदर्शय ३२ नेच्छामितदहंद्रष्टुंभिन्नाणांयसनंमहत् ॥ इत्येवंव्यक्तमाभाष्यप्रतिभाष्यचसात्यकिः ३३ अभ्ययात्तूर्णमव्यग्रोदयां  
नाकुरुतात्मनि ॥ तमायांतंमहाबाहुंप्रत्यगृह्णात्तवात्मजः ३४ शैरश्वावाकिरद्राजनशैनेयंतनयस्तव ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकुरुमाधवसिंहयोः ३५ अन्योन्यं  
क्रुद्धयोर्धोरियथाद्विरदसिंहयोः ॥ ततःपूर्णायतोत्सृष्टैःसात्वतंयुद्धदुर्मदम् ३६ दुर्योधनःप्रत्यविध्यत्कुपितोदशभिःशरैः ॥ तंसात्यकिःप्रत्यविध्यतथैवावाकि  
रच्छरैः ३७ पंचाशतापुनश्चाजौत्रिशतादशमिश्रह ॥ सात्यकिस्तुरणोराजन्प्रहसंस्तनयस्तव ३८

फलकश्चवाणोविषलिसवज्ज्ञेयः । श्लिष्टोद्विशल्यः क्षतद्वयकरत्वादेयः । पूतिर्भलिनशल्यः सोऽपि क्षतपोषकश्चर्चितोवा । जिह्वगोऽन्यलक्ष्यत्वेनप्रदृश्यान्यत्रपातितः १२ । १३ । १४  
१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

॥ ३५९ ॥

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३  
आकर्णपूर्णैर्निशितैर्विव्याधत्रिशताशरैः ॥ ततोऽस्यसशरंचापंक्षुरप्रेणाद्विधाञ्छिनत् ३९ सोऽन्यत्कार्मुकमादायलघुहस्तस्ततोदृढम् ॥ सात्यकिर्व्यसृजच्चा  
पिशरश्रेणींसुतस्यते ४० तामापतंतीसहसाशरश्रेणींजिघांसया ॥ चिच्छेदबहुधाराजाततउत्तुकुशुर्जनाः ४१ सात्यकिंचत्रिसप्तत्यापीडयामासवेगितः ॥  
स्वर्णपुंखैःशिलाधौतैराकर्णापूर्णैःसृतैः ४२ तस्यसंदधतश्चेपुंसंहितेषुचकार्मुकम् ॥ आच्छिनत्सात्यकिस्तूर्णेशरैश्चैवाप्यवीविधत् ४३ सगाढविद्धोव्यथि  
तःप्रत्यपायाद्रथांतरे ॥ दुर्योधनोमहाराजदाशार्हशरपीडितः ४४ समाश्वस्यतुपुत्रस्तेसात्यकिपुनरभ्ययात् ॥ विसृजन्निपुजालानियुयुधानरथंप्रति ४५  
तथैवसात्यकिर्बाणान्दुर्योधनरथंप्रति ॥ सततंविसृजन्नराजंस्तत्संकुलमवर्तत ४६ तत्रेषुभिःक्षिप्यमाणैःपतद्भिश्चशरीरिषु ॥ अग्रेरिवमहाकक्षैःशब्दःसमभव  
न्महान् ४७ तयोःशरसहस्रैश्चसंछन्नं सुधातलम् ॥ अगम्यरूपंचशैराकाशंसमपद्यत ४८ तत्राप्यधिकमालक्ष्यमाधवंरथसतमम् ॥ क्षिप्रमभ्यपतत्कर्णःप  
रीप्सस्तनयंतव ४९ नतुतंमर्षयामासभीमसेनोमहाबलः ॥ सोऽभ्ययात्त्वरितःकर्णविसृजन्सायकान्बहून् ५० तस्यकर्णःशितान्बाणान्प्रतिहन्यदसन्निव ॥  
धनुःशरांश्चचिच्छेदसूतंचाम्याहनच्छरैः ५१ भीमसेनस्तुसंकुद्धोगदामादायपांडवः ॥ ध्वजंधनुश्चसूतंचसंममर्दाहवेरिपोः ५२ रथचक्रंचकर्णस्यबभंजसम  
हाबलः ॥ भग्नचक्रेरथेतिष्ठदकंपःशैलराडिव ५३ एकचक्रंरथंतस्यतमूढःसुचिरंदयाः ॥ एकचक्रमिवार्कस्यरथंसप्तहयायथा ५४ अमृष्यमाणःकर्णस्तुभीम  
सेनमयुध्यत ॥ विविधैरिपुजालैश्चनानाशस्त्रैश्चसंयुगे ५५ भीमसेनस्तुसंकुद्धःसूतपुत्रमयोधयत् ॥ तस्मिंस्तथावर्तमानेकुद्धोधर्मसुतोऽब्रवीत् ५६ पंचाला  
नानरव्याघ्रान्मत्स्यांश्चपुरुषर्षभान् ॥ येनःप्राणाःशिरोयेचयेनोयोधामहारथाः ५७ तपुतेधार्तराष्ट्रेषुविपक्ताःपुरुषर्षभाः ॥ किंतिष्ठतयथामूढाःसर्वेविगतचे  
तसः ५८ तत्रगच्छतयत्रैतेयुध्यंतेमामकारथाः ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्यसर्वेएवगतज्वराः ५९ जयंतोवध्यमानाश्चगतिमिष्टांगमिष्यथ ॥ जित्वाबाबहुभिर्यज्ञैर्य  
जध्वंभूरिदक्षिणैः ६० हतावादेवसाहूत्वालोकान्प्राप्स्यथपुष्कलान् ॥ तेराज्ञाचोदितावीरायोत्स्यमानामहारथाः ६१ क्षात्रधर्मपुरस्कृत्यत्वरिताद्रोणमभ्य  
युः ॥ पंचालास्त्वेकतोद्रोणमभ्यग्ननिशितैःशरैः ६२ भीमसेनपुरोगाश्चाप्येकतःपर्यवारयन् ॥ आसंस्तुपांडुपुत्राणांत्रयोजिह्वामहारथाः ६३ यमौचभीमसे  
नश्चप्राक्रोशंस्तेधनंजयम् ॥ अभिद्रवार्जुनक्षिप्रंकुरून्द्रोणादपानुद ६४ ततएनंहनिष्यंतिपंचालाहतरक्षिणम् ॥ कौरवेयांस्ततःपार्थःसहसासमुपाद्रवत्  
६५ पंचालानेवतुद्रोणोष्टुष्टुमपुणोगमान् ॥ ममर्हुस्तरसावीराःपंचमेऽहनिभारत ६६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणवधपर्वणि संकुलयुद्धेऊननवत्य  
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ संजयउवाच ॥ पंचालानांततोद्रोणोऽप्यकरोत्कदनंमहत् ॥ यथाकुद्धोरणेशक्रोदानवानाक्षयंपुरा १

६१ । ६४ । ६५ । ६६ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामूननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पंचालानामिति १

५३



द्रोणास्त्रेणमहाराजवध्यमानाः परेयुधि ॥ नात्रसंतरणेद्रोणात्सत्त्वन्तोमहारथाः २ युध्यमानामहाराजपंचालाः सृजयास्तथा ॥ द्रोणमेवाम्ययुयुद्धेयोधयन्तोम  
हारथाः ३ तेषांतुच्छाद्यमानानांपंचालानांसमंततः ॥ अभवद्भैरवोनादोवध्यतांशरुष्टिभिः ४ वध्यमानेषुसंग्रामेपंचालेषुमहात्मना ॥ उदीर्यमाणेद्रोणास्त्रे  
पांडवान्भयमाविशत् ५ दृष्ट्वाऽश्वनरयोधानांविपुलंचक्षयंयुधि ॥ पांडवेयामहाराजनाशंशुर्जयंतदा ६ कच्चिद्रोणोननःसर्वानक्षपयेत्परमास्त्रवित् ॥ समेदः  
शिशिरापायेदहन्कक्षमिवानलः ७ नचैनंसंयुगेकश्चित्समर्थःप्रतिवीक्षितुम् ॥ नचैनमर्जुनोजातुप्रतियुध्येतधर्मवित् ८ प्रस्तान्कुंतीसुतान्दृष्ट्वाद्रोणसायकपी  
डितान् ॥ मतिमान्श्रेयसेयुक्तःकेशवोऽर्जुनमब्रवीत् ९ नैषयुद्धेनसंग्रामेजेतुंशक्यःकथंचन ॥ सधनुर्वन्विनाश्रेष्ठोदेवैरपिसवासवैः १० न्यस्तशस्त्रस्तुसंग्रामे  
शक्योहंतुंभवेष्टुभिः ॥ आस्थीयतांजयेयोगोधर्ममुत्सृज्यपांडवाः ११ यथानसंयुगेसर्वान्नहन्त्याद्रुक्मवाहनः ॥ अश्वत्थामिहतेनैषयुध्येदितिमतिर्मम १२ तं  
हतंसंयुगेकश्चिदस्मैशंसतुमानवः ॥ एतन्नारोचयद्राजनकुंतीपुत्रोघनंजयः १३ अन्येध्वरोचयन्सर्वेकच्छ्रेणतुयुधिष्ठिरः ॥ ततोभीमोमहाबाहुरनीकेस्त्रेमहा  
गजम् १४ जघानगदयाराजन्नश्वत्थामानमित्युत ॥ परप्रमथनंघोरंमालवस्येद्रवर्मणः १५ भीमसेनस्तुसब्रीडमुपेत्यद्रोणमाहवे ॥ अश्वत्थामाहतइतिशब्द  
मुच्चैश्चकारह १६ अश्वत्थामेतिहिगजःख्यातोनाम्नाहतोऽभवत् ॥ कृत्वामनसितंभीमोमिथ्याव्याहृतवांस्तदा १७ भीमसेनवचःश्रुत्वाद्रोणस्तत्परमाप्रियम् ॥  
मनसासन्नगात्रोऽभूद्यथासैकतमंभसि १८ शंकमानःसतन्मिथ्यावीर्यज्ञःस्वसुतस्यैव ॥ हतःसइतिचश्रुत्वानैवधैर्यादकंपत १९ सलब्धाचेतनांद्रोणःक्षणेनैवस  
माश्वसत् ॥ अनुचित्यात्मनःपुत्रमविषह्यमरातिभिः २० सपार्षतमभिद्रुत्यजिघांसुर्मुत्युमात्मनः ॥ अवाकिरत्सहस्रेणतीक्ष्णानांकंकपत्रिणाम् २१ तंविशति  
सहस्राणिपंचालानांनरर्षभाः ॥ तथाचरंतंसंग्रामेसर्वतोऽवाकिरच्छरैः २२ शरैस्तैराचितंद्रोणंनपश्याममहारथम् ॥ भास्करंजलदैरुद्धं वर्षांस्विवविशांपते  
२३ विधूयतान्बाणगणान्पंचालानांमहारथः ॥ प्रादुश्चेततोद्रोणोब्राह्ममखंपरंतपः २४ वधायतेषांशूराणांपंचालानाममर्षितः ॥ ततोव्यरोचतद्रोणोविनि  
घ्नन्सर्वसैनिकान् २५ शिरांस्यपातयन्नापिपंचालानांमहापृथ्वे ॥ तथैवपरिधाकारान्बाहून्कनकभूषणान् २६ तेवध्यमानाःसमरेभारद्वाजेनपार्थिवाः ॥ मेदि  
न्यामन्वकीर्यतवातनुन्नाइवद्रुमाः २७ कुंजराणांचपततांहयोधानांचभारत ॥ अगम्यरूपापृथिवीमांसशोणितकर्दमा २८ हत्वार्विशतिसहस्रान्पंचालानांरथव्र  
जान् ॥ अतिष्ठदाहवेद्रोणोविधूमोऽग्निरिवज्वलन् २९ तथैवचपुनःकुदोभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ वसुदानस्यभलेनशिरःकायादपाहत् ३० पुनःपंचशतान्मत्स्यान्  
पट्सहस्रांश्चसृजयान् ॥ हस्तिनामयुतंहत्वाजघानाश्चायुतंपुनः ३१ क्षत्रियाणामभावायदृष्ट्वाद्रोणमवस्थितम् ॥ ऋषयोऽन्यागतास्तूर्णहव्यवाहपुरोगमाः ३२

३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३॥ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायानवत्यधिकशत

विश्वामित्रोजमदग्निर्भरद्वाजोऽथगौतमः ॥ वसिष्ठःकश्यपोऽत्रिश्चब्रह्मलोकंनिनीषवः ३३ सिकताःपृथ्व्योर्गर्वालखिल्याःमरीचिपाः ॥ भृगवोऽगिरसश्चैवसू  
क्ष्माश्चान्येमहर्षयः ३४ तएनमब्रुवन्सर्वेद्रोणमाहवशोभिनम् ॥ अधर्मतःकृतंयुद्धंसमयोनिधनस्यते ३५ न्यस्यायुधंरणेद्रोणसमीक्षास्मानवस्थितान् ॥ ना  
तःकूरतरंकर्मपुनःकर्तुमिहार्हसि ३६ वेदवेदांगविदुषःसत्यधर्मरतस्यते ॥ ब्राह्मणस्यविशेषेणतवैतन्नोपपद्यते ३७ त्यजायुधममोघेपोतिष्ठवर्त्मनिशाश्वते ॥  
परिपूर्णश्चकालस्तेवस्तुलोकेऽद्यमानुषे ३८ ब्रह्मास्त्रेणत्वयादग्धाजनस्रज्ज्ञानराशुवि ॥ यदेतदीदृशंविप्रकृतंकर्मनसाधुतत् ३९ न्यस्यायुधंरणेविप्रद्रोणमात्वं  
चिरंकथाः ॥ मापापिष्ठतरंकर्मकरिष्यसिपुनर्दिज ४० इतितेषांवचःश्रुत्वाभीमसेनवचश्चतत् ॥ घृष्टयुग्मंचसंप्रेक्ष्यरणेसविमनाऽभवत् ४१ संदिह्यमानोव्य  
थितःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अहतंवाहतंवेतिप्रच्छसुतमात्मनः ४२ स्थिराबुद्धिर्हिद्रोणस्यनपार्थोवक्ष्यतेऽनृतम् ॥ त्रयाणामपिलोकानामैश्वर्यार्थेकथंचन  
४३ तस्मात्परिप्रच्छन्नान्यंकंचिद्विजर्षभः ॥ तस्मिस्तस्यहिसत्याशाबाल्यात्प्रभृतिपांडवे ४४ ततोनिष्पांडवामुर्वीकरिष्यंतंयुधांपतिम् ॥ द्रोणंज्ञात्वा  
धर्मराजंगोविंदोव्याधितोब्रवीत् ४५ यद्यर्षदिवसंद्रोणोयुध्यतेमन्युमास्थितः ॥ सत्यंब्रवीमितेसेनाविनाशंसमुपैष्यति ४६ समवांस्त्रातुनोद्रोणात्सत्याज्या  
योऽनृतंवचः ॥ अनृतंजीवितस्यार्थेवदन्नस्पृश्यतेऽनृतैः ४७ तयोःसंवदतोरेवंभीमसेनोऽब्रवीदिदम् ४८ श्रुत्वेवंतुमाहाराजवधोपायंमहात्मनः ॥ गाहमान  
स्यतेसेनांमालवस्येद्रवर्मणः ४९ अश्वत्थामेतिविख्यातोमजःशक्रमजोपमः ॥ निहतोयुधिविक्रम्यततोऽहंद्रोणमब्रुवम् ५० अश्वत्थामाहतोब्रह्मन्निवर्तस्वाह  
वादिति ॥ नूनंनाश्रद्दवाक्यमेपमेपुरुषर्षभः ५१ सत्वंगोविंदवाक्यानिमानयस्वजयैषिणः ॥ द्रोणायनिहतंशंसराजन्शारद्वतिसुतम् ५२ त्वयोक्तो नैवयुध्ये  
तजातुराजन्दिजर्षभः ॥ सत्यवान्हि त्रिलोकेऽस्मिन्भवान्ख्यातोजनाधिप ५३ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाकृष्णवाक्यप्रचोदितः ॥ भावित्वाच्चमहाराजवक्तुंसमुपचक्र  
मे ५४ तमतथ्यभयेमग्नोजयेसक्तोयुधिष्ठिरः ॥ अव्यक्तमब्रवीद्राजनहतःकुंजरइत्युत ५५ तस्यपूर्वरथःपृथ्व्याश्चतुरंगुलमुच्छ्रितः ॥ बभूवैवंचतेनोक्तेतस्य  
वाहाःस्पृशन्महीम् ५६ युधिष्ठिरातुतद्वाक्यंश्रुत्वाद्रोणोमहारथः ॥ पुत्रव्यसनसंतप्तोनिराशोजीवितेऽभवत् ५७ आगस्कृतमिवात्मानंपांडवानांमहात्मनाम् ॥  
ऋषिवाक्येनमन्वानःश्रुत्वाचनिहतंसुतम् ५८ विचेताःपरमोद्दिग्रोघृष्टयुग्ममवेक्ष्यच ॥ योहुंनाशकुवद्राजन्यथापूर्वमरिदमः ५९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणप  
र्वणि द्रोणवधप०युधिष्ठिरासत्यकथनेनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तंदृष्ट्वापरमोद्दिग्रंशोकोपहतचेतसम् ॥  
पंचालराजस्यसुतोघृष्टयुग्मःसमाद्रवत् १



1991

गदेषु भ्रामणं भारतं स्मृतं ॥ ६ ॥ निचित्रस्वङ्गसंचारदर्शनं कौशिकं स्मृतं ॥ निलीयचर्मणि क्षेपो यदसेः सात्वतं हितम् ॥ ७ ॥ ३९ । ४० । ४१ संबाधेरणसंकटे वैतस्तिकाः वितस्तिप्रमाणाः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ हतिद्रोणपर्वणि दीकायाभेकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ सात्वतस्येति १ । २



३१४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ एषोहीति संधिर्वाक्यः १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ ब्रह्मवादानां वेदवृत्त्यानां वचनानां द्वितीयावेषधीभुत्वेति शेषः

द्रोण. ७

अ०

॥३९२॥

॥३९२॥

युधिष्ठिरस्ततो राजामाद्रीपुत्रोचपाडवौ ॥ भीमसेनश्च बलवान्सात्यकिर्पर्यवारयन् ३ कर्णश्च शरवर्षेण गौतमश्च महारथः ॥ दुर्योधनादयस्ते च शैनेन पर्यवारयन् ४ तां वृष्टिं सहसाराजमुत्थितां धोरूपिणीम् ॥ वारयामास शैनेन यो यो धयंस्तान् महारथान् ५ तेषामस्त्राणि दिव्यानि संहितानि महात्मनाम् ॥ वारयामास विधिवद्विधैरस्त्रैर्महाभूधे ६ क्रूरमायो धनं जज्ञे तस्मिन् राजसमागमे ॥ रुद्रस्येव हि कुद्रस्य निघ्नतस्तान् पशून्पुरा ७ हस्तानामुत्तमांगानां कार्मुकाणां च भारत ॥ छत्राणां चापविद्वानां चामराणां च संचयैः ८ राशयः स्मर्य दृश्यंत तत्र तत्र रणाजिरे ॥ भग्नचक्रैश्चापि पातितैश्च महाध्वजैः ९ सादिभिश्च हतैः शूरैः संकीर्णवसुधाऽभवत् ॥ बाणपातनिष्ठतास्तु योधास्ते कुरुसतम् १० चेष्टतो विविधाश्चेष्टाव्यदृश्यंत महाहवे ॥ वर्तमाने तथा युद्धे धोरैर्देवासुरोपमे ११ अब्रवीत् क्षत्रियांस्तत्र धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ अभिद्रवत संयताः कुंभयोर्निमहारथाः १२ एषो हि पार्षतो वीरो भारद्वाजेन संगतः ॥ घटते च यथा शक्तिभारद्वाजस्य नाशने १३ यादृशानि हि रूपाणि दृश्यंतऽस्य महारणे ॥ अद्य द्रोणं रणे कुद्रोधातयिष्यति पार्षतः १४ ते यूयं संहिताभूत्वा युध्यध्वं कुंभसंभवम् ॥ युधिष्ठिरसमाज्ञताः भृंजयानां महारथाः १५ अभ्यद्रवंत संयता भारद्वाजजिघांसवः ॥ तान्समापततः सर्वान् भारद्वाजो महारथः १६ अभ्यवर्तत वेगेन मर्तव्यमिति निश्चितः ॥ प्रयाते सत्यसंधे तु समकंपत मेदिनी १७ ववुर्वाताः सनिर्घातास्त्रासयानाववस्थिनीम् ॥ पपात महति चोल्का आदित्यान्निश्चरं त्युत १८ दीपयंती उभे सेने शं संतीव महद्भयम् ॥ जज्वलुश्चैव शस्त्राणि भारद्वाजस्य मारिष १९ रथाः स्वनंति चात्यर्थं हयाश्चाशून् प्रवासृजन् ॥ हतौ जाह्नवाप्यासीद्भारद्वाजो महारथः २० प्रास्फुरन्नयनं चास्य वामबाहुस्तथैव च ॥ विमनाश्चाभवुर्दृष्ट्वा पार्षतमग्रतः २१ ऋषीणां ब्रह्मवादानां स्वर्गस्य गमनं प्रति ॥ सुयुद्धेन ततः प्राणानुत्सृष्टुमुपचक्रमे २२ ततश्चतुर्दिशं सैन्यैर्दृष्ट्वा दस्याभिसंवृतः ॥ निर्दहन् क्षत्रियवातान् द्रोणः पर्यचरद्रणे २३ हत्वा विंशतिसाहस्रान् क्षत्रियान् रिमर्दनः ॥ दशायुतानि करिणामवधीद्विशिखैः शितैः २४ सोऽतिष्ठ दाहवेयतो विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ क्षत्रियाणामभावाय ब्राह्मणसंस्थितः २५ पांचाल्यं विरथं भीमो हतसर्वायुधं वली ॥ सुविषण्णं महात्मानं त्वरमाणः समभ्ययात् २६ ततः स्वरथमारोप्य पांचाल्यमरिमर्दनः ॥ अब्रवीदभिसंप्रेक्ष्य द्रोणमस्यंतमंतिकात् २७ न त्वदन्यद्दहाचार्योऽहमुत्सहते पुमान् ॥ त्वरस्व प्राग्वथायैव त्वयि भारः समाहितः २८ सतथोक्तो महाबाहुः सर्वभारसहं धनुः ॥ अभिपत्याददेक्षि प्रमायुधप्रवरं दृष्ट्वा २९ संरब्धश्च शरानस्यन् द्रोणे दुर्वारं रणे ॥ विवारयिषु राचार्यं शरवर्षैरवाकिरत् ३० तौ न्यवारयतां श्रेष्ठौ संरब्धौ रणशोभिनौ ॥ उदीरयेतां ब्राह्मणां दिव्यान् यस्त्राण्यनेकशः ३१ समहास्त्रैर्महाराज द्रोणमाच्छादयद्रणे ॥ निहत्य सर्वाण्यस्त्राणि भारद्वाजस्य पार्षतः ३२

२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५० मुखमिति उरमुरः अग्रतः अधरह्नोरग्रेण विष्टम्य हृदिधारणं विषयाणां स्मरणं निक्षिप्य

सवसातीं शिबींश्चैव बाह्लीकान् कौरवानपि ॥ रक्षिष्यमाणान्संग्रामे द्रोणं व्यधमदच्युतः ३३ दृष्ट्युन्नस्तथाराज नृगमास्तिभिरिवाशुमान् ॥ बभौ प्रच्छादयन्नाशाः शरजालैः समंततः ३४ तस्य द्रोणो धनुश्छित्वा विद्धाचैनं शिलीमुखैः ॥ मर्माण्यभ्यहनन् दूयः सव्यथा परमामगात् ३५ ततो भीमो दृढक्रोधो द्रोणस्याश्लिष्यंतरथम् ॥ शनकैरिव राजेन्द्र द्रोणं वचनमब्रवीत् ३६ यदि नाम न युध्येरन् शिक्षिता ब्रह्मबंधवः ॥ स्वकर्मभिरसंतुष्टान् स्मक्षत्रं क्षयं वजेत् ३७ अहिंसां सर्वभूतेषु वर्मज्यायस्तं विदुः ॥ तस्य च ब्राह्मणो मूलं भवांश्च ब्रह्मवित्तमः ३८ श्वपाकवन्मलेच्छगणान् हत्वा चान्यान् पृथग्विधान् ॥ अज्ञानान् मूढवद्ब्रह्मन् पुत्रदारधनेप्सया ३९ एकस्यार्थे बहून् हत्वा पुत्रस्याधर्मविद्यया ॥ स्वकर्मस्थान् विवर्तयन् न व्यपन्नपसेकथम् ४० यस्यार्थे शस्त्रमादाय यमपेक्ष्य च जीवति ॥ स चाद्यपि ततः शोते पृष्ठेनावेदितस्तव ४१ धर्मराजस्य तद्वाक्यं नाभिं शंकितुमर्हसि ॥ एवमुक्तस्ततो द्रोणो भीमेनोत्सृज्य तद्धनुः ४२ सर्वाण्यस्त्राणि वमत्प्राहा तु कामोऽभ्यभाषत ॥ कर्णकर्महेष्वासकृपदुर्योधनेति च ४३ संग्रामे क्रियतां यत्नो ब्रवीम्येष पुनः पुनः ॥ पांडवेभ्यः शिवं वोऽस्तु शस्त्रमभ्युत्सृजाम्यहम् ४४ इति तत्र महाराज प्राकोशद्वौणिमेव च ॥ उत्सृज्य चरणेशस्त्रं स्थोपस्थे निविश्य च ४५ अभयं सर्वभूतानां प्रददौ योगमीयिवान् ॥ तस्य तच्छिद्रमाज्ञाय दृष्ट्युन्नः प्रतापवान् ४६ स शरंतद्धनुर्वोरं संन्यस्याथ रथेततः ॥ खड्गैरथा दवज्जुत्य सहसा द्रोणमभ्ययात् ४७ हाहा कृतानि भूतानि मानुषाणीतराणि च ॥ द्रोणं तथा गतं दृष्ट्वा दृष्ट्युन्नवशंगतम् ४८ हाहाकारं भृशं च कुरहो धिगिति चाबुवन ॥ द्रोणोऽपि शस्त्राण्युत्सृज्य परमं सारं ख्यमास्थितः ४९ तथोक्त्वा योगमास्थाय ज्योतिर्भूतो महातपाः ॥ पुराणं पुरुषं विष्णुं जगाम मनसा परम् ५० मुखं किंचित्समुन्नाम्य विष्टम्य उरमग्रतः ॥ निमीलिताक्षः सत्वस्थो निक्षिप्य हृदिधारणम् ५१ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म ज्योतिर्भूतो महातपाः ॥ स्मरित्वा देवदेवेशमक्षरं परमं प्रभुम् ५२ दिवमाकामदाचार्यः साक्षात्साद्विदुराक्रमाम् ॥ द्वौ सूर्याविति नो बुद्धिरासीत् तस्मिन्स्तथा गते ५३ एकाग्रमिव चासीच्च ज्योतिर्भिः पूरितं नमः ॥ समपद्यत चार्कं भारद्वाजदिवाकरे ५४ निमेषमात्रेण च तज्ज्योतिरंतरधीयत ॥ आसीत् किल किलाशब्दः प्रहृष्टानां दिवौकसाम् ५५ ब्रह्मलोकगते द्रोणे दृष्ट्युन्ने च मोहिते ॥ वयमेव तदाऽद्राक्षमपंचमानुषयोनयः ५६ योगयुक्तं महात्मानं गच्छंतं परमां गतिम् ॥ अहंधनं जयः पार्थो भारद्वाजस्य चात्मजः ५७ वासुदेवश्च वाष्णेयो धर्मपुत्रश्च पांडवः ॥ अन्येतु सर्वे नापश्यन् भारद्वाजस्य धीमतः ५८ महिमानं महाराजयोगयुक्तस्य गच्छतः ॥ ब्रह्मलोकं महादिव्यं देवगुह्यं हितत्परम् ५९ गतिं परमिकां प्राप्तमजायंतो नृयोनयः ॥ नापश्यन् गच्छमानं हितं सार्धं मृषिपुंगवैः ६०

निरस्य अतएव सत्वस्यः रजस्तमो मलज्जुन्ये शुद्धे सत्वे स्फटिकरूपे

स्थितः तत्र स्थितो भूत्वा ओमित्यनेन प्रतीकेन एकाक्षरं वासुदेवाख्यं ब्रह्म स्मरित्वा स्मृत्वा तद्वलेनाचार्यो दिवमाकामदितिसार्धं योर्द्वयोः संबंधः ५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०



५१ । ५२ । ५३ अशीतीनांपंचकमस्यास्तीतिविग्रहः चतुःशतवार्षिकहृत्पर्यः यद्वातत्कालोचितस्यपुरुषायुषस्यविंशत्याभक्तस्यभागत्रयोनववयस्कहृत्पर्यः ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९  
आचार्ययोगमास्थायब्रह्मलोकमरिंदमम् ॥ वितुत्रांगंशरव्रातैर्न्यस्तायुधमसूक्ष्मम् ६१ धिक्कृतःपार्षतस्तंतुसर्वभूतैःपराष्टशत् ॥ तस्यमूर्धानमालंब्यगत  
सत्वस्यदेहिनः ६२ किंचिदब्रुवतःकायाद्विचकर्तासिनाशिरः ॥ हर्षेणमहतायुक्तोभारद्वाजेनिपातिते ६३ सिंहनादरवंचकेभ्रामयन्खड्गमाहवे ॥ आकर्णपाले  
तश्यामोवयसाऽशीतिपंचकः ६४ त्वत्कृतेव्यचरत्संरूपेसतुषोडशवर्षवत् ॥ उक्तवांश्चमहाबाहुःकुंतीपुत्रोऽधनंजयः ६५ जीवंतमानयाचार्यमावधीर्दुपदात्मज ॥  
नहतव्योनहनव्यइतितेसैनिकाश्चह ६६ उक्कोशन्नर्जुनश्चैवसानुकोशस्तमावजत् ॥ क्रोशमानेऽर्जुनेचैवपार्थिवेषुचसर्वशः ६७ धृष्टद्युम्नोऽवधीर्द्रोणंरथतल्पे  
नरर्षभम् ॥ शोणितेनपरिक्लिन्नोरथाभूमिमथापतत् ६८ लोहितांगइवादित्योदुर्वर्षःसमपद्यत ॥ एवंतंनिहतसंख्येददृशंसैनिकोजनः ६९ धृष्टद्युम्नस्तुतद्राज  
म्भारद्वाजशिरोऽहरत् ॥ तावकानामहेष्वासःप्रमुखेतस्समाक्षिपत् ७० तेतुदृष्ट्वाशिरोराजन्भारद्वाजस्यतावकाः ॥ पलायनकृतोत्साहादुद्वुःसर्वतोदिशम् ७१  
द्रोणस्तुदिवमास्थायनक्षत्रपथमाविशत् ॥ अहमेवतदाऽद्राक्षंद्रोणस्यनिघनंनृप ७२ ऋषेःप्रसादात्कृष्णस्यसत्यवत्याःसुतस्यच ॥ विदूषामिहसंयांतीमुल्कां  
प्रज्वलितामिव ७३ अपश्यामदिवंस्तब्ध्वागच्छंतंमहायुतिम् ॥ हतेद्रोणेनिरुत्साहाःकुरुपांडवसंजयाः ७४ अभ्यद्रवन्महावेगास्ततःसैन्यंव्यदीर्यत ॥ नि  
हताहतभूयिष्ठाःसंग्रामेनिशितैःशरैः ७५ तावकानिहतेद्रोणेगतासवइवाभवन् ॥ पराजयमथावाप्यपरत्रचमहद्भयम् ७६ उभयेनैवतेहीनानाविदन्धृतिमात्म  
नः ॥ अन्विच्छंतःशरीरंतुभारद्वाजस्यपार्थिवाः ७७ नान्वगच्छन्महाराजकबंधायुतसंकुले ॥ पांडवास्तुजयंलब्ध्वापरत्रचमहद्भयशः ७८ बाणशंखरवां  
श्चक्रुःसिंहनादांश्चपुष्कलान् ॥ भीमसेनस्ततोराजन्धृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ७९ वरूथिन्यामनृत्येतांपरिष्वज्यपरस्परम् ॥ अब्रवीच्चतदाभीमःपार्षतंशत्रुताप  
नम् ८० भूयोऽहंत्वांविजयिनंपरिष्वज्यामिपार्षत ॥ सूतपुत्रेहतेपापेधार्तराष्ट्रेचसंयुगे ८१ एतावदुक्ताभीमस्तुहर्षेणमहतायुतः ॥ बाहुशब्देनपृथिवीकंप  
यामासपांडवः ८२ तस्यशब्देनवित्रस्ताःप्राद्रवंस्तावकायुधि ॥ क्षत्रधर्मसमुत्सृज्यपलायनपरायणाः ८३ पांडवास्तुजयंलब्ध्वाहृष्टाह्वासान्विशांपते ॥ अ  
रिक्षयंचसंग्रामेतेनतेसुखमाप्नुवन् ८४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणवधपर्वणि द्रोणवधोद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ समाप्तंचद्रोणवधपर्व ॥  
॥ अथनारायणास्त्रमोक्षपर्व ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोद्रोणेहतेराजन्कुरवःशस्त्रपीडिताः ॥ हतप्रवीराविध्वस्ताभृशंशोकपरायणाः १ उदीर्णांश्चपरान्दृष्ट्वाकंप  
मानाःपुनःपुनः ॥ अश्रुपूर्णेक्षणास्त्रस्तादीनास्त्वासन्विशांपते २ विचेतसोहतोत्साहाःकश्मलाभिहतौजसः ॥ आर्तस्वरेणमहतापुत्रंतैपर्यवारयन् ३  
७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ परत्रचमहद्भयमिति पलायनस्यपरलोकविरुद्धत्वात् ७६ उभयेनलोकद्वयेनहीनारहिताः ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४  
॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायाद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३

୪ । ୫ । ୬ । ୭ । ୮ । ୯ । ୧୦ । ୧୧ । ୧୨ । ୧୩ । ୧୪ । ୧୫ । ୧୬ । ୧୭ । ୧୮ । ୧୯ । ୨୦ । ୨୧ । ୨୨ । ୨୩ । ୨୪ । ୨୫ । ୨୬ । ୨୭ । ୨୮ । ୨୯ । ୩୦ । ୩୧ । ୩୨ । ୩୩

रजस्वलावेपमानावीक्षमाणादिशोदश ॥ अश्रुकंठायथादैत्याहिरण्याक्षेपुराहते ४ सतैःपरिवृतोराजात्रस्तैःक्षुद्रभृगैरिव ॥ अशक्रुवन्नवस्थातुमपायात्तनयस्त  
व ५ क्षुत्पिपासापरिम्लानास्तेयोधास्तवभारत ॥ आदित्येनेवसंतप्ताभृशंविमनसोऽभवन् ६ भास्करस्येवपतनंसमुद्रस्येवशोषणम् ॥ विपर्यासंयथामेरोर्वास  
वस्येवनिर्जयम् ७ अमर्षणीयंतद्वद्वाभारद्वाजस्यपातनम् ॥ त्रस्तरूपतराराजनकौरवाःप्राद्रवन्भयात् ८ गांधारराजःशकुनेस्त्रस्तस्त्रस्ततरेःसह ॥ हतंरु  
क्मरथंश्रुत्वाप्राद्रवत्सहितोरथैः ९ वरूथिर्नीवेगवर्तीविदुतांसपताकिनीम् ॥ परिगृह्यमहासेनांस्मृतपुत्रोऽपयाद्रयात् १० रथनागाश्वकलिंलांपुरस्कृत्यतुवाहि  
नीम् ॥ मद्राणामीश्वरःशल्योवीक्ष्यमाणोऽपयाद्रयात् ११ हतप्रवीरेर्भूयिष्ठैर्ध्वजैर्बहुपताकिभिः ॥ वृतःशारद्वतोऽगच्छत्कण्टकमितिब्रुवन् १२ भोजानीकेन  
शिष्टेनकलिं गारद्वबाह्निकैः ॥ कृतवर्मावृतोराजन्प्रायात्सुजवनैर्हयैः १३ पदातिगणसंयुक्तस्त्रस्तोराजन्भयादितः ॥ उलूकःप्राद्रवत्तद्वद्वाद्रोणंनिपातितम् १४  
दर्शनीयोयुवाचैवशौर्येणकृतलक्षणः ॥ दुःशासनोभृशोद्विग्नःप्राद्रवद्भजसंवृतः १५ रथानामयुतंगृह्यत्रिसाहस्रंचदंतिनाम् ॥ वृषसेनोययौतूर्णद्वद्वाद्रोणंनिपाति  
तम् १६ गजाश्वरथसंयुक्तोवृतश्चैवपदातिभिः ॥ दुर्योधनोमहाराजप्रायात्तत्रमहारथः १७ संशप्तकगणान्गृह्यहतशेषान्किरीटिना ॥ सुशर्माप्राद्रवद्वाजन्द्वा  
द्रोणंनिपातितम् १८ गजानरथान्समारुह्यव्युदस्यचहयानजनाः ॥ प्राद्रवन्सर्वतःसंख्येद्वद्वा रुक्मरथंहतम् १९ त्वरयंतःपितृनन्येभ्रातृनन्येऽथमातुलान् ॥  
पुत्रानन्येवयस्यांश्चप्राद्रवन्कुरवस्तदा २० चोदयंतश्चसैन्यानिस्वस्त्रीयांश्चतथाऽपरे ॥ संबन्धिनस्तथाऽन्येचप्राद्रवंतदिशोदश २१ प्रकीर्णकेशाविध्वस्ता  
नद्वावेकत्रधावतः ॥ नेदमस्तीतिमन्वानाहतोत्साहाहतौजसः २२ उत्सृज्यकवचानन्येप्राद्रवंस्तावकाधिभो ॥ अन्योन्यंतेसमाक्रोशन्सैनिकाभरतर्वभ २३  
तिष्ठतिष्ठेतिनचतेस्वयंतत्रावतस्थिरे ॥ धुर्यानुन्मुच्यचरथाद्धतमृतात्स्वलंकृतान् ॥ अधिरुह्यहयान्योधाःक्षिप्रंपद्रिरचोदयन् २४ द्रवमाणेतथासैन्येत्रस्त  
रूपेहतौजसि ॥ प्रतिस्रोतइवग्राहोद्रोणपुत्रःपरानियात् २५ तस्यासीत्सुमहद्युद्धंशिखंडिप्रमुखैर्गणैः ॥ प्रभद्रकैश्चपंचालैश्चेदिभिश्चसकेकयैः २६ हत्वाबहु  
विधाःसेनाःपांडूनांयुद्धदुर्मदः ॥ कथंचित्संकटान्मुक्तोमतद्विरदविक्रमः २७ द्रवमाणंवलंद्वद्वापलायनकृतक्षणम् ॥ दुर्योधनंसमासाद्यद्रोणपुत्रोऽब्रवीदिदम्  
२८ किमियंद्रवतेसेनात्रस्तरूपेवभारत ॥ द्रवमाणांचराजेंद्रनावस्थापयसेरणे २९ त्वंचापिनयथापूर्वंप्रकृतिस्थोनराधिप ॥ कर्णप्रभृतयश्चेमेनावतिष्ठंति  
पार्थिव ३० अन्येष्वपिचयुद्धेषुनैवसेनाद्रवत्तदा ॥ कच्चित्क्षेममहाबाहोतवसैन्यस्यभारत ३१ कस्मिन्निदं हतेराजनरथसिंहेवलंतव ॥ एतामवस्थांसंप्राप्तंतन्म  
माचक्ष्वकौरव ३२ तनुदुर्योधनःश्रुत्वाद्रोणपुत्रस्यभाषितम् ॥ घोरमप्रियमाख्यातुंनाशक्रोत्पार्थिवर्वभः ३३



1194810

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ छन्दोनेति १ । २ । ३ प्रथमध्वजवतादाभिरेण तदनुवचनरूपं पापम् ॥



अनार्यनीचयोग्यं कर्म धर्मपुत्रस्येत्युपात्मः ५।१।७।८।९ बाह्वेनवापलेन १० विधर्मकाणिधर्मविरुद्धानि ११ अनुबंधफलम् १२ पांडवश्चानुबंधं द्रष्टव्यमुच्यते १३।१४।१५  
 अनार्यसुतशंसंच धर्मपुत्रस्य मे श्रुतम् ॥ युद्धेष्वपि प्रवृत्तानां ध्रुवं जयपराजयौ ५ द्वयमेतद्भवेद्राजन्वधस्तत्र प्रशस्यते ॥ न्यायवृत्तो वधो यस्तु संग्रामे युध्यतो भ  
 वेत् ६ न स दुःखाय भवति तथा दृष्टो हि सा द्वेजैः ॥ गतः स वीरलोकाय पिताम मनसं शयः ७ न शोच्यः पुरुषव्याघ्रयस्तदानीधनं गतः ॥ यत्तु धर्मप्रवृत्तः स न केशग्रह  
 णमाप्तवान् ८ पश्यतां सर्वसैन्यानां तन्मे मर्माणि कृतं तति ॥ मयि जीवति यतातः केशग्रहमवाप्तवान् ९ कथमन्ये करिष्यंति पुत्रेभ्यः पुत्रिणः स्पृहाम् ॥ कामात्क्रोधाद्  
 विज्ञानाद्दर्पाद्बाल्येन वा पुनः १० विधर्मकाणि कुर्वंति तथा पारिभवंति च ॥ तादेदं पार्षते नेह महदा धर्मिकं कृतम् ११ अवज्ञाय च मानं न नृशंसेन दुरात्मना ॥ त  
 स्यानुबंधं द्रष्टा सौ धृष्टद्युम्नः सुदारुणम् १२ अकार्यं परमं कृत्वा मिथ्यावादी च पांडवः ॥ यो ह्यसौ छद्मनाऽऽचार्यं शस्त्रं संन्यासयत्तदा १३ तस्याद्यधर्मराजस्य भूमिः  
 पास्यति शोणितम् ॥ शपेत्सत्येन कौरव्यदृष्टा पूतेन चैव ह १४ अहत्वा सर्वपंचालान् जीवेयं न कथंचन ॥ सर्वोपायैर्यतिष्यामि पंचालानामहं वधे १५ धृष्टद्युम्नं च स  
 मरेहं ताऽहं पापकारिणम् ॥ कर्मणा येन तेनेह दृष्टुना दारुणेन च १६ पंचालानां वधं कृत्वा शान्तिलब्ध्वाऽस्मि कौरव ॥ यदर्थं पुरुषव्याघ्रपुत्रानिच्छंति मानवाः १७  
 प्रेत्य चेह च संप्राप्तां स्त्रायंते महतो भयात् ॥ पित्रा तु मम साऽवस्था प्राप्ता निर्वधुना यथा १८ मयि शैलप्रतीकाशे पुत्रे शिष्ये च जीवति ॥ धिक्ममास्त्राणि दिव्यानि धि  
 ग्बाहू धिक्पराक्रमम् १९ यं स्म द्रोणः सुतं प्राप्य केशग्रहमवाप्तवान् ॥ स तथाऽहं करिष्यामि यथा भारत सत्तम २० परलोकगतस्यापि भविष्याम्यनृणः पितुः ॥ आ  
 र्येण हि न वक्तव्या कदाचित् स्तुतिरात्मनः २१ पितुर्वधममृष्यं स्तुवक्ष्याम्यद्येह पौरुषम् ॥ अद्य पश्यं तु मे वीर्यं पांडवाः स जनार्दनाः २२ मृद्रतः सर्वसैन्यानि युगांत  
 मिव कुर्वतः ॥ न हि देवानगंधर्वा नासुरानघराक्षसाः २३ अद्य शक्तारणे जेतुं रथस्थं मानं रर्षभाः ॥ मदन्यो नास्ति लोकेऽस्मिन्नर्जुनाद्वाऽस्त्रवित्कचित् २४ अहं  
 हि ज्वलतां मध्ये मयूखानां मिवांशुमान् ॥ प्रयोक्ता देवसृष्टानामस्त्राणां प्रतनागतः २५ भृशमिष्वसनादद्य मत्प्रयुक्ता महाहवे ॥ दर्शयंतः शरावीर्यं प्रमाथिष्यंति पां  
 डवान् २६ अद्य सर्वादिशोरा जन्धाराभिरिव संकुलाः ॥ आवृताः पत्रिभिस्तीक्ष्णैर्द्रष्टारो मामकौरिह २७ विकिरच्छरजालानि सर्वतो मे रवस्वनान् ॥ शत्रून् पिपा  
 तयिष्यामि महावात इव द्रुमान् २८ न हि जानाति विभत्सुस्तदस्त्रं न जनार्दनः ॥ न भीमसेनो न यमौ न च राजायुधिष्ठिरः २९ न पार्षतो दुरात्माऽसौ न शिखंडी न सा  
 त्यकिः ॥ यदिदं मयि कौरव्यसकल्यं स निवर्तनम् ३० नारायणाय मे पित्रा प्रणम्य विधिपूर्वकम् ॥ उपहारः पुरादतो ब्रह्मरूप उपस्थितः ३१ तं स्वयं प्रतिगृह्याथ  
 भगवान्सवरंददौ ॥ ववोपिता मे परममस्त्रं नारायणं ततः ३२ अथैनम ब्रवीद्राजन्भगवान् देवसत्तमः ॥ भविता त्वत्समो नान्यः कश्चिद्युधिनरः कचित् ३३ न त्विदं स  
 हसा ब्रह्म प्रयोक्तव्यं कथंचन ॥ न ह्येतदस्त्रमन्यत्र वधाच्छत्रोर्निवर्तते ३४

१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ मयूखानां मयूखवर्ता २५  
 २६।२७।२८।२९ कल्यः प्रयोगः निवर्तनमुपसंहारः ३० ब्रह्मरूपो वेदरूपः वेदिकैर्मन्त्रैः स्तुतवानित्यर्थः उपस्थित इति तदन्वस्योपहारस्य तदानीमभावो दर्शितः ३१।३२।३३।३४

३५ रथस्थैर्विसर्जनं शस्त्राणां मपि विसर्जनं च प्रयाचतां मावधीरितियाचमानानां शरणस्य गमनं स्वमेव शरणं न इति कीर्तनं च ३६ पीडितः पीडितं शस्त्रांतरेण बाधितं पुंस्त्वमार्थ ३७।३८।३९  
 न चैतच्छक्यते ज्ञातुं केन वध्येदिति प्रभो ॥ अवध्यमपि हन्याद्वि तस्मान्नैतत्प्रयोजयेत् ३५ अथ संख्ये रथस्थैश्च शस्त्राणां च विसर्जनम् ॥ प्रयाचतां च शत्रूणां गमनं श  
 रणस्य च ३६ एते प्रशमने योगा महास्त्रस्य परंतप ॥ सर्वथा पीडितो हि स्यादवध्यान् पीडयन्नरणे ३७ तज्जग्राहपितामहमब्रवीच्चैव स प्रभुः ॥ त्वं वधिष्यसि सर्वा  
 णि शस्त्रवर्षाण्यनेकशः ३८ अनेनास्त्रेण संग्रामे ते जसा च ज्वलिष्यसि ॥ एवमुक्त्वा स भगवान् दिवमाचक्रमे प्रभुः ३९ एतन्नारायणादस्त्रं तत्प्राप्तं पितृबंधुना ॥ तेना  
 हं पांडवांश्चैव पंचालान् मत्स्यके कथान् ४० विद्रावयिष्यामि रणेश चीपतिरिवासुरान् ॥ यथा यथाऽहमिच्छेयं तथा भूत्वा शरामम ४१ निपतेयुः स पन्थेषु विक्रम  
 त्स्वपि भारत ॥ यथेष्टमश्मवर्षेण प्रवर्षिष्ये रणे स्थितः ४२ अयोमुखैश्च विहगैर्द्रावयिष्ये महारथान् ॥ परश्वधांश्च निशितानुत्सक्ष्येऽहमसंशयम् ४३ सोऽहं नारा  
 यणास्त्रे महता शशुतापनः ॥ शत्रून् विध्वंसयिष्यामि कदर्थी कृत्य पांडवान् ४४ मित्रब्रह्मगुरुद्रोही जाल्मकः सुविगर्हितः ॥ पांचालापसदश्चाद्यनमे जीवन्विमोक्ष्य  
 ते ४५ तच्छ्रुत्वा द्रोणपुत्रस्य पर्यवर्तत वाहिनी ॥ ततः सर्वे महाशंखान् दध्मुः पुरुषसत्तमाः ४६ मेरीश्वाभ्यहनन्हृष्टाडिडिभांश्च सहस्रशः ॥ तथाननादवसुधाखु  
 रनेमि प्रपीडिता ४७ सशब्दस्तुमुलः खंदां पृथिवीं च व्यनादयत् ॥ तं शब्दं पांडवाः श्रुत्वा पर्जन्यनिनदोपमम् ४८ समेत्य रथिनां श्रेष्ठाः सहिताश्चाप्यमंत्रयन् ॥  
 तथोक्त्वा द्रोणपुत्रस्तु वार्युपस्पृश्य भारत ४९ प्रादुश्चकार तद्विव्यमस्त्रं नारायणं तदा ५० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि नारायणास्त्रमोक्षपर्वण्यश्वत्थामक्रो  
 धे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ प्रादुर्भूते ततस्तस्मिन्नेन नारायणे प्रभो ॥ प्रावात्सपृषतो वायुरनभ्रेस्तनयितु  
 मान् १ च चालपृथिवीचापि बुभुभे च महोदधिः ॥ प्रतिस्रोतः प्रवृत्ताश्च गंतुं तत्र समुद्रगाः २ शिखराणि व्यशीर्यंत गिरीणां तत्र भारत ॥ अपसव्यं मृगाश्चैव पांडु  
 सेनां प्रचक्रिरे ३ तमसा चावकीर्यंत सूर्यश्च कलुषोऽभवत् ॥ संपतंति च भूतानि क्रव्यादानि प्रहृष्टवत् ४ देवदानवगंधर्वास्त्रस्तास्त्वासन्विशापते ॥ कथं कथाऽभ  
 वत्तीवा दृष्ट्वा तद्व्याकुलं महत् ५ व्यथिताः सर्वराजानस्त्रस्ताश्चासन्विशापते ॥ तद्दृष्ट्वा घोररूपं वै द्रोणे रस्त्रं भयावहम् ६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ निवर्तिते पुंस्ये पुद्रो  
 णपुत्रेण संयुगे ॥ भृशं शोका मितसेनपितुर्वधममृष्यता ७ कुरूनापततो दृष्ट्वा घृष्टद्युम्नस्य रक्षणे ॥ कोमंत्रः पांडवेष्वासी तन्ममाचक्ष्व संजय ८ ॥ संजय उवाच ॥  
 प्रागेव विद्रुतान् दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान्युधिष्ठिरः ॥ पुनश्च तुमुलं शब्दं श्रुत्वाऽर्जुनमथाब्रवीत् ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आचार्ये निहते द्रोणे घृष्टद्युम्नेन संयुगे ॥ निहते  
 वज्रहस्तेन यथा वृत्रे महासुरे १० नाशं संतो जयं युद्धे दीनात्मानो धनं जय ॥ आत्मत्राणे मर्ति कृत्वा प्राद्वन्कुरवोरणात् ११

पितृबंधुना मया ४०।४१।४२।४३।४४ जाल्मको मूर्खः ४५।४६।४७।४८।४९।५० ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥  
 प्रादुरिति सपृषतः सजलविदुः अनभ्रे अप्रादुपिकाले १।२।३।४ कथं कथा कथं कर्तव्यं कथं कर्तव्यमित्येवं शब्दः ५।६।७ रक्षणे मंत्रः कभासीदिति संबंधः ८।९।१०।११



नंददावित्तिलेयं अन्ययाएकधेनवैदुषदंप्रतिद्रोणगमनस्यासंभवः । पट्टा

1196411

1826年

अर्जुनस्येति सांगानेदाहतिषाध्यायो स्पष्टार्थो १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।



१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

४४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायासप्तमव्याख्येकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ हांगाइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

नामृतीपांडवोऽप्येष्टोनाहंवाऽधार्मिकोऽर्जुन ॥ शिष्यद्रोहीहतःपापोयुध्यस्वविजयस्तव ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिनारायणास्त्रमोक्षपर्वणि घृष्टयुग्म  
वाक्येसप्तमव्याख्येकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ४४ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ सांगावेदायथान्यायंयेनाधोतामहात्मना ॥ यस्मिन्साक्षादनुवेदोहोनिषेवेप्रति  
ष्ठितः १ यस्यप्रसादात्कुर्वंतिकर्माणिपुरुषर्षभाः ॥ अमानुषाणिसंग्रामेदेवैरसुकराणिच २ तस्मिन्नाकुशयतिद्रोणिसमक्षपापकर्मणा ॥ नीचात्मनानृशंसेनसु  
द्रोणगुरुघातिना ३ नामर्षतत्रकुर्वंतिकर्माणिपुरुषर्षभाः ॥ पार्थासर्वेचराजानःपृथिव्यायेधनुर्धराः ४ श्रुत्वाकिमाहुःपांचालग्रंतममाचक्ष्वसंजय ॥  
॥ संजयउवाच ॥ श्रुत्वाहुपदपुत्रस्यतावाचःकूरकर्मणः ५ तूष्णींविभूवराजानःसर्वेपुवविशांपते ॥ अर्जुनस्तुकटाक्षेणजिह्वाविप्रेक्ष्यपार्षतम् ६ सवाष्पमतिनिः  
श्वस्यधिग्धिगित्येवचाब्रवीत् ॥ युधिष्ठिरश्चभीमश्चयमौकृष्णस्तथाऽपरे ७ आसन्सुव्रीडिताराजन्सात्यकिस्त्वब्रवीदिदम् ॥ नेहास्तिपुरुषःकाश्चिदमपाप  
पुरुषम् ८ भाषमाणमकल्याणंशीघ्रंहृन्त्यान्नराधमम् ॥ एतेत्वापांडवाःसर्वेकुत्सयंतिविवित्सया ९ कर्मणातेनपापेनश्वपाकंब्राह्मणाइव ॥ एतत्कृत्वामहत्पापं  
निंदितःसर्वसाधुभिः १० नलज्जमेकथंवक्तुंसमितिप्राप्यशोभनाम् ॥ कथंचनधाजिह्वानतेमूर्धाचदीर्यते ११ गुरुमाक्रोशतःक्षुद्रनचाधर्मेणपात्यसे ॥ वाच्य  
स्त्वमसिपार्थेश्वसर्वैश्चाधकवृष्णिभिः १२ यत्कर्मकलुषं कृत्वाश्लाघसेजनसंसदि ॥ अकार्यतादृशंकृत्वापुनरेवगुरुंक्षिपन् १३ वध्यस्त्वंनत्वयार्थोऽस्तिमुहूर्तमपि  
जीवता ॥ कस्त्वेतद्व्यवसेदार्थस्त्वदन्यःपुरुषाधम १४ निरुह्यकेशेषुवर्धगुरोर्धर्मात्मनःसतः ॥ सप्तावरेतथापूर्वेबांधवास्तेनिमज्जिताः १५ यशसाचपरित्य  
क्तास्त्वांप्राप्यकुलपांसनम् ॥ उक्तवांश्चापियत्पार्थभीष्मंप्रतिनरर्षभ १६ तथाऽतोविहितस्तेनस्वयमेवमहात्मना ॥ तस्यापितवसोदयोनिहंतापापकृतमः १७  
नान्यःपांचालपुत्रेभ्योविद्यतेभुविपापकृत ॥ सचापिसृष्टःपित्रातेभीष्मस्यांतकरःकिल १८ शिखंडीरक्षितस्तेनसचमृत्युर्महात्मनः ॥ पांचालाश्चालिताधर्मा  
स्तुद्रामित्रगुरुदुहः १९ त्वांप्राप्यसहसोदर्यधिकृतंसर्वसाधुभिः ॥ पुनश्चेदीदृशीवाचंमत्समीपेवदिष्यसि २० शिरस्तेपोथयिष्यामिगदयावज्जकल्पया ॥ त्वांचब्र  
ह्महणंद्वाजनःसूर्यमवेक्षते २१ ब्रह्महत्याहितेपापंप्रायाश्चित्तार्थमात्मनः ॥ पांचालकसुदुर्धृतममैवगुरुमग्रतः २२ गुरोर्गुरुंचभूयोऽपिक्षिपन्नैवद्विलज्जसे ॥ तिष्ठ  
तिष्ठसहस्वैकंगदापातमिमंमम २३ तवचापिसहिष्येऽहंगदापाताननेकशः ॥ सात्वतेनैवमाक्षितःपार्षतःपुरुषाक्षरम् २४ सरब्धंसात्यकिंप्राहसंकुदःप्रहसन्निव  
॥ घृष्टयुग्मउवाच ॥ श्रूयतेऽश्रूयतेचेतिस्मृत्यतेचेतिमाधव २५ सदाऽनायोशुभःसाधुपुरुषक्षेममिच्छति ॥ क्षमाप्रशस्यतेलोकेनतुपापोऽर्हतिक्षमाम् २६ क्ष  
मावतंहिपापात्माजितोऽयमितिमन्यते ॥ सत्वंक्षुद्रसमाचारोनीचात्मापापनिश्चयः २७



२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

आकेशाग्रान्नखाग्रान्नवक्तव्योवक्तुमिच्छसि ॥ यःसभूरिश्रवाश्छिन्नभुजःप्रायगतस्त्वया २८ वार्यमाणेनहिहतस्ततःपापतरंनुकिम् ॥ गार्हमानोमयाद्रोणोदे  
व्येनास्त्रेणसंयुगे २९ विसृष्टशस्त्रोनिहतःकिंतत्रकूरुदुष्कृतम् ॥ अयुध्यमानंयस्त्वाजौतथाप्रायगतंमुनिम् ३० छिन्नबाहुंपरैर्हन्त्यात्सात्यकेसकथंवेदेत् ॥ निह  
त्यत्वापदाभूमौसविकर्षतिवीर्यवान् ३१ किंतदाननिहंस्वेनभूत्वापुरुषसत्तमः ॥ त्वयापुनरनार्येणपूर्वपार्थेननिर्जितः ३२ यदातदाहतःशूरभूमौमदातिःप्रताप  
वान् ॥ यत्रयत्रतुपांडुनाद्रोणोद्रावयतेचमूम् ३३ किरञ्छरसहस्राणितत्रतत्रप्रयाम्यहम् ॥ सत्वमेवंविधंछत्वाकर्मचांडालवस्त्वयम् ३४ वक्तुमर्हसि वक्तव्यः  
कस्मात्त्वंपुरुषाप्यथ ॥ कर्तात्वंकर्मणोह्यस्यनाहं वृष्णि कुलाधम ३५ पापानांचत्वमावासःकर्मणांमापुनर्वद ॥ जोषमास्वनमांभूयोवक्तुमर्हस्यतःपरम् ३६ अ  
धरोत्तरमेतद्वियन्मांस्वकुमर्हमि ॥ अथवक्ष्यामिमांमौर्यादूयःपुरुषमीदृशम् ३७ गमयिष्यामिवाणैस्त्वायुधिवैवस्वतक्षयम् ॥ नचैवंमुखधर्मेणकेवलेनैवशक्य  
ते ३८ तेषामपिह्यधर्मेणचेष्टितंशृणुयादृशम् ॥ वंचितःपांडवःपूर्वमधर्मेणयुधिष्ठिरः ३९ द्रौपदीचपरिक्लिष्टातथाऽधर्मेणसात्यके ॥ प्रवाजितावनसर्वेपांड  
वाःसहकृष्णया ४० सर्वस्वमपकृष्टं चतथाऽधर्मेणबालिश ॥ अधर्मेणापकृष्टश्चमद्राजःपरेरितः ४१ अधर्मेणतथाबालःमौभद्रोविनिपातितः ॥ इतोऽप्यध  
र्मेणहतोभीष्मःपरपुरंजयः ४२ भूरिश्रवाह्यधर्मेणत्वयाधर्मविदाहतः ॥ एवंपरैराचरितंपांडवेयैश्चसंयुगे ४३ रक्षमाणैर्जयवीरेधर्मज्ञैरापिसात्वत ॥ दुर्ज्ञेयःसपरो  
धर्मस्तथाऽधर्मश्चदुर्विदः ४४ युध्यस्वकौरवैःसार्धमागाःपितृनिवेशनम् ॥ संजयउवाच ॥ एवमादीनिवाक्यानि कूराणिपुरुषाणिच ४५ श्रावितःसात्यकिः  
श्रीमानाकंपितइवाभवत् ॥ तच्छ्रुत्वाक्रोधताम्राक्षःसात्यकिस्त्वाददेगदाम् ४६ विनिःश्वस्ययथासर्पःप्राणिघायरथेधनुः ॥ ततोऽभिपत्यपांचाल्यंसंरभेगेदम्  
ब्रवीत् ४७ नत्वावक्ष्यामिपुरुषहंनिष्येत्वावक्षमम् ॥ तमापंतंतंसहसामहाबलममर्षणम् ४८ पांचालयायाभिसंकुद्धमंतकायांतकोपमम् ॥ चोदितोवासुदेवे  
नभीमसेनोमहाबलः ४९ अवलुत्यरथात्तूर्णबाहुभ्यांसमवारयत् ॥ द्रवमाणंतथाकुद्धंसात्यकिंपांडवोबली ५० प्रस्पंदमानमादायजगामबालेनंबलात् ॥ स्थि  
त्वाविष्टभ्यचरणौभीमेनशिनिपुंगवः ५१ निगृहीतःपदेष्वेवलेनबलिनावरः ॥ अवरुह्यरथात्तूर्णध्रियमाणंबलीयसा ५२ उवाचश्लक्ष्णयावाचामहदेवोविशंपते ॥  
अस्माकंपुरुषव्याघ्रमित्रमन्यन्नविद्यते ५३ परमंधकृष्णिभ्यःपंचालेभ्यश्चमारिष ॥ तथैवांधकृष्णीनांतथैवचविशेषतः ५४ कृष्णस्यचतथाऽस्मत्तोमित्र  
मन्यन्नविद्यते ॥ पंचालानांचवाष्णेयसमुद्रांतांविचिन्वताम् ५५ नान्यदस्तिपरमित्रंयथापांडववृष्णयः ॥ सभवानीदृशमित्रमन्यतेचयथाभवान् ५६ भवंतश्चय  
थाऽस्माकंभवतांचतथावयम् ॥ सएवंसर्वधर्मज्ञमित्रधर्ममनुस्मरन् ५७ नियच्छमन्युंपांचाल्यात्प्रशाम्यशिनिपुंगव ॥ पार्षतस्यक्षमत्वंवैक्षमतांपार्षतश्चते ५८

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

वयंक्षमयितारश्चकिमन्यत्रशमाद्भवेत् ॥ प्रशाम्यमानेऽनेनेयेसहदेवेनमारिष ५९ पांचालराजस्यसुतःप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ मुंचमुंचशिनेःपौत्रंभीमयुद्धमदान्वि  
तम् ६० आसादयतुमामेषधराधरमिवानिलः ॥ यावदस्यशितैर्बाणैःसंरंभंविनयाम्यहम् ६१ युद्धश्रद्धांचकौंतेयजीवितं चास्यसंयुगे ॥ किंनुशक्यंमयाकर्तुं  
कार्यंयदिदमुद्यतम् ६२ सुमहत्पांडुपुत्राणामायांत्येतेहिकौरवाः ॥ अथवाफालगुनःसर्वान्वारयिष्यतिसंयुगे ६३ अहमप्यस्यमूर्धानंपातयिष्यामिसायकैः ॥  
मन्यतेच्छिन्नबाहुंमांभूरिश्रवसमाहवे ६४ उत्सृजेनमहंचैनमेषवामाहनिष्यति ॥ शृण्वन्पांचालवाक्यानि सात्यकिःसर्पवच्छृण्वन् ६५ भीमबाहुंतरेसकोविस्फु  
रत्यनिशंबली ॥ तौवृषाविवनर्दौबलिनीबाहुशालिनौ ६६ त्वरयावासुदेवश्चधर्मराजश्चमारिष ॥ यत्नेनमहतावीरौवारयामासतुस्ततः ६७ निवार्यपरमे  
ष्वासौकोपसंरक्तलोचनौ ॥ युयुत्सूनपरान्संख्येप्रतीयुःक्षत्रियर्षभाः ६८ ॥ इतिश्रीमहामहामारतेद्रोणपर्वणिनारायणास्त्रमोक्षपर्वणि दृष्टयुग्नसात्यकिक्रोधेअ  
ष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततःसकदनंचक्रेरिपूणांद्रोणनंदनः ॥ युगांतेसर्वभूतानांकालमृष्टइवांतकः १ ध्वजद्वमंश  
स्त्रशृंगहतनागमहाशिलम् ॥ अश्वकिंपुरुषाकीर्णशरासनलतावृतम् २ क्रव्यादपक्षिसंघुष्टंभूतयक्षगणाकुलम् ॥ निहत्यशात्रवानमल्लैःसोऽचिनोदेहपर्वतम् ३  
ततोवेगेनमहताविनद्यसनरर्षभः ॥ प्रतिज्ञांश्रावयामासपुनरेवतवात्मजम् ४ यस्माद्युध्यंतमाचार्यधर्मकंचुकमास्थितः ॥ मुंचशस्त्रमितिप्राहकुंतीपुत्रोयुधिष्ठि  
रः ५ तस्मात्संपश्यतस्तस्यद्रावयिष्यामिवाहिनीम् ॥ विद्राव्यसर्वान्हंताऽस्मिजालंपांचाल्यमेवतु ६ सर्वानेतान्हनिष्यामियदियोत्स्यंतिमारणे ॥ सत्वं  
तेप्रतिजानामिपरिवर्तयवाहिनीम् ७ तच्छ्रुत्वातवपुत्रस्तुवाहिनीपर्यवर्तयत् ॥ सिंहनादेनमहताव्यपोह्यसुमहद्रयम् ८ ततःसमागमोराजन्कुरुपांडवसेनयोः ॥  
पुनरेवाभवत्तीव्रःपूर्णसागरयोरिव ९ संरब्धाहिस्थिरीभूताद्रोणपुत्रेणकौरवाः ॥ उदग्राःपांडुपंचालाद्रोणस्यनिधनेनच १० तेषांपरमहृष्टानांजयमात्मनिप  
श्यताम् ॥ संरब्धानांमहावेगःप्रादुरासीद्विशांपते ११ यथाशिलोच्चयेऽशैलःसागरैःसागरोयथा ॥ प्रतिहन्येतरार्जेद्रतथाऽऽसन्कुरुपांडवाः १२ ततःशंखसह  
स्राणिभेरीणामयुतानिच ॥ अवादयंतसंहृष्टाःकुरुपांडवसैनिकाः १३ यथानिर्मध्यमानस्यसागरस्यतुनिःस्वनः ॥ अभवतवसैन्यस्यसुमहानहुतोपमः १४ प्रा  
दुश्चक्रेततोद्रौणिरखंनारायणंतदा ॥ अभिसंधायपांडुनांपंचालानांचवाहिनीम् १५ प्रादुरासंस्ततोवाणादीताग्राःखेसहस्रशः ॥ पांडवानक्षपयिष्यंतोदीप्ता  
स्याःपन्नगाइव १६ तेदिशःखंचसैन्यंचसमावृण्वन्महाहवे ॥ मुहूर्ताद्वास्करस्येवलोकेराजन्गभस्तयः १७ तथापरेद्योतमानाज्योतीषीवामलावरे ॥ प्रादुरास  
। म्महाराजकार्णायसमयागुडाः १८ चतुश्चक्राद्विचक्राश्चशतघ्नयोबहुलागदाः ॥ चक्राणिचक्षुरांतांनिमंडलानीवभासतः १९ २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।



२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अस्माभिरस्मदीयेर्विदुरादिभिर्निवार्यमाणेन निषेध्यमानेनापि तद्वनमनुगुप्तं प्रवेष्टुमेपिता

शस्त्राकृतिभिराकीर्णमतीवपुरुषपथम् ॥ दृष्ट्वाऽतस्त्रिभुविप्राः पांडुपंचालसंजयाः २० यथायथाह्युध्यंतपांडवानां महारथाः ॥ तथातथातदस्त्रं वैवर्धतज  
नाधिप २१ वध्यमानास्तदाऽस्त्रेण तेन नारायणेनैव ॥ दह्यमानाऽनलेनैव सर्वतोऽभ्यर्दितारणे २२ यथा हि शिशिरापाये दहेत्कक्षं दुताशनः ॥ तथातदस्त्रं पा  
ंडुना ददाह ध्वजिनीं प्रभो २३ आपूर्यमाणेनास्त्रेण सैन्ये स्त्रीयति च प्रभो ॥ जगाम परमं त्रासं धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः २४ द्रवमाणं तु तस्मै न्यंदद्वा विगतचेतनम् ॥ म  
ध्यस्थतां च पार्थस्य धर्मपुत्रोऽब्रवीदिदम् २५ दृष्टुमुपलायस्व सह पांचालसेनया ॥ सात्यके त्वंच गच्छ स्ववृष्ण्यं धकृतो महान् २६ वासुदेवोऽपि धर्मात्मा करि  
ष्यत्यात्मनः क्षमम् ॥ श्रेयो ह्युपदिशत्येव लोकस्य किमु तात्मनः २७ संग्रामस्तु न कर्तव्यः सर्वसैन्यान् ब्रवीमिवः ॥ अहं हि सहसो दयैः प्रवेक्ष्ये हव्यवाहनम् २८  
भीष्मद्रोणार्णवं तीर्त्वा संग्रामे भीरुदुस्तरे ॥ विमज्जिष्यामि सलिले स गणो द्रौणिगोष्पदे २९ कामः संपद्यतामस्य बीभत्सो राशुमां प्रति ॥ कल्याणवृत्तिराचार्यो म  
या युधिनिपातितः ३० येन बालः स सौमद्रो युद्धानां विशारदः ॥ समर्थैर्बहुभिः कूरैर्वा तितोनामिपालितः ३१ येन विब्रुवती प्रश्रंतथा कृष्णा स भांगता ॥ उ  
पेक्षिता स पुत्रेण दासभावं नियच्छती ३२ जिघांसुर्धातराष्ट्रश्च श्रान्तिष्वन्येषु फाल्गुनः ॥ कवचेन तथा गुप्तोरक्षार्थं सैधवस्य च ३३ येन ब्रह्मास्त्रविदुषा पंचालाः  
सत्यजिन्मुखाः ॥ कुर्वाणामज्जयेत्तन्समूला विनिपातिताः ३४ येन प्रव्राज्यमानाश्च राज्याद्वयमधर्मतः ॥ निवार्यमाणेनास्माभिरनुगंतुं तदेषिताः ३५ योऽ  
सावत्यंतमस्मासुकुर्वाणः सौहृदं परम् ॥ हतस्तदर्थं मरणं गमिष्यामि सर्वाधवः ३६ एवं ब्रुवति कौंतेये दाशार्हस्त्वारितस्ततः ॥ निवार्य सैन्यं बाहुभ्यामिदं वचनम्  
ब्रवीत् ३७ शीघ्रं न्यस्य तशस्त्राणि वाहेभ्यश्चावरोहत ॥ एष योगोऽत्र विहितः प्रतिषेधे महात्मना ३८ द्विपाश्वस्य दनेभ्यश्च क्षितिं सर्वेऽवरोहत ॥ एवमेतन्नवो  
हन्यादस्त्रं भूमौ निरायुवान् ३९ यथायथा हि युध्यंते यो धाह्यस्त्रमिदं प्रति ॥ तथातथा भवत्येते कौरवा बलवतराः ४० निक्षेप्यंति च शस्त्राणि वाहनेभ्यो वरुह्ये ॥  
तान्नैतदस्त्रं संग्रामे निहन्यति मानवान् ४१ यत्त्वे तत्प्रतियोत्स्यंति मनसाऽपीह केचन ॥ निहनिष्यति तान्सर्वान् रसातलगतानपि ४२ तेव चस्तस्य तच्छ्रुत्वा  
वासुदेवस्य भारत ॥ ईषुः सर्वे समुत्सृष्टुं मनोभिः करेण च ४३ तत उत्सृष्टुकामास्तान् स्त्राण्यालक्ष्य पांडवः ॥ भीमसेनोऽब्रवीद्राजन्निदं सहर्षं न्वचः ४४ न कथं  
चन शस्त्राणि मोक्तव्यानीह केनचित् ॥ अहमावारायिष्यामि द्रोणपुत्रास्त्रमाशुगैः ४५ गदयाप्यनया गुर्व्याहिमविग्रहयारणे ॥ कालवत्प्रहरिष्यामि द्रोणे रस्त्रं विशा  
तयन् ४६ नहि मे विक्रमे तुल्यः कश्चिदस्ति पुमानिह ॥ यथैव सवितुस्तुल्यं ज्योतिरन्यत्र विद्यते ४७

अनुमतानुप्रतिषिद्धा इत्यर्थः २५ सौहृदं कुर्वाणा इति शानुशयम् ३५ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां नवनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥

पश्यते मौहिमे बाहूनागराजकरोपमौ ॥ समर्थोऽपर्वतस्यापिशैशिरस्य निपातने ४८ नागायतसमप्राणो ह्यहमेको नरोऽपिह ॥ शक्रो यथाऽप्रतिद्वंद्वो दिवि देवेषु  
विश्रुतः ४९ अद्य पश्यत मेवीर्यं बाहोः पीनांसयोर्युधि ॥ ज्वलमानस्य दीप्तस्य द्रौणे रस्त्रस्य वारणे ५० यदि नारायणास्त्रस्य प्रतियोद्धानं विद्यते ॥ अद्यैतत्प्र  
तियोत्स्यामि पश्यत्सुकुरुपांडुषु ५१ अर्जुनार्जुनबीभत्सो न न्यस्यं गां डिवं त्वया ॥ शशांकस्येव ते पंको नैर्मल्यं पातयिष्यति ५२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ भीमना  
रायणास्त्रेण गोषु च ब्राह्मणेषु च ॥ एतेषु गां डिवं न्यस्य मे तद्विवृतमुत्तमम् ५३ एवमुक्तस्ततो भीमो द्रोणपुत्रमरिदमम् ॥ अभ्ययान् मे घोषेण रथेनादित्यवर्च  
सा ५४ स एनमिषु जालेन लघुत्वाच्छीघ्रविक्रमः ॥ निमेषमात्रेणासाद्य कुंतीपुत्रोऽभ्यवाकिरत् ५५ ततो द्रौणिः प्रहस्यैनं द्रवंतमभिभाष्य च ॥ अवाकिरत्प्रदी  
प्तगैः शरैस्ते रभिर्मन्त्रितैः ५६ पन्नगैरिव दीप्तास्यैर्वमद्विज्वलनरणे ॥ अवकीर्णोऽभवत्पार्थः स्फुल्लिगैरिव कांचनैः ५७ तस्य रूपमभूद्राजन्भीमसेनस्य संयुगे ॥  
खयो तैरावृतस्येव पर्वतस्य दिनक्षये ५८ तदस्त्रं द्रोणपुत्रस्य तस्मिन्प्रतिसमस्यति ॥ अवर्धत महाराज यथाग्नेरनिलोद्धतः ५९ विवर्धमानमालक्ष्य तदस्त्रं भी  
मविक्रमम् ॥ पांडुसैन्यमृते भीमं सुमहद्वयमाविशत् ६० ततः शस्त्राणिते सर्वे समुत्सृज्य महीतले ॥ अवरोहनरथेभ्यश्च हस्त्यश्वेभ्यश्च सर्वशः ६१ तेषु निक्षिप्त  
शस्त्रेषु वाहनेभ्यश्च युतेषु च ॥ तदस्त्रवीर्यं विपुलं भीममूर्धन्यथापतत् ६२ हाहा कृतानि भूतानि पांडवाश्च विशेषतः ॥ भीमसेनमपश्यंत ते जसा संवृतं तथा ६३  
॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि नारायणास्त्रमोक्षपर्वणि पांडवसैन्यास्त्रत्यागेन नवनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ भीमसेनं  
समाकीर्णं दृष्ट्वाऽस्त्रेण धनं जयः ॥ तेजसः प्रतिघातार्थं वारुणेन समावृणोत् १ नालक्ष्य तत्कश्चिद्धारुणास्त्रेण संवृतम् ॥ अर्जुनस्य लघुत्वाच्च संवृतत्वाच्च तेजसः २  
साश्वसूतरथो भीमो द्रोणपुत्रास्त्रसंवृतः ॥ अग्रावग्निरिव न्यस्तो ज्वालामाली सुदुर्दशः ३ यथारात्रिक्षये राजन् ज्योतीष्यस्तगिरिप्रति ॥ समापेतुस्तथा बाणाभी  
मसेनरथं प्रति ४ सहिभीमोरथश्चास्य हयाः सूतश्चमारिष ॥ संवृता द्रोणपुत्रेण पावकांतर्गताऽभवन् ५ यथाजग्ध्वा जगत्कृत्स्नं समये सचराचरम् ॥ गच्छेद्दन्दि  
र्विभोरास्यंतथास्त्रं भीममावृणोत् ६ सूर्यमग्निः प्रविष्टः स्याद्यथा चाग्निर्दिवाकरः ॥ तथाप्रविष्टं तेजो न प्राज्ञाय तपांडवम् ७ विकीर्णमस्त्रं तद्दृष्ट्वा तथा भीमरथं प्र  
ति ॥ उदीर्यमाणं द्रौणिं च निष्प्रतिद्वंद्वमाहवे ८ सर्वसैन्यं च पांडुनान्यस्तशस्त्रमचेतनम् ॥ युधिष्ठिरपुरोगांश्च विमुखास्तान् महारथान् ९ अर्जुनो वासुदेवश्च त्व  
रमाणौ महायुतौ ॥ अवलुत्य रथादीरौ भीममाद्रवतां ततः ११ ततस्तद्द्रोणपुत्रस्य तेजो बलसंभवम् ॥ विगाह्यतौ सुबलिनौ मायया विशतां तथा ११ न्यस्त  
शस्त्रौ ततस्तौ तु नादहत्सां खजोऽनलः ॥ वारुणास्त्रप्रयोगाच्च वीर्यवत्त्वाच्च कृष्णयोः १२ भीमसेनमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२



ततश्चरुषतुर्भीमसर्वशस्त्रायुधानिच ॥ नारायणास्त्रशान्त्यर्थं नरनारायणौबलात् १३ आकृष्यमाणः कौतेयो न दत्त्येवमहारवम् ॥ वर्धते चैव तद्गौरं द्रौणि रस्त्रं सुदुर्ज  
यम् १४ तमब्रवीद्वासुदेवः किमिदं पांडुर्नन्दन ॥ वार्यमाणोऽपि कौतेय युद्धात्प्रतिवर्तते १५ यदि युद्धेन जेयाः स्युरिमे कौरव नन्दनाः ॥ वयमप्यत्र युद्धे मत्तथाचे  
मेन रर्षभाः १६ रथेभ्यस्त्ववतीर्णाः स्म सर्व एव हितावकाः ॥ तस्मात्त्वमपि कौतेय रथान् तूर्णमपाक्रम १७ एवमुक्त्वा तु तं कृष्णो रथाहूमिमवर्तयत् ॥ निश्चसंतं यथा  
नामं क्रोधसंरक्तलोचनम् १८ यदाऽपकृष्टः सरथाभ्यासितश्चायुधं भुवि ॥ ततो नारायणास्त्रं तत्प्रशांतं शत्रुतापनम् १९ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिन् प्रशांतिविधि  
ना तेन ते जसिदुःसहे ॥ बभूवुर्विमलाः सर्वादिशः प्रदिश एव च २० प्रवबुधश्च शिवावाताः प्रशांता मृगपक्षिणः ॥ बाहनानि च हृष्टानि प्रशांतेऽस्त्रे सुदुर्जये २१ व्य  
पोढे च ततो घोरे तस्मिन् ते जसि भारत ॥ बभौ भीमो निशापाये धीमान् सूर्य इवोदितः २२ हतशेषं बलं तनुपाडवानामातिष्ठत ॥ अस्त्रव्युपरमादृष्टं तव पुत्रजिघांस  
या २३ व्यवस्थिते बले तस्मिन् त्रस्ये प्रतिहते तथा ॥ दुर्योधनो महाराज द्रोणपुत्रमथाब्रवीत् २४ अश्वत्थामन्पुनः शीघ्रमस्त्रमेतत्प्रयोजय ॥ अवस्थिता हि पंचा  
लाः पुनरेते जयैषिणः २५ अश्वत्थामा तथोक्तस्तु तव पुत्रेण मारिष ॥ सुदीनमभिनिःश्वस्य राजानमिदमब्रवीत् २६ नैतदावर्तते राजन्नस्त्रं दिनोपपद्यते ॥ आ  
वृत्तं हि निवर्तते प्रयोक्तारं न संशयः २७ एष चास्त्रप्रतीघातं वासुदेवः प्रयुक्तवान् ॥ अन्यथा विहितः संख्येव धः शत्रोर्जनाधिप २८ पराजयो वा मृत्युर्वा श्रेयान् मृत्युर्न  
निर्जयः ॥ विजिताश्चारयो ह्येतेश्चोत्सर्गान्मृतोपमाः २९ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ आचार्यपुत्रयद्येतद्विरस्त्रं न प्रयुज्यते ॥ अन्यैर्गुरुघ्रावधंतामस्त्रैरस्त्रविदां  
वर ३० त्वयि शस्त्राणि दिव्यानि व्यंबके चामितौ जसि ॥ इच्छतो न हिते मुच्येत्संक्रुद्धो हि पुरंदरः ३१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन् त्रस्ये प्रतिहते द्रोणे चोपधिनाहते ॥  
तथा दुर्योधनेनोक्तो द्रौणिः किमकरोत् पुनः ३२ दृष्ट्वा पार्थाश्च संग्रामे युद्धाय समुपस्थितान् ॥ नारायणास्त्रनिर्मुक्तांश्चरतः पृतनामुखे ३३ ॥ संजय उवाच ॥ जान  
प्तिपुः सनिधनं सिंहलांगुलकेतनः ॥ सक्रोधो भयमुत्सृज्य सोऽभिदुद्राव पार्षतम् ३४ अभिद्रुत्य च विंशत्यास्तु द्रकाणां नरर्षभ ॥ पंचमिश्वातिवेगेन विव्याध पुरुषर्ष  
भः ३५ धृष्टद्युम्नस्ततो राजन्ज्वलंतमिव पावकम् ॥ द्रोणपुत्रं त्रिषष्ट्या तुराजन्वि व्याध पात्रिणाम् ३६ सारथिचास्य विंशत्यास्वर्णपुच्छैः शिलाक्षितैः ॥ हयांश्च  
चतुरोऽविध्यच्चतुर्भिर्निशितैः शरैः ३७ विद्धा विद्धान् दद्रौणिं कं पयस्त्रिवमेदिनीम् ॥ आददे सर्वलोकस्य प्राणानिवमहारणे ३८ पार्षतस्तु बलीराजन्कृतास्त्रः कृ  
तनिश्चयः ॥ द्रौणिमेवाभिदुद्राव मृत्युं कृत्वानिवर्तनम् ३९ ततो बाणमयं वर्षं द्रोणपुत्रस्य मूर्धनि ॥ अवासृज दमेयात्मा पांचाल्योरथिनां वरः ४० तं द्रौणिः  
समरे क्रुद्धं छादयामास पात्रिभिः ॥ विव्याध चैनं दशभिः पितुर्वधमनुस्मरन् ४१

द्राभ्यां च सुविसृष्टाभ्यां तुराभ्यां ध्वजकार्मुके ॥ छित्त्वा पांचालराजस्य द्रौणि रन्ध्रैः समादयत् ४२ व्यश्वसूतरथं चैनं द्रौणिश्चक्रे महाहवे ॥ तस्य चानुचरान्सर्वान्  
क्रुद्धः प्राद्रावयच्छरैः ४३ ततः प्रदुद्रवे सैन्यं पंचालानां विशापते ॥ संभ्रांतं रूपमातं च न परस्परमैक्षत ४४ दृष्ट्वा तु विमुखान् योधान् धृष्टद्युम्नं च पीडितम् ॥ शैने  
योऽचोदयत् तूर्णं रथं द्रौणि रथं प्रति ४५ अष्टभिर्निशितैर्बाणैरश्वत्थामानमादयत् ॥ विंशत्या पुनराहत्य नाना रूपैर्मर्षणः ४६ विव्याध च तथा सूरतं चतुर्भिश्चतुरो  
हयान् ॥ धनुर्ध्वजं च संयत्तश्चिच्छेद कृतहस्तवत् ४७ ससाश्वं व्यधमच्चापि रथं हेमपरिष्कृतम् ॥ हृदिविव्याध समरे त्रिंशतासायकैर्भृशम् ४८ एवं सपीडितो रा  
जन् अश्वत्थामा महाबलः ॥ शरजालैः परिवृतः कर्तव्यं नान्वपद्यत ४९ एवं गते गुरोः पुत्रे तव पुत्रो महारथः ॥ कृपकर्णादिभिः सार्धं शरैः सात्वतमावृणोत् ५० दुर्यो  
धनस्तु विंशत्या कृपः शरद्वत्स्त्रिभिः ॥ कृतवर्माऽथ दशभिः कर्णः पंचाशतां शरैः ५१ दुःशासनः शतेनैव वृषसेनश्च सप्तभिः ॥ सात्यकिं विव्यधुस्तूर्णं समं तात्रिंश  
तैः शरैः ५२ ततः ससात्यकीराजन्सर्वानेवमहारथान् ॥ विरथान् विमुखांश्चैव क्षणेनैवाकरोत् नृप ५३ अश्वत्थामा तु संप्राप्य चेतनां भरतर्षभ ॥ चिंतयामास दुःखा  
तानिः श्वसंश्च पुनः पुनः ५४ अथो रथांतरं द्रौणिः समारुह्य परंतपः ॥ सात्यकिं वारयामासकिरन् शरशतान् बहून् ५५ तमापतंतं संप्रेक्ष्य भारद्वाज सुतरं ॥ वि  
रथं विमुखं चैव पुनश्चक्रे महारथः ५६ ततस्ते पांडवाराजन् दृष्ट्वा सात्यकिं विक्रमम् ॥ शंखशब्दान्भृशं चक्रुः सिंहनादांश्च नेदिरे ५७ एवं तं विरथं कृत्वा सात्यकिः स  
त्यविक्रमः ॥ जघान वृषसेनस्य त्रिसाहस्रान्महारथान् ५८ अयुतं दंतिनां सार्धं कृपस्य निजघान सः ॥ पंचायुतानि चाश्वानां शकुनेर्निजघान ह ५९ ततो द्रौ  
णिर्महाराज रथमारुह्य वीर्यवान् ॥ सात्यकिं प्रति संक्रुद्धः प्रययौ तद्वधेऽप्यया ६० पुनस्तमागतं दृष्ट्वा शैने योनिशितैः शरैः ॥ अदारयत् कूरतरैः पुनः पुनरिदम् ६१  
सोऽतिविद्धो महेष्वासो नानालिगैर्मर्षणः ॥ युयुधानेनैव द्रौणिः प्रहसन्वाक्यमब्रवीत् ६२ शैनेयाभ्युपपतिते जानाम्याचार्यधातिनि ॥ न चैनं त्रास्यासिमयाग्र  
स्तमात्मानमेव च ६३ शपेऽऽत्मनाऽहं शैनेयसत्येन तपसा तथा ॥ अहत्वा सर्वं पंचालान्यदिशांतिमहं लभे ६४ यद्वलं पांडवेयानां वृष्णो नामपि यद्वलम् ॥ क्रियतां  
सर्वमेवेह निहानिष्यामि सोमकान् ६५ एवमुक्त्वा कर्कशम्याभं सुतीक्ष्णं तं शरोत्तमम् ॥ व्यसृजत्सात्वते द्रौणिर्वज्रं वृत्रेयथा हरिः ६६ सतं निर्मिच्यते नास्तः सायकः  
सशरावरम् ॥ विवेश वसुधां भित्वा श्वसन्बलमिवोरगः ६७ सभिन्नकवचः शूरस्तोत्रादित इवादिपः ॥ विमुच्य स शरं चापं भूरिव्रणपरिस्त्रवः ६८ सीदन् रुधिरासि  
क्तश्चरथोपस्थ उपविशत् ॥ सूतेनापहतस्तूर्णं द्रोणपुत्राद्रथांतरम् ६९ अथान्येन सुपुंखेन शरेणानतपर्वणा ॥ आजघान भुवोर्मध्ये धृष्टद्युम्नं परंतपः ७०  
सपूर्वमतिविद्धश्च भृशं पश्चाच्च पीडितः ॥ ससादाथ च पांचाल्यो व्यपाश्रयत च ध्वजम् ७१



७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००  
 तं नागमिव सिंहेन दृष्ट्वा राजशरादितम् ॥ जवेनाभ्यद्रवञ्जुराः पंचपांडवसोरथाः ७२ किरीटीभीमसेनश्च वृद्धक्षत्रश्च पौरवः ॥ युवराजश्च चेदीनामालवश्च सुदर्शनः ७३ एते हाहाकृताः सर्वे प्रहृष्टाः शरासनाः ॥ वीरंद्रौणा यनिवीराः सर्वतः पर्यवारयन् ७४ तेर्विशतिपदेयतागुरुपुत्रममर्षणम् ॥ पंचभिः पंचभिर्वाणैरभ्यघ्नन् सर्वतः समम् ७५ आशीविषाभैर्विशत्यापंचभिस्तु शितैः शरैः ॥ चिच्छेदयुगपद् द्रौणिः पंचविंशतिसायकम् ७६ सप्तभिस्तु शितैर्वाणैः पौरवंद्रौणिरादयत् ॥ मालवंत्रिभिरेकेन पार्थषड्विंशकोदरम् ७७ ततस्ते विव्यधुः सर्वे द्रौणिराजन्महारथाः ॥ युगपच्च पृथक् क्रैवरुक्मपुंखैः शिलाशितैः ७८ युवराजश्च विशत्याद्रौणिं विव्याध पत्रिभिः ॥ पार्थश्च पुनरष्टाभिस्तथा सर्वे त्रिभिस्त्रिभिः ७९ ततोऽर्जुनं षड्विंशतजघान द्रौणा यनिर्दशभिर्वासुदेवम् ॥ भीमं दशार्धयुवराजं चतुर्भिर्द्वाभ्यां द्वाभ्यां मालवं पौरवं च ८० सुतं विद्धा भीमसेनस्य षड्विंशद्वाभ्यां विद्धा कर्मुकं च ध्वजं च ॥ पुनः पार्थं शरवर्षेण विद्धा द्रौणिर्घोरं सिंहनादननाद ८१ तस्यास्य तस्तां त्रिंशितान् पीतधारान् द्रौणेः शरान् पृष्ठतश्चाग्रतश्च ॥ धराविधयोः प्रदिशो दिशश्च च्छन्ना बाणैरभवन् घोररूपैः ८२ आसन्नस्य स्वरथं तीव्रतेजाः सुदर्शनस्येंद्रकेतुप्रकाशौ ॥ भुजौ शिरश्चेंद्रसमानवीर्यस्त्रिभिः शरैर्युगपत्संचकृत् ८३ स पौरवं रथशक्त्या निहत्य च्छित्त्वा रथं तिलशश्चास्य बाणैः ॥ छित्त्वा च बाहुवरचंदनाक्तौ मल्लेन कायाच्छिर उच्चकृत् ८४ युवानमिदीवरदामवर्णचेदि प्रभुं युवराजं प्रसह्य ॥ बाणैस्त्वेरावान् प्रज्वलिताग्नि कल्पैर्विद्धा प्रादान् मृत्यवे साश्वसूतम् ८५ मालवं पौरवं चैव युवराजं च चेदि पम् ॥ दृष्ट्वा समक्षं निहतं द्रौणपुत्रेण पांडवः ८६ भीमसेनो महाबाहुः क्रोधमाहारयत् परम् ॥ ततः शरशतैस्तीक्ष्णैः संकुद्वाशीविषोपमैः ८७ छादयामास समरे द्रौणपुत्रं परंतपः ॥ ततो द्रौणिर्महातेजाः शरवर्षे निहत्य तम् ८८ विव्याध निशितैर्वाणैर्भीमसेनममर्षणः ॥ ततो भीमो महाबाहुर्द्रौण्युधि महाबलः ८९ क्षुरप्रेण धनुश्छित्त्वा द्रौणिं विव्याध पत्रिणा ॥ तदपास्य धनुश्छिन्नं द्रौणपुत्रो महामनाः ९० अन्यत्कार्मुकमादाय भीमं विव्याध पत्रिभिः ॥ तौ द्रौणिभीमौ समरे पराक्रांतौ महाबलौ ९१ अवर्षतां शरवर्षे वृष्टिमंता विवांबुदौ ॥ भीमनामांकिता बाणाः स्वर्णपुंखाः शिलाशिताः ९२ द्रौणिं संछादयामासुर्धनौ चाहवभास्करम् ॥ तथैव द्रौणिनिर्मुक्तैर्भीमः सन्नतपर्वभिः ९३ अवाकीर्य तस्य क्षिप्रं शरैः शतसहस्रशः ॥ सच्छाद्य मानः समरे द्रौणि नारणशालिना ९४ न विव्यथे महाराजस्तदुत्तमिवाभवत् ॥ ततो भीमो महाबाहुः कार्त्तस्वरविभूषितान् ९५ नाराचान् दशसंप्रैषीद्य मदंडनिभां छितान् ॥ तेजश्रुदेशमासाद्य द्रौणपुत्रस्य मारिष ९६ निर्भिद्य विविशुस्तूर्णवल्मीकमिव पन्नगाः ॥ सोऽतिविद्धो भृशं द्रौणिः पांडवेन महात्मना ९७ ध्वजयष्टिं समासाद्य न्यमीलयतलोचने ॥ समुहूर्ता पुनः संज्ञालब्ध्वा द्रौणिर्नराधिप ९८ क्रोधं परममातस्थौ समरे रुधिरोक्षितः ॥ दृढं सोऽभिहतस्तेन पांडवेन महात्मना ९९ वेगचक्रे महाबाहुर्भीमसेन रथं प्रति ॥ तत आकर्णं पूर्णानां शराणां तिग्मतेजसाम् १००

१०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०

शतमाशीविषाभानां प्रेषयामास भारत ॥ भीमोऽपि समरश्लाघीतस्य वीर्यमर्चितयत् १०१ तूर्णं प्रासृजदुग्धाणि शरवर्षाणि पांडवः ॥ ततो द्रौणिर्महाराजश्छित्त्वाऽस्य विशिखैर्धनुः २ आजघानोरसिकुद्धः पांडवं निशितैः शरैः ॥ ततोऽन्यद्वनुरादाय भीमसेनो ह्यमर्षणः ३ विव्याध निशितैर्वाणैर्द्रौणिं पंचभिराहवे ॥ जीमुता विवध मींते तौ शरौघप्रवर्णिनौ ४ अन्योन्यक्रोधताम्राक्षौ छादयामास तुर्युधि ॥ तलशब्दैस्ततो घोरे स्त्रासयंतौ परस्परम् ५ अयुध्येतां सुसंरब्धौ कृतप्रतिकृतैः पिणौ ॥ ततो विस्फार्य सुमहत्त्वापं रुक्मविभूषितम् ६ भीमं प्रैक्षत स द्रौणिः शरानस्यंतमंतिकात् ॥ शरवर्षेऽर्धयुगतो दीप्ता चिरिवभास्करः ७ आददानस्य विशिखान्संदधानस्य चाशुगान् ॥ विकर्षतो मुंचतश्च नांतरं दृष्टुर्जनाः ८ अलातचक्रप्रतिमं तस्य मंडलमायुधम् ॥ द्रौणे रासीन् महाराज बाणान्विसृजतस्तदा ९ धनुश्च्युताः शरास्तस्य शतशोऽथ सहस्रशः ॥ आकाशे प्रत्यदृश्यं तशलमानां मिवायतीः ११० ते तु द्रौणि विनिर्मुक्ताः शराहेमविभूषिताः ॥ अजस्रमन्वकीर्यंत घोराभीम रथं प्रति ११ तत्राहुतमपश्याम भीमसेनस्य विक्रमम् ॥ बलं वीर्यं प्रभावं च व्यवसायं च भारत १२ तां समेधादिवोद्भूतां बाणवृष्टिं समंततः ॥ जलवृष्टिं महाघोरां तपांत इव चितयन् १३ द्रौणपुत्रवधप्रेप्सुर्भीमो भीमपराक्रमः ॥ अमुंचच्छरवर्षाणि प्रावृषीव बलाहकः १४ तद्रुक्मपृष्ठं भीमस्य धनुर्वोरं महारणे ॥ विव्यमानां विवभौ शक्रचापमिवापरम् १५ तस्माच्छराः प्राबुरासं छतशोऽथ सहस्रशः ॥ संछादयंतः समरे द्रौणिमाहवशो भिनम् १६ तयोर्विसृजतोरेंव शरजालानि मारिष ॥ वायुरप्यंतराराजनाशक्रोत्पतिसर्पितुम् १७ तथा द्रौणिर्महाराज शरान् हेमविभूषितान् ॥ तैलघौतान् प्रसन्नाग्रान् प्राहिणोद्धकांशया १८ तानंत रिक्षे विशिखैस्त्रिधैकैकमशायत् ॥ विशेषयन् द्रौणसुतं तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् १९ पुनश्च शरवर्षाणि घोराण्युग्धाणि पांडवः ॥ व्यसृजद्वलवान् कुद्भो द्रौणपुत्रवधेऽस्य १२० ततोऽस्त्रमायया तूर्णं शरवृष्टिं निवार्यताम् ॥ धनुश्चिच्छेद भीमस्य द्रौणपुत्रो महास्त्रवित् २१ शरैश्चैनं सुबहुभिः कुद्धः संख्येपराभिनत् ॥ सच्छिन्नधन्वा बलवान् रथशक्तिं सुदारुणाम् २२ वेगेनाविध्यचिक्षेप द्रौणपुत्र रथं प्रति ॥ तामापतंतीं सहसामहोल्काभां शितैः शरैः २३ चिच्छेद समरे द्रौणिर्दर्शयन् पाणि लाघवम् ॥ एतस्मिन्नंतरे भीमो दृढमादाय कार्मुकम् २४ द्रौणिं विव्याध विशिखैः स्मयमानो वृकोदरः ॥ ततो द्रौणिर्महाराज भीमसेनस्य सारथिम् २५ ललाटे दारया मासशरेणानतपर्वणा ॥ सोऽतिविद्धो बलवता द्रौणपुत्रेण सारथिः २६ व्यामोहमगमद्वाज नरश्मो नुष्मज्यवाजिनः ॥ ततोश्वाः प्राद्वंस्तूर्णमोहिते रथसारथौ २७ भीमसेनस्य राजेंद्रपश्यतां सर्वधन्विनाम् ॥ तं दृष्ट्वा प्रभुतैरश्वैरपकृष्टं रणाजिरात् २८ दध्मौ प्रमुदितः शंखं ब्रूतं तमपराजितः ॥ ततः सर्वे च पंचालाभीमसेनश्च पांडवः २९ पृष्ठयुग्म रथं त्यक्त्वा भीताः संप्राद्वन्दिशः ॥ तान् प्रमग्रांस्ततो द्रौणिः पृष्ठतो विकिरन् शरान् १३०



१३१ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ॐ ॥ यथाशिवमयो विष्णुरेवं विष्णुमयं जगदिति स्मृतौ दार्ढ्यातिक्रमगतो विष्णुमयत्वं पूर्वयोः परं णोर्विष्णोर्विश्वरूपप्रकाशमेव व्याख्यातं । अथ दृष्टांतीकृतं विष्णोः शिवमयत्वं व्याचिख्यासुः शतरुद्रियमाभरते । तदुपोद्धातत्वेनाश्वत्थामास्त्राभिभवतावदर्शयति तत्प्रभग्रं बलं दृष्टव्यादिना १ ततस्तेतव २ सोमकाव अभ्यवर्तत वेगेन कालयन्पांडुवाहिनीम् ॥ तेवध्यमानाः समरे द्रोणपुत्रेण पार्थिवाः ॥ द्रोणपुत्रमया द्राजन्दिशः सर्वाश्च भेजिरे १३१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि नारायणास्त्रमोक्षपर्वण्यश्वत्थामपराक्रमे द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ॐ ॥ संजय उवाच ॥ तत्प्रभग्रं बलं दृष्ट्वा कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ न्यवारय दमेयात्मा द्रोणपुत्रजयेप्सया १ ततस्ते सैनिकाराजत्रैव तत्रावतस्थिरे ॥ संस्थाप्यमानायत्नेन गोविंदेनार्जुनेन च २ एक एव च बीभत्सुः सोमकावयवैः सह ॥ मत्स्यैरन्यैश्च संघाय कौरवान्संन्यवर्तत ३ ततोद्भूतमतिक्रम्य सिंहलांगूलकेतनम् ॥ सव्यसाचीमहेष्वासमश्वत्थामानमब्रवीत् ४ याशक्तिर्यच्च विज्ञानं यद्दीर्यं यच्च पौरुषम् ॥ धार्तराष्ट्रेषु याप्रीतिर्द्वेषोऽस्मासु च यच्च ते ५ यच्च भूयोऽस्ति ते जस्ते तत्सर्वमपि दर्शय ॥ स एव द्रोणहंता तेदर्पं छेत्स्यति पार्वतः ६ कालानल समप्रख्यं द्विषतामंतकोपमम् ॥ समासादय पांचाल्यं मांचापि सह केशवम् ॥ दर्पनाशयिताऽस्म्यद्यतवो द्यूतस्य संयुगे ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ आचार्यपुत्रो मा नाहो बलवांश्चापि संजय ॥ प्रीतिर्धनं जयेचास्य प्रियश्चापि महात्मनः ८ नभूतपूर्वो बीभत्सो वाक्यं परुषमादृशम् ॥ अथ कस्मात्सकौंतेयः सखायं रूक्षमुक्तवान् ९ ॥ संजय उवाच ॥ युवराजे ह ते चैव वृद्धक्षत्रे च पौरवे ॥ इष्वस्त्रविधिसंपन्ने मालवे च सुदर्शने १० धृष्टद्युम्ने सात्यकौचभीमे चापि पराजिते ॥ युधिष्ठिरस्यैवाक्यैर्मर्मण्यपि च वदिते ११ अंतर्भेदे च संजाते दुःखं संस्मृत्य च प्रभो ॥ अभूतपूर्वो बीभत्सो दुःखान् मन्युरजायत १२ तस्मादनर्हमश्लीलमप्रियं द्रौणिमुक्तवान् ॥ मान्यमाचार्यतनयं रूक्षं कापुरुषं यथा १३ एवमुक्तः श्वसनक्रोधान्महेष्वासतमो नृप ॥ पार्थेन परुषं वाक्यं सर्वमर्मभिदागिरा १४ द्रौणिश्रुकोपपार्थाय कृष्णाय च विशेषतः ॥ स तु यत्तोरथे स्थित्वा वार्युपस्पृश्य वीर्यवान् १५ देवैरपि सुदुर्धर्मस्त्रमाग्नेयमाददे ॥ दृश्यादृश्या नरि गणानुद्दिश्याचार्यनंदनः १६ सोऽभिमन्युशरं दीप्तं विधूममिव पावकम् ॥ सर्वतः क्रोधमाविश्य चिक्षेप परवीरहा १७ ततस्तु मुलमाकाशे शरवर्षमजायत ॥ पावकार्चिः परोतंतत्पार्थमेवाभिपुष्टुवे १८ उल्काश्च गगनात्पेतुर्दिशश्च न च काशिरे ॥ तमश्च सहस्रारौ द्रुचमू मवततारताम् १९ रक्षांसि च पिशाचाश्च विनेदुरतिसंगताः ॥ ववुश्चाशिशिरावाताः मूर्या नैव तताप च २० वायसाश्चापि चाक्रंदन्दिक्षु सर्वासु भैरवं ॥ रुधिरं चापि वर्षतो विनेदुस्तोयदादिवि २१ पक्षिणः पशवो गावो विनेदुश्चापि सुवताः ॥ परमं प्रयत्नात्मानो न शांतिमुपलेभिरे २२ भ्रांत सर्वमहाभूतमावर्तितदिवाकरं ॥ त्रैलोक्यमभिसंतप्तं ज्वराविष्टमिवाभवत् २३ अस्त्रतेजोभिसंतप्तानागामू मिशयास्तथा ॥ निःश्वसंतः समुत्पेतुस्तेजोघोरं मुमुक्षवः २४ यवैः सोमकानां वयवरूपैर्मांडलिकैः २५ उद्धृतस्य उच्छास्त्रवर्तिनः २६ युवराजे चेदिपतौ २७ अंतर्भेदे हृदयवैक्लवे दुःखं पुत्रवधादिजम् २८ अश्लीलं जुगुप्सितं अभियं परुषम् २९ १३४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ प्रयत्नात्मानो यो यो निनोऽपि समाधिष्युता बभूवुरित्यर्थः २२ आवर्तितदिवाकरं विश्वं सर्वं भ्रमतीति व्यसंन्यतेत्यर्थः २३ २४

२५ । २६ । २७ । २८ त्रेमुःशब्दचक्रः यथावनेहिसंबंधः २९ । ३० । ३१ युगादिप्रलये संवर्तकःसंहारकः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ तमोनुदौचंद्रसूर्यौ ३० । ३१ । ३२ जलजानिचसत्वानिदह्यमानानिभारत ॥ नशातिमुपजग्मुर्हितप्यमानैर्जलाशयैः २५ दिग्म्यःप्रदिग्म्यःखाद्रूमेःसर्वतःशरदृष्टयः ॥ उच्चावचानिपेतुर्वैगरुडा निलरंहसः २६ तैःशरैर्द्रोणपुत्रस्यवज्रवेगैःसमाहताः ॥ प्रदग्धारिपवःपेतुरग्निदग्धाइवडुमाः २७ दह्यमानामहानागाःपेतुरुर्व्यासमंततः ॥ नदंतोमैरवान्ना दानजलदोपमनिःस्वनान् २८ अपरेप्रवृत्तानागाभयत्रस्ताविशपते ॥ त्रेमुर्दिशोयथापूर्ववनेदावाग्निसंवृताः २९ इमाणांशेखराणोवदावदग्धानिमारिष ॥ अश्वदृष्टान्यदृश्यंतरथदृष्टानिभारत ३० अपतंतरथौघाश्चतत्रतत्रसहस्रशः ॥ तत्सैन्यंभयसंविग्रददाहयुधिभारत ३१ युगांतेसर्वभूतानिसंवर्तकइवानलः ॥ दृष्टातुपांडर्वोसेनांदह्यमानांमहाहवे ३२ प्रहृष्टास्तावकाराजन्सिंहनादान्विनेदिरे ॥ ततस्तूर्यसहस्राणिनानालिंगानिभारत ३३ तूर्णमाजगिरेहृष्टास्तावका जितकाशिनः ॥ कृत्स्नाह्यक्षौहिणीराजन्सव्यसाचीचपांडवः ३४ तमसासंवृतेलोकेनादृश्यंतमहाहवे ॥ नैवनस्तादृशंराजन्दृष्टपूर्वनचश्रुतम् ३५ यादृशंद्रो णपुत्रेणसृष्टमस्त्रममर्षिणा ॥ अर्जुनस्तुमहाराजब्राह्ममस्त्रमुदैरयत् ३६ सर्वास्त्रप्रतिघातार्थंविहितंपद्मयोनिना ॥ ततोमुहूर्तादिवततमोव्युपशशामह ३७ प्रववौचानिलःशीतोदिशश्चविमलाबभुः ॥ तत्राहुतमपश्यामकृत्स्नामक्षौहिणींहताम् ३८ अनभिज्ञेयरूपांचप्रदग्धामस्त्रतेजसा ॥ ततोवीरौमहेष्वासौविमुक्तौ केशवार्जुनौ ३९ सहितौप्रत्यदृश्येतानभसीवतमोनुदौ ॥ ततोगांडोवधन्वाचकेशवश्चाक्षताडुमौ ४० सपताकध्वजहयःसानुकर्षवरायुधः ॥ प्रवभौसरथोयु क्तस्तावकानांभयंकरः ४१ ततःकिलकिलाशब्दःशंखभेरीस्वनैःसह ॥ पांडवानांप्रहृष्टानांक्षणेनसमजायत ४२ हतावितितयोरासीत्सेनयोरुभयोर्मतिः ॥ तरसाऽभ्यागतौदृष्ट्वासहितौकेशवार्जुनौ ४३ तावक्षतौप्रमुदितौदध्मतुर्वारिजोत्तमौ ॥ दृष्ट्वाप्रमुदितान्पार्थस्त्वदीयाव्याथिताभृशम् ४४ विमुक्तौचमहात्मानौ दृष्ट्वादौणिःसुदुःखितः ॥ मुहूर्तंचितयामासकिंत्वेतदितिमारिष ४५ चिंतयित्वातुराजेंद्रध्यानशोकपरायणः ॥ निःश्वसन्दीर्घमुष्णंचविमनाश्चाभवत्ततः ४६ ततोद्रौणिर्धनुस्त्यक्त्वारथात्प्रस्कंद्यवेगितः ॥ धिग्धक्सर्वमिदंमिथ्येत्युक्त्वासंप्राद्वद्व्रणात् ४७ ततःस्निग्धांबुदाभासंवेदावासमकल्मषम् ॥ वेदव्यासंसरस्व त्यावासंव्यासंददर्शह ४८ तंद्रौणिर्ग्रतोदृष्ट्वास्थितंकुरुकुलोद्वहम् ॥ सन्नकंठोऽब्रवीद्वाक्यमभिवाद्यसुदीनवत् ४९ भोभोमायायदृच्छावानविभ्रंभकिमिदंभवेत् ॥ अस्त्वदिदंकथंमिथ्याममकश्चव्यतिक्रमः ५० अधरोत्तरमेतद्दालोकानांवापराभवः ॥ यदिमौजीवतःकृष्णौकालोहिदुरतिक्रमः ५१ नासुरानचगंधर्वांनपिशा चानराक्षसाः ॥ नसर्पायक्षपतगानमनुष्याःकथंचन ५२ उत्सहंतेऽन्यथाकर्तुमेतदस्त्रंभयोरितम् ॥ तदिदंकेवलंहत्वाशांतमक्षौहिणींज्वलत् ५३

तयोर्विषये ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ वेदानाव्यासंशाखाप्रशाखाभेदेनविभाजकं सरस्वत्याअंगोपवेदस्मृत्यादिरूपायाभावासं व्यासभित्तिपाठविस्तारम् ४८ कुरवोष्टतराष्ट्राद्यास्तेषां कुलोद्भवम् ४९ मायानष्टयोरप्यनष्टत्वेनदर्शनं यदृच्छाअस्त्रशक्तेरनियमः ५० अधरोत्तरंविपरीतम् ५१ । ५२ । ५३



५४ । ५५ । ५६ । ५७ शिशिरंगिरिहिमाचलम् ५८ । ५९ । ६० ब्रह्मभूतो ब्रह्मवदन्त्यन्तर्निर्लेपः ईश्वरं भिमिच्छन् योनिमुपादानं पतिपालयितारम् ५९ । ६१ ईशानानां ब्रह्मादीनामपि वृषभं श्रेष्ठं कप  
विभज्यतां जूट्यन्तं चेकितानं चेतयन्तं पराप्रकृष्टा योनिमधिष्ठानं तिष्ठतः स्यादवरस्य गच्छतो जंगमस्य ६१ । ६२ ईशानं दुर्निर्घेयं दुर्दृशं विकृपाक्षं तिग्ममन्युं तीव्रकोपं दुष्टेषु । प्रचेतसमुदाराचितं साधुषु ६२

सर्वधातिमयामुक्तमस्त्रं परमदारुणम् ॥ केनेमौमर्त्यधर्माणौ नावधीत्केशवार्जुनौ ५४ एतत्प्रब्रूहि भगवन्मया पृष्टो यथा तथम् ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन सर्वमेतन्म  
हामुने ५५ ॥ व्यास उवाच ॥ महातमे वमर्थं मायं त्वं पृच्छसि विस्मयात् ॥ तं प्रवक्ष्यामि ते सर्वं समाधाय मनःशृणु ५६ योऽसौ नारायणो नाम पूर्वेषामपि पूर्वजः ॥  
अजायत च कार्यार्थं पुत्रो धर्मस्य विश्वकृत् ५७ स तपस्तीव्रमातस्थे शिशिरंगिरिमास्थितः ॥ ऊर्ध्वबाहुर्महातेजा ज्वलनादित्यसन्निभः ५८ षष्ठिवर्षसहस्राणि ता  
वन्त्येव शतानि च ॥ अशोषयत्तदाऽऽत्मानं वायुभक्षोऽबुजक्षणः ५९ अथापरंतपस्तस्माद्विस्तृतोऽन्यत्पुनर्महत् ॥ यावापृथिव्योर्विवरं तेजसा समपुरयत् ६०  
स तेन तपसा तात ब्रह्मभूतो यदाऽभवत् ॥ ततो विश्वेश्वरं यो निविश्वस्य जगतः पतिम् ६१ ददर्श भृशदुर्धर्षं सर्वदेवैरभिष्टुतम् ॥ अणीयां समणुभ्यश्च बृहद्भ्यश्च बृहत्त  
मम् ६२ रुद्रमीशानं वृषभं हरं शंभुकपर्दिनम् ॥ चेकितानं परां यो निरितिष्ठतो गच्छतश्च ह ६३ दुर्वारं दुर्दृशं तिग्ममन्युं महात्मानं सर्वहरं प्रचेतसम् ॥ दिव्यं चा  
पमिषु धीचा ददानां हिरेण्यवर्माणमनंतवीर्यम् ६४ पिनाकिनं वाज्रिणं दीप्तशूलं परश्वधिनं गदिनं चायतासिम् ॥ शुभ्रं जटिलं मुसालिनं चंद्रमौलिं व्याघ्राजिनं परिधिं  
दंडपाणिम् ६५ शुभांगदं नागयज्ञोपवीतं विश्वैर्गणैः शोभितं भूतसंघैः ॥ एकीभूतं तपसा सन्निधानं वयोतिगैः सुष्टुतमिष्टवाग्भिः ६६ जलं दिशं स्वं क्षितिं चंद्रसूर्यौ  
तथा वाय्वग्नीप्रमिमाणं जगच्च ॥ नालं द्रष्टुं यं जनाभिन्नवृत्ता ब्रह्मादिष्वप्रमृत्तस्य योनिम् ६७ यं पश्यंति ब्राह्मणाः साधुवृत्ताः क्षीणे पापे मनसा वीतशोकाः ॥ तं निष्प  
तंतं तपसा धर्ममोडयन्तं द्रुतया वै विश्वरूपं ददर्श ॥ दृष्ट्वा चैनं वाङ्मनो बुद्धिदेहैः सहृष्टात्मा मुमुदेवासुदेवः ६८ अक्षमालापरिक्षिप्तं ज्योतिषां परमं निधिम् ॥ ततो  
नारायणो दृष्ट्वा वंदे विश्वसंभवम् ६९ वरदं पृथुचा वीर्यया पार्वत्या सहितं प्रभुम् ॥ क्रीडमानं महात्मानं भूतसंघं गैर्वृतम् ७० अजमीशानमव्यक्तं कारणात्मानमच्यु  
तम् ॥ अभिवाद्याथ रुद्राय सद्योऽधकनिपातिने ॥ पद्माक्षस्तं विरूपाक्षमभितुष्टावभक्तिमान् ७१ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ त्वत्संभूता भूतकृतो वरेण्यमोता  
रोऽस्य भुवनस्यादिदेव ॥ आविश्ये मां धरणीयेऽभ्यरक्षन् पुरापुराणी तव देव सृष्टिम् ७२ सुरासुराक्षरक्षः पिशाचाक्षरान्सुपर्णानथ गंधर्वयक्षान् ॥ पृथग्विधा  
भूतसंघांश्च विश्वांस्त्वत्संभूतान् विद्वत्सर्वांस्तथैव ॥ ऐंद्र्याम्यं वारुणं वैतपाल्यं पैत्रं त्वाष्ट्रं कर्मसौम्यं चतुम्यम् ७३

परश्वधिनं परश्वधवंतम् ५५ वयोतिगैः वृद्धैः ६६ जगत्प्रमिमाणं परिमाणयंतं कालं यं भिन्नवृत्तादुराचाराद्रहनालं यतो ब्रह्मादिष्वं अमृतस्य मोक्षस्य यो निंकारणम् ६७ ददर्श वासुदेव इत्युतरे  
ण संबंधः ६८ । ६९ । ७० । ७१ भूतकृतं प्रजापत्यः हे वरेण्यमोक्षकामैर्वरणीय ७२ ऐंद्रमिन्द्रदेवत्यं कर्म तुभ्यं त्वदर्थमेव सर्वेषां देवानां नाम्ना त्वमेव तर्पणी इत्यर्थः ७३

आकाश इति लुप्तमिभक्तिकं स्वाद्यं रसः ब्रह्मवेदाय ज्ञाश्च स्थास्तु स्थावरं चरिष्णु जंगमं ७४ अद्भ्यः समुद्रं भस्मस्तोकावर्षं विदुः संक्षये प्रलयेऽप्यकार्णवे सागुज्यमैक्यं ७५ रूपं ज्योतिरिति तद्वाभ्यां श्लोका  
भ्यां सर्वस्य ब्रह्मप्रभवत्वं ब्रह्मप्रलयत्वं चोक्तमिह सर्वस्मादन्यत्र ब्रह्मणो रूपं विविनक्ति दिव्येति दिविहा वाकाशे भवौ दिव्यांश्च द्वागुद्रास्तत्त्वप्रधानायां गूलप्रकृतौ माया विद्याख्यायां चित्प्रतिबिंबावितिया  
वत् तौ च तावावृत्तौ दिव्यावृत्तावीश्वरजीवौ । अथापि मानसौ मनस्येव शास्तु शास्त्रभावेनाभिव्यक्तौ द्वौ सुपर्णौ पक्षिवत्तु पाध्यसंगिनौ तयोरधिष्ठेयाः सप्तपिप्पला अश्वत्याः वाचाशाखा वाङ्मात्रेण  
शाखावत्त्वे आकाशेशो रतेते शाखाः शाखाः श्रवणा इति यास्कः । वाचारं भणविकार इति श्रुतेरनुता इत्यर्थः महदहंकारं च तन्मात्राख्याः प्रकृती मानसौ प्रागुक्तौ ताभ्यां सहैकादश तथा दशो द्विधा  
णि तेषामेकादशानां गोष्ठारः गोष्ठेति पाठे एकवचनमार्थं तानि हि संसारजाश्च स्वमूलावासानावर्धयन्ति केते दश ये पुरं पांचमौ विकेशरी रंधारयति तेभ्यश्च पट्टितेभ्यश्च पट्टितेभ्यः परमात्मा सप्तविंशस्त्वमसीत्यर्थः

रूपं ज्योतिः शब्द आकाशवायुः स्पर्शः स्वाद्यं सलिलं गंध उर्वी ॥ कालो ब्रह्मा ब्रह्म च ब्राह्मणाश्च त्वत्संभूतं स्थास्तु चरिष्णु चेदम् ७४ अद्भ्यः स्तोकायां तियथा पृथक्केता  
भिश्चैक्यं संक्षयेयांति भूयः ॥ एवं विद्वान्प्रभवंचाप्ययंच मत्वा भूतानां तव सायुज्यमेति ७५ दिव्यावृत्तौ मानसौ द्वौ सुपर्णौ वाचाशाखाः पिप्पलाः सप्तगोपाः ॥ द  
शाप्यन्ये ये पुरंधारयन्ति त्वया सृष्टास्त्वं हितेभ्यः परोहि ७६ भूतं भव्यं भविता चाप्यधृष्यं त्वत्संभूता भुवनानीह विश्वा ॥ भक्तं च मां भजमानं भजस्व मारीरिषो मामहिता  
हितेन ७७ आत्मानं त्वामात्मनो नान्यबोधं विद्वानेवं गच्छति बह्वशुक्रम् ॥ अस्तौर्षत्वां तव संमानमिच्छन् विचिन्वन्वै स दृशं देववर्य ॥ सुदुर्लभं देहि वरान्ममेष्टान  
मिष्टुतः प्रविकार्षींश्च मायाम् ७८ ॥ व्यास उवाच ॥ तस्मै वरान चित्यात्मानं लंकंठः पिनाकं हृक् ॥ अर्हते देव मुख्याय प्रायच्छदपि संस्तुतः ७९ ॥ श्रीभगवा  
नुवाच ॥ मत्प्रसादान्मनुष्येषु देव गंधर्वयोनिषु ॥ अप्रमेयबलात्मा त्वं नारायण मविष्यसि ८० न च त्वां प्रसहिष्यंति देवा सुरमहोरगाः ॥ न पिशाचान गंधर्वान य  
क्षान च राक्षसाः ८१ न सुपर्णास्तथानागान च विश्वे वियोनिजाः ॥ न काश्चिन्त्वां च देवोपि समरेषु विजेष्यति ८२ न शस्त्रेण न वज्रेण नाग्निना न च वायुना ॥ न चाद्रै  
ण न शुष्केण न त्रसेन स्थावरेण च ८३ कश्चित्तरुजां कर्ता मत्प्रसादात्कथंचन ॥ अपि वै समरं त्वामविष्यसि ममाधिकः ८४ एवमेते वरालब्धाः पुरस्ताद्विदिशौरि  
णा ॥ स एष देव श्वरतिमायया मोहयन् जगत् ८५ तस्यैव तपसा जातं नरं नाम महामुनिम् ॥ तुल्यमेतेन देवेन तं जानीह्यर्जुनं सदा ८६

७६ भूतमिति संभूता संभूतानि विश्वा विश्वानि उभयत्र सुपुष्पां दसोऽष्टा देशः भजस्व इष्टकामपूजनेन पालय मारीरिषः माहिंसीमकिन अहिता हितेन अहितानां कामादीनामाहितमाधानं भवेतसि  
वेशनं तेनेत्यर्थः ७७ आत्मानमिति आत्मनो जीवस्य आत्मानं निरुपाधिस्वरूपं प्रत्यक्षं अतएवानन्यबोधनास्ति अन्योऽहंकारादिवोध्यस्मिन्तयनन्यबोधं अनन्यभावमिति पाठेऽपि सप्तार्थः  
पृतादृशं त्वां विद्वान् शुक्रमुपाध्यसंपर्कात्त्रिरवयं ब्रह्म गच्छति प्राप्नोत्युपाधिप्रहाणेन अर्हंतु अहंकारविशिष्टस्त्वर्गमोः संमानमर्चनं कर्तुमिच्छंस्त्वा मस्तौर्षत्वांस्तुतवानस्मि कीदृशं सदृशं स्तुतियोग्यं त्वां  
विचिन्वन्नेषयन् स्ववृषमिति पाठे स्वधर्मरूपं स्वधर्मप्राप्यं हे देव वर्य ईशस्यापि त्वं दुरधिगम इत्यर्थः मायां च प्रविकार्षीः प्रकर्षेण विरुतवानसि तामासु हिंस्रमा प्रविकार्षीरित्यनुवर्णनाच्चयः ७८  
अर्हते योग्याय ऋषिणानारायणेन संस्तुतः ७९ । ८० । ८१ वियोनिजाः सिंहव्याघ्रादयः ८२ त्रसेन जंगमेन ८३ गत्वा माप्य ८४ । ८५ । ८६



पूर्वदेवानां ब्रह्मविष्णुरुद्राणां मध्ये एतौ विष्णुरुद्राणां पिण्डादीनां नारायणी परमोचिता वस्तुतः संपन्ना ८७। ८८ देववत् नारायणवत् अवाकर्षः भवमंतक शंकृतवानासि आत्मानं शरीरम् ८९ शुभ्रं दी  
 शितम् ९०। ९१ तयोर्नारायणयोः अद्यापि तव तयोश्च विशेषहेतुं शृण्वित्याह ताभ्यामिति लिंगे सुक्ष्मशरीरे अर्चायां प्रतिमायां अर्थभावः। चतुर्णां सन्निधानेन यत्फलं तदशाश्वतं ॥ द्वयोस्तु  
 सन्निधानेन शाश्वतं प्राप्यते पदम् इति दक्षस्मृतेः। प्रतिमायां शिवार्चकस्य आत्ममनसं द्वियविषयाणां चतुर्णां सान्निध्यमस्ति। लिंगे तदर्थकस्य तु आत्ममनसोर्द्वयोरेव सान्निध्यमस्तीति तयो  
 रर्चकत्वमाय्येऽपि प्रकारमेदात्फलमेव भागितंति ९२ लिंगार्चना देवसर्ववत्तेति जानातीत्याह सर्वेति ज्ञात्वा शास्त्रात् पूर्वज्ञात्वापश्चादनुभवेनापि जानातीत्यर्थः अतएव कृष्णे आत्मयोगाख्यं  
 तावेतौ पूर्वदेवानां परमोपचिता वृषी ॥ लोकयात्राविधानार्थं संजायेते युगे युगे ८७ तथैव कर्मणा कृत्स्नं महत्तपसोऽपि च ॥ तेजोमन्युं च विभ्रंस्त्वं जातौ रौद्रो महा  
 मते ८८ स भवान् देववत्प्राज्ञो ज्ञात्वा भवमयं जगत् ॥ अवाकर्षस्त्वमात्मानं नियमैस्तत्प्रियेऽस्य ८९ शुभ्रमत्र हविः कृत्वा महापुरुषविग्रहम् ॥ ईजिवास्त्वं जपेहो  
 मैरुपहारैश्च मानद ९० स तथा पूज्यमानस्ते पूर्वदेहेऽप्यतुषत् ॥ पुष्कलांश्च वरान् प्रादात्तव विद्वन् हृदि स्थितान् ९१ जन्मकर्मतपो योगास्तयोस्तव च पुष्क  
 लाः ॥ ताभ्यां लिंगेऽर्चितो देवस्त्वयाऽर्चायां युगे युगे ९२ सर्वरूपं भवं ज्ञात्वा लिंगे योऽर्चयति प्रभुम् ॥ आत्मयोगाश्च तस्मिन् वैशाखयोगाश्च शाश्वताः ९३ एवं  
 देवाय जंतो हि सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ प्रार्थयंतं परं लोके स्थाणुमेकं सर्ववत् ९४ स एष रुद्र भक्तश्च केशवो रुद्रसंभवः ॥ कृष्ण एव हि यष्टव्यो यज्ञैश्चैव सनातनः ९५  
 सर्वभूतभवं ज्ञात्वा लिंगमर्चयति प्रभोः ॥ तस्मिन्नभ्यधिकां प्रीतिकरोति वृषभध्वजः ९६ ॥ संजय उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा द्रोण पुत्रो महारथः ॥ नमश्च का  
 रुरुद्राय बहु मेने च केशवम् ९७ हृष्टो माच वश्यात्मा सोऽभिवाद्य महर्षये ॥ वरूथिनीमभिप्रेक्ष्य ह्यवहारमकारयत् ९८ ततः प्रत्यवहारोऽभूत्पांडवानां विशांप  
 ते ॥ कौरवाणां च दीनानां द्रोणे युधिनिपातिते ९९ युद्धं कृत्वा दिनान्पंच द्रोणो हत्वा वरूथिनीम् ॥ ब्रह्मलोकं गतो राजन् ब्राह्मणो वेदपारगः १०० ॥ इति श्री  
 महाभारते द्रोणपर्वणि नारायणसूक्तोक्तपर्वणि व्यासवाक्येशत रुद्रीयेकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन्नति  
 रथे द्रोणे निहते पार्श्वे तेनैव ॥ मामकाः पांडवाश्चैव किमकुर्वतः परम् १ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिन्नतिरथे द्रोणे निहते पार्श्वे तेनैव ॥ कौरवेषु च भग्रेषु कुंतीपुत्रो धनं  
 जयः २ दृष्ट्वा सुमहदाश्चर्यमात्मनो विजयावहम् ॥ यदृच्छायामतं व्यासं प्रच्छ भरतर्षभ ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संग्रामे न्यहनं शत्रून् शरौघैर्विमलैरहम् ॥ अग्रतो  
 लक्षयेयां तं पुरुषं पावकप्रभम् ४ ज्वलंतं शूलमुद्यम्य यां दिशं प्रतिपद्यते ॥ तस्यां दिशि विदीर्यं तेश्च त्रयोमे महामुने ५ तेन भग्नान् रीन् सर्वान् मद्भग्नान् मन्यते जनः ॥  
 तेन भग्नानि सैन्यानि पृष्ठतोऽनुव्रजाम्यहम् ६

जीवब्रह्मैक्यविज्ञानं शास्त्रयोगाख्यं परोक्षज्ञानं च तत्कारणी

भूतं पुष्कलमस्तीत्याह आत्मेति ९३। ९४ कृष्णः भक्तानां हेतुकं संसारं कर्षतीति योगात्स एवाराध्यः ९५। ९६। ९७। ९८ महर्षये व्यासाय ९९। १०० ॥ इति द्रोणपर्वणि दीकायामेका  
 दिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ ॥ ॥ तदेवं विष्णोः शिवमयत्वं व्याख्याय विष्णुब्राह्मणतन्मयस्य जगत्स्वाणमपि शिवमेव कर्मेत्युक्तं। तस्मिन्नित्यत आरभ्य पर्वसमाप्तिपर्यंतस्य ग्रं  
 थस्य तात्पर्यमपि भूमावतारहेतुरपि शिव एवेति १। २ यदृच्छया देवेन ३ न्यहनं शत्रून् इत्यत्र निघ्नतः शत्रून् इति पाठे शरौघैः शत्रून् निघ्नतो ममाग्रतो यां तं पुरुषं महं लक्षये इत्यन्वयः ४। ५। ६

७। ८ प्रजानां सर्गस्थित्यंतकर्तृत्वेन पतीनां ब्रह्मविष्णुरुद्राणां प्रथयितारं कारणमित्यर्थः तेजसंस्वायेतादितः चिन्मात्ररूपं पुरुषं सर्वपूर्वशरीरगुहासुशयानं अतएव प्रभुमंतर्थाभित्वेन शास्तारं  
 भुवनं द्यौः मूः पृथिवी भुवनं तरिक्षं त्रैलोक्यशरीरमित्यर्थः देवद्योतमानं सर्वलोकेश्वरं प्रभुमिति राजवद्बहिःस्थित्वाऽपि नियमयंतमित्यर्थः ९ ईशानमनन्याधिपतिं वरदं श्रेष्ठानामपि खंडयि  
 तारं भुवनेश्वरं भुवनव्यापिनम् १० जटिलं शिखिनमिति रूपमेदामिमांसेन विशेषणद्वयं योज्यम् ११ जगत्प्रीतिजगदानंदकरं अधीश्वरं ईश्वरादप्यधिकं निरुपाधिचिन्मात्रमित्यर्थः १२  
 जगद्योनिं जगद्बीजमिति जगतां मातृपितृरूपम् १३ विश्वनरं विश्वस्य नेतारं भूतस्य भवस्य भवस्य वर्तमानस्य चोद्भवम् १४ योगं कर्मयोगादिरूपं योगेश्वरं योगिनामीशं योगानां फलप्रदं वा

भगवंस्तन्ममाचक्ष्वको वै स पुरुषोत्तमः ॥ शूलपाणिर्मया दृष्टस्तेजसा सूर्यसन्निभः ७ न पद्यास्पृशते भूमिं न च शूलं विमुंचति ॥ शूलाच्छूलसहस्राणि निष्पेतुस्त  
 स्य तेजसा ८ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रजापतीनां प्रथमतैजसं पुरुषं प्रभुम् ॥ भुवनं भूर्भुवदेवं सर्वलोकेश्वरं प्रभुम् ९ ईशानं वरदं पार्थ दृष्टवानशिर्शं करम् ॥ तं गच्छ श  
 रणं देवं वरदं भुवनेश्वरम् १० महादेवं महात्मानमिंशानं जटिलं विभुम् ॥ व्यक्षं महाभुजं रुद्रं शिखिनं चौरवाससम् ११ महादेवं हरं स्थाणुं वरदं भुवनेश्वरम् ॥ जग  
 त्प्रधानमजितं जगत्प्रीतिमधीश्वरम् १२ जगद्योनिं जगद्बीजं जयिनं जगतोगतिम् ॥ विश्वात्मानं विश्वसृजं विश्वमूर्तियशस्विनम् १३ विश्वेश्वरं विश्वनरं कर्मणा  
 मीश्वरं प्रभुम् ॥ शंभुं स्वयंभुं भूतेशं भूतभव्यमवोद्भवम् १४ योगं योगेश्वरं सर्वसर्वलोकेश्वरेश्वरम् ॥ सर्वश्रेष्ठं जगच्छ्रेष्ठं वरिष्ठं परमोष्ठिनम् १५ लोकत्रयविधाता  
 रमेकं लोकत्रयाश्रयम् ॥ शुद्धात्मानं भवं भीमं शशांकं तशेखरम् १६ शाश्वतं भूधरं देवं सर्ववागीश्वरेश्वरम् ॥ सुदुर्जयं जगन्नाथं जन्ममृत्युजरातिगम् १७ ज्ञा  
 नात्मानं ज्ञानगम्यं ज्ञानश्रेष्ठं सुदुर्विदम् ॥ दातारं चैव भक्तानां प्रसादविहितान्वरान् १८ तस्य पारिषदादिव्यापैर्नानाविधैर्विभोः ॥ वामनाजटिलमुंडाहस्वग्री  
 वामहोदराः १९ महाकायामहोत्साहामहाकर्णास्तथापरे ॥ आननैर्विकृतैः पादैः पार्थ वैषैश्चैकैः २० ईदृशैः समहादेवः पूज्यमानो महेश्वरः ॥ स शिवस्तातते  
 जस्वी प्रसादाद्याति तेऽग्रतः २१ तस्मिन् घोरे सदा पार्थ संग्रामेलो महर्षणे ॥ द्रौणिकर्णकृपैर्गुप्तां महेश्वासैः प्रहारिभिः २२ कस्तांसेनां तदा पार्थ मनसाऽपि प्रधर्ष  
 येत् ॥ ऋते देवान् महेश्वासाद्रुद्ररूपान् महेश्वरात् २३ स्थातुमुत्सहते काश्चिन्न तस्मिन्नग्रतः स्थिते ॥ न हि भूतं समं तेन त्रिषु लोकेषु विद्यते २४ गंधेनापि हि संग्रामेत  
 स्य क्रुद्धस्य शत्रवः ॥ विसंज्ञाहृतभूयिष्ठावेपंति च पतंति च २५ तस्मै नमस्तु कुर्वतो देवास्तिष्ठंति वैदिवि ॥ ये चान्ये मानवा लोके ये च स्वर्गजितो नराः २६ ये भक्ता  
 वरदं देवं शिवं रुद्रमुपापतिम् ॥ जनन्यभावेन सदा सर्वं संसमुपासते २७ इह लोके सुखं प्राप्यते यांति परमां गतिम् ॥ नमस्कुर्वन्वै कौंतेय तस्मै शांताय वै सदा २८

रुद्राय शितिकंठाय कनिष्ठाय सुवर्चसे ॥ कपर्दिने करालाय हर्यक्षवरदाय च २९ सर्वसर्वात्मकम् २९। ३० सुदुर्जयमत्यंतं दुष्प्रापमनाधिकारिभिः ३१  
 ज्ञानात्मानं ज्ञानस्वरूपं ज्ञानगम्यं परविद्याप्राप्यं ज्ञानश्रेष्ठं चिन्मात्ररूपत्वेनैव प्रशस्यतमं अतएव सुदुर्विदमिति वयत्वा उक्तं ३८ पारिषदागणाः ३९। ४०। ४१। ४२ प्रधर्षयेदभिमेव  
 २३। २४। २५। २६ भक्ताः भजंत इति भक्ताः २७ नमस्करणं पद्धिभावस्तं कुरुष्व शितिकंठाय नीलमीनाय कनिष्ठाय सुक्षमायेति प्राध्वः कनीदीप्तो दीप्ततमाय २८ हर्यक्षः पिशाचः कुबेरः २९



याम्यायामकर्मकालाय अव्यक्तकेशाय अव्यक्तमायाशबलकेशवप्रशिममात्रस्य सद्रुतेभक्तेशंकराय सुखकराय ३० मुंडाय यजमानमूर्तिस्त्वात् कृशाय तपोनिष्ठत्वात् उत्तारणाय धर्मसारादि  
तिशेषः सहसेवेव गते २१ सर्वे अयाः शुभावहा विधयाः प्रियाय स्य तस्मै सर्वाय प्रियाय प्रियवाससे सोमाय वाससः सोमदैवस्यत्वात् उष्णीषिणे शिरोवेष्टनवते मीढुषेष्टिकर्त्रे १२ गिरिशाय पर्व  
तशायिने चिरंवलकलं हिरण्यवाहवे सुवर्णालंकृतभुजाय २२ । २४ वृक्षैर्वृक्षनयोग्यैर्देहैरावृतकायाय आच्छादितस्वरूपाय मध्यमाय अंतर्गमिणे सुवहस्ताय अध्वर्यवे भार्गवाय रामाय ३५  
मुंजोवलकलं तृणतंतवो वातमयवाससे ३६ । ३७ अव्यग्रमना कुलम् ३८ कपर्दिनं जटाजूटवंतं वृषावर्तवृषाणां श्रेष्ठानां ब्रह्मादीनामावर्तयितारं तानपि भ्रामयंतं माययेत्यर्थः वृषनामं सर्वलोकाश्च यत्वे  
न प्रशस्ततमगर्भं वृषध्वजं नंदिवाहनं वृषदर्पवृषः समर्थस्त्रेलोक्यसंहारक्षमो दर्पोऽहंकारो यस्य तं वृषस्य धर्मस्य पतिं तत्फलप्रदातृत्वेन वृषो धर्मपरापररूपो विश्ववपुः शृंगभूत उच्चतरो यस्य तं अत

याम्याय अव्यक्तकेशाय सद्रुते शंकराय च ॥ काम्याय हरिनेत्राय स्थानवे पुरुषाय च ३० हरिकेशाय मुंडाय कृशायोत्तारणाय च ॥ भास्कराय सुतीर्थाय देवदेवाय रंहसे  
३१ बहुरूपाय सर्वाय प्रियाय प्रियवाससे ॥ उष्णीषिणे सुवक्राय सहस्राक्षाय मीढुषे ३२ गिरिशाय प्रशांताय पतये चिरवाससे ॥ हिरण्यवाहवे गजघ्नाय पतये दि  
शाम् ३३ पर्जन्यपतये चैव भूतानां पतये नमः ॥ वृक्षाणां पतये चैव गवां च पतये नमः ३४ वृक्षैरावृतकायाय सेनान्ये मध्यमाय च ॥ सुवहस्ताय देवाय धन्वि  
ने भार्गवाय च ३५ बहुरूपाय विश्वस्य पतये मुंजवाससे ॥ सहस्रशिरसे चैव सहस्रनयनाय च ३६ सहस्रवाहवे चैव सहस्रचरणाय च ॥ शरणं गच्छ कैतेय वरदं भुव  
नेश्वरम् ३७ उमापतिं विरूपाक्षं दक्षयज्ञनिवर्हणम् ॥ प्रजानां पतिमव्यग्रं भूतानां पतिमव्यग्रम् ३८ कपर्दिनं वृषावर्तवृषनाभं वृषध्वजम् ॥ वृषदर्पवृषपतिं  
वृषशृंगं वृषर्षभम् ३९ वृषां कं वृषभोदारं वृषभं वृषभेक्षणम् ॥ वृषायुधं वृषशरं वृषभूतं वृषेश्वरम् ४० महोदरं महाकायं द्वीपि चर्मनिवासिनम् ॥ लोकेशं वरदं मुंडं  
ब्रह्मण्यं ब्राह्मणप्रियम् ४१ त्रिशूलपाणिं वरदं खड्गचर्मधरं प्रभुम् ॥ पिनाकिनं खड्गधरं लोकानां पतिमीश्वरम् ४२ प्रपद्ये शरणं देवं शरण्यं चिरवाससम् ॥ नमस्त  
स्मै सुरेशाय यस्य वैश्रवणः सखा ४३ सुवाससे नमस्तुभ्यं सुवताय सुधान्विने ॥ धनुर्धराय देवाय प्रियधन्वाय धन्विने ४४ धन्वंतराय धनुषे धन्वाचार्याय ते नमः ॥  
उग्रायुधाय देवाय नमः सुरवराय च ४५ नमोऽस्तु बहुरूपाय नमोऽस्तु बहुधन्विने ॥ नमोऽस्तु स्थानवे नित्यं नमस्तस्मै तपस्विने ४६ नमोऽस्तु त्रिपुरघ्नाय भगघ्नाय  
चैव नमः ॥ वनस्पतीनां पतये नराणां पतये नमः ४७ मातृणां पतये चैव गणानां पतये नमः ॥ गवां च पतये नित्यं यज्ञानां पतये नमः ४८

एव वृषर्षभं वृषाणां फलवर्षिणां भिद्रादीनामृषभं श्रेष्ठम् २९ वृषो बलीवर्दोऽप्यजेयस्य तं वृषाकं वृषभोदारं वृषभेष्टं वृषभेष्टं भासमाने पुण्डरीकं बहुफलप्रदं अतएव वृषभं वृषेण धर्मेण निमित्तेन मानं साक्षात्का  
रो यस्य तं वृषभं योगधर्मे कर्म्यं वृषभेक्षणं स्पष्टार्थं वृषायुधं श्रेष्ठमहरणं वृषो विष्णुः शरो यस्य तं वृषशरं वृषभूतं धर्मकवपुषं वृषस्य दक्षयज्ञस्येश्वरं नियंतारम् ४० महोदरं महाकायं द्वीपि चर्मनिवासिनं व्याघ्रचर्मणानितरां छादितम् ४१ खड्गधरं खड्गमात्रधरम् ४२ । ४३ सुधन्विने शोमना धन्विनो धनुर्धराः पार्षदा अस्य संति तस्मै स्वयम  
पि धनुर्धराय अतएव प्रियधन्वाय धनुः प्रियाय धन्वधनुः प्रेरकत्वेनास्यास्तीति तस्मै बाणाय ४४ धन्वंतराय धनुषि अंतरे मध्येऽस्तीति धन्वंतरं मौर्वीत वृषाय संभिरार्थः धनुषे धनुः स्वरूपाय धन्वाचा  
र्याय धनुर्वेदगुरवे ४५ । ४६ भगघ्नाय भगनेत्रभिदे ४७ । ४८

४९ । ५० । ५१ गुहागताः पातालगतः अपीत्यर्थः न सुखमेवंतीत्युक्तं देवाह दक्षस्येत्यादिना । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ तमसा संवृतान प्राकाशं तनमा ज्ञायंत ५७ यत्कर्मैव यद्वृत्तिसंबंधः  
५८ पूषाणं पूषणम् ५९ मतालीनाः संतो निश्चक्रमुयं जज्ञदेशादपक्राताः देवानां लीनानां पविषायेति शेषः ६० तं शरान्मुंचंतमिति शेषः ६१ । ६२ । अतिकोपेन अतिक्रांतकोपेन शांतिनेत्यर्थः

अपांचपतये नित्यं देवानां पतये नमः ॥ पूष्णोदंतविमाशाय त्र्यक्षाय वरदाय च ४९ नीलकंठाय पिगाय स्वर्णकेशाय वै नमः ॥ कर्माणि यानि दिव्यानि महादेवस्य धी  
मतः ५० तानिते कीर्तयिष्यामि यथा प्रज्ञं यथा श्रुतम् ॥ न सुरानासुरालोके न गंधर्वानराक्षसाः ५१ सुखमेवंति कुपिते तस्मिन् अपि गुहागताः ॥ दक्षस्य यजमा  
नस्य विधिवत्संभृतं पुरा ५२ विव्याध कुपितो यज्ञं निर्दयस्त्वभवत्तदा ॥ धनुषा बाणमुत्सृज्य सवोषं विननाद च ५३ तेन शर्मकुतः शांतिं लेभिरे स्म सुरास्तदा ॥  
विद्रुते सहसा यज्ञे कुपिते च महेश्वरे ५४ तेन ज्यातलघोषेण सर्वलोकाः समाकुलाः ॥ बभूवुर्वशगाः पार्थनिपेतुश्च सुरासुराः ५५ आपश्रुष्टुभिरे सर्वाश्च कं पेचवसुंधरा ॥  
पर्वताश्च व्यर्शयंत दिशो नागाश्च मोहिताः ५६ अंधेन तमसालोकान प्राकाशं तसंवृताः ॥ जघ्निवान्सहसूर्येण सर्वेषां ज्योतिषां प्रभाः ५७ चुक्षुर्भुर्मयभीताश्च शां  
तिं चक्रुस्तथैव च ॥ ऋषयः सर्वभूतानां मात्मनश्च सुखैषिणः ५८ पूषाणमभ्यद्रवत शंकरः प्रहसन्निव ॥ पुरोडाशं भक्षयतो दशनान्वैव्यशातयत् ५९ ततो निश्च  
क्रमुर्देवा वेपमानान ताः स्मते ॥ पुनश्च संदधे दीप्तान् देवानां निशितान् शरान् ६० सद्रुमान् सस्फुलिगांश्च विपुतो यदसन्निभान् ॥ तं दृष्ट्वा तु सुराः सर्वे प्राणिपत्यमहेश्व  
रम् ६१ रुद्रस्य यज्ञभागं च विशिष्टं ते त्वकल्पयन् ॥ भयेन त्रिदशाराज उच्छरणं च प्रपदिरे ६२ तेन चैवातिकोपेन स यज्ञः संघितस्तदा ॥ भग्न्याश्चापि सुरा आसन्नभी  
ताश्चाद्यापितं प्रति ६३ असुराणां पुराण्यां संस्त्रीणि वीर्यवतां दिवि ॥ आयसं राजतं चैव सौवर्णं परमं महत् ६४ सौवर्णं कमलाक्षस्य तारकाक्षस्य राजतम् ॥ हृती  
यंतु पुरं तेषां विद्युन्मालिन आयसम् ६५ न शक्तस्तानि मघवान् भेषुं सर्वायुधैरपि ॥ अथ सर्वे सुरारुद्रं जग्मुः शरणमर्दिताः ६६ ते तमूचुर्भहात्मानं सर्वे देवाः सवास  
वाः ॥ ब्रह्मदत्तवराहो ते घोरास्त्रिपुरवासिनः ६७ पीडयंत्यधिकं लोकं यस्मात्ते वरदर्पिताः ॥ त्वहते देवदेवेश नान्यः शक्तः कथंचन ६८ हंतुं दैत्यान् महादेव जहितां  
स्त्वं सुरादिषः ॥ रुद्ररौद्राभविष्यंति पशवः सर्वकर्मसु ६९ निपातयिष्यसे चैतान् सुरान् भुवनेश्वर ॥ सतथोक्तस्तथेत्युक्ता देवानां हितकाम्यया ७० गंधमादनं विध्वयौ  
चक्रुवांश्च ध्वजौ हरः ॥ पृथ्वीं ससागरवनारं कृत्वा तु शंकरः ७१ अक्षं कृत्वा तु नागिंद्रं शेषनाम त्रिलोचनः ॥ चक्रे कृत्वा तु चंद्राकौ देवदेवः पिनाकघृक् ७२ अणीकृत्वा  
लपत्रं च पुष्पदंतं च त्र्यंबकः ॥ यूपं कृत्वा तु मलयमवनाहं च तक्षकम् ७३ योक्रां गानि च सत्वानि कृत्वा शर्वः प्रतापवान् ॥ वेदान् कृत्वाऽथ चतुरश्वतुरश्वान् महेश्वरः ७४

ततः प्रभृतिपूर्वमग्राः संतोऽद्यापि भीताः संतीत्यर्थः ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० वंशध्वजौ अल्पीध्वजौ पार्श्वद्वयस्यै महाध्वजस्तु मेरुरितिवक्ष्यते ७१ । ७२ अणीयुगांतबंधनेद्वौ  
नागौ यूपयुगं अवनाहं त्रिवेणुयुगबंधनं रज्जुम् ७३ योक्राणि जंगानि चाकर्पादीनि सत्वानि सरीसृपपर्वतादीनि च ७४



उपवेदान् आयुर्वेदधनुर्वेदगांधर्ववेदपाश्चिमाश्रमाश्रयान् खलीनान् कडीपाळीतिप्रसिद्धान् गायत्रीसावित्रीप्रग्रहंरश्मीन् ७५।७६ वाजाभ्यांषाभ्यांषक्षयोरित्यर्थः ७७ विद्युत्तुविद्युतं निश्राणंनि  
शितम् ७८ । ७९ स्थानंस्थीयतेऽस्मिन्नित्योगाद्वशूहम् ८० स्थानुरचलः समेतानिसमसुत्रगतानि ८१ त्रिपर्वणात्रीणिविष्णुवायुवैवस्वताख्यानि शरपक्षपुंखरूपाणिपर्वानियस्यतेनत्रिशल्येन  
गार्हपत्यदक्षिणाध्याहवनीयरूपाग्नित्रयशल्येन ८२ पुराणीत्यादिसार्धः पूर्वदक्षयज्ञविध्वंसनमुक्तं तस्यतात्पर्यमीश्वरेऽनातोयज्ञोविध्वंसते । ततश्चयज्ञकर्ताकृत्स्नश्चनश्यंतीत्युक्तं तेनेश्वर

उपवेदान्खलीनांश्चकृत्वालोकत्रयेश्वरः ॥ गायत्रीप्रग्रहंकृत्वासावित्रीचमहेश्वरः ७५ कृत्वोकारंप्रतोदंचब्रह्माणंचैवसारथिम् ॥ गांडीवंमंदरंकृत्वागुणंकृत्वातु  
वासुकिम् ७६ विष्णुंशरोत्तमंकृत्वाशल्यमग्निंतथैवच ॥ वायुंकृत्वाऽथवाजाभ्यांपुंखेवैवस्वतंयमम् ७७ विद्युत्कृत्वाऽथनिश्राणंमेरुंकृत्वाचवैध्वजम् ॥ आरुह्य  
सरथंदिव्यंसर्वदेवमयांशिवः ७८ त्रिपुरस्यवधार्थायस्थाणुःप्रहरतांवरः ॥ असुराणामंतकरःश्रीमानतुलविक्रमः ७९ स्तूयमानःसुरैःपार्थक्राधिभिश्चतपोधनैः ॥  
स्थानंमाहेश्वरंकृत्वादिव्यमप्रतिमंप्रभुः ८० अतिष्ठत्स्थाणुभूतःसहस्रंपरिवत्सरान् ॥ यदात्रीणिसमेतानिअंतरिक्षेपुराणिच ८१ त्रिपर्वणात्रिशल्येनतदा  
तानिविभेदसः ॥ पुराणिनचतंशेकुर्दानवाःप्रतिवीक्षितुम् ८२ शरंकालाग्निसंयुक्तंविष्णुसोमसमायुतम् ॥ पुराणिदग्धवंतंतंदेवीयाताप्रवीक्षितुम् ८३ बाल  
मंकगतंकृत्वास्वयंपंचाशेखंपुनः ॥ उमाजिज्ञासमानावैकोऽयमित्यब्रवीत्सुरान् ८४ असूयतश्चशक्रस्यवज्रेणप्रहरिष्यतः ॥ बाहुंसवज्रंतंतस्यकुद्धस्यास्तंभ  
यत्प्रभुः ८५ प्रहस्यभगवांस्तूर्णंसर्वलोकेश्वरोविभुः ॥ ततःसस्तंभितभुजःशक्रोदेवगणैर्वृतः ८६ जगामससुरस्तूर्णंब्रह्माणंप्रभुमन्ययम् ॥ तेतंप्रणम्यशिरसा  
प्रोक्षुःप्रांजलयस्तदा ८७ किमप्यंकगतंब्रह्मपार्वत्याभूतमहुतम् ॥ बालरूपधरंदृष्ट्वानास्माभिरभिलक्षितः ८८ तस्मात्त्वांप्रष्टुमिच्छामोनिर्जितायेनवैवयम् ॥  
अयुध्यताहिबालेनलीलयासपुरंदराः ८९ तेषांतदचनंश्रुत्वाब्रह्माब्रह्मविदांवरः ॥ ध्यात्वासंभुंभगवान्बालंचामिततेजसम् ९० उवाचभगवान्ब्रह्माशक्रादीं  
श्चसुरोत्तमान् ॥ चराचरस्यजगतःप्रभुःसभगवान्हरः ९१ तस्मात्परतरंनान्यत्किंचिदस्तिमहेश्वरात् ॥ योदृष्टोऽसुमयासार्धंयुष्माभिरमितयुतिः ९२ सपार्व  
त्याःकृतेशर्वःकृतवान्बालरूपताम् ॥ तेमयासहितायूयंप्रापद्यध्वंतमेवहि ९३ सएषभगवान्देवःसर्वलोकेश्वरःप्रभुः ॥ नसंबुधुधिरैचैनंदेवास्तंभुवनेश्वरम्  
९४ सप्रजापतयःसर्वेबालार्कसदृशप्रभम् ॥ अथाभ्येत्यततोब्रह्मादृष्ट्वासचमहेश्वरम् ९५

प्रीत्यर्थंकर्माणि कार्यानीतिदर्शितं । ततस्त्रिपुरवधउक्तस्तस्यतात्पर्यस्थूलसूक्ष्मकारणानित्रीणिशरीराणिपुराणिकमाद्रुप्रीत्यल्पसुखकरत्वाभ्यांमोहमयत्वेनचसौवर्णराजतायसानि । कामाव  
योऽसुराः । शमादयोदेवास्तेषांप्रीतिकरोरुद्रआत्माशरीरंपृथिव्याख्यंरयमास्थायतस्यचालकेचंद्रसूर्याख्येनश्चक्षुःचक्रं । वेदाश्चगम्यस्थानप्रापकत्वेनहयाः । शरोविष्णुवधिष्ठितासूक्ष्मव  
द्विस्तदैकाग्र्येणशरीरत्रयमेतुर्ब्रह्मणिसाक्षात्कृतसतिकामादयोनश्चैतिफलभूताश्चशमादयोवर्धते । तेषुवर्धमानेषु रुद्रोबालवद्रागद्वेषशून्योब्रह्मविद्यापरनाम्याउभायांशगोभवतीत्येतद्  
त्रयप्रदश्यते ८३ । ८४ असूयतश्चशक्रस्येत्यादितात्पर्यं ब्रह्मभूतं द्विषंतः कर्मदास्तेनयोगमहिम्नानिर्जितासंतस्तमेवशरणं गच्छंतीति ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५

गतिः पालकः परायणलघुस्थानम् ९६ भवउत्पत्तिकारणं ९७ ईशःशिक्षकः नाथोनायकः पतिःपालकः ९८ । ९९ । १०० । १ सवैरुद्रइत्यादिनापुनरेवसार्वभौममुच्यते २ । ३ । ४ । ५ । ६  
७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ द्वेतनूतस्यकेतनूपुनर्याख्याति तस्यदेवस्येति वद्वामुखाख्याचोरातनुः १६ एषचैवेति अधोराशमशानाख्याकाशी । 'यातेरुद्रशिवातनु  
रचोराऽपापकाशिनी' इति लिङ्गादपापस्यब्रह्मणः प्रकाशकत्वात् । एतच्चान्यत्राप्यविमुक्ताख्यातामेवमलत्याग्रावं । अत्रहिजंतोः प्राणेषूत्क्रममाणेषुरुद्रस्तारकंब्रह्मव्याचष्टेयेनासावमृतीभूत्वामोक्षी

अयंश्रेष्ठइतिज्ञात्वाववंदेतंपितामहः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ त्वंयज्ञोभुवनस्यास्यत्वंगतिस्त्वंपरायणम् ९६ त्वंभवस्त्वंमहादेवस्त्वंधामपरमंपदम् ॥ त्वयासर्वमिदंव्या  
संजगत्स्थावरजंगमम् ९७ भगवन्भूतमव्येशलोकनाथजगत्पते ॥ प्रसादंकुरुशक्रस्यत्वयाक्रोधादितस्यैव ९८ ॥ व्यासउवाच ॥ पद्मयोनिवचःश्रुत्वाततःप्री  
तोमहेश्वरः ॥ प्रसादाभिमुखोभूत्वाअट्टहासमथाकरोत् ९९ ततःप्रसादयामासुरुमांरुद्रंचतसुराः ॥ अभवच्चपुनर्बाहुयथाप्रकृतिवज्रिणः १०० तेषांप्रसन्नोभग  
वान्सपत्नीकोटृषध्वजः ॥ देवानांनिदशश्रेष्ठोदक्षयज्ञावेनाशनः १ सवैरुद्रःसचाशिवःसोऽग्निःसर्वश्चसर्ववित् ॥ सचंद्रश्चैववायुश्चसोऽश्विनौचसविद्युतः २ समवः  
सचपर्जन्योमहादेवःसनातनः ॥ सचंद्रमाःसचेशानःससूयोवरुणश्चसः ३ सकालःसोऽतकोष्ट्युःसयमोरात्र्यहानितु ॥ मासार्धमासाक्रतवःसंध्येसंवत्सरश्चसः ४  
धाताचसविधाताचविश्वात्माविश्वकर्मकृत् ॥ सर्वासांदेवतानांचधारयत्यवपूर्वपुः ५ सर्वदेवैःस्तुतोदेवःसैवधावहुधाचसः ॥ शतधासहस्रधाचैवभूयःशतसहस्रधा  
६ द्वेतनूतस्यदेवस्यवेदज्ञाब्राह्मणाविदुः ॥ घोराचान्याशिवाचान्यातेतनूबहुधापुनः ७ घोरातुयातुधानस्यसोऽग्निर्विष्णुःसभास्करः ॥ सौम्यातुपुनरेवास्य  
आपोज्योतीषिचंद्रमाः ८ वेदाःसांगोपनिषदःपुराणाध्यात्मनिश्चयाः ॥ यदत्रपरमंमुह्यंसर्वदेवोमहेश्वरः ९ ईदृशश्चमहादेवोमूयांश्चभगवानजः ॥ नहिसर्वमया  
शक्यावक्तुंभगवतो गुणाः ११० अपिवर्षसहस्रेणसततंपांडुनंदन ॥ सर्वैर्गृहेर्गृहीतान्वैसर्वपापसमन्वितान् ११ समोचयतिसुप्रीतःशरण्यःशरणागतान् ॥ आयु  
रारोग्यमैश्वर्यवितंकामांश्चपुष्कलान् १२ सददातिमनुष्येभ्यःसचैवाक्षिपतेपुनः ॥ सेंद्रादिपुचदेवेषुतस्यचैश्वर्यमुच्यते १३ सचैवव्यापृतोलोकेमनुष्याणांशु  
भाशुभे ॥ ऐश्वर्याच्चैवकामानामीश्वरश्चसउच्यते १४ महेश्वरश्चमहतांभूतानामीश्वरश्चसः ॥ बहुमिर्बहुधारूपैर्विश्वंव्याप्नोतिवैजगत् १५ तस्यदेवस्ययद्वक्त्रं  
समुद्रेतदाधिष्ठितम् ॥ वडवामुखेतिविख्यातंपिबतोयमयंहविः १६ एषचैवइमशानेषुदेवोवसतिनित्यशः ॥ यजंत्येनंजनास्तत्रवीरस्थानइतीश्वरम् ११७

भवति । तस्मादविमुक्तमेवनिषेवेताविमुक्तंविमुंचेदिति । तत्रइमशानेकाश्यापनंरुद्रजनाउपासकायजंतिआराधयंति एतदपितत्रैवश्रुतं । यएषोऽनंतोऽव्यक्तआत्मासोऽविमुक्तउपास्यःसोऽवि  
मुक्तेप्रतिष्ठितइति । वीरस्थानेवीराणांपद्मर्जयिनांसंन्यासिनास्थानेअविमुक्ते यथोक्तंयतीन्द्रकृत्यस्मृतिषु । 'अष्टोमासान्निविहारःस्याद्धार्षिकांश्चतुरोवसेत् । अविमुक्तेप्रविष्टानांविहारो नैवविद्यते'  
इति । नचात्रइमशानशब्दार्थोलोकप्रसिद्धोऽग्रहीतुंयुक्तः तस्याशुचित्वेनयागभूमित्वासंभवेनयजंत्येनंजनास्तत्रेतिवाक्यशेषविरोधात् । नचवीरस्थानेइत्युक्तेरसुराणानिर्दयमार्गजुषांतदापि  
यजनस्थानमितिवाच्यं । आनुशासनिकेउमासहेश्वरसंवादेइमशानसदृशंपवित्रंस्थानंत्रैलोक्येनास्तीतिमहेश्वरवचसेवस्थापितत्वात् तस्मान्महाइमशानमिति लोकप्रसिद्धेः पवित्रं देवयजनस्थानं



इमशानारूपं वाराणस्येव । अत्रैव संवत्तं दीनामज्ञातवासोजावालादीभ्यः प्राणोदानधर्मैरेयमिच्छायामाश्रयेयिष्यन्तं भूततयिचोपशान्तिहासिर्वमनवयम् १७ अस्येति चादधोराणि १८ निरुच्यते 'ऐश्वर्याच्चैव कामानामीश्वरश्च सञ्चयते ॥ महेश्वरश्च महतोऽस्तानामीश्वरश्च सः' इत्येवंजातीयकेऽष्टौ कैवर्ष्याख्यायन्ते १९ शतरुद्रिचं 'नमस्ते रुद्रमन्यव' इति याजुषः प्रपाठकः । उपस्थानं रुद्रोपस्थानं मंत्रभूतम् ११० कामानां दिव्यानां मानुषाणां च सप्रमुदाता विभुर्योपकः विश्वं व्याप्नोति कनककुण्डलवदनत्वाकाशवद्विभुमात्रं नापि प्रधानवत् २१ यतः प्रमुरीश्वरश्चेतन इति यावत् ज्येष्ठं प्रशस्ततमं त्रिविधपरिच्छेदशून्यं भूतं नित्यसिद्धं एष एव प्रथमः प्रजापतिः २२ पशून् जीवान् अत्र पाति पालयति पिबति सादरं पश्यति शोषयति चेत्यर्थानभिप्रेत्य दत्तं तस्य पातेः पतिशब्दोऽप्यत्र स्तेनपशुपतिशब्दस्याप्यर्थत्रयमित्यभिप्रेत्य ज्ञेयम् ११ ब्रह्मचर्येण दिव्यत्वात् यथास्थितत्वाच्च लिंगमित्यप्यस्य नाम आलिंगत्यर्थं परंपरं सत्तात्पर्यं प्रतिप्रदानेनालिंगस्येनं परंपरः प्र

अस्य दीप्तानि रूपाणि घोराणि च बहूनि च ॥ लोकेयान्यस्य पूज्यं ते मनुष्याः प्रवदन्ति च ११८ नामधेयानि लोकेषु बहुन्यस्य यथार्थवत् ॥ निरुच्यंते महत्त्वाच्च विभुत्वात् कर्मणस्तथा १९ वेदे चास्य समाम्नातं शतरुद्रियमुत्तमम् ॥ नाम्ना चानंतरुद्रेति ह्युपस्थानं महात्मनः २० सकामानां प्रभुर्देवो ये दिव्याये च मानुषाः ॥ स विभुः स प्रभुर्देवो विश्वं व्याप्नोति वै महत् २१ ज्येष्ठं भूतं वदन्त्येनं ब्राह्मणानुमयस्तथा ॥ प्रथमो ह्येष देवानां मुख्यादस्यानलोऽभवत् २२ सर्वथा यत्पशून् पाति तैश्च यद्रमते पुनः ॥ तेषामधिपतिर्यत्र तस्मात्पशुपतिः स्मृतः २३ दिव्यं च ब्रह्मचर्येण लिंगमस्य यथास्थितम् ॥ महयत्येष लोकाश्च महेश्वर इति स्मृतः २४ ऋषयश्चैव देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ लिंगमस्यार्चयन्ति स्म तच्चाप्यूर्ध्वं समास्थितम् २५ पूज्यमाने ततस्तस्मिन् मोदते समेश्वरः ॥ सुखी प्रीतश्च भवति प्रहृष्टश्चैव शंकरः २६ यदस्य बहुधा रूपं भूतं भव्यं भवस्थितम् ॥ स्थावरं जंगमं चैव बहु रूपस्ततः स्मृतः २७ एकाक्षो जाज्वलन्नास्ते सर्वतोऽक्षिमयोऽपि वा ॥ क्रोधाद्यश्चाविश लोकांस्तस्मात्सर्व इति स्मृतः २८ धूम्ररूपं च यत्तस्य भूर्जटिस्तेन चोच्यते ॥ विश्वे देवाश्च यत्तस्मिन् विश्वरूपस्ततः स्मृतः २९ तिस्रो देवीर्यदा चैव भजते भुवने श्वरः ॥ द्यामपः पृथिवी चैव त्र्यम्बकश्च ततः स्मृतः १३० समेधयति यन्नित्यं सर्वार्थान्सर्वकर्मसु ॥ शिवमिच्छन् मनुष्याणां तस्मादेष शिवः स्मृतः १३१

लीयमान इति हेतोरपेक्षितं पदवाच्यः दिव्यत्वादसंगत्वाद्यथास्थितत्वात्कूटस्थत्वाच्च प्रधानादन्वयमित्यर्थः महयन् पूजयन् स चासौ ईश्वरश्चेति महेश्वरः २४ लिंगवतिसर्वान् कामान् गमयति अतः सर्वोत्कृष्टत्वाद् उर्ध्वं उर्ध्वत्वाच्च ब्रह्मणा दीनामर्च्यं लिंगमिति कसमपि तं पशुपत्वादिगच्छति प्राप्नोतीत्यनेन हेतुना लिंगमित्युत्तरस्यार्थः २५ । २१ मवेवर्तमानम् २७ एकमक्षस्यैव त्रिभयं जाज्वलन् दत्तं तं दीप्तास्ते यत्र प्रविष्टं सर्वतत्तादात्म्यं प्राप्नोतीत्यनेन सरस्येनं भूतानीति वासरस्यं सर्वान् भूतान्यनंतलोचनत्वादिति वा सर्वः जाज्वलन्नित्यस्यैव विवरणं क्रोधादिति सर्व इति ता लव्यादिपाठेऽपि शृणोति हि न स्तीति सर्व इति निर्वचनम् २८ धूम्राक्रोधवती जटिः स्वरूपमस्येति विग्रहे वर्णलोपाद् भूर्जटिरित्याह धूम्रेति रूपशब्दो देववाचीत्यभिप्रेत्याह विश्वे इति २९ त्रै लोक्यं भजते पालयतीति त्र्यम्बक इत्याह तिस्र इति ३० समेधयतीति यस्माद्भनादिवर्धनेन लोकानां शिवं करस्तस्माच्छिव इत्यर्थः १११

महोति पुरुषभेदेन बहुत्वाद् विभुत्वाद् व्यापकारख्यानि देवशब्दितानां त्रिषाण्यस्येति वामहो विश्वस्य देवो राजा वामहा देव इत्याभिप्रेत्याह सहस्रेति १३२ सर्वज्ञां च केषां प्राणमसृजत् प्राणाच्छ्रद्धामित्यादिना श्रुतीर्लक्षणकर्ता ईश्वरो महानुक्तः प्राणोजीवोपाधिस्तेन जीव उक्तः अत्रादिकं जीवस्य लिंगशरीरं चरमं कार्यं तत्र महतर्हं शास्त्रागुपाध्यस्पृष्टेन रूपेण तत्तत्पहितेन साक्षिकेण तदुपाध्यभिमानिना कर्मादिरूपेण चास्थितोऽपि स्थितलिंगः अविक्रियस्वरूपतया तिष्ठतीति योगात्स्थानुरित्युच्यत इत्याह महदिति ३३ सूर्याचंद्रमसोरित्यग्रेरप्युपलक्षणं रुचो दीप्तयः त्र्यक्षे सूर्यचंद्राग्निनेत्रे व्योम्निकेशरश्मयो यस्येति विग्रहः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ शरीरेषु विषमैर्दशविधैरूपैस्तिष्ठतीति विषमस्यः प्राणिनां देहाभिमानिनां सर्वेषां समः प्रियत्वात् मह्यात्मनिकदाचिदप्यप्रियत्वं कस्यापि दृष्टं स एव शिव एव वायु रूपी प्राणापानादिभेदेन विषमस्येषु पुण्यपापिषु शरीरेषु जीवेषु स्थितः सर्वसम इत्यर्थः ३९ विग्रहं प्रतिमाप ४० ऊरुभ्यामित्यादि श्लोकत्रयेण पुनस्तद्व्यं विभजते ऊरुभ्यामिति तत्राद्यश्लोकेऽभिरिति भोक्ता सोम इति च भोग्यमुच्यते अत्र मुखबाहुरूपादेभ्यो जाताश्चत्वारो वर्णाः कर्मफलभूतवृष्ट्यादिचारेण समस्तप्राणिक

सहस्राक्षोऽयुताक्षो वा सर्वतोऽक्षिमयोऽपि वा ॥ यच्च विश्वं महत्पाति महादेवस्ततः स्मृतः १३२ महत्पूर्वं स्थितो यच्च प्राणोत्पत्तिस्थितश्च यत् ॥ स्थितलिंगश्च यन्नित्यं तस्मात्स्थानुरिति स्मृतः ३३ सूर्याचंद्रमसोर्लोके प्रकाशं ते रुचश्च याः ॥ तां केशसंज्ञिता रुचक्षे व्योम केशस्ततः स्मृतः ३४ भूतं भव्यं भविष्यं च सर्वजगदशेषतः ॥ भव एव ततो यस्माद्भूतं भव्यं भवोद्भवः ३५ कपिः श्रेष्ठ इति प्रोक्तो धर्मश्च वृष उच्यते ॥ स देव देवो भगवान्कीर्त्यतेऽतो वृषा कपिः ३६ ब्रह्माणमिंद्रं वरुणं यमं धनदमेव च ॥ निष्टह्य हरते यस्मात्तस्माद्भर इति स्मृतः ३७ निमीलिताभ्यां नेत्राभ्यां बलादेवो महेश्वरः ॥ ललाटे नेत्रमसृजते न व्यक्षः स उच्यते ३८ विषमस्थः शरीरेषु समश्च प्राणिनामिह ॥ स वायुर्विषमस्येषु प्राणोऽपानः शरीरेषु ३९ पूजयेद्विग्रहं यस्तु लिंगं चापि महात्मनः ॥ लिंगं पूजयित्वा नित्यं महतीं श्रियमश्नुते १४० ऊरुभ्यामर्धमाग्रे यंसोमार्धं च शिवातनुः ॥ आत्मनोऽर्धं तथा चाग्निः सोमोऽर्धं पुनरुच्यते ४१ तैजसी महती दीप्ता देवेभ्योऽस्य शिवातनुः ॥ भास्वती मानुषे प्वस्यतनुर्वोराऽग्निरुच्यते ४२ ब्रह्मचर्यं चरत्येष शिवायाऽस्य तनुस्तथा ॥ याऽस्य चोस्तरामूर्तिः सर्वानतितये श्वरः १४३

ख्याणकरत्वाद् रुद्रस्य शिवातनु रित्युच्यते तत्र ऊरुशब्देन तद्वारभ्याधस्तनप्रदेश उच्यते तत्रार्धमाग्रे यं परिशेषार्धं सोमः वैश्यो भोक्ता गृध्रो भोज्य इत्यर्थः आत्मनो रुद्रस्य तथा च ऊरुभ्यामुपार्धं शिरोभागो ब्राह्मणोऽग्निर्भोक्ता परिशेषार्धं बाहुभागः क्षत्रियः सोमो भोज्यं तथा पुनरप्येतदुच्यते अर्धमाग्रे यमर्धं सोम इति तेन ब्रह्मक्षत्रेभोक्तारो वैश्यगृध्रो भोज्यौ तथा च भोक्ता भोज्यं रक्ष्यं भोज्येन च भोक्ता वर्धनीय इति तथा च चतुर्वर्ण्यत्रैलोक्यस्थितिहेतुत्वादात्मनो रुद्रस्य शिवातनु रित्यर्थः ४१ तैजसीति 'न ह वै देवा अभ्यंति नापि बन्त्येत देवामृतं दृष्ट्वा तृप्यंति' इति श्रुतेर्देवानां भोग्या सोमरूपाऽस्या शिवातनुः स्वर्गेऽस्ति तथा भुवि मानुषेषु चोराभोक्त्री जठराग्निरूपा सर्वानर्थनिदानमृताऽस्तीति भावः ४२ ब्रह्मचर्यमिति एष मानुषस्तथा तत्त्वाद् ब्रह्मचर्यं चरति याऽस्य शिवातनुर्देवी संपदश्च मदमादिरूपा सर्वानर्थनिदानं चोराकामक्रोधादिरूपा याऽस्य शिवस्य मूर्तिस्तथा स सर्वानति क्रोधाद्याविष्टो हि पित्रादीनपि दिनस्तीति प्रसिद्धम् १४३



एवमस्यैवकारयितृत्वादयमेवाराध्योऽस्माद्धेतव्यमित्याशयेनाह यन्निर्देहतीति निर्देहत्यप्रिवत् तीक्ष्णःशस्त्रवत् उग्रोयमवत् प्रतापवान्कालवच्चभूत्वासर्वानुरोदयतिरुणद्धिवासर्वग्रासि  
त्वादुद्गृह्यते अयमेवमयकृद्भयनाशनश्चेत्याराधनीयोनपुहेलनीयइतिभावः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ चतुर्विधंशुद्धशब्दसुप्रविराजमेवेन भगवद्भूषणस्यचातु

यन्निर्देहति यतीक्ष्णोयदुग्रोयत्प्रतापवान् ॥ मांसशोणितमज्जादोयततोरुद्रउच्यते १४४ एषदेवोमहादेवोयोऽसौपार्थतवाग्रतः ॥ संग्रामेशात्रवान्निघ्नंस्त्वयादृष्टः  
पिनाकघृक् ४५ सिंधुराजवधार्थीयप्रतिज्ञातेत्वयाऽनघ ॥ कृष्णेनदर्शितःस्वमेयस्तुशैलेन्द्रमूर्धनि ४६ एषवैभगवान्देवःसंग्रामेयातितेऽग्रतः ॥ येनदत्तानितेस्त्रा  
णियैस्त्वयादानवाहताः ४७ धन्यंयशस्यमायुष्यंपुण्यंवेदैश्चसंमितम् ॥ देवदेवस्यतेपार्थव्याख्यातंशतरुद्रियम् ४८ सर्वार्थसाधनंपुण्यंसर्वाकिल्बिषना  
शनम् ॥ सर्वपापप्रशमनंसर्वदुःखभयापहम् ४९ चतुर्विधमिदंस्तोत्रंयःशृणोतिनरःसदा ॥ विजित्यशत्रून्सर्वान्सरुद्रलोकेमहीयते १५० चरितंमहात्मनोनित्यं  
सांग्रामिकमिदंस्मृतम् ॥ पठन्वैशतरुद्रीयंशृण्वंश्चसततोत्थितः ५१ भक्तोविश्वेश्वरंदेवंमानुषेषुचयःसदा ॥ वरान्कामान्सलभतेप्रसन्नेऽयं वकेनरः ५२  
गच्छयुद्धयस्वकौतेयनतवास्तिपराजयः ॥ यस्यमंत्रीचगोप्ताचपार्श्वस्थोहिजनार्दनः ५३ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तवार्जुनंसख्येपराशरसुतस्तदा ॥  
जगामभरतश्रेष्ठयथागतमरिंदम ५४ युद्धं कृत्वामहद्वोरंपंचाहानिमहाबलः ॥ ब्राह्मणोनिहतोराजनब्रह्मलोकमवाप्तवान् ५५ स्वधीतेयत्फलंवेदेतदस्मिन्नपि  
पर्वणि ॥ क्षत्रियाणामभीरूणांयुक्तमत्रमहद्यशः ५६ यद्दं पठतेपर्वशृणुयाद्वाऽपिनित्यशः ॥ समुच्यतेमहापापैःकृतैर्घोरैश्चकर्मभिः ५७ यज्ञावातिर्ब्राह्मणस्ये  
ह नित्यंघोरेयुद्धेक्षत्रियाणांयशश्च ॥ शेषौवर्णौकाममिष्टंलभेतेपुत्रान्पौत्रान्नित्यमिष्टांस्तथैव १५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायावैयासक्याद्रो  
णपर्वणिनारायणास्त्रमोक्षपर्वणिद्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ समाप्तंनारायणास्त्रमोक्षपर्व ॥ ॥ द्रोणपर्वसमाप्तम् ॥ अस्यानं  
तरंकर्णपर्वमविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोद्ग्रेणेहतेराजन्दुर्योधनमुखानृपाः ॥ भृशमुद्विग्नमनसोद्रोणपुत्रमुपाद्रवन् १

विध्यात्स्तोत्रमप्यस्यचतुर्विधम् ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । १५८ ॥ ॥ इति द्रोणपर्वणि द्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ १७८॥

अत्र पर्वणि आविपर्वोकाध्यायश्लोकसंख्यातो न्यूनाधिकत्वं लेखकादिप्रमादादेव बोध्यम् ॥



॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते कर्णपर्व प्रारभ्यते ॥





॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नरनारायणो नत्वा प्राचीनाचार्यवर्त्मना ॥ कर्णपर्वोऽयं विद्योतीमावर्षीपो वितन्वते ॥ १ ॥ ननु विराटादिपर्वचतुष्टयतात्पर्यक्रमेणार्थलुब्धानामर्थः सेवयानीत्याकपट  
पर्वकेण कुलवृद्धवधेन नृशंसानृतपूर्वकेण महागुरुवधेन च सिध्यतीत्युक्तं तावदेवार्थनिरूपणं समाप्तं । अतः परं काममोक्षावेव निरूपणीयाविति कर्णपर्वोऽत्र यन्तारं मणीयमिति चेत् सत्यं । यथा धर्मो  
र्थनिरूपितोऽप्येवमार्थमासोऽर्थमासश्च निरूपणीयः परिहाराय । एवमधर्मोऽर्थोऽधर्मोऽर्थमासानर्थमासोऽर्थमासश्च निरूपणीयोऽहानायोपादानाय च तदर्थमुत्तरग्रन्थः काममोक्षयोः प्रागावश्यकः । तत्र  
चोरेभ्यः कार्पटिकमार्गमुपदिशतः सत्पवादिनः सत्पवदन्धर्माभास एवमविचार्य घ्राणचक्षुर्पराक्षसं प्रतो व्याधस्य हि स्त्रत्वमधर्माभासः । तथा शोकहेतुना कुलक्षयेण प्राप्तोऽर्थोऽर्थमासः । सुप्तानां हन

॥ श्रीकृष्णायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥  
ततो द्रोणे हते राजन दुर्योधनमुखा नृपाः ॥ भृशमुद्विग्नमनसो द्रोणपुत्रमुपागमन् १ ते द्रोणमनुशोचन्तः कश्मलाभिहतौ जसः ॥ पर्युपासन्तः शोकार्तास्ततः शारद  
तीसुतम् २ ते मुहूर्तसमाश्वस्य हेतुभिः शास्त्रसंमितैः ॥ रात्र्यागमे महीपालाः स्वानिवेशमानि मेजिरे ३ ते वैश्मस्वपिकौरव्यपृथ्वीशानां भुवन्सुखम् ॥ चिंतयन्तः  
क्षयन्तीं ब्रिदुःखशोकसमन्विताः ४ विशेषतः मूलपुत्रो राजा चैव सुयोधनः ॥ दुःशासनश्च शकुनिः सौबलश्च महाबलः ५ उपितास्तो निशांतां तु दुर्योधननिवेशने ॥  
चिंतयन्तः परिक्लेशान् पांडवानां महात्मनाम् ६ यत्तद्व्यूते परिक्लिष्टा कृष्णा चानायितासभाम् ॥ तत्स्मरन्तोऽनुशोचन्तो भृशमुद्विग्नचेतसः ७ तथा तु संचितयतां  
तान् क्लेशान् द्यूतकारितान् ॥ दुःखेन क्षणदाराज नृजगामाब्दशतोपमा ८ ततः प्रभाते विमले स्थितादिष्टस्य शासने ॥ चक्रुरावश्यकं सर्वे विधिदृष्टेन कर्मणा ९ ते  
कृत्वाऽवश्यकार्याणि समाश्वस्य च भारत ॥ योगमाज्ञापयामासुर्युद्धाय च विनिर्ययुः १० कर्णे सेनापतिं कृत्वा कृतकौतुकमंगलाः ॥ पूजयित्वा द्विजश्रेष्ठान् दधि  
पात्रघृताक्षतैः ११ गोभिरश्वैश्च निष्कैश्च वासोभिश्च महाधनैः ॥ बन्धमाना जयाशीभिः मृतमागधबन्दिभिः १२ तथैव पांडवराज नृकृतपूर्वाह्निकक्रियाः ॥ शिविरा  
त्रिर्ययुस्तूर्ण्युद्धाय कृतनिश्चयाः १३ ततः प्रवृत्ते युद्धं तु मुल्लोमहर्षणम् ॥ कुरूणां पांडवानां च परस्परजयैषिणाम् १४ तयोर्द्वौ दिवसौ युद्धं कुरुपांडवसेनयोः ॥  
कर्णे सेनापतौ राजन्वभूवाहुतदर्शनं १५ ततः शत्रुक्षयं कृत्वा सुमहान्तरणे वृषः ॥ पश्यतां धार्तराष्ट्राणां फाल्गुनेन निपातितः १६ ततस्तु संजयः सर्वगत्वानागपुरंद  
रम् ॥ आचष्टुष्टराष्ट्राय यद्वृत्तं कुरुजांगले १७ ॥ जनमेजय उवाच ॥ आपगेयं हतं श्रुत्वा द्रोणं चापि महारथम् ॥ आजगाम परामार्तिवृद्धो राजा विकासुतः १८

नमधर्मः । तत्कृतोऽश्वत्थामोऽभिभवोऽनर्थः । शरणागतस्वसैनिकब्राणार्थमन्यायेनापि कृतो ब्रह्मवधो न हतर ब्रह्मवधवदनयोऽपि त्वनर्थाभास एव । न च तेन ब्रह्महामवेदित्याततायिव धेदो  
पाभावस्मरणात् । इत्येषामर्थानां निरूपणार्थ उत्तरः संदर्भः । आख्यायिका तु सुखप्रतिपत्त्यया । तस्मादिदमपि पर्वत्रयमावश्यकमेव । ततो द्रोणे हते राजा निति १ कश्मलाभिहतौ जसः तीव्र  
शोकाभिघातजव्यामोहनिरस्तसामर्थ्याः शारद्वतीसुतं द्रोणिम् २ समाश्वस्य सावधानामूत्वा रात्र्यागमे प्रदोषकाले ३ पृथ्वीशाराजानः क्षयं मृतं भाविनं च चिंतयन्तः परामृशन्तः ४ ५ । ६ । ७  
क्लेशान् कचग्रहणादीन् क्षणदारात्रिः ८ आवश्यकं निरूपकृत्यम् ९ योर्मसंनहनम् १० । ११ निष्कैः सुवर्णहारेः । महाधनैर्बहुभूत्यैः । बन्धमानाः स्तुपमानाः । मृतान् वंशानुकम  
विदाः । मागधाः पाणिस्त्वनिकाः । बन्दिनः स्तुतिपाठकाः १२ । १३ । १४ । १५ वृषः कर्णः पश्यतां जनादुरेपदी १६ । १७ । १८



१९ सममन्यतसम्यगवद्वतवान् २० दुर्मरंदुःखेनापिर्तुमशक्यंस्वेच्छया २१ । २२ तन्मरणदुष्करंमन्ये २३ । २४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठेभारतभावदीपिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥  
 हतेइति १ अयंग्रहम् २ । ३ हाकष्टमितिखेदातिशयसूचकंवाक्पुकापश्चाद्बचनंक्तव्यमाददे ४ आस्तेतिष्ठति ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० दंशितानांसन्नद्वानां वसुसंभवोवसूनामंशोऽयः  
 सश्रुत्वानिहतंकर्णदुर्योधनहितौषिणम् ॥ कथंदिजवरप्राणानधारयतदुःखितः १९ यस्मिन्नजयाशापुत्राणांसममन्यतपार्थिवः ॥ तस्मिन्नहतेसकौरव्यःकथंप्रा  
 णानधारयत् २० दुर्मरंतदहंमन्येनृणांलुच्छ्रेऽपिवर्तताम् ॥ यत्रकर्णहंतश्रुत्वानात्यजजीवितंतपः २१ तथाशांतनवंदृढंब्रह्मवाह्मिकमेवच ॥ द्रोणंचसोमद  
 तंचभूरिश्रवसमेवच २२ तथैवचान्यान्सुहृदःपुत्रानपौत्रांश्चपातितान् ॥ श्रुत्वायत्राजहात्प्राणांस्तन्मन्येदुष्करंद्विज २३ एतन्मेसर्वमाचक्ष्वविस्तरेणमहामु  
 ने ॥ नहिहृष्यामिपूर्वेषांशृण्वानश्चरितंमहत् २४ ॥ इतिश्रीम० कर्णपर्वणि जनमेजयवाक्यंनामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ हतेकर्णे  
 महाराजनिशिगावल्गणिस्तदा ॥ दीनोययौनागपुरमश्वैर्वातसमैर्जवे १ सहास्तिनपुरंगत्वाभृशमुद्रिग्रचेतनः ॥ जगामधृतराष्ट्रस्यक्षयंप्रक्षीणवांधवम् २  
 सतमुद्दीक्ष्यराजानंकश्मलाभिहतौजसम् ॥ वंदेप्रांजलिर्भूत्वामुर्घापादौनृपस्यह ३ संपूज्यचयथान्यायंघृतराष्ट्रंमहीपातिम् ॥ हाकष्टमितिचोक्त्वासततोवचन  
 माददे ४ संजयोऽहंक्षितिपतेकच्चिदास्तेसुखंभवान् ॥ स्वदोषैरापदंप्राप्यकच्चिन्नाद्यविमुह्यति ५ हितान्युक्तानिबिदुरद्रोणगंगेयकेशवैः ॥ अगृहीतान्यनु  
 स्मृत्यकच्चिन्नकुरुषेव्यथाम् ६ रामनारदकण्वाद्यैर्हितमुक्तंसभातले ॥ नगृहीतमनुस्मृत्यकच्चिन्नकुरुषेव्यथाम् ७ सुहृदस्वद्वितेयुक्तानभीष्मद्रोणमुखान्परैः ॥  
 निहतान्युधिसंस्मृत्यकच्चिन्नकुरुषेव्यथाम् ८ तमेवंवादिनंराजामृतपुत्रंलतांजलिम् ॥ सुदीर्घमथानिःश्वस्यदुःखार्तदमब्रवीत् ९ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ आ  
 पगेयेहतेश्वरेदिव्यास्त्रवतिसंजय ॥ द्रोणेचपरमेष्वासेभृशमेव्यथितंमनः १० योरथानांसहस्राणिदंशितानांदशैवतु ॥ अहन्यहनितेजस्वीनिजघ्नसुसंभवः ११  
 तंहंतंयज्ञसेनस्यपुत्रेणहशिखंडिना ॥ पांडवेयाभिगुप्तेनश्रुत्वामेव्यथितंमनः १२ भार्गवःप्रददौयस्मैपरमास्त्रंमहाहवे ॥ साक्षाद्रामेणयोवाल्मेयधनुर्वेदउपाकृतः  
 १३ यस्यप्रसादात्कौंतेयाराजपुत्रामहारथाः ॥ महारथत्वंसंप्राप्तास्तथान्येवसुधाधिपाः १४ तंद्रोणंनिहतंश्रुत्वाघृष्टपुत्रेणसंयुगे ॥ सत्यसंधंमहेष्वासंभृशंमे  
 व्यथितंमनः १५ ययोलोकेपुमानस्त्रेनसमोऽस्तिचतुर्विधे ॥ तौद्रोणभीष्मौश्रुत्वातुहतीमेव्यथितंमनः १६ त्रैलोक्येयस्यचास्त्रेपुनपुमान्विद्यतेसमः ॥ तंद्रो  
 णंनिहतंश्रुत्वाकिमकुर्वतमामकाः १७ संशप्तकानांचबलेपांडवेनमहात्मना ॥ धनंजयेनविक्रम्यगमितेयमसादनम् ॥ नारायणास्त्रेचहतेद्रोणपुत्रस्यधीमतः  
 १८ विप्रद्रुतेष्वनीकेषुकिमकुर्वतमामकाः ॥ विप्रद्रुतानहंमन्येनिमग्नान्शोकसागरे १९

संभूतः ११ । १२ भार्गवोरामः यस्मैभीष्माय धनुर्वेदउपाकृतः स्वीकृतःशिष्यत्वेन १३ यस्यद्रोणस्य १४ सत्यसंधमवितथप्रतिज्ञम् १५ चतुर्विधे मुक्तंवाणादि । अमुक्तंखड्गादि । यंत्रमुक्तं  
 गोलादि । मुक्तामुक्तंसोपसंहारमस्त्रम् १६ । १७ गमितेसतिकिमकुर्वतेत्युत्तरेणसंबंधः १८ निमग्नानपिष्ठमानान् जीवितेप्सयाचेष्टांशुर्वाणानित्युत्तरत्रसंबंधः १९

२० । २१ : २२ । २३ दिष्टेदेवोपाहते अमाविनःसुखस्यप्राप्तौमाविनोदुःखस्यप्राप्तौवावुधोनव्ययते तद्विपर्ययेवानुहृष्यतीत्यर्थः २४ दिष्टमवश्यंभावि २५ ॥ इतिकर्णप० नी० भारतभावदीपे  
 द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ हतेइति अस्वस्थमुखाःदीनवदनाः १ । २ ऊर्ध्वमूर्ध्वगमनमेवतत्त्वधोवस्थानं ३ । ४ हस्तस्यानांभ्रंशोऽरिष्टसूचकउक्तएवंब्रह्मनांबंधशैथिल्यमपीत्याह तानीति  
 प्लवमानान्हतेद्रोणिसन्ननौकानिवार्णवे ॥ दुर्योधनस्यकर्णस्यभोजस्यकृतवर्मणः २० मद्रराजस्यशल्यस्यद्रौणेश्चैवकृपस्यच ॥ मत्पुत्रस्यचशेषस्यतथाऽन्येषां  
 चसंजय २१ विप्रद्रुतेष्वनीकेषुमुखवर्णोऽभवत्कथम् ॥ एतत्सर्वंयथावृत्तंतथागावल्वणेमम २२ आचक्ष्वपांडवेयानांमामकानांचविक्रमम् ॥ संजयउवाच ॥ तवा  
 पराधाद्यद्वृत्तंकौरवेयेषुमारिष २३ तच्छ्रुत्वामाव्यथांकार्षीर्दिष्टेनव्यथतेबुधः ॥ यस्मादभावीभावीवाभवेदर्थोनरंप्रति ॥ अप्राप्तौतस्यवाप्राप्तौनकाश्चिद्यथतेबुधः  
 २४ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ नव्यथाऽभ्यधिकाकाचिद्विद्यतेममसंजय ॥ दिष्टमेतत्पुरामन्येकथयस्वयथेच्छकम् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिघृतराष्ट्र  
 संजयसंवादेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ हतेद्रोणमहेष्वासेतवपुत्रामहारथाः ॥ बभूवुरस्वस्थमुखाविषण्णागतचेतसः १ अवाङ्मुखाः  
 शस्त्रभृतःसर्वेषुविशांपते ॥ अवेक्षमाणाःशोकार्तानाभ्यभाषनपरस्परम् २ तान्दृष्ट्वाव्यथिताकारान्नसैन्यानितावभारत ॥ ऊर्ध्वमेवानेरैक्षंतदुःखत्रस्तान्यने  
 कशः ३ शस्त्राण्येषांतुराजेंद्रशोणिताक्तानिसर्वशः ॥ प्राभ्रश्यंतकराग्रेभ्योदृष्ट्वाद्वोणंहंतंयुधि ४ तानिवद्धान्यरिष्टानिलंबमानानिभारत ॥ अदृश्यंतमहारा  
 जनक्षत्राणियथादिवि ५ तथातुस्तिमितंदृष्ट्वागतसत्त्वमवस्थितम् ॥ बलंतवमहाराजराजादुर्योधनोऽब्रवीत् ६ भवतांवाहुवीर्यंहिसमाश्रित्यमयायुधि ॥ पांड  
 वेयाःसमाहूतायुद्धंचेदंप्रवर्तितम् ७ तदिदंनिहतेद्रोणेविषण्णमिवलक्ष्यते ॥ युध्यमानाश्चसमरेयोधावध्यंतिसर्वशः ८ जयोवापिवधोवापियुध्यमानस्यसंयुगे ॥  
 भवेत्किमत्रचित्रंवेयुध्यध्वंसर्वतोमुखाः ९ पश्यध्वंचमहात्मानंकर्णवैकर्तनंयुधि ॥ प्रचरंतंमहेष्वासंदिव्यैरस्त्रैर्महाबलम् १० यस्यवैयुधिसंत्रासातकुंतीपुत्रोधनं  
 जयः ॥ निवर्ततेसदामंदःसिंहात्क्षुद्रमृगोयथा ११ येननागायुतप्राणोभीमसेनोमहाबलः ॥ मानुषेणैवयुद्धेनतामवस्थांप्रवेशितः १२ येनदिव्यास्त्रविच्छूरोमा  
 यावीसघटोत्कचः ॥ अमोघयारणेशक्त्यानिहतोभैरवंनदन १३ तस्यदुर्वारवीर्यस्यसत्यसंधस्यधीमतः ॥ बाहोर्द्रविणमक्षय्यमद्यद्रक्ष्यथसंयुगे १४ द्रोणपु  
 त्रस्यविक्रांतंराधेयस्यैवचोभयोः ॥ पश्यंतुपांडुपुत्रास्तेविष्णुवासवयोरिव १५ सर्वेषुभवंतश्चशक्ताःप्रत्येकशोऽपिवा ॥ पांडुपुत्रात्रणेहंतुंसैन्यान्किमुसं  
 हताः ॥ वीर्यवंतःकृतास्त्राश्चद्रक्ष्यथाव्यपरस्परम् १६ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वाततःकर्णचक्रेसेनापतितदा ॥ तवपुत्रोमहावीर्योभ्रातृभिःसहितोऽनघ  
 १७ सैनापत्यमथावाप्यकर्णोराजन्महारथः ॥ सिंहनादंविनद्योच्चैःप्रायुध्यतरणोत्कटः १८

दिविस्थितानिपतमानानिनक्षत्राणीवाधोमुखान्यदृश्यंतेत्यर्थः ९ स्तिमितंस्तब्धं यतोमतसत्त्वमुद्रिमाचितम् ६ । ७ वध्यंतिवध्यंतं परैरिति शेषः ८ किमत्रचित्रंक्षणं पांडवैर्जितं चेन्नैतदाश्चर्यं ९  
 अस्माकमसकृज्जयोजातइत्याहपश्यध्वमित्यादिना १० । ११ तांद्रोणपर्वप्रसिद्धां १२ । १३ द्रविणं बलं १४ । १५ द्रक्ष्यथ दर्शयिष्यथ १६ । १७ । १८



१९ अग्रेपुंखेपुंसंस्काः प्रेर्यमाणस्य शरस्य अग्रेपुंखेपुमेरितेपुंखेन संस्का इव पुधाराः पूर्वोत्तरेपुसंधानादविच्छिन्नप्रवाहादित्यर्थः २० पीडयित्वा हत्वेत्यनेककर्तृकेऽपि क्ताप्रत्ययश्चादिसः अन्येभ्योपि दृश्यंते इति वनिर्बतं वा शब्दद्वयं दृशिग्रहणादाद्येतुगपि पीडयन्निघ्नन्निति वार्थः २१ ॥ इतिकर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ १॥ एतदिति १ विह्वलः चलनासमर्थः काष्ठ

समृजयानां सर्वेषां पंचालानां च मारिष ॥ केकयानां विदेहानां च कारकदनं महत् १९ तस्येपुधाराः शतशः प्रादुरासञ्छरासनात् ॥ अग्रेपुंखेपुसंस्कायथाभ्रमरपं  
क्तयः २० सपीडयित्वा पंचालान् पाण्डवांश्च तरस्विनः ॥ हत्वासहस्रशो यो धानर्जुनेन निपातितः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संजयवाक्यं नाम दृ  
तीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा महाराज धृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ शोकस्यातमपश्यन् वै हतं मेने सुयोधनम् १  
विह्वलः पतितो भूमौ नष्टचेता इव द्विपः ॥ तस्मिन्निपतिते भूमौ विह्वले राजसत्तमे २ आर्तनादो महानासीत् स्त्रीणां भरतसत्तम ॥ सशब्दः पृथिवीं कृत्स्नां पूरयामास  
सर्वशः ३ शोकार्णवे महाघोरे निमग्नो भरतस्त्रिवः ॥ रुरुदुर्दुःखशोकात् भृशमुद्विग्नचेतसः ४ राजानं च समासाद्य गांधारी भरतर्षभ ॥ निःसंज्ञा पतिता भूमौ सर्वा  
प्यंतःपुराणि च ५ ततस्ताः संजयो राजन्समाश्वासयदातुराः ॥ मुह्यमानाः सुबहुशो मुंचंत्यो वारिनेत्रजम् ६ समाश्वस्ताः स्त्रियस्तास्तु वेपमाना मुहुर्मुहुः ॥ कद  
ल्यइव वातेन धूयमानाः समंततः ७ राजानं विदुरश्चापि प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ आश्वासयामास तदा सिंचंस्तो येन कौरवम् ८ सलब्ध्वाशनकैः संज्ञां तांश्च दृष्ट्वा  
स्त्रियो नृपः ॥ उन्मत्त इव राजेन्द्र स्थितस्तूष्णीं विशांपते ९ ततो ध्यात्वा चिरं कालं निःश्वस्य च पुनः पुनः ॥ स्वान् पुत्रान् गर्हयामास बहु मेने च पाण्डवान् १० गर्हयं  
श्चात्मनो बुद्धिं शकुनेः सौबलस्य च ॥ ध्यात्वा तु सुचिरं कालं वेपमानो मुहुर्मुहुः ११ संस्तम्य च मनो भूयो राजा धैर्यं समन्वितः ॥ पुनर्गावल्गणिं सूतं पर्यपृच्छ तं सं  
जयम् १२ यत्त्वया कथितं वाक्यं श्रुतं संजय तन्मया ॥ कञ्चिदुयोधनः सूतनगतो वै यमक्षयम् १३ जये निराशः पुत्रो मे स तं जयकामुकः ॥ ब्रूहि संजय तत्त्वेन  
पुनरुक्तां कथां ममाम् १४ एवमुक्तोऽब्रवीत्सूतो राजानं जनमेजय ॥ हतो वै कर्तनो राजन्सहपुत्रैर्महारथः १५ भ्रातृभिश्च महेष्वसैः सूतपुत्रैस्तनुजैः ॥  
दुःशासनश्च निहतः पाण्डवेन यशस्विना ॥ पीतं च रुधिरं कोपाद्रीमसेनेन संयुगे १६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि धृतराष्ट्रशोको नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥  
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ इति श्रुत्वा महाराज धृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ अब्रवीत्संजयं सूतं शोकसांविग्रमानसः १ दुष्प्रणीतेन मे तात पुत्रस्यादीर्घजीविनः ॥  
हतं वै कर्तनं श्रुत्वा शोको मर्माणिकं तति २ तस्य मे संशयं छिधि दुःखपारंतितीर्षतः ॥ कुरूणामृजयानां च केच जीवन्तिके मृताः ३

वत्पतितः २ । ३ । ४ अंतःपुराणि स्त्रियः ५ । ६ कदल्यइव वेपमाना आसन्निति शेषः ७ । ८ दृष्ट्वा मनसैवात्मप्रत्यये मदुःखवतीं ज्ञात्वा ९ । १० । ११ । १२ 'जीवन्नरो मद्रशतानि पश्येत्' इति म  
नसि निपायाह यत्त्वयेति १३ जये इति इष्टवियोगमात्रेण वशरथा विमृतः अस्य तु जयेनेराश्यमधिकं मरणकारणमस्तीति भावः उक्ता संक्षेपेण पुनर्ब्रूहि विस्तरेण १४ । १५ । १६ ॥ इतिकर्णपर्वणि  
नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ इतीति १ दुष्प्रणीतेन दुर्नयेन अदीर्घजीविनो रूपायुषः मये बहुर्नित्या पुत्रो मरणोन्मुखः कृत इति भावः २ । ३

हत्वा निघ्नन् ४ निहत्येव दुर्द्धर्ष इत्यन्वयः जात इति शेषः ५ हतो गतः परलोकमिति शेषः एवमग्रेऽपि योज्यम् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५  
संजय उवाच ॥ हतः शांतनवो राजन् दुराधर्षः प्रतापवान् ॥ हत्वा पाण्डवयो धानामर्बुदं दशभिर्दिनैः ४ तथा द्रोणो महेष्वसः पंचालानां रथव्रजान् ॥ निहत्य युधि  
दुर्धर्षः पश्चादुक्मरथो हतः ५ हतशेषस्य भीष्मेण द्रोणेन च महात्मना ॥ अधनिहत्य सैन्यस्य कर्णो वै कर्तनो हतः ६ विविंशतिर्महाराजराजपुत्रो महाबलः ॥  
आनर्तयो धानशतशो निहत्य निहतोरणे ७ तथा पुत्रो विकर्णस्तेक्षत्रव्रतमनुस्मरन् ॥ क्षीणवाहा युधः शूरः स्थितोऽभिमुखतः परान् ८ घोररूपान् परिक्रेशान् दुर्यो  
धनकृतान् बहून् ॥ प्रतिज्ञां स्मरता चैव भीमसेनेन पातितः ९ विदानुविंदा वा वंत्पौराजपुत्रो महारथौ ॥ कृत्वा त्वसुकरं कर्म गतौ वैवस्वतक्षयम् १० सिंधुराष्टमुखा  
नीहदशराष्ट्राणि यानिह ॥ वशेति धृतिवीरस्य यः स्थितस्तव शासने ११ अक्षौहिणीं दशैकां च विनिर्जित्य शितैः शरैः ॥ अर्जुनेन हतो राजन् महावीर्यो जयद्रथः  
१२ तथा दुर्योधनसुतस्तरस्वी युद्धदुर्मदः ॥ वर्तमानः पितुः शास्त्रे सौभद्रेण निपातितः १३ तथा दौःशासनिः शूरो बाहुशाली रणोत्कटः ॥ द्रौपदेयेन संगम्य ग  
मितो यमसादनम् १४ किरातानामधिपतिः सागरानूपवासिनाम् ॥ देवराजस्य धर्मात्मा प्रियो बहुमतः सखा १५ भगदत्तो महीपालः क्षत्रधर्मरतः सदा ॥ धनं  
जयेन विक्रम्य गमितो यमसादनम् १६ तथा कौरवदायादोन्यस्तशस्त्रो महायशः ॥ हतो भूरिश्रवराजन् शूरः सात्यकिना युधि १७ श्रुतायुरपि चां वष्टः क्षत्रियाणां  
धुरंधरः ॥ चरन्नभीतवत्संख्ये निहतः सव्यसाचिना १८ तव पुत्रः सदाऽमर्षी कृताख्यो युद्धदुर्मदः ॥ दुःशासनो महाराज भीमसेनेन पातितः १९ यस्य राजन् गजा  
नीकं बहुसाहस्रमश्रुतम् ॥ सुदक्षिणः संसंग्रामे निहतः सव्यसाचिना २० कोसलानामधिपतिर्हत्वा बहुमतान् परान् ॥ सौभद्रेण हविक्रम्य गमितो यमसादनम् २१  
बहुशो यो धयित्वा तु भीमसेनं महारथम् ॥ चित्रसेनस्तव सुतो भीमसेनेन पातितः २२ मद्राजात्मजः शूरः परेषां भयवर्द्धनः ॥ असिचर्मधरः श्रीमान् सौभद्रेण निपा  
तितः २३ समः कर्णस्य समरेयः स कर्णस्य पश्यतः ॥ वृषसेनो महातेजाः शीघ्रास्त्रो दृढविक्रमः २४ अभिमन्योर्वधं श्रुत्वा प्रतिज्ञामपि चात्मनः ॥ धनं जयेन विक्र  
म्य गमितो यमसादनम् २५ नित्यं प्रसक्तवैरो यः पाण्डवैः पृथिवीपातिः ॥ विश्राव्यैव रथार्थेन श्रुतायुः स निपातितः २६ शल्यपुत्रस्तु विक्रांतः सहदेवेन मारिष ॥  
हतोरुक्मरथो राजन् भ्राता मातुलजो युधि २७ राजा भगीरथो वृद्धो वृहत्क्षत्रश्च केकयः ॥ पराक्रमंतौ विक्रांतौ निहतौ वीर्यवतरी २८ भगदत्तसुतो राजन् कृतप्रज्ञो म  
हाबलः ॥ इयेन वञ्चरता संख्येन कुलेन निपातितः २९ पिता महस्तव तथा बाह्लीकः सहबाह्लीकैः ॥ निहतो भीमसेनेन महाबलपराक्रमः ३० जयसेनस्तथारा  
जन् जारासं धिर्महाबलः ॥ मागधो निहतः संख्ये सौभद्रेण महात्मना ३१ पुत्रस्ते दुर्मुखो राजन् दुःसहश्च महारथः ॥ गदया भीमसेनेन निहतौ शूरमानिनौ ३२



३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अपावृत्तकवीराः अपगतमावृत्तकंकुस्तिस्तसंघामात्परावर्तनं वेधाते संशक्तसहचरागोपालकाः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ खरबधुरयानवान्  
 दुर्मर्षणोदुर्विषहोदुर्जयश्चमहारथः ॥ कृत्वात्वसुकरं कर्मगतावैवस्वतक्षयम् ३३ उभौ कलिगृपकौ भ्रातरौ युद्धदुर्मदौ ॥ कृत्वाचासुकरं कर्मगतावैवस्वतक्षयम् ३४  
 सचिवो वृषवर्मातिशूरः परमवीर्यवान् ॥ भीमसेनेन विक्रम्य गमितो यमसादनम् ३५ तथैव पौरवो राजानां गायुतबलो महान् ॥ समरे पांडुपुत्रेण निहतः सव्यसाचि  
 ना ३६ वसातयो महाराजद्विसाहस्राः प्रहारिणः ॥ शूरसेनाश्च विक्रांताः सर्वे युधिनिपातिताः ३७ अभीषाहाः क्वचिन् प्रहरंतो रणोत्कटाः ॥ शिवयश्चरथोदा  
 राः कालिगसहिताहताः ३८ गोकुले नित्यसंवृद्धायुद्धे परमकोपनाः ॥ तेषां वृत्तकवीराश्च निहताः सव्यसाचिना ३९ श्रेणयो बहुसाहस्राः संशक्तगणाश्च ये ॥ ते  
 सर्वे पार्थमासाद्य गतावैवस्वतक्षयम् ४० स्यालौ तव महाराज राजानौ वृषकाचलौ ॥ त्वदर्धमतिविक्रांतौ निहतौ सव्यसाचिना ४१ उग्रकर्मा महेश्वासो नाम तः कर्म  
 तस्तथा ॥ शाल्वराजो महाबाहुर्भीमसेनेन पातितः ४२ ओघवांश्च महाराज बृहंतः सहितौरणे ॥ पराक्रमंतौ मित्रार्थे गतावैवस्वतक्षयम् ४३ तथैव रथिनां श्रेष्ठः  
 क्षेमधूर्तिर्विशांपते ॥ निहतो गदयाराज न भीमसेनेन संयुगे ४४ तथाराजन्महेश्वासो जलसंधो महाबलः ॥ सुमहत्कदनं कृत्वा हतः सात्यकिनारणे ४५ अलंबुषो राक्ष  
 सेंद्रः खरबधुरयानवान् ॥ घटोत्कचेन विक्रम्य गमितो यमसादनम् ४६ राधेयः सुतपुत्रश्च भ्रातरश्च महारथाः ॥ केकयाः सर्वशश्चापि निहताः सव्यसाचिना ४७  
 मालवामद्रकाश्चैव द्राविडाश्चोग्रकर्मिणः ॥ यौधेयाश्च ललित्याश्च सुद्रकाश्चाप्युशीनराः ४८ मावेल्लकास्तुंडिकेराः सावित्रीपुत्रकाश्च ये ॥ प्राच्योदीच्याः प्रतीच्या  
 श्वदाक्षिणात्याश्च मारिष ४९ पत्नीनां निहताः संघाहयानां प्रयुतानि च ॥ रथवजाश्च निहताहताश्च वरवारणाः ५० सध्वजाः सायुधाः शूराः सर्वमावरभूषणाः ॥  
 कालेन महताऽऽयस्ताः कुशलैर्ये च वर्णिताः ५१ ते हताः समरे राजन्यपार्थेना क्लिष्टकर्मणा ॥ अन्येतथाऽमितबालाः परस्परवधैषिणः ५२ एते चान्ये च बहवो  
 राजानः सगणारणे ॥ हताः सहस्रशो राजन्यन्मात्वं परिपृच्छसि ५३ एवमेष क्षयो वृत्तः कर्णार्जुनसमागमे ॥ महेंद्रेण यथा वृत्रो यथारामेण रावणः ५४ यथा कृष्णे  
 न नरको मुरुश्च नरकारिणा ॥ कार्तवीर्यश्च रामेण भार्गवेण यथा हतः ५५ स ज्ञातिर्बाधवः शूरः समरे युद्धदुर्मदः ॥ रणे कृत्वामहद्युद्धं धोरं त्रैलोक्यमोहनम् ५६ यथा  
 स्कंदेन महिषो यथारुद्रेण चाधकः ॥ तथाऽर्जुनेन सह तो द्वैरथे युद्धदुर्मदः ५७ सामात्यर्बाधवो राजन्यकर्णः प्रहरतां वरः ॥ जयाशाधार्तराष्ट्राणां वैरस्य च मुखं यतः  
 ५८ तीर्णस्तत्पांडवो राजन्यपुरा नावबुध्यसे ॥ उच्यमानो महाराज बंधुभिर्हितकाक्षिभिः ५९

संतीक्ष्यं बंधुरं रम्यं यानं विद्यते यस्य खरेर्गर्धभैर्बधुरं यानमस्यास्तीतिसः गर्धभसंयुतं रथवान्वा ४९ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ कृष्णेन नरकारिणानरको मुरुश्च यथे  
 त्यन्वयः ५१ । ५३ कर्णस्तथा हत इत्यनुकृष्यते ५७ । ५८ । ५९

६० ॥ इति क० नी० भा० भा० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ अ० ख्याता इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ पद्भिः द्रोणद्रोणिशल्पकर्णकृपकृतवर्मभिः परमकैरथैर्महामात्रैर्मुल्यैः अशकुवद्विरेकैक  
 तदिदं समनुप्राप्तं व्यसनं सुमहात्ययम् ॥ पुत्राणां राज्यकामानां खयाराज न हितैषिणा ॥ अहितान्येव चीर्णानि ते पातत्फठमागतम् ६० ॥ इति श्रीमहाभारते क  
 र्णपर्वणि संजयवाक्ये पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ आख्याता मामकास्तात निहता युधि पांडवैः ॥ हताश्च पांडवेयानां मामकै  
 र्ब्रूहि संजय १ ॥ संजय उवाच ॥ कुंतयो युधिविक्रांता महासत्त्वामहाबलाः ॥ सानुबंधाः सहामात्या गांगेयेन निपातिताः २ नारायणावलभद्राः शूराश्च शतशोऽ  
 परे ॥ अनुरक्ताश्च वीरेण भीष्मेण युधिपातिताः ३ समः किरीटिना संख्ये वीर्येण च वलेन च ॥ सत्यजित्सत्यसंधेन द्रोणेन निहतो युधि ४ पंचालानां महेश्वासाः सर्वे  
 युद्धविशारदाः ॥ द्रोणेन सह संगम्य गतावैवस्वतक्षयम् ५ तथा विराट्कुपदौ वृद्धौ सहसुतौ वृषौ ॥ पराक्रमंतौ मित्रार्थे द्रोणेन निहतौ रणे ६ यो बाल एव समरे संमि  
 तः सव्यसाचिना ॥ केशवेन च कुर्यषो विलदेन वा विभो ७ परेषां कदनं कृत्वामहारथविशारदः ॥ परिवार्य महामात्रैः पद्भिः परमकैरथैः ८ अशकुवद्विर्वीभत्सुमभि  
 मन्थुर्निपातितः ॥ कृतंतं विरथं वीरं क्षत्रधर्मे व्यवस्थितम् ९ दौःशासनिर्महाराज सौभद्रं हतवान्नरे ॥ स पत्नानां निहंता च महत्यासेनया वृतः १० अंबष्ठस्य सुतः  
 श्रीमान् मित्रहेतोः पराक्रमन् ॥ आसाद्य लक्ष्मणं वीरं वीर्यधनसुतरणे ११ सुमहत्कदनं कृत्वा गतावैवस्वतक्षयम् ॥ बृहंतः सुमहेश्वासः कृताश्वो युद्धदुर्मदः १२ दुःशा  
 सनेन विक्रम्य गमितो यमसादनम् ॥ मणिमानदंडधारश्च राजानौ युद्धदुर्मदौ १३ पराक्रमंतौ मित्रार्थे द्रोणेन युधिपातितौ ॥ अंशुमानभोजराजस्तु सहसैन्यो महा  
 रथः १४ भारद्वाजेन विक्रम्य गमितो यमसादनम् ॥ सामुद्रश्चित्रसेनश्च सहपुत्रेण भारत १५ समुद्रसेनेन बलाद्गमितो यमसादनम् ॥ अनूपवासी नीलश्वव्याघ्रदत्त  
 श्ववीर्यवान् १६ अश्वत्थामा विकर्णेन गमितो यमसादनम् ॥ चित्रायुधश्चित्रयोधी कृत्वा च कदनं महत् १७ चित्रमार्गेण विक्रम्य विकर्णेन हतो मृधे ॥ वृकोदरसमो यु  
 द्धे वृतः कैकेययोधिभिः १८ कैकेयेन च विक्रम्य भ्राता भ्रात्रा निपातितः ॥ जनमेजययोगदायोधी पार्वतीयः प्रतापवान् १९ दुर्मुखेन महाराज तव पुत्रेण पातितः ॥ रो  
 चमानो नरव्याघ्रो रोचमानो ग्रहावि २० द्रोणेन युगपद्वाज न दिवं संप्रापितौ शरैः ॥ नृपाश्च प्रतियुध्यंतः पराक्रांता विशांपते २१ कृत्वानसुकरं कर्म गतावैवस्वतक्ष  
 यम् ॥ पुरुजितकुंतिमोजश्च मातुलौ सव्यासाचिनः २२ संग्रामनिजितौ लोकां गमितौ द्रोणसायकैः ॥ अभिभूः काशिराजश्च काशिकैर्बहुभिर्वृतः २३ वसुदानस्य पुत्रे  
 ण न्यासितो देहमाहवे ॥ अमितौ जायुधामन्युरुतमौ जाश्च वीर्यवान् २४ निहत्य शतशः शूरान् स्मदीयैर्निपातिताः ॥ मित्रवर्मा च पांचाल्यः क्षत्रधर्मा च भारत २५  
 द्रोणेन परमेश्वासो गमितो यमसादनम् ॥ शिखंडितनयो युद्धे क्षत्रदेवो युधांपतिः २६ लक्ष्मणेन हतो राजस्तव पुत्रेण भारत ॥ सुचित्रश्चित्रवर्मा च पिता पुत्रौ महारथौ २७  
 इयेन हंतुमिति शेषः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ रोचमानौ पकनामानौ भ्रातरौ २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७



२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीविमर्शभावादीपेयस्योऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मामकस्येति हतोत्सेकस्यकेदारा  
न्यातिप्रापितोदकस्यक्षुद्रसरसइवावशेषनपश्यामि ककुदेप्रधानपुरुषसमूहेभीष्मद्रोणकर्णरूपेमुदितेनाशितेसति १ असतितुच्छे २ शतशतसहस्रदशकं आपोविभक्तिव्यस्ययः कुंजाराणामयुते  
नतुल्यं बाहोर्बलं यस्य तस्यापि वधं नृप्याभीतिनपितुमृष्यान्वेव । मृत्युप्रविनाभीष्मस्यक्षेत्राहोभयबलवतोद्रोणस्यचवधं कुर्वतापरेषां कर्णवधस्येषत्करत्वादितिभावः ३ । ४ मृताः मृतप्रा

प्रचरंतौ महावीरौ द्रोणेन निहतौरणे ॥ वार्धक्षेमिर्महाराजसमुद्रइवपर्वणि २८ आयुधक्षयमासाद्यप्रशान्तिपरमागतः ॥ सेनाविंदुसुतः श्रेष्ठः शस्त्रवानप्रवरोयुधि  
२९ बाह्लिकेन महाराजकौरवेद्रेण पातितः ॥ घृष्टकेतुर्महाराजचेदीनां प्रवरारथः ३० कृत्वानसुकरं कर्मगतो वैवस्वतक्षयम् ॥ तथासत्यवृत्तिर्वीरः कृत्वा कदनमा  
हवे ३१ पांडवार्थे पराक्रांतो गमितो यमसादनम् ॥ सेनाविंदुः कुरुश्रेष्ठः कृत्वा कदनमाहवे ३२ पुत्रस्तु शिशुपालस्य सुकेतुः पृथिवीपतिः ॥ निहत्य शात्रवान्संख्ये  
द्रोणेन निहतो युधि ३३ तथासत्यवृत्तिर्वीरो मदिराश्वश्वीर्यवान् ॥ सूर्यदत्तश्च विक्रांतो निहतो द्रोणसायकैः ३४ श्रेणिमांश्च महाराजयुध्यमानः पराक्रमी ॥ कृत्वान  
सुकरं कर्मगतो वैवस्वतक्षयम् ३५ तथैव युधिविक्रांतो मागधः परमाश्रवित् ॥ भीष्मेण निहतो राजनः शैतेऽद्य परवीरहा ३६ विराटपुत्रः शंखस्तु उत्तरश्च महारथः ॥  
कुर्वंतौ सुमहत्कर्मगतौ वैवस्वतक्षयम् ३७ वसुदानश्च कदनं कुर्वाणोऽतीव संयुगे ॥ भारद्वाजेन विक्रम्य गमितो यमसादनम् ३८ एते चान्ये च बहवः पांडवानां महा  
रथाः ॥ हता द्रोणेन विक्रम्य यन्मां त्वं परिपृच्छसि ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संजयवाक्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ मामकस्या  
स्य सैन्यस्य हतोत्सेकस्य संजय ॥ अवशेषं न पश्यामि ककुदे मुदिते सति १ तौ हि वीरौ महेश्वासौ मदर्थे कुरुसतमौ ॥ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वानार्थो वै जीवितेऽस्मति २  
न च शोचामिराधेयं हतमाहवशोभनम् ॥ यस्य बाहोर्बलं तुल्यं कुंजाराणां शतं शतम् ३ हतप्रवरसैन्यं मे यथाशंससि संजय ॥ अहतानपि मे शंसके त्रऽजीवितिके च न ४  
एते पुहि मृतेष्वप्येव त्वया परिकीर्तिताः ॥ येऽपि जीवन्ति ते सर्वे मृता इति मतिर्मम ५ ॥ संजय उवाच ॥ यस्मिन् महास्त्राणिसमर्पितानि चित्राणि शुभ्राणि चतुर्विधा  
नि ॥ दिव्यानि राजन्विहितानि चैव द्रोणेन वीरे द्विजसत्तमेन ६ महारथः कृतिमान् क्षिप्रहस्तो दृढायुधो दृढमुष्टिर्दृढेषु ॥ सर्वीर्यवान् द्रोणपुत्रस्तरस्वी व्यवस्थितो  
योद्धुकामस्त्वदर्थे ७ आनर्तवासी हृदिकात्मजोऽसौ महारथः सात्वतानां वरिष्ठः ॥ स्वयंभोजः कृतवर्मा कृतास्त्रो व्यवस्थितो योद्धुकामस्त्वदर्थे ८ आर्तायनिः सम  
दुष्प्रकंप्यः सेनाग्रणीः प्रथमस्तावकानाम् ॥ यः स्वस्त्रीयान् पांडवेयान् विजृम्भयत्युवाच स्वां चिकीर्षुस्तरस्वी ९

याः ५ चित्राणि अनेकानां युधमसवक्षमाणि शुभ्राणि दीप्तिमन्ति चतुर्विधानि दृढदूरसूक्ष्मशब्दवेधीनि विहितानि धनुर्वेदोदितानि । चित्रशुभ्रदिव्यविहितान्येव वाचतुर्विधानि । अत्राविहितानि  
कृत्रिमाणीति प्राञ्चः । अस्त्रांतरनिवर्त्यमाग्नेयादि । नतिमात्रनिवर्त्यनारायणास्त्रादि । प्रयोक्तृनिवर्त्यब्रह्माशिरादि । सर्वथाऽप्यनिवर्त्यपाशुपतादि । एवं चतुर्विधानि वीरैर्निहितानि सम  
र्पितानि ६ कृतिमान् अवध्ययतः ७ । ८ आर्तायनिः शल्यः स्वस्त्रीयान् माग्नेयान् । उभयोरेव माग्नेयस्वेऽपि लिङ्गसमवायात्सर्वेषां माग्नेयत्वम् ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ क्षत्रभोजीशीघ्रभोजी १८ । १९ नामपतिप्रयागीनागैः पतिमिध्वपयातुं शीलमस्य नामरथप्रयागीति पाठांतरम् २० । २१ । २२ । २३

तेजोवधं सूतपुत्रस्य संख्येपतिश्रुत्या जातशत्रोः पुरस्तात् ॥ दुराधर्षः शक्रसमानवीर्यः शल्यः स्थितो योद्धुकामस्त्वदर्थे १० आजानेयैः सैधवैः पार्वतीयैर्नदीजकांबो  
जवनायुजैश्च ॥ गांधारराजः स्वबलेन युक्तो व्यवस्थितो योद्धुकामस्त्वदर्थे ११ शारद्वतोगौतमश्चापिराजन् महाबाहुर्वहुचित्रास्त्रयोधी ॥ धनुश्चित्रं सुमहद्भारसाहं  
व्यवस्थितो योद्धुकामः प्रगृह्य १२ महारथः केकयराजपुत्रः सदश्वयुक्तं च पताकिनं च ॥ रथं समारुह्य कुरुप्रवीर व्यवस्थितो योद्धुकामस्त्वदर्थे १३ तथासुतस्तेज्वल  
नार्कवर्णरथं समास्थाय कुरुप्रवीरः ॥ व्यवस्थितः पुरुमित्रो नरेन्द्रव्यभेसूयो भ्राजमानो यथास्वे १४ दुर्योधनो नागकुलस्य मध्ये व्यवस्थितः सिंहइवावभासे ॥ रथेन  
जांबूनदमूषणेन व्यवस्थितः समरे योत्स्यमानः १५ सराजमध्ये पुरुषप्रवीरो रराज जांबूनदचित्रवर्मा ॥ पद्मप्रभो वह्निरिवाल्पधूमो मेघांतरे सूर्यइव प्रकाशः १६  
तथासुषेणोऽप्यसि चर्मपाणिस्तवात्मजः सत्यसेनश्च वीरः ॥ व्यवस्थितौ चित्रसेनेन सार्धं हृष्टात्मानौ समरे योद्धुकामौ १७ ह्रीनिषेवो भारतराजपुत्र उग्रायुधः क्षण  
भोजी सुदर्शः ॥ जारासंधिः प्रथमश्चाहृष्टश्च चित्रायुधः श्रुतवर्मा जयश्च १८ शलश्च सत्यव्रतदुःशलौ च व्यवस्थिताः सह सैन्या नराग्र्याः ॥ कैतव्यानामधिपः शूर  
मानीरणेरणेशत्रुहाराजपुत्रः १९ रथीहयीनागपतिप्रयागी व्यवस्थितो योद्धुकामस्त्वदर्थे ॥ वीरः श्रुतायुश्च घृतायुधश्च चित्रांगदश्चित्रसेनश्च वीरः २० व्यवस्थि  
ता योद्धुकामानराग्र्याः प्रहारिणो मानिनः सत्यसंधाः ॥ कर्णात्मजः सत्यसंधो महात्मा व्यवस्थितः समरे योद्धुकामः २१ अथापरो कर्णसुतौ वरास्त्रौ व्यवस्थितौ लघु  
हस्तौ नरेन्द्र ॥ महद्वलं दुर्भिमलपवीर्यैः समन्वितौ योद्धुकामौ त्वदर्थे २२ एतैश्च मुखैरपरैश्च राजनयोधप्रवीरैरमितप्रभावैः ॥ व्यवस्थितो नागकुलस्य मध्ये य  
थामहेन्द्रः कुरुराजो जयाय २३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ आख्याता जीवमाना ये परे सैन्या यथायथम् ॥ इतीदमवगच्छामि व्यक्तमर्थं भाषितं २४ ॥ वैशंपायन  
उवाच ॥ एवं ब्रुवन्नेव तदा घृतराष्ट्रोऽबिकासुतः ॥ हतप्रवीरं विध्वस्तं किंचिच्छेषं स्वकंबलम् २५ श्रुत्वा व्यामोहमागच्छच्छोकव्याकुलं त्रिद्विजः ॥ मुह्यमानो  
ऽब्रवीच्चापि मुहूर्तं तिष्ठ संजय २६ व्याकुलं मे मनस्तात श्रुत्वा सुमहदप्रियम् ॥ मनोमुह्यति चांगानि न च शक्रो मिधारितुम् २७ इत्येवमुक्त्वा वचनं घृतराष्ट्रोऽबिका  
सुतः ॥ भ्रातृचित्तस्ततः सोऽथ बभूव जगतीपतिः २८ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संजयवाक्यं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ जनमेजय उवाच ॥ श्रुत्वा कर्णं हतं  
युद्धे पुत्रांश्चैव निपातितान् ॥ नरेन्द्रः किंचिदाश्वस्तो द्विजश्रेष्ठ किमब्रवीत् १ प्राप्तवान् परमं दुःखं पुत्रव्यसनजं महत् ॥ तस्मिन् यदुक्तवान् काले तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः २

सैन्याः सेनामर्हति ते राजानः यथायथं पक्षद्वयेऽपि जीवमाना आख्याताः । इदं भाविजयपराजयादिकं इत्यनेन पक्षद्वयबलतोलनेन व्यक्तं स्पष्टमाभिगच्छामि जाजामि अर्थाभिप्रायः फलोपपत्तिः ।  
तेन जयोमदीयानां नास्तीति निश्चिनोमीति भावः २४ । २५ । २६ अंगानि च शुरादीनि मनश्च मुह्यति २७ । २८ ॥ इतिकर्णपर्वणो मी० भा० भा० सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७ ॥ श्रुत्वोति १ । २



३ भार्गवस्य रामस्य शुकस्य वा १।५।६ कर्णस्य वधं संचित्य मनस्य लोच्य इदं कृतं जगत्सर्वं तैर्न्यवानास्तीति संचित्य भविष्यति विललापेति तृतीयेन संबधः ७ प्राणिनां अवध्यात् कर्णावधेर्पा  
 नृणां तुल्यानां मेदत्वा दत्तपरीर्यत्वात् इति अनेनैव प्रकारेण विनाशनं स्यादपीति हेतोराजवेत्तेति धर्ममान इव विस्वस्तांगः । यथा प्राप्ते प्रम्यमानः पाषाणादिः शीर्यते तद्वद्विशीर्ण इत्यर्थः ८।९।१०  
 वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा कर्णस्य निधनमश्रद्धेयमिवाहुतम् ॥ भूतसंमोहनं भीममेरोः संसर्पणं यथा ३ चित्तमोहमिवायुक्तं भार्गवस्य महामतेः ॥ पराजयमिवेंद्र  
 स्याद्विषयो भीमकर्मणः ४ दिवः प्रपतनं भानोरुर्व्यामिव महाद्युते ॥ संशोषणमिवाचित्यं समुद्रस्याक्षयांभसः ५ महीवियद्विगंबूनां सर्वनाशमिवाहुतम् ॥ कर्म  
 णोरिवैफल्यमुभयोः पुण्यपापयोः ६ संचित्य निपुणं बुद्ध्या घृतराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ नेदमस्तीति संचित्य कर्णस्य समरे वधम् ७ प्राणिनामेव मन्येषां स्यादपीति वि  
 नाशनम् ॥ शोकाग्निना दह्यमानो धम्यमान इवाशये ८ विस्वस्तांगः श्वसनदीनो हाहेत्युत्तवासुदुःखितः ॥ विललापमहाराज घृतराष्ट्रोऽविकासुतः ९ ॥ घृतरा  
 ष्ट उवाच ॥ संजयाधिरथिर्वीरः सिंहाद्विरदविक्रमः ॥ वृषभप्रतिमस्कंधो वृषभाक्षगतिश्चरन् १० वृषभो वृषभस्येव यो युद्धेन निवर्तते ॥ शत्रोरापि महेंद्रस्य वज्र  
 संहननो युवा ११ यस्य ज्यातलशब्देन शरवृष्टिरवेण च ॥ रथाश्वनरमातंगानावतिष्ठंति संयुगे १२ यमाश्रित्य महाबाहुर्विद्विपां जयकांक्षया ॥ दुर्योधनोऽकरो  
 द्वैरं पांडुपुत्रैर्महारथैः १३ सकथं रथिनां श्रेष्ठः कर्णः पार्थेन संयुगे ॥ निहतः पुरुषव्याघ्रः प्रसह्या स ह्यविक्रमः १४ यो नामन्यत वै नित्यमच्युतं च धनं जयम् ॥ न वृ  
 णीन्सहितानन्यान्स्वबाहुबलदर्पितः १५ शार्ङ्गगांडीवधन्वानौ सहितावपराजितौ ॥ अहांदेव्याद्रथादेकः पातयिष्यामि संयुगे १६ इति यः सततं मंदमवोचल्लो  
 भमोहितम् ॥ दुर्योधनमवाचीनं राज्यकामुकमातुरम् १७ योऽजयत्सर्वकां वोजानां वत्यान् केकेयैः सह ॥ गांधारान्मद्रकान्मत्स्यांस्त्रिगतांस्तं गगान्शकान् १८  
 पंचालांश्चाविदेहांश्च कुलिंदान्काशिकोसलान् ॥ सुहानंगांश्च वंगांश्च निषादान्पुंड्रचीरकान् १९ वत्सान्कलिगांस्तरलान्श्मकान्पिकानपि ॥ जित्वैतान्पमरे  
 वीरश्चक्रे बलिभृतः पुरा २० शरवातैः सुनिशितैः सुतीक्ष्णैः कंकपत्रिभिः ॥ दुर्योधनस्य वृद्धयर्थं राधेयोरथिनां वरः २१ दिव्यास्त्रविन्महातेजाः कर्णो विकर्तनो वृषः ॥  
 सेनागोपश्च सकथं शत्रुभिः परमास्त्रवित् २२ घातितः पांडवैः शूरैः समरे वीर्यशालिभिः ॥ वृषो महेंद्रो देवेषु वृषः कर्णो नरेष्वपि २३ तृतीयमन्यलोकेषु वृषं नैवानुशु  
 शुम् ॥ उच्चैः श्रवावरोऽश्वानां राजा विश्रवणो वरः २४ वरो महेंद्रो देवानां कर्णः प्रहरतां वरः ॥ योजितः पार्थिवैः शूरैः समर्थैर्वीर्यशालिभिः २५ दुर्योधनस्य वृद्धयर्थं कृत्वा  
 सुर्वीमथाजयत् ॥ यं लब्ध्वा सागधो राजा सात्वमानोऽथ सौहृदैः २६ अरौत्सीत्पार्थिवं क्षत्रमृतेयादवकौरवान् ॥ तं श्रुत्वा निहतं कर्णं द्वैरथे स व्यसाचिना २७ शोकार्ण  
 वे निमग्नोऽहं भिन्नानौरिव सागरे ॥ तं वृषं निहतं श्रुत्वा द्वैरथे रथिनां वरम् २८ शोकार्णवे निमग्नोऽहमप्युक्तां सागरे यथा ॥ ईदृशैर्यद्यहं दुःखैर्न विनश्यामि संजय २९

न निवर्तते इति च्छेदः ११।१२।१३।१४।१५।१६ अवाचीनं चितयाऽधोमुखम् १७।१८।१९।२०।२१।२२ जलवर्षित्वा हेवेषु महेंद्रो वृषः । धनवर्षित्वान्मनुष्येषु कर्णो वृषः २३  
 वृषीयमेवमभिधो वृष्टिकर्तारं वृषम् २४ अजित इति च्छेदः योजितो नियोजितो मयेति वा २५ यमिति मागधीप्यस्यैव बलेन बलवानिति भावः २६।२७।२८ अष्टवः नौकाहीनः २९

३०।३१ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्षिपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ५ ॥ श्रियेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११ दुःखाद्भीष्मद्रोणवधजातं दुःखं व्यस  
 नं च तदुभयं दुःखं कर्णवधजं व्यसनं शेषनाशजम् १२ तदेवाह भीष्मेत्यादिना १३ पार्यपारप्रदं नौकास्थानीयम् १४।१५।१६।१७ प्रतिमानं भवजन्मतम् १८ यथापंगो  
 वज्राहृतं रम्यं हृदयं मम दुर्मिदम् ॥ ज्ञातिसंबन्धिमित्राणामिमं श्रुत्वा पराभवम् ३० कोमदन्धः पुमाल्लोकेन जह्यात्सूतजीवितम् ॥ विषमग्निप्रपातं च पर्वताग्राद  
 हं वृणे ॥ न हि शक्यामि दुःखानि सोढुं कष्टानि संजय ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि घृतराष्ट्रवाक्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ५ ॥ संजय उवाच ॥ श्रियाकु  
 लेन यशसा तपसा च श्रुतेन च ॥ त्वामद्य संतोमन्यंते ययातिमिव नाहुषम् १ श्रुते महर्षिप्रतिमः कृतकृत्योऽसि पार्थिव ॥ पर्यवस्थापयात्मानं माविषादे मनः कथाः २  
 ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ दैवमेव परमं न्येधिक्षौ पौरुषमनर्थकम् ॥ यत्र शालप्रतीकाशः कर्णोऽहन्यत संयुगे ३ हत्वा युधिष्ठिरानीकं पंचालानां रथव्रजान् ॥ प्रताप्य  
 शरवर्षेणादिशः सर्वामहारथः ४ मोहयित्वा रणे पार्थान् वज्रहस्त इवा सुरान् ॥ सकथं निहतः शैते वायुरुग्ण इव द्रुमः ५ शोकस्यातंन पश्यामि पारं जलनिधेरिव ॥ चिं  
 तामेव र्धतेऽतीव सुमूर्षा चापि जायते ६ कर्णस्य निधनं श्रुत्वा विजयं फाल्गुनस्य च ॥ अश्रद्धेयमहं मन्ये वधं कर्णस्य संजय ७ वज्रसारमयं नूनं हृदयं दुर्मिदं मम ॥  
 यलुत्वा पुरुषव्याघ्रं हतं कर्णं नदीर्यते ८ आयुनूनं सुदीर्घं मे विहितं देवतैः पुरा ॥ यत्र कर्णं हतं श्रुत्वा जीवाभीह सुदुःखितः ९ धिग्जीवितमिदं चैव सुहृद्दीनस्य संजय ॥  
 अद्य चाहं दशमेतां गतः संजय गहिताम् १० कृपणं वर्तयिष्यामि शोच्यः सर्वस्य मंदधीः ॥ अहमेव पुरा भूत्वा सर्वलोकस्य सत्कृतः ११ परिभूतः कथं सूतपरैः शक्या  
 मिजीवितुम् ॥ दुःखात्सुदुःखव्यसनं प्राप्तवानस्मि संजय १२ भीष्मद्रोणवधेनैव कर्णस्य च महात्मनः ॥ नावशेषं प्रपश्यामि सूतपुत्रे हते युधि १३ सहिपार्थमहा  
 नासीत्पुत्राणां मम संजय ॥ युद्धे हि निहतः शूरो विमृजन्सायकान् बहून् १४ कोहिमे जीवितेनार्थं स्तमृते पुरुषर्षभम् ॥ रथादाधिरथिर्नूनं न्यपतत्सायकादितः १५  
 पर्वतस्येव शिखरं वज्रपाताद्विदारितम् ॥ स शैते पृथिवीनूनं शोभयन् रुधिराक्षितः १६ मातंग इव मत्तेन द्विपेद्रेण निपातितः ॥ यो बलं धार्तराष्ट्राणां पांडवानां य  
 तोभयम् १७ सोऽर्जुनेन हतः कर्णः प्रतिमानं धनुष्मताम् ॥ सहि वीरो महेश्वासो मित्राणामभयंकरः १८ शैते विनिहतो वीरो देवेद्रेण इवाचलः ॥ पंगोरिवाध्वगम  
 नंदरिद्रस्येव कामितम् १९ दुर्योधनस्य चाकूतं वृषितस्येव विप्रुषः ॥ अन्यथा च तितकार्यमन्यथा तनुजायते २० अहो नुबलवद्वैवंकालश्च दुरतिक्रमः ॥ प  
 लायमानः कृपणो दीनात्मा दीनपौरुषः २१ कच्चिद्विनिहतः सुतपुत्रो दुःशासनो मम ॥ कच्चिन्नदीनाचरितं कृतवांस्तात संयुगे २२ कच्चिन्न निहतः शूरो यथाऽन्ये  
 क्षत्रियर्षभाः ॥ युधिष्ठिरस्य वचनं मायुध्यस्वेति सर्वदा २३ दुर्योधनो नाभ्यगृह्णान्मूढः पथ्यमिवौषधम् ॥ शरतल्पेशयानेन भीष्मेण सुमहात्मना २४ पानीयं  
 याचितः पार्थः सोऽविध्यन्मे दिनीतलम् ॥ जलस्य धारां जनितां हृद्वा पांडुसुतेन च २५

रध्वगमनं दुर्घटमेवं दुर्योधनस्याकृतमभिप्रायो दुर्घटः  
 नृपितस्य विप्रुषो जलविंदवो यथा नृष्णो पशमावनमवांति एवं दुर्योधनश्चेष्टितमपीष्टसिद्धवर्धनपर्याप्तमित्यर्थः १९।२० दीनपौरुषः जलपराक्रमः २१।२२ अन्येऽप्युक्ताः २३।२४।२५



अब्रवीत्समहाबाहुस्तात संशाम्य पांडवैः ॥ प्रशमाद्विभवेच्छांतिर्मदंतं युद्धमस्तुवः २६ आहृभावेन पृथिवीभुंक्ष्वपांडुसुतैः सह ॥ अकुर्वन्वचनं तस्य नूनं शोच  
तिपुत्रकः २७ तदिदं समनुप्राप्तं वचनं दीर्घदर्शिनः ॥ अहंतु निहता मात्वा हतपुत्रश्च संजय २८ द्यूततः कृच्छ्रमापन्नो लूनपक्ष इव द्विजः ॥ यथा हि शकुनिं दृष्ट्वा चि  
त्वापक्षौ च संजय २९ विसर्जयंति संहृष्टास्ताड्यमानाः कुमारकाः ॥ लूनपक्षतया तस्य गमनं नोपपद्यते ३० तथाहमपि संप्राप्तो लूनपक्ष इव द्विजः ॥ क्षीणः सर्वा  
र्थहीनश्च निर्जातिर्बधुवर्जितः ॥ कांदिशं प्रतिपत्स्यामि दीनः शत्रुवशंगतः ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवं धृतराष्ट्रोऽथ विलप्य बहु दुःखितः ॥ प्रोवाच संजयं  
भूयः शोकव्याकुलमानसः ३२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ योऽजयत्सर्वं कां वोजानं वष्टान् के कयैः सह ॥ गांधारांश्चाविदेहांश्च जित्वा कार्या र्थमाहवे ३३ दुर्योधनस्य वृद्धयर्थं  
योऽजयत्पृथिवीप्रभुः ॥ सजितः पांडवैश्चरैः समरे बाहुशालिभिः ३४ तस्मिन् हते महेश्वासे कर्णे युधिकिरीटिना ॥ केवीराः पर्यतिष्ठंत तन्ममाचक्ष्व संजय ३५ क  
ञ्चित्त्रैकः परित्यक्तः पांडवैर्निहतो रणे ॥ उक्तं त्वया पुरा तात यथा वीरो निपातितः ३६ भीष्ममप्रतिपुत्रं तं शिखंडीसायकोत्तमैः ॥ पातयामास समरे सर्वं शस्त्रभृतां  
वरम् ३७ तथा द्रौपदिना द्रोणोऽप्यस्तसर्वा युधो युधि ॥ युक्तयोगो महेश्वासः शरैर्बहुभिराचितः ६८ निहतः खड्गमुद्यम्य वृष्टयुगेन संजय ॥ अंतरेण हता वेतौ  
छलेन च विशेषतः ३९ अश्रौषमहमेतद्वै भीष्मद्रोणौ निपातितौ ॥ भीष्मद्रोणौ हि समरे न हन्याद्वज्रभृत्स्वयम् ४० न्यायेन युध्यमानौ हितद्वै सत्यं ब्रवीमि ते ॥ कर्ण  
त्वस्यंतमस्त्राणि दिव्यानि च बहुनिच ४१ कथमिन्द्रोपमं वीरं मृत्युर्युद्धे समस्पृशत् ॥ यस्य विद्युत्प्रभां शक्तिं दिव्यां कनकभूषणाम् ४२ प्रायच्छद्विषतां हि त्रीं कुंडला  
भ्यां पुरंदरः ॥ यस्य सर्पमुखो दिव्यः शरः कांचनभूषणः ४३ अशेत निहतः पत्नीचंदनैश्चरैः सूदनः ॥ भीष्मद्रोणमुखान् वीरान् योऽवमन्ये महारथान् ४४ जाम  
दग्रान्महाघोरं ब्राह्ममस्त्रमशिक्षत ॥ यश्च द्रोणमुखान् दृष्ट्वा विमुखान् दितान् शरैः ४५ सौभद्रस्य महाबाहुर्वधमत्कार्मुकं शितैः ॥ यश्च नागायुतप्राणं वज्ररंहसम  
च्युतम् ४६ विरथं सहसा कृत्वा भीमसेनमथाहसत् ॥ सहदेवं च निजित्य शरैः सन्नतपर्वभिः ४७ कृपया विरथं कृत्वा नाहनद्धर्मचितया ॥ यश्च मायासहस्राणि विकुर्वी  
णं जयैषिणम् ४८ घटोत्कचं राक्षसेन्द्रं शक्यं तयानि जाघ्रिवान् ॥ एतांश्च दिवसान्यस्य युद्धे भीतो धनंजयः ४९ नागमद्वैरथं वीरः सकथं निहतो रणे ॥ संशप्तकानां  
यो धाये आह्वयंत सदाऽन्यतः ५० एतान् हत्वा हनिष्यामि पश्चाद्वै कर्तनं रणे ॥ इति व्यपदिशन्पार्थो वर्जयन् सूतजं रणे ५१ सकथं निहतो वीरः पार्थेन परवीरहा ॥  
रथभंगो न चेत्तस्य धनुर्वानव्यशीर्यत ५२ न चेदस्त्राणि निर्णेशुः सकथं निहतः परैः ॥ को हि शक्नोति कर्णं विधुन्वानं महद्भनुः ५३

४१ । ४२ कुंडलाभ्यां सकवचान्यामयं तावय्ये चतुर्थी ४३ अवमन्ये अवमेने ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ रथेति रथभंगाद्यमपि तस्य मृत्युर्भवति इति भावः ५२ । ५३

५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ प्रतीपमभिधावद्भिः सर्वे दिग्भ्यः समागतेः ६८ अधिरथेः आधिरथपुत्रस्य सोमसूर्यसाहचर्या

विमुंचंतं शरान् घोरान् दिव्यान् यस्त्राणि चाहवे ॥ जेतुं पुरुषशार्दूलं शार्दूलमिव वेगिनम् ५४ ध्रुवं तस्य धनुश्छिन्नं रथोवापिमर्ही गतः ॥ अस्त्राणि वा प्रणष्टानि यथा शंससि  
मेहतम् ५५ न ह्यन्यदपि पश्यामि कारणं तस्य नाशने ॥ न हन्मि फालगुनं यावत्तावत्पादौ न धावये ५६ इति यस्य महाघोरं वतमासीन् महात्मनः ॥ यस्य भीतो रणे  
निद्राधर्मराजो युधिष्ठिरः ५७ त्रयोदश समानित्यं नाभजत्पुरुषर्षभम् ॥ यस्य वीर्यवतो वीर्यमुपाश्रित्य महात्मनः ५८ मम पुत्रः सभां भार्या पांडुनां नीतवान्बलात् ॥  
तत्रापि च सभामध्ये पांडवानां च पश्यताम् ५९ दासभार्येति पांचालीमब्रवीत्कुरुसन्निधौ ॥ न संति पतयः कृष्णे सर्वे पंढरतिलैः समाः ६० उपातिष्ठ स्वमर्तारमन्यं वा  
वरवर्णिनि ॥ इत्येवं यः पुरावाचो रूक्षाः संश्रावयन् रुषा ६१ सभायां सूतजः कृष्णां सकथं निहतः परैः ॥ यदि भीष्मो रणश्लाघी द्रोणो वा युधि दुर्मदः ६२ न हनिष्य  
तिकैते या न्पक्षपातात्सुयोधन ॥ सर्वानेव हनिष्यामि व्येतुते मानसो ज्वरः ६३ किं करिष्यति गांडीवमक्षय्यौ च महेषुधी ॥ स्निग्धचंदनदिग्धस्य मच्छरस्याभि  
धावतः ६४ स नूनं मृषभस्कंधो ह्यर्जुनेन कथं हतः ॥ यश्चागांडीवमुक्तानां स्पर्शमुग्रमर्चितयम् ६५ अपतिह्यसि कृष्णेति ब्रुवन्पार्थानवैक्षत ॥ यस्य नासीद्वयं पा  
थैः सपुत्रैः सजनाद नैः ६६ स्वबाहुबलमाश्रित्य मुहूर्तमपि संजय ॥ तस्य नाहं वधं मन्ये देवैरपि सवासवैः ६७ प्रतीपमभिधावद्भिः किंपुनस्तात पांडवैः ॥ न हि  
ज्यांसं स्पृशानस्य तलत्रे वापि गतः ६८ पुमानाधिरथेः स्थातुं कश्चित्प्रमुखतोऽर्हति ॥ अपि स्यान्मेदिनी हीना सोमसूर्यप्रभां शुभिः ६९ न वधः पुरुषेद्रस्य संयु  
गेष्वपलायिनः ॥ येन मंदः सहायेन भ्रात्रा वुः शासनेन च ७० वासुदेवस्य दुर्बुद्धिः प्रत्याख्यानमरोचत ॥ स नूनं मृषभस्कंधं कर्णं दृष्ट्वा निपातितम् ७१ दुःशासनं च  
निहतं मन्ये शोचति पुत्रकः ॥ इतं वै कर्तनं श्रुत्वा दैरथे स व्यसाचिना ७२ जयतः पांडवान् दृष्ट्वा किंस्विदुयोधनोऽब्रवीत् ॥ दुर्मर्षणं हतं दृष्ट्वा वृषसेनं च संयुगे ७३ प्रभ  
ग्रं च बलं दृष्ट्वा वध्यमानं महारथैः ॥ पराङ्मुखांश्च राज्ञस्तु पलायनपरायणान् ७४ विदुस्तान् रथिनो दृष्ट्वा मन्ये शोचति पुत्रकः ॥ अनेयश्चाभिमानी च दुर्बुद्धिराजि  
तेंद्रियः ७५ हतोत्साहं बलं दृष्ट्वा किंस्विदुयोधनोऽब्रवीत् ॥ स्वयं वैरं महत्कृत्वा वार्यमाणः सुहृद्गणैः ७६ प्रधने हतभूयिष्ठैः किंस्विदुयोधनोऽब्रवीत् ॥ भ्रातरं निह  
तं दृष्ट्वा भीमसेनेन संयुगे ७७ रुधिरपीयमाने च किंस्विदुयोधनोऽब्रवीत् ॥ सहगांधारराजेन सभायां यदभाषत ७८ कर्णोऽर्जुनं रणे हंता हते तस्मिन् किमब्रवीत् ॥  
द्यूतं कृत्वा पुरा हृष्टो वंचयित्वा च पांडवान् ७९ शकुनिः सौबल्यस्तात हते कर्णे किमब्रवीत् ॥ कृतवर्मा महेश्वासः सात्वतानां महारथः ८०

त्प्रकर्षेण मातीतियोमाच्च प्रभावद्विस्तेषां त्रयाणां भृशमिर्मयूतैः १९ मंदोदुर्योधनः ७० । ७१ । ७२ । ७३ प्राङ्मुखानिति पाठे निवर्तितं मुखान् प्रत्यङ्मुखः कौरवायादिपलायते तदा प्राङ्मुखा  
एव भवन्तीत्यर्थः ७४ अनेयः अशिक्षणीयः यतोऽभिमानी विदुस्त्वाभिमानी जतपवदुर्बुद्धिः हितमजानन् ७५ । ७६ प्रधने रणे ७७ । ७८ । ७९ । ८०



८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ कामिवाक्यनीतिशेषः ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० प्रत्युदीयुः कथमिति शेषः ९१ । ९२ हतोस्तेष्वस्य विनष्टोत्कर्षस्य ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ ॥ इति क  
हृतं वैकर्तनं दृष्ट्वा हार्दिक्यः किमभाषत ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यायस्य शिक्षामुपासते ८१ धनुर्वेदं चिकीर्षन्तो द्रोणपुत्रस्य धीमतः ॥ युवारूपेण संपन्नो दर्शनीयो महा  
यज्ञाः ८२ अश्वत्थामा हते कर्णे किमभाषत संजय ॥ आचार्यो यो धनुर्वेदे मौलमोरथस्तमः ८३ कृपः शारद्वत्स्तात हते कर्णे किमब्रवीत् ॥ मद्राजो महेश्वरः श  
ल्यः समिति शोभनः ८४ दृष्ट्वा विनिहतं कर्णसारथ्ये राधिनारः ॥ किमभाषत सौवीरो मद्राणामधिपो बली ८५ दृष्ट्वा विनिहतं सर्वे यो धावारणदुर्जयाः ॥ ये च केच  
न राजानः पृथिव्यां योद्धुमागताः ॥ वैकर्तनं हतं दृष्ट्वा कान्यभाषत संजय ८६ द्रोणे तु निहतो वीरे रथव्याघ्रे न रर्षभे ॥ केवा मुखमनीकानामासन संजय भागशः ८७  
मद्राजः कथं शल्यो नियुक्तो रथिनारः ॥ वैकर्तनस्य सारथ्ये तन्ममाचक्ष्व संजय ८८ केऽरक्षन् दक्षिणं चक्रं मृतपुत्रस्य युध्यतः ॥ वामं च क्रूरस्तुर्वाके वा वीरस्य पृ  
ष्ठतः ८९ के कर्णं न जहुः शूराः केशुद्राः प्राद्रवंस्ततः ॥ कथंचनः समेतानां हतः कर्णो महारथः ९० पांडवाश्च स्वयं शूराः प्रत्युदीयुर्महारथाः ॥ सृजंतः शरवर्षाणि वा  
रिधारा इवांबुदाः ९१ स च सर्पमुखो दिव्यो महेषु प्रवरस्तदा ॥ व्यर्थः कथं समभवत् तन्ममाचक्ष्व संजय ९२ मामकस्यास्य सैन्यस्य हतोस्तेष्वस्य संजय ॥ अवशेषं  
न पश्यामि कुदेष्टुदिते सति ९३ तौ हि वीरौ महेश्वरौ महर्षेः कृतजीवितौ ॥ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वा को न्वर्थो जीविते न मे ९४ पुनः पुनर्नमृष्यामि हतं कर्णं च पांड  
वैः ॥ यस्य बाहोर्वलं तुल्यं कुंजराणां शतं शतैः ९५ द्रोणे हते च दृष्टं कौरवाणां परैः सह ॥ संग्रामे न वीराणां तन्ममाचक्ष्व संजय ९६ यथा कर्णश्चकौ ते यैः सह युद्ध  
मयोजयत् ॥ तथा च द्विषतां हं तारणे शांतस्तदुच्यताम् ९७ ॥ इति श्रीम० भा० कर्णपर्वणि धृतराष्ट्रप्रश्ने नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ हते  
द्रोणे महेश्वरस्य सिसृहनिभारत ॥ कृते च मोघसंकल्पे द्रोणपुत्रे महारथे १ द्रवमाणे महाराज कौरवाणां बलार्णवे ॥ व्यूहपार्थः स्वकं सैन्यमतिष्ठद्वा त्रभिर्हतः २  
तमवस्थितमाज्ञाय पुत्रस्ते भरतर्षभ ॥ विदुतं स्वबलं दृष्ट्वा पौरुषेण न्यवारयत् ३ स्वमनीकमवस्थाप्य बाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ युद्धाच सुचिरं कालं पांडवैः सह भा  
रत ४ लब्धलक्षैः परैर्हृष्टैर्व्यायच्छद्भिश्चिरंतदा ॥ संध्याकालं समासाद्य प्रत्यहारमकारयत् ५ कृत्वा बहिरं सैन्यानां प्रविश्य शिविरं स्वकम् ॥ कुरवः सुहितं मंत्रं  
त्रयांचकिरे मिथः ६ पर्यंकेषु पराध्येषु स्पृष्ट्वा स्तरणवत्सु च ॥ वरासनेषु पविष्टाः सुखशय्यास्त्रिवामराः ७ ततो दुर्योधनो राजा साम्राज्यमवलगुना ॥ तानाभा  
ष्य महेश्वरान् प्राप्तकालमभाषत ८ मतं मतिमतां श्रेष्ठाः सर्वे प्रवृत्तमाचिरम् ॥ एवं गते तु किं कार्यं किंच कार्यं तरं नृपाः ९ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्ते नरेन्द्रेण नर  
सिंहायुत्सवः ॥ चकुर्नानाविधा श्रेष्ठाः सिंहासनगतास्तदा १०

पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ हते द्रोणे इति १ । २ स्वबलं प्रतिविदुतं द्रवमाणं ३ । ४ लब्धलक्षैः प्राप्तजयैः व्यायच्छद्भिः यतमानैः प्रत्यहारं प्रत्यवहारं प्रत्याहारमिति  
वापाठः ५ । ६ पर्यंकेषु वरासनेषु ७ साम्राज्यमवलगुना ८ कार्यतरं आवश्यकतरं च कार्यं कर्तव्यं परमं तं संमतं तत्प्रवृत्तं ९ चेष्टाः शौर्याभिनयरूपाः भुजास्फालनाद्याः १०

निशाम्य आलोच्य वर्षसंख्यां दसष्ट ११ रागः स्वामिमक्तिः योगो देशकालावित्तपत्तिः वाक्यं बलं नयोनीतिः १२ । १३ । १४ सर्वाधैः रागादिभिः सुनीतैः देवमनुलोम्यतेऽनुकूलं क्रियते न केवलं रागा  
द्यपेक्षया देवस्य प्राबल्यमपि तु देवापेक्षयाऽपि सुप्रणीतारागादयः प्रबला इत्यर्थः १५ । १६ । १७ बहुमती बाहुल्यवतां गतिशयिता मितियावत् १८ । १९ शुभं वचः श्रुत्वा मनः समवस्थाप्य समावा  
तेषां निशाम्ये गितानि युद्धे प्राणान् जुह्वताम् ॥ समुदीक्ष्य मुखं राज्ञो बालकं समवर्चसम् ११ आचार्यपुत्रो मेधाविवाक्यज्ञो वाक्यमाददे ॥ रागो योगस्तथा दाक्ष्यं न  
यश्चेत्यर्थसाधकाः १२ उपायाः पंडितैः प्रोक्तास्ते तु देवमुपाश्रिताः ॥ लोकप्रवीरा येऽस्माकं देवकल्पामहारथाः १३ नीतिमंतस्तथा युक्ता दक्षारक्ताश्च ते हताः ॥  
न त्वेव कार्यं नैराश्यमस्माभिर्विजयं प्रति १४ सुनीतैरिह सर्वैर्धैर्देवमप्यनुलोम्यते ॥ ते वयं प्रवरं नृणां सर्वैर्गुणगणैर्युतम् १५ कर्णमेवाभिषेक्ष्यामः सैन्यापत्येन भारत ॥  
कर्णसेनापतिं कृत्वा प्रमथिष्यामहेरिपून् १६ पुष्यति बलः शूरः कृतास्त्रो युद्धदुर्मदः ॥ वैवस्वत इवा स ह्यः शक्तो जेतुं रणे रिपून् १७ एतदाचार्यतनयाच्छुत्वा राजं  
स्तवात्मजः ॥ आशां बहुमतीं च कर्णं प्रति सवैतदा १८ हते भीष्मे च द्रोणे च कर्णे जिष्यति पांडवान् ॥ तामाशां हृदये कृत्वा समाश्वस्य च भारत १९ ततो दुर्योध  
नः प्रीतः प्रियं श्रुत्वाऽस्य तद्वचः ॥ प्रीतिस्त्वारसंयुक्तं तथ्यमात्मा हितं शुभम् २० स्वमनः समवस्थाप्य बाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ दुर्योधनो महाराजराधेयमिदमब्र  
वीत् २१ कर्णजानामिते वीर्यं सौहृदं परमं मयि ॥ तथापि त्वामहाबाहो प्रवक्ष्यामि हितं वचः २२ श्रुत्वा यथेष्टं च कुरुवीर्यतवरोचते ॥ भवान्प्राज्ञतमो नित्यं मम चैव  
परागतिः २३ भीष्मद्रोणावतिरथौ हतौ सेनापती मम ॥ सेनापतिर्भवानस्तुताभ्यां द्रविणवतरः २४ दृष्ट्वा च तौ महेश्वरौ सापेक्षौ च धनं जये ॥ माने तौ च मया  
वीरौ राधेयवचनात् २५ पितामहत्वं संप्रेक्ष्य पांडुपुत्रामहारणे ॥ रक्षितास्ता तभीष्मेण दिवसानि दशैव तु २६ न्यस्तशस्त्रे च भवति हतो भीष्मः पितामहः ॥ शिखं  
दिनं पुरस्कृत्य फाल्गुने न महादवे २७ हते तस्मिन् महेश्वरस्य शरतल्पगते तथा ॥ त्वयोक्ते पुरुषव्याघ्रद्रोणो ह्यासीत् पुरःसरः २८ तेनापि रक्षिताः पार्थाः शिष्यत्वा  
दिति मे मतिः ॥ स चापि निहतो वृद्धो घृष्टपुत्रेन सत्वरम् २९ निहताभ्यां प्रधानाभ्यां ताभ्यां न मितविक्रम ॥ त्वत्समं समरे योधनान्यं पश्यामि चितयन् ३० भवा  
नेव तु नः शक्तो विजयाय न संशयः ॥ पूर्वमध्ये च पश्चाच्च तथैव विहितं हितम् ३१ समवान् धुर्यवत्संख्येधुरमुद्धोद्धमर्हति ॥ अभिषेचय सैन्यान् ये स्वयमात्मानमात्मना  
३२ देवतानां यथास्कंदः सेनानीः प्रभुरव्ययः ॥ तथा भवानिमां सेनां धार्तराष्ट्रीं विभर्तुं वै ३३ जहि शत्रुगणान्सर्वान् महेंद्रो दानवानिव ॥ अवस्थितं रणे दृष्ट्वा पांडवा  
स्त्वामहारथाः ३४ द्रविष्यंति च पंचाला विष्णुं दृष्ट्वा दानवाः ॥ तस्मात्त्वं पुरुषव्याघ्रप्रकर्षेतां महाचमूम् ३५ भवत्यवस्थिते यते पांडवामंदचेतसः ॥ द्रविष्यंति  
सहामात्याः पंचालाः सृजयाश्च ३६ यथा ह्यभ्युदितः सूर्यः प्रतपन् स्वेन तेजसा ॥ व्यपोहतितमस्तीव्रं तथा शत्रून् प्रतापय ३७

याब्रवीदिति द्वयोः संबंधः २० । २१ । २२ । २३ ताभ्यां सकाशात् द्रविणवतरः बलवतरः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ताभ्यामपि न मितः सम्यक्ज्ञातो विक्रमो यस्य ३० विहितं वयेति  
शेषः ३१ सेनान्ये सेनानी त्वेसेनापर्ये ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७



३८ कर्णमेवंतदाऽब्रवीत्तुयोंधनइतिशेषः नसंयुत्सतियुद्रेच्छामपिनकरिष्यतिकिंपुनर्युद्धमितिभावः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ शातकुंभययैःसौवर्णैर्महिषैर्महीमयैश्चकुंभैः ४४ विषाणैर्वि  
पस्यगजस्यदंतमयैःपात्रैःखड्गस्यगंडकस्यमहर्षमस्यगवयस्यचर्मैः । विषाणंदंतशृंगयोरितिविश्वः । द्विपखड्गमहर्षभीयैरितितद्वितलोपआर्यः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० नहीति

॥ संजयउवाच ॥ आशाबलवतीराजन्पुत्रस्यतवयाऽभवत् ॥ हतेभीष्मेचद्रोणेचकर्णोजिष्यतिपांडवान् ३८ तामाशांहृदयेकृत्वाकर्णमेवंतदाऽब्रवीत् ॥ सूत  
पुत्रनतेपार्थःस्थित्वाऽग्रेसंयुयुत्सति ३९ ॥ कर्णउवाच ॥ उक्तमेतन्मयापूर्वगांधारेतवसन्निधौ ॥ जेष्यामिपांडवान्सर्वान्सपुत्रान्सजनार्दनान् ४० सेनाप  
तिर्भविष्यामितवाहेनात्रसंशयः ॥ स्थिरोभवमहाराजजितान्निविद्धिचपांडवान् ४१ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तोमहाराजततोदुर्योधनोऽनृपः ॥ उत्तस्थौ  
राजभिःसाद्धैदेवैरिवशतक्रतुः ४२ सैनापत्येनसत्कर्तुंकर्णस्कंदमिवामराः ॥ ततोऽभिषिषिचुःकर्णंविधिदृष्टेनकर्मणा ४३ दुर्योधनमुखाराजन्राजानोविजयै  
षिणः ॥ ज्ञातकुंभमयैःकुंभैर्माहेयैश्चाभिमंत्रितैः ४४ तोयपूर्णविषाणैश्चद्विपलङ्गमहर्षभैः ॥ मणिमुक्तायुतैश्चान्यैःपुण्यगंधैस्तथौषधैः ४५ औदुम्बरेसुखा  
सीनमासनेक्षौमसंवृतैः ॥ शास्त्रदृष्टेनविधिनासंभारैश्चसुसंभृतैः ४६ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्यास्तथाशूद्राश्चसंमताः ॥ तुष्टुस्तंमहात्मानमभिषिक्तंवरासने ४७  
ततोऽभिषिक्तेराजेंद्रनिष्कैर्गोभिर्धनेनच ॥ वाचयामासविप्राग्र्यानुराधेयःपरवीरहा ४८ जयपार्थान्सगोविंदान्सानुगांस्तान्महामृधे ॥ इतितवंदिनःप्राहुर्दि  
जाश्चपुरुषर्षभम् ४९ जहिपार्थान्सपंचालान्नाथेयविजयायनः ॥ उद्यन्निवसदाभानुस्तमांस्युग्रैर्गभस्तिभिः ५० नह्यलंत्वद्विसृष्टानांशराणांवैसकेशवाः ॥ उ  
लूकाःसूर्यरश्मीनांज्वलतामिवदर्शने ५१ नहिपार्थाःसपंचालाःस्थातुंशक्तास्तवाग्रतः ॥ आतशस्त्रस्यसमरेमहेन्द्रस्येवदानवाः ५२ अभिषिक्तस्तुराधेयःप्रभ  
याप्तोऽमितप्रभः ॥ अत्यरिच्यतरूपेणदिवाकरइवापरः ५३ सैनापत्येतुराधेयमभिषिच्यसुतस्तव ॥ अमन्यततदाऽऽत्मानंलुतार्थकालचोदितः ५४ कर्णो  
पिराजन्संप्राप्यसैनापत्यमरिंदमः ॥ योगमाज्ञापयामाससूर्यस्योदयनंप्रति ५५ तवपुत्रैर्वृतःकर्णःशुशुमेतत्रभारत ॥ देवैरिवयथास्कंदःसंग्रामेतारकामये ५६  
॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकर्णाभिषेकेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ सैनापत्यंतुसंप्राप्यकर्णोवैकर्तनस्तदा ॥ तथोक्तश्चस्वयंराज्ञास्त्रिगुं  
भ्रातृसमंवचः १ योगमाज्ञापयसेनानामादित्येऽभ्युदितेतदा ॥ अकरोत्किमहाप्राज्ञस्तन्ममाचक्ष्वसंजय २ ॥ संजयउवाच ॥ कर्णस्यमतमाज्ञायपुत्रास्ते  
भरतर्षभ ॥ योगमाज्ञायामासुर्नैदितूर्यपुरःसरम् ३ महत्यपररात्रेचतवसैन्यस्यमारिष ॥ योगोयोगेतिसहस्राप्रादुरासीन्महास्वनः ४ कल्पतानागमुख्यानां  
रथानांचवह्नीनाम् ॥ सन्नह्यतानराणांचवाजिनांचविशांपते ५ क्रोशतांचैवयोधानांत्वरितानांपरस्परम् ॥ बभूवतुमुलःशब्दोदिवस्पृक्सुमहांस्ततः ६

शराणां दर्शनेऽपिनालं किमुतस्पर्श इत्यर्थः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥ इति कर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्यदीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ सैनेति १ । २ नन्दितूर्यमानं  
दवाद्यम् ३ । ४ कल्पतां सन्तमानानां वरूयिनां सन्नह्यतां जराणां सन्नह्यमानानां गजादीनां च लब्धो बभूवेति द्वयोः संबंधः ५ । ६

श्वेतरेखादिविशेषणद्वयं रथेनेत्यस्य ७ । ८ अभिपताकेनवायोः प्रातिकूल्याद्भिमसप्तताकेन वृत्तत्पराजयसूचकम् ९ । १० भिन्नमभिन्नं व्रतं भित्तिवापाठः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६  
ततः श्वेतपताकेन बलाकावर्णवाजिना ॥ हेमपृष्ठेन धनुषानागकक्षेण केतुना ७ तूणीरशतपूर्णेन सगदेन वरूथिना ॥ शतघ्नोर्किंकिणीशक्तिशूलतोमरधारिणा ८  
कामुकैरुपपन्नेन विमलादित्यवर्चसा ॥ रथेनाभिपताकेन सूतपुत्रोऽभ्यदृश्यत ९ ध्मापयन्वारिजं राजन हेमजालविभूषितम् ॥ विधुन्वानो महच्चापं कार्तस्वराविभू  
षितम् १० दृष्ट्वा कर्णं महेष्वासं रथस्थं रथिनां वरम् ॥ भानुमंतमिवोद्यंतं तमोनिघ्नं दुरासदम् ११ नभीष्मव्यसनं केचिन्नापि द्रोणस्य मारिष ॥ नान्येषां पुरुषव्या  
घ्रमे निरेतत्र कौरवाः १२ ततस्तु त्वरयन् यो धानशंखशब्देन मारिष ॥ कर्णो निष्कर्षयामास कौरवाणां महद्बलम् १३ व्यूहं व्यूह्य महेष्वासो मकरं शत्रुतापनः ॥ प्र  
त्युद्ययौ तथा कर्णः पांडवान् विजिगीषया १४ मकरस्य तु तुंडैव कर्णो राजन्व्यवस्थितः ॥ नेत्राभ्यां शकुनिः शूरउलूकश्च महारथः १५ द्रोणपुत्रस्तु शिरसि ग्रीवायां  
सर्वसोदराः ॥ मध्ये दुर्योधनो राजा बलेन महता वृतः १६ वामपादे तुराजं द्रुपदं तवर्मा व्यवस्थितः ॥ नारायणबलैर्युक्तो गोपालैर्युद्धदुर्मदैः १७ पादे तु दक्षिणे रा  
जनं गौतमः सत्यविक्रमः ॥ त्रिगर्तैः सुमहेष्वासैर्दक्षिणात्यैश्च संवृतः १८ अनुपादे तु यो वामस्तत्र शल्यो व्यवस्थितः ॥ महत्यासेनया सार्द्धं मद्रदेशसमुत्थया १९  
दक्षिणे तु महाराजमुपेणः सत्यसंगरः ॥ वृत्तोरथसहस्रेण दंतिनां च त्रिभिः शतैः २० पुच्छे ह्यास्तां महावीर्यौ भ्रातरौ पार्थिवौ तदा ॥ चित्रश्च चित्रसेनश्च महत्यासे  
नया वृतौ २१ तथा प्रयाते राजेन्द्र कर्णेन रवरोत्तमे ॥ धनंजयमभिप्रेक्ष्य धर्मराजोऽब्रवीद्विदम् २२ पश्य पार्थ यथासेना धार्तराष्ट्रीह संयुगे ॥ कर्णेन विहिता वीरगु  
प्ता वीरैर्महारथैः २३ हतवीरतमा ह्येषां धार्तराष्ट्रीमहाचमूः ॥ फल्गुशेषामहाबाहो वृत्तैस्तुल्यामतामम २४ एको ह्यत्र महेष्वासः सूतपुत्रो विराजते ॥ स देवासुर  
गंधर्वैः सकिन्नरमहोरगैः २५ चराचरैस्त्रिभिर्लोकैर्योऽज्ययोरथिनां वरः ॥ तं हत्वाऽद्य महाबाहो विजयस्तव फाल्गुन २६ उद्धृतश्च भवेच्छल्यो मम द्वादशवर्षिकः ॥  
एवं ज्ञात्वा महाबाहो व्यूहं व्यूह्यथेच्छसि २७ भ्रातुरेतद्वचः श्रुत्वा पांडवः श्वेतवाहनः ॥ अर्धचंद्रेण व्यूहेन प्रत्यव्यूह ततां चमूम् २८ वामपार्श्वे तु तस्याथ भीमसे  
नो व्यवस्थितः ॥ दक्षिणे च महेष्वासो वृष्टद्युम्नो व्यवस्थितः २९ मध्ये व्यूहस्य राजा तु पांडवश्च धनंजयः ॥ नकुलः सहदेवश्च धर्मराजस्य पृष्ठतः ३० चक्ररक्षौ तु  
पांचाल्यौ युधामन्यूतमौ जसौ ॥ नार्जुनं जहत् दुर्युद्धे पाल्यमानौ किरीटिना ३१ शेषानृपतयो वीराः स्थिता व्यूहस्य दंशिताः ॥ यथाभागं यथोत्साहं यथायत्नं च  
भारत ३२ एवमेतन्महाव्यूहं व्यूह्य भारत पांडवाः ॥ तावकाश्च महेष्वासा युद्धाद्यैव मनोदधुः ३३ दृष्ट्वा व्यूहां तव चमूं सूतपुत्रेण संयुगे ॥ निहतान् पांडवान् मेने  
धार्तराष्ट्रैः सर्वाधवः ३४ तथैव पांडवी सेनां व्यूहां दृष्ट्वा युधिष्ठिरः ॥ धार्तराष्ट्रान् हतान् मेने सकर्णान्वैजनाधिपः ३५ ततः शंखाश्च भेर्यश्च पणवानकदुंदुभिः ॥  
डिंडिमाश्चाप्यहन्त्यंतर्जराश्च समंततः ३६

१७ । १८ अनुपादेपादस्थानस्यापिपश्चाद्भागे १९ दक्षिणेअनुपादे २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ व्यूहरचय २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६



३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३ ॥ इतिकर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्द्धपि एकादशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ तेसेनेहाति प्रगृह्यत्वाभावश्चावसः १ देहानां पाप्मनामसूनां च नाशनाम् २  
 सेनयोरुभयोरान्नप्रावाद्यंतमहास्वनाः ॥ सिंहनादश्च संजज्ञेशूराणां जयगृद्धिनाम् ३७ हयहोषितशब्दाश्च वारणानां च बृंहताम् ॥ रथनेमिस्वनाश्चोग्रांसंबभू  
 बुर्जनाधिप ३८ नद्रोणव्यसनं काञ्चिज्जानति तत्र भारत ॥ दृष्ट्वा कर्णमहेष्वासं मुखे व्यूहस्य दंशितम् ३९ उभे सैन्ये महाराजप्रहृष्टनरसंकुले ॥ योद्धुकामे स्थिते  
 राजन हंतुमन्योन्यमोजसा ४० तत्र यत्तौ सुसंरब्धौ दृष्ट्वाऽन्योन्यं व्यवस्थितौ ॥ अनीकमध्ये राजेन्द्रचरतुः कर्णपांडवौ ४१ नृत्यमाने च ते सेने समेयातां परस्परम् ॥  
 तेषां पक्षैः प्रपक्षैश्च निर्जग्मुस्ते युयुत्सवः ४२ ततः प्रवृत्ते बुद्धं नरवारणवाजिनाम् ॥ रथानां च महाराजान्योऽन्यमभिनिघ्नताम् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते क  
 र्णपर्वणि व्यूहनिर्माणे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ते सेनेऽन्योन्यमासाद्य प्रहृष्टाश्च नरद्विपे ॥ बृहत्संप्रजहाते देवासुरसमप्रभे १  
 ततो नररथाश्चैभैः पतयश्चोग्रविक्रमाः ॥ संप्रहारान्भृशंच कुदं हपाप्मासुनाशनान् २ पूर्णचंद्रार्कपद्मानां कांतिभिर्गंधतः समैः ॥ उत्तमैर्गैर्नृसिंहानां नृसिंहास्त  
 स्तरुर्महीम् ३ अर्धचंद्रैस्तथा भलैः सुरपैरसिपट्टिभिः ॥ परश्वधैश्चाप्यकृतभुतमांगानियुध्यताम् ४ व्यायतायतबाहुनां व्यायतायतबाहुभिः ॥ बाहवः पा  
 तितारे जुर्ध्वरण्यां सायुधांगदैः ५ तैः स्फुरद्भिर्महीमातिरक्तांगुलितलैस्तथा ॥ गरुडप्रहितैरुग्रैः पंचास्यैरुग्रैरिव ६ द्विरदस्य दनाश्वेभ्यः पेतुर्वीरा द्विषद्वताः ॥  
 विमानेभ्यो यथाक्षिणे पुण्ये स्वर्गसदस्तथा ७ गदाभिरन्ये गुर्वीभिः परिघैर्मुसलैरपि ॥ पोथिताः शतशः पेतुर्वीरा वीरतरेरणे ८ रथारथैर्विमाथिता मताम तैर्द्विपादि  
 पैः ॥ सादिनः सादिभिश्चैव तस्मिन् परमसंकुले ९ रथैर्नररथानां गैरश्वारोहाश्च पतिभिः ॥ अश्वारोहैः पदाताश्च निहता युधि शेरते १० रथाश्च पतयो नागैरथाश्च  
 भाश्च पतिभिः ॥ रथपतिद्विपाश्चैवैश्चापिनरद्विपाः ११ रथाश्चैनराणां तु नराश्चैव भरथैः कृतम् ॥ पाणिपादैश्च शस्त्रैश्चैव कदनं महत् १२ तथा तस्मिन्  
 लेशुरैर्वध्यमाने हतेऽपि च ॥ अस्मान्भ्याययुः पार्था वृकोदरपुरोगमाः १३ दृष्ट्वा युद्धः शिखंडी च द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ॥ सात्यकिश्चैकितानश्च द्राविडैः सैनिकैः सह  
 १४ वृता व्यूहेन महता पांड्याश्चोलाः सकेरलाः ॥ व्यूढोरस्कादीर्घशृजाः प्राशवः पृथुलोचनाः १५ आपीडिनो रक्तदंता मत्तमातंगविक्रमाः ॥ नानाविरागवसना  
 गंधचूर्णावचूर्णिताः १६ बद्धासयः पाशहस्ता वारणप्रतिवारणाः ॥ समानमृत्यवो राजन्नात्यजंत परस्परम् १७ कलापिनश्चापहस्ता दीर्घकेशाः प्रियंवदाः ॥ प  
 तयः सादिनश्चान्ये धोरूपपराक्रमाः १८ अथापरे पुनः शूराश्चेदिपंचालके कयाः ॥ कारूपाः कोसलाः कांच्यामागधाश्चापि दुद्रुवुः १९ तेषां रथाश्च नागाश्च प्रवरा  
 श्चोग्रपतयः ॥ नानावाद्यधरैर्हृष्टानृत्यंति च हसंति च २० तस्य सैन्यस्य महतो महामात्रवरैर्वृतः ॥ मध्ये वृकोदरोभ्यायात्त्वदीयाग्रागधूर्गतः २१

पूर्णचंद्रार्कपांकांतिभिः समैः पद्मानां गंधतः समैस्तस्तरुः आस्तीर्णवतः १।४ व्यायताः पुष्टाः आयताः दीर्घाः ५ प्रहितैर्भिरस्तैः ओहाकस्यामे ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४  
 १५ आपीडिनः मृषावतः नानाप्रयुक् विविधरागाणि वसना निषेपां विविरागवसनाः १६।१७।१८।१९।२० महामात्रवरैरिति पाठे श्रेष्ठरपैः गजधूर्गतः गजस्कंधगतः २१

उदयाग्राद्रिभवनं उदयाग्रेरग्रभवनं अग्रात्रीत्यग्रशब्दस्य पूर्वनिपातार्थः उदयनामा अग्राद्रिः पूर्वपर्वतः स एव भवनमिति वा । उदयाग्रेरिभवनमिति पाठे उदयाचलस्याग्रेऽग्रे अत्रैरर्कभूत  
 स्य भवनम् ११ शारदस्य शरदा उपलक्षितस्य १३ चारुमौलिः रम्यकिरीटः १४ द्विपस्थितो द्विपाकूटः प्रमनाः प्रकृष्टमनाः प्रमनस्तरं प्रसन्नतरमनसम् १५।१६।१७।१८।१९।२०  
 विनेदतुः सन्निहितौ भूवतुर्वपुषुरित्यर्थः ११ अपरेस्तोमरैरेव ३२ स भीमसेनो भवैः सप्तसप्तिरिवांशुमान् यथा मेघांतिर्हितस्य सूर्यस्य मरीचधोरश्चिरूपेण सर्वतः प्रचरंति एवं रश्मिस्थानीयास्तो

सनागप्रवरोऽप्युग्रो विधिवत्कल्पितो बभौ ॥ उदयाग्राद्रिभवनं यथाऽभ्युदितभास्करम् २२ तस्यायसं वर्मवरं वररत्नविभूषिम् ॥ ताराव्याप्तस्य नभसः शारदस्य  
 समन्विषम् २३ सतोमरव्यग्रकरश्चारुमौलिः स्वलंकृतः ॥ चरन्मध्यादिना कर्णभस्तेजसा व्यदहाद्रिपूना २४ तं दृष्ट्वा द्विरदं दूरात्क्षेमधूर्तिर्द्विपस्थितः ॥ आह्वयन्न  
 भिदुद्रावप्रमनाः प्रमनस्तरम् २५ तयोः समभवदुद्धं द्विपयोरुग्ररूपयोः ॥ यदृच्छया हुमवतोर्महापर्वतयोरिव २६ संसक्तनागौ तौ वीरौ तोमरैरितरेतरम् ॥ बल  
 वत्सूर्यरश्म्याभैर्भित्वाऽन्योन्यं विनेदतुः २७ व्यपसृत्य तु नागाभ्यां मंडलानि विचरतुः ॥ प्रगृह्य चोभौ धनुषाजिघ्रतुर्वै परस्परम् २८ क्षोडितास्फोटितरवैर्वा  
 णशब्दैस्तु सर्वतः ॥ तौ जनहर्षयंतौ च सिंहनादं प्रचक्रतुः २९ समुद्यतकराभ्यां तौ द्विपाभ्यां कृतिनावुभौ ॥ वातोद्धूतपताकाभ्यां युयुधाते महाबलौ ३० ताव  
 न्योन्यस्य धनुषी छित्त्वाऽन्योन्यं विनेदतुः ॥ शक्तितोमरवर्षेण प्रावृण्मेघाविवांशुभिः ३१ क्षेमधूर्तिस्तदा भीमतोमरेण स्तनान्तरे ॥ निर्विभेदातिवेगेन षड्विधा  
 प्यपरैर्न दत् ३२ स भीमसेनः शुशुभेतोमरैर्गमाश्रितैः ॥ क्रोधदीप्तवपुर्मेघैः सप्तसप्तिरिवांशुमान् ३३ ततोभास्करवर्णाभमं जोगतिमयस्मयम् ॥ ससर्जतोमरं  
 भीमः प्रत्यमित्राय यत्नवान् ३४ ततः कुलूताधिपतिश्चापमानम्यसायकैः ॥ दशभिस्तोमरं भित्त्वा षष्ठ्या विव्याध पांडवम् ३५ अथ कार्मुकमादाय भीमोजल  
 दानिः स्वनम् ॥ रिपोरभ्यर्दयन्नागमुन्नदन्पांडवशरैः ३६ सशरौघादितो नागो भीमसेनेन संयुगे ॥ गृह्यमाणोऽपि नातिष्ठदातोद्धूतइवांशुदः ३७ तमभ्यधाव  
 द्विरदं भीमो भीमस्य नागराह ॥ महावातेरितं मेघं वातोद्धूतइवांशुदः ३८ सन्निवार्यात्मनो नागक्षेमधूर्तिः प्रतापवान् ॥ विव्याधाभिदुतं वाणैर्भीमसेनस्य कुंजरम्  
 ३९ ततः साधुविसृष्टेन सुरेणानतपर्वणा ॥ छित्त्वा शरासनं शत्रोर्नागमाभिन्नमार्दयत् ४० ततः कुद्वारेण भीमं क्षेमधूर्तिः पराभिनत् ॥ जघान चास्याद्विरदं नाराचैः सर्व  
 मर्मसु ४१ सपपात महानागो भीमसेनस्य भारत ॥ पुरानागस्य पतनादवहृत्य स्थितो महीम् ४२ तस्य भीमोऽपि द्विरदं दयासमपोथयत् ॥ तस्मात्प्रमथि  
 तान्नामात्क्षेमधूर्तिमवहृतम् ४३ उद्यतायुधमायातंगदयाऽहन् वृकोदरः ॥ सपपातहतः सासिर्व्यसुस्तमभितो द्विपम् ४४ वज्रप्रभग्रमचलं सिंहो वज्रहतो यथा ॥  
 तंहतं नृपतिं दृष्ट्वा कुलूतानां यशस्करम् ॥ प्राद्रव्यथितासेना त्वदीया भरतर्षभ ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि क्षेमधूर्तिवधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

मराः ३३ अंजोगतिः कृत्वा गतिः ३४।३५।३६ गृह्यमाणः निगृह्यमाणः क्षेमधूर्तिना ३७।३८।३९ आभिन्नं शत्रुसंबन्धिनं सामित्रमिति पाठांतरम् ४०।४१।४२।४३ अहन् हत  
 वान् हतोगदयाशकलीकृतः अतएव अभितो द्विपं द्विपस्याभितः पपात ४४।४५ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्द्धपि द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥



॥ संजयउवाच ॥ ततःकर्णोमहेष्वासःपांडवानामनीकिनीम् ॥ जवानसमरेशूरःशरैःसन्नतपर्वभिः १ तथैवपांडवाराजंस्तवपुत्रस्यवाहिनीम् ॥ कर्णस्यप्रसु  
खेकुद्धानिजह्रस्तेमहारथाः २ कर्णोऽपिराजन्समरेव्यहनत्पांडवीचमूम् ॥ नाराचैरर्करश्म्याभैःकर्मारपरिमार्जितैः ३ तत्रभारतकर्णेननाराचैस्ताडितागजाः ॥  
नेदुःसंदुश्चमम्लुश्चबभ्रमुश्चदिशोदश ४ वध्यमानेबलेतस्मिन्सूतपुत्रेणमारिष ॥ नकुलोऽभ्यद्रवसूर्णसूतपुत्रमहारणे ५ भीमसेनस्तथाद्रौणिर्कुर्वाणं कर्मदुष्क  
रम् ॥ विंदानुर्विदौकैकेयौसात्यकिःसमवारयत् ६ श्रुतकर्माणमायांतंचित्रसेनोमहीपतिः ॥ प्रतिविध्यस्तथाचित्रं चित्रकेतनकार्मुकम् ७ दुर्योधनस्तुराजानं  
धर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ संशप्तकगणान्कुद्धोह्यभ्यधावद्धनंजयः ८ घृष्टबुध्नःकृपेणाथतस्मिन्वीरवरक्षये ॥ शिखंडीकृतवर्माणंसमासादयदच्युतम् ९ श्रुतकीर्ति  
स्तथाशल्यमाद्रीपुत्रःसुतंतव ॥ दुःशासनंमहाराजसहदेवःप्रतापवान् १० कैकेयौसात्यकियुद्धेशरवर्षेणभास्वता ॥ सात्यकिःकैकेयौचापिच्छादयामासभारत  
११ तावेनंभ्रातरौवीरौजघ्रतुर्हृदयेभृशम् ॥ विषाणाभ्यांयथानागौप्रतिनागंमहावने १२ शरसंभिन्नवर्माणौताडुमौभ्रातरौरणे ॥ सात्यकिसत्यकर्माणंराजन्वि  
व्यधतुःशरैः १३ तौसात्यकिर्महाराजप्रहसनसर्वतोदिशः ॥ छादयच्छरवर्षेणवारयामासभारत १४ वार्यमाणौततस्तौहिशैनेयशरवृष्टिभिः ॥ शैनेयस्यरथतूर्ण  
छादयामासतुःशरैः १५ तयोस्तुधनुषीचित्रेच्छित्वाशौरिर्महायशाः ॥ अथतौसायकैस्तीक्ष्णैर्वारयामाससंयुगे १६ अथान्येधनुषीचित्रेप्रगृह्यचमहाशरान् ॥  
सात्यकिंछादयंतौतौचैरतुर्लघुसुष्टुच १७ ताभ्यामुक्तामहावाणाःकंकवर्हिणवाससः ॥ द्योतयंतोदिशःसर्वांसंपेतुःस्वर्णभूषणाः १८ बाणांधकारमभवत्तयोराज  
न्महामृधे ॥ अन्योन्यस्यधनुश्चैवचिच्छिदुस्तेमहारथाः १९ ततःकुद्धोमहाराजसात्वतोयुद्धदुर्मदः ॥ धनुरन्यत्समादायसज्यं कृत्वाचसंयुगे २० क्षुरप्रेण  
सुतीक्ष्णेनअनुविंदिशिरोऽहरत् ॥ अपततच्छिरोराजन्कुंडलोपचितंमहत् २१ शंबरस्यशिरोयद्वन्निहतस्यमहारणे ॥ शोचयन्केकयान्सर्वान्जगामाशुवसुंध  
राम् २२ तंदृष्ट्वानिहतंशूरंभ्रतातस्यमहारथः ॥ सज्यमन्यद्धनुःकृत्वाशैनेयंपर्यवारयत् २३ सषष्ठ्यासात्यकिंविद्धास्वर्णपुंखैःशिलाशितैः ॥ ननादबलवन्ना  
दंतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २४ सात्यकिंचततस्तूर्णकेकयानांमहारथः ॥ शरैरनेकसाहस्रैर्वाहोरसिचार्पयत् २५ सशरैःक्षतसर्वांगःसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥  
रराजसमरेराजन्सपुष्पइवकिंशुकः २६ सात्यकिःसमरेविद्धःकैकेयेनमहात्मना ॥ कैकेयंपंचविंशत्याविव्याधप्रहसन्निव २७ तावन्योन्यस्यसमरेसंछिद्यधनुषी  
शुभे ॥ हत्वाचसारथीतूर्णहयांश्चरथिनांवरो २८ विरथावसियुद्धायसमाजग्मतुराहवे ॥ शतचंद्रचितेगृह्यचर्मणीसुभुजौतथा २९

लघुशीघ्रं सुप्रशोभनम् १७।१८।१९।२० उपचितमलंकृतम् २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९

३०।३१।३२।३३।३४ अपहस्तेनतिर्यग्गस्तेन ३५।३६।३७।३८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीविभारतमावदीपेप्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ श्रुतकर्मेति १ अभिसारोऽभिसाराधिपति

विरोचेतांमहारंगेनिस्त्रिशवरधारिणौ ॥ यथादेवासुरेयुद्धेजंभशक्रौमहाबलौ ३० मंडलानिततस्तौतुविचरंतौमहारणे ॥ अन्योन्यमभितस्तूर्णसमाजग्मतुरा  
हवे ३१ अन्योन्यस्यवधेचैवचक्रतुर्यत्तमुत्तमम् ॥ कैकेयस्यद्विधाचर्मततश्चिच्छेदसात्वतः ३२ सात्यकेस्तुतथैवासौचर्मचिच्छेदपार्थिवः ॥ चर्मच्छित्वातु  
कैकेयस्तारागणशतैर्वृतम् ३३ चचारमंडलान्येवगतप्रत्यागतानिच ॥ तंचरंतंमहारंगेनिस्त्रिशवरधारिणम् ३४ अपहस्तेनचिच्छेदशैनेयस्त्वरयाप्रन्वितः ॥  
सवर्माकेकयोराजन्दिधाछिन्नोमहारणे ३५ निपपातमहेष्वासोवज्राहतइवाचलः ॥ तंनिहत्यरणेशूरःशैनेयोरथसत्तमः ३६ युधामन्युरथतूर्णमारुरोहपरंतपः ॥  
ततोऽन्यंरथमास्थायविधिवत्कल्पितंपुनः ३७ केकयानांमहत्सैन्यंव्यधमत्सात्यकिःशरैः ॥ सावध्यमानासमरेकेकयानांमहाचमूः ॥ तमुत्सृज्यरणेशत्रुं प्रदुद्रा  
वदिशोदश ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिर्विंदानुर्विदवधेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ संजयउवाच ॥ श्रुतकर्माततोर्राजंश्चित्रसेनंमहीपातिम् ॥ आज  
घ्रेसमरेकुद्धःपंचाशद्विःशिलीमुखैः १ अभिसारस्तुतंराजन्नवभिर्नतपर्वभिः ॥ श्रुतकर्माणमाहृत्यसूतंविव्याधपंचभिः २ श्रुतकर्माततःकुद्धश्चित्रसेनंचमूमुखे ॥  
नाराचेनसुतीक्ष्णेनमर्मदेशेसमार्पयत् ३ सोऽतिविद्धोमहाराजनाराचेनमहात्मना ॥ मूर्छामभिययौवीरःकश्मलंचाविवेशह ४ एतस्मिन्नंतरेचैनंश्रुतकीर्तिर्महा  
यशाः ॥ नवत्याजगतीपालंछादयामासपत्रिभिः ५ प्रतिलभ्यततःसंज्ञांचित्रसेनोमहारथः ॥ धनुश्चिच्छेदभलेनतंचविव्याधसप्तभिः ६ सोऽन्यत्कार्मुकमा  
दायवेगघ्नंरुवमभूषितम् ॥ चित्ररूपधरंचक्रोचित्रसेनंशरोर्मभिः ७ सशरैश्चित्रितोराजाचित्रमाल्यधरोयुवा ॥ युवेवसमरेऽशोभद्रोष्ठीमध्येस्वलंकृतः ८ श्रु  
तकर्माणमथवैनाराचेनस्तनांतरे ॥ विभेदतरसाशूरस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ९ श्रुतकर्माऽपिसमरेनाराचेनसमर्पितः ॥ सुस्त्रावरुधिरंतत्रगैरिकार्द्रइवाचलः १०  
ततःसरुधिराक्तांगोरुधिरणकृतच्छविः ॥ रराजसमरेवीरःसपुष्पइवकिंशुकः ११ श्रुतकर्माततोर्राजन्शत्रुणासमाभिद्रुतः ॥ शत्रुसंवारणंकुद्धोद्विधाचिच्छेदका  
र्मुकम् १२ अथैनंछिन्नधन्वानंनाराचानांशतैस्त्रिभिः ॥ छादयन्समरेराजन्विव्याधचसुपत्रिभिः १३ ततोऽपरेणभलेनतीक्ष्णेनानिशितेनच ॥ जहारसशिर  
स्त्राणांशिरस्तस्यमहात्मनः १४ तच्छिरोन्यपतद्रूमौचित्रसेनस्यदीप्तिमत् ॥ यदृच्छयायथाचंद्रश्रुतःस्वर्गान्महीतलम् १५ राजानंनिहतंदृष्ट्वातेऽभिसारं  
तुमारिष ॥ अभ्यद्रवंतवेगेनचित्रसेनस्यसैनिकाः १६ ततःकुद्धोमहेष्वासस्तत्सैन्यंप्राद्रवच्छरैः ॥ अंतकालेयथाकुद्धःसर्वभूतानिप्रेतराट् १७

श्रित्रसेनः आहृत्यसंताप्य २।३ मूर्छांअर्धनिद्राकश्मलमचित्तत्वं ४ एनंश्रुतकर्माणं ५ तंश्रुतकर्माणं ६।७ सशरैरिति गोष्ठीगोयूथपःसांडोमहोक्षः सयथाशृंगादावलंकृतपर्वसंज्ञ  
रैरलंकृतइत्यर्थः ८।९।१० कृतच्छविः आहितशोभः ११।१२ सुपत्रिभिः शोभनपुंखवद्विर्नाराचानांशतैः १३।१४।१५।१६ प्रेतराज्यमः १७



तैवध्यमानाःसमरेतवपौत्रेणधन्विना ॥ व्यद्रवंतदिशस्तूर्णंदावदग्धाइवादिपाः १८ तांस्तुविद्रवतोदृष्टानिरुत्साहानद्विषज्जये ॥ द्रावयान्निष्ठाभिस्तीक्ष्णैःश्रुत  
कर्माव्यरोचत १९ प्रतिर्विध्यस्ततश्चित्रांभिश्चापंचाभिराशुगैः ॥ सारथिचित्रिभिर्विद्धाध्वजमेकेषुणाऽपिच २० तांचित्रोनवभिर्भृष्टैर्वाहोरसिचार्पयत् ॥ स्व  
र्णपुंखैःप्रसन्नाग्रैःकंकवर्हिणवाजितैः २१ प्रतिर्विध्योधनुश्छित्त्वातस्यभारतसायकैः ॥ पंचभिर्निशितैर्बाणैरथैनंसहिजाग्रिवान् २२ ततःशक्तिमहाराजस्वर्णयंटादु  
रासदाम् ॥ प्राहिणोत्तवपौत्रायघोराग्रिशिखामिव २३ तापापतंतीसहसामहोल्काप्रतिमांतदा ॥ द्विधाचिच्छेदसमरेप्रतिर्विध्योहसन्निव २४ सापपातद्वि  
धाच्छिन्नाप्रतिर्विध्यशरैःशितैः ॥ युगंतिसर्वभूतानिन्नासयंतीयथाऽशानिः २५ शक्तितांप्रहतांदृष्ट्वाचित्रोष्ट्रह्यमहागदाम् ॥ प्रतिर्विध्यायचिक्षेपरुक्मजालविभूषि  
ताम् २६ साजघानहयांस्तस्यसारथिचमहारणे ॥ रथंप्रमृद्यवेगेनधरणिमिन्वपद्यत २७ एतस्मिन्नेवकालेतुरथादाकृत्यभारत ॥ शक्तिचिक्षेपचित्रायस्वर्णयंटा  
मलंकृताम् २८ तामापतंतीजग्राहचित्रोराजन्महामनाः ॥ ततस्तमिवचिक्षेपप्रतिर्विध्यायपार्थिवः २९ समासाद्यरणेशूरंप्रतिर्विध्यमहाप्रभा ॥ निर्भिद्यद  
क्षिणंवाहुंनिपपातमहीतले ॥ पतिताभासयच्चैवतंदेशमशनिर्यथा ३० प्रतिर्विध्यस्ततोराजंस्तोमरंहेमभूषितम् ॥ प्रेषयामाससंकुद्धाश्चित्रस्यवधकाक्षया ३१  
सतस्यगात्रावरणंभित्त्वाहृदयमेवच ॥ जगामधरणींतूर्णमहोरगइवाश्रयम् ३२ सपपाततदाराजातोमरेणसमाहतः ॥ प्रसार्यविपुलौबाहुपीनौपरिघसन्निभौ  
३३ चित्रंसंप्रेक्ष्यनिहतंतावकारणशोभिनः ॥ अभ्यद्रवंतवेगेनप्रतिर्विध्यंसमंततः ३४ सृजंतोविविधान्बाणान्शतघ्नीश्चसर्किंकिणीः ॥ तमवच्छादयामासुः  
सूर्यमभ्रगणाइव ३५ तान्विधम्यमहाबाहुःशरजालेनसंयुगे ॥ व्यद्रावयत्तवचमुंवाञ्छहस्तइवासुरीम् ३६ तैवध्यमानाःसमरेतावकाःपांडवैर्नृप ॥ विप्रकीर्यत  
सहसावातनुन्नाघनाइव ३७ विप्रद्रुतेवलेतस्मिन्वध्यमानेसमंततः ॥ द्रौणिरेकोऽभ्ययानूर्णंभीमसेनंमहाबलम् ३८ ततःसमागमोघोरोबभूवसहसातयोः ॥ य  
थादेवासुरेयुद्धेवृत्रवासवयोरिव ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिचित्रवधेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ भीमसेनंततोद्रौणीराज  
न्विध्याधपत्रिणा ॥ परयात्वरयायुक्तोदर्शयन्नस्त्रलाघवम् १ अथैनंपुनराजघ्रेनवत्यानिशितैःशरैः ॥ सर्वमर्माणिसंप्रेक्ष्यमर्मज्ञोलबुहस्तवत् २ भीमसेनःसमा  
कीर्णोद्रौणिनानिशितैःशरैः ॥ रराजसमरेराजन्नरश्मिवानिवभास्करः ३ ततःशस्त्रहस्त्रेणसुप्रयुक्तेनपांडवः ॥ द्रोणपुत्रमवच्छाद्यसिंहनादममुंचत ४ शरैःशरां  
स्ततोद्रौणिःसंवार्ययुधिपांडवम् ॥ ललाटेऽभ्याहनद्राजन्नाराचेनस्मयन्निव ५ ललाटस्थंततोबाणंधारयामासपांडवः ॥ यथाशृंगवनेदृष्टःखड्गोधारयतेनृप ६

ततोद्रौणिर्गणेभीमोयतमानंपराक्रमी ॥ त्रिभिर्विव्याधनाराचैर्ललाटेविस्मयान्नव ७ ललाटस्थैस्ततोबाणैर्ब्राह्मणोऽसौव्यशोभत ॥ प्रावृषीवयथासितकस्त्रिशृंगः  
पर्वतोत्तमः ८ ततःशरशतैर्द्रौणिर्दयामासपांडवम् ॥ नचैनंकंपयामासमातरिश्वेवपर्वतम् ९ तथैवपांडवोयुद्धेद्रौणिंशरशतैःशितैः ॥ नाकंपयतसंदृष्टोवा  
योघडवपर्वतम् १० तावन्न्योन्यंशरैर्घोरैश्छादयानौमहारथौ ॥ रथवर्षगतौवीरौशुशुभातेबलोत्कटौ ११ आदित्याविवसंदीप्तौलोकश्रयकराबुभौ ॥ स्वराश्मि  
भिरिवान्योन्यंतापयंतौशरोत्तमैः १२ ततःप्रतिक्रुतेयत्नेकुर्वाणौतौमहारणे ॥ कृतप्रतिक्रुतेयत्नौशरसंचैरभीतवत् १३ व्याघ्राविवचसंग्रामेचेरतुस्तौनरोत्तमौ ॥  
शरदंष्ट्रौदुराधर्षौचापवक्रौभयंकरौ १४ अभूतांतावदृश्यौचशरजालैःसमंततः ॥ मेघजालैरिवच्छन्नौगगनेचंद्रभास्करो १५ चकाशेतेमुहूर्तेनतस्तावप्य  
रिंदमौ ॥ विमुक्तावभ्रजालेनअंगारकबुधाविव १६ अथतत्रैवसंग्रामेवर्तमानेसुदारुणे ॥ अपसव्यंततश्चक्रेद्रौणिस्तत्रवृकोदरम् १७ किरञ्छरशतैरुग्रैर्धाराभि  
रिवपर्वतम् ॥ ननुतन्मष्टपेभीमःशत्रोर्विजयलक्षणम् १८ प्रतिचक्रेततोराजनपांडवोऽप्यपसव्यतः ॥ मंडलानांविभागेपुगतप्रत्यागतेषुच १९ बभूवतुमुलं  
युद्धंतयोःपुरुषसिंहयोः ॥ चरित्वाविविधान्मार्गान्मंडलस्थानमेवच २० शरैःपूर्णायतोत्सृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ अन्योन्यस्यवधेचैवचक्रतुर्यत्रमुत्तमम्  
२१ ईषतुर्विरथंचैवकर्तुमन्योन्यमाहवे ॥ ततोद्रौणिर्महास्त्राणिप्रादुश्चक्रेमहारथः २२ तान्यस्त्रैरेवसमरेप्रतिजघ्नेस्थपांडवः ॥ ततोघोरंमहाराजवस्त्रयुद्धमव  
र्तत २३ ग्रहयुद्धंयथाघोरंप्रजासंहरणेह्यभूत् ॥ तेबाणाःसमसज्जंतमुक्तास्ताभ्यांबुभारत २४ द्योतयंतोदिशःसर्वास्तवसैन्यंसमंततः ॥ बाणसंचैर्वर्तंतघोरमा  
काशंसमपद्यत २५ उल्कापातावृतंयुद्धंप्रजानांसंक्षयेनृप ॥ बाणाभिघातात्संजज्ञेतत्रभारतपावकः २६ सविस्फुलिगोदीप्तार्चिर्योऽदहद्वाहिनीद्वयम् ॥ त  
त्रसिद्धामहाराजसंपतंतोऽब्रुवन्वचः २७ युद्धानामतिसर्वेषांयुद्धमेतदितिप्रभो ॥ सर्वयुद्धानिचैतस्यकलानाहंतिषोडशीम् २८ नेदृशंचपुनर्युद्धंभविष्यति  
कदाचन ॥ अहोज्ञानेनसंपन्नाबुभौब्राह्मणक्षत्रियौ २९ अहोशौर्येणसंपन्नाबुभौचोग्रपराक्रमौ ॥ अहोभीमबलोभीमएतस्यचक्रताम्रता ३० अहोवीर्यस्यसा  
रत्वमहोसौष्ठवमेतयोः ॥ स्थितावेतौहिसमरेकालांतकयमोपमौ ३१ रुद्रौद्राविवसंभूतौयथाद्राविवभास्करो ॥ यमौवापुरुषव्याघ्रौघोररूपाबुभोरणे ३२ इ  
तिवाचःस्मश्रूयंतसिद्धानांवेमुमुहुः ॥ सिंहनादश्चसंजज्ञेसमेतानांदिगौकसाम् ३३ अहुतंचाप्यर्चिव्यंचदृष्ट्वाकर्मतयोरणे ॥ सिद्धचारणसंधानांविस्मयःसम  
पद्यत ३४ प्रशंसंतितदादेवाःसिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ साधुद्रौणेमहाबाहोसाधुभीमेतिचाबुवन ३५ तौशूरौसमरेराजनपरस्परकृतागसौ ॥ परस्परमुदीक्षे  
तांक्रोधादुद्धृत्यचक्षुषी ३६

न्यायिमुख्यपातास्तैरावृत्तमिवेतिमुद्रा २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६



तथैवदशनच्छदौकोधात्संदष्टोष्टौ १७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ तौवाणीमृशाहतावितिहेतोः शराभ्यामग्रमागभ्यांतयोस्तदीययोरथयोरुपस्थेमुख्यदेशे रथनीद्वहतिवावत् ४२ । ४३  
४४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठायेभारतभावदीपेचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ यथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ सरजान् रत्नामुलीयकादियुक्तान् । सरजानिति

क्रोधरक्तेक्षणौतौतुकोधात्प्रस्फुरिताधरौ ॥ कोधात्संदष्टदशनौतथैवदशनच्छदौ ३७ अन्योन्यंछादयंतौस्मशरवृष्ट्यामहारथौ ॥ शरांबुधरौसमरेशस्त्रविद्यु  
त्प्रकाशिनौ ३८ तावन्योन्यंघ्वजंविद्धासारथिचमहारणे ॥ अन्योन्यस्यहयान्विद्धाविमिदातेपरस्परम् ३९ ततःकुद्वौमहाराजवाणौगृह्यमहाहवे ॥ उभौ  
चिक्षिपतुस्तूर्णमन्योन्यस्यवधैषिणौ ४० तौसायकौमहाराजयोतमानौचमुमुखे ॥ आजघ्नतुःसमासाद्यवज्रवेगौदुरासदौ ४१ तौपरस्परवेगाच्चशराभ्यांच  
भृशाहतौ ॥ निपेततुर्महावीर्यौरथोपस्थेतयोस्तदा ४२ ततस्तुसारथिर्जात्वाद्रोणपुत्रमचेतनम् ॥ अपोवाहरणाद्राजन्सर्वसैन्यस्यपश्यतः ४३ तथैवपांड  
वंराजन्विह्वलंतमुहुर्मुहुः ॥ अपोवाहरथेनाजौसारथिःशत्रुतापनम् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिअश्वत्थामभीमसेनयोर्युद्धेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥  
॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यथासंशतकैःसार्धमर्जुनस्याभवद्रणः ॥ अन्येषांचमहीपानांपांडवैस्तद्ब्रवीहिमे १ अश्वत्थामस्तुयुद्धमर्जुनस्यचसंजय ॥ अन्येषांचमही  
पानांपांडवैस्तद्ब्रवीहिमे २ संजयउवाच ॥ शृणुराजन्यथावृत्तसंग्रामंभ्रवतोमम ॥ वीराणांशत्रुभिःसार्धदेहपाप्मासुनाशनम् ३ पार्थःसंशतकवलंप्रविश्याणव  
सन्निभम् ॥ व्यक्षोभयदमित्रघ्नोमहावातइवार्णवम् ४ शिरांस्युन्मथ्यवीराणांशितैर्मल्लैर्वनंजयः ॥ पूर्णचंद्राभवक्राणेस्वक्षिभूदशनानिच ५ संतस्तारक्षिति  
क्षिप्रंविनालैर्नलिनैरिव ॥ सुवृत्तानायतान्पुष्टान्चंदनागुरुभूषितान् ६ सायुधान्सतलत्रांश्चपंचास्योरगसन्निभान् ॥ बाहून्सुरैरभिघ्राणांचिच्छेदसमरेऽर्जुनः  
७ धुर्यान्धुर्येतरान्मृतान्ध्वजांश्चापानिसायकान् ॥ पाणीनसरत्नान्सकृद्बलैश्चिच्छेदपांडवः ८ रथान्द्विपान्हयांश्चैवसारोहान्जुनोयुधि ॥ शरैरनेकसाहस्रै  
र्निन्येराजन्यमक्षयम् ९ तंप्रवीराःसुसंरब्धानर्दमानाइवर्षभाः ॥ वासितार्थमिवकुद्वमाभिदुष्यमदोक्तदाः १० निघ्नंतमभिजघ्नस्तेशरैःशृंगैरिवर्षभाः ॥ तस्य  
तेषांचतयुद्धमभवलोमहर्षणम् ११ त्रैलोक्यविजयेयद्वैत्यानामहवज्रिणा ॥ अक्षैरस्त्राणिसंवार्थद्विषतांसर्वतोऽर्जुनः १२ इषुभिर्वहुभिस्तूर्णैर्विद्धाप्राणान्जहार  
सः ॥ छिन्नत्रिवेणुचक्राक्षान्हतयोधान्ससारथीन् १३ विध्वस्तायुधतूणीरान्समुन्मथितकेतनान् ॥ संछिन्नयोक्ररश्मीकान्विवरूथान्विकूबरान् १४ विस्रस्तबंधु  
रयुगान् विस्रस्ताक्षप्रमंडलान् ॥ रथान्विशकलीकुर्वन्महाभ्राणविमारुतः १५ विस्मापयन्प्रेक्षणीयंद्विषतांभयवर्धनम् ॥ महारथसहस्रस्यसमंकर्माकरोज्जयः १६

पाठे रभिः कुर्वरादाकनिष्ठांतःकरस्तत्सहितान्पाणीन् ८ । ९ सुसंरब्धा इत्यत्र सुसंमर्दा इति पाठे शोभनः स्वर्गदोषं मर्दोपेपातयाभूताः वासिता पुष्पवती गौस्तदर्थम् १० । ११ । १२  
छिन्नेति त्रिवेणुः समयतः काष्ठद्वयसहितो घूर्दढः अक्षश्चक्राधारदंडः ११ योक्ताणिबंधनरज्जवः रश्मयः प्रग्रहाः विवरूथान् रथगुप्तिरहितान् कूबरस्त्रिवेणोरग्रभागः १४ बंधुरं रथतल्पः  
युगं पुरप्रकाष्ठं अक्षममंडलं रथपीडाक्षयोः संधानकाष्ठजातं विशकली कुर्वन् विशेषेण शकली कुर्वन् १५ । १६

१७ चंद्रादीनांकात्यादीन्यथासंख्यंविभक्तुः १८ । १९ । २० अमित्रनांकराकारमग्रफलकंवेपातान् अमित्रप्रकरणम् २१ अर्हपूजयितुंयोगश्च २२ । अनंतरं २३ । २४ प्रथमम् २५ । २६

सिद्धदेवर्षिसंघाश्चचारणाश्चापितुष्टुः ॥ देवदंष्ट्रभयोनेतुःपुष्पवर्षाणिचापतन् १७ केशवार्जुनयोर्मूर्ध्निप्राहवाक्राशरीरिणौ ॥ चंद्राभ्यनिलसूर्याणांकांतिदीप्ति  
बलद्युतीः १८ यौसदाविभ्रतुर्वीराविमौतौकेशवार्जुनौ ॥ ब्रह्मेशानाविवाजय्यौवीरावेकरथेस्थितौ १९ सर्वभूतवरोवीरौनरनारायणाविमौ ॥ इत्येतन्महदा  
श्वर्यं दृष्ट्वाश्रुत्वाचभारत २० अश्वत्थामासुसंयतःकृष्णावभ्यद्रवद्रणे ॥ अथपांडवमस्यंतममित्रघ्नकराच्छरान् २१ संपुणापाणिनाऽऽह्वयप्रहसनद्रौणिरब्रवीत् ॥  
यादिमामन्यसेवीरप्राप्तमर्हमिहातिथिम् २२ ततःसर्वात्मनात्वद्ययुद्धातिथ्यप्रयच्छमे ॥ एवमाचार्यपुत्रेणसमाहूतोयुयुत्सया २३ बहुमेनेऽर्जुनोऽऽत्मानमिति  
चाहजनार्दनम् ॥ संशतकाश्चमेवध्याद्रौणिराह्वयतेचमाम् २४ यदत्रानंतरंप्राप्तंशंसमेतद्विमाधव ॥ आतिथ्यकर्माभ्युत्थायदीयतांयदिमन्यसे २५ एवमुक्तोऽ  
वहत्पार्थकृष्णोद्रोणात्मजांतिके ॥ जैत्रेणविधिनाऽऽहूतंवायुरिद्रमिवाध्वरे २६ तमामंयैकमनसंकेशवोद्रौणिमब्रवीत् ॥ अश्वत्थामन्स्थिरोभूत्वाप्रहराशुसह  
स्वच २७ निर्वेष्टुंभर्तृपिंडंहिकालोऽयमुपजीविनाम् ॥ मूर्क्ष्मोविवादोविप्राणांस्थूलौक्षात्रौजयाजयौ २८ यामभ्यर्थयसेमोहादिव्यापार्थस्यसत्क्रियाम् ॥ ता  
मामुमिच्छन्युध्यस्वस्थिरोभूत्वाऽद्यपांडवम् २९ इत्युक्तोवासुदेवेनतथेत्युक्तादिजोतमः ॥ विव्याधकेशवंषष्ठ्यानाराचैरर्जुनंत्रिभिः ३० तस्यार्जुनःसुसंकु  
द्वस्त्रिभिर्बाणैःशरासनम् ॥ चिच्छेदचान्यदादत्तद्रौणिघारितरंधनुः ३१ सज्यंकृतवानिमेषाञ्चविव्याधार्जुनकेशवौ ॥ त्रिभिःशतैर्वासुदेवंसहस्रेणचपांडवम् ३२  
ततःशरसहस्राणिप्रयुतान्यर्जुनानिच ॥ ससृजेद्रौणिरायस्तःसंस्तभ्यचरणेऽर्जुनम् ३३ इषुवेधनुषश्चैवज्यायाश्चैवाथमारिष ॥ बाह्वोःकराभ्यामुरसोवदनघ्रा  
णनेत्रतः ३४ कर्णाभ्यांशिरसौगेभ्योलोमवर्मभ्यपुवच ॥ रथध्वजेभ्यश्चशरानिष्पेतुर्ब्रह्मवादेनः ३५ शरजालेनमहताविद्धामाधवपांडवौ ॥ ननादमुदितो  
द्रौणिर्महामेघौघनिःस्वनम् ३६ तस्यतंनिनदंश्रुत्वापांडवोऽच्युतमब्रवीत् ॥ पश्यमाधवदौरात्म्यंगुरुपुत्रस्यमांप्रति ३७ वधंप्राप्तौमन्यतेनौप्रावेदयशस्वेदम  
नि ॥ एषोऽस्मिहन्मिसंकल्पंशिक्षयाचबलेनच ३८ अश्वत्थाम् शरानस्तांश्छिन्नैकैकंत्रिधात्रिधा ॥ व्यधमद्भरतश्चेष्टोनीहारमिवमारुतः ३९ ततःसंशतकान्  
भूयःसाश्वसूतरथद्विपान् ॥ ध्वजपतिगणानुग्रैर्बाणैर्विव्याधपांडवः ४० येयेदहशिरैतत्रयद्यहूपास्तदाजनाः ॥ तेतेतत्रशैर्व्याप्तमेनिरेऽऽत्मानमात्मना ४१  
तेर्गांडीवप्रमुक्तास्तुनानारूपाःपतत्रिणः ॥ कोशेसाग्रेस्थितान्प्रतिद्विपांश्चपुरुषान्रणे ४२ भल्लंश्छिन्नाःकराःपेतुःकरिणांमदवर्षिणाम् ॥ यथावनेपरशुभिर्नि  
कृत्ताःसुमहाहमाः ४३ पश्चान्तुशैलवत्पेतुस्तेगजाःसहसादिभिः ॥ वज्रिवज्रप्रमथितायथैवाद्रिचयास्तथा ४४

२० । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

आयस्तोयत्नवान् ३३ । ३४ इषुभिर्भूतिभ्यः शराः पेतुर्लोकभ्योऽपि वर्धभ्योऽपि पेतुस्तत्र हेतुर्ब्रह्मवादेनः योगबलवत् इत्यर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४



४५ । ४६ । ४७ महत्शैलेशिलासमूहोयस्मिन्तमहाशैलपर्वतमिव ४८ । ४९ पौडवेष्ठाणीत्यत्र कांडकोशानितिपाठे बाणानांकोशभूनाभिर्षगान्म्यवेदयत् ५० । ५१ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकं  
 टीयेभारतमावदीपेपोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ तत इति नक्षत्रमभितोः नक्षत्रं लक्ष्मीकृत्य १ विमार्गस्योवकातिचारगी २ । ३ कृष्णोऽङ्गुलीर्जुनो आसतुः दीपयाचकतुः ४ सर्वतोवारं  
 गंधर्वनगराकारान्तरथांश्चैवसुकल्पितान् ॥ विनीतैर्जवनैर्पुक्तानां स्थितान्युद्धदुर्मदेः ४५ शरैर्विशकलीकुर्वन्मित्रानभ्यवीक्षत् ॥ स्वलंकृतानश्चसादीनपतींश्चा  
 हनूधनंजयः ४६ धनंजययुगांतार्कः संशप्तकमहार्णवम् ॥ व्यशोषयतदुःशोषतीक्ष्णैः शरगभस्तिभिः ४७ पुनर्द्रौणिमहाशैलं नाराचैर्वज्रसन्निभैः ॥ निर्विभेदम  
 हावेगैस्त्वरन्वज्जीवपर्वतम् ४८ तमाचार्यसुतः कुद्वः साश्वयंतारमाशुगैः ॥ युयुत्सुरागमद्योदुपार्थस्थानच्छिनच्छरान् ४९ ततः परमसंकुद्वः पांडवेऽस्त्राण्यवा  
 मृजत् ॥ अश्वत्थामाऽभिरूपायगृहानतिथयेयथा ५० अथसंशप्तकांस्त्यक्त्वा पांडवोऽद्रौणिमभ्ययात् ॥ अपांक्त्यानिवस्यक्त्वादातापांक्तियमर्थिनम् ५१ ॥ इति  
 श्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिअश्वत्थामार्जुनसंवादेपोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततः समभवद्युद्धं शुक्रांगिरसवर्चसोः ॥ नक्षत्रमभितो  
 व्योमिशुक्रांगिरसयोरिव १ संतापयंतावन्योन्यदीप्तैः शरगभस्तिभिः ॥ लोकत्रासकरावास्तां विमार्गस्थौग्रहाविव २ ततोऽविध्यद्भुवोर्मध्येनाराचेनार्जुनोभृ  
 शम् ॥ सतेनविवभौद्रौणि रूध्वराश्मिर्यथारविः ३ अथकृष्णोऽशरशतैरश्वत्थामाऽर्दितोभृशम् ॥ स्वरश्मिजालविकचौयुगांतार्काविवासतुः ४ ततोऽर्जुनः सर्वतो  
 धारमस्त्रमवामृजद्वासुदेवोऽभिमूते ॥ द्रोणायनिचाभ्यहनत्प्रपत्कैर्वज्राग्निवैवस्वतदंडकल्पैः ५ सकेशं चार्जुनं चातितेजाविष्याधमर्मस्वातिरौद्रकर्मा ॥ बाणैः  
 सुयुक्तैरतितीव्रैर्गैराहतोमृत्युरपिव्यथेत ६ द्रौणेरिषूनर्जुनः सन्निवार्यव्यायच्छतस्ताद्विगुणैः संपुंखैः ॥ तंसाश्वसूतध्वजमेकवीरमावृत्यसंशप्तकसैन्यमाच्छेत्  
 ७ धनूंषिबाणानिपुधीर्धनुर्ज्याः पाणीन्भुजान्पाणिगतंचशस्त्रम् ॥ छत्राणिकेतूंस्तुरगान् रथेषां वस्त्राणिमाल्यान्वथभूषणानि ८ चर्माणि वर्माणि मनोरमाणि  
 प्रियाणिसर्वाणि शिरांसि चैव ॥ चिच्छेदपार्थोद्विषतां सुयुक्तैर्बाणैः स्थितानामपराङ्मुखानाम् ९ सुकल्पिताः स्यंदनवाजिनागाः समास्थिता यत्नकृतैर्नृवीरैः ॥  
 पार्थैरितैर्बाणशतैर्निरस्तास्तैरेवसाध्वैर्नृवरानिपेतुः १० पद्मार्कपूर्णैर्दुनिभाननानि किरीटमाल्याभरणोज्ज्वलानि ॥ भल्लार्धचंद्रक्षुरकर्तितानि प्रपेतुर्व्यानां शि  
 रांस्यजस्रम् ११ अथद्विपैर्देवरिपुद्विपामैर्देवारिदर्पापहमत्युदग्रम् ॥ कर्लिगवंगांगनिषादवीराजिघांसवः पांडवमभ्यधावन् १२ तेषां द्विपानां निचकर्तपार्थोवर्मा  
 णिचर्माणिकरान्नियंतुन् ॥ ध्वजान्पताकाश्चततः प्रपेतुर्वज्राहतानीवगिरेः शिरांसि १३ तेषुप्रभग्रेषुगुरोस्तनूजंबाणैः किरीटीनवसूर्यवर्णैः ॥ प्रच्छादयामासम  
 हाभ्रजालैर्बायुः समुद्यंतमिवांशुमंतम् १४ ततोऽर्जुनेषुनिषुभिर्निरस्यद्रौणिः शितैर्जुनवासुदेवौ ॥ प्रच्छादयित्वादिविचंद्रसूर्यौ ननादसोऽभोदइवातपाते १५  
 सर्वतोऽस्त्रवारवर्षकं वज्रकल्पैः अमोघैः ॥ अग्निकल्पैः दाहकैः वैवस्वतदंडकल्पैः प्राणहरैः ५ । ६ व्यायच्छतोपतमानस्य आच्छेद्वगतवान् ७ । ८ । ९ सुकल्पिताः सुसज्जताः यत्नकृतैः कृतयज्ञैः  
 तैरेवबाणैरेव देवरिपुश्चासौ द्विपश्चेति गजासुरगुल्फैरित्यर्थः १२ करान्शुंढाः १३ । १४ । १५

तं अश्वत्थामानं तान्तवन्मान् तैः कृतवाणां धकारं कृत्वा छित्वा कृतीच्छेदने १५ संस्मृताः अन्योन्यसंघट्टवन्तः १७ । १८ समासविद्येन समग्रचतुर्वेदविदा १९ अक्रियावान्प्रतिकाररहितः २० । २१  
 अविकर्णैः अविकर्णतुल्याग्रैः २२ अंगिरसां अंगिरोगोत्राणां मध्ये २३ । २४ । २५ ओचनादिनाजलौघवज्रादवता २६ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंटीयेभारतमावदीपेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥  
 तमर्जुनस्तांश्चपुनस्त्वदीयानभ्यर्दितस्तैरभिमृत्यशस्त्रैः ॥ बाणांधकारं सहसैव कृत्वा विष्याधसर्वा निषुभिः सुपुंखैः १६ नाप्याददत्संदधन्नैवमुंचन्वाणान्नयेऽदृश्यतस  
 व्यसाची ॥ रथांश्च नागांस्तुरगान्पदातीन्संयुतदेहान्ददृशुर्हतांश्च १७ संघायनाराचवरान्दशाशुद्रौणिस्त्वरत्रेकमिवोत्सर्ज ॥ तेषांचपंचार्जुनमभ्यवेध्य  
 न्पंचाच्युतं निर्विभितुः सुपुंखाः १८ तैराहतौ सर्वमनुष्यमुख्यावसूक्ष्मवन्तौ धनर्द्धकल्पौ ॥ समासविद्येन तथाभिभूतौ हतौ रणेताविति मे निरेऽन्ये १९ अथार्जुनं  
 प्राह दशार्हनाथः प्रमाद्यसे किं जहियोधमेतम् ॥ कुर्याद्विदोषं समुपेक्षितोऽयं कष्टो भवेद्याधिरिवाक्रियावान् २० तथेति चोक्त्वाऽच्युतमप्रमादीद्रौणिप्रयत्नादिषुभिस्त  
 तक्ष ॥ भुजौवरौ चंदनसारदिग्धौ वक्षः शिरोऽथाप्रतिमौ तथोरू २१ गांडीवमुक्तैः कुपितो विकर्णैर्द्रौणिशरैः संयतिनिर्विभेद ॥ छित्वा तुरङ्गमस्तुरगानविध्य  
 तेतरणादूहुरतीवदूरम् २२ सतैर्हतौ वातजैस्तुरंगैर्द्रौणिर्दंष्ट्रपार्थशराभिभूतः ॥ इधेपनावृत्यपुनस्तुयोदुपार्थेनसाध्वैर्मतिमान्विमृश्य ॥ जानन्नजयंनितंतवृ  
 णिवीरेधनं जयेचांगिरसांवरिष्ठः २३ नियम्यसहयान्द्रौणिः समाश्वास्य चमारिष ॥ रथाश्वनरसंवाधं कर्णस्य प्राविशद्वलम् २४ प्रतीपकारिणिरणादश्वत्थामि  
 हतेहयैः ॥ मंत्रीपधिक्रियायोगैर्व्याधौ देहादिवाहते २५ संशप्तकानभिमुखौ प्रयातौ केशवार्जुनौ ॥ वातोद्धूतपताकेन स्यंदनेनौ चनादिना २६ ॥ इति श्रीमहा  
 भारतेकर्णपर्वणिअश्वत्थामपराजयेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ अथोत्तरेण पांडूनां सेनायां ध्वनिरुत्थितः ॥ रथनागाश्वपतीनांदंडघा  
 रेणवध्यताम् १ निवर्तयित्वा तुरथं केशवोऽर्जुनमब्रवीत् ॥ बाहयन्नेव तुरगान्गरुडानिलरंहसः २ मागधोऽप्यतिविक्रान्तोद्विरदेन प्रमाथिना ॥ भगदत्तादनवरः  
 शिक्षयाचबलेन च ३ एनंहत्वानिहंताऽसिपुनः संशप्तकानिति ॥ वाक्यांते प्रापयत्पार्थदंडधारांतिकं प्रति ४ समागधानां प्रवरोऽकुशग्रहेग्रहेप्रसह्यो विकचो यथा  
 ग्रहः ॥ सपत्नसेनां प्रममाथदारुणो महीं समग्रां विकचो यथाग्रहः ५ सुकल्पितं दानवनागसन्निभं महाभ्रनिर्होदममित्रमर्दनम् ॥ रथाश्वमातंगगणान्सहस्रशः समा  
 स्थितो हंति शरैर्नरानपि ६ रथानविष्टाय सवाजिसारथीन्नांश्चपादैर्द्विरदोव्यपोथयत् ॥ द्विपांश्च पश्याममृदेकरेण द्विपोत्तमो हंति चकालचक्रवत् ७ नरास्तुका  
 र्णां यसर्वमभूषणान्निपात्यसाश्वा नपिपत्तिभिः सह ॥ व्यपोथयदंतिवरेण शुष्मिणा सशब्दवत्स्थूलनलं यथा तथा ८

अथेति उत्तरेण उत्तरतः वध्यतां वध्यमानानाम् १ । २ अनवरः जहीनः ३ । ४ अंकुशग्रहे अंकुशधारणे हस्तिपुद्गे इत्यर्थः ग्रहे आदित्यादिग्रहसमूहेषु पृथक् पृथक् अग्रसह्यः विकचः कचोपल  
 क्षितशिरोरहितः केतुर्ग्रीष्महविकचो विस्तीर्णो ग्रहो धूमकेतुर्ग्रीष्महविकचोऽपि उल्पातग्रहः ५ दानवनागसन्निभं मंगजासुरोपमं गजमित्यर्थात् समास्थितः सहंतीत्यन्वयः ६ रथान्पादैरविष्टायाक्रम्य मृदेमर्द  
 यामासेत्युत्तरार्द्धस्यानुकर्षः । एवंकरेण शृङ्गयानरादीनपोथयति । एवं द्विपो हंति रथादीनित्यर्थात् ७ शुष्मिणा बलवता स्थूलं सुपिरं नलं वृणविशेषम् ८



संकुलेरणवेशेइतिसामर्थ्यात्तज्ज्ञेयं ९ । १० सगुणेषुकार्मुकमोर्वीबाणसहितधनुः नियंतुर्भयंतारं ११ घनाघनोवातुकमतदंतिनोऽहतिविश्वः १२ सहेवगुणपत् १३ । १४ चरन्गच्छन्प्र  
मन्त्रातिप्रामुख्यतएवप्रखलितान्तरः मध्येस्खलन्नित्यर्थः सनियंतुकः महामात्रसहितःपपात तद्यापाद्योग्यंयथास्यात्तथागुणःपीडितोयवेवंमृतःपपातेतिप्रथमन्वयः १५ इंद्रावरजविष्णुं  
अथाऽर्जुनोज्यातलनेमिनिःस्वनेमृदंगमेरीबहुशंखनादिते ॥ रथाश्वमातंगसहस्रसंकुलेरथोत्तमेनाभ्यपताद्विपोतमम् ९ ततोऽर्जुनंद्वादशभिःशरोत्तमैर्जनादनं  
षोडशभिःसमार्पयन् ॥ सदंडधारस्तुरगांस्त्रिभिस्त्रिभिस्ततोनादप्रजहासचासकृत् १० ततोऽस्यपार्थःसगुणेषुकार्मुकंचकर्तभलैर्ध्वजमप्यलंकृतम् ॥ पुनार्निषंतु  
न्सहपादगोमंस्ततःसचुक्रोधगिरिव्रजेश्वरः ११ ततोऽर्जुनंभिन्नकटेनदंतिनाघनाघनेनानिलतुल्यवर्चसा ॥ अतीवचुक्षोभयिषुर्जनादनंघनंजयंचाभिजघानतो  
मरैः १२ अथास्यबाहूद्विपहस्तसन्निभौशिरश्चपूर्णदुनिभाननंत्रिभिः ॥ क्षुरैःप्रचिच्छेदसहैवपांडवस्ततोद्विपंवाणशतैःसमार्पयत् १३ सपार्थवाणैस्तपनीयभू  
षणैःसमाचितःकांचनवर्मभृद्विपः ॥ तथाचकाशोनिशिपर्वतोयथादावाग्निनाप्रज्वलितोपाधिदुमः १४ सवेदनात्तौऽबुदनिःस्वनोनदंश्चरन्भ्रमन्प्रखलितान्तरोऽ  
द्रवत् ॥ पपातरुग्णःसनियंतुकस्तथायथागिरिर्वज्रविदारितस्तथा १५ हिमावदातेनसुवर्णमालिनाहिमाद्रिकूटप्रतिमेनदंतिना ॥ हतेरणेभ्रातरिदंडआव्रज  
जिघांसुरिंद्रावरजंघनंजयम् १६ सतोमरैरर्करप्रभैस्त्रिभिर्जनादनंपंचभिर्जुनंशितैः ॥ समर्पयित्वाविननादनदंयस्ततोऽस्यबाहूनिचकर्तपांडवः १७ क्षुर  
प्रकृतौसुभृशंसतोभरौशुभांगदौचंदनरूपितौभुजौ ॥ गजात्पतंतौयुगपद्विरेजतुर्यथाद्रिशृंगाद्भुचिरौमहोरगौ १८ तथाऽर्धचंद्रेणहतंकिरीटिनापपातदंडस्याशि  
रक्षितिद्विपात् ॥ सशोणितार्द्रात्रिपतन्विरेजेदिवाकरोस्तादिवपश्चिमांदिशम् १९ अथद्विपंश्वेतवराभ्रसन्निभंदिवाकरांशुप्रतिमैःशरोत्तमैः ॥ विभेदपार्थःसप  
पातनादयन्हिमाद्रिकूटकुलिशाहतंयथा २० ततोऽपरेतत्प्रतिमागजोत्तमाजिगीषवःसंयातिसव्यसाचिना ॥ तथाकृतास्तेचयथैवतौद्विपोततःप्रभग्रंमुमहाद्रि  
पोर्वलम् २१ गजारथाश्वाःपुरुषाश्चसंवशःपरस्परघ्नाःपरिपेतुराहवे ॥ परस्परंप्रखलिताःसमाहिताभृशंनिपेतुर्वहुभाषिणोहताः २२ अथार्जुनंस्वेपरिवार्य  
सैनिकाःपुरंदरंदेवगणाइवाब्रुवन् ॥ अमैष्मयस्मान्मरणादिवप्रजाःश्वीरदिष्टयानिहतस्त्वयारिपुः २३ नचेदरक्षिष्यइमंजनंभयाद्विषद्विरेवंबालिभिःप्रपीडितम् ॥  
तथाभविष्यद्विपतांप्रमोदनंयथाहतेष्वेवहिनोऽरिसूदन २४ इतीवभूयश्चसुहाद्विरीडितानिशम्यवाचःसुमनास्ततोऽर्जुनः ॥ यथानुरूपंप्रतिपूज्यतंजनंज  
गामसंशक्तसंवहापुनः २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिदंडवधेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ प्रत्यागत्यपुनर्जिष्णुर्जघ्रेसंशक्तकान्वहन् ॥  
वक्रातिवक्रगमनादंगारकइवग्रहः १ पार्थवाणहताराजन्नराश्वरथकुंजराः ॥ विचेलुर्वभ्रमुर्नेशुःपेतुर्मल्लुश्चभारत २

कृष्णमित्यर्थः घनंजयंचजिघांसुर्दंडआव्रजत् दंतिनासहेतिशेषः १३ नर्दयन्शब्दकारयन् १७ । १८ अस्तात् अस्ताचलात् १९ । २० गजोत्तमाः महागजाकृताः तौदंडधारतवभ्रात्रौ  
द्विपोसाध्यक्षौकृत्तौछत्रौ तथावेऽपि कृत्ताश्छत्राः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतमावधीये अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ प्रत्येति २ । २

धुर्यान्श्रेष्ठान्पुत्र्यमतान्वाहान्वाहादीन् अभिप्रवीराणांचिच्छेदेतिद्वयोः संबंधः ३ । ४ वासितार्थेस्त्रीनिमित्तं । 'वासिताकरिणीनार्योर्वासितंशुरमीकृते' इतिविश्वः । यथास्वयंवरस्यां  
स्त्रियंप्राप्तुंरुपमाश्चअवृषभाश्चतेपांयूयं वृषभावृषभंश्रेष्ठश्रेष्ठयोषकुलमहंपूर्विकयानिपततिपवंयुद्धेऽर्जुनंप्राप्तुंराजानइत्यर्थः । वासितंअतिश्रेष्ठंराज्यादिकंवावस्तु ५ । ६ तस्यउग्रायुधसुतस्य  
धुर्यान्धुर्यगतान्मूतान्ध्वजांश्चापानिसायकान् ॥ पाणीन्पाणिगतंशस्त्रंवाहनपेशिरांसिच ३ भलैःक्षुरैरर्धचंद्रैर्वत्सदंतैश्चपांडवः ॥ चिच्छेदामित्रवीराणांसम  
रेप्रतियुध्यताम् ४ वासितार्थेयुयुत्संतोवृषभावृषभंयथा ॥ निपतंत्यर्जुनंशूराःशतशोऽथसहस्रशः ५ तेषांतस्यचतयुद्धमभवल्लोमहर्षणम् ॥ त्रैलोक्यावेजये  
याहर्देत्यानांसहवज्रिणा ६ तमविध्यत्रिभिर्बाणैर्दंशुकैरिवाहिभिः ॥ उग्रायुधसुतस्तस्यशिरःकायादपाहरत् ७ तेऽर्जुनंसर्वतःकुद्धानानाशस्त्रैरवीवृषन् ॥ मरु  
द्विःप्रेरितामेघाहिमवंतमिवोष्णगे ८ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यद्विपतांसर्वतोऽर्जुनः ॥ सम्यगस्तैःशरैःसर्वानाहितानहनद्वहन् ९ छिन्नत्रिवेणुसंचातान्हताश्वान्पाणिं  
सारथीन् ॥ विस्त्रस्तहस्ततूणीरान्विचक्ररथकेतनान् १० संछिन्नरश्मियोक्ताक्षान्व्यनुकर्षयुगात्रथान् ॥ विध्वस्तसर्वसन्नाहान्वाणैश्चक्रेऽर्जुनस्तदा ११ ते  
रथास्तत्रविध्वस्ताःपराद्धर्चाभांत्यनेकशः ॥ घनिनामिववेदमानिहत्तान्यम्यनिलांबुभिः १२ द्विपाःसंभिन्नमर्माणोवज्राशनिसमैःशरैः ॥ पेतुर्गिर्यग्रवेशमानि  
वज्रपाताग्निभिर्यथा १३ सारोहास्तुरगाःपेतुर्वहवोऽर्जुनताडिताः ॥ निर्जिह्वाभ्राःक्षितौक्षीणारुधिरार्द्राःसुदुर्दशः १४ नराश्वनागानाराचैःसंस्यूताःसव्यसा  
चिना ॥ बभ्रमुश्चस्त्वलुःपेतुर्नेदुर्मल्लुश्चमारिष १५ अनेकैश्चशिलाघातैर्वज्राशनिविषोपमैः ॥ शरैर्निजघ्निवान्पार्थोमहेंद्रइवदानवान् १६ महार्हवर्माभरणा  
नानारूपांवरायुधाः ॥ सरथाःसध्वजावीराहताःपार्थेनक्षरेते १७ विजिताःपुण्यकर्माणोविशिष्टाभिजनश्रुताः ॥ गताःशरीरैर्वसुधामूर्जितैःकर्माभिर्दिवम् १८  
अथार्जुनंरथवरंत्वदीयाःसममिद्वन् ॥ नानाजनपदाध्यक्षाःसगणाजासमन्यवः १९ उह्यमानारथाश्वेभैःपतयश्चजिघांसवः ॥ समम्यधावन्नस्यंतोविविधं  
क्षिप्रमायुधम् २० तदायुधमहावर्षमुक्तंयोधमहांबुदैः ॥ व्यधमन्निशितैर्बाणैःक्षिप्रमर्जुनमारुतः २१ साश्वपतिद्विपरथंमहाशस्त्रौघसंप्लवम् ॥ सहसासंतितीर्षि  
तंपार्थंशस्त्रास्त्रसेतुना २२ अथाब्रवीद्वासुदेवःपार्थकिंकीडसेऽनघ ॥ संशक्तकान्प्रमथ्यैनांस्ततःकर्णवधेत्वर २३ तथेत्युक्त्वाऽर्जुनःकृष्णंशिष्टान्संशक्तकांस्तदा ॥  
आक्षिप्यशस्त्रेणबलाद्वैत्यानिद्रइवावधीत् २४ आददत्संदधन्नेषूनहृष्टःकैश्चिद्रणेऽर्जुनः ॥ विमुंचन्वाशरान्शीघ्रंदृश्यतेऽवहितैरपि २५ आश्चर्यमितिगोविंदःस  
ममन्यतभारत ॥ हंसांशुगौरास्तेसेनांहंसाःसरइवाविशन् २६ ततःसंग्रामभूमिंचवर्तमानेजनक्षये ॥ अवेक्षमाणोऽगोविंदःसव्यसाचिनमब्रवीत् २७ एषपार्थमहा  
रौद्रोवर्ततेभरतक्षयः ॥ पृथिव्यांपार्थिवानांवेदुर्योधनकृतेमहान् २८

अपाहरदंर्जुनइतिशेषः ७ उष्णगेष्ठीष्मेगतेसतिप्रावृषीत्यर्थः । उष्णोष्ठीष्मेगतोऽस्तीतोयत्रसउष्णगःकालविशेषइतिविग्रहः ८ अस्तैःक्षितैः ९ । १० अनुकर्षःरथाधस्थंदात् ११ । १२  
१३ निर्जिह्वाभ्राःनिर्गताजिह्वाःअत्राणिचयेपांते १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८



कलापानलिकरान् २९ । १० आकीर्णान्तर्वेतोविशितान् ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ वाजीनांशरीरेरितिसंबंधः देव्यर्मावै ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

म.भा.टी.

॥ १९॥

पश्यभारतचापानिरुक्मपृष्ठानिधन्विनाम् ॥ महतांचापविद्वानिकलापानिपुर्धोस्तथा २९ जातरूपमयैःपुंखैःशरांश्चनतपर्वणः ॥ तैलघौतांश्चनाराचान्वि  
मुक्तानिवपन्नगान् ३० आकीर्णास्तोमरांश्चापिविचित्रान्हेमभूषितान् ॥ चर्माणिचापविद्वानिरुक्मपृष्ठानिभारत ३१ सुवर्णविकृतान्प्रासान्शक्तीःकनकभूषि  
ताः ॥ जांबूनदमयैःपट्टैर्बद्धाश्चविपुलागदाः ३२ जातरूपमयीश्चर्ष्णीःपट्टिशान्हेमभूषितान् ॥ दंडैःकनकाचित्रैश्चविप्रविद्वान्परश्वधान् ३३ परिधानमिदिपा  
लांश्चभुशुंडीःकुणपानपि ॥ अयस्कृतांश्चपतितान्मुसलानिगुरूणिच ३४ नानाविधानिशस्त्राणिप्रगृह्यजयगृद्धिनः ॥ जीवंतद्वदृश्यंतेगतसत्त्वास्तरस्वि  
नः ३५ गदाविमथितैर्गात्रैर्मुसलैर्भिन्नमस्तकान् ॥ गजवाजिरथैःक्षुण्णान्पश्ययोधान्सहस्रशः ३६ मनुष्यगजवाजीनांशरशक्त्युष्टितोमरैः ॥ निखिणैःपट्टिशैः  
प्रासैर्नखैर्लंगुडैरपि ३७ शरीरेर्बहुधाछिन्नैःशोणितौघपरिभुतैः ॥ गतासुभिरमित्रघ्नसंवृतारणभूमयः ३८ बाहुभिश्चंदनादिग्धैःसांगदैःशुभभूषणैः ॥ सतल  
त्रैःसकेयूरैर्भातिभारतमेदिनी ३९ सांगुलित्रैर्भुजाग्रैश्चविप्रविद्वैरलंकृतैः ॥ हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नैर्हस्तैश्चतरस्विनाम् ४० बद्धचूडामणिवरैःशिरोभिश्चसकुं  
डलैः ॥ रथांश्चबहुधाभग्नान्हेमकिंकिणिनःशुभान् ४१ अश्वांश्चबहुधापश्यशोणितेनपरिभुतान् ॥ अनुकर्षानुपासंगानपताकाविविधानध्वजान् ४२ योधानां  
चमहाशंखान्पांडुरांश्चप्रकीर्णकान् ॥ निरस्तजिह्वान्मातंगान्शयानान्पर्वतोपमान् ४३ वैजयंतीर्विचित्राश्चहतांश्चगजयोधिनः ॥ वारणानांपरिस्तोमान्सं  
युक्तानेककंबलान् ४४ विपाटितविचित्राश्चरूपाचित्राःकुथास्तथा ॥ भिन्नाश्चबहुधाघंटाःपतद्भिश्चूर्णितागजैः ४५ वैदूर्यमणिदंडांश्चपतितांश्चाकुशान्भुवि ॥  
अश्वानांचयुगापीडान्रत्नचित्रानुरश्छदान् ४६ विद्धाःसादिध्वजाग्रेषुसुवर्णविकृताःकुथाः ॥ विचित्रान्मणिचित्रांश्चजातरूपपरिष्ठितान् ४७ अश्वास्तरप  
रिस्तोमान्राकवान्पतितान्भुवि ॥ चूडामणीत्रैर्द्राणांविचित्राःकांचनस्रजः ४८ छत्राणिचापविद्वानिचामरव्यजनानिच ॥ चंद्रनक्षत्रभासैश्चवदनैश्चारु  
कुंडलैः ४९ कृत्तश्मश्रुभिराकीर्णपूर्णचंद्रनिर्भैर्महीम् ॥ कुमुदोत्पलपद्मानांखंडैःकुल्लेयथासरः ५० तथामहीभृतांवक्रैःकुमुदोत्पलसन्निभैः ॥ तारागणावेचि  
त्रस्यनिर्मलेद्युतिस्त्रिषः ५१ पश्येमानभसस्तुल्यांशरन्नक्षत्रमालिनीम् ॥ एतत्तत्रैवानुरूपंकर्माजुनमहाहवे ५२ दिविवादेवराजस्यत्वयायत्कृतमाहवे ॥ एवं  
तांदर्शयन्नृणोयुद्धभूमिकिरीटिने ५३ गच्छन्नेवाशृणोच्छब्दंदुर्योधनबलेमहत् ॥ शंखदुंदुभिनेर्घोषंभेरीपणवनिःस्वनम् ५४ रथाश्चगजनादांश्चशस्त्रशर्पा  
श्चदारुणान् ॥ प्रविश्यतद्वलंकृष्णस्तुरगैर्वातवेगितैः ५५ पांडचेनाभ्यर्दितं सैन्यंत्वदीयंवीक्ष्यविस्मितः ॥ सहिनानाविधैर्वाणैरिष्वस्त्रप्रवरयुधि ५६ न्यहन  
द्विषतांपूगान्गतामूनंतकोयथा ॥ गजवाजिमनुष्याणांशरीराणेशितैःशरैः ५७

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

५८ ॥ ॥ इति कर्णपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ प्रोक्तइति १ । २ । ३ । ४ । ५ परामृतः प्रकोपितः ६ । ७ । ८ । ९ सपांडवःव्य  
सूतकरोदितिद्वयोःसंबंधः १० । ११ । १२ । १३ । १४ मुष्टिश्छिष्टायतज्यं मुष्टिदेशेछिष्टाचआयताचज्यायस्यतद्यथा एकस्मिन्नेवक्षणेयद्वनुर्मंडलाकारंचिपिटाकारंचदृश्यतइतिभावः १५  
वर्षतःमत्तमतः १६ प्रमथसेप्रमथनासि १७ सत्यहाअतिवृष्ट्याधान्यहा हादीगर्जन १८ । १९ ताद्वितःद्रौणिना मलयवत्कृत्रिमोध्वजोयस्यमलयध्वजइतिप्रवीरस्यैवनामांतरंवा २० । २१  
भित्त्वाप्रहरतांश्चिष्टोविदेहासूनपातयत् ॥ शत्रुप्रवीरैरस्त्राणिनानाशस्त्राणिसायकैः ॥ छित्वातानवधीच्छन्नपांडवैःशक्रइवासुरान् ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते  
कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ प्रोक्तस्त्वयापूर्वमेवप्रवीरोलोकविश्रुतः ॥ नत्वस्यकर्मसं  
ग्रामेत्वयासंजयकीर्तितम् १ तस्यविस्तरशोब्रूहिप्रवीरस्याद्यविक्रमम् ॥ शिक्षांप्रभावंवीर्यंचप्रमाणंदर्पमेवच २ ॥ संजयउवाच ॥ भीष्मद्रौणकृपद्रौणिकर्णा  
जुनजनार्दनान् ॥ समाप्तविद्यान्धनुषिश्रेष्ठान्यान्मन्यसेरथान् ३ योह्याक्षिपतिवीर्येणसर्वानेतान्महारथान् ॥ नमेनेचात्मनातुल्यंकंचिदेवनरेश्वरम् ४ तुल्य  
तांद्रोणभीष्माभ्यामात्मनोयोनमृष्यते ॥ वासुदेवार्जुनाभ्यांचन्यूनतानैच्छतात्मानि ५ सपांडयोनृपतिश्रेष्ठःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ कर्णस्यानीकमहनत्पराभूत  
इवांतकः ६ तदुदीर्णरथाश्चंचपतिप्रवरसंकुलम् ॥ कुलालचक्रवद्भातंपांडचेनाभ्याहतंबलात् ७ व्यश्मूतध्वजरथान्विप्रविद्धायुधद्विपान् ॥ सम्यगस्तैःशरैः  
पांडचोवायुर्मेघानिवाक्षिपत् ८ द्विरदानद्विरदारोहान्विपताकायुधध्वजान् ॥ सपादरक्षानहनद्वज्रेणाद्रौनिवाद्रिहा ९ सशक्तिप्रासतूणीरानश्वारोहान्हया  
नपि ॥ पुलिंदखसबाहीकनिषादांध्रककुंतलान् १० दाक्षिणात्यांश्चभोजांश्चशूरान्संग्रामकर्कशान् ॥ विशस्त्रकवचान्बाणैःकृत्वाचैवाकरोद्वामून ११ चतुरंगबलंवा  
गैर्निघ्नंतंपांड्यमाहवे ॥ दृष्ट्वाद्रौणिरसंघांतमसंघांतस्ततोऽभ्ययात् १२ आभाष्यचैनंमधुरमभीतंतमभीतवत् ॥ प्राहप्रहरतांश्चैःस्मितपूर्वसमाह्वयत् १३  
राजन्कमलपत्राक्षविशिष्टाभिजनश्रुत ॥ वज्रसंहननप्रख्यप्रख्यातबलपौरुष १४ मुष्टिश्छिष्टायतज्यंचव्यायताभ्यामहद्वनुः ॥ दोभ्यांविस्फरयन्भासिमहाज  
लदवद्दृशम् १५ शरवैर्षर्महावेगैरमित्रानभिवर्षतः ॥ मदन्यनानुपश्यामिप्रतिवीरंस्तवाहवे १६ रथद्विरदपत्यश्वानेकभ्रमथसेबहन् ॥ मृगसंचानिवारण्येवि  
भीर्भीमबलोहरिः १७ महतारथघोषेणदिवंभूमिचनदयन् ॥ वर्षतिसस्यहामेवोभासिह्वादीवपार्थिव १८ संस्पृशानःशरांस्तीक्ष्णांस्तूणादाशीविषोपमान् ॥  
मयैवैकेनयुध्यस्वयंबकेनांधकोयथा १९ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वाप्रहरेतिचताडितः ॥ कर्णिनाद्रौणतनयंविद्याधमलयध्वजः २० मर्मभेदिभिरत्युग्रैर्वाणैराग्नेशि  
खोपमैः ॥ समयन्नभ्यहनद्रौणिःपांड्यमाचार्यसत्तमः २१ ततोऽपरान्सुतीक्ष्णाग्रात्राराचान्मर्मभेदिनः ॥ गत्यादशभ्यासंयुक्तानश्वत्थामाऽप्यवासृजत् २२  
गत्यादशभ्या । 'उन्मुख्यभिमुखीतिर्यङ्मंदागोमूत्रिकाश्रुवा ॥ स्खलिवायमकाकाताकुट्टीपुगतीविदुः' । शिरोहृदयपार्श्वदेशस्पृशस्तिस्रः । मंदापंघ्रिन्नत्वक् गोमूत्रिकाकवचनिकुंतनी सव्या  
पसंव्यगामिनी । ध्रुवानियमेनलक्ष्यमेदिनी । स्खलितालक्ष्यच्युता । यमकाकातालक्ष्यंभित्त्वाऽस्तकृत्त्रिगता । कुट्टालक्ष्यंकदेशस्यबाह्वादेर्हृत्तीतिनवगतयः । दशमीगतिस्तुशिरसासहदूरपा  
तिनीकुट्टानाम तयागत्याप्रक्षिप्तमपिशरान्नवसंख्याकान्नवभिःशरैरच्छिन्नदितिसंबंधः २२



२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ पूवानुजः पर्जन्यः पूवात्मजइतिपाठेऽपि स एवार्थः । दृष्टेः सूर्यप्रभवत्वदर्शनात् २९ अष्टवृषभवाह्यानि अष्टौ शकटानियदायुधसंमारं ऊहुः वहंतितत्सर्वम्  
 ह्योष्टमभागेनयामार्धेनक्षीणमित्यर्थः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ हतेश्वरोयः कश्चिन् तं पांडवं ४० मलयध्वजः पांडवस्तं यदृच्छयागतं वारणं समभ्यति  
 तानशरानच्छिनत्पांडवो नवभिर्निशितैः शरैः ॥ चतुर्भिर्दयच्चाश्वानाशुतेव्यसवोऽभवन् २३ अथद्रोणमुतस्येधूंस्तांश्छित्त्वानिशितैः शरैः ॥ धनुर्ज्यां वि  
 ततां पांडवश्चिच्छेदादित्यतेजसः २४ दिव्यं धनु रथाधिज्यं कृत्वा द्रौणि रमित्रहा ॥ प्रेक्ष्य चाशुरथे युक्ता न्नरैरन्यान् हयोत्तमान् २५ ततः शरसहस्राणि प्रेषयामास  
 वेद्विजः ॥ इषुसंवाधमाकाशमकरोद्दिश एव च २६ ततस्तानस्यतः सर्वान् द्रौणेर्वाणान् महात्मनः ॥ जानानोऽप्यक्षयान् पांडवो शातयत्पुरुषर्षभः २७ प्रयुक्तां  
 स्तान् प्रयत्नेन छित्त्वा द्रौणेरिषूनारिः ॥ चक्रक्षौरणे तस्य प्राणदन्निशितैः शरैः २८ अथारेलंघवं दृष्ट्वा मंडलीकृतकामुकः ॥ प्रास्य द्रोणमुतो वाणान् वृष्टिं पूषा  
 नुजो यथा २९ अष्टावष्टगवान् यूहुः शकटानियदायुधम् ॥ अहस्तदष्टभागेन द्रौणिश्चिक्षेपमारिष ३० तमंतकमिव कुद्धमंतकस्यांतकोपमम् ॥ ये ये ददृशिरेत  
 त्रविंसं ज्ञाः प्रायशोऽभवन् ३१ पर्जन्य इव धर्मा ते वृष्ट्या साद्रिद्रुमामहीम् ॥ आचार्यपुत्रस्तांसेनां वाणवृष्ट्या व्यवीवृषत् ३२ द्रौणि पर्जन्यमुक्तां तां वाणवृष्टिं सु  
 दुःसहाम् ॥ वायव्यास्त्रेण संक्षिप्य मुदा पांडवानि लोऽनुदत् ३३ तस्य नानदतः केतुं चंदनागुरु रूपितम् ॥ मलयप्रतिमं द्रौणिश्छित्त्वाऽश्वांश्चतुरोऽहनत् ३४  
 सूतमेकेषुणाहत्वामहाजलदनिःस्वनम् ॥ धनुश्छित्त्वाऽर्धचंद्रेण तिलशो व्यधमद्रयम् ३५ अत्रैस्त्राणिसंवार्य च्छित्त्वा सर्वायुधानि च ॥ प्राप्तमप्याहितं द्रौणि  
 र्नेजघानरणेऽसया ३६ एतस्मिन्नंतरे कर्णो गजानीकमुपाद्रवत् ॥ द्रावयामास सतदा पांडवानां महद्वलम् ३७ विरथान् राथिनश्चक्रे गजान्श्वांश्च भारत ॥ गजा  
 न्वहुभिरानच्छेच्छरैः सन्नतपर्वभिः ३८ अथ द्रौणिर्महेष्वासः पांडवं शत्रुनिबर्हणम् ॥ विरथं राथिनां श्रेष्ठं नाहन युद्धकांक्षया ३९ हतेश्वरो दंतिवरः सुकल्पितस्त्व  
 राभिसृष्टः प्रतिशब्दगोबली ॥ तमाद्रव द्रौणिशराहतस्त्वरत्नजेन कृत्वा प्रतिहस्तिगर्जितम् ४० तं वारणं वारणयुद्धकोविदो द्विपोत्तमं पर्वतसानुसन्निभम् ॥ सम  
 भ्यतिष्ठन् मलयध्वजस्त्वरन्यथा द्रिशृंगं हरिरुन्नदंस्तथा ४१ सतोमरं भास्कररश्मिर्वर्चसंबलास्त्रसर्गोत्तमयत्नमन्युभिः ॥ ससर्जशीघ्रं परिपीडयन् गजंगुरोः सुताया  
 द्विपतीश्वरो नदत् ४२ मणिप्रवेकोत्तमवज्रहाटकैरलंकृतं चांशुकमाल्यमौक्तिकैः ॥ हतो हतोऽसीत्यसकृन्मुदानदन्पराहन द्रौणिवरांगभूषणम् ४३ तदर्कचंद्र  
 ग्रहपावकस्त्रिषंभृशातिपातात्पतितं विचूर्णितम् ॥ महेंद्रवज्राभिहतं महास्वनं यथा द्रिशृंगं धरणीतले तथा ४४ ततः प्रज्ज्वालपरेण मन्युना पादाहतो नागपतिर्य  
 था तथा ॥ समाददेचांतकदंडसन्निभानि पूनमित्रार्तिकरांश्चतुर्दश ४५ द्विपस्य पादाग्रकरान्संपंचभिर्नृपस्य बाहुचशिरोऽथ चात्रिभिः ॥ जघान पाङ्क्तिः पडनुत्तम  
 त्विषः सपांडवराजानुचरान् महारथान् ४६

पुत्र ४१ बलेनास्त्रसंगे पडनुत्तमो

यत्नस्तेन मन्युना चतैः परिपीडयन् कुशेन कोपयन् त्रिपतिर्मलयस्तस्येश्वरः पांडवः ४२ द्रौणेर्वरांगभूषणं किरीटं तोमरेण पराहनत् ४३ । ४४ इषून् समाददे द्रौणिरिति शेषः ४५ । ४६

४७ । ४८ चतुरश्वतुरंशः एवं सगजो दशभामको यथा दशहविष्काया मिष्टौ पिष्टौ दशवाक्रियते तथेत्यर्थः ४९ पांडवोऽश्वादीन् पादशः प्रदाय खंडयित्वा प्रशांतो द्रौणिबाणैरिविशेषः यथा स्वर्चा  
 प्रेतशरीररूपं हविः प्राप्य पितृप्रियो ज्वलनः इमशानाग्निर्जलेन शाम्यति तद्वदित्यर्थः ५० समाप्तविद्यं सम्पगमाविद्यं समाप्तकर्माणं कृतकृत्यम् ५१ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीपे विशो  
 सुदीर्घवृत्तौ वरचंदनोक्षितौ सुवर्णमुक्तामणिवज्रभूषणौ ॥ भुजौ धरायां पतितौ नृपस्य तौ विचेष्टुस्तां क्षयं हता विवोरमौ ४७ शिरश्च तत्पूर्णशशिप्रमानं न सरोपता  
 म्नायतने त्रमुन्नसम् ॥ क्षितावपि भ्राजतितत्सकुंडलं विशाखयोर्मध्यगतः शशीयथा ४८ स तु द्विपः पंचभिर्कृतमेषुभिः कृतः षडंशश्चतुरो नृपस्त्रिभिः ॥ कृतो दशां  
 शः कुशलेन युध्यता यथा हविस्तद्वशदेव तंतथा ४९ स पादशोराक्षसभोजनान्वहून् प्रदाय पांडवोऽश्वमनुध्य कुंजरान् ॥ स्वधामिवाप्यज्वलनः पितृप्रियस्ततः प्र  
 शांतः सलिलप्रवाहतः ५० समाप्तविद्यं तु गुरोः सुतं नृपः समाप्तकर्माणमुपेत्य ते सुतः ॥ सुहृदूतोत्यर्थमपूजयन् मुदा जिते बलौ विष्णुमिवामरेश्वरः ५१ ॥ इति श्रीम  
 हाभारते कर्णपर्वणि पांडवध्वेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ पांडवे हते किमकरोद जुनो युधिसंजय ॥ एकवीरेण कर्णेन द्राविते  
 पुपरेषु च १ समाप्तविद्यो बलवान्युक्तो वीरः स पांडवः ॥ सर्वभूतेष्वनुज्ञातः शंकरेण महात्मना २ तस्मान्महद्भयं तीव्रमभिन्नघ्राद्धं न जयात् ॥ स यत्तत्राकरोत्पार्थ  
 स्तन्ममाचक्ष्व संजय ३ ॥ संजय उवाच ॥ हते पांडवेऽर्जुनं कृष्णस्त्वरत्नाहवचो हितम् ॥ पश्यामि नाहं राजानमपयातांश्च पांडवान् ४ निवृत्तैश्च पुनः पार्थैर्भग्नं  
 शत्रुबलं महत् ॥ अश्वत्थामश्च संकल्पाद्धताः कर्णेन संजयाः ५ तथाऽश्वरथनामानां कृतं चकदनं महत् ॥ सर्वमारुयातवान् वीरो वासुदेवः किरीटिने ६ एतच्छ्रुत्वा  
 च दृष्ट्वा च भ्रातुर्वोरं महद्भयम् ॥ बाह्याश्चान्हृषीकेशक्षिप्रमित्याह पांडवः ७ ततः प्रायादृषीकेशोरथेनाप्रतियोधिना ॥ दारुणश्च पुनस्तत्र प्रादुरासीत् समागमः ८  
 ततः पुनः समाजग्मुरभीताः कुरुपांडवाः ॥ भीमसेनमुखाः पार्थाः सूतपुत्रमुखा वयम् ९ ततः प्रवाहते भूयः संग्रामो राजसत्तम ॥ कर्णस्य पांडवानां च यमराष्ट्रविवर्ध  
 नः १० धनूंषि वाणान्परिधानसि पाट्टिशतोमरान् ॥ मुसलानि भुशुंडीश्च सशक्तयष्टिपरश्वधान् ११ गदाः प्रासान् शितान् कुंतान् भिदिपालान् महाकुशान् ॥ प्रगृह्य  
 क्षिप्रमापेतुः परस्परजिघांसया १२ बाणज्यातलशब्देन द्यां दिशः प्रदिशो वियत् ॥ पृथिवीनेमिघोषेण नादयंतोऽभ्ययुः परान् १३ तेन शब्देन महता सहृष्टाश्च कु  
 राहवम् ॥ वीरावीरैर्भहाघोरकलहांतं तितोर्ववः १४ ज्यातलत्रधनुःशब्दः कुंजाराणां च बृंहताम् ॥ पादातानां च पततां नृणानां दोमहान् भूत् १५ तालशब्दांश्च वि  
 विधान् शूराणां चाभिगर्जताम् ॥ श्रुत्वा तत्र भृशं त्रेसुः पेतुर्भम्बुश्च सैनिकाः १६ तेषां निनदतां चैव शस्त्रवर्षं च मुंचताम् ॥ बहूनाधिरथिर्वीरः प्रममाथेषुभिः परान्  
 १७ पंचपंचालवीराणां रथान्दशचपंच च ॥ साश्वमूतध्वजान् कर्णः शरैर्निन्येयमक्षयम् १८ योधमुख्यामहावीर्याः पांडूनां कर्णमाहवे ॥ शीघ्रास्त्रास्तूर्णमावृ  
 त्त्य परिवभुः समंततः १९

५८ व्यायः ॥ २० ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ पांडव इति १ अनुज्ञात

स्त्वमजय्यो भविष्यसीत्यनुमृहीतः २ । ९ राजानं युधिष्ठिरम् ४ । ५ । ६ भ्रातृयुधिष्ठिरस्य ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ द्यां स्वर्गं विवदंत रिक्रम १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९



अंडजैर्जलपक्षिभिःसारसादिभिराकीर्णव्यासाम् २० अवस्कंद्यानिपत्य उन्मध्यमार्गादभ्यवदूरेहर्त्यः २१।२२ असुमधनैः असवःप्राणाउन्मध्यत्येभिस्तैः मौर्व्यामौर्वीच्युतैःशरैर्बाणैस्तलत्रेज्या  
घातवारणस्थानेन्यहनत् यथातैःशरसंधातुंनशकुवंतितयाचकारेत्यर्थः २३।२४।२५ व्यावच्छमानेषुपतमानेषु २६।२७।२८ विमस्तिष्केक्षणायुधाःमस्तिष्कंशिरोभागस्थमांसपिंडः २९

ततःकर्णोद्विषत्सेनांशरवर्षैर्विलोडयन् ॥ विजगाहंजकाकीर्णपद्मिनीमिवयूथपः २० द्विषन्मध्यमवस्कंद्यराधेयोधनुरुत्तमम् ॥ विधुन्वानःशितैर्बाणैः  
शिरोस्युन्मध्यपातयत् २१ चर्मवर्माणिसंछिन्नान्यपतन्भुविदेहिनाम् ॥ विषेदुर्नास्यसंस्पर्शाद्वितीयस्यपतत्रिणः २२ वर्मदेहासुमथनैर्धनुषःप्रच्युतैः  
शरैः ॥ मौर्व्यातलत्रेन्यहनत्कश्यावाजिनोयथा २३ पांडुमृजयपंचालान्नशरगोचरमागतान् ॥ ममर्दतरसाकर्णःसिंहोमृगगणानिव २४ ततःपांचालराजश्च  
द्रौपदेयाश्चमारिष ॥ यमौचयुयुधानश्चसहिताःकर्मभ्ययुः २५ तेषुव्यावच्छमानेषुकुरुपंचालपांडुषु ॥ प्रियानमूनरणेत्यक्तायोधाजघुःपरस्परम् २६ सुसन्न  
द्वाक्वाचिनःसशिरस्त्राणभूषणाः ॥ गदाभिर्मुसलैश्चान्येपरिवैश्वमहाबलाः २७ समभ्यधावंतभृशंकालदंडैरिवोद्यतैः ॥ नर्दंतश्चाह्वयंतश्चप्रवल्गंतश्चमारिष २८  
ततोनिजघ्नुरन्योन्यंपेतुश्चान्योन्यताडिताः ॥ वमंतोरुधिरंगत्रैर्विमस्तिष्केक्षणायुधाः २९ दंतपूर्णैःसरुधिरैर्वैक्रैर्दाडिमसन्निभैः ॥ जीवंतइवचाप्येकेतस्युःशस्त्रो  
पग्रहिताः ३० परश्वधैश्चाप्यपरेपट्टिशैरसिभिस्तथा ॥ शक्तिभिर्भिदिपालैश्चनखरप्रासतोमरैः ३१ ततक्षुश्चिच्छिदुश्चान्येविभिदुश्चिक्षिपुस्तथा ॥ संचकर्तुं  
श्वजघ्नश्चक्रुद्धारणमहार्णवे ३२ पेतुरन्योन्यनिहताव्यसवोरुधिराक्षिताः ॥ सरंतःसुरसंरक्तंप्रकृताश्चंदनाइव ३३ रथैरथाविनिहताहस्तिभिश्चापिहास्तिनः ॥  
नरैर्नराहताःपेतुरश्वाश्चाश्वैःसहस्रशः ३४ ध्वजाःशिरांसिच्छत्राणिद्विपहस्तानृणांभुजाः ॥ क्षुरैर्भल्लार्धचंद्रैश्चच्छिन्नाःपेतुर्महीतले ३५ नरांश्चनागान्स्रथा  
नहयान्ममृदुराहवे ॥ अश्वारोहैर्हताःशूराश्छिन्नहस्ताश्चदंतिनः ३६ सपताकाध्वजाःपेतुर्विशीर्णाइवपर्वताः ॥ पातिभिश्चसमाहृत्यद्विरदाःस्यंदनास्तथा ३७  
हताश्चहन्यमानाश्चपतिताश्चैवसर्वशः ॥ अश्वारोहाःसमासाद्यत्वरिताःपातिभिर्हताः ३८ सादिभिःपातिसंधाश्चनिहतायुधिशेरते ॥ मृदितानीवपद्मानिप्रम्ला  
नाइवचस्रजः ॥ हतानांविदनान्यासनगात्राणिचमहाहवे ३९ रूपाण्यत्यर्थकांतानिद्विरदाश्चनृणांनृप ॥ समुन्नानीववल्बाणिययुर्दुर्दर्शतांपराम् ४० ॥ इतिश्री  
महाभारतेकर्णपर्वणिसकुलयुद्धेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥ हस्तिभिस्तुमहामात्रास्तवपुत्रेणचोदिताः ॥ घृष्टयुग्मंजिघांसंतः  
कुद्धाःपार्षतमभ्ययुः १ प्राच्याश्चदाक्षिणात्याश्चप्रवरागजयोधिनः ॥ बंगावंगाश्चपुंड्राश्चमागधास्ताम्रलिप्तकाः २

विच्छिदुः। शक्तिभिर्विभिदुः। भिदिपालैश्चिक्षिपुः। नखरैःसंचकर्तुः। प्रासतोमरैर्जघुः ३१। ३२ सुरसंस्पर्शं प्रकृताश्छिन्नहस्ताःरक्तचंदनाः ३३। ३४। ३५। ३६ समाहृत्यसंमुखमुत्प्लुत्य  
३७। ३८ पद्मानांविदनानि स्रजइवगात्राणि ३९ समुन्नानीववल्बाणिययुर्दुर्दर्शतांपराम् ४० ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाट्टदीपेएकविंशोऽध्यायः॥ २१ ॥ हस्तिभिरिति १।२

१। ४ पार्षणिःपादस्यपश्चाद्भागः। अंगुष्ठःप्रसिद्धः। अंकुशःप्रतोदः। पाण्यकुशःअंगुष्ठांकुशश्चेतिद्वौकेवलांकुशश्चेतः ५। ६ प्रच्छाद्यमानंघृष्टयुग्मम् ७। ८। ९। १०। ११। १२  
मेकलाःकोशलामद्रादशार्णानिषधास्तथा ॥ गजयुद्धेषुकुशलाःकलिंगैःसहभारत ३ शरतोमरनाराचैर्वृष्टिमंतइवांबुदाः ॥ सिपिचुस्तेततःसर्वेपांचालबलमा  
हवे ४ तान्संमिमर्दिषून्नागान्पाण्यगुष्ठांकुशैर्भृशम् ॥ चोदितान्पार्षतोवाणैर्नाराचैरभ्यवीवृषत् ५ एकैकंदशभिःपट्टिशैरपिभारत ॥ द्विरदानभिवि  
व्याधक्षितैर्गिरिनिभान्शरैः ६ प्रच्छाद्यमानंद्विरदैर्मघैरिवादेवाकरम् ॥ प्रययुःपांडुपंचालानदंतोनिशितायुधाः ७ तान्नागानभिवर्षतोज्यातंत्रीतलना  
दितैः ॥ वीरनृत्यंप्रनृत्यंतःशूरतालप्रचोदितैः ॥ नकुलःसहदेवश्चद्रौपदेयाःप्रभद्रकाः ८ सात्यकिश्चशिखंडीचचेकितानश्चवीर्यवान् ॥ समंतात्सिपिचुर्वीरा  
मेघास्तोयैरिवाचलान् ९ तेम्लेच्छैःप्रेषितानागानरानश्चान्तरथानपि ॥ हस्तैराक्षिप्यममृदुःपट्टिश्चाप्यतिमन्यवः १० विभिदुश्चविषाणाग्रैःसमाक्षिप्यचाचि  
क्षिपुः ॥ विषाणलग्नाश्चाप्यन्येपरिपेतुर्विभीषणाः ११ प्रमुखेवर्तमानंतुद्विपमंगस्यसात्यकिः ॥ नाराचेनोग्रवेगेनभित्त्वामर्माण्यपातयत् १२ तस्यावर्जितका  
यस्यद्विरदादुत्पतिष्यतः ॥ नाराचेनाहनद्वक्षःसात्यकिःसोऽपतहुवि १३ पुंड्रस्यापततोनागंचलंतमिवपर्वतम् ॥ सहदेवःप्रयत्नास्तैर्नाराचैरहनत्रिभिः १४  
विपताकंविद्यंतारंविर्मध्वजजीवितम् ॥ तं कृत्वाद्विरदंभूयःसहदेवोऽगमम्ययात् १५ सहदेवंतुनकुलोवारयित्वांगमार्दयत् ॥ नाराचैर्यमदंडाभौस्त्रिभिर्नागंशते  
नतम् १६ दिवाकरकरप्रख्यानंगश्चिक्षेपतोमरान् ॥ नकुलायशतान्यष्टौत्रिधैकैकंतुसोऽच्छिनत् १७ तथाऽर्धचंद्रेणशिरस्तस्यचिच्छेदपांडवः ॥ सपपात  
हतोम्लेच्छस्तेनैवसहदंतिना १८ अथांगपुत्रेनिहतेहस्तिशिक्षाविशारदे ॥ अंगाःकुद्धामहामात्रानागैर्नकुलमभ्ययुः १९ चलत्पताकैःसुमुखैर्ममकक्षातनुच्छ  
दैः ॥ मिमर्दिषंतस्त्वरिताःप्रदीप्तैरिवपर्वतैः २० मेकलोत्कलकालिगानिषधास्ताम्रलिप्तकाः ॥ शरतोमरवर्षाणिविमुंचंतोजिघांसवः २१ तैश्छाद्यमानंनकु  
लंदिवाकरमिवांबुदैः ॥ परिपेतुःसुसंरवाःपांडुपंचालसोमकाः २२ ततस्तदभवदुद्धरथिनाहस्तिभिःसह ॥ सृजतांशरवर्षाणितोमरांश्चसहस्रशः २३ नागा  
नांप्रास्फुटन्कुभामर्माणिविविधानिच ॥ दंताश्चैवातिविद्वानांनाराचैर्भूषणानिच २४ तेषामष्टौमहानागांश्चतुःषष्ठ्यासुतेजनैः ॥ सहदेवोजघानाशुतेऽपतन्  
सहसादिभिः २५ अंजोगतिभिरायम्यप्रयत्नाद्धनुरुत्तमम् ॥ नाराचैरहनन्नागात्रकुलःकुलनंदनः २६ ततःपांचालशैनेयद्रौपदेयाःप्रभद्रकाः ॥ शिखंडीच  
महानागान्सिपिचुःशरवृष्टिभिः २७ तेषांयुधोधांबुधरैःशत्रुद्विरदपर्वताः ॥ बाणवर्षैर्हताःपेतुर्वज्रवर्षैरिवाचलाः २८ एवंहत्वातवगजांस्तेपांडुरथकुंजराः ॥  
हुतांसेनामवैक्षंतभिन्नकूलामिवापगाम् २९ तांतेसेनांसमालोडयपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ॥ विक्षोभयित्वाचपुनःकर्णसमभिदुद्रुवुः ३० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभा  
रतेकर्णपर्वणिसकुलयुद्धेद्विंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ध ॥

आवर्जितःप्रहारवंचनेनरक्षितःकायोधेनतस्य  
१९। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४० ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाट्टदीपेद्विंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥



सहेति १ आदुधुवर्माभितवंतः १२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ पिपीलिकपुटं पिपीलिकावा

म.भा.टी.

॥ १८ ॥

॥ संजय उवाच ॥ सहदेवं तथा कुद्वंद्वं दहंतं तव वाहिनीम् ॥ दुःशासनो महाराज भ्राता भ्रातरमभ्ययात् १ तौ समेतौ महायुद्धे दृष्ट्वा तत्र महारथाः ॥ सिंहनादरवांश्च  
कुर्वासां स्यादुधुवश्च २ ततो भारतकुद्वेन तव पुत्रेण धन्विना ॥ पांडुपुत्रस्त्रिभिर्बाणैर्वक्षस्यभिहतो बली ३ सहदेवस्ततो राजत्राचेन तवात्मजम् ॥ विद्धावि  
व्याध सप्तत्यामारथिचत्रिभिः शरैः ४ दुःशासनस्ततश्चापं छित्त्वा राजन्महाहवे ॥ सहदेवं त्रिसप्तत्यावाहोरुसिचार्पयत् ५ सहदेवस्तु संकुद्धः खड्गं गृह्यमहा  
हवे ॥ आविध्य प्रासृजतूर्णं तव पुत्ररथं प्रति ६ समार्गणगुणं चापं छित्त्वा तस्य महानसिः ॥ निपपात ततो भूमौ च्युतः सर्पदंवावरात् ७ अथान्यद्वनुरादाय सह  
देवः प्रतापवान् ॥ दुःशासनाय चिक्षेप बाणमंतकरंततः ८ तमापतंतं विशिखं यमदंडोपमत्विषम् ॥ खड्गेन शितधारेण द्विधा चिच्छेद कौरवः ९ ततस्तं निशि  
तं खड्गमाविध्य युधिसत्वरः ॥ धनुश्चान्यत्समादाय शरं जग्राह वीर्यवान् १० तमापतंतं सहस्रानि स्त्रिंशं निशितैः शरैः ॥ पातयामास समरे सहदेवो हसन्निव ११  
ततो बाणांश्चतुःषष्टितव पुत्रो महारथः ॥ सहदेवरथं तूर्णं प्रेषयामास भारत १२ ताच्छरान्समरे राजन्वेगेनापततो बहून् ॥ एकैकं पंचभिर्बाणैः सहदेवो न्यक्तंत  
१३ संनिवार्य महाबाणांस्तव पुत्रेण प्रेषितान् ॥ अथास्मै सुबहुं बाणान् प्रेषयामास संयुगे १४ तान् बाणांस्तव पुत्रोऽपि छित्त्वा कैकं त्रिभिः शरैः ॥ ननाद सुमहा  
नादं दारयाणो वसुंधराम् १५ ततो दुःशासनो राजन् विद्धा पांडुसुतरं ॥ सारथिनवभिर्बाणैर्माद्रेयस्य समार्पयत् १६ ततः कुद्रो महाराज सहदेवः प्रतापवान् ॥  
समाधत्त शरं घोरं मृत्युकालांतकोपमम् १७ विरुध्य बलवज्रापंतव पुत्राय सोऽसृजत् ॥ सतं निभिद्य वेगेनाभित्त्वा चकवचं महत् १८ प्राविश द्धरणीं राजन् वल्मीकमि  
वपन्नगः ॥ ततः संमुमुहे राजंस्तव पुत्रो महारथः १९ मूढं चैनं समालोक्य सारथिस्त्वरितोरथम् ॥ अपोवाह भृशं त्रस्तो वध्यमानः शितैः शरैः २० पराजित्यरणेतं  
तु कौरव्यं पांडुनंदनः ॥ दुर्योधनबलं दृष्ट्वा प्रमथय समंततः २१ पिपीलिकपुटं राजन्मथामुद्रन्नरुरुषा ॥ तथा साकौरवी सेनामृदिता तेन भारत २२ ॥ इति  
श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि सहदेवदुःशासनयुद्धे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ नकुलं भसं युद्धे द्रावयंतं वरूथिनीम् ॥ कर्णो वै कर्तनो  
राजन्वारयामास वैरुषा १ नकुलस्तु ततः कर्णं प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ चिरस्य बत दृष्टोऽहं देवतैः सौम्यचक्षुषा २ पश्य मां त्वरणे पापचक्षुर्विषयमागतम् ॥ त्वां हि  
मूलमनर्थानां वैरस्य कलहस्य च ३ त्वदोषात् कुरवः क्षीणाः समासाद्य परस्परम् ॥ त्वामद्य समरे हत्वा कृतकृत्योऽस्मि विज्वरः ४ एवमुक्तः प्रत्युवाच नकुलं सूतनं  
दनः ॥ सहशं राजपुत्रस्य धन्विनश्च विशेषतः ५ प्रहरस्व च मे वीर पश्यामस्तव पौरुषम् ॥ कर्म कृत्वारणेश्चरततः कथितुमर्हसि ६

सपटलम् २२ ॥ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावंद्विपि त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ नकुलमिति । रमसरणीत्सुकं १।२।३।४।५।६

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६

अनुक्ता समरे तातश्चरायुध्यंति शक्तिः ॥ प्रयुध्य स्वमया शक्त्या हनिष्ये दर्पमेव ते ७ इत्युक्त्वा प्राहरतूर्णं पांडुपुत्राय सूतजः ॥ विव्याध चैनं समरे त्रिसप्तत्या शिली  
मुखैः ८ नकुलस्तु ततो विद्धः सूतपुत्रेण भारत ॥ अशीत्याऽऽशी विषप्रसूयैः सूतपुत्रमविध्यत् ९ तस्य कर्णो धनुश्छित्त्वा स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ त्रिंशतापर  
मेष्वासः शरैः पांडवमर्दयत् १० ते तस्य कवचं भित्त्वा पपुः शोणितमाहवे ॥ आशी विषायथानागाभित्त्वा गांसलिलं पपुः ११ अथान्यद्वनुरादाय हेमपृष्ठं दुरास  
दम् ॥ कर्णो विव्याध सप्तत्या सारथिचत्रिभिः शरैः १२ ततः कुद्रो महाराज नकुलं परवीरहा ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन कर्णस्य धनुराच्छिनत् १३ अथैनं छिन्नधन्वानं  
सायकानां शितैस्त्रिभिः ॥ आजग्रे प्रहसन् वीरः सर्वलोकमहारथम् १४ कर्णमभ्यर्दितं दृष्ट्वा पांडुपुत्रेण मारिष ॥ विस्मयं परमं जग्मुराथिनः सहदेवतैः १५ अथान्य  
द्वनुरादाय कर्णो वै कर्तनस्तदा ॥ नकुलं पंचभिर्बाणैर्जञ्जुदेशे समार्पयत् १६ तत्र स्थैर्यतैर्बाणैर्माद्रीपुत्रोऽप्यरोचयत् ॥ स्वरश्मिभिरिवादित्यो भुवने विमृजन् प्र  
भाम् १७ नकुलस्तु ततः कर्णो विद्धा सप्तभिराशुगैः ॥ अथास्य धनुषः कोटिपुनश्चिच्छेद मारिष १८ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय समरे वेगवत्तरम् ॥ नकुलस्य ततो  
बाणैः समंताच्छादय दिशः १९ संछाद्य मानः सहसा कर्णं चापच्युतैः शरैः ॥ चिच्छेद सशरांस्तूर्णं शरैरेव महारथः २० ततो बाणमयं जालं विततं व्योम्नि दृश्यते ॥  
खद्योतानामिव वातैः संपतद्भिर्यथानमः २१ तैर्विमुक्तैः शरशतैश्छादितं गगनं तदा ॥ शलभानां यथा वातैस्तद्वदासीद्विशांपते २२ तेशराहेम विहताः  
संपतंतो मुहुर्मुहुः ॥ श्रेणीकृता व्यकाशंत कौचाः श्रेणीकृता इव २३ बाणजालवृते व्योम्नि च्छादिते च दिवाकरे ॥ नस्म संपतते भूम्यां किंचिदप्यंतरिक्षगम् २४  
निरुद्धे तत्र मार्गे च शरसंघैः समंततः ॥ व्यरोचेतां महात्मानो कालसूर्या विबोदितौ २५ कर्णं चापच्युतैर्बाणैर्वध्यमानास्तु सोमकाः ॥ अवालीयं तराजं द्रव्येद नार्ता  
भृशार्दिताः २६ नकुलस्य तथा बाणैर्हन्यमाना च मूस्तव ॥ व्यशीर्यत दिशो राजन्वातनुन्ना इवांशुदाः २७ ते सेने हन्यमाने तु ताभ्यां दिव्यैर्महाशरैः ॥ शरपातम  
पाक्रम्य तस्थतुः प्रेक्षिकेतदा २८ प्रोत्सारितजनेतास्मिन् कर्णपांडवयोः शरैः ॥ आविध्येतां महात्माना वन्यो न्यंशरवृष्टिभिः २९ विदर्शयंतौ दिव्यानि शस्त्राणि  
बलमूर्धनि ॥ छादयंतौ च सहसा परस्परवधैः पिणौ ३० नकुलेन शरामुक्ताः कंकवर्हिण वाससः ॥ सूतपुत्रमवच्छाद्य व्यतिष्ठंत यथाऽवरे ३१ तथैव सूतपुत्रेण प्रे  
षिताः परमाहवे ॥ पांडुपुत्रमवच्छाद्य व्यतिष्ठंत वां वरेशराः ३२ शरवैश्च मप्रविष्टौ तौ दृष्ट्वा तेन कैश्चन ॥ सूर्या चंद्रमसौ राजन् छाद्यमानौ च नैरिव ३३ ततः कुद्रो  
रणे कर्णः कृत्वा घोरतरं वपुः ॥ पांडवं छादयामास समंताच्छरवृष्टिभिः ३४ सोऽतिच्छनो महाराज सूतपुत्रेण पांडवः ॥ न च कारव्यथाराजन्भास्करो जलदैर्यथा  
३५ ततः प्रहस्याधिरथिः शरजालानि मारिष ॥ प्रेषयामास समरे शतशोऽथ सहस्रशः ३६



एकच्छायमभूत्सर्वतस्यबाणैर्महात्मनः ॥ अभच्छायेवसंजज्ञेसंपतद्भिःशरोत्तमैः ३७ ततःकर्णोमहाराजधनुश्छित्त्वामहात्मनः ॥ सारथिपातयामासरथनीडा  
द्वसन्निव ३८ ततोऽश्वाश्चतुरश्वास्यचतुर्भिर्निशितैःशरैः ॥ यमस्यभवनंतूर्णप्रेषयामासभारत ३९ अथास्यतंरथंदिव्यंतिलशोव्यधमच्छरैः ॥ पताकांचक्र  
क्षांश्चगदांखड्गंचमारिष ४० शतचंद्रचतुर्धर्मसर्वोपकरणानिच ॥ हताश्वेविरथश्चैवविवर्माचविशंपते ४१ अवतीर्यरथात्तूर्णपरिवंगृह्यधिष्ठितः ॥  
तमुद्यतमहाघोरपरिघंतस्यसूतजः ४२ व्यहनत्सायकैराजन्सतीक्ष्णैर्मरिसाधनैः ॥ व्यायुधंचैनमालक्ष्यशरैःसन्नतपर्वभिः ४३ आर्पयद्बहुभिःकर्णोचैनंसम  
पीडयत् ॥ सहन्यमानःसमरेकतास्त्रेणवलीयसा ४४ प्राद्रवत्सहसाराजन्नकुलोव्याकुलेंद्रियः ॥ तमभिद्व्यराधेयःप्रहसन्वैपुनःपुनः ४५ सज्यमस्यधनुःकंठे  
व्यवासृजतभारत ॥ ततःसशुभेराजन्कंठासक्तमहाधनुः ४६ परिवेषमनुप्राप्तोयथास्याद्योमिचंद्रमाः ॥ यथैवचासितोमेघःशक्रचापेनशोभितः ४७ तमब्र  
वीत्ततःकर्णोव्यर्थंव्याहृतवानसि ॥ वदेदानीपुनर्हृष्टोवध्यमानःपुनःपुनः ४८ मायोत्सीःकुरुभिःसार्धंबलवद्विश्रपांडव ॥ सदृशैस्तातयुध्यस्ववीडांमाकुरुपांड  
व ४९ गृहेवागच्छमाद्रेययत्रवाळुण्णफाल्गुनौ ॥ एवमुक्तामहाराजव्यसर्जयततंतदा ५० वधप्राप्तंतुतंशूरोनाहनद्धर्मवितदा ॥ स्मृत्वाकुंठ्यावचोराजंस्ततए  
नंव्यसर्जयत् ५१ विसृष्टःपांडवोराजन्सूतपुत्रेणधन्विना ॥ व्रीडन्निवजगामाथयुधिष्ठिररथंप्राप्ते ५२ आरुरोहरथंचापिसूतपुत्रप्रतापितः ॥ निःश्वसन्दुःख  
संतप्तःकुंभस्थइवपन्नगः ५३ तंविजित्याथकर्णोऽपिपंचालांस्वरितोययौ ॥ रथेनातिपताकेनचंद्रवर्णहयेनच ५४ तत्राक्रंदोमहानासीत्पांडवानांविशंपते ॥  
दृष्ट्वासेनापतिंयातंपंचालानारथव्रजान् ५५ तत्राकरोन्महाराजकदनंसूतनंदनः ॥ मध्यंप्राप्तेदिनकरेचक्रवद्विचरन्प्रभुः ५६ भग्नचक्रैरथैःकोश्चिच्छिन्नध्वजप  
ताकिभिः ॥ हताश्वैर्हतसूतैश्चभग्राक्षैश्चैवमारिष ५७ हियमाणानपश्यामपंचालानारथव्रजान् ॥ तत्रतत्रचसंभ्रांताविचेरुथकुंजराः ५८ दावाग्निपरिदग्धां  
गायथैवस्युर्महावने ॥ मित्रकुंभार्द्ररुधिराश्छिन्नहस्ताश्चवारणाः ५९ छिन्नगात्रावराश्चैवच्छिन्नबालधयोऽपरे ॥ छिन्नाभ्राणीवसंपेतुर्हन्यमानामहात्मना ६०  
अपरेत्रासितानागानाराचशरतोमरैः ॥ तमेवाभिमुखंजग्मुःशलभाइवपावकम् ६१ अपरेनिष्ठनंतश्चव्यदृश्यंतमहाद्विपाः ॥ क्षरंतःशोणितंगात्रैर्नगाइवजल  
स्रवाः ६२ उरश्छदैर्वियुक्तांश्चबालबंधैश्चवाजिनः ॥ राजतैश्चतथाकांस्यैःसौवर्णैश्चैवमूषणैः ६३ हीनांश्चाभरणैश्चैवखलीनैश्चाविवर्जितान् ॥ चामरैश्चकुथाभि  
श्चतूणरैःपतितैरपि ६४ निहतैःसादिभिश्चैवशूरैराहवशोभितैः ॥ अपश्यामरणेतत्रभ्राम्यमाणान्हयोत्तमान् ६५ प्रासैःखड्गैश्चरहितानृष्टिभिश्चापिभारत ॥  
हयसादीनपश्यामकंचुकोष्णीषधारिणः ६६ निहतान्वध्यमानांश्चवेपमानांश्चभारत ॥ नागां गावयैर्हीनांस्तत्रतत्रैवभारत ६७

६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीवेभारतमावधीपेषतुर्विंशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥

रथान्हेमपरिष्कारान्संयुक्तानजवनैर्हयैः ॥ भ्राम्यमाणानपश्यामहतेपुरथिषुद्रुतम् ६८ भग्राक्षकूवरान्कांश्चिद्भग्नचक्रांश्चभारत ॥ विपताकध्वजांश्चान्यानछिन्ने  
षादंडबंधुरान् ६९ विहतान्तरथिनस्तत्रधावमानांस्ततस्ततः ॥ सूतपुत्रशरैस्तीक्ष्णैर्हन्यमानान्विशंपते ७० विशस्त्रांश्चतथैवान्यानमशस्त्रांश्चहतान्वहन् ॥ ता  
रकाजालसंच्छन्नान्वरधंदाविशोभितान् ७१ नानावर्णविचित्राभिःपताकाभिरलंकृतान् ॥ वारणाननुपश्यामधावमानान्समंततः ७२ शिरांसिवाहून्तूष्वाच्छि  
न्नानन्यांस्तथैवच ॥ कर्णचापच्युतैर्बाणैरपश्यामसमंततः ७३ महान्व्यतिकरोरौद्रोयोधानामन्वपद्यत ॥ कर्णसायकनुन्नानांयुध्यतांचशितैःशरैः ७४ तेवध्य  
मानाःसमरेसूतपुत्रेणसृजयाः ॥ तमेवाभिमुखंयातिपतंगाइवपावकम् ७५ तंदहतमनीकानितत्रतत्रमहारथम् ॥ क्षत्रियावर्जयामासुर्युगांताग्निमिवोल्बणम्  
७६ हतशेषास्तुयेवीराःपंचालानांमहारथाः ॥ तान्प्रभग्राहूतान्वीरःपृष्ठतोविकिरच्छरैः ७७ अभ्यधावततेजस्वोविशीर्णकवचध्वजान् ॥ तापयामासता  
न्वाणैःसूतपुत्रोमहाबलः ॥ मध्यंदिनमनुप्राप्तोभूतानीवतमोनुदः ७८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिर्कर्णयुद्धेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥  
युयुत्सुंतवपुत्रस्यद्रावयंतंबलंमहत ॥ उलूकोन्यपततूर्णतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् १ युयुत्सुश्चततोराजनाशितधारेणपत्रिणा ॥ उलूकंताडयामासवज्रेणमहाब  
लम् २ उलूकस्तुततःकुद्धस्तवपुत्रस्यसंयुगे ॥ क्षुरप्रेणधनुश्छित्त्वाताडयामासकर्णिना ३ तदपास्यधनुश्छिन्नयुयुत्सुर्वेगवतरम् ॥ अन्यदादत्तसुमहचापं  
संरक्तलोचनः ४ शाकुनिंतुततःषष्ठ्याविव्याधभरतर्षभ ॥ सारथिभिभिरानर्हतंचभूयोन्यविध्यत ५ उलूकस्तंतुर्विशल्यावेद्धास्वर्णविभूषितैः ॥ अथास्य  
समरेकुद्धोध्वजंचिच्छेदकांचनम् ६ सच्छिन्नयाष्टिःसुमहान्शीर्यमाणोमहाध्वजः ॥ पपातप्रमुखेराजन्युयुत्साःकांचनध्वजः ७ ध्वजमुन्मथितंदृष्ट्वायुयुत्सुःको  
धमुर्च्छितः ८ उलूकंपंचभिर्बाणैराजघानस्तनांतरे ९ उलूकस्तस्यसमरेतैलघौतेनमारिष ॥ शिराश्चच्छेदमल्लेनयंतुर्भरतसतम १० तच्छिन्नमपतहूमौयुयुत्सोः  
सारथेस्तदा ॥ तारारूपंयथाचित्रंनिपपातमहीतले १० जघानचतुरोश्वांश्चतंचविव्याधपंचभिः ॥ सोऽतिविद्धोवलयताप्रत्यपायाद्रथांतरम् ११ तंनिर्जि  
त्यरणेराजन्नुलूकस्वरितोययौ ॥ पंचालान्सृजयांश्चैवावेनिघ्ननिशितैःशरैः १२ शतानीकंमहाराजश्रुतकर्मासुतस्तव ॥ व्यश्वसूतरथंचक्रेनिमेषार्धादिसं  
भ्रमः १३ हताश्वेतुरथेतिष्ठनशतानीकोमहारथः ॥ गदांचिक्षेपसंकुद्धस्तवपुत्रस्यमारिष १४ साकृत्वास्यंदनंभस्महयांश्चैवससारथीन् ॥ पपातधरणीतूर्ण  
दारयंतीवभारत १५ तावुभौविरथौवीरौकुरुणांकीर्तिवर्धनौ ॥ व्यपाक्रमेतांयुद्धानुप्रेक्षमाणौपरस्परम् १६



१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० मंडलानिभ्रांतमुद्रांतमित्यादीन्मार्गात् अनुलोमविलोमभेदेन द्विगुणतया चतुर्दश ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५

पुत्रस्तुतवसंभ्रांतो विविशोरथमारुहत् ॥ शतानीकोऽपित्वरितः प्रतिविध्यरथंगतः १७ सुतसोमं तु शकुनिर्विद्धा तु निशितैः शरैः ॥ नाकंपयत संकुदो धार्यो च इ  
वपर्वतम् १८ सुतसोमस्तुतं दृष्ट्वा पितुरत्यंतवैरिणम् ॥ शरैरेकसाहस्रैश्छादयामास भारत १९ तान् शरान् शकुनिस्तूर्णचिच्छेदान्यैः पतत्रिभिः ॥ लघ्वस्त्राश्च  
त्रयोधीचजितकाशीचसंयुगे २० निवार्य समरे चापिशरांस्तान्निशितैः शरैः ॥ आजघान सुसंकुदः सुतसोमं त्रिभिः शरैः २१ तस्याश्वात्केतनं सूतं तिलशो व्य  
धमच्छरैः ॥ स्यालस्तव महाराज तत उचुः कुशुर्जनाः २२ हताश्चो विरथश्चैव च्छिन्नकेतुश्चमारिष ॥ धन्वी धनुर्वरं गृह्य रथाहूमावतिष्ठत २३ व्यमृजत्सायकांश्चै  
व स्वर्णपुंखान् शिलाशितान् ॥ छादयामास समरे तव स्यालस्य तं रथम् २४ शलमाना भिव्रातान् शरव्रातान् महारथः ॥ रथोपगान्समीक्ष्यैवं विव्यथेनैव सौबलः २५  
प्रममाथ शरांस्तस्य शरव्रातैर्महायशाः ॥ तत्रा तुष्यंतयो धाश्चासिद्धाश्चापि दिवि स्थिताः २६ सुतसोमस्य तत्कर्म दृष्ट्वा श्रद्धेयमहुतम् ॥ रथस्थं शकुनिं यस्तु पदा  
तिः समयोधयत् २७ तस्य तीक्ष्णैर्महावैर्गैर्मलैः सन्नतपर्वभिः ॥ व्यहनत्कार्मुकं राजन् तूणीरांश्चैव सर्वशः २८ सच्छिन्नधन्वा विरथः खड्गमुद्यम्य चानदत् ॥ वैदूर्यो  
त्पलवर्णा भंदंति दंतमयत्सरुम् २९ भ्राम्यमाणं ततस्तंतु विमलां वरवर्चसम् ॥ कालदंडोपमं मेने सुतसोमस्य धीमतः ३० सोऽचरत्सहसा खड्गो मंडलानि सहस्र  
शः ॥ चतुर्दश महाराज शिक्षाबलसमन्वितः ३१ भ्रांतमुद्रांतमा विद्धमाहुतं विभुतं सृतम् ॥ संपातसमुदीर्णं च दर्शयामास संयुगे ३२ सौबलस्तु ततस्तस्य शरां  
श्चिक्षेप वीर्यवान् ॥ तानापतत एवाशुचिच्छेदपरमासिना ३३ ततः कुदो महाराज सौबलः परवीरहा ॥ प्राहिणोत् सुतसोमाय शरानाशी विषोपमान् ३४ चिच्छे  
दतांस्तु खड्गेन शिक्षया च बलेन च ॥ दर्शयन् लाघवं युद्धे ताक्ष्यं तुल्यपराक्रमः ३५ तस्य संचस्तो राजन् मंडलावर्तने तदा ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन खड्गं चिच्छेद सुप्र  
भम् ३६ सच्छिन्नः सहसा भूमौ निपपात महानसिः ॥ अर्धमस्य स्थितं हस्ते सुत्सरोस्तत्र भारत ३७ छिन्नमाज्ञाय निस्त्रिंशमवष्टु पदानि षट् ॥ प्राविध्यत ततः  
शेषं सुतसोमो महारथः ३८ तच्छित्वा सगुणं चापं रणे तस्य महात्मनः ॥ पपात धरणीं तूर्णैस्वर्णवज्रविभूषितम् ३९ सुतसोमस्ततोऽगच्छुत्तकीर्तं महारथम् ॥  
सौबलोऽपि धनुर्गृह्य धोरमन्यत्सु दुर्जयम् ४० अभ्ययात्पांडवानीकं निघ्नन् शत्रुगणान् बहून् ॥ तत्र नादो महानासीत् पांडवानां विशांपते ४१ सौबलं समरे दृष्ट्वा विच  
रंतमभीतवत् ॥ तान्यनीकानि दृष्ट्वा निशस्त्रांतिमहांति च ४२ द्राव्यमाणान्यदृश्यंत सौबलेन महात्मना ॥ यथा दैत्यचमूं राजन् देवराजो ममर्दह ॥ तथैव पांडवी  
सेनां सौबलेनो व्यनाशयत् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि सुतसोमसौबलयुद्धे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

मंडलानामावर्तने अनुलोमविलोमाभ्यासे ३६ अस्वजतेः सुत्सरोः शोभनमुष्टेः २७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

पृष्ठेति । शरभोष्टपावः सिंहघाती पशुपतिशरीरो नृसिंहवत् आत्मा १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

॥ संजय उवाच ॥ पृष्ठयुगं कपोराजन्वारयामास संयुगे ॥ यथा दृष्ट्वा नेसिंहं शरभोवारयेथुषि १ निरुद्धः पार्षतस्तेन गौतमेन बलीयसा ॥ पदात्पदं विचलितुं ना  
शक्तत्र भारत २ गौतमस्य रथं दृष्ट्वा पृष्ठयुगं रथं प्रति ॥ वित्रे सुः सर्वभूतानि क्षयं प्राप्तं च मे निरे ३ तत्रा वोचन् विमनसो राधिनः सादिनस्तथा ॥ द्रोणस्य निधना  
नूनं संकुदो द्विपदावरः ४ शारद्वतो महातेजा दिव्यास्त्रविदुदारधीः ॥ अपि स्वास्ति भवेदद्य पृष्ठयुगं स्य गौतमात् ५ अपीयं वाहिनीकृत्स्नामुच्येत महतोभयात् ॥  
अप्ययं ब्राह्मणः सर्वान्नोहन्त्यात्समागतान् ६ यादृशं दृश्यते रूपमंतकप्रतिभं भृशम् ॥ गमिष्यत्यद्य पदवीं भारद्वाजस्य गौतमः ७ आचार्यः क्षिप्रहस्तश्च विजयी  
च सदा युधि ॥ अस्त्रवान्वीर्यसंपन्नः क्रोधेन च समन्वितः ८ पार्षतश्च महायुद्धे विमुखोऽद्याभिलक्ष्यते ॥ इत्येवं विविधा वाचस्तावकानां परैः सह ९ व्यश्रूयंत महारा  
जतयोस्तत्र समागमे ॥ विनिःश्वस्य ततः क्रोधात्कृपः शारद्वतो नृप १० पार्षतं चार्दयामास निश्चेष्टं सर्वमर्मसु ॥ सहन्यमानः समरे गौतमेन महात्मना ११ कर्तव्यं  
न स्मजानाति मोहेन महतावृतः ॥ तमब्रवीत्तोयं ताकच्चित्क्षेमं तु पार्षत १२ ईदृशं व्यसनं युद्धेन ते दृष्टं मया क्वचित् ॥ देवयोगात्तु ते बाणाना पतन्मर्मभेदिनः १३  
प्रेषिता द्विजमुख्येन मर्माण्युद्दिश्य सर्वतः ॥ व्यवर्तयेरथं तूर्णं नदीवेगमिवार्णवात् १४ अवध्यं ब्राह्मणं मन्ये येन ते विक्रमो हतः ॥ पृष्ठयुगंस्ततो राजन्शनकैरब्रवीद्व  
चः १५ मुह्यते मे मनस्तात गात्रस्वेदश्च जायते ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च सारथे १६ वर्जयन् ब्राह्मणं युद्धे शनैर्याहियतोऽर्जुनः ॥ अर्जुनं भीमसेनं वा समरे प्राप्य  
सारथे १७ क्षेममद्य भवेदेव मेषामेनैष्ठिकीमतिः ॥ ततः प्रायान् महाराज सारथिस्त्वरयन् हयान् १८ यतो भीमो महोष्वा सोयुधुधेतव सेनिकैः ॥ प्रहृतं च रथं दृष्ट्वा पृष्ठ  
युगं स्यमारिष १९ किन् शरशतान्येव गौतमोऽनुययौ तदा ॥ शंखं च पूरयामास मुहुर्मुहुर् ररिदमः २० पार्षतं त्रासयामास महद्रोणमुच्यथा ॥ शिखंडिनं तु सम  
रे भीष्ममृत्युंदुरासदम् २१ हार्दिक्यो वारयामास स्मया त्रिवमुहुर्मुहुः ॥ शिखंडी तु समासाद्य हृदिकानां महारथम् २२ पंचभिर्निशितैर्भलैर्जत्रुदेशे समाहनत् ॥ क  
तवर्मा तु संकुदो भित्त्वा पृष्ठ्या पतत्रिभिः २३ धनुरेकेन चिच्छेद हसन् राजन् महारथः ॥ अथान्यद्वनुरादाय द्रुपदस्यात्मजो बली २४ तिष्ठातेष्ठेति संकुदो हार्दिक्यं  
प्रत्यभाषत ॥ ततोऽस्य नवर्ति बाणान् रुक्मपुंखान् सुतेजनान् २५ प्रेषयामास राजेन्द्र तेऽस्याभ्रशयंत वर्मणः ॥ वितथांस्तान्समालक्ष्य पतितांश्च महीतले २६  
क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन कार्मुकं चिच्छिदे भृशम् ॥ अथैनं छिन्नधन्वानं भग्नशृंगमिव र्षमम् २७ अशीत्या मार्गणैः कुदो बाह्वोरुरसि चार्पयत् ॥ कृतवर्मा तु संकुदो मार्गणैः  
क्षतविक्षतः २८ ववामरुधिरं गात्रैः कुंभवक्रादिवोदकम् ॥ रुधरेण परिक्लिन्नः कृतवर्मा त्वराजत २९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ वर्मणः वर्मप्राप्य अभ्रशयंत भ्रष्टाः वर्मनचिच्छिदुरित्यर्थः १६ । २७ । २८ ववामवांतवान् २९



३० । ३१ । ३२ । ३३ पार्वतं शिखंडिनम् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये मास्तवावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्वेतेति १

वर्षेण क्लेदितो राजन्यथा गैरिकपर्वतः ॥ अथान्यद्वनुरादाय समार्गणगुणं प्रभुः ३० शिखंडिनं वाणगणैः स्कंधदेशे व्यताडयत् ॥ स्कंधदेशे स्थितैर्वाणैः शिखंडी  
तु व्यराजत ३१ शाखाप्रशाखाविपुलः सुमहान्पादपोयथा ॥ तावन् योन्यं भृशं विद्धा रुधिरं समुक्षितौ ३२ अन्योन्यं शृंगाभिहतौ रेजतुर्दृषभाविव ॥ अन्यो  
न्यस्य वधेयत्नं कुर्वाणौ तौ महारथौ ३३ रथाभ्यां चिरं तु स्तत्र मंडलानि सहस्रशः ॥ कृतवर्मा महाराज पार्वतं निशितैः शरैः ३४ रणे विव्याध सप्तत्यास्वर्णपुंखैः शिला  
शितैः ॥ ततोऽस्य समरे वाणभोजः प्रहरतांवरः ३५ जीवितं तकरं घोरं व्यसृजत् स्वरयाऽन्वितः ॥ स तेनाभिहतो राजन मूर्च्छामाशु समाविशत् ३६ ध्वजयष्टिं च स  
हसां शिश्रिये कश्मलावृतः ॥ अपोवाहरणात् पूर्णसारथी रथिनांवरम् ३७ हार्दिक्यशरसंतप्तानिः श्वसंतं पुनः पुनः ॥ पराजिते ततः शूरे हृदपदस्यात्मजे प्रभो ॥ व्य  
द्रवत्पांडवी सेनाव्यधमाना समंततः ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥  
श्वेताश्वोऽथ महाराज व्यधमतावकं बलम् ॥ यथा वायुः समासाद्य तूलराशिसमंततः १ प्रत्युद्ययुस्त्रिगतांस्तं शिवयः कौरवैः सह ॥ शाल्याः संशतकाश्चैव नारायणव  
लंचतत् २ सत्यसेनश्च द्रुपदेवो मित्रदेवः सुतंजयः ॥ सौश्रुतिश्चित्रसेनश्च मित्रवर्मा च भारत ३ त्रिगर्तराजः समरे भ्रातृभिः परिवारितः ॥ पुत्रैश्चैव महेश्वरैर्नाना  
शस्त्रविशारदैः ४ व्यसृजंत शरवातान्किरंतोऽर्जुनमाहवे ॥ अभ्यवर्तंत सहसा वार्यो धावसागरम् ५ ते त्वर्जुनं समासाद्य योधाः शतसहस्रशः ॥ अगच्छन् वि  
लयं सर्वे ताक्ष्यं दृष्ट्वेव पन्नगाः ६ ते हन्यमानाः समरे नाजहुः पांडव रणे ॥ हन्यमाना महाराज शलभा इव पावकम् ७ सत्यसेनस्त्रिभिर्वाणैर्विव्याध युधिपांडवम् ॥ मि  
त्रदेवस्त्रिषष्ट्या तु चंद्रसेनस्तु सप्तभिः ८ मित्रवर्मा त्रिसप्तत्या सौश्रुतिश्चापि सप्तभिः ॥ शत्रुंजयस्तु विशत्या सुशर्मानवभिः शरैः ९ सविद्धो बहुभिः संरुपे प्रतिविव्या  
ध तातृपान् ॥ सौश्रुतिस्तप्तभिर्विद्धा सत्यसेनां त्रिभिः शरैः १० शत्रुंजयं च विशत्या चंद्रदेवं तथाऽष्टभिः ॥ मित्रदेवं शतेनैव श्रुतसेनां त्रिभिः शरैः ११ नवभिर्भित्रवर्मा  
णं सुशर्माणं तथाऽष्टभिः ॥ शत्रुंजयं च राजानं हत्वा तत्र शिलाशितैः १२ सौश्रुतेः साशिरस्त्राणं शिरः कायादपाहरत् ॥ स्वरितश्चंद्रदेवं च शरैर्निन्येयमक्षयम्  
१३ तथैतान् महाराज यतमानान् महारथान् ॥ पंचभिः पंचभिर्वाणैरेकैकं प्रत्यवारयत् १४ सत्यसेनस्तु संकुदस्तोमरं व्यसृजन्महत् ॥ समुद्दिश्य रणे कृष्णं  
सिंहनादननादच १५ सनिर्भियभुजं सर्वमाधवस्य महात्मनः ॥ अयस्मयो हेमदंडो जगाम धरणीं तदा १६ माधवस्य तु विद्धस्य तोमरेण महारणे ॥ प्रतोदः प्रापत्  
द्धस्ताद्रश्मयश्च विशांपते १७ वासुदेवं विभिन्नां गदद्वापार्थो धनंजयः ॥ क्रोधमाहारयती वं कृष्णं चेदमुवाच ह १८ प्रापयाश्चान्महाबाहो सत्यसेनं प्रति प्रभो ॥  
यावदेनं शरैस्तीक्ष्णैर्नयामियमसादनम् १९

२१ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ ॥ अजादीनां शब्दोऽभ्युपेत्येति षष्ठेनाध्यायः १९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ हस्त्यश्च चास्यतः छिदतः स्वा

प्रतोदं गृह्यतोऽन्यतुरश्मीनपियथापुरा ॥ बाह्यामासतान्श्चान्सत्यसेनरथं प्राति २० विष्वक्सेनं तु निर्भिन्नं दृष्ट्वा पार्थो धनंजयः ॥ सत्यसेनं शरैस्तीक्ष्णैर्वारयि  
त्वामहारथः २१ ततः सुनिशितैर्भैरराजस्तस्य महाच्छिरः ॥ कुंडलोपचितं कायाच्च कर्तुं प्रतनांतरे २२ तत्रिक्त्यशितैर्वाणैर्मित्रवर्माणमाक्षिपत् ॥ वत्सदंते  
न तीक्ष्णेन सारथिचास्यमारिष २३ ततः शरशतैर्भूयः संशतकगणान्बली ॥ पातयामास संकुदः शतशोऽथ सहस्रशः २४ ततो राजतपुंखेन राजन शीर्षं महात्म  
नः ॥ मित्रसेनस्य चिच्छेदक्षुरप्रेण महारथः २५ सुशर्माणं सुसंकुदो जघ्नुदेशे समाहनत् ॥ ततः संशतकाः सर्वे परिवार्य धनंजयम् २६ शखौघैर्मृदुःकुदानाद  
यंतो दिशो दश ॥ अभ्यर्दितस्तु तज्जिष्णुः शक्रतुल्यपराक्रमः २७ पुंद्रमस्त्रममेयात्मा प्रावुश्चक्रमहारथः ॥ ततः शरसहस्राणि प्रादुरासन्विशांपते २८ ध्वजानां  
छिद्यमानानां कार्मुकाणां चमारिष ॥ रथानां सपताकानां तूणीराणां युगैः सह २९ अक्षाणामथ चक्राणां योक्राणारश्मिभिः सह ॥ कूवराणां वरूथानां पृषत्कानां  
च संयुगे ३० अश्वानां पततां चापि प्रासानामृष्टिभिः सह ॥ गदानां परिघाणां च शक्तितोमरपाटिशैः ३१ शतघ्नीनां सचक्राणां भुजानां चोरुभिः सह ॥ कंठसूत्रां  
गदानां च केयूराणां चमारिष ३२ हाराणामथ निष्काणां तनुत्राणां च भारत ॥ छत्राणां व्यजनानां च शिरसां मुकुटैः सह ३३ अश्रूयत महान् शदस्तत्र तत्र विशां  
पते ॥ संकुडलानि स्वक्षीणि पूर्णचंद्रनिभानि च ३४ शिरास्युर्व्यामदृश्यं तताराजालमिवांबरे ॥ सुस्रग्वीणि सुवासांसि चंदनेनोक्षितानि च ३५ शरीराणि व्य  
दृश्यंतानि हतानां महीतले ॥ गंधर्वनगराकारं घोरमायो धनंजय ३६ निहतैराजपुत्रैश्च क्षत्रियैश्च महाबलैः ॥ हस्तिभिः पतितैश्चैव तुरंगैश्चाभवन्महो ३७ अगम्य  
रूपासमरे विशीर्णैरिव पर्वतैः ॥ नासीच्चक्रपथस्तत्र पांडवस्य महात्मनः ३८ निघ्नतः शात्रवान्महैर्हस्त्यश्च चास्य तोमहत् ॥ स्वानुगा इव सीदंति रथचक्राणि मा  
रिष ३९ चरतस्तस्य संग्रामे तस्मिन् लोहितकर्दमे ॥ सीदमानानि चक्राणि समूहस्तुरगाभ्रशम् ४० श्रमेण महता युक्तमनोमारुतरंहसः ॥ वध्यमानं तु तस्मै  
न्यं पांडुपुत्रेण घन्विना ४१ प्रायशो विमुखं सर्वना वतिष्ठत भारत ॥ तानाजित्वा समरे जिष्णुः संशतकगणान्बहून् ॥ विरराजत दापार्थो विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ४२  
॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संशतकजये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ युधिष्ठिरं महाराज विमृजंतं शरान्बहून् ॥ स्व  
यंदुयोधनो राजा प्रत्यगृह्णादभीतवत् १ तमापतंतं सहसा तव पुत्रं महारथम् ॥ धर्मराजो दुतं विद्धातिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् २ स तु तं प्रतिविव्याध नवभिर्निशितैः  
शरैः ॥ सारथिचास्यमहत्तेन भृशं कुदोऽभ्युताडयत् ३

युगा इव यथास्वस्मिन् नष्टेऽनुचराः सीदंत्येवं रथानां भगद्वचक्राणि नश्यंत्यक्षमंगादिति भावः ।

आतंकादिष्वेति पाठे चितयेत्युपचारः ३९ सीदमानानि पंकजजनात् ४० । ४१ । ४२ ॥ इति कर्णपर्वणि सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिरमिति १ । १ । ३



१।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ आभरणमववधुः अवगत्यवृत्तवतः २४ निमित्तं जयहेतुं महातीग  
ततोयुधिष्ठिरो राजन् स्वर्णपुंखान् शिलीमुखान् ॥ दुर्योधनाय चिक्षेप त्रयोदशशिलाशितान् ४ चतुर्भिश्चतुरोवाहास्तस्य हत्वामहारथः ॥ पंचमेन शिरः कायात्सा  
रथेश्वसमाक्षिपत् ५ षष्ठेन तु ध्वजं राज्ञः सप्तमेन तु कार्मुकम् ॥ अष्टमेन तथा खड्गं पातयामास भूतले ६ पंचभिर्नृपतिचापि धर्मराजोऽर्दयद्भृशम् ॥ हताश्चातुरथा  
त्तस्माद्वधुत्यसुतस्तव ७ उत्तमं व्यसनं प्राप्नोभूमावेवावतिष्ठत ॥ तंतुच्छूगंतं दृष्ट्वा कर्णद्रौणिकपादयः ८ अभ्यवर्तत सहसा परोप्संतो नराधिपम् ॥ अथ पा  
दुसुताः सर्वे परिवार्य युधिष्ठिरम् ९ अन्वयुः समरे राजंस्ततो युद्धमवर्तत ॥ ततस्तूर्यसहस्राणि प्रावाच्यंत महाभूधे १० कृतः किल किलाशब्दाः प्रादुरासन्महीपते ॥  
यत्राभ्यगच्छन् समरे पंचालाः कौरवैः सह ११ नरानरैः समाजग्मुर्वारणावरवारणैः ॥ रथाश्चरथिभिः सार्धं हयाश्च हयसादिभिः १२ द्वंद्वान्यासन्महाराजप्रेक्षणी  
यानि संयुगे ॥ विविधान्यप्यर्चित्यानि शस्त्रवन्त्युत्तमानि च १३ तैश्चराः समरे सर्वे चित्रं लघुच सुष्ठु च ॥ अयुध्यंत महावेगाः परस्परवधैषिणः १४ अन्योन्यं समरे  
जघ्न्यो ध्वजतमनुष्ठिताः ॥ न हिते समरं च कुः पृष्ठतो वै कथंचन १५ मुहूर्तमेव तद्युद्धमासीन्मधुरदर्शनम् ॥ तत उन्मत्तवद्राजन्निर्मर्यादमवर्तत १६ रथीनां गंसमा  
साद्य दारयन्निशितैः शरैः ॥ प्रेषयामास कालाय शरैः सघ्नतपर्वभिः १७ नागाहयान्समासाद्य विक्षिपंतो बहून् रणे ॥ दारयामासुरत्युग्रं तत्र तत्र तदा तदा १८ हया  
रोहाश्च बहवः परिवार्य हयोत्तमान् ॥ तलशब्दं रवांश्च कुः संपतंतस्ततस्ततः १९ धावमानांस्ततस्तांस्तुद्रवमाणान्महागजान् ॥ पार्श्वतः पृष्ठतश्चैव निजघ्नुर्हय  
सादिनः २० विद्राव्य च बहून् श्वान्नागाराजन्मदोत्कटाः ॥ विषाणैश्चापरेजघ्नुर्मृदुश्चापरेभृशम् २१ साश्वारोहांश्चतुरगान् विषाणैर्विव्यधू रूपा ॥ अपरोचि  
क्षिपुर्वेगात्प्रसृज्यातिबलास्तदा २२ पादातैराहतानागाविवरेषु समंततः ॥ चक्रुर्गार्तस्वरं चोरंदुद्रुवुश्चदिशोदश २३ पदातीनां तु सहसा प्रवृत्तानां महाहवे ॥ उ  
त्सृज्य भरणं तूर्णमववूरणाजिरे २४ निमित्तं मन्यमानास्तु परिणाम्य महागजाः ॥ जघ्नुर्विभिदुश्चैवाचित्राण्याभरणानि च २५ तांस्तु तत्र प्रसक्तान्वै परिवार्य प  
दातयः ॥ हस्त्यारोहान्निजघ्नुस्ते महावेगा बलोत्कटाः २६ अपरे हस्तिभिर्हस्तैः खं विक्षिप्तमहाहवे ॥ निपतंतो विषाणाग्रैर्भृशं विद्धाः सुशिक्षितैः २७ अपरे सह  
सा गृह्य विषाणैरेव सूदिताः ॥ सेनांतरं समासाद्य केचित्त्रमहागजैः २८ क्षुण्णगात्रां महाराजं विक्षिप्य च पुनः पुनः ॥ अपरे व्यजनानीव विभ्राम्यनिहताभूधे २९  
पुरः सराश्च नागानामपरेषां विशांपते ॥ शरीराण्यतिविद्वानितत्र तत्र रणाजिरे ३० प्रतिमानेषु कुंभेषु दंतवेषेषु चापरे ॥ निगृहीताभृशं नागाः प्रासतो मरशक्ति  
भिः ३१ निगृह्य च गजाः केचित् पार्श्वस्थैर्भृशदारुणैः ॥ रथाश्च सादिभिस्तत्र संभिन्नान्यपतन्भुवि ३२

जाये पाते महागजागजारोहाजगृहुर्हस्तिभिर्ग्राहयामासुः परिणाम्यहास्तिनमिति शेषः विभिदुश्च शत्रुनमजैरेव २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० प्रतिमानेषु गजदंतांतरालेषु प्रासैः कुम्भेषु तोमरे  
ईतवेष्टेषु शक्तिभिश्च निगृहीताः 'प्रतिमानं प्रतिच्छायागजदंतांतरालयोः' इति मेदिनी ३१ । ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावलीपेष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ अ ॥

सहयाः सादिनस्तत्रतोमरेणमहामृधे ॥ भूमावमृद्रन्वेगेनसचर्मणंपदातिनम् ३३ तथासावरणान्कांश्चितत्रतत्रविशांपते ॥ रथात्रागाःसमासाद्यपरिष्ठयवमा  
रिष ३४ व्याक्षिपन्सहसातत्रधोरूपेभयानके ॥ नाराचैर्निहताश्चापिगजाःपैतुर्महाबलाः ३५ पर्वतस्येवशिखरंवज्ररुग्णमहीतले ॥ योधायोधान्समासा  
द्यमुष्टिभिर्व्यहनन्युधि ३६ केशेष्वन्योन्यमाक्षिप्यचिक्षिपुर्विभिदुश्चह ॥ उद्यम्यचभुजानन्येनिक्षिप्यचमहीतले ३७ पदाचोरःसमाक्रम्यस्फुरतोऽपाहरच्छि  
रः ॥ पततश्चापरोराजन्विजहारासिनाशिरः ३८ जीवन्श्चतथैवान्यःशस्त्रंकायेन्यमजयत् ॥ मुष्टियुद्धंमहत्त्वासीद्योधानांतत्रभारत ३९ तथाकेशग्रहश्चोग्रोबाहु  
युद्धंचभैरवम् ॥ समासक्तस्यचान्येनअविज्ञातस्तथाऽपरः ४० जहारसमरेप्राणाजानाशस्त्रैरनेकधा ॥ संसक्तेषुचयोधेषुवर्तमानेचसंकुले ४१ कबंधान्युत्थि  
तानिःस्युःशतशोऽथसहस्रशः ॥ शोणितैःसिच्यमानानिशस्त्राणैकवचानिच ४२ महारागानुरक्तानिवस्त्राणीवचकाशिरे ॥ एवमेतन्महयुद्धंदारुणंशस्त्रसंकुलम्  
४३ उन्मत्तगंगाप्रतिमंशब्देनापूरयज्जगत् ॥ नैवस्वेनपरेराजन्विज्ञायंतेशरातुराः ४४ योद्धव्यमितियुध्यंतैराजानोजयमृद्धिनः ॥ स्वान्रस्वेजघ्ममहाराज  
परांश्चैवसमागतान् ४५ उभयोःसेनयोर्षिरैर्व्याकुलंसमपद्यत ॥ रथैर्भग्नैर्महाराजवारणैश्चनिपातितैः ४६ हयैश्चपतितैस्तत्रनरैश्चविनिपातितैः ॥ अगम्यरू  
पापृथिवीक्षणेनसमपद्यत ४७ क्षणेनासीन्महीपालक्षतजौघप्रवर्तिनी ॥ पंचालानहनत्कर्णस्त्रिगर्तीश्वधनंजयः ४८ भीमसेनःकुरूवराजंहस्त्यनीकंचसर्वशः ॥  
एवमेषक्षयोदृतःकुरुपांडवसेनयोः ॥ अपराह्णेगतेसूर्येकांक्षतांविपुलंयशः ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ध ॥  
॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ अतितीव्राणिदुःखानिदुःसहानिबहूनिच ॥ त्वतोऽहंसंजयाश्रौषंपुत्राणांचैवसंक्षयम् १ यथात्वंमेकथयसेयथायुद्धमवर्तत ॥ नसंतिसूतकौर  
व्याहृतिमेनिश्चितामतिः २ दुर्योधनश्चविरथःकृतस्तत्रमहारथः ॥ धर्मपुत्रःकथंचक्रेतस्यवानुपतिःकथम् ३ अपराह्णेकथंयुद्धमभवल्लोमहर्षणम् ॥ तन्ममाच  
क्ष्वतत्त्वेनकुशलोह्यासिसंजय ४ ॥ संजयउवाच ॥ संसक्तेषुतुसैन्येषुवध्यमानेषुभागशः ॥ रथमन्यंसमास्थायपुत्रस्तवविशांपते ५ क्रोधेनमहतायुक्तःस  
विषोभुजगोयथा ॥ दुर्योधनःसमालक्ष्यधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ६ प्रोवाचसूतंत्वरितोयाहियाहीतिभारत ॥ तत्रमांप्रापयक्षिप्रंसारथेयत्रपांडवः ७ ध्रियमाणातप  
त्रेणराजाराजतिदंशितः ॥ समूतश्चोदितोराज्ञाराज्ञःस्यंदनमुत्तमम् ८ युधिष्ठिरस्याभिमुखंप्रेषयामाससंयुगे ॥ ततोयुधिष्ठिरःकुद्धःप्रभिन्नइवकुंजरः ९  
सारथिंचोदयामासयाहियत्रसुयोधनः ॥ तौसमाजग्मतुर्वीरौभ्रातरौरथसत्तमौ १०

अतीति १ । २ विरयः कृतइत्युक्तं तत्र युद्धे धर्मपुत्रः कथं तं विरयं चक्रे तस्य तं च नृपतिर्दुर्योधनः कथमयुष्यतेति शेषः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० ।



११ । १२ अपविध्यतयका १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ सर्वपारसवीसर्वविनाशिनी गौरादिः । तिरस्कारविषाशेषुसिपारसवपुमान् इति मेदिनी २३  
 समेत्यचमहावीरौ संरब्धौ युद्धदुर्मदौ ॥ ववर्षतुर्महेष्वासौ शरैरन्योन्यमाहवे १३ ततो दुर्योधनो राजा धर्मशीलस्य मारिष ॥ शिलाशितेन भस्त्रेण धनुश्चिच्छेदसंयु  
 मे १२ तं नामृष्यत संकुद्धो ह्यवमानं युधिष्ठिरः ॥ अपविध्य धनुश्छिन्नक्रोधसंरक्तलोचनः १३ अन्यत्कार्मुकमादाय धर्मपुत्रश्च मुमुक्षुः ॥ दुर्योधनस्य चिच्छेदध्व  
 जं कार्मुकमेव च १४ अथान्यद्वनुरादाय प्राविध्य तयुधिष्ठिरम् ॥ तावन्वोन्यं सुसंकुद्धौ शस्त्रवर्षाण्यमुंचताम् १५ सिंहाविव सुसंरब्धौ परस्परजिगीषया ॥ ज  
 प्रतुस्तौरणेऽन्योऽन्यं नर्दमानौ वृषाविव १६ अंतरं मार्गमाणौ च चेरतुस्तौ महारथौ ॥ ततः पूर्णाय तोत्सृष्टैः शरैस्तौ तु कृतव्रणौ १७ विरेजतुर्महाराज किंशुका वि  
 वपुष्पितौ ॥ ततो राजन्विमुंचतौ सिंहनादान्मुहुर्मुहुः १८ तलयोश्च तथा शब्दान् धनुषश्च महाहवे ॥ शंखशब्दवरांश्चैव चक्रतुस्तौ नरेश्वरौ १९ अन्योन्यं तौ म  
 हाराजपीडयां चक्रतुर्भृशम् ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा पुत्रं तव शरैस्त्रिभिः २० आजघानोरसिकुद्धो वज्रवेगैर्दुरासदैः ॥ प्रतिविधाय तंतूर्णं तव पुत्रो महीपतिः २१ पं  
 चाभिर्निशितैर्बाणैः स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ ततो दुर्योधनो राजा शक्तिं चिक्षेप भारत २२ सर्वपारसवीतीक्ष्णां महोल्काप्रतिमां तदा ॥ तामापतंतीं सहसा धर्मरा  
 जः शितैः शरैः २३ त्रिभिश्चिच्छेद सहसा तं च विधाय पंचभिः ॥ निपपात ततः साऽथ स्वर्णदंडा महास्वना २४ निपतंती महोल्कां वयराजच्छिखिसन्निभा ॥ श  
 क्तिं विनिहतां दृष्ट्वा पुत्रस्तव विशांपते २५ नवाभिर्निशितैर्भस्त्रैर्निजघान युधिष्ठिरम् ॥ सोतिऽविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रुतापनः २६ दुर्योधनं समुद्दिश्य बाणं जग्रा  
 ह सत्वरः ॥ समाधत्त च तं बाणं धनुर्मध्ये महाबलः २७ चिक्षेप च महाराज ततः क्रुद्धः पराक्रमी ॥ स तु बाणः समासाद्य तव पुत्रं महारथम् २८ व्यामोहय त राजानं धर  
 णीं च ददार ह ॥ ततो दुर्योधनः क्रुद्धो गदामुद्यम्य वेगितः २९ विधिसुः कलहस्या तं धर्मराजमुपाद्रवत् ॥ तमुद्यतगदं दृष्ट्वा दंडहस्तमिवांतकम् ३० धर्मराजो महा  
 शक्तिं प्राहिणोत्तवसुनवे ॥ दीप्यमानां महावेगां महोल्कां ज्वलितामिव ३१ रथस्थः स तथा विद्धो वर्धभित्त्वास्तनांतरे ॥ भृशं संविग्रहदयः पपात च मुमोह च ३२ भीम  
 स्तमाह च ततः प्रतिज्ञामनुचितयन् ॥ नायं वध्यस्तव नृप इत्युक्तः स न्यवर्तत ३३ ततस्त्वरितमागम्य कृतवर्मा तवात्मजम् ॥ प्रत्यपद्य त राजानं निमग्नं व्यस  
 नार्णवे ३४ गदामादाय भीमोऽपि हेमपट्टपरिष्कृताम् ॥ अभिदुद्राव वेगेन कृतवर्माणमाहवे ३५ एवं तदभव युद्धं त्वदीयानां परैः सह ॥ अपराह्मे महाराज काक्षतां  
 विजयं युधि ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुल युद्धे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ध ॥ संजय उवाच ॥ ततः कर्णपुरस्कृत्य त्वदीया युद्धदुर्मदाः ॥ पुन  
 रावृत्य संग्रामं च कुर्देवासुरोपमम् १ द्विरदनर रथाश्च शंखशब्दैः परिहृषिता विविधैश्च शस्त्रपातैः ॥ द्विरदरथपदातिसादिसंघाः परिकुपिताभिमुक्ताः प्रजघ्निरेते २

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ तत इति १ । २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ लवणजलः क्षारसमुद्रः < त्रिदशवरावरजोपमं विष्णुतुल्यम् ९ । १० । ११ । १२ सृतावागता १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३  
 शितपरश्वधसासिपट्टिशैरिषुभिर्नेकविधैश्च सूदिताः ॥ द्विरदरथद्वयामहाहवेवरपुरुषैः पुरुषाश्च वाहनैः ३ कमलदिनकरैर्दुसन्निभैः सितदशनैः सुमुखाशिना  
 सिकैः ॥ रुचिरमुकुटकुंडलैर्महीपुरुषशिरोभिरुपस्तृतावभौ ४ परिघमुसलशक्तितोमरैर्नखरभुशुंडिगदाशतैर्हताः ॥ द्विरदनरद्वयः सहस्रशोराधिरनदीप्रव  
 हास्तदाऽभवन् ५ प्रहतरथनराश्च कुंजरं प्रतिभयदर्शनमुल्बणवणम् ॥ तदहितहतमावभौ बलं पितृपतिराष्ट्रमिव प्रजाक्षये ६ अथ तवनरदेवसैनिकास्तव च सुताः  
 सुरसूनुसन्निभाः ॥ आमेत बलपुरःसरारणे कुरुवृषभाः शिनिपुत्रमभ्ययुः ७ तदतिरुधिरभीममावभौ पुरुषवराश्वरथद्विपाकुलम् ॥ लवणजलसमुद्धतस्वनं बलम  
 सुरामरसैन्यसप्रभम् ८ सुरपतिसमविक्रमस्ततस्त्रिदशवरावरजोपमं युधि ॥ दिनकरकिरणप्रभैः पृषत्कैरवितनयोऽभ्यहनाच्छिनिप्रवीरम् ९ तमपिसरथवाजि  
 सारथिं शिनिवृषभो विविधैः शरैस्त्वरन् ॥ भुजगविषसमप्रभैरपुरुषवरं समवास्तृणोत्तदा १० शिनिवृषभशरैर्निपीडितं तव सुहृदो वसुषेणमभ्ययुः ॥ त्वरितम  
 तिरथारथर्षभं द्विरदरथाश्च पदातिभिः सह ११ तदुदधिनिभमाद्रवदलं त्वरिततरेः समभिद्रुतं परैः ॥ द्रुपदसुतमुत्तदाऽभवत् पुरुषरथाश्च गजक्षयो महान् १२  
 अथ पुरुषवरौ कृतान्हिकौ भवमामि पूज्ययथाविधिप्रभुम् ॥ अरिवध कृतनिश्चयौ द्रुतं तव बलमर्जुनकेशवौ मृतौ १३ जलदनिनदनिःस्वनं रथं पवनाविधूतपताकके  
 तनम् ॥ सितहयमुपयांतमंति कंठतमनसो ददृशुस्तदाऽरयः १४ अथ विस्फार्य गांडीवरं येनृत्यान्निवार्जुनः ॥ शरसंवाधमकरोत्त्वं दिशः प्रादिशस्तथा १५  
 रथान्विमानप्रतिमान्मज्जयन्सायुधध्वजान् ॥ ससारथीस्तदा बाणैर्भाणीवानिलोऽवधीत् १६ गजान् गजप्रयंतंश्च वैजयंत्यायुधध्वजान् ॥ सादिनोऽश्वाश्च पत्नी  
 श्वशरैर्निन्येयमक्षयम् १७ तमंतकामिव क्रुद्धमनिवार्य महारथम् ॥ दुर्योधनोऽभ्ययादेको निघ्नबाणैरजिह्वगैः १८ तस्यार्जुनो धनुःसूतमश्वान्केतुंचसायकैः ॥  
 हत्वा सप्तभिरेकेन च्छत्रं चिच्छेद पत्रिणा १९ नवमंच समाधाय व्यसृजत्प्राणघातिनम् ॥ दुर्योधनायेषु वरंतं द्रौणिः सप्तधाऽच्छिनत् २० ततो द्रौणिर्धनुश्छि  
 त्वाहत्वा चाश्वरथान् शरैः ॥ कृपस्यापि तदयुग्रं धनुश्चिच्छेद पांडवः २१ हादिक्यस्य धनुश्छि त्वाध्वजं चाश्वांस्तदाऽवधीत् ॥ दुःशासनस्येध्वसं छित्वा राधे  
 यमभ्यययात् २२ अथ सात्यकिमुत्सृज्य त्वरन्कर्णोर्जुनं त्रिभिः ॥ विद्धा विधाय विशत्या कृष्णं पार्थं पुनः पुनः २३ नग्लानिरासीत्कर्णस्य क्षिपतः सायका  
 न्वहून् ॥ रणे विनिघ्नतः शत्रून् क्रुद्धस्येव शतक्रतोः २४ अथ सात्यकिरामथ्यकर्णं विद्धा शितैः शरैः ॥ नवत्यानवभिश्चोग्रैः शतेन पुनरार्पयत् २५ ततः प्रवीराः  
 पार्थानां सर्वे कर्णमपीडयन् ॥ युधामन्युः शिखंडी च द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः २६ उत्तमौजा युयुत्सुश्च यमौ पार्षत एव च ॥ चेदिकारूपमस्यानां कैक्यानां च यद्वलम्  
 २७ चेकितानश्च बलवान् धर्मराजश्च सुव्रतः ॥ एते रथाश्च द्विरदैः पतिभिश्चोग्रविक्रमैः २८ परिवार्य रणे कर्णेनानाशस्त्रैरवाकिरन् ॥ भाषंतो वाग्भिरुग्राभिः सर्वे  
 कर्णवधे धृताः २९



१० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ निष्कैवल्यनिश्चितकैवल्यमरणपर्यन्तस्तथा १६ प्रत्यपद्यतप्रविष्टः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये  
 भारतभावादीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ स्वेनच्छेदेनहच्छया आततायिनःशस्त्रपाणेः १ भद्रासुमद्रां बलिभृतःकरदान २ । ३ अरक्षतघोषयात्रायां भरतानुदयोधनादीन् ४  
 तांशस्त्रवृष्टिबहुधाकर्णश्छित्त्वाशितैःशरैः ॥ अपोवाहास्त्रवीर्येणद्रुमभंक्तेवमारुतः ३० रथिनःसमहाप्रात्रान्नगजानश्वान्ससादिनः ॥ पतिव्रातांश्चसंकुद्धोनि  
 घ्नन्कर्णोव्यदृश्यत ३१ तद्वध्यमानंपांडुनांबलंकर्णस्त्रतेजसा ॥ विशस्त्रपत्रदेहासुप्रायआसीत्पराङ्मुखम् ३२ अथकर्णास्त्रमस्त्रेणप्रतिहत्यार्जुनःस्मयन् ॥ दि  
 शंखंचैवभूमिचप्रावृणोच्छरवृष्टिभिः ३३ सुसलानीवसंपेतुःपरिधाइवचेपवः ॥ शतघ्नइवचाप्यन्येवज्जाप्युग्राणिचापरे ३४ तैर्बध्यमानंतत्सैन्यंसपत्त्यश्वरथ  
 द्विपम् ॥ निमीलिताक्षमत्यर्थवभ्रामचननादच ३५ निष्कैवल्यंतदायुद्धंप्रापुरश्वनरदिपाः ॥ हन्यमानाःशरैरार्तास्तदाभीताःप्रदुदुः ३६ त्वदीयानांतदा  
 युद्धेसंसक्तानांजयैषिणाम् ॥ गिरिमस्तंसमासाद्यप्रत्यपद्यतभानुमान ३७ तमसाचमहाराजरजसाचविशेषतः ॥ नर्किचित्प्रत्यपश्यामशुभंवायदिवाऽशुभम् ३८  
 तेत्रस्थंतोमहेष्वासारात्रियुद्धस्यभारत ॥ अपयानंततश्चक्रुःसहिताःसर्वयोधिभिः ३९ कौरवेष्वपयातेषुतदाराजन्दिनक्षये ॥ जयंसुमनस प्राप्यपार्थाःस्वाशि  
 विरंययुः ४० वादित्रशब्दैर्विविधैःसिंहनादैःसगर्जितैः ॥ परानुपहसंतश्चस्तुवंतश्चाच्युतार्जुनौ ४१ कृतेऽवहारेतैर्वीरैःसैनिकाःसर्वएवते ॥ आशीर्वाचःपां  
 ढ्वेषुप्रायुजंतनरेश्वराः ४२ ततःकृतेऽवहारेचप्रहृष्टास्तत्रपांडवाः ॥ निशायांशिविरंगत्वान्यवसंतनरेश्वराः ४३ ततोरक्षःपेशाचाश्चश्वापदाश्चैवसंवशः ॥  
 जग्मुरायोधनंधोरंरुद्रस्याक्रीडसन्निभम् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारते कर्णपर्वणिप्रथमेयुद्धादिवसेत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ स्वेनच्छेदेननः  
 सर्वानवधीह्यक्तमर्जुनः ॥ नह्यस्यसमरेमुच्येदंतकोप्याततायिनः १ पार्थश्चैकोऽहरद्भद्रामेकश्चाग्रिमतर्पयत् ॥ एकश्चेमामहोर्जिवाचक्रेवालिभृतोत्तपान् २  
 एकोनिवातकवचानहनदिव्यकार्मुकः ॥ एकःकिरातरूपेणस्थितंशर्वमयोधयत् ३ एकोह्यरक्षद्ररतानेकोभवमतोषयत् ॥ तेनैकेनजिताःसर्वमहीपाह्युग्रतेजसा  
 ४ नतेर्निद्याःप्रशस्यास्तेयतेचक्रुर्वीहितत् ॥ ततोदुर्योधनःसूतपश्चात्किमकरोत्तदा ५ ॥ संजयउवाच ॥ हतप्रहतविध्वस्ताविवर्मायुधवाहनाः ॥ दीन  
 स्वरादूयमानामानिनःशत्रुनिर्जिताः ६ शिविरस्थाःपुनर्मंत्रमंत्रयंतिस्मकौरवाः ॥ भयदंष्ट्राहतविषाःपादाक्रांताइवोरगाः ७ तानब्रवीततःकर्णःकुद्धःसर्वइव  
 श्वसन् ॥ करंकरेणनिष्पीड्यप्रेक्षमाणस्तवात्मजम् ८ यतोदृढश्चदक्षश्चघृतिमानर्जुनस्तदा ॥ संबोधयातिचाप्येनंयथाकालमधोक्षजः ९ सहसाऽस्त्रविसर्गेणवयं  
 तेनाद्यवंचिताः ॥ श्वस्त्वहंतस्यसंकल्पंसर्वहंतामहीपते १० एवमुक्तस्तथेत्युक्तासोऽनुजजेनृपोत्तमान् ॥ तेऽनुज्ञातानृपाःसर्वेस्वानिवेशमानिभेजिरे ११  
 तेऽस्मदीयानर्निद्याः तेशद्रस्याभ्यासाद्वाक्यप्रयमिवं तथादुर्योधनोऽपिनर्निद्याः अपिपुततश्चिस्तृतः तादृशंशत्रुंप्राप्यरुष्यातिशयतइत्यर्थः ५ हतास्तादिताः प्रहताऽच्छिन्नावयवाः विध्वस्ताः  
 वाहनेभ्योऽवःपातिताः ६ । ७ । ८ । ९ सहसाअकस्मात् १० । ११

१२ मतेस्त्रितेनेतिशेषः प्रतीपकर्तारंशत्रूणांछेतारं प्रवीरंप्रकृष्टवीरं १३ । १४ आत्ययिकेपुमाणसंकटेपु १५ । १६ अप्यपश्यतअपिःप्रश्ने १७ । १८ । १९ मतःकर्णाश्रयेणमूढः भाविनाशा  
 नवधानात् २० । २१ । २२ । २३ निष्ठाविपाकः २४ । २५ कर्णश्चनीतिमानितिमन्यतइतिपूर्वेष्वान्वयः २६ । २७ स्त्रीमध्यमिवगाहंते सेनामृद्वंतीत्यर्थः निमित्तानिच्युतादीनि धर्मिष्ठानीति  
 सुखोषितास्तांरज्जोहृष्टायुद्धायनिर्ययुः ॥ तेष्वप्यन्विहितंयूहंधर्मराजेनदुर्जयम् १२ प्रयत्नात्कुरुमुख्येनबृहस्पत्युशनोमते ॥ अथप्रतीपकर्तारंप्रवीरंपर  
 वीरहा १३ सुस्मारवृषभस्कंधंकर्णदुर्योधनस्तदा ॥ पुरंदरसमंयुद्धेमरुद्धणसमंभले १४ कार्तवीर्यसमंवीर्येकर्णराज्ञोऽगमन्मनः ॥ सर्वेषांचैवसैन्यानांकर्णमेवागम  
 न्मनः ॥ सूतपुत्रंमहेष्वासंबंधुमात्ययिकेष्विव १५ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ततोदुर्योधनःसूतपश्चात्किमकरोत्तदा ॥ यद्वोऽगमन्मनोमंदाःकर्णवैकर्तनंप्रति १६  
 अप्यपश्यतराधेयंशीतार्तइवभास्करम् ॥ कृतेऽवहारेसैन्यानांप्रवृत्तेचरणेषुनः १७ कथंवैकर्तनःकर्णस्तत्रायुध्यतसंजय ॥ कथंचपांडवाःसर्वेयुयुधुस्तत्रसूत  
 जम् १८ कर्णोह्यिकोमहाबाहुर्हन्यात्पार्थान्ससृजयान् ॥ कर्णस्यभुजयोर्वीर्यशक्रविष्णुसमंयुधि १९ तस्यशस्त्राणिघोराणिविक्रमश्चमहात्मनः ॥ कर्णमाश्रित्य  
 संग्रामेतोदुर्योधनोत्तपः २० दुर्योधनंततोदृष्ट्वापांडवेनभृशार्दितम् ॥ पराक्रांतान्पांडुसुतान्दृष्ट्वाचापिमहारथः २१ कर्णमाश्रित्यसंग्रामेमंदोदुर्योधनः  
 पुनः ॥ जेतुमुत्सहतेपार्थान्सपुत्रान्सहकेशवान् २२ अहोवतमहदुःखंयत्रपांडुसुतान्त्रणे ॥ नातरद्रभसःकर्णोदैवबुध्नंनंपरायणम् २३ अहोयूतस्यनिष्ठेयंघो  
 रासंप्रतिवर्तते ॥ अहोतीव्राणिदुःखानिदुर्योधनकृतान्यहम् २४ सोढाघोराणिबहुशःशल्यभूतानिसंजय ॥ सौबलंचतदातातनीतिमानोतिमन्यते २५ कर्ण  
 श्वरभसोऽनित्यंराजातंचाप्यनुव्रतः ॥ यदेवंवर्तमानेषुमहायुद्धेषुसंजय २६ अश्रौषंनिहतान्पुत्रान्निधमेवाविनिर्जितान् ॥ नपांडवानांसमरेकश्चिदस्तिनिवारकः  
 २७ स्त्रीमध्यमिवगाहंतेदैवंतुबलवत्तरम् ॥ ॥ संजयउवाच ॥ राजन्पूर्वनिमित्तानिधर्मिष्ठानिचिंचितय २८ अतिकांतंहियत्कार्यंपश्चाच्चिंतयतेनरः ॥ तच्चास्य  
 नभवेत्कार्यंचिंतयाचविनश्यति २९ तदिदंतवकार्यंतुदूरप्राप्तंविजानता ॥ नकृतंयत्त्वयापूर्वंप्राप्ताप्राप्तविचारणम् ३० उक्तोसिबहुधाराजन्मायुध्यस्वेतिपां  
 ढ्वैः ॥ गृहीषेनचतन्मोहाद्वचनंचविशांपते ३१ त्वयापापानिघोराणिसमाचीर्णानिपांडुषु ॥ त्वत्कृतेवर्ततेघोरःपार्थिवानांजनक्षयः ३२ तच्चिदानामीति  
 क्रांतमाशुचोभरतर्षभ ॥ शृणुसर्वंयथावृत्तंधोरंवेशसमुच्यत ३३ प्रभातायारजन्यांतुकर्णोराजानमभ्ययात् ॥ समेत्यचमहाबाहुर्दुर्योधनमथाब्रवीत् ३४ ॥ कर्ण  
 उवाच ॥ अद्यराजन्समेष्यामिपांडवेनयशस्विना ॥ निहनिष्यामिंतंवीरंसवामांनिहनिष्याति ३५ बहुत्वान्ममकार्याणांतथापार्थस्यभारत ॥ नाभूत्समागमो  
 राजन्ममचैवार्जुनस्यच ३६ इदंतुमेयथाप्रज्ञंशृणुवाक्यंविशांपते ॥ अनिहत्यरणेपार्थनाहमेष्यामिभारत ३७ हतप्रवीरैस्तेन्येऽस्मिन्नयिचावस्थितेयुधि ॥  
 अभियास्यतिमापार्थःशक्रशक्तिविनाकृतम् ३८

सोपालंभं विरुद्धानीत्यर्थः ३८ । ३९ कार्यराज्यलाभारुपंरूपंअत्यंतदुर्लभं यद्यतोविजानताऽपित्वयाप्राप्ता

प्राप्तविचारणयुक्तायुक्तपरीक्षणंनकृतमित्यन्वयः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ शक्रशक्तीति स्वस्यार्जुनवधेसामर्थ्याभावंव्योतयति ३८



श्रेयस्करमात्मजाणकरवीर्यसमानमिति शेषः ३९ कार्यस्य कर्तव्यस्य परकीयस्य भेदे विनाशो लाघवे शौच्ये सौष्ठवे कौशले ४० प्राणेशरीरबले । शौर्ये मानसबले । विज्ञाने अस्त्रशिक्षायाम् । विक्रमे फलोपधानेऽस्त्राणां । निमित्तज्ञानयोगे लक्ष्यसंबन्धावधारणे ४१ महामात्रं श्रेष्ठं विजयाख्यं नाम प्रसिद्धम् ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ सिद्धिर्मात्रः आत्मवतो  
ततः श्रेयस्करं यच्च तन्निबोधजनेश्वर ॥ आयुधानां च मेवीर्यं दिव्यानामर्जुनस्य च ३९ कार्यस्य महतो भेदे लाघवे दूरपातने ॥ सौष्ठवे चास्त्रपाते च सव्यसाचीनमत्स  
मः ४० प्राणेशौर्येऽथ विज्ञाने विक्रमे चापि भारत ॥ निमित्तज्ञानयोगे च सव्यसाचीनमत्समः ४१ सर्वायुधमहामात्रं विजयं नाम तद्वनुः ॥ इन्द्रार्थं प्रियकाभेन निर्मि  
तं विश्वकर्मणा ४२ येन दैत्यगणान् राजन् जितवान्वै शतक्रतुः ॥ यस्य घोषेण दैत्यानां व्यामुह्यंतं दिशो दश ४३ तद्गार्गवाय प्रायच्छच्छक्रः परमसंमतम् ॥ तद्दि  
व्यं भार्गवो मध्यमददद्वनुरुत्तमम् ४४ तेन योत्स्ये महाबाहुर्मर्जुनं जयतां वरम् ॥ यथेन्द्रः समरे सर्वान् दैतेयान्वै समागतान् ४५ धनुर्घोरं रामदत्तं गांडीवात्तद्विशिष्य  
ते ॥ त्रिस्तुतुल्यः पृथिवीधनुषायेन निर्जिता ४६ धनुषो ह्यस्य कर्माणि दिव्यानि प्राह भार्गवः ॥ तद्रामो ह्यददन्मह्यं तेन योत्स्यामि पांडवम् ४७ अद्य दुर्योध  
नाहं त्वानंदयिष्ये सर्वाधवम् ॥ निहत्य समरे वीरमर्जुनं जयतां वरम् ४८ सपर्वतवनद्वीपाहतवीराससागरा ॥ पुत्रपौत्रप्रतिष्ठाते भविष्यत्यद्य पार्थिव ४९ ना  
शक्य विद्यते मेऽद्य त्वत्प्रियार्थं विशेषतः ॥ सम्पद्गवर्मानुरक्तस्य सिद्धिरात्मवतो यथा ५० नहि मां समरे सोढुं संशक्तोऽग्निर्तुर्यथा ॥ अवश्यं तु मया वाच्यं येन हीनोऽ  
स्मि फाल्गुनात् ५१ ज्यातस्य धनुषो दिव्या तथाऽक्षय्यमहेषुधो ॥ सारथिस्तस्य गोविंदो मम तादृङ्गवेद्यते ५२ तस्य दिव्यधनुः श्रेष्ठं गांडीवमजितं युधि ॥ वि  
जयं च महद्विव्यं ममापि धनुरुत्तमम् ५३ तत्राहमधिकः पाथाद्वनुषातेन पार्थिव ॥ येन चाप्यधिको वीरः पांडवस्तन्निबोध मे ५४ रश्मिग्राहश्च दाशार्हः सर्वलोकन  
मस्कृतः ॥ अग्निदत्तश्च वै दिव्योरथः कांचनभूषणः ५५ अच्छेद्यः सर्वतो वीरवाजिनश्च मनोजवाः ॥ ध्वजश्च दिव्यो युतिमान् वानरो विस्मयंकरः ५६ कृष्णश्च स्रष्टा जग  
तो रथं तमभिरक्षति ॥ एतैर्द्रव्यैरहं हीनो यो दुमिच्छामि पांडवम् ५७ अयं तु सहशः शौरेः शल्यः समिति शो मनः ॥ सारथ्यं यदि मे कुर्याद्भुवस्ते विजयो भवेत् ५८  
तस्य मे सारथिः शल्यो भवत्वसुकरः परैः ॥ नाराचान्गार्धपत्रांश्च शकटानिवहंतु मे ५९ रथाश्च मुख्या राजेंद्रयुक्ता वाजिभिरुत्तमैः ॥ जायांतु पश्चात्स ततं मामेव भ  
रतर्षभ ६० एवमभ्यधिकः पार्थाद्विष्यामि गुणैरहम् ॥ शल्योऽप्यभ्यधिकः कृष्णादर्जुनादपि चाप्यहम् ६१ यथाऽश्वहृदयं वेद दाशार्हः परवीरहा ॥ तथा श  
ल्यो विजानीते हयज्ञानं महारथः ६२ बाहुवीर्ये समो नास्ति मद्राजस्य कश्चन ॥ तथाऽस्त्रमत्समो नास्ति कश्चिदेव धनुर्वरः ६३ तथा शल्यसमो नास्ति हयज्ञानो हि  
कश्चन ॥ सोऽयमभ्यधिकः कृष्णाद्विष्यति रथो मम ६४ एवं कृते रथस्थोऽहं गुणैरभ्यधिकोऽर्जुनात् ॥ भवेद्युधि जयेयं च फाल्गुनं कुरुसत्तम ६५  
जितचित्तस्य ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ शल्यः कृष्णतुल्यः बाणशकटद्विह्वलतया बाणानामक्षय्यसंबन्धेऽप्येवं बह्वश्वत्वेन दिव्याश्वजय इत्याह भयमित्यादिना  
५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ भवेमवेयं भवेदिति पाठः प्रामादिकः ६५

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये मारुतभाष्ये एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ पुत्रइति । विनयेन नत्या प्रणयात् प्रकृष्टात् न्यायात्

समुद्यातुं शक्यंति देवा अपि सवासवाः ॥ एतत्कृतं महाराजत्वयेच्छामि परंतप ६६ क्रियतामेष कामो मे मावः कालोऽप्यगादयम् ॥ एवं कृते कृतं संह्यं सर्वकामैर्भ  
विष्यति ६७ ततो द्रक्ष्यसि संग्रामे यत्करिष्यामि भारत ॥ सर्वथा पांडवान्संख्ये विजेष्ये वै समागतान् ६८ नहि मे समरेशक्ताः समुद्यातुं सुरासुराः ॥ किमु पांडुसुता  
राजन् रणे मानुषयो नयः ६९ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तस्तव सुतः कर्णेनाहवशो भिना ॥ संपूज्य संप्रहृष्टात्मा ततो राधेयमब्रवीत् ७० ॥ दुर्योधन उवाच ॥ एव  
मेतत्करिष्यामि यथा त्वं कर्णमन्यसे ॥ सोपासंगारथाः साश्वाः खनुयास्यंति संयुगे ७१ नाराचान्गार्धपत्रांश्च शकटानिवहंतु मे ॥ अनुयास्याम कर्णत्वां वयं सर्वे च  
पार्थिवाः ७२ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा महाराज तव पुत्रः प्रतापवान् ॥ अभिगम्या ब्रवीद्राजामद्राजमिदं वचः ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णदुर्यो  
धनसंवादे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ पुत्रस्तव महाराज मद्राजं महारथम् ॥ विनयेनोपसंगम्य प्रणयाद्वाक्यमब्रवीत् १ स  
त्यव्रतमहाभाग द्विषतां तापवर्धन ॥ मद्रेश्वर रणे शूरपरसैन्यभयंकर २ श्रुतवानसि कर्णस्य ब्रुवतो वदतां वर ॥ यथानृपतिर्निहानां मध्ये त्वां वरये स्वयम् ३ तत्त्वा  
मप्रतिवीर्याद्यशत्रुपक्षक्षयावह ॥ मद्रेश्वर प्रयाचेऽहं शिरसा विनयेन च ४ तस्मात्पार्थ विनाशार्थं हितार्थं मम चैव हि ॥ सारथ्यं रथिनां श्रेष्ठं प्रणयात् कर्तुमर्हसि  
५ त्वयि यंतं रिराधेयो विद्विषो मे विजेष्यते ॥ अभीषूणां हि कर्णस्य गृहीताऽन्योनविद्यते ६ ऋते हित्वां महाभाग वासुदेव समं युधि ॥ सपाहिसर्वथा कर्णं यथा  
ब्रह्मामहेश्वरम् ७ यथा च सर्वथा पत्सुवाण्येऽपाति पांडवम् ॥ तथामद्रेश्वराद्यत्वं राधेयं प्रतिपालय ८ भीष्मो द्रोणः कृपः कर्णो भवान् भोजश्च वीर्यवान् ॥  
शकुनिः सौबलो द्रौणिरहमेव च नो बलम् ९ एवमेष कृतो भागो न वधा पृथिवीपते ॥ न च भागोऽत्र भीष्मस्य द्रोणस्य च महात्मनः १० ताभ्यामतीत्य तौ भागौ  
निहता मम शत्रवः ॥ वृद्धौ हितौ महेश्वा सौख्येन निहतौ युधि ११ कृत्वानसुकरं कर्म गतौ स्वर्गमिदोऽनघ ॥ तथाऽन्ये पुरुषव्याघ्राः परैर्विनिहता युधि १२  
अस्मदीयाश्च बहवः स्वर्गायोपगतारणे ॥ त्यक्त्वा प्राणान्यथा शक्तिचेष्टां कृत्वा च पुष्कलाम् १३ तदिदं हतभूयिष्ठं बलं मनराधिप ॥ पूर्वमप्यल्पकैः पार्थैर्हतं कि  
मु तसांप्रतम् १४ बलवंतो महात्मानः कौतेयाः सत्यविक्रमाः ॥ बलं शेषं न हन्युर्मैयथा तत्कुरु पार्थिव १५ हतवीरमिदं सैन्यं पांडवैः समरे विभो ॥ कर्णो ह्येको महाबा  
हुरस्मत्प्रियहितैरतः १६ भवांश्च पुरुषव्याघ्रसर्वलोकमहारथः ॥ शल्यकर्णोऽर्जुनेनाद्ययो दुमिच्छति संयुगे १७ तस्मिन् जयाशाविपुलामद्राजनराधिप ॥  
तस्याभीषुग्रहवरो नान्योऽस्ति भुविकश्चन १८ पार्थस्य समरे कृष्णो यथाऽभीषुग्रहो वरः ॥ तथा त्वमपि कर्णस्य रथे भीषुग्रहो भव १९

युक्तियुक्त इत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ अभीषूणां हयरश्मीनाम् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९



तेनयुक्तोरणेपार्थोरक्ष्यमाणश्चपार्थिव ॥ यानिकर्माणिकुरुतेप्रत्यक्षाणितथैवतत् २० पूर्वेनःसमरेहोवमवधोदजुनोरिपून् ॥ इदानींविक्रमोह्यस्यकृष्णेनसहि  
तस्यच २१ कृष्णेनसहितःपार्थोधातैराष्ट्रीमहाचमूम् ॥ अहन्यहनिमद्रेषद्रावयन्दृश्यतेयुधि २२ भागोऽवशिष्टःकर्णस्यतवचैवमहायुते ॥ तंभागंसहकर्णेन  
युगपन्नाशयाद्यहि २३ अरुणेनयथासार्द्धतमःसूर्योव्यपोहति ॥ तथाकर्णेनसहितोजहिपार्थमहाहवे २४ उद्यंतौचयथासूर्योबालसूर्यसमप्रभौ ॥ कर्णशल्ययोरणे  
दृष्ट्वाविद्रवंतुमहारथाः २५ सूर्यारुणौयथादृष्ट्वातमोनश्यतिमारिष ॥ तथानश्यंतुकौतेयाःसपंचालाःसमृजयाः २६ रथिनांप्रवरःकर्णोयंतूणांप्रवरोभवान् ॥  
संयोगोयुवयोर्लोकेनाभून्नचभविष्यति २७ यथासर्वास्ववस्थासुवाष्णेयःपातिपांडवम् ॥ तथाभवान्परित्रातुकर्णवैकर्तनरणे २८ त्वयासाराथिनाह्येपअप्रहृष्ट्यो  
भविष्यति ॥ देवतानामपिरणेसशक्राणामहीपते ॥ किंपुनःपांडवेयानामाविशंकीर्षचोमम २९ ॥ संजयउवाच ॥ दुर्योधनवचःश्रुत्वाशल्यःक्रोधसमान्वितः ॥  
त्रिशिखांभुकुटिकृत्वाधुन्वनहस्तौपुनःपुनः ३० क्रोधरक्तेमहानेत्रेपरिवृत्त्यमहाभुजः ॥ कुलैश्वर्यश्रुतवलैर्दृष्टःशल्योऽब्रवीदिदम् ३१ ॥ शल्यउवाच ॥ अवम  
न्यसिगांधरिध्रुवंचपरिशंक्से ॥ यन्मांब्रवीषिविश्रब्धंसारथ्यंक्रियतामिति ३२ अस्मतोऽभ्यधिकंकर्णमन्यमानःप्रशंससि ॥ नचाहंयुधिराधेयंगणयेतुल्यमा  
त्मनः ३३ आदिश्यतामभ्यधिकोममाशःपृथिवीपते ॥ तमहंसमरेजित्वागमिष्यामियथागतम् ३४ अथवाऽप्येकएवाहंयोत्स्यामिकुरुनंदन ॥ पश्यवीर्यम  
माद्यत्वंसंग्रामेदहतोरिपून् ३५ यथाभिमानंकौरव्यनिधायहृदयेपुमान् ॥ अस्मद्विधःप्रवर्तेतमामात्ममभिशंकिथाः ३६ युधिवाऽप्यवमानोमेनकर्तव्यःकथं  
चन ॥ पश्यपीनौममभुजौवज्रसंहननोपमौ ३७ धनुःपश्यचमेचित्रंशरांश्चाशीविषोपमान् ॥ रथंपश्यचमेकृत्तंसदशैर्वातवेगितैः ३८ गदांचपश्यगांधारे  
हेमपट्टविभूषिताम् ॥ दारयेयंमर्हीकृत्स्नांविकिरेयंचपर्वतान् ३९ शोषयेयंसमुद्रांश्चतेजसास्वेनपार्थिव ॥ तंमामेवंविधंराजनसमर्थमरिनिग्रहे ४० कस्माद्युन  
क्षिसारथ्येनीचस्याधिरथेरणे ॥ नमामघुरिराजेंद्रनियोकृत्वमिहार्हसि ४१ नहिपापीयसःश्रेयान्भूत्वामेप्यत्वमुत्सहे ॥ योह्यभ्युपगतंप्रीत्यागरीयांसवशेस्थि  
तम् ४२ वशोपापीयसोधत्तेतत्पापमधरोत्तरम् ॥ ब्रह्मणाब्राह्मणाःसृष्टासुखात्क्षत्रंचबाहुतः ४३ ऊरुभ्यामसृजद्वैश्यान्शूद्रान्पश्यामितिभुक्तिः ॥ तेभ्योवर्णवि  
शेषाश्चप्रतिलोमानुलोमजाः ४४ अथान्योन्यस्यसंयोगाच्चातुर्वर्ण्यस्यभारत ॥ गोप्तारःसंयुक्तासोदातारःक्षत्रियाःसृष्टाः ४५ याजनाध्यापनैर्विप्राविशुद्धै  
श्चप्रतिग्रहैः ॥ लोकस्यानुग्रहार्थायस्थापिताब्राह्मणाभुवि ४६

1124

मिति शेषः ३६।३७।३८।३९।४० अष्टुरिनीचेकर्मणि ४१ पापीयसः नीचयोनेः प्रेष्यत्वं दास्यत्वं कर्तुमिति शेषः ४२ वक्षोऽज्ञायां अधरोत्तरं नीचोच्चयोर्वैपरीत्यकरणजं महत्पापं ४३।४४। ४५। ४६

४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५ कृतमिति कृतमेवायनमाश्रयोमेवाति कृतायनास्तेषां गोत्रापत्यमार्तायनिस्त्वय ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१ मद्रेश्वरेत्य

कृषिश्चपाशुपाल्यं च विशां दानं च धर्मतः ॥ ब्रह्मक्षत्रविशांश्च द्राविहिताः परिचारकाः ४७ ब्रह्मक्षत्रस्य विहिताः सूता वै परिचारकाः ॥ नक्षत्रियो वै सूतानां गृणुयाच्च  
कथंचन ४८ अहंमूर्धाभिषिक्तो हिराजर्षिकुलजो नृपः ॥ महारथः समारूढातः सेव्यः स्तुत्यश्च बन्दिनाम् ४९ सोऽहमेतादृशो भूत्वानेहारिबलसूदनः ॥ सूतपु  
त्रस्य संग्रामे सारथ्यं कर्तुमुत्सहे ५० अवमानमहं प्राप्य न यो तस्यामि कथंचन ॥ आपृच्छेत्वाऽद्य गांधारे गमिष्यामि गृहाय वै ५१ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा म  
हाराज शल्यः समिति शोभनः ॥ उत्थाय प्रययौ तूर्णं राजमध्यादमर्षितः ५२ प्रणयाद्बहुमानाच्च तं निगृह्य सुतस्तव ॥ अब्रवीन्मधुरं वाक्यं साम्राजसर्वार्थसाधकम्  
५३ यथा शल्यविजानीषे एवमेतदसंशयम् ॥ अभिप्रायस्तु मेकाश्चित्तं निबोध जनेश्वर ५४ न कर्णोऽभ्यधिकस्त्वतो न शंकेत्वांच पार्थिव ॥ न हि मद्रेश्वरो राजा कु  
र्याद्यदनुत्तं भवेत् ५५ ऋतमेव हि पूर्वास्ते वदन्ति पुरुषोत्तमाः ॥ तस्मादार्ता यनिः प्रोक्तो भवानिति मतिर्मम ५६ शल्यभूतस्तु शत्रूणां यस्मात्त्वं युधिमानद ॥ त  
स्माच्छल्यो हितेनामकथ्यते पृथिवीतले ५७ यदेतज्ज्याहृतं पूर्वं भवता भूरिदक्षिण ॥ तदेव कुरुधर्मज्ञमदर्थं यद्यदुच्यते ५८ न च त्वतो हिराघेयो न चाहमपि वीर्य  
वान् ॥ वृणे हं त्वांहयाग्याणां यंतारमिह संयुगे ५९ मन्ये चाभ्यधिकं शल्यगुणैः कर्णधनं जयात् ॥ भवंतं वा सुदेवाच्च लोकोऽयमिति मन्यते ६० कर्णो ह्यभ्यधिकः  
पार्था दस्त्रैरेव न र्षभ ॥ भवानभ्यधिकः कृष्णादश्वज्ञाने बले तथा ६१ यथाऽश्वहृदयं वेद वा सुदेवो महामनाः ॥ द्विगुणं त्वं तथा वेत्सि मद्राजेश्वरात्मज ६२  
॥ शल्य उवाच ॥ यन्मां ब्रवीषि गांधारे मध्ये सैन्यस्य कौरव ॥ विशिष्टं देवकीपुत्रात्प्रीतिमानस्म्यहं त्वयि ६३ एष सारथ्यमातिष्ठेराधेयस्य यशस्विनः ॥ युध्य  
तः पांडवाग्र्येण यथा त्वं वीरमन्यसे ६४ समयश्चाहि मे वीरकाश्चिद्वै कर्तनं प्रति ॥ उत्सृजेयं यथाश्रद्धमहं वाचोऽस्य सन्निधौ ६५ ॥ संजय उवाच ॥ तथेति राजन् पु  
त्रस्ते सह कर्णेन भारत ॥ अब्रवीन्मद्राजस्य मतं भरतसत्तम ६६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि शल्यसारथ्ये द्वारित्रीशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ध ॥  
॥ दुर्योधन उवाच ॥ भूय एव तु मद्रेशयस्ते वक्ष्यामि तच्छृणु ॥ यथापुरा वृत्तमिदं युद्धे देवासुरे विभो १ यदुक्तवान्पितुर्मह्यं मार्कण्डेयो महानृपिः ॥ तदशेषेण ब्रुवतो  
मम राजर्षि सत्तम २ निबोध मनसा चात्र न ते कार्या विचारणा ॥ देवानामसुराणां च परस्परजिगीषया ३ बभूव प्रथमो राजन् संग्रामस्तारकामयः ॥ निर्जिताश्च त  
दा दैत्या दैवतैरिति नः श्रुतम् ४ निर्जितेषु च दैत्येषु तारकस्य सुतास्त्रयः ॥ ताराक्षः कमलाक्षश्च विद्युन्माली च पार्थिव ५

श्वोत्पत्तिदेशजत्वाद्विशेषेण तद्गुणभिज्ञत्वं सूच्यते ६२ । ६३ । ६४ वाचउत्सृज्यं ताजनेन क्षतव्या इति भावः ६५ । ६६ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥  
भूय इति १ पितृपुरतः मह्यं मम २ । ३ तारकामयः तारकासुर एवामथो रोगवत्पराभवहेतुर्व्यस्यत तथा ४ । ५



६ दमेनबाह्येन्द्रियजयेन तपसाचित्तस्यैकाग्र्येण नियमेनशौचादिना समाधिनाअव्युत्थानेन ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ चक्रस्थंआज्ञावशं यथेष्टसंचारी  
तपउग्रंसमास्थायनियमेपरमोस्थिताः ॥ तपसाकर्षयामासुर्देहान्स्वान्शत्रुतापन ६ दमेनतपसाचैवनियमेनसमाधिना ॥ तेषांपितामहःप्रतिविरदःप्रददौ  
वरम् ७ अवध्यत्वंचतेराजनसर्वभूतस्यसर्वदा ॥ सहितावरयामासुःसर्वलोकपितामहम् ८ तानब्रवीत्तदादेवलोकानांप्रभुरीश्वरः ॥ नास्तिसर्वाभिरत्वंवैनिव  
र्तध्वमितोऽसुराः ९ अन्यंवरंवृणीध्वंवैयादृशंसंप्रोचते ॥ ततस्तेसहिताराजनसंप्रधार्यासकृत्प्रभुम् १० सर्वलोकेश्वरंवाक्यंप्रणम्येदमथाब्रुवन् ॥ अस्मभ्यं  
त्वंवरंदेवसंप्रयच्छापितामह ११ वयंपुराणित्रीण्येवसमास्थायमहीमिमाम् ॥ विचरिष्यामलोकेऽस्मिंस्त्वत्प्रसादपुरस्कृताः १२ ततोवर्षसहस्रेतुसमेष्यामःपर  
स्परम् ॥ एकीभावंगमिष्यंतिपुराण्येतानिचानघ १३ समागतानिचैतानियोहन्याद्भगवंस्तदा ॥ एकेषुणादेववरःसनोमृत्युर्भविष्यति १४ एवमस्त्विति  
तान्देवःप्रत्युक्त्वाप्राविशद्विवम् ॥ तेतुलब्धवराःप्रीताःसंप्रधार्यपरस्परम् १५ पुरत्रयविसृष्ट्यर्थमयंवबुर्मुहासुरम् ॥ विश्वकर्माणमजरंदैत्यदानवपूजितम् ॥  
१६ ततोमयःस्वतपसाचक्रेधीमान्पुराणिच ॥ त्रीणिकांचनमेकंवैरौप्यंकाष्ण्यायसंतथा १७ कांचनंदिवितत्रासीदंतरिक्षेचराजतम् ॥ आयसंचाभवद्गौमंचक्र  
स्थंपृथिवीपते १८ एकैकंयोजनशतंविस्तारायामतःसमम् ॥ गृहाडालकसंयुक्तंबहुप्राकारतोरणम् १९ गृहप्रवरसंबाधमसंबाधमहापथम् ॥ प्रासादैर्विवि  
धैश्चापिद्वारैश्चैवोपशोभितम् २० पुरेषुचाभवन्नराजनराजानोवैष्टथक्पृथक् ॥ कांचनंतारकाक्षस्यचित्रमासीन्महात्मनः २१ राजतंकमलाक्षस्यविद्युन्मालि  
नआयसम् ॥ त्रयस्तेदैत्यराजानर्हीलोकानस्त्रतेजसा २२ आक्रम्यतस्थुरूचुश्चकश्चनामप्रजापतिः ॥ तेषांदानवमुख्यानांप्रयुतान्यर्बुदानिच २३ कोट्य  
श्चाप्रतिवीराणांसमाजग्मुस्ततस्ततः ॥ मांसाशिनःसुहृत्ताश्चसुरैर्विनिहताःपुरा २४ महदैश्वर्यमिच्छंतस्त्रिपुरंदुर्गमाश्रिताः ॥ सर्वेषांचपुनश्चैषांसर्वयोगवहो  
मयः २५ तमाश्रित्यहितेसर्वेवर्तयंतेऽकुतोभयाः ॥ योहियन्मनसाकामंदध्यौत्रिपुरसंश्रयः २६ तस्मैकामंमयस्तंतंविदधेमाययातदा ॥ तारकाक्षसुतोवीरोह  
रिर्नाममहाबलः २७ तपस्तेपेपरमकंयेनातुष्यत्पितामहः ॥ संतुष्टमवृणोहेवंवापीभवतुनःपुरे २८ शस्त्रैर्विनिहतायत्रक्षिताःस्युर्वलवत्तराः ॥ सतुलब्धवारं  
वीरस्तारकाक्षसुतोहरिः २९ समृजेतत्रवापींतामृतानांजीविर्नाप्रभो ॥ येनरूपेणदैत्यस्तुयेनवेषेणचैवह ३० मृतस्तस्यांपरिक्षिप्तस्तादृशेनैवजज्ञिवान् ॥  
तांप्राप्यतेपुनस्तांस्तुलोकान्सर्वान्बवाधिरे ३१ महतातपसासिद्धाःसुराणांभयवर्धनाः ॥ नतेषामभवद्वाजनक्षयोयुद्धेकदाचन ३२ ततस्तेलोभमोहाभ्याम  
भिभूताविचेतसः ॥ निहीकाःसंस्थिताःसर्वेस्थापिताःसमल्लुपन् ३३ विद्राव्यसगणान्देवांस्तत्रतत्रतदातदा ॥ विचेरुःस्वेनकामेनवरदानेनदर्पिताः ३४

३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ आदित्यादेवाः ४५ । ४६ । ४७ उग्रामीरक्षोघ्रीभिः आशं व्याप्तं आत्मना अनौपाधिकेन ४८ आत्मनो मनसः योगसर्वत  
तिनिरोधं सांख्यसंन्यक्ख्यापनं आत्मनोजह्वर्गात्पृथग्ग्रहणं आत्मा मनः वक्ष्ये आज्ञायां ४९ । ५० भगवंतं पादुधैश्वर्यवंतं एकमपि ते तं यायथोपासत इति श्रुतेर्यथाभावनं शिवविष्णुरु  
देवोद्यानानि सर्वाणि प्रियाणि चादिवौकसाम् ॥ ऋषीणामाश्रमान् पुण्यान् रम्यान् जनपदांस्तथा ३५ व्यनाशयन्नमर्यादादानवादुष्टचारिणः ॥ पीडयमानेषु लो  
केषु ततः शक्रो मरुदृतः ३६ पुराण्यायोधयांचक्रैवज्जपातैः समंततः ॥ नाशकतान्यभेद्यानियदाभेतुं पुरंदरः ३७ पुराणिवरदत्तानिधात्रातेन नराधिप ॥ तदा  
भीतः सुरपतिर्मुक्तातानि पुराण्यथ ३८ तैरेव विबुधैः सार्धं पितामहमर्दिदम् ॥ जगामाथ तदारुयातुं विप्रकारं सुरेतरैः ३९ ते तत्त्वं सर्वमारुयाय शिरोभिः संप्रणम्य  
च ॥ वधोपायमपृच्छंत भगवंतं पितामहम् ४० श्रुत्वा तद्भगवान् देवो देवानिदमुवाच ह ॥ ममापि सोऽपराधो तियो युष्माकमसौम्यकृत् ४१ असुरा हि दुरात्मानः  
सर्वेषु सुरादिषु ॥ अपराध्यंति स ततं ये युष्मान् पीडयंत्युत ४२ अहं हि तुल्यः सर्वेषां भूतानां नात्र संशयः ॥ अधार्मिकास्तु हंत व्याहृतिमेव तमाहितम् ४३ एके  
षुणा विभेद्यानि तानि दुर्गाणि नान्यथा ॥ न च स्थाणुमृते शक्तो भेलुमेकेषुणा पुरः ४४ ते यूयं स्थाणुमीशानं जिष्णुमक्लिष्टकारिणम् ॥ योद्धारं वृणुतादित्याः स तान्  
हंता सुरेतरान् ४५ इति तस्य वचः श्रुत्वा देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा वृषां कंशरणययुः ४६ तपो नियममास्थाय गृणंतो ब्रह्मशाश्वतम् ॥ ऋषिभिः  
सह धर्मज्ञा भवं सर्वात्मना गताः ४७ तुष्टुर्बुर्वाग्भिरुग्राभिर्भयेष्वभयदंष्ट्रप ॥ सर्वात्मानं महात्मानं येनाप्तं सर्वमात्मना ४८ तपोविशेषैर्विधिवैर्योगं यो वेद चात्मनः ॥  
यः सांख्यमात्मनो वेतियस्य चात्मावशे सदा ४९ तं ते ददृशु रीशानं तेजो राशिमुमापतिम् ॥ अनन्यसदृशं लोके भगवंतमकल्मषम् ५० एकं च भगवंतं तेना नारू  
पमकल्पयन् ॥ आत्मनः प्रतिरूपाणि रूपाण्यथ महात्मनि ५१ परस्परस्य चापश्यन् सर्वे परमविस्मिताः ॥ सर्वभूतमयं दृष्ट्वा तमजं जगतः पतिम् ५२ देवा ब्र  
ह्मर्षयश्चैव शिरोभिर्धरणीगताः ॥ तान् स्वस्तिवादेनाभ्यर्च्य समुत्थाप्य च शंकरः ५३ ब्रूत ब्रूतेति भगवान् स्मयमानोऽभ्यभाषत ॥ अयं वक्त्रेणाभ्यनुज्ञातास्ततस्ते  
स्वस्थचेतसः ५४ नमोनमोनमस्तेऽस्तु प्रभो इत्यब्रुवन् वचः ॥ नमो देवाधिदेवाय धाम्निने वनमालिने ५५ प्रजापतिमखघ्राय प्रजापतिभिरीडयते ॥ नमःस्तु  
तायस्तुत्यायस्तूयमानाय शंभवे ५६ विलोहिताय रुद्राय नीलग्रीवाय शालिने ॥ अमोघाय मृगाक्षाय प्रवरायुधयोधिने ५७ अर्हाय चैव शुद्धाय क्षयाय कथना  
य च ॥ दुर्वारणाय क्राथाय ब्रह्मणे ब्रह्मचारिणे ५८ ईशानाया प्रमेयाय नियंत्रे चर्मवाससे ॥ तपोरथाय पिंगाय व्रतिने कृत्तिवाससे ५९ कुमारपित्रेऽथ क्षाय प्रवरायुध  
धारिणे ॥ प्रपन्नार्तिविनाशाय ब्रह्माद्विदुसंघघातिने ६० वनस्पतीनां पतये नराणां पतये नमः ॥ गवांचपतये नित्यं यज्ञानां पतये नमः ६१

धारिणे ॥ प्रपन्नार्तिविनाशायब्रह्माद्भूतघघातिन ६० वनस्पतानिपतयनराणिपतयनमः ॥ गवाधिवपतयानिपतयनमः ॥ ५१  
द्रादिवेषेणनानारूपमकल्पयन् । आत्मनश्चित्तस्यप्रतिरूपाणिसंकल्पानुसारीणिप्रतिबिम्बानिवा । परस्परस्यचेतिईश्वरस्वरूपेसर्वेआत्मानंपरांश्चापश्यन्निनिसार्धंश्लोकप्रकंवाक्यम् ५१  
५२ । ५३ । ५४ । ५५ ईदृशतेईदृशमानाय कर्मणीदसपीठवम् ५६ । ५७ कथनायहिंसाय ५८ । ५९ । ६० । ६१



१७ शृंगशृंगाकारखटिकायुक्तकाष्ठं मलःशल्यः बुद्धमलस्तस्याग्रभागस्तस्यैवतीक्ष्णभागः । 'सोमःशल्योविष्णुस्तेजनम्' इति श्रुतेः १८ । १९ अक्षश्चक्राधारदंडः जंघाअक्षाधारकाष्ठं महानदी  
गंगा २० ईषायाग्राक्षसंषानंत्रिवेणुमयंकाष्ठं युगोप्युयोजनदंडः २१

कूबरोयुगंघरः अपस्करं पश्चात्काष्ठं भुजगोत्तमः शेषः अधिष्ठाने चक्रे अधिष्ठाने चक्राधारौ । 'अधिष्ठानं पुरे चक्रममावेध्यासनेऽपि च' इति मेदिनी २२ अक्षबंधनपाशसमुदायः समुद्रः जलमयत्वेन चिकणत्वात् परिष्करः चक्ररक्षादिः २३ सिंधुर्यमुनाख्यानदी तिसृभिस्त्रिवेणुस्थानीयामिः सहितमाकाशं पुरं धूम्रगः उपस्करो बंधादिसामग्री २४ अनुकर्षरथाधः स्थितं दारु वरुणं रथगुप्तिम् २५ धर्मादयस्त्रिवेणुसदृशा बंधुरं रथतरुपम् २६ पूर्वाहिमवर्द्धिध्यपर्वतौ चक्रत्वेनोक्ता चक्रसूर्यचंद्रौ चक्रत्वेन दृष्टावतश्चतुश्चक्रोरथ इति गम्यते । अतः समुद्रोऽप्यक्षांतरमिति क्रजुरेवार्थः । पूर्वपक्षः पूर्वगिरात्रिः अपरः पक्षोऽपरान्तमहः २७ । २८ व्याद्वितीयं युगं चतुश्चक्रत्वाद्रयस्य संवर्तकबलाहकान्युगचर्माणि पुर्यस्कंधयुगयोरंतरस्थानिकशिपूनि २९ बालबंधना अश्वके सरबंधना ३० नभस्तलंचर्मे

कूबरश्चरथस्यासीद्वासुकिर्भुजगोतमः ॥ अपस्करमाधिष्ठानेहिमवान्विध्यपर्वतः ॥ उदयास्तावधिष्ठानेगिरीचक्रुःसुरोत्तमाः २२ समुद्रमक्षमसृजनदानवाल  
यमुत्तमम् ॥ सप्तर्षिमंडलंचैवरथस्यासीत्परिष्करः २३ गंगासरस्वतीसिंधुर्धुरमाकाशमेवच ॥ उपस्करोरथस्यासन्नापःसर्वाश्चनिम्नगाः २४ अहोरात्रंकला  
श्वैवकाष्ठाश्चक्रतवस्तथा ॥ अनुकर्षग्रहादीतावरूथंचापितारकाः २५ धर्मार्थकामंसंयुक्तंत्रिवेणुंदारुबंधुरम् ॥ ओषधीर्वीरुधश्चैवबंधटाःपुष्पफलोपगाः २६  
सूर्याचंद्रमसौकृत्वाचक्रेरथवरोत्तमे ॥ पक्षौपूर्वापरौतत्रकृतेराज्यहनीशुभे २७ दशनागपतीनीषांधृतराष्ट्रमुखांस्तदा ॥ योक्त्राणिचक्रुर्नागांश्चनिःश्वसंतोमहो  
रगान् २८ द्यायुगंयुगचर्माणिसंवर्तकबलाहकान् ॥ कालपृष्ठोऽथनहुषःकर्कोटकधनंजयौ २९ इतरेचामवन्नागाहयानांवालबंधनाः ॥ दिशश्चप्रदिशश्चैवरश्म  
योरथवाजिनाम् ३० संध्याधृतिंचमेधांचस्थितिसन्नतिमेवच ॥ ग्रहनक्षत्रताराभिश्चर्मचित्रंनभस्तलम् ३१ सुरांबुप्रेतवित्तानांपतीन्लोकेश्वरान्हयान् ॥  
सिनीवालीमनुमतिकुहूराकांचसुवताम् ३२ योक्त्राणिचक्रुर्वाहानांरोहकांस्तत्रकंटकान् ॥ धर्मःसत्यंतपोऽर्थश्चविहितास्तत्ररश्मयः ३३ अधिष्ठानंमनश्चासी  
त्परिरथ्यासरस्वती ॥ नानावर्णाश्चचित्राश्चपताकाःपवनेरिताः ३४ विद्युर्दिद्रधनुर्नद्वंरथंदीप्तंव्यदीपयन् ॥ वषट्कारःप्रतोदोऽभूद्वायत्रीशीर्षबंधना ३५  
योयज्ञेविहितःपूर्वमीशानस्यमहात्मनः ॥ संवत्सरोधनुस्तद्वैसावित्रीज्यामहास्वना ३६ दिव्यंचवर्मविहितंमहाहंरत्नभूषितम् ॥ अभेद्यंविरजस्कंवैकालचक्र  
बहिष्कृतम् ३७ ध्वजयष्टिरभून्मेरुःश्रीमान्कनकपर्वतः ॥ पताकाश्चाभवन्मेघास्तडिद्धिःसमलंकृताः ३८ रेजुरध्वर्युमध्यस्थाज्वलंतद्वपावकाः ॥ कृतंतुनं  
रथंदृष्ट्वाविस्मितादेवताऽभवन् ३९ सर्वलोकस्यतेजांसिदृष्ट्वैकस्थानिमारिष ॥ युक्तंनिवेदयामासुर्देवास्तस्मैमहात्मने ४० एवंतस्मिन्महाराजकाल्पितेरथस  
त्तमे ॥ देवैर्मनुजशार्दूलद्विषतामभिमर्दने ४१ स्वान्यायुधानिमुख्यानिन्यदघाच्छंकरोरथे ॥ ध्वजयष्टिवियत्कृत्वास्थापयामासगोवृषम् ४२

१०

रथस्य बाह्यमावरणं तच्च संध्यादिभिर्महादिभिश्च चित्रम् ३१ सिनीवाल्लिं पूर्वामावास्यां अनुमतिपूर्वपौर्णमासीं कुहूमृतरामावास्यां राकामृतरांपौर्णमासीं ३२ रोहकान्नसिनीवाल्याद्याधि  
षाण्मृत्पित्रादीन् कंटकान्प्रकीलकान् धर्मादयस्तत्र कंटकेषु रहस्यः ३३ मनःअविष्टानं रथाधारभूः मनोमयोरथ इत्यर्थः परिरथ्याप्रचारमार्गः सरस्वतीवाग्देवी कल्पितः शब्दमात्रशरीर  
इत्यर्थः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अध्वर्यूणां मृत्विजां मध्ये स्थिताः पावकाः धिष्ण्यगाः ३९ । ४० । ४१ गोवृषं ध्वजत्वेन स्थापयामास ४१



परिस्कंदः पार्श्वगोपाः ४३ । ४४ । ४५ । ४६ छायापूर्वोक्तोसावित्रीशब्दद्वयकृत्वादात्मनस्तुत्याम् ४७ । ४८ । ४९ धनुर्ज्याकालरात्रिरुपातस्याः संस्पर्शनमेहिरे तेऽतुराः ५० तिग्म  
ब्रह्मदंडः कालदंडोरुद्रदंडस्तथाज्वरः ॥ परिस्कंदारथस्यासनसर्वतोदिशमुद्यताः ४३ अथर्वागिरसावास्तांचक्रक्षौमहात्मनः ॥ ऋग्वेदः सामवेदश्चपुराणंच  
पुरःसराः ४४ इतिहासयजुर्वेदौष्टरक्षौवभूवतुः ॥ दिव्यावाचश्चविद्याश्चपरिपार्श्वचराः स्थिताः ४५ स्तोत्रादयश्चराजेंद्रवषट्कारस्तथैवच ॥ ओंकार  
श्चमुखेराजत्रतिशोभाकरोऽभवत् ४६ विचित्रमृतुभिः षड्विः कृत्वा संवत्सरंधनुः ॥ छायामेवात्मनश्चक्रधनुर्ज्यामक्षयारणे ४७ कालोहिभगवानुरुद्रस्तस्यसंव  
त्सरोधनुः ॥ तस्माद्रौद्रीकालरात्रिर्ज्याकृताधनुषोऽजरा ४८ इषुश्चाप्यभवद्विष्णुर्ज्वलनः सोमएवच ॥ अग्नीषोमौजगत्कृत्स्नवैष्णवंचोच्यतेजगत् ४९ वि  
ष्णुश्चात्माभगवतोभवस्यामिततेजसः ॥ तस्माद्धनुर्ज्यासंस्पर्शनविषेर्दुर्हरस्यते ५० तस्मिन्नशरोतिग्ममन्युमुमोचासह्यमीश्वरः ॥ भृग्वंगिरोमन्युमवक्रोधा  
ग्रिमतिदुःसहम् ५१ सनीललोहितोधूमः कृतिवासाऽभयंकरः ॥ आदित्यायुतसंकाशस्तेजोज्वालावृतोज्ज्वलन् ५२ दुश्श्यावच्यावनोजेताहंताब्रह्मदिपांहरः ॥  
नित्यंत्राताचहंताचधर्माधर्माश्रितान्नरान् ५३ प्रमाथिभिर्भीमवलैर्भीमरूपैर्मनोजवैः ॥ विभातिभगवान्स्थाणुस्तैरेवात्मगुणैर्वृतः ५४ तस्यांगानिसमाश्रित्य  
स्थितं विश्वमिदं जगत् ॥ जंगमाजंगमं राजन्शुभेऽद्भुतदर्शनम् ५५ दृष्ट्वा तु तं रथं युक्तं कवचीशरासनी ॥ बाणमादाय तं दिव्यं सोमविष्णवग्निसंभवम् ५६ त  
स्य राजस्तदा देवाः कल्पयांचक्रिरे प्रभो ॥ पुण्यगंधवहं राजन्श्वसनं देवसत्तमम् ५७ तमास्थाय महादेवस्त्रासयन् देवतान्यपि ॥ आरुरोहतदाय तः कंपयन्निवमे  
दिनीम् ५८ तमारुरुक्षुर्देवेशंतुष्टुबुधः परमर्षयः ॥ गंधर्वादेवसंधाश्चतथैवाप्सरसांगणाः ५९ ब्रह्मर्षिभिः स्तूयमानो वंद्यमानश्च वंदिभिः ॥ तथैवाप्सरसां वृंदैर्नृत्य  
द्विर्नृत्यकोविदैः ६० सशोभमानो वरदः खड्गीबाणिशरासनी ॥ हसन्निवाब्रवीद्देवान्सारथिः कोमविष्यति ६१ तमब्रुवन् देवगणायं भवान्संनियोक्ष्यते ॥ सभविष्य  
ति देवेश सारथिस्तेन संशयः ६२ तानब्रवीत्पुनर्देवो मत्तः श्रेष्ठतरो हि यः ॥ तं सारथिं कुरुध्वं मे स्वयं संचित्य माचिरम् ६३ एतच्छ्रुत्वा ततो देवावाक्यमुक्तं महात्म  
ना ॥ गत्वा पितामहं देवाः प्रसाद्येदं वचोऽब्रुवन् ६४ यथा त्वत्कथितं देव त्रिदशारिविनिग्रहे ॥ तथा च त्वत्तमस्माभिः प्रसन्नो नो वृषध्वजः ६५ रथश्च विहितोऽस्मा  
भिर्विचित्रायुधसंवृतः ॥ सारथिं च न जानीमः कः स्यात्तस्मिन्नरथोत्तमे ६६ तस्माद्विधीयतां कश्चित्सारथिर्देवसत्तम ॥ सफलां तां गिरं देव कर्तुमर्हसि नो विभो ६७  
एवमस्मासुहिपुराभगवन्नुक्तवानसि ॥ हितकर्ताऽस्मि भवतामिति तत्कर्तुमर्हसि ६८ स देवयुक्तो रथसत्तमो नो दुराधरो द्रावणः शत्रवाणाम् ॥ पिनाकपाणिर्वि  
हितोऽत्रयोद्धा विभीषयन् दानवानुद्यतोऽसौ ६९

मन्युतीक्ष्णसंकल्पं ५१ अमयमिति च्छेदः संधिरार्थः ५२ । ५३ तैरथादिभूतैरात्मगुणैरात्मनोभोक्तुर्नमूतैर्भोग्यैः ५४ । ५५ बाणमादाय स्थितं दृष्ट्वा देवास्तस्यानुकूलं जवावहं श्वसनं कल्पयांचक्रि  
रे इत्यन्वयः ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९

७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८

तथैव वेदाश्चतुरो हयाग्र्याधरासशैलाचरथो महात्मनः ॥ नक्षत्रवंशानुगतो वरूथी हरो योद्धा सारथिर्नाभिलक्ष्यः ७० तत्र सारथिरेष्टव्यः सर्वैरेतैर्विशेषवान् ॥ तत्प्र  
तिष्ठोरथो देवहया योद्धा तथैवच ७१ कवचानिसशस्त्राणिकार्मुकंच पितामह ॥ त्वामृते सारथितत्र नान्यं पश्यामहे वयम् ७२ त्वंहि सर्वगुणैर्युक्तो देवतेभ्योऽधिकः  
प्रभो ॥ सरथंतूर्णमारुह्य संयच्छ परमानुहयान् ७३ जयाय त्रिदिवेशानां वषाय त्रिदशद्विषाम् ॥ इति तेशिरसा गत्वा त्रिलोकेशं पितामहम् ॥ देवाः प्रसादयामासुः  
सारथ्यायेति नः श्रुतम् ७४ ॥ पितामह उवाच ॥ नात्र किंचिन्मृषा वाक्यं यदुक्तं त्रिदिवौकसः ॥ संयच्छामि हयानेषु युध्यते वैकपदिनः ॥ ततः स भगवान् देवो  
लोकस्त्रष्टा पितामहः ७५ सारथ्ये कल्पितो देवैरीशानस्य महात्मनः ॥ तस्मिन्नारोहति क्षिप्रं स्यंदने लोकपूजिते ७६ शिरोभिरगमन् भूमिते हयावातरं हसः ॥  
आरुह्य भगवान् देवो दीप्यमानः स्वतेजसा ७७ अभीष्टुर्न हि प्रतोदं च संजग्राह पितामहः ॥ तत उत्थाय भगवांस्तानुहयानानि लोपमान् ७८ बभाष च तदा स्थाणुमा  
रोहेति सुरोत्तमः ॥ ततस्तमिषुमादाय विष्णुसोमाग्निसंभवम् ७९ आरुरोहतदा स्थाणुर्धनुषा कंपयन् परान् ॥ तमारुरुहं तु देवेशंतुष्टुबुधः परमर्षयः ८० गंधर्वादे  
वसंधाश्चतथैवाप्सरसांगणाः ॥ सशोभमानो वरदः खड्गीबाणिशरासनी ८१ प्रदीपयन् रथेन स्थौत्रीनलोकान् स्वेन तेजसा ॥ ततोभूयोऽब्रवीद्देवानिन्द्रपुरोम  
मान् ८२ न हन्यादिति कर्तव्यो न शोको वः कथंचन ॥ हतानित्येव जानीत ब्राणेनानेन चासुरान् ८३ ते देवाः सत्यमित्याहुर्निहता इति चाब्रुवन् ॥ न च तद्वचनं मि  
थ्यायदाह भगवान् प्रभुः ८४ इति संचित्य वै देवाः परांतुष्टिमवाप्नुवन् ॥ ततः प्रयातो देवेशः सर्वैर्देवगणैर्वृतः ८५ रथेन महताराजनुपमानास्तियस्यह ॥ स्वैश्च पा  
रिषदैर्देवैः पूज्यमानो महायशाः ८६ नृत्याद्विरपरैश्चैव मांसभक्षैर्दुरासदैः ॥ धावमानैः समंताच्च तर्जमानैः परस्परम् ८७ ऋषयश्च महाभागास्तपोयुक्ता महा  
गुणाः ॥ आशंसुर्वै जना देवामहादेवस्य सर्वशः ८८ एवं प्रयाते देवेशे लोकानामभयंकरे ॥ तुष्टमासीजगत्सर्वदेवताश्च नरोत्तम ८९ ऋषयस्तत्र देवेशं स्तुवंतो विदु  
भिः स्तवैः ॥ तेजश्चास्मैवर्धयंतो राजन्नासन् पुनः पुनः ९० गंधर्वाणां सहस्राणि प्रयुतान्यर्जुनानि च ॥ वादयंति प्रयाणेऽस्य वाद्यानि विविधानि च ९१ ततोऽधि  
रूढे वरदे प्रयाते चासुरान् प्रति ॥ साधुसाध्विति विश्वेशः स्मयमानोऽभ्यभाषत ९२ याहि देवयतो देव्याश्चोदयाश्चानतां द्रितः ॥ पश्य बाहोर्वलं मेऽद्य निघ्नतः शा  
त्रवात्रणे ९३ ततोऽश्वाश्चोदयामास मनोमारुतरं हसः ॥ येन तत्रिपुरं राजन् दैत्यदानवराक्षितम् ९४ पिबद्भिरिव चाकाशं तैर्हयैर्लोकपूजितैः ॥ जगाम भगवान्  
क्षिप्रं जयाय त्रिदिवौकसाम् ९५ प्रयाते रथमास्थाय त्रिपुराभिमुखे भवे ॥ ननाद सुमहानादं वृषभः पूरयन् दिशः ९६ वृषभस्यास्य निनदं श्रुत्वा भयंकरं महत् ॥  
विनाशमगमंस्तत्र तारकाः सुरशत्रवः ९७ अपरेऽवस्थितास्तत्र युद्धायाभिमुखास्तदा ॥ ततः स्थाणुर्महाराजश्च लघुकृकोधमूर्छितः ९८



१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

त्रस्तानि सर्वभूतानि त्रैलोक्यं भूः प्रकंपते ॥ निमित्तानि च घोराणि तत्र संदधतः शरम् १९ तस्मिन् सोमाग्निविष्णूनां क्षोभेण ब्रह्मरुद्रयोः ॥ सरथोधनुषः क्षोभाद  
तीव्रह्यवसीदति १०० ततो नारायणस्तस्माच्छरभागाद्विनिःसृतः ॥ वृषरूपं समास्थाय उज्जहार महारथम् १०१ सोदमाने रथे चैव नर्दमाने पुशङ्गपु ॥ ससं  
भ्रमात्तु भगवान्नादं चक्रमहाबलः २ वृषभस्य स्थितो मूर्ध्नि हयपृष्ठे च मानद ॥ तदा स भगवान् रुद्रो निरेक्ष दानवं पुरम् ३ वृषभस्यास्थितो रुद्रो हयस्य च नरोत्तम ॥  
स्तनांस्तदाऽशातयत् सुरांश्चैव द्विधा करोत् ४ ततः प्रभृते भद्रं ते गवां द्विधीकृताः सुराः ॥ हयानां च स्तनाराजं स्तदा प्रभृतिना भवन् ५ पीडितानां बलवतारु  
द्रेणाद्भुतकर्मणा ॥ अथाधिज्यं धनुः कृत्वा शर्वः संधाय तं शरम् ६ युक्तापाशुपतास्त्रेण त्रिपुरं समर्चितयत् ॥ तस्मिन् स्थिते महाराज रुद्रे विष्टतर्कमुके ७ पुराणि  
तानि कालेन जग्मुरेवै कतां तदा ॥ एकी भावंगते चैव त्रिपुरत्वमुपागते ८ बभूव तु मलो हर्षो देवतानां महात्मनाम् ॥ ततो देवगणाः सर्वे सिद्धाश्च परमर्षयः ९ जयेति  
वाचो मुमुक्षुः संस्तुवंतो महेश्वरम् ॥ ततोऽग्रतः प्रादुरभू त्रिपुरं निघ्नतोऽसुरान् ११० अनिर्देश्यो ग्रवपुषो देवस्यासह्यतेजसः ॥ सताद्विकृष्य भगवान्नादिव्यं लोके  
श्वरो धनुः ११ त्रैलोक्यसारं तमिषुं मुमोच त्रिपुरं प्रति ॥ उत्सृष्टे वै महाभाग तस्मिन् त्रिपुरे तदा १२ महानार्तस्वरो ह्यासीत् पुराणां पततां भुवि ॥ तान्सोऽसुरग  
णान् दुग्ध्वा प्राक्षिपत् पश्चिमार्णवे १३ एवं तु त्रिपुरं दग्धं दानवाश्चाप्यशेषतः ॥ महेश्वरेण कुद्धेन त्रैलोक्यस्य हितैषिणा १४ सचात्मक्रोधजो बद्धिर्हाहेत्युत्कानि वा  
रितः ॥ माकार्षीं भस्मसाह्लोकानिति श्यक्षोऽब्रवीच्च तम् १५ ततः प्रकृतिमापन्ना देवा लोकास्त्वथर्षयः ॥ तुष्टुर्बुर्वाग्भिरग्न्याभिः स्थाणुमप्रतिमौजसम् १६ तेऽनु  
ज्ञाता भगवता जग्मुः सर्वे यथागतम् ॥ कृतकामाः प्रयत्नेन प्रजापतिमुखाः सुराः १७ एवं स भगवान् देवलोकं स्रष्टामहेश्वरः ॥ देवासुरगणाध्यक्षो लोकानां विदधे  
शिवम् १८ यथैव भगवान् ब्रह्मालोकधाता पितामहः ॥ सारथ्यमकरोत् तत्र रुद्रस्य परमोऽव्ययः १९ तथा भवानपिक्षिप्रं रुद्रस्यैव पितामहः ॥ संयच्छतुहयान  
स्य राधेयस्य महात्मनः २० त्वंहि कृष्णाञ्च कर्णाञ्च फाल्गुनाञ्च विशेषतः ॥ विशिष्टो राजशार्दूलनास्ति तत्र विचारणा २१ युद्धे ह्ययं रुद्रकल्पस्त्वं च ब्रह्मसमो  
नये ॥ तस्माच्छक्तो भवान् जेतुं मच्छत्रं स्तानि वासुरान् २२ यथाशल्वाद्यकर्णोऽयं श्वेताश्वं कृष्णसारथिम् ॥ प्रमथ्य हन्यात्कौंतेयं तथा शीघ्रं विधीयताम् २३  
त्वयि मद्रेशराज्याशाजीविताशातथैव च ॥ विजयश्च तथैवाद्यकर्णसाचिव्यकारितः २४ त्वयि कर्णश्च राज्यं च वयं चैव प्रतिष्ठिताः ॥ विजयश्चैव संग्रामे संयच्छाद्य  
हयोत्तमान् २५ इमं चाप्यपरं भूय इति हासं निबोध मे ४ पितुर्मम सकाशे यद्वाह्मणः प्राह धर्मवित् २६ श्रुत्वा चैतद्वचश्चित्रं हेतुकार्यार्थं संहितम् ॥ कुरुशल्यविनि  
श्चित्य माभूत् तत्र विचारणा २७ भार्गवाणां कुले जातो जमदग्निर्माहावशाः ॥ तस्य रामेति विख्यातः पुत्रस्तेजोगुणान्वितः २८

२९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

सर्ताव्रंतप आस्थाय प्रसादयितवान् भवम् ॥ अस्त्रहेतोः प्रसन्नात्मानियतः संयतेंद्रियः २९ तस्य तुष्टो महादेवो भक्त्या च प्रशमेन च ॥ हृद्गतं चास्या विज्ञाय दर्शया  
मासं शंकरः ॥ महेश्वर उवाच ॥ राम तुष्टोऽस्मि भद्रं ते विदितं मे तवैप्सितम् ॥ कुरुष्व पूतमात्मानं सर्वमेतदवाप्स्यसि १३० दास्यामि ते तदाऽस्त्राणि यदा पूतो  
भविष्यसि ॥ अपात्रमसमर्थं च ददहं त्वस्त्राणि भार्गव ३१ इत्युक्तो जामदग्न्यस्तु देवदेवेन शूलिना ॥ प्रत्युवाच महात्मानं शिरसाऽवनतः प्रभुम् ३२ बदाजानाति  
देवेशः पात्रं मामस्त्रवारणे ॥ तदा शुश्रूषवेऽस्त्राणि भवान् मे दातुमर्हति ३३ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ ततः स तपसा चैव दमेन नियमेन च ॥ पूजोपहारबलिभिर्होममंत्र  
पुरस्कृतैः ३४ आराधयितवान् शर्वं बहून् वर्षगणांस्तदा ॥ प्रसन्नश्च महादेवो भार्गवस्य महात्मनः ३५ अब्रवीत् स्य बहुशो गुणान् देव्याः समीपतः ॥ भक्तिमानेष  
स ततं मयिरामो दृढव्रतः ३६ एवं तस्य गुणान् प्रीतो बहुशोऽकथयत् प्रभुः ॥ देवतानां पितॄणां च समक्षमरिमुद न ३७ एतस्मिन्नेव काले तु दैत्या ह्यासन् महाबलाः ॥  
तैस्तदा दर्पमोहाद्यैरबाध्यं तदिवौकसः ३८ ततः संभूय विबुधास्तान् हंतुं कृतनिश्चयाः ॥ चक्रुः शत्रुवधेयं न शो कुर्जेतुमेव तान् ३९ अभिगम्य ततो देवामहेश्वर  
मुमापतिम् ॥ प्रासादयंस्तदा भक्त्या जहिशृङ्गणानिति ४० प्रतिज्ञाय ततो देवो देवतानां रिपुक्षयम् ॥ रामं भार्गवमाहूय सोऽभ्यभाषत शंकरः ४१ रिपून् भार्ग  
वदेवानां जहिसर्वान्समागतान् ॥ लोकानां हितकामार्थं मत्प्रीत्यर्थं तथैव च ४२ एवमुक्तः प्रत्युवाच श्यं च कंवरदं प्रभुम् ॥ राम उवाच ॥ काशक्तिर्मम देवेश अकृता  
स्त्रस्य संयुगे ४३ निहंतुं दानवान्सर्वान् कृतास्त्रान् युद्धदुर्मदान् ॥ महेश्वर उवाच ॥ गच्छ त्वं मदनुज्ञातो निहानिष्यसि शात्रवान् ४४ विजित्य च रिपून् सर्वान् गुणान् प्रा  
प्स्यसि पुष्कलान् ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं प्रतिगृह्य च सर्वशः ४५ रामः कृतस्वस्थयनः प्रययौ दानवान् प्रति ॥ अब्रवीद्दं वशं तून्स्तान् महादर्पबलान्वितान् ४६ मम  
युद्धं प्रयच्छध्वं दैत्या युद्धमदोत्कटाः ॥ प्रेषितो देवदेवेन वो विजेतुं महासुराः ४७ इत्युक्ता भार्गवेणार्थदैत्या युद्धं प्रचक्रमुः ॥ सतान्निहत्य समरे दैत्यान् भार्गव नंदनः  
४८ वज्राशनिसमस्पर्शैः प्रहारैरेव भार्गवः ॥ सदानवैः क्षततनुर्जामदग्न्यो द्विजोत्तमः ४९ संस्पृष्टः स्थाणुना सद्यो निर्वर्णः समजायत ॥ प्रीतश्च भगवान् देवः कर्मणा  
तेन तस्य वै ५० वरान् प्रादाद्बहुविधान् भार्गवाय महात्मने ॥ उक्तश्च देवदेवेन प्रीतियुक्तेन शूलिना ५१ निपातात्तव शस्त्राणां शरीरेयाऽभवद्बुजा ॥ तया ते मानुषं  
कर्मव्यपोढं भृगुनंदन ५२ गृहाणास्त्राणि दिव्यानि मत्सकाशाद्यथेप्सितम् ॥ दुर्योधन उवाच ॥ ततोऽस्त्राणि समस्तानि वरांश्च मनसेप्सितान् ५३ लब्ध्वा बहु  
विधान् रामः प्रणम्य शिरसा भवम् ॥ अनुज्ञां प्राप्य देवेशाज्जगाम समहातपाः ५४ एवमेतः पुरा वृत्तं तदा कथितवानृषिः ॥ भार्गवोऽपि ददौ दिव्यं धनुर्वेदं महात्मने  
५५ कर्णाय पुरुषव्याघ्रसुप्रीतेनांतरात्मना ॥ वृजिनं हि भवेत्किंचिद्वादि कर्णस्य पार्थिव ५६



॥ ३१ ॥

नास्मै ह्यस्त्राणि दिव्यानि प्रादास्य हृगुनंदनः ॥ नापि मृतकुले जातं कर्णं मन्ये कथंचन १५७ देवपुत्रमहं मन्ये क्षत्रियाणां कुलोद्भवम् ॥ विसृष्टमवबोधार्थं कुलस्ये  
तिमतिर्मम ५८ सर्वथानह्यंशल्यकर्णः मृतकुलोद्भवः ॥ सकुंडलं सकवचं दीर्घबाहुं महारथम् ५९ कथमादित्यसदृशं मृगीव्याघ्रं जनिष्यति ॥ यथा ह्यस्य भुजौ  
पीनौ नागराजकरोपमौ १६० वक्षःपश्य विशालं च सर्वशत्रुनिबर्हणम् ॥ न त्वेष प्राकृतः कश्चित्कर्णे विकर्तनो वृषः ६१ महात्मा ह्येष राजेन्द्र रामशिष्यः प्रतापवान्  
१६२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि त्रिपुरवधोपाख्याने चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ एवं स भगवान् देवः सर्वलोकपि  
तामहः ॥ सारथ्यमकरोत्तत्र ब्रह्मारुद्रोऽभवद्रथी १ रथिनोऽभ्यधिको वीरकर्तव्योरथसारथिः ॥ तस्मात्त्वं पुरुषव्याघ्रनियच्छतुरगान् युधि २ यथा देवगणैस्त  
त्र ततो यत्नात्पितामहः ॥ तथाऽस्माभिर्भवान् यत्नात् कर्णादभ्यधिको वृतः ३ यथा देवैर्महाराजैश्चरादधिको वृतः ॥ तथा भवानपि क्षिप्रं रुद्रस्येव पितामहः ४  
नियच्छतुरगान् युद्धे राधेयस्य महायुते ॥ शल्य उवाच ॥ मयाऽप्येतन्नरश्रेष्ठ बहुशो नरसिंहयोः ५ कथ्यमानं श्रुतं दिव्यमाख्यानमतिमानुषम् ॥ यथा च चक्रे  
सारथ्यं भवस्य प्रपितामहः ६ यथाऽसुराश्च निहता इषुणैकेन भारत ॥ कृष्णस्य चापि विदितं सर्वमेतत्पुरा ह्यभूत् ७ यथापितामहो जज्ञे भगवान्साराथिस्तदा ॥  
अनागतमतिक्रांतं वेदकृष्णोऽपि तत्त्वतः ८ एतदर्थं विदित्वाऽपि सारथ्यमुपजग्मिवान् ॥ स्वयं भूरिव रुद्रस्य कृष्णः पार्थस्य भारत ९ यदि हन्याच्च कौंतेयं मृतपु  
त्रः कथंचन ॥ दृष्ट्वा पार्थीहि निहतं स्वयं योत्स्यतिकेशवः १० शंखचक्रगदापाणिर्धक्ष्यते तव वाहिनीम् ॥ न चापितस्य कुद्वस्य वाष्ण्यास्य महात्मनः ११ स्था  
स्यते प्रत्यनीकेषु कश्चिदत्र नृपस्तव ॥ संजय उवाच ॥ तं तथा भाषमाणं तु मद्राजमरिदमः १२ प्रत्युवाच महाबाहुरदीनात्मा सुतस्तव ॥ मावमं स्थामहाबाहो  
कर्णं विकर्तनं रणे १३ सर्वशस्त्रभृतां श्रेष्ठं सर्वशास्त्रार्थपारगम् ॥ यस्य ज्यातलनिघांषं श्रुत्वा भयकरं महत् १४ पांडवेयानि सैन्यानि विद्रवंति दिशो दश ॥ प्रत्यक्षं ते  
महाबाहो यथारात्रौ घटोत्कचः १५ मायाशतानि कुर्वाणो हतो मायापुरस्कृतः ॥ न चातिष्ठत बीभत्सुः प्रत्यनीके कथंचन १६ एतांश्च दिवसान्सर्वान् भयेन महता  
वृतः ॥ भीमसेनश्च बलवान् धनुष्कोट्याऽभिचोदितः १७ उक्तश्च संज्ञयाराज न मूढ औदिरिको यथा ॥ माद्रीपुत्रो तथा शूरो येन जित्वा महारणे १८ कमप्यर्थं पुरस्कृ  
त्य न हतौ युधिमारिष ॥ येन वृष्णिप्रवीरस्तु सात्यकिः सात्वतां वरः १९ निर्जित्य समरेशूरो विरथश्च बलात्कृतः ॥ संजयाश्चेतरे सर्वे वृष्टुमुग्रपुंगवः २० असकृन्निर्जि  
ताः संख्येस्मयमानेन संयुगे ॥ तं कथं पांडवा युद्धे विजेष्यंति महारथम् २१ यो ह न्यात्स मरे कुद्वो वज्रहस्तं पुरंदरम् ॥ त्वंच सर्वास्त्रविद्वीरः सर्वविद्यास्त्रपारगः २२

सारथ्यं मम कीर्तिकरमेवेति भावः । नरसिंहयोरिति पाठे रुद्रपितामहयोः १ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

॥ ३१ ॥

२३ । २४ । २५ किमर्थमिति सारथ्यमात्रं प्रतिज्ञायमातिभयं चेत्कृष्णः कुर्यात्तर्हि त्वं पुच्छ्यंस्तद्वन्मिथ्याप्रतिज्ञो न भविष्यसीति भावः २६ पदवीमानुष्यम् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१  
बाहुवीर्येण ते तुल्यः पृथिव्यानां स्तितश्च न ॥ त्वं शल्यभूतः शत्रूणां विषह्यः पराक्रमे २३ ततस्त्वमुच्यसे राजन् शल्य इत्यरिमुदन ॥ तव बाहुबलं प्राप्य न शकुः  
सर्वसात्वताः २४ तव बाहुबलाद्राजन् किं तु कृष्णो बलाधिकः ॥ यथा हि कृष्णेन बलं धार्यं वै फाल्गुने हते २५ तथा कर्णात्पृथिवीभावित्वया धार्यं महद्वलम् ॥ किमर्थं स  
मरे सैन्यं वा सुदेवोऽन्यवारयत् २६ किमर्थं च भवान्सैन्यं न हनिष्यति मारिष ॥ त्वत्कृते पदवीं गंतुमिच्छेयं युधिमारिष ॥ सोदराणां च वीराणां सर्वेषां च महीक्षि  
ताम् २७ ॥ शल्य उवाच ॥ यन्मां ब्रवीषि गांधारे अग्रे सैन्यस्य मानद ॥ विशिष्टं देवकीपुत्रात् प्रीतिमान् स्म्यहं त्वयि २८ एष सारथ्यमातिष्ठे राधेयस्य यशस्वि  
नः ॥ युध्यतः पांडवाऽप्येयथा त्वं वीरमन्यसे २९ समयश्चाहि मे वीरकश्चिद्वैकर्तनं प्रति ॥ उत्सृजेयं यथा श्रद्धमहं वाचोऽस्य सन्निधौ ३० ॥ संजय उवाच ॥  
तथेति राजन् पुत्रस्ते सह कर्णेन मारिष ॥ अब्रवीन्मद्राजानं सर्वक्षत्रस्य सन्निधौ ३१ सारथ्यस्याभ्युपगमाच्छल्येनाश्वासितस्तदा ॥ दुर्योधनस्तदा हृष्टः कर्णं  
तमभिष्वजे ३२ अब्रवीच्च पुनः कर्णं स्तूयमानः सुतस्तव ॥ जहि पार्था व्रणे सर्वान्महेंद्रोदानवानिव ३३ सशल्येनाभ्युपगते हयानां संनियच्छने ॥ कर्णो हृष्टम  
नाभूयो दुर्योधनमभाषत ३४ नातिहृष्टमना ह्येष मद्राजोऽभिभाषते ॥ राजन्मधुरयावाचा पुनरेनं ब्रवीहि वै ३५ ततो राजामहाप्राज्ञः सर्वास्त्रकुशलो बली ॥ दुर्यो  
धनोऽब्रवीच्छल्यं मद्राजं महीपतिम् ३६ पूरयन्निघोषेण मेघं भीरयागिरा ॥ शल्यकर्णोऽर्जुनेनाद्यो द्वयमिति मन्यते ३७ तस्य त्वं पुरुषव्याघ्रनियच्छ  
तुरगान् युधि ॥ कर्णो हत्वेतरान्सर्वान् फाल्गुनं हंतुमिच्छति ३८ तस्याभीषुग्रे राजन् प्रयाचे त्वां पुनः पुनः ॥ पार्थस्य सचिवः कृष्णो यथाऽभीषुग्रे होवरः ॥ तथा  
त्वमपि राधेयं सर्वतः परिपालय ३९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ ततः शल्यः परिष्वज्य सुतं तं वाक्यमब्रवीत् ॥ दुर्योधनमभिष्वज्य प्रीतो मद्राधिपस्तदा ४०  
॥ शल्य उवाच ॥ एवं चेन्मन्यसे राजन् गांधारे प्रियदर्शन ॥ तस्मात्ते यत्प्रियं किंचित्सर्वं करवाण्यहम् ४१ यत्रास्मि भरतश्रेष्ठ योग्यः कर्मणिकर्हिचित् ॥ तत्र स  
र्वोत्पन्ना युक्तो वक्ष्ये कार्यं परंतप ४२ यत्तु कर्णमहं ब्रूयां हितकामः प्रियाप्रिये ॥ मम तव क्षमतां सर्वं भवान्कर्णश्च सर्वशः ४३ ॥ कर्ण उवाच ॥ ईशानस्य यथा ब्रह्माय  
था पार्थस्य केशवः ॥ तथानित्यं हिते युक्तो मद्राजभवस्वनः ४४ ॥ शल्य उवाच ॥ आत्मनि दास्यमपूजाच परनिंदा परस्तवः ॥ अनाचरितमार्याणां वृत्तमेत  
च्चतुर्विधम् ४५ यत्तु विद्वन्प्रवक्ष्यामि प्रत्ययार्थमहंतव ॥ आत्मनः स्तवसंयुक्तं तन्निबोधयथातथम् ४६ अहं शक्यस्य सारथ्ये योग्यो मातलि वत्प्रभो ॥ अप्र  
मादात्प्रयोगाच्च ज्ञानविद्याचिकित्सनैः ४७

१२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ वक्ष्ये वोढाऽस्मि ४२ । ४३ । ४४ आत्मनि दास्यमपूजाच परनिंदा तदुभयमहं करोमीति भावः  
४५ । ४६ अममादोऽवधानं प्रयोगोऽन्वयेण ज्ञानमागामिदोषावेक्षणं विद्यातत्परिहारज्ञानं चिकित्सनं दोषपरिहारसामर्थ्यम् ४७



कर्म, ८  
अ०  
॥ ३५ ॥

म.भा.टी.  
॥ ३२ ॥

ततःपाथेनसंग्रामेयुध्यमानस्यतेऽनघ ॥ बाहयिष्यामितुरगान्विज्वरोभवसूतज ४८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि शल्यसारथ्यस्वीकारे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अयंतेकर्णसारथ्यमद्रराजःकरिष्यति ॥ कृष्णादभ्यधिकोयंतादेवेशस्येवमातलिः १ यथाहरि ह्यैर्युक्तसंगृह्णातिसमातलिः ॥ शल्यस्तथातवाद्यायंसंयंतारथवाजिनाम् २ योधेत्वयिरथस्थेचमद्रराजेचसारथौ ॥ रथश्रेष्ठोभुवंसंख्येपार्थानभिभविष्यति ३ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोभूयोमद्रराजंतरास्विनम् ॥ उवाचराजन्संग्रामेऽधुषितेपर्युपस्थिते ४ कर्णस्ययच्छसंग्रामेमद्रराजहयोत्तमान् ॥ त्वयाऽभिगुसोराधेयोविजेष्यतिधनंजयम् ५ इत्युक्तोरथमास्थायतथेतिप्राहभारत ॥ शल्येऽभ्युपगतेकर्णःसारथिंसुमनाऽब्रवीत् ६ त्वंसूतस्यंदनमह्यंकल्पयेत्य सकृत्त्वरन् ॥ ततो जैत्रंरथवरंगंधर्वनगरोपमम् ७ विधिवत्कल्पितंभद्रंजयेत्युक्त्वान्यवेदयत् ॥ तंरथंरथिनांश्रेष्ठःकर्णोऽभ्यर्च्ययथाविधि ८ संपादितंब्रह्मवि दापूर्वमेवपुरोधसा ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंयत्नादुपस्थायचभास्करम् ९ समीपस्थंमद्रराजमारोहत्वमथाब्रवीत् ॥ ततःकर्णस्यदुर्धर्षस्यंदनप्रवरंमहत् १० आरुरो हमहातेजाःशल्यःसिंहइवाचलम् ॥ ततःशलयाश्रितंदृष्ट्वाकर्णःस्वंरथमुत्तमम् ११ अध्यातिष्ठयथाऽभोदंविद्युदंतंदिवाकरः ॥ तावेकरथमारूढावादित्याग्निसम त्विषौ १२ अघ्राजेतांयथामेघंसूर्याग्नीसहितौदिवि ॥ संस्तूयमानौतौवीरौतदाऽऽस्तांयुतिमत्तमौ १३ ऋत्विक्सदस्यैरिन्द्राग्नीस्तूयमानाविवाध्वरे ॥ सश ल्यसंगृहीताश्वे रथेकर्णःस्थितोवभौ १४ धनुर्विस्फारयन्धोरपरिवेषीवभास्करः ॥ आस्थितःसरथश्रेष्ठंकर्णःशरगमस्तिमान् १५ प्रवभौपुरुषव्याघ्रोमंदर स्थइवांशुमान् ॥ तंरथस्थंमहाबाहुंयुद्धायामितजेजसम् १६ दुर्योधनस्तुराधेयमिदंवचनमब्रवीत् ॥ अकृतंद्रोणभीष्माभ्यां दुष्करं कर्मसंयुगे १७ कुरुष्वभि रथेवीरमिषतांसर्वधन्विनाम् ॥ मनोगतंममह्यासीद्भीष्मद्रोणौमहारथौ १८ अर्जुनंभीमसेनंचनिहतारावितिध्रुवम् ॥ ताम्यायदकृतंवीरवीरकर्ममहामृधे १९ तत्कर्मकुराधेयवज्रपाणिरिवापरः ॥ गृहाणधर्मराजंवाजहिवात्वंधनंजयम् २० भीमसेनंचराधेयमाद्रौपुत्रौयमावपि ॥ जयश्चतेऽस्तुभद्रंतेप्रयाहिपुरुषर्षभ २१ पांडुपुत्रस्यसैन्यानिकुरुसर्वाणिभस्मसात् ॥ ततस्तूर्यसहस्राणिभेरीणामयुतानिच २२ वाद्यमानान्वरोचंतमेघशब्दोयथादिवि ॥ प्रतिगृह्यतुतद्वाक्यं रथस्थोरथसत्तमः २३ अभ्यभाषतराधेयःशल्यंयुद्धविशारदम् ॥ चोदयाश्चान्महाबाहोयावद्धन्मिधनंजयम् २४ भीमसेनंयमौचोभौराजानंचयुधिष्ठिरम् ॥ अद्यपश्यतुमेशल्यबाहुवीर्यधनंजयः २५ अस्यतःकंकपत्राणांसहस्राणिशतानिच ॥ अद्यक्षेप्स्याम्यहंशल्यशरान्परमतेजनान् २६ पांडवानांविनाशाय दुर्योधनजयायच ॥ शल्यउवाच ॥ सूतपुत्रकथंनुत्वंपांडवानवमन्यसे २७

१३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७

॥ ३२ ॥

४८ ॥ १२९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ इति १ सरस्विनामन्वादीनां २ ३ ववाशशब्दं चकार ररासेतिपाठेऽपि संप्रसार्यः सर्वास्त्रज्ञान्महेष्वासान्सर्वानिवमहाबलान् ॥ अनिवर्तिनोमहाभागानजयान्सत्यविक्रमान् २८ अपिसंतनयेयुर्येभ्यंसाक्षाच्छतक्रतोः ॥ यदाश्रोष्यसिनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः २९ राधेयगांडिवस्याजौतदानैवंवादेष्यसि ॥ यदाद्रक्ष्यसिभीमेनकुंजरानीकमाहवे ३० विशीर्णदंतंनिहतंतदानैवंवादिष्यसि ॥ यदा द्रक्ष्यसिसंग्रामेधर्मपुत्रंयमौतथा ३१ शितैःपृषत्कैःकुर्वाणानभ्रच्छायामिवांबरे ॥ अस्यतःक्षिप्यतश्चारीनलघुहस्तान्दुरासदान् ॥ पार्थिवानपिचान्यास्त्वंत दानैवंवादिष्यसि ३२ ॥ संजयउवाच ॥ अनादृत्यतुतद्वाक्यंमद्रराजेनभाषितम् ॥ याहीत्येवाब्रवीत्कर्णोमद्रराजंतरास्विनम् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते क र्णपर्वणि शल्यसंवादेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वाकर्णमहेष्वासंयुयुत्सुं समवास्थितम् ॥ चुकुशुःकुरवःसर्वेहृष्टरूपाःसमततः १ ततोदुर्धुभिनिर्घोषैर्भेरीणांनिनदेनच ॥ बाणशब्दैश्चविविधैर्गर्जितैश्चतरस्विनाम् २ निर्ययुस्तावकायुद्धेमृत्युं कृत्वानिवर्तनम् ॥ प्रयातेतुततःकर्णेयोधेषु मुदितेषुच ३ चचालपृथिवीराजनववाशचसुविस्तरम् ॥ निःसरंतोव्यदृश्यंतमूर्यांसप्तमहाग्रहाः ४ उल्कापाताश्चसंजहृदिशांदाहास्तथैवच ॥ शुष्काश न्यश्चसंपेतुर्वुर्वाताश्चभैरवाः ५ मृगपक्षिगणाश्चैवपृतनांबुशस्तव ॥ अपसव्यंतदाचकुर्वेदयंतोमहामवम् ६ प्रथितस्यचकर्णस्यनिपेतुस्तुरगाभुवि ॥ अ स्थिवर्षचपतितमंतरिक्षाद्भयानकम् ७ जज्वलुश्चैवशस्त्राणिध्वजाश्चैवचक्रपिरे ॥ अश्रूणिचव्यमुंचंतवाहनानिदिशांपते ८ एतेचान्येचबहवउत्पातास्तत्र दारुणाः ॥ समुत्पेतुर्विनाशायकौरवाणांसुदारुणाः ९ नचतान्गणयामासुःसर्वेदेवेनमोहिताः ॥ प्रस्थितंसूतपुत्रंचजयेत्पूचुर्नराधिपाः ॥ निर्जितान्पांडवांश्चैवमेनिरेतत्रकौरवाः १० ततोरथस्थःपरवीरहंताभीष्मद्रोणावतिवीर्यैसमीक्ष्य ॥ समुज्ज्वलन्भास्करपावकाभोवैकर्तनोऽसौरथकुंजरोत्तप ११ सशल्यमाभा ष्यजगादवाक्यंपार्थस्यकर्मातिशयंविचिंत्य ॥ मानेनदर्पेणविदह्यमानःक्रोधेनदीप्यन्निवनिःश्वसंश्च १२ नाहंमहेन्द्रादपिवज्रपाणःकुद्रादिभेम्यायुधवात्रथस्थः ॥ दृष्ट्वाहिभीष्मप्रमुखान्शयानानतीवमांहास्थिरताजहाते १३ महेन्द्रविष्णुप्रतिमावनिर्दितौरथाश्वनागप्रवरप्रमाथिनौ ॥ अवध्यकल्पौनिहतौयदापरैस्ततो नमेऽप्यस्तिरणेऽद्यसाध्वसम् १४ समीक्ष्यसंख्येऽतिबलान्नराधिपान्ससूतमातंगरथान्परैर्हतान् ॥ कथंनसर्वानाहितान्रणेऽवधीन्महास्त्रविद्राहणपुंगवोगुरुः १५ संसंस्मरन्द्रोणमहंमहाहवेब्रवीमिसत्यंकुरुवोनिबोधत ॥ नवामदन्यःप्रसहेद्रणेऽर्जुनंसमागतंमृत्युमिवोग्ररूपिणम् १६ शिक्षाप्रसादश्चबलंघृतिश्चद्रोणेमहा स्त्राणिचसंनतिश्च ॥ सचेदगान्मृत्युवशंमहात्मासर्वानन्यानातुरानद्यमन्ये १७

निःसरंतोयुद्धार्थमिति शेषः सूर्यास्तूर्यमारभ्य सूर्यादयोऽन्योन्यंयुध्यन्तीत्यर्थः ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० भीष्मद्रोणौ अतिकांतवीर्ययोस्तावतिवीर्यैसमीक्ष्यस्वकृत्यमालोच्यजगादे त्युत्तरेणान्वयः ११ आभाष्यमोशल्यइतिसंबोध्य १२ अस्थिरताजहातीत्यचंचलोस्मीत्यर्थः १३ ततोऽपिभेदयसाध्वसंमयनास्तीति योजना १४ १५ १६ आतुरानासन्नमृत्युन १७



विद्यांजानीयां भावंश्चोऽहंस्यास्याभीतिनिश्चयं १८ अस्त्रादीनिमनुष्यस्यसुखायवर्तितुं नालमिति संवचः १९ उशानोऽशानसोऽपास्तउपातिष्ठत प्रातुमिति शेषः अस्त्रमस्त्रादि २० संप्रा  
कृष्टे सस्यगाक्रोशवति पराभूतेनिरस्ते घातैराष्ट्रेष्टतराष्ट्रपुत्रसंबंधिनि पौरुषेयत्वे २१ । २२ द्रोणपथाद्रोणपथेन २३ तेषांभीष्मादीनामभ्येनगमिष्यामीतिनापितुगमिष्याम्येवेत्यर्थः संप्रामात्प

नेहभुवंकिंचिदपिप्रचितयनविद्यालोकेकर्मणोदैवयोगात् ॥ सूर्योदयेकोहिविमुक्तसंशयोभावंकुर्वीताद्यगुरौनिपातिते १८ ननूनमस्त्राणिबलंपराक्रमःक्रियाःसुनी  
तंपरमायुधानिवा ॥ अलंमनुष्यस्यसुखायवर्तितुं तथाहियुद्धेनिहतःपरैर्गुरुः १९ दुताशनादित्यसमानतेजसंपराक्रमेविष्णुपुरंदरोपमम् ॥ नयेवृहस्पत्युशनोः  
सदासमंनचैनमस्त्रंतदुपास्तदुःसहम् २० संप्राकृष्टेरुदितस्त्रीकुमारेपराभूतेपौरुषेघातैराष्ट्रे ॥ मयाकृत्यमितिजानामिशल्यप्रयाहितस्माद्विषतामनीकम् २१  
यत्रराजापांडवःसत्यसंधोव्यवस्थितोभीमसेनार्जुनौच ॥ वासुदेवःसात्यकिःसंजयाश्वयमौचकस्तानविषहेन्मदन्यः २२ तस्मात्क्षिप्रंमद्रपतेप्रयाहिरणेपंचाला  
न्पांडवान्संजयाश्च ॥ तान्वाहनिष्यामिसमेत्यसंख्येयास्यामिवाद्रोणपथायमाय २३ नन्वेवाहंगमिष्यामिमध्येतेषांशूराणामितिमांशल्यविद्धि ॥ मित्रद्रोहो  
मर्षणीयोनमेऽयं व्यक्ताप्राणाननुयास्यामिद्रोणम् २४ प्राज्ञस्यमूढस्यचजीवितांतेनास्तिप्रमोक्षोत्तकसत्कृतस्य ॥ अतोविद्वन्नभियास्यामिपार्थान्दिष्टंनश  
क्यंव्यतिवर्तितुंवे २५ कल्याणवृत्तःसततंहिराजवैचित्रवीर्यस्यसुतोममासीत् ॥ तस्यार्थसिद्धयर्थमहंत्यजामीप्रियानभोगानदुस्त्यजंजीवितंच २६ वैयाघ्रचर्मा  
णमकृजनाक्षहेमात्रिकोशंरजतत्रिवेणुम् ॥ रथप्रवर्हंतुरगप्रवर्हंत्युक्तंप्रादान्मह्यमिमंहरामः २७ धनूंषिचित्राणिनिरीक्ष्यशल्यध्वजान्गदाःसायकांश्चोग्ररूपान् ॥  
असिचदीपंपरमायुधंचशंखंचशुभ्रंस्वनवंतमुग्रम् २८ पताकिनं वज्रनिपातनिःस्वनंसिताश्वयुक्तंशुभतूणशांभितम् ॥ इमंसमास्थायरथंरथर्षभंरणेहनिष्या  
म्यहमर्जुनंबलात् २९ तंचेन्मृत्युःसर्वहरोऽभिरक्षेत्सदाऽप्रमत्तःसमरेपांडुपुत्रम् ॥ तंवाहनिष्यामिरणेसमेत्ययास्यामिवाभीष्ममुखोयमाय ३० यमवरुणकुबेर  
वासवावायदियुगपत्सगणामहाहवे ॥ जुगुपिषवइहाद्यपांडवंकिंबहुनासहतैर्जयामितम् ३१ ॥ संजयउवाच ॥ इतिरणरभसस्यकथ्यतस्तदुतनिश्म्यवचःस  
मद्राट् ॥ अवहसदवमन्यवीर्यवान्प्रतिषिषिधेचजगादचोत्तरम् ३२ ॥ शल्यउवाच ॥ विरमविरमकर्णकथ्यनादतिरभसोऽप्यतिवाचमुक्तवान् ॥ कवाहि  
नरवरोधनंजयःकुनरहोपुरुषाधमोभवान् ३३ यदुसदनमुपेद्रपालितंत्रिदशमिवामरराजरक्षितम् ॥ प्रसभमतिविलोड्यकोहरेत्पुरुषवरावरजामृतेऽर्जुनात्  
३४ त्रिभुवनविभुमीश्वरेश्वरंकइहपुमान्भवमाह्वयेद्युधि ॥ मृगवधकलहेकृतेऽर्जुनात्सुरपतिर्वीर्यसमप्रभावतः ३५

लायनेहिमिष्यदुर्योधनस्यद्रोहःकृतःस्यात्तत्रासह्यम् २४ जीवितांतेआयुषःसमाप्ता प्रमोक्षोमृत्युनिवर्तनं २५ । २६ वैयाघ्रचर्मणोव्याघ्रचर्मपरिवृतं २७ । २८ । २९ अप्रमत्तइतिच्छेदः  
भीष्ममुखोभीष्मामिमुखः ३० जुगुपिषवोगोमुमिच्छवः ३१ रणरभसस्यरणोत्कटस्य ३२ अतिरभसोऽपित्वमतिवाचंस्वसामर्थ्यादधिका ३३ पुरुषवरस्यकृष्णस्यावरजाकिनीयर्षास्तुभद्रा ३४ । ३५

३६ स्मरसीतिविषमंछंदः ३७ खचरगणान्गंधर्वान् ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ श्वेतयुजाश्वेताश्वयुजा ४५ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठोये भारतभाष्यदीपेसप्तत्रिंशो  
ऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ४५ ॥ प्रयाणेइति १ । २ अभिमन्येतअल्पमित्यवजानीत ३ । ४ । ५ अंजमकेशीभिःकृष्णकेशीभिरश्वतरीभिर्बुधतीभिर्वापुक्तं ६ हस्तिपङ्कगवंहस्तिपङ्क

असुरसुरमहोरगात्ररान्गरुडपिशाचसयक्षराक्षसान् ॥ इषुभिरजयदग्निगौरवात्स्वभिलषितंचहविर्ददौजयः ३६ स्मरसिननुयदापरैर्हृतःसचष्टतराष्ट्रसुतोऽपि  
मोक्षितः ॥ दिनकरसदृशैःशरोतमैर्युधाकुरुषुबहून्विनिहत्यतानरीन् ३७ प्रथममपिपलायितेत्वायिप्रियकलहाष्टतराष्ट्रसूनवः ॥ स्मरसिननुयदाप्रमोचिताः  
खचरगणान्वाजित्यपांडवैः ३८ समुदितबलवाहनाःपुनःपुरुषवरेणाजिताःस्थगोग्रहे ॥ सगुरुगुरुसुताःसभीष्मकाभकिमुनजितःसतदात्वयाऽर्जुनः ३९ इदमपर  
मुपस्थितंपुनस्तवनिधनायसुयुद्धमद्यै ॥ यदिनरिपुभयात्पलायसेसमरगतोऽप्यहतोऽसिसूतज ४० ॥ संजयउवाच ॥ इतिबहुपुरुषंप्रभाषतिप्रमनसिमद्र  
पतौरिपुस्तवम् ॥ भृशमभिरुषितःपरंतपःकुरुष्टतनापतिराहमद्रपम् ४१ ॥ कर्णउवाच ॥ भवतुभवतुकिंविकथ्यसेननुममतस्याहियुद्धमुद्यतम् ॥ यदिसजयाते  
मामिहाहवेततइदमस्तुसुकथितंतव ४२ ॥ संजयउवाच ॥ एवमस्त्वितिमद्देशउक्त्वानोत्तरमुक्तवान् ॥ याहिशल्येतिचाप्येनंकर्णःप्राहयुयुत्सया ४३ सरथः  
प्रययौशत्रून्श्वेताश्वःशल्यसारथिः ॥ निघ्नन्नभिन्नान्समरेतमोघ्नन्सवितायथा ४४ ततःप्रायात्प्रीतिमान्वैरथेनवैयाघ्रेणश्वेतयुजाऽथकर्णः ॥ सचालोक्यध्व  
जिर्नीपांडवानांधनंजयंत्वरयापर्यपृच्छत् ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारते कर्णपर्वणिकर्णशल्यसंवादे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥  
प्रयाणेचततःकर्णोहर्षयन्वाहिनीं तव ॥ एकैकंसमरेदृष्ट्वापांडवान्पर्यपृच्छत् १ योमामद्यमहात्मानंदर्शयेच्छेतवाहनम् ॥ तस्मैदद्यामभिप्रेतंधनंयन्मनसेच्छ  
ति २ नचेत्तदभिमन्येततस्मैदद्यामहंपुनः ॥ शकटंरत्नसंपूर्णयोमेब्रूयाद्धनंजयम् ३ नचेत्तदभिमन्येतपुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् ॥ शतंदद्यांगवांतस्मैनैत्यकंका  
स्यदोहनम् ४ शतंग्रामवरांश्चैवदद्यामर्जुनदर्शिने ॥ तथातस्मैपुनर्दद्यांश्चेतमश्वतरीरथम् ५ युक्तमंजनकेशीभिर्योमेब्रूयाद्धनंजयम् ॥ नचेत्तदभिमन्येतपु  
रुषोऽर्जुनदर्शिवान् ६ अन्यंवास्मैपुनर्दद्यांस्त्रीणांशतमलंकृतम् ७ इयामानानिष्ककंठीनांगीतवाद्यविपश्चि  
ताम् ॥ नचेत्तदभिमन्येतपुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् ८ तस्मैदद्यांशतंनागान्शतंग्रामान्शतंस्थानम् ॥ सुवर्णस्यचमुख्यस्यहयाश्याणांशतंशतान् ९ ऋद्ध्या  
गुणैःसुदातांश्चधुर्यवाहान्सुशिक्षितान् ॥ तथासुवर्णशृंगीणांगोधेनूनांचतुःशतम् १०

'हस्तिपङ्कगवमिच्छंतिवीराःपङ्केचदंतिनाम'इतिप्राञ्चः अन्येवासौवर्णरथमिति शेषः हस्तिहृत्पङ्कगवत्संज्ञां यस्मिन्तत्पङ्कहस्तिनपवोवत्तारोयस्यतादृशम् ७ इयामानामप्रजातानां  
निष्कमुरोभूषणम् ८ शतंशतान्दशसहस्राणि ९ ऋद्ध्यापुष्ट्या सुदातान्निनीतान् धुर्यवाहान्परोद्धनमान् १०



दद्यांतस्मै सवत्सानां यो मे ब्रूयाद्धनं जयम् १ नचेतदभिमन्येत पुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् ११ अन्यदस्मै वरं दद्यांश्चेतान् पंचशतान् हयान् ॥ हेमभांडिपरिच्छन्नान्सुमृ  
ष्टमणिभूषणान् १२ सुदांतानपि चैवाहं दद्यामष्टादशापरान् ॥ रथं च शुभ्रं सौवर्णं दद्यांतस्मै स्वलंकृतम् १३ युक्तं परमकां वोजैर्यो मे ब्रूयाद्धनं जयम् ॥ नचेतदभिमन्ये  
तपुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् १४ अन्यदस्मै वरं दद्यांकुंजराणां शतानि षट् ॥ कांचनैर्विविधैर्भांडैराच्छन्नान् हेममालिनः १५ उत्पन्नान् परतिषु विनीतान् हास्तांश्चिक्षकैः ॥  
नचेतदभिमन्येत पुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् १६ अन्यदस्मै वरं दद्यांश्चैव यग्रामांश्चतुर्दश ॥ सुस्फीतान् धनसंयुक्तान् प्रत्यासन्नवनोदकान् ॥ अकुतोभयान्सुसंपन्नान्  
राजभोज्यांश्चतुर्दश १७ दासीनां निष्ककंठीनां मागधीनां शतं तथा ॥ प्रत्यग्रवयसां दद्यां यो मे ब्रूयाद्धनं जयम् १८ नचेतदभिमन्येत पुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् ॥ अन्यं  
तस्मै वरं दद्यां यमसौ कामयेत्स्वयम् १९ पुत्रदारां विहारांश्च यदन्यद्विदितमस्ति मे ॥ तच्च तस्मै पुनर्दद्यां यच्च मनसेच्छति २० हत्वा च सहितौ कृष्णौ तयोर्वितानि  
सर्वशः ॥ तस्मै दद्यामहं यो मे प्रब्रूयात्केशवार्जुनौ २१ एतावाचः सुबहुशः कर्ण उच्चारयन् युधि ॥ दध्मौ सागरसंभूतं सुखं रंशं खमुत्तमम् २२ तावाचः सूत पुत्रस्य तथा  
युक्तानि शन्यतु ॥ दुर्योधनो महाराजसंहृष्टः सानुगोऽभवत् २३ ततो दुंदुभिनिर्घोषो मृदंगानां च सर्वशः ॥ सिंहनादः सवादित्रः कुंजराणां च निःस्वनः २४ प्रादुरा  
सीत्तदाराजसैन्येषु पुरुषर्षभ ॥ यो धानां संप्रहृष्टानां तथा समभवत्स्वनः २५ तथा प्रहृष्टे सैन्ये तु प्रवमानं महारथम् ॥ विकृत्यमानं च तदाराधेयमरिकर्षणम् ॥ म  
द्राजः प्रहस्येदं वचनं प्रत्यभाषत २६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णवलेपेऽष्टात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ मासूतपुत्रदाने  
न सौवर्णं हस्तिपङ्कगवम् ॥ प्रयच्छ पुरुषायाद्यद्रक्ष्यासि त्वं धनं जयम् १ बाल्यादिह त्वं त्यजसि वसुश्रवणो यथा ॥ अयत्नेनैव राधेयद्रष्टास्य दध्मनं जयम् २ परा  
सृजसि यद्विदितं किंचित्स्वं बहुमूढवत् ॥ अपात्रदाने ये दोषास्तान्मोहान्नावबुध्यसे ३ यत्स्वं प्रेरयसे वित्तं बहुतेन खलु त्वया ॥ शक्यं बहुविधैर्यज्ञैर्यष्टुस्तयजस्वतैः ४  
यच्च प्रार्थयसे हंतुं कृष्णौ मोहाद्बुधैव तत् ॥ न हि शुभ्रमसंमदं कोऽपि सिद्धौ निपातितौ ५ अप्रार्थितं प्रार्थयसे सुहृदो न हि संति ते ॥ येष्वानिवारयं त्यागु प्रपतंतं दुताशने ६  
कार्याकार्यं न जानीषे कालपकोऽस्य संशयम् ॥ बह्वद्धमकर्णायं को हि ब्रूयाज्जिजीविषुः ७ समुद्रतरणं दोर्भ्यां किं ते बद्धायथाशिलाम् ॥ गिर्यग्राह्यानि पतनं तादृकं  
वचि कीर्षितम् ८ सहितः सर्वयोधैस्त्वं व्यूढानीकैः सुरक्षितः ॥ धनं जयेन् युध्यस्व श्रेयश्चेत्प्राप्नुमिच्छसि ९ हितार्थं धार्तराष्ट्रस्य ब्रवीमि त्वान्हिंसया ॥ श्रद्धस्वै  
वंमया प्रोक्तं यदि तेऽस्ति जिजीविषा १०

॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे अष्टात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ मासूतेति १ वसुवित्तं द्रष्टा  
सिद्धयति २ परासृजसि दृष्ट्या त्यजसि ३ । ४ । ५ । ६ अवद्धमनर्थकं अकर्णायम नाकर्णनीयम् ७ । ८ सहितो युध्यस्व न त्वेकाकी ९ एवं श्रद्धस्व यदि जिजीविषातेऽस्त्यन्यथामरिष्यसि १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ भोगीसर्पः पाते पतनार्थं २३ अपैर्मानैरासमंताद्युतं ज्ञपायुतं अलवः बाहुभ्यामित्यर्थः २४ दुंदुभिर्बहुदुभिस्त्वन

कर्ण उवाच ॥ स्वबाहुवीर्यमाश्रित्य प्रार्थयाम्यर्जुनं रणे ॥ त्वं तु मित्रमुखः शत्रुर्माभीषयितुमिच्छसि ११ नमामस्मादभिप्रायात्कश्चिदयनिवर्तयेत् ॥ अपीद्रोव  
जमुद्यम्य किमु मर्त्यः कथंचन १२ ॥ संजय उवाच ॥ इति कर्णस्य वाक्यांते शल्यः प्राहोत्तरं वचः ॥ चुकोपायि पुरत्यर्थं कर्णं मद्रेश्वरः पुनः १३ यदा वै त्वां फाल्गुन  
वेगयुक्ता ज्याचोदिता हस्तवता विमृष्टाः ॥ अन्वेतारः कंकपत्राः शिताग्रास्तदा तपस्यस्यर्जुनस्यानुयोगात् १४ यदा दिव्यं धनुरादाय पार्थः प्रतापयन् प्रतनां सव्य  
साची ॥ त्वामर्दयिष्यन्निशितैः पृषकैस्तदापश्चात्तपस्यसे सूतपुत्र १५ बालश्चंद्रमातुरं केशयानो यथा कश्चित्प्रार्थयतेऽपहर्तुम् ॥ तद्धन्मोहाद्योतमानं रथस्थं  
संप्रार्थयस्यर्जुनं जेतुमद्य १६ त्रिशूलमाश्रित्य सुतीक्ष्णधारं सर्वाणि गात्राणि विघर्षसित्वम् ॥ सुतीक्ष्णधारोपमकर्मणा त्वं युयुत्ससे योऽर्जुनेनाद्यकर्ण १७ कुद्वंसि  
हंकेसरिणं ब्रह्मंतं बालो मूढः क्षुद्रमृगस्तरस्वी ॥ समाह्वयेत द्वेदततवाद्यसमाह्वानं सूतपुत्रार्जुनस्य १८ मासूतपुत्राह्वयराजपुत्रं महावीर्यं केसरिणं यथैव ॥ वने शृगालः  
पिशितेन तृप्तो मापार्थमासाद्य विनक्ष्यासित्वम् १९ ईषादंतं महानागं प्रभिन्नकरटामुखम् ॥ शशकोह्वयसे युद्धे कर्णपार्थं धनं जयम् २० विलस्यं कृष्णसर्पं त्वं वा  
ल्यात्काष्ठेन विध्यसि ॥ महाविषं पूर्णकोपं यत्पार्थयो दुमिच्छसि २१ सिंहं केसरिणं क्रुद्धमतिक्रम्याभिनर्दसे ॥ शृगाल इव मुहस्त्वं नृसिंहं कर्णपांडवम् २२ सुपर्ण  
पतंगश्चेष्टं वै न ते यंतरस्विनम् ॥ भोगीवाह्वयसे पाते कर्णपार्थं धनं जयम् २३ सर्वाभसानि धिंभीमं मूर्तिमंतं ज्ञपायुतम् ॥ चंद्रोदये विवर्धतमं प्लवः संस्तितीर्षसि २४  
ऋषभं दुंदुभिर्ब्रवींती क्षणशृंगं प्रहारिणम् ॥ वत्स आह्वयसे युद्धे कर्णपार्थं धनं जयम् २५ महामेघं महाघोरं ददुरः प्रतिनर्दसि ॥ कामतोयप्रदं लोके न रपर्जन्यमर्जु  
नम् २६ यथा च स्वगृहस्थः श्वाव्याघ्रं वनगतं भषेत् ॥ तथा त्वं भषसे कर्णं न रव्याघ्रं धनं जयम् २७ शृगालोऽपि वने कर्णशशैः परिवृतो वसन् ॥ मन्यते सिंहमात्मानं  
यावत्सिंहं न पश्यति २८ तथा त्वमपि राधेय सिंहमात्मानमिच्छसि ॥ अपश्यन् शत्रुदमनं न रव्याघ्रं धनं जयम् २९ व्याघ्रं त्वं मन्यसेऽऽत्मानं यावत्कृष्णौ न पश्य  
सि ॥ समास्थिता वेकरथे सूर्याचंद्रमसाविव ३० यावद्गांडीवघोषं त्वं न शृणोषि महाहवे ॥ तावदेव त्वया कर्णशक्यं वक्तुं यथेच्छसि ३१ रथशब्दधनुःशब्दैर्नादयंतं  
दिशो दश ॥ नर्दतमिव शार्दूलं हृष्टाक्रोष्टाभविष्यसि ३२ नित्यमेव शृगालस्त्वं नित्यं सिंहो धनं जयः ॥ वीरप्रद्वेषणान्मूढतस्मात्क्रोष्टे वलक्ष्यसे ३३ यथाऽऽलुः स्या  
द्विडालश्च श्वाव्याघ्रश्च बलाबले ॥ यथा शृगालः सिंहश्च यथा च शशकुंजरो ३४ यथाऽनृतं च सत्यं च यथा चापिविषामृते ॥ तथा त्वमपि पार्थश्च प्रख्यातावात्म  
कर्मभिः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्याधिकेपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कंठम् २९ । २९ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥



अधीति वाक्शल्यस्वादेवायंशल्यनामेतिनिश्चिन्दन १।२।३।४।५।६ अहियःसर्वमयः ७।८ नास्येयं नक्षिपेय ९।१०।११।१२ सुजातंशोभनंजन्म १३ मोतौएकसूत्रे  
 ॥ संजयउवाच ॥ अधिक्षिप्तस्तुराधेयःशल्येनामिततेजसा ॥ शल्यमाहसुसंकुद्धोवाक्शल्यमवधारयन् १ ॥ कर्णउवाच ॥ गुणान्गुणवतांशल्यगुणवा  
 न्वेतिनागुणः ॥ त्वंशल्यगुणैर्हीनःकिंज्ञास्यसिगुणागुणम् २ अर्जुनस्यमहास्त्राणिकोधंवीर्यधनुःशरान् ॥ अहंशल्याभिजानामिविक्रमंमहात्मनः ३  
 तथाकृष्णस्यमहात्म्यमृषभस्यमहीक्षिताम् ॥ यथाऽहंशल्यजानामिनत्वंजानासिततथा ४ एवमेवात्मनोवीर्यमहंवीर्यंचपांडवे ॥ जानन्नेवाह्वयेयुद्धेशल्यगांडी  
 वधारिणम् ५ अस्तिवाऽयमिषुःशल्यसुपुंखोरक्तभोजनः ॥ एकतूणीशयःपत्रीसुधौतःसमलंकृतः ६ शेतेचंदनचूर्णेपुपूजितोबहुलाःसमाः ॥ आह्वयोविषवा  
 नुग्रोनराश्चद्विपसंघहा ७ घोररूपोमहारौद्रस्तनुत्रास्थिविदारणः ॥ निर्भिद्यायेनरुष्टोहमपिमेहंमहागिरिम् ८ तमहंजातुनास्येयमन्यस्मिन्फालगुनादृते ॥  
 कृष्णाद्वादेवकीपुत्रात्सत्यंचापिशृणुष्वमे ९ तेनाहमिषुणाशल्यवासुदेवधनंजयौ ॥ योत्स्येपरमसंकुद्धस्तत्कर्मसदृशंमम १० सर्वेषांविष्णिवीराणांकृष्णलक्ष्मीः  
 प्रतिष्ठिता ॥ सर्वेषांपांडुपुत्राणांजयःपार्थप्रतिष्ठितः ११ उभयंतुसमासाद्यकोनिवर्तितुमर्हति ॥ तवितौपुरुषव्याघ्रौसमेतौस्यंदनेस्थितौ १२ मामेकमभिसं  
 यातौसुजातंपश्यशल्यमे ॥ पितृष्वसानातुलजौभ्रातरावपराजितौ १३ मणीसूत्रइवमोतौद्रष्टासिनिहतौमया ॥ अर्जुनेगांडिवंकृष्णेचक्रंताक्ष्यंकापिध्वजौ १४  
 भीरूणांत्रासजननंशल्यहर्षकरंमम ॥ त्वंतुदुष्प्रकृतिर्भूढोमहायुद्धेष्वकोविदः १५ भयावदीर्णःसंत्रासादबद्धंबहुभापसे ॥ संस्तौषितौतुकेनापिहेतुनात्वंकुदेश  
 ज १६ तौहत्वासमरेहंतात्वामद्यसहबांधवम् ॥ पापदेशजदुर्बुद्धेक्षुद्रक्षत्रियपांसन १७ सुहृदूत्वारिपुःकिंमांकृष्णाभ्यांभीषयिष्यसि ॥ तौवामामद्यहंतारौह  
 निष्येवाऽपितावहम् १८ नाहंविभेमिकृष्णाभ्यांविजानन्नात्मनोबलम् ॥ वासुदेवसहस्रंवाफालगुनानांशतानिवा १९ अहमेकोहनिष्यामिजोषमास्वकुदेशज ॥  
 लियोवालाश्चवृद्धाश्चप्रायःक्रीडागताजनाः २० यागाथाःसंप्रगायंतिकुर्वंतोऽध्ययनंयथा ॥ तागाथाःशृणुमेशल्यमद्रकेषुदुरात्मसु २१ ब्राह्मणैःकथिताःपूर्व  
 यथावद्राजसन्निधौ ॥ श्रुत्वाचैकमनामूढक्षमवाबूहिचोत्तरम् २२ मित्रधृष्टमद्रकोनित्यंयोनोद्धेष्टिसमद्रकः ॥ मद्रकेसंगतंनास्तिक्षुद्रवाक्येनराधमे २३ दुरा  
 त्मामद्रकोनित्यंनित्यमावृत्तिकोऽवृजुः ॥ यावदंत्यंहिदौरात्स्यंमद्रकेष्वितिनःश्रुतम् २४ पितापुत्रश्चमाताचश्वशूश्वशुरमातुलाः ॥ जामातादुहिताभ्रातान  
 साऽन्येतेचबांधवाः २५ वयस्याभ्यागताश्चान्येदासीदासंचसंगतम् ॥ पुंभिर्विमिश्रानार्यश्चज्ञाताज्ञाताःस्वयेच्छया २६

मणीइवमेसंबद्धौ १४ त्रासजननमितिसमुदायापेक्षयासामान्येननिर्देशः १५।१६।१७।१८।१९ जोषतूणी आस्वतिष्ठ क्रीडागताःलीलयाआगताः २० मद्रकेषुकुत्सितेषुमद्रदेशेषु  
 २१।२२।२३ अतृतेनचरतीत्यानृतिकः यावदंत्यंअंत्यजपर्यंतं मरणावधीतिवा २४।२५ पुंभिःपुरुषैःविमिश्राःसंगताः हच्छयाभेयुनिनोऽज्ञातवत्ज्ञाताअप्यविगीताइत्यर्थः २६

येषांमद्रकाणांसकुमिश्रितमत्स्माशिनां सीधुमद्यम् २७।२८।२९ मद्रकेषुसंसृष्टंनष्टं पूर्वगांधारकेषुशौचंनष्टंमवेष्ट ३० राजायाजकोयस्यतस्मिन्याज्येहविर्नष्टंमवेत् ३१ यथैवेति यथामद्र  
 केःसंगतंकृत्वापततियथावामद्रकेसंगतंनास्ति हेतुश्चिकतयातेविपंदतामित्युत्तरेणसंबंधः यद्येतत्सत्यंतर्हितवविषंनश्यत्स्वितिमंत्रेणसर्वथाविषंनश्यतीत्यर्थः ३२ मयेत्यात्मानुभवसिद्धमिदमिति  
 येषांमृहेष्वशिष्टानांसकुमत्स्याशिनांतथा ॥ पीत्वासीधुसगोमांसंक्रंदंतचिहंसंतिच २७ गायंतिचाप्यवद्धानिप्रवर्तंतेचकामतः ॥ कामप्रलापिनोऽन्योन्यंतेषु  
 धर्मःकथंमवेत् २८ मद्रकेष्ववलितेषुप्रख्याताशुभकर्मसु ॥ नापिवैरंनसौहार्दंमद्रकेणसमाचरेत् २९ मद्रकेसंगतंनास्तिमद्रकोहिसदामलः ॥ मद्रकेषुचसंसृष्टं  
 शौचंगांधारकेषुच ३० राजयाजकयाज्येचनष्टंतर्हविर्भवेत् ॥ शूद्रसंस्कारकोविप्रोयथायातिपराभवम् ३१ यथाब्रह्मद्विषो नित्यंगच्छंतीहपराभवम् ॥ यथै  
 वसंगतंकृत्वानरःपततिमद्रकैः ३२ मद्रकेसंगतंनास्तिहंतृश्चिकतेविषम् ॥ आथर्वणेनमंत्रेणयथाशांतिःकृतामया ३३ इतिवृश्चिकदष्टस्यविषवेगहतस्य  
 च ॥ कुर्वंतिभेषजंप्राज्ञाःसत्यंतच्चापिदृश्यते ३४ एवंविद्वन्जोषमास्वशृणुचात्रोत्तरंवचः ॥ वासांस्युत्सृज्यन्त्यंतिस्त्रियोयामद्यमोहिताः ३५ मैथुनेऽसंयता  
 श्वापियथाकामवराश्चताः ॥ तासांपुत्रःकथंधर्ममद्रकोवक्तुमर्हति ३६ यास्तिष्ठंत्यःप्रमेहंतियथैवोष्ट्रदशेरकाः ॥ तासांविभ्रष्टधर्माणानिर्लज्जानांततस्ततः ३७  
 त्वंपुत्रस्तादृशीनांहिधर्मवक्तुमिहेच्छसि ॥ सुवीरकंयाच्यमानामद्रिकाकर्षतिस्फिचौ ३८ प्रदातुकामावचनमिदंवदतिदारुणम् ॥ मामांसुवीरकंकाश्चिद्याच  
 तांदयितंमम ३९ पुत्रंदद्यापतिंदद्यानतुदद्यांसुवीरकम् ॥ गौर्योबृहत्यानिर्हंकांमाद्रिकाःकंबलावृताः ४० घस्मरानष्टशौचाश्चप्रायइत्यनुशुश्रुम् ॥ एवमा  
 दिमयाऽन्यैर्वाशक्यंवक्तुंमवेद्बहु ४१ आकेशाग्रान्नखाग्राच्चवक्तव्येषुकुर्मसु ॥ मद्रकाःसिंधुसौवीराधर्मविभुःकथंत्विह ४२ पापदेशोद्धवाम्लेच्छाधर्माणामवि  
 चक्षणाः ॥ एषमुख्यतमोधर्मःक्षत्रियस्येतिनःश्रुतम् ४३ यदाजौनिहतःशेतेसद्भिःसमभिपूजितः ॥ आयुधानांसांपरायेयन्मुच्येयमहंततः ४४ ममैषप्रथमः  
 कल्पोनिधनेस्वर्गमिच्छतः ॥ सोऽयंप्रियःसखाचासिधार्तराष्ट्रस्यधीमतः ४५ तदर्थेहिममप्राणायच्चमेविद्यतेवसु ॥ व्यक्तंत्वमप्युपहितःपांडवैःपापदेशज  
 ४६ यथाचामित्रवत्सर्वत्वमस्मासुप्रवर्तसे ॥ कामंनखलुशक्योऽहंत्वद्विधानांशतैरपि ४७ संग्रामादिमुखःकर्तुंधर्मज्ञइवनास्तिहैः ॥ सारंगइवधर्मातःकामंवि  
 लपशुष्यच ४८ नाहंभीषयितुंशक्यःक्षत्रवृत्तेव्यवस्थितः ॥ तनुत्यजान्निहानामाहवेष्वनिवर्तिनाम् ४९ यागतिर्गुरुणाप्रोक्तापुरारामेणतांस्मरे ॥ तेषां  
 त्राणार्थमुद्यंतंवधार्थंद्विषतामपि ५० विद्धिमामास्थितंवृत्तंपौरुरवसमुत्तमम् ॥ नतद्रुतंप्रपश्यामि त्रिपुलोकेषुमद्रप ५१

योतयति ३३।३४।३५ यथाकामंवरयांतिताः असंयताइतिच्छेदः तासांपुत्रःसंकरजातइत्यर्थः ३६ प्रमेहंतिमूत्रयंते दशेरकाःगर्दमाः ३७ सुवीरकंकाजिकं स्फिचौकटिमोयौ ३८।३९  
 निर्हंकाःनिर्लज्जाः ४० घस्मराःबहुभक्षकाः ४१ वक्तव्येषुगर्हणीयेषु ४२।४३ सांपरायेसमूहेसंग्रामेइत्यर्थः मुच्येयंजीवितमितिशेषः ४४।४५ उपहितःउपजप्तः ४६।४७।४८।४९  
 तेषांपार्तराष्ट्राणाम् ५०।५१



५२ इत्याजनेनपातयित्वा मित्रप्रतीक्षयाभिप्रकार्यवेक्षणैर्नचादुर्योधनस्य तयोरेवोभयोः ५३ अपवादोर्निदातितिक्षाचतैस्त्रिभिर्हेतुभिः ५४ । ५५ । ५६ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये  
 भारतभावेदीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ मारिषदेराजन् १ । २ वृषःमहोक्षः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ आयुधस्यास्तिनवेतिज्ञानंपरिज्ञानं रुतंजयपराजयसूचकं अतिमारोदुर्बहस्वम् ८  
 योमामस्मादभिप्रायाद्वारयेदितिमेमतिः ॥ एवंविद्वन्जोषमास्वत्रासात्किंवहुभाषते ५२ नत्वाहत्वाप्रदास्यामिकव्याज्यामद्रकाधम ॥ मित्रप्रतीक्षयाशल्यघृ  
 तराष्ट्रस्यचोभयोः ५३ अपवादतितिक्षामिस्त्रिभिरेतैर्हिजीवसि ॥ पुनश्चेदीदृशंवाक्यंमद्राजवदिष्यसि ५४ शिरस्तेपातयिष्यामिगदयावज्रकल्पया ॥ श्रो  
 तारस्त्वदमद्येहद्रष्टारोवाकुदेशज ५५ कर्णवाजघ्नतुःकृष्णौकर्णोवानिजघानतौ ॥ एवमुक्त्वातुराधेयःपुनरेवविशोपते ॥ अब्रवीन्मद्राजानंयाहियाहृत्यसंभ्र  
 मम् ५६ ॥ इतिश्रीम० क० प० कर्णमद्राधिपसंवादेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ मारिषाधिरथःश्रुत्वावाचोयुद्धाभिनंदि  
 नः ॥ शल्योऽब्रवीत्पुनःकर्णेनिदर्शनामिदं वचः १ जातोऽहंयज्वनविंशेसंग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ॥ राज्ञांमूर्धाभिषिक्तानांस्वयंधर्मपरायणः २ यथैवमतोमयेनत्वं  
 तथालक्ष्यसेवृष ॥ तथाऽद्यत्वांप्रमाद्यंतंचिकित्सेयंसुहृतया ३ इमांकाकोपमांकर्णप्रोच्यमानानिबोधमे ॥ श्रुत्वायथेष्टंकुर्यात्स्वंनिहीनकुलपांसन ४ नाहमात्म  
 निकिंचिद्वैकिलिषंकर्णसंस्मरे ॥ येनमांत्वंमहाबाहोहंतुमिच्छस्यनागसम् ५ अवश्यंतुमयावाच्यंबुद्धयतात्वद्विताहितम् ॥ विशेषतोरथस्थेनराज्ञश्चैवहितै  
 पिणा ६ समंचविषमंचैवरथिनश्चबलावलम् ॥ श्रमःखेदश्चसततंहयानारथिनासह ७ आयुधस्यपरिज्ञानंरुतंचमृगपक्षिणाम् ॥ भारश्चाप्यतिभारश्चशल्य  
 नांचप्रतिक्रिया ८ अस्त्रयोगश्चयुद्धंचनिमित्तानितथैवच ॥ सर्वमेतन्मयाज्ञेयंरथस्यास्यकुटुंबिना ९ अतस्त्वांकथयेकर्णनिदर्शनमिदंपुनः ॥ वैश्यःकिलसमु  
 द्रांतेप्रभूतधनधान्यवान् १० यज्वादानपतिःक्षांतःस्वकर्मस्थोऽभवच्छुचिः ॥ बहुपुत्रःप्रियापत्यःसर्वभूतानुकंपकः ११ राज्ञोधर्मप्रधानस्यराष्ट्रेवसतिनिर्म  
 यः ॥ पुत्राणांतस्यबालानांकुमाराणांयशस्विनाम् १२ काकोबहूनामभवदुच्छिष्टकृतभोजनः ॥ तस्मैसदाप्रयच्छंतिवैश्यपुत्राःकुमारकाः १३ मांसोदनंदाधि  
 क्षीरंपायसंमधुसर्पिषी ॥ सचोच्छिष्टभृतःकाकोवैश्यपुत्रैःकुमारकैः १४ सदृशान्पक्षिणोदृप्तःश्रेयसश्चाधिविशिषे ॥ अथहंसाःसमुद्रांतिकदाचिदतिपाति  
 नः १५ गरुडस्यगतौतुल्याश्चक्रांगाहृष्टचेतसः ॥ कुमारकास्तदाहंसान्दृष्ट्वाकाकमथाब्रुवन् १६ भवानेवविशिष्टोहिपतन्निभ्योविहंगम ॥ प्रतार्यमाणस्तैःसर्वै  
 रल्पबुद्धिभिरंडजः १७ तद्वचःसत्यमित्येवमौर्ध्वाहृष्टमन्यते ॥ तान्सोऽभिपत्याजिज्ञासुःकृष्णश्रेष्ठभागिति १८ उच्छिष्टदार्पितःकाकोबहूनांदूरपाति  
 नाम् ॥ तेषांप्रवरंमेनेहंसानांदूरपातिनाम् १९ तमाह्वयतदुर्बुद्धिःपतावइतिपक्षिणम् ॥ तच्छ्रुत्वाप्राहसहंसयेतत्रासन्समागताः २०  
 निमित्तानिदिव्यात्तरिक्षमौमानि घहायानुकूल्यप्रातिकूल्यादिनि ९ निदर्शनं दृष्ट्वांतम् १० । ११ । १२ । १३ । १४ अतिपातिनःगत्यातिशयगाभिनः १५ चक्रांगाःमानसचारिणः १६  
 पतन्निभ्योऽन्येभ्यःप्रतार्यमाणोऽन्यथाप्रत्यायवमानः १७ श्रेष्ठभाक्श्रेष्ठंभगंभजते १८ । १९ पतावःगच्छावः २०

२१ दूरपातेनदूरगमनेन २२ । २३ पतितापतिष्यसि कथनःगुणश्लाघी २४ पतितास्मिपतिष्यामि २५ पातानांशतमेकंगणयति उड्डीनमित्यादिना । 'उड्डीनमूर्ध्वगमनमवड्डीनमधोगतिः ॥  
 प्रड्डीनंसर्वतोयानंउड्डीनंगमनमाप्रकम् ॥ निड्डीनंशनकैर्यानंसंडीनंललितंगतम् ॥ तिर्यग्गड्डीनंगड्डीनंमहोत्तरःप्रवरगंधुवाः ॥ तान्याशाभेदभिन्नानिचत्वारिप्रतिजानते' ॥ तानितिर्यग्गड्डीनानि २६  
 'विडंबितंविड्डीनंस्यात्परिड्डीनंतुसर्वतः ॥ पश्चाद्वतिःपराड्डीनंस्वर्गंतुलुड्डीनकम् ॥ आभिमुख्येनगमनमभिड्डीनंप्रचक्षते ॥ यानंमहाड्डीनमाहुःपवित्रामूर्जितांगतिम् ॥ निड्डीनंनिअलंयानंप्रचक्षति  
 ड्डीनकम्' ॥ विडंबितंमल्लवदुड्डीयोड्डीयगमनम् २७ अवरोहोऽवड्डीनंस्यात्प्रड्डीनंचित्रमुच्यते ॥ गत्याललितयापूर्वमुपक्रम्यसमंततः ॥ परिक्रम्यप्रपतनंसंडीनंउड्डीनड्डीनकम् ॥ संडीनोड्डीनड्डीनंस्या

भाषतोबहुकाकस्यबलिनःपततावराः ॥ इदमूचुःस्मचक्रांगावचःकाकंविहंगमाः २१ ॥ हंसाऊचुः ॥ वयंहंसाश्चरामेमांपृथिवीमानसौकसः ॥ पक्षिणांचवयं  
 नित्यंदूरपातेनपूजिताः २२ कथंहंसंनुबालिनंचक्रांगंदूरपातिनम् ॥ काकोभूत्वानिपतनेसमाह्वयसिदुर्मते २३ कथंत्वंपतिताकाकसहास्माभिर्ब्रवीहितम् ॥ अ  
 थहंसवचोमूढःकुत्सायित्वापुनःपुनः ॥ प्रजगादोत्तरंकाकःकथनोजातिलाघवात् २४ ॥ काकउवाच ॥ शतमेकंचपातानांपतितास्मिनसंशयः ॥ शतयोजन  
 मेकैकंविचित्रंविधिवंतथा २५ उड्डीनमवड्डीनंचप्रड्डीनंड्डीनमेवच ॥ निड्डीनमथसंडीनंतिर्यग्गड्डीनगतानिच २६ विड्डीनंपरिड्डीनंचपराड्डीनंसुड्डीनंकम् ॥ अ  
 भिड्डीनंमहाड्डीनंनिड्डीनमातिड्डीनकम् २७ अवड्डीनंप्रड्डीनंचसंडीनंड्डीनड्डीनकम् ॥ संडीनोड्डीनड्डीनंचपुनर्डीनविड्डीनकम् २८ संपातंसमुदीपंचततोऽन्यद्व्य  
 तिरिक्तकम् ॥ गतागतंप्रतिगतंवह्नीश्चनिकुलीनकाः २९ कर्तास्मिमिषतांविद्यततोद्रक्ष्यथमेवलम् ॥ तेषामन्यतमेनाहंपतिष्यामिविहायसम् ३० प्रादि  
 शध्वंयथान्यायंकेनहंसाःपताम्यहम् ॥ तैवैधुवंविनिश्चित्यपतध्वनमयासह ३१ पातैरेभिःखलुखगाःपतितुंखेनिराश्रये ॥ एवमुक्तेतुकाकेनप्रहस्यैकोविहंग  
 मः ३२ उवाचकाकंराधेयवचनंतन्निबोधमे ॥ हंसउवाच ॥ शतमेकंचपातानांस्वकाकपतिताध्रुवम् ३३ एकमेवतुयंपातंविदुःसर्वेविहंगमाः ॥ तमहंपतिता  
 काकनान्यजानामिकंचन ३४ पतत्वमपिताप्राक्षयेनपातेनमन्यसे ॥ अथकाकाःप्रजहसुर्येतत्रासन्समागताः ३५ कथमेकेनपातेनहंसःपातशतंजयेत् ॥ ए  
 केनैवशतस्यैषपातेनाभिपतिष्यति ३६ हंसस्यपतितंकाकोबलवानाशुविक्रमः ॥ प्रपेततुःस्पर्धयाचततस्तौहंसवायसौ ३७ एकपातीचचक्रांगःकाकःपातश  
 तेनच ॥ पतितावाऽथचक्रांगःपतितावाथवायसः ३८ विसिस्मापयिषुःपातैराचक्षाणोऽत्मनःक्रियाः ॥ अथकाकस्यचित्राणिपतितानिमुहुर्मुहुः ३९ दृष्ट्वाप्र  
 मुदिताःकाकाविनेदुरधिवैःस्वरैः ॥ हंसांश्चावहंसंतिस्मप्रावदन्नप्रियाणिच ४०

सदेवोर्ध्वप्रकल्पनात् । गतांगस्यंतरोद्ग्रेदोभवेड्डीनविड्डीनकम्' २८  
 'क्षणात्संगत्यनिष्क्रम्यपक्षसंपातमुच्यते ॥ ऊर्ध्वाधोगतिसंभेदःसमुदीपंप्रचक्षते ॥ संकल्प्यपक्षगमनमुच्यतेत्यतिरिक्तकम् ॥ पक्षिशतैर्यभिःपातानमिहदर्शिताः ॥ महाड्डीनंविहायैषांपाता  
 नांप्रविधागतिः ॥ गततत्रयथोद्दिष्टमागतंपुनरागमः ॥ प्रत्यावृत्तिःप्रतिगतिरितिषड्सप्ततिःस्मृताः ॥ तेषांनिपाताःकथ्यंतिप्रत्येकंपंचविंशतिः' ॥ निकुलीनकाःनिपाताः २९ मिषतांपश्यताम्  
 ३० केनपातेन पतध्वनेतिशिरश्चालनेनकिंपतध्वमपितुपतध्वमेवेतिकाकूतयापरिहासः संपतध्वमितिवापादः ३१ । ३२ । ३३ एकंमुख्यम् ३४ । ३५ एकेनपातेन ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०



उत्पत्योत्पत्यचमुहुर्मुहूर्तमितिचेतिच ॥ वृक्षाग्रेभ्यःस्थलेभ्यश्चनिपतंत्युत्पतंतिच ४१ कुर्वाणाविविधानरावानाशंसंतोजयंतथा ॥ हंसस्तुष्टुदुनैकेनविक्रांतुमु  
पचक्रमे ४२ प्रत्यहीयतकाकाच्चमुहूर्तमिवमारिष ॥ अवमन्यचहंसांस्तानिदंवचनमब्रुवन् ४३ योऽसावुत्पतितोहंसःसोऽसावेवंप्रहीयते ॥ अथहंसःसतल्लुत्वा  
प्रापतत्पश्चिमादिशम् ४४ उपर्युपरिवेगेनसागरंमकरालयम् ॥ ततोभीःप्राविशत्काकंतदातत्रविचेतसम् ४५ द्वीपद्विमानपश्यंतंनिपातार्थेश्रमान्वितम् ॥  
निपतेयंकनुश्रांतइतितस्मिन्नजलार्णवे ४६ अविषह्यःसमुद्रोहिबहुसत्त्वमणालयः ॥ महासत्त्वशतोद्भासीनभसोऽपिविशिष्यते ४७ गांभीर्याद्विसमुद्रस्यनविशे  
पंहिसूतज ॥ दिगंबरभसःकर्णसमुद्रस्थाविदुर्जनाः ४८ विदूरपातातोयस्यकिंपुनःकर्णवायसः ॥ अथहंसोऽप्यतिक्रम्यमुहूर्तमितिचेतिच ४९ अवेक्षमाण  
स्तंकाकंनाशकप्रपसर्पितुम् ॥ अतिक्रम्यचचक्राङ्गःकाकंतंसमुदैक्षत ५० यावद्वत्पापतत्पेषकाकोमामितिचितयन् ॥ ततःकाकोभृशंश्रांतोहंसमभ्यागमतदा  
५१ तंतथाहीयमानंतुहंसोदृष्ट्वाऽब्रवीदिदम् ॥ उज्जिहीर्षुर्निमज्जंतंस्मरन्सत्पुरुषव्रतम् ५२ ॥ हंसउवाच ॥ बहूनिपतितानिखमाचक्षाणोमुहुर्मुहुः ॥ पात  
स्यव्याहरंश्चेदंननोगुह्यंप्रभाषसे ५३ किंनामपतितंकाकयत्त्वंपतसिसांप्रतम् ॥ जलंस्पृशसिपक्षाभ्यांतुंडेनचपुनःपुनः ५४ प्रब्रूहितमेतत्रपातेवर्तसिवा  
यस ॥ एहोहिकाकशीघ्रंत्वमेषत्वांप्रतिपालये ५५ ॥ शल्यउवाच ॥ सपक्षाभ्यांस्पृशन्नार्तस्तुंडेनचजलंतदा ॥ दृष्टोहंसेनदुष्टात्मन्निदंहंसंततोऽब्रवीत् ५६  
अपश्यन्नभसःपारंनिपतंश्चश्रमान्वितः ॥ पातवेगप्रमथितोहंसंकाकोऽब्रवीदिदम् ५७ वयंकाकाःकुतोनामचरामःकाकवाशिकाः ॥ हंसप्राणैःप्रपद्येत्वामुदकां  
तंनयस्वमाम् ५८ सपक्षाभ्यांस्पृशन्नार्तस्तुंडेनचमहार्णवे ॥ काकोदृढपरिश्रांतःसहसानिपपातह ५९ सागरभसितंदृष्ट्वापतितंदीनचेतसम् ॥ म्रियमाणमि  
दंकाकंहंसोवाक्यमुवाचह ६० शतमेकंचपातानांपताम्यहमनुस्मर ॥ श्लाघमानस्त्वमात्मानंकाकभाषितवानसि ६१ सत्त्वमेकशतंपातंपतन्नभ्यधिकोमया ॥  
कथमेवंपरिश्रांतःपतितोऽसिमहार्णवे ६२ प्रत्युवाचततःकाकःसीदमानइदंवचः ॥ उपरिष्ठंतदाहंसमभिवीक्ष्यप्रसादयन् ६३ ॥ काकउवाच ॥ उच्छिष्टदर्पितोहं  
समन्येत्मानंसुपर्णवत् ॥ अवमन्यबहूंश्चाहंकाकानन्यांश्चपक्षिणः ६४ प्राणैर्हंसप्रपद्येत्वाद्वीपांतंप्रापयस्वमाम् ॥ यद्यहंस्वस्तिमानहंसस्वंदेशंप्राप्नुयांविभो ६५  
नकंचिदवमन्येऽहमापदोमांसमुद्धर ॥ तमेववादिनंदीनंविपतमचेतनम् ६६ काककाकेतिवाशंतंनिमज्जंतंमहार्णवे ॥ कृपयाऽऽदायहंसस्तंजलंनिनंसुदुर्दशम् ६७

६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ ॥ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे

पद्मचामुत्क्षिप्यवेगेन पृष्ठमारोपयच्छत्रैः ॥ आरोप्यष्टहंसस्तंकाकंतूर्णविचेतनम् ६८ आजगाम पुनर्द्विपिंस्पधेयापेततुर्यतः ॥ संस्थाप्यतंचापि पुनः समा  
श्वास्य चत्वेचरम् ६९ गतो यथेप्सितं देशं सोमन इवाशुगः ॥ एवमुच्छिष्टपुष्टः सकाकोहंसपराजितः ७० बलंवीर्यमहत्कर्णव्यक्ताक्षांतिमुपागतः ॥ उच्छि  
ष्टभोजनः काको यथा वैश्यकुलेपुरा ७१ एवं त्वमुच्छिष्टभृतो धार्तराष्ट्रैर्न संशयः ॥ सदृशान् श्रेयसश्चापि सर्वान् कर्णावमन्यसे ७२ द्रोणद्रौणिष्ठपैर्गुप्तोभीष्मेणा  
न्यैश्च कौरवैः ॥ विराटनगरे पार्थमेकं किं नावधीस्त्वदा ७३ यत्र व्यस्ताः समस्ताश्च निर्जिताः स्थकिरीटिना ॥ मृगाला इव सिंहेन कृते वीर्यमभूत्तदा ७४ घ्रात  
रनिहतं दृष्ट्वा समरे सव्यसाचिना ॥ पश्यतां कुरुवीराणां प्रथमं त्वं पलायितः ७५ तथा द्वैतवने कर्णगंधर्वैः समभिद्रुतः ॥ कुरून्समग्रानुत्सृज्य प्रथमं त्वं पलायितः  
७६ हत्वा जित्वा च गंधर्वींश्चित्रसेनमुखान्नणे ॥ कर्णदुर्योधनं पार्थः सभार्यं सममोक्षयत् ७७ पुनः प्रभावः पार्थस्य पौराणः केशवस्य च ॥ कथितः कर्णरामेण सभायां  
राजसंसदि ७८ सततं च त्वमश्रौषीर्वचनं द्रोणभीष्मयोः ॥ अवध्यौ वदतः कृष्णौ सान्निधौ च महीक्षिताम् ७९ कियत्तत्प्रवक्ष्यामियेन येन धनं जयः ॥ त्वतो  
तिरिक्तः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो ब्राह्मणो यथा ८० इदानीमेव द्रष्टा सिप्रधाने स्थंदने स्थितौ ॥ पुत्रं च वसुदेवस्य कुंतीपुत्रं च पांडवम् ८१ यथा श्रयत चक्रांगं वायसो ब्रुद्धि  
मास्थितः ॥ तथा श्रयस्व वाष्णेयं पांडवं च धनं जयम् ८२ यदा त्वं युधिविक्रांतौ वासुदेवधनं जयौ ॥ द्रष्टास्येकरथे कर्णतदानैवं वदिष्यसि ८३ यदा शरशतैः पा  
र्थो दर्पितववाधिष्यति ॥ तदा त्वमंतरं द्रष्टा आत्मनश्चार्जुनस्य च ८४ देवासुरमनुष्येषु प्रख्यातौ त्वौ नरोत्तमौ ॥ तौ माऽवमंस्थामौ ख्यात्वं स्वद्योत इव रोचनौ ८५  
सूर्याचंद्रमसौ यद्वत्तद्वदार्जुनकेशवौ ॥ प्राकाश्येनाभिविख्यातौ त्वं तु स्वद्योतवत्पृष्ठे ८६ एवं विद्वन्माऽवमंस्थाः मृतपुत्राच्युतार्जुनौ ॥ नृसिंहौ तौ महात्मानौ जो  
षमास्व विकल्थने ८७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादे हंसकाकीयोपारुयाने एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ संजय उवाच ॥  
मद्राधिपस्याधिरथिर्महात्मा वचोनिशम्याप्रियमप्रतीतः ॥ उवाच शल्यं विदितं ममैतद्यथाविधा वर्जुनवासुदेवौ १ शौरैरथं वाहयतोऽर्जुनस्य बलं महास्त्राणि च पां  
डवस्य ॥ अहं विजानामि यथा वदद्यपरोक्षभूतं तव तनुशल्य २ तौ चाप्यहं शस्त्रभृतां वरिष्ठौ व्यपेतभीर्यौ धियुष्यामि कृष्णौ ॥ संतापयत्यभ्यधिकं नुरामाच्छापो  
ऽयमां ब्राह्मणसत्तमाच्च ३ अवसं वै ब्राह्मणच्छब्दनाहं रामेपुरादिव्यमस्त्रं चिकीर्षुः ॥ तत्रापि मे देवराजेन विघ्नो हितार्थिना फाल्गुनस्यैव शल्य ४ कृतो विभेदेन ममो  
रुमेत्यप्रविश्य कीटस्य तनुं विरूपाम् ॥ ममोरुमेत्यप्रविभेदकीटः सुप्ते गुरौ तत्र शिरो निधाय ५ उरुप्रभेदाच्च महान् बभूव शरीरतो मे धनशोणितौघः ॥ गुरोर्भया  
च्चापिनचेलिवानहततो विबुद्धो ददृशे सविप्रः ६



७ सूतोपधा सृत्स्वविधाननिमित्तं कर्मकालेस्वप्रतिज्ञारक्षणकाले ८ पर्याप्तं समाप्तं विस्मृतमित्यर्थः ९ । १० । ११ अखंततो रामदत्तादद्यादन्यत्रप्रतिपन्नं प्राप्तं अहिवाणाख्यमित्यर्थः १२  
 सधैर्ययुक्तं प्रसमीक्ष्यमां वै न त्वं विप्रः कोऽसि सत्यं वदेति ॥ तस्मै तदाऽऽत्मानमहं यथा वदाख्यातवान् स तव देत्यश्लय ७ समानि शम्याथ महातपस्वी संशतवान् रोष  
 परीतचेताः ॥ सूतोपधा वासमिदं तवास्त्रं न कर्मकाले प्रतिभास्यतित्वाम् ८ अन्यत्र तस्मात्तव मृत्युकालादब्राह्मणे ब्रह्म न हि ध्रुवं स्यात् ॥ तदद्य पर्याप्तमतो वचास्त्र  
 मस्मिन् संग्रामे तु मुलेऽतीव भीमे ९ योऽयं शल्य भरतेषूपपन्नः प्रकर्षणः सर्वहरोतिभीमः ॥ सोभिमन्ये क्षत्रियाणां प्रवीरान् प्रतापिता बलवान्वै विमर्दः १० शल्योऽग्र  
 धन्वानमहं वरिष्ठं तरस्विनं भीममसह्यवीर्यम् ॥ सत्यप्रतिज्ञं युधिपांडवे यं धनं जयं मृत्युमुखं नयिष्ये ११ अखंततोऽन्यत्र प्रतिपन्नमद्येनक्षेप्स्ये समरे शत्रुपूगान् ॥  
 प्रतापिनं बलवंतं कृतास्त्रं तमुग्रधन्वानममि तौ जसंच १२ कूर्शुरैरौद्रमभिन्नसाहं धनं जयं संयुगेऽहं हनिष्ये ॥ अपांपतिर्वै गवान् प्रमेयोनिमज्जयिष्यन् बहुलाः प्रजाश्च  
 १३ महावेगं संकुरुते समुद्रो वेलाचैनं धारयत्यप्रमेयम् ॥ प्रमुंचंतं वाणसंधानमेयान् मर्मच्छिदो वीरहणः सुपन्नान् १४ कुंतीपुत्रं यत्र योऽस्यामि युद्धे ज्याकर्वतामुतम  
 मद्यलोके ॥ एवं वलेनातिबलं महास्त्रं समुद्रकल्पं सुदुरापमुग्रम् १५ शरौघिणं पार्थिवान् मज्जयंतं वेलेव पार्थमिषुभिः संसहिष्ये ॥ अद्याहवेयस्य न तुल्यमन्यं मन्ये  
 मनुष्यं धनुराददानम् १६ सुरासुरान्युधिवै योजयेत्तेनाद्यमेपश्य युद्धं सुधोरम् ॥ अतीवमानी पांडवो युद्धकामो ह्यमानुषैरेष्यति मे महास्रैः १७ तस्यास्त्रमस्रैः  
 प्रतिहत्य संख्येवाणोत्तमैः पातयिष्यामि पार्थम् ॥ सहस्ररश्मिप्रतिमं ज्वलंतं देशश्च सर्वाः प्रतपंतमुग्रम् १८ तमो नुदं मे वदवातिमात्रं धनं जयं छादयिष्यामि वा  
 गैः ॥ वैश्वानरं धूमशिखं ज्वलंतं तेजस्विनं लोकमिमं दहंतम् १९ पर्जन्यभूतः शरवर्षैर्यथाग्निं तथा पार्थं शमयिष्यामि युद्धे ॥ आशीविषं दुर्धरमप्रमेयं सुतीक्ष्णदंष्ट्रं ज्व  
 लनप्रभावम् २० क्रोधप्रदीप्तं त्वहितं महातं कुंतीपुत्रं शमयिष्यामि भट्टैः ॥ प्रमाथिनं बलवंतं प्रहारिणं प्रभंजनं मातरिश्चानमुग्रम् २१ युद्धे स हिष्ये हिमवानिवाच लो  
 धनं जयं कुद्धमप्युपमाणम् ॥ विशारदं रथमार्गेषु शक्तं धुर्यं नित्यं समरेषु प्रवीरम् २२ लोके वरं सर्वधनुर्धराणां धनं जयं संयुगे संसहिष्ये ॥ अद्याहवेयस्य न तुल्यमन्यं मन्ये  
 मनुष्यं धनुराददानम् २३ सर्वाभिमांयः पृथिवीं विजिग्येतेन प्रयोद्धास्मि समेत्य संख्ये ॥ यः सर्वभूतानि सदैव कानि प्रस्थेऽजयत्त्वांडवे स व्यसाची २४ कोजी  
 वितं रक्षमाणो हितेन युयुत्सेद्वै मानुषो मामृतेऽन्यः ॥ मानीकृतास्त्रः कृतहस्तयोगो दिव्यास्त्रविच्छेदहयः प्रमाथी २५ तस्याहमद्यातिरथस्य कायाच्छिरोहरिष्या  
 मि शितैः पृषत्कैः ॥ योऽस्याम्येनं शल्यधनं जयं वै मृत्युं पुरस्कृत्यरणे जयं वा २६ अन्यो हि न ह्येक रथेन मर्त्यो युध्येत यः पांडवमिन्द्रकल्पम् ॥ तस्याहवे पौरुषं पांडव  
 स्य ब्रूयाद्दृष्टः समितौ क्षत्रियाणाम् २७ किं त्वं मूर्खः प्रसभं मूढचेताममावोचः पौरुषं फाल्गुनस्य ॥ अप्रियो यः पुरुषो निष्ठुरो हि क्षुद्रः क्षेताक्षमिणश्चाक्षमावान् २८

१३ । १४ । १५ । १६ भेमाप्रति एष्यति १७ अखैरस्त्रतुल्यैः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ खांडवे खांडवदाहे २४ । २५ । २६ । २७ । २८

२९ भार्जवे कर्तव्ये सति ३० अहं सिद्धिं कांक्षमाणोऽस्मि त्वं तु तन्मन्यसे यत्र नैकांत्यं सख्यं नास्ति अस्मत्पक्षीयोऽप्यन्यत्र स्नेहवानसीत्यर्थः तदेवाह मित्रमिति मिदयति सेदयति वा स्नेहार्थं  
 मिदं मिदं देवा मित्रमिति रूपं नंदते रित्यत्र मदेते रिति पाठः मदीहपेहस्यस्य वारूपं मादयति तर्पयतीति वा मादयते भिन्नमिदं देते स्त्राणार्थस्य वा मिदं रित्वा नंदयतेः प्रीयतेः संत्रायते वाऽर्थवत्  
 मानस्य मिदं मित्रमिति वार्थः मिनुते मानं करोति सर्वहितमस्य संयुद्धातीति वा मोदतेऽस्य सुखेनेति वा मित्रमित्येतेऽर्थान् मयि संतीत्यर्थः ३१ शत्रुरिति शब्देऽशातनार्थात् शास्तेऽशासनार्थात् इय

हन्यामहं त्वाद्दशानां शतानि क्षमाम्यहं क्षमया कालयोगात् ॥ अत्रोचस्त्वं पांडवार्थे प्रियाणि प्रधर्षयन्मां मूढवत्पापकर्मन् २९ मयार्जवे जिह्ममतिहंतस्त्वं मित्रद्रोही सात्त  
 पदं हि मैत्रम् ॥ कालस्त्वयं प्रत्युपयाति दारुणो दुर्योधनो युद्धमुष्मागमद्यत् ३० अस्यार्थे सिद्धिं त्वमिकांक्षमाणस्तन्मन्यसे यत्र नैकांत्यमस्ति ॥ मित्रं मिदं देतेः प्रीय  
 ते वा संत्रायते मिनुते मोदते वा ३१ ब्रवीमि ते सर्वमिदं मास्ति तच्चापि सर्वममवोत्तिराजा ॥ शत्रुः शब्देऽशासते वा शयते वा शृणाते वा श्वसतेः सीदते वा ३२ उपसर्गाद्  
 हुधामूदतेऽप्येव प्रायेण सर्वं वयितच्च मह्यम् ॥ दुर्योधनार्थं तव चाप्रियार्थं यशोर्थं मात्मार्यं मर्षाश्चरार्थम् ३३ तस्मादहं पांडववासुदेवो योऽस्येयत्नात्कर्म तत्पश्य मेऽद्य ॥  
 अस्त्राणि पश्याद्यममोत्तमानि ब्राह्मणादि व्यान्यथ मानुषाणि ३४ आसादयिष्याम्यहमुग्रवीर्यं द्विपोद्विपं मत्तमिवातिमतः ॥ अस्त्रं ब्राह्मणमसायुद्धं च जेयं क्षेप्स्ये पा  
 र्थया प्रमेयं जयाय ॥ तेनापि मे नैव मुच्येत युद्धेन चेत्पतेद्विषमे मेऽद्य चक्रम् ३५ वैवस्वताहं डहस्ताद्वरुणाद्वापि पाशिनः ॥ सगदा द्वाधनपतेः सवज्राद्वाऽपि वास  
 वात् ॥ अन्यस्मादपि कस्माच्चिदमित्रादा ततायिनः ३६ इति शल्यविजानीहियथानाहं विभेम्यतः ॥ तस्मान्न मे भयं पार्था त्रापि चैव जनार्दन नात् ३७ सह युद्धं हि  
 मेताभ्यां सांपराये भविष्यति ॥ कदाचिद्विजयस्याहमस्त्रहेतोरट्टप ३८ अज्ञानाद्विषि पन्वाणान् घोररूपान् भयानकान् ॥ होमधेन्वावत्समस्य प्रमत्तइषुगा  
 ऽहनम् ३९ चरंतं विजने शल्यततोऽनुव्याजहार माम् ॥ यस्मात्त्वया प्रमत्तेन होमधेन्वाहतः सुतः ४० श्वमेते पततां चक्रमिति मां ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥ युध्यमान  
 स्य संग्रामे प्राप्तस्यैकायनं भयम् ४१ तस्माद्विभेमि बलवद्ब्राह्मणव्याहतादहम् ॥ एते हि सोमराजान ईश्वराः सुखदुःखयोः ४२ अदां तस्मै गोसहस्रं बलीवर्दीश्वर  
 शतान् ॥ प्रसादनं लभे शल्यब्राह्मणान् मद्रकेश्वर ४३ ईपादं तान्सप्तशतान् दासीदासशतानि च ॥ ददतो द्विजमुख्यो मे प्रसादनं चकार सः ४४ कृष्णानां श्वेतव  
 त्सानां सहस्राणि चतुर्दश ॥ आहरं न लभे तस्मात्प्रसादां द्विजसत्तमात् ४५ ऋद्धं गृहं सर्वकामैर्यज्जमेव सुकिंचन ॥ तत्सर्वमस्मै सत्कृत्य प्रयच्छामि न चेच्छति ४६

तेस्तनूकरणायात् शृणाते हि सार्थात् श्वसते रुद्रा सार्थात् तं भावितव्यं तस्मात्सीदतेः सुदते वा दंत्यस्थाने तालवपस्योपसर्जनं नात् शत्रुरिति शब्द उत्पन्नस्तदर्थं श्वसर्वस्त्वय्यस्तीत्यर्थः ३९ दुर्योधनस्य त  
 वमचप्रीतिर्जयलाभेन यशसश्चापि स्त्रियाणामपि ईश्वरप्रीतिः स्वधर्मचरणेनेत्यर्थः ३९ अज्ञानीति कालेऽज्ञानं प्रतिभास्यतीति पूर्वमुक्ताऽप्यावेशात् स्वस्य विद्यमाना मस्त्रसंपदमभिभेत्त्याह ब्रा  
 ह्मणादिब्रह्मशिरादीनि दिव्यानि पेंद्रवारुणाधर्वादीनि । मानुषाणि भौमानि दिव्यधनुरादीनि ४४ अस्त्रमिति यत्पादे हि प्रसिद्धं क्षेप्स्येति हि नैव मुच्येत शत्रुः परंतु यदि चक्रं विषमेन पतेदि  
 त्यस्यपि द्वितीयो दोषो दर्शितः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६



४७ । ४८ समाप्तिशेषमनुभवस्वेत्यर्थः ४९ । ५० ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपेद्राचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ततः अनंतरं शल्येन वक्तव्यं वचः संनिवार्य स्वयमेवाहेत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ सखिभावः सारथ्येनोपकारकत्वं सौहार्दमदीयाक्षमा मित्रस्य दुष्योधनस्य भावः इष्टसिद्धिः हेतुरित्यर्थः ७ एतदेव त्रयं व्याचष्टे राज्ञश्चेत्यादिना ८

ततोऽब्रवीन्मायाचंतमपराधं प्रयत्नतः ॥ व्याहृतं यन्मया सूततत्तथानतदन्यथा ४७ अनृतोक्तं प्रजाहंन्यात्ततः पापमवाप्नुयाम् ॥ तस्माद्दर्माभिरक्षार्थं नानृतं वक्तुमुत्सहे ४८ मात्वं ब्रह्मगतिं हिंस्याः प्रायश्चित्तं कृतं त्वया ॥ मद्राक्यं नानृतं लोके काश्चित्कुर्यात्समाप्नुहि ४९ इत्येतत्तेमया प्रोक्तं क्षितेनापि सुहृत्तया ॥ जानामि त्वां विक्षिपंतं जोषमास्वोत्तरं शृणु ५० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादे द्वाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततः पुनर्महाराज मद्वराजमरिदमः ॥ अभ्यभाषत राधेयः संनिवार्योत्तरं वचः १ यत्त्वं निदर्शनार्थं मां शल्यजलिपतवानसि ॥ नाहं शक्यस्त्वया वाचा विभीषयितु माहवे २ यदि मां देवताः सर्वा यो धयेयुः सवासवाः ॥ तथापि मे भयं न स्यात्किमुपार्थात्सकेशवार ३ नाहं भीषयितुं शक्यो वा इमां त्रेण कथंचन ॥ अन्यं जानीहि यः शक्यस्त्वया भीषयितुं रणे ४ नीचस्य बलमेतावत्पारुष्यं यत्त्वमात्थमाम् ॥ अशक्तो मद्रुणान् वक्तुं बलं सेवदुर्मते ५ नाहिकर्णः समुद्रूतो भयार्थमिह मद्वक् ॥ विक्रमार्थं महं जातो यशोर्थं च तथाऽऽत्मनः ६ सखिभावेन सौहार्दान् मित्रभावेन चैव हि ॥ कारणैस्त्रिभिरेतैस्त्वं शल्यजीवसि सांप्रतम् ७ राज्ञश्च धार्तराष्ट्रस्य कार्यं सुमहदुद्यतम् ॥ मयितच्चाहितं शल्ये तेन जीवसि मेक्षणम् ८ कृतश्च समयः पूर्वक्षंतव्यं विप्रियंतव ॥ ऋते शल्यसहस्रेण विजयेयमहं परान् ॥ मित्रद्रोहस्तु पापीयानिति जीवसि सांप्रतम् ९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ ननु प्रलापाः कर्णतेयान् ब्रवीषि परान्प्रति ॥ ऋते कर्णसहस्रेण शक्या जेतुं परेयुधि १ ॥ संजय उवाच ॥ तथा ब्रुवंतं परुषं कर्णो मद्राधिपंतदा ॥ परुषं द्विगुणं भूयः प्रोवाचाप्रियदर्शनम् २ ॥ कर्ण उवाच ॥ इदं तु ते त्वमेकाग्रः शृणु मद्रजनाधिप ॥ संनिधौ ह्यत राष्ट्रस्य प्रोच्यमानं मया श्रुतम् ३ देशांश्च विविधांश्चित्रान् पूर्ववृत्तांश्च पार्थिवान् ॥ ब्राह्मणाः कथयंति स्म धृतराष्ट्रनिवेशने ४ तत्र वृद्धः पुरावृत्ताः कथाः कश्चिद्विजोत्तमः ॥ वाहीकदेशं मद्रांश्च कुत्सयन्वाक्यमब्रवीत् ५ बहिष्कृता हि मवता गंगया च बहिष्कृताः ॥ सरस्वत्याय मुनया कुरुक्षेत्रेण चाप्रिय ६ पंचानां सिंधुषष्ठानां नदीनां यैः स्तराश्रिताः ॥ तान् धर्मबाह्यान् शुचीन्वाहीकान्पि वर्जयेत् ७ गोवर्धनो नाम वटः सुभद्रं नाम च त्वरम् ॥ एतद्राजकुलद्वारमाकुमारात्स्मराम्यहम् ८ कार्येणात्यर्थं गूढेन वाहीकेषु पितं मया ॥ तत एषां समाचारः संवासाद्विदितो मम ९

कृत इति शल्यसहस्रतुल्योऽहमेवास्मीत्यर्थः ९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ नन्विति कर्णसहस्रेण विनाऽपि परे जेतुं शक्याः मयेति शेषः कर्णसहस्रतुल्योऽहमेक एवास्मीति भावः १ भूयः द्विगुणं अधिकं गुणम् २ । ३ । ४ । ५ । ६ पंचानां विषयमाणां सिंधुषष्ठ्यासां अंतरमवकाशमाश्रिताः ७ गोवर्धनः गवाक्षे दनस्थानं सुभद्रं च त्वरं सुराभां डाश्रयभूतं एतदुभयं राजकुलस्य राजगृहद्वारस्योपलक्षणम् ८ । ९

वृत्तं चरिष्यम् १० धानाघ्नप्रयवाः गौड्यासवं सुराविशेषं वाटव्यं वात्रं क्रीतांत्रवा । 'वाटो वृत्तौ च मागे च वरं देगात्रमेदयोः' इति विश्वः स्वार्थे ष्वञ् आशिन् भक्षणशीलाः ११ वप्रेषु प्राकारमिति पु १२ अवगीतेः भगलिगादिविगतिशब्दैः अनावृताः स्वपरपुरुषविवेकहीनाः कामचाराय धेष्टचारिण्यः १३ सूक्तानि विनोदवचनानि हेतुतेभोल्लिंगतादिते इत्याकोशे द्वित्वं संविश्यादसः स्वामिहते शाकलं नाम नगरमापगानामनिम्नगा ॥ जर्तिकानामवाहीकास्तेषां वृत्तं सुनिर्दिष्टम् १४ धानागौड्यासवं पीत्वा गोमांसं लशुनैः सह ॥ अपूपमांसवात्यानामाशिनः शीलवर्जिताः १५ मायं त्यथ च नृत्यं तिष्ठि यो मत्ता विवाससः ॥ नगरागारवप्रेषु बहिर्माल्यानुलेपनाः १६ मत्तावगीतैर्विविधैः खरोशूनिनदोपमैः ॥ अनावृता मयि युनेताः कामचाराश्च सर्वशः १७ आहुरन्योन्यसूक्तानि प्रब्रुवाणामदोक्तताः ॥ हेतुते हेतुते त्येवं स्वामिभर्तृहेतुते च १८ आक्रोशं त्यः प्रनृत्यं तिवात्याः पर्वस्वसंयताः ॥ तासां किलावलिप्तानां निवसन्कुरुजांगले १९ काश्चिद्वाहीकदुष्टानां नातिहृष्टमना जगौ ॥ सानूतं बृहती गौरीसूक्ष्मकंबलवासिनी १६ मामनुस्मरती शिते वाहीकंकुरुजांगले ॥ शतद्रुकामहर्ती त्वां तां चरम्यामिरावतीम् १७ गत्वा स्वदेशं द्रक्ष्यामि स्थूलशंखाः शुभाः स्त्रियः ॥ मनःशिलोज्ज्वलापांग्योगौरीयस्त्रिकुदांजनाः १८ कंबलाजिनसंवाताः क्रंदंत्यः प्रियदर्शनाः ॥ सृदंगानकशंखानां मदलानां च निःस्वनैः १९ खरोष्ट्राश्च तैश्चैव मतायास्यामहे सुखम् ॥ शमीपीलु करीराणां वनेषु सुखवर्त्मसु २० अपूपान्सक्तुपिंडांश्च प्राश्रंतो मथितान्वितान् ॥ पथिसुप्रबलाभूत्वा कदा संपततोऽध्वगान् २१ चेलापहारं कुर्वाणास्ताडयिष्यामभूयसः ॥ एवं शीलेषु ब्राह्मणेषु वाहिकेषु दुरात्मसु २२ कश्चेतयानो निवसेन्मुहूर्तमपि मानवः ॥ ईदृशा ब्राह्मणेनोक्ता वाहीकामोघचारिणः २३ येषां पद्मा गहर्ता त्वमुभयोः शुभपापयोः ॥ इत्युक्त्वा ब्राह्मणः साधुरुत्तरं पुनरुक्तवान् २४ वाहीकेषु विनीतेषु प्रोच्यमानं निबोधतव ॥ तत्र स्मराक्षसीगीतिः सदा कृष्णचतुर्दशीम् २५ न गरीशकले स्फीते आहत्य निशि दुंदुभिम् ॥ कदावाहेयिका गाथाः पुनर्गास्यामि शाकले २६ गव्यस्य वृत्तामांसस्य पीत्वा गौडं सुरासवम् ॥ गौरीभिः सह नारीभिर्वृहतीभिः स्वलंकृता २७ पलांडुगंडुष्युतान् खादंती चेडकान् बहून् ॥ वाराहं कौकुटं मांसं गव्यं गार्दभं मोक्षिकम् २८ ऐडं च येन खादांते तेषां जन्म निरर्थकम् ॥ इति गायंति ये मत्ताः सिंधुना शाकलाश्च ये २९ सवालवृद्धाः क्रंदंतस्तेषु धर्मः कथं भवेत् ॥ इति शल्यविजानीहि हंत भूयो ब्रवीमि ते ३० यदन्योऽप्युक्तवानस्मान् ब्राह्मणः कुरुसंसदि ॥ पंचनखो वहंत्येता यत्र पीलुवनान्युत ३१ शतद्रुश्च विपाशा च वृत्ती यैरावती तथा ॥ चंद्रभागा वितस्ता च सिंधुषष्ठा बहिर्गिरेः ३२ आरुद्रानामेते देशान् प्रधर्मान् तान् व्रजेत् ॥ ब्राह्मणानां दासमीयानां वाहीकानामयज्वनाम् ३३

मर्ज्यते इति चतुर्दश १४ पर्वसु उत्सवदिनेषु आक्रोशं त्यः शालयंत्यः तासां पतिरिति शेषः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ खरादियानैः २० मथितं तक्रम् २१ भूयसः बहून् २२ । २३ । २४ । २५ वृहतीपमस्तस्येदं वधपर्ववाहंतं चोचिता वाहेयिका गाथागीतीः २६ । २७ खादंती बलिरूपान् ऐडकान् मेघान् वाराहं विद्रुहजं २८ शाकलाः शाकलपुरवासिनः २९ । ३० । ३१ गिरेर्हिमात्रेः ३२ ब्राह्मणानामुपनयनादिसंस्कारहीनानां दासमीयानां दसमदेशोद्भवानां दासं गृह्यद्रुद्रं निमते मानयंति मैथुनार्थिन्यस्तादासं यस्तज्जानां दासमीयानां वा ३३



३४ कुंडेपुमहोदरपात्रेषु ३९ । ३९ सर्वमन्नमदनीयंक्षीरंभोजनयेति ३७ । ३८ युगंधरेनगरेओष्टादिकमपिक्षीरंपीयते मक्ष्याभक्ष्यविवेकाभावात्तत्रावश्यमभक्ष्यमक्षणमापतत्येव एवमच्युतस्य लेनग रेउपितस्वागम्यागमनमवश्यंभावितादृशानामेवतत्रसत्वात् ३९ भूतिलयेहिचंडालब्राह्मणसाधारणकोजलाशयस्तत्रचस्नातःकथंस्वर्गगच्छेन्नकथंचित्त्वित्यर्थः ४० ब्रह्मभित्येकरात्रवासेन दोषइत्यर्थः ४१ । ४२ कारस्करादयोदेशाः ४१ एकरात्रशयीएकरात्रशाविनंब्राह्मणमितिद्वितीयार्थेप्रथमा ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतमा

नदेवाःप्रतिमुक्कंतिपितरोब्राह्मणास्तथा ॥ तेषांप्रणष्टधर्माणांवाहीकानामितिश्रुतिः ३४ ब्राह्मणेमतथाप्रोक्तंविदुषासाधुसंसदि ॥ काष्ठकुंडेषुवाहीकामृन्मयेषु चभुंजते ३५ सक्तुमद्यावलिप्तेषुश्वावलीढेषुनिर्घृणाः ॥ आविकंचौष्ट्रिकंचैवक्षीरंगार्दभमेवच ३६ तद्विकारांश्चवाहीकाःखादंतिचपिबंतिच ॥ पुत्रसंकरिणो जालमाःसर्वान्नक्षीरभोजनाः ३७ आरहानामवाहीकावर्जनीयाविपाश्चिता ॥ हंतशल्यविजानीहिहंतभूयोब्रवीमि ३८ यदन्योऽप्युक्तवान्मह्यंब्राह्मणःकुरुसंसदि ॥ युगंधरेपयःपीत्वाप्रोष्यचाप्यच्युतस्थले ३९ तद्वहूतिलयेस्नात्वाकथंस्वर्गगमिष्यति ॥ पंचनद्योवहंत्येतायत्रनिःसृत्यपर्वतात् ४० आरहानामवा हीकानतेष्वायोद्वहंसेत् ॥ वहिश्चनामहीकश्चविपाशायांपिशाचकौ ४१ तयोरपत्यंवाहीकानैषामृष्टिःप्रजापतेः ॥ तेकथंविविधानधर्मान्ज्ञास्यंतेहीनयोनयः ४२ कारस्करान्माहिषकान्कालिगान्केरलांस्तथा ॥ कर्कोटकान्वरिकांश्चदुर्धर्मांश्चविवर्जयेत् ४३ इतितीर्थानुसर्तारंराक्षसीकाचिदब्रवीत् ॥ एकरात्रशयी मेहेमहोदूखलमेखला ४४ आरहानामतेदेशावाहीकनामतज्जलम् ॥ ब्राह्मणापसदायत्रतुल्यकालाःप्रजापतेः ४५ वेदानतेषांवेद्यश्चयज्ञायजनमेवच ॥ वा त्यानांदासमीयानामन्नंदेवानभुंजते ४६ प्रस्थलामद्रगांधाराआरहानामतःखशाः ॥ वसातिसिंधुसौवीराइतिप्रायोऽतिकुत्सिताः ४७ ॥ इतिश्रीम० क० प० कर्णशल्यसंवादेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ कर्णउवाच ॥ हंतशल्यविजानीहिहंतभूयोब्रवीमि ॥ उच्यमानंमयासम्यक्त्वमेकाग्रमनाःशृणु १ ब्रा ह्मणःकिलनोगेहमध्यगच्छत्पुराऽतिथिः ॥ आचारंतत्रसंप्रेक्ष्यप्रीतोवचनमब्रवीत् २ मयाहिमवतःजृंगमेकेनाध्युषितंचिरम् ॥ दृष्टाश्चवहवोदेशानानाधर्मसमावृ ताः ३ नचकेनचधर्मेणविरुध्यंतेप्रजाइमाः ॥ सर्वंहितेवृन्धर्मयदुक्तंवेदपारगैः ४ अटतातुततोदेशान्नानाधर्मसमाकुलान् ॥ आगच्छतामहाराजवाहीकेषु निशामितम् ५ तत्रैवब्राह्मणोभूत्वाततोभवतिक्षत्रियः ॥ वैश्यःशूद्रश्चवाहीकस्ततोभवतिनापितः ६ नापितश्चततोभूत्वापुनर्भवतिब्राह्मणः ॥ द्विजोभूत्वा चतत्रैवपुनर्दासोऽभिजायते ७ भवंत्येककुलेविप्राःप्रसूताःकामचारिणः ॥ गांधारामद्रकाश्चैववाहीकाश्चाल्पचेतसः ८

वदीपे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ हंतेति १ । २ । ३ इमां अनुभूतपूर्वाः प्रजाः केनचकेनाप्यर्थकामादिनानिभित्तेनधर्मेणसहनविरुध्यंते नकेन चिदधर्मेणेतिपाठेकेनाप्यधर्मेणैतानविरुध्यंते नकेचिदप्यधर्मलत्वाशास्त्रेणविरुध्यंतेइत्यर्थः ४ निशामितंश्रुतम् ५ ब्राह्मणोभूत्वेत्यादितजातीयकर्माचरणनिबन्धनम् ६ । ७ कुलेएकपु वधिप्रोभवत्यन्येभ्रातरःप्रसूताःसंकीर्णक्रियाइत्यर्थः ८

तत्रवाहीकेषु धर्मसंकरकारकोविपर्ययःश्रुतइतिलिङ्गविपरिणयं विपर्ययोविहितवेपरीत्यं ९ । १० । ११ बंधकयोवेइयाः पंचमेवमिचारेबंधकयः १२ नचैवेति उत्तरत्रेदंबंधकीत्वंसर्वप्रानुवर्तिष्य ते यस्मात्मातुर्धनेदुहिताहरतिपितुःपुत्रइतिनियमात् यद्यपिपुत्रीपुत्रश्चावपिजारजोतयापिपितृस्वइवमातृत्वमेविसंबादाभावात्तदौहित्रएवविक्रयहारीभवतिमपुत्रइतिभावः यतस्तेमग्निनीषेवा पत्यानिजनयंतिनस्वदारेष्वतस्तेषामग्निनेयाभागहराइतिव्याख्यामं प्राचा १३ । १४ असंतश्चात्संतश्चवर्तते परंतुवाह्यनयादृतेवाहीकनीतिविना तत्रकेवलमसंतएववर्ततेइत्यर्थः १५ । १६

एतन्मयाश्रुतंतत्रधर्मसंकरकारकम् ॥ कृत्स्नामटित्वापृथिवीवाहीकेषुविपर्ययः ९ हंतशल्यविजानीहिहंतभूयोब्रवीमि ॥ यदप्यन्योऽब्रवीद्वाक्यंवाहीकानांच कुत्सितम् १० सतीपुराहृताकाचिदारह्नात्किलदस्युभिः ॥ अधर्मतश्चोपयातासातानभ्यशपततः ११ बालांबंधुमर्तीयन्मामधर्मेणोपगच्छय ॥ तस्मात्ता योभविष्यतिबंधकयोवैकुलस्यच १२ नचैवास्मात्प्रमोक्षध्वंघोरात्पापान्नराधमाः ॥ तस्मात्तेषांभागहराभागिनेयानमूनवः १३ कुरवःसहपंचालाःशाल्वाम तस्याःसनैमिषाः ॥ कोसलाःकाशपौंड्राश्चकालिगामागधास्तथा १४ चेदयश्चमहाभागाधर्मजानंतिशाश्वतम् ॥ नानादेशेष्वसंतश्चप्रायोवाह्यनयादृते १५ आ मत्स्येभ्यःकुरुपंचालदेश्याआनैमिषाच्चेदयोयेऽविशिष्टाः ॥ धर्मपुराणमुपजीवंतिसंतोमद्राहतेपांचनदांश्चजिह्मन् १६ एवंविद्वान्वर्मकथासुराजंस्तूर्णीभूतो जडवच्छल्यभूयः ॥ त्वंतस्यगोप्ताचजनस्यराजापद्भ्यामहर्ताशुभदुष्कृतस्य १७ अथवादुष्कृतस्यत्वंहर्तातेषामरक्षिता ॥ रक्षितापुण्यभायाजाप्रजानांत्वंह्यपु ण्यमाक् १८ पूज्यमानेपुराधर्मसर्वदेशेषुशाश्वते ॥ धर्मपांचनदंदृष्ट्वाधिगित्याहपितामहः १९ वात्यानांदासमीयानांकृतेऽप्यशुभकर्मणाम् ॥ ब्रह्मणानिंदितेष मंसत्वंलोकेकिमब्रवीः २० इतिपांचनदंधर्ममवमेनेपितामहः ॥ स्वधर्मस्थेषुवर्णेषुसोऽप्येतान्नाभ्यपूजयत् २१ हंतशल्यविजानीहिहंतभूयोब्रवीमि ॥ कल्मा षपादःसरसिनिमज्जन्नाक्षसोऽब्रवीत् २२ क्षत्रियस्यमलंमैक्ष्यंब्राह्मणस्यावतंतमलम् ॥ मलंपृथिव्यावाहीकाःस्त्रीणामद्रस्त्रियोमलम् २३ निमज्जमानमुद्धृत्यक श्विद्राजानिशाचरम् ॥ अपृच्छतेनचारुयातंप्रोक्तवांस्तन्निबोधमे २४ मानुषाणामलंम्लेच्छाम्लेच्छानामौष्ट्रिकामलम् ॥ औष्ट्रिकाणामलंपंडाःपंडानाराज याजकाः २५ राजयाजकयाज्यानामद्रकाणांचयन्मलम् ॥ तद्वेदैतवमलय्यस्मान्नविमुंचसि २६ इतिरक्षोपसृष्टेषुविषवीर्यहतेषुच ॥ राक्षसंमेषजंप्रोक्तंसं सिद्धवचनोत्तरम् २७ ब्राह्मपंचालाःकौरवेयास्तुधर्म्यसत्यमत्स्याःशूरसेनाश्चयज्ञम् ॥ प्राच्यादासावृषलादाक्षिणात्याःस्तेनवाहीकाःसंकरावैसुराष्ट्राः २८

१० । १८ पूज्यमानेप्रशस्यमाने १९ कृतेकृतयुगेऽपिधर्मे वाहीकानामितिशेषः सवाहीकस्त्वय २० नाभ्यपूजयत्तत्रप्रशंसितवान् २१ । २२ । २३ । २४ म्लेच्छाःपापरताधर्माधर्मविचार हीनाः 'म्लेच्छःपापरतेजातिमेवेत्यादपमापणे' इतिविश्वः 'औष्ट्रिकामृत्तिकाभांडमेदेऽपिकरमस्त्रियाय' इतिविश्वः औष्ट्रिकःस्नेहमांडजीवीतेलिकइत्यर्थः पंडाःवर्षवराः राजयाजकाःक्षत्रियस्य याज्यास्तेषामपियाज्याः राजपुरोहितयाज्यावा २५ । २६ रक्षोपसृष्टेपुरक्षसाउपद्रुतेषु राक्षसंरक्षसानाशकमिंद्राक्षसम् २७ ब्राह्मवेदसमूहं धर्मधर्मादनपेतकर्ममानयंतीतिशेषः प्राच्यादासाःशूद्रधर्माः दाशाइतिपाठेमत्स्यजीविनः वृषधर्मलातिआदृतेतेषुषलाः धर्मसंग्रहपराः धर्मप्रोहिणइतिवा २८



बहिर्गोहारात्रिचर्याप्रच्छन्नचौर्यपारदार्यादि २९ आपांचाल्येभ्योभयैः उदीच्याद्यास्तुस्वयं धर्मस्वरूपमजानतोऽपि शिष्टानुगामिन इत्यर्थः आरुह्यास्तुभयप्रदा इति भावः ३० प्राचीमि  
त्यत्र जातवेद इत्यनेनाग्नेयीसहिताप्राचीदेवानामाश्रयादक्षिणापितृणांतत्रैव श्राद्धादिधर्मो दृश्यते ३१ एवं प्रतीचीवरुणः उदीचीसोम इति कुवैरेशानयोर्ग्रहणं परिशेषात्रैकं त्वां वा  
यव्यां च वाहीकाश्रयायानैर्कृतास्त्वाद्वावातुलाश्च संतीत्यर्थः ३२ तथारक्षः पिशाचाश्चाहिमवंतं न गोतमम् ॥ गुह्यकाश्च महाराजपर्वतं गंधमादनम् ३३ भुवः सर्वाणि भूतानि विष्णुः पाति जनार्दनः ॥ इंगितज्ञाश्च मगधाः  
कृतघ्नतापरवितापहारो मद्यपानं गुरुदारावमर्दः ॥ वाक्पारुष्यं गोवधोरात्रिचर्या बहिर्गोहपरवस्त्रोपभोगः २९ येषां धर्मस्तान् प्रतिनास्त्यधर्मो ह्यारुह्यानां पंचनदा  
नाधिगस्तु ॥ आपांचाल्येभ्यः कुरवो नैमिषाश्च मत्स्याश्चैतेऽप्यथ जानंति धर्मम् ॥ अथोदीच्याश्चांगकामागधाश्चाशिष्टान् धर्मानुपजीवंति वृद्धाः ३० प्राचीं दि  
शं श्रिता देवा जातवेदः पुरोगमाः ॥ दक्षिणां पितरो गुप्तां यमेन शुभकर्मणा ३१ प्रतीचीवरुणः पाति पालयानः सुरान्वली ॥ उदीचीं भगवान्सोमो ब्राह्मणैः सह रक्ष  
ति ३२ तथारक्षः पिशाचाश्चाहिमवंतं न गोतमम् ॥ गुह्यकाश्च महाराजपर्वतं गंधमादनम् ३३ भुवः सर्वाणि भूतानि विष्णुः पाति जनार्दनः ॥ इंगितज्ञाश्च मगधाः  
प्रेक्षितज्ञाश्च कोसलाः ३४ अर्धोक्ताः कुरुपंचालाः शाल्वाः कृत्स्नानुशासनाः ॥ पार्वतीयाश्च विषमायथैवाशिवयस्तथा ३५ सर्वज्ञाय वनाराज न शूराश्चैव विशेषतः ॥  
म्लेच्छाः स्वसंज्ञानियतानानुक्तमितरे जनाः ३६ प्रतिरथास्तु वाहीकानच केचन मद्रकाः ॥ सत्वमेतादृशः शल्यनोत्तरं वक्तुमर्हसि ॥ पृथिव्यां सर्वदेशानां मद्रको  
मलमुच्यते ३७ सीधोः पानं गुरुतल्पावमर्दो भ्रूणहत्या परवितापहारः ॥ येषां धर्मस्तान् प्रतिनास्त्यधर्मो ह्यारुह्यानां पंचनदानाधिगस्तु ३८ एतज्ज्ञात्वा जोषमा  
स्वप्रतीपं मास्मै कृथाः ॥ मात्वा पूर्वमहं हत्वा हनिष्ये केशवार्जुनौ ३९ ॥ शल्य उवाच ॥ आतुराणां परित्यागः स्वदारसुतविक्रयः ॥ अंगे प्रवर्तते कर्णयेषामाधिपति  
र्भवान् ४० रथातिरथसंख्यायां यत्त्वां भीष्मस्तदाऽब्रवीत् ॥ तान् विदित्वाऽत्मनो दोषान्निर्मन्युर्भवमाकुधः ४१ सर्वत्र ब्राह्मणाः संतिसंति सर्वत्र क्षत्रियाः ॥ वैश्याः  
शूद्रास्तथा कर्णस्त्रियः साध्व्यश्च सुवताः ४२ रमंते चोपहासेन पुरुषाः पुरुषैः सह ॥ अन्योन्यमवरक्षंतो देशे देशे समैथुनाः ४३ परवाच्येषु निपुणः सर्वो भवति सर्वदा ॥  
आत्मवाच्यं न जानीते जानन्नपि च मुह्यति ४४ सर्वत्र संति राजानः स्वस्वधर्ममनुवताः ॥ दुर्मनुष्यान्निगृह्णंतिसंति सर्वत्र धार्मिकाः ४५ न कर्णदेशसामान्यात् सर्वेषां पापं  
निषेवते ॥ यादृशाः स्वस्वभावेन देवा अपि न तादृशाः ४६ ॥ संजय उवाच ॥ ततो दुर्योधनो राजा कर्णशल्याववारयत् ॥ साखिभावेन राधेयं शल्यं स्वांजल्यकेन च ४७

सवाहीकान्सनैर्कृतान् देशान् विष्णुः पाति पर्जन्यवत् न देशांतरेष्विव वाहीकेषु विशेषतो देवतानुग्रहो दृश्यत इत्यभिप्रायः अतएव तेषां भौतयं वर्णयति इंगितज्ञाश्चेति २४ विषमाः दुःखसाध्याः २५  
सर्वजानंतोऽपि वनम्लेच्छाश्च स्वसंज्ञायां स्वीयैः कृतो यो धर्मसंकेतस्तत्रैव नियताः वैदिकं धर्मं मानयंतीत्यर्थः । इतरेष्वनुक्तं विदितं नावबुध्यते ३६ प्रतिरथाः हितवादिनिप्रतिकूलाः गुरुद्रो  
हिण इत्यर्थः तादृशाश्च त्वंहितोपदेष्टारं मानिदसीत्यर्थः ३७ । ३८ प्रतीपं प्रतिकूलं तेजोवधारयम् ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ देवाः अपीति वृत्तेन देवानप्यति  
क्रामंतीत्यर्थः ४६ स्वांजल्यकेन स्वस्य अंजलिकर्मणा ४७

४८ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥ ॥ १०२ ॥ ॥ १०३ ॥ ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ ॥ १०६ ॥ ॥ १०७ ॥ ॥ १०८ ॥ ॥ १०९ ॥ ॥ ११० ॥ ॥ १११ ॥ ॥ ११२ ॥ ॥ ११३ ॥ ॥ ११४ ॥ ॥ ११५ ॥ ॥ ११६ ॥ ॥ ११७ ॥ ॥ ११८ ॥ ॥ ११९ ॥ ॥ १२० ॥ ॥ १२१ ॥ ॥ १२२ ॥ ॥ १२३ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२५ ॥ ॥ १२६ ॥ ॥ १२७ ॥ ॥ १२८ ॥ ॥ १२९ ॥ ॥ १३० ॥ ॥ १३१ ॥ ॥ १३२ ॥ ॥ १३३ ॥ ॥ १३४ ॥ ॥ १३५ ॥ ॥ १३६ ॥ ॥ १३७ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३९ ॥ ॥ १४० ॥ ॥ १४१ ॥ ॥ १४२ ॥ ॥ १४३ ॥ ॥ १४४ ॥ ॥ १४५ ॥ ॥ १४६ ॥ ॥ १४७ ॥ ॥ १४८ ॥ ॥ १४९ ॥ ॥ १५० ॥ ॥ १५१ ॥ ॥ १५२ ॥ ॥ १५३ ॥ ॥ १५४ ॥ ॥ १५५ ॥ ॥ १५६ ॥ ॥ १५७ ॥ ॥ १५८ ॥ ॥ १५९ ॥ ॥ १६० ॥ ॥ १६१ ॥ ॥ १६२ ॥ ॥ १६३ ॥ ॥ १६४ ॥ ॥ १६५ ॥ ॥ १६६ ॥ ॥ १६७ ॥ ॥ १६८ ॥ ॥ १६९ ॥ ॥ १७० ॥ ॥ १७१ ॥ ॥ १७२ ॥ ॥ १७३ ॥ ॥ १७४ ॥ ॥ १७५ ॥ ॥ १७६ ॥ ॥ १७७ ॥ ॥ १७८ ॥ ॥ १७९ ॥ ॥ १८० ॥ ॥ १८१ ॥ ॥ १८२ ॥ ॥ १८३ ॥ ॥ १८४ ॥ ॥ १८५ ॥ ॥ १८६ ॥ ॥ १८७ ॥ ॥ १८८ ॥ ॥ १८९ ॥ ॥ १९० ॥ ॥ १९१ ॥ ॥ १९२ ॥ ॥ १९३ ॥ ॥ १९४ ॥ ॥ १९५ ॥ ॥ १९६ ॥ ॥ १९७ ॥ ॥ १९८ ॥ ॥ १९९ ॥ ॥ २०० ॥ ॥ २०१ ॥ ॥ २०२ ॥ ॥ २०३ ॥ ॥ २०४ ॥ ॥ २०५ ॥ ॥ २०६ ॥ ॥ २०७ ॥ ॥ २०८ ॥ ॥ २०९ ॥ ॥ २१० ॥ ॥ २११ ॥ ॥ २१२ ॥ ॥ २१३ ॥ ॥ २१४ ॥ ॥ २१५ ॥ ॥ २१६ ॥ ॥ २१७ ॥ ॥ २१८ ॥ ॥ २१९ ॥ ॥ २२० ॥ ॥ २२१ ॥ ॥ २२२ ॥ ॥ २२३ ॥ ॥ २२४ ॥ ॥ २२५ ॥ ॥ २२६ ॥ ॥ २२७ ॥ ॥ २२८ ॥ ॥ २२९ ॥ ॥ २३० ॥ ॥ २३१ ॥ ॥ २३२ ॥ ॥ २३३ ॥ ॥ २३४ ॥ ॥ २३५ ॥ ॥ २३६ ॥ ॥ २३७ ॥ ॥ २३८ ॥ ॥ २३९ ॥ ॥ २४० ॥ ॥ २४१ ॥ ॥ २४२ ॥ ॥ २४३ ॥ ॥ २४४ ॥ ॥ २४५ ॥ ॥ २४६ ॥ ॥ २४७ ॥ ॥ २४८ ॥ ॥ २४९ ॥ ॥ २५० ॥ ॥ २५१ ॥ ॥ २५२ ॥ ॥ २५३ ॥ ॥ २५४ ॥ ॥ २५५ ॥ ॥ २५६ ॥ ॥ २५७ ॥ ॥ २५८ ॥ ॥ २५९ ॥ ॥ २६० ॥ ॥ २६१ ॥ ॥ २६२ ॥ ॥ २६३ ॥ ॥ २६४ ॥ ॥ २६५ ॥ ॥ २६६ ॥ ॥ २६७ ॥ ॥ २६८ ॥ ॥ २६९ ॥ ॥ २७० ॥ ॥ २७१ ॥ ॥ २७२ ॥ ॥ २७३ ॥ ॥ २७४ ॥ ॥ २७५ ॥ ॥ २७६ ॥ ॥ २७७ ॥ ॥ २७८ ॥ ॥ २७९ ॥ ॥ २८० ॥ ॥ २८१ ॥ ॥ २८२ ॥ ॥ २८३ ॥ ॥ २८४ ॥ ॥ २८५ ॥ ॥ २८६ ॥ ॥ २८७ ॥ ॥ २८८ ॥ ॥ २८९ ॥ ॥ २९० ॥ ॥ २९१ ॥ ॥ २९२ ॥ ॥ २९३ ॥ ॥ २९४ ॥ ॥ २९५ ॥ ॥ २९६ ॥ ॥ २९७ ॥ ॥ २९८ ॥ ॥ २९९ ॥ ॥ ३०० ॥ ॥ ३०१ ॥ ॥ ३०२ ॥ ॥ ३०३ ॥ ॥ ३०४ ॥ ॥ ३०५ ॥ ॥ ३०६ ॥ ॥ ३०७ ॥ ॥ ३०८ ॥ ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१० ॥ ॥ ३११ ॥ ॥ ३१२ ॥ ॥ ३१३ ॥ ॥ ३१४ ॥ ॥ ३१५ ॥ ॥ ३१६ ॥ ॥ ३१७ ॥ ॥ ३१८ ॥ ॥ ३१९ ॥ ॥ ३२० ॥ ॥ ३२१ ॥ ॥ ३२२ ॥ ॥ ३२३ ॥ ॥ ३२४ ॥ ॥ ३२५ ॥ ॥ ३२६ ॥ ॥ ३२७ ॥ ॥ ३२८ ॥ ॥ ३२९ ॥ ॥ ३३० ॥ ॥ ३३१ ॥ ॥ ३३२ ॥ ॥ ३३३ ॥ ॥ ३३४ ॥ ॥ ३३५ ॥ ॥ ३३६ ॥ ॥ ३३७ ॥ ॥ ३३८ ॥ ॥ ३३९ ॥ ॥ ३४० ॥ ॥ ३४१ ॥ ॥ ३४२ ॥ ॥ ३४३ ॥ ॥ ३४४ ॥ ॥ ३४५ ॥ ॥ ३४६ ॥ ॥ ३४७ ॥ ॥ ३४८ ॥ ॥ ३४९ ॥ ॥ ३५० ॥ ॥ ३५१ ॥ ॥ ३५२ ॥ ॥ ३५३ ॥ ॥ ३५४ ॥ ॥ ३५५ ॥ ॥ ३५६ ॥ ॥ ३५७ ॥ ॥ ३५८ ॥ ॥ ३५९ ॥ ॥ ३६० ॥ ॥ ३६१ ॥ ॥ ३६२ ॥ ॥ ३६३ ॥ ॥ ३६४ ॥ ॥ ३६५ ॥ ॥ ३६६ ॥ ॥ ३६७ ॥ ॥ ३६८ ॥ ॥ ३६९ ॥ ॥ ३७० ॥ ॥ ३७१ ॥ ॥ ३७२ ॥ ॥ ३७३ ॥ ॥ ३७४ ॥ ॥ ३७५ ॥ ॥ ३७६ ॥ ॥ ३७७ ॥ ॥ ३७८ ॥ ॥ ३७९ ॥ ॥ ३८० ॥ ॥ ३८१ ॥ ॥ ३८२ ॥ ॥ ३८३ ॥ ॥ ३८४ ॥ ॥ ३८५ ॥ ॥ ३८६ ॥ ॥ ३८७ ॥ ॥ ३८८ ॥ ॥ ३८९ ॥ ॥ ३९० ॥ ॥ ३९१ ॥ ॥ ३९२ ॥ ॥ ३९३ ॥ ॥ ३९४ ॥ ॥ ३९५ ॥ ॥ ३९६ ॥ ॥ ३९७ ॥ ॥ ३९८ ॥ ॥ ३९९ ॥ ॥ ४०० ॥ ॥ ४०१ ॥ ॥ ४०२ ॥ ॥ ४०३ ॥ ॥ ४०४ ॥ ॥ ४०५ ॥ ॥ ४०६ ॥ ॥ ४०७ ॥ ॥ ४०८ ॥ ॥ ४०९ ॥ ॥ ४१० ॥ ॥ ४११ ॥ ॥ ४१२ ॥ ॥ ४१३ ॥ ॥ ४१४ ॥ ॥ ४१५ ॥ ॥ ४१६ ॥ ॥ ४१७ ॥ ॥ ४१८ ॥ ॥ ४१९ ॥ ॥ ४२० ॥ ॥ ४२१ ॥ ॥ ४२२ ॥ ॥ ४२३ ॥ ॥ ४२४ ॥ ॥ ४२५ ॥ ॥ ४२६ ॥ ॥ ४२७ ॥ ॥ ४२८ ॥ ॥ ४२९ ॥ ॥ ४३० ॥ ॥ ४३१ ॥ ॥ ४३२ ॥ ॥ ४३३ ॥ ॥ ४३४ ॥ ॥ ४३५ ॥ ॥ ४३६ ॥ ॥ ४३७ ॥ ॥ ४३८ ॥ ॥ ४३९ ॥ ॥ ४४० ॥ ॥ ४४१ ॥ ॥ ४४२ ॥ ॥ ४४३ ॥ ॥ ४४४ ॥ ॥ ४४५ ॥ ॥ ४४६ ॥ ॥ ४४७ ॥ ॥ ४४८ ॥ ॥ ४४९ ॥ ॥ ४५० ॥ ॥ ४५१ ॥ ॥ ४५२ ॥ ॥ ४५३ ॥ ॥ ४५४ ॥ ॥ ४५५ ॥ ॥ ४५६ ॥ ॥ ४५७ ॥ ॥ ४५८ ॥ ॥ ४५९ ॥ ॥ ४६० ॥ ॥ ४६१ ॥ ॥ ४६२ ॥ ॥ ४६३ ॥ ॥ ४६४ ॥ ॥ ४६५ ॥ ॥ ४६६ ॥ ॥ ४६७ ॥ ॥ ४६८ ॥ ॥ ४६९ ॥ ॥ ४७० ॥ ॥ ४७१ ॥ ॥ ४७२ ॥ ॥ ४७३ ॥ ॥ ४७४ ॥ ॥ ४७५ ॥ ॥ ४७६ ॥ ॥ ४७७ ॥ ॥ ४७८ ॥ ॥ ४७९ ॥ ॥ ४८० ॥ ॥ ४८१ ॥ ॥ ४८२ ॥ ॥ ४८३ ॥ ॥ ४८४ ॥ ॥ ४८५ ॥ ॥ ४८६ ॥ ॥ ४८७ ॥ ॥ ४८८ ॥ ॥ ४८९ ॥ ॥ ४९० ॥ ॥ ४९१ ॥ ॥ ४९२ ॥ ॥ ४९३ ॥ ॥ ४९४ ॥ ॥ ४९५ ॥ ॥ ४९६ ॥ ॥ ४९७ ॥ ॥ ४९८ ॥ ॥ ४९९ ॥ ॥ ५०० ॥ ॥ ५०१ ॥ ॥ ५०२ ॥ ॥ ५०३ ॥ ॥ ५०४ ॥ ॥ ५०५ ॥ ॥ ५०६ ॥ ॥ ५०७ ॥ ॥ ५०८ ॥ ॥ ५०९ ॥ ॥ ५१० ॥ ॥ ५११ ॥ ॥ ५१२ ॥ ॥ ५१३ ॥ ॥ ५१४ ॥ ॥ ५१५ ॥ ॥ ५१६ ॥ ॥ ५१७ ॥ ॥ ५१८ ॥ ॥ ५१९ ॥ ॥ ५२० ॥ ॥ ५२१ ॥ ॥ ५२२ ॥ ॥ ५२३ ॥ ॥ ५२४ ॥ ॥ ५२५ ॥ ॥ ५२६ ॥ ॥ ५२७ ॥ ॥ ५२८ ॥ ॥ ५२९ ॥ ॥ ५३० ॥ ॥ ५३१ ॥ ॥ ५३२ ॥ ॥ ५३३ ॥ ॥ ५३४ ॥ ॥ ५३५ ॥ ॥ ५३६ ॥ ॥ ५३७ ॥ ॥ ५३८ ॥ ॥ ५३९ ॥ ॥ ५४० ॥ ॥ ५४१ ॥ ॥ ५४२ ॥ ॥ ५४३ ॥ ॥ ५४४ ॥ ॥ ५४५ ॥ ॥ ५४६ ॥ ॥ ५४७ ॥ ॥ ५४८ ॥ ॥ ५४९ ॥ ॥ ५५० ॥ ॥ ५५१ ॥ ॥ ५५२ ॥ ॥ ५५३ ॥ ॥ ५५४ ॥ ॥ ५५५ ॥ ॥ ५५६ ॥ ॥ ५५७ ॥ ॥ ५५८ ॥ ॥ ५५९ ॥ ॥ ५६० ॥ ॥ ५६१ ॥ ॥ ५६२ ॥ ॥ ५६३ ॥ ॥ ५६४ ॥ ॥ ५६५ ॥ ॥ ५६६ ॥ ॥ ५६७ ॥ ॥ ५६८ ॥ ॥ ५६९ ॥ ॥ ५७० ॥ ॥ ५७१ ॥ ॥ ५७२ ॥ ॥ ५७३ ॥ ॥ ५७४ ॥ ॥ ५७५ ॥ ॥ ५७६ ॥ ॥ ५७७ ॥ ॥ ५७८ ॥ ॥ ५७९ ॥ ॥ ५८० ॥ ॥ ५८१ ॥ ॥ ५८२ ॥ ॥ ५८३ ॥ ॥ ५८४ ॥ ॥ ५८५ ॥ ॥ ५८६ ॥ ॥ ५८७ ॥ ॥ ५८८ ॥ ॥ ५८९ ॥ ॥ ५९० ॥ ॥ ५९१ ॥ ॥ ५९२ ॥ ॥ ५९३ ॥ ॥ ५९४ ॥ ॥ ५९५ ॥ ॥ ५९६ ॥ ॥ ५९७ ॥ ॥ ५९८ ॥ ॥ ५९९ ॥ ॥ ६०० ॥ ॥ ६०१ ॥ ॥ ६०२ ॥ ॥ ६०३ ॥ ॥ ६०४ ॥ ॥ ६०५ ॥ ॥ ६०६ ॥ ॥ ६०७ ॥ ॥ ६०८ ॥ ॥ ६०९ ॥ ॥ ६१० ॥ ॥ ६११ ॥ ॥ ६१२ ॥ ॥ ६१३ ॥ ॥ ६१४ ॥ ॥ ६१५ ॥ ॥ ६१६ ॥ ॥ ६१७ ॥ ॥ ६१८ ॥ ॥ ६१९ ॥ ॥ ६२० ॥ ॥ ६२१ ॥ ॥ ६२२ ॥ ॥ ६२३ ॥ ॥ ६२४ ॥ ॥ ६२५ ॥ ॥ ६२६ ॥ ॥ ६२७ ॥ ॥ ६२८ ॥ ॥ ६२९ ॥ ॥ ६३० ॥ ॥ ६३१ ॥ ॥ ६३२ ॥ ॥ ६३३ ॥ ॥ ६३४ ॥ ॥ ६३५ ॥ ॥ ६३६ ॥ ॥ ६३७ ॥ ॥ ६३८ ॥ ॥ ६३९ ॥ ॥ ६४० ॥ ॥ ६४१ ॥ ॥ ६४२ ॥ ॥ ६४३ ॥ ॥ ६४४ ॥ ॥ ६४५ ॥ ॥ ६४६ ॥ ॥ ६४७ ॥ ॥ ६४८ ॥ ॥ ६४९ ॥ ॥ ६५० ॥ ॥ ६५१ ॥ ॥ ६५२ ॥ ॥ ६५३ ॥ ॥ ६५४ ॥ ॥ ६५५ ॥ ॥ ६५६ ॥ ॥ ६५७ ॥ ॥ ६५८ ॥ ॥ ६५९ ॥ ॥ ६६० ॥ ॥ ६६१ ॥ ॥ ६६२ ॥ ॥ ६६३ ॥ ॥ ६६४ ॥ ॥ ६६५ ॥ ॥ ६६६ ॥ ॥ ६६७ ॥ ॥ ६६८ ॥ ॥ ६६९ ॥ ॥ ६७० ॥ ॥ ६७१ ॥ ॥ ६७२ ॥ ॥ ६७३ ॥ ॥ ६७४ ॥ ॥ ६७५ ॥ ॥ ६७६ ॥ ॥ ६७७ ॥ ॥ ६७८ ॥ ॥ ६७९ ॥ ॥ ६८० ॥ ॥ ६८१ ॥ ॥ ६८२ ॥ ॥ ६८३ ॥ ॥ ६८४ ॥ ॥ ६८५ ॥ ॥ ६८६ ॥ ॥ ६८७ ॥ ॥ ६८८ ॥ ॥ ६८९ ॥ ॥ ६९० ॥ ॥ ६९१ ॥ ॥ ६९२ ॥ ॥ ६९३ ॥ ॥ ६९४ ॥ ॥ ६९५ ॥ ॥ ६९६ ॥ ॥ ६९७ ॥ ॥ ६९८ ॥ ॥ ६९९ ॥ ॥ ७०० ॥ ॥ ७०१ ॥ ॥ ७०२ ॥ ॥ ७०३ ॥ ॥ ७०४ ॥ ॥ ७०५ ॥ ॥ ७०६ ॥ ॥ ७०७ ॥ ॥ ७०८ ॥ ॥ ७०९ ॥ ॥ ७१० ॥ ॥ ७११ ॥ ॥ ७१२ ॥ ॥ ७१३ ॥ ॥ ७१४ ॥ ॥ ७१५ ॥ ॥ ७१६ ॥ ॥ ७१७ ॥ ॥ ७१८ ॥ ॥ ७१९ ॥ ॥ ७२० ॥ ॥ ७२१ ॥ ॥ ७२२ ॥ ॥ ७२३ ॥ ॥ ७२४ ॥ ॥ ७२५ ॥ ॥ ७२६ ॥ ॥ ७२७ ॥ ॥ ७२८ ॥ ॥ ७२९ ॥ ॥ ७३० ॥ ॥ ७३१ ॥ ॥ ७३२ ॥ ॥ ७३३ ॥ ॥ ७३४ ॥ ॥ ७३५ ॥ ॥ ७३६ ॥ ॥ ७३७ ॥ ॥ ७३८ ॥ ॥ ७३९ ॥ ॥ ७४० ॥ ॥ ७४१ ॥ ॥ ७४२ ॥ ॥ ७४३ ॥ ॥ ७४४ ॥ ॥ ७४५ ॥ ॥ ७४६ ॥ ॥ ७४७ ॥ ॥ ७४८ ॥ ॥ ७४९ ॥ ॥ ७५० ॥ ॥ ७५१ ॥ ॥ ७५२ ॥ ॥ ७५३ ॥ ॥ ७५४ ॥ ॥ ७५५ ॥ ॥ ७५६ ॥ ॥ ७५७ ॥ ॥ ७५८ ॥ ॥ ७५९ ॥ ॥ ७६० ॥ ॥ ७६१ ॥ ॥ ७६२ ॥ ॥ ७६३ ॥ ॥ ७६४ ॥ ॥ ७६५ ॥ ॥ ७६६ ॥ ॥ ७६७ ॥ ॥ ७६८ ॥ ॥ ७६९ ॥ ॥ ७७० ॥ ॥ ७७१ ॥ ॥ ७७२ ॥ ॥ ७७३ ॥ ॥ ७७४ ॥ ॥ ७७५ ॥ ॥ ७७६ ॥ ॥ ७७७ ॥ ॥ ७७८ ॥ ॥ ७७९ ॥ ॥ ७८० ॥ ॥ ७८१ ॥ ॥ ७८२ ॥ ॥ ७८३ ॥ ॥ ७८४ ॥ ॥ ७८५ ॥ ॥ ७८६ ॥ ॥ ७८७ ॥ ॥ ७८८ ॥ ॥ ७८९ ॥ ॥ ७९० ॥ ॥ ७९१ ॥ ॥ ७९२ ॥ ॥ ७९३ ॥ ॥ ७९४ ॥ ॥ ७९५ ॥ ॥ ७९६ ॥ ॥ ७९७ ॥ ॥ ७९८ ॥ ॥ ७९९ ॥ ॥ ८०० ॥ ॥ ८०१ ॥ ॥ ८०२ ॥ ॥ ८०३ ॥ ॥ ८०४ ॥ ॥ ८०५ ॥ ॥ ८०६ ॥ ॥ ८०७ ॥ ॥ ८०८ ॥ ॥ ८०९ ॥ ॥ ८१० ॥ ॥ ८११ ॥ ॥ ८१२ ॥ ॥ ८१३ ॥ ॥ ८१४ ॥ ॥ ८१५ ॥ ॥ ८१६ ॥ ॥ ८१७ ॥ ॥ ८१८ ॥ ॥ ८१९ ॥ ॥ ८२० ॥ ॥ ८२१ ॥ ॥ ८२२ ॥ ॥ ८२३ ॥ ॥ ८२४ ॥ ॥ ८२५ ॥ ॥ ८२६ ॥ ॥ ८२७ ॥ ॥ ८२८ ॥ ॥ ८२९ ॥ ॥ ८३० ॥ ॥ ८३१ ॥ ॥ ८३२ ॥ ॥ ८३३ ॥ ॥ ८३४ ॥ ॥ ८३५ ॥ ॥ ८३६ ॥ ॥ ८३७ ॥ ॥ ८३८ ॥ ॥ ८३९ ॥ ॥ ८४० ॥ ॥ ८४१ ॥ ॥ ८४२ ॥ ॥ ८४३ ॥ ॥ ८४४ ॥ ॥ ८४५ ॥ ॥ ८४६ ॥ ॥ ८



२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । अग्निरिति योऽयं वैश्वानरो विश्वस्य नेता अग्निः स ब्रह्मा ब्राह्मणः प्रजापतिमुज्ज्वलस्त्वसाम्वात् स एव इंदुः स नत्तीति व्युत्पत्तेर्जलाधी  
शमो मरसश्च स एव सप्तितामश्वत्वंगतः । 'वारुणो वा अश्वः' इति श्रुतेः सोमोऽप्यश्वत्वेन स्तूपते अत्यं मृजंतिकलशो दशसिपइत्यादौ अत्यं अश्वं कलशो घ्नोणकलशो क्षिप्तोऽंगुलयः तमश्वं देवा ब्रा  
ह्मणाश्च विदुः स एव एव वेवश्चतुर्धाऽऽत्मानं व्यूह्या जुं न रथं वा हयतीत्यर्थः ब्रह्मेद्वदिति पाठे ब्रह्मणा वेदेन हृदयः स्तुत्या प्रदीप्तः स एवाश्वत्वंगत इत्यर्थः ३८ एवमश्वान् स्तुत्वा रथं स्तौति ब्रह्मेति ३९ । ४०  
तस्य पक्षप्रपक्षेभ्यो निष्पतंतियुयुत्सवः ॥ हस्त्यश्वरथमातंगाः प्रावृषीव बलाहकाः २८ ततः सेनामुखे कर्णद्वारा जायुधिष्ठिरः ॥ धनं जयममित्रघ्नमेकवीरमुवा  
च ह २९ पश्यार्जुन महाव्यूहं कर्णेन विहितं रणे ॥ युक्तं पक्षैः प्रपक्षैश्च परानीकं प्रकाशते ३० तदेतद्वै समालोक्य प्रत्यभिन्नं महदलम् ॥ यथानाभिभवत्यस्मांस्त  
थानीति विधीयताम् ३१ एवमुक्तोऽर्जुनो राज्ञा प्राजलिर्नृपमब्रवीत् ॥ यथाभवानाहतथा तत्सर्वं न तदन्यथा ३२ यस्त्वस्य विहितो वातस्तं करिष्यामि भारत ॥  
प्रधानवध एवास्य विनाशस्तं करोम्यहम् ३३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तस्मात्त्वमेव राधेयं भीमसेनः सुयोधनम् ॥ वृषसेनं च नकुलः सहदेवोऽपि सौबलम् ३४  
दुःशासनं शतानीको हार्दिकं यं शिनिपुंगवः ॥ दृष्टुं नो द्रोणसुतं स्वयं यो तस्याम्यहं लुपम् ३५ द्रौपदेया धार्तराष्ट्रान् शिष्टान्सहशिखंडिना ॥ ते ते च तांस्तान हि  
तान्स्माकं घ्नंतु मामकाः ३६ ॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्तो धर्मराजेन तथेत्युक्त्वा धनं जयः ॥ व्यादिदेश स्वसैन्यानि स्वयं चागाधमूमुखम् ३७ अग्निर्वैश्वानरः  
पूर्वो ब्रह्मेदुः सप्तितांगतः ॥ तस्माद्यः प्रथमं जातस्तं देवा ब्राह्मणा विदुः ३८ ब्रह्मेशानेन्द्रवरुणानक्रमशो योऽवहत्पुरा ॥ तमाद्यं रथमास्थाय प्रयातौ केशवार्जुनौ ३९  
अथ तं रथमायातं दृष्ट्वा त्यहुत दर्शनम् ॥ उवाचाधिरथिंशल्यः पुनस्तं युद्धदुर्मदम् ४० अयं सरथ आयातः श्वेताश्वः कृष्णसाराथिः ॥ दुर्वारः सर्वसैन्यानां विपाकः  
कर्मणामिव ४१ निघ्नन्नमित्रान् कौंतेयो यं कर्णं परिपृच्छसि ॥ श्रूयते तु मुलः शब्दो यथामेघस्वनो महान् ४२ ध्रुवमेतौ महात्मानौ वासुदेवधनं जयौ ॥ एषरेणुः स  
मुहूर्तो दिवमावृत्य तिष्ठति ४३ चक्रनेमिप्रणुन्नेव कं पते कर्णमेदिनी ॥ प्रवात्येष महावायुरभितस्तव वाहिनीम् ४४ क्रव्यादा व्याहरंत्येते मृगाः क्रंदंति भैरवम् ॥  
पश्य कर्णमहाघोरं भयदं लोमहर्षणम् ४५ कबंधं मेघसंकाशं भानुमावृत्य संस्थितम् ॥ पश्य यूधैर्बहुविधैर्मृगाणां सर्वतो दिशम् ४६ बलिभिर्दत्तशार्दूलैरादेत्योभि  
निरीक्ष्यते ॥ पश्य कंकांश्च घ्रांश्च समवेतान्सहस्रशः ४७ स्थितानां भिमुखान् घोरान् मन्यो न्यमभिभाषतः ॥ रंजिताश्चामरा युक्तास्तव कर्णमहारथे ४८ प्रवराः  
प्रज्वलंत्येते ध्वजश्चैव प्रकंपते ॥ सवेपथून् हयान् पश्य महाकायान् महाजवान् ४९ प्लवमानान् दर्शनीयानाकाशे गरुडानिव ॥ ध्रुवमेषु निमितेषु भूमिमाश्रित्य पार्थिवाः  
५० स्वप्स्यंति निहताः कर्णशतशोऽथ सहस्रशः ॥ शंखानां तु मुलः शब्दः श्रूयते लोमहर्षणः ५१ आनकानां च राधेयमृदंगानां च सर्वशः ॥ बाणशब्दान् बहुविधा  
घ्नराश्वगजवाजिनाम् ५२  
अयं सरथः कौंतेय आयात इति द्वयोः संबधः ४१ शब्दो रथस्येति शेषः ४१ । ४१ प्रवातीत्यादि पराजयलक्षणमाह  
तेजो भंगार्थमेव ४४ । ४५ कबंधं कर्तुं मृगादिभिरादित्यावेक्षणं क्रियमाणं मृत्युसूचकम् ४६ । ४७ चामरारथेऽवलंबंतोरथाक्षचक्रयोः संपर्पजैः स्फूर्तिगैर्ज्वलंतीत्यर्थः ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

ज्यातलत्रेणुकर्णानितिपाठेकणोवाद्यविशेषः तेषां ध्वनीन् शिल्पिनोरंजकाः ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ अद्यवर्धनोदुःखस्यवर्धयिता ५९ । ६० । ६१ । ६२  
ज्यातलत्रेणुशब्दांश्चशृणुकर्णमहात्मनाम् ॥ हेमरूप्यप्रसृष्टानांवाससांशिल्पिनिर्मिताः ५३ नानावर्णारथेभातिश्वसनेनप्रकंपिताः ॥ सहेमचंद्रतारार्कापता  
काःकिंकिणीयुताः ५४ पश्यकर्णार्जुनस्यैताःसौदामन्यइवांबुदे ॥ ध्वजाःकणकणायंतेवातेनाभिसमीरिताः ५५ विभ्राजंतिरथेकर्णविमानेदैवतेयथा ॥ सपता  
कारथाश्चेतेपंचालानांमहात्मनाम् ५६ पश्यकुंतीसुतंवीरंभीमत्सुमपराजितम् ॥ प्रधर्षयितुमायांतंकपिप्रवरकेतनम् ५७ एषध्वजाग्रेपार्थस्यप्रेक्षणीयःस  
मंततः ॥ दृश्यतेवानरोभीमोद्विषतामघवर्धनः ५८ एतच्चक्रंगदाशाङ्कशंखःकृष्णस्यधूमतः ॥ अत्यर्थंभ्राजतेकृष्णेकौस्तुभस्तुमणिस्ततः ५९ एषशाङ्कग  
दापाणिर्वासुदेवोऽतिवीर्यवान् ॥ बाहयन्नेतितुरगान्पांडुरान्वातरंहसः ६० एतत्कूजतिगांडीवांविकृष्टंसव्यसाचिना ॥ एतेहस्तवतामुक्ताग्रंत्यमित्रानशिताः  
शराः ६१ विशालायतताम्राक्षैःपूर्णचंद्रनिभाननैः ॥ एषाभूःकीर्यतेराज्ञांशिरोभिरपलायिनाम् ६२ एतेसुपरिधाकाराःपुण्यगंधानुलेपनाः ॥ उद्यतायुव  
शौडानांपात्यंतेसायुधाभुजाः ६३ निरस्तनेत्रजिह्वाश्चवाजिनःसहसादिभिः ॥ पतिताःपात्यमानाश्चक्षितौक्षीणाश्चशेरते ६४ एतेपर्वतशृंगाणांतुल्यरूपा  
हताद्विपाः ॥ संछिन्नमित्राःपार्थेनप्रचरंत्यद्रयोयथा ६५ गंधर्वनगराकारारथाहतनरेश्वराः ॥ विमानानीवपुण्यानिस्वर्गिणानिपतंत्यमी ६६ व्याकुलीक  
तमत्यर्थंपश्यसैन्यंकिरीटिना ॥ नानामृगसहस्राणांयूथंकेसरिणायथा ६७ ग्रंत्येन्नेपार्थिवान्वीराःपांडवाःसमभिद्रुताः ॥ नागाश्वरथपत्न्यीवांस्तावकान्समभि  
घ्नतः ६८ एषसूर्यइवांभोदैश्छन्नःपार्थोनदृश्यते ॥ ध्वजाग्रंदृश्यतेत्वस्यज्याशब्दश्चापिश्रूयते ६९ अद्यद्रक्ष्यासितंवीरंश्चेताश्वंकृष्णसारथिम् ॥ निघ्नंतंशा  
त्रवान्संख्येयंकर्णपरिपृच्छसि ७० अद्यतौपुरुषव्याघ्रौलोहिताक्षौपरंतपौ ॥ वासुदेवार्जुनौकर्णद्रष्टास्येकरथोस्थतौ ७१ सारथिर्यस्यवाष्णेयोगाडीव्यस्य  
कार्मुकम् ॥ तंचेद्धंताऽसिराधेयत्वंनोराजाभविष्यसि ७२ एषसंशप्तकाहूतस्तानेवाभिसुखोगतः ॥ करोतिकदनंचैषांसंग्रामेद्विषतांबली ७३ इतिब्रुवाणं  
मद्रेशंकर्णःप्राहातिमन्युना ॥ पश्यसंशप्तकैःक्रुद्धैःसर्वतःसमभिद्रुतः ७४ एषसूर्यइवांभोदैश्छन्नःपार्थोनदृश्यते ॥ एतदंतोऽर्जुनःशल्यनिमग्नोयोधसागरे ७५  
॥ शल्यउवाच ॥ वरुणंकोऽभसाहन्यादिधनेनचपावकम् ॥ कोवाऽनिलंनिगृह्णीयात्पिबेदाकोमहार्णवम् ७६ ईदृगूपमहंमन्येपार्थस्ययुधिविग्रहम् ॥ नहिश  
क्योऽर्जुनोजेतुंयुधिसेंद्रैःसुरासुरैः ७७ अथवापरितोषस्तेवाचोक्त्वासुमनाभव ॥ नसशक्योयुधाजेतुमन्यंकुरुमनोरथम् ७८ बाहुभ्यामुद्धरेदूर्मिदहेत्कुद्वह  
माःप्रजाः ॥ पातयेन्निदिवादेवान्योऽर्जुनंसमरेजयेत् ७९ पश्यकुंतीसुतंवीरंभीममक्लिष्टकारिणम् ॥ प्रभासंतंमहाबाहुंस्थितंमेरुमिवापरम् ८०



अमर्षीनित्यसंरब्धश्चिरं वैरमनुस्मरन् ॥ एषभीमोजयप्रेप्सुर्धुधितिष्ठतिवीर्यवान् ८१ एषधर्मभृतांश्रेष्ठो धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ तिष्ठत्यसुकरः संख्ये परेः परपुरं  
जयः ८२ एतौ च पुरुषव्याघ्रावश्चिनाविवसोदरौ ॥ नकुलः सहदेवश्च तिष्ठतोयुधेर्दुर्जयौ ८३ अमीस्थिताद्रौपदेयाः पंचपंचाला इव ॥ व्यवस्थितायोदुका  
माः सर्वेऽर्जुनसमायुधि ८४ एतेऽप्युपपुत्राश्चष्टुष्टुमुरोगमाः ॥ स्फीताः सत्यजितो वीरास्तिष्ठतिपरमौजसः ८५ असाविद्रुवा सद्यः सात्यकिः सात्वतावरः ॥  
युयुः सुरुपयाव्यस्मान्कुद्धांतकसमः पुरः ८६ इति संवदतोरेवतयोः पुरुषसिंहयोः ॥ ते सेने समसज्जेतांगायमुनवदृशम् ८७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि  
कर्णशल्यसंवादे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तथा व्यूढेऽवनीकेषु संसृतेषु च संजय ॥ संशक्तान् कथं पार्थो गतः कर्ण  
श्च पांडवान् १ एतद्विस्तरशो युद्धं प्रब्रूहि कुशलो ह्यसि ॥ न हि हृष्यामि वीराणां शृण्वानो विक्रमात्रणे २ ॥ संजय उवाच ॥ तदा स्थितमवज्ञाय प्रत्यभिब्रुवन् महत् ॥  
अव्यूहतां नो व्यूहं पुत्रस्य तव दुर्नये ३ तत्सादिनागकलिलं पदातिरथसंकुलम् ॥ घृष्टयुग्ममुखं व्यूहमशोभत महद्वलम् ४ पारावतसवर्णाश्च श्वेद्रादिव्यसमयु  
तिः ॥ पार्षतः प्रबभौ धन्वी कालो विग्रहवानिव ५ पार्षतं जुगुप्सुः सर्वेद्रौपदेया युयुत्सवः ॥ दिव्यवर्मा युधधराः शार्दूलसमविक्रमाः ६ सानुगादी सवपुषश्चंद्रंतारा  
गणा इव ॥ अथ व्यूढेऽवनीकेषु प्रेक्ष्य संशक्तान् ७ क्रुद्धोऽर्जुनोऽभिदुद्राव व्याक्षिपन् गांश्चिध्वंघनुः ॥ अथ संशक्ताः पार्थमभ्यधावन्वधैषिणः ८ विजये घृतसं  
कल्पा मृत्युं कृत्वाऽनिवर्तनम् ॥ तन्नराश्चौघबहुलं मत्तनागरथाकुलम् ९ पत्तिमच्छूरवीरौ घृष्टतमर्जुनमार्दयत् ॥ ससंप्रहारस्तुमुलस्तेषामासीत्किरीटिना १०  
तस्यैव नः श्रुतो यादृङ्घ्रातकवचैः सह ॥ रथानश्चान्ध्वजान्नागान्पतीत्रणगतानपि ११ इषून्धनूंषि खड्गांश्चक्राणि च परश्वधान् ॥ सायुधानुद्यतान्वाहन्वि  
विधान्यायुधानि च १२ चिच्छेदद्विषतां पार्थः शिरांसि च सहस्रशः ॥ तास्मै सैन्यमहावर्ते पातालतलसन्निभे १३ निमग्नं तं रथं मत्त्वानेदुः संशक्तस्तथा ॥ स पुन  
स्तानरीन् हत्वा पुनरुत्तरतोऽवधीत् १४ दक्षिणेन च पश्चाच्चक्रुद्धोरुद्रः पशूनि च ॥ अथ पंचालचेदीनां सृजयानां च मारिष १५ त्वदीयेः सह संग्रामासीत्परमदा  
रुणः ॥ कृपश्च कृतवर्मा च शकुनिश्चापिसौबलः १६ हृष्टसेनाः सुसंरब्धारथानां किप्रहारिणः ॥ कोसलैः काश्यपस्यैश्च कारुषैः केकयैरपि १७ शूरसेनैः शूरवरैर्युयु  
धुर्धुद्धुर्भदाः ॥ तेषामंतकरं युद्धं देहपाप्मा सुनाशनं १८ क्षत्रविदूद्रवीराणां धर्म्यं स्वर्ग्यं यशस्करम् ॥ दुर्योधनोऽथ सहितो ब्राह्मभिर्भरतर्षभ १९ गुप्तः कुरुप्रवी  
रश्च मद्राणां च महारथैः ॥ पांडवैः सह पंचालैश्चैदिभिः सात्यकेन च २० युध्यमानं रणे कर्णं कुरुवीरोऽभ्यपालयत् ॥ कर्णोऽपि निशितैर्बाणैर्विनिहत्य महाचमूम् २१

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ अत्र विदूद्रवीराणां मित्यनेन ब्राह्मणदत्ते युद्धं सर्वेषां श्रेयस्करमित्यर्थः १९ । २० । २१

२२ युक्तायोजयित्वा ॥ २३ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ यत्तदिति अभ्येत्ययदकरोत्तन्ममाचक्ष्वेत्यन्वयः १ । २ । ३ । ४ । ५

प्रमृद्य चरथश्रेष्ठान्युधिष्ठिरमपीडयत् ॥ विवस्त्रायुधदेहासूनुकृत्वा शत्रून् सहस्रशः २२ युक्तास्वर्गयशोभ्यां च स्वेभ्यो मुदमुदावहत् ॥ एवं मारिषसंग्रामो न रवाजि  
गजक्षयः ॥ कुरूणां सृजयानां च देवासुरसमो भवत् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ यत्तत्प्र  
विश्य पार्थानां सैन्यं कुर्वन् जनक्षयम् ॥ कर्णो राजानमभ्येत्य तन्ममाचक्ष्व संजय १ केच प्रवीराः पार्थानां युधिकर्णमवारयन् ॥ कांश्च प्रमथ्याधेराथिर्युधिष्ठिरमपी  
डयत् २ ॥ संजय उवाच ॥ घृष्टयुग्ममुखान् पार्थान् दृष्ट्वा कर्णो व्यवस्थितान् ॥ समभ्यधावत्त्वरितः पंचालाञ्छत्रकर्षिणः ३ तंतूर्णमभिधावंतं पंचालाजितकाशि  
नः ॥ प्रत्युद्युर्मुहात्मानं हंसा इव महार्णवम् ४ ततः शंखसहस्राणां निःस्वनो हृदयंगमः ॥ प्रादुरासीदुभयतो भिरीशब्दश्च दारुणः ५ नानाबाणनिपाताश्च द्विपा  
श्वरथनिःस्वनः ॥ सिंहनादश्च वीराणामभवद्दारुणस्तदा ६ साद्रेऽर्जुमार्णवाभूमिः सवातां बुद्धमंवरम् ॥ साकैर्दुग्रहनक्षत्राद्यौश्च व्यक्तं विघूर्णिता ७ इति भूतानि  
तं शङ्खमेनिरेते च विव्यथुः ॥ यानि चाप्यल्पसत्त्वानि प्रायस्तानि मृतानि च ८ अथ कर्णो भृशं क्रुद्धः शीघ्रमस्त्रमुदीरयन् ॥ जघान पांडवीं सेनामासुरीमववानिव ९  
स पांडवबलं कर्णः प्रविश्य विसृजञ्छरान् ॥ प्रभद्रकाणां प्रवरानहनत्सप्तसप्ततिम् १० ततः सुपुंखैर्निशितैरथश्रेष्ठारथेषुभिः ॥ अवधीत् पंचविंशत्या पंचालान् पंच  
विंशतिम् ११ सुवर्णपुंखैर्नाराचैः परकायविदारणैः ॥ चेदिकानवधीर्दीरः शतशोऽथ सहस्रशः १२ तंतथा समरे कर्मकुर्वाणमतिमानुषम् ॥ परिववुर्न हाराज पंचा  
लानां रथव्रजाः १३ ततः संधाय विशिखान् पंचभारतदुःसहान् ॥ पंचालानवधीत् पंचकर्णो वैकर्तनो वृषः १४ भानुदेवं चित्रसेनं सेनाविदुं च भारत ॥ तपनं शूरसे  
नं च पंचालानहनद्रणे १५ पंचालेषु च शूरेषु व्यमानेषु सायकैः ॥ हाहाकारो महानासीत् पंचालानां महाहवे १६ परिववुर्न हाराज पंचालानां रथादश ॥ पुनरेव च  
तान् कर्णो जघानाशुपतत्रिभिः १७ चक्रक्षौ तु कर्णस्य पुत्रौ मारिषदुर्जयौ ॥ सुषेणः सत्यसेनश्च त्यक्त्वा प्राणान्युध्यताम् १८ घृष्टगोप्ता तु कर्णस्य ज्येष्ठः पुत्रो महार  
थः ॥ वृषसेनः स्वयं कर्णं पृष्ठतः पर्यपालयत् १९ घृष्टयुग्मः सात्यकिश्च द्रौपदेया वृकोदरः ॥ जनमेजयः शिखंडी च प्रवीराश्च प्रभद्रकाः २० चेदिके कयं पंचालाय  
मौमत्स्याश्च दंशिताः ॥ समभ्यधावन् रथेयं जिघांसंतः प्रहारिणम् २१ त एनं विविधैः शस्त्रैः शरधाराभिरेव च ॥ अभ्यवर्षन् विमर्दं तं प्रावृषीवांबुदागिरिम् २२ पि  
तरंतु परीप्संतः कर्णपुत्राः प्रहारिणः ॥ त्वदीयाश्चापरे राजन् वीरा वीरानवारयन् २३ सुषेणो भीमसेनस्य च्छित्त्वा भलेन कार्मुकम् ॥ नाराचैः सप्तभिर्विच्छादद्दिभिर्भ  
ननादह २४ अथान्यद्वनुरादाय सुदृढं भीमविक्रमः ॥ सज्जं वृकोदरः कृत्वा सुषेणस्याच्छिनद्धनुः २५ विव्याध चैनं दशभिः क्रुद्धो नृत्यान्निवेषुभिः ॥ कर्णं च तूर्णं वि  
व्याध त्रिसप्तत्या शितैः शरैः २६ ५ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ विमर्दं विवृद्धं २२ । २३ । २४ । २५ । २६



२७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७

भानुसेनचदशभिःसाश्वसूतायुधध्वजम् ॥ पश्यतांसुहृदामध्येकर्णपुत्रमपातयत् २७ क्षुरप्रणुव्रततस्यशिरश्चंद्रनिभाननम् ॥ शुभदर्शनमेवासीन्नालप्रष्टमि  
वांजुजम् २८ हत्वाकर्णसुतंमिमस्तावकान्पुनरादयत् ॥ कृपहादिक्ययोश्छित्त्वाचापौतावप्यथार्दयत् २९ दुःशासनंत्रिभिर्विद्धाशकुर्निषाद्विरायसैः ॥ उलू  
कंचपतत्रिचचकारविरथाबुधौ ३० सुषेणंचहतेऽसीतिबुधनादत्तसायकम् ॥ तमस्यकर्णश्चिच्छेदत्रिभिश्चैनमताडयत् ३१ अथान्यपरिजग्राहसुपर्वाणिसुतेज  
नम् ॥ सुषेणायासृजद्भीमस्तमप्यस्याच्छिनद्वृषः ३२ पुनःकर्णस्त्रिसप्तत्याभीमसेनमथेषुभिः ॥ पुत्रंपरीप्सन्विष्याधकूरंकूरैर्जिघांसया ३३ सुषेणस्तुधनुर्गृह्य  
भारसाधनमुत्तमम् ॥ नकुलंपंचभिर्वाणैर्बाह्वोरुरसिचार्पयत् ३४ नकुलस्तंतुविशत्याविद्धाभारसहैर्दंढेः ॥ ननादबलवन्नादकर्णस्यभयमादधत् ३५ तंसुषेणो  
महाराजविद्धादशभिराशुभिः ॥ चिच्छेदचधनुःशीघ्रंक्षुरप्रेणमहारथः ३६ अथान्यद्वनुरादायनकुलःक्रोधमूर्छितः ॥ सुषेणंनवभिर्वाणैर्वारयामाससंयुगे ३७ स  
तुवाणैर्दिशोराजन्नाच्छाद्यपरवीरहा ॥ आजप्रेसारथिचास्यसुषेणंचततस्त्रिभिः ३८ चिच्छेदचास्यसुहृदंधनुर्भलैस्त्रिभिस्त्रिधा ॥ अथान्यद्वनुरादायसुषेणः  
क्रोधमूर्छितः ३९ आविध्यन्नकुलंपष्टचासहदेवंचसप्तभिः ॥ तद्युद्धंसुमहद्वोरमासीद्देवासुरोपमम् ४० निघ्नतांसायकैस्तूर्णमन्योन्यस्यवधंप्राति ॥ सात्यकिर्द्व  
षसेनस्यसूतंहत्वात्रिभिःशरैः ४१ धनुश्चिच्छेदमल्लेनजघानाश्वांश्चसप्तभिः ॥ ध्वजमेकेषुणोन्मथ्यात्रिभिस्तंहयताडयत् ४२ अथावसन्नःस्वरथेमुहूर्तात्पुनरु  
त्थितः ॥ सरण्युयुधानेनविमूताश्वरथध्वजः ४३ कृतोजिघांसुःशैनेयंखड्गचर्मघृगम्ययात् ॥ तस्यचापततःशीघ्रंवृषसेनस्यसात्यकिः ४४ वाराहकर्णैर्दशभिर  
विध्यदसिचर्मणी ॥ दुःशासनस्तुतंहत्वाविरथंवायुधंक्रुतम् ४५ आरोप्यस्वरथंतूर्णमपोवाहरणातुरम् ॥ अथान्यंरथमास्थायवृषसेनोमहारथः ४६ द्रौपदे  
यास्त्रिसप्तत्यायुयुधानंचपंचभिः ॥ भीमसेनंचतुःषष्ट्यासहदेवंचपंचभिः ४७ नकुलंत्रिशतावाणैःशतानीकंचसप्तभिः ॥ शिखंडिनंचदशभिर्धर्मराजंशतेनच  
४८ एतांश्चान्यांश्चराजेंद्रप्रवीरानजयद्युद्धिनः ॥ अभ्यर्दयन्महेष्वासःकर्णपुत्रोविशांपते ४९ कर्णस्ययुधिदुर्धर्षस्ततःपृष्ठमपालयत् ॥ दुःशासनंचशैनेयो  
नवैर्नवभिरायसैः ५० विमूताश्वरथंक्रुत्वाललाटेत्रिभिरार्पयत् ॥ सत्वन्यंरथमास्थायविधिवत्कल्पितंपुनः ५१ युयुधेपांडुभिःसार्धंकर्णस्याप्याययन्बलम् ॥ घृ  
ष्टयुग्नस्ततःकर्णमविध्यदशभिःशरैः ५२ द्रौपदेयास्त्रिसप्तत्यायुयुधानस्तुसप्तभिः ॥ भीमसेनश्चतुःषष्ट्यासहदेवंचसप्तभिः ५३ नकुलंत्रिशतावाणैःशतानीक  
स्तुसप्तभिः ॥ शिखंडीदशभिर्वीरोधर्मराजःशतेनतु ५४ एतेचान्येचराजेंद्रप्रवीराजयद्युद्धिनः ॥ अभ्यर्दयन्महेष्वासंसूतपुत्रमहामृधे ५५ तान्सूतपुत्रोविशि  
खैर्दशभिर्दशभिःशरैः ॥ रथेनानुचरन्वीरःप्रत्यविध्यदरिंदमः ५६ तत्रास्त्रवीर्यकर्णस्यलाघवंचमहात्मनः ॥ अपश्याममहाभागतदद्भुतमिवाभवत् ५७

५८। ५९। ६० विवरमंतरंददुः प्रसूताइत्यर्थः ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७ ॥

नह्याददानंददृष्टुःसंदधानंचसायकान् ॥ विमुंचतंचसरंभादपश्यंतहतानरीन् ५८ द्यौर्विद्यदूदिशश्चैवप्रपूर्णानिशितैःशरैः ॥ अरुणाभ्रावृताकारंतास्मिन्देशे  
बभौवियत् ५९ नृत्यान्निवहिराधेयश्चापहस्तःप्रतापवान् ॥ यैर्विद्धःप्रत्यविध्यतानेकैकंत्रिगुणैःशरैः ६० शतैश्चदशभिश्चैतान्पुनर्विद्धाननादच ॥ साश्वसू  
तरथाश्छन्नास्ततस्तेविवरंददुः ६१ तान्प्रमथ्यमहेष्वासान्पराधेयःशरवृष्टिभिः ॥ गजानीकमसंवाधंप्राविशच्छत्रुकर्शनः ६२ सरथास्त्रिततंहत्वाचेदीनामानि  
वर्तिनाम् ॥ राधेयोनिशितैर्वाणैस्ततोऽभ्याच्छुधिष्ठिरम् ६३ ततस्तेपांडवाराजश्छिखंडीचससात्यकिः ॥ राधेयात्परिरक्षंतोराजानंपर्यवारयन् ६४ तथैव  
तावकाःसर्वेकर्णदुर्वारणरणे ॥ यताःशूरामहेष्वासाःपर्यरक्षंतसर्वशः ६५ नानावादित्रघोषाश्चप्रादुरासन्विशांपते ॥ सिंहनादश्चसंजज्ञेश्वराणामभिगर्जताम्  
६६ ततःपुनःसमाजग्मुर्भीताःकुरुपांडवाः ॥ युधिष्ठिरमुखाःपार्थाःसूतपुत्रमुखावयम् ६७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे अष्टचत्वा  
रिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ विदार्यकर्णस्तासेनायुधिष्ठिरमथाद्रवत् ॥ रथहस्यश्वपतीनांसहस्रैःपरिवारितः १ नानायुधस  
हस्राणिप्रेरितान्यरिभिर्दृष्टः ॥ छित्त्वाबाणशतैरुग्रैस्तानविध्यदसंभ्रमात् २ निचकर्तशिरास्येषांबाहून्तूरूंश्चसूतजः ॥ तेहतावसुधापितुर्भग्राश्चान्येविदुर्बुधः  
३ द्राविडास्तुनिषादास्तुपुनःसात्यकिचोदिताः ॥ अभ्यद्रवन्निघांसंतःपतयःकर्णमाहवे ४ तेविबाहुशिरखाणाःप्रहताःकर्णसायकैः ॥ पेतुःपृथिव्यांयुगप  
च्छिन्नंशालवनंयथा ५ एवंयोधशतान्याजौसहस्राण्ययुतानिच ॥ हतानीयुर्मर्हीदेहैर्यशसाऽपूरयन्दिशः ६ अथैकैर्तनंकर्णरणेक्रुद्धमिवांतकम् ॥ रुरुधु पांडुपं  
चालाव्याधिर्मंत्रौषधैरिव ७ सतान्प्रमृद्याभ्यपतत्पुनरेवयुधिष्ठिरम् ॥ मंत्रौषधिक्रियातीतोव्याधिर्युल्वणोयथा ८ सराजगृद्धिभीरुद्वःपांडुपंचालकेकयैः ॥  
नाशकतानतिक्रांतुंमृत्युर्ब्रह्मविदोयथा ९ ततोयुधिष्ठिरःकर्णमदूरस्थंनिवारितम् ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नंक्रोधसंरक्तलोचनः १० कर्णकर्णवृथाहृष्टेसूतपुत्रवचःशृणु ॥  
सदास्पर्धसिसंग्रामेफाल्गुनेनतरस्विना ११ तथाऽस्मान्बाधसेनित्यंघातैराष्ट्रमतोस्थितः ॥ यद्वलंयच्चतेवीर्यंप्रद्वेषोयस्तुपांडव १२ तत्सर्वंदर्शयस्वाद्यपौरुषं  
महदास्थितः ॥ युद्धश्रद्धांचतेऽद्याहंविनेष्यामिमहाहवे १३ एवमुक्तामहाराजकर्णपांडुसुतस्तदा ॥ सुवर्णपुंखैर्दशभिर्विव्याधायस्मयैःशरैः १४ तंसूतपुत्रो  
दशभिःप्रत्यविध्यदरिंदमः ॥ वत्सदंतैर्महेष्वासःप्रहसन्निवभारत १५ सोऽवज्ञायतुनिर्विद्धःसूतपुत्रेणमारिष ॥ प्रज्ज्वालततःक्रोधाद्विषेवदुताशनः १६  
ज्वालामालापरिक्षिप्तोराज्ञोदेहोव्यदृश्यत ॥ युगांतेदग्धुकामस्यसंवर्ताग्रेरिवापरः १७

विदार्येति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७



ततोविस्फार्यसुमहच्चापंहेमपरिष्कृतम् ॥ समाधत्ताशितंवाणंगिरीणामपिदारणम् १८ ततःपूर्णयतोऽच्छृण्वमदंडनिभंशरम् ॥ मुमोचत्वरितोराजामृतपुत्रजि  
घांसया १९ सतुवेगवतामुक्तोवाणोवज्राशनिस्वनः ॥ विवेशसहसार्कणसंघेपार्श्वमहारथम् २० सतुतेनप्रहारेणपीडितःप्रमुमोहवै ॥ स्रस्तगात्रोमहाबाहुर्ध  
नुरुत्सृज्यस्यंदने २१ गतासुरिवनिश्चेताःशल्यस्याभिमुखोऽपतत् ॥ राजाऽपिभूयोनाजग्रेकर्णपार्थहितेप्सया २२ ततोहाहाकृतंसर्वधार्तराष्ट्रबलमहत ॥  
विवर्णमुखभूयिष्ठकर्णदृष्ट्वातथागतम् २३ सिंहनादश्चसंजज्ञेक्ष्वेलाःकिललिलास्तथा ॥ पांडवानामहाराजदृष्ट्वा राज्ञःपराक्रमम् २४ प्रतिलभ्यतुराधेयःसंज्ञाना  
तिचिरादिव ॥ दध्नेराजविनाशायमनःक्रूरपराक्रमः २५ सहेमविकृतंचापंविस्फार्यविजयमहत ॥ अवाकिरदमेयात्मापांडवंनिशितैःशरैः २६ ततःशुराभ्यां  
पांचालपौचक्रक्षौमहात्मनः ॥ जघानचंद्रदेवंचदंडधारंचसंयुगे २७ तावुभौधर्मराजस्यप्रवीरौपरिपार्श्वतः ॥ रथाभ्याशेचकाशेतेचंद्रस्येवपुनर्वसू २८ यु  
धिष्ठिरःपुनःकर्णमविद्धयत्रिंशताशरैः ॥ सुषेणंसत्यसेनंचत्रिभिस्त्रिभिरताडयत् २९ शल्यंनवत्याविध्याधत्रिसप्तत्याचमृतजम् ॥ तांस्तस्यगोष्ठुन्विध्याध  
त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वगैः ३० ततःप्रहस्याधिरथिर्विधुन्वानःसकार्मुकम् ॥ भित्त्वाभलेनराजानंविद्धाषष्ठ्याऽनदत्तदा ३१ ततःप्रवीराःपांडूनामभ्यधावन्नम  
र्षिताः ॥ युधिष्ठिरंपरीप्संतःकर्णमभ्यर्दयच्छरैः ३२ सात्यकिश्चेकितानश्चयुयुत्सुःपांडवपुत्रच ॥ दृष्टुमुग्रःशिखंडीचद्रौपदेयाःप्रभद्रकाः ३३ यमौचभौम  
सेनश्चशिशुपालस्यचात्मजः ॥ कारूपामत्स्यशेषाश्चकेकयाःकाशिकोसलाः ३४ एतेचत्वरितावीरावसुषेणमताडयन् ॥ जनमेजयश्चपांचाल्यःकर्णविध्या  
घसायकैः ३५ वाराहकर्णनाराचैर्नालीकैर्निशितैःशरैः ॥ वत्सदंतैर्विपाठैश्चक्षुरप्रैश्चटकामुखैः ३६ नानाप्रहरणैश्चोग्रैरथहस्त्यश्वसादिभिः ॥ सर्वतोऽभ्यद्रव  
त्कर्णपरिवार्यजिघांसया ३७ सपांडवानांप्रवरैःसर्वतःसमभिद्रुतः ॥ उदीरयन्ब्राह्ममखंशरैरापूरयन्दिशः ३८ ततःशरमहाज्वालोवीर्योष्माकर्णपावकः ॥ निर्दे  
हन्पांडववनंवीरःपर्यचरद्रणे ३९ ससंधायमहास्त्राणिमहेष्वासोमहामनाः ॥ प्रहस्यपुरुषेन्द्रस्यशरैश्चिच्छेदकार्मुकम् ४० ततःसंधायनवर्तिनिमेषान्नतपर्व  
णाम् ॥ विभेदकवचंराज्ञोरणेकर्णःशितैःशरैः ४१ तद्धर्महेमविकृतंरत्नचित्रंबभौपतत् ॥ सविद्युदभ्रंसवितुःश्लिष्टंवातहतंतथा ४२ तदंगात्पुरुषेन्द्रस्यभ्रष्टंवर्भ  
व्यरोचत ॥ रत्नैरलंकृतंचित्रैर्व्यभ्रंनिशियथानभः ४३ छिन्नवर्माशरैःपार्थोरुधारेणसमुक्षितः ॥ ततःसर्वायसीशक्तिंचिक्षेपाधिरथिंप्रति ४४ तांज्वलंतीमिवा  
काशेशरैश्चिच्छेदसप्तभिः ॥ साछिन्नाभूमिमगमन्महेष्वासस्यसायकैः ४५ ततोबाहोर्ललाटेचहृदिचैवयुधिष्ठिरः ॥ चतुर्भिस्तोमरैःकर्णताडयित्वाऽनदन्मु  
दा ४६ उद्भिन्नरुधिरःकर्णःक्रुद्धःसर्पहवश्चसन् ॥ ध्वजंचिच्छेदभलेनत्रिभिर्विध्याधपांडवम् ४७

इषुधीचास्यचिच्छेदरथंचातिलशोऽच्छिनत् ॥ कालवालास्तुयेपार्थदंतवर्णाऽवहन्महयाः ५८ तैर्युक्तरथमास्थायप्रायाद्राजापराङ्मुखः ॥ एवंपार्थोऽभ्युपा  
यात्सनिहतःपार्ष्णिसारथिः ४९ अशक्तुवन्प्रमुखतःस्थातुंकर्णस्यदुर्मनाः ॥ अभिद्रुत्यतुराधेयःपांडुपुत्रंयुधिष्ठिरम् ५० वज्रच्छत्राकुशैर्मत्स्यैर्ध्वजकूर्माबुजा  
दिभिः ॥ लक्षणैरुपपन्नेनपांडुनापांडुनंदनम् ५१ पवित्रीकर्तुमात्मानंस्कंधेसंसृज्यपाणिना ॥ ग्रहीतुमिच्छन्सबलात्कुंतीवाक्यंचसोऽस्मरत् ५२ तंशल्यः  
प्राहमाकर्णगृहीथाःपार्थिवोत्तमम् ॥ गृहीतमात्रोहत्वात्वांमाकरिष्यतिभस्मसात् ५३ अब्रवीत्प्रहसन्नाजनकुत्सयन्निवपांडवम् ॥ कथंनामकुलेजातःक्षत्रधर्मव्य  
वस्थितः ५४ प्रजह्यात्समरंभीतःप्राणात्रक्षन्महाहवे ॥ नभवानक्षत्रधर्मेपुकुशलोहीतिमेमतिः ५५ ब्राह्मेबलेभवान्युक्तःस्वाध्यायेयज्ञकर्मणि ॥ मास्मयुद्धयस्व  
कौंतेयमास्मवीरान्समासदः ५६ माचैतानप्रियंब्रूहिमावैव्रजमहारणम् ॥ वक्तव्यामारिषान्येतुनवक्तव्यास्तुमादृशाः ५७ मादृशान्विबुध्वन्युद्धेएतदन्यच्चल  
प्स्यसे ॥ स्वगृहंगच्छकौंतेययत्रतौकेशवार्जुनौ ५८ नहित्वांसमरेराजनहन्त्यात्कर्णःकथंचन ॥ एवमुक्त्वाततःपार्थविसृज्यचमहाबलः ५९ न्यहनत्पांडवींसेनां  
वज्रहस्तइवासुरीम् ॥ ततोऽपायाहुतराजन्वीडान्निवनरेश्वरः ६० अथापयातंराजानंमत्वाऽन्वीयुस्तमच्युतम् ॥ चेदिपांडवपंचालाःसात्यकिश्चमहारथः  
६१ द्रौपदेयास्तथाशूरामाद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ ततोयुधिष्ठिरानीकंदृष्ट्वाकर्णःपराङ्मुखम् ६२ कुरुभिःसहितोवीरःप्रहृष्टःपृष्ठतोऽन्वगात् ॥ भेरीशंखपृष्ठंगा  
नांकार्मुकाणांचनिःस्वनः ६३ बभूवधार्तराष्ट्राणांसिंहनादरवस्तथा ॥ युधिष्ठिरस्तुकौरव्यरथमारुह्यसत्वरम् ६४ श्रुतकीर्तेर्महाराजदृष्ट्वान्कर्णविक्रमम् ॥  
काल्यमानंबलंदृष्ट्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ६५ स्वान्योधानब्रवीत्कुदोनिघ्नतैतान्किमासत ॥ ततोराज्ञाऽभ्यनुज्ञाताःपांडवानांमहारथाः ६६ भीमसेनमुखाः  
सर्वेपुत्रास्तेप्रत्युपाद्रवन् ॥ अभवत्तुमुलःशब्दोयोधानांतत्रभारत ६७ रथहस्त्यश्वपत्नीनांशस्त्राणांचततस्ततः ॥ उत्तिष्ठतप्रहरतप्रैताभिपततेतिच ६८  
इतिब्रुवाणाह्वान्योन्यंजघुर्योधामहारणे ॥ अभ्रच्छायेवतत्रासीच्छरवृष्टिभिरंबरे ६९ समावृत्तैर्नरवरैर्निघ्नद्विरितरेतरम् ॥ विपताकध्वजच्छत्राव्यश्वमूतायु  
धारणे ७० व्यंगांगवयवापेतुःक्षितौक्षीणाःक्षितीश्वराः ॥ प्रवणादिवशैलानांशिखराणिद्विपोतमाः ७१ सारोहानिहताःपेतुर्वज्रभिन्नाइवाद्रयः ॥ छिन्नभिन्न  
विपर्यस्तैर्वर्मांलंकारभूषणैः ७२ सारोहास्तुरगाःपेतुर्हतवीगःसहस्रशः ॥ विप्रविद्धायुधाश्चैवविरथाश्चरथैर्हताः ७३ प्रतिवीरैश्चसंमर्दपतिसंघाःसहस्रशः ॥  
विशालायतताम्राक्षैःपद्भेदुसदृशाननैः ७४ शिरोभिर्युद्धशौडानांसर्वतःसंवृतामही ॥ यथाभुवितथाव्योमिनिःस्वनंशुश्रुवर्जनाः ७५ विमानैरप्सरःसंचैर्गीतवा  
दित्रनिःस्वनैः ॥ हतानभिमुखान्वीरान्वीरैःशतसहस्रशः ७६ आरोप्यारोप्यगच्छन्तिविमानेष्वप्सरोगणाः ॥ तदृष्ट्वामहदाश्चर्यंप्रत्यक्षंस्वर्गलिप्सया ७७



७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये ऋषिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ तानिति १  
प्रहृष्टमनसः शूराः क्षिप्रं जघ्नुः परस्परम् ॥ रथिनो रथिभिः सार्धं चित्रं युयुधुराहवे ७८ पत्नयः पतिभिर्नागाः सह नागैर्हयैर्हयाः ॥ एवं प्रवृत्ते संग्रामे गजवाजिनरक्षये  
७९ सैन्ये नरजसावृत्ते स्वेस्वान्जघ्नुः परे परान् ॥ कचाकचियुद्धमासीदंतादंतिनखानखि ८० मुष्टियुद्धं न्युद्धं च देहपाप्मासुनाशनम् ॥ तथा वर्तत संग्रामे गज  
वाजिनरक्षये ८१ नराश्वनागदेहेभ्यः प्रसृता लोहितापगा ॥ गजाश्वनरदेहान्साव्युवाहपतितान्वहून् ८२ नराश्वगजसंवाधेन राश्वगजसादिनाम् ॥ लोहितो  
दामहाघोरा मांसशोणितकर्दमा ८३ नराश्वगजदेहानां वहन्ती भीरुभीषणा ॥ तस्याः पारमपारं च वज्रं तिविजयैषिणः ८४ गाधेन चोत्प्लवंतश्च निमज्ज्योन्मज्ज्यचा  
परे ॥ ते तु लोहितदिग्धांगारक्तवर्मा युधां वराः ८५ सन्नुस्तस्यां पपुश्चास्यां मम्लुश्च भरतर्षभ ॥ रथानश्वा न्नरा न्नागानां युधाभरणानि च ८६ वसनान्यथ वर्मा  
णिवध्यमानान् हतानपि ॥ भूमिं खंचां दिशश्चैव प्रायः पश्यामलोहितम् ८७ लोहितस्य तु गंधेन स्पर्शेन च रसेन च ॥ रूपेण चातिरक्तेन शब्देन च विसर्पता ८८  
विषादः सुमहानासीत् प्रायः सैन्यस्य भारत ॥ तत्तु विप्रहतं सैन्यं भीमसेनमुखास्तदा ८९ भूयः समाद्रवन् वीराः सात्यकिप्रमुखास्तदा ॥ तेषामापततां विगमविषह्यं  
निरीक्ष्य च ९० पुत्राणां ते महासैन्यमासीद्राजन् पराङ्मुखम् ॥ तत्प्रकीर्णरथाश्वेभ्यो नराजिसमाकुलम् ९१ विध्वस्तवर्मकवचं प्रविद्धायुधकार्मुकम् ॥ व्यद्रव  
त्तावकं सैन्यं लोड्यमानं संततः ॥ सिंहार्दितमिवारण्ये यथा गजकुलं तथा ९२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे ऋषिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥  
॥ संजय उवाच ॥ तानभिद्रवतो दृष्ट्वा पाण्डवांस्तत्तावकं बलम् ॥ दुर्योधनो महाराज वारयामास सर्वशः १ योधांश्च स्वबलं चैव समं तादृशतर्षभ ॥ क्रोशतस्तव पुत्र  
स्य नस्मराज न्यवर्तत २ ततः पक्षः प्रपक्षश्च शकुनिश्चापि सौबलः ॥ तदा स शस्त्राः कुरवो भीममभ्यद्रवन्नणे ३ कर्णोऽपि दृष्ट्वा द्रवतो धार्तराष्ट्रान्सराजकान् ॥ मद्र  
राजमुवाचे दयादिभीम रथं प्रति ४ एवमुक्तश्च कर्णेन शल्यो मद्राधिपस्तदा ॥ हंसवर्णान्ह्यानग्र्यान्प्रेषीद्यत्र तृकोदरः ५ ते प्रेरिता महाराज शल्येनाहवशोभिना ॥  
भीमसेन रथं प्राप्य समसज्जं तवाजिनः ६ दृष्ट्वा कर्णं समायातं भीमः क्रोधसमन्वितः ॥ मर्तिचक्रे विनाशाय कर्णस्य भरतर्षभ ७ सोऽब्रवीत्सात्यकि वीरं दृष्ट्वा युगं च पा  
र्षतम् ॥ यूयं रक्षत राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ८ संशयान्महतो मुक्तं कथंचित्प्रेक्षतो मम ॥ अग्रतो मे कृतो राजा छिन्नसर्वपरिच्छदः ९ दुर्योधनस्य प्रीत्यर्थं  
राधेयेन दुरात्मना ॥ अंतमद्यगमिष्यामि तस्य दुःखस्य पार्षत १० हंताऽस्म्यद्य रणे कर्णं सवामां निहनिष्यति ॥ संग्रामेण सुघोरेण सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ११ राजा  
नमद्य भवतां न्यासभूतं ददानी वै ॥ तस्य संरक्षणे सर्वे यतध्वं विगतज्वराः १२ एवमुक्त्वा महाबाहुः प्रायादाधिरथिं प्रति ॥ सिंहनादेन महता सर्वाः सन्नादयन्दिशः १३  
दृष्ट्वा त्वारितमायातं भीमं युद्धाभिर्नदिनम् ॥ सूतपुत्रमथोवाच मद्राणामीश्वरो विभुः १४

21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ किं करोयत्तदं देन करेणोद्यतो दंडो येन तेन मृत्युना तमः किं शब्द उपमाये १४ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

॥ शल्यउवाच ॥ पश्यकर्णमहाबाहुंसंकुद्धपांडुनंदनम् ॥ दीर्घकालार्जितक्रोधंमोक्तुकामंत्वायिध्रुवम् १५ इदंशंनास्यरूपंमेदृष्टपूर्वकदाचन ॥ अभिमन्योहते  
कर्णराक्षसेचघटोत्कचे १६ त्रैलोक्यस्यसमस्तस्यशक्तःकुद्धोनिवारणे ॥ विभर्तिसदृशंरूपंयुगांताग्रिसमप्रभम् १७ ॥ संजयउवाच ॥ इतिबुवतिराधेयंम  
द्राणामीश्वरेनृप ॥ अभ्यवर्ततवैकर्णक्रोधदीप्तोवृकोदरः १८ अथागतंतुसंप्रेक्ष्यभीमंयुद्धाभिनंदिनम् ॥ अब्रवीद्वचनंशल्यपराधेयःप्रहसन्निव १९ यदुक्तंवचनं  
मेऽद्यत्वयामद्रजनेश्वर ॥ भीमसेनंप्रतिविभोतत्सत्यंनान्नसंशयः २० एषश्चरश्चवीरश्चक्रोधनश्चवृकोदरः ॥ निरपेक्षःशरीरेचप्राणतश्चबलाधिकः २१ अज्ञा  
तवासंवसताविराटनगरेतदा ॥ द्रौपद्याःप्रियकामेनकेवलंबाहुसंश्रयात् २२ गूढभावंसमाश्रित्यकीचकःसगणोहतः ॥ सोऽद्यसंग्रामशिरसिनन्नद्धःक्रोधमूर्छितः  
२३ किंकरोद्यतदंडेनमृत्युनाऽपित्रजेद्रणम् ॥ चिरकालाभिलषितोममायंतुमनोरथः २४ अर्जुनंसमरेहन्यामांवाहन्याद्वनंजयः ॥ समेकदाचिदद्यैवभवेद्भीम  
समागमात् २५ निहतेभीमसेनेवायदिवाविरथीकृते ॥ अभियास्यतिमांपार्थस्तन्मेसाधुमविष्यति २६ अत्रयन्मन्यसेप्राप्तंतच्छीघ्रसंप्रधारय ॥ एतच्छु  
त्वातुवचनंराधेयस्यामितौजसः २७ उवाचवचनंशल्यःसूतपुत्रंतथागतम् ॥ अभियाहिमहाबाहोभीमसेनंमहाबलम् २८ निरस्यभीमसेनंतुततःप्राप्तस्य  
सिफाल्गुनम् ॥ यस्तेकामोऽभिलषितश्चिरात्प्रभृतिहृद्गतः २९ सवैसंपत्स्यतेकर्णसत्यमेतद्वरीमते ॥ एवमुक्तेततःकर्णःशल्यंपुनरभाषत ३० हंताऽहमर्जु  
नंसंख्येमांवाहन्याद्वनंजयः ॥ युद्धेननःसमाधाययाहियत्रवृकोदरः ३१ ॥ संजयउवाच ॥ ततःप्रायाद्रथेनाशुशल्यस्तत्रविशांपते ॥ यत्रभीमोमहेष्वासोव्य  
द्रावयतवाहिनीम् ३२ ततस्तूर्यनिनादश्चभेरीणांचमहास्वनः ॥ उदतिष्ठच्चराजेंद्रकर्णभीमसमागमे ३३ भीमसेनोऽथसंकुद्धस्तस्यसैन्यंदुरासदम् ॥ नारा  
चैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्दिशःप्राद्रावयद्वली ३४ ससन्निपातस्तुमुलोघोररूपोविशांपते ॥ आसीद्रौद्रोमहाराजकर्णपांडवयोर्मृधे ३५ ततोमुहूर्ताद्राजेंद्रपांडवःकर्ण  
माद्रवत् ॥ समापतंतंसंप्रेक्ष्यकर्णोवैकर्तनोवृषः ३६ आजघानसुसंकुद्धोनाराचेनस्तनांतरे ॥ पुनश्चैनममेयात्माशरवर्षैरवाकिरत् ३७ सविद्धःसूतपुत्रेणच्छा  
दयामासपात्रिभिः ॥ विव्याधनिशितैःकर्णैर्नवभिर्नतपर्वभिः ३८ तस्यकर्णोऽधनुर्मध्येद्विधाचिच्छेदपात्रिभिः ॥ अथेनांछिन्नधन्वानंप्रत्यविध्यत्स्तनांतरे  
३९ नाराचेनसुतीक्ष्णेनसर्वावरणभेदिना ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादायसूतपुत्रंवृकोदरः ४० राजन्मर्मसुमर्मज्ञोविव्याधनिशितःशरैः ॥ ननादबलवन्नादकं  
पयन्निवरोदसी ४१ तंकर्णःपंचविंशत्यानाराचेनसमार्पयत् ॥ मदोत्कटंघनेदृष्टमुल्काभिरिवकुंजरम् ४२ ततःसायकमित्रांगःपांडवःक्रोधमूर्छितः ॥ संरंभामर्ष  
ताग्राक्षःसूतपुत्रवधेऽप्यया ४३

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ।



सकार्मुकेमहावेगंभारसाधनमुत्तमम् ॥ गिरीणामपिभेत्तारंसायकंसमयोजयत् ४४ विरुष्यबलवच्चापमाकर्णादतिमारुतिः ॥ तंमुमोचमहेष्वासःकुद्रःकर्णजिघांस  
या ४५ सविसृष्टोबलवताबाणोवज्राशनिस्वनः ॥ अदारयद्रणेकर्णवज्रवेगोयथाऽचलम् ४६ समीमसेनाभिहतःसूतपुत्रःकुरुद्वह ॥ निषसादरथोपस्थेविसंज्ञः  
पृतनापतिः ४७ ततोमद्राधिपोहृष्टाविसंज्ञंमृतनंदनम् ॥ अपोवाहरथेनाजौकर्णमाहवशोभिनम् ४८ ततःपराजितेकर्णेधार्तराष्ट्रीमहाचमूम् ॥ व्यद्रावयद्री  
मसेनोयथेद्रोदानवानपुरा ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकर्णापयानेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सुदुष्करमिदंकर्मकृतंभीमेनसंजय ॥  
येनकर्णोमहाबाहूरथोपस्थेनिपातितः १ कर्णोह्येकोरणेहंतापांडवान्सृजयैःसह ॥ इतिदुर्योधनःसूतप्राब्रवीन्मांमुहुर्मुहुः २ पराजितंतुराधेयंदृष्ट्वाभीमेनसंयुगे ॥  
ततःपरंकिमकरोत्पुत्रोदुर्योधनोमम ३ ॥ संजय उवाच ॥ विमुखंप्रेक्ष्यराधेयंसूतपुत्रंमहाहवे ॥ पुत्रस्तवमहाराजसोदर्यान्समभाषत ४ शीघ्रंगच्छतमद्रंशोरा  
धेयंपरिरक्षत ॥ भीमसेनभयागाधेमज्जंतंव्यसनार्णवे ५ तेतुराज्ञासमादिष्टाभीमसेनंजिघांसवः ॥ अभ्यवर्तंतसंकुद्धाःपतंगाःपावकंपथा ६ श्रुतवोर्दुर्धरःकाथो  
विवित्सुर्विकटःसमः ॥ निषंगीकवचीपाशीतथानंदोपनंदकौ ७ दुष्प्रधर्षःसुबाहुश्चवातवेगसुवर्चसौ ॥ धनुर्ग्राहोदुर्मदश्चजलसंधःशलःसहः ८ एतेरथैःपरिवृता  
वीर्यवंतोमहाबलाः ॥ भीमसेनंसमासाद्यसमंतात्पर्यवारयन् ९ तेव्यमुंचञ्छन्वातान्नानालिंगान्समंततः ॥ सतैरभ्यर्च्यमानस्तुभीमसेनोमहाबलः १० तेषामा  
पततांक्षिप्रंसुतानांतेजनाधिप ॥ रथैःपंचदशैःसार्द्धंपंचाशदहनद्रथान् ११ विवित्सोस्तुततःकुद्धोमल्लेनापाहरच्छिरः ॥ भीमसेनोमहाराजतत्पपातहतंभुवि  
१२ सकुंडलशिरस्त्राणंपूर्णचंद्रोपमंतथा ॥ तंदृष्ट्वानिहतंशूरंभ्रातरःसर्वतःप्रभो १३ अभ्यद्रवंतसमरेभीमंभीमपराक्रमम् ॥ ततोऽपराभ्यामल्लाभ्यांपुत्रयोस्ते  
महाहवे १४ जहारसमरेप्राणान्भीमोभीमपराक्रमः ॥ तौधरामनुपद्येतांवातरुग्णाविवहमौ १५ विकटश्चसहश्चोभौदेवपुत्रोपमौतृप ॥ ततस्तुत्वरितोभीमःक्रा  
थंनिन्येयमक्षयम् १६ नाराचेनसुतीक्ष्णेनसहतोन्यपतद्भुवि ॥ हाहाकारस्ततस्तीव्रःसंवभूवजनेश्वर १७ बध्यमानेषुवीरेषुतवपुत्रेषुघान्विषु ॥ तेषांसुलुलि  
तेसैन्येषुनर्भीमोमहाबलः १८ नंदोपनंदौसमरेप्रेषयद्यमसादनम् ॥ ततस्तेप्राद्रवन्भीताःपुत्रास्तेविह्वलीकृताः १९ भीमसेनरणेदृष्ट्वाकालांतकयमोपमम् ॥  
पुत्रास्तेनिहतान्दृष्ट्वासूतपुत्रःसुदुर्मनाः २० हंसवर्णान्हयान्भूयःप्रेषयद्यत्रपांडवः ॥ तेप्रेषितामहाराजमद्राजेनवाजिनः २१ भीमसेनरथंप्राप्यसमसज्जंतवे  
गिताः ॥ ससन्निपातस्तुमुलोघोररूपोविशांपते २२ आसीद्रौद्रोमहाराजकर्णपांडवयोर्मृधे ॥ दृष्ट्वाभ्यद्रवन्भीतौसमेतौमहारथौ २३ आसीद्वादिःकथंयुद्धमे  
तदद्यमविष्यति ॥ ततोभीमोरणश्लाघीछादयामासपात्रिभिः २४

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ हरीत्रयोवर्णान्त्रयोवर्णालिसुग्रीवयोरित्यर्थः २५ । २६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

कर्णरणेमहाराजपुत्राणांतवपश्यताम् ॥ ततःकर्णोभृशंकुद्धोभीमंनवभिरायसैः २५ विव्याधपरमास्त्रज्ञोभल्लैःसंनतपर्वभिः ॥ आहतःसमहाबाहुर्भीमोभीमपरा  
क्रमः २६ आकर्णपूर्णैर्विशिखैःकर्णविव्याधसप्तभिः ॥ ततःकर्णोमहाराजआशीविषइवश्वसन् २७ शरवर्षेणमहताछादयामासपांडवम् ॥ भीमोऽपितशरवातै  
श्छादयित्वामहारथम् २८ पश्यतांकोरवेयाणांविननर्दमहाबलः ॥ ततःकर्णोभृशंकुद्धोदृढमादायकार्मुकम् २९ भीमंविव्याधदशभिःकंकपत्रैःशिलाशितैः ॥  
कार्मुकंचास्यचिच्छेदभल्लेननिशितेनच ३० ततोभीमोमहाबाहुर्हेमपट्टविभूषितम् ॥ परिधंवोरमादायमृत्युदंडमिवापरम् ३१ कर्णस्यनिधनाकांक्षीचिक्षेपा  
तिबलोनदन् ॥ तमापतंतपरिधंवज्राशनिसमस्वनम् ३२ चिच्छेदबहुधाकर्णःशरैराशीविषोपमैः ॥ ततःकार्मुकमादायभीमोदृढतरंतदा ३३ छादयामासवि  
शिखैःकर्णपरबलार्दनम् ॥ ततोयुद्धमभूद्रोरंकर्णपांडवयोर्मृधे ३४ हरीद्रयोरिवमुहुःपरस्परवधैषिणोः ॥ ततःकर्णोमहाराजभीमसेनंत्रिभिःशरैः ३५ आकर्णमू  
लंविव्याधदृढमायम्यकार्मुकम् ॥ सोऽतिविद्धोमहेष्वासःकर्णेनबलिनांवरः ३६ घोरमादतविशिखंकर्णकायावदारणम् ॥ तस्यभित्त्वातनुत्राणंभित्त्वाकायंचसा  
यकः ३७ प्राविशद्वरणीराजन्बल्मीकमिवपन्नगः ॥ सतेनातिप्रहारेणव्यथितोविह्वलन्निव ३८ संचचालरथेकर्णःक्षितिकंपेयथाऽचलः ॥ ततःकर्णोमहाराजरो  
षामर्षसमान्वितः ३९ पांडवंपंचविशत्यानाराचानांसमार्पयत् ॥ आजघ्नेवहुभिर्बाणैर्ध्वजमेकेषुणाऽहनत् ४० सारथिंचास्यभल्लेनप्रेषयामासमृत्यवे ॥ छित्त्वा  
चकार्मुकंतूर्णपांडवस्याशुपत्रिणा ४१ ततोमुहूर्ताद्राजेंद्रनातिकृच्छ्राद्धसन्निव ॥ विरथंभीमकर्माणंभीमंकर्णश्चकारह ४२ विरथंभरतश्रेष्ठप्रहसन्ननिलोपमः ॥  
गदांरुह्यमहाबाहुरपतत्स्यंदनोत्तमात् ४३ अवलुत्यचवेगेनतवसैन्यंविशांपते ॥ व्यधमद्रदयाभीमःशरन्मेघानिवानिलः ४४ नागान्सप्तशतान्नाजनीषादंता  
न्प्रहारिणः ॥ व्यधमत्सहस्राभीमःकुद्धरूपःपरंतपः ४५ दंतवेषेषुनेत्रेषुकुंभेषुचकटेषुच ॥ मर्मस्वपिचमर्मज्ञस्तावगानवधीद्वली ४६ ततस्तेप्राद्रवन्भीताः  
प्रतीपंप्राहिताःपुनः ॥ महामात्रैस्तमावबुर्मेघाइवादिवाकरम् ४७ तान्सप्तशतान्नागान्सारोहायुधकेतनान् ॥ भूमिष्ठोगदयाजघ्नेवज्रेणेंद्रइवाचलान् ४८ ततः  
सुबलपुत्रस्यनागानतिबलान्पुनः ॥ पोथयामासकौंतेयोद्विपंचाशदरिंदमः ४९ तथारथशतंसाग्रंपर्तीश्चशतशोऽपरान् ॥ न्यहनत्पांडवोयुद्धेतापयंस्तववाहि  
नीम् ५० प्रताप्यमानंसूर्येणभीमेनचमहात्मना ॥ तवसैन्यंसंचुकोचचर्माग्रावाहितंयथा ५१ तेभीमभयसंत्रस्तास्तावकाभरतर्षभ ॥ विहायसमरेभीमं  
दुर्वैदिशोदश ५२ रथाःपंचशताश्चान्येहादिनश्चर्मवर्मिणः ॥ भीममभ्यद्रवन्घ्नंतःशरपूगैःसमंततः ५३ तान्सपंचशतान्वीरान्सपताकध्वजायुधान् ॥  
पोथयामासगदयाभीमोविष्णुरिवासुरान् ५४

४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४



ततःशकुनिनिर्दिष्टासादिनःश्वरसंमताः ॥ त्रिसाहस्राभ्ययुर्भीमंशक्तयष्टिप्रासपाणयः ५५ प्रत्युद्गम्यजवेनाशुसाश्वारोहांस्तदाऽरिहा ॥ विविधान्विचरन्मा  
गौर्गदयासमपोथयत् ५६ तेषामासीन्महाच्छब्दस्ताडितानांचसर्वशः ॥ अश्मभिर्विध्यमानानांगानामिवभारत ५७ एवंसुबलपुत्रस्यात्रिसाहस्रान्हयो  
त्तमान् ॥ हत्वाऽन्यंरथमास्थायकुद्धोराधेयमभ्ययात् ५८ कर्णोऽपिसमरेराजनधर्मपुत्रमरिंदमम् ॥ सशरैश्छादयामाससारथिंचाप्यपातयत् ५९ ततःसप्रह  
तःसंख्येरथंष्टहामहारथः ॥ अन्वधावत्किरन्बाणैःकंकपत्रैरजिह्वगैः ६० राजानमभिधावंतंशरैरावृत्यरोदसी ॥ क्रुद्धःप्रच्छादयामासशरजालेनमारुतिः ६१  
सन्निवृत्तस्ततस्तूर्णराधेयःशत्रुकर्शनः ॥ भीमंप्रच्छादयामाससंमतात्रिशितैःशरैः ६२ भीमसेनरथव्यग्रंकर्णभारतसात्यकिः ॥ अभ्यर्दयदमेयात्मापार्णिग्रहण  
कारणात् ६३ अभ्यवर्ततकर्णस्तमर्दितोऽपिशरैर्भृशम् ॥ तावन्त्योन्यंसमासाद्यवृषभौसर्वघन्विनाम् ६४ विसृजंतौशरान्दीप्तान्विभ्राजेतांमनास्विनौ ॥ ताम्भ्यां  
वियतिराजेंद्रविततंभीमदर्शनम् ६५ कौंचपृष्ठारुणरौद्रबाणजालंव्यवृश्यत ॥ नैवमूर्यप्रभाराजन्नदिशःप्रदिशस्तथा ६६ प्राज्ञासिष्मवयंतेवाशरैर्मुक्तैःसहस्र  
शः ॥ मध्याह्नेतपतोराजनभास्करस्यमहाप्रभाः ६७ हताःसर्वाःशरौवैस्तैःकर्णपांडवयोस्तदा ॥ सौबलंछतवर्माणंद्रौणिमाधिरथिंछतम् ६८ संसक्तान्पां  
डवैर्दृष्ट्वानिवृत्ताःकुरवःपुनः ॥ तेषामापततांशब्दस्तीव्रआसीद्विशांपते ६९ उद्धृतानांयथावृष्ट्यासागराणांभयावहः ॥ तेसेनेभृशसंसक्तेदृष्ट्वाऽन्योन्यंमहाहवे  
७० हर्षेणमहतायुक्तेपरिगृह्यपरस्परम् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंमध्यंप्राप्तेदिवाकरे ७१ तादृशनकदाचिद्विद्वष्टृपूर्वनचश्रुतम् ॥ बलौघस्तुसमासाद्यबलौघंसहसा  
रणे ७२ उपासर्पतवेगेनवार्योघइवसागरम् ॥ आसीन्निनादःसुमहान्बाणौघानांपरस्परम् ७३ गर्जतांसागरौघाणांयथास्यान्निःस्वनोमहान् ॥ तेतुसेनेसमासा  
द्यवेगवत्यौपरस्परम् ७४ एकीभावमनुप्राप्तेनद्याविवसमागमे ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंधोररूपंविशांपते ७५ कुरूणांपांडवानांचलिप्सतांसुमहद्यशः ॥ शूराणां  
गर्जतांतत्रह्यविच्छेदकृतागिरः ७६ श्रूयंतेविविधाराजन्नामान्युद्दिश्यभारत ॥ यस्ययद्विरणेव्यंगंपितृतोमावृतोऽपिवा ७७ कर्मतःशीलतोवाऽपिसतच्छाव  
यतेयुधि ॥ तान्दृष्ट्वासमरेशूरास्तर्जमानान्परस्परम् ७८ अभवन्मेमतीराजत्रैषामस्तीतिजीवितम् ॥ तेषांदृष्ट्वातुक्कुद्धानांवपूंग्यमिततेजसाम् ७९ अम  
वन्मेभयंतीवंकथमेतद्भविष्यति ॥ ततस्तेपांडवाराजन्कौरवाश्चमहारथाः ८० ततस्तुःसायकैस्तीक्ष्णैर्निघ्नंतोहिपरस्परम् ८१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्व  
णि संकुलयुद्धेएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ क्षत्रियास्तेमहाराजपरस्परवधैषिणः ॥ अन्योन्यंसमरेजघ्नुःकृतवैराःपरस्परम् १

८१ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठ्ये भारतभावदीपे एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सत्रियादिति १

अ०

॥ ५ ॥ २ ॥ १ ॥

118511

२।३ वृष्टयः वृष्टयः ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ नगनिमोपमाः नगेषुनितरांभातितेनगनिमाःपर्वतोत्तमास्तेउपमायेषामित्यर्थः १८।१९  
रथौघाश्चहयौघाश्चनरौघाश्चसमंततः ॥ गजौघाश्चमहाराजसंसक्ताश्चपरस्परम् २ गदानांपरिघाणांचकणपानांचक्षिप्यताम् ॥ प्रासानांभिदिपालानांभुगुं  
हानांचसर्वशः ३ संपातंचानुपश्यामसंग्रामेभृशदारुणे ॥ शलभाइवसंपेतुःशरवृष्टयःसमंततः ४ नागाव्रागाःसमासाद्यव्यधमंतपरस्परम् ॥ हयाहयाश्चसम  
रेरथिनोरथिनस्तथा ५ पतयःपतिसंधांश्चहयसंधांश्चपतयः ॥ पतयोरथमातंगानरथाहस्त्यश्चमेवच ६ नागाश्चसमरेऽयंगममृदुःशीघ्रगानृप ॥ वध्यतांतत्र  
शूराणांक्रोशतांचपरस्परम् ७ घोरमायोधनजज्ञेपशूनांवैशसंयथा ॥ रुधिरेणसमास्तीर्णाभातिभारतमेदिनी ८ शक्रगोपगणाकीर्णाप्रावृषीवयथाधरा ॥ यथा  
वावाससीशुक्रेमहारंजनरंजिते ९ विभृयाद्युवतीश्यामातद्वदासीद्वसुंधरा ॥ मांसशोणितचित्रेशातकुंभमयीवच १० भिन्नानांचोत्तमांगानांवाहूनांचोरुभिः  
सह ॥ कुंडलानांप्रवृद्धानांभूषणानांचभारत ११ निष्काणामथशूराणांशरीराणांचधान्विनम् ॥ चर्मणांसपताकानांसंधास्तत्रापतन्भुवि १२ गजागजान्स  
मासाद्यविषाणैरार्दयन्नुप ॥ विषाणाभिहतास्तत्रभ्राजंतद्विरदास्तथा १३ रुधिरेणावसिक्तांगैरिक्प्रस्रवाइव ॥ यथाभ्राजंतिस्यंदंतःपर्वताधातुमंडिताः १४  
तोमरान्नुसादिभिर्मुक्तान्प्रतीपानास्थितान्बहून् ॥ हस्तैर्विचेरुस्तेनागावभंजुश्चापरेतथा १५ नाराचैश्छिन्नवर्माणोभ्राजंतस्मगजोत्तमाः ॥ हिमागमेयथारा  
जनव्यभ्राइवमहीधराः १६ शरैःकनकपुंखैश्चचित्रारैर्जुर्गजोत्तमाः ॥ उल्काभिःसंप्रदीप्ताग्राःपर्वताइवभारत १७ केचिदभ्याहतानागैर्नागानगनिमोपमाः ॥  
विनेशुःसमरेतस्मिन्पक्षवंतइवाद्रयः १८ अपरेप्राद्रवव्रागाःशल्यार्ताव्रणपीडिताः ॥ प्रतिमानैश्चकुंभैश्चपेतुरुर्व्यामहाहवे १९ विनेदुःसिंहवच्चान्येनदंतोभैर  
वान्नवान् ॥ बभ्रुर्बहवोराजंश्चुकुशुश्चापरेगजाः २० हयाश्चनिहतावाणैर्हेमभांडविभूषिताः ॥ निपेदुश्चैवमम्लुश्चबभ्रुश्चादिशोदश २१ अपरेऽप्यमाणाश्च  
विचेष्टंतोमहीतले ॥ भावान्बहुविधांश्चकुस्ताडिताःशरतोमरैः २२ नरास्तुनिहतामूमौकजंतस्तत्रमारिष ॥ दृष्ट्वाचवांधवानन्योपितूनन्येपितामहान् २३  
घावमानान्परांश्चान्येदृष्ट्वाऽन्येतत्रभारत ॥ ग्रीवनामानिख्यात्तानिशशंसुरितरेतरम् २४ तेषांछिन्नमहाराजभुजाःकनकभूषणाः ॥ उद्वेष्टंतेविचेष्टंते  
पतंतंचोत्पतंतंच २५ निपतंतितथैवान्येस्फुरंतंचसहस्रशः ॥ वेगांश्चान्येरणेचकुःपंचास्याइवपन्नगाः २६ तेषुजाभोगिभोगाभाश्चंदनाकाविर्शा  
पते ॥ लोहितार्द्राभृशंरैर्जुस्तपनीयध्वजाइव २७ वर्तमानेतथाघोरैसंकुलेसर्वतोदिशम् ॥ अविज्ञाताःस्मयुध्यंतैर्विनिर्घृतःपरस्परम् २८ भौमेनरजसा  
कीर्णेशस्त्रसंपातसंकुले ॥ नैवस्वेनपरैराजनव्यज्ञायंतत्त्वमोहृताः २९ तथातदभवद्युद्धंघोररूपंभयानकम् ॥ लोहितोदामहनयःप्रसस्तुस्तत्रचासकृत् ३०  
शीर्षपाषाणसंछन्नाःकेशशैवलशाद्वलाः ॥ अस्थिमीनसमाकीर्णाधनुःशरगदोडुपाः ३१

२० । २१ । २१ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० धनुःशरगदाएवभास्वरत्वादुडुवन्नत्रसदृशीःपांतीत्युडुगाः धनुरादिवदुडुपःशोभायासांताहतिवा । 'उडुपस्तुष्ट्वेचद्रेयतापेस्वेवतेजसोः । शोभायांच'इतिविश्वः ३१



॥ ४९ ॥

मांसशोणितपंकिन्योघोररूपाः सुदारुणाः ॥ नदीः प्रवर्तयामासुः शोणितौघविवर्धिनीः ३२ भीरुवित्रासकारिण्यः शूराणां हर्षवर्धनाः ॥ तानद्योघोररूपा  
स्तुनयंत्योयमसादम् ३३ अवगाढान्मज्जयंत्यः क्षत्रस्याजनयन्मयम् ॥ काव्यादानानरव्याघ्रनर्दतातत्रतत्रह ३४ घोरमायोधनं जज्ञे प्रेतराजपुरोपमम् ॥ उ  
त्थितान्यगणयानिकबंधानिसमंततः ३५ नृत्यंति वैभूतगणाः सुहृतामांसशोणितैः ॥ पीत्वा च शोणितं तत्र सर्पात्वा च भारत ३६ मेदोमज्जावसामतास्तु  
त्तामांसस्य चैवह ॥ धावमानाः स्मदृश्यंते काकगृध्रवकास्तथा ३७ शूरास्तु समरे राजन्मयंत्यक्ता सुदुस्त्यजम् ॥ यो धवृतसमाख्याताश्चक्रुः कर्माप्यभीतवत् ३८  
शरशक्तिसमाकीर्णैः क्रव्यादगणसंकुले ॥ व्यचरंतरणे शूराः ख्यापयंतः स्वपौरुषम् ३९ अन्योन्यं श्रावयंति स्म नाम गोत्राणि भारत ॥ पितृनामानि चरणे गोत्रना  
मानि वा विभो ४० श्रावयाणां श्ववहवस्तत्र योधा विशापते ॥ अन्योन्यमवमृद्वंतः शक्तितो मरपाद्भिः ४१ वर्तमाने तथा युद्धे घोररूपे सुदारुणे ॥ व्यधीदत्कौ  
रवीसेनाभिन्नानौरिवसागरे ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणिसंकुलयुद्धे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ वर्तमाने तथा  
युद्धे क्षत्रियाणामि मज्जने ॥ गांडीवस्य महाघोषः श्रूयते युधिमारिष १ संशप्तकानां कदनमकरोद्यत्र पांडवः ॥ कोसलानां तथाराजन्मारायणबलस्य च २ संशप्त  
कास्तु समरेश्वरवृष्टीः समंततः ॥ अपातयन्पार्थमूर्ध्नि जयगृद्धाः प्रमन्यवः ३ तावृष्टीः सहसाराजं स्तरसाधारयन्प्रभुः ॥ व्यगाहतरणे पार्थो विनिघ्नत्रयिनां वरान्  
४ विगाह्य तद्रथानीकं कंकपत्रैः शिलाशितैः ॥ आससादततः पार्थः सुशर्माणं वरायुधम् ५ स तस्य शरवर्षाणि ववर्ष रथिनां वरः ॥ तथा संशप्तकाश्चैव पार्थवाणैः स  
मार्पयन् ६ सुशर्मा तु ततः पार्थं विद्धादशभिराशुगैः ॥ जनार्दनं त्रिभिर्वाणैरहनदक्षिणे भुजे ७ ततोऽपरेण भस्त्रेन केतुं विव्याध मारिष ॥ सवानरवरो राजन् विश्वक  
र्मकृतो महान् ८ ननाद सुमहानादं भीषयाणो जगर्ज च ॥ कपेस्तु निनदं श्रुत्वा सं त्रस्ता तव वाहिनी ९ भयं विपुलमाधाय निश्चेष्टा समपद्यत ॥ ततः साशुशुभे सेना  
निश्चेष्टावस्थिता नृप १० नाना पुष्पसमाकीर्णं यथा चैत्ररथं वनम् ॥ प्रतिलभ्यततः संज्ञां योधास्ते कुरुसत्तम ११ अर्जुनं सिषिचुर्वाणैः पर्वतजलदा इव ॥ परिव  
नुस्ततः सर्वे पांडवस्य महारथम् १२ निगृह्य तं प्रचुक्षुर्वध्यमानाः शितैः शरैः ॥ ते ह यात्रयचक्रे चरथेषां चापि मारिष १३ निग्रहीतुमुपाक्राम न क्रोधा विष्टाः समं  
ततः ॥ निगृह्य तं रथं तस्य योधास्ते तु सहस्रशः १४ निगृह्य बलवत्सर्वे सिंहनादमथानदन् ॥ अपरे जगृहुश्चैव केशवस्य महाभुजौ १५ पार्थमन्ये महाराज रथस्थं  
जगृहुर्मुदा ॥ केशवस्तु ततो बाहू विधुन्वन्नमूर्धनि १६ पातयामास तान्सर्वान् दुष्टहस्तीवहस्तिपान् ॥ ततः क्रुद्धोरणे पार्थः संवृतस्तैर्महारथैः १७

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

निगृहीतं रथं दृष्ट्वा केशवं चाप्यभिद्रुतम् ॥ रथारूढास्तु सुबहून्पदार्तांश्चाप्यपातयत् १८ आसन्नांश्च तथा योधान् शरैरासन्नयोधिभिः ॥ छादयामास समरे केश  
वंचेदमब्रवीत् १९ पश्य कृष्ण महाबाहो संशप्तकगणान्वहन् ॥ कुर्वाणं दारुणं कर्म वध्यमानान्सहस्रशः २० रथबंधमिमं घोरं पृथिव्यानां स्तिकश्चन ॥ यः सहेतुपु  
मौल्लोके मदन्योयदुपुंगव २१ इत्येवमुक्त्वा भीमत्सुदेवदत्तमथाधमत् ॥ पांचजन्यं च लण्डोऽपि पूरयन्निरोदसी २२ तंतुशंखस्वनं श्रुत्वा संशप्तकवक्त्राधिनी ॥ सं  
चचाल महाराज वित्रस्ता चाद्रवद्दृशम् २३ पादबंधं ततश्चक्रे पांडवः परवीरहा ॥ नागमखं महाराज संप्रकीर्य मुहुर्मुहुः २४ तेवद्धाः पादबंधेन पांडवेन महात्मना ॥  
निश्चेष्टाश्वाभवनराजन्नश्मसारमया इव २५ निश्चेष्टास्तु ततो योधानवधीत्पांडुनंदनः ॥ यथेन्द्रः समरे दैत्यांस्तारकस्य वधेपुरा २६ तेवध्यमानाः समरे मुमुचु  
स्तं रथोत्तमम् ॥ आयुधानि च सर्वाणि विस्त्रुमुपचक्रमुः २७ तेवद्धाः पादबंधेन न शो कुश्चेष्टितुं नृप ॥ ततस्तानवधीत्पार्थः शरैः सन्नतपर्वभिः २८ सर्वयोधा हि  
समरे भुजगैर्वोष्टिता भवन् ॥ यानुद्दिश्य रणे पार्थः पादबंधं चकारह २९ ततः सुशर्मारजेन्द्रगृहीतां वीक्ष्य वाहिनीम् ॥ सौपर्णमखं त्वरितः प्रादुश्चक्रे महारथः ३०  
ततः सुपर्णाः संपेतुर्भक्षयंतो भुजंगमान् ॥ ते वै विदुः दुर्बुर्नागा दृष्ट्वा तान् खचरान् नृप ३१ बभौ बलं तद्विमुक्तं पादबंधादिशपते ॥ मेघदंदाद्यथामुक्तो भास्करस्ताप  
यन्प्रजाः ३२ विप्रमुक्तास्तु ते योधाः फाल्गुनस्य रथं प्रति ॥ समृजुर्वाणसंधांश्च शस्त्रसंधांश्च मारिष ३३ विविधानि च शस्त्राणि प्रत्यविध्यंत सर्वशः ॥ तामहास्त्रम  
यो वृष्टीं संछिद्य शरवृष्टिभिः ३४ न्यवधी च ततो योधान्वासविः परवीरहा ॥ सुशर्मा तु ततो राजन्वाणेनानतपर्वणा ३५ अर्जुनं हृदये विद्धा विव्याधान्यैस्त्रिभिः  
शरैः ॥ सगाढविद्धो व्यथितो रथोपस्थ उपविशत् ३६ तत उचुक्षुः सर्वे हतः पार्थ इति स्मह ॥ ततः शंखनिनादाश्च मेरीशब्दाश्च पुष्कलाः ३७ नानावादित्रानि  
नदाः सिंहनादाश्च जज्ञिरे ॥ प्रतिलभ्यततः संज्ञां श्वेताश्वः कृष्णसारथिः ३८ ऐन्द्रमस्त्रममेयात्मा प्रादुश्चक्रे त्वरान्वितः ॥ ततो बाणसहस्राणि समुत्पन्नानि मारिष  
३९ सर्वादिक्षु व्यदृश्यंत निग्रंतितव वाहिनीम् ॥ हयान् रथांश्च समरेश्वरैः शतसहस्रशः ४० वध्यमाने ततः सैन्ये भयं सुमहदा विशत् ॥ संशप्तकगणानां च गोपालानां  
च भारत ४१ न हितत्रपुमान् कश्चिद्योर्जुनं प्रत्यविध्यत ॥ पश्यतां तत्र वीराणामहन्यत बलं तव ४२ हन्यमानमपश्यंश्च निश्चेष्टं सपराक्रमे ॥ अयुतं तत्र योधानां  
हत्वा पांडुसुतोरणे ४३ व्यभ्राजत महाराज विधूमोग्रिरिव ज्वलन् ॥ चतुर्दश सहस्राणि यानि शिष्टानि भारत ४४ रथानामयुतं चैव त्रिसहस्राश्च दंतिनः ॥ ततः  
संशप्तकाभूयः परिवबुध्नं जयम् ४५ मर्त्यमिति निश्चित्य जयं वाऽप्यनिवर्तनम् ॥ तत्र युद्धं महच्चासीत् तावकानां विशापते ॥ शूरेण बलिना सार्धं पांडवेन किरीटि  
ना ४६ ॥ इति श्रीमहा० कर्णप० संकुलयुद्धे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥



१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१  
 ॥ संजयउवाच ॥ कृतवर्माकपौद्रौणिःसूतपुत्रश्चमारिष ॥ उलूकःसौवलश्चैवराजाचसहसोदरैः १ सीदमानांचमूढध्वापांडुपुत्रभयार्दिताम् ॥ समुज्जन्तुःसमे  
 गेनभिन्नानावमिवार्णवे २ ततोयुद्धमतीवासीन्मुहूर्तमिवभारत ॥ भीरूणांत्रासजननंशूराणांहर्षवर्धनम् ३ कृपेणशरवर्षाणिप्रतिमुक्तानिसंयुगे ॥ मृजयांश्छा  
 दयामासुःशलभानांज्वाइव ४ शिखंडीचततःकुद्वोगौतमंत्वरितोययौ ॥ ववर्षशरवर्षाणिसमंताद्विजपुंगवम् ५ कृपस्तुशरवर्षतद्विनिहत्यमहास्रवित् ॥ शि  
 खंडिनंरणेकुद्वोविब्याधदशभिःशरैः ६ ततःशिखंडीकुपितःशरैःसप्तभिराहवे ॥ कृपंविब्याधकुपितंकंकपत्रैराजेह्युगैः ७ ततःकृपःशरैस्तीक्ष्णैःसोऽतिविद्धोम  
 हारथः ॥ व्यश्वसूतरथंचकेशिखंडिनमथोद्विजः ८ हताश्चातुततोयानादवकुल्यमहारथः ॥ खड्गचर्मतथागृह्यसत्वरं ब्राह्मणंययौ ९ तमापतंतंसहसाशरैःसत्र  
 तपर्वभिः ॥ छादयामाससमरेतदद्भुतमिवाभवत् १० तत्राहुतमपश्यामशिलानांल्लवनंयथा ॥ निश्चेष्टस्तद्रणेराजच्छिखंडीसमतिष्ठत् ११ कृपेणच्छादितं  
 ध्वानृपोत्तमशिखंडिनम् ॥ प्रत्युद्ययौकृपंतूर्णघृष्टयुग्नोमहारथः १२ घृष्टयुग्नंततोयांतंशारद्वतरथंप्रति ॥ प्रतिजग्राहवेगेनकृतवर्मांमहारथः १३ युधिष्ठिर  
 मथायांतंशारद्वतरथंप्रति ॥ सपुत्रंसहसैन्यंचद्रोणपुत्रोन्यवारयत् १४ नकुलंसहदेवंचत्वरमाणौमहारथौ ॥ प्रतिजग्राहतेपुत्रःशरवर्षेणवारयन् १५ भीमसेनं  
 कुरूपांश्चकेकयान्सहमृजयैः ॥ कर्णोवैकर्तनीयुद्धेवारयामासभारत १६ शिखंडिनस्ततोबाणान्कृपःशारद्वतोयुधि ॥ प्राहिणोत्वरयायुक्तोदिधक्षुरिवमारिष  
 १७ ताच्छरान्प्रेषितांस्तेनसमंतात्स्वर्णभूषितान् ॥ चिच्छेदखड्गमाविध्यभ्रामयंश्चपुनःपुनः १८ शतचंद्रंचतच्चर्मगौतमस्तस्यभारत ॥ व्यधमत्सायकैस्तू  
 र्णैस्ततउत्तुक्रुशुर्जनाः १९ सविचर्मामहाराजखड्गपाणिरुपाद्रवत् ॥ कृपस्यवशमापन्नोमृत्योरास्यमिवातुरः २० शारद्वतशरैर्ग्रस्तंक्लिश्यमानंमहाबलः ॥ चि  
 त्रकेतुसुतोराजन्सुकेतुस्त्वरितोययौ २१ विकिरन्ब्राह्मणंयुद्धेबहुभिर्निशितैःशरैः ॥ अभ्यापतदमेयात्मागौतमस्यरथंप्रति २२ दृष्ट्वाचयुक्तंतंयुद्धेब्राह्मणंचरित  
 व्रतम् ॥ अपयातस्ततस्तूर्णशिखंडीराजसत्तम २३ सुकेतुस्तुततोराजन्गौतमंनवभिःशरैः ॥ विद्धाविब्याधसत्त्यापुनश्चैनंत्रिभिःशरैः २४ अथास्यसश  
 रंचापंपुनश्चिच्छेदमारिष ॥ सारथिंचशरेणास्यभृशंमर्मस्वताडयत् २५ गौतमस्तुततःकुद्वोधनुर्गृह्यनवंदृढम् ॥ सुकेतुंत्रिशताभ्यैःसर्वमर्मस्वताडयत् २६  
 सविह्वलितसर्वांगःप्रचचालरथोत्तमे ॥ भूमिकंपेयथावृक्षश्चालकंपितोदृशम् २७ चलतस्तस्यकायातुशिरोज्वलितकुंडलम् ॥ सोष्णीपंसशिरस्त्राणंक्षुरमे  
 णत्वपातयत् २८ तच्छिरःप्रापतद्रूमौश्येनाहृतमिवामिषम् ॥ ततोऽस्यकायोवसुर्वापश्चात्प्रापतदच्युत २९ तस्मिन्वहतेमहाराजप्रस्तास्तस्यपुरोगमाः ॥  
 गौतमंसमरेत्यक्तादुद्धुस्तेदिशोदश ३० घृष्टयुग्नंतुसमरेसंनिवार्यमहारथः ॥ कृतवर्माऽब्रवीद्धृष्टिष्ठतिष्ठेतिभारत ३१

३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंडीये मारुतमावदीये चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ द्रौणिरिति १।२।३।४।५

तदभूत्तुमुल्लुङ्घ्यदृष्टिपार्षतयोरणे ॥ अमिषार्थेयथायुद्धंश्येनयोःकुद्वयोर्नृप ३२ घृष्टयुग्नस्तुसमरेहार्दिकयनवभिःशरैः ॥ आजघानोरासिकुद्वःपीडयन्हृदिका  
 त्मजम् ३३ कृतवर्मातुसमरेपार्षतेनदृढायतः ॥ पार्षतंसरथंसाश्वंछादयामाससायकैः ३४ सरथश्छादितोराजन्घृष्टयुग्नोदृश्यते ॥ मेघैरिवपारिच्छन्नोभास्क  
 रोजलधारिभिः ३५ विधूयतेबाणगणंशरैःकनकभूषणैः ॥ व्यरोचतरणेराजन्घृष्टयुग्नःकृतव्रणः ३६ ततस्तुपार्षतःकुद्वःशस्त्रदृष्टिसुदारुणाम् ॥ कृतवर्माणमा  
 साद्यव्यसृज्यतनापतिः ३७ तामापतंतीसहसाशस्त्रदृष्टिसुदारुणाम् ॥ शरैरनेकसाहस्रैर्हार्दिकयोऽवारययुधि ३८ दृष्ट्वातुवारितांयुद्धेशस्त्रदृष्टिदुरासदाम् ॥ कृत  
 वर्माणमासाद्यवारयामासपार्षतः ३९ सारथिंचास्यतरसाप्राहिणोद्यमसादनम् ॥ भलेनशितधारेणसहतःप्रापतद्रथात् ४० घृष्टयुग्नस्तुबलवान्जित्वाशत्रुंमहा  
 बलम् ॥ कौरवान्समरेतूर्णवारयामाससायकैः ४१ ततस्तेतावकायोधाघृष्टयुग्नमुपाद्रवन् ॥ सिंहनादरवंकृत्वाततोयुद्धमवर्तत ४२ ॥ इतिश्रीम० भा० क०  
 प० संकुलयुद्धेचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ संजयउवाच ॥ द्रौणिर्युधिष्ठिरंदृष्ट्वाशैनेयेनाभिरक्षितम् ॥ द्रौपदेयैस्तथाशूरैरभ्यवर्ततघृष्टवत् १  
 किरन्निपुणगणान्घोरान्स्वर्णपुंखान्शिलाशितान् ॥ दर्शयन्विधान्मार्गान्शिक्षाश्चलघुहस्तवत् २ ततःखंपूरयामासशरैर्दिव्यास्त्रमंत्रितैः ॥ युधिष्ठिरंचसमरेप  
 रिवार्यमहास्रवित् ३ द्रौणायनिशरच्छन्नंनप्राज्ञायतर्किंचन ॥ बाणभूतमभूत्सर्वमायोधनशिरोमहत् ४ बाणजालंदिविच्छन्नंस्वर्णजालाविभूषितम् ॥ शुशुभे  
 भरतश्रेष्ठवितानमिवधिष्ठितम् ५ तेनच्छन्नंनभोराजन्बाणजालेनभास्वता ॥ आभ्रच्छायेवसंजज्ञेबाणरुद्धेनभस्तले ६ तत्राश्चर्यमपश्यामबाणभूतेतथाविधे ॥  
 नस्मसंपततेभूतंकिंचिदेवांतरिक्षगम् ७ सात्यकिर्यतमानस्तुधर्मराजश्चपांडवः ॥ तथेतराणिसैन्यानिनस्मचक्रुःपराक्रमम् ८ लाघवंद्रोणपुत्रस्यदृष्ट्वातत्रम  
 हारथाः ॥ व्यस्मयंतमहाराजनचैनंप्रत्युदीक्षितम् ९ शेकुस्तेसर्वराजानस्तपंतमिवभास्करम् ॥ वध्यमानेततःसैन्येद्रौपदेयामहारथाः १० सात्यकिर्मर्मराजश्च  
 पंचालाश्चापिसंगताः ॥ त्यक्त्वामृत्युभयंघोरंद्रौणायनिमुपाद्रवन् ११ सात्यकिःसप्तविंशत्याद्रौणिर्विद्धाशिलीमुखैः ॥ पुनर्विव्याधनाराचैःसप्तभिःस्वर्णभूषितैः  
 १२ युधिष्ठिरस्त्रिसप्तत्याप्रतिविध्यश्चसप्तभिः ॥ श्रुतकर्मात्रेभिर्बाणैःश्रुतकीर्तिश्चसप्तभिः १३ सुतसोमस्तुनवभिःशतानीकश्चसप्तभिः ॥ अन्येचबहवःशूरावि  
 व्यधुस्तेसमंततः १४ सतुकुद्वस्ततोराजन्नाशीविषइवश्वसन् ॥ सात्यकिंपंचविंशत्याप्राविध्यतशिलीमुखैः १५ श्रुतकीर्तिंचनवभिःसुतसोमंचपंचभिः ॥  
 अष्टभिःश्रुतकर्माणंप्रतिविध्यंत्रिभिःशरैः १६ शतानीकंचनवभिर्धर्मपुत्रंचपंचभिः ॥ तथेतरांस्ततःशूरान्द्वाभ्यांद्वाभ्यामताडयत् १७ श्रुतकीर्तंस्तथाचापं  
 चिच्छेदनिशितैःशरैः ॥ अथान्यद्वनुरादायश्रुतकीर्तिर्महारथः १८



१९ २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ २२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतभाष्येपंचपंचाशत  
 द्रौणायनित्रिभिर्विद्धाविद्याधान्यैःशितैःशरैः ॥ ततोद्रौणिर्महाराजशरवर्षेणमारिष १९ छादयामासतस्मैन्यसमंताद्भरतपंभ ॥ ततःपुनरमेयात्माधर्मराजस्य  
 कार्मुकं २० द्रौणिश्चिच्छेदविहसन्विद्याधचशरैस्त्रिभिः ॥ ततोधर्मसुतोराजप्रगृह्यान्धनुः २१ द्रौणिर्विव्याधसप्तत्याबाहोरसिचार्पयत् ॥ सात्याकेस्तुत  
 तःक्रुद्धोद्रौणेःप्रहरतोरणे २२ अर्धचंद्रेणतीक्ष्णेनधनुश्छित्वाऽनदृशं ॥ छिन्नधन्वाततोद्रौणिःशक्त्याशक्तिमतावरः २३ सारथिपातयामासशैनेयस्यरथा  
 द्रुतम् ॥ अथान्यद्वनुरादायद्रौणपुत्रःप्रतापवान् २४ शैनेयंशरवर्षेणच्छादयामासभारत ॥ तस्याश्वाःप्रदुताःसंख्येपतितेरथसारथौ २५ तत्रतत्रैवधावंतः  
 समदृश्यंतभारत ॥ युधिष्ठिरपुरोगास्तुद्रौणिंशस्त्रभृतावरं २६ अभ्यवर्षतवेगेनविसृजंतःशिताञ्छरान् ॥ आमच्छमानांस्तान्दृष्ट्वाकुद्धरुपान्परंतपः २७ प्रह  
 सन्प्रतिजग्राहद्रौणपुत्रोमहारणे ॥ ततःशरशतज्वालःसेनाकक्षमहारथः २८ द्रौणिर्देदाहसमरेकक्षमाग्रिर्यथावने ॥ तद्वलं पांडुपुत्रस्यद्रौणपुत्रप्रतापितम् २९  
 चुक्षुभेभरतश्रेष्ठतिमिनेवनदीमुखम् ॥ दृष्ट्वाचैवमहाराजद्रौणपुत्रपराक्रमम् ३० निहतान्मेनिरेसर्वान्पांडुद्रौणसुतेनैव ॥ युधिष्ठिरस्तुत्वारितोद्रौणाशिष्योमहा  
 रथः ३१ अब्रविद्रौणपुत्रायरोषामर्षसमन्वितः ॥ नैवनामतवप्रीतिनैवनामरुतज्ञता ३२ यतस्त्वंपुरुषव्याघ्रमामेवाद्यजिघांससि ॥ ब्राह्मणेनतपःकार्यदानम  
 ध्ययनंतथा ३३ क्षत्रियेणधनुर्नाम्यंसमवान्ब्राह्मणब्रुवः ॥ भिषतस्तेमहाबाहोयुधिजेप्यामिकौरवान् ३४ कुरुष्वसमरेकर्मब्रह्मधंधुरसिधुवं ॥ एवमुक्तोमहाराज  
 द्रौणपुत्रःस्मयन्निव ३५ युक्ततत्त्वंचसंचित्यनोत्तरंकिंचिदब्रवीत् ॥ अनुक्त्वाचततःकिंचिच्छरवर्षेणपांडवम् ३६ छादयामाससमरेक्रुद्धोऽतकइवप्रजाः ॥ स  
 च्छाद्यमानस्तुतदाद्रौणपुत्रेणपारिष ३७ पार्थोऽप्यातःशीघ्रं वैविहायमहर्तोचमुम् ॥ आपयातेततस्तस्मिन्धर्मपुत्रेयुधिष्ठिरे ३८ द्रौणपुत्रस्ततोराजप्रत्यगा  
 त्समहामनाः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजस्त्यक्त्वाद्रौणिमहाहवे ॥ प्रययौतावकंसैन्ययुक्तःकूरायकर्मणे ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिपार्थापयानेपंचपंचाशतमो  
 ऽध्यायः ॥ ५५ ॥ संजयउवाच ॥ भीमसेनचपांचाल्यंचेदिकेकयसंवृतम् ॥ वैकर्तनःस्वयंरुद्धावारयामाससायकैः १ ततस्तुचेदिकारूपान्सृजयांश्चमहार  
 थाम् ॥ कर्णोजघानसमरेभीमसेनस्यपश्यतः २ भीमसेनस्ततःकर्णंविहायरथसतमम् ॥ प्रययौकौरवंसैन्यंक्षमग्निरिवज्वलन् ३ सूतपुत्रोऽपिसमरेपंचालान्के  
 कयांस्तथा ॥ सृजयांश्चमहेष्वासान्निजघानसहस्रशः ४ संशप्तकेषुपार्थश्चकौरवेषुतृकोदरः ॥ पंचालेषुतथाकर्णःक्षयंचक्रुर्भहारथाः ५ तेक्षत्रियादह्यमानास्त्रि  
 भिस्तैःपावकोपमैः ॥ जग्मुर्विनाशंसमरेराजन्दुर्मंत्रितेतव ६ ततोदुर्योधनःक्रुद्धोऽनकुलंनवभिःशरैः ॥ विव्याधभरतश्रेष्ठचतुरश्रास्यवाजिन ७ ततःपुनरमे  
 यात्मातवपुत्रोऽजनाधिप ॥ क्षुरेणसहदेवस्यध्वजंचिच्छेदकांचनम् ८

मोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ७ ॥ भीमसेनमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५  
 नकुलस्तुततःक्रुद्धस्तवपुत्रंचसप्तभिः ॥ जघानसमरेराजन्सहदेवश्चपंचभिः ९ तावुभौभरतश्रेष्ठौज्येष्ठौसर्वधनुष्मताम् ॥ विव्याधोरसिसंकुद्धःपंचभिःपंचभिः  
 शरैः १० ततोऽपराभ्यांभल्लाभ्यांधनुषीसमकृतत ॥ यमयोःसहसाराजान्विव्याधचात्रिसप्तभिः ११ तावन्धनुषीश्रेष्ठशक्रचापनिभेशुभे ॥ प्रगृह्यरेजतुःशूरौदे  
 वपुत्रसमौयुधि १२ ततस्तौरभसौयुद्धेभ्रातरौभ्रातरंयुधि ॥ शरैर्वष्टुधोरैर्महामेघौयथाऽचलम् १३ ततःक्रुद्धोमहाराजतवपुत्रोमहारथः ॥ पांडुपुत्रोमहे  
 ष्वासौवारयामासपत्रिभिः १४ धनुर्मंडलमेवास्यदृश्यतेयुधिभारत ॥ सायकाश्चैवदृश्यंतेनिश्चरंतःसमंततः १५ आच्छादयन्दिशःसर्वाःसूर्यस्येवांशवोयथा ॥  
 बाणभूतेततस्तस्मिन्संछन्नेचनभस्तले १६ यमाभ्यांददृशेरूपकालांतक्यमोपमम् ॥ पराक्रमंतुतं दृष्ट्वातवसूनोर्महारथाः १७ मृत्योरुपांतिकंप्राप्तौमाद्रीपु  
 त्रौस्समेनिरे ॥ ततःसेनापतीराजन्पांडवस्यमहारथः १८ पार्षतःप्रययौतत्रयत्रराजासुयोधनः ॥ माद्रीपुत्रौततःशूरौव्यतिक्रम्यमहारथौ १९ दृष्टुमस्तव  
 सुतंवारयामाससायकैः ॥ तमविध्यदमेयात्मातवपुत्रोह्यमर्षणः २० पांचाल्यंपंचविंशत्याप्रहसन्पुरुषर्षभः ॥ ततःपुनरमेयात्मातवपुत्रोह्यमर्षणः २१ विद्वान्  
 नादपांचाल्यंपष्टचापंचभिरेवच ॥ तथाऽस्यसशरंचापंहस्तावापंचमारिष २२ क्षुरेणसुतीक्ष्णेनराजाचिच्छेदसंयुगे ॥ तदपास्यधनुश्छिन्नपांचाल्यःशत्रुक  
 र्शनः २३ अन्यदादत्तवेगेनधनुर्भारसहंनवम् ॥ प्रज्वलन्निववेगेनसरंभाद्रुधिरक्षणः २४ अशोभतमहेष्वासोदृष्टुमस्तवपुत्रः ॥ सपंचदशनाराचान्धसतःप  
 न्नगानिव २५ जिघांसुर्भरतश्रेष्ठदृष्टुमोव्यपासृजत् ॥ तेवर्महेमविकृतंमित्वाराज्ञःशिलाशिताः २६ विविधुर्वसुधावेगात्कंकवर्हिणवाससः ॥ सोऽतिवेद्धोम  
 हाराजपुत्रस्तेऽतिव्यराजत २७ वसंतकालेसुमहान्प्रफुल्लइवकिंशुकः ॥ सच्छिन्नवर्मानाराचप्रहारैर्जर्जरीकृतः २८ दृष्टुमस्तवपुत्रस्यभलेनक्रुद्धश्चिच्छेदकार्मुकम् ॥  
 अथैनच्छिन्नधन्वानंत्वरमाणोमहीपतिः २९ सायकैर्दशभिराजन्भुवोर्मध्येसमार्पयत् ॥ तस्यतेऽशोभयन्वक्रं कर्मरपरिमार्जिताः ३० प्रफुल्लंपंकजंयद्वद्भराम  
 धुलिप्सवः ॥ तदपास्यधनुश्छिन्नदृष्टुमोमहामनाः ३१ अन्यदादत्तवेगेनधनुर्मल्लांश्चषोडश ॥ ततोदुर्योधनस्याश्वान्दृष्ट्वासूतंचपंचभिः ३२ धनुश्चिच्छे  
 दभलेनजातरूपपरिप्लुतम् ॥ रथंसोपस्करंछत्रंशक्तिंखड्गंदाध्वजम् ३३ भल्लैश्चिच्छेददशभिःपुत्रस्यतवपार्षतः ॥ तपनीयांगदंचित्रंनानांमणिमयंशुभम्  
 ३४ ध्वजंकुरुपतेश्छिन्नदृष्टुःसर्वपार्थिवाः ॥ दुर्योधनंतुविरथंछिन्नवर्मायुधंरणे ३५ भ्रातरःपर्यरक्षंतसोदराभरतर्षभ ॥ तमारोप्यरथेराजन्दंढवारोजनाधिपः  
 ३६ अपाहरदसंभ्रातोदृष्टुमस्तवपश्यतः ॥ कर्णस्तुसात्यार्कित्वाराजगृद्धमिहाबलः ३७ द्रौणहंतारमुपेक्षंतसाराभिमुखोरणे ॥ तंपृष्ठतोऽभ्ययात्तूर्णौ  
 नेयोवितुदंशरैः ३८ वारणंजघनोपातेविषाणाभ्यामिवादिपः ॥ सभारतमहानासीद्योधानांसुमहात्मनाम् ३९ कर्णपार्षतयोर्मध्येस्वदीयानांमहारणः ॥  
 नपांडवानांनास्माकंयोधःकश्चित्पराङ्मुखः ४०



प्रत्यदृश्यततःकर्णःपंचालास्त्वरितोययौ ॥ तस्मिन्क्षणेनरश्रेष्ठगजवाजिजनक्षयः ४१ प्रादुरासीदुभयतोरान्मध्यगतेऽहनि ॥ पंचालास्तुमहाराजत्वारिता  
विजिगीषवः ४२ तेसर्वेऽभ्यद्रवन्कर्णपतत्रिणहवद्भुमम् ॥ तांस्तथाऽधिरथिःकुद्धोयतमानान्मनस्विनः ४३ विचिन्वन्निववाणौषैःसमासादयदग्रगान् ॥ व्याघ्र  
केतुंसुशर्माणंचित्रंचोग्रायुधंजयम् ४४ शुक्लंचरोचमानंचसिंहसेनंजदुर्जयम् ॥ तेवीरारथमार्गेणपरिववुर्नरोत्तमम् ४५ सृजंतंसायकान्कुद्धंकर्णमाहवशोभिनम् ॥  
युध्यमानांस्तुतान्दूरान्मनुर्जेद्रप्रतापवान् ४६ अष्टाभिरष्टौराधेयोऽभ्यर्दयन्निशितैःशरैः ॥ अथापरान्महाराजसूतपुत्रःप्रतापवान् ४७ जघानबहुसाहस्रान्  
योधान्युद्धविशारदान् ॥ जिष्णुंचजिष्णुकर्माणंदेवापिभद्रमेवच ४८ दंडंचराजन्समरोचिषांचित्रायुधंहारिम् ॥ सिंहकेतुरोचमानंशलभंचमहारथम् ४९ निज  
घानसुसंकुद्धश्चेदीनांचमहारथान् ॥ तेषामाददतःप्राणानासीदाधिरथेर्वपुः ५० शोणिताभ्युक्षितांगस्यरुद्रस्येवोर्जितंमहत् ॥ तत्रभारतकर्णेनमातंगस्ता  
डिताःशरैः ५१ सर्वतोऽभ्यद्रवन्भीताःकुर्वंतोमहदाकुलम् ॥ निपेतुरुर्व्यासमरेकर्णसायकताडिताः ५२ कुर्वंतोविविधान्नादान्वज्जनुवाइवाचलाः ॥ गजवाजि  
मनुष्यैश्चानिपताद्भिःसमंततः ५३ रथैश्चाधिरथेमार्गेसमास्तौर्यतमेदिनी ॥ नैवंभीष्मोनचद्रोणोनान्येयुधिचतावकाः ५४ चकुःस्मतादृशंकर्मयादृशंवैकृतंर  
णे ॥ सूतपुत्रेणनागेषुहयेषुचरथेषुच ५५ नरेषुचमहाराजकृतंस्मकदनंमहत् ॥ मृगमध्येयथासिंहोदृश्यतेनिर्भयश्चरन् ५६ पंचालानांतथामध्येकर्णाऽचर  
दभीतवत् ॥ यथामृगगणांस्वस्तान्सिंहोद्रावयतेदिशः ५७ पंचालानारथवातान्कर्णोव्यद्रावयतथा ॥ सिंहास्यंचयथाप्राप्यनजीवंतिमृगाःकचित् ५८ तथा  
कर्णमनुप्राप्यनाजिजीवुर्महारथाः ॥ वैश्वानरंयथाप्राप्यप्रतिदह्यंतिवैजनाः ५९ कर्णाग्निनावनेतद्दहग्धाभारतसृजयाः ॥ कर्णेनचेदिकैकेयपंचालेषुचभारत  
६० विश्राव्यनामनिहताबहवःशूरसंमताः ॥ ममचासीन्मतीराजन्दृष्ट्वाकर्णस्यविक्रमम् ६१ नैकोप्याधिरथेर्जीविन्पांचालयोमोक्षयतेयुधि ॥ पंचालान्व्यधम  
त्संख्येसूतपुत्रःपुनःपुनः ६२ पंचालानथनिघ्नंतंकर्णदृष्ट्वामहारणे ॥ अभ्यधावत्सुसंकुद्धोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ६३ घृष्टयुम्नश्चराधेयंद्रौपदेयाश्चमारिष ॥ प  
रिववुरमित्रघ्नंशतशश्चापरेजनाः ६४ शिखंडीसहदेवश्चनकुलोनाकुलिस्तथा ॥ जनमेजयःशिनेर्नृपाबहवश्चप्रभद्रकाः ६५ एतेपुरोगमाभूत्वाघृष्टयुम्नश्चसंयु  
गे ॥ कर्णमस्यंतमिष्वस्त्रैर्विचेरुरामितौजसः ६६ तांस्तत्राधिरथिःसंख्येचेदिपंचालपांडवान् ॥ एकोबहुनभ्यपतद्गरुत्मान्पन्नगानिव ६७ तैःकर्णस्याभवयु  
द्धंघोररूपंविशांपते ॥ तादृग्याद्वक्पुरावृत्तंदेवानांदानवैःसह ६८ तान्समेतान्महेष्वासान्शरवर्षौघवर्षिणः ॥ एकोव्यधमदव्यग्रस्तमांसीवदिवाकरः ६९  
भीमसेनस्तुसंसक्तेराधेयेपांडवैःसह ॥ सर्वतोऽभ्यहनत्कुद्धोयमदंडनिमैःशरैः ॥ वाहीकान्केकयान्मत्स्यान्वासात्यान्मद्रसैधवान् ७०

एकःसंख्येमहेष्वासोयोधयन्वहृशोभत ॥ तत्रमर्मसुमीमेननाराचैस्ताडितागजाः ७१ प्रपतंतोहतारोहाःकंपयंतिस्ममेदिनीम् ॥ वाजिनश्चहतारोहाःपतय  
श्रगतासवः ७२ शेरतेयुधिनिभिन्नावमंतोरुधिरंबहु ॥ सहस्रशश्चराथेनःपातिताःपतितायुधाः ७३ तेक्षताःसमदृश्यंतभीमभीतागतासवः ॥ रथिभिःसादि  
भिःसूतैःपादातैर्वाजिभिर्गजैः ७४ भीमसेनशरैश्छिन्नैराच्छन्नावसुधाऽभवत् ॥ तत्स्तंभितमिवातिष्ठद्भीमसेनभयार्दितम् ७५ दुर्योधनबलंसर्वानेरुत्साहंकृत  
व्रणम् ॥ निश्चेष्टुमुलं दीनंबभौतस्मिन्महारेणे ७६ प्रसन्नसलिलेकालेयथास्यात्सागरोत्थप ॥ तद्वत्तवबलंतद्वैनिश्चलंसमवस्थितम् ७७ मन्युवीर्यबलोपेतं  
दर्पात्प्रत्यवरोपितम् ॥ अभवत्तवपुत्रस्यतत्सैन्यंनिष्प्रभंतदा ७८ तद्वलंभरतश्रेष्ठवध्यमानंपरस्परम् ॥ रुधिरौघपरिक्रिन्नंरुधिरार्द्रबभूवह ७९ जगामभरत  
श्रेष्ठवध्यमानंपरस्परम् ॥ सूतपुत्रोरणेकुद्धःपांडवानामनीकिनीम् ८० भीमसेनःकुहंश्चापिद्रावयंतौविरेजतुः ॥ वर्तमानेतथारौद्रेसंग्रामेऽहुतदर्शने ८१  
निहत्यपृतनामध्येसंशप्तकगणान्बहून् ॥ अर्जुनोजयतांश्रेष्ठोवासुदेवमथाब्रवीत् ८२ प्रभयंवलमेतद्वियोज्यमानंजनार्दन ॥ एतेद्रवंतिसगणाःसंशप्तकमहा  
रथाः ८३ अपारयंतोमद्वाणान्सिंहशब्दंमृगाइव ॥ दीर्यतेचमहत्सैन्यंसृजयानांमहारेणे ८४ हस्तिकक्षौह्यसौकृष्णःकेतुःकर्णस्यधीमतः ॥ दृश्यतेराजसैन्य  
स्यमध्येविचरतोमुदा ८५ नचकर्णरणेशक्ताजेतुमन्येमहारथाः ॥ जानीतेहिभवानकर्णवीर्यवंतंपराक्रमे ८६ तत्रयाहियतःकर्णोद्रावयत्येषनोबलम् ॥ वर्जयि  
त्वारणेयाहिमूतपुत्रंमहारथम् ८७ एतन्मेरोचतेकृष्णयथावातवरोचते ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यगोविंदःप्रहसन्निव ८८ अब्रवीदर्जुनंतूर्णैकौस्वानजहिपा  
डव ॥ ततस्तवमहत्सैन्यंगोविंदप्रेरिताहयाः ८९ हंसवर्णाःप्रविविशुर्वहंतःकृष्णपांडवौ ॥ केशवप्रेरितैरश्वैःश्वेतैःकांचनभूषणैः ९० प्रविशद्भिस्तवबलंचतु  
र्दिशमभिद्यत ॥ मेघस्तनितनिर्हादःसरथोवानरध्वजः ९१ चलत्पताकस्तांसिनांविमानंद्यामिवाविशत् ॥ तौवेदार्यमहासेनांप्राविष्टौकेशवार्जुनौ ९२ कुद्वौसं  
रंभरक्ताक्षौविभ्राजेतांमहायुती ॥ युद्धशौडौसमाहूतावागतौतौरणाध्वरम् ९३ यज्वभिर्विधिनाहूतौमखेदेवाविवाश्विनौ ॥ कुद्वौतौतुनरव्याघ्रौयोगवंतौबभू  
वतुः ९४ तलशब्देनरुपितौयथानागौमहावने ॥ विगाह्यतुरथानीकमश्वसंघांश्चफाल्गुनः ९५ व्यचरत्पृतनामध्येपाशहस्तइवांतकः ॥ तद्वद्वायुधिविक्रांतं  
सेनार्यातवभारत ९६ संशप्तकगणान्भूयःपुत्रस्तेसमचूचुदत् ॥ ततोरथसहस्रेणद्विरदानांत्रिभिःशतैः ९७ चतुर्दशसहस्रैस्तुतुरगाणामहाहवे ॥ द्वाभ्यांशतस  
हस्राभ्यांपदातीनांचधन्विनां ९८ शूराणालब्धलक्षाणांविदितानांसमंततः ॥ अम्यवर्तंतकौतेयंछादयंतोमहारथाः ९९ शरवर्षैर्महाराजसर्वतःपांडुनंदमम् ॥  
सच्छाद्यमानःसमरेशरैःपरबलार्दनः १०० दर्शयन्नरौद्रमात्मानंपाशहस्तइवांतकः ॥ निघ्नन्संशप्तकान्पार्थःप्रेक्षणीयतरोऽभवत् १



होयमानेचकौतेयेकृष्णेरोषःसमाविशत् ॥ सरोषान्निःश्वसनराजन्निर्दहन्निवचक्षुषा ३३ द्रोणिह्यपश्यत्संग्रामेफालगुनंचमुहुर्मुहुः ॥ ततःकुद्धोऽऽब्रवीत्कृष्णःपा  
र्थसंप्रणयंतदा ३४ अत्यद्भुतमिदंपार्थतवपश्यामिसंयुगे ॥ अतिशेतेहियत्रत्वांद्रोणपुत्रोऽयमभारत ३५ कच्चिद्दीर्ययथापूर्वभुजयोर्बाबलंतव ॥ कच्चितेगांढिवं  
हस्तेरथेतिष्ठसिचार्जुन ३६ कच्चिक्कुशलिनोबाहूमुष्टिर्वानव्यशीर्यत ॥ उदीर्यमाणंहिरण्यपश्यामिद्रौणिमाहवे ३७ गुरुपुत्रइतिह्येनमानयनमरतर्षभ ॥ उपेक्षां  
कुरुमापार्थनायंकालउपेक्षितुम् ३८ एवमुक्तस्तुकृष्णेनगृह्यभङ्गांश्चतुर्दश ॥ त्वरमाणस्त्वरकालेद्रौणेर्धनुरथाच्छिनत् ३९ ध्वजंछत्रंपताकाश्चरथंशक्तिगदां  
तथा ॥ जञ्जुदेशेचसुभृशंवत्सदंतैरताडयत् ४० समूर्च्छीपरमांगत्वाध्वजयष्टिसमाश्रितः ॥ तंविसेजंमहाराजशत्रुणाभृशपीडितम् ४१ अपोवाहरणात्सूतोरक्ष  
माणोधनंजयात् ॥ एतस्मिन्नेवकालेचविजयःशत्रुतापनः ४२ व्यहनत्तावकंसैन्यंशतशोऽथसहस्रशः ॥ पश्यतस्तस्यवीरस्यतवपुत्रस्यभारत ४३ एवमेष  
क्षयोवृत्तस्तावकानांपरैःसह ॥ कुरोविशसनोघोरोराजनृदुर्मंत्रितेतव ४४ संशप्तकांश्चकौतेयःकुहूंश्चापिवृकोदरः ॥ वसुषेणश्चपंचालानक्षणेनव्यधमद्रुणे ४५  
वर्तमानेतथारौद्रेराजन्वीरवरक्षये ॥ उत्थितान्यगणेयानिकबंधानिसमंततः ४६ युधिष्ठिरोऽपिसंग्रामेप्रहारैर्गाढवेदनः ॥ क्रोशमात्रमपक्रम्यतस्थौभरतस  
त्तम ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ दुर्योधनस्ततःकर्णमुपेत्यभरतर्षभ ॥  
अब्रवीन्मद्रराजंचतथैवान्यांश्चपार्थिवान् १ यदृच्छयैतत्संप्राप्तंस्वर्गद्वारमपावृतम् ॥ सुखिनःक्षत्रियाःकर्णलभंतैर्युद्धमीदृशम् २ सदृशैःक्षत्रियैःशूरैःशूराणाम्यु  
ध्यतांयुधि ॥ इष्टंभवतिराधेयतदिदंसमुपास्थितम् ३ हत्वाचपांडवान्युद्धेस्फीतामुर्वीमवाप्स्यथ ॥ निहतावापरैर्युद्धेवीरलोकमवाप्स्यथ ४ दुर्योधनस्यतच्छु  
खावचनंक्षत्रियर्षभाः ॥ हृष्टानादानुदक्रोशन्वादित्राणिचसर्वशः ५ ततःप्रमुदितेतस्मिन्दुर्योधनबलेतदा ॥ हर्षयंस्तावकान्योधान्द्रौणिर्वचनमब्रवीत् ६  
प्रत्यक्षंसर्वसैन्यानांभवतांचापिपश्यताम् ॥ न्यस्तशस्त्रोममापिताष्टष्टयुग्मेनपातितः ७ सतेनाहममर्षेणमित्रार्थेचापिपार्थिवाः ॥ सत्यंवःप्रतिजानामितद्वाक्यं  
मेनिबोधत ८ दृष्टयुग्ममहत्वाऽहंनविमोक्ष्यामिदंशनम् ॥ अनृतायांप्रतिज्ञायांनाहंस्वर्गमवाप्नुयाम् ९ अर्जुनोभीमसेनश्चयोधोयोरक्षितारणे ॥ दृष्टयुग्मस्यतं  
संख्येनिहनिष्यामिसायकैः १० एवमुक्तेततःसर्वासहिताभारतीचमूः ॥ अभ्यद्रवतकौतेयास्तथातेचापिपांडवाः ११ ससंनिपातोऽथयूथपानांबभूवराजत्र  
तिभीमरूपः ॥ जनक्षयःकालयुगांतकल्पःप्रावर्तताग्रेकुरुमृंजयानाम् १२ ततःप्रवृत्तेयुधिसंप्रहारेभूतानिसर्वाणिसदैवतानि ॥ आसन्समेतानिसहाप्सरोभि  
र्दिदृक्षमाणानिनरप्रवीरान् १३ दुर्योधनइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१० पांडवाअपिकौरवानभ्यद्रवन्तेतिशेषः ११ कालयुगांतोमहाप्रलयः १२।१३



स्वकर्मभूमिमुख्येनप्रहारसहनादि उद्धृतोनिर्वोद्धृत १४ समीरणःसिधेयैर्यन्वयः परस्परं प्रतितेपरस्परेणमारिताइत्यर्थः १५ । १६ । १७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीविमारतमावदीपेसप्त  
दिव्यैश्चमाल्यैर्विविधैश्चर्चैर्दिव्यैश्चरत्नैर्विविधैर्नराग्र्यान् ॥ रणेस्मकर्मोद्धृतःप्रवीरानवाकिरन्नप्सरसःप्रहृष्टाः १४ समीरणस्तांश्चानिषेव्यगंधानसिषेवसर्वानपि  
योधमुख्यान् ॥ निषेव्यमाणास्त्वनिलेनयोधाःपरस्परग्राधरणीनिपेतुः १५ सादिव्यमाल्यैरवकीर्यमाणासुवर्णपुंखैश्चशरैर्विचित्रैः ॥ नक्षत्रसंवैरिवचित्रिता  
द्यौःक्षितिर्वभौयोधवरैर्विचित्रा १६ ततोऽतरिक्षादपिस्त्राधुवादैर्वादित्रघावैःसमुदीर्यमाणः ॥ ज्याघोषनेमिस्वननादचित्रःसमाकुलःसोऽभवत्संप्रहारः ॥ १७  
॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिअश्वत्थामप्रतिज्ञायांसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ संजयउवाच ॥ एवमेषमहानासीत्संग्रामःपृथिवीक्षिताम् ॥  
कुद्वेऽर्जुनेतथाकर्णेभीमसेनेचपांडवे १ द्रोणपुत्रंपराजित्यजित्वाचान्यान्महारथान् ॥ अब्रवीदर्जुनोराजन्वासुदेवमिदंवच २ पश्यकृष्णमहाबाहोद्रवन्तीपांडवी  
चमूम् ॥ कर्णपश्यचसंग्रामेकालयंतमहारथान् ३ नचपश्यामिदाशार्हधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ नापिकेतुर्युधामिष्ठधर्मराजस्यदृश्यते ४ त्रिभागश्चावाशेष्टोऽयंदि  
वसस्यजनार्दन ॥ नचमाधार्तराष्ट्रेषुकश्चिद्युध्यतिसंयुगे ५ तस्मात्त्वंमत्प्रियंकुर्वन्त्याहियत्रयुधिष्ठिरः ॥ दृष्ट्वाकुशलिनंयुद्धेधर्मपुत्रंसहानुजम् ६ पुनर्योद्धाऽस्मि  
वाष्ण्यैशशत्रुभिःसहसंयुगे ॥ ततःप्रायाद्रथेनाशुवीमस्तेर्वचनाद्धरिः ७ यतोर्युधिष्ठिरोराजासृजयाश्चमहारथाः ॥ अयुध्यंस्तावकैसाधैर्मृत्युंकृत्वानिवर्तनम् ८  
ततःसंग्रामभूमिंतावर्तमानेजनक्षये ॥ अवैक्षमाणोऽगोविंदःसव्यसाचिनमब्रवीत् ९ पश्यपार्थमहारीद्रोवर्ततेभरतक्षयः ॥ पृथिव्याक्षत्रियाणांविदुर्योधनकृतेम  
हान् १० पश्यभारतचापानिरुक्मपृष्ठानिधन्विनाम् ॥ मृतानामपविद्धानिकलापार्श्वमहाधनान् ११ जातरूपमयैःपुंखैःशरांश्चानतपर्वणः ॥ तैलघौतांश्च  
नाराचान्निर्मुक्तान्पन्नगानिव १२ हस्तिदंतत्सरूनसङ्गान्जातरूपपरिष्कृतान् ॥ वर्माणिचापविद्धानिरुक्मगर्भाणिभारत १३ सुवर्णविठ्ठान्प्राप्तानशक्तीः  
कनकभूषणाः ॥ जांबूनदमयैःपट्टैर्वद्वाश्चविपुलागदाः १४ जातरूपमयीश्चर्षीःपट्टिशान्हेमभूषणान् ॥ दंडैःकनकाचित्रैश्चविप्रविद्धान्परश्वान् १५ अयःकुं  
तांश्चपतितान्मुसलानिगुरूणिच ॥ शतघ्नीःपश्यचित्राश्चविपुलान्पारिधांस्तथा १६ चक्राणिचापविद्धानितोमरांश्चमहारणे ॥ नानाविधानिशस्त्राणिप्रमृष्टा  
जयशृङ्गिनः १७ जीवन्तइवदृश्यंतगतसत्त्वास्तरस्विनः ॥ गदाविमथितैर्गोत्रैर्मुसलैर्भिन्नमस्तकान् १८ गजवाजिरथक्षुण्णान्पश्ययोधान्सहस्रशः ॥ मनुष्यहय  
नागानांशरशक्तयष्टिपट्टिशैः १९ परिघैरायसैर्घोरैर्यस्कुंतैःपरश्वधैः ॥ शरीरैर्बहुभिश्छिन्नैःशोणितौवपरिभुतैः २० गतासुभिरमित्रघ्नसंवृतारणभूमयः ॥ बा  
हुभिश्चंदनादिग्धैःसांगदैर्हमभूषितैः २१ सतलत्रैःसकेयूरैर्भातिभारतमेदिनी ॥ सांगुलित्रैर्भुजाग्रैश्चविप्रविद्धैरलंकृतैः २२

पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ किंकिणिनः किंकिणीमंतः व्रीह्यादित्वादिभिः २५ । २६ प्रकीर्णकान्चामरान् प्रकीर्णकंचामरेस्याद्विस्तरेनामुरंगमे'इतिमेदिनी २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२  
हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नैरुभिश्वतरस्विनाम् ॥ बद्धचूडामणिवरैःशिरोभिश्चसकुंडलैः २३ पतितैर्ऋषभाक्षाणांविराजतिवसुंधरा ॥ कबंधैःशोणितादिग्धैश्छि  
न्नगात्रशिरोधरैः २४ भूर्भातिभरतश्रेष्ठशान्तिचिभिरिवाग्निभिः ॥ रथांश्चबहुधाभग्नान्हेमकिंकिणिनःशुभान् २५ वाजिनश्चहतान्पश्यनिष्कीर्णान्गजराह  
तान् ॥ अनुकर्षानुपासंगान्पताकाविविधध्वजान् २६ रथिनांचमहाशंखान्पांडुरांश्चप्रकीर्णकान् ॥ निरस्तजिह्वान्मातंगान्शयानान्पर्वतोपमान् २७ वैजय  
तीर्विचित्राश्चहतांश्चगजवाजिनः ॥ वारणानांपरिस्तोमास्तथैवाजिनकंवलान् २८ विपाटितविचित्रांश्चरूप्यचित्रान्कुर्थाकुशान् ॥ भिन्नाश्चबहुधाघंटांमह  
द्भिःपतितैर्गजैः २९ वेदूर्यदंडांश्चशुभान्पतितानंकुशान्भुवि ॥ बद्धाःसादिभुजाग्रेषुसुवर्णविठ्ठलाःकशाः ३० विचित्रमणिचित्रांश्चजातरूपपरिष्कृतान् ॥ अ  
श्वास्तरपरिस्तोमात्राकवान्पतितान्भुवि ३१ चूडामणीन्नरैर्द्राणांविचित्राःकाचनस्रजः ॥ छत्राणिचापविद्धानिचामरव्यजनानिच ३२ चंद्रनक्षत्रभासैश्च  
दनैश्चारुकुंडलैः ॥ क्लृप्तश्मश्रुभिरत्यर्थवीराणांसमलंकृतैः ३३ वदनैःपश्यसंछन्नामहीशोणितकर्माम् ॥ सजीवांश्चापरान्पश्यकूजमानान्समंततः ३४ उपा  
स्यमानान्बहुशोन्यस्तशस्त्रैर्विशांपते ॥ ज्ञातिभिःसहितांस्तत्ररोदमानैर्मुहुर्मुहुः ३५ व्युक्रांतानपरान्योधांश्छादयित्वातरस्विनः ॥ पुनर्युद्धायगच्छंतिजय  
शृद्धाःप्रमन्यवः ३६ अपरेतत्रतत्रैवपरिधावंतिमानवाः ॥ ज्ञातिभिःपतितैःशूरैर्याच्यमानास्तथोदकम् ३७ जलार्थचगताःकेचिन्निष्प्राणाबहवोऽर्जुन ॥ स  
न्निवृत्ताश्चतेशूरास्तान्वेदद्वाविचेतसः ३८ जलंत्यक्ताप्रधावंतिक्रोशमानाःपरस्परम् ॥ जलपीत्वामृतान्पश्यपिबतोऽन्यांश्चमारिष ३९ परित्यज्यप्रियानन्ये  
बांधवान्बांधवप्रियाः ॥ व्युक्रांताःसमदृश्यंततत्रतत्रमहारणे ४० तथाऽपरान्नरश्रेष्ठसंदष्टौष्ठपुटान्पुनः ॥ मुकुटीकुटीलैर्वक्त्रैःप्रेक्षमाणान्समंततः ४१ एवंभुवं  
स्तदाकृष्णोययौयत्रयुधिष्ठिरः ॥ अर्जुनश्चापिपृपतेदर्शनार्थमहारणे ४२ याहियाहीतिगोविंदमुहुर्मुहुश्चोदयत् ॥ तांयुद्धभूमिंपार्थस्यदर्शयित्वाचमाधवः ४३  
त्वरमाणस्ततःकृष्णःपार्थमाहशनैरिदम् ॥ पश्यपांडवराजानमुपयातांश्चपार्थिवान् ४४ कर्णपश्यमहारंगेज्वलंतमिवपावकम् ॥ असौभीममहेष्वासःसन्निवृत्तोर  
णंप्रति ४५ तमेतेविनिवर्ततेष्टुष्टुमृगपुरोगमाः ॥ पंचालमृजयानांचपांडवानांचयेमुखम् ४६ निवृत्तैश्चपुनःपार्थैर्भग्नंशत्रुवलंमहत् ॥ कौरवान्द्रवतोह्येषक  
र्णोरोधयतेऽर्जुन ४७ अंतकप्रतिमोवेगेशक्रतुल्यपराक्रमः ॥ असौगच्छतिकौरव्यद्रोणिःशस्त्रभृतावरः ४८ तमेवप्रहृतंसंख्येष्टुष्टुमृगमहारथः ॥ अनुप्रया  
तिसंग्रामेहतान्पश्यचसृजयान् ४९ सर्वमाहसुदुर्ध्वोवासुदेवःकिरीटिने ॥ ततोराजन्महाघोरःप्रादुरासीन्महारणः ५०



सिंहनादरवाश्चैव प्रादुरासन्समागमे ॥ उभयोः सेनयोराजन्मृत्युं कृतवानिवर्तनम् ५१ एवमेपक्षयोर्वृत्तः पृथिव्यां पृथिवीपते ॥ तावकानां परेषां च राजन् दुर्मित्रिते  
तव ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि वासुदेववाक्ये अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततः पुनः समाजगुरुरमीताः कुरुसंजयाः ॥  
युधिष्ठिरमुखाः पार्थाः मृतपुत्रमुखावयम् १ ततः प्रवृत्तेर्भीमः संग्रामोलोमहर्षणः ॥ कर्णस्य पांडवानां च यमराष्ट्रविवर्धनः २ तस्मिन् प्रवृत्ते संग्रामे तु मुलेशोणितो  
दके ॥ संशप्तके पुशुरेषु कीचिच्छिष्टेषु भारत ३ धृष्टद्युम्नो महाराजसहितः सर्वराजभिः ॥ कर्णेनैवाभिद्रुद्रावपांडवाश्च महारथाः ४ आगच्छमानांस्तान्संख्ये  
प्रहृष्टान्विजयैषिणः ॥ दधारैकोरणे कर्णो जलौघानिवपर्वतः ५ समासाद्य तु ते कर्णव्यशीर्यत महारथाः ॥ यथाऽचलं समासाद्य वार्योधाः सर्वतोदिशम् ६ तयोरा  
सीन्महाराजसंग्रामोलोमहर्षणः ॥ धृष्टद्युम्नस्तुराधेयं शरेणानतपर्वणा ७ ताडयामास समरेतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ विजयं च धनुः श्रेष्ठं विधुन्वानो महारथः ८  
पार्षतस्य धनुश्छिन्वा शरांश्चाशीविषोपमान् ॥ ताडयामास संकुद्रः पार्षतं नवभिः शरैः ९ तेवर्मेहमेविकृतं भित्त्वा तस्य महात्मनः ॥ शोणिताक्ताव्यराजंतशक्रगो  
पाइवानव १० तदपास्य धनुश्छिन्नं धृष्टद्युम्नो महारथः ॥ अथान्यद्वनुरादाय शरांश्चाशीविषोपमान् ११ कर्णं विव्याध सप्तत्याशरैः सन्नतपर्वभिः ॥ तथैव राज  
न्कर्णोऽपि पार्षतं शत्रुतापनम् १२ छादयामास समरेशरैराशीविषोपमैः ॥ द्रोणशत्रुर्महेष्वासो विव्याध निशितैः शरैः १३ तस्य कर्णो महाराजशरं कनकभूषणम् ॥  
प्रेषयामास संकुद्रो मृत्युदंडमिवापरम् १४ तमापतंतं सहसा घोररूपं विशांपते ॥ चिच्छेद शतधाराजन् शैनेयः कृतहस्तवत् १५ दृष्ट्वा विनिहतं बाणं शरैः कर्णो  
विशांपते ॥ सात्यकिं शरवर्षेण समंतात्पर्यवारयत् १६ विव्याध चैनं समरेनाराचैस्तत्र सप्तभिः ॥ तं प्रत्यविध्यच्छेनेयः शरैर्हेमपरिष्कृतैः १७ ततो युद्धं महाराज  
चक्षुःश्रोत्रभयानकम् ॥ आसीद्वोरंच चित्रं च प्रेक्षणीयं समंततः १८ सर्वेषां तत्र भूतानां लोमहर्षोऽभ्यजायत ॥ तद्दृष्ट्वा समरे कर्मकर्णशैनेययोर्नृप १९ एतस्मि  
न्नंतरे द्रौणिर्भ्ययात्सु महाबलम् ॥ पार्षतं शत्रुदमनं शत्रुवीर्यासु नाशनम् २० अभ्यभाषत संकुद्रो द्रौणिः परपुरंजयः ॥ तिष्ठतिष्ठाद्य ब्रह्मघ्नं न मे जीवन्विमोक्ष्यसे  
२१ इत्युक्त्वा सुभृशं वीरं शीघ्रं कृत्रिशितैः शरैः ॥ पार्षतं छादयामास घोररूपैः सुतेजनैः २२ यतमानं परं शक्त्या यतमानो महारथः ॥ यथा हि समरे द्रोणपार्षतं  
वीक्ष्य मारिष २३ तथा द्रौणिरेण दृष्ट्वा पार्षतः परवीरहा ॥ नातिहृष्टमना भूत्वा मन्यते मृत्युमात्मनः २४ स ज्ञात्वा समरेऽऽत्मानं शस्त्रेणावध्यमेव तु ॥ जवेना  
भ्याययौ द्रौणिकालः कालमिव क्षये २५ द्रौणिस्तु दृष्ट्वा राजेंद्रं धृष्टद्युम्नमवस्थितम् ॥ क्रोधेन निःश्वसन् वीरः पार्षतं समुपाद्रवत् २६ तावन्न्योन्यं तु दृष्ट्वैव संरंभंज  
ग्मस्तुः परम् ॥ अथाब्रवीन्महाराज द्रोणपुत्रः प्रतापवान् २७

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

धृष्टद्युम्नं समीपस्थं त्वरमाणो विशांपते ॥ पंचालापसदायत्वां प्रेषयिष्यामि मृत्यवे २८ पापं हियत्त्वया कर्मघ्नता द्रोणं पुराकृतम् ॥ अद्यत्वांतं प्रस्यते तद्वै यथानकुशलं तथा  
२९ अरक्ष्यमाणः पार्थेन यादितिष्ठसि संयुगे ॥ नापक्रामसि वामूढसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३० एवमुक्तः प्रत्युवाच धृष्टद्युम्नः प्रतापवान् ॥ प्रतिवाक्यं स एवासिर्मांमकोदा  
स्यते तव ३१ येनैव ते पितुर्दंतं यतमानस्य संयुगे ॥ यदि तावन्मया द्रोणो निहतो ब्राह्मणबुधः ३२ त्वामिदानीं कथं युद्धेन हनिष्यामि विक्रमात् ॥ एवमुक्त्वा महाराजसे  
नापतिरमर्षणः ३३ निशितेनातिबाणेन द्रौणिं विव्याध पार्षतः ॥ ततो द्रौणिः सुसंकुद्रः शरैः सन्नतपर्वभिः ३४ आच्छदयद्दिशो राजन् धृष्टद्युम्नस्य संयुगे ॥ नै  
वांतरिक्षं न दिशो नापियोधाः समंततः ३५ दृश्यंते वै महाराजशरैश्छन्नाः सहस्रशः ॥ तथैव पार्षतो राजन् द्रौणिमाहवशोभिनं ३६ शरैः संछादयामास मृतपुत्रस्य पश्य  
तः ॥ राधेयोऽपि महाराजपंचालान्सहपांडवैः ३७ द्रौपदेयान्युधामन्युं सात्यकिं च महारथम् ॥ एकः संवारयामास प्रेक्षणीयः समंततः ३८ धृष्टद्युम्नस्तु समरे द्रौणि  
श्चिच्छेदकार्मुकम् ॥ तदपास्य धनुर्द्राणि रन्यदादाय कार्मुकम् ३९ वेगवान्समरे घोरेशरांश्चाशीविषोपमान् ॥ सपार्षतस्य राजेंद्रधनुःशक्तिं गदाध्वजम् ४० हया  
न्सूतं रथं चैव निमेषाद्वधमच्छरैः ॥ सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः ४१ खड्गमादत्तविपुलं शतचंद्रं च भानुमत् ॥ द्रौणिस्तदपिराजेंद्रमल्लैः क्षिप्रं महारथः  
४२ चिच्छेद समरे वीरः क्षिप्रहस्तो दृढायुधः ॥ रथादनवरूढस्य तददुतमिवाभवत् ४३ धृष्टद्युम्नं हि विरथं हताश्वं छिन्नकार्मुकम् ॥ शरैश्च बहुधा विद्धमस्त्रैश्च शकलीकृतम्  
४४ नाशकद्वरतश्चेष्टयतमानो महारथः ॥ तस्यांतमिषुभीराजन् यदा द्रौणिर्नजग्मिवान् ४५ अथ त्यक्त्वा धनुर्वीरः पार्षतं त्वरितोऽन्वगात् ॥ आसीदाष्टवतो वेगस्त  
स्य राजन् महात्मनः ४६ गरुडस्येव पततोजिघृक्षोः पन्नगोत्तमं ॥ एतस्मिन्नेव काले तु माधवोऽर्जुनमब्रवीत् ४७ पश्य पार्थ यथा द्रौणिः पार्षतस्य वधं प्रति ॥ यत्नं क  
रोति विपुलं हन्याच्चैनं न संशयः ४८ तं मोचय महाबाहो पार्षतं शत्रुर्क्षन् ॥ द्रौणेरास्य मनुप्राप्तं मृत्योरास्य गतं यथा ४९ एवमुक्त्वा महाराज वासुदेवः प्रतापवान् ॥  
प्रेषयत्तुरगांस्तत्र यत्र द्रौणिर्व्यवस्थितः ५० तेहया श्वं द्रुसंकाशाः केशवेन प्रचोदिताः ॥ आपि बंत इव व्योमजग्मुर्द्रौणि रथं प्रति ५१ दृष्ट्वाऽऽयातौ महावीर्यादुभौ कृष्ण  
धनंजयौ ॥ धृष्टद्युम्नवधेयत्नं च केराजन् महाबलः ५२ विरुष्यमाणं दृष्ट्वैव धृष्टद्युम्नं नरेश्वर ॥ शरांश्चिक्षेप वै पार्थो द्रौणिं प्रति महाबलः ५३ तेशराहेमविकृता गांडीवप्रेषि  
ताभृशम् ॥ द्रौणिमासाद्य विविधैर्बल्मीकमिव पन्नगाः ५४ सविद्धस्तैः शरैर्घोरैर्द्रोणपुत्रः प्रतापवान् ॥ उत्सृज्य समरे राजन् पांचाल्यममितौजसम् ५५ रथमारुरुहे  
वीरो धनंजयशरादितः ॥ प्रहृष्टचधनुः श्रेष्ठपार्थं विव्याध सायकैः ५६ एतस्मिन्नंतरे वीरः सहदेवो जनाधिप ॥ अपोवाहरथेनाजौ पार्षतं शत्रुतापनम् ५७

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७







देवासुरेपार्थमृधेदेवदानवयोरिव ॥ पश्यंतुकौरवाःसर्वेतेवपार्थपराक्रमम् ४८ त्वांचदृष्ट्वाऽतिसंरब्धकर्णचभरतर्षभ ॥ असौदुर्योधनःकुद्धो नोत्तरं प्रतिपद्यते ४९ आ  
त्मानंचकृतात्मानंसमीक्ष्यभरतर्षभ ॥ कृतागसंचराधेयंधर्मात्मनियुधिष्ठिरे ॥ प्रतिपद्यस्वकौतेयप्राप्तकालमनंतरम् ५० आर्यायुद्धेमर्तिकृत्वाप्रत्येहिरथयूथपम्  
पंचह्येतानिमुख्यानिस्थानान् रथसत्तम ५१ शतान्यायांतिसमरेबलिनांतिग्मतेजसाम् ॥ पंचनागसहस्राणिद्विगुणावाजिनस्तथा ५२ अभिसंहत्यकौतेयपदाति  
प्रयुतानिच ॥ अन्योन्यरक्षितंवीरबलंत्वामभिवर्तते ५३ द्रोणपुत्रंपुरस्कृत्यतच्छीघ्रं सानिषूदय ॥ निकृत्येतद्रथानीकं बलिनं लोकविश्रुतम् ५४ सूतपुत्रमहेष्वा  
संदर्शयात्मानमात्मना ॥ उत्तमंजवमास्थायप्रत्येहिभरतर्षभ ५५ असौकर्णःसुसंरब्धःपंचालानभिधावति ॥ केतुमस्यहिपश्यापिष्टुष्टुम्ररथं प्रति ५६ समुपैष्य  
तिपंचालानितिमन्येपरंतप ॥ आचक्षेप्रियंपार्थतवेदंभरतर्षभ ५७ राजाऽसौकुशलीश्रीमानधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ असौभीमोमहाबाहुःसन्निवृत्तश्चमूमुखे ५८  
वृत्तःसंजयसैन्येनशैनेयेनचभारत ॥ वध्यंत एतेसमरेकौरवानिशितैःशरैः ५९ भीमसेनेनकौतेयपंचालैश्चमहात्मभिः ॥ सेनाहिधार्तराष्ट्रस्यविमुखाविक्षरद्वणा ६०  
विप्रधावतिवेगेनभीमस्याभिहताशरैः ॥ विपन्नसस्यैवमहीरुधिरेणसमुक्षिता ६१ भारतीभरतश्रेष्ठसेनारूपणदर्शना ॥ निवृत्तं पश्यकौतेयभीमसेनयुधांपतिम् ६२  
आशीविषमिवकुद्वंद्रावयंतंवरूथिनीम् ॥ पीतरक्तासितसितास्ताराचंद्रार्कमंडिताः ६३ पताकाविप्रकीर्यतेछत्राण्येतानिचारुन ॥ सौवर्णाराजताश्चैवतेजसाश्च  
पृथग्विवाः ६४ केतवोऽभिनिपात्यंतेहस्त्यश्वचप्रकीर्यते ॥ रथेभ्यःप्रपतंत्येतेरथिनोविगतासवः ६५ नानावर्णैर्हतावाणैःपंचालैरपलायिभिः ॥ निर्मनुष्यान्ग  
जानश्चात्रथाश्चैवधनंजय ६६ समाद्रवंतिपंचालाधार्तराष्ट्रांस्तरस्विनः ॥ विष्ट्रंतिनरव्याघ्राभीमसेनबलाश्रयात् ६७ बलंपरेपांडुर्द्वर्षास्त्यक्त्वाप्राणानरिंदम ॥  
एतेनर्दतिपंचालाध्मापयंतिचवारिजान् ६८ अभिद्रवंतिचरणेष्ट्रद्वंतःसायकैःपरान् ॥ पश्यस्वैषांचमाहात्म्यं पंचालाहिपराक्रमात् ६९ धार्तराष्ट्रान्विघ्नंति कु  
द्वाःसिंहाइवद्विपान् ॥ शस्त्रमाच्छिद्यशत्रूणांसायुधानानिरायुधाः ७० तेनैवैतानमोघास्त्रानिघ्नंतिचनदंतिच ॥ शिरांस्येतानिपात्यंतेशत्रूणांवाहवोपिच ७१ र  
थनागहयावीरायशस्याःसर्वेएवच ॥ सर्वतश्चाभिपन्नैषाधार्तराष्ट्रीमहाचमूः ७२ पंचालैर्मनसादेत्यहंसैर्गवेवगेतैः ॥ सुभृशंचपराक्रांताःपंचालानानिवारणे ७३  
रूपकर्णादयोवीराऽपभाणामिवर्षभाः ॥ भीमास्त्रेणसुनिर्भग्राधार्तराष्ट्रान्महारथान् ७४ दृष्टुम्रमुखावीराग्रंतिशत्रूंसहस्रशः ॥ पंचालेष्वभिभूतेषुद्वि  
पद्मिरपभीर्नदन् ७५ शत्रुपक्षमवस्वद्यशरानस्यतिमारुतिः ॥ विषण्णभूयिष्ठतराधार्तराष्ट्रीमहाचमूः ७६ रथाश्चैतेसुवित्रस्ताभीमसेनभयार्दिताः ॥  
पश्यभीमेननाराचैर्भिन्नानागाःपतंत्यमी ७७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥

वज्रिवज्राहतानीवाशिखराणिधराभृताम् ॥ भीमसेनस्यनिर्विद्धावाणैःसन्नतपर्वभिः ७८ स्वान्यनीकानिमृद्वंतोद्रवंत्येतेमहागजाः ॥ अभिजानीहिभीमस्यसिंह  
नादंसुदुःसहम् ७९ नदतोऽर्जुनसंग्रामेवीरस्यजितकाशिनः ॥ एषनैषादिरभ्येतिद्विपमुख्येनपांडवम् ८० जिघांसुस्तोमैःकुद्धोदंडपाणिरिवांतकः ॥ सतोम  
रावस्यभुजौछिन्नौभीमेनगर्जतः ८१ तीक्ष्णैरग्निरविप्रख्येनाराचैर्दशभिर्हतः ॥ हत्वेनपुनरायातिनागानन्यान्प्रहारिणः ८२ पश्यनीलांडुदनिभान्महामात्रैरधि  
ष्ठितान् ॥ शक्तितोमरसंघातैर्विनिघ्नंतं वृकोदरम् ८३ सप्तसप्तचनागास्तान्वैजयंतीश्चसध्वजाः ॥ निहत्यनिशितैर्वाणैश्छिन्नाःपार्थाग्रजेनते ८४ दशभिर्दशभि  
श्चैकोनाराचैर्निहतोगजः ॥ नचासौधार्तराष्ट्राणांश्रूयतेनिनदस्तथा ८५ पुरंदरसमेकुद्धेनिवृत्तेभरतर्षभ ॥ अक्षौहिण्यस्तथातिस्रोधार्तराष्ट्रस्यसंहताः ॥ कुद्धेन  
भीमसेनेननरसिंहेनवारिताः ८६ नशकुवंतिवैपार्थपार्थिवाःसमुदीक्षितम् ॥ मध्यादिनगतंसूर्ययथादुर्बलचक्षुषः ८७ एतेभीमस्यसंत्रस्ताःसिंहस्येवतरेष्टगाः ॥  
शरैःसंत्रासिताःसंख्येनलभंतेसुखंकचित् ८८ ॥ संजयउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वामहाबाहुर्वासुदेवाद्धनंजयः ॥ भीमसेनेनतत्कर्मकृतं दृष्ट्वासुदुष्करम् ८९ अर्जुनोव्य  
धमच्छिष्टानहिताग्निशितैःशरैः ॥ तेवध्यमानाःसमरेसंशप्तकगणाःप्रभो ९० प्रभग्राःसमरेभीतादिशोदशमहाबलाः ॥ शक्रस्यातिथितांगत्वाविशोकाह्यभवं  
स्तदा ९१ पार्थश्चपुरुषव्याघ्रःशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ जघानधार्तराष्ट्रस्यचतुर्विधबलांचमूम् ९२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि कृष्णार्जुनसंवादेपठितमो  
ऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ दृतराष्ट्रउवाच ॥ निवृत्तेभीमसेनेचपांडवेचयुधिष्ठिरे ॥ वध्यमानेबलेचापिमामकेपांडुसंजयैः १ द्रवमाणेबलौघेचनिरानंदमुहुर्मुहुः ॥  
किमकुर्वंतकुरवस्तन्ममाचक्ष्वसंजय २ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वाभीमंमहाबाहुंसूतपुत्रःप्रतापवान् ॥ क्रोधरक्तेक्षणोराजन्भीमसेनमुपाद्रवत् ३ तावकंतुबलं दृष्ट्वा  
भीमसेनात्पराङ्मुखम् ॥ यत्नेनमहताराजन्पर्यवस्थापयद्वली ४ व्यवस्थाप्यमहाबाहुस्तवपुत्रस्यवाहिनीम् ॥ प्रत्युद्ययौतदाकर्णःपांडवान्युद्धदुर्मदान् ५ प्रत्यु  
द्ययुस्तुराधेयंपांडवानांमहारथाः ॥ धुन्वानाःकार्मुकाण्याजौविक्षिपंतश्चसायकान् ६ भीमसेनःशिनेर्नृताशिखंडीजनमेजयः ॥ दृष्टुम्रश्चबलवान्सर्वचापिप्रभद्रकाः  
७ जिघांसंतोनरव्याघ्राःसमंतात्तववाहिनीम् ॥ अभ्यद्रवंतसंकुद्धाःसमरोजितकाशिनः ८ तथैवतावकाराजन्पांडवानामनीकिनीम् ॥ अभ्यद्रवंतत्वरिताजिघांसं  
तोमहारथाः ९ रथनागाश्चकलिलंपातिष्वजसमाकुलम् ॥ बभूवपुरुषवाग्रसैन्यमहुतदर्शनम् १० शिखंडीचययौकर्णदृष्टुम्रःसुतंतव ॥ दुःशासनंमहाराजमहत्या  
सेनयावृतम् ११ नकुलोवृषसेनंतुचित्रसेनयुधिष्ठिरः ॥ उलूकंसमरेराजन्सहदेवःसमभ्ययात् १२ सात्याकेःशकुनिंचापिद्रौपदेयाश्चकौरवान् ॥ अर्जुनंचरणेयतो  
द्रोणपुत्रोमहारथः १३



युधामन्युमहेष्वासंगौतमोऽभ्यपतद्रणे ॥ कृतवर्माचबलवानुत्तमौजसमाद्रवत् १४ भीमसेनः कुरुन्सर्वान्पुत्रांश्चतवमारिष ॥ सहानीकान्महाबाहुरेकएव न्यवार  
यत् १५ शिखंडीतुततः कर्णविचरंतमभीतवत् ॥ भीष्महंतामहाराजवारयामासपत्रिभिः १६ प्रतिरुद्धस्ततः कर्णोरोपात्प्रस्फुरिताधरः ॥ शिखंडिनं त्रिभिर्वा  
णैर्भुवोर्मध्येऽभ्यताडयत् १७ धारयंस्तु सतान्बाणान्शिखंडीबह्वशोभत ॥ राजतः पर्वतोयद्वित्रिभिः शृंगैरिवोत्थितैः १८ सोऽतिविद्धोमहेष्वासः सूतपुत्रेण संयुगे ॥  
कर्णविव्याधसमरेन वत्यानिशितैः शरैः १९ तस्य कर्णो हयान्हत्वा सारथिचित्रिभिः शरैः ॥ उन्मथयध्वजं चास्य क्षुरप्रेण महारथः २० हताश्वानुततोयानादवहृत्य  
महारथः ॥ शक्तिचिक्षेपकर्णाय संकुद्धः शत्रुतापनः २१ तां छित्त्वा समरे कर्णस्त्रिभिर्भारतसायकैः ॥ शिखंडिनमथाविध्यन्नवभिर्निशितैः शरैः २२ कर्णचापच्युता  
न्बाणान्वर्जयंस्तु नरोत्तमः ॥ अपयातस्ततस्तूर्णशिखंडीभृशविक्षतः २३ ततः कर्णो महाराजपांडुसैन्यान्वशातयत् ॥ तूलराशिसमासाद्य यथावायुर्महाबलः  
२४ घृष्टयुग्नो महाराजतवपुत्रेण पीडितः ॥ दुःशासनं त्रिभिर्बाणैः प्रत्यविध्यत्स्तनान्तरे २५ तस्य दुःशासनो बाहुं सव्यं विव्याध मारिष ॥ स तेन रुक्मपुंखेन भलेना  
नतपर्वणा २६ घृष्टयुग्नस्तु निर्विद्धः शरं घोरममर्षणः ॥ दुःशासनाय संकुद्धः प्रेषयामास भारत २७ आपतंतं महावेगं घृष्टयुग्नसमीरितम् ॥ शरैश्चिच्छेदपुत्रस्ते  
त्रिभिरेव विशांपते २८ अथापरैः सप्तदशैर्भट्टैः कनकभूषणैः ॥ घृष्टयुग्नं समासाद्य बाहोरुरसि चार्पयत् २९ ततः सपार्षतः कुद्धो धनुश्चिच्छेद मारिष ॥ क्षुरप्रेण सुती  
क्ष्णेन तत उचुकुशुर्जनाः ३० अथान्यद्वनुरादाय पुत्रस्ते प्रहसन्निव ॥ घृष्टयुग्नं शरवातैः समं तात्पर्यवारयत् ३१ तव पुत्रस्य ते दृष्ट्वा विक्रमं सुमहात्मनः ॥ व्यस्मयंतर  
णे योधाः सिद्धाश्चाप्सरसांगणाः ३२ घृष्टयुग्नं पश्यामघटमानं महाबलम् ॥ दुःशासनेन संरुद्धं सिंहेनेव महागजम् ३३ ततः सरथनागाश्वाः पंचालाः पांडुपूर्वज ॥  
सेनापतिं परीप्संतोरुधुस्तनयंतव ३४ ततः प्रवृत्ते युद्धं तावकानां परैः सह ॥ घोरं प्राणभृतां काले भीमरूपं परंतप ३५ नकुलं वृषसेनस्तु भित्त्वा पंचमिरायसैः ॥  
पितुः समीपेतिष्ठन् त्रिभिर्न्यैरविध्यत् ३६ नकुलस्तु ततः शूरो वृषसेनं हसन्निव ॥ नाराचेन सुतीक्ष्णेन विव्याध हृदये भृशम् ३७ सोऽतिविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रु  
कर्षण ॥ शत्रुं विव्याध विशत्यास च तं पंचभिः शरैः ३८ ततः शरसहस्रेण तावुभौ पुरुषर्षभौ ॥ अन्योन्यमाच्छादयतामथोऽभ्यज्यतवाहिनी ३९ सदृष्ट्वा प्रवृत्तां सिना  
धार्तराष्ट्रस्य सूतजः ॥ निवारयामास बलादनुसृत्या विशांपते ४० निवृत्ते तु ततः कर्णेन कुलः कौरवान्ययौ ॥ कर्णपुत्रस्तु समरो हित्वा नकुलमेवतु ४१ जुगोपचक्रं त्व  
रितोराधेयस्यैव मारिष ॥ उलूकस्तुरणे कुद्धः सहदेवेन वारितः ४२ तस्याश्वांश्चतुरो हत्वा सहदेवः प्रतापवान् ॥ सारथिं प्रेषयामास यमस्य सदनं प्रति ४३

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८

उलूकस्तु ततोयानादवहृत्य विशांपते ॥ त्रिगर्तानां बलं तूर्णजगाम पितृनंदनः ४४ सात्यकिः शकुनिं विद्धा विशत्यानिशितैः शरैः ॥ ध्वजं चिच्छेद भलेन सौबल  
स्य हसन्निव ४५ सौबलस्तस्य समरे कुद्धो राजन् प्रतापवान् ॥ विदार्थकवचं भूयो ध्वजं चिच्छेद कांचनम् ४६ तथैनं निशितैर्बाणैः सात्यकिः प्रत्यविध्यत् ॥ सार  
थिचमहाराजत्रिभिरेव समार्पयत् ४७ अथास्य बाहोस्त्वरितः शरैर्निन्येयमक्षयम् ॥ ततोऽवहृत्य सहसा शकुनिं भरतर्षभ ४८ आरुरोहरथं तूर्णमुलूकस्य महा  
त्मनः ॥ अपोवाहाथ शीघ्रं सशैनेया युद्धशालिनः ४९ सात्यकिस्तुरणे राजं स्तावकानामनीकिनीम् ॥ अभिदुद्रावगेन ततोऽनीकमभ्यज्यत् ५० शैनेयशरसं  
छन्नं तव सैन्यं विशांपते ॥ भेजे दशदिशस्तूर्णन्यपतच्चगता सुवत् ५१ भीमसेनं तव सुतो वारयामास संयुगे ॥ तंतुभीमो मुहूर्तेन व्यश्वसूतरथध्वजम् ५२ चक्रे  
लोकेश्वरं तत्र तेनातुष्यंतवैजनाः ॥ ततोऽपायान्नृपस्तत्र भीमसेनस्य गोचरात् ५३ कुरुसैन्यं ततः सर्वं भीमसेनमुपाद्रवत् ॥ तत्र नादो महानासीद्भीमसेनं जिवां  
सताम् ५४ युधामन्युः कृपं विद्धा धनुरस्याशुचिच्छिदे ॥ अथान्यद्वनुरादाय कृपं शस्त्रभृतां वरः ५५ युधामन्योर्ध्वजं सूतं छत्रं चापातयत्क्षितौ ॥ ततोऽपाया  
द्रथेनैव युधामन्युर्महारथः ५६ उत्तमौजाश्च हार्दिकं भीमं भीमपराक्रमम् ॥ छादयामास सहसामेघो वृष्ट्येव पर्वतम् ५७ तयुद्धमासीत्सुमहद्वोरूपं परंतप ॥ यादृ  
शं नमया युद्धं दृष्टुं पूर्वविशांपते ५८ कृतवर्मा ततो राजन्नुत्तमौजसमाहवे ॥ हृदिविव्याध सहसार्थोपस्थ उपाविशत् ५९ सारथिस्तमपोवाहरथेन रथिनां वरम् ॥  
कुरुसैन्यं ततः सर्वं भीमसेनमुपाद्रवत् ६० दुःशासनः सौबलश्च गजानीकेन पांडवम् ॥ महता परिवार्यैव क्षुद्रकैरभ्यताडयत् ६१ ततो भीमः शरशतैर्दुयोधनममर्ष  
णम् ॥ विमुखीकृत्य तरसा गजानीकमुपाद्रवत् ६२ तमापतंतं सहसा गजानीकं कटकोदरः ॥ दृष्ट्वैव सुभृशं कुद्धो दिव्यमस्त्रमुदैरयत् ६३ गजैर्गजानभ्यहनद्वज्रेण द्रुह  
वासुरान् ॥ ततोऽस्तरिक्षं बाणौघैः शलभैरिव पादपम् ६४ छादयामास समरे गजान्निघ्नन् कटकोदरः ॥ ततः कुंजरयूथानि समेतानि सहस्रशः ६५ व्यधमत्तरसा भी  
मो मेघसंघानि वानिलः ॥ सुवर्णजाला पिहितामणिजालैश्च कुंजराः ६६ रेजुरभ्यधिकं संख्ये विद्युत्वंत इवांबुदाः ॥ तेवध्यमाना भीमेन गजाराजन्विदुर्बुधः ६७ के  
चिद्विभिन्नहृदयाः कुंजरान्यपतन्भुवि ॥ पतितैर्निपतद्भिश्च गजैर्हैमविभूषितैः ६८ अशोभत महीतत्र विशीर्णैरिव पर्वतैः ॥ दीप्ताभैरत्नवद्भिश्च पतितैर्गजयोधिभिः  
६९ रराजभूमिः पतितैः क्षीणपुण्यैरिव ग्रहैः ॥ ततो भिन्नकटानागा भिन्नकुंभकरास्तथा ७० दुर्बुधः शतशः संख्ये भीमसेनशराहताः ॥ केचिद्वमंतोरुधिरं भयार्ताः पर्व  
तोपमाः ७१ व्यद्रवच्छरविद्धांगाघातुचित्रा इवाचलाः ॥ महाभुजगसंकाशौ चंदनागुरुरूपितौ ७२ अपश्यं भीमसेनस्य धनुर्विक्षिपतो भुजौ ॥ तस्य ज्यात  
लनिघां पंश्रुत्वाऽशानि समस्वनम् ७३



विमुंचतःशकुन्मूत्रंगजाःप्रादुदुर्धुशम् ॥ भीमसेनस्यतत्कर्मराजत्रेकस्यधीमतः ॥ निघ्नतःसर्वभूतानिरुद्रस्येवचनिर्वभौ ७४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि  
संकुलयुद्धेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ संजयउवाच ॥ ततःश्वेताश्वसंयुक्तेनारायणसमाहिते ॥ तिष्ठत्रथवरेश्रीमानर्जुनःसमपद्यत १ तद्वलंनृपतिश्रेष्ठतावकंवि  
जयोरणे ॥ व्यक्षोभयदुर्दीर्णाश्वमहोदधिमिवानिलः २ दुर्योधनस्तवसुतःप्रमत्तेश्वेतवाहने ॥ अभ्येत्यसहसाकुद्धःसैन्यार्धेनाभिसंवृतः ३ पर्यवारयदायांतंयुधिष्ठिरम  
मर्षणम् ॥ क्षुरप्राणांत्रिसप्तत्याततोऽविध्यतपांडवं ४ अकुध्यतभृशंतत्रकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ सभल्लोस्त्रिशतस्तूर्णतवपुत्रेन्यवेशयत् ५ ततोऽधावंतकौरव्याजिघृक्षं  
तोयुधिष्ठिरं ॥ दुष्टभावान्परान्ज्ञात्वासमवेतामहारथाः ६ आजगमुस्तंपरीप्संतःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरं ॥ नकुलःसहदेवश्चदृष्टुमश्वपार्षतः ७ अक्षौहिण्यापरिवृता  
स्तेऽभ्यधावन्युधिष्ठिरं ॥ भीमसेनश्चसमरेष्टद्वंस्तवमहारथान् ८ अभ्यधावदभिप्रेप्सुराजानंशत्रुभिर्वृतम् ॥ तांस्तुसर्वान्महेष्वासान्कर्णोवैकर्तनो नृप ९ शरवर्षे  
णमहताप्रत्यवारयदागतान् ॥ शरौघान्विसृजंतस्तेप्रेरयंतश्चतोमरान् १० नशेकुर्यन्तवतोऽपिराधेयंप्रतिवीक्षितुं ॥ तांश्चसर्वान्महेष्वासान्सर्वशस्त्रास्त्रपारगः ११  
महताशरवर्षेणराधेयःप्रत्यवारयत् ॥ दुर्योधनंचविंशत्याशीघ्रमस्त्रमुदीरयन् १२ अविध्यतूर्णमभ्येत्यसहदेवःप्रतापवान् ॥ सविद्धःसहदेवेनरराजाचलसन्निभः १३  
प्रभिन्नइवमातंगोरुधिर्रेणपरिहृतः ॥ दृष्ट्वातवसुतंतत्रगाढविद्धंसुतेजनैः १४ अभ्यधावदृढकुक्षोराधेयोरथिनावरः ॥ दुर्योधनंतथादृष्ट्वाशीघ्रमस्त्रमुदीरयत् १५  
तेनयौधिष्ठिरंसैन्यमवधीत्पार्षतंतथा ॥ ततोयौधिष्ठिरंसैन्यंवध्यमानंमहात्मना १६ सहसाप्राद्रवद्राजन्सूतपुत्रशरार्दितम् ॥ विविधाविशिखास्तत्रसंपतंतः  
परस्परम् १७ फलैःपुंखान्समाजघ्नुःसूतपुत्रधनुश्च्युताः ॥ अंतरिक्षेशरौघाणांपततांचपरस्परम् १८ संवर्षेणमहाराजपावकःसमजायत ॥ ततोदशदिशः  
कर्णःशलभैरिवयायिभिः १९ अभ्यघ्नंस्तरसाराजन्शरैःपरशरीरैः ॥ रक्तचंदनसंदिग्धौमणिहेमविभूषितौ २० बाहूव्यत्यक्षिपत्कर्णःपरमास्त्रंविदर्शयन् ॥  
ततःसर्वादिशोराजन्सायकैर्विप्रमोहयन् २१ अपीडियद्दृशंकर्णोधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ ततःकुद्धोमहाराजधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः २२ निशितैरिषुभिःकर्णपंचाशद्भिः  
समार्पयत् ॥ बाणांधकारमभवत्तुद्धंघोरदर्शनम् २३ हाहाकारोमहानासीत्तावकानांविशांपते ॥ वध्यमानेतदसैन्येधर्मपुत्रेणमारिष २४ सायकैर्विविधैस्तीक्ष्णैः  
कंकपत्रैःशिलाशितैः ॥ भल्लैरनेकैर्विविधैःशक्तयष्टिमुसलैरपि २५ यत्रयत्रसधर्मात्मादुष्टादृष्टिव्यसर्जयत् ॥ तत्रतत्रव्यशीर्यंततावकाभरतर्षभ २६ कर्णोऽपिभृश  
संकुद्धोधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ नाराचैरर्धचंद्रैश्चवत्सदंतैश्चसंयुगे २७ अमर्षोक्रोधनश्चैवरोषप्रस्फुरिताननः ॥ सायकैरप्रमेयात्मायुधिष्ठिरमभिद्रवत् २८

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कर्णइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

युधिष्ठिरश्चापिसतंस्वर्णपुंखैःशितैःशरैः ॥ प्रहसन्निवतंकर्णःकंकपत्रैःशिलाशितैः २९ उरस्यविध्यद्राजानंत्रिभिर्मल्लैश्चपांडवम् ॥ सपीडितोभृशंतेनधर्मराजो  
युधिष्ठिरः ३० उपविश्यरथोपस्थेसूतंयाहीत्यचोदयत् ॥ अक्रोशंतततःसर्वेधार्तराष्ट्राःसराजकाः ३१ गृह्णोध्वमितिराजानमभ्यधावंतसर्वशः ॥ ततःशताः  
सप्तदशकेकयानांप्रहारिणाम् ३२ पंचालैःसहिताराजन्धार्तराष्ट्राण्यवारयन् ॥ तस्मिन्सुतमुलेयुद्धेवर्तमानेजनक्षये ३३ दुर्योधनश्चभीमश्चसमेयातामहाबलौ  
३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि संकुलयुद्धेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ कर्णोऽपिशरजालेनकेकयानांमहारथान् ॥ व्यधमत्प  
रमेष्वासानग्रतःपर्यवस्थितान् १ तेषांप्रयतमानानाराधेयस्यनिवारणे ॥ रथान्पंचशतान्कर्णःप्राहिणोद्यमसादनम् २ अविषहंततोद्वाराधेयंयुधियोधि  
नः ॥ भीमसेनमुपागच्छन्कर्णबाणप्रपीडिताः ३ रथानीकंविदार्यैवशरजालैरनेकधा ॥ कर्णएकग्रथेनैवयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ४ सेनानिवेशमार्छंतमार्गणैःक्षत  
विक्षतम् ॥ यमयोर्मध्यमंवीरंशनैर्यातंविचेतसम् ५ समासाद्यतुराजानंदुर्योधनहितेप्सया ॥ सूतपुत्रस्त्रिभिस्तीक्ष्णैर्विव्याधपरमेषुभिः ६ तथैवराजाराधेयं  
प्रत्यविध्यस्तनान्तरे ॥ शरैस्त्रिभिश्चयंतारंचतुर्भिश्चतुरोहयान् ७ चक्ररक्षौतुपार्थस्यमाद्रीपुत्रौपरंतपौ ॥ तावप्यधावतांकर्णराजानंमावधीरिति ८ तौपृथक्श  
रवर्षाभ्यांराधेयमभ्यवर्षताम् ॥ नकुलःसहदेवश्चपरमंयत्नमास्थितौ ९ तथैवतौप्रत्यविध्यत्सूतपुत्रःप्रतापवान् ॥ भल्लाभ्यांशितधाराभ्यामहात्मानावरिदमौ १०  
दंतवर्णीस्तुराधेयोनिजघानमनोजवान् ॥ युधिष्ठिरस्यसंग्रामेकालवालान्हयोत्तमान् ११ ततोऽपरेणभल्लेनशिरस्त्राणमपातयत् ॥ कौतेयस्यमहेष्वासःप्रहसन्निव  
सूतजः १२ तथैवनकुलस्यापिहयान्हत्वाप्रतापवान् ॥ ईषांधनुश्चचिच्छेदमाद्रीपुत्रस्यधीमतः १३ तौहताश्वौहतरथौपांडवौभृशविक्षतौ ॥ भ्रातरावारुरुह  
तुःसहदेवरथंतदा १४ तौदृष्ट्वामातुलस्तत्रविरथौपरवीरहा ॥ अभ्यभाषतराधेयंमद्राजोऽनुकंपया १५ योद्धव्यमद्यपार्थेनफाल्गुनेनत्वयासह ॥ किमर्थं  
धर्मराजेनयुध्यसेभृशरोषितः १६ क्षीणशस्त्रास्त्रकवचःक्षीणबाणोविबाणधिः ॥ श्रांतसारथिवाहश्चच्छन्नोऽश्वैरिभिस्तथा १७ पार्थमासाद्यराधेयउपहास्योभवि  
ष्यसि ॥ एवमुक्तोऽपिकर्णस्तुमद्राजेनसंयुगे १८ तथैवकर्णःसंरब्धोयुधिष्ठिरमताडयत् ॥ शरैस्तीक्ष्णैःपराविध्यमाद्रीपुत्रौचपांडवौ १९ प्रहस्यसमरेकर्ण  
श्चकारविमुखंशरैः ॥ ततःशल्यःप्रहस्येदंकर्णं पुनरुवाचह २० रथस्थमतिसंरब्धंयुधिष्ठिरवधेष्टं ॥ यदर्थंधार्तराष्ट्रेणसततंमानितोभवान् २१ तंपार्थजहिरा  
धेयकिंतेहत्वायुधिष्ठिरम् ॥ शंखयोध्मायतोःशब्दःसुमहानेपलृणयोः २२ श्रूयतेचापघोषोऽयंप्रावृषीवांबुदस्यह ॥ असौनिघ्नत्रयोदारानर्जुनःशरवृष्टिभिः २३

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३



२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्यदीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

सर्वाग्रसत्तिनःसेनाकर्णपश्यैनमाहवे ॥ पृष्ठरक्षौचशूरस्ययुधामन्यूतमौजसौ २४ उत्तरं चास्यवैशूरश्चक्रं क्षतिसात्यकिः ॥ घृष्टद्युम्नस्तथाचास्यचक्रं क्षतिदाक्षि  
णम् २५ भीमसेनश्चैराज्ञाघातं राष्ट्रेण युध्यते ॥ यथानहन्यातं भीमः सर्वेषां नोऽद्य पश्यताम् २६ तथाराधेयक्रियतां राजामुच्येत नो यथा ॥ पश्यैनं भीमसेनेन  
ग्रस्तमाहवशोभीनम् २७ यदि त्वाऽऽसाद्य मुच्येत विस्मयः सुमहान् भवेत् ॥ परित्राहो न मभ्येत्य संशयं परमंगतम् ॥ किं नु माद्रो सुतौ हत्वा राजानं च युधिष्ठिरम् २८  
इति शल्यवचः श्रुत्वा राधेयः पृथिवीपते ॥ दृष्ट्वा दुर्योधनं चैव भीमग्रस्तं महाहवे २९ राजगृहीभृशं चैव शल्यवाक्यप्रचोदितः ॥ अजातशत्रुमुत्सृज्य माद्रीपुत्रौ च  
पांडवौ ३० तव पुत्रं परित्रातुमभ्यधावत वीर्यवान् ॥ मदराजप्रणुदितैरश्वैराकाशगैरिव ३१ गते कर्णे तु कौंतेयः पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अपायाज्जवनैरश्वैः सह देव  
श्चमारिष ३२ ताभ्यां स सहितस्तूर्णवीडन्निवनरेश्वरः ॥ प्राप्य सेनानिवेशं च मार्गणैः क्षतविक्षतः ३३ अवतीर्णो रथात्तूर्णमाविशच्छयनं शुभम् ॥ अपनीतशल्य  
सुभृशं हच्छलयाभिनिपीडितः ३४ सोऽब्रवीद्भातरौ राजामाद्रीपुत्रौ महारथौ ॥ अनीकं भीमसेनस्य पांडवावाशुगच्छताम् ३५ जीमूतह्वनं दस्तु युध्यते स गृको  
दरः ॥ ततोऽन्यं रथमास्थाय न कुलो रथपुंगवः ३६ सह देवश्च तेजस्वी भ्रातरौ शत्रुकर्षणौ ॥ तुरगैरग्रं होमिर्यात्वा भीमस्य शुष्मिणौ ॥ अनीकैः सहितौ तत्र भ्रात  
रौ समवस्थितौ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि धर्मपयाने त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ द्रौणिस्तुरथवंशेन महता परिवारि  
तः ॥ अपतत्सहसाराजन्यत्रपार्थो व्यवस्थितः १ तमापतंतं सहसा शूरः शौरिः सहायवान् ॥ दधार सहसा पार्थो विलेवमकरालयम् २ ततः कुद्वो महाराजद्रोणपुत्रप्र  
तापवान् ॥ अर्जुनं वासुदेवं च छादयामास सायकैः ३ अवच्छन्नौ ततः कृष्णौ दृष्ट्वा तत्र महारथः ॥ विस्मयं परमंगत्वा प्रैक्षंत कुरुवस्तदा ४ अर्जुनस्तु ततो दिव्यम  
स्त्रं चक्रे हसन्निव ॥ तदस्त्रं वारयामास ब्राह्मणो युधिभारत ५ यद्यद्विव्याक्षिप युद्धे पांडवोऽस्त्रं जिघांसया ॥ तत्तदस्त्रं महेश्वरसो द्रोणपुत्रो व्यशानयत् ६ अस्त्रयुद्धे त  
तो राजन्वर्तमाने महाभये ॥ अपश्यामरणे द्रौणिं व्यातान न मिवांतकम् ७ सदिशः प्रदिशश्चैव च्छादयित्वा ह्यजिह्वैः ॥ वासुदेवं त्रिभिर्बाणैरविध्यदक्षिणे भुजे ८  
ततोऽर्जुनो हयान् हत्वा सर्वांस्तस्य महात्मनः ॥ चकार समरे भूमिशोणितौ घतरंगिणौ ९ सर्वलोकवह्नौ रौद्रां परलोकवह्निं दीप्तम् ॥ सरथा त्रयि नः सर्वान् पार्थ चाप  
च्युतैः शरैः १० द्रौणेरपहतान् संख्येददृशुः सचतां तथा ॥ प्रावर्तयन् महाघोरां नदीं परवहंतदा ११ तयोस्तु व्याकुले युद्धे द्रौणिः पार्थस्य दारुणे ॥ अमर्यादं योधयं  
तः पर्यधावंत पृष्ठतः १२ रथैर्हताश्च सूतैश्च हतारो ह्यैश्वजाजिभिः ॥ द्विरदैश्च हतारो ह्यैर्महामात्रैर्हतद्विपैः १३

द्रौणिरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ द्रौणिः संबंधिनोरयिनः शरैरपहतान् ददृशुः रित्युत्तरश्लोकेन संबंधः लोकादतिशेषः १० । ११ । १२ । १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

पार्थेन समरे राजन कृतो घोरोजनक्षयः ॥ निहतारयिनः पेतुः पार्थचापच्युतैः शरैः १४ हयाश्च पर्यधावंत मुक्तयोकास्ततस्ततः ॥ तद्दृष्ट्वा कर्मपार्थस्य द्रौणिराहव  
शोभिनः १५ अर्जुनं जयतां श्रेष्ठं त्वरितोऽभ्येत्य वीर्यवान् ॥ विधुन्वानो महश्चापं कार्तस्वरविभूषितम् १६ अवाकिरततो द्रौणिः समं तान्निशितैः शरैः ॥ भूयोऽर्जु  
नं महाराज द्रौणिरायम्यपत्रिणा १७ वक्षोदेशे भृशं पार्थताडयामास निर्दयम् ॥ सोऽतिविद्धोरणे तेन द्रोणपुत्रेण भारत १८ गांडीवधन्वा प्रसभं शरवर्षैरुदारधोः ॥  
संछाद्य समरे द्रौणिं चिच्छेदास्य चकार मुक्तम् १९ सच्छिन्नधन्वा परिधं वज्रस्पर्शसंयुधि ॥ आदाय चिक्षेप तदा द्रोणपुत्रः किरीटिने २० तमापतंतं परिवंजां  
बूनदपरिष्कृतम् ॥ चिच्छेद सहसाराजन् प्रहसन्निव पांडवः २१ सपपात तदा भूमौ निरुतः पार्थसायकैः ॥ विकीर्णः पर्वतो राजन्यथा वज्रेण ताडितः २२ ततः कु  
द्वो महाराजद्रोणपुत्रो महारथः ॥ ऐंद्रेण चास्त्रवेगेन वीभत्सुं समवाकिरत् २३ तस्यैन्द्रजालावतंतं समीक्ष्य पार्थो राजन गांडिवमाददेत् ॥ ऐंद्रं जालं प्रत्यहरत् रस्वी  
वरास्त्रमादाय महेंद्रसृष्टम् २४ विदार्य तज्जालमथैन्द्रमुक्तं पार्थस्ततो द्रौणिरथक्षणेन ॥ प्रच्छादयामास ततोऽभ्युपेत्य द्रौणिस्तदा पार्थशराभिभूतः २५ विगा  
ह्यतां पांडवबाणवृष्टिं शरैः परं नाम ततः प्रकाश्य ॥ शतेन कृष्णं सहसाऽभ्यविद्ध च त्रिभिः शतैरर्जुनं क्षुद्रकाणाम् २६ ततोऽर्जुनः सायकानां शतेन गुरोः सुतं मर्मसु  
निर्विभेद ॥ अश्वांश्च सूतं च तथा धनुर्ज्यामवाकिरत् पश्यतां तावकानाम् २७ सविद्धामर्मसु द्रौणिं पांडवः परवीरहा ॥ सारथिं चास्य भलेन रथनीडादपातयत्  
२८ ससंयुह्यस्वयं वाहान् कृष्णो प्राच्छादयच्छरैः ॥ तत्राहुतमपश्याम द्रौणेराशुपराक्रमम् २९ प्रायच्छत्तुरगान्यश्च फाल्गुनं चाप्ययोधयत् ॥ तदस्य समरे रा  
जन सर्वयोधा अपूजयन् ३० ततः प्रहस्य वीभत्सु द्रौणपुत्रस्य संयुगे ॥ क्षिप्रं रश्मीनथाश्वानां क्षुरपैश्चिच्छिदे जयः ३१ प्राद्वंस्तुरगास्ते तु शरवेगप्रपीडिताः ॥  
ततोऽभून्निनदो घोरस्तव सैन्यस्य भारत ३२ पांडवास्तु जयं लब्ध्वा तव सैन्यं समाद्रवन् ॥ समं तान्निशितान् बाणान् विमुचंतो जयैषिणः ३३ पांडवैस्तु महाराज  
घातं राष्ट्रीमहाचमूः ॥ पुनः पुनरथो वीरैः संयुगे जितकाशिभिः ३४ पश्यतां ते महाराज पुत्राणां चित्रयोधिनाम् ॥ शकुनेः सौबलेयस्य कर्णस्य च विशांपते ३५  
वार्यमाणामहासेनापुत्रैस्तव जनेश्वर ॥ नचातिष्ठत संग्रामे पीड्यमाना समंततः ३६ ततो योधैर्महाराजपलायिभिः समंततः ॥ अभवद्वाकुलं भीतं पुत्राणां ते महद्ब  
लम् ३७ तिष्ठतिष्ठेति च ततः सूतपुत्रस्य जल्पतः ॥ नावतिष्ठतिसासेनावध्यमाना महात्मभिः ३८ अथोत्कुष्टं महाराज पांडवैर्जितकाशिभिः ॥ धार्तराष्ट्रबलं  
दृष्ट्वा विदुतं वै समंततः ३९ ततो दुर्योधनः कर्णमब्रवीत्प्रणयादिव ॥ पश्य कर्ण महासेनापंचालैरर्दिताभृशम् ४० स्वयितिष्ठतिसंत्रासात्पलायनपरायणा ॥ एत  
ज्ज्ञात्वा महाबाहो कुरुप्राप्तमरिदम् ४१ सहस्राणि च योधानां त्वामेव पुरुषोत्तम ॥ क्रोशंति समरे वीरद्राव्यमाणानि पांडवैः ४२



४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ कर्णप्रतिलक्ष्मीकृत्यपलायितुं न पश्यामि निषिद्धत्वात् ५१  
 एतच्छ्रुत्वाऽपिराधेयोदुर्योधनवचोमहान् ॥ मद्वराजमिदं वाक्यमब्रीह्यहसन्निव ४३ पश्य मे भुजयोर्वीर्यमस्त्राणां च जनेश्वर ॥ अद्य हन्मिरणे सर्वान्पंचालान्पां  
 दुभिः सह ४४ बाह्याश्वाघ्नरव्याघ्रभद्रेणैव न संशयः ॥ एवमुक्त्वा महाराजसूतपुत्रः प्रतापवान् ४५ प्रगृह्य विजयं वीरो धनुः श्रेष्ठं पुरातनम् ॥ सज्यं कृत्वा महाराज  
 संगृह्य च पुनः पुनः ४६ सन्निवार्य च योधान्ससत्येन शपथेन च ॥ प्रायोजय दमेयात्मा भार्गवास्त्रमहाबलः ४७ ततो राजन्सहस्राणि प्रयुतान्यर्जुनानि च ॥ कोटि  
 शश्च शरास्तीक्ष्णानिरगच्छन्महामृधे ४८ ज्वलितैस्तैः शरैर्वोरैः कंकवर्हिणवाजितैः ॥ संछन्नापांडवीसेनानप्राज्ञायतर्किचन ४९ हाहाकारो महानासीत्पंचा  
 लानां विशांपते ॥ पीडितानां बलवता भार्गवास्त्रेण संयुगे ५० निपतद्भिर्गजैराजन्नश्चैवापि सहस्रशः ॥ रथैश्चापिनरव्याघ्रनरैश्चैव समंततः ५१ प्राकंपत मही  
 राजन्निहतैस्तैः समंततः ॥ व्याकुलं सर्वमभवत्पांडवानां महद्वलम् ५२ कर्णस्त्वेको युधांश्छिद्यो विधूम इव पावकः ॥ दहनशत्रून् रव्याघ्रशुभे स परंतपः ५३  
 तेवध्यमानाः कर्णेन पंचालाश्चेदिभिः सह ॥ तत्र तत्र व्यमुह्यंत वनदाहेयथादिपाः ५४ चुक्रुशुश्च नरव्याघ्रयथा व्याघ्रानरोत्तमाः ॥ तेषां तु क्रोशतामासीद्भीतानां र  
 णमूर्ध्नि ५५ धावतां च ततो राजस्रस्तानां च समंततः ॥ आर्तनादो महास्तत्र भूतानां भिवसं प्लवे ५६ वध्यमानांस्तु तान्दध्वासूतपुत्रेण मारिष ॥ वित्रेसुः सर्वभू  
 तानि तिर्यग्योनिगतान्यपि ५७ तेवध्यमानाः समरे सूतपुत्रेण संजयाः ॥ अर्जुनं वासुदेवं च क्रोशंति च मुहुर्मुहुः ५८ प्रेतराजपुरेयद्वत्प्रेतराजं विचेतसः ॥ श्रुत्वा तु नि  
 नदं तेषां वध्यतां कर्णसायकैः ५९ अथाब्रवीद्वासुदेवं कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ भार्गवास्त्रमहाघोरं दृष्ट्वा तत्र समीरितम् ६० पश्य कृष्णमहाबाहो भार्गवास्त्रस्य विक्रमम् ॥  
 नैतदस्त्रं हि समरेशक्यं हंतुं कथंचन ६१ सूतपुत्रं च संख्येयं पश्य कृष्णमहारणे ॥ अंतकप्रतिमं वीर्यं कुर्वाणं कर्मदारुणम् ६२ अभीक्ष्णं चोदयन्नश्चान्प्रेक्षते मां मुहुर्मु  
 हुः ॥ न च पश्यामि समरे कर्णं प्रति पलायितुम् ६३ जीवन् प्राप्नोति पुरुषः संख्येयं पराजयौ ॥ मृतस्य तु हृषीकेश भंग एव कुतोजयः ६४ एवमुक्तस्तु पार्थेन कृष्णो  
 मतिमतां वरम् ॥ धनंजयमुवाचेदं प्राप्तकालमरिंदमम् ६५ कर्णेन हि दृढं राजा कुंतीपुत्रः परिक्षितः ॥ तं दृष्ट्वाऽऽश्वास्य च पुनः कर्णं पार्थवधिष्यसि ६६ एवमुक्त्वा  
 पुनः प्रायाद्गृध्रमिच्छन् युधिष्ठिरम् ॥ श्रमेण ग्राहयिष्यंश्च युद्धे कर्णं विशांपते ६७ ततो धनंजयो द्रुष्टुं राजानं बाणपीडितम् ॥ रथेन प्रययौ क्षिप्रं संग्रामाकेशवाज्ञ  
 या ६८ गच्छन्नेव तु कौंतेयो धर्मराज दिदृक्षया ॥ सैन्यमालोकयामास नापश्यत्तत्र चाग्रजम् ६९ युद्धं कृत्वा तु कौंतेयो द्रोणपुत्रेण भारत ॥ दुःसहं वज्रिणा संख्ये  
 पराजित्य गुरोः सुतम् ७० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि धर्मराजशोधने चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥

६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥

द्रौणिमिति ततोऽग्रधन्वा विस्तारितोऽग्रचापः १ अनेकान् बहुन् २ उवाच तं पप्रच्छ ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ गोष्ठात्स्थानात् ९ । १० । ११ आतुर्वचः श्रुत्वा तदेव सत्यं वचो नारायणं प्रति

संजय उवाच ॥ द्रौणिपराजित्य ततोऽग्रधन्वा कृत्वा महदुष्करं शूरकर्म ॥ आलोकयामास ततः स्वसैन्यं धनंजयः शत्रुभिरप्रभृष्यः १ अयुध्यमानान् पृतनामुखस्था  
 न शूरः शूरान् हर्षयन्सव्यसाची ॥ पूर्वप्रहारैर्मथितान् प्रशंसन् स्थितान् महात्मा सरथाननेकान् २ अपश्यमानस्तु किरीटमाली युधिष्ठिरं भ्रातरमाजमिदम् ॥ उवाच  
 भीमं तस्मात्संयुपेत्य राज्ञः प्रवृत्तिं त्विह कुत्र राजा ३ ॥ भीमसेन उवाच ॥ अपयात इतो राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ कर्णबाणाभितप्तांगो यद्विजिवेत्कथंचन ४ ॥ अर्जु  
 न उवाच ॥ तस्माद्भवान्शीघ्रमिति प्रयातुराज्ञः प्रवृत्त्यै कुरु स तमस्य ॥ नूनं स विद्वोऽतिभृशं पृषत्कैः कर्णेन राजा शिबिरगतोऽसौ ५ यः संप्रहारैर्निशितैः पृषत्कैर्द्रौ  
 णेन विद्वोऽतिभृशं तरस्वी ॥ तस्थौ स तत्रापि जयप्रतीक्षो द्रोणोऽपियावन्न हतः किलासीत् ६ संशयं गमितः पांडवाग्र्यः संख्येयं कर्णेन महानुभावः ॥ ज्ञातुं प्रयाह्या  
 शुतमद्य भीमस्थास्याम्य हं शत्रुगणान्निरुद्ध च ७ ॥ भीमसेन उवाच ॥ त्वमेव जानीहि महानुभाव राज्ञः प्रवृत्तिं भरतर्षभस्य ॥ अहं हि यद्यर्जुनयाम्यमित्रावदंति मां भी  
 त इति प्रवीराः ८ ततोऽब्रवीदर्जुनो भीमसेनं संशप्तकाः प्रत्यनीकस्थिता मे ॥ एतान् हत्वाऽद्य मयानशक्यमितोऽपयातुं रिपुसंघगोष्ठात् ९ अथाब्रवीदर्जुनं भीमसेनः  
 स्ववीर्यमासाद्य कुरु प्रवीर ॥ संशप्तकान् प्रतियोत्स्यामि संख्येयं सर्वानहं याहि धनंजय त्वम् १० तद्भीमसेनस्य वचो निशम्य सुदुष्करं भ्रातुरमित्रमध्ये ॥ संशप्तकानी  
 कमसह्यमेकः सुदुष्करं धारयामीति पार्थः ११ उवाच नारायणमप्रमेयं कपिध्वजः सत्यपराक्रमस्य ॥ श्रुत्वा वचो भ्रातुरदीनसत्त्वस्तदाऽहवे सत्यवचो महात्मा ॥ द्रष्टुं  
 कुरुश्रेष्ठमभिप्रयास्यन् प्रोवाच वृष्णिप्रवरं तदानीम् १२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ चोदयाश्चान्हृषीकेश विहायैतद्वलार्णवम् ॥ अजातशत्रुराजानं द्रष्टुमिच्छामि केशव १३  
 ॥ संजय उवाच ॥ ततो हयान्सर्वदाशहिमुख्यः प्रचोदयन् भीममुवाच चेदम् ॥ नैतच्चित्रंतव कर्माद्य भीमयास्याम्य हं जहि पार्थारिसंवान् १४ ततो ययौ हृषीकेशो  
 यत्र राजा युधिष्ठिरः ॥ शीघ्राच्छीघ्रतरं राजन्वाजिभिर्गरुडोपमैः १५ प्रत्यनीके व्यवस्थाप्य भीमसेनमरिंदमम् ॥ संदिश्य चैतराजं द्रुपदं प्रति वृकोदरम् १६  
 ततस्तु गत्वा पुरुषप्रवीरौ राजानमासाद्य शयानमेकम् ॥ रथाद्भूमौ प्रत्यवरुह्य तस्माद्बद्धं दुर्धर्मराजस्य पादौ १७ तं दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रं क्षेमिणं पुरुषर्षभम् ॥ मुदा  
 ऽभ्युपगतौ कृष्णावश्विनाविव वासवम् १८ तावभ्यनंदद्राजाऽपि विवस्वानश्विनाविव ॥ हते महासुरेजं भेशक्रविष्णूयथा गुरुः १९ मन्यमानो हतं कर्णं धर्मराजो  
 युधिष्ठिरः ॥ हर्षगद्गदया वाचा प्रीतः प्राह परंतपः २० ॥ संजय उवाच ॥ अथोपयातौ पृथुलो हिताक्षौ शराचितांगौ रुधिरप्रदिग्धौ ॥ समीक्ष्य सेनाग्रनरप्रवीरौ  
 युधिष्ठिरो वाक्यमिदं बभाषे २१ महासत्त्वौ हितौ दृष्ट्वा सहितौ केशवार्जुनौ ॥ हतमाधिरथिमेने संख्येयां डीवधन्वना २२

कपिध्वज उवाचेत्यन्वयः १२ । १३ । १४ । १५ प्रत्यनीकेशः सैन्यसमीपे १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२



२३ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ स्वागतमिति मोक्षयुतार्जुनोयुवयोर्दर्शनमेगाहंप्रियं कुशलमिति पाठेयुवयोः कुशलं यत्तन्मेगाहंप्रियमिति  
 तियोज्यं १ अरिष्टाभ्यां शुभाभ्यां २ १ अनुज्ञातमनुगृहीतं ४ ५ ६ अनलानिलयोरितिक्रमात्तेजोबलाभ्यां ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ मरणे उपस्थिते सति यातः  
 तावम्यनंदतकौतेयः साम्रापरमवलगुना ॥ स्मितपूर्वममित्रघ्नं पूजयन् भरतर्षभ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि युधिष्ठिरं प्रति कृष्णार्जुनागमे पंचषष्टितमोऽ  
 ध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स्वागतं देवकीमातः स्वागतं ते धनं जय ॥ प्रियं मे दर्शनं गाढं युवयोरच्युतार्जुनौ १ अक्षताभ्यामरिष्टाभ्यां हतः  
 कर्णो महारथः ॥ आशीविषसमं युद्धे सर्वशस्त्रविशारदम् २ अग्रगंधार्तराष्ट्राणां सर्वेषां शर्मवर्मच ॥ राक्षितं वृषसेनेन सुषेणेन च धन्विना ३ अनुज्ञातं महावीर्यं रामेणा  
 स्त्रे सुदुर्जयम् ॥ अग्र्यं सर्वस्य लोकस्य रथिनं लोकविश्रुतम् ४ त्रातारं धार्तराष्ट्राणां गंतारं वाहिनीमुखे ॥ हंतारं परं सैन्यानाममित्रगणमर्दनम् ५ दुर्योधनहिते यु  
 क्तमस्मदुःखाय चोद्यतम् ॥ अप्रघृष्यं महायुद्धे देवैरपि सवासवैः ६ अनलानिलयोस्तुल्यं तेजसा च बलेन च ॥ पातालमिव गंभीरं सुहृदानां देवधनम् ७ अंतकं म  
 ममित्रणां हत्वा कर्णं महामृधे ॥ दिष्टं चायुवामनुप्राप्तौ जित्वाऽसुरमिवामरौ ८ घोरं युद्धमदीनेन मया ह्यद्याच्युतार्जुनौ ॥ कृतं तेनांतकेनेव प्रजाः सर्वा जिघांसता ९  
 तेन केतुश्च मेच्छिन्नो हतौ च पार्णि सारथी ॥ हतवाहस्ततश्चास्मि युयुधानस्य पश्यतः १० घृष्टशुभ्रस्य यमयोर्वीरस्य च शिखंडिनः ॥ पश्यतां द्रौपदेयानां पं  
 चालानां च सर्वशः ११ एतान् जित्वा महावीर्यः कर्णः शत्रुगणान् बहून् ॥ जितवान् मामहाबाहो यतमानो महारणे १२ अभिसृत्य च मां युद्धे परुषाण्युक्तवान् बहु ॥  
 तत्र तत्र युधांश्चैष्ठपरिभूय न संशयः १३ भीमसेनप्रभावात्तु यज्जीवामि धनं जय ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन नाहं तत्सोढुमुत्सहे १४ त्रयोदशार्हं वर्षाणि यस्माद्भीतो धनं ज  
 य ॥ न स्मनिद्रालंभे रात्रौ न चाहनि सुखं कचित् १५ तस्य द्वेषेण संयुक्तः परिदह्ये धनं जय ॥ आत्मनो मरणे यातो वा ग्रीणस इव द्विपः १६ तस्यायमगमत्कालश्चि  
 तयानस्य मे चिरम् ॥ कथं कर्णो मया शक्यो युद्धे क्षपयितुं भवेत् १७ जाग्रत्स्वपंश्च कौतेय कर्णमेव सदा ह्यहम् ॥ पश्यामि तत्र तत्रैव कर्णभूतमिदं जगत् १८ यत्र यत्र  
 हि गच्छामि कर्णाद्भीतो धनं जय ॥ तत्र तत्र हि पश्यामि कर्णमेवाग्रतः स्थितम् १९ सोऽहं तेनैव वीरेण समरेष्वपलायिना ॥ सहयः सरथः पार्थ जित्वा जीवन् विसर्जितः  
 २० कोनु मे जीवितेनार्थो राज्येनार्थो भवेत् पुनः ॥ ममैवं विक्षतस्याद्य कर्णेनाहवशो भिना २१ न प्राप्तपूर्व्यं द्वाष्मा लुपाद्गोणाच्च संयुगे ॥ तत्प्राप्तमद्य मे युद्धे मृतपु  
 त्रान्महारथात् २२ सत्वां पृच्छामि कौतेय यथाऽद्य कुशलं तथा ॥ तन्ममाचक्ष्वकात्स्न्ये तयथा कर्णो हतस्त्वया २३ शक्रतुल्यबलौ युद्धे यम तुल्यः पराक्रमे ॥ राम  
 तुल्यस्तथाऽस्त्रेण सकथं वै निष्पूदितः २४ महारथः समाख्यातः सर्वयुद्धविशारदः ॥ धनुर्वराणां प्रवरः सर्वेषामेकपुरुषः २५  
 पलायितोऽस्मि बाध्नीणसो मे पविशेषः यस्य नासा पुटयोर्वध्नीसदृशं चर्म भवति द्विपोद्वाभ्यावक्रकर्णाभ्यां पिवतीति द्विज इति पाठे 'कृष्णग्रीवोरक्तशिराः श्वेतपक्षो विहंगमः । सर्वे वा ग्रीणसः प्रोक्तो वा  
 जिक्तेऽपि तु कर्मणि' इति प्राश्नः ३५ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० अयं सूतपुत्रः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ विहंगे वाजैः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ बाणेभ्यः समर्पितेन कर्णं बाणैरत्यंतं मविद्धे नेत्यर्थः

पूजितो घृतराष्ट्रेण स पुत्रेण विशांपते ॥ त्वदर्थमेव राघेयः सकथं निहतस्त्वया २६ धार्तराष्ट्रो हियोधेषु सर्वेष्वेव सदाऽर्जुन ॥ तव मृत्युरणे कर्णं मन्यते पुरुषर्षभ २७  
 सत्वया पुरुषव्याघ्रकथं युद्धे निष्पूदितः ॥ तन्ममाचक्ष्व कौतेय यथा कर्णो हतस्त्वया २८ युध्यमानस्य च शिरः पश्यतां सुहृदां हतम् ॥ त्वया पुरुषशार्दूलसिंहेनेव  
 यथारुरोः २९ यः पर्युपासीत् प्रदिशो दिशश्चत्वां स तपुत्रः समरे परिप्सन् ॥ दित्सुः कर्णः समरे हस्तिपङ्क्तं सहीदानीं कंकपत्रैः सुतीक्ष्णैः ३० त्वयारणे निहतः मृतपुत्रः  
 कश्चिच्छेते भूमितले दुरात्मा ॥ प्रियश्च मे परमो वै कृतोऽयं त्वयारणे मृतपुत्रं निहत्य ३१ यः सर्वतः पर्यपतत्त्वदर्थे सदाऽर्चितो गर्वितः मृतपुत्रः ॥ स शूरमानी समरे स  
 मेत्य कश्चित्त्वयानिहतः संयुगेऽसौ ३२ रौक्मवंरं हस्तिगजाश्च युक्तं रथं प्रदित्सुर्यः परेभ्यस्त्वदर्थे ॥ सदारणे स्पर्धते यः स पापः कश्चित्त्वयानिहतस्तत्तातयुद्धे ३३ यो  
 सौ सदा शूरमदेन मत्तो विकथ्यते संसदिकौरवाणाम् ॥ प्रियोऽत्यर्थं तस्य सुयोधनस्य कश्चित्सपापो निहतस्त्वयाऽद्य ३४ कश्चित्समागम्य धनुः प्रयुक्तस्त्वत्प्रेषितैर्लो  
 हितगैर्विहंगैः ॥ शेते स पापः सुविभिन्नगात्रः कश्चिद्ग्रीधार्तराष्ट्रस्य बाहू ३५ योऽसौ सदा श्लाघते राजमध्ये दुर्योधनं हर्षयन्दर्पपूर्णः ॥ अहं हंता फाल्गुनस्येति मोहा  
 त्कश्चिद्भवस्तस्य न वै तथा तत् ३६ नाहं पादौ धावयिष्ये कदाचिद्यावस्थितः पार्थ इत्यल्पबुद्धेः ॥ व्रतंतस्यैतत्सर्वदा शक्रसूनो कश्चित्त्वयानिहतः सोऽयं कर्णः ३७  
 योऽसौ कृष्णामत्रवीहृष्टबुद्धिः कर्णः सभायां कुरुवीरमध्ये ॥ किं पांडवांस्त्वेन जहासि कृष्णे सुदुर्बलान्पतितान्हीनसत्त्वान् ३८ योऽसौ कर्णः प्रत्यजानां त्वदर्थे नाहं हत्वा  
 सह कृष्णेन पार्थम् ॥ इहोपयातेति स पापबुद्धिः कश्चिच्छेते शरसंभिन्नगात्रः ३९ कश्चित्संग्रामो विदितो वैतवायं समागमे मृजय कौरवाणाम् ॥ यत्रावस्थामीदृशी प्रा  
 पितोऽहं कश्चित्त्वया सोऽद्य हतो दुरात्मा ४० कश्चित्त्वया तस्य सुमंदबुद्धेर्गांडिवमुक्तौर्विशिखैर्ज्वलाद्भिः ॥ सकुंडलं भानुमदुत्तमांगं कायात्कृतं युधिसव्यसाचिन् ४१  
 यत्तन्मया बाणसमर्पितेन ध्यातोऽसि कर्णस्य वधाय वीर ॥ तन्मे त्वया कश्चिदमोघमद्य ध्यानं कृतं कर्णे निपातनेन ४२ यद्वर्षपूर्णः स सुयोधनोऽस्मानुदीक्षते कर्णसमा  
 श्रयेण ॥ कश्चित्त्वया सोऽद्य समाश्रयोऽस्य भग्नः पराक्रम्य सुयोधनस्य ४३ योनः पुरा पंडतिलान्वाचत्सभामध्ये कौरवाणां समक्षम् ॥ सदुर्मतिः कश्चिदुपेत्य संख्ये त्व  
 या हतः मृतपुत्रो ह्यमर्षी ४४ यः मृतपुत्रः प्रहसन् दुरात्मा पुराऽब्रवीन्निर्जितां सौ बलेन ॥ स्वयंप्रसह्यानययाज्ञसेनीमपीह कश्चित्सहसस्त्वयाऽद्य ४५ यः शस्त्रमृच्छ्रेष्ठ  
 तमः पृथिव्यापितामहं व्याक्षिपदल्पचेताः ॥ संख्यायमानोऽर्द्धरथः सकश्चित्त्वया हतोऽद्याधिरथिर्महात्मन् ४६ अमर्षजानि कृतिसमीरणेरितं हृदि स्थितं ज्वलन  
 मिमं स दामम ॥ हतो मया सोऽद्य समेत्य कर्ण इति ब्रुवन् प्रशमयसेऽद्य फाल्गुन ४७



४८ ॥ इतिकर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पञ्चमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ तद्धमेति १ सगमान्बाणान् २ । ३ वध्यतां वध्यमानानां कौरवाणामुजिहीषां उद्धर्तुमिच्छामकार्षीत् ४ । ५

ब्रवीहि मे दुर्लभमेतदथ कथं त्वयानिहतः सूतपुत्रः ॥ अनुध्यायेत्वा सततं प्रविरुद्धे हतेऽसौ भगवानिवेन्द्रः ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि युधिष्ठिरवाक्ये षष्ठः पठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तद्धर्मशीलस्य वचो निशम्य राज्ञः क्रुद्धस्यातिरथो महात्मा ॥ उवाच दुर्धर्मदीनसत्त्वं युधिष्ठिरं जिष्णुरनंतवीर्यः १ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संशप्तकैर्युध्यमानस्य मेऽद्य सेनाग्रयायी कुरुसैन्येषु राजन् ॥ आशीविषाभान् खगमान् प्रमुंचन् द्रौणिः पुरस्तात्सहसाऽभ्यतिष्ठत् २ दृष्ट्वा रथं मेघरवं ममैव समस्तसेनावरणेऽभ्यतिष्ठत् ॥ तेषामहंपंचशतानि हत्वा ततो द्रौणिमगमं पार्थिवार्थं ३ समासमासाद्य नरेन्द्रयत्तः समभ्ययात्सिंहमिव द्विपेन्द्रः ॥ अकापी चरथिनामुजिहीषीमहाराजवध्यतां कौरवाणाम् ४ ततो रणे भारतदुष्प्रकंप्य आचार्यपुत्रः प्रवरः कुरूणाम् ॥ मामर्दयामास शितैः पृषत्कैर्जनादनेन चैव विषाग्निं ५ अष्टागवामष्टशतानि बाणान्मया प्रयुद्धस्य बहंतितस्य ॥ तांस्तेन मुक्तान् हमस्य बाणैर्वर्षनाशयं वायुरिवाभ्रजालम् ६ ततोऽपरान्बाणसंघाननेकानां कर्णपूर्णयत्तविप्रमुक्तान् ॥ ससर्ज शिखास्त्रवलप्रयत्नेस्तथा यथा प्रावृषिकालमेघः ७ नैवा ददानं न च संदधानं जानमिहे कतरणास्यतीति ॥ वामेन वायुदिवा दाक्षिणेन सद्रौणपुत्रः समरे पर्यवर्तत् ८ तस्यात्तमंडलमेव सज्यं प्रदृश्यते कार्मुकं द्रोणसूनोः ॥ सोऽविध्यन्मां पंचभिर्द्रौणपुत्रैः शितैः शरैः पंचभिर्वासुदेवम् ९ अहं हितं त्रिंशतावज्जल्पैः समार्दयं निमिषस्यांतरेण ॥ क्षणात्स्वावित्समरूपो बभूव समादितो माद्विसृष्टैः पृषत्कैः १० सविक्षरन् रुधिरं सर्वगात्रैरथानीकं मृतसूनोर्विवेश ॥ मया भिभूतान् सैनिकानां प्रवर्हानसौ प्रपश्यन् रुधिरप्रदिग्धान् ११ ततोऽभिभूतं युधिवीक्ष्य सैन्यं वित्रस्तयोधं द्रुतवाजिनागम् ॥ पंचाशतारथमुख्यैः समेत्य कर्णस्त्वरन्मा मुपायात्प्रमाथी १२ तान्सूदयित्वाऽहमपास्य कर्णं द्रष्टुं भवंतं त्वरयाभियातः ॥ सर्वे पंचालाह्वद्विजंते स्म कर्णं दृष्ट्वा गावः केसरिण्यथैव १३ मृत्योरास्यं व्यात्तमिवाभिपद्य प्रभद्रकाः कर्णमासाद्य राजन् ॥ रथांस्तु तान्सप्तशतानि मग्रांस्तदा कर्णः प्राहिणोन्मृत्युसमम् १४ नचाप्यभूत्क्लान्तमनाः सराजन्त्यावन्नास्मान् दृष्टवान् सूतपुत्रः ॥ श्रुत्वा तु त्वानि दृष्टं समेतमश्वत्थाम्ना पूर्वतरं क्षतं च १५ मन्ये कालमपयानस्य राजन् कूरात्कर्णातिऽहमचित्य कर्मन् ॥ मया कर्णस्यास्त्रमिदं पुरस्ताद्युद्धे दृष्टं पांडवचित्ररूपम् १६ न ह्यन्ययोद्धा विद्यते मृजयानां महारथं योद्यतेऽहं तर्कम् ॥ शैने यो मे सात्यकिश्चक्रक्षौ दृष्टुमश्वपितृवराजन् १७ युधामन्युश्चोत्तमौजाश्च शूरोऽष्टतोमरक्षताराजपुत्रौ ॥ रथप्रवीरेण महानुभावद्विषत्सैन्ये वर्ततादुस्तरेण १८ समेत्याहं मृतपुत्रेण संख्ये वृत्रेण वजीवनरेन्द्रमुख्य ॥ योत्स्याम्यहं भारतसूतपुत्रमस्मिन् संग्रामे यदि वै दृश्यतेऽद्य १९ आयाहि पश्याद्ययुयुत्समानं मां सूतपुत्रस्य रणे जयाय ॥ महर्षमस्यैव मुखं प्रपन्नाः प्रभद्रकाः कर्णमभिद्रवन्ति २०

अष्टौ गावो यस्मिन्स्तदष्टागवंशकटं तेषामष्टागवां अष्टादशसंख्यानि शकटानि नुदभावजार्पः शतानि बाणान् अनेकततसंख्यान्वहन्ति १।७।८।९। १०।११।१२।१३।१४।१५। १६।१७।१८।१९।२०

२१।२२।२३ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तपठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुत्वा कर्णमिति स्पष्टार्थोऽष्टपठितमः १।२।३।४।५।६।७।८

षट्साहस्राभारतराजपुत्राः स्वर्गाय लोकाय रणे निमग्नाः ॥ कर्णेन चेदयनिहन्मिराजन्सर्वाध्वं युध्यमानं प्रसह्य २१ प्रतिश्रुत्या कुर्वतो वै गतिर्याकिष्ठाया ताताम हराजसिंह ॥ आमंत्रयेत्वा ब्रूहि जयरणे मे पुराभीमं धार्तराष्ट्राग्रसंते २२ सौतिहनिष्यामि नरेन्द्रसिंहसैन्यं तथा शत्रुगणांश्च सर्वान् २३ ॥ इति श्रीम० कर्ण० अर्जुनवाक्ये सप्तपठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ श्रुत्वा कर्णकल्पमुदारं वीर्यं क्रुद्धः पार्थः फालगुनस्यामितौजाः ॥ धनं जयं वाक्यमुवाच चेदं युधिष्ठिरः कर्णशराभितप्तः १ विप्रद्रुतातातचमूस्त्वदीयातिरस्कृता चाद्ययथानसाधु ॥ भीतो भीमं त्यज्य चायास्तथा त्वं यन्नाशकः कर्णमथो निहतुम् २ स्नेहस्त्वया पार्थ कृतः पृथायागर्भं समाविश्य यथानसाधु ॥ त्यक्त्वा रणे यदपायाः समीपं यन्नाशकः सूतपुत्रं निहतुम् ३ यत्तद्वाक्यं द्वैतवने त्वयोक्तं कर्णे हंताऽस्म्येकरथेन सत्यम् ॥ त्यक्त्वा तं वै कथमद्यापयातः कर्णाद्रीतो भीमसेनं विहाय ४ इदं यदि द्वैतवनेऽप्यचक्षः कर्णो यो हं न प्रशक्ष्ये नृपेति ॥ वयं ततः प्राप्तकालं च स वै कृत्यानुपैष्याम तथैव पार्थ ५ मायि प्रातिश्रुत्य बंधितस्य न वै कृतं तच्च तथैव वीर ॥ आनीय नः शत्रुमध्यं सकस्मात्समुत्क्षिप्य स्थंडिले प्रत्यर्पिष्ठाः ६ अप्याशिष्म वयमर्जुन त्वयि यियासवो बहुकल्याणमिष्टम् ॥ तन्नः सर्वे विफलं राजपुत्रफलार्थिनां विफल इवातिपुष्पः ७ प्रच्छादितं बडिशमिवाभिषेण संछादितं गरलमिवाशनेन ॥ अनर्थकं मे दर्शितवानसि त्वं राज्यार्थिनो राज्यरूपं विनाशम् ८ त्रयोदशे माहिसमाः सदा वयं त्वामन्वजीविष्म धनं जयाशया ॥ काले वर्षे देवमिवोत्तवीजं तन्नः सर्वांश्चरके त्वं न्यमज्जः ९ यत्तत्पृथावागुवाचां तरिक्षे सप्ताहजाते त्वयि मंदबुद्धौ ॥ जातः पुत्रो वा सविक्रमोऽयं सर्वान् शूरान् शात्रवान् जेष्यतीति १० अयं जेता त्वां डवे देवसंघान् सर्वाणि भूतान्यापि चोत्तमौजाः ॥ अयं जेता मद्रकलिंगके कयानयं कुरूत्राजमध्ये निहंता ११ अस्मात्परो नो भविता धनुर्धरो नैनं भूतां किंच न जातु जेता ॥ इच्छन्नयं सर्वभूतानि कुर्यादशेषशेषं समासविद्यः १२ कात्याशशां कस्य जवेन वायोऽस्यैरण्मेरोक्षमया पृथिव्याः ॥ सूर्यस्य भासा धनदस्य लक्ष्म्या शौर्येण शक्रस्य बलेन विष्णोः १३ तुल्यो महात्मा तव कुंतिपुत्रो जातोऽदितेर्विष्णुरिवारिहंता ॥ स्वेषां जयाय द्विपतां वधाय ख्यातोऽमितौजाः कुलतंतु कर्ता १४ इत्यंतरिक्षे शतशृंगमुध्रितपस्विनां शृण्वतां वागुवाच ॥ एवं विधत्तं च न भूतथा च देवापि नूनमनृतं वदन्ति १५ तथा परेषां पितृसत्तमानां श्रुत्वा गिरः पूजयतां सदा त्वाम् ॥ न संनतिं प्रेमिसुयोधनस्य न त्वां जानाम्याधिरथेर्मयार्तम् १६ पूर्वयदुक्तं हि सुयोधनेन न फालगुनः प्रमुखे स्थास्यतीति ॥ कर्णस्य युद्धे हि महाबलस्य मौख्यानुत्तमावबुद्धं मयाऽसीत् १७ तेनाद्य तस्येभृशमप्रमेयं यच्छत्रुवर्गे नरकं प्रविष्टः ॥ तदैव वाच्योऽस्मिन्नुत्तयाऽहं नयोत्स्येऽहं मृतपुत्रं कथांचित् १८ ततो नाहं मृजयान्के कयांश्च समानयेयं सुहृदोरण्यम् ॥ एवं गते किंच मयाऽद्य शक्यं कार्यं कर्तुं विग्रहे सूतजस्य १९



तथैवराज्ञश्चसुयोधनस्ययेवापिमायोडुकामाःसमेताः ॥ धिगस्तुमज्जीवितमद्यकृष्णयोऽहंशंसूतपुत्रस्ययातः २० मध्येकुरुणांसुहृदांचमध्येचेचाप्यन्ये  
योडुकामाःसमेताः ॥ यदिस्मजीवेत्समवेन्निहंतामहारथानांप्रवरोरथोतमः ॥ तवाभिमन्युस्तनयोऽप्यपार्थनचास्मिगंतासमरेपराभवम् २१ अथापिजीवेत्स  
मरेषटोत्कचस्तथापिनाहंसमरेपराङ्मुखः ॥ ममह्यभाग्यानिपुराकृतानिपापानिनूनंबलवंतियुद्धे २२ तृणंचकृत्वासमरेभवंतंततोऽहमेवंनिकृतोदुरात्मना ॥  
वैकर्तनेनैवतथाकृतोऽहंयथाह्यशक्तःक्रियतेह्यवाधवः २३ आपद्रुतंकश्चनयोविमोक्षेत्सवाधवःसंहयुक्तंसुहृच्च ॥ एवंपुराणामुनयोवदंतिधर्मःसदासद्भिरनुष्ठि  
तश्च २४ त्वष्टाकृतंवाहमकूजनाक्षंशुभंसमास्थायकपिध्वजंतम् ॥ खड्गंगृहीत्वाहेमपट्टानुबद्धंधनुश्चेदंगाडिवंतालमात्रम् २५ सक्शेवेनोह्यमानःकथंत्वंकर्णा  
द्रीतोव्यपयातोऽसिपार्थ ॥ धनुश्चतक्शेवायप्रयच्छयंताभविष्यस्त्वंरणेकेशवस्य २६ तदाहनिष्यत्केशवःकर्णमुग्रंमरुत्पातिर्दृष्टमिवात्तवज्रः ॥ राधेयमेतंय  
दिनाद्यशक्तश्चरंतमुग्रंप्रतिवाधनाय २७ प्रयच्छान्यस्मैगाडिवमेतदद्यत्वतोयोस्त्रैरन्यधिकोवानरैर्द्रुः ॥ अस्मान्नैवंपुत्रदारैर्विहीनान्सुखाद्गृष्टानराज्यनाशाच्च  
भूयः २८ द्रष्टालोकःपतितानप्यगाधेपापैर्जुष्टेनरकेपांडवे ॥ मासेऽपतिष्यःपंचमेत्वंसुकृच्छ्रेनवागर्भेआभविष्यःपृथायाः २९ यतेश्रेयोराजपुत्राभविष्यन्न  
चेत्संग्रामादपयानंदुरात्मन् ॥ धिग्गांडीवंधिक्चतेबाहुवीर्यमसंख्येयान्नवाणगणांश्चधिके ॥ धिक्तेकेतुंकेसरिणःसुतस्यकृशानुदत्तंचरथंचधिके ३० ॥ इति  
श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि युधिष्ठिरक्रोधवाक्येअष्टपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ युधिष्ठिरेणैवमुक्तःकौतेयःश्वेतवाहनः ॥ अर्जिजग्रा  
हसंकुब्धोजिघांसुर्भरतर्षभम् १ तस्यकोपंसमुद्रीक्ष्यचित्तज्ञःकेशवस्तदा ॥ उवाचकिमिदंपार्थगृहीतःखड्गइत्युत २ नहिपश्यामियोद्धव्यंत्वयाकिंचिद्वनंज  
य ॥ तेग्रस्ताधार्तराष्ट्राहिभीमसेनेनधीमता ३ अपयातोऽसिकौतेयराजाद्रष्टव्यइत्यपि ॥ सराजाभवतादृष्टःकुशलीचयुधिष्ठिरः ४ सदृष्ट्वानृपशार्दूलंशार्दू  
लसमविक्रमम् ॥ हर्षकालेचसंप्राप्तेकिमिदंमोहकारितम् ५ नतंपश्यामिकौतेययस्तेवध्योमविष्यति ॥ प्रहर्तुमिच्छसेकस्मात्किंवातोचितविभ्रमः ६ कस्मा  
द्भवान्महाखड्गपरिगृह्णातिसत्वरः ॥ तत्त्वांपृच्छामिकौतेयकिमिदंतेचिकीर्षितम् ७ परामृशसियत्कुद्धःखड्गमहुतविक्रम ॥ एवमुक्तस्तुकृष्णेनप्रेक्षमाणोयु  
धिष्ठिरम् ॥ अर्जुनःप्राहगोविंदंकुद्धःसर्पइवश्वसन् ॥ अन्यस्मैदेहिगांडीवमितिमायोऽभिचोदयेत् ९ भिद्यामहंतस्यशिरइत्युपांशुवतंमम ॥ तदुक्तंममचाने  
नराज्ञाऽमितपराक्रम १० समक्षंतवगोविंदनतत्क्षंतुमिहोत्सहे ॥ तस्मादेनंवाधिष्यामिराजानंधर्मभीरुकम् ११ प्रतिज्ञांपालयिष्यामिहत्वेनंनरसत्तमम् ॥  
एतदर्थंमयाखड्गोऽगृहीतोयदुनंदन १२

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

तत्रावबुध्यसे २२ । २३ । २४ । अज्ञातनीयस्य अवध्यस्य २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । सत्यं तत्त्वेन याथावत्त्येन सुदुर्ज्ञेयं पश्य क्वचित्सत्यमप्यधर्माय भवतीत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ ।  
यस्य येन हेतुना सत्यमेव सत्यतया अनुष्ठितं तादृशमेव पश्यति सत्यवादिता तेन हेतुना बालः अज्ञः ३४ । ३५ । ३६ । ३७



३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ तपस्वीनःतपस्विनामिनःश्रेष्ठः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ श्वभ्रमिवनरकमिव अपृष्ठाप्रश्नमकृत्वाऽर्हति तत्रधर्माधर्मयो  
स्तत्त्वेनिश्चेतव्ये लक्षणस्य उद्देशः वचनं मविष्यति ५४ क्वचित्केंणापि धर्मस्वरूपं निर्णयमित्याह दुष्करमिति ५५ न प्रत्यसूयामिनदूषयामि अनुमानतोऽपि धर्मो ज्ञेय इत्याशयेनाह नचेति लक्षणो  
द्देशमाह प्रमेवेति ५६ अहिंसैव धारणाद्धर्म इत्याह हिंसार्थायेति ५७ । ५८ न्यायेन 'संतोषं जनयेत्प्राज्ञस्तदेवेश्वरपूजनम्' इत्यादिवाक्यावष्टंभेनान्योन्यसुखहेतुत्वात्पारदार्यादिकमपि धर्म इति

॥ अर्जुन उवाच ॥ आचक्ष्व भगवन्नेतद्यथा विदाम्यहं तथा ॥ बलाकस्यानुसंबंधं नदीनां कौशिकस्य च ३८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ पुरा व्याधोऽभवत्कश्चिद्वलाको नाम  
भारत ॥ यात्रार्थं पुत्रदारस्य मृगानहंति न कामतः ३९ वृद्धौ च मातापितरौ विभर्त्यन्यांश्च संश्रितान् ॥ स्वधर्मनिरतो नित्यं सत्यवाग न सूयकः ४० सकदाचिन्मृगं  
लिप्सुर्नाभ्यविदं मृगं काचित् ॥ अपः पिवंतं ददृशे श्वापदं घ्राणचक्षुषम् ४१ अदृष्टपूर्वमपितत्सत्त्वं तेन हतं तदा ॥ अंधे हते ततो व्योमः पुष्पवर्षपपात च ४२ अप्सरो  
गीतवादित्रैर्नादितं च मनोरमम् ॥ विमानमगमत्स्वर्गान्मृगव्याधानि नापया ४३ तद्रूपं सर्वभूतानां भावाय किलार्जुन ॥ तपस्तवावरं प्राप्तं कृतमंधं स्वयं भुवा ४४  
तद्वत्त्वासर्वभूतानां भावकृतं निश्चयम् ॥ ततो बलाकः स्वरगादेवं धर्मः सुदुर्विदः ४५ कौशिकोऽप्यभवद्विप्रस्तपस्वी नो बहुश्रुतः ॥ नदीनां संगमे ग्रामाददूरात्सा किलाव  
सत् ४६ सत्यं मया सदा वाच्यमिति तस्या भवद्भूतम् ॥ सत्यवादीति विख्यातः सतदाऽऽसीद्धनं जय ४७ अथ दस्युभयात्केचित्तदा तद्वनमाविशत् ॥ तत्रापि दस्यवः  
कुक्षास्तान मार्गं तयन्तः ४८ अथ कौशिकमभ्येत्य प्राहुस्ते सत्यवादिनम् ॥ कतमेन पथा याता भगवन्बहवोजनाः ४९ सत्येन पृष्ठः प्रब्रूहि यदितान् वेत्थ शंसनः ॥  
सपृष्ठः कौशिकः सत्यं वचनं तानुवाच ह ५० बहु वृक्षलतागुल्ममेतद्वनमुपाश्रिताः ॥ इति तान् व्यापयामास तेभ्यस्तत्त्वं स कौशिकः ५१ ततस्ते तान् समासाद्य कूरा  
जघुरिति श्रुतिः ॥ तेनाधर्मेण महता वाग्दुरुक्तेन कौशिकः ५२ गतः सकष्टं नरकं सूक्ष्मधर्मेऽप्यकोविदः ॥ यथा चाल्पश्रुतो मूढो धर्माणामविभागी ५३ वृद्धान् पृ  
ष्ट्वा संदेहं महच्छ्रमिर्वार्हति ॥ तत्र ते लक्षणोद्देशः कश्चिदेवं मविष्यति ५४ दुष्करं परमं ज्ञानं तर्केणानुव्यवस्यति ॥ श्रुतेर्धर्म इति ह्येके वदंति बहवोजनाः ५५ तत्ते  
न प्रत्यसूयामिन च सर्वं विधीयते ॥ प्रभवार्थाय भूतानां धर्मप्रवचनं कृतम् ५६ यत्स्यादहिंसा संयुक्तं स धर्म इति निश्चयः ॥ अहिंसार्थाय हिंसाणां धर्मप्रवचनं कृतम्  
५७ धारणाद्धर्ममित्याहुर्धर्मो धारयते प्रजाः ॥ यत्स्याद्धारण संयुक्तं स धर्म इति निश्चयः ५८ येन्यायेन जिहीर्षतो धर्ममिच्छंति कर्हिचित् ॥ अकूजनेन मोक्षं  
वानानुकूजेत्कथंचन ५९ अवश्यं कूजितव्ये वा शंखैरन्नप्यकूजतः ॥ श्रेयस्तत्रानृतं वक्तुं तत्सत्यमविचारितम् ६०

वदंतो धर्मापहारमिच्छंति ते अकूजनेन वेदशब्दराहित्येन तद्विरुद्धं धर्ममोक्षं वा वेदबाह्यामिच्छंति तान् प्रतिनानुकूजेत तैः सह संवादमपि न कुर्याद संभाष्यास्ते तेन वेदा विरोधे सति यदन्यस्य सुखकरं तद्धर्म  
इत्यर्थः ५९ यत्र तु धर्मसंदेहं वेदशब्दो नास्ति नापि लौकिकी युक्तिरस्ति तत्र किं कर्तव्यमित्याशंक्याह अवश्यमिव यत्र ब्राह्मणस्तेन त्वेन ज्ञातस्तत्रैतरेषां स्तेनोऽयमस्ति नो वेतिसंशये पक्षद्वयेऽपि  
हिंसाप्राप्तौ मौनमेवाश्रयेत्मानेनाप्यासिद्धौ अनृतमपि वेदे इत्यर्थः ६०

यइति कार्येभ्यः यत्किंचित्कार्यमनस्पृश्यं तत्कृत्वा तस्य व्रतस्य नाना अन्येन प्रकारेणोपपादनं करोति सदाभिको व्रतफलं नाप्नोतीत्यर्थः ६१ । ६२ । ६३ तेभ्यः स्तेनेभ्यः पीडयेन्नरकं प्रापयेत्  
६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ अविदितमिति च्छेदः ६९ । ७० अनुग्रहं अवधेन प्रतिज्ञारक्षणम् ७१ । ७२ तूवरकः बहुभोजनः ७३ तंहन्यामिति स्थाताननस्यास्येपनसामुकोऽपि

यः कार्येभ्यो व्रतं कृत्वा तस्य नानोपपादयेत् ॥ न तत्फलमवाप्नोति एवमाहुर्मनीषिणः ६१ प्राणान्त्यये विवाहे वा सर्वज्ञातिवधात्यये ॥ नर्मण्यभिप्रवृत्ते वानचप्रोक्तं मृषा  
भवेत् ६२ अधर्मेनात्र पश्यंति धर्मतत्त्वार्थदर्शिनः ॥ यस्तेनैः सह संबन्धान्मुच्यते शपथैरपि ६३ श्रेयस्तत्रानृतं वक्तुं तत्सत्यमविचारितम् ॥ न च तेभ्यो धनं देयं शक्ये  
सति कथंचन ६४ पापेभ्यो हि धनं दत्तं दातारमपि पीडयेत् ॥ तस्माद्धर्मार्थमनृतमुक्त्वाना नृतभाग भवेत् ६५ एष ते लक्षणोद्देशो मयोद्दिष्टो यथाविधि ॥ यथा धर्मय  
था बुद्धिमयाऽवैहितार्थिना ६६ एतच्छ्रुत्वा ब्रूहि पार्थयदिवध्यो युधिष्ठिरः ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ यथा ब्रूयान्महाप्राज्ञो यथा ब्रूयान्महामतिः ६७ हितं चैव  
यथाऽस्माकं तथैतद्वचनं तव ॥ भवान्मातृसमोऽस्माकं तथा पितृसमोऽपि च ६८ गतिश्च परमा कृष्णत्वमेव च परायणम् ॥ न हिते त्रिपुलोके पुविद्यतेऽविदितं काचित्  
६९ तस्माद्भवान्परं धर्मवेद सर्वयथा तथम् ॥ अवध्यं पांडवं मन्ये धर्मराजं युधिष्ठिरम् ७० अस्मिंस्तु मम संकल्पे ब्रूहि किंचिदनुग्रहम् ॥ इदं वा परमत्रैव शृणु ह त्वं वि  
वक्षितम् ७१ जानासि दाशार्हमम व्रतं त्वं यो मां ब्रूयात्कश्चन मानुषेषु ॥ अन्यस्मै त्वं गांडिवं देहि पार्थ त्वतोऽस्त्रैर्वावीर्यतो वा विशिष्टः ७२ हन्यामहं केशव तं प्रसह्य भी  
मो हन्या तूवरकेति चोक्तः ॥ तन्मे राजा प्रोक्तं वास्ते समक्षं धनुर्देहीत्यस कृद्वृष्णिवीर ७३ तंहन्यां च त्वेकेशव जीवलोके स्थातानां हं कालमप्यल्पमात्रम् ॥ ध्यात्वा नूनं हो  
नसा चापि मुक्तो वधं राज्ञो भ्रष्टवीर्यो विचेताः ७४ यथा प्रतिज्ञाममलोकबुद्धौ भवेत्सत्याधर्मभृतां वरिष्ठ ॥ यथा जीवित्पांडवोऽहं च कृष्ण तथा बुद्धिं दातुमर्हसि त्वम् ७५  
॥ वासुदेव उवाच ॥ राजा श्रांतो विक्षतो दुःखितश्च कर्णेन संख्ये निशितैर्वाणसंघैः ॥ यश्चानिशं सूतपुत्रेण वीरशरैर्भृशं ताडितो युध्यमानः ७६ अतस्त्वमेतेन सरोष  
मुक्तो दुःखान्वितेनेदमयुक्तरूपम् ॥ अकोपितो ह्येष यदि स्म संख्ये कर्णेन हन्यादिति चाब्रवीत्सः ७७ जानाति तं पांडव एष चापि पापलोकेऽर्णमसह्यमन्यैः ॥ तत्  
स्त्वमुक्तो भृशरोपितेन राज्ञा समक्षं परुषाणि पार्थ ७८ नित्यो युक्ते स तं चाप्रसह्ये कर्णेन हतं हृद्यरणे निबद्धम् ॥ तस्मिन् हते कुरवो निर्जिताः स्युरेवं बुद्धिः पार्थिवे धर्म  
पुत्रे ७९ ततो वधं नार्हति धर्मपुत्रस्त्वया प्रतिज्ञाऽर्जुनपालनीया ॥ जीवन्नयं येन मृतो भवेद्धितमेनि बोधे हतवानुरूपम् ८० यदा मानं लभते मानं नार्हस्तदा स वै  
जीवति जीवलोके ॥ यदावमानं लभते महंतं तदा जीवन्मृत इत्युच्यते सः ८१ संमानितः पार्थिवोऽयं सदैव त्वया च भीमेन तथा यमाभ्याम् ॥ वृद्धैश्च लोके पुरुषै  
श्च शूरैस्तस्यापमानं कलया प्रयुंक्ष्व ८२

कृतप्रावृत्तितोपिनस्थास्ये इत्यर्थः किं कृत्वा राज्ञो वधं ध्यात्वा ७४ । ७५ । ७६ । ७७ समक्षं जाययोरिति शेषः ७८ कर्णेणोक्तं द्यूतं युद्धरूपम् ७९ । ८० । ८१ । ८२



अत्र भवतं मान्यं स्वमिति ब्रूहि तावत्तद्वचः कृतो भवतीत्यर्थः ८३ एवं पूज्यावमान रूपसंयोगं आत्मनाऽनुष्ठितं कुरुष्व ८४ तत्र मानमाह अथर्वेति ८५ यत्तु कुरुस्त्वमिति प्रोक्तं तत् अवधेन शस्त्र  
पातनभंतरेणैव वधः वधकरं भवतीत्यर्थः ८६ अयुक्तमेवं स्वलो वधं वेत्स्यते अनेनाहं हत इति ज्ञास्यतीत्यर्थः समं वैषम्यं परिहारम् ८७ । ८८ ॥ इति क० प० नी० भा० मा० ऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥  
त्वमित्यत्र भवतं हि ब्रूहि पार्थयुधिष्ठिरम् ॥ त्वमित्युक्तो हि निहतो गुरुर्मवति भारत ८३ एवमाचर कौंतेय धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ अधर्मयुक्तं संयोगं कुरुष्वैनं कुरुद्रह ८४  
अथर्वांगिरसीहोषाश्रुतीनामुत्तमाश्रुतिः ॥ अविचार्यैव कार्यैः पाश्रेयस्का मे नरैः सदा ८५ अवधेन वधः प्रोक्तो यदुरुस्त्वमिति प्रभुः ॥ तद्ब्रूहि त्वं न्यमयोक्तं धर्मराजस्य  
धर्मवित् ८६ वधं ह्ययं पांडव धर्मराजस्त्वतोऽयुक्तं वेत्स्यते चैव मेघः ॥ ततोऽस्य पादावभिवाद्य पश्चात्समं दूयाः सांत्वयित्वा च पार्थम् ८७ भ्राता प्राज्ञस्तव कोपं न जातु  
कुर्याद्राजा धर्ममवेक्ष्य चापि ॥ मुक्तोऽवृताद्भातवधाच्च पार्थ हृष्टः कर्णं त्वं जहि सूतपुत्रम् ८८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कृष्णार्जुनसंवादे ऊनसप्तति  
तमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ इत्येवमुक्तस्तु जनार्दन न पार्थः प्रशस्याथ सुहृद्वचस्तत् ॥ ततोऽब्रवीदर्जुनो धर्मराजमनुक्तपूर्वपुरुषं प्रसह्य १  
॥ अर्जुन उवाच ॥ मा त्वं राजन् व्याहर व्याहर स्वयस्तिष्ठ सेकोशमात्रेण गद्वै ॥ भीमस्तु मामर्हति गर्हणाय यो युध्यते सर्वलोकप्रवीरैः २ काले हि शून्परिपीडय संख्ये  
हत्वा च शूरान् पृथिवीपतीस्तान् ॥ रथप्रधानोत्तमनागमुख्यान् सादिप्रवेकानमितांश्च वीरान् ३ यः कुंजराणामधिकं सहस्रं हत्वानदंस्तु मुलं सिंहनादम् ॥ कां वोजाना  
मयुतं पार्वतीयान् मृगान् सिंहो विनिहत्येव चाजौ ४ सुदुष्करं कर्म करोति वीरः कर्तुं यथानार्हं सित्वं कदाचित् ॥ रथादवहुत्य गदां परामृशंस्तयानिहत्य श्वरथद्विपात्रणे ५  
वरासिना वाजिरथाश्च कुंजरांस्तथारथां गैर्धनुषादहत्यरीन् ॥ प्रहृष्टपद्मान्महिताग्निं हन्ति पुनस्तु दोर्म्यां शतमन्युविक्रमः ६ महाबलो वैश्रवणांतकोपमः प्रसह्य हंता द्वि  
षतामनी किर्नाम् ॥ समीपसेनोऽर्हति गर्हणामेन त्वं नित्यं रक्षसे यः सुहृद्भिः ७ महारथान्नागवरान् हयांश्च पदातिमुख्यान् पिचप्रमथ्य ॥ एको भीमो धार्तराष्ट्रेषु मग्नः  
समा मुपालब्धुमर्दिमोऽर्हति ८ कलिंगवंगां गनिषादमागधान् स दामदानीलबलाहकोपमान् ॥ निहतियः शत्रुगणाननेकान् समा मुपालब्धुमर्दिमोऽर्हति ९ सयुक्त  
मास्थाय रथं हि काले धनुर्विधुन्वन् शरपूर्णमुष्टिः ॥ सृजत्यसौ शरवर्षाणि वीरो महाहवे मेघ इवांबुधाराः १० शतान्यष्टौ वारणानामवश्यं विशाशितैः कुंभकराग्रहस्तैः ॥  
भीमेनाजौ निहतान्यद्यवाणैः समा कूरुं वक्तुमर्हत्यरिघ्नः ११ बलंतुवाचि द्विजसत्तमानां क्षात्रं बुधाबाहुबलं वदंति ॥ त्वं गम्बलो भारत निहुरश्च त्वमेव मां वेत्स्यथाऽबलो हम्  
१२ यते हानित्यंतव कर्तुमिष्टं दारैः सुतैर्जीवितेनात्मना च ॥ एवं न मां वाग्विशिखेन हंसित्वत्तः सुखं न वयं विद्म किंचित् १३ मां मावमं स्थाद्रौपदी तल्पसंस्थो महारथा  
न् प्रतिहन्मि त्वदर्थे ॥ तेनाभिंशं कीभारत निहुरोऽसित्वत्तः सुखं नाभिजानामि किंचित् १४ प्रोक्तः स्वयं सत्यसंधेन मृत्युस्तवा प्रियार्थं नरदेव युद्धे ॥ वीरः शिखंडी द्रौपदो  
ऽसौ महात्मा मयाऽभिगुप्तेन हतश्च तेन १५

इत्येवमिति । व्याहर व्याहर स्ववचनं कोशमात्रेण तिष्ठसे अपि तु ततोऽपि दूरे इत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ सत्यसंधेन भीष्मेण १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ अनुतेपे अनुतापं प्राप्तवान् उद्धवर्हकोशात्रिष्कासितवान् २१ । २४ । २५ । २६ । २७ आत्मनस्तवादात्महत्या परहत्यास्यकुत्सनादित्यध्याय

नचाभिनंदाभितवाधिराज्यं यतस्त्वमक्षेप्सवहिताय सक्तः ॥ स्वयंकृत्वा पापमनार्यजुष्टमस्माभिर्वा तर्तुमिच्छस्य रीस्त्वम् १६ अक्षेष्टुदोषावहवो विधर्माः श्रुतास्त्वया  
सहदेवोऽब्रवीद्यान् ॥ तान्नेषित्वं त्यक्तुमसाधुजुष्टांस्तेन स्म सर्वे निरयं प्रपन्नाः १७ सुखं त्वतो नाभिजानीम किंचिद्यतस्त्वमक्षेदे वितुं संप्रवृत्तः ॥ स्वयंकृत्वा व्यसनं पांड  
वत्वमस्मांस्तीवाः श्रावयस्यद्यवाचः १८ शैतेऽस्माभिर्निहता शत्रुसेना छिन्नैर्गात्रैर्भूमितलेन दंती ॥ त्वया हितत्कर्म कृतं तृशंसं यस्मादोषः कौरवाणां वधश्च १९ हता  
उदीच्यानिहताः प्रतीच्यानष्टाः प्राच्यादाक्षिणात्या विशस्ताः ॥ कृतं कर्माप्रतिरूपं महाद्विस्तेषां यो धैरस्मदीयैश्च युद्धे २० त्वं देवि तावत्कृते राज्यानां शस्त्वत्संभवं नो  
व्यसनं नरेन्द्र ॥ माऽस्मान् क्रूरैर्वाक्प्रतोदैस्तु दंस्त्वं भूयो राजन् कोपयेस्त्वल्पभाग्यः २१ ॥ संजय उवाच ॥ एतावाचः परुषाः सव्यसाची स्थिरप्रज्ञः श्रावयित्वा तु  
रूक्षाः ॥ वभूवा सौ विमना धर्मभीरुः कृत्वा प्राज्ञः पातकं किंचिदेवम् २२ तदाऽनुतेपे सुरराजपुत्रो विनिःश्वसंश्वासिमथोद्धवर्ह ॥ तमाह कृष्णः किमिदं पुनर्भवान्विको  
शमाकाशनिभं करोत्यसिम् २३ ब्रवीहि मां त्वं पुनरुत्तरं वचस्तथा प्रवक्ष्याम्यहमर्थसिद्धये ॥ इत्येवमुक्तः पुरुषोत्तमेन सुदुःखितः केशवमर्जुनोऽब्रवीत् २४ अहं हनिष्ये  
स्वशरीरमेव प्रसह्येनाहितमाचरं वै ॥ निशम्य तत्पार्थ वचोऽब्रवीदिदं धनं जयं धर्मभृतां वरिष्ठः २५ राजानमेनं त्वमितीदमुक्त्वा किंकशमलं प्राविशः पार्थघोरम् ॥ त्वं  
चात्मानं हंतुमिच्छस्यरिघ्ने दंसद्भिः सेवितं वै किरीटिन् २६ धर्मात्मानं भ्रातरं ज्येष्ठमद्य खड्गेन चैनं यदि हन्यान् वीर ॥ धर्माद्धीतस्तत्कथं नाम ते स्यात्किंचोत्तरं वाऽक  
रिष्यस्त्वमेव २७ सूक्ष्मो धर्मो दुर्विदश्चापि पार्थ विशेषतोऽश्वैः प्रोच्यमानं निबोध ॥ हत्वाऽऽत्मानमात्मना प्राप्नुयास्त्वंधाद्भातुर्नरकं चातिघोरम् २८ ब्रवीहि वाचा  
द्यगुणानि हात्मनस्तथा हतात्मा भवितासि पार्थ ॥ तथाऽस्तु कृष्णे त्यभि नंद्य तद्वचो धनं जयः प्राह धनुर्विनाम्य २९ युधिष्ठिरं धर्मभृतां वरिष्ठं शृणुष्व राजन्निति शक्र  
सूनुः ॥ न मादृशोऽन्योनरदेव विद्यते धनुर्धरो देवमृतेपि नाकिनम् ३० अहं हितेनानुमते महात्मा क्षणेन हन्यां स चराचरं जगत् ॥ मया हिराजन्सदिगीश्वरादिशो विजित्य  
सर्वा भवतः कृतावशे ३१ सराजसूयश्च समाप्तदाक्षिणः सभाचदिव्याभवतो ममौजसा ॥ पाणौ पृषत्कानि शिताममैव धनुश्च सज्यं विततं सबाणम् ३२ पादौ च मे सरथौ  
सध्वजौ च न मादृशं युद्धं गतं जयंति ॥ हता उदीच्यानिहताः प्रतीच्याः प्राच्या निरस्ता दाक्षिणात्या विशस्ताः ३३ संशतकानां किंचिदेवास्ति शिष्टं सर्वस्य सैन्यस्य हतं  
मयार्धम् ॥ शैते मयानिहता भारतीयं च मुराजन्देव च मूप्रकाशा ३४ ये चास्त्रज्ञास्तानहं हन्मि चास्त्रैस्तस्माल्लोकानेष करोमिभस्म ॥ जैत्रं रथं भीममास्थाय कृष्ण  
यावः शीघ्रं सूतपुत्रं निहतुम् ३५ राजा भवत्वद्य सुनिवृत्तोऽयं कर्णणेनाशयिताऽस्मि बाणैः ॥ इत्येवमुक्त्वा पुनराह पार्थो युधिष्ठिरं धर्मभृतां वरिष्ठम् ३६

तात्पर्यम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६



अद्यापुत्रासूतमातामिवित्रीकुंतीवाथोवामयातेनवापि ॥ सत्यंवदाम्यद्यनकर्णमाजौशरैरहत्वाकवचंविमोक्ष्ये ३७ ॥ संजयउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वापुनरेवपार्थोयुधिष्ठि  
रंधर्मभृतांवरिष्ठम् ॥ विमुच्यशस्त्राणिधनुर्विसृज्यकोशेचखड्गं विनिधायतूर्णम् ३८ सत्रीडयानमशिराःकिरिंटीयुधिष्ठिरं प्रांजलिस्म्युवाच ॥ प्रसीदराजनक्षमयन्म  
योक्तंकालेभवान्वेत्स्यतितन्नमस्ते ३९ प्रसादराजानममित्रसाहंस्थितोऽब्रवीच्चैवपुनःप्रवीरः ॥ नेदंचिरात्क्षिप्रमिदंभविष्यत्यावर्ततेसाध्यभियामिचैनम् ४० या  
म्येषभीमंसमरात्प्रमोक्तुंसर्वात्मनासूतपुत्रंचहंतुम् ॥ तवप्रियार्थममजीवितंहिब्रवीमिसत्यंतद्वेहिराजन् ४१ इतिप्रयास्यनुपगृह्यपादौसमुत्थितोदीप्ततेजाःकिरीटी॥  
एतच्छ्रुत्वापांडवोधर्मराजोभ्रातुवाक्यंपरुषंफाल्गुनस्य ४२ उत्थायतस्माच्छयनादुवाचपार्थततोदुःखपरीतचेताः॥ कृतंमयापार्थयथानसाधुयेनप्राप्तंव्यसनंवःसु  
घोरम् ४३ तस्माच्छिरश्छिधिममेदमद्यकुलांतकस्याधमपूरुषस्य ॥ पापस्यपापव्यसनान्वितस्यविमूढबुद्धेरलसस्यभीरोः ४४ वृद्धावमंतुःपरुषस्यचैवकिंतेचि  
रमेह्यनुसृत्यरूक्षम् ॥ गच्छाम्यहंवनमेवाद्यपापःसुखंभवान्वर्ततांमद्विहीनः ४५ योग्योराजाभीमसेनोमहात्माक्लीबस्यवाममकिंराज्यकृत्यम् ॥ नचापिशक्तःपरु  
षाणिसोढुंपुनस्तवेमानिरुषान्वितस्य ४६ भीमोऽस्तुराजाममजीवितेननकार्यमद्यावमतस्यवीर ॥ इत्येवमुक्त्वासहसोत्पपातराजाततस्तच्छयनंविहाय ४७ इ  
येषनिर्गतुमथोवनायतंवासुदेवःप्रणतोऽभ्युवाच ४८ राजन्विदितमेतद्वैयथागांडीवधन्वनः ॥ प्रतिज्ञासत्यसंधस्यगांडीवंप्रतिविश्रुता ॥ ब्रूयाद्यएवंगांडीवमन्यस्मै  
देयमित्युत ४९ वध्योस्यसपुमौल्लोकेत्वयाचोक्तोऽयमीदृशम् ॥ तवःसत्यांप्रतिज्ञांतांपार्थेनप्रतिरक्षता ५० मच्छंदादवमानोऽयंकृतस्तवमहीपते ॥ गुरूणामव  
मानोहिवधइत्यभिधीयते ५१ तस्मात्त्वंवैमहाबाहोममपार्थस्यचोभयोः ॥ व्यतिक्रममिमंराजन्सत्यसंरक्षणंप्रति ५२ शरणंत्वांमहाराजप्रपन्नौस्वउभावपि ॥ क्षं  
तुमर्हसिमेराजन्प्रणतस्याभियाचतः ५३ राधेयस्याद्यपापस्यभूमिःपास्यतिशोणितम् ॥ सत्यंतेप्रतिजानामिहतंविद्वद्यसूतजम् ५४ यस्येच्छसिवधंतस्यगत  
मप्यस्यजीवितम् ॥ इतिकृष्णवचःश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ५५ ससंभ्रमंहर्षविकेशमुत्थाप्यप्रणतंतदा ॥ कृतांजलिस्ततोवाक्यमुवाचानंतरंवचः ५६ एवमेवय  
थाऽऽत्यत्वमस्त्येषोऽतिक्रमोमम ॥ अनुनीतोऽस्मिगोविंदतारितश्चास्मिमाधव ५७ मोचिताव्यसनाद्धोराद्वयमद्यत्वयाऽच्युत ॥ भवंतंनाथमासाद्यह्यावांव्य  
सनसागरात् ५८ घोरादद्यसमुत्तीर्णाबुभावज्ञानमोहितौ ॥ त्वद्धिष्ठवमासाद्यदुःखशोकार्णवाद्वयम् ५९ समुत्तीर्णाःसाहामात्याःसनाथाःस्मत्वयाऽच्युत ६०  
॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणियुधिष्ठिरसमाश्वासनेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ धर्मराजस्यतच्छ्रुत्वाप्रीतियुक्तंवचस्ततः ॥  
पार्थप्रोवाचधर्मात्मागोविंदोयदुनंदनः १

भावदीपे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ धर्मराजस्येतिस्पष्टार्थः १

१।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ पञ्चशतपादयोः १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

( इति स्मरुणवचनात्प्रत्युच्चार्य युधिष्ठिरम् ॥ बभूव विमनाः पार्थः किंचित्कृत्वेव पातकम् २ ततोऽब्रवीद्वासुदेवः प्रहसन्निव पाण्डवम् ॥ कथं नाम भवेदेतद्यदित्वं पार्थ धर्मजम् ३ असिना तीक्ष्णधारेण हन्याधर्मं व्यवस्थितम् ॥ त्वमित्युक्त्वाऽथ राजानमेवंक इमलमाविशः ४ हत्वा तु नृपतिं पार्थ आकरिष्यः किमुत्तरम् ॥ एवं हि दुर्विदो धर्मो मंदप्रज्ञैर्विशेषतः ५ स भवान् धर्मभीरुत्वाद्भुवमैष्यन्महतमः ॥ नरकं घोररूपं च भ्रातुर्ज्येष्ठस्यैव वधात् ) ६ सैवं धर्मभृतां श्रेष्ठराजानं धर्मसंहितम् ॥ प्रसादय कुरु श्रेष्ठ मेतदन्नमतं मम ७ प्रसादय भक्त्याराजानं प्रीते चैव युधिष्ठिरे ॥ प्रयावस्त्वरितौ यो दुःसूतपुत्ररथं प्रति ८ हत्वा तु समरे कर्णं त्वमद्य निशितैः शरैः ॥ विपुलां प्रीतिमाधत्स्व धर्मपुत्रस्य मानद ९ एतदन्नमहाबाहो प्राप्तकालं मतं मम ॥ एवं कृतं कृतं चैव तव कार्यं भविष्यति १० ततोऽर्जुनो महाराज लज्जया वै सन्निवितः ॥ धर्मराजस्य चरणौ प्रपद्या शिरसानतः ११ उवाच भरत श्रेष्ठं प्रसीदेति पुनः पुनः ॥ क्षमस्व राजन्यत्प्रोक्तं धर्मकामेन भीरुणा १२ दृष्ट्वा तु पातितं पद्भ्यां धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ धनं जयमभिघ्नं रुदंतं भरतर्षभ १३ उत्थाप्य भ्रातरं राजा धर्मराजो धनं जयम् ॥ समाश्लिष्य च सस्नेहं प्ररुदमहीपातिः १४ रुदित्वा सुचिरं कालं भ्रातरौ सुमहायुती ॥ कृतशौचौ महाराज प्रीतिमंतौ बभूवतुः १५ तत आश्लिष्य तं प्रेम्णामूर्ध्नि चाग्राय पाण्डवः ॥ प्रीत्या परमया युक्तो विस्मयंश्च पुनः पुनः ॥ अब्रवीत्तं महेश्वासं धर्मराजो धनं जयम् १६ कर्णेन मे महाबाहो सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ कवचं च ध्वजं चैव धनुः शक्तिर्हयाः शराः १७ शरैः कृतामहेष्वासयतमानस्य संयुगे ॥ सोऽहं ज्ञात्वा रणे तस्य कर्म दृष्ट्वा च फाल्गुन १८ व्यवसीदामि दुःखेन न च मे जीवितं प्रियम् ॥ न चेदद्य हितं वीरं निहनिष्यासि संयुगे १९ प्राणानेव परित्यक्ष्ये जीवितार्थो हिको मम ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच विजयो भरतर्षभ २० सत्येन तेषां राजन् प्रसादेन तथैव च ॥ भीमेन च नरश्रेष्ठ यमाभ्यां च महीपते २१ यथाद्य समरे कर्णं निहनिष्यामि हतोऽपि वा ॥ महीतले पतिष्यामि सत्येनायुधमालभे २२ एवमाभाष्य राजानमब्रवीन्माधवं वचः ॥ अद्य कर्णरणे कृष्णसूदयिष्ये न संशयः २३ तव बुद्ध्या हि भद्रं ते वधस्तस्य दुरात्मनः ॥ एवमुक्तो ब्रवीत्पार्थ केशवो राजसत्तम २४ शक्तोऽसि भरत श्रेष्ठ हंतुं कर्णं महाबलम् ॥ एष चापि हि मे कामो नित्यमेव महारथ २५ कथं भवात्रणे कर्णं निहन्यादिति सत्तम ॥ भूयश्चोवाच मतिमान्माधवो धर्मनंदनम् २६ युधिष्ठिरे मंभी भत्सुं त्वं सात्वयितुमर्हसि ॥ अनुज्ञातुं च कर्णस्य वधाया दुरात्मनः २७ श्रुत्वा ह्यहमयं चैव त्वां कर्णशरपीडितम् ॥ प्रवृत्तिं ज्ञातुमायाता विहावां पाण्डुनंदन २८ दिष्ट्याऽसि राजन्न हतो दिष्ट्या न ग्रहणं गतः ॥ परिसांत्वय बीभत्सुं जयमाशाधिचानघ २९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एहो हि पार्थ बीभत्सो मां परिष्वज्य पाण्डव ॥ वक्तव्यमुक्तोऽस्मि हितं त्वया क्षांतं च तन्मया ३०

१ ( ) चिन्हस्थाः श्लोकाः लिखितपुस्तकेनसन्ति । २ पार्थइतिपाठः



२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ यदि त्वं ब्रातानमवेस्तद्विद्वत्तारुणं बलं कोऽनुपतीयादितिसंबंधः २३

अद्य सप्तदशहानि वर्तमानस्य भारत ॥ विनाशस्यातिघोरस्य नखवारणवाजिनाम् २ भूत्वा हि विपुला सेना तावकानां परैः सह ॥ अन्योन्यं समरं प्राप्य किंचिच्छेषा  
विशंपते ३ भूत्वा वै कौरवाः पार्थ प्रभूतगजवाजिनः ॥ त्वां वै शत्रुं समासाद्य विनष्टारणमूर्धनि ४ एते ते पृथिवीपालाः सृजयाश्च समा मताः ॥ त्वां समासाद्य दुर्धर्षपां  
डवाश्च व्यवस्थिताः ५ पंचालैः पांडवैर्मत्स्यैः कारुषैश्चोदिभिः सह ॥ त्वया गुप्तैरामित्रैः कृतः शत्रुगणक्षयः ६ को हि शक्नोति जेतुं कौरवांस्तत्तसंयुगे ॥ अन्यत्र  
पांडवान्युद्धे त्वया गुप्तान्महारथान् ७ शक्तस्त्वं हिरणे जेतुं ससुरासुरमानुषान् ॥ त्रीनलीकान्समरे युक्तान् किंपुनः कौरवं बलम् ८ भगदत्तं च राजानं कोऽन्यः शक्त  
स्त्वया विना ॥ जेतुं पुरुषशार्दूलयोऽपि स्याद्वासवोपमः ९ तथेमां विपुलां सेनां गुप्तां पार्थ त्वयाऽनघ ॥ न शक्नुः पार्थिवाः सर्वे च क्षुर्भिरपि वीक्षितुम् १० तथैव स  
ततं पार्थ रक्षिताभ्यां त्वयारणे ॥ दृष्टुं भ्रातृशिवं डिभ्यां भीष्मद्रोणौ निपातितौ ११ को हि शक्नोति पार्थ भारतानां महारथौ ॥ भीष्मद्रोणौ युधाजितुं शक्रतुल्यपरा  
क्रमौ १२ को हि शक्नोति नवं भीष्मद्रोणं वैकर्तनं कृपम् ॥ द्रौणिचसौ मदति च कृतवर्माणमेव च १३ सैधवं मद्राजानं राजानं च सुयोधनम् ॥ वीरान् कृतास्त्रान्समरे  
सर्वानेवानिवर्तितः १४ अक्षौहिणीपतीनुग्रान्संहतान्युद्धदुर्मदान् ॥ त्वामृते पुरुषव्याघ्रजेतुं शक्तः पुमानिह १५ श्रेण्यश्च बहुलाः क्षीणाः प्रदीर्णाश्च रथदिपाः ॥  
नानाजनपदाश्चोग्राः क्षत्रियाणाममर्षिणाम् १६ गोवासदासमीयानां वसातीनां च भारत ॥ प्राच्यानां वाटधानानां भोजानां चाभिमानिनाम् १७ उदीर्णाश्च गजा  
सेना सर्वक्षत्रस्य भारत ॥ त्वां समासाद्य निधनं गता भीमं च भारत १८ उग्राश्च भीमकर्माणस्तुषारायवनाः खशाः ॥ दार्वाभिसारादरदाः शकामाठरतंगणाः १९  
आंध्रकाश्च पुलिंदाश्च किराताश्चोग्रविक्रमाः ॥ म्लेच्छाश्च पर्वतीयाश्च सागरानूपवासिनः २० संरंभिणो युद्धशौंडाबलिनो दंडपाणयः ॥ एते सुयोधनस्यार्थे संर  
ब्धाः कुरुभिः सह २१ न शक्या युधिनिर्जेतुं त्वदन्येन परंतप ॥ धार्तराष्ट्रमुदग्रं हि व्यूढं दृष्ट्वा महद्वलम् २२ यदि त्वं न भवेस्त्राता प्रतीयात्कोऽनुमानवः ॥ तस्मात्  
मिवोद्धूतं रजसा संतृतं बलम् २३ विदार्य पांडवैः कुद्वैस्त्वया गुप्तैर्हतं विभो ॥ मागधानामधिपतिर्जयत्सेनो महाबलः २४ अद्य सप्तैव चाहानिहतः संख्येऽभिमन्यु  
ना ॥ ततो दशसहस्राणि गजानां भीमकर्माणाम् २५ जघान गदया भीमस्तस्य राज्ञः परिच्छदम् ॥ ततोऽन्येऽभिहतानां गराश्च शतशो बलात् २६ तदेवं स  
मरे पार्थ वर्तमाने महाभये ॥ भीमसेनं समासाद्य त्वां च पांडवकौरवाः २७ सवाजिरथमातंगां मृत्युलोकमिति गताः ॥ तथा सेनामुखे तत्र निहते पार्थ पांडवैः २८  
भीष्मः प्रासृजदुग्गाणि शरजालानि मारिष ॥ सचेदिकाशिपंचालान् करूपांश्च मत्स्यकेकयान् २९ शरैः प्रच्छाद्य निधनमनयत्परमास्त्रवित् ॥ तस्य चापच्युतैर्बाणैः  
परदेहविदारणैः ३० पूर्णमाकाशमभवदुक्मपुंखैरजिह्वैः ॥ हन्याद्रथसहस्राणि एकैकेनैव मुष्टिना ३१

२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१

३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९ त्वां हीति क्षणेन सर्वमस्मीकर्तुं समर्थत्वां प्राप्य काहादिति भारत ५०

लक्ष्मणरद्विपान् दत्त्वा समेतान्समहाबलान् ॥ गत्या दशम्याते गत्वा जघुर्वाजिरथदिपान् ३२ द्विखानवगतीं दुष्टाः सबाणानाहवेऽव्यजन् ॥ दिनानि दशभीष्मेण निघ्न  
ता तावकं बलम् ३३ शून्याः कृतारथोपस्थाहताश्च गजवाजिनः ॥ दर्शयित्वाऽऽत्मनोरूपं रुद्रोपेन्द्रसमं युधि ३४ पांडवानामनीकानि प्रगृह्या सौव्यशातयत् ॥  
विनिघ्नन् पृथिवीपालांश्चोदिपंचालकेकयान् ३५ अदहत् पांडवीसेनारथाश्च गजसंकुलाम् ॥ मज्जंतमप्लवे मंदमुज्जिर्हापुः सुयोधनम् ३६ तथा चरंतं समरे तपंतमि  
वभास्करम् ॥ पदातिकोटिसाहस्राः प्रवरा युधपाणयः ३७ न शक्नुः सृजया द्रुपुं तथैवान्ये महीक्षितः ॥ विचरंतं तथा तंतुसंग्रामं जितकाशिनम् ३८ सर्वोद्यमेन  
महता पांडवान्समाभिद्रवत् ॥ सतु विद्राव्य समरे पांडवान्सृजयानपि ३९ एकएव रणे भीष्म एकवीरत्वमागतः ॥ तं शिखंडी समासाद्य त्वया गुप्तो महाव्रतम् ४०  
जघान पुरुषव्याघ्रं शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ स एष पतितः शेतेशरतल्पोपितामहः ४१ त्वां प्राप्य पुरुषव्याघ्रं वृत्रप्राप्येव वासवम् ॥ द्रोणः पंचदिनान्युग्रो विधम्य रि  
पुवाहिनीम् ४२ कृत्वा व्यूहमभेद्यं च पातयित्वा महारथान् ॥ जयद्रथस्य समरे कृत्वा रक्षां महारथः ४३ अंतकप्रतिमश्चोग्रात्रियुद्धेऽदहत् प्रजाः ॥ दग्ध्वा यो  
धाच्छरैर्वीरो भारद्वाजः प्रतापवान् ४४ दृष्टुं भ्रातृशिवं डिभ्यां भीष्मद्रोणौ निपातितौ ४५ निहतः सैधवो राजा त्वयाऽस्त्रबलतेजसा ॥ आश्चर्यं सिंधुराजस्य वधं जानंति पार्थिवाः ४६  
अनाश्चर्यं हितत्वं तत्स्वं हि पार्थ महारथः ॥ त्वां हि प्राप्य रणे क्षत्रमेकाहादिति भारत ५० नश्यमानमहं युक्तं मन्येयमिति मे मतिः ॥ सेयं पार्थ च मूर्धोरा धार्तराष्ट्रस्य  
संयुगे ५१ हतसर्वस्ववीरा हि भीष्मद्रोणौ यदाहतौ ॥ शीर्णप्रवरयोघाद्यहतवाजिरथदिपा ५२ हीनासूर्ये दुर्नक्षत्रैर्द्यौरिवाभाति भारती ॥ विध्वस्ता हिरणे पार्थ  
सेनेयं भीमविक्रम ५३ आसुरीवपुरासेना शकस्येव पराक्रमैः ॥ तेषां हतावशिष्टास्तु संति पंचमहारथाः ५४ अश्वत्थामा कृतवर्मा कर्णो मिद्राधिपः कृपः ॥ तांस्त्व  
मद्यनरव्याघ्रहत्वा पंचमहारथान् ५५ हतामित्रः प्रयच्छोर्वीराज्ञे सद्धीपपत्तनाम् ॥ साकाशजलपातालां सपर्वतमहावनाम् ५६ प्राप्नोत्वमितवीर्यश्रिरिय पार्थो  
वसुंधराम् ॥ एतां पुराविष्णुरिव हत्वा दैतैर्यदानवान् ५७ प्रयच्छ मे दिर्नीराज्ञे शक्रायैव हरिर्यथा ॥ अद्य मादंतु पंचालानि हतेष्वरिषु त्वया ॥ विष्णुनानि हतेष्वे  
वदानवेयेषु देवताः ५८ यदि वा द्विपदांश्चैष्ठं द्रोणं मानयतो गुरुम् ॥ अश्वत्थामा कृपातेऽस्ति कृपेवाऽऽचार्यगौरवात् ५९

बलवत्तरं मन्येयं जानीयां क्षणेन नाह्यमपि पूर्णकाहपर्वतं स्थापित्वादिति भावः सार्द्धः ५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९



६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९

अत्यंतापचितान्वधून्मानयन्मातृवाधवान् ॥ कृतवर्माणमासाद्यननेष्यसियमक्षयम् ६० आतरमातुरासाद्यशल्यंमद्रजनाधिपम् ॥ यदित्वमरविदाक्षदयावा  
न्नजिघांससि ६१ इमं पापमतिक्षुद्रमत्यंतपांडवान्प्रति ॥ कर्णमद्यनरश्रेष्ठजह्याः सुनिशितैः शरैः ६२ एतत्ते सुकृतं कर्मनात्र किंचन युज्यते ॥ वयमप्यनुजानी  
मोनात्र दोषोऽस्ति कश्चन ६३ दहनेयस्स पुत्रायानि शिमास्तुस्तवानघ ॥ द्यूतार्थेयच्च युष्मासु प्रावर्तत सुयोधनः ६४ तस्य सर्वस्य दुष्टात्मा कर्णो वै मुलमित्युत ॥  
कर्णाद्धिमन्यते त्राणं नित्यमेव सुयोधनः ६५ ततो मामपि संख्यो निग्रहीतुं प्रचक्रमे ॥ स्थिरा बुद्धिर्नरेन्द्रस्य धार्तराष्ट्रस्य मानद ६६ कर्णः पार्थानुरणे सर्वान्विजे  
ष्यति न संशयः ॥ कर्णमाश्रित्य कौंतेय धार्तराष्ट्रेण विग्रहः ६७ रोचितो भवता सार्धं जानताऽपि बलंतव ॥ कर्णो हि मापते नित्यमहं पार्थान्समागतान् ६८ वासुदे  
वं च दाशाहं विजेष्यामि महारथम् ॥ प्रोत्साहयन् दुरात्मानं धार्तराष्ट्रं सुदुर्मतिम् ६९ समितौ गर्जते कर्णस्तमद्य जाहि भारत ॥ यच्च युष्मासु पापं वै धार्तराष्ट्रं प्रयुक्त  
वान् ७० तत्र सर्वत्र दुष्टात्मा कर्णः पापमतिमुखम् ॥ यच्च तद्धारतराष्ट्रस्य क्रूरैः षड्विंशतिहरैः ७१ अपश्यं निहतं वीरं सौभद्रमृषभेक्षणम् ॥ द्रोणद्रोणि कृपान्वीरा  
न्कर्षयंतं नरर्षभान् ७२ निर्मुनुष्यांश्च मातंगान् विरथांश्च महारथान् ॥ व्यश्वारोहांश्च तुरगान् पत्नीन्व्यायुधजीविनः ७३ कुर्वतमृषभस्कंधं कुरुवृष्णि यशस्क  
रम् ॥ विधमंतमनीकानि व्यथयंतं महारथान् ७४ मनुष्यवाजिमातंगान् प्राहिण्वंतं यमक्षयम् ॥ शरैः सौभद्रमायातं दहंतमिव वाहिनीम् ७५ तन्मे दहति गात्रा  
णिसखे सत्येन तेशपे ॥ यत्तत्रापि च दुष्टात्मा कर्णोऽभ्यदुह्यत प्रभो ७६ अशक्रुवंश्चाभिमन्योः कर्णः स्थातुरणेऽग्रतः ॥ सौभद्रशरानि भिन्नो विसंज्ञः शोणितोक्षितः  
७७ निःश्वसन्नक्रोधसंदीप्तो विमुखः सायकादितः ॥ अपयानकृतोत्साहो निराशश्चापि जीविते ७८ तस्थौ सुविबुधलः संख्ये प्रहारजनि तश्रमः ॥ अथ द्रोणस्य स  
मरे तत्कालसदृशं तदा ७९ श्रुत्वा कर्णो वचः क्रूरं ततश्चिच्छेदकार्मुकम् ॥ ततश्छिन्नायुधं तेन रणे पंचमहारथाः ८० तंचैव निरुति प्रज्ञाः प्राहरञ्छरवृष्टिभिः ॥  
तस्मिन्विनिहते वीरे सर्वेषां दुःखमाविशत् ८१ प्राह सत्सु दुष्टात्मा कर्णः सच सुयोधनः ॥ यच्च कर्णोऽब्रवीत् कृष्णां सभायां परुषं वचः ८२ प्रमुखे पांडवेयानां कुरु  
णां च नृशंसवत् ॥ विनष्टाः पांडवाः कृष्णेशाश्वतं नरकंगताः ८३ पतिमन्यं पृथुश्रोणि वृष्णिष्वमुदुभाषिणि ॥ एषा त्वं दृतराष्ट्रस्य दासी भूतानि वेशनम् ८४ प्रवि  
शारालपद्माक्षिनसंति पतयस्तव ॥ न पांडवाः प्रभवन्ति तव कृष्णे कथंचन ८५ दासभार्या च पांचालिस्वयं दासी च शोभने ॥ अद्य दुर्योधनो ह्येकः पृथिव्यां नृपतिः  
स्मृतः ८६ सर्वे चास्य महीपाला योगक्षेममुपासते ॥ पश्येदानीं यथा मद्रे विनष्टाः पांडवाः समम् ८७ अन्योन्यं समुदीक्षंते धार्तराष्ट्रस्य तेजसा ॥ व्यक्तं पंडवतिला  
ह्येतेन पुरेऽवनिमज्जिताः ८८ प्रेष्य वच्चापिराजानमुपस्थास्यंति कौरवम् ॥ इत्युक्तवानधर्मज्ञस्तदा परमदुर्मतिः ८९

९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८

पापः पापवचः कर्णः शृण्वतस्तव भारत ॥ अद्य पापस्य तद्वाक्यं सुवर्णविहृताः शराः ९० शमयंतु शिलाघौतास्त्वयाऽस्ता जीवितच्छिदः ॥ यानि चान्यानि दु  
ष्टात्मा पापानि कृतवांस्त्वयि ९१ तानद्य जीवितं चास्य शमयंतु शरास्तव ॥ गांडीवप्रहितान्वोरानद्य गात्रैः स्पृशञ्छरान् ९२ कर्णः स्मरतु दुष्टात्मा वचनं द्रोणभी  
ष्मयोः ॥ सुवर्णपुंखानाराचाः शत्रुघ्नवैद्युतप्रभाः ९३ त्वयाऽस्तास्तस्य वर्माणि भित्त्वा पास्यं याति शोणितम् ॥ उग्रास्त्वदुजनिमुक्तामर्म भित्त्वा महाशराः ९४  
अद्य कर्णमहावेगाः प्रेषयंतु यमक्षयम् ॥ अद्य हाहा कृतादीनां विषण्णास्त्वच्छरादिताः ९५ प्रपतंतं रथात् कर्णं पश्यंतु वसुधाधिपाः ॥ अद्य शोणितसंमग्नं शयानं प  
तितं भुवि ॥ अपविद्धायुधं कर्णं दीनाः पश्यंतु बाधवाः ९६ हस्तिकक्षोमहानस्य भलेनोन्मथितस्त्वया ॥ प्रकंपनानः पततु भूमावपिरथ ध्वजः ९७ त्वया शरश  
तैश्छिन्नं रथं हेमविभूषितम् ॥ हतयोधाश्च मुत्सृज्य भीतः शल्यः पलायताम् ९८ त्वंचेत्कर्णस्तुतं पार्थसूतपुत्रस्य पश्यतः ॥ प्रतिज्ञाऽवारणार्थाय निहनिष्यसि सा  
यकैः ९९ हतं कर्णस्तुतं दृष्ट्वा प्रियं पुत्रं दुरात्मवान् ॥ स्मरतां द्रोणभीष्माभ्यां वचः क्षत्रुश्च मानव १०० ततः सुयोधनो दृष्ट्वा हतमाधिरथित्वया ॥ निराशो जीविते  
त्वद्यराज्ये चैव भवत्वरिः १ एते द्रवंति पंचालावध्यमानाः शितैः शरैः ॥ कर्णेन भरतश्रेष्ठ पांडवानुजिहीर्षवः २ पंचालान् द्रौपदेयांश्च धृष्टद्युम्नशिखंडिनौ ॥ धृष्ट  
द्युम्नतनूजांश्च शतानीकं च नाकुलिम् ३ नकुलं सहदेवं च दुर्मुखं जनमेजयम् ॥ सुधर्माणसात्यकिं च विद्विक्कर्णवशंगतान् ४ अभ्याहतानां कर्णेन पंचालानामसौ  
रणे ॥ श्रूयते निनदोघोरस्त्वद्वधूनां परंतप ५ न त्वेव भीताः पंचालाः कथंचिच्छुः पराङ्मुखाः ॥ न हि मृत्युं महेश्वासा गणयंति महारणे ६ य एकः पांडवोऽसेनांश  
रौघैः समवेष्टयत् ॥ तं समासाद्य पंचालाभीष्मान्नासन् पराङ्मुखाः ७ ते कथं कर्णमासाद्य विद्रवेयुर्महारथाः ॥ यस्त्वेकः सर्वपंचालानहन् यदहनिनाशयन् ८ काल  
वच्चरते वीरः पंचालानां रथवजे ॥ तमप्यासाद्य समरे मित्रार्थे मित्रवत्सलाः ९ तथा ज्वलंतमस्त्राग्निगुरुं सर्वधनुष्मताम् ॥ निर्दहंतं च समरे दुर्धर्षं द्रोणमोजसा ११०  
ते नित्यमुदिता जेतुं मृधेशूनरिंदम ॥ न जात्वाधिरथे भीताः पंचालाः श्रुः पराङ्मुखाः ११ तेषामापततां शूरः पंचालानां तरस्विनाम् ॥ आदतामूनशरैः कर्णः  
पतंगानामिवानलः १२ एते द्रवंति पंचालाद्राव्यं ते योधिभिर्भुवम् ॥ कर्णेन भरतश्रेष्ठ पश्य पश्य तथा कृतान् १३ तांस्तथाभिमुखान्वीरान् मित्रार्थे त्यक्तजीवि  
तान् ॥ क्षयं नयति राधेयः पंचालाञ्छतशोरणे १४ तद्भारतमहेश्वासानगाधेमज्जतोऽप्लवे ॥ कर्णार्णवेष्ठवो भूत्वा पंचालां स्त्रातुमर्हसि १५ अस्त्रं हिरामात्कर्णेन  
भार्गवाद्यपि सत्तमात् ॥ यदपातं महाघोरं तस्य रूपमुदीर्यते १६ तापनं सर्वसैन्यानां घोररूपं सुदारुणम् ॥ समावृत्य महासेनां ज्वलंतं स्वेन तेजसा १७ एते च रं  
तिसंग्रामे कर्णचापच्युताः शराः ॥ भ्रमराणामिव वातास्तापयंति स्म तावकान् ११८



एतेद्रवतिपंचालादिस्तुसर्वासुभारत ॥ कर्णास्त्रंसमरेप्राप्यदुर्निवार्यमनात्मभिः १९ एषभीमोदृढक्रोधोदृतःपार्थसमंततः ॥ संजयैर्योधयन्कर्णपीडयतेनिशितैः  
शरैः १२० पांडवान्मृजयांश्चैवपंचालांश्चवभारत ॥ हन्यादुपेक्षितःकर्णोरोगोदेहमिवागतः २१ नान्यत्त्वतोहिपश्यामियोधयौधिष्ठिरैवले ॥ यःसमासा  
द्यराधेयंस्वस्तिमानावजेद्वहम् २२ तमद्यनिशितैर्बाणैर्विनिहत्यनरर्षभ ॥ यथाप्रतिज्ञं पार्थत्वं कृत्वाकीर्तिमवाप्नुहि २३ त्वंहिशक्तेरणेजेतुंसकर्णानपिकौ  
रवान् ॥ नान्योयुधियुधांश्चिष्टसत्यमेतद्रवीमिते २४ एतच्छ्रुत्वा महत्कर्महत्वाकर्णमहारथम् ॥ कृतार्थःसफलःपार्थसुखीभवनरोत्तम १२५ ॥ इतिश्रीमहाभारते  
कर्णपर्वणिष्ठण्वाक्ये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ सकेशवस्यबीभत्सुःश्रुत्वाभारतभाषितम् ॥ विशोकःसंप्रहृष्टश्चक्षणेनसमप  
द्यत १ ततोऽज्यामभिमृज्याशुव्याक्षिपद्गांडिवधनुः ॥ दध्रेकर्णविनाशायकेशवंचाभ्यभाषत २ त्वयानाथेनगोविंदध्रुवएवजयोमम ॥ प्रसन्नोयस्यमेऽद्यत्वंलो  
केभूतमविष्यकृत् ३ त्वत्सहायोह्यहंकृष्णत्रील्लोकान्वैसमागतान् ॥ प्रापयेयंपरंलोकंकिमुकर्णमहाहवे ४ पश्यामिद्रवतींसेनांपंचालानांजनार्दन ॥ पश्यामिक  
र्णसमरेविचरंतमभीतवत् ५ भार्गवास्त्रंचपश्यामिज्वलंतंकृष्णसर्वशः ॥ सृष्टंकर्णेनवाष्णेयशक्रेणवयथाऽशनिम् ६ अयंखलुसंतग्रामोयत्रकर्णमयाहतम् ॥ क  
थयिष्यंतिभूतानियावहूमिर्धारिष्यति ७ अद्यकृष्णविकर्णामेकर्णनेष्यंतिमृत्यवे ॥ गांडीवमुक्ताःक्षिप्वंतोममहस्तप्रचोदिताः ८ अद्यराजाघृतराष्ट्रःस्वाडुद्धि  
मवमंस्यते ॥ दुर्योधनमराज्याहंययाराज्येऽभ्यषेचयत् ९ अद्यराज्यात्सुखाच्चैवश्रियोराष्ट्रात्तथापुरात् ॥ पुत्रेभ्यश्चमहाबाहोघृतराष्ट्रोविमोक्ष्यति १० गुणवं  
तंहियोद्वेष्टिनिर्गुणंकुरुतेप्रभुम् ॥ सशोचतिनृपःकृष्णक्षिप्रमेवागतेक्षये ११ यथाचपुरुषःकश्चिच्छिच्छ्वाचाश्रवणमहत् ॥ फलं दृष्ट्वाभृशंदुःखीमविष्यतिजना  
र्दन ॥ सूतपुत्रेहतेत्वदनिराशोमविताप्रभुः १२ अद्यदुर्योधनोराज्याज्जीविताच्चनिसाशकः ॥ भविष्यतिहतेकर्णेकृष्णसत्यंव्रवीमिते १३ अद्यदृष्ट्वा मयाकर्णं  
शरैर्विशकलीकृतम् ॥ स्मरतांतववाक्यानिशमंप्रतिजनेश्वरः १४ अद्यासौबलःकृष्णग्लहानजानातुवैशरान् ॥ दुरोदरंचगांडीवंमंडलंचरथंप्रति १५  
अद्यकुंतीसुतस्याहं दंष्टराज्ञःप्रजागरम् ॥ व्यपनेष्यामिगोविंदहत्वाकर्णंशितैःशरैः १६ अद्यकुंतीसुतोराजाहतेसूतसुतेमया ॥ सुप्रहृष्टमनाःप्रीतश्चिरं  
सुखमवाप्स्यति १७ अद्यचाहमनाघृष्यंकेशवाप्रतिमंशरम् ॥ उत्स्रक्ष्यामीहयःकर्णंजीविताद्भ्रंशयिष्यति १८ यस्यचैतद्रतंमह्यं वधेकिलदुरात्मनः ॥  
पादौनधावयेतावद्यावद्धन्यांनफालगुनम् १९

१ । ५ ज्वलंतं पुंस्त्वमार्षे ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ स्मरतांस्मरतु १४ मंडलंयूतेशारीस्यापनपहं दुरोदरंपाशम् १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

मृषाकृत्वाव्रतंतस्यपापस्यमधुसूदन ॥ पातयिष्येरथात्कायंशरैःसन्नतपर्वभिः २० योऽसौरणेनरंनान्यं पृथिव्यामनुमन्यते ॥ तस्याद्यसूतपुत्रस्यभूमिःपास्य  
तिशोणितम् २१ अपतिर्ह्यसि कृष्णेति सूतपुत्रोयदब्रवीत् ॥ घृतराष्ट्रमतेकर्णःश्लाघमानःस्वकान्गुणान् २२ अनृतंतत्करिष्यंतिमामकानिशिताःशराः ॥  
आशीविषाड्वकुद्धास्तस्यपास्यंतिशोणितम् २३ मयाहस्तवतामुक्तानाराचावैद्युतत्विषः ॥ गांडीवसृष्टादास्यंतिकर्णस्यपरमांगतिम् २४ अद्यतप्स्यतिरा  
धेयःपांचालीयतदाब्रवीत् ॥ सभामध्येवचःकूरंकुत्सयन्पांडवान्प्रति २५ येवैषंढतिलास्तत्रमवितारोऽद्यतेतिलाः ॥ हतेवैकर्तनेकर्णेसूतपुत्रेदुरात्मनि २६  
अहंवपांडुपुत्रेभ्यस्त्रास्यामीतियदब्रवीत् ॥ घृतराष्ट्रसुतान्कर्णःश्लाघमानोऽऽत्मनोगुणान् ॥ अनृतंतत्करिष्यंतिमामकानिशिताःशराः २७ उद्योगःपांडु  
पुत्राणांसमाप्तिमुपयास्यति ॥ हंताऽहंपांडवान्सर्वान्सपुत्रानितियोऽब्रवीत् २८ तमद्यकर्णहंताऽस्मिन्मिषतांसर्वधन्विनाम् ॥ यस्यवीर्यसमाश्रित्यधार्तराष्ट्रोमहा  
मनाः २९ अवामन्यतदुर्बुद्धिर्नित्यमस्मान्दुरात्मवान् ॥ हत्वाऽहंकर्णमाजौहितोषयिष्यामिभ्रातरम् ३० शरात्रानाविधान्मुक्त्वात्रासयिष्यामिशत्रवान् ॥  
आकर्णमुक्तैरिषुभिर्यमराष्ट्रविवर्धनैः ३१ भूमिशोभांकरिष्यामिपातितैरथकुंजरैः ॥ तत्राहंवैमहासंख्येसंपन्नंयुद्धदुर्मदम् ३२ अद्यकर्णमहंघोरंसूदयिष्यामिसाय  
कैः ॥ अद्यकर्णेहतेकृष्णधार्तराष्ट्राःसराजकाः ३३ विद्रवंतुदिशोभिताःसिंहत्रस्तामृगाइव ॥ अद्यदुर्योधनोराजाआत्मानंचानुशोचताम् ३४ हतेकर्णेमयासंख्ये  
सपुत्रेससुहज्जने ॥ अद्यकर्णहंतं दृष्ट्वाधार्तराष्ट्रोऽत्यमर्षणः ३५ जानातुमारणेकृष्णप्रवरंसर्वधन्विनाम् ॥ सपुत्रपौत्रंसामात्यंसमृत्यंचनिराशिषम् ३६ अद्यरा  
ज्येकरिष्यामिघृतराष्ट्रंजनेश्वरम् ॥ अद्यकर्णस्यचक्रांगाःक्रव्यादाश्चपृथग्विधाः ३७ शरैश्छिन्नानिगात्राणिविचरिष्यंतिकेशव ॥ अद्यराधासुतस्याहंसं  
ग्रामेमधुसूदन ३८ शिरश्छेत्स्यामिकर्णस्यमिषतांसर्वधन्विनाम् ॥ अद्यतीक्ष्णैर्विपाठैश्चक्षुरैश्चमधुसूदन ३९ रणेछेत्स्यामिगात्राणिराधेयस्यदुरात्मनः ॥  
अद्यराजामहच्छ्रंसंत्यक्ष्यतियुधिष्ठिरः ४० संतापमानसंवीरश्चिरसंभृतमात्मनः ॥ अद्यकेशवराधेयमहंहत्वासबांधवम् ४१ नंदयिष्यामिराजानंधर्म  
पुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अद्याहमनुगान्कृष्णकर्णस्यकृपणान्युधि ४२ हंताज्वलनसंकाशैःशरैःसर्वविषोपमैः ॥ अद्याहंहेमकवचैरावद्धमणिकुंडलैः ४३ संस्तरिष्या  
मिगोविंदवसुधांवसुधाधिपैः ॥ अद्याभिमन्योःशत्रूणांसर्वेषांमधुसूदन ४४ प्रमथिष्यामिगात्राणिशिरोसिचशितैःशरैः ॥ अद्यनिर्घातराष्ट्रांचभ्रात्रेदास्या  
मिमेदिनीम् ४५ निरर्जुनावापृथिवीकेशवानुचरिष्यसि ॥ अद्याहमनृणःकृष्णमविष्यामिधनुर्भृताम् ४६ कोपस्यचक्रुर्गुणांचशराणां गांडिवस्यच ॥  
अद्यदुःखमहंमोक्ष्येत्रयोदशसमार्जितम् ४७ हत्वाकर्णंरणेकृष्णशंवरंमघवानिव ॥ अद्यकर्णेहतेयुद्धेसोमकानामहारथाः ४८



१९। १०। ५१। ५२। ५३। १४। १५। ५६। ५७। ५८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७ ॥ समागमेति ।  
 कृतं कार्यं च मन्यंतां मित्रकार्येऽप्यवोयुधि ॥ ममचैव कथं प्रीतिः शैनेयस्याद्यमाधव ४९ भविष्यति हते कर्णे मयि चापि जयाधिके ॥ अहं हत्वारणे कर्णं पुत्रं चास्य म  
 हारथं ५० प्रीतिं दास्यामि भीमस्य यमयोः सात्यकस्य च ॥ घृष्टयुग्मं शिखंडिभ्यां पंचालानां च माधव ५१ अद्यानृप्यंगमिष्यामि हत्वा कर्णं महाहवे ॥ अद्यपश्यं  
 तु संग्रामे धनं जयममर्षणं ५२ युध्यंतं कौरवान्संख्येधातयंतं च मृतजम् ॥ भवत्सकाशे वक्ष्ये च पुनरेवात्मसंस्तवम् ५३ धनुर्वेदे मत्समो नास्ति लोके पराक्रमे वाममकोऽ  
 स्ति तुल्यः ॥ कोवाऽप्यन्यो मत्समोऽस्ति क्षमावांस्तथा क्रोधे सदृशोऽन्योनमेऽस्ति ५४ अहं धनुष्मानसुरासुरांश्च सर्वाणि भूतानि च संगतानि ॥ स्वबाहुवीर्या  
 द्रमये पराभवं मत्पौरुषं विद्धि परंपरेभ्यः ५५ शरार्चिषा गांडिवेनाहमेकः सर्वान् कुरुन्वाह्निं काश्चाभिहत्य ॥ हिमात्यये कक्षगतो यथाग्निस्तथा दहेयं संगणान् प्रसह्य ५६  
 पाणौ पृषत्कालिखिताममैते धनुश्चादिव्याविततं सबाणम् ॥ पादौ च मे सरथौ सध्वजो च न मादृशं युद्धं गतं जयंति ५७ इत्येव मुक्त्वा र्जुन एकवीरः क्षिप्रं रिपुघ्नः क्षतजो प  
 माक्षः ॥ भीमं मुमुक्षुः समरे प्रयातः कर्णस्य कायाच्च शिरो जिहीर्षुः ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि अर्जुनवाक्ये चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७ ॥  
 ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ समागमे पांडवसंजयानां महाभये मामकानामगाधे ॥ धनं जयेतातरणाय याते कर्णेन तदुद्धमथोऽत्र कीदृक् १ ॥ संजय उवाच ॥ तेषामनीका  
 निवृहद्धजानि रणे समृद्धानि समागतानि ॥ गर्जति मेरीनिन दोन्मुखानि नादैर्यथामेघगणास्तपांति २ महागजाभ्राकुलमस्त्रतोयं वादित्रनेमीतलशब्दवच्च ॥ हिरण्य  
 चित्रायुधविद्युतं च शरासिनाराचमहास्त्रधारम् ३ तद्भीमवेगं रुधिरौघवाहि खड्गाकुलं क्षत्रियजीवघाति ॥ अनार्तवंकूरमनिष्टवर्षं वभूवत्संहरणं प्रजानाम् ४ एकं  
 रथं संपरिवार्य मृत्युं नयंत्यनेके च रथाः समेताः ॥ एकस्तथैकं रथिनं रथाग्र्यांस्तथारथश्चापिरथाननेकान् ५ रथं ससृतं सहयं च कांचेत्कश्चिद्रथो मृत्युवशं निनाय ॥  
 निनाय चाप्येकं गजेन कश्चिद्रथान् बहून्मृत्युवशे तथाऽश्वात् ६ रथान्समूतान्सहयान् गजांश्च सर्वानरीन्मृत्युवशं शरौघैः ॥ निन्येह यांश्चैव तथा ससादीन्पदाति संघां  
 श्वतथैव पार्थः ७ कृपः शिखंडी चरणे समेतौ दुर्योधनं सात्यकिरध्यगच्छत् ॥ श्रुतस्तथा द्रोणपुत्रेण मार्च्युधामन्युश्चित्रसेनेन सार्धम् ८ कर्णस्य पुत्रं तुरथ सिषेणं स  
 मागतं संजयश्चोत्तमौजाः ॥ गांधारराजं सहदेवं क्षुधातोमहर्षमसिंह इवाभ्यधावत् ९ शतानीको नाकुलिः कर्णपुत्रं युवायुवानं वृषसेनं शरौघैः ॥ समर्पयत्कर्ण  
 पुत्रश्च शूरः पांचालेयं शरवर्षैरनेकैः १० रथर्षभः कृतवर्माणमार्त्तमाद्रीपुत्रो नकुलश्चित्रयोधी ॥ पंचालानामधिपो याज्ञसेनिः सेनापतिः कर्णमार्त्तसैन्यम् ११  
 दुःशासनो भारतभारती च संशप्तकानां पृतनासमृद्धा ॥ भीमं रणेश्च भृतां वरिष्ठं भीमं समार्त्तमतसह्यवेगम् १२

समागमे कर्णेन सह कीदृग्युद्धमभूदिति शेषः १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९ पांचालेयं पांचालीतनयं नाकुलिं १०। ११। १२

१३। १४। १५। १६। १७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७ ॥ अथेति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२

कर्णात्मजं तत्र जघान वीरस्तथाऽच्छिन्नचोत्तमौजाः प्रसह्य ॥ तस्योत्तमं निपपात मूमा निनादयद्गानेन देनखं च १३ सुषेणशीर्षपातितं पृथिव्यां विलोक्य कर्णो  
 यत्तदार्तरूपः ॥ क्रोधाद्धयांस्तस्य रथं ध्वजं च बाणैः सुधारैर्निशितैरकृतत् १४ सतूतमौजानिशितैः पृषत्कैर्विव्याध खड्गेन च भास्वरेण ॥ पाणिग्रहां चैव कृपस्य  
 हत्वा शिखंडिवाहं सततोऽध्यरोहत् १५ कृतं तु दृष्ट्वा विरथं रथस्थो नैच्छच्छरैस्ताडयितुं शिखंडी ॥ तंद्रौणि रावार्य रथं कृपस्य समुज्जह पंकगतां यथागाम् १६ हिर  
 ण्यवर्मानिशितैः पृषत्कैस्तवात्मजानामनिलात्मजैर्वै ॥ अतापयत्सैन्यमतीव भीमः कालेशुचौ मध्यगतो यथाकैः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलद्वंद्व  
 युद्धे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ अथ त्विदानीं तु मुले विमदौ द्विषद्विरेको बहुभिः समावृतः ॥ महारणे सारथिमेत्युवाच भी  
 मश्च मुंवाहय धार्तराष्ट्रीम् १ खं सारथेया हि जेन वाहैर्नयाम्येतान् धार्तराष्ट्रान्यमाय ॥ संचोदितो भीमसेनेन चैवं स सारथिः पुत्रबलं त्वदीयम् २ प्रायात्ततः सत्वरमुग्र  
 वेगो यतो भीमस्तद्वलं गंतुमैच्छत् ॥ ततोऽपरे नागरथाश्च पत्तिभिः प्रत्युद्ययुस्तं कुरवः समंतात् ३ भीमस्य बाहाग्र्यमुदारवेगं समंततो बाणगणेर्निजघ्नुः ॥ ततः शरा  
 नापततो महात्मा चिच्छेद बाणैस्तपनीयपुंखैः ४ तैर्विनिपेतुस्तपनीयपुंखादिधात्रिधा भीमशरैर्निहताः ॥ ततो राजन्नगरथाश्च सूनां भीमाहतानां वरराजमध्ये ५  
 घोरो निनादः प्रबभौ नरेन्द्रवज्राहतानामिव पर्वतानाम् ॥ तेवध्यमानाश्च नरेन्द्रमुख्यानिर्भिद्यंतो भीमशरप्रवेकैः ६ भीमं समंतात्समरेऽभ्यरोहन् वृक्षं शकुंता इव पुष्प  
 हेतोः ॥ ततोऽभियाते तव सैन्ये स भीमः प्रादुश्चक्र वेगमनंतवेगः ७ यथा तं काले क्षपयन्दिधक्षुर्भूतां तत्काल इवातदंडः ॥ तस्यातिवेगस्य रणेऽतिवेगं नाशकुन्वा  
 रयितुं त्वदीयाः ८ व्यातान नस्यापततो यथैव कालस्य काले हरतः प्रजैर्वै ९ ततो बलं भारतभारतानां प्रदह्यमानं समरे महात्मना ९ भीतं दिशोऽकीर्य तभीमनुब्रं महा  
 निलेनाभ्रगणायथैव ॥ ततो धीमान् सारथिमब्रवीद्वलीसभीमसेनः पुनरेव हृष्टः १० सूताभिजानी हि खकान् परान् वारथान् ध्वजांश्चापततः समेतान् ॥ युद्धयन् ह्यहं ना  
 भिजानामि किंचिन्मासैन्यं स्वं छादयिष्ये पृषत्कैः ११ अरीन् विशोकाभिनिरीक्ष्य सर्वतोरथो ध्वजाग्राणि धुनोति मे भृशम् ॥ राजाऽऽतुरो नागमद्यत्किरीटी बहूनि दुः  
 खान्यभियातोऽस्मि मृत १२ एतद्दुःखं सारथे धर्मराजो यन्मां हित्वा यातवान् शत्रुमध्ये ॥ नैनं जीवं नाद्य जानाम्यजीवं वीभत्सुं वा तन्ममाद्याति दुःखम् १३ सोऽहं  
 द्विषत्सैन्यमुदग्रकल्पं विनाशयिष्ये परमप्रतीतः ॥ एतन्निहत्याजिमध्ये समेतं प्रीतो भविष्यामि सहत्वयाऽद्य १४ सर्वांस्तू गान्सायकानामवेक्ष्य किं शिष्टं स्यात्साय  
 कानां रथे मे ॥ कावाजातिः किं प्रमाणं च तेषां ज्ञात्वा व्यक्तं तत्समाचक्ष्वसूत १५ ॥ विशोक उवाच ॥ षण्मार्गणानामयतानि वीरक्षुराश्च भल्लाश्च तथाऽधुतारुणाः ॥  
 नाराचानां द्विसहस्रे च वीरग्रीण्येव च प्रदराणां सपार्थ १६



॥७३॥

अ.

॥७५॥

अस्त्यायुधं पाण्डवेयावशिष्टं नयद्वहेच्छकटं पङ्कवीयम् ॥ एतद्विद्वन्मुचसहस्रशोऽपि गदासिबाहुद्रविणं च तेऽस्ति १७ प्रासाश्वमुद्राः शक्तयस्तोमराश्च मार्मैषी  
स्त्वं संक्षयादायुधानाम् १८ ॥ भीमसेन उवाच ॥ सूताय न पश्य भीमप्रयुक्तैः संछिदाद्भिः पार्थिवानां सुवेगैः ॥ छत्रं बाणैराहवंधोरूपं नष्टादित्यमृत्युलोके न तु  
ल्यम् १९ अद्यैतद्वे विदितं पार्थिवानां भविष्यति ह्याकुमारं च सूत ॥ निमग्नो वा समरे भीमसेन एकः कुरुन्वासमरे व्यजैषीत् २० सर्वे संख्ये कुरवो निष्पतंतु मां बालो  
काः कीर्तयन्त्वाऽऽकुमारम् ॥ सर्वानेकस्तान हं पातयिष्ये ते वा सर्वे भीमसेन तु दंतु २१ आशास्तारः कर्मचाप्युत्तमं ये तन्मे देवाः केवलं साधयंतु ॥ आयात्विहायार्जुनः  
शस्त्रवाती शक्रस्तूर्णयज्ञ इवोपहृतः २२ ईक्षस्वैतां भारती दीर्यमाणामेते कस्माद्विद्रवंते न रेद्राः ॥ व्यक्तं धीमान्सव्यसाची नराग्र्यः सैन्यं ह्येतच्छादयत्याशुबाणैः  
२३ पश्य ध्वजांश्च द्रवतो विशोकनागान् हयान् पातिसंघांश्च संख्ये ॥ रथान्विकीर्णान् शरशक्ताडितान् पश्य स्वैतान् रथिनश्चैव सूत २४ आपूर्यते कौरवी  
चाप्यभीक्ष्णं सेना ह्यसौ सुभृशं हन्यमाना ॥ धनं जयस्याशानि तुल्यवेगे ग्रस्ताः शरैः कांचन बर्हिजालैः २५ एते द्रवंति स्म रथाश्च नागाः पदातिसंघानतिमर्द  
यंतः ॥ समुह्यमानाः कौरवाः सर्व एव द्रवंति नागा इव दाहर्माताः २६ हाहालताश्चैव रणे विशोकमुचंति नादान्विपुलान् गजैर्द्राः २७ ॥ विशोक उवाच ॥  
किं भीमनैनं त्वमिहा शृणोषि विस्फारितं गांडिवस्यातिघोरम् ॥ कुद्वेन पार्थेन विरुध्यतोऽयं काञ्चे त्रेमौ तव कर्णौ विनष्टौ २८ सर्वे कामाः पाण्डवते समृद्धाः कपिर्ह्यसौ  
दृश्यते हस्ति सैन्ये ॥ नीलादनाद्विद्युत्तमुच्चरंती तथा पश्य विस्फुरंती धनुर्ज्याम् २९ कपिर्ह्यसौ वीक्षते सर्वतो वै ध्वजाग्रमारुह्य धनं जयस्य ॥ वित्रासयन् ररिपुसं  
घान्विमर्दे विभेम्यस्मादात्मनैवाभिर्वाक्ष्य ३० विभ्राजते चातिमात्रं किरीटं विचित्रमेतच्च धनं जयस्य ॥ दिवाकराभो मणिरेष दिव्यो विभ्राजते चैव किरीटसंस्थः  
३१ पार्श्वे भीमं पाण्डुराभ्रप्रकाशं पश्य स्वशंखं देवदत्तं सुघोषम् ॥ अभीषुहस्तस्य जनार्दनस्य विगाहमानस्य च मूं परेषाम् ३२ रविप्रभं वज्रनाभं सुरांतं पार्श्वे  
स्थितं पश्य जनार्दनस्य ॥ चक्रं यशोवर्धनं केशवस्य सदा चिंतयद्गुभिः पश्य वीर ३३ महादिपानां सरलद्रुमोपमाः करानि कृताः प्रपतंत्य मीक्षुरैः ॥ किरीटिना ते  
न पुनः सप्तादिनः शरैर्निकृताः कुलिशैरिवाद्रयः ३४ तथैव कृष्णस्य च पांचजन्यं महाहमेतं द्विजराजवर्णम् ॥ कौंतेय पश्योरसिकौस्तुभं च जाज्वल्यमानं विजयां  
स्रजं च ३५ ध्रुवं रथाग्र्यः समुपैति पार्थो विद्रावयन् सैन्यामिदं परेषाम् ॥ सिताभ्रवर्णैरसितप्रयुक्तैर्हयैर्महाहैरथिनां वरिष्ठः ३६ रथान् हयान् पातिसंघांश्च सायकैर्विदा  
रितान् पश्य पतंत्य मीयथा ॥ तवानुजेनामरराजते जसामहावनानां विमुपणवायुना ३७ चतुःशतान् पश्य रथानि मान्हतान् सवाजिसूतान् समरे किरीटिना ॥  
महेषुभिः सप्तशतानि दंतिनां पदातिसादींश्च रथाननेकशः ३८

कृष्णप्रयुक्तैः ३५ । ३७ । ३८

॥७३॥

३९ । ४० ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये मारुतमावर्द्धीये षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ श्रुत्वोति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

अयं समभ्येतितवांति कंबलीनिघ्न कुक्कुंश्चित्र इव ग्रहोऽर्जुनः ॥ समृद्धकामोऽसि हतास्तवाहितावलंतवायुश्च चिरायवर्धताम् ३९ ॥ भीमसेन उवाच ॥ ददानि  
ते ग्रामवरांश्च तुर्दशप्रियाख्याने सारथ सुप्रसन्नः ॥ दासी शतं चापिरथांश्च विंशतियदुर्जेन वेदयसे विशोक ४० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि भीमसेनविशोकसं  
वादे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ श्रुत्वा तुरथ निघोषं सिंहनादं च संयुगे ॥ अर्जुनः प्राह गोविंदं शीघ्रं नोदय वाजिनः १ अर्जुनस्य वचः  
श्रुत्वा गोविंदोऽर्जुनमब्रवीत् ॥ एष गच्छामि सुक्षिप्रं यत्र भीमो व्यवस्थितः २ तं यांतमश्वैर्हिमशंखवर्णैः सुवर्णमुक्तामणिजालनद्धैः ॥ जंभं जिघांसुं प्रगृहीतवज्रं जया  
यदेवैद्रमिवो ग्रमन्युं ३ रथाश्च मातंगपदातिसंघावाणस्वनैर्नेमिखुरस्वनैश्च ॥ संनादयंतो वसुधादिशश्च कुद्धान् सिंहाजयमभ्युदीयुः ४ तेषां च पार्थस्य च मारिषासी  
हेहा सुपापक्षपणं सुयुद्धं ॥ त्रैलोक्यहेतोरसुरैर्यथाऽऽसीद्देवस्य विष्णोर्जयतां वरस्य ५ तैरस्तमुच्चावचमायुधंतदेकः प्रचिच्छेद किरीटमाली ॥ सुरार्धचंद्रैर्निशि  
तैश्च भल्लैः शिरांसिते पावुधा च बाहून् ६ छत्राणि बालव्यजनानि केतून्श्चात्रथान् पातिसंघान् ॥ तेषु तुरुर्व्यां बहुधा विरूपावातप्रणुन्नानि यथावनानि  
७ सुवर्णजालावततामहामजाः सवैजयंती ध्वजयोधकल्पिताः ॥ सुवर्णपुंत्वरिपुभिः समाचिताश्च काशिरैः प्रज्वालिता यथाऽचलाः ८ विदार्य नागाश्च रथान् धनं  
जयः शरोत्तमैर्वासववज्रसन्निभैः ॥ द्रुतं ययौ कर्णजिघांसया तथा यथामरुत्वा नृबलभेदनेपुरा ९ ततः स पुरुषव्याघ्रस्तव सैन्यमारिदमः ॥ प्रविवेश महाबाहुर्मकरः  
सागरं यथा १० तं हृष्टास्तावकाराजत्रयपतिसमन्विताः ॥ गजाश्च सादिबहुलाः पाण्डवं समुपाद्रवन् ११ तेषामापततां पार्थमारावः सुमहान्भूत् ॥ सागरस्येव क्षुब्ध  
स्य यथा स्यात्सलिलस्वनः १२ ते तु तं पुरुषव्याघ्रं व्याघ्रा इव महारथाः ॥ अभ्यद्रवंत संग्रामेत्यक्त्वा प्राणकृतं भयम् १३ तेषामापततां तत्र शरवर्षाणि मुचताम् ॥  
अर्जुनो व्यधमत्सैन्यं महावातो घनानिव १४ तेऽर्जुनं सहिताभूत्वारथवंशैः प्रहारिणः ॥ अभियायमहेष्वासा विव्यधुर्निशितैः शरैः १५ ततोऽर्जुनः सहस्राणिर  
थवारणवाजिनाम् ॥ प्रेषयामास विशिखैर्यमस्य सदनं प्रति १६ ते वध्यमानाः समरे पार्थचापच्युतैः शरैः ॥ तत्र तत्र स्मलीयंते भये जाते महारथाः १७ तेषां चतुः  
शतान् वीरान्यतमानान् महारथान् ॥ अर्जुनो निशितैर्बाणैरनयद्यमसादनम् १८ ते वध्यमानाः समरे नानालिङ्गैः शितैः शरैः ॥ अर्जुनं समभित्यज्यदुद्रुवुर्वादिशोदश  
१९ तेषां शब्दो महानासीद्भवतां वाहिनीमुखे ॥ महौघस्येव जलधेर्गिरिमासाद्य दीर्यतः २० तां तु सेनां भृशं विद्धा द्रावयित्वाऽर्जुनः शरैः ॥ प्रायादभिमुखः  
पार्थः सूतानीकं हि मारिष २१ तस्य शब्दो महानासीत्परानभिमुखस्य वै ॥ गरुडस्येव पततः पन्नगार्थे यथापुरा २२ तं तु शब्दमभिश्रुत्य भीमसेनो महाबलः ॥  
बभूव परमप्रीतः पार्थदर्शनलालसः २३

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३







कर्णोवाजयतांश्रेष्ठोयोधावामामकायुधि ॥ कपोवाकृतवर्मावाद्रौणिर्दुःशासनोऽपिवा २ अत्यहुतमहंमन्येपांडवेयस्यविक्रमम् ॥ यदेकःसमरेसर्वान्योधयामासमा  
मकान् ३ यथाप्रतिज्ञयोधानांराधेयःकृतवानपि ॥ कुरूणामथसर्वेषांकर्णःशत्रुनिषूदनः ४ शर्मवर्मप्रतिष्ठाचर्जीविताशाचसंजय ॥ तत्प्रभग्रंबलं दृष्ट्वाकौतेयेनामि  
तौजसा ५ राधेयोवाप्याधिरथिःकर्णःकिमकरोद्युधि ॥ पुत्रावाममदुर्ध्वराजानोवामहारथाः ॥ एतन्मेसर्वमाचक्ष्वकुशलोह्यसिसंजय ६ ॥ संजयउवाच ॥ अ  
पराह्मेमहाराजसूतपुत्रःप्रतापवान् ॥ जघानसोमकान्सर्वान्भीमसेनस्यपश्यतः ७ भीमोऽप्यतिबलं सैन्यं धार्तराष्ट्रं व्यपोथयत् ॥ अथकर्णोऽब्रवीच्छल्यं पंचाला  
न्प्रापयस्वमाम् ८ द्राव्यमाणंबलं दृष्ट्वाभीमसेनेनधीमता ॥ यन्तारमब्रवीत्कर्णःपंचालानेवमावह ९ मद्रराजस्ततःशल्यःश्वेतानश्वान्महाजवान् ॥ प्राहिणोच्चेदि  
पंचालान्करूपांश्चमहाबलः १० प्रविश्यचमहत्सैन्यंशल्यःपरबलार्दनः ॥ न्ययच्छत्रुगान् हृष्टोयत्रयत्रैच्छदग्रणीः ११ तंरथमेवसंकाशंवैयाघ्रपरिवारणम् ॥ सं  
दृश्यपांडुपंचालास्वस्ताह्वासन्विशांपते १२ ततोरथस्यनिनदःप्रादुरासीन्महारणे ॥ पर्जन्यसमनिर्घोषःपर्वतस्येवदीर्यतः १३ ततःशरशतैस्तीक्ष्णैःकर्णआक  
र्णनिःसृतैः ॥ जघानपांडवबलंशतशोऽथसहस्रशः १४ तत्तथासमरेकर्मकुर्वाणमपराजितम् ॥ परिवर्तुर्महेष्वासाःपांडवानांमहारथाः १५ तंशिखंडीचभीमश्चष्ट  
ष्टयुग्मश्चपार्षतः ॥ नकुलःसहदेवश्चद्रौपदेयाश्चसात्यकिः १६ परिवर्जिष्ठासंतोराधेयंशरवृष्टिभिः ॥ सात्यकिस्तुतदाकर्णंविशल्यानिशितैःशरैः १७ अता  
ड्यद्रुणेशूरोजनुदेशेनरोत्तमः ॥ शिखंडीपंचविशत्याष्टष्टयुग्मश्चसप्तभिः १८ द्रौपदेयाश्चतुःषष्ट्यासहदेवश्चसप्तभिः ॥ नकुलश्चशतेनाजौकर्णंविश्याधसायकैः १९  
भीमसेनस्तुराधेयंनवत्यानतपर्वणाम् ॥ विव्याधसमरेकुद्भोजनुदेशेमहाबलः २० अथप्रहस्याधिरथिव्याक्षिपद्वनुरुत्तमम् ॥ मुमोचनिशितान्वाणान्पीडयन्सुम  
हाबलः २१ तान्प्रत्यविध्यद्राधेयःपंचभिःपंचभिःशरैः ॥ सात्यकेस्तुधनुश्छित्त्वाध्वजंचभरतर्षभ २२ तंतथानवभिर्वाणैराजघानस्तनांतरे ॥ भीमसेनंततःकुद्भो  
विव्याधत्रिंशताशरैः २३ सहदेवस्यभलेनध्वजंचिच्छेदमारिष ॥ सारथिचत्रिभिर्वाणैराजघानपरंतपः २४ विरथान्द्रौपदेयाश्चचकारभरतर्षभ ॥ अक्ष्णोर्नि  
मेषमात्रेणतदहुतमिवाभवत् २५ विमुखीकृत्यतान्सर्वान्शरैःसन्नतपर्वभिः ॥ पंचालानहनच्छूरांश्चेदीनांचमहारथान् २६ तेवध्यमानाःसमरेचेदिमत्स्याविशां  
पते ॥ कर्णमेकमभिद्रुत्यशरसंघैःसमार्पयन् २७ तान्जघानशितैर्वाणैःसूतपुत्रोमहारथः ॥ तेवध्यमानाःसमरेचेदिमत्स्याविशांपते २८ प्राद्रवंतरणेभीताःसिं  
हत्रस्तामृगाइव ॥ एतदत्यहुतं कर्मदृष्टवानस्मिभारत २९ यदेकःसमरेशूरान्सूतपुत्रःप्रतापवान् ॥ यतमानान्परंशक्तयायोधयानांश्चधन्विनः ३० पांडवेया  
न्महाराजशरैर्वारितवानरणे ॥ तत्रभारतकर्णस्यलाघवेनमहात्मनः ३१ तुतुपुर्देवताःसर्वाःसिद्धाश्चसहचारणैः ॥ अपूजयन्महेष्वासाधार्तराष्ट्रानरोत्तमम् ३२

कर्णरथवरश्रेष्ठंश्रेष्ठं सर्वधनुष्मताम् ॥ ततःकर्णोमहाराजददाहरिपुवाहिनीम् ३३ कक्षमिद्धोयथावह्निर्निदाधेज्वालितोमहान् ॥ तेवध्यमानाःकर्णेनपांडवेयास्तत  
स्ततः ३४ प्राद्रवंतरणेभीताःकर्णदृष्ट्वामहारथम् ॥ तत्राक्रंदोमहानासीत्पंचालानांमहारणे ३५ वध्यतांसायकैस्तीक्ष्णैःकर्णचापवरच्युतैः ॥ तेनशब्देनवित्रस्ता  
पांडवानांमहाचमूः ३६ कर्णमेकरणेयोधंमेनिरेतत्रशात्रवाः ॥ तत्राहुतंपुनश्चक्रेराधेय शत्रुकर्शनः ३७ यदेनंपांडवाःसर्वेनशेकुरभिर्वीक्षितुम् ॥ यथौघःपर्वतश्रेष्ठ  
मासाद्याभिप्रदीर्यते ३८ तथातत्पांडवंसैन्यंकर्णमासाद्यदीर्यते ॥ कर्णोऽपिसमरेराजन्विधूमोऽग्निरिवज्वलन् ३९ दहंस्तस्थौमहाबाहुःपांडवानांमहाचमूम् ॥ शि  
रांसिचमहाराजकर्णोश्चैवसकुंडलान् ४० बाहूंश्चवीरोवीराणांचिच्छेदलघुचेष्टभिः ॥ हस्तिदंतत्सरूनखद्धान्ध्वजान्शक्तीर्हयान्गजान् ४१ रथांश्चविविधान्नाजन्प  
ताकाव्यजनानिच ॥ अक्षंचयुगयोक्राणिचक्राणिविविधानिच ४२ चिच्छेदबहुधाकर्णोयोधव्रतमनुष्ठितः ॥ तत्रभारतकर्णेननिहतैर्गजवाजिभिः ४३ अगम्यरू  
पाष्टथिवीमांसशोणितकर्दमा ॥ विषमंचसमंचैवहतैरश्वपदातिभिः ४४ रथैश्चकुंजरैश्चैवप्राज्ञायतकिंचन ॥ नापिस्वेनपरेयोधाःप्राज्ञायंतपरस्परम् ४५ घोरे  
शरांधकारेतुकर्णास्त्रेचविजृम्भिते ॥ राधेयचापनिर्मुक्तैःशरैःकांचनमूषणैः ४६ संछादितामहाराजपांडवानांमहारथाः ॥ तेपांडवेयाःसमरेराधेयेनपुनःपुनः ४७  
अभज्यंतमहाराजयतमानामहारथाः ॥ मृगसंघान्यथाकुद्धःसिंहोद्रावयतेवने ४८ पंचालानारथश्रेष्ठान्द्रावयन्शात्रवांस्तथा ॥ कर्णस्तुसमरेयोधांस्त्रासयन्सुमहा  
यशाः ४९ कालयामासतत्सैन्यंयथापशुगणान्दृक् ॥ दृष्ट्वातुपांडवीसेनाधार्तराष्ट्राःपराङ्मुखीम् ५० तत्राजग्मुर्महेष्वासारुवंतोभैरवान्नवान् ॥ दुर्योधनोहिराजें  
द्रमुदापरमयायुतः ५१ वादयामाससंहृष्टो नानावाद्यानिसर्वशः ॥ पंचालाऽपिमहेष्वासाभग्रास्तत्रनरोत्तमाः ५२ न्यवर्तंतयथाशूरंमृत्युंकृत्वानिवर्तनम् ॥ ताभि  
वृत्तात्रणेशूरात्राधेयःशत्रुतापनः ५३ अनेकशोमहाराजबभञ्जपुरुषर्षभ ॥ तत्रभारतकर्णेनपंचालाविंशतीरथाः ५४ निहताःसायकैःक्रोधाच्चेदयश्चपरंशताः ॥ कृ  
त्वाशून्यात्रथोपस्थान्वाजिपृष्ठांश्चभारत ५५ निर्मनुष्यान्गजस्कंधान्पादातांश्चैवविश्रुतान् ॥ आदित्यइवमध्याह्नेदुर्निरीक्ष्यःपरंतपः ५६ कालांतकवपुः  
शूरःसूतपुत्रोऽभ्यराजत ॥ एवमेतन्महाराजनरवाजिरथद्विपान् ५७ हत्वातस्थौमहेष्वासःकर्णोऽरिगणसूदनः ॥ यथाभूतगणान्हत्वाकालस्तिष्ठेन्महाब  
लः ५८ तथाससोमकान्हत्वातस्थावेकोमहारथः ॥ तत्राहुतमपश्यामपंचालानांपराक्रमम् ५९ वध्यमानाऽपियत्कर्णनाजहूरणमूर्धनि ॥ राजाहुः  
शासनश्चैवकृपःशारद्वतस्तथा ६० अश्वत्थामाकृतवर्माशकुनिश्चमहाबलः ॥ न्यहनन्पांडवीसेनांशतशोऽथसहस्रशः ६१ कर्णपुत्रौतुराजेंद्रभ्रातरौसत्य  
विक्रमौ ॥ निजघ्रातेबलंकुद्भौपांडवानामितस्ततः ६२



तत्रयुद्धमहत्त्वासीत्कूरंविशसन्नमहत् ॥ तथैवपांडवाःशूराष्टष्टुम्राशिखंडिनौ ६३ द्रौपदेयाश्चसंकुद्धाअभ्यघ्नंस्तावकंबलम् ॥ एवमेषक्षयोवृत्तःपांडवानांतत  
स्ततः ॥ तावकानामपिरणेभोमंप्राप्यमहाबलम् ६४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुल्युद्धे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ संजयउ  
वाच ॥ अर्जुनस्तुमहाराजहत्वासैन्यंचतुर्विधम् ॥ सूतपुत्रंचसंकुद्धंद्वाचैवमहारणे १ शोणितोदामहीकृत्वामांसमजास्थिपंकिलाम् ॥ मनुष्यशीर्षपाषाणाह  
स्त्यश्वकृतरोधसम् २ शूरास्थिचयसंकीर्णकिकृद्गानुनादिताम् ॥ छत्रहंसप्लवोपेतावीरवृक्षापहारिणीम् ३ हारपद्माकरवतीमुष्णीषवरफेनिर्ला ॥ धनुःशरध्व  
जोपेतानरक्षुद्रकपालिनीम् ४ चर्मवर्मभ्रमोपेतारथाडुपसमाकुलाम् ॥ जयैषिणांचसुतरांभीरूणांचसुदुस्तराम् ५ नदींप्रावर्तयित्वाचबीभत्सुःपरवीरहा ॥ वा  
सुदेवमिदंवाक्यमब्रवीत्पुरुषर्षभः ६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ एषकेतुरणेरुष्णसूतपुत्रस्यदृश्यते ॥ भीमसेनादयश्चैतेयोधयंतिमहारथम् ७ एतेद्रवंतिपंचालाःकर्ण  
त्रस्ताजनार्दन ॥ एषदुर्योधनोराजाश्वेतच्छत्रेणधार्यता ८ कर्णेनभग्नान्पंचालानद्रावयन्बहुशोभते ॥ कृपश्चकृतवर्माचद्रौणिश्चैवमहारथः ९ एतेरक्षंतिरा  
जानंसूतपुत्रेणरक्षिताः ॥ अवध्यमानास्तेऽस्माभिर्घातयिष्यंतिसोमकान् १० एषशल्योरधोपस्थेरश्मिसंचारकोविदः ॥ सूतपुत्ररथंरुष्णवाहयन्बहुशोभ  
ते ११ तत्रमेवद्विरुत्पन्नावाहयात्रमहारथम् ॥ नाहत्वासमरेकर्णनिवर्तिष्येकथंचन १२ राधेयोह्यन्यथापार्थान्सृजयांश्चमहारथान् ॥ निःशेषान्समरेकुर्यात्प  
श्यतानोजनार्दन १३ ततःप्रायाद्रथेनाशुकेशवस्तववाहिनीम् ॥ कर्णप्रतिमहेष्वासंदैरथेसव्यसाचिना १४ प्रयातश्चमहाबाहुःपांडवानुज्ञयाहरिः ॥ आश्वास  
यत्रथेनैवपांडुसैन्यानि सर्वशः १५ रथघोषःससंग्रामेपांडवेयस्यसंबभौ ॥ वासवाशनितुल्यस्यमेघौघस्येवमारिष १६ महतारथघोषेणपांडवःसत्यविक्रमः ॥  
अभ्ययादप्रमेयात्मानिर्जयंस्तववाहिनीम् १७ तमायांतंसमीक्ष्यैवश्वेताश्वंरुष्णसारथिम् ॥ मद्वराजोऽब्रवीत्कर्णकेतुं दृष्ट्वा महात्मनः १८ अयंसरथआया  
तिश्वेताश्वःरुष्णसारथिः ॥ निघ्नन्नमित्रान्समरेयंकर्णपरिपृच्छसि १९ एषतिष्ठतिकौंतेयःसंपृशन्गांडिवंधनुः ॥ तंहनिष्यसिचेदद्यतत्रश्रेयोभविष्यति २०  
धनुर्ज्यांचंद्रतारांकापताकार्किकिणीधुता ॥ पश्यकर्णांजुनस्थैपासौदामन्यंबसेयथा २१ एषध्वजाग्रेपार्थस्यप्रेक्षमाणःसमंततः ॥ दृश्यतेवानरोभीमोवीराणांभ  
यवर्धनः २२ एतच्चक्रंगदाशंखःशार्ङ्गंरुष्णस्यचप्रभो ॥ दृश्यतेपांडवरथेवाहयानस्यवाजिनः २३ एतत्कूजतिगांडीवंविसृष्टंसव्यसाचिना ॥ एतेहस्तवता  
मुक्ताग्रंत्यमित्रान्शिताःशरा २४ विशालायतताम्राक्षैःपूर्णचंद्रनिभाननैः ॥ एषामूःकीर्यतेराज्ञांशिरोभिरपलायिनाम् २५ एतेपरिवसंकाशाःपुण्यगंधानुले  
पनाः ॥ उद्धृतारणशूराणांपात्यंतेसायुधाभुजाः २६

१५ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४

निरस्तजिह्वानेत्रांतावाजिनःसहसादिभिः ॥ पातिताःपात्यमानाश्चक्षितौक्षीणाविशेरते २७ एतेपर्वतशृंगाणांतुल्याहैमवतागजाः ॥ संछिन्नकुंभाःपार्थेनप्रपंत  
त्यद्रयोयथा २८ मंघर्वनगराकारायथावातेनरेश्वराः ॥ विमानादिवपुण्यातिस्वर्णिगोनिपतंत्यमी २९ व्याकुलीकृतमत्यर्थपरसैन्यंकिरीटिना ॥ नानामृगसदृ  
स्त्राणांयुथंकेसरिणायथा ३० त्वामभिप्रेप्सुरायातिकर्णनिघ्नन्नरान्तरथान् ॥ असह्यमानोराधेयतंयाहिप्रतिभारत ३१ एषाविदीर्यतेसेनाधार्तराष्ट्रीसमंततः ॥  
अर्जुनस्यभयात्पूर्णनिघ्नतःशात्रवान्बहून् ३२ वर्जयन्सर्वसैन्यानिखरतेहिधनंजयः ॥ त्वदर्थमितिमन्येऽहंयथास्योदीर्यतेवपुः ३३ नह्यवस्थास्यतेपार्थोयुयु  
त्सुःकेनचित्सह ॥ त्वामृतेक्रोधदीप्तोहिपीडयमानेवृकोदरे ३४ विरथंधर्मराजंतुदृष्ट्वासुदृढविक्षतम् ॥ शिखंडिनंसात्यकिंचष्टष्टुम्रंचपार्पतम् ३५ द्रौपदेया  
न्युधामन्युमुत्तमौजसमेवच ॥ नकुलंसहदेवंचभ्रातरौद्वौसमीक्ष्यच ३६ सहसैकरथःपार्थस्त्वामन्येतिपरंतपः ॥ क्रोधरक्तेक्षणःकुद्धोजिघांसुःसर्वपार्थिवान् ३७  
त्वरितोऽभिपतत्यस्मांस्त्यक्त्वासैन्यान्यसंशयम् ॥ त्वंकर्णप्रतियाह्नेननास्त्यन्योहिधनुर्धरः ३८ नतंपश्यामिलोकेऽस्मिंस्त्वतोह्यन्यंधनुर्वरम् ॥ अर्जुनंसमरेकु  
द्धयोवेलामिवधारयेत् ३९ नचास्यरक्षांपश्यामिपार्श्वतोचपृष्ठतः ॥ एकएवाभियातिर्त्वापश्यसाफल्यमात्मनः ४० त्वंहिरुष्णोरणेशक्तःसंसाधयितुमाहवे ॥  
तवैवमारोराधेयप्रत्युद्याहिधनंजयम् ४१ समानोह्यसिमीष्मेणद्रौणद्रौणिकृपेणच ॥ सव्यसाचिनमायांतंनिवारयमहारणे ४२ लेलिहानंयथासर्पगर्जतमृग  
भंयथा ॥ वनस्थितंयथाव्याघ्रंजहिकर्णधनंजयम् ४३ एतेद्रवंतिसमरेधार्तराष्ट्रमहारथाः ॥ अर्जुनस्यभयात्पूर्णनिरपेक्षाजनाधिपाः ४४ द्रवतामथतेषांतुना  
न्योऽस्तियुधिमानवः ॥ भयहायोभवेद्वीरस्त्वामृतेसूतनंदन ॥ एतेत्वांकुरवःसर्वेदीपमासाद्यसंयुगे ४५ धिष्ठिताःपुरुषव्याघ्रत्वतःशरणक्रांतिगः ॥ वैदेहांव  
ष्टकांबोजास्तथानग्नजितस्त्वया ४६ गांधाराश्चययाष्टृत्याजिताःसंख्येसुदुर्जयाः ॥ तांघृतिंकुरुराधेयततःप्रत्येहिपांडवम् ४७ वासुदेवंचवाष्णेयंप्रीयमाणंके  
रीटिना ॥ प्रत्युद्याहिमहाबाहोपौरुषेमहतिस्थितः ४८ ॥ कर्णउवाच ॥ प्रकृतिस्थोऽसिमेशल्यदानींसमतस्तथा ॥ प्रतिभासिमहाबाहोमाभैषीस्त्वंधनंज  
यात् ४९ पश्यबाहोर्बलंमेऽद्याशिक्षितस्यचपश्यमे ॥ एकोऽद्यनिहनिष्यामिपांडवानांमहाचमूम् ५० कृष्णोचपुरुषव्याघ्रततःसत्यंब्रवीमिमे ॥ नाह  
त्वायुधितौवीरौव्यपयास्येकथंचन ५१ शिश्येवानिहतस्ताम्यामनित्योहिरणेजयः ॥ कृतार्थोऽद्यभविष्यामिहत्वावाऽप्यथवाहतः ५२ ॥ शल्यउवाच ॥  
अजय्यमेनंप्रवदंतियुद्धेमहारथाःकर्णरथप्रवीरम् ॥ एकाकिनंकिमुकृष्णाभिगुप्तंविजेतुमेनंकइहोत्सहेत ५३ ॥ कर्णउवाच ॥ नैतादृशोजातुबभूवलोकेरथो  
समोयावदुपश्रुतंनः ॥ तमीदृशंप्रतियोत्स्यामिपार्थमहाहवेपश्यचपौरुषंमे ५४



रणेचरत्येपरथप्रवीरःसितैर्हयैःकौरवराजपुत्रः ॥ सवाऽद्यमानेऽत्यतिकृच्छ्रमेतत्कर्णस्यांतादेतदंतास्तुसर्वं ५५ अस्वेदिनौराजपुत्रस्यहस्ताववेपमानौजातकिणौ  
 बृहंतौ ॥ दृढायुधःकृतिमानक्षिप्रहस्तोनपांडवेयेनसमोऽस्तियोधः ५६ गृह्णात्यनेकानापिकंपत्रानेकंयथातान्प्रतियोज्यचाशु ॥ तेक्रोशमात्रेनिपतंत्यमोघाः  
 कस्तेनयोधोऽस्तिममःपृथिव्याम् ५७ अतोषयत्खांडवेयोहुताशंकृष्णद्वितीयोऽतिरथस्तरस्वी ॥ लेभेचक्रंयत्रकृष्णोमहात्माधनुर्गांडिविपांडवःसव्यसाची ५८  
 श्वेताश्वयुक्तंचसुघोषमुग्रंरथंमहाबाहुरदीनसत्वः ॥ महेषुधौचाक्षयेदिव्यरूपेशस्त्राणिदिव्यानिचहव्यवाहात् ५९ तथेद्रलोकेनिजघानदैत्यानसंख्येयानकाल  
 केयांश्चसर्वान् ॥ लेभेशंखंदेवदत्तंस्मत्तत्रकोनामतेनाभ्यधिकःपृथिव्याम् ६० महादेवंतोषयामासयोऽस्त्रैःसाक्षात्सुयुद्धेनमहानुभावः ॥ लेभेततःपाशुपतंसुघो  
 रंत्रैलोक्यसंहारकरंमहास्त्रम् ६१ पृथक्पृथक्लोकपालाःसमेतादहमहास्त्राण्यप्रमेयाणिसंख्ये ॥ यैस्तान्जघानाशुरणेतृसिंहःसकालकेयानसुरान्समेतान् ६२ त  
 थाविराटस्यपुरेसमेतान्सर्वानस्मानेकरथेनजित्वा ॥ जहारतद्गोधनमाजिमध्येवस्त्राणिचादत्तमहारथेभ्यः ६३ तमीदृशंवीर्यगुणोपपन्नंकृष्णाद्वितीयंपरमंनृपा  
 णाम् ॥ तमाह्वयन्साहसमुत्तमंजानेस्वयंसर्वलोकस्यशल्य ६४ अनंतवीर्येणचकेशवेननारायणेनाप्रतिमेनगुप्तः ॥ वर्षायुतैर्यस्यगुणानशक्यावक्तुंसमेतैरपिस  
 र्वलोकैः ६५ महात्मनःशंखचक्रासिपाणेर्विष्णोर्जिष्णोर्वसुदेवात्मजस्य ॥ भयंचमेजायतेसाध्वसंचदृष्ट्वाकृष्णावेकरथेसमेतौ ६६ अतीवपार्थोयुधिकार्मुकिभ्यो  
 नारायणश्चाप्रतिचक्रयुद्धे ॥ एवंविधौपांडववासुदेवौचलेत्स्वदेशादिमवान्नकृष्णौ ६७ उभौहिशूरोबालिनौदृढायुधौमहारथौसंहननोपपन्नौ ॥ एतादृशौफाल्गु  
 नवासुदेवौकोऽन्यःप्रतीयान्महतेतौतुशल्य ६८ मनोरथोयस्तुप्रमाद्यतस्यमद्रेशयुद्धंप्रतिपांडवस्य ॥ नैतच्चिरादाशुभविष्यतीदमत्यद्भुतंचित्रमतुल्यरूपम्  
 ६९ एतौचहत्वायुधिपातायिष्येमांवाऽपिकृष्णौनिहनिष्यतोऽथ ॥ इतिब्रुवन्शल्यमभिब्रूहंताकर्णोरणेमेघइवोन्ननाद ७० अभ्येत्यपुत्रेणतवाभिनांदितःसमेत्य  
 चोवाचकुरुप्रवीरम् ॥ कृपंचभोजंचमहाभुजाबुभौतथैवगांधारपतिसहानुजम् ७१ गुरोःसुतंचावरजंतथात्मनःपदातिनोऽथाद्विपसादिनश्चतान् ॥ निरुध्य  
 ताभिद्रवताच्युतार्जुनौश्रमेणसंयोजयताशुसर्वशः ७२ यथाभवद्विर्भूशविक्षताबुभौसुखेनहम्यामहमद्यभूमिपाः ॥ तथेतिचोक्त्वात्वरिताःस्मतेऽर्जुनंजिघां  
 सवोवीरतराःसमाययुः ७३ शरैश्चजघ्नुर्धुधितंमहारथाधनंजयंकर्णनिदेशकारिणः ॥ नदीनदंभूरिजलोन्हाणवोयथातथातान्समरेऽर्जुनोऽग्रसत् ७४ नसं  
 दधानोनतथाशरोत्तमानप्रमुंचमानोरिपुभिःप्रहश्यते ॥ धनंजयास्त्रैस्तुशरैर्विदारिताहतानिपेतुर्नरवाजिकुंजराः ७५ शरार्चिषंगाडिवचारुमंडलयुगांतसूर्य  
 प्रतिमानतेजसम् ॥ नकौरवाःशेकुरुदीक्षितुंजयंयथारविभ्याधितचक्षुषोजनाः ७६

७७ शुचिशुक्रयोःआषाढयेष्ठयोर्मध्येगतः ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ आयुर्धजायुजार्त उपनिकीर्यनिषंगकोशादिभ्योभिष्कारयभृतलेभृतलुल्येदतास्वसारधिध्वजस्यरथ

शरोत्तमान्संप्रहितान्महारथैश्चिच्छेदपार्थःप्रहसच्छरौघैः ॥ भूयश्चतानहनद्राणसंधानगांडीवधन्वाऽयत्पूर्णमंडलम् ७७ यथोग्ररश्मिःशुचिशुक्रमध्यगःसुखं  
 विवस्वानहरतेजलौघान् ॥ तथाऽर्जुनोबाणगणान्निरस्यददाहसेनांतवपार्थिवेन्द्र ७८ तमभ्यधावद्विसृजन्कृपःशरांस्तथैवभोजस्तवचात्मजःस्वयम् ॥ महारथो  
 द्रोणसूतश्चसायकैरवाकिरंस्तोयधरायथाऽचलम् ७९ जिघांसुभिस्तान्कुशलःशरोत्तमान्महाहवेसंप्रहितान्प्रयत्नतः ॥ शरैःप्रचिच्छेदसपांडवस्त्वरत्नपराभि  
 नद्वक्षसिचेपुभिस्त्रिभिः ८० सगांडिवव्यायत्पूर्णमंडलस्तपन्नरिपून्जुनभास्करोबभौ ॥ शरोग्ररश्मिःशुचिशुक्रमध्यगोयथैवसूर्यःपरिवेषवांस्तथा ८१ अथा  
 ग्र्यवाणैर्दशभिर्धनंजयंपराभिनद्रोणसुतोऽच्युतंत्रिभिः ॥ चतुर्भिर्श्वाश्चतुरःकर्पिततःशरैश्चनाराचवरैरवाकिरत् ८२ तथाऽपितंप्रस्फुरदात्तकार्मुकंत्रिभिःशरैर्यत्  
 शिरःक्षुरेण ॥ हयांश्चतुर्भिश्चपुनस्त्रिभिर्ध्वजंधनंजयोद्रौणिरथादपातयत् ८३ सरोषपूर्णोमणिवज्रहाटकैरलंकृतंतक्षकभोगवर्चसम् ॥ महाधनंकार्मुकमन्यदाददे  
 यथामहाहिप्रवरंगिरेस्तटात् ८४ स्वमायुधंचोपनिकीर्यभूतलेधनुश्चकृत्वासगुणंगुणाधिकः ॥ समार्दयत्तावजितौनरोत्तमौशरोत्तमौद्रौणिरविध्यदंतिकात् ८५ कृप  
 श्वभोजश्चतवात्मजश्चतेशरैरेकैर्युधिपांडवर्षभम् ॥ महारथाःसंयुगमूर्धनिस्थितास्तमोनुदंवारिधराइवापतन् ८६ कृपस्यपार्थःसशरंशरासनंहयान्ध्वजान्सारथि  
 मेवपत्रिभिः ॥ समार्पयद्वाहुसहस्रविक्रमस्तथायथावज्रधरःपुराबलेः ८७ सपार्थवाणैर्विनिपातितायुधोध्वजावमर्देचकृतेमहाहवे ॥ कृतःकृपोबाणसहस्रयंत्रितो  
 यथाऽऽपगेयःप्रथमंकिरीटिना ८८ शरैःप्रचिच्छेदतवात्मजस्यध्वजंधनुश्चप्रचकर्तनर्दतः ॥ जघानचाश्वान्कृतवर्मणःशुभान्ध्वजंचचिच्छेदततःप्रतापवान् ८९  
 सवाजिसूतेष्वसनान्सकेतान्जघाननागाश्वरथांस्त्वरंश्वसः ॥ ततःप्रकीर्णसुमहदलंतवप्रदारितंसेतुरिवाभसायथा ९० ततोऽर्जुनस्याशुरथेनकेशवश्चकारश  
 व्नपसव्यमातुरान् ॥ ततःप्रयातंत्वरितंधनंजयंशतक्रंतुंवृत्रनिजघ्नपंयथा ९१ समन्वधावन्पुनरुत्थितैर्ध्वजैरथैःसुयुक्तैरपरेयुयुत्सवः ॥ अथाभिसृत्यप्रतिवार्य  
 तानरीन्धनंजयस्याभिसुखंमहारथाः ९२ शिखंडिशैनेययमाःशितैःशरैर्विदारयंतोव्यनदन्सुभैरवम् ॥ ततोऽभिजघ्नुःकुपिताःपरस्परंशरैस्तदाजोगातेभिः  
 सुतेजनैः ९३ कुरुप्रवीराःसहसृजयैर्यथाऽसुराःपुरादेवगणैस्तथाऽऽहवे ॥ जयेप्सवःस्वर्गमनायचोत्सुकाःपतंतिनागाश्वरथाःपरंतप ९४ जगर्जुरुच्चैर्बलवच्च  
 विव्यधुःशरैःसुमुक्तैरितरेतरंपृथक् ॥ शरांधकारेतुमहात्मभिःकृतेमहासृधेयोधवरैःपरस्परम् ॥ चतुर्दिशोवैविदिशश्चपार्थिवप्रमाचसूर्यस्यतमोवृताऽभवत् ९५  
 ॥ इतिश्रीमहाभारते कर्णपर्वणिसंकुल्युद्धे उनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥

स्थोपस्थ ८९ । ८९ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ ॥ इति कर्णपर्वणि भीलकंठीये भारतमावदीये उनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥



राजमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१

॥ संजयउवाच ॥ राजनकुरूणांप्रवरैर्वैभीममभिदुतम् ॥ भजंतमिवकौंतेयमुज्जिहीर्षुर्धनंजयः १ विमृद्यसूतपुत्रस्यसेनांभारतसायकैः ॥ प्राहिणोन्मृत्युलो  
कायपरवीरानधनंजयः २ ततोऽस्यावरमाश्रित्यशरजालानिमागशः ॥ अदृश्यंततथाऽन्येचनिजघ्नस्तववाहिनीम् ३ सपक्षिसंघाचरितमाकाशंपूरयन्शरैः ॥  
धनंजयोमहाबाहुःकुरूणामंतकोऽभवत् ४ ततोभल्लैःक्षुरैश्चनाराचैर्विमलैरपि ॥ गात्राणिप्राच्छिनत्पार्थःशिरांसिचचकर्तह ५ छिन्नगात्रैर्विक्रवैर्विशिरस्कैः  
समंततः ॥ पातितैश्चपतद्भिश्चयौधैरासीत्समावृता ६ धनंजयशराभ्यस्तैःस्यंदनाश्वरथाद्विपैः ॥ संछिन्नभिन्नविध्वस्तैर्व्यागावयवैःस्तृता ७ सुदुर्गमासुवि  
षमाघोराऽत्यर्थंसुबुद्धेशा ॥ रणभूमिरमूद्राजन्महावैतरणीयथा ८ ईषाचकाक्षमल्लैश्चव्यश्वैःसाश्वैश्चयुध्यताम् ॥ समूतैर्हतसूतैश्चरथैःस्तीर्णैःश्वन्मही ९ सु  
वर्णवर्णसन्नहिषोभैःकनकभूषणैः ॥ आस्थिताःकृतवर्माणोभद्रानित्यमदादिपाः १० कुन्दाःकूरैर्महामात्रैःपाण्यैर्गुह्यप्रचोदिताः ॥ चतुःशताःशरवैर्हताःपेतुः  
किरीटिना ११ पर्यस्तानीवजृग्माणिसमृद्धानिमहागिरैः ॥ धनंजयशराभ्यस्तैःस्तीर्णैर्भूर्वरवारणैः १२ समंताज्जलदप्रख्यान्वारणान्मदवर्षिणः ॥ अभिपेदे  
ऽर्जुनरथोघनानभिर्दन्निवांशुभान् १३ हतैर्गजमनुष्याश्चैर्भिन्नैश्चबहुधारयैः ॥ विशस्त्रयंत्रकवचैर्बुद्धशौर्द्धैर्गतासुभिः १४ अपविद्धायुधैर्मार्गैःस्तीर्णैःऽभूत्फाल्गु  
नेनैव ॥ व्यस्फारयद्द्वैर्गांडीवसुमहद्वैरवारवम् १५ घोरवज्रविनिष्पेधंस्तनयित्पुरिवांबरे ॥ ततःप्रादीर्यतचमूर्धनंजयशराहता १६ महावातसमाविद्धामहा  
नौरिवसागरे ॥ नानारूपाःप्राणहराःशरागांडिवचोदिताः १७ अलातोल्लाशनिप्रख्यास्तवसैन्यंविनिर्देहन् ॥ महागिरौवेणुवनंनिशिप्रज्वलितंयथा १८ त  
थातवमहासैन्यंप्रास्फुरच्छरपीडितम् ॥ संपिष्टदग्धविध्वस्तंतवसैन्यंकिरीटिना १९ कृतंप्रविहतंवाणैःसर्वतःप्रद्रुतंदिशः ॥ महावनेमृगगणादावाग्नित्रासिता  
यथा २० कुरवःपर्यवर्तंतनिर्दग्धाःसव्यसाचिना ॥ उत्सृज्यचमहाबाहुंभीमसेनंतधारणे २१ बलंकुरूणामुद्विग्नंसर्वमासीत्पराङ्मुखम् ॥ ततःकुरुपुमग्रेषुभीम  
सुरपराजितः २२ भीमसेनंसमासाद्यमुहूर्तैसोऽभ्यवर्तत ॥ समामभ्यचभीमेनमंत्रयित्वाचफाल्गुनः २३ विशल्यमरुजंचास्मैकथयित्वायुधिष्ठिरम् ॥ भीम  
सेनाभ्यनुज्ञातस्ततःप्रायाद्धनंजयः २४ नादयन्रथघोषेणपृथिवींवाचभारत ॥ ततःपरिवृतोवीरैर्दशभिर्योषपुंगवैः २५ दुःशासनादवरजैस्तवपुत्रैर्धनंजयः ॥  
तेतमभ्यर्दयन्वाणैरुल्काभिरिवकुंजरम् २६ आततेष्वसनाःशूरानृत्यंतद्वभारत ॥ अपसव्यास्तुतांश्चक्रेथेनमधुसूदनः २७ नियुक्तान्हिसतान्मेनेयमायाशुकि  
रीटिना ॥ ततस्तेप्राद्रवन्शूराःपराङ्मुखरथेऽर्जुने २८ तेषामापततांकेतूनश्चाश्वापानिसायकान् ॥ नाराचैरर्धचंद्रैश्चक्षिप्रंपार्थोन्यपातयत् २९ अयान्यैर्दश  
भिर्भल्लैःशिरांस्येषामपातयत् ॥ रोषसंरक्तनेत्राणिसंदष्टौष्ठानिभूतले ३० तानिवक्त्राणिविबभुःकमलानीवभूरिशः ॥ तांस्तुभल्लैर्महावैर्दशभिर्दशकौरवान् ३१

३२ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपेअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ तमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६

रुक्मांगदानुकमपुंस्वेहत्वाप्रायादमिभ्रहा ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि संकुलयुद्धेअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तं  
प्रयातंमहावेगंरथैःकपिवरध्वजम् ॥ युद्धायाभ्यद्रवन्वीराःकुरूणानवतीरथाः १ कृत्वासंशतकाघोरंशपथंपारलौकिकम् ॥ परिवर्तुर्नरव्याघ्रानरव्याघ्रंरणेऽर्जु  
नम् २ कृष्णःश्वेतान्महावेगानश्चान्कांचनभूषणान् ॥ मुक्ताजालप्रतिच्छन्नान्प्रेषोत्कर्णरथंप्रति ३ ततःकर्णरथंयातमारिघ्नंतंधनंजयम् ॥ बाणवर्षैरभिघ्नंतःसं  
शतकरथाययुः ४ त्वरमाणास्तुतान्सर्वान्समूतेष्वसनध्वजान् ॥ जघाननवर्तिवीरानर्जुनोनिशितैःशरैः ५ तेऽपतंतहतावाणैर्नानारूपैःकिरीटिना ॥ स  
विमानायथासेद्धाःस्वर्गात्पुण्यक्षयेतथा ६ ततःसरथनागाश्वाःकुरवःकुरुसत्तमम् ॥ निर्भयाभरतश्रेष्ठमभ्यवर्तंतफाल्गुनम् ७ तदायस्तमनुष्याश्चमुदीर्णवर  
वारणम् ॥ पुत्राणांतेमहासैन्यंसमरौत्सीद्धनंजयम् ८ शक्त्युष्टितोमरप्रासैर्गदानिस्त्रिशसायकैः ॥ प्राच्छादयन्महेश्वासाःकुरवःकुरुनंदनम् ९ तामंतरिक्षेविततां  
शस्त्रवृष्टिसमंततः ॥ व्यधमत्पांडवोवाणैस्तमःसूर्यइवांशुभिः १० ततोम्लेच्छाःस्थितामैतस्त्रयोदशशतैर्गजैः ॥ पार्श्वतोव्यहनन्पार्थतवपुत्रस्यशासनात्  
११ कर्णिनालीकनाराचैस्तोमरप्रासशक्तिभिः ॥ मुसलैर्भिदिपालैश्चरथस्थंपार्थमादयन् १२ तांशस्त्रवृष्टिमतुलांदिपहस्तैःप्रवेरिताम् ॥ विच्छेदनिशितै  
र्मल्लैरर्धचंद्रैश्चफाल्गुनः १३ अथतान्द्विरदान्सर्वान्नानालिङ्गैःशरोत्तमैः ॥ सपताकध्वजारोहान्गिरिचवर्चैरिवाहनत् १४ तेहेमपुंस्वैरिषुभिरदिताहेममालिनः ॥  
हताःपेतुर्महानागाःसाग्निज्वालाइवाद्वयः १५ ततोर्गांडीवनिर्घोषोमहानासीद्विशांपते ॥ स्तनतांकूजतांचैवमनुष्यगजवाजिनाम् १६ कुंजराश्चहताराजन्  
दुह्वुस्तेसमंततः ॥ अश्वाश्चपर्यधावंतहतारोहादिशोदश १७ रथाहीनामहाराजरथिभिर्वाजिभिस्तथा ॥ गंधर्वनगराकारादृश्यंतेस्मसहस्रशः १८ अश्वा  
रोहामहाराजधावमानाइटस्ततः ॥ तत्रतत्रैवदृश्यंतेनिहताःपार्थसायकैः १९ तस्मिन्क्षणेपांडवस्यबाहोर्बलमदृश्यत् ॥ यत्सादिनोवारणांश्चरथाश्चैकोऽज  
ययुधि २० ततस्त्रयंगेणमहताबलेनभरतर्षभ ॥ दृष्ट्वापरिवृतंराजन्भमिसेनंकिरीटिनम् २१ हतावशेषानुत्सृज्यस्वदीयान्कतिचिद्रथान् ॥ जवेनाभ्यद्रवद्राजन्  
धनंजयरथंप्रति २२ ततस्तत्प्राद्रवत्सैन्यंहतभूयिष्ठमातुरम् ॥ दृष्ट्वाऽर्जुनंतदाभीमोजगामभ्रातरंप्रति २३ हतावशिष्टांस्तुरगानर्जुनेनमहावलान् ॥ भीमोव्य  
धमदश्रांतोगदापाणिर्महाहवे २४ कालरात्रिमिवात्युग्रानरनागाश्वभोजनां ॥ प्राकाराद्वपुरद्वारदारणीमतिदारुणां २५ ततोर्गदानागाश्चेष्याशुभीमोव्यवा  
मृजत् ॥ साजघानबहूनश्चानश्वारोहांश्चमारिष २६ काष्ण्यासतनुत्राणान्नरानश्वांश्चपांडवः ॥ पोथयामासगदयासशब्दंतेऽपतन्हताः २७ दंतैर्दशतोवसु  
धांशिरतेक्षतजोक्षिताः ॥ भग्नमूर्धास्थिचरणाःकव्यादगणभोजनाः २८

१०।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८



॥७९॥

असूड्मांसवसाभिश्चत्तमभ्यागतागदा ॥ अस्थीन्यप्यश्रुतीतस्थौकालरात्रिवदृष्टा २९ सहस्राणिदशाश्वानाहत्वापतींश्चभूयसः ॥ भीमोऽभ्यधावत्सं  
कुद्धो गदापाणिरितस्ततः ३० गदापाणिततोभीमं दृष्ट्वा भारततावकाः ॥ मेनिरेसमनुप्राप्तकालदंडोद्यतंयमम् ३१ समतइवमातंगः संकुद्धः पांडुनंदनः ॥ प्रवि  
वेशगजानीकंमकरः सागरंयथा ३२ विगाह्यचगजानीकं प्रगृह्य महतीं गदाम् ॥ क्षणेनभीमः संकुद्धस्तन्निन्येयमसादनम् ३३ गजान्सकंकटान्मत्तान्सारोहान्सपता  
किनः ॥ पततः समपश्यामसपक्षान्पर्वतानिव ३४ हत्वा तु तद्गजानीकं भीमसेनो महाबलः ॥ पुनःस्वरथमास्थाय पृष्ठतोऽर्जुनमभ्ययात् ३५ हतं पराङ्मुखप्रायं  
निरुत्साहं परंबलं ॥ व्यालंबतमहाराजप्रायशः शस्त्रबोधितं ३६ विलंबमानं तस्मै न्यमप्रगल्भमवस्थितम् ॥ दृष्ट्वा प्राच्छादयद्वाणैर्जुनः प्राणतापनैः ३७ नराश्व  
रथमातंगा युधिगांडीवधन्वना ॥ शरवातैश्चितरिजुः कदंबाहवकेसरैः ३८ ततः कुरूणामभवदार्तनादो महाव्रुप ॥ नराश्वनागासुहृदैर्वध्यतामर्जुनेषुभिः ३९  
हाहाकृतं भृशं त्रस्तं लीयमानं परस्परम् ॥ अलातचक्रवत्सैन्यं तदाऽभ्रमततावकम् ४० ततस्तद्युद्धमभवत्कुरूणां सुमहद्वलैः ॥ न ह्यत्रासीदनिर्भिन्नोरथः सादीहयो  
गजः ४१ आदीप्तमिव तस्मै न्यंशैरेच्छिन्नतनुच्छदं ॥ आसीत्सुशोणितक्लिन्नं फुल्लाशोकवनं यथा ४२ तं दृष्ट्वा कुरवस्तत्र विक्रांतं सव्यसाचिनम् ॥ निराशाः समपद्यं  
तसर्वे कर्णस्य जीविते ४३ अविपद्यंतु पार्थस्य शरसंपातमाहवे ॥ मत्वा न्यवर्तन्कुरुवोजिता गांडीवधन्वना ४४ ते हि त्वासमरे कर्णवध्यमानाश्च सायकैः ॥ प्रदुर्बु  
र्दिशो भीताश्चुकुशुश्चापिमूतजं ४५ अभ्यद्रवन्तान्पार्थः किरन् शरशतान्बहून् ॥ हर्षयन्पांडवान्योधान्भीमसेनपुरोगमान् ४६ पुत्रास्तु ते महाराज जग्मुः कर्ण  
रथं प्रति ॥ अगाधे मज्जतांति पांड्वीपः कर्णोऽभवत्तदा ४७ कुरवो हि महाराज निर्विषाः पन्नगा इव ॥ कर्णमेवोपलीयंतमया द्वांडीवधन्वनः ४८ यथा सर्वाणिभूता  
निमृत्योर्भीतानि मारिष ॥ धर्ममेवोपलीयंते कर्मवन्ति हियानि च ४९ तथा कर्णं महेष्वासं पुत्रास्तवनराधिप ॥ उपालीयंतं सत्रासात्पांडवस्य महात्मनः ५० तान्  
शोणितपरिक्लिन्नान् विषमस्थान् शरातुरान् ॥ मा भैष्टे व्यब्रवीत्कर्णो ह्यभीतो मामितेति च ५१ संभ्रं हि बलं दृष्ट्वा बलात्पार्थेन तावकम् ॥ धनुर्विस्फारयन्कर्णस्तस्थौ  
शत्रुजिघांसया ५२ तान्प्रद्रुतान्कुरून् दृष्ट्वा कर्णः शस्त्रभृतां वरः ॥ संचितयित्वा पार्थस्य वधेदध्रे मनः श्वसन् ५३ विस्फार्य सुमहच्चापं ततश्चाधिरथिर्दृष्टः ॥ पंचा  
लान्पुनराधावत्पश्यतः सव्यसाचिनः ५४ ततः क्षणेन क्षितिपाः क्षतजप्रतिमेक्षणाः ॥ कर्णवधर्षुर्बाणौघैर्यथामेवामहीधरम् ५५ ततः शरसहस्राणि कर्ण  
मुक्तानि मारिष ॥ व्ययोजयंतं पंचालान्प्राणैः प्राणभृतां वर ५६ तत्र शब्दो महानासीत्पंचालानां महामते ॥ वध्यतांस्तु तपुत्रेण मित्रार्थे मित्रगृहिणा ५७  
॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुल युद्धे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ अंजोगतिभिः पूर्णायतोत्पृष्टैः १ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ प्रतिश्रुतः प्रतिस्वनः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

॥ संजय उवाच ॥ ततः कर्णः कुरुपुप्रद्रुतेषु वरूथिनाश्चेतहयेन राजन् ॥ पांचालपुत्रानव्यधमत्सूतपुत्रो महेषुभिर्वातइवाग्रसंधान १ सूतं रथादंजलिकैर्निपात्य जघान  
चाश्वान्जनमेजयस्य ॥ शतानीकं सुतसोमं च भहैस्वाकिरद्धनुषीचाप्यकृतं २ दृष्ट्वा मुनिर्विभेदाथ पङ्क्तिर्जघानाश्वांस्तरसातस्य संख्ये ॥ हत्वा चाश्वान्सात्यकैः  
सूतपुत्रः वैकेयपुत्रं न्यवधीद्विशोकम् ३ तमभ्यधावन्निहते कुमारे वैकेयसेनापतिरुग्रकर्मा ॥ शरैर्विधुन्वन्मृशमुग्रवैः कर्णात्मजं चाप्यहनत्प्रसेनम् ४ तस्यार्धचंद्रै  
स्त्रिभिरुच्चकर्तप्रहस्य बाहू च शिरश्च कर्णः ॥ सस्यं दनाद्गाममद्रतासुः परश्वधैः शालइवावरुणः ५ हताश्वमंजोगतिभिः प्रसेनः शिनिप्रवीरं निशितैः पृषत्कैः ॥ प्रच्छा  
द्यन्त्यन्निवर्कणपुत्रः शैनेयवाणाभिहतः पपात ६ पुत्रे हते क्रोधपरीतचेताः कर्णः शिनीनामृषमंजिघांसुः ॥ हतोऽसि शैनेय इति बुवन्सव्यवासृजद्वाणमभि त्रसाहम् ७  
तमस्य चिच्छेदशरं शिखंडी त्रिभिस्त्रिभिश्च प्रतुतोदकर्णम् ॥ शिखंडिनः कर्मुक् च ध्वजं च च्छित्त्वा क्षुराभ्यां न्यपतत्सुजातः ८ शिखंडिनं पङ्क्तिरविध्यदुग्रो धार्ष्ट्युमेः स  
शिरश्चोच्चकर्त ॥ तथाऽभिनत्सुतसोमं शरेण सुसंशितेनाधिरथिर्महात्मा ९ अथाक्रंदेतुमुल्लेख्यमाने धार्ष्ट्युमे निहते तत्र कृष्णः ॥ अपांचाल्यं क्रियते याहि पार्थ कर्णजही  
त्यब्रवीद्राजसिंह १० ततः प्रहस्याशुनरप्रवीरो रथं रथेनाधिरथेर्जगाम ॥ भयेतेषां त्राणमिच्छन् सुबाहुरभ्याहतानां रथयूथपेन ११ विस्फार्य गांडीवमथोग्रघोषं ज्यया  
समाहृत्य तलेभृशं च ॥ बाणाधकारं सहसैव कृत्वा जघान नागाश्वरथध्वजांश्च १२ प्रतिश्रुतः प्राचरदं तरिक्षे गुहागिरीणामपतन्वयांसि ॥ यन्मंडलज्येन विजृंभमाणो  
रौद्रेमुहूर्तेऽभ्यपतत्किरीटी १३ तंभीमसेनोऽनुययोरथेन पृष्ठेरक्षन्पांडवमेकवीरः ॥ तौराजपुत्रौ त्वरितौ रथाभ्यां कर्णाययातावरिभिर्विषक्तौ १४ तत्रांतरे सुमहान्सूत  
पुत्रश्चक्रे युद्धं सोमकान्संप्रगृह्य ॥ रथाश्वमातंगगणान् जघान प्रच्छादयामास शरैर्दिशश्च १५ तमुत्तमौ जाजनमेजयश्च कुद्धौ युधामन्युः शिखंडिनौ च ॥ कर्णविभेदुः स  
हिताः पृषत्कैः सन्नर्दमानाः सहपार्षतेन १६ तेषां पंचालरथप्रवीरावैकर्तनं कर्णमभिद्रवंतः ॥ तस्माद्रथाज्यावयितुं न शकुर्धैर्यात्कृतात्मानमिवेंद्रियार्थाः १७ तेषां  
धनूंषि ध्वजवाजिसूतांस्तूर्णपताकाश्च निवृत्त्य बाणैः ॥ तान्पंचभिस्त्वभ्यहनत्पृषत्कैः कर्णस्ततः सिंहइवोन्ननाद १८ तस्यास्य तस्तानभिनिघ्नतश्च ज्याबाणहस्त  
स्य धनुः स्वनेन ॥ साद्रिद्रुमास्यात्पृथिवीं विशीर्णेत्यतीवमत्वा जनताव्यपीदत् १९ सशक्रचापप्रतिमेन धन्वनाभृशायतेनाधिरथिः शरान्सृजन् ॥ बभौरणे दीप्ति  
मरीचिमंडलो यथा शुमालीपरिवेषांस्तथा २० शिखंडिनं द्वादशभिः पराभिनच्छितैः शरैः पङ्क्तिरथोत्तमौ जसम् ॥ त्रिभिर्युधामन्युमविध्यदाशुगैस्त्रिभिस्त्रिभिः सो  
मकर्षार्पतात्मजौ २१ पराजिताः पंचमहाराथास्तु ते महाहवे सूतसुतेन मारिष ॥ निरुद्यमास्तस्थुरमित्रनंदनायथेंद्रियार्थाऽऽत्मवता पराजिताः २२ निमज्जतस्ता  
नथ कर्णसागरे विपन्ननावो वणिजो यथा र्णवे ॥ उद्गमिरेनौभिरिवार्णवाद्रथैः सुकल्पितैर्द्रौपदिजाः स्वमातुलान् २३



तत्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

सविक्षरन्नागइवप्रभिन्नोगदामस्मैतुमुलेप्राहिणोद्वै ॥ तथाऽहरदशवन्वंतराणिदुःशासनंभीमसेनःप्रसह्य ९ तथाहतःपतितोवेपमानोदुःशासनोगदयावेगवत्या ॥ वि  
ध्वस्तवर्माभरणावरस्रक्विचेष्टमानोभृशवेदनातुरः १० हयाःससूतानिहतानरेन्द्रचूर्णीकृतश्चास्यरथःपतंत्या ॥ दुःशासनंपांडवाःप्रेक्ष्यसर्वेहृष्टाःपंचालाःसिंहनादा  
नमुंचन् ११ तंपातयित्वाऽथवृकोदरोऽथजगर्जहर्षेणविनादयन्दिशः ॥ नादेनतेनाखिलपार्श्ववर्तिनोमूर्छाकुलाःपतितास्त्वाजमीढ १२ भीमोऽपिवेगादवतीर्यया  
नाहुःशासनंवेगवानभ्यधावत् ॥ ततःस्मृत्वाभीमसेनस्तरस्वीसापत्नकंयत्प्रयुक्तं सुतैस्ते १३ तस्मिन्सुघोरेतुमुलेवर्तमानेप्रधानभूयिष्ठतरैःसमंतात् ॥ दुःशास  
नंतत्रसमीक्ष्यराजन्भीमोमहाबाहुरचित्यकर्मा १४ स्मृत्वाऽथकेशग्रहणंचदेव्यावस्त्रापहारंचरजस्वलायाः ॥ अनागसोभर्तृपराङ्मुखायादुःखानिदत्तान्यपिविप्राचिं  
त्य १५ ज्ज्वालक्रोधादथभीमसेनआज्यप्रसिक्तोहियथाहुताशः ॥ तत्राहकर्णंचसुयोधनंचरुपंद्रौणिंकृतवर्माणमेव १६ निहन्मिदुःशासनमद्यपापंसंरक्ष्यतामद्य  
समस्तयोधाः ॥ इत्येवमुक्त्वासहसाभ्यधावन्निहंतुकामोऽतिबलस्तरस्वी १७ तथातुविक्रम्यरणेवृकोदरोमहागजंकेसरिकोयथैव ॥ निगृह्यदुःशासनमेकवीरःसुयो  
धनस्याधिरथेःसमक्षम् १८ रथादवधुत्यगतःसभूमौयत्नेनतस्मिन्प्राणिधायचक्षुः ॥ असिसमुद्यम्यसितंसुधारवंठेपदाऽऽक्रम्यचवेपमानम् १९ उवाचतद्वीरिति  
यद्बुवाणोहृष्टोवदेःकर्णसुयोधनाभ्याम् ॥ येराजसूयावभृथेपवित्राजाताःकचायाज्ञसेन्यादुरात्मन् २० तेषाणिनाकतरेणावकृष्टास्तहृष्टिवापृच्छतिभीमसेनः ॥ श्रु  
त्वातुतद्भीमवचःसुघोरंदुःशासनोभीमसेनंनिरीक्ष्य २१ ज्ज्वालभीमंसतदास्मयेनसंगृण्वतांकौरवसोमकानाम् ॥ उक्तस्तदाजौसतथासरोषंजगादभीमंपरिवर्तनेत्रः  
२२ अयंकरिकराकारःपीनस्तनविमर्दनः ॥ गोसहस्रप्रदाताचक्षत्रियांतकरःकरः २३ अनेनयाज्ञसेन्यामेभीमकेशाविकर्षिताः ॥ पश्यतांकुरुमुख्यानांयुष्माकं  
चसभासदाम् २४ एवंत्वसौराजसुतंनिशम्यब्रुवंतमाजौविनिपीडयवक्षः ॥ भीमोबलात्तंप्रतिगृह्यदोभ्यामुच्चैर्ननादाथसमस्तयोधान् २५ उवाचयस्यास्तिबलंस  
रक्षत्वसौमिवेदद्यनिरस्तबाहुः ॥ दुःशासनंजीवितंप्रोत्सृजंतमाक्षिप्ययोधांस्तरसामहाबलः २६ एवंकुद्धोभीमसेनःकरेणउत्पाटयामासभुजंमहात्मा ॥ दुःशासनं  
तेनसवीरमध्येजवानवज्राशनिसंन्निभेन २७ उत्कृत्यवक्षःपतितस्यभूमावथापिवच्छोणितमस्यकोष्णम् ॥ ततोनिपात्यास्यशिरोऽपकृत्यतेनासिनातवपुत्रस्यरा  
जन् २८ सत्यांचिकीर्षुर्मतिमान्प्रतिज्ञांभीमोऽपिवच्छोणितमस्यकोष्णम् ॥ आस्वाद्यचास्वाद्यचवक्षिमाणःकुद्धोहिचैनंनिजगादवाक्यम् २९ स्तन्यस्यमातुर्म  
धुसर्पिषोर्वामार्धाकपानस्यचसत्कृतस्य ॥ दिव्यस्यवातोयरसस्यपानात्पयोदधिभ्यामथिताच्चमुख्यात् ३० अन्यानिपानानिचयानिलोकेसुधामृतस्वादुरसानि  
तेभ्यः ॥ सर्वेभ्यएवाभ्यधिकोरसोऽयंममाद्यचास्याहितलोहितस्य ३१



अथाहमीमः पुनरुग्रकर्मादुःशासनं क्रोधपरीतचेताः ॥ गतासुमालोक्यविहस्यसुस्वरं किंवाकुर्यामृत्युनारक्षितोऽसि ३२ एवंब्रुवाणं पुनराद्रवंतमास्वाद्यमानंतमतिप्र  
हृष्टम् ॥ येभीमसेनंददृशुस्तदानीं भयेनतेऽपिव्यथितानिपेतुः ३३ येचापिनासन्व्यथितामनुष्यास्तेषांकरेभ्यः पतितं हि शस्त्रम् ॥ भयाच्चसंचुकुशुरस्वरैस्तेनिमीलि  
ताक्षाददृशुः समंततः ३४ तंतत्रभीमंददृशुः समंतादौः शासनंतद्गुधिरं पिबंतम् ॥ सर्वेऽपलायंतभयामिपन्नानवैमनुष्योऽयमिति ब्रवाणाः ३५ तस्मिन्नहतेभीमसेने  
नरूपेदृष्टाजनाः शोणितं पीयमानम् ॥ संप्राद्रवंश्चित्रसेनेन सार्धंभीमं रक्षोभाषमाणाभयार्ताः ३६ युधामन्युं प्रहृतं चित्रसेनं सहानीकस्त्वभ्यगाद्राजपुत्रः ॥ विव्याध  
चैनं निशितैः पृषत्कैर्व्यपेतभीः सप्तभिराशुमुक्तैः ३७ संक्रांतभोगइवलेलिहानोमहोरगः क्रोधविषंसिसृक्षुः ॥ निवृत्त्यपांचालजमभ्यविध्यत्रिभिः शरैः सारथिमस्यप  
द्धिः ३८ ततः सुपुंखेन सुयंत्रितेन सुसंशिताग्नेण शरेण शूरः ॥ आकर्णमुक्तेन समाहितेन युधामन्युस्तस्य शिरोजहार ३९ तस्मिन्नहते भ्रातरि चित्रसेने कुद्धः कर्णः पौरु  
षंदर्शयानः ॥ व्यद्रावयत्पांडवानामनीकं प्रत्युद्यातो न कुलेनामितौजाः ४० भीमोऽपि हत्वा तत्रैव दुःशासनममर्षणम् ॥ पूरयित्वांजलिं भूयो रुधिरस्योग्रानिः स्वनः ४१  
शृण्वतां लोकवीराणामिदं वचनमब्रवीत् ॥ एष ते रुधिरं कंठात्पि वामिपुरुषाधम ४२ ब्रूहीदानींतुसंहृष्टः पुनर्गौरिति गौरिति ॥ येतदाऽस्मान्प्रनृत्यंति पुनर्गौरिति गौ  
रिति ४३ तान्वयं प्रतिनृत्यामः पुनर्गौरिति गौरिति ॥ प्रमाणकोट्यां शयनं कालकूटस्य भोजनम् ४४ दंशनं चाहिभिः कृष्णैर्दाहं च जतुवेश्मनि ॥ द्यूतेन राज्यहरणम  
रण्येव सति श्वया ४५ द्रौपद्याः केशपक्षस्य ग्रहणं च सुदारुणम् ॥ इष्वस्त्राणि च संग्रामेष्वसुखानि च वेश्मनि ४६ विराट् भवने यश्च क्लेशोऽस्माकं पृथग्विग्धः ॥ शकुनेर्धा  
र्तराष्ट्रस्य राधेयस्य च मंत्रिते ४७ अनुभूतानि दुःखानि तेषां हेतुस्त्वमेव हि ॥ दुःखान्येतानि जानामी न सुखानि कदाचन ॥ घृतराष्ट्रस्य दौरात्म्यात्स पुत्रस्य सदा व  
यम् ४८ इत्युक्त्वा वचनं राजन् जयं प्राप्य तृकोदरः ॥ पुनराहमहाराजस्मयंस्तौ केशवार्जुनौ ४९ असृग्दिग्धो विस्रवलो हितास्यः कुद्धोऽत्यर्थं भीमसेनस्तरस्वी ॥  
दुःशासने यद्रणे संश्रुतं मे तद्वै सत्यं कृतमद्येह वीरौ ५० अत्रैव दास्याम्यपरं द्वितीयं दुर्योधनं यज्ञपशुं विशस्य ॥ शिरोमृदित्वा च पदादुरात्मनः शान्तिलप्स्ये कौरवाणां  
समक्षम् ५१ एतावदुक्त्वा वचनं प्रहृष्टो ननाद चोच्चैरुधिरार्द्रगात्रः ॥ न नर्द चैवातिबलो महात्मा वृत्रनिहत्येव सहस्रनेत्रः ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि दुःशा  
सनवधेऽष्टाशतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ दुःशासने तु निहते तव पुत्रा महारथाः ॥ महाक्रोधविषावीराः समरेष्वपलायिनः १ दशरा  
जन्महावीर्याभीमं प्राच्छादयन् शरैः ॥ निषंगीकवचीपाशीदंडधारोधनुर्धरः २ अलोलुपः सहः पंडो वातवेगसुवर्चसौ ॥ एते समेत्य सहिता भ्रातृव्यसनकर्षिताः ३

पर्वणि नीलकंठे भारवभावदीपेऽष्टाशतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुःशासन इति १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

भीमसेनं महाबाहुं मार्गणैः समवारयन् ॥ सवार्यमाणो विशिखैः समंतात्तैर्महारथैः ४ भीमः क्रोधाग्निरक्ताक्षः कुद्धः कालइवावभौ ॥ तांस्तु भलैर्महावेगैर्दशभिर्दशमार  
तान् ५ रुक्मांगदानरुक्मपुंखैः पार्थो निन्येयमक्षयम् ॥ हते पुते पुर्वरिषु प्रदुद्रावबलंतव ६ पश्यतः सूतपुत्रस्य पांडवस्य भयार्दितं ॥ ततः कर्णो महाराजप्रविवेश  
महद्वयम् ७ दृष्ट्वा भीमस्य विक्रांतमंतकस्य प्रजास्विव ॥ तस्य त्वाकारभावज्ञः शल्यः समिति शोमनः ८ उवाच वचनं कर्णं प्राप्तकालमरिंदमम् ॥ माव्यथा कुरु राधेय  
नैवं त्वय्युपपद्यते ९ एते द्रवंति राजानो भीमसेन भयार्दिताः ॥ दुर्योधनश्च समूढो भ्रातृव्यसनकर्षितः १० दुःशासनस्य रुधिरे पीयमाने महात्मना ॥ व्यापन्नचेतस  
श्चैव शोकोपहतचेतसः ११ दुर्योधनमुपासंतो परिवार्य समंततः ॥ कृपप्रभृतयश्चैते हतशेषाः सहोदराः १२ पांडवालब्धलक्षाश्च धनं जयपुरोगमाः ॥ त्वामेवाभिमुखाः  
शूरायुद्धाय समुपस्थिताः १३ सत्वं पुरुषशार्दूलपौरुषेण समास्थितः ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य प्रत्युद्याहि धनं जयम् १४ भारोहि धार्तराष्ट्रेण त्वयि सर्वः समाहितः ॥ तमु  
द्वहमहाबाहो यथा शक्तियथा बलम् १५ जयेस्याद्विपुला कीर्तिर्भुवः स्वर्गः पराजये ॥ वृषसेनश्च राधेय संकुद्धस्तनयस्तव १६ त्वयि मोहं समापन्ने पांडवानभिधावति ॥  
एतच्छ्रुत्वा तु वचनं शल्यस्यामिततेजसः ॥ हृदि चावश्यं कंभावं च क्रेयुद्धाय सुस्थिरम् १७ ततः कुद्धो वृषसेनोऽभ्यधावदवस्थितं प्रमुखे पांडवंतम् ॥ वृकोदरं काल  
मिवात्तदंडं गदाहस्तं योधयंतं त्वदीयान् १८ तमभ्यधावन्नकुलः प्रवीरो रोषादमित्रं प्रतुदन् पृषत्कैः ॥ कर्णस्य पुत्रं समरे प्रहृष्टं पुराजिघांसुर्मघवे वज्रं भम् १९ ततो ध्वजं  
स्फाटिकाचित्रकंचुकं चिच्छेद वीरो न कुलः क्षुरेण ॥ कर्णात्मजस्येव सनंच चित्रं भलेन जांबूनदचित्रनद्धम् २० अथान्यदादाय धनुः सशीघ्रं कर्णात्मजः पांडवमभ्यवि  
ध्यत् ॥ दिव्यैरस्त्रैर्म्यवर्षच्च सोऽपि कर्णस्य पुत्रो न कुलं कृतास्त्रः २१ शराभिघाताच्च रुपाचराजमस्वयाचभासाऽस्त्रसमीरणाच्च ॥ जज्वाल कर्णस्य सुतोऽतिमात्रमिद्धो  
यथाऽऽज्याहुतिभिर्हुताशः २२ कर्णस्य पुत्रो न कुलस्य राजन् सर्वानश्वानक्षिणोदुत्तमास्त्रैः ॥ वनायुजान्वैनकुलस्य शुभ्रानुदग्रगानहेमजालावनद्धान् २३ ततो हता  
श्वादवरुह्यानादादाय चर्मामलरुक्मचंद्रम् ॥ आकाशसंकाशमसिं प्रगृह्य दधूयमानः खगवच्चार २४ ततोऽतरिक्षे च रथाश्वनागं चिच्छेद तूर्णं न कुलश्चित्रयोधी ॥  
ते प्रापतन्नसिनागां विशस्तायथाश्वमेधे पशवः शमित्रा २५ द्विसाहस्राः पातिता युद्धशौडानानादेश्याः सुभृताः सत्यसंघाः ॥ एकेन संख्येन कुलेन कृता जयेप्सुना  
ऽनुत्तमचंदनांगाः २६ तमापतंतं न कुलं सोऽपि पत्युः समंततः सायकैः प्रत्यविद्ध चत् ॥ सतु धमानो न कुलः पृषत्कैर्विव्याध वीरं संचुकोपविद्धः २७ महाभये रक्ष्य  
माणो महात्मा भ्रात्राभीमेनाकरोत्तत्र भीमम् ॥ तं कर्णपुत्रो व्यध मंतमेकं न राश्वमातंगस्थाननेकान् २८ क्रीडंतमष्टादशभिः पृषत्कैर्विव्याध वीरं न कुलं सरोपः ॥  
स तेन विद्धोऽतिभृशंतरस्वी महाहवे वृषसेनेन राजन् २९



कुद्धेन वावन्समरे जिघांसुः कर्णात्मजं पांडुसुतो नृवीरः ॥ वितत्य पक्षौ सहसाऽऽपतंतं श्येनं यथैवामिषलुब्धमाजौ ३० अवाकिरदृषसेनस्ततस्तं शितैः शरैर्नकुलमुदार  
वीर्यं ॥ सतान्मोघास्तस्य कुर्वन् शरौघान् च चारुमार्गांश्च कुलश्चित्ररूपान् ३१ अथास्य तूर्णचरतो नरेन्द्रखड्गेन चित्रं नकुलस्य तस्य ॥ महेषु भिर्यधमत्कर्णपुत्रो म  
हाहवे चर्मसहस्रतारम् ३२ तंचायसं निशितं तीक्ष्णधारं विकोशमुग्रं गुरुभारसाहम् ॥ द्विषच्छरीरांतं करं सुधोरमाधुन्वतः सर्पमिवोग्ररूपम् ३३ क्षिप्रं शरैः षड्वि  
मित्रसाहश्च कर्तृखड्गं निशितैः सुवेगैः ॥ पुनश्च दीप्तैर्निशितैः पृषत्कैः स्तनांतरे गाढमथाम्यविद्धत् ३४ कृत्वा तु तदुष्करमार्यजुष्टमन्यैर्नरैः कर्मरणमहात्मा ॥ ययौ  
रथं भीमसेनस्य राजनशराभितप्तो नकुलस्त्वरवान् ३५ स भीमसेनस्य रथं हताश्वो माद्रीसुतः कर्णसुताभितप्तः ॥ आपुडुवे सिंह इवाचलाग्रं संप्रेक्ष्यमाणस्य धनं जयस्य  
३६ ततः कुद्धो वृषसेनो महात्मा वर्षता विपुजालेन वीरः ॥ महारथावेकरथे समेतौ शरैः प्रभिदन्निव पांडवे यौ ३७ तस्मिन् रथे निहतं पांडवस्य क्षिप्रं च खड्गे विशिखैर्नि  
कृते ॥ अन्ये च संहत्य कुरुप्रवीरास्ततो न्यघ्नन् शरवर्षैरुपेत्य ३८ तौ पांडवे यौ परितः समेतान् संहूयमाना विवहव्यवाहौ ॥ भीमार्जुनौ वृषसेनाय कुद्धौ वर्षतुः शरवर्ष  
सुधोरम् ३९ अथाब्रवीन्मारुतिः फाल्गुनं च पश्य स्वैनं नकुलं पीडयमानम् ॥ अयं च नो बाधते कर्णपुत्रस्तस्माद्भवान्प्रत्युपयातु कर्णम् ४० स तन्निशम्यैव वचः किं  
रीटीरथं समासाद्य वृकोदरस्य ॥ अथाब्रवीन्कुलोवीक्ष्य वीरमुपागतं शातय शीघ्रमेनम् ४१ इत्येवमुक्तः सहसा किरीटीभ्रात्रा समक्षं नकुलेन संख्ये ॥ कपिध्वजं केशव  
संगृहीतं प्रैषिदुद्यो वृषसेनाय वाहम् ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि वृषसेनयुद्धेनकुलपराजये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ नकु  
लमथ विदित्वा छिन्नबाणा सनासि विरथमारिशरार्तं कर्णपुत्रास्त्रभग्नम् ॥ पवनधुतपताकाहादिनो वलिगताश्चावरपुरुषानियुक्तास्ते रथैः शीघ्रमीयुः १ वृषदसुतवारिष्ठाः पंच  
शैने यषष्ठा वृषददुहितृपुत्राः पंचचामित्रसाहाः ॥ द्विरदरथनराश्चान्सूदयंतस्त्वदीयान् भुजगपतिनिकाशैर्मार्गैरात्तशस्त्राः २ अथ तवरथमुख्यास्तान् प्रतीयुस्त्वरंतः  
कृपहृदिकसुतौ च द्रौणिदुर्योधनौ च ॥ शकुनिसुतवृकौ च काथदेवावृधौ च द्विरदजलदघोषैः स्यंदनैः कर्मुकैश्च ३ तव नृपरथिवीरास्तान् दशैकं च वीराभूवरशरवराग्रै  
स्ताडयंतो भ्यरुधन् ॥ नवजलदसवर्णहस्तिभिस्तानुदीयुर्गिरिशिखरनिकाशैर्भीमवेगैः कुलिंदाः ४ सुकल्पिता हैमवतामदोत्कटारणाभिकामैः कृतिभिः समास्थि  
ताः ॥ सुवर्णजालैर्वितता ववुर्गजास्तथायथा खेजलदाः सविद्युतः ५ कुलिंदपुत्रो दशभिर्महायसैः कृपं ससूताश्वमपीडयद्दृशम् ॥ ततः शरद्वत्सुतसायकैर्हतः सहैव नागे  
नपपात भूतले ६ कुलिंदपुत्रावरजस्तुतो मरौर्दवाकरांश्च प्रतिमैरयस्मयैः ॥ रथंच विक्षोभ्य ननादनर्दतस्ततोऽस्य गांधारपतिः शिरोऽहरत् ७ ततः कुलिंदपुहतेषु ते  
प्वथ प्रहृष्टरूपास्तवते महारथाः ॥ भृशं प्रदध्मुर्लवणांश्च संभवान्परांश्च बाणासनपाणयोऽभ्ययुः ८

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

अथामवयुद्धमतीवदारुणं पुनः कुरूणां सहपांडुसृजयैः ॥ शरासि शक्त्यष्टिमदापरश्वधैर्नराश्वनागासुहृन्भृशकुलम् ९ रथाश्वमातंगपदातिभिस्ततः परस्परं वि  
प्रहताः पतन्क्षितौ ॥ यथा सविद्युस्तनिता बलाहकाः समाहता दिग्भ्य इवोग्रमारुतैः १० ततः शतानीकमतान् महागजांस्तथा रथान्पतिगणांश्च तान् बहून् ॥ ज  
घानभोजस्तु हयानथाऽऽपतन्क्षणाद्विशस्ताः कृतवर्मणः शरैः ११ अथापरे द्रौणिहता महाद्विपास्त्रयः ससर्वा युधयोधकेतनाः ॥ निपेतुरुर्व्याव्यसवो निपातिता  
स्तथायथावज्रहता महाचलाः १२ कुलिंदराजावरजादनंतरः स्तनांतरे पत्रिवरैरताडयत् ॥ तवात्मजं तस्य तवात्मजः शरैः शितैः शरीरं व्यहनाद्विपंचतम् १३  
सनागराजः सहाराजमूनुना पपातरक्तं बहुसर्वतः क्षरन् ॥ महेंद्रवज्रप्रहतोऽबुदागमेयथा जलंगैरिक्पर्वतस्तथा १४ कुलिंदपुत्रप्रहितोऽपरो द्विपः काथं समूताश्वरथं  
व्यपोथयत् ॥ ततोऽपतत्काथशराभिघातितः सहेश्वरो वज्रहतो यथागिरिः १५ रथो द्विपस्थेन हतोऽपतच्छरैः काथाधिपः पर्वतजेन दुर्जयः ॥ सवाजिसूतेष्वसन  
ध्वजस्तथायथामहावातहतो महाशुभः १६ वृको द्विपस्थं गिरिराजवासिनं भृशं शरैर्द्वादशभिः पराभिनत् ॥ ततो वृकं साश्वरथं महाद्विपो द्रुतं चतुर्भिश्चरणैर्व्यपोथ  
यत् १७ सनागराजः सनिर्यत् वृकोऽपतत्तथाहतो बहुसुतेषु भिर्भृशम् ॥ सचापि देवावृधमूनुरर्दितः पपातनुन्नः सहदेवमूनुना १८ विषाणगात्रावरयोधपातिनाग  
जेन हंतुं शकुनिं कुलिंदजः ॥ जगामवेगेन भृशार्दयं श्वतंततोऽस्य गांधारपतिः शिरोऽहरत् १९ ततः शतानीकहता महागजा हयारथाः पतिगणाश्च तावकाः ॥ सुप  
र्णवातप्रहता यथोरगास्तथा गता गां विवशा विचूर्णिताः २० ततोऽभ्यविद्ध च द्रुभिः शितैः शरैः कलिगपुत्रो नकुलात्मजं स्मयन् ॥ ततोऽस्य कोपाद्विचकर्तनाकु  
लिः शिरः क्षुरेणां बुजसन्निभाननम् २१ ततः शतानीकमविध्यदाय सैस्त्रिभिः शरैः कर्णसुतोऽर्जुनं त्रिभिः ॥ त्रिभिश्च भीमं नकुलं च सप्तभिर्जनार्दनं द्वादशभिश्च सायकैः  
२२ तदस्य कर्मातिमनुष्यकर्मणः समीक्ष्य हृष्टाः कुरवोऽभ्यपूजयन् ॥ पराक्रमज्ञास्तु धनं जयस्य ये द्रुतोऽयमग्रावितितेतुमे निरे २३ ततः किरीटीपरवीरघाती ह  
ताश्वमालोक्य नरप्रवीरः ॥ माद्रीसुतं नकुलं लोकमध्ये समीक्ष्य कृष्णं भृशविक्षतं च २४ समभ्यधावदृषसेनमाहवे ससूतजस्य प्रमुखे स्थितस्तदा ॥ तमापतंतं न  
रवीरमुग्रं महाहवे बाणसहस्रधारिणम् २५ अभ्यापतत्कर्णसुतो महारथं यथामहेंद्रं नमुचिः पुरा तथा ॥ ततो द्रुतं चैकशरेण पार्थं शितेन विद्धा युधिकर्णपुत्रः २६ न  
नादनादं सुमहानुभावो विद्धे वशकं नमुचिः सवीरः ॥ पुनः सपार्थं वृषसेन उग्रैर्बाणैरविद्ध च द्रुजमूले तु सव्ये २७ तथैव कृष्णं नवाभिः समादयत् पुनश्च पार्थं दशभिर्ज  
घान ॥ पूर्वयथा वृषसेन प्रयुक्तैरभ्याहतः श्वेतहयः शरैस्तैः २८ संरंभमीषद्वमितो वधाय कर्णात्मजस्याथ मनः प्रदध्रे ॥ ततः किरीटीरणमूर्ध्नि कोपात् कृत्वा त्रिशा  
खांश्च कुटिललाटे २९ मुमोच तूर्णं विशिखान् महात्मा वधेष्टतः कर्णसुतस्य संख्ये ॥ आरक्तनेत्रो तं कशत्रुं ताडवाच कर्णं भृशमुत्स्यंस्तदा ३०



३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तमायांतमिति १ । २ । ३ । ४

दुर्योधनं द्रौणिमुखांश्च सर्वानहंरणे वृषसेनं तमुग्रम् ॥ संपश्यतः कर्णतवाद्यसंख्येन यामिलोकं निशितैः पृषत्कैः ३१ ऊनंचतावद्विजनावदंति सर्वैर्भवाद्भिर्ममसूनुर्हतो  
ऽसौ ॥ एको रथो मद्रिहीनस्तरस्वी अहं हनिष्ये भवतां समक्षम् ३२ संरक्ष्यतां रथसंस्थाः सुतोऽप्यमहं हनिष्ये वृषसेनमुग्रम् ॥ पश्चाद्विष्ये त्वामपि संप्रमूढमहं हानि  
ष्येऽर्जुन आजिमध्ये ३३ तमद्यमूलं कलहस्य संख्ये दुर्योधनापाश्रयजातदर्पम् ॥ त्वामद्यहं तांस्मरणे प्रसह्य अस्यैव हंतायुधिभीमसेनः ३४ दुर्योधनस्याधम  
पुरुषस्य यस्यानया देपमहान्क्षयोऽभवत् ॥ स एव मुक्त्वा विनिमृज्य चापं लक्ष्यं हि कृत्वा वृषसेनमाजौ ३५ ससर्ज बाणान्विशिखान्महात्मा वधाय राजन कर्णसुतस्य  
संख्ये ॥ विव्याध चैनं दशभिः पृषत्कैर्मर्मस्वशंकं प्रहसन्किरीटी ३६ चिच्छेद चास्येष्वसनं भुजौ च क्षुरैश्चतुर्भिर्निशितैः शिरश्च ॥ सपार्थबाणाभिहतः पपातरथा  
द्विबाहुर्विशिराधरायाम् ३७ सुपुष्पितो वृक्षवरोऽप्रतिकायो वातेरितः शालइवाद्रिशृंगात् ॥ संप्रेक्ष्य बाणाभिहतं पतंतं रथात्सुतं सूतजः क्षिप्रकारी ३८ रथं रथेनाशु  
जगाम रोषात्किरीटिनः पुत्रवधाभितप्तः ॥ ततः समक्षं स्वसुतं विलोक्य कर्णो हतं श्वेतहयेन संख्ये ॥ संरंभमागम्य परं महात्मा कृष्णार्जुनौ सहसैवाभ्यधावत् ३९  
॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि वृषसेनवधे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तमायांतमभिप्रेक्ष्य वेलोद्धृतमिवार्णवम् ॥ ग  
र्जतं सुमहाकायं दुर्निवारं सुरैरपि १ अर्जुनं प्राह दाशार्हः प्रहस्य पुरुषर्षभः ॥ अयं सरथ आयाति श्वेताश्वः शल्यसारथिः २ येन ते सह योद्धव्यं स्थिरो भव धनंजय ॥  
पश्य चैनं समायुक्तं रथं कर्णस्य पांडव ३ श्वेतवाजि समायुक्तं युक्तराधासुतेन च ॥ नानापताका कलिलं किंकिणीजालमालिनम् ४ उह्यमानमिवाकाशे विमानं पां  
डुरैर्हयैः ॥ ध्वजं च पश्य कर्णस्य नागक्षं महात्मनः ५ आखंडलधनुः प्रख्यमुल्लिखंतमिवांबरम् ॥ पश्य कर्णं समायांतं धार्तराष्ट्रप्रियैषिणम् ६ शरधाराविमुचं  
तंधारासारमिवांबुदम् ॥ एष मद्रेश्वरो राजारथाग्रे पर्यवस्थितः ७ नियच्छति हयानस्य राधेयस्यामितौजसः ॥ शृणु दुर्दुभिनिर्घोषं शंखशब्दं च दारुणम् ८ सिं  
हनादांश्च विविधान् शृणु पांडव सर्वतः ॥ अंतर्धाय महाशब्दान् कर्णेनामिततेजसा ९ दोधूयमानस्य भृशं धनुषः शृणु निःस्वनम् ॥ एते दीर्यं तिसृणाः पंचालानां  
हारथाः १० दृष्ट्वा केसरिणं क्रुद्धं मृगाइव महावने ॥ सर्वयत्नेन कौंतेय हंतुं मर्हसि सूतजम् ११ न हि कर्णशरानन्यः सोऽदुमुत्सहते नरः ॥ स देवासुरगंधर्वास्त्रिंशो लोकान्स  
चराचरान् १२ त्वं हि जेतुं रणेशक्तस्तथैव विदितं मम ॥ भीममुग्रं महात्मानं व्यक्षं शर्वकपर्दिनम् १३ न शक्ता द्रुपदीशानं किंपुनर्यो धितुं प्रभुम् ॥ त्वया साक्षान्म  
हादेवः सर्वभूतशिवः शिवः १४ युद्धेनाराधितः स्थाणुर्देवाश्च वरदास्तव ॥ तस्य पार्थ प्रसादेन देवदेवस्य शूलिनः १५ जहिकर्णं महाबाहो न मुच्यते व्रहा  
यथा ॥ श्रेयस्तेऽस्तु सदा पार्थ युद्धे जयमवाप्नुहि १६

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ वृषसेनमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

॥ अर्जुन उवाच ॥ ध्रुव एव जयः कृष्णममनास्त्यत्र संशयः ॥ सर्वलोकगुरुर्यस्त्वं तुष्टोऽसि मधुसूदन १७ चोदया श्वान् हृषीकेश रथं मम महारथ ॥ नाहत्वासमरे कर्णं  
निवर्तिष्यति फाल्गुनः १८ अद्य कर्णं हतं पश्य मच्छरैः शकलीकृतम् ॥ मां वा द्रक्ष्यसि गोविंद कर्णेन निहतं शरैः १९ उपास्थितमिदं घोरं युद्धं त्रैलोक्यमोहनम् ॥  
यज्जनाः कथयिष्यंति यावद्भूमिर्धारिष्यति २० एवं ब्रुवंस्तदा पार्थः कृष्णमाक्लिष्टकारिणम् ॥ प्रत्युद्ययै रथेनाशु गजं प्रतिगजो यथा २१ पुनरप्याह ते जस्वी पार्थः कृ  
ष्णमरिदम ॥ चोदया श्वान् हृषीकेश कालो यमतिवर्तते ॥ एवमुक्तस्तदा तेन पांडवेन महात्मना २२ जयेन संपूज्य स पांडवं तदा प्रचोदयामास हयान् मनोजवान् ॥  
स पांडुपुत्रस्य रथो मनोजवः क्षणेन कर्णस्य रथाग्रतोऽभवत् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णार्जुनद्वैरथे वासुदेववाक्ये षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ७ ॥  
॥ संजय उवाच ॥ वृषसेनं हतं दृष्ट्वा शोकामर्षसमाचृतः ॥ पुत्रशोकोद्भवं वारिनेत्राभ्यां समवामृजत् १ रथेन कर्णस्तेजस्वी जगामाभिमुखोरिपुम् ॥ युद्धायामर्षता  
म्राक्षः समाहूय धनंजयम् २ तौरथौ सूर्यसंकाशौ वैयाघ्रपरिवारितौ ॥ समेतौ ददृशुस्तत्र द्वाविवाकौ समुद्रतौ ३ श्वेताश्वौ पुरुषौ दिव्यावास्थिता वरिमर्दनौ ॥ शुशु  
भाते महात्मानौ चंद्रादित्यौ यथादिवि ४ तौ दृष्ट्वा विस्मयं जग्मुः सर्वसैन्यानिमारिष ॥ त्रैलोक्यविजये यत्ताविद्रवैरोचनाविव ५ रथज्यातलानि हादैर्बाणसिंहरवैस्त  
था ॥ तौरथावभ्यधावतौ समालोक्य महीसिताम् ६ ध्वजौ च दृष्ट्वा संसक्तौ विस्मयः समपद्यत ॥ हस्तिकक्षं च कर्णस्य वानरंचकिरीटिनः ७ तौरथौ संप्रसक्तौ तु दृष्ट्वा  
भारतपार्थिवाः ॥ सिंहनादरवांश्चक्रुः साधुवादांश्च पुष्कलान् ८ दृष्ट्वा च द्वैरथं ताभ्यां तत्र योधाः सहस्रशः ॥ चक्रुर्बाहुस्वनांश्चैव तथा चैवावधूननम् ९ आजगुः कुरव  
स्तत्र वादित्राणि समंततः ॥ कर्णं प्रहर्षयिष्यंतः शंखान् दध्मुश्च सर्वशः १० तथैव पांडवाः सर्वहर्षयंतो धनंजयम् ॥ तूर्यशंखनिनादेन दिशः सर्वाव्यनादयन् ११ क्ष्वे  
डितास्फोटितोत्कुष्ठैस्तुमुलं सर्वतोऽभवत् ॥ बाहुशब्दैश्च शूराणां कर्णार्जुनसमागमे १२ तौ दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रौ रथस्थौ रथिनां वरौ ॥ प्रगृहीतमहाचापौ शरशक्तिध्व  
जायुतौ १३ वर्मिणौ बद्धनिस्त्रिंशौ श्वेताश्वौ शंखशोभितौ ॥ तूणीरवरसंपन्नौ द्वावप्येतौ सुदर्शनौ १४ रक्तचंदनदिग्धांगौ समदौ गोवृषाविव ॥ चापविद्युद्धजोपे  
तौ शस्त्रसंपतियोधिनौ १५ चामरव्यजनोपेतौ श्वेतच्छत्रोपशोभितौ ॥ कृष्णशल्यरथोपेतौ तुल्यरूपौ महारथौ १६ सिंहस्कंधौ दीर्घभुजौ रक्ताक्षौ हेममालिनौ ॥  
सिंहस्कंधप्रतीकाशौ व्यूढौ रस्कौ महाबलौ ॥ अन्योन्यवधमिच्छंताव न्योन्यजयकांक्षिणौ १७ अन्योन्यमभिधावंतौ गोष्ठे गोवृषभाविव ॥ प्रभिन्नाविव मातंगौ  
सुसंरब्धा विवाचलौ १८ आशीविषशिशुप्रख्यौ यमकालांतकोपमौ ॥ इंद्रवृत्राविव क्रुद्धौ सूर्यचंद्रसमप्रभौ १९ महाग्रहाविव क्रुद्धौ युगांताय समुत्थितौ ॥ देवग  
र्भौ देवबलौ देवतुल्यौ चरूपतः २० यदृच्छया समायातौ सूर्याचंद्रमसौ यथा ॥ बलिनौ समरे दृष्टौ नानाशस्त्रवरौ युधि २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१



तौहृद्वापुरुषव्याघ्रौशादूलाविधिष्ठितौ ॥ बभूवपरमोहर्षस्तावकानांविशोपते २२ संशयःसर्वभूतानांविजयेसमपद्यत ॥ समेतौपुरुषव्याघ्रौप्रेक्ष्यकर्णधनंज  
यौ २३ उभौवरायुधधराबुभौरणकृतश्रमौ ॥ उभौचबाहुशब्देननादयंतौनभस्तलम् २४ उभौविश्रुतकर्माणौपौरुषेणवलनच ॥ उभौचसदृशौयुद्धेशंवरामर  
राजयोः २५ कार्तवीर्यसमौचोभौतथादाशरथेःसमौ ॥ विष्णुवीर्यसमौचोभौतथाभवसमौयुधि २६ उभौश्वेतहयौराजनरथप्रवरवाहिनौ ॥ सारथोप्रवरौचैव  
तयोरास्तामहारणे २७ ततोहृद्वामहाराजराजमानौमहारथौ ॥ सिद्धचारणसंधानांविस्मयःसमपद्यत २८ तवपुत्रास्ततःकर्णसबलाभरतर्षभ ॥ परिवर्तुर्  
हात्मानंक्षिप्रमाहवशोभिनम् २९ तथैवपांडवाहृष्टाष्टयुग्मपुरोगमाः ॥ परिवर्तुर्मात्मानंपार्थमप्रतिमंयुधि ३० तावकानांरणेकर्णोऽग्लहोह्यासीद्विशोपते ॥ त  
थैवपांडवेयानांग्लहःपार्थोऽभवत्तदा ३१ तएवसभ्यास्तत्रासनप्रेक्षकाश्चाभवन्स्मते ॥ तत्रैषांग्लहमानानांभुवौजयपराजयौ ३२ ताभ्यांयुतंसमासक्तंविज  
यायेतरायच ॥ अस्माकंपांडवानांचस्थितानांरणमूर्धनि ३३ तौतुस्थितौमहाराजसमरेयुद्धशालिनौ ॥ अन्योन्यंप्रतिसंरब्धावन्योन्यवधकांक्षिणौ ३४ ता  
बुभौप्रजिहीर्षताविद्रवृत्राविवप्रभौ ॥ भीमरूपधरावास्तामहाधूमाविवग्रहौ ३५ ततोऽतरिक्षेसाक्षेपाविवादाभरतर्षभ ॥ मिथोभेदाश्चभूतानामासन्कर्णार्जुनां  
तरे ३६ व्यश्रूयंतमिथोभिन्नाःसर्वलोकास्तुमारिष ॥ देवदानवगंधर्वाःपिशाचोरगराक्षसाः ३७ प्रतिपक्षग्रहंचक्रुःकर्णार्जुनसमागमे ॥ द्यौरासंस्मृतपुत्रस्यपक्षे  
मातेवधिष्ठिता ३८ भूमिर्धनंजयस्यासीन्मातेवजयकांक्षिणी ॥ गिरयःसागराश्चैव नद्यश्चसजलास्तथा ३९ वृक्षाश्चोषधयश्चैवव्याश्रयंतपरस्परम् ॥ असुरा  
यातुधानाश्चगुह्यकाश्चपरंतप ४० तेकर्णसमपद्यंतहृष्टारूपाःसमंततः ॥ मुनयश्चारणाःसिद्धवैनतेयावयांसिच ४१ रत्नानिनिधयःसर्वेवेदाश्चाख्यानपंचमाः ॥  
सोपवेदोपनिषदःसरहस्याःसंग्रहाः ४२ वासुकिश्चित्रसेनश्चतक्षकोमणिकस्तथा ॥ सर्पाश्चैवतथासर्वेकाद्रवेयाश्चसान्वयाः ४३ विषवंतोमहाराजनागाश्चार्जुन  
तोऽभवन् ॥ ऐरावताःसौरभेयावैशालेयाश्चभोगिनः ४४ एतेऽभवन्नर्जुनतःक्षुद्रसर्पाश्चकर्णतः ॥ ईहामृगाव्यालमृगामांगल्याश्चमृगद्विजाः ४५ पार्थस्यवि  
जयेराजनसर्वेषुवाभिसंसृताः ॥ वसवोमरुतःसाध्यारुद्राविश्वेऽश्विनौतथा ४६ अग्निरिन्द्रश्चसोमश्चपवनोऽथदिशोदश ॥ धनंजयस्यतेपक्षेआदित्याःकर्णतो  
ऽभवन् ४७ विशःशुद्राश्चसूताश्चयेचसंकरजातयः ॥ सर्वशस्तेमहाराजराधेयमभजंस्तदा ४८ देवास्तुपितृभिःसार्धसगणाःसपदानुगाः ॥ यमोवैश्रवणश्चैववरु  
णश्चयतोऽर्जुनः ४९ ब्रह्मक्षत्रं चयज्ञाश्चदक्षिणाश्चार्जुनंश्रिताः ॥ प्रेताश्चैवपिशाचाश्चक्रव्यादाश्चमृगांडजाः ५० राक्षसाःसहयादोभिःश्वसृगालाश्चकर्णतः ॥  
देवब्रह्मनृपर्षीणांगणाःपांडवतोऽभवन् ५१ तुंबुरुप्रमुखाराजनगंधर्वाश्चयतोऽर्जुनः ॥ राधेयाःसहैमोनयागंधर्वाप्सरसांगणाः ५२

ईहामृगाःपक्षिगणाद्विपाश्चरथपात्तिभिः ॥ उह्यमानास्तथामेघैर्वायुनाचमनीषिणः ५३ दिदक्षवःसमाजग्मुःकर्णार्जुनसमागमम् ॥ देवदानवगंधर्वाणांयक्षाःपत  
त्रिणः ५४ महर्षयोवेदविदःपितरश्चस्वधाभुजः ॥ तपोविद्यास्तथौषध्यानारूपबलान्विताः ५५ अंतरिक्षेमहाराजविनदंतोऽवतस्थिरे ॥ ब्रह्माब्रह्मर्षि  
भिःसार्धंप्रजापतिभिरेवच ५६ भवश्चैवस्थितोयानेदिव्यंतदेशमागमत् ॥ समेतौतौमहात्मानौहृद्वाकर्णधनंजयौ ५७ अर्जुनोजयतांकर्णमेतिशक्रोऽब्रवीत्  
दा ॥ जयतामर्जुनंकर्णहतिस्त्रयोऽभ्यभाषत ५८ हत्वाऽर्जुनंममसुतःकर्णोजयतुसंयुगे ॥ हत्वाकर्णजयत्वद्यममपुत्रोधनंजयः ५९ इतिस्त्रयस्यचैवासोद्विवादो  
वासवस्यच ॥ पक्षसंस्थितयोस्तत्रतयोर्विबुधसिंहयोः ॥ द्वैपक्ष्यमासीद्देवानामसुराणांचभारत ६० समेतौतौमहात्मानौहृद्वाकर्णधनंजयौ ॥ अर्कपंतत्रयोलोकाः  
सहदेवर्षिचारणाः ६१ सर्वदेवगणाश्चैवसर्वभूतानियानिच ॥ यतःपार्थस्ततोदेवायतःकर्णस्ततोऽसुराः ६२ रथयूथपयोःपक्षौकुरुपांडववीरयोः ॥ हृद्वाप्रजाप  
तिदेवाःस्वर्यभुवमचोदयन् ६३ कोऽनयोर्विजयीदेवकुरुपांडवयोधयोः ॥ समोऽस्तुविजयोदेवएतयोर्नरसिंहयोः ६४ कर्णार्जुनविवादेनसर्वसंशयितंजगत् ॥  
स्वयंभोब्रूहिनस्तथ्यमेतयोर्विजयंप्रभो ६५ स्वयंभोब्रूहितद्वाक्यंसमोऽस्तुविजयोऽनयोः ॥ तदुपश्रुत्यमघवाप्रणिपत्यपितामहं ६६ व्यज्ञापयतदेवेशमिदंम  
तिमतांवरः ॥ पूर्वभगवताप्रोक्तंरुण्योर्विजयोभुवः ६७ ततथास्तुनमस्तेऽस्तुप्रसीदभगवन्मम ॥ ब्रह्मेशानावथोवाक्यमुचतुस्त्रिदशेश्वरम् ६८ विजयो  
भुवमेवास्यविजयस्यमहात्मनः ॥ स्वांडवेयेहुतभुक्तोपितःसव्यसाचिना ६९ स्वर्गंचसमनुप्राप्यसाहाय्यंशक्रतेकृतम् ॥ कर्णश्चदानवःपक्षअतःकार्यःपराजयः  
७० एवंकृतेभवेत्कार्यंदेवानामेवनिश्चितम् ॥ आत्मकार्यंचसर्वेषांगरीयस्त्रिदशेश्वर ७१ महात्माफाल्गुनश्चापिसत्यधर्मरतःसदा ॥ विजयस्तस्यनियतंजाय  
तेनात्रसंशयः ७२ तोषितोभगवान्येनमहात्मावृषभध्वजः ॥ कथंवातस्यनजयोजायतेशतलोचन ७३ यस्यचक्रेस्वर्यविष्णुःसारथ्यंजगतःप्रभुः ॥ मनस्वी  
बलवानशूरःकृतास्त्रोऽथतपोधनः ७४ बिभर्तिचमहातेजाधनुर्वेदमशेषतः ॥ पार्थःसर्वगुणोपेतोदेवकार्यमिदंयतः ७५ क्लिश्यंतेपांडवानित्यंवनवासादिभिर्भृ  
शम् ॥ संपन्नस्तपसाचैवपर्याप्तःपुरुषर्षभः ७६ अतिक्रमेज्जमाहात्म्यादिष्टमप्यर्थपर्ययम् ॥ अतिक्रांतेचलोकानामभावोनियतंभवेत् ७७ नविद्यतेव्यवस्थानं  
कुद्वयोःरुण्योःकचित् ॥ स्रष्टारौजगतश्चैवसततंपुरुषर्षभो ७८ नरनारायणावेतौपुराणावृषिसत्तमौ ॥ अनियम्यौनियंतारावेतौतस्मात्परंतपौ ७९ नैतयो  
स्तुसमःकश्चिद्विविवामानुषेपुवा ॥ अनुगम्यास्त्रयोलोकाःसहदेवर्षिचारणैः ८० सर्वदेवगणाश्चापिसर्वभूतानियानिच ॥ अनयोस्तुप्रभावेनवर्ततेनिखिलंजगत्  
८१ कर्णोलोकानयंमुख्यानामोतुपुरुषर्षभः ॥ कर्णोवैकर्तनःशूरोविजयस्त्वस्तुरुण्योः ८२



वसूनांसमलोकत्वं मरुतां वासमाप्नुयात् ॥ सहितो द्रोणभीष्माभ्यां नाकलोकवान्मुयात् ८३ इत्युक्तो देवदेवाभ्यां सहस्राक्षोऽब्रवीद्वचः ॥ आमं व्यसर्वभूतानि ब्रह्मे  
शानानुशासनम् ८४ श्रुतं भवद्विर्यत्प्रोक्तं भगवद्भ्यां जगद्धितं ॥ तत्तथानान्यथा तद्धितिष्ठध्वं विगतज्वराः ८५ इति श्रुत्वेन्द्रवचनं सर्वभूतानि मारिष ॥ विस्मि  
तान्यभवन्नाजन्पूजयांचक्रिरेतदा ८६ व्यसृजंश्च सुगंधोनिपुष्पवर्षाणि हर्षिताः ॥ नानारूपाणि विबुधा देवतूर्याण्यवा दयन् ८७ दिदृक्षुश्च प्राप्तिमंदैरथ नर  
सिंहयोः ॥ देवदानवगंधर्वाः सर्व एवावतस्थिरे ८८ रथौ तयोः श्वेतहयौ दिव्यौ युक्तौ महात्मनोः ॥ यौ तौ कर्णार्जुनौ राजन् प्रहृष्टौ व्यवतिष्ठताम् ८९ समागता लो  
कवीराः शंखान्दध्मुः पृथक्पृथक् ॥ वासुदेवार्जुनौ वीरौ कर्णशल्यौ च भारत ९० तद्भीरुसंत्रासकरं युद्धं समभवत्तदा ॥ अन्योन्यस्पर्धिनो रुग्रं शक्रशंवरयोरिव ९१  
तयोर्ध्वजौ वीतमलौ शुशुभाते रथोस्थितौ ॥ राहुकेतू यथाऽऽकाशेऽदितौ जगतः क्षये ९२ कर्णस्याशी विषा निभारत्नसारमयी हृदा ॥ पुरंदरधनुः प्रख्याहस्तिक  
क्ष्या विराजते ९३ कपिश्रेष्ठस्तु पार्थस्य व्यादितास्य इवांतकः ॥ दंष्ट्राभिर्भीषयन् भाभेर्दुर्निरीक्ष्योरविर्यथा ९४ युद्धाभिलाषको भूत्वा ध्वजो गांडीवधन्वनः ॥  
कर्णध्वजमुपातिष्ठत्स्वस्थानाद्विगवान्कपिः ९५ उत्पपात महावेगः कक्ष्यामभ्याहनत्तदा ॥ नखैश्च दशनैश्चैव गरुडः पन्नगं यथा ९६ सांकिं किं काभरणा कालपाशो  
पमाऽऽयसी ॥ अभ्यद्रवत्सु संरब्धा हस्तिकक्ष्याऽथ तं कपिं ९७ तयोर्घोरतरैर्युद्धे दैरथे घूत आहिते ॥ प्राकुर्वतां ध्वजौ युद्धं पूर्वं पूर्वतरंतदा ९८ हयाहयानभ्य  
हेषन्स्पर्धमानाः परस्परम् ॥ अविध्यत् पुंडरीकाक्षः शल्यं नयनसायकैः ९९ शल्यश्च पुंडरीकाक्षं तथैवामिसमैक्षत ॥ तत्राजयद्वासुदेवः शल्यं नयनसायकैः  
१०० कर्णं चाप्यजयद्दृष्ट्वा कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ अथाब्रवीत्सूतपुत्रः शल्यमाभाष्य सस्मितम् १ यदि पार्थो रणे हन्यादद्य मामिह कर्हिचित् ॥ किं करिष्यसि संग्रामे  
शल्यसत्यमथोच्यताम् २ ॥ शल्य उवाच ॥ यदि कर्णो रणे हन्यादद्य त्वां श्वेतवाहनः ॥ उभावेकरथेनाहं हन्यां माधव पांडवौ ३ ॥ संजय उवाच ॥ एवमेव तु  
गोविंदमर्जुनः प्रत्यभाषत ॥ तं प्रहस्या ब्रवीत्कृष्णः सत्यं पार्थमिदं वचः ४ पतेहि वाकरः स्थानाच्छुष्ये दापिमहोदधिः ॥ शैत्यमग्निरिया ब्रत्वा हन्यात्कर्णो धनंजय  
५ यदि चैतत्कथंचित्स्याल्लोकपर्यासनं भवेत् ॥ हन्यां कर्णं तथा शल्यं बाहुभ्यामेव संयुगे ६ इति कृष्णवचः श्रुत्वा प्रहसन् कपिकेतनः ॥ अर्जुनः प्रत्युवाचे दं कृष्णम  
क्लिष्टकारिणम् ७ मम तावदपर्याप्तौ कर्णशल्यौ जनार्दन ॥ सपताकध्वजं कर्णं शल्यं रथवाजिनम् ८ सच्छत्रकवचं चैव सशक्तिशरकार्मुकम् ॥ द्रष्टाऽस्य दरणे  
कृष्णशरैश्छिन्नमनेकधा ९ अद्यैव सरथं साश्वं सशक्तिकवचायुधम् ॥ संचूर्णितमिवारण्ये पादपदंतिनायथा १० अद्य राघेयभार्याणां विधव्यं समुपस्थितम् ॥  
ध्रुवं स्वप्नेष्वनिष्ठानि ताभिर्दृष्टानि माधव ११ द्रष्टाऽसि ध्रुवमद्यैव विधवाः कर्णयोपितः ॥ नहि मे शांभ्यते मन्युर्यदनेन पुराकृतम् १२

11540

११३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इतिक० नी० मा० मा० सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ तदिति १ । २ द्विषतः शत्रुन् २ । ४ । ५ । ६ एकौमुख्यौ  
कृष्णासभागतादृष्टामूढेनादीर्घदर्शिता ॥ अस्मांस्तथाऽवहसताक्षिपताचपुनःपुनः ११३ अद्यद्रष्टाऽसिगोविंदकर्णमुन्मथितं मया ॥ वारणेनेवमतेनपुष्पितं  
जगतीरुहम् १४ अद्यतामधुरावाचःश्रोताऽसिमधुसूदन ॥ दिष्ट्याजयसिवाष्ण्येइतिकर्णेनिपातिते १५ अद्याभिमन्युजननीप्रहृष्टःसांत्वयिष्यसि ॥ कुन्तो  
पितृष्वसारंचप्रहृष्टःसन्जनादैनं १६ अद्यवाष्पमुखीकृष्णांसांत्वयिष्यसिमाधव ॥ वाग्मेश्वासृतकल्पाभिर्धर्मराजंचपांडवम् ११७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्ण  
पर्वणि कर्णार्जुनसमागमेद्वैरथेसप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तद्देवनागासुरसिद्धयक्षैर्गंधर्वैरक्षाप्सरसांचसंघैः ॥ ब्रह्मर्षिराजर्षिपुपर्णजुष्टं  
बभौवियद्विस्मयनीयरूपम् १ नानद्यमानानिनेदैर्मनोजैर्वादित्रगीतस्तुतिनृत्यहासैः ॥ सर्वेऽतरिक्षंददृशुर्मनुष्याःस्वस्थाश्चतद्विस्मयनीयरूपम् २ ततःप्रहृ  
ष्टाःकुरुपांडुयोधावादित्रशंखस्वनसिंहनादैः ॥ विनादयंतोवसुधादिशश्चस्वनेनसर्वान्द्विषतोनिजघ्नुः ३ नराश्वमातंगरथैःसमाकुलंशरासिशक्त्यष्टिनिपातदुःस  
हम् ॥ अभीरुजुष्टंहतदेहसंकुलंरणाजिरंलोहितमावभौतदा ४ बभूवयुद्धंकुरुपांडवानांयथासुराणामसुरैःसहाभवत् ॥ तथाप्रवृत्तेतुमुलेसुदारुणेधनंजयस्यावि  
रथेश्वसायकैः ५ दिशश्चसैन्यंचशितैरजिह्वैःपरस्परंप्रावृणुतांसुदंशितैः ॥ ततस्त्वदीयाश्चपरेचसायकैःकृतेष्वकारेददृशुर्नकिंचन ६ भयातुराएकरथौसमाश्र  
यंस्ततोऽभवत्त्वहुतमेवसर्वतः ॥ ततोऽस्त्रमस्त्रेणपरस्परंतौविधूयवाताविवपूर्वपश्चिमौ ७ घनांधकारोविततेतमोनुदौयथोदेतौतद्वदतीवरेजतुः ॥ नचाभिसर्त  
व्यमितिप्रचोदिताःपरेत्वदीयाश्चतथाऽवतस्थिरे ८ महारथौतौपरिवार्यसर्वतःसुरासुराःशंबरवासवाविव ॥ मृदंगभेरीपणवानकस्वनैःससिंहनादैर्नदतुर्नरोतमौ ९  
शशांकसूर्याविवमेघनिःस्वनैर्विरेजतुस्तौपुरुषर्षभौतदा ॥ महाधनुर्मंडलमध्यगाबुभौसुवर्चसौवाणसहस्रदीप्ति १० दिधक्षमाणौसचराचरंजगद्युगांतसूर्यावि  
बहुःसहोरणे ॥ उभावजेयावहितांतकाबुभावुभौजिघांसूकृतिनौपरस्परम् ११ महाहवेवीतमयौसमीयतुर्नद्वजंभाविवकर्णपांडवौ ॥ ततोमहाब्जाणिमहा  
धनुर्धरौविमुंचमानाविषुभिर्भयानकैः १२ नराश्वनागानामितान्निजघ्नतुःपरस्परंचापिमहारथौनृप ॥ ततोविसृष्टुःपुनरर्दितानरानरोतमाभ्यांकुरुपां  
डवाश्रयाः १३ सनागपत्त्यश्वरथादिशोदशतथायथासिंहहतावनौकसः ॥ ततस्तुदुर्योधनभोजसौबलाःकृपेणशारद्वतसूनुनासह १४ महारथाःपंचधनं  
जयाच्युतौशरैःशरीरार्तिकरैरताडयन् ॥ घनंषितेषामिषुधीनध्वजान्हयात्रयांश्चसूतांश्चधनंजयःशरैः १५ समंप्रमथ्याशुपरान्समततःशरोत्तमैर्द्वादश  
भिश्चसूतजम् ॥ अथाभ्यधावंस्वरिताःशतरथाःशतंगजाश्चार्जुनमाततायिनः १६ शकास्तुषारायवनाश्चसादिनःसहैवकांबोजवरेर्जिघांसवः ॥ वरायु  
धान्पाणिगतैःशरैःसहसुरैर्न्यक्तंत्पतन्निशिसंसिच १७

रथौरथिनौ कर्णार्जुनौ पृथक् चतौरथौ चेति विग्रहः ७

तमोनुदौसूर्यचंद्रौ नचभमिमतव्यं नापयातव्यमिति नियमेन प्रचोदिताः प्रेरिताः ८ । ९ । १० । ११ । १२ विसृष्टः विप्रवृत्ताः १३ पंचैवावशिष्टाहस्याह उतहति १४ । १५ । १६ । १७



१८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ निसर्गतहृत्सहजमित्रस्वोपपादनं साम्राज्यया प्रसन्नैराज्यार्षदानेनहितंभर्तुनकोपशमनेनेतिचतुर्धा  
 ह्यांश्चनार्गांश्चरथांश्चयुध्यतोघनंजयःशत्रुगणानक्षितौक्षिणोत् ॥ ततोऽतरिक्षेसुरतूर्यनिःस्वनाःससाधुवादाहवितैःसमीरिताः १८ निपेतुरप्युत्तमपुष्पवृष्टयः  
 सुगंधिगंधाःपवनेरिताःशुभाः ॥ तदहुतंदेवमनुष्यसाक्षिकंसमीक्ष्यभूतानिविसिस्मियुस्तदा १९ तवात्मजःसूतसुतश्चनव्यथानविस्मयंजग्मतुरेकानिश्चयौ ॥  
 अथाब्रवीद्ग्रीणसुतस्तवात्मजंकरंकरेणप्रतिपीडयसांत्वयन् २० प्रसीददुर्योधनशाम्यपांडवैरलंविरोधेनविगस्तुविग्रहम् ॥ हतोगुरुर्ब्रह्मसमीमहास्त्रवितथैवभी  
 ष्मप्रमुखामहारथाः २१ अहंत्ववध्योममचापिमातुलःप्रशाधिराज्यंसहपांडवैश्चिरम् ॥ घनंजयःशाम्यातिवारितोमयाजनादनोनैवाविरोधामिच्छति २२ युधि  
 ष्ठिरेभूतहितेरतःसदावृकोदरस्तद्वशगस्तथायमौ ॥ त्वयातुपार्थैश्चकृतेचसंविदेप्रजाःशिवंप्राप्नुयुरिच्छयातव २३ व्रजंतुशेषाःस्वपुराणिबांधवानिवृतयुद्धाश्चम  
 वंतुसैनिकाः ॥ नचेद्वचःश्रोष्यसिमेनराधिपध्रुवंप्रतप्ताऽसिहतोऽरिभिर्युधि २४ इदंचदृष्टंजगतासहत्वयाकृतंयदेकेनाकिरीटमालिना ॥ यथानकुर्याद्विभक्तं  
 तकोनचापिघाताभगवान्नयक्षराट् २५ अतोऽपिभूयान्स्वगुणैर्घनंजयोनचातिवर्तिष्यातिमेवचोऽखिलम् ॥ तवानुयात्रांचसदाकरिष्यतिप्रसोदयजेंद्रशमंत्वमा  
 मुहि २६ ममापिमानःपरमःसदात्वायिब्रवीम्यतस्त्वांपरमाच्चसौहृदात् ॥ निवारायिष्यामिचकर्णमप्यहंयदाभवान्सप्रणयोभविष्यति २७ वदंतिमित्रंसहजंविच  
 क्षणास्तथैवसाम्राचधनेनचार्जितम् ॥ प्रतापतश्चोपनर्तचतुर्विधंतदस्ति सर्वतवपांडवेषु २८ निसर्गतस्तेतववीरबांधवाःपुनश्चसाम्रासमवामुहिप्रभो ॥ त्व  
 यिप्रसन्नेयादिमित्रतांगतेहितंरुतंस्याज्जगतस्त्वयाऽतुलम् २९ स एवमुक्तःसुहृदावचोहितंविचिंत्यनिःश्चस्यचदुर्मनाऽब्रवीत् ॥ यथाभवानाहसखेतथैवतन्ममा  
 पिविज्ञापयतोवचःशृणु ३० निहत्यदुःशासनमुक्तवान्वचःप्रसह्यशार्दूलवदेषदुर्मतिः ॥ वृकोदरस्तद्वदयेममास्थितंनतत्परोक्षंभवतःकुतःशमः ३१ नचापिकर्णं  
 प्रसहेद्रणेऽर्जुनोमहागिरिमेरुमिवोद्यमारुतः ॥ नचाश्वसिष्यंतिपृथात्मजामयिप्रसह्यवैरवदुशोविचिंत्य ३२ नचापिकर्णंगुरुपुत्रसंयुगादुपारमेत्यर्हसिवक्तुम  
 च्युत ॥ श्रमेणयुक्तोमहताऽद्यफालगुनस्तमेषकर्णःप्रसमंहानिष्यति ३३ तमेवमुक्त्वाऽप्यनुनीयचासकृतवात्मजःस्वाननुशास्ति सैनिकान् ॥ समाहिताऽभेद्र  
 वताहितान्ममसबाणहस्ताःकेमुजोषमासत ३४ ॥ इतिश्रमि० कर्णप० अश्वत्थामवाक्येअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥  
 तौशंखभेरीनिनदेसमृद्धेसमीयतुःश्वेतहयौनराग्र्यौ ॥ वैकर्तनःसूतपुत्रोऽर्जुनश्चदुर्मत्रितेतवपुत्रस्यराजन् १ यथागजौहैमवतौप्रभिन्नौप्रवृद्धदंताविववा  
 सितार्थे ॥ तथासमाजग्मतुरुग्रवीर्यौघनंजयश्चाधिरथिश्चवीरौ २ बलाहकेनेवमहाबलाहकोयदृच्छयावागिरिणायथागिरिः ॥ तथाधनुर्ज्यातिलनेमिनिः  
 स्वनैःसमीयतुस्ताविषुवर्षवर्षिणौ ३

पदाताडयिष्यामीत्येवंप्रप ३१ यथाऽर्जुनःकर्णेनप्रसहेत्तदपिमवतःपरोक्षेनेतिपूर्वेणान्वयः ३१। ३३। ३४ ॥ इतिक० नी० भा० अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ताविति १। २। ३

४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४ केतार्थस्थानार्थनीडेपत्रिगणाहवदेहेवाणालिधेतद्वर्षः १५ संवान्बाणसंवान् १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३  
 प्रवृद्धशृंगद्वमवीरुदोषधीप्रवृद्धनानाविधनिर्झरौकसौ ॥ यथाऽचलावाचलितौमहाबलौतथामहास्त्रैरितरेतरंहतः ४ ससन्निपातस्तुतयोर्महानभूत्सुरेशर्वोचन  
 योर्यथापुरा ॥ शरैर्विनुत्रांगनियंतृवाहयोःसुदुःसहोऽन्यैःकदुशोणितोदकः ५ प्रभूतपद्मोत्पलमस्यकच्छपौमहाहृद्रीपक्षिगणैरिवावृतौ ॥ सुसन्निकृष्टावनिळो  
 द्वतौयथातथारथौतौध्वजिनौसमीयतुः ६ उभौमहेंद्रस्यसमानविक्रमावुभौमहेंद्रप्रतिमौमहारथौ ॥ महेंद्रवज्रप्रतिमैश्चसायकैर्महेंद्रवृत्राविवसंप्रजघ्नतुः ७  
 सनागपत्त्यश्वरथेशुभेवलेविचित्रवर्माभिरणांवरायुधे ॥ चकंपतुर्विस्मयनीयरूपेवियद्वताश्चार्जुनकर्णसंयुगे ८ भुजाःसवस्त्रांगुलयःसमुच्छ्रिताःसंसिंहनादैर्ह  
 षितैर्दिदृक्षुभिः ॥ यदर्जुनोमत्तइवाद्रिपोद्विपंसमभ्ययादाधिरथिजिघांसया ९ उदक्रोशन्सोमकास्तत्रपार्थपुरःसराश्चार्जुनभिधिकर्णम् ॥ छिद्यस्यमूर्धानमलं  
 चिरेणश्रद्धांचराज्यादृतराष्ट्रसूनोः १० तथाऽस्माकंबहवस्तत्रयोधाःकर्णतथायाहियाहव्यवोचन् ॥ जह्यर्जुनंकर्णशरैःसुतीक्ष्णैःपुनर्वनंयातुचिरायपार्थाः ११  
 तथाकर्णःप्रथमतत्रपार्थमहेषुभिर्दशभिःप्रत्यविध्यत् ॥ तंचार्जुनःप्रत्यविध्यच्छिताग्रैःकक्षांतरेदशभिःसंप्रहस्य १२ परस्परंतौविशिखैःसुपुंखैस्ततस्ततःसूत  
 पुत्रोऽर्जुनश्च ॥ परस्परंतौविभिदुर्विर्मदेसुभीममभ्यापततुश्चहृष्टौ १३ ततोऽर्जुनःप्रासृजदुग्धवन्वाभुजावुभौगाडिवंचानुमृज्य ॥ नाराचनालीकवराहकर्णान्क्षु  
 रांस्तथासांजलिकार्धचंद्रान् १४ तेसर्वतःसमकीर्यतराजन्पार्थेष्वःकर्णरथंविशंतः॥ अवाङ्मुखाःपक्षिगणादिनांतेविशंतिकेतार्थमिवाशुवृक्षम् १५ यानर्जुनःस  
 भुकुटीकटाक्षकर्णायराजन्नसृजज्जितारिः॥ तान्सायकैर्मतेसूतपुत्रःक्षिप्तान्क्षिप्तान्पांडवस्याशुसंधान् १६ ततोस्त्रमाग्रेयमामित्रसाधनंमुमोचकर्णायमहेंद्रसूनुः॥  
 भूम्यंतरिक्षेचदिशोऽर्कमार्गं प्रावृत्त्यदेहोऽस्यवभूवदीप्तः १७ योधाश्चसर्वेज्ज्वलितावराभृशंप्रदुहवुस्तत्रविदग्धवस्त्राः ॥ शब्दश्चवोरोऽतिवभूवतत्रयथावनेवेषुवन  
 स्यदह्यतः १८ तद्वीक्ष्यकर्णोज्ज्वलनास्त्रमुद्यतंसवारुणंतत्प्रशमार्थमाहवे ॥ समुत्सृजन्सूतसुतःप्रतापवान्सतेनवर्हिशमपांभव १९ बलाहकौघश्चदिशस्तर  
 स्वीचकारसर्वास्तिमिरेणसंवृताः ॥ ततोधरित्रीधरतुल्यरोधसःसमंततोवैपरिवार्यवारिणा २० तैश्चातिवेगात्सतथाविधोऽपिनीतःशमंवह्निरतिप्रचंडः ॥ बला  
 हकैरेवदिगंतराणिव्याप्तानिसर्वाणियथानभश्च २१ तथाचसर्वास्तिमिरेणवैदिशोमेघैर्वृतानप्रदृश्येतर्किंचित् ॥ अथापोवाह्याभ्रसंधान्समस्तान्वायव्याघ्रेणाप  
 ततःसकर्णात् २२ ततोऽप्यस्त्रंदयितंदेवराज्ञःप्रादुश्चक्रेवज्रमतिप्रभावम् ॥ गांडीवज्यांविशिखांश्चानुमंयधनंजयःशत्रुभिरप्रवृष्ट्यः २३ ततःक्षुरप्रांजलिकार्ध  
 चंद्रानालीकनाराचवराहकर्णाः ॥ गांडीवतःप्रादुरासन्सुतीक्ष्णांसहस्रशोवज्रसमानवेगाः २४ तेकर्णमासाद्यमहाप्रभावाःसुतेजनागार्धपत्राःसुवेगाः ॥ गात्रेषु  
 सर्वेषुहयेषुचापिशरासनेयुगचक्रेध्वजेच २५ निर्भिद्यतूर्णविविशुःसुतीक्ष्णास्ताक्ष्यत्रस्ताभूमिमिवोरगास्ते ॥ शराचितांगोरुधिरार्द्रगात्रःकर्णस्तदारोषविवृत  
 नेत्रः २६ दृढज्यमानाम्यसमुद्रघोषंप्रादुश्चक्रेभार्गवास्त्रमहात्मा ॥ महेंद्रशस्त्राभिमुखान्विमुक्तांश्छित्त्वाकर्णःपांडवस्येषुसंधान् २७



तस्यास्त्रमस्त्रेण निहत्य सोऽथ जघान संख्ये रथनागपत्नीन् ॥ अमृष्यमाणश्च न हेंद्रकर्महारणे भार्गवास्त्रप्रतापात् २८ पंचालानां प्रवरांश्चापियो धानक्रोधाविष्टः सु  
तपुत्रस्तरस्वी ॥ बाणैर्विव्याधा हवे सुप्रमुक्तैः शिलाशितैरुक्मपुंखैः प्रसह्य २९ तत्पंचालाः सोमकाश्चापिराजन् कणेनाजौ पीडयमानाः शरौघैः ॥ क्रोधाविष्टा वि  
व्यधुस्तं समं तातीक्ष्णैर्बाणैः सुतपुत्रं समं ताः ३० तान्मुतपुत्रो निजवान् बाणैः पंचालानां रथनागाश्च संवान् ॥ अभ्यर्दयद्वाणगणैः प्रसह्य विद्धा हर्षात्संगरे सुतपु  
त्रः ३१ तेभिर्न देहाव्यसवो निपेतुः कर्णे पुभिर्भूमितले स्वनंतः ॥ कुद्धेन सिंहेन यथेभयूथामहावने भीमवलेन तद्वत् ३२ पंचालानां प्रवरान्संनिहत्य प्रसह्य यो धानखि  
लानदीन् ॥ ततः सराजन्विरराज कर्णो यथाऽवरे भास्कर उग्ररश्मिः ३३ कर्णस्य मत्वा तु जयं वदीयाः परां मुदं सिंहनादांश्च कुः ॥ सर्वे ह्यमन्यंत भृशहतौ च कर्णेन कृ  
ष्णाविति कौरवेन्द्र ३४ तत्तादृशं प्रेक्ष्य महारथस्य कर्णस्य वीर्यं च परैरसह्यम् ॥ दृष्ट्वा च कर्णेन धनं जयस्य तथाऽऽजिमध्ये निहतं तदस्त्रम् ३५ ततस्त्वमर्षी क्रोधसं दीप्त  
नेत्रो वातात्मजः पाणिना पाणिमाच्छेत् ॥ भीमोऽब्रवीदर्जुनं सत्यसंधं मर्षितो निःश्वसन् ज्ञातमन्युः ३६ कथं नु पापोऽयमपेतधर्मः सुतात्मजः समरेऽद्य प्रसह्य ॥ पं  
चालानां यो धमुखाननेकान्निजघ्निवांस्तव जिष्णोसमक्षम् ३७ पूर्वदेवैरजितं कालकेयः साक्षात्स्थानोर्बाहुसंस्पर्शमेत्य ॥ कथं नु त्वां मूतपुत्रः किरीटि त्रयेषुभिर्दश  
भिः प्रागविध्यत् ३८ त्वया क्षिप्तांश्चाग्रसद्वाणसंधानाश्चर्यमेतत्प्रतिभाति मेऽद्य ॥ कृष्णापरिकृशमनुस्मरत्वं यथाऽब्रवीत्पंडितान् स्मवाचः ३९ रूक्षाः सुतीक्ष्णाश्च  
हि पापबुद्धिः सुतात्मजोऽयं गतभीर्दुरात्मा ॥ संस्मृत्य सर्वतदिहाद्यपापं जह्याशु कर्णं युधिसव्यसाचिन् ४० कस्मादुपेक्षां कुहपो केरीटि बुपेक्षितुं नायमिहाद्यकालः ॥  
यया घृत्या सर्वभूतान्यजैर्षीर्ग्रासं ददत्वांडवे पावकाय ४१ तया घृत्या सुतपुत्रं जहित्वमहं चैनं गदया पोथयिष्ये ॥ अथान्नवीद्वासुदेवोऽपि पार्थ दृष्ट्वा रथेषून् प्रतिहन्य  
मानान् ४२ अमीमृदत्सर्वपातेऽद्य कर्णो ह्यस्त्रैरस्त्रां किमिदं भो किरीटिन् ॥ सवीरकिं मुह्यसि नावधत्सेन दंत्येते कुरवः संप्रहृष्टाः ४३ कर्णपुरस्कृत्य विदुर्हि सर्वे तवास्त्रम  
स्त्रैर्विनिपात्यमानम् ॥ यया घृत्या निहतं तामसास्त्रयुगे युगे राक्षसाश्चापि घोराः ४४ दंभो द्रवाश्चासुराश्चाहवेषु तया घृत्या जहित्वा कर्णं त्वमद्य ॥ अनेन चास्य क्षुरने  
मिनाऽद्य संछिदिमूर्धानमरेः प्रसह्य ४५ मया विमृष्टेन सुदर्शनेन वज्रेण शक्रो न मुचेरिवारेः ॥ किरातरूपी भगवान्सुघृत्या त्वयामहात्मा परितोषितोऽभूत् ४६  
तां त्वं पुनर्वीरघृतिं गृहीत्वा सहानुबंधं जहिसूतपुत्रम् ॥ ततो महीं सागरमेखलां त्वंसपत्न्यां ग्रामवतीं समृद्धाम् ४७ प्रयच्छराज्ञे निहतारिं संघायं शश्वपार्था तुल  
मा मुहित्वम् ॥ स एव मुक्तोऽतिबलो महात्मा चकार बुद्धिं हि विधाय सौतेः ४८ स चोदितो भीमजनादनाभ्यां स्मृत्वा तथाऽऽत्मानमवेक्ष्य सर्वम् ॥ इहात्मनश्चागम  
ने विदित्वा प्रयोजनं केशवमित्युवाच ४९

यणस्य च हृद्भूमौ प्रयोजनं भूभारावतरणं विदित्वा स्मृत्वा ४९

प्रादुष्करो म्येषमहास्त्रमुग्रं शिवाय लोकस्य वधाय सौतेः ॥ तन्मेऽनुजानातु मवान्सुराश्च ब्रह्मा भवो वेदा विदश्च सर्वे ५० इत्युच्य देवं स तु सव्यसाचीनमस्मृत्वा ब्रह्मणे  
सोऽमितात्मा ॥ तदुत्तमं ब्राह्ममसह्यमस्त्रं प्रादुश्चक्रे मनसा याद्विधेयम् ५१ तदस्य हत्वा विरराज कर्णो मुक्ताशरान्मेघइवांशुधाराः ॥ समीक्ष्य कर्णेन किरीटिन् स्तु  
तथाऽऽजिमध्ये निहतं तदस्त्रम् ५२ ततोऽमर्षी बलवान् क्रोधदीप्तो भीमोऽब्रवीदर्जुनं सत्यसंधम् ॥ ननु त्वाऽऽहुर्वेदितारं महास्त्रं ब्राह्मं विधेयं परमं जनास्तव ५३  
तस्मादन्यद्योजयसव्यसाचिन्निति स्मोक्तो योजयत्सव्यसाची ॥ ततो दिशः प्रदिशश्चापि सर्वाः समावृणोत्सायकैर्भूरितेजाः ५४ गांडीवमुक्तैर्भुजगैरिवो ग्रैर्दिवाकरां  
शुप्रतिमैर्ज्वलद्भिः ॥ सृष्टास्तु बाणा भरतर्षभेण शतं शतानीव सुवर्णपुंखाः ५५ प्राच्छादयन् कर्णरथं क्षणेन युगांतवन् ह्यर्ककरप्रकाशाः ॥ ततश्च शूलानि परश्वधा  
नि चक्राणि नाराचशतानि चैव ५६ निश्चक्रमुर्वोरतराणि यो धास्ततो ह्यहन्यंत समं ततोऽपि ॥ छिन्नां शिरः कस्यचिदाजिमध्ये पपात यो धस्य परस्य कायात् ५७  
भयेन सोऽप्याशु पपात भूमावन्त्यः प्रणष्टः पतितं विलोक्य ॥ अन्यस्य सासिर्निपपात कृतो यो धस्य बाहुः करिहस्ततुल्यः ५८ अन्यस्य सव्यः सहवर्मणा च क्षुरप्रकृ  
तः पतितो धरण्याम् ॥ एवं समस्तानपि यो धमुख्यान् विध्वंसयामास किरीटमाली ५९ शरैः शरीरांतकरैः सुर्वोरदैर्यो धनं सैन्यमशेषमेव ॥ वैकर्तनेनापि तथाऽऽ  
जिमध्ये सहस्रशो बाणगणा विसृष्टाः ६० ते घोषिणः पांडवमभ्युपेयुः पर्जन्यमुक्ता इव वारिधाराः ॥ ततः स कृष्णं च किरीटिन् च वृकोदरं चाप्रतिमप्रभावः ६१ त्रिभि  
स्त्रिभिर्भीमबलो निहत्य ननादघोरं महतास्वरेण ॥ सकर्णवाणाभिहतः किरीटी भीमं तथा प्रेक्ष्य जनार्दनं च ६२ अमृष्यमाणः पुनरेव पार्थः शरान्दशष्टौ च समुद्रवर्ह ॥  
स केतुमेकेन शरेण विद्धा शल्यं चतुर्भिस्त्रिभिरेव कर्णम् ६३ ततः समुक्तैर्दशभिर्जघान सभापतिं कांचनवर्मनद्धम् ॥ सराजपुत्रो विशिरा विबाहुर्विवाजिसूतो विधनु  
र्विकेतुः ६४ हतोरथाग्रादपतत्सरुग्णः परश्वधैः शालइवावकृतः ॥ पुनश्च कर्णो त्रिभिरष्टाभिश्च द्वाभ्यां चतुर्भिर्दशभिश्च विद्धा ६५ चतुःशतान् द्विरदान्सायुधान्यै  
हत्वारथानष्टशतान् जघान ॥ सहस्रशोश्चाश्च पुनः ससादीनष्टौ सहस्राणि च पत्तिवीरान् ६६ कर्णसूतं सरथं स केतुमदृश्यं मंजोगतिभिः प्रचक्रे ॥ अथाक्रोशन् कुरवो  
वध्यमाना धनं जयेनाधिरथिं समं तात् ६७ मुंचाभिविध्यार्जुनमाशु कर्णबाणैः पुराहांते कुरून्समग्रान् ॥ स चोदितः सर्वयत्नेन कर्णो मुमोच बाणान्सुबहून् भीक्षुणम्  
६८ तेषां दुपंचालगणा त्रिजघ्नुर्मर्मच्छिदः शोणितपांसुदिग्धाः ॥ तावुत्तमो सर्वधनुर्धराणां महाबलौ सर्वा सपत्न्याहौ ६९ निजघ्नतुश्चाहित सैन्यमुग्रमन्योन्यम  
प्यस्त्रविदौ महास्त्रैः ॥ अथोपयातस्त्वारितो दिदृक्षुर्मत्रौषधीभिर्निरुजो विशल्यः ७० कृतः सुहृद्भिर्षजां वरिष्ठैर्युधिष्ठिरस्तत्र सुवर्णवर्मा ॥ तथोपयातं युधिधर्म  
राजं दृष्ट्वा मुदा सर्वभूतान्यनंदन् ७१ राहोर्विमुक्तं विमलं समग्रं चंद्रयथैवाभ्युदितं तथैव ॥ दृष्ट्वा तु मुख्यावथ युध्यमानौ दिदृक्षवश्चूरवरावरिष्ठौ ७२



कर्णचपार्थचविलोकयंतःखस्थामहीस्थाश्चजनाऽवतस्थुः ॥ सकर्मुकज्यातलसंनिपातःसुमुक्तबाणस्तुमुलोबभूव ७३ प्रतोस्तथान्योन्यमिषुप्रवेकैर्धनंजयस्या  
धिरथेश्वतत्र ॥ ततोधनुर्ज्यासहसाऽतिरुष्टासुघोषमच्छिद्यतपांडवस्य ७४ तस्मिन्क्षणेपांडवंसूतपुत्रःसमाचिनोत्क्षुद्रकाणांशतेन ॥ निर्मुक्तसर्पप्रतिमै  
रभीक्ष्णंतैलप्रधौतैःखगपत्रवाजैः ७५ षष्ठ्याविभेदाशुचवासुदेवमनंतरंफाल्गुनमष्टमिश्च ॥ पूषात्मजोमर्मसुनिर्विभेदमरुत्सुतंचायुतशःशराग्रैः ७६ कृष्णं  
चपार्थंचतथाध्वजंचपार्थानुजान्सोमकान्पातयंश्च ॥ प्राच्छादयंस्तेविशिश्वैःपृषत्कैर्जीमूतसंधानमसीवसूर्य ७७ आगच्छतस्तान्विशिश्वैरनेकैर्व्यष्टंभयत्सूत  
पुत्रःकृतास्त्रः ॥ तैरस्तमस्त्रंविनिहत्यसर्वजवानतेषारथवाजिनागान् ७८ तथातुसैन्यप्रवरांश्चराजन्नभ्यर्दयन्मार्गणैःसूतपुत्रः ॥ तेभिन्नदेहाव्यसवोनिपेतुःकर्णे  
षुभिर्भूमितलेस्वनंतः ७९ सिंहेनकुद्धेनयथाऽश्वयूथ्यामहाबलाभीमवलेनतद्वत् ॥ पुनश्चपंचालवरास्तथाऽन्येतदंतरेकर्णधनंजयाभ्यां ८० प्रस्कंदंतोवलि  
नासाधुमुक्तैःकर्णेनबाणैर्निहताःप्रसह्य ॥ जयंमत्वाविपुलंवैत्वदीयास्तलान्निजघ्नःसिंहनादांश्चनेदुः ८१ सर्वेह्यमन्यंतवशेरुतौतौकर्णेनकृष्णावितितेविमर्दे ॥  
ततोधनुर्ज्यामवनाम्यशीघ्रंशरानस्तानाधिरथैर्विधम्य ८२ सुसंरब्धःकर्णशरक्षतांगोरणेपार्थःकौरवान्प्रत्यगृह्णात् ॥ ज्यांचानुमृज्याभ्यहनत्तलत्रेबाणांधकारं  
सहसाचचक्रे ८३ कर्णचशल्यंचकुरुंश्चसर्वान्बाणैरविध्यत्प्रसभंकिरीटी ॥ नपक्षिणोबभ्रमुरंतरिक्षेतदामहास्त्रेणकृतंस्वकारे ८४ वायुर्वियत्स्थैरोरितोभूतसं  
घैरुवाहदिव्यःसुरभिस्तदानीं ॥ शल्यंचपार्थोदशभिःपृथक्कैर्भृशंतनुत्रेप्रहसन्नविध्यत् ८५ ततःकर्णद्वादशभिःसुमुक्तैर्विध्वापुनःसप्तभिरभ्यविद्धचत् ॥ सपा  
र्थबाणासनवंगमुक्तैर्दृढाहतःपत्रिभिरुग्रवेगैः ८६ विभिन्नगात्रःक्षतजोक्षितांगःकर्णोबभौरुद्रइवाततेषुः ॥ प्रकीडमानोऽथश्मशानमध्येरौद्रेमुहूर्तेरुघिरार्द्रगात्रः  
८७ ततस्त्रिभिस्तंत्रिदशाधिपोपमंशरैर्विभेदाधिरथिर्धनंजयम् ॥ शरांश्चपंचज्वलितानिवोरगान्प्रवेशयामासजिघांसयाऽच्युतम् ८८ तेवर्मभित्त्वापुरुषोत्तम  
स्यसुवर्णचित्रान्यपतन्सुमुक्ताः ॥ वेगेनगामाविविशुःसुवेगाःस्नात्वाचकर्णाद्विमुखाःप्रतीयुः ८९ तान्पंचमल्लैर्दशभिःसुमुक्तैस्त्रिधात्रिधैकैकमथोच्चकर्त ॥ धनं  
जयास्त्रैर्न्यपतन्नपृथिव्यामहाहयस्तक्षकपुत्रपक्षाः ९० ततःप्रजज्वालकिरीटमालीक्रोधेनकक्षंप्रदहन्निवाग्निः ॥ तथाविनुत्रांगमवेक्ष्यकृष्णंसर्वेषुभिःकर्णभुजप्रसृ  
ष्टैः ९१ सकर्णमाकर्णविकृष्टमृष्टैःशरैःशरीरांतकैर्व्वलद्भिः ॥ मर्मस्ववित्थ्यत्सचचालदुःखाद्वैवादवातिष्ठतधैर्यबुद्धिः ९२ ततःशरौघैःप्रदिशोदिशश्चरवेःप्रभाकर्ण  
रथश्चराजन् ॥ अदृश्यमासीत्कुपितेधनंजयेतुषारनीहारवृत्तंयथानभः ९३ सचक्ररक्षानथपादरक्षान्पुरःसरान्पृष्ठगोपांश्चसर्वान् ॥ दुर्योधनेनानुमतानरिघ्नःसमु  
द्यतान्सरथान्सारभूतान् ९४ द्विसाहस्रान्समरेसव्यसाचीकुरुप्रवीरानृपभःकुरूणां ॥ क्षणेनसर्वान्सरथाश्वसूतान्निनायराजन्क्षयमेकवीरः ९५ ९०।९।१।९।२।९।३।९।४।९।५

९९ । १० ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे ऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥ ततश्च १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

ततोपलायंतविहायकर्णतवात्मजाःकुरवोयेश्वशिष्टाः ॥ इतानपाकीर्यशरक्षतांश्चलालप्यमानांस्तनयानपितृंश्च ९६ ससर्वतःप्रेक्ष्यदिशोविश्वन्यामयावदीर्णैः  
कुरुभिर्विहीनः ॥ नविव्यथेभारततत्रकर्णःप्रहृष्टपुवार्जुनमभ्यधावत् ९७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकर्णार्जुनद्वैरथेऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ५ ॥  
॥ संजयउवाच ॥ ततःप्रयाताःशरपातमात्रमवस्थिताःकुरवोभिन्नसेनाः ॥ वियुत्प्रकाशंददृशुःसमंताद्धनंजयास्त्रंसमुदीर्यमाणम् १ तदर्जुनास्त्रंग्रसतिस्म  
कर्णोवियद्गतंघोरतरैःशरैस्तत् ॥ कुद्वेनपार्थेनभृशामिसृष्टंवाधायकर्णस्यमहाविमर्दे २ उदीर्यमाणंस्मकुरुन्दहंतंसुवर्णपुंस्त्रैर्विशिखैर्ममर्दं ॥ कणस्त्वमोघेष्वसनं  
दृढज्यंविस्फारयित्वाविमृजञ्छरौघान् ३ रामादुपातेनमहामहिम्नाह्यार्थवणेनारिविनाशनेन ॥ तदर्जुनास्त्रंवाधमदहंतंकर्णस्तुबाणैर्निशितैर्महात्मा ४ ततोवि  
मर्दःसुमहान्बभूवतत्रार्जुनस्याधिरथेश्वराजन् ॥ अन्योन्यमासादयतोःपृषत्कैर्विषाणघातैर्दिपयोरिवोग्रैः ५ तत्रास्त्रसंघातसमावृतंतदाबभूवराजस्तुमुलंस्म  
सर्वतः ॥ तत्कर्णपार्थोशरवृष्टिसंचैर्निरंतरंचक्रतुरंबरंतदा ६ ततोजालंबाणमयंमहांतंसर्वेऽद्राक्षु कुरवःसोमकाश्च ॥ नान्यंचभूतंददृशुस्तदातेवाणांधकारेतुमु  
लेऽथकिंचित् ७ तौसंदधानावनिशंचराजन्समस्यंतौचापिशराननेकान् ॥ संदर्शयेतांयुधिमार्गान्विचित्रानधनुर्धरौतौविविधैःकृतास्त्रैः ८ तयोरेवंयुद्धयतोरा  
जिमध्येसूतात्मजोऽभूदधिकःकदाचित् ॥ पार्थःकदाचिद्वधिकःकिरीटीवीर्यास्त्रमायाबलपौरुषेण ९ दृष्ट्वातयोस्तंयुधिसंप्रहारंपरस्परस्यांतरमीक्षमाणयोः ॥  
घोरंतयोर्दुर्विषहंरणेऽन्यैर्योधाःसर्वेविस्मयमभ्यगच्छन् १० ततोभूतान्यंतरिक्षस्थितानितौकर्णपार्थोप्रशंसुनरेन्द्र ॥ भाःकर्णसाध्वर्जुनसाधुचेतिवियत्सु  
वाणीश्रूयतेसर्वतोऽपि ११ तस्मिन्विमर्देरथवाजिनागैस्तदाऽभिघातैर्दलितेहिभूतले ॥ ततस्तुपातालतलेश्यानोनागोऽश्वसेनःकृतवैरोऽर्जुनेन १२ राजं  
स्तदाखाडवदाहमुक्तोविवेशकोपाद्वसुधातलेयः ॥ अथोत्पपातोर्ध्वगतिर्जवेनसंदृश्यकर्णार्जुनयोर्विमर्दम् १३ अयंहिकालोऽस्यदुरात्मनोवैपार्थस्यैवप्रतियात  
नाय ॥ संचिंत्यतूणंप्रविवेशचैवकर्णस्यराजन्शररूपधारी १४ ततोऽस्त्रसंघातसमाकुलंतदाबभूवजन्यंविततांशुजालं ॥ तत्कर्णपार्थोशरसंघवृष्टिभिर्निरंतरंचक्र  
तुरंबरंतदा १५ तद्वाणजालैकमयंमहांतंसर्वेऽत्रसन्कुरवःसोमकाश्च ॥ नान्यत्किंचिददृशुःसंपतद्वैवाणांधकारेतुमुलेऽतिमात्रम् १६ ततस्तौपुरुषव्याघ्रौसर्वलोक  
धनुर्धरौ ॥ त्यक्तप्राणोरणेवीरौयुद्धश्रममुपागतौ ॥ समुत्क्षेपैर्वीक्षमाणौसितौचंदनवारिणा १७ सवालव्यजनैर्दिव्यैर्दिविस्थैरप्सरोगणैः ॥ शक्रसूर्यकराब्जाभ्यां  
प्रमार्जितमुखाबुधौ १८ कर्णोऽथपार्थेनविशेषयद्यदाभृशंचपार्थेनशराभितप्तः ॥ ततस्तुवीरःशरविक्षतांगोदध्रेमनोह्येकशयस्यतस्य १९ ततोरिपुघ्नंसमघत  
कर्णःसुसंचितंसर्पमुखंज्वलंतम् ॥ रौद्रंशरसन्नतमुग्रधौतंपार्थार्थमत्यर्थचिराभिगुप्तम् २०

१५ बाणजालिकमयं हृद्वेतिशेषः १६ । १७ । १८ । १९ । २०



सदार्चितचंदनचूणशायितसुवर्णतूणीरज्ञयमहार्चिषम् ॥ आकर्णपूर्णचविकृष्यकर्णःपार्थोन्मुखःसंदधेचोत्तमौजाः २१ प्रदीप्तमैरावतवंशसंभवंशिरोजिहीर्षुधिस  
व्यसाचिनः ॥ ततःप्रज्ज्वालदिशोनभश्चउल्काश्चवोराःशतशःप्रपेतुः २२ तस्मिंस्तुनगेधनुषिप्रयुक्तेहाहाकृतालोकपालाःसशक्राः ॥ नचापितंशुधेसूतपुत्रो  
बाणेप्रविष्टयोगबलेननागम् २३ दशशतनयनोऽहिंक्ष्यबाणेप्रविष्टनिहतइतिसुतोमेघस्तगात्रोवभूव ॥ जलजकुसुमयोनिःश्रेष्ठभावोजितात्मात्रिदशपतिमवोच  
न्माव्यथिष्ठाजयेश्रीः २४ ततोऽब्रवीन्मद्राजोमहात्मादृष्ट्वाकर्णप्रहितेपुंतमुग्रम् ॥ नकर्णग्रीवामिपुरेषलप्स्यतेसमीक्ष्यसंधत्स्वशरंशिरोध्रम् २५ अथाब्रवीत्क्रोधसं  
रक्तनेत्रोमद्राधिपंसूतपुत्रस्तरस्वी ॥ नसंधत्तेद्विःशरंशल्यकर्णोनमादृशाजिह्वयुद्धाभवंति २६ इतीदमुक्त्वाविससर्जतंशरंप्रयत्नतोवर्षगणाभिपूजितम् ॥ हतोऽसिवै  
फाल्गुनइत्याधिक्षिपुवाचचोच्चैर्गिरमूर्जितावृषः २७ ससायकःकर्णभुजप्रसृष्टोदुताशनार्कप्रतिमःसुघोरः ॥ गुणच्युतःकर्णधनुःप्रमुक्तोवियद्गतःप्राज्वलदंतरिक्षे २८  
तंमेक्ष्यदीप्तंयुधिमाधवस्तुत्वरान्वितंस्त्वरयैवलीलया ॥ पदाविनिष्पिप्यरथोत्तमंसंप्रावेशयत्प्रथिवीकिंचिदेव २९ क्षितिगताजानुभिस्तेऽथवाहाहेमच्छन्नाश्चंद्रमरी  
चिवर्णाः ॥ ततोऽंतरिक्षेसुमहात्रिनादःसंपूजनार्थमधुसूदनस्य ३० दिव्याश्चवाचःसहसावभूदुदिव्यानिपुष्पाण्यथसिंहनादाः ॥ तस्मिंस्तथावैधरणीनिमग्रेस्थे  
प्रयत्नान्मधुसूदनस्य ३१ ततःशरःसोऽभ्यहनत्किरीटंस्तेद्रदत्तंसुदृढचंधीमतः ॥ अथार्जुनस्योत्तमगात्रभूषणंधरावियतद्योसलिलेषुविश्रुतम् ३२ व्यालास्यसर्गो  
त्तमयत्नमन्युभिःशरेणमूर्धःप्रजहारसूतजः ॥ दिवाकरेदुज्वलनप्रभत्विषंसुवर्णमुक्तामणिवज्रभूषितम् ३३ पुरंदरार्थतपसाप्रयत्नतःस्वयंकृतंयद्विभुनास्ययंभुवा ॥  
महार्हरूपंदिपतांभयंकरंविभर्तुरत्यर्थसुखंसुगंधिनम् ३४ जिघांसतेदेवरिपून्सुरेश्वरःस्वयंददौयःसुमनाःकिरीटिने ॥ हरांबुपाखंडलवित्तगोमृभिःपिनाकपाशाश  
निसायकोत्तमैः ३५ सुरोत्तमैरप्यविषह्यमर्दितुंप्रसह्यनागेनजहारयदृषः ॥ सदुष्टभावोवितथप्रतिज्ञःकिरीटमत्यदुतमर्जुनस्य ३६ नागोमहार्हतपनीयचित्रपार्थो  
त्तमांगत्प्रहरत्तरस्वी ॥ तद्धेमजालावततंसुघोषंजाज्वल्यमानंनिपपातभूमौ ३७ तदुत्तमेषून्मथितंविषाग्निनाप्रदीप्तमर्चिष्मदथोक्षितौप्रियम् ॥ पपातपार्थस्य  
किरीटमुत्तमंदिवाकरोस्तादिवरक्तमंडलः ३८ सवैकिरीटंबदुरत्नभूषितजहारनागोऽर्जुनमूर्धतोबलात् ॥ गिरेःसुजातांकुरपुष्पितद्रुमंमहेंद्रवज्रःशिखरोत्तमंयथा  
३९ महीवियतद्योःसलिलंचवायुनाप्रसह्यमुग्रंविनिघूर्णितंयथा ॥ अतीवशब्दोभुवनेपुवेतदाजनाऽध्यवस्यन्व्यथिताश्चस्खलुः ४० विनाकिरीटंशुभेसपार्थः  
श्यामोयुवानीलइवोच्चशृंगः ॥ ततःसमुद्रथ्यसितेनवाससास्वमूर्धजानव्यथितस्तदाऽर्जुनः ॥ विभासितःसूर्यमरीचिनादृढंशिरोगतेनोदयपर्वतोयथा ४१

गोकर्णामुकुटंजहारेत्यन्वयः अर्जुनस्यमुकुटहरणमपिमहत्कर्मैतिसूच्यन्मुकुटंविशिनाष्टि गविचक्षुषिकर्णोयस्याःसागोकर्णाचक्षुःश्रवाःसर्पिणी अर्जुनेनखांडवेनिहतासतीइहनिमित्तभूतातस्य  
मुकुटमेवजहारद्वतवतीननुशिरः । कथंहतायाहनननिमित्तत्वमतआह सुमुखीकृतेनइपुणागोपुत्रसंप्रेषिता संधिरविवक्षितत्वान्नभवति शोभनंपुत्रजीवनकरंमुखंयस्याःसासुमुखी साहिपुत्रं  
निगीर्धदह्यमानात्खांडवादुत्पतंतीशिरोदेशेअर्जुनेनच्छिन्नासतीस्वयंमृतापुत्रंचरक्षितवतीत्यादिपर्वणुपाख्यायते कृतेनस्वयंनिर्मितेनपुत्रेणत्रातेनइपुणाइपुमावंगतेन । आत्मावैपुत्रनामासी  
तिश्वतेरिष्वाकारपुत्ररूपेणसंपन्नासती गोमतोरश्मिमतोऽर्कस्यपुत्रेणकर्मैनेषिता । इपुणेतीत्येवमवितृतीया । गोपुत्रेतिमतुल्लोपार्थः । किंलुत्वामुकुटंजहारेत्यतआह सुव्यक्तगोऽसुप्रभमंगोगतकं  
दृष्ट्वा सुव्यक्ताः अतिशयेनाविर्भूतागाबोरश्मयस्तेजइतियावत् सुव्यक्तैर्गोभिरसुभिश्चप्रकर्षेणमासमानंनिरतिशयतेजोबलमर्जुनं । गोगतकंगोशब्देनहयरश्मीनांप्रवेशोलक्ष्यते तत्रगतंविद्यमानं  
कंकिरीयस्यतं अर्जुनस्यग्रीवादेशंकर्णेनलक्षीकृतंविज्ञाय भगवतास्वभारेणाश्वेषुजानुभ्यामवर्णोगमितेपुरश्मिभिःसमसूत्रदेशेऽर्जुनस्याशिरोदृष्ट्वाऽपिवेगातिशयात्स्वयंभीचीमवितुमशक्तासतीतदे

गोकर्णामुमुखीकृतेनइपुणागोपुत्रसंप्रेषितागोशब्दात्मजभूषणंसुविहितंसुव्यक्तगोऽसुप्रभम् ॥ दृष्ट्वागोगतकंजहारमुकुटंगोशब्दगोपूरिवैगोकर्णासिनमर्दनश्चनयया  
वप्राप्यमृत्योर्वशम् ४२ ससायकःकर्णभुजप्रसृष्टोदुताशनार्कप्रतिमोमहार्हः ॥ महोरगःकृतवैरोर्जुनेनकिरीटमाहत्यततोव्यतयात् ४३ तंचापिदग्ध्वातपनीयचि  
त्रंकिरीटमाकृष्यतदर्जुनस्य ॥ इयेषगंतुंपुनरेवतूणंदृष्ट्वाकर्णेनततोऽब्रवीत्तम् ४४ मुक्तस्त्वयाऽहंत्वसमीक्ष्यकर्णशिरोहृतंयन्नमयाऽर्जुनस्य ॥ समीक्ष्यमांसंचरणे  
त्वमाशुहंताऽस्मिंशुतवचात्मनश्च ४५ सएवमुक्तोयुधिसूतपुत्रस्तमब्रवीत्कोभवानुग्रहः ॥ नागोऽब्रवीद्विद्विक्तागसंमार्थेनमातुर्वधजातवैरम् ४६ यदिस्व  
यंवज्रधरोऽस्यगोप्तातथाऽपियातापित्तराजवेश्मनि ॥ कर्णउवाच ॥ ननागकर्णोऽधरणेपरस्यबलंसमास्थायजयंभूषेत् ४७ नसंदध्याद्विःशरंचैवनागयद्यर्जुना  
नांशतमेवहन्याम् ॥ तमाहकर्णःपुनरेवनागंतदाऽऽजिमध्येरविमूनुसत्तमः ४८ व्यालास्यसर्गोत्तमयत्नमन्युभिर्हंताऽस्मिपार्थसुसुखीव्रजत्वम् ॥ इत्येवमुक्तोयुधि  
नागराजःकर्णेनरोषादसहंस्तस्यवाक्यम् ४९ स्वयंप्रायात्पार्थवधायराजकृत्वास्वरूपंविजिघांसुरुग्रः ॥ ततःकृष्णःपार्थमुवाचसंख्येमहोरगंकृतवैरंजाहित्वम् ५०  
सएवमुक्तोमधुसूदनेनगांडीवधन्वारिपुवीर्यसाहः ॥ उवाचकोह्येषममाद्यनागःस्वयंयआयाद्गरुडस्यवक्रम् ५१ ॥ कृष्णउवाच ॥ योऽसौत्वयाखांडवेचित्रभानुं  
तर्पयाणेनधनुर्धरेण ॥ वियद्गतोजननीगुप्तदेहोमत्वेकरूपंनिहताऽस्यमाता ५२

शस्यंमुकुटंजहारेत्यर्थः । गोशब्दात्मजभूषणंसुविहितमिति गौःप्रथिवीतयाशब्दतेगो

शब्दादिति । इयंवाअदितिरितिप्रथिव्याअदितेर्निर्देशात् तस्याआत्मजस्यैवस्यभूषणंसुविहितंवेषसेतिशेषः तथाचात्रैवोक्तं । 'पुरंदरार्थतपसाप्रयत्नतःस्वयंकृतंयद्विधिनास्वयंभुवा'इति । की  
दृशंमुकुटं वैनिश्चितंप्रसिद्धंवा गोशब्दगोपुरि गोभिःरश्मिभिःशब्दतेरश्मिमानीतिकथ्यतइतिसूर्यस्तस्यैवभूवनगर्भव्यापिनोगावःकिरणास्तैर्भुवनंपुरयितुंशीलमस्यतत्तथा सूर्यसमप्रभमित्यर्थः ।  
ननुचेतनाधिष्ठितोबाणःपुनरेत्यार्जुनंहुतोहृतवानित्यतआह गोकर्णासिनमर्दनश्चनययावप्राप्यमृत्योर्वशमिति गोकर्णसर्पपुनर्जुनंहंतुमिच्छतमसनेनबाणक्षेपेणमर्दयतियःसतथाभूतोऽर्जुनश्च  
तमेवसर्पमनवाप्यमृत्योर्वशंनययौ सर्पस्यपुनरागमनंवधश्चात्रैवकीर्त्यते । 'गौर्नाऽऽदित्येवलीवदेकतुभेदापमेदयोः ॥ स्त्रीतुस्यादिशिमारत्याभूमाचक्षुरभावापि ॥ मृत्त्रियोःस्वगवत्राबुरश्मिद  
ग्धाणलौमसु'इतिकोशः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ कर्णेनवाक्यमुक्तःसंतद्वाक्यमसहस्रसहमानःस्वयंप्रायादिसुतरेणान्वयः ४९ । ५० । ५१ । ५२



१८ । १९ । १०० । १ अभ्यसपुनः पुनः अस्त्रं आतिष्ठन्नम्रेरयेत्यब्रवीदितियोजना २ । १ । ४ । ९ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । इति क० नी० भा०

नवमीदशमीचास्यतथाचैकादशीवृषः ॥ ज्याशतंशतसंधानः सकर्णोनावबुध्यते ९८ ततो ज्याविनिधायान्यामभिर्मन्त्र्यचपांडवः ॥ शरैरवाकिरत्कर्णदीप्यमानैरिवाहिभिः ९९ तस्य ज्याच्छेदने कर्णो ज्यावधानं च संयुगे ॥ नान्वबुध्यतशीघ्रत्वात्तदहुतमिवाभवत् १०० अस्त्रैरस्त्राणि मन्वार्यप्रनिघ्नन्सव्यसाचिनः ॥ चक्रे चाप्यधिकं पार्थात्स्ववीर्यमतिदर्शयत् १ ततः कृष्णोऽर्जुनं दृष्ट्वा कर्णास्त्रेण च पीडितम् ॥ अभ्यसेत्यब्रवीत्पार्थमातिष्ठास्त्रं जेत्येति च २ ततोऽग्निसदृशं घोरं शरं सर्पविषोपमम् ॥ अश्मसारमयं दिव्यमभिर्मन्त्र्य परंतपः ३ रौद्रमस्त्रं समाधाय क्षेमकुमारः किरीटवान् ॥ ततोऽग्रसन्महीचक्रं राधेयस्य तदावृत् ४ ततोऽवतीर्य राधेयोरथादाशुसमुद्यतः ॥ चक्रं भुजाभ्यामालंब्य समुत्क्षेपुमियेषसः ५ सप्तद्वीपावसुमतीसशैलवनकानना ॥ गीर्णचक्रासमुत्क्षिप्ता कर्णेन चतुरंगुलम् ६ ग्रस्तचक्रस्तु राधेयः क्रोधादश्रूण्यवर्तयत् ॥ अर्जुनं वीक्ष्य संरब्धमिदं वचनमब्रवीत् ७ भो भो पार्थ महोत्सासमुहूर्तं परिपालय ॥ यावच्चक्रमिदं ग्रस्तमुद्धरामिमहीतलात् ८ सव्यं चक्रं महीग्रस्तं दृष्ट्वा दैवादिदं मम ॥ पार्थकापुरुषाचीर्णमभिसंधिर्विसर्जय ९ नत्वं कापुरुषाचीर्णमार्गमास्थातुमर्हसि ॥ ख्यातस्त्वमसि कैतेय विशिष्टो रणकर्मसु ११० विशिष्टतरमेव त्वं कर्तुमर्हसि पांडव ॥ प्रकीर्णकेशे विमुखे ब्राह्मणेऽथ कृतांजलौ ११ शरणागतेन्यस्तशस्त्रेयाचमाने तथाऽर्जुन ॥ अबाणे भ्रष्टकवचे भ्रष्टभग्रायुधे तथा १२ न विमुंचंति शस्त्राणि शूराः साधुव्रते स्थिताः ॥ त्वंच शूरतमोलोके साधुव्रतश्च पांडव १३ अभिज्ञो युद्धधर्माणां विदाता वभूथाश्रुतः ॥ दिव्यास्त्रविदमेयात्मा कार्तवीर्यसमो युधि १४ यावच्चक्रमिदं ग्रस्तमुद्धरामिमहाभुज ॥ नमार्थस्थो भूमिष्ठं विकलं हंतुमर्हसि १५ नवासु देवात्त्वतो वा पांडवेयविभेभ्य हम् ॥ त्वं हि क्षत्रियदायादो महाकुलविवर्धनः ॥ अतस्त्वां प्रब्रवीम्येषमुहूर्तं क्षमपांडव १६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णस्थचक्रग्रसने नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तमब्रवीद्वासुदेवो रथस्थो राधेयदिष्ट्या स्मरसीहधर्मं ॥ प्रायेण नीचाव्यसनेषु मग्नानि दंति देवं कुरुतं न तु स्वम् १ यद्वापि दीमेकवस्त्रांसभायामानाययेस्त्वं च सुयोधनश्च ॥ दुःशासनः शकुनिः सौबलश्च न ते कर्णप्रत्यभातत्रधर्मः २ यदा सभायां राजानमनक्षज्ञं युधिष्ठिरम् ॥ अजैषीच्छकुनिर्ज्ञानात्कते धर्मस्तदागतः ३ वनवासे व्यतीते च कर्णवर्षे त्रयोदशे ॥ न प्रयच्छसि यद्वाज्यं कते धर्मस्तदागतः ४ यद्भीमसेनं सपैश्वर्यं विषयुक्तैश्च भोजनैः ॥ आचरत्स्वन्मते राजा कते धर्मस्तदागतः ५ यद्धारणावते पार्थान्सुप्तान् जतु गृहेतदा ॥ आदीपयस्त्वं राधेय कते धर्मस्तदागतः ६ यद्दारजस्वलां कृष्णां दुःशासनवशे स्थिताम् ॥ सभायां प्राहसः कर्णकते धर्मस्तदागतः ७ यद्दत्तार्थैः पुरा कृष्णां हिंश्यमानां मनागसम् ॥ उपप्रेक्षसि राधेय कते धर्मस्तदागतः ८ विनष्टाः पांडवाः कृष्णेशाश्वतं न रक्ष्यताः ॥ पतिमन्यं वृणीष्वेति वदंस्त्वं गजग्राभिर्नाम् ९

भा० नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ तमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

उपप्रेक्षसि राधेय कते धर्मस्तदागतः ॥ राज्यलुब्धः पुनः कर्णसमाह्वयसि पांडवान् १० यदा शकुनिमाश्रित्य कते धर्मस्तदागतः ॥ यदाऽभिमन्युं बहवो युद्धे जघुर्महा रथाः ॥ परिवार्य रणे बालं कते धर्मस्तदागतः ११ यद्येष धर्मस्तत्र न विद्यते हि किं सर्वथा तालुविशोषणेन १२ अद्येह धर्म्याणि विधत्स्व सूत तथापि जीवन्नावेमोक्षयसे हि ॥ न लोह्यक्षैर्निर्जितैः पुष्करेण पुनर्यशोराज्यमवाप वीर्यात् १३ प्राप्तास्तथा पांडवा बाहुवीर्यात्सर्वैः समेताः परिव्रतलोभाः ॥ निहत्य शत्रून् समरे प्रवृद्धान्ससोमकाराज्यमवाप्नुयुस्ते १४ तथागता धार्तराष्ट्रा विनाशं धर्माभिगुप्तैः सततं चर्षिहैः ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तस्तदा कर्णो वासुदेवेन भारत १५ लज्जयाऽवनतो भूत्वानोत्तरं किंचिदुक्तवान् ॥ क्रोधात्प्रस्फुरमाणौष्ठो धनु रुरुद्यम्य भारत १६ योधयामास वै पार्थमहावेगपराक्रमः ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवः फाल्गुनं पुरुषर्षभम् १७ दिव्यास्त्रेणैव निर्भिद्य पातयस्व महाबल ॥ एवमुक्तस्तु देवेन क्रोधमागात्तदाऽर्जुनः १८ मन्युमन्या विशद्वोरं स्मृत्वा तनुधनं जयः ॥ तस्य कुद्वस्य सर्वेभ्यः स्रोतोभ्यस्तेजसोऽर्षिषः १९ प्रादुरासंस्तदाराजंस्तदहुतमिवाभवत् ॥ तत्समीक्ष्य ततः कर्णो ब्रह्मास्त्रेण धनं जयम् २० अभ्यवर्षत् पुनर्यत्नमकरोद्रथसर्जने ॥ ब्रह्मास्त्रेणैव तं पार्थो विवर्ष शरवृष्टिभिः २१ तदस्त्रमस्त्रेणावार्य प्रजहार च पांडवः ॥ ततोऽन्यदस्त्रं कैतेयो दयितं जातवेदसः २२ मुमोच कर्णमुद्दिश्य तत्प्रज्वालतेजसा ॥ वारुणेन ततः कर्णः शमयामास पावकम् २३ जीमूतैश्च दिशः सर्वाश्चक्रेति मिरदुर्दिनाः ॥ पांडवेयस्त्वसंभ्रांतो वायव्यास्त्रेण वीर्यवान् २४ अपोवाहतदाभ्राणिराधेयस्य प्रपश्यतः ॥ ततः शरं महाघोरं ज्वलंतमिव पावकम् २५ आददे पांडुपुत्रस्य सूतपुत्रो जिघांसया ॥ योज्यमाने ततस्तस्मिन् बाणे धनुषि पूजिते २६ च चालपृथिवीराज न सशैलवनकानना ॥ ववौ सशर्करो वायुर्दिशश्चरजसाऽऽवृताः २७ हाहाकारश्च संजज्ञे सुराणां दिवि भारत ॥ तमिषुं संधितं दृष्ट्वा मृतपुत्रेण मारिष २८ विपादं परमं जग्मुः पांडवा दीनचेतसः ॥ ससायकः कर्णभुजप्रमुक्तः शक्राशनिप्रख्यरुचिः शिताग्रः २९ भुजांतरं प्राप्य धनं जयस्य विवेश वल्मीकमिवोरगोत्तमः ॥ स गाढविद्धः समरे महात्मा विघूर्णमानः श्लथहस्तगांडिवः ३० च चालबीभत्सुरमित्रमर्दनः क्षितेः प्रकंपे च यथाऽचलोत्तमः ॥ तदंतरं प्राप्य वृषो महारथोरथांगमुर्वीगतमुज्जिहीर्षुः ३१ रथादवह्य निगृह्य दोभ्यां शशाकदैवान्नमहाबलोऽपि ॥ ततः किरीटीप्रतिलभ्य संज्ञां जग्राह बाणं यमदंडकल्पम् ३२ ततोऽर्जुनः प्रांजलिं कं महात्मा ततोऽब्रवीद्वासुदेवोऽपि पार्थम् ॥ छिद्यस्य मूर्धानमरेः शरेण न यावदारोहति वै रथं वृषः ३३ तथैव संपूज्य सतद्रथः प्रभोस्ततः शरं प्रज्वालितं प्रगृह्य ॥ जघान कक्षाममलार्कवर्णमहारथे रथचक्रे विमग्रे ३४ तंहस्ति कक्षाप्रवरं च केतुं सुवर्णमुक्तामणिवज्रपृष्ठम् ॥ ज्ञानप्रकर्षोत्तमशिल्पियुक्तैः कृतं सुरूपं तपनीयाचित्रम् ३५ जयास्पदं तव सैन्यस्य नित्यमभिन्ना विन्नासनमिदं धरूपम् ॥ विख्यातमादित्यसमं स्मलोके विषासमं पावकभानुचंद्रैः ३६



ततः क्षुरप्रेण सुसंशितेन सुवर्णपुंखेन हुताग्निवर्चसा ॥ श्रियाज्वलंतं ध्वजमुन्मथामहारथस्याधिरथेः किरीटी ३७ यशश्च दर्पश्च तथा प्रियाणिसर्वाणिकार्याणि च तेन केतुना ॥ सावंकुरुणा हृदयानि चापतन्वभूवहा हेति च निःस्वनो महान् ३८ दृष्ट्वा ध्वजं पातितमाशुकारिणा कुरुप्रवीरेण निकृत्तमाहवे ॥ नाशंसिरेसूतपुत्रस्य सर्वजयंतदाभारतयेत्वदीयाः ३९ अथ त्वरन्कर्णवधाय पाथोमहेन्द्रवज्रानलदंडसन्निभम् ॥ आदत्तचाथां जलिकं निषंगात्सहस्ररश्मेरिव रश्मिमुत्तमम् ४० मर्मच्छिदं शोणितमांसदिग्धवैश्वानरार्कप्रतिमं महार्हम् ॥ नराश्वनागासुहरं प्ररन्निषद्वाजमंजोगतिमुग्रवेगम् ४१ सहस्रनेत्राशनितुल्यवीर्यकालानलं व्यातमिवातिघोरम् ॥ पिनाकनारायणचक्रसन्निभं भयंकरं प्राणभृतां विनाशनम् ४२ जग्राह पार्थः सशरं प्रहृष्टो यो देवसंघैरपि दुर्निवार्यः ॥ संपूजितो यः स ततं महात्मा देवासुरान्यो विजयन्महेषुः ४३ तं वै प्रमृष्टं प्रसमीक्ष्य युद्धे च चाल सर्वसचराचरं जगत् ॥ स्वस्तिजगत्स्यादृषयः प्रचुक्रुशुस्तमुद्यतं प्रेक्ष्य महाहवेषुम् ४४ ततस्तु तं वै शरमप्रमेयं गांडीवधनुषि व्ययोजयत् ॥ युक्तामहास्त्रेण परेण चापं विठ्ठ्य गांडीवमुवाच स त्वरम् ४५ अयं महास्त्रप्रहितो महाशरः शरीरहृत्वा सुहरश्च दुर्हृदः ॥ तपोऽस्ति तत्संश्रुतं श्रुतोऽपि तामयाय दीष्टं सुहृदां श्रुतं तथा ४६ अनेन सत्येन निहंत्य यशः सुसंश्रितः कर्णमरिममोर्जितम् ॥ इत्युचिवांस्तं प्रमुमोच बाणं धनं जयः कर्णवधाय घोरम् ४७ कृत्यामथ वींगिरसीमिवो ग्रादीप्तामसह्यां युधि मृत्युनापि ॥ ब्रुवन्किरीटीतमतिप्रहृष्टो ह्ययं शरामो विजयावहोऽस्तु ४८ जिघांसुरकंदुसमप्रभावः कर्णमयाऽस्तोनयतां यमाय ॥ तेनेषु वर्येण किरीटमालीप्रहृष्टरूपो विजयावहेन ४९ जिघांसुरकंदुसमप्रभेण च केविषं करिषुमात्तायी ॥ तथा विमुक्तो बलिनाऽर्कतेजाः प्रज्वालया मांसदिशो नभश्च ॥ ततोऽर्जुनस्तस्य शिरोजहार वृत्रस्य वज्रेण यथामहेन्द्रः ५० शरोत्तमेनां जलिकेन राजंस्तदामहास्त्रप्रतिमं त्रितेन ॥ पाथोऽपराह्णे शिरउच्चकर्तवै कर्तनस्याथमहेन्द्रसूनुः ५१ तत्प्रापतच्चांजलिकेन च्छिन्नमपास्य कायो निपपात पश्चात् ॥ तदुद्यतादित्यसमानतेजसं शरन्नभो मध्यगभास्करोपमं ५२ वरांगमुर्व्यामपतच्चमूमुखे दिवाकरोऽस्तादिवरक्तमंडलः ॥ ततोऽस्य देहं स तं सुखोचितं सुहृत्पमत्यर्थमुदारकर्मणः ५३ परेण कृच्छ्रेण शिरः समत्यज हृदं महर्षी विसुसं गमीश्वरः ॥ शरैर्विभिन्नं व्यसुतत्सुवर्चसः पपात कर्णस्य शरीरमुत्थितम् ५४ स्रवद्गणैरिक्तो यविस्त्रवंगिर्यथावज्रहतं महाशिरः ॥ देहाच्च कर्णस्य निपातितस्य तेजः सूर्यस्वं वितत्याविवेश ५५ तदहुतं सर्वमनुष्ययोधाः संदृष्टवन्तो निहते स्म कर्णे ॥ ततः शंखान् पांडवा दध्मुरुच्चैर्दृष्ट्वा कर्णपातितं फालगुनेन ५६ तथैव कृष्णश्च धनं जयश्च हृष्टौ यमौ दध्मन्तुर्वारिजातौ ॥ तंसोमकाः प्रेक्ष्य हतं शयानं सैन्यैः सार्धं सिंहनादान् प्रचक्रुः ५७ तुर्याणि संजगुर्तीव हृष्टा वासांसि चैवा दुधुर्भुजांश्च ॥ संवर्धयंतश्च नरेन्द्रयो धापाथं समाजगुर्तीव हृष्टाः ५८ बलान्विताश्चापरे ह्यप्यनृत्यन्नन्योन्यामांश्चिलप्यनदंत ऊचुः ॥ दृष्ट्वा तु कर्णं भुवि वा विपन्नं कृतं रथात्सायकैरर्जुनस्य ५९

६० । ६१ । ६२ अपराह्णे दिवसस्य पश्चिमे भागे अपरं चरमं अहः मरणदिनमस्य ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ महानिलेनाद्रिमिवापविद्धं यज्ञावसानेऽग्निमिव प्रशांतम् ॥ रराज कर्णस्य शिरो निकृत्तमस्तंगतं भास्करस्येव विबम् ६० शरैराचितसर्वांगः शोणितौघपरिप्लुतः ॥ विभाति देहः कर्णस्य स्वरश्मिभिरिवांशुमान् ६१ प्रताप्यसेनामामिर्त्रादीप्तैः शरमभस्तिभिः ॥ बलिनार्जुनकालेन नीतोऽस्तं कर्णभास्करः ६२ अस्तंगच्छन् यथाऽऽदित्यः प्रभामादाय गच्छति ॥ तथा जीवितमादाय कर्णस्ये पुर्जंगमसः ॥ अपराह्णेऽपराह्णेऽस्य सूतपुत्रस्य मारिष ६३ छिन्नमंजलिकेनाजौ सोत्सेधमपतच्छिरः ॥ उपर्युपरि सैन्यानामस्य शत्रोस्तदंजसा ॥ शिरः कर्णस्योत्सेधमिषुः सोऽप्यहरहुतम् ६४ कर्णतुशूरं पतितं पृथिव्यां शराचितं शोणितदिग्धगात्रम् ॥ दृष्ट्वा शयानं भुवि मद्राजश्छिन्नध्वजेनाथययोरथेन ६५ हते कर्णे कुरवः प्राद्वन्त भयादितागाढविद्धाश्च संख्ये ॥ अवेक्ष्यमाणा सुहृर्जुनस्य ध्वजं महातं वपुषा ज्वलंतम् ६६ सहस्रनेत्रप्रतिमानकर्मणः सहस्रपत्रप्रतिमाननं शुभम् ॥ सहस्ररश्मिर्दिनसंक्षये यथा तथाऽपतत्कर्णशिरो वसुंधराम् ६७ ॥ इति श्रीम० क० कर्णवधे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ संजय उवाच ॥ शल्यस्तु कर्णार्जुनयोर्विभेदं बलानि दृष्ट्वा मृदितानि बाणैः ॥ ययौ हते चाधिरथौ पदानुगेरथेन संछिन्नपरिच्छदेन १ निपातितस्य दनवाजिनागंबलं च दृष्ट्वा हतसूतपुत्रम् ॥ दुर्योधनोऽश्रुप्रतिपूर्णनेत्रो दीनो मुहुर्निःश्वसंश्चार्तरूपः २ कर्णतुशूरं पतितं पृथिव्यां शराचितं शोणितदिग्धगात्रम् ॥ यदृच्छया सूर्यमिवावनिस्थं दिदृक्षुः संपरिवार्यतस्थुः ३ प्रहृष्टवित्रस्तविषण्णविस्मितास्तथाऽपरे शोकहता इवाभवन् ॥ परेत्वदीयाश्च परस्परं यथायथैषां प्रकृतिस्तथाऽभवन् ४ प्रविद्धवमभिरणां वरायुधं धनं जयेनाभिहतं महौजसम् ॥ निशाम्य कर्णकुरवः प्रदुर्दुर्हतपंभागाव इवाजनेवने ५ भीमश्च भीमेन तदास्वनेन नादं कृत्वारोद सकंपयानः ॥ आस्फोटयन् वल्गते नृत्यते च हते कर्णे त्रासयन् धार्तराष्ट्रान् ६ तथैव राजन् सोमकाः सृजयाश्च शंखान् दध्मुः सस्वजुश्चापि सर्वे ॥ परस्परं क्षत्रियाहृष्टरूपाः सूतात्मजैर्विनिहते तदानीम् ७ कृत्वा विमर्दं महर्जुनेन कर्णे हतः केसरिणे वनागः ॥ तीर्णाप्रतिज्ञा पुरुषर्षभेण वैरस्यांतंगतवांश्चापि पार्थः ८ मद्राधिपश्चापि विमूढचेतास्तूर्णरथेनापकृतध्वजेन ॥ दुर्योधनस्यातिकमेत्यराजन्सबाष्पदुःखाद्वचनं बभाषे ९ विशीर्णनागाश्वरथप्रवीरं वलं वदीयं यमराष्ट्रकल्पम् ॥ अन्योन्यमासाद्य हतं महद्भिर्नराश्वनागैर्गिरिकूटकल्पैः १० नैतादृशं भारतयुद्धमासीद्यथा तु कर्णार्जुनयोर्बभूव ॥ ग्रस्तौ हि कर्णेन स मेत्य कृष्णावन्धे च सर्वे तव शत्रवो ये ११ दैवं ध्रुवं पार्थ वशात्प्रवृत्तं यत्पांडवान् पाति हि नास्ति चास्मान् ॥ तवार्थं सिद्धयर्थं करास्तु सर्वे प्रसह्य वीरानिहतादिपद्भिः १२ कुबेरैवैव स्वतवासवानां तुल्यप्रभावान् पते सुवीराः ॥ वीर्येण शौर्येण बलेन ते जसा तैस्तैस्तु युक्ता विविधैर्गुणैः १३ अवध्यकल्पानिहतानरेन्द्रास्तवार्थं कामायुविपांडवैः ॥ तान्माशुचो भारतदिष्टमेतत्पर्याश्वसत्वं न सदाऽस्ति सिद्धिः १४



१५ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये मारुतमावदीये द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ तस्मिन्निति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

एतद्वचोमद्रपतेर्निशम्यस्वंचाप्यनीतमनसानिरीक्ष्य ॥ दुर्योधनोदीनमनाविसंज्ञः पुनः पुनर्न्यश्वसदार्तरूपः १५ ॥ इति श्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि शल्यप्रत्या  
गमनेद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिंस्तुकर्णार्जुनयोर्विमर्देदग्धस्यरौद्रेऽहनिविद्रुतस्य ॥ बभूवरूपंकुरुमृजयानांबल  
स्यबाणोन्मथितस्यकीटक् १ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराजब्रह्मविदितोयथाऽवृत्तोमहाक्षयः ॥ घोरोमनुष्यदेहानामाजौचगजवाजिनाम् २ यत्रकर्णेहतेपार्थःसि  
हनादमथाकरोत् ॥ तदातवसुतात्राजन्नाविवेशमहद्भयम् ३ नसंधातुमनीकानिनचैवाशुपराक्रमे ॥ आसीदुद्धिर्हतेकर्णेतवयोधस्यकर्हिचित् ४ वणिजोनावि  
मिन्नायामगाधेविप्रवेयथा ॥ अपारेपारमिच्छंतोहतेद्वीपेकिरीटिना ५ सूतपुत्रेहतेराजनवित्रस्ताःशस्त्रविक्षताः ॥ अनाथानाथमिच्छंतोमृगाःसिंहेरिवादिताः  
६ भग्नशृंगावृषायद्रद्भग्नदंष्ट्राइवोरगाः ॥ प्रत्यपायामसायद्देनिर्जिताःसव्यसाचिना ७ हतप्रवीराविध्वस्तानिष्ठतानिशितैःशरैः ॥ सूतपुत्रेहतेराजनपुत्रास्ते  
दुडुबुर्भयात् ८ विस्त्रस्तयंत्रकवचाःकादिग्भूताविचेतसः ॥ अन्योन्यमवमृष्ट्रंतोवीक्ष्यमाणाभयादिताः ९ मामेव नूनंवीभत्सुर्मांमेवचतुकोदरः ॥ अभियातीति  
मन्वानाःपेतुर्मल्लुश्चसंभ्रमात् १० हयानन्येगजानन्येरथानन्येमहारथाः ॥ आरुह्यजवसंपन्नाःपदातीन्प्रजहुर्भयात् ११ कुंजरैःस्यंदनाःक्षुण्णाःसादिनश्वमहा  
रथैः ॥ पदातिसंवाश्वाश्चौघैःपलायद्भिर्भयादितैः १२ व्यालतस्करसंकीर्णैःसार्थहीनायथावने ॥ सूतपुत्रेहतेराजस्तवयोधस्तथाऽभवन् १३ हतारोहायथा  
नागाश्छिन्नहस्तायथानराः ॥ सर्वेपार्थमयंलोकंसंपश्यंतोभयादिताः १४ संप्रेक्ष्यद्रवतःसर्वानभीमसेनभयादितान् ॥ दुर्योधनोऽथत्वंसूतंहाहाकृत्वेदमब्रवीत् १५  
नातिक्रमेच्चमापार्थोधनुष्पाणिमवस्थितम् ॥ जघनेसर्वसैन्यानांशनैरश्वान्प्रचोदय १६ युध्यमानंहिकौतेयंहनिष्यामिनसंशयः ॥ नोत्सहेन्मामातिकांतुंवेलामे  
वमहोदधिः १७ अद्यार्जुनंसगोविंदमानिनंचतुकोदरम् ॥ अन्यान्निष्ठांस्तथाशत्रून्कर्णस्यानृण्यमाप्नुयाम् १८ तच्छ्रुत्वाकुराजस्यशूरार्यसदृशंवचः ॥ सूतो  
हेमपरिच्छन्नान्शनैरश्वानचोदयत् १९ रथाश्वनागहीनास्तुपादातास्तवमारिष ॥ पंचविंशतिसाहस्रायुद्धायेवव्यवस्थिताः २० तानभीमसेनःसंकुदोष्टदु  
ग्धश्वपार्षतः ॥ बलेनचतुरंगेणसंवृत्याजघ्नतुःशरैः २१ प्रत्ययुध्यंतसमेभीमसेनंसपार्षतम् ॥ पार्थपार्षतयोश्चान्येजगदुस्तत्रनामनी २२ अक्रुध्यतरणेभीम  
स्तैस्तदापर्यवस्थितैः ॥ सोऽवतीर्यरथातूर्णंगदापाणिरयुध्यत् २३ नतात्रयस्थोभूमिष्ठान्धर्मापेक्षीतुकोदरः ॥ योधयामासकौतेयोभुजवीर्यव्यपाश्रयः २४  
जातरूपपरिच्छन्नाप्रगृह्यमहतींगदाम् ॥ अवधीतावकान्सर्वान्दंडपाणिरिवांतकः २५ पदातिनोऽपिसंत्यक्काप्रियंजीवितमात्मनः ॥ भीममभ्यद्रवन्संख्येपतं  
गाज्वलनंयथा २६ आसाद्यभीमसेनंतुसंरब्धायुद्धदुर्मदाः ॥ विनेशुःसहसादृष्ट्वाभूतग्रामाद्वान्तकम् २७ १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

इयेनवद्विचरन्भीमोगदाहस्तोमहाबलः ॥ पंचविंशतिसाहस्रांस्तावकानवपोथयत् २८ हत्वातत्पुरुषानीकंभीमःसत्यपराक्रमः ॥ घृष्टयुग्मंपुरस्कृत्यतस्थौतत्र  
महाबलः २९ धनंजयोरथानीकमभ्यवर्ततवीर्यवान् ॥ माद्रीपुत्रौतुशकुर्निसात्यकिश्चमहारथः ३० जवेनाभ्यपतनहृष्टाग्रंतोदौर्योधनंबलम् ॥ तस्याश्वसादी  
न्सुबहूंस्तेनिहत्यशितैःशरैः ३१ समभ्यधावंस्त्वरितास्तत्रयुद्धमभून्महत् ॥ धनंजयोऽपिचाभ्येत्यरथानांकंतवप्रभो ३२ विश्रुतंत्रिपुलोकेषुगांडीवंविक्षिपत्ध  
नुः ॥ कृष्णसारथिमायांतदृष्ट्वाश्वेतहयंरथम् ३३ अर्जुनंचापियोद्धारंत्वदीयाःप्राद्रवन्भयात् ॥ विप्रहीणरथाश्चैवशरैश्चपरिकर्षिताः ३४ पंचविंशतिसाहस्राः  
कालमार्त्तन्पदातयः ॥ हत्वातान्पुरुषव्याघ्रःपंचालानांमहारथः ३५ पुत्रःपांचालराजस्यघृष्टयुग्मोमहामनाः ॥ भीमसेनंपुरस्कृत्यनचिरात्प्रत्यदृश्यत् ३६  
महाधनुर्धरःश्रीमानमित्रगणतापनः ॥ पारावतसवर्णाश्वकोविदारमयध्वजम् ३७ घृष्टयुग्मंरणेदृष्ट्वात्वदीयाःप्राद्रवन्भयात् ॥ गांधारराजंशीघ्रास्त्रमनुसृत्ययश  
स्विनौ ३८ नचिरात्प्रत्यदृश्येतांमाद्रीपुत्रौससात्यकी ॥ चेकितानःशिखंडीचद्रौपदेयाश्चमारिष ३९ हत्वात्वदीयंसुमहत्सैन्यंशंखांस्तथाऽधमन् ॥ तेसर्वेता  
वकान्प्रेक्ष्यद्रवतोऽपिपराङ्मुखान् ४० अभ्यवर्तंतसंरब्धान्पुषान्जित्वायथावृषाः ॥ सेनावशेषंतदृष्ट्वातवसैन्यस्यपांडवः ४१ व्यवस्थितःसव्यसाचीचुक्रो  
धबलबाधूप ॥ धनंजयोरथानीकमभ्यवर्ततवीर्यवान् ४२ विश्रुतंत्रिपुलोकेषुव्याक्षिपद्गांडीवंधनुः ॥ ततएनान्शरव्रातैःसहसामवाकिरत् ४३ तमसासंवृते  
नाथनस्माकिंचिद्व्यदृश्यत् ॥ अंधकारीकृतेलोकेरजोभूतेमहीतले ४४ योधाःसर्वेमहाराजतावकाःप्राद्रवन्भयात् ॥ संभज्यमानेसैन्येतुकुराजोविशांपते ४५  
परानभिमुखाश्चैवसुतस्तेसमुपाद्रवत् ॥ ततोदुर्योधनःसर्वानाजुहावाथपांडवान् ४६ युद्धायभरतश्रेष्ठदेवानिवपुराबलिः ॥ तएनमभिगर्जतःसहिताःसमुपाद्र  
वन् ४७ नानाशस्त्रभूतःक्रुद्धाभर्त्सयंतोमुहुर्मुहुः ॥ दुर्योधनोऽप्यसंभ्रांतस्तात्रणेनिशितैःशरैः ४८ तत्रावधीततःक्रुद्धःशतशोऽथसहस्रशः ॥ तत्सैन्यंपांडवे  
यानांयोधयामाससर्वतः ४९ तत्राहुतमपश्यामतवपुत्रस्यपौरुषम् ॥ यदेकःसहितान्सर्वान्रणेऽयुध्यत्पांडवान् ५० ततोऽपश्यन्महात्मासखसैन्यंभृशदुः  
खितम् ॥ ततोऽवस्थाप्यराजेंद्रकृतबुद्धिस्तवात्मजः ५१ हर्षयन्निवतान्योधानिदंवचनमब्रवीत् ॥ नतंदेशंप्रपश्यामियत्रयाताभयादिताः ५२ गतानांयत्रै  
मोक्षःपांडवाकिंगतेनवः ॥ अल्पंचबलमेतेषांकृष्णौचभृशविक्षतौ ५३ अद्यसर्वान्हनिष्यामिध्रुवोहिविजयोभवेत् ॥ विप्रयातांस्तुवोभिन्नान्पांडवाःकृतकि  
त्विषान् ५४ अनुसृत्यवधिष्यंतिश्रेयान्नःसमरेवधः ॥ सुखंसांग्रामिकोमृत्युःक्षत्रधर्मेणयुध्यताम् ५५ मृतोदुःखंनजानीतेप्रेत्यचानंत्यमश्नुते ॥ शृणुध्वंक्षत्रियाः  
सर्वेयावंतःस्थसमागताः ५६ यदाशूरंचभीरुंचमारयत्यंतकोयमः ॥ कोनभूढोनयुध्येतमादृशःक्षत्रियव्रतः ५७



१८ । ५९ । ६० ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलवर्णोऽथिमारुतमावदीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ इति १ । १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥

द्विषतोभीमसिनस्यक्रुद्धस्यवशमेप्यथ ॥ पितामहैराचरितंनधर्महातुमर्थ ५८ नह्यधर्मोऽस्तिपापयानक्षत्रियस्यपलायनात् ॥ नयुद्धधर्माच्छ्रेयोहिपथाःस्व  
र्गस्यकौरवाः ॥ अचिरेणहतालोकानसद्योयोधाःसमश्रुत ५९ ॥ संजयउवाच ॥ एवंब्रुवतिपुत्रेतेसैनिकाभृशविक्षताः ॥ अनवेक्ष्यैवतद्वाक्यंप्राद्रवन्सर्वतो  
दिशः ६० ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि कौरवसैन्यपलायनेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वातुसैन्यंपरिवृत्यमानंपु  
त्रेणतेमद्रपातिस्तदानीम् ॥ संप्रस्तरूपःपरिमूढचेतादुर्योधनंवाक्यमिदंभाषे १ ॥ शल्यउवाच ॥ पश्येदमुग्रंनरबाजिनागैरायोधनंवीरशतैःसुपूर्णम् ॥ म  
हीधराभैःपतितैश्चनागैःसकृत्प्रभिन्नैःशरभिन्नदेहैः २ सविह्वलद्विश्वगतासुभिश्चप्रध्वस्तवर्मायुधचर्मखड्गैः ॥ वज्रापविद्धैरिवचाचलोत्तमैर्विभिन्नपापाणमहाद्  
मौषधैः ३ प्रविद्धघंटांकुशतोमरध्वजैःसहेमजालैरुधिरौघसंस्तुतैः ॥ शरावभिन्नैःपतितैस्तुरंगमैःश्वसद्भिरातैःक्षतजंभमद्भिः ४ दीनंस्तनाद्भिःपरिवृतनेत्रैर्महोद  
शद्भिःकृपणंनदद्भिः ॥ तथाऽपविद्धैर्गजवाजियोधैर्वलापविद्धैरथवीरसंघैः ५ मंदासुभिश्चैवगतासुभिश्चनराश्वनागैश्चरथैश्चमर्दितैः ॥ मंदांसुभिश्चैवमहीमहाहवे  
नूनंयथावैतरणीवभाति ६ गजैर्निकृतेर्वरहस्तगात्रैरुद्वेपमानैःपतितैःपृथिव्याम् ॥ विशीर्णदंतैःक्षतजंभमद्भिःस्फुरद्भिरातैःकरुणंनदद्भिः ७ निकृतचक्रेषुयुगैः  
सयोक्तुभिःप्रविद्धतूणीरपताककेतुभिः ॥ सुवर्णजालावततैर्भृशहतैर्महारथौघैर्जलदैरिवावृता ८ यशस्विभिर्नागरथाश्वयोधिभिःपदातिभिश्चाभिमुखैर्हतैःपरैः ॥  
विशीर्णवर्माभिरणांवरायुधैर्वृताप्रशतैरिवतावकैर्मही ९ शरप्रहाराभिहतैर्महावलैरवेक्षमाणैःपतितैःसहस्रशः ॥ दिवश्च्युतैर्भूरतिदीप्तिमद्भिर्नक्तंग्रहैर्यौरमलप्रदी  
पैः १० प्रनष्टसंज्ञैःपुनरुच्छसद्भिर्महीवभूवानुगतैरिवार्चिभिः ॥ कर्णार्जुनाभ्यांशरामित्रगात्रैर्हतैःप्रवीरैःकुरुसृजयानाम् ११ शरास्तुकर्णार्जुनबाहुमुक्ताविदार्य  
नागाश्वमनुष्यदेहान् ॥ प्राणान्निरस्याशुमर्हीप्रतीयुर्महोरगावासाभिवाभिनयाः १२ हतैर्मनुष्याश्वगजैश्चसंख्येशरापविद्धैश्चरथैर्नरेन्द्र ॥ धनंजयस्याधिरथे  
श्चमार्गैरगम्यरूपावसुधावभूव १३ रथैर्वरेषून्मथितैःसुकल्पैःसयोधशस्त्रैश्चवरायुधैर्ध्वजैः ॥ विशीर्णयोक्त्रैर्विनिकृत्यवन्वनेनिकृतचक्राक्षयुगात्रिवेणुभिः १४  
विमुक्तशस्त्रैश्चतथाव्युपस्करैर्हतानुकपैर्विनिर्धगवंधनैः ॥ प्रभग्ननीडैर्मणिहेमभूषितैःसृतामहीद्यौरिवशारैर्देधनैः १५ विकृत्यमाणैर्जवनेस्तुरंगमैर्हतैश्चरैराजर  
थैःसुकल्पितैः ॥ मनुष्यमातंगरथाश्वराशिभिर्दुतंजंतोबहुधाविचूर्णिताः १६ सहेमपट्टाःपरिधापरश्वधाशिताश्वशूलामुसलानिमुद्राः ॥ पेतुश्चखड्गा  
विमलाविकोशागदाश्वजांबूनदपट्टनदाः १७ चापानिरुक्तांगदभूषणानिशराश्चकार्तस्वरचित्रपुंखाः ॥ ऋष्ट्यश्चपीताविमलाविकोशाःप्रासाश्चदंडैःकनकाव  
भासैः १८ छत्राणिवालव्यजनानिशंखाश्छिन्नापविद्धाश्चक्रजोविचित्राः ॥ कुथाःपताकावरभूषणानिकिरीटमालामुकुटाश्चशुभाः १९ प्रकीर्णकाविप्रकीर्णा  
श्चराजनप्रवालमुक्तातरलाश्चहाराः ॥ आर्षादिकेयूरवरांगदानिग्रैवेयनिष्काःससुवर्णसूत्राः २०

१७ । १८ । १९ । २० । २१

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥

मण्युतमावजसुवर्णमुक्तारत्नानिचोच्चावचमंगलानि ॥ गात्राणिचात्यंतसुखोचितानिशिरांसिचंदुप्रतिमाननानि २१ देहांश्चभोगांश्चपरिच्छदांश्चत्यक्तामनो  
ज्ञानिसुखानिचैव ॥ स्वधर्मनिष्ठांमहतीमवाप्यव्याप्याशुलोकान्यशसागतास्ते २२ निवर्तदुर्योधनयांतुसैनिकावजस्वराजनशिविरायमानद ॥ दिवाकरोऽ  
प्येषविलंबतेप्रभोपुनस्त्वमेवात्रनरेन्द्रकारणम् २३ इत्येवमुक्त्वाविररामशल्योदुर्योधनंशोकपरोतचेताः ॥ हाकर्णहाकर्णइतिब्रुवाणमार्तंविसंज्ञंभृशमश्रुनेत्रम् २४  
तंद्रोणपुत्रप्रमुखानरेन्द्राःसर्वेसमाश्वास्यमुहुःप्रयाति ॥ निरीक्षमाणामुदुर्योधनस्यध्वजंमहांतंयशसाज्वलंतम् २५ नराश्वमातंगशरीरजेनरक्तेनसितांचतथैवभू  
मिम ॥ रक्तांबरसक्तपनीययोगात्रारीप्रकाशामिवसर्वगम्याम् २६ प्रच्छन्नरूपांरुधिरैरणराजत्रौद्रेमुहूर्तंऽतिविराजमाने ॥ नैवावतस्थुःकुरवःसमीक्ष्यप्रवाजि  
तादेवलोकयसर्वे २७ वधेनकर्णस्यतुदुःखितास्तेहाकर्णहाकर्णइतिब्रुवाणाः ॥ द्रुतंप्रयाताःशिविराणिराजन्दिवाकरंरक्तमवेक्षमाणाः २८ गांडीवमुक्तैस्तुसुवर्ण  
पुंखैःशिलाशितैःशोणितदिग्धवाजैः ॥ शरैश्चितांगोयुधिभातिकर्णोहतोऽपिसन्सूर्यइवांशुमाली २९ कर्णस्यदेहंरुधिरावसितंभक्तानुकंपीभगवान्विवस्वान् ॥  
स्पृष्ट्वांऽशुभिलोहितरक्तरूपःसिष्णासुरभ्येतिपरंसमुद्रम् ३० इतीवसंचित्यसुरर्षिसंघाःसंप्रस्थितायांतियथानिकेतनम् ॥ संचितयित्वाजनताविससूर्यथासुखं  
खंचमहीतलंच ३१ तदद्रुतंप्राणभृतांभयंकरंनिशाम्ययुद्धंकुरुवीरमुख्ययोः ॥ धनंजयस्याधिरथेश्वविस्मिताःप्रशंसमानाःप्रययुस्तदाजनाः ३२ शरसंकृतवर्मा  
णंरुधिराक्षितवाससम् ॥ गतासुमपिराधेयंनैवलक्ष्मीर्विमुंचति ३३ तप्तजांबूनदनिभंज्वलनार्कसमप्रभम् ॥ जीवंतमिवतंशूरंसर्वभूतानिमेनिरे ३४ हतस्यापि  
महाराजसूतपुत्रस्यसंयुगे ॥ वित्रेसुःसर्वतोयोधाःसिंहस्येवेतरेष्टगाः ३५ हतोऽपिपुरुषव्याघ्रजीववानिवलक्ष्यते ॥ नाभवद्विकृतिःकाचिद्धतस्यापिमहात्म  
नः ३६ चारुवेषधरंवीरंचारुमौलिशिरोधरम् ॥ तन्मुखंसूतपुत्रस्यपूर्णचंद्रसमद्युति ३७ नानाभरणवात्राजंस्तप्तजांबूनदांगदः ॥ हतोवैकर्तनःशेतेपादपोंऽ  
कुरवानिव ३८ कनकोत्तमसंकाशोज्ज्वलन्निवविभावसुः ॥ सशांतःपुरुषव्याघ्रपार्थसायकवारिणा ३९ यथाहिज्वलनोदीप्तोजलमासाद्यशाम्यति ॥ कर्णाग्निः  
समरेतद्वत्पार्थमेवेनशामितः ४० आहत्यचयशोदीप्तंसुयुद्धेनात्मनोभुवि ॥ विसृज्यशरवर्षाणिप्रताप्यचदिशोदश ४१ सपुत्रःसमरेकर्णःसशांतःपार्थतेजसा ॥  
प्रताप्यपांडवान्सर्वान्पंचालांश्चास्त्रतेजसा ४२ वर्षित्वाशरवर्षेणप्रताप्यरिपुवाहिनीम् ॥ श्रीमानिवसहस्रांशुर्जगत्सर्वप्रताप्यच ४३ हतोवैकर्तनःकर्णःसपुत्रः  
सहवाहनः ॥ अर्थिनांपक्षिसंघस्यकल्पवृक्षोनिपातितः ४४ ददानीत्येवयोऽवोचन्ननास्तीत्यर्थितोऽर्थिभिः ॥ साद्भिःसदासत्पुरुषःसहतोद्वैरथेष्टपः ४५ यस्यब्राह्म  
णसात्सर्ववित्तमासीन्महात्मनः॥नादेयंब्राह्मणेष्वसीद्यस्यस्वमपिजीविम् ४६ सदास्त्रीणांप्रियोनित्यंदाताचैवमहारथः॥सवैपार्थास्त्रनिर्दग्धोगतःपरामेकांगतिम् ४७



४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्नव

यमाश्रित्याकरोद्वैरपुत्रस्तेसगतोदिवम् ॥ आदायतवपुत्राणांजयाशांशर्मवर्मच ४८ हतेकर्णेसरितोनप्रसमुर्जगामचास्तंसवितादिवाकरः ॥ ग्रहश्चतयिगज्वल  
नार्कवर्णसोमस्यपुत्रोऽभ्युदियायतिर्यक् ४९ नभःपफालेवननादचोर्वीवदुश्चवाताःपरुषाःसुधोराः ॥ दिशोबभूवुर्ज्वलिताःसधूमामहार्णवाःसस्वनुश्चुभुश्च ५०  
सकाननाश्चाद्रिचयाश्चकंपिरेप्रविव्यथुर्भूतगणाश्चसर्वे ॥ बृहस्पतिःसंपरिवार्यरोहिणीबभूवचंद्रार्कसमोविशांपते ५१ हतेतुकर्णेविदिशोऽपिजज्वलुस्तमोवृताद्यौ  
विचचालभूमिः ॥ पपातचोल्काज्वलनप्रकाशानिशाचराश्वाप्यभवन्प्रहृष्टाः ५२ शशिप्रकाशाननमर्जुनोयदाक्षुरेणकर्णस्यशिरोन्यपातयत् ॥ तदांस्तरिक्षेसह  
सैवशब्दोबभूवहाहेतिसुरैर्विमुक्तः ५३ सदेवगंधर्वमनुष्यपूजितंनिहत्यकर्णारिपुमाहवेऽर्जुनः ॥ रराजराजनपरमेणवर्चसायथापुरावृत्रवधेशतक्रतुः ५४ ततोस्थे  
नांशुददंनदिनाशरत्नभोमध्यादिनावाकरार्चिषा ॥ पताकिनाभीमनिनादकेतुनाहिमंदुशंखस्फटिकावभासिना ५५ महेंद्रवाहप्रतिमेनतावुभौमहेंद्रवीर्यप्रति  
मानपौरुषौ ॥ सुवर्णमुक्तामणिवज्रविद्रुमैरलंकृतावप्रतिमेनरंहसा ५६ नरोत्तमौकेशवपांडुनंदनौतदाहितावग्निदिवाकराविव ॥ रणाजिरेवीतभयौविरेजतुः  
समानयानाविवविष्णुवासवौ ५७ ततोधनुर्ज्यातलबाणानिःस्वनैःप्रसह्यकृत्वाचारिपून्प्रहतप्रभान् ॥ संछादयित्वातुकुरुनशरोत्तमैःकपिध्वजःपक्षिवरध्वजश्च  
५८ हृष्टौततस्तावामेतप्रभावौमनांस्यरीणामवदारयंतौ ॥ सुवर्णजालावततौमहास्वनौहिमावदातौपरिगृह्यपाणिभिः ॥ चुचुवतुःशंखवरौनृणांवरौवरान  
नाभ्यांयुगपच्चदधमतुः ५९ पांचजन्यस्यनिर्घोषोदेवदत्तस्यचोभयोः ॥ पृथिवीचांतरिक्षंचदिशश्चैवान्वनादयत् ६० वित्रस्ताश्वाभवन्सर्वेकौरवाराजसत्तम ॥  
शंखशब्देनतेनाथमाधवस्यार्जुनस्यच ६१ तौशंखशब्देननिनादयंतौवनानिशैलान्सरितोगुहाश्च ॥ वित्रासयंतौतवपुत्रसेनांयुधिष्ठिरंनंदयतांवरिष्ठौ ६२ ततः  
प्रयाताःकुरवोजवेनश्रुत्वैवशंखस्वनमीर्यमाणम् ॥ विहायमद्राधिपतिंपतिंचदुर्योधनंभारतभारतानाम् ६३ महाहवेतंबहुरोचमानंधनंजयंभूतगणाःसमेताः ॥  
तदाऽन्वमोदंतजनार्दनंचदिवाकरावभ्युदितौयथैव ६४ समाचितौकर्णशरैःपरंतपावुभौव्यभातांसमरेऽभ्युतार्जुनौ ॥ तमोनिहत्याभ्युदितौयथामलौशशांक  
सूर्यौदिविरश्मिमालिनौ ६५ विहायतान्बाणगणानथागतौसुहृदूतावप्रतिमानविक्रमौ ॥ सुखंप्रविष्टौशिविरंस्वमीश्वरौसदस्यहृताविविष्णुवासवौ ६६ तौदे  
वगंधर्वमनुष्यचारणैर्भर्षिभिर्भक्षमहोरगैरपि ॥ जयाभिवृद्ध्यापरयाभेपूजितौहतेतुकर्णेपरमाहवेतदा ६७ यथानुरूपंप्रतिपूजितावुभौप्रशस्यमानौस्वकृतैर्गु  
णैर्धैः ॥ ननंदतुस्तौससुहृद्वर्णौतदाबलंनियम्येवसुरेशकेशवौ ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि रणभूमिवर्णनंनामचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ४३ ॥  
॥ संजयउवाच ॥ हतेर्वैकर्तनेराजनकुरवोभयपीडिताः ॥ वीक्षमाणादिशःसर्वाःपर्यापेतुःसहस्रशः १ तितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

कर्णतुनिहतंदृष्ट्वाशत्रुभिःपरमाहवे ॥ भीतादिशोव्यकीर्यततावकाःक्षतविक्षताः २ ततोऽवहारंचकुस्तेयोधाःसर्वेसमंततः ॥ निवार्यमाणाश्चोद्विग्रास्तावका  
भृशदुःखिताः ३ तेषांतन्मतमाज्ञायपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ अवहारंततश्चकेशल्यस्यानुमतेनृप ४ कृतवमारथैस्तूर्णवृत्तोभारततावकैः ॥ नारायणावशेषैश्च  
शिविरायैवदुदुवे ५ गांधाराणांसहस्रेणशकुनिःपरिवारितः ॥ हतमाधिरथिदृष्ट्वाशिविरायैवदुदुवे ६ कृपःशारद्वतोरानागानीकेनभारत ॥ महामेघनिभे  
नाशुशिविरायैवदुदुवे ७ अश्वत्थामाततःशूरोविनिःश्वस्यपुनःपुनः ॥ पांडवानांजयंदृष्ट्वाशिविरायैवदुदुवे ८ संशप्तकावशिष्टेनबलेनमहतावृहः ॥ सुशर्माऽ  
पिययौराजनवीक्ष्यमाणोभयार्दितः ९ दुर्योधनोऽपिनृपतिर्हतसर्वस्वबांधवः ॥ ययौशोकसमाविष्टश्चितयन्विमनाबहु १० छिन्नध्वजेनशल्यस्तुरधेनरथिनां  
वरः ॥ प्रययौशिविरायैववीक्ष्यमाणोदिशोदश ११ ततोऽपरेसुबहवोभारतानांमहारथाः ॥ प्राद्ववंतमयत्रस्ताऽहियाऽऽविष्टाविचेतसः १२ असृक्क्षरंतःसो  
द्विग्रावेपमानास्तथाऽऽतुराः ॥ कुरवोदुदुवःसर्वेदृष्ट्वाकर्णेनिपातितम् १३ प्रशंसंतोऽर्जुनंकेचित्केचित्कर्णमहारथाः ॥ व्यद्ववंतदिशोभीताःकुरवःकुरुसत्तम  
१४ तेषांयोधसहस्राणांतावकानांमहामृधे ॥ नासीतत्रपुमानकश्चिद्युद्धायमनोदधे १५ हतेकर्णेमहाराजनिराशाःकुरवोऽभवन् ॥ जीवितेष्वपेराज्येषुदारे  
पुचधनेपुच १६ तान्समानीयपुत्रस्तेयत्नेनमहताविभुः ॥ निवेशायमनोदधेदुःखशोकसमन्वितः १७ तस्याज्ञांशिरसायोधाःपरिगृह्यविशांपते ॥ विवर्णवद  
नाराजव्यविशंतमहारथाः १८ ॥ इतिश्रीमहाभारते कर्णपर्वणिशिविरप्रयाणे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥  
कर्णेपरसैन्येचविद्रुते ॥ आश्लिष्यपार्थदाशाहोर्दपाद्वचनमब्रवीत् १ हतोवज्रभृतावृत्रस्त्वयाकर्णोधनंजय ॥ वृत्रकर्णवधंचोरंकथयिष्यंतिमानवाः २ वज्रेणानि  
हतोवृत्रःसंयुगेभूरितेजसा ॥ त्वयातुनिहतःकर्णोधनुपानिशितैःशरैः ३ तमिमंविक्रमंलोकेप्रथितंतेयशस्करम् ॥ निवेदयावःकौंतेयकुरुराजस्यधीमतः ४ वधं  
कर्णस्यसंग्रामेदीर्घकालचिकीर्षितम् ॥ निवेद्यधर्मराजायत्वमानृण्यंगमिष्यसि ५ वर्तमानेमहायुद्धेतवकर्णस्यचोभयोः ॥ द्रष्टुमायोधनंपूर्वमागतोधर्मनंदनः  
६ भृशंतुगाढविद्वत्वात्राशक्तस्थातुमाहवे ॥ ततःसशिविरंगत्वास्थितवान्पुरुषर्षभः ७ तथेत्युक्तःकेशवस्तुपार्थेनयदुपुंगवः ॥ पर्यावर्तयदव्यग्रोरधरथवरस्य  
तम् ८ एवमुक्त्वाऽर्जुनंकृष्णःसैनिकानिदमब्रवीत् ॥ परानभिमुखायतास्तिष्ठध्वंभद्रमस्तुवः ९ दृष्टुमंयुधामन्युमाद्रीपुत्रोवृकोदरम् ॥ युयुधानंचगोविंद  
इदंवचनमब्रवीत् १० यावदावेद्यतेराज्ञेहतःकर्णोऽर्जुनेनैव ॥ तावद्भवद्भिर्यतैस्तुभवेतव्यंनराधिपैः ११ सतैःशूरैरनुज्ञातोययौराजनिवेशनम् ॥ पार्थमादा  
यगोविंदोददर्शचयुधिष्ठिरम् १२ तथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२



शयानं राजशार्दूलं कांचने शयनोत्तमे ॥ अगृह्णीतां च मुदितौ चरणौ पार्थिवस्य तौ १३ तयोः प्रहर्षमालक्ष्य हर्षादिभूषणवर्तयत् ॥ राधेयं निहतं मत्वासमुत्तस्थौ युधिष्ठिरः १४ उवाच च महाबाहुः पुनः पुनरिदमः ॥ वासुदेवार्जुनौ प्रेम्णा तावुभौ परिष्वजे १५ तत्तस्मै तद्यथा वृत्तं वासुदेवः सहार्जुनः ॥ कथयामास कर्णस्य निधनं यदुपुंगवः १६ ईषदुस्मयमानस्तु कृष्णो राजानमब्रवीत् ॥ युधिष्ठिरं हतामित्रं कृतांजलिं रथाच्युतः १७ दिष्ट्या गांडीवधन्वा च पांडवश्च वृकोदरः ॥ त्वं चापि कुशली राजन्माद्रीपुत्रौ च पांडवौ १८ मुक्तावरिक्षया दस्मात्संग्रामालोमहर्षणात् ॥ क्षिप्रमुत्तरकालानि कुरुकार्याणि पांडव १९ हतो वै कर्तनो राजन्सूतपुत्रो महारथः ॥ दिष्ट्या जयसिराजेंद्रं दिष्ट्या वर्धसि भारत २० यस्तु यूतजितां कृष्णां प्राह सत्पुरुषाधमः ॥ तस्याद्यसूतपुत्रस्य भूमिः पिबति शोणितम् २१ शेतेऽसौ शरपूर्णगिः शत्रुस्ते कुरुपुंगव ॥ तं पश्य पुरुषव्याघ्रविभिन्नं बहुभिः शरैः २२ हतामित्रा मिमासुर्वीमनुशाधि महाभुज ॥ यतो भूत्वा सहास्माभिर्भुक्ष्वभोगांश्च पुष्कलान् २३ ॥ संजय उवाच ॥ इति श्रुत्वा वचस्तस्य केशवस्य महात्मनः ॥ धर्मपुत्रः प्रहृष्टात्मा दाशार्हं वाक्यमब्रवीत् २४ दिष्ट्या दिष्ट्येति राजेंद्रवाक्यं चेदमुवाच ह ॥ नैतच्चित्रं महाबाहो त्वयि देव किं नन्दन २५ त्वया साराथिना पार्थोयत्नवानहनच्चतम् ॥ न तच्चित्रं महाबाहो युष्मद्बुद्धिप्रसादजम् २६ प्रमृष्टाच कुरुश्रेष्ठसांगदेदक्षिणं भुजम् ॥ उवाच धर्मभूतार्थ उभौ तौ केशवार्जुनौ २७ नरनारायणौ देवौ कथितौ नारदेन मे ॥ धर्मात्मानौ महात्मानौ पुराणावृषिसत्तमौ २८ असकृच्चापि मेधावी कृष्णद्वैपायनो मम ॥ कथामेतां महाभाग कथयामास तत्त्ववित् २९ तव कृष्णप्रसादेन पांडवोऽयं धनंजयः ॥ जिगायाभिमुखः शत्रून् च आसीद्विमुखः काचित् ३० जयश्चैव ध्रुवोऽस्माकं न त्वस्माकं पराजयः ॥ यदा त्वं युधिपार्थस्य सारथ्यमुपजग्मिवान् ३१ भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्च महात्मा गौतमः कृपः ॥ अन्ये च बहवः शूरा ये च तेषां पदानुगाः ३२ त्वद्बुद्ध्या निहतं कर्णे हता गोविंदसर्वथा ॥ इत्युक्त्वा धर्मराजस्तुरथं हेमविभूषितम् ३३ श्वेतवर्णैर्हयैर्युक्तं कालवालैर्मनोजवैः ॥ आस्थाय पुरुषव्याघ्रः स्वबलेनाभिसंवृतः ३४ प्रययौ समहाबाहुर्द्रुमायो धनं तदा ॥ कृष्णार्जुनाभ्यां वीराभ्यामनुमंय ततः प्रियं ३५ अभाषमाणस्तौ वीरावुभौ माधवफाल्गुनौ ॥ सददर्शने कर्णशयानं पुरुषर्षभम् ३६ यथा कदंबकुसुमं केसरैः सर्वतो वृतम् ॥ चितंशरशतैः कर्णधर्मराजो ददर्श सः ३७ गंधतैलावसिक्ताभिः कांचनीभिः सहस्रशः ॥ दीपिकाभिः कृतोद्योतं पश्यंते वै वृषंतदा ३८ संछिन्नभिन्नकवचबाणैश्च विदलीकृतम् ॥ सपुत्रं निहतं दृष्ट्वा कर्णराजा युधिष्ठिरः ३९ संजातप्रत्ययोऽतीव वीक्ष्य चैवं पुनः पुनः ॥ प्रशंसं स नरव्याघ्रावुभौ माधवपांडवौ ४० अद्य राजास्मि गोविंदपृथिव्या भ्रातृभिः सह ॥ त्वयानाथेन वीरेण विदुषा परिपालितः ४१ हतं श्रुत्वा नरव्याघ्रं राधेयमतिमानिनम् ॥ निराशोऽद्य दुरात्माऽसौ धार्तराष्ट्रो भविष्यति ४२ जीविते चैव राज्ये च हते राधात्मजरेण ॥ त्वत्प्रसादाद्वयं चैव कृतार्थाः पुरुषर्षभ ४३

४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि पणवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥

दिष्ट्या जयसि गोविंदं दिष्ट्या शत्रुनिपातितः ॥ दिष्ट्या गांडीवधन्वा च विजयी पांडुनंदनः ४४ त्रयोदशसमास्तीर्णा जागरेण सुदुःखिताः ॥ स्वप्स्यामोऽद्य सुखं रात्रौ त्वत्प्रसादान्महाभुज ४५ एवं सबहुशो राजा प्रशंसं स जनार्दनम् ॥ अर्जुनं च कुरुश्रेष्ठं धर्मराजो युधिष्ठिरः ४६ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा च निहतं कर्णं सपुत्रं पार्थसायकैः ॥ पुनर्जातमिवात्मानं मेने च समहीपतिः ४७ समेत्य च महाराजकुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ हर्षयंति स्म राजानं हर्षयुक्ता महारथाः ४८ नकुलः सहदेवश्च पांडवश्च वृकोदरः ॥ सात्यकिश्च महाराजवृष्णिनां प्रवरो रथः ४९ दृष्ट्युग्मः शिखंडी च पांडुपंचालसृजयाः ॥ पूजयंति स्म कौंतेयं निहते सूतनंदने ५० ते वर्धयित्वा नृपतिं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ जितकाशिनो लब्धलक्ष्या युद्धशौडाः प्रहारिणः ५१ स्तुवंतस्तव युक्ताभिर्वाग्भिः कृष्णौ परंतपौ ॥ जग्मुः स्वशिविरायैव मुदा युक्ता महारथाः ५२ एवमेष क्षयो वृत्तः सुमहोलोमहर्षणः ॥ तव दुर्भिते राजन किमर्थमनुशोचसि ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वेतदप्रियं राजा धृतराष्ट्रं शविकासुतः ॥ पपात भूमौ निश्चेष्टश्छिन्नमूल इव द्रुमः ५४ तथा सापतिता देवी गांधारी दीर्घदर्शिनी ॥ शुशोच बहुलालपैः कर्णस्य निधनं युधि ५५ तां पर्यगृह्णाद्विदुरो नृपतिं संजयस्तथा ॥ पर्याश्वासयतां चैव तावुभावेव भूमिपम् ५६ तथैवोत्थापयामासु गांधारीं कुरुयोषितः ॥ सैदं वपरमं मत्वा भवितव्यं च पार्थिवः ५७ परां पीडां समाश्रित्य नष्टचित्तो महातपाः ॥ चिंताशोकपरीतात्मानं जज्ञे मोहपीडितः ॥ स समाश्रितो राजा वृष्णीमासीद्विचेतनः ५८ इमं महायुद्धमखं महात्मनोर्धनं जयस्याधिरथेश्वरः पठेत् ॥ स सम्यगिष्टस्य मखस्य यत्फलं तदा मुयात्संश्रवणाच्च भारत ५९ मखो हि विष्णुर्भगवान्सनातनो वदंति तवाभ्यनिर्लेढुमानवः ॥ अतोऽनुसूयुः शृणुयात्पठेच्च यः स सर्वलोकानुचरः सुखी भवेत् ६० तां सर्वदा भक्तिमुपागतानराः पठंति पुण्यां वरसंहितामिमाम् ॥ धनेन धान्येन यशसा च मानुषानं दंतितेनात्र विचारणास्ति ६१ अतोऽनुसूयुः शृणुयात्सदा तु वै नरः स सर्वाणि सुखानि चाप्नुयात् ॥ विष्णुः स्वयं भूभगवान्मवश्चतुष्यंति ते तस्य नरोत्तमस्य ६२ वेदावाप्तिर्ब्राह्मणस्येह दृष्टारणे बलं क्षत्रियाणां जयो युधि ॥ धनज्येष्ठाश्चापि भवंति वैश्याः शूद्राऽऽरोग्यं प्राप्नुवंतीह सर्वे ६३ तथैव विष्णुर्भगवान्सनातनः स चात्र देवः परिकीर्त्यते यतः ॥ ततः सकामा नृलभते सुखी नरो महा मुनेस्तस्य वचोऽर्चितं यथा ६४ कपिलानां सवत्सानां वर्षमेकं निरंतरम् ॥ यो दद्यात्सुकृतं तद्विश्रवणात्कर्णपर्वणः ६५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां वैयासिक्यां कर्णपर्वण्युधिष्ठिरहर्षे पणवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ कर्णपर्वसमाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥ अतः परं शल्यपर्वं भविष्यति तस्यायमाद्य श्लोकः ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं निपातिते कर्णे समरे सव्यसाचिना ॥ अल्पावशिष्टाः कुरुवन्निमकुर्वन्त वै द्विज ॥ १ ॥



॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते शल्यपर्वप्रारंभः ॥









॥ श्रीगणेशायनमः ॥ उकासंगतिःकर्णपर्वद्वौ एतानिपातितइति उच्यमंपलायनंवाचकुरितिप्रपुराभिप्रायः अल्पाःअवशिष्टाःइतिच्छेदः अत्राकारलोपआर्षः १ तत्राद्वितीयमेवमत्वाह उदीर्यमा  
णमिति पांडवबलस्योत्कर्षद्वाराकिंप्रापद्यत्तपलायनमेवास्यश्रेयइतिभावः २ । ३ कृत्स्नसैन्यवधेनदुर्योधनःपलायनमेवकृतवानित्याह ततःकर्णेहतेइत्यादिना पांडवमुखाःप्राद्ववद्वयादित्यते  
॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवतोजयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजयउवाच ॥ एवंनि  
पातितेकर्णेसमरेसव्यसाचिना ॥ अल्पाःअवशिष्टाःकुरवःकिमकुर्वतवैद्विज १ उदीर्यमाणंचबलंदृष्ट्वा राजासुयोधनः ॥ पांडवैःप्राप्तकालंचकिंप्रापद्यत्तकौरवः २ एत  
दिच्छाम्यहंश्रोतुंतदाचक्ष्वादिजोत्तम ॥ नहिदृष्ट्वापिपूर्वेषांशृण्वानश्चरितंमहत् ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकर्णेहतेराजन्धार्तराष्ट्रःसुयोधनः ॥ भृशंशोकार्णवे  
मग्नोनिराशःसर्वतोऽभवत् ४ हाकर्णहाकर्णइतिशोचमानःपुनःपुनः ॥ कृच्छ्रात्स्वशिविरंप्राप्तोहतशेषैर्नृपैःसह ५ ससमाश्वास्यमानोऽपिहेतुभिःशास्त्रनिश्चितैः ॥  
राजभिर्नालिभच्छर्मसूतपुत्रवधंस्मरन् ६ सदैवंबलवन्मत्वाभावितव्यंचपार्थिवः ॥ संश्रामेनिश्चयंकृत्वापुनर्युद्धायनिर्ययौ ७ शल्यंसेनापतिंकृत्वाविधिवद्राजपुंगवः ॥  
रणायनिर्ययौराजाहतशेषैर्नृपैःसह ६ ततःसुतमुलंयुद्धंकुरुपांडवसेनयोः ॥ बभूवभरतश्चेष्टदेवासुररणोपमम् ९ ततःशल्योमहाराजकृत्वाकदनमाहवे ॥ ससैन्यो  
ऽथसमध्याह्नेधर्मराजेनघातितः १० ततोदुर्योधनोराजाहतबंधूराजिराव ॥ अपसृत्यहदंधोरंविवेशरिपुजाद्वयात् ११ अथापराह्णेतस्याह्नःपरिवार्यसुयोधनः ॥  
हृदादाहूययुद्धायभीमसेनेनपातितः १२ तस्मिन्हतेमहेष्वासेहतशिष्टास्त्रयोरथाः ॥ संरंभात्रिशिरार्जेद्रजघुःपांचालसोमकान् १३ ततःपूर्वाह्नसमयोशिविरादेत्य  
संजयः ॥ प्रविवेशपुरींदीनोदुःखशोकसमन्वितः १४ सप्रविश्यपुरींसूतोभुजाबुच्छित्यदुःखितः ॥ वेपमानस्ततोराज्ञःप्रविवेशनिकेतनम् १५ रुरोदचनरव्या  
घ्रहाराजन्नितिदुःखितः ॥ अहोवतविनष्टाःस्मनिधनेनमहात्मनः १६ विधिश्चबलवानत्रपौरुषंतुनिरर्थकम् ॥ शकृतुल्यबलाःसर्वेयथाऽवध्यंतपांडवैः १७ दृष्ट्वैव  
चपुरेराजनजनःसर्वःससंजयम् ॥ क्लेशेनमहतायुक्तंसर्वतोराजसत्तम १८ रुरोदचभृशोद्विग्नोहाराजन्नितिस्विस्वरम् ॥ आकुमारंनरव्याघ्रतत्रतत्रसमंततः १९ आ  
र्त्तनादंततश्चक्रेशुत्वाविनिहतंनृपम् ॥ घावतश्चाप्यपश्यामस्तत्रतान्पुरुषर्षभान् २० नष्टचित्तानिवोन्मत्तान्शोकेनभृशपीडितान् ॥ तथासविह्वलःसूतःप्रविश्य  
नृपतिक्षयम् २१ ददर्शनृपतिश्चेष्टप्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ तथाचासीनमनघंसमंतात्परिवारितम् २२ स्नुषाभिर्भरतश्चेष्टगांधार्याविदुरेणच ॥ तथान्यैश्चसुहृद्भि  
श्चज्ञातिभिश्चाहितैषिभिः २३ तमेवचार्यध्यायंतंकर्णस्यनिधनंप्राति ॥ रुदन्नेवाब्रवीद्वाक्यंराजानंजनमेजय २४ नातिहृष्टमनाःसूतोवाक्यसंदिग्धयागिरा ॥ सं  
जयोऽहंनरव्याघ्रनमस्तेभरतर्षभ २५ मद्राधिपोहतःशल्यःशकुनिःसौबलस्तथा ॥ उलूकःपुरुषव्याघ्रकैतव्योदृढविक्रमः २६

नम्येन ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ एवंसर्वान्घातयित्वापलायनेदुर्योधनोऽपिमरणमेवप्रापेत्याह अथेति अपराह्णेअहरधे १२ । १३ ततःरात्रिदृष्टदर्शनानंतरं १४ । १५  
१६ । १७ जनःरुरोदेतिद्वयोरन्वयः १८ । १९ अपश्यामः अडागभोविसर्गोवाभार्षः वैशंपायनवाक्यमिदम् २० । २१ । २२ । २३ । २४ वाक्येनवचनेनसंदिग्धयावाक्यसंदिग्धया २५ । २६



संशतकाहताः सर्वेकांबोजाश्चशकैः सह ॥ म्लेच्छाश्चपार्वतीयाश्चयवनाविनिपातिताः २७ प्राच्याहतामहाराजदाक्षिणात्याश्चसर्वशः ॥ उदीच्याश्चहताः सर्वेप्रती  
च्याश्चनरोत्तमाः २८ राजानोराजपुत्राश्चसर्वेतेनिहतान्प ॥ दुर्योधनोहतोराजायथोक्तं पांडवेनह २९ भग्नसक्थोमहाराजशेतेपांसुपुरुषितः ॥ घृष्टद्युम्नोमहारा  
जशिखंडीचापराजितः ३० उत्तमौजायुधामन्युस्तथाराजन्प्रभद्रकः ॥ पंचालाश्चनरव्याघ्रचेदयश्चनिषूदिताः ३१ तवपुत्राहताः सर्वेद्रौपदेयाश्चभारत ॥ कर्ण  
पुत्रोहतः शूरोवृषसेनः प्रतापवान् ३२ नराविनिहताः सर्वेगजाश्चविनिपातिताः ॥ रथिनश्चनरव्याघ्रहयाश्चनिहतयुधि ३३ किंचिच्छेषंचशिविरंतावकानां कृतं प्र  
भो ॥ पांडवानांकुरुणांचसमासाद्यपरस्परम् ३४ प्रायःस्त्रीशेषमभवज्जगत्कालेनमोहितम् ॥ सप्तपांडवतः शेषाधार्तराष्ट्रास्त्रयोरथाः ३५ तेचैवभ्रातरः पंचवासु  
देवोऽथसात्याकिः ॥ कृपश्चकृतवर्माचद्रौणिश्चजयतांवरः ३६ तथाऽप्येतेमहाराजरथिनोऽनृपसत्तम ॥ अक्षौहिणीनां सर्वासांसमेतानां जनेश्वर ३७ एतेशेषामहारा  
जसर्वेऽन्येनिधनंगताः ॥ कालेननिहतंसर्वजगद्वैभरतर्षभ ३८ दुर्योधनैवैपुरतः कृत्वावैरंचभारत ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचः कूरंघृतराष्ट्रोजनेश्वरः ३९  
निपपातसराजेंद्रो गतसत्त्वोमहीतले ॥ तस्मिन्निपतितेभूमौविदुरोऽपिमहायशः ४० निपपातमहाराजशोकव्यसनकर्षितः ॥ गांधारीचनृपश्रेष्ठसर्वाश्चकुरुयो  
षितः ४१ पतिताः सहस्राभूमौश्रुत्वाकूरंवचस्तदा ॥ निःसंज्ञंपतितंभूमौतदाऽऽसीद्राजमंडलम् ४२ प्रलापयुक्तंमहतिचित्रन्यस्तंपटेयथा ॥ कृच्छ्रेणतुततोरा  
जाघृतराष्ट्रोमहीपतिः ४३ शनैरलभतप्राणान्पुत्रव्यसनकर्षितः ॥ लब्ध्वातुसन्तपः संज्ञाविपमानः सुदुःखितः ४४ उदीक्ष्यचदिशः सर्वाः क्षतारंवाक्यमब्रवीत् ॥  
विद्वन्क्षतर्महाप्राज्ञत्वंगतिर्भरतर्षभ ४५ ममानाथस्यसुभृशंपुत्रैर्हीनस्यसर्वशः ॥ एवमुक्त्वाततोभूतोविसंज्ञोनिपपातह ४६ तंतथापतितंघृष्टाबाधवायेऽस्येव  
न ॥ शीतैस्तेसिषिचुस्तोयैर्विव्यजुर्व्यजनैरपि ४७ सतुदीर्घेणकालेनप्रत्याश्चस्तोनराधिपः ॥ तूष्णींदध्यौमहीपालः पुत्रव्यसनकर्षितः ४८ निःश्वसन्राजिह्वगद  
वकुंभक्षितोविशांपते ॥ संजयोप्यरुदतत्रद्वहाराजानमातुरम् ४९ तथासर्वाः स्त्रियश्चैवगांधारीचयशस्विनी ॥ ततोदीर्घेणकालेनविदुरंवाक्यमब्रवीत् ५० घृतरा  
ष्ट्रोनरश्रेष्ठमुह्यमानोमुहुर्मुहुः ॥ गच्छंतुयोषितः सर्वागांधारीचयशस्विनी ५१ तथेमेसुहृदः सर्वेभ्राम्यतेमेमनोभृशम् ॥ एवमुक्तस्ततः क्षताताः स्त्रियोभरतर्षभ  
५२ विसर्जयामासशनैर्वपमानः पुनः पुनः ॥ निश्चक्रमुस्ततः सर्वाः स्त्रियोभरतसत्तम ५३ सुहृदश्चतथासर्वेद्वहाराजानमातुरम् ॥ ततो नरपतिंतूष्णींलब्धसं  
ज्ञंपरंतप ५४ अवैक्षत्संजयोदीनरोदमानंभृशमातुरम् ॥ प्रांजलिर्निःश्वसंतंचतनरैर्द्रुमुहुर्मुहुः ॥ समाश्वासयतक्षतावचसामधुरेणच ५५ ॥ ॥ इति  
श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिघृतराष्ट्रप्रमोहेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ॥ इतिशल्यपर्वणिनीलकंठायैभारतमावदीपेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥

विसृष्टास्त्विति १ सधूममिवअत्युष्णमित्यर्थः २ पांडवाः क्षेमिण इत्येकंदुःखं स्वीयाश्चसर्वेनिहता इत्यपरं तेद्वेआहद्वाभ्यां अहोइति २ । ३ वयः एतावत्कालपर्यंतं प्रीतृत्वम् ५ । ६ । ७ । ८ । ९

वैशंपायनउवाच ॥ विसृष्टास्त्वथनारीषुघृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ विललापमहाराजदुःखादुःखांतरंगतः १ सधूममिवनिःश्वस्यकरोधुन्वन्पुनः पुनः ॥ विचिंत्यचम  
हाराजवचनंचेदमब्रवीत् २ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ अहोवतमहदुःखंयदहंपांडवानरणे ॥ क्षेमिणश्चाव्ययांश्चैवत्वत्तः सूतगृणोमिवै ३ वज्रसारमयंनूनंहृदयंसुदृढंमम ॥  
यच्छ्रुत्वानिहतान्पुत्रान्दीर्यतेनसहस्रधा ४ चिंतयित्वाव्यस्तेपांबालक्रीडांचसंजय ॥ हतान्पुत्रानशेषेणदीर्यतेमेभृशंमनः ५ अनेत्रत्वाद्यदेतेषांनमेरूपनिदर्श  
नम् ॥ पुत्रस्नेहकृताप्रीतिर्नित्यमेतेषुधारिता ६ बालभावमतिक्रम्ययौवनस्थांश्चतानहम् ॥ मध्यप्रासांस्तथाश्रुत्वाहृष्टासंतदाऽनघ ७ तानद्यनिहतान्श्रुत्वाह  
तैश्चर्यान्हतौजसः ॥ नलभेयंकचिच्छांतिपुत्राविभिरभिभूतः ८ एहोहिपुत्रराजेंद्रममानाथस्यसांप्रतम् ॥ त्वयाहीनोमहाबाहोकांनुयास्याम्यहंगतिम् ९ कथंत्वं  
पृथिवीपालांस्त्यक्त्वातातसमागतान् ॥ शेषेविनिहतोभूमौप्राकृतः कुनृपोयथा १० गतिर्भूत्वामहाराजज्ञातीनांसुहृदांतथा ॥ अंधंघृष्टं चर्मावीरविहायकनुयास्य  
सि ११ साकृपासाचतेप्रीतिः साचराजन्सुमानिता ॥ कथंविनिहतः पार्थः संयुगेष्वपराजितः १२ कोनुमासुत्थितंवीरताततातेतिवक्ष्यति ॥ महाराजेतिसततंलो  
कनाथेतिचासकृत् १३ परिष्वज्यचर्मांकंठेस्नेहेनक्लिन्नलोचनः ॥ अनुशाधीतिकौरव्यतत्साधुवदमेवचः १४ ननुनामाहमश्रौषंवचनंतवपुत्रक ॥ भूयसीममपृथ्वी  
यंयथापार्थस्यनोतथा १५ भगदत्तः कृपः शल्यआवंत्योऽथजयद्रथः ॥ भूरिश्रवाः सोमदत्तोमहाराजश्चबाह्लिकः १६ अश्वत्थामाचभोजश्चमागधश्चमहाबलः ॥ बृ  
हद्वलश्चकाशीशः शकुनिश्चापिसौबलः १७ म्लेच्छाश्चशतसाहस्राः शकाश्चयवनैः सह ॥ सुदाक्षिणश्चकांबोजस्त्रिगर्ताधिपतिस्तथा १८ भीष्मः पितामहश्चैवभारद्वा  
जोऽथगौतमः ॥ श्रुतायुश्चायुतायुश्चशतायुश्चापिवीर्यवान् १९ जलसंधोऽथार्यगृंगीराक्षसश्चाप्यलायुधः ॥ अलंबुषोमहाबाहुः सुबाहुश्चमहारथः २० एतेचा  
न्येचबहवोराजानोराजसत्तम ॥ मदर्थमुद्यताः सर्वेप्राणांस्त्यक्त्वाधनानिच २१ तेषामध्येस्थितोयुद्धेभ्रातृभिः परिवारितः ॥ योधयिष्याम्यहंपार्थान्पंचालांश्चैवसर्व  
शः २२ चेदींश्चनृपशार्दूलद्रौपदेयांश्चसंयुगे ॥ सात्यकिंकुंतिभोजंचराक्षसंचघटोत्कचम् २३ एकोऽप्येषामहाराजसमर्थः सन्निवारणे ॥ समरेपांडवेयानांसंकुद्धो  
ह्यभिधावताम् २४ किंपुनःसहितावीराः कृतवैराश्चपांडवैः ॥ अथवासर्वेवैतेपांडवस्यानुयायिभिः २५ योत्स्यंतेसहराजेंद्रहनिष्यंतिचतान्मृधे ॥ कर्णएकोमया  
साद्वैनिहनिष्यतिपांडवान् २६ ततोऽनृपतयोवीराः स्थास्यंतिममशासने ॥ यश्चतेषांप्रणेतवैवासुदेवोमहाबलः २७ नसंसंनह्यतेराजन्नितिमामब्रवीद्वचः ॥ तस्या  
थवदतः सूतबहुशोममसन्निधौ २८ शक्तितोह्यनुपश्यामिनिहतान्पांडवानरणे ॥ तेषामध्येस्थितायत्रह्न्यंतेममपुत्रकाः २९

प्राकृतोनीच कुनृपः कुत्सिताब्ररान्पाती

तिनीचपरिजनइत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ तत्प्रागुक्तंसाधुयथास्यात्तथाभेमाप्रतिवदपुनरितिशेषः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९



व्यायच्छमानाः समरे किमन्यद्भागधेयतः ॥ भीष्मश्च निहतो यत्र लोकनाथः प्रतापवान् ३० शिखंडिनं समासाद्य मृगेंद्र इव जंबुकम् ॥ द्रोणश्च ब्राह्मणो यत्र सर्वशस्त्रास्त्र  
पारगः ३१ निहतः पांडवैः संख्ये किमन्यद्भागधेयतः ॥ कर्णश्च निहतः संख्ये दिव्यास्त्रज्ञो महाबलः ३२ भूरिश्च वाहतो यत्र सोमदत्तश्च संयुगे ॥ बाह्विक्श्महाराजकिं  
मन्यद्भागधेयतः ३३ भगदत्तो हतो यत्र गजयुद्धविशारदः ॥ जयद्रथश्च निहतः किमन्यद्भागधेयतः ३४ सुदक्षिणो हतो यत्र जलसंधश्च पौरवः ॥ श्रुतायुश्चायुतायुश्च  
किमन्यद्भागधेयतः ३५ महाबलस्तथा पांडवः सर्वशस्त्रभृतावरः ॥ निहतः पांडवैः संख्ये किमन्यद्भागधेयतः ३६ बृहद्वलो हतो यत्र मागधश्च महाबलः ॥ उग्रायुध  
श्च विक्रांतः प्रतिमानं धनुष्मताम् ३७ आवंत्यो निहतो यत्र त्रैगर्तश्च जनाधिपः ॥ संशप्तकाश्च निहताः किमन्यद्भागधेयतः ३८ अलंबुषस्तथाराज नराक्षसश्चाप्यला  
युधः ॥ आर्ष्यशृंगिश्च निहतः किमन्यद्भागधेयतः ३९ नारायणा हता यत्र गोपालायुद्धदुर्मदाः ॥ म्लेच्छाश्च बहुसाहस्राः किमन्यद्भागधेयतः ४० शकुनिः सौबलो  
यत्र कैतव्यश्च महाबलः ॥ निहतः सबलो वीरः किमन्यद्भागधेयतः ४१ एते चान्ये च बहवः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ॥ राजानो राजपुत्राश्च शूराः परिववाहवः ४२ निह  
ता बहवो यत्र किमन्यद्भागधेयतः ॥ यत्र शूरामहेष्वासाः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ४३ बहवो निहताः सूतमहेंद्रसमविक्रमाः ॥ नानादेशसमावृताः क्षत्रिया यत्र संजय ४४  
निहताः समरे सर्वे किमन्यद्भागधेयतः ॥ पुत्राश्च मेविनिहताः पौत्राश्चैव महाबलाः ४५ वयस्याभ्रातरश्चैव किमन्यद्भागधेयतः ॥ भागधेयसमायुक्तो ध्रुवमुत्पद्यते नरः  
४६ यस्तु भाग्यसमायुक्तः स शुभं प्राप्नुयान्नरः ॥ अहं वियुक्तस्तैर्भाग्यैः पुत्रैश्चैव हं संजय ४७ कथमद्य भविष्यामि वृद्धः शत्रुवशंगतः ॥ नान्यदत्र परं मन्ये वनवासादते प्र  
भो ४८ सोऽहं वनंगमिष्यामि निर्वधुर्जातिसंक्षये ॥ नाहि मेऽन्यद्भवेच्छ्रेयो वनाभ्युपगमादते ४९ इमामवस्थां प्राप्तस्य लूनपक्षस्य संजय ॥ दुर्योधनो हतो यत्र शल्य  
श्च निहतो युधि ५० दुःशासनो विविंशश्च विकर्णश्च महाबलः ॥ कथं हि भीमसेनस्य श्रोत्रेऽहं शब्दमुत्तमम् ५१ एकेन समरे येन हतं पुत्रशतं मम ॥ असकृद् दत्तस्तस्य  
दुर्योधनवधेन च ५२ दुःखशोकाभिसंतप्तो न श्रोत्रेऽप्यपरुषागिरः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं वृद्धश्च संतप्तः पार्थिवो हतवांशवः ५३ मुहुर्मुहुर्हृत्मानः पुत्राधिभिरभिडु  
तः ॥ विलप्य सुचिरं कालं घृतराश्रौऽविकासुतः ५४ दीर्घमुष्णं सनिःश्वस्य चिंतयित्वा पराभवम् ॥ दुःखेन महताराज संतप्तो भरतर्षभः ५५ पुनर्गावल्गुणि सूतं पर्य  
पृच्छद्यथा तथम् ॥ घृतराश्रु उवाच ॥ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वा सूतपुत्रं च घातितम् ५६ सेनापतिं प्रणेतारं किमकुर्वत मामकाः ॥ यं ये सेनाप्रणेतारं युधि कुर्वति माम  
काः ५७ अचिरेणैव कालेन तं तं निघ्नंति पांडवाः ॥ रणमूर्ध्नि हतो भीष्मः पश्यतां वः किरीटिना ५८ एवमेव हतो द्रोणः सर्वपापमेव पश्यताम् ॥ एवमेव हतः कर्णः सूतपुत्रः  
प्रतापवान् ५९ सराजकानां सर्वेषां पश्यतां वः किरीटिना ॥ पूर्वमेवाहमुक्तो वै विदुरेण महात्मना ६०

सम्यगवेक्ष्य निपुणं विभाव्यापि मूढास्तथा मूर्खतद्वचः केचिन्न पश्यन्तीत्युत्तरेण संबंधः ६१ तथामूर्खं यथार्थम् ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७० ॥ इति शल्यपर्वणि नीलकंठीये

दुर्योधनापराधेन प्रजेयं विनाशिष्यति ॥ केचिन्न सम्यक् पश्यन्ति मूढाः सम्यगवेक्ष्य च ६१ तदिदं मम मूढस्य तथाभूतं वचः स्मृतम् ॥ यदब्रवीत्सधर्मात्मा विदुरो दीर्घद  
र्शिवान् ॥ तत्तथा समनुप्राप्तं वचनं सत्यवादिनः ६२ दैवोपहतचित्तेन यन्मथानकृतं पुरा ॥ अनयस्य फलं तस्य ब्रूहि गावल्गुणे पुनः ६३ को वामुखमनीकानामासी  
त्कर्णे निपातिते ॥ अर्जुनं वासुदेवं च को वा प्रत्युद्ययौ रथी ६४ केऽरक्षन् दक्षिणं चक्रं मद्राजस्य संयुगे ॥ वामं च योऽङ्गुलामस्य केवावीरस्य पृष्ठतः ६५ कथंचनः समेता  
नां मद्राजो महारथः ॥ निहतः पांडवैः संख्ये पुत्रो वामसंजय ६६ ब्रूहि सर्वं यथा तत्त्वं भरतानां महाक्षयम् ॥ यथाच निहतः संख्ये पुत्रो दुर्योधनो मम ६७ पंचालाश्च  
यथा सर्वे निहताः सपदानुगाः ॥ घृष्टयुग्मः शिखंडी च द्रौपद्याः पंचचात्मजाः ६८ पांडवाश्च यथा मुक्तास्तथोभौ माधवौ युधि ॥ रुपश्च कृतवर्मा च भारद्वाजश्च चात्म  
जाः ६९ यद्यथा यादृशं चैव युद्धं तत्तं च सांप्रतम् ॥ अखिलं श्रोतुमिच्छामि कुशलो ह्यसि संजय ७० ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वणि घृतराश्रुविलापे द्वितीयोऽ  
ध्यायः ॥ २ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराज ब्रूहि तोयथा वृत्तो महाक्षयः ॥ कुरूणां पांडवानां च समासाद्य परस्परम् १ निहते सूतपुत्रे तु पांडवेन महात्मना ॥  
विदुतेषु च सैन्येषु समानीतेषु चासकृत् २ घोरे मनुष्यदेहानामाजौ नरवरक्षये ॥ यत्तत्कर्णे हते पार्थः सिंहनादमथाकरोत् ३ तदा तव सुता वराजन् प्राविशत्सु महद्भ  
यम् ॥ न संघातुमनीकानि न चैवाथ पराक्रमे ४ आसीद्बुद्धिर्हते कर्णे तव यो धस्य कस्यचित् ॥ वणिजो नाविभिन्नायामगाधे विप्रवाइव ५ अपारे पारमिच्छंतो हते द्विपे  
किरीटिना ॥ सूतपुत्रे हते राजन्वित्रस्ताः शरविक्षताः ६ अनाथानाथमिच्छंतो मृगाः सिंहार्दिता इव ॥ भग्नशृंगा इव वृषाः शीर्णदंष्ट्रा इवोरगाः ७ प्रत्युपायामसाया  
द्देनिर्जिताः सव्यसाचिना ॥ हतप्रवीरा विव्यस्तानि कृतानि शितैः शरैः ८ सूतपुत्रे हते राजन्पुत्रास्ते प्राद्रवंस्ततः ॥ विध्वस्तकवचाः सर्वे कांक्षिक्ता विचेतसः ९  
अन्योन्यमभिनिघ्नन्तो वीक्षमाणा भयादिशः ॥ मामेव नूनं वीभत्सुर्मा मेव च कृकोदरः १० अभियातीति मन्वानाः पेतुर्मम्लश्च भारत ॥ अश्वानन्ये गजानन्ये स्थानन्ये  
महारथाः ११ आरुह्य जवसंपन्नाः पादातान् प्रजहर्भयात् ॥ कुंजरैः स्यंदनाभग्राः सादिनश्च महारथैः १२ पदातिसंघाश्चाश्वौघैः पलायान्निर्भृशं हताः ॥ व्यालतस्कर  
संकीर्णैः सार्थहीना यथावने १३ तथा त्वदीयानि हते सूतपुत्रे तदाऽभवन् ॥ हतारो हास्तथ नागाश्छिन्नहस्तास्तथापरे १४ सर्वपार्थमयं लोकमपश्यन्वैभयादिताः ॥  
तान्प्रेक्ष्य द्रवतः सर्वान् भीमसेनभयादिताम् १५ दुर्योधनोऽथ स्वसूतं हाहाकृत्त्वैव मब्रवीत् ॥ नातिक्रमिष्यते पार्थो धनुष्पाणिमवस्थितम् १६ जघने युद्धचमानं मां  
तूर्णमश्वान्प्रचोदय ॥ समरे युद्धचमानं हि कौंतेयो मां धनंजयः १७ नोत्सहेताप्यतिक्रांतं वेलामिव महार्णवः ॥ अद्यार्जुनं सगोविंदं मानिनं च कृकोदरम् १८



三 四 五

१। १०। ११। १२। १३। १४ कृष्णोनेत्रंनेतायस्यसतथा १५। १६ संदृष्यंतिसंहरिष्यंति इहमात्रार्पः मनासिआत्मानंसंदरिष्यंतिमुक्तानिमविष्यंतीत्यर्थः संमुह्यंतीतिपाठारतम् १७







नतुसंधिमहंमन्येप्राप्तकालं कथंचन ॥ सुनीतमनुपश्यामिसुयुद्धेनपरंतप २६ नायंकीचयितुंकालःसंयुक्तुंकालएवः ॥ इष्टमेवहुभिर्यज्ञैर्दत्ताविप्रेषुदक्षिणाः २७  
प्राप्ताःकामाःश्रुतावेदाःशत्रूणांभूषिचस्थितम् ॥ भृत्यामेसुभृतास्तातदीनश्चाम्युद्धृतोजनः २८ नोत्सहेऽद्यद्विजश्रेष्ठपांडवान्वतुमीदृशम् ॥ जितानिपरराश्राणि  
स्वराष्ट्रमनुपालितम् २९ भुक्ताश्चविविधाभोगास्त्रिवर्गःसेवितोमया ॥ पितृणांगतमानृष्यंक्षत्रधर्मस्यचोभयोः ३० नधुवंसुखमस्तीतिकुतोराद्रुकुतोयशः ॥ इह  
कीर्तिर्विधातव्यासाचयुद्धेननान्यथा ३१ गृहेयत्क्षत्रियस्यापिनिधनंतद्विर्गहितम् ॥ अधर्मःसुमहानेषयच्छय्यामरणंगृहे ३२ अरण्येयोविमुच्येतसंग्रामेवातनुंन  
रः ॥ क्रतूनाहृत्यमहतोमहिमानंसगच्छति ३३ कृपणं विलपन्नात्तोजरयाऽभिपरिहृतः ॥ म्रियतेरुदतांमध्येज्ञातीनांसपूरुषः ३४ त्यक्त्वातुविविधानभोगान्प्राप्ता  
नापरमांगतिम् ॥ अपीदानींसुयुद्धेनगच्छेयंयत्सलोकताम् ३५ शूराणामार्यवृत्तानांसंग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ॥ धीमतांसत्यसंधानांसर्वेषांक्रतुयाजिनाम् ३६ शस्त्रा  
वधूतपूतानांधुवंवासस्त्रिविष्टपे ॥ मुदानूनंप्रपश्यंतियुद्धेह्यप्सरसांगणाः ३७ पश्यंतिनूनंपितरःपूजितान्सुरसंसदि ॥ अप्सरोभिःपरिवृतान्मोदमानास्त्रिविष्टपे ३८  
पंथानममरैर्यातंशूरैश्चैवानिवर्तिभिः ॥ अपितत्संगतंमार्गंययमध्यारुहेमाहि ३९ पितामहेनवृद्धेनतथाऽऽचार्येणधीमता ॥ जयद्रथेनकर्णेनतथादुःशासनेनच ४०  
घटमानामदर्शेस्मिन्हताःशूराजनाधिपाः ॥ शेरतेलोहिताक्तांगाःसंग्रामेशरविक्षताः ४१ उत्तमास्त्रविदःशूरायथोक्तक्रतुयाजिनः ॥ त्यक्त्वाप्राणान्यथान्यायमिद्र  
सद्यसुधिष्ठिताः ४२ तैःस्वयंरचितोमार्गोदुर्गमोहिपुनर्भवेत् ॥ संपतद्भिर्महावेगैर्यास्यद्भिर्हिसद्रतिम् ४३ येमदर्थेहताःशूरास्तेषांकृतमनुस्मरन् ॥ ऋणंतत्प्रति  
युंजानोनराज्येमनआदधे ४४ घातयित्वावयस्यांश्चभ्रातृनथपितामहान् ॥ जीवितंयदिरक्षेयंलोकोमांगहर्षयेद्भुवम् ४५ कीदृशंचभवेद्राज्यंममहीनस्यबंधुभिः ॥  
सखिभिश्चविशेषेणप्रणिपत्यचपांडवम् ४६ सोऽहमेतादृशंकृत्वाजगतोऽस्यपराभवम् ॥ सुयुद्धेनततःस्वर्गं प्राप्स्यामिनतदन्यथा ४७ एवंदुर्योधनेनोक्तंसर्वेसंपूज्य  
तद्वचः ॥ साधुसाध्वितिराजानंक्षत्रियाःसंबभाषिरे ४८ पराजयमशोचंतःकृतचित्ताश्चविक्रमे ॥ सर्वेसुनिश्चितायोदुमुदग्रमनसोऽभवन् ४९ ततोवाहान्समाश्वा  
स्यसर्वेयुद्धाभिनंदिनः ॥ ऊनेद्वियोजनेगत्वाप्रत्यतिष्ठंतकौरवाः ५० आकाशेविद्भुमेपुण्येप्रस्थेहिमवतःशुभे ॥ अरुणांसरस्वतीं प्राप्यपपुःसस्तुश्चतेजलम् ५१ तव  
पुत्रकृतोत्साहाःपर्यवर्तंततेततः ॥ पर्यवस्थाप्यचात्मानमन्योन्येनपुनस्तदा ॥ सर्वेराज्यवर्तंतक्षत्रियाःकालचोदिताः ५२ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिदुर्योध  
नवाक्येपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ अथहैमवतेप्रस्थेस्थित्वायुद्धाभिनंदिनः ॥ सर्वेएवमहायोधास्तत्रतत्रसमागताः १ शल्यश्चचित्रसेनश्च  
शकुनिश्चमहारथः ॥ अश्वत्थामाकृपश्चैवकृतवर्माचसात्वतः २ वैणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ अथेति प्रस्थेस्थिते १ । २

ततस्तत्र ३।४।५।६ सर्वेषांयुद्धगतानांविविधानांभावानामभिप्रायाणां सर्वेषांविभावज्ञं ७ स्वर्गंशोभनांगं ८ स्थाणोःसंबंधिनोदृष्टस्य ९ अर्चिषाज्योतिषातुल्यंतुल्यतेजसम् आर्चिषाआदित्य  
स्यतुल्यमितिवा १० । ११ । १२ । १३ दशांगं । 'व्रतंप्राप्तिर्धृतिःपुष्टिःस्मृतिःक्षेपोऽरिभेदनं ॥ चिकित्सोदीपनं कृष्टिरिष्वस्त्रस्यादृशांगकं । दीक्षाशिक्षाऽऽत्मरक्षाचपतत्साधनमेवच ॥ धनुर्वेदस्य  
सुषेणोऽरिष्टसेनश्चघृतसेनश्चवीर्यवान् ॥ जयत्सेनश्चराजानस्तेरात्रिमुपितास्ततः ३ रणेकर्णेहतेवीरेत्रासिताजितकाशिभिः ॥ नालभन्शर्मतेपुत्राहिमवतंमृतोमि  
रिम् ४ तेऽब्रुवन्सहितास्तत्रराजानंशल्यसन्निधौ ॥ कृतयत्नारणेराजन्संपूज्यविधिवत्तदा ५ कृत्वासेनाप्रणेतारंपरास्त्वयोदुमर्हसि ॥ येनाभिगुप्ताःसंग्रामेजयेमा  
सुहृदोवयम् ६ ततोदुर्योधनःस्थित्वारथेरथवरोत्तमम् ॥ सर्वेयुद्धविभावज्ञमंतकप्रतिमंयुधि ७ स्वर्गंप्रच्छन्नशिरसंकंबुग्रीवांप्रियंवदम् ॥ व्याकोशपद्मपत्राक्षंव्याघ्रा  
स्यंमेरुगौरवम् ८ स्थाणोर्वृषस्यसदृशंस्कंधनेत्रगतिस्वरैः ॥ पुष्टश्लिष्टायतभुजंसुविस्तीर्णवरोरसम् ९ बलेजवेचसदृशमरुणानुजवातयोः ॥ आदित्यस्यार्चिषा  
तुल्यं बुद्ध्याचोशनसासमम् १० कांतिरूपमुखैश्चैर्यस्त्रिभिश्चंद्रमसासमम् ॥ कांचनोपलसंधातैःसदृशंश्लिष्टसंधिकम् ११ सुवृत्तोरुवटीजंघंसुपादंस्वंगुलीनखम् ॥  
रुष्टत्वास्मृत्त्वैवतुगुणान्धात्रायत्नाद्विनिर्मितम् १२ सर्वलक्षणसंपन्नंनिपुणंश्रुतिसागरम् ॥ जेतारंतरसाऽरीणामजेयमरिभिर्वलात् १३ दशांगंयश्चतुष्पादमिष्वस्त्रवेद  
तत्त्वतः ॥ सांगांस्तुचतुरोवेदान्सम्यगाख्यानपंचमान् १४ आराध्यत्र्यंबकंयत्नाद्भूतैरुग्रैर्महातपाः ॥ अयोनिजायामुत्पन्नोद्रोणेनायोनिजेनयः १५ तमप्रतिम  
कर्माणंरूपेणाप्रतिमंभुवि ॥ पारगंसर्वविद्यानांगुणार्णवमनिर्दितम् १६ तमभ्येत्यात्मजस्तुभ्यमश्वत्थामानमब्रवीत् ॥ यंपुरस्कृत्यसहितायुधिजेप्यामपांडवान् १७  
गुरुपुत्रोऽद्यसर्वेषामस्माकंपरमागतिः ॥ भवांस्तस्मान्नियोगात्तेकोऽस्तुसेनापतिर्मम १८ ॥ द्रौणिरुवाच ॥ अयंकुलेनरूपेणतेजसायशसाश्रिया ॥ सर्वैर्गुणैःसमु  
दितःशल्योनोऽस्तुचमूपतिः १९ भागिनेयान्निजांसत्यक्त्वाकृतज्ञोऽस्मानुपागतः ॥ महासेनोमहाबाहुर्महासेनइवापरः २० एनंसेनापतिकृत्वात्पतिंनृपसत्तम ॥  
शक्यःप्राहुंजयोऽस्माभिर्देवैःस्कंदमिवाजितम् २१ तथोक्तेद्रोणपुत्रेणसर्वेएवनराधिपाः ॥ परिवार्यस्थिताःशल्यंजयशब्दांश्चचक्रिरे २२ युद्धायचमर्तितचक्रुरावेशं  
चपरंययुः ॥ ततोदुर्योधनोभूमौस्थित्वारथवरोस्थितम् २३ उवाचप्रांजलिर्भूत्वाद्रोणभीष्मसमंरणे ॥ अयंसकालःसंप्राप्तोमित्राणांमित्रवत्सल २४ यत्रमित्रममित्रं  
वापरीक्षंतेबुधाजनाः ॥ सभवानस्तुनःशूरःप्रणेतारवाहिनीमुखे २५ रणयातेचभवतिपांडवामंदचेतसः ॥ भविष्यंतिसहामात्याःपंचालाश्चानिरुद्यमाः २६ दुर्यो  
धनवचःश्रुत्वाशल्योमद्राधिपस्तदा ॥ उवाचवाक्यंवाक्यज्ञोराजानंराजसन्निधौ २७ ॥ शल्यउवाच ॥ यदुमांमन्यसेराजन्कुराजकरोमितव ॥ त्वमिप्रियार्थहिमे  
सर्वप्राणाराज्यंधनानिच २८ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ सैनापत्येनवरयेत्वामहंमातुलातुलम् ॥ सोऽस्मान्पाहियुधांश्रेष्ठस्कंदोदेवानिवाहवे २९ अभिषिच्यस्वराजेंद्रदे  
वानामिवपावकिः ॥ जहिशत्रून्रणेवीरमर्हेंद्रोदानवानिव ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशल्यदुर्योधनसंवादेपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ चत्वारपतेपादाः प्रकीर्तिताः  
१४।१५।१६ तुभ्यंतव १७।१८।१९ महासेनइव कार्तिकेयइव महतीसेनायस्यसमहासिनः २०।२१ । २२। २३।२४। २५।२६ । २७।२८ । २९।३० ॥ इतिशल्यपर्वणि नी०भा०पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥



एतच्छ्रुत्वेति १ । २ । ३ । ४ नतरिष्यंतीत्यत्र नभविष्यंतीति पाठेयं प्राप्य नभविष्यंति मारिष्यंतीत्यध्याहृत्य योजयम् ५ । ६ छिष्टरूपपराजयनिश्चयात् ७ । ८ कुष्टा आहताः

॥ ६ ॥

॥ संजय उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा चोराज्ञो मद्राजः प्रतापवान् ॥ दुर्योधनं तदाराजं वाक्यमेतदुवाच ह १ दुर्योधनमहाबाहो शृणु वाक्यविदां वर ॥ यावेतौ मन्यसे कृष्णौ  
स्थस्थौरथिनां वरौ २ न मे तुल्यावुभावेतौ बाहुवीर्ये कथंचन ॥ उद्यतां पृथिवीं सर्वासुरासुरमानवाम् ३ योधयेयं रणमुखे संकुद्धः किमु पांडवान् ॥ विजेष्यामि रणे पा  
र्थान् सोमकांश्च समागतान् ४ अहं सेनाप्रणेता तेभविष्यामि न संशयः ॥ तंच न्यूहं विधास्यामि न तरिष्यंति यं परे ५ इति सत्यं ब्रवीम्येष दुर्योधन न संशयः ॥ एवमुक्त  
स्त तोराजामद्राधिपतिमंजसा ६ अभ्यर्षिचतसेनायामध्ये भरतसत्तम ॥ विधिना शास्त्रदृष्टेन छिष्टरूपो विशांपते ७ अभिषिक्ते ततस्तस्मिन्सिंहनादो महानभूत् ॥  
तव सैन्येऽभ्यवाद्यंत वादित्राणि च भारत ८ कुष्टाश्चासंस्तथा यो धामद्रकाश्च महारथाः ॥ तुष्टुश्चैव राजानं शल्यमाहवशो भिनम ९ जयराजंश्चिरं जीवजहिशत्रून् समाग  
तान् ॥ तव बाहुबलं प्राप्य धार्तराष्ट्रमहाबलाः १० निखिलाः पृथिवीं सर्वां प्रशासंतु हतादिषः ॥ त्वंहि शक्ते रणे जेतुं स सुरासुरमानवान् ११ मर्त्यधर्माण इह तु किमु सृज  
यसोमकान् ॥ एवं संपूज्यमानस्तु मद्राणामधिपो बली १२ हर्षं प्रापतदा वीरो दुरापमकृतात्मभिः ॥ शल्य उवाच ॥ अद्य चाहं रणे सर्वानपंचालान्सहपांडवैः १३ नि  
हनिष्यामि वाराजं न स्वर्गं यास्यामि वाहतः ॥ अद्य पश्यंतु मालोका विचरंत मभीतवत् १४ अद्य पांडुसुताः सर्वे वासुदेवः स सात्यकिः ॥ पंचालाश्चेदयश्चैव द्रौपदेयाश्च स  
र्वशः १५ घृष्टयुग्मः शिखंडी च सर्वे चापि प्रभद्रकाः ॥ विक्रमं मम पश्यंतु धनुषश्च महद्वलम् १६ लाघवं चास्त्रवीर्यं च भुजयोश्च बलं युधि ॥ अद्य पश्यंतु मे पार्थाः सिद्धाश्च  
सहचारणैः १७ यादृशं मे बलं बाहोः संपदस्त्रेषु याच मे ॥ अद्य मे विक्रमं दृष्ट्वा पांडवानां महारथाः १८ प्रतीकारपराभूत्वा चेष्टंतां विविधाः क्रियाः ॥ अद्य सैन्यानि पांडू  
नां द्रावयिष्ये समंततः १९ द्रोणभीष्मावतिविभोसूतपुत्रं च संयुगे ॥ विचरिष्ये रणे युध्यन् प्रियार्थं तव कौरव २० ॥ संजय उवाच ॥ अभिषिक्ते तथा शल्ये तव सैन्येषु  
मानद ॥ न कर्णं व्यसनं किंचिन्मे निरेतत्र भारत २१ हृष्टाः सुमनसश्चैव बभूवुस्तत्र सैनिकाः ॥ मे निरे निहतान् पार्थान् मद्राजवशंगतान् २२ प्रहर्षं प्राप्य सेना तु ताव  
की भरतर्षभ ॥ तारात्रिमुषिता सुता हर्षचित्ता च साभवत् २३ सैन्यस्य तव तं शब्दं श्रुत्वा राजा युधिष्ठिरः ॥ वाष्पेयमब्रवीद्वाक्यं सर्वक्षत्रस्य पश्यतः २४ मद्राजः कृ  
तः शल्यो धार्तराष्ट्रेण माधव ॥ सेनापतिर्महेष्वासः सर्वसैन्येषु पूजितः २५ एतज्ज्ञात्वा यथाभूतं कुरुमाधव यत्क्षमम् ॥ भवान्नेता च गोप्ता च विधत्स्व यदुत्तरम् २६  
तमब्रवीन्महाराज वासुदेवो जनाधिपम् ॥ आर्ताय निमहं जानेयथा तत्त्वेन भारत २७ वीर्यवांश्च महातेजामहात्मा च विशेषतः ॥ कृती च चित्रयोधी च संयुक्तो लाघवे  
न च २८ यादृग्भीष्मस्तथा द्रोणो यादृक्कर्णश्च संयुगे ॥ तादृशस्तद्विशिष्टो वामद्राजो मतो मम २९

१ । २० । ११ मर्त्यधर्माणः मर्त्यधर्मणः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

२० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इति शल्यपर्व नी० भा० मा० सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ व्यतीतायामिति १ । २

युद्धयमानस्य तस्याहंचितयानश्च भारत ॥ योद्धारं नाधिगच्छामि तुल्यरूपं जनाधिप ३० शिखंड्यर्जुनभीमानां सात्वतस्य च भारत ॥ घृष्टयुग्मस्य च तथा बलेना  
भ्यधिको रणे ३१ मद्राजो महाराजः सिंहद्विरदविक्रमः ॥ विचरिष्यत्यभीः काले कालः कुद्धः प्रजास्विव ३२ तस्याद्यनप्रपश्यामि प्रतियोद्धारमाहवे ॥ त्वां मृते पु  
रुषव्याघ्रशार्दूलसमविक्रमम् ३३ स देवलोके कृत्स्नेस्मिन्नन्यस्त्वत्तः पुमानमवेत् ॥ मद्राजं रणे कुद्धं यो हन्यात् कुरुनंदन ३४ अहन्यहानियुध्यंत क्षोभयंतं बलंतव ॥  
तस्माज्जहिरणेशल्यं मधवानिव शंबरं ३५ अजेयश्चाप्यसौ वीरो धार्तराष्ट्रेण सत्कृतः ॥ तवैव हि जयोनू नंदते मद्रेश्वरे युधि ३६ तस्मिन्हते हतं सर्वं धार्तराष्ट्रं लंभहत् ॥  
एतच्छ्रुत्वा महाराजवचनं मम सांप्रतम् ३७ प्रत्युद्याहिरणेशार्थं मद्राजं महारथम् ॥ जहि चैनं महाबाहो वासवानमुर्चियथा ३८ न चैवात्र दयाकार्या मातुलोऽयं ममे  
ति वै ॥ क्षत्रधर्मं पुरस्कृत्य जहि मद्रजनेश्वरम् ३९ द्रोणभीष्मार्णवंतीर्त्वा कर्णपातालसंभवम् ॥ मानिमज्जस्व स गणः शल्यमासाद्य गोष्पदम् ४० यच्च ते तपसो वीर्यं य  
च्च क्षात्रं बलंतव ॥ तद्दर्शय रणे सर्वं जहि चैनं महारथम् ४१ एतावदुक्तावचनं केशवः परवीरहा ॥ जगामाशिविरंसायं पूज्यमानोऽथ पांडवैः ४२ केशवे तु तदा याते धर्म  
पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ विसृज्य सर्वान् भ्रातृंश्च पंचालानथ सोमकान् ४३ सुष्वापरजनीं तां तु विशल्य इव कुंजरः ॥ ते च सर्वे महेष्वासाः पंचालाः पांडवास्तथा ४४ कर्णस्य  
निधने हृष्टाः सुपु पुस्तानि शांतदा ॥ गतज्वरं महेष्वासं तीर्णपारं महारथम् ४५ बभूव पांडवेयानां सैन्यं च मुदितं नृप ॥ सूतपुत्रस्य निधने जयं लब्ध्वा च मारिष ४६  
॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि शल्यसैनापत्याभिषेके सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४७ ॥ संजय उवाच ॥ व्यतीतायां रजन्यां तुराजा दुर्योधनस्तदा ॥ अब्रवीत्तावका  
न्सर्वान्सन्नहंतां महारथाः १ राजश्च मतमाज्ञाय समनह्यत साचमूः ॥ अयोजय न रथांस्तूर्णपर्यधावंस्तथाऽपरे २ अकल्प्यंत च मातंगाः समनह्यंत पत्तयः ॥ रथाना  
स्तरणोपेतांश्च कुरन्त्ये सहस्रशः ३ वादित्राणां च निनदः प्रादुरासीद्विशांपते ॥ अयोधनार्थं यो धानां बलानां चाप्युदीर्यताम् ४ ततो बलानि सर्वाणि सेनाशिष्टानि  
भारत ॥ प्रस्थितानि व्यदृश्यंत मृत्युं कृत्वानि वर्तनम् ५ शल्यं सेनापतिं कृत्वा मद्राजं महारथाः ॥ प्रविभज्य बलं सर्वमनीकेषु व्यवस्थिताः ६ ततः सर्वे समागम्य  
पुत्रेण तव सैनिकाः ॥ कृपश्च कृतवर्मा च द्रौणिः शल्योऽथ सौबलः ७ अन्ये च पार्थिवाः शेषाः समयं च कुरादताः ॥ न न एकेन योद्धव्यं कथंचिदपि पांडवैः ८ यो ह्येकः  
पांडवैर्युध्येद्यो वा युद्धयंत मुत्सृजेत् ॥ स पंचभिर्भवेद्युक्तः पातकैश्चोपपातकैः ९ अन्योन्यं परिरक्षद्विद्योर्द्वयं सहितैश्च ह ॥ एवं ते समयं कृत्वा सर्वे तत्र महारथाः १०  
मद्राजं पुरस्कृत्य तूर्णमभ्यद्रवन्परान् ॥ तथैव पांडवाराजं न्यूह्य सैन्यं महारणे ११ अभ्ययुः कौरवानराजं न्योत्स्यमानाः समंततः ॥ तद्वलं भरतश्रेष्ठ शुब्धान्वितं  
मस्वनम् १२ समुद्रतार्णवाकारमुद्रतरथकुंजरम् ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ द्रोणस्य चैव भीष्मस्य राधेयस्य च मे श्रुतम् १३ ३ । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३



१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० पत्तिकोटीइतिद्विवचनम्

पातनंशंसमेभूयःशल्यस्याथसुतस्यमे ॥ कथंरणेहतःशल्योधर्मराजेनसंजय १४ भीमेनचमहाबाहुःपुत्रोदुर्योधनोमम ॥ संजयउवाच ॥ क्षयंमनुष्यदेहानां  
थानागाश्वसंक्षयम् १५ शृणुराजन्स्थिरोभूत्वासंग्रामंशंसतोमम ॥ आशाबलवतीराजन्पुत्राणांतिभवंतदा १६ हतेद्रोणेचभीष्मेचसूतपुत्रेचपातिते ॥ श  
ल्यःपार्थात्रणेसर्वान्निहनिष्यतिमारिष १७ तामाशाहृदयेकृत्वासमाश्वस्यचभारत ॥ मद्वराजंचसमरेसमाश्रित्यमहारथम् १८ नाथवंतंतदाऽऽत्मानममन्यंतसु  
तास्तव ॥ यदाकर्णेहतेपार्थाःसिंहनादंप्रचक्रिरे १९ तदातुतावकाचराजत्राविवेशमहद्भयम् ॥ तान्समाश्वस्ययोधास्तुमद्वराजःप्रतापवान् २० व्यूहव्यूहंम  
हाराजसर्वतोभद्रमृद्धिमत् ॥ प्रत्युद्ययौरणेपार्थान्मद्वराजःप्रतापवान् २१ विधुन्वन्कार्मुकंचित्रभारप्रवेगवत्तरम् ॥ रथप्रवरमास्थायसैधवाश्वमहारथः २२ त  
स्यसूतोमहाराजरथस्थोऽशोभयद्रथम् ॥ सतेनसंवृतोवीरोरथेनामित्रकर्षणः २३ तस्थौशूरोमहाराजपुत्राणांतिभयप्रणुत् ॥ प्रयाणेमद्वराजोऽभून्मुखंव्यूह  
स्यदंशितः २४ मद्रकैःसहितोवीरैःकर्णपुत्रैश्चदुर्जयैः ॥ सव्येभूत्कृतवर्माचित्रगत्तैःपरिवारितः २५ गौतमोदक्षिणेपार्थंशकैश्चयवनैःसह ॥ अश्वत्थामापृष्ठतो  
भूत्कांबोजैःपरिवारितः २६ दुर्योधनोऽभवन्मध्येरक्षितःकुरुपुंगवैः ॥ हयानीकेनमहतासौबलश्चापिसंवृतः २७ प्रययौसर्वसैन्येनकैतव्यश्वमहारथः ॥ पांड  
वाश्वमहेष्वासाव्यूहसैन्यमरिंदमाः २८ त्रिधाभूतामहाराजतवसैन्यमुपाद्रवन् ॥ घृष्टयुग्मःशिखंडीचमात्यकिश्वमहारथः २९ शल्यस्यवाहिर्नीहंतुमभिदुद्रवुरा  
हवे ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजास्वेनानीकेनसंवृतः ३० शल्यमेवाभिदुद्रावजिघांसुर्भरतर्षभः ॥ हार्दिकयंचमहेष्वासमर्जुनःशत्रुसैन्यहा ३१ संशतकगणांश्चैवोमे  
तोऽभिविदुद्रुवे ॥ गौतमंभीमसेनोवैसोमकाश्वमहारथाः ३२ अभ्यद्रवंतराजेंद्रजिघांसंतःपरान्युधि ॥ माद्रीपुत्रौतुशकुनिमुलूकंचमहारथम् ३३ ससैन्यौसह  
सैन्यौतावुपतस्थतुराहवे ॥ तथैवायुतशोयोधास्तावकाःपांडवानरणे ३४ अभ्यवर्तंतसंकुद्धाविविधायुधपाणयः ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ हतेभीष्मेमहेष्वासेद्रोणे  
कर्णेमहारथे ३५ कुरुष्वल्पावशिष्टेषुपांडवेषुचसंयुगे ॥ सुसंरब्धेषुपार्थेषुपराक्रांतेषुसंजय ३६ मामकानांपरेषांचार्किंशिष्टमभवदलम् ॥ संजयउवाच ॥ य  
थावयंपरेराजन्युद्धायसमुपस्थिताः ३७ यावच्चासीद्लंशिष्टसंग्रामेतन्निबोधमे ॥ एकादशसहस्राणिरथानांभरतर्षभ ३८ दशदंतिसहस्राणिसप्तचैवशतानिच ॥  
पूर्णेऽशतसहस्रेदेहयानांतत्रभारत ३९ पत्तिकोटीस्तथातिस्त्रोबलमेतत्तवाभवत् ॥ रथानांपट्सहस्राणिषट्सहस्राश्वकुंजराः ४० दशचाश्वसहस्राणिपत्तिकोटी  
चभारत ॥ एतद्वलंपांडवानामभवच्छेषमाहवे ४१ एतएवसमाजग्मुर्युद्धायभरतर्षभ ॥ एवंविमज्यराजेंद्रमद्वराजवशेस्थिताः ४२ पांडवान्प्रत्युदीयुस्तेज  
यगृद्धाःप्रमन्यवः ॥ तथैवपांडवाःशूराःसमरेजितकाशिनः ४३ उपयातानरव्याघ्राःपंचालाश्वयशस्विनः ॥ इमेतेचबलौघेनपरस्परवधैषिणः ४४ ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ ॥ इतिशल्यपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३  
उपयातानरव्याघ्राःपूर्वासंध्यांप्रतिप्रभो ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंधोरूपंभयानकम् ॥ तावकानांपरेषांचनिघ्नतामितरेतरम् ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्व  
णिव्यूहनिर्माणेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकुरूणांभयवर्धनम् ॥ संजयैःसहराजेंद्रघोरंदेवासुरोपमम् १ नरार  
थागजौघाश्वसादिनश्वसहस्रशः ॥ वाजिनश्चपराक्रांताःसमाजग्मुःपरस्परम् २ गजानांभीमरूपाणांद्रवतानिःस्वनोमहाम् ॥ अश्रूयतयथाकालेजलदानान्  
भस्तले ३ नागैरभ्याहताःकेचित्सरथारथिनोऽपतन् ॥ व्यद्रवंतरणेवीराद्राव्यमाणामदोक्तैः ४ हयौघान्पादरक्षांश्चराथिनस्तत्राशोक्षिताः ॥ शरैःसंप्रेषया  
मासुःपरलोकायभारत ५ सादिनःशिक्षिताराजन्परिवार्यमहारथान् ॥ विचरंतोरणेऽभ्यघ्नन्प्रासशक्त्यृष्टिभिस्तथा ६ घान्विनःपुरुषाःकेचित्परिवार्यमहार  
थान् ॥ एकंवहवआसाद्यप्रययुर्यमसादनम् ७ नागान्रथवरांश्चान्येपरिवार्यमहारथाः ॥ सांतरायोधिनंजहुर्द्रवमाणमहारथम् ८ तथाचराथिनंकुद्धंविकिरंतंशरा  
न्बहून् ॥ नागाजघ्ममहाराजपरिवार्यसमंततः ९ नागोनागमभिदुत्यरथीचराथिनंरणे ॥ शक्तितोमरनाराचैर्निजघ्नेतत्रभारत १० पादातानवमृद्धंतोरथवारण  
वाजिनः ॥ रणमध्येव्यदृश्यंतकुर्वंतोमहदाकुलम् ११ हयाश्वपर्यधावंतचामरैरुपशोभिताः ॥ हंसाहिमवतःप्रस्थेपिबंतहवमोदिनीम् १२ तेषांतुवाजिनांभूमिः  
खुरैश्चित्राविशंपते ॥ अशोभतयथानारीकरजैःक्षतविक्षता १३ वाजिनांखुरशब्देनरथनेमिस्वनेनच ॥ पत्तीनांचापिशब्देननागानांघृष्टेनच १४ वादित्रा  
णांचघोषेणशंखानांनिनदेनच ॥ अमवन्नादिताभूमिर्निर्घातैरिवभारत १५ धनुषांकूजमानानांशस्त्रौघानांचदीप्यताम् ॥ कवचानांप्रभाभिश्चनप्राज्ञायतर्कि  
चन १६ बहवोबाहवश्छिन्नानागराजकरोपमाः ॥ उद्वेष्टंतेविचेष्टंतेवेगंकुर्वंतिदारुणम् १७ शिरसांचमहाराजपततांधरणीतले ॥ च्युतानामिवतालेभ्यस्ता  
लानांश्रूयतेस्वनः १८ शिरोभिःपातितैर्भातिरुधिराद्रैर्वसुंधरा ॥ तपनीयनिभैःकालेनलिनैरिवभारत १९ उद्धृतनयनैस्तैस्तुगतसत्त्वैःसुविक्षतैः ॥ व्यभ्राजत  
महीराजन्पुंडरीकैरिवानृता २० बाहुभिश्चंदनादिग्धैःसकैर्यूरैर्महाधनैः ॥ पातितैर्भातिराजेंद्रमहाशकध्वजैरिव २१ ऊरुभिश्चनरैर्द्राणांविनिकृतैर्महाहवे ॥ ह  
स्तिहस्तोपभैरन्यैःसंवृतंतद्रणांगनम् २२ कबंधशतसंकीर्णलत्रचामरसंकुलम् ॥ सेनावनंतच्छुशुभेवनंपुष्पाचितंयथा २३ तत्रयोधामहाराजविचरंतोह्य  
भीतवत् ॥ दृश्यंतेरुधिराक्तांगाःपुष्पिताइवकिंशुकाः २४ मातंगाश्चाप्यदृश्यंतशरतोमरपीडिताः ॥ पतंतस्तत्रतत्रैवच्छिन्नाभ्रसदृशरणे २५ गजानीकंमहा  
राजवध्यमानंमहात्मभिः ॥ व्यदीर्यतदिशःसर्वावातनुन्नाघनाइव २६ तेगजाघनसंकाशाःपेतुरुर्व्यासमंततः ॥ वज्रनुन्नाइववभुःपर्वतायुगसंक्षये २७ हयानांसा  
दिभिःसार्धंपतितानांमहीतले ॥ राशयःस्मप्रदृश्यंतैगिरिमात्रास्ततस्ततः २८ संजज्ञेरणभूमौतुपरलोकवहानदी ॥ शोणितोदारथावर्ताध्वजवृक्षाऽस्थिशर्करा २९  
२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९



३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ननिवर्तिरेनविवर्तिताः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इतिशल्पपर्वणिनीलकण्ठीयेमारतभावदीपेनवमोऽ

भुजनक्राधनुःस्रोताहस्तिशैलाहयोपला ॥ मेदोमज्जाकर्दमिनीछत्रहंसागदोडुपा ३० कवचोष्णीषसंछन्नापताकारुचिरदुमा ॥ चक्रचक्रावलीजुष्टात्रिवेणुदंडका  
वृता ३१ शूराणां हर्षजननीभीरूणां भयवर्धनी ॥ प्रावर्ततनदीरौद्राकुरुसृजयसंकुला ३२ तानदीपरलोकायवहंतीमतिभैरवाम् ॥ तेरुर्वाहननौभिस्तेशूराःपरि  
घवाहवः ३३ वर्तमानेतदायुद्धेनिर्मर्यादेविशांपते ॥ चतुरंगक्षयेघोरेपूर्वदेवासुरोपमे ३४ व्याक्रोशन्वांधवानन्येतत्रतत्रपरंतप ॥ क्रोशद्विर्दयितैरन्येभयातां  
ननिवर्तिरे ३५ निर्मर्यादेतथायुद्धेवर्तमानेभयानके ॥ अर्जुनोभीमसेनश्चमोहयांचक्रतुःपरान् ३६ सावध्यमानामहतीसेनातवनराधिप ॥ अमुह्यतत्रतत्रैवयो  
पिन्मदवशादिव ३७ मोहयित्वाचतासेनांभीमसेनघनंजयौ ॥ दध्मत्तुर्वारिजौतत्रसिंहनादांश्चक्रतुः ३८ श्रुत्वैवतुमहाशब्दंघृष्टयुग्राशिखांडिनौ ॥ घर्मराजंपुर  
स्कृत्यमद्रराजमभिहतौ ३९ तत्राश्चर्यमपश्यामघोररूपंविशांपते ॥ शल्येनसंगताःशूरायदयुद्धंयतभागशः ४० मार्द्रापुत्रौतुरभसौकृतास्त्रौयुद्धदुर्मदौ ॥ अभ्य  
यातांत्वंरायुक्तौजिगीषंतौपरंतप ४१ ततोऽन्यवर्ततबलंतावकंभरतर्षभ ॥ शरैःप्रणुन्नं बहुधापांडवैर्जितकाशिभिः ४२ वध्यमानाचमूःसातुपुत्राणांप्रेक्षतांतव ॥  
मेजेदिशोमहाराजप्रणुन्नाशरष्टाभिः ४३ हाहाकारोमहान्जज्ञेयोधानांतत्रभारत ॥ तिष्ठतिष्ठेतिचाप्यासीद्वावितानांमहात्मनाम् ४४ क्षत्रियाणांसहान्योन्यं  
युगेजयमिच्छताम् ॥ प्राद्रवन्नेवसंभ्राःपांडवैस्तवसैनिकाः ४५ त्यक्त्वायुद्धेप्रियान्पुत्रान्भ्रातनथापितामहान् ॥ मातुलान्भागिनेयांश्चवयस्यानपिभारत ४६  
हयान्द्विपांस्त्वरयंतोयोधाजग्मुःसमंततः ॥ आत्मत्राणकृतोत्साहास्तावकाभरतर्षभ ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्पपर्वणिसंकुलयुद्धेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥  
॥संजयउवाच॥तत्प्रभं बलं दृष्ट्वा मद्रराजः प्रतापवान् ॥ उवाच सारथि तूष्णीं चोदया श्वान्महाजवान् १ एषतिष्ठति वैराजा पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ छत्रेण प्रियमाणेन पां  
डुरेण विराजता २ अत्र मां प्रापय क्षिप्रं पश्य मे सारथे वलम् ॥ न समर्थो हि मे पार्थः स्थातुमद्य पुरां युधि ३ एवमुक्तस्ततः प्रायान्मद्रराजस्य सारथिः ॥ यत्र राजा सत्यसं  
धो धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ४ प्राप तत्तच्च सह सा पांडवानां महद्वलम् ॥ दधारैकोरणेशल्यो वे लो दृत्ता भिवार्णवम् ५ पांडवानां बलौ वस्तु शल्यमासाद्य मारिष ॥ व्यतिष्ठत  
तदा युद्धे सिंधोर्वेग इवाचलम् ६ मद्रराजं तु समरे दृष्ट्वा युद्धाय धिष्ठितम् ॥ कुरवः सन्यवर्तंत मृत्पुंक्तत्वा निवर्तनम् ७ तेषुराजनिवृत्तेषु व्यूढानीकेषु भागशः ॥ प्राव  
र्तंत महारौद्रसंग्रामः शोणितोदकः ८ समार्च्छं चित्रसेनं तु नकुलो युद्धदुर्मदः ॥ तौ परस्परमासाद्य चित्रकार्मुकधारिणौ ९ मेघाविव यथो दृत्तौ दक्षिणोत्तरवर्षिणौ ॥  
शरतोयैः सिषिचतुस्तौ परस्परमाहवे १० नांतरं तत्र पश्यामि पांडवस्येतरस्य च ॥ उभौ कृतास्त्रौ बलिनोरथ चर्या विशारदौ ११ परस्परवधेयतौ छिद्रान्वेषण  
तत्परौ ॥ चित्रसेनस्तु भलेन पीतेन निशितेन च १२ ध्यायः ॥ ९ ॥ तत्प्रमममिति जघ्यायः स्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ चित्रसेनः कर्णपुत्रः ९ । १० । ११ । १२

१९ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

नकुलस्य महाराजमुष्टिदेशेऽच्छिन्नद्वनुः ॥ अथेनं छिन्नधन्वानं रुक्मपुंखैः शिलाशितैः १३ त्रिभिः शरैरसंभ्रांतौ ललाटे विसर्पयत् ॥ हयांश्चास्य शरैस्तीक्ष्णैः प्रे  
षयामास मृत्यवे १४ तथा ध्वजं सारथिं च त्रिभिस्त्रिभिरपातयत् ॥ सशत्रुभुजनिर्मुक्तेर्ललाटस्थैस्त्रिभिः शरैः १५ नकुलः शुशुमे राजंस्त्रिशृंग इव पर्वतः ॥ सच्छिन्नध  
न्वाविरथः खड्गमादाय चर्मच १६ रथादवातर द्वीरः शैलाग्रादिव केसरी ॥ पश्यामापततस्तस्य शरवृष्टिः समासृजत् १७ नकुलोऽप्यग्रसत्तविचर्मणालघुविक्रमः ॥  
चित्रसेनरथं प्राप्य चित्रयोधीजितश्रमः १८ आरुरोह महाबाहुः सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ सकुंडलं समकुटं सुनसंस्वायतेक्षणम् १९ चित्रसेनशिरः कायादपाहरत्  
पांडवः ॥ सपपातरथोपस्थे दिवाकरसमद्युतिः २० चित्रसेनं विशस्तंतु दृष्ट्वा तत्र महारथाः ॥ साधुवादस्वनांश्चक्रुः सिंहनादांश्च पुष्कलान् २१ विशस्तं भ्रातरं द  
ष्ट्वा कर्णपुत्रो महारथौ ॥ सुषेणः सत्यसेनश्च मुचंतौ विविधान्शरान् २२ ततोऽभ्यधावतां तूर्णं पांडवं रथिनां वरम् ॥ जिघांसंतौ यथानागं व्याघ्रौ राजन्महावने २३  
तावभ्यधावतां तीक्ष्णौ द्वावप्येनं महारथम् ॥ शरौघान्सम्यगस्यंतौ जीमूतौ सलिलं यथा २४ सशरैः सर्वतो विद्धः प्रहृष्ट इव पांडवः ॥ अन्यत्कार्मुकमादाय रथमारु  
ह्यवेगवान् २५ अतिष्ठतरणे वीरः कुद्धरूप इवांतकः ॥ तस्य तौ भ्रातरौ राजनशरैः सन्नतपर्वभिः २६ रथं विशकलीकर्तुं समारब्धौ विशांपते ॥ ततः प्रहस्य नकुल  
श्चतुर्भिश्चतुरोऽरणे २७ जघान निशितैर्बाणैः सत्यसेनस्य वाजिनः ॥ ततः संघायनाराचं रुक्मपुंखं शिलाशितम् २८ धनुश्चिच्छेदराजेंद्रसत्यसेनस्य पांडवः ॥  
अथान्यं रथमास्थाय धनुरादाय चापरम् २९ सत्यसेनः सुषेणश्च पांडवं पर्यधावताम् ॥ अविध्य ताव संभ्रांतौ मार्द्रा पुत्रः प्रतापवान् ३० द्वाभ्यां द्वाभ्यां महाराजश  
राभ्यां रणमूर्धनि ॥ सुषेणस्तु ततः कुद्धः पांडवस्य महद्वनुः ३१ चिच्छेद प्रहसन् युद्धे क्षुरप्रेण महारथः ॥ अथान्यद्वनुरादाय नकुलः क्रोधमूर्च्छितः ३२ सुषेणं पं  
चभिर्विद्धा ध्वजमेकेन चिच्छिदे ॥ सत्यसेनस्य सधनुर्हस्तावापंचमारिष ३३ चिच्छेद तरसा युद्धे तत उचुकुशुर्जनाः ॥ अथान्यद्वनुरादाय वेगप्रभारसाधनम्  
३४ शरैः संछादयामास समं तात्पांडुनंदनम् ॥ सन्निवार्य तु तान्वाणां नकुलः परवीरहा ३५ सत्यसेनं सुषेणं च द्वाभ्यां द्वाभ्यामाविध्यत् ॥ तावेनं प्रत्यविधेतां पृथक्  
पृथगजिह्वगैः ३६ सारथिं चास्य राजेंद्रशितैर्विव्यधतुः शरैः ॥ सत्यसेनोरथेषां तु नकुलस्य धनुस्तथा ३७ पृथक् शराभ्यां चिच्छेद कृतहस्तः प्रतापवान् ॥ सर  
थेऽतिरथस्तिष्ठन् रथशक्तिं परामृशत् ३८ स्वर्णदंडामकुंठायां तैलघौतां सुनिर्मलाम् ॥ लेलिहानामिव विभोनागकन्यां महाविषाम् ३९ समुद्यम्य च चिक्षेप सत्यसे  
नस्य संयुगे ॥ सातस्य हृदयं संख्ये विभेद च तथानृप ४० सपपातरथाः हर्मिगतसत्त्वोऽल्पचेतनः ॥ भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा सुषेणः क्रोधमूर्च्छितः ४१ अभ्यवर्षच्छरैस्तूर्ण  
पादातं पांडुनंदनम् ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहान् ध्वजं छित्वा च पंचभिः ४२ त्रिभिर्वै सारथिं हत्वा कर्णपुत्रो ननादह ॥ नकुलं विरथं दृष्ट्वा द्रौपदेयो महारथम् ४३



॥ १ ॥

सुतसोमोऽभिद्रुद्रावपरीप्सन्पितरंरणे ॥ ततोऽधिरुह्यनकुलः सुतसोमस्यतरथम् ४४ शुशुभेभरतश्रेष्ठोगिरिस्थइवकेसरी ॥ अन्यत्कामुकमादायसुषेणंसमयो  
 धयत् ४५ तावुभौशर्वर्षाभ्यांसमासाद्यपरस्परम् ॥ परस्परवधेयत्नंचक्रतुः सुमहारथौ ४६ सुषेणरतुततः क्रुद्धः पांडवंविशिखैस्त्रिभिः ॥ सुतसोमंतुर्विशत्यावा  
 ह्नोरसिचार्पयत् ४७ ततः क्रुद्धोमहाराजनकुलः परवीरहा ॥ शरैस्तस्यदिशः सर्वाश्छादयामासवीर्यवान् ४८ ततोऽगृहीत्वातीक्ष्णाग्रमर्धचंद्रं सुतेजनम् ॥ सुवे  
 गवंतंचिक्षेपकर्णपुत्रायसंयुगे ४९ तस्यतेनशिरःकायाज्जहारनृपसत्तम ॥ पश्यतांसर्वसैन्यानांतदद्भुतमिवाभवत् ५० सहतः प्रापतद्राजन्नकुलेनमहात्मना ॥  
 नदीवेगादिवारुणस्तीरजःपादपोमहान् ५१ कर्णपुत्रवधं दृष्ट्वानकुलस्थचविक्रमम् ॥ प्रद्रुद्रावभयात्सेनातावकीभरतर्षभ ५२ तांतुसेनामहाराजमद्राजः प्रता  
 पवान् ॥ अपालयद्रणेश्वरः सेनापतिररिदमः ५३ विभीस्तस्यौमहाराजव्यवस्थाप्यचवाहिनीम् ॥ सिंहनादंभृशंकृत्वाधनुःशब्दंचदारुणम् ५४ तावकाः सम  
 रराजनरक्षितादृढधन्वना ॥ प्रत्युद्ययुश्चतांस्तेतुसमंताद्विगतव्यथाः ५५ मद्राजमहेष्वासंपरिवार्यसमंततः ॥ स्थिताराजन्महासेनायोद्धकामासमंततः ५६  
 सात्यकिर्भीमसेनश्चमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ युधिष्ठिरं पुरस्कृत्यहीनिषेवमरिदमम् ५७ परिवार्यरणेवीराः सिंहनादं प्रचक्रिरे ॥ बाणशंखरवांस्तीव्रान्क्ष्वेडाश्चवि  
 विधादधुः ५८ तथैवतावकाः सर्वे मद्राधिपतिमंजसा ॥ परिवार्यसुसंरब्धाः पुनर्युद्धमरोचयन् ५९ ततः प्रवृत्तेयुद्धंभीरूणांभयवर्धनम् ॥ तावकानांपरेषांचमृ  
 त्युकृतानिवर्तनम् ६० यथादेवासुरंयुद्धं पूर्वमासीद्विशांपते ॥ अभीतानांतथाराजन्मरारुविवर्धनम् ६१ ततः कपिध्वजोराजन्हत्वासंशतकात्रणे ॥ अभ्य  
 द्रवततांसेनांकौरवीपांडुनंदनः ६२ तथैवपांडवाः सर्वेष्टुष्टुमुरोगमाः ॥ अभ्यधावंततांसेनाविसृजंतः शितानशरान् ६३ पांडवैरवकीर्णानांसमोहः समजायत ॥  
 नचजलुस्त्वनीकानिदिशोवाविदिशस्तथा ६४ आपूर्यमाणानिशितैः शरैः पांडवचोदितैः ॥ हतप्रवीराविध्वस्तावार्यमाणासमंततः ६५ कौरव्यवध्यतचमूः  
 पांडुपुत्रैर्महारथैः ॥ तथैवपांडवंसैन्यंशरैराजन्समंततः ६६ रणेऽहन्यतपुत्रैस्ते शतशोऽथसहस्रशः ॥ तेसेनेभृशसंतप्तवध्यमानेपरस्परम् ६७ व्याकुलेसमपद्ये  
 तां वर्षासुसरिताविव ॥ आविवेशततस्तीव्रतावकानांमहद्भयम् ॥ पांडवानांचराजेंद्रतथाभूतेमहाहवे ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिसंकुलयुद्धेदशमो  
 ऽध्यायः ॥ १० ॥ संजयउवाच ॥ तस्मिन्विलुलितेसैन्येवध्यमानेपरस्परम् ॥ द्रवमाणेषुयोधेषुविद्रवःसुचंदंतिषु १ कूजतांस्तनतांचैवपदातीनांमहाहवे ॥  
 निहतेषुमहाराजहयेषुबहुधातदा २ प्रक्षयेदारुणेघोरेसंहारेसर्वदेहिनाम् ॥ नानाशस्त्रसमावायेव्यतिषक्तरथदिपे ३ हर्षण्युद्धशौडानांभीरूणांभयवर्धने ॥ गा  
 ह्मानेषुयोधेषुपरस्परवधैषिषु ४ प्राणादानेमहाघोरेवर्तमानेदुरोदरे ॥ संग्रामेघोररूपेतुयमरारुविवर्धने ५ भारतभावदीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ तस्मिन्निति १।२।३।४।५

१।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ भृग्विति सर्वभूमजांकृत्स्नपृथ्वीपतीनांपांडुपुत्राणांपांडवानांचरमं विलोमगणनयामयमंयुधिष्ठिरमभिलक्ष्यशुक्रभौमदुषाः सप्तमस्या  
 पांडवास्तावकंसैन्यंवध्यमानिशितैः शरैः ॥ तथैवतावकायोधाजह्युः पांडवसैनिकान् ६ तस्मिंस्तथावर्तमानेयुद्धेभीरुमयावहे ॥ पूर्वाह्नेचापिसंप्राप्तेभास्करोद  
 यनंप्रति ७ लब्धलक्षाः परराजनरक्षितास्तुमहात्मना ॥ अयोधयंस्तवबलंमृत्युकृतानिवर्तनम् ७ बालिभिः पांडवैर्हत्तैर्लब्धलक्षैः प्रहारिभिः ॥ कौरव्यसोदृष्ट  
 तनामृगीवाग्निसमाकुला ९ तां दृष्ट्वासीदतीसेनांपंकेगामिवदुर्बलाम् ॥ उज्जिहीर्षुस्तदाशल्यः प्रायात्पांडुसुतानंप्रति १० मद्राजः सुसंकुद्धोऽगृहीत्वाधनुरुत्तमम् ॥  
 अभ्यद्रवतसंग्रामेपांडवानाततायेनः ११ पांडवाजपिभूपालसमरेजितकाशिनः ॥ मद्राजंसमासाद्याविभिर्दुर्निशितैः शरैः १२ ततः शरशतैस्तीक्ष्णैर्मद्राजो  
 महारथः ॥ अर्दयामासतांसेनांघर्मराजस्यपश्यतः १३ प्रादुरासन्निमित्तानिनानारूपाण्यनेकशः ॥ चचालशब्दंकुर्वाणामहीचापिसपर्वता १४ सदंडशूरा  
 दीप्ताग्रादीर्यमाणाः समंततः ॥ उल्काभूमिदिग्पेतुराहत्यरविमंडलम् १५ मृगाश्चमहिषाश्चापिपक्षिणश्चविशांपते ॥ अपसव्यंतदाचक्रुः सेनातिबहुशो नृप १६  
 भृगुसूनुधरापुत्रौशशिजेनसमन्वितौ ॥ चरमंपांडुपुत्राणांपुरस्तात्सर्वभूमजाम् १७ शस्त्राग्नेष्वभवज्वालानेप्राण्याहत्यवर्षती ॥ शिरःस्वलीयंतभृशंकाकोलूका  
 श्वकेतुषु १८ ततस्तदुद्धमत्युग्रमभवत्सहचारिणाम् ॥ तथासर्वाण्यनीकानिसन्निपत्यजनाधिप १९ अभ्ययुः कौरवाराजन्पांडवानामनीकिनीम् ॥ शल्यस्तुश  
 रवर्षेणवर्षत्रिवसहस्रदृक् २० अभ्यवर्षतघर्मात्माकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ भीमसेनंशरैश्चापिरुक्मपुंखैः शिलाशितैः २१ द्रौपदेयांस्तथासर्वान्माद्रीपुत्रौचपांड  
 वौ ॥ दृष्टुमंचशैनेयंशिखंडिनमथापिच २२ एकैकंदशभिर्बाणैर्विव्याधसमहाबलः ॥ ततोऽसृजद्वाणवर्षघर्मांतेमघवानिव २३ ततः प्रभद्रकाराजन्सोमकाश्च  
 सहस्रशः ॥ पतिताः पात्यमानाश्चदृश्यंतेशल्यसायकैः २४ भ्रमराणामिववाताः शलभानामिववजाः ॥ हादिन्यइवमेवेभ्यः शल्यस्यन्यपतनशराः २५ द्विरदा  
 स्तुरगाश्चार्ताः पतयोरथिनस्तथा ॥ शल्यस्यबाणैरपतन्वभ्रमुर्व्यनदंस्तदा २६ आविष्टइवमद्रेशोमन्युनापौरुषेणच ॥ प्राच्छादयदरीन्संख्येकालसृष्टइवांत  
 कः २७ विनर्दमानोमद्रेशोमेघहादोमहाबलः ॥ सावध्यमानाशल्येनपांडवानामनीकिनी २८ अजातशत्रुं कौंतेयमभ्यधावद्युधिष्ठिरम् ॥ तांसंमर्यततः संख्ये  
 लघुहस्तः शितैः शरैः २९ बाणवर्षेणमहतायुधिष्ठिरमताडयत् ॥ तमापतंतपत्यश्चैः क्रुद्धोराजायुधिष्ठिरः ३० अवारयच्छरैस्तीक्ष्णैर्महादिपमिवांकुशैः ॥ तस्य  
 शल्यः शरंघोरंमुमोचाशीविषोपमम् ३२ सनिर्भियमहात्मानंवेगेनाभ्यपतच्चगाम् ॥ ततोऽहकोदरः क्रुद्धः शल्यंविब्याधसप्तभिः ३२ पंचभिः सहदेवस्तुनकुलोद  
 शभिः शरैः ॥ द्रौपदेयाश्चशत्रुघ्नंशूरमार्तायनिशरैः ३३ अभ्यवर्षन्महाराजमेघाइवमहीधरम् ॥ ततोऽहवाय्यमाणंशल्यंपार्थैः समंततः ३४ कृतवर्माकृपश्चैव  
 संकुद्धावभ्यधावताम् ॥ उलूकश्चमहावीर्यः शकुनिश्चापिसौबलः ३५

नेवलावहाः आसन् पतन्वसर्वभूमजामितिफलस्यजनकमित्यर्थः १७

आहत्यसृष्टद्वारपतीभुविपतंती कर्पतीतिपाठेआहत्यबलेनकर्षयती १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५



समागम्याथशनैरश्वत्थामामहाबलः ॥ तवपुत्राश्चकात्स्न्येनजुगुप्सुःशल्यमाहवे ३६ भीमसेनंत्रिभिर्विद्धाकृतवर्माशिलीमुखैः ॥ बाणवर्षेणमहताकुक्षरूपमवा  
रयत् ३७ घृष्टघुमंततःकुदोबाणवर्षैरपीडयत् ॥ द्रौपदेयांश्चशकुनिर्यमौचद्रौणिरभ्ययात् ३८ दुर्योधनोयुधांश्चिष्टआहवेकेशवार्जुनौ ॥ समभ्ययादुग्रनेजाःश  
रैश्चाप्यहनद्वली ३९ एवंद्वंद्वशतान्यासंस्वदीयानांपरैःसह ॥ घोररूपाणिचित्राणितत्रतत्रविशंपते ४० ऋक्षवर्णान्रजधानाश्चानभोजोभीमस्यसंयुगे ॥ सो  
ऽवतीर्यरथोपस्थाद्धताश्वात्पांडुनंदनः ४१ कालोदंडमिवोद्यम्यगदापाणिरयुध्यत ॥ प्रमुखेसहदेवस्यजघानाश्चानसमद्राट् ४२ ततःशल्यस्यतनयंसहदेवो  
ऽसिनाऽवधीत् ॥ गौतमःपुनराचार्योघृष्टघुमनमयोधयत् ४३ असंभ्रांतमसंभ्रांतोयत्नवान्यत्नवत्तरम् ॥ द्रौपदेयांस्तथावीरानेकैकंदशभिःशरैः ४४ अविद्धय  
दाचार्यसुतोनातिकुदोहसन्निव ॥ पुनश्चभीमसेनस्यजघानाश्चांस्तस्थाऽऽहवे ४५ सोऽवतीर्यरथातूर्णहताश्वःपांडुनंदनः ॥ कालोदंडमिवोद्यम्यगदाकुदोम  
हाबलः ४६ पोथयामासतुरगान्रथंचकृतवर्मणः ॥ कृतवर्मात्त्ववक्तृत्वरथात्तस्मादपाक्रमत् ४७ शल्योऽपिराजन्संकुदोनिघ्नन्सोमकपांडवान् ॥ पुनरेवशितैर्वा  
णैर्युधिष्ठिरमपीडयत् ४८ तस्यभीमोरणेकुद्वःसंदश्यदशनच्छदम् ॥ विनाशायभिसंधायगदामादायवीर्यवान् ४९ यमदंडप्रतीकाशांकलरात्रिमिवोद्यताम् ॥  
गजवाजिमनुष्याणादिहांतकरणीमति ५० हेमपट्टपरिक्षिप्तामुल्कांप्रज्वलितामिव ॥ शैक्यांव्यालीमिवात्युग्रांश्चकल्पामयोमयीम् ५१ चंदनागुरुपंकात्कांप्र  
मदामीप्सितामिव ॥ वसामेदोपदिग्धांर्गीजिह्वावैवस्वतीमिव ५२ पटुघंटाशतरवांवासवीमशनीमिव ॥ निर्मुक्ताशीविषाकारांपृक्तांगजमदैरपि ५३ त्रासनीसर्व  
भूतानांस्वसैन्यपरिहर्षिणीम् ॥ मनुष्यलोकेविख्यातांगिरिशृंगविदारणीम् ५४ ययकैलासभवनेमहेश्वरसखंबली ॥ आह्वयामासयुद्धायभीमसेनोमहाबलः ५५  
ययामायामयान्दृष्टान्सुबहून्धनदालये ॥ जघानगुह्यकान्कुदोनदन्पार्थोमहाबलः ५६ निवार्यमाणोबहुभिर्द्रौपद्याःप्रियमास्थितः ॥ तावन्नमणिरत्नौघक  
ल्माषांश्चगौरवाम् ५७ समुद्यम्यमहाबाहुःशल्यमभ्यपतद्रणे ॥ गदयायुद्धकुशलस्तयादारुणनादया ५८ पोथयामासशल्यस्यचतुरोऽश्वान्महाजवान् ॥ त  
तःशल्योरणेकुद्वःपीनेवक्षसितोमरम् ५९ निचखाननदन्वीरोवर्मभित्वाचसोऽभ्ययात् ॥ वृकोदरस्त्वसंभ्रांतस्तमेवोद्धृतोमरम् ६० यंतारंमद्राजस्यनिर्वि  
भेदततोहृदि ॥ समिन्नवर्मरुधिरंरुधिरंस्त्वस्त्वमानसः ६१ पपातामिमुखोदीनोमद्राजस्त्वपाक्रमत् ॥ कृतप्रतिकृतंदृष्ट्वाशल्योविस्मितमानसः ६२ गदामाशि  
त्यधर्मात्माप्रत्यमित्रमवैक्षत् ॥ ततःसुमनसःपार्थाभीमसेनमपूजयन् ॥ तेदृष्ट्वाकर्मसंग्रामेघोरमक्लिष्टकर्मणः ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिभीमसेनशल्य  
युद्धेषुकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ कुबेरम् ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ ॥ इतिशल्यपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

पतितमिति १ । २ हर्षक्षंरुद्रम् ३ । ४ ५ । ६ । ७ । ८ । ९ शुभैर्वीरिमद्भिः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

संजयउवाच ॥ पतितंप्रेक्ष्ययंतारंशल्यःसर्वायसीगदाम् ॥ आदायतरसाराजंस्तस्थौगिरिरिवाचलः १ तंदीप्तमिवकालाग्निपाशहस्तमिवांतकम् ॥ सशृंग  
मिवकैलासंसवन्नमिववासवम् २ सशूलमिवहर्षक्षंवेनेमतमिवद्विपम् ॥ जवेनाभ्यपतद्भीमःप्रमृह्यमहर्तागदाम् ३ ततःशंखप्रणादश्चतूर्याणांचसहस्रशः ॥ सिंह  
नादश्चसंजज्ञेशूराणांहर्षवर्धनः ४ प्रेक्षंतःसर्वतस्तौहियोधायोधमहाद्वेपौ ॥ तावकाश्चापरेचैवसाधुसाध्वित्यपूजयन् ५ नहिमद्राधिपादन्योरामाद्वायदुर्नद  
नात् ॥ सोढुमुत्सहतेवेगंभीमसेनस्यसंयुगे ६ तथामद्राधिपस्यापिगदावेगंमहात्मनः ॥ सोढुमुत्सहतेनान्योयोधोयुधिष्ठिरकोदरात् ७ तौवृषाविवनर्दतौमंडला  
निविचेरतुः ॥ आवर्तितौगदाहस्तौमद्राजवृकोदरौ ८ मंडलावर्तमार्गेषुगदाविहरणेषुच ॥ निर्विशेषमभूदुद्धतयोःपुरुषसिंहयोः ९ तत्तहेममयै शुभ्रैर्बभूवभय  
वर्धिनी ॥ अग्निज्वालैरिवावद्धापट्टैःशल्यस्यसागदा १० तथैवचरतौमार्गान्मंडलेषुमहात्मनः ॥ विबुधप्रतीकाशाभीमस्यशुभेगदा ११ ताडितामद्रा  
जेनभीमस्यगदयागदा ॥ दह्यमानेवखेराजन्साऽसृजत्पावकाचिषः १२ तथार्भीमेनशल्यस्यताडितागदयागदा ॥ अंगारवर्षमुमुचेतदुतमिवाभवत् १३ दंतै  
रिवमहानागौर्गैरिवमहर्षभौ ॥ तौत्रैरिवतदान्योन्यंगदाग्राभ्यानिजघ्नतुः १४ तौगदाभिहतौर्गात्रैःक्षणेनरुधिरोक्षितौ ॥ प्रेक्षणीयतरावास्तांपुष्पिताविवर्किशुकौ  
१५ गदयामद्राजस्यसव्यदक्षिणमाहतः ॥ भीमसेनोमहाबाहुर्नचचालाचलोयथा १६ तथाभीमगदावेगैस्ताड्यमानोमुहुर्मुहुः ॥ शल्योनविष्यथेराजन्दं  
तिनेवमहागिरिः १७ शुश्रुवेदिक्षुसर्वासुतयोःपुरुषसिंहयोः ॥ गदानिपातसंहादोवज्रयोरिवनिःस्वनः १८ निवृत्यतुमहावीर्यैसिमुच्छ्रितमहागदौ ॥ पुनरंतर  
मार्गस्थौमंडलानिविचेरतुः १९ अथाभ्येत्यपदान्यष्टौसन्निपातोऽभवत्तयोः ॥ उद्यम्यलोहदंडाभ्यामतिमानुषकर्मणोः २० पोथयंतौतदान्योन्यंमंडलानिवि  
चेरतुः ॥ क्रियाविशेषकृतिनादर्शयामासतुस्तदा २१ अथोद्यम्यगदेघोरेसशृंगाविवपर्वतौ ॥ तावाजघ्नतुरन्योन्यंमंडलानिविचेरतुः २२ क्रियाविशेषकृतिनौर  
णभूमितलेऽचलौ ॥ तौपरस्परसंरंभाद्गदाभ्यांसुभृशाहतौ २३ युगपत्पेततुर्वीराबुभारिद्रध्वजाविव ॥ उभयोःसेनयोर्वीरास्तदाहाहाकृतौऽभवन् २४ भृशंमर्मा  
ण्यभिहताबुभावास्तांसुविहलौ ॥ ततःस्वरथमारोप्यमद्राणामृषभंरणे २५ अपोवाहकृपःशल्यंतूर्णमायोधनादथ ॥ क्षीबवद्विह्वलत्वात्तुनिमेषात्पुनरुत्थितः  
२६ भीमसेनोगदापाणिःसमाह्वयतमद्रपम् ॥ ततस्तुतावकाःशूरानानाशस्त्रसमायुताः २७ नानावादित्रशब्देनपांडुसेनामयोधयन् ॥ भुजाबुच्छिद्यशस्त्रंच  
शब्देनमहताततः २८ अभ्यद्रवन्महाराजदुर्योधनपुरोगमाः ॥ तदनीकमभिप्रेक्ष्यततस्तेपांडुनंदनाः २९ प्रययुःसिंहनादेनदुर्योधनपुरोगमान् ॥ तेषामाप  
ततांतूर्णेषुत्रस्तेभरतर्षभ ३० प्राप्तेनचेकितानंवैविव्याधहृदयेभृशम् ॥ सपपातरथोपस्थेतवपुत्रेणताडितः ३१



रुधिरौघपरिक्लिन्नः प्रविश्यविपुलंतमः ॥ चेकितानंहतं दृष्ट्वा पांडवेयामहारथाः ३२ असक्तमभ्यवर्षत शरवर्षाणि भागशः ॥ तावकानामनीकेषु पांडवाजितकाशिनः  
 ३३ व्यचरंतमहाराजप्रेक्षणीयाः समंततः ॥ कृपश्चकृतवर्माचसौबलश्चमहारथः ३४ अयोधयन्धर्मराजं मद्राजपुरस्कृताः ॥ भारद्वाजस्य हंतारं भूरिवीर्यपराक्र  
 मम् ३५ दुर्योधनो महाराजघृष्टयुगमयोधयत् ॥ त्रिसाहस्रास्तथाराजंस्तवपुत्रेण वोदिताः ३६ अयोधयंत विजयद्रोणपुत्रपुरस्कृताः ॥ विजयेष्टतसंकल्पाः स  
 मरेत्यक्तजीविताः ३७ प्राविशंस्तावकाराजं नृसंहसा इव महत्सरः ॥ ततो युद्धमभूद्धोरं परस्परवधैषिणाम् ३८ अन्योन्यवधसंयुक्तमन्योन्यप्रीतिवर्धनम् ॥ तस्मि  
 न्प्रवृत्ते संग्रामे राजन्वीरवरक्षये ३९ आनेलेनेरितं वीरमुत्तस्थौ पार्थिवं रजः ॥ श्रवणाघ्नमधेयानां पांडवानां च कीर्तनात् ४० परस्परं विजानीमो यदयुद्धयत्रभी  
 तवत् ॥ तद्रजः पुरुषव्याघ्रशोणितेन प्रशामितम् ४१ दिशश्च विमला जातास्तस्मिंस्तमसि नाशिते ॥ तथा प्रवृत्ते संग्रामे वीररूपेभ्यः पानके ४२ तावकानां परेषां  
 च नासीत् काश्चित्पराङ्मुखः ॥ ब्रह्मलोकपराभूत्वा पार्थिवं तोजयं युधि ४३ सुयुद्धेन पराक्रांतानराः स्वर्गमभीप्सवः ॥ भर्तृपिंडविमोक्षार्थं भर्तृकार्यविनिश्चिताः ४४  
 स्वर्गसंसक्तमनसो यो धायुधुधिरैतदा ॥ नानारूपाणि शस्त्राणि विसृजंतो महारथाः ४५ अन्योन्यमभिगर्जंतः प्रहरंतः परस्परम् ॥ हतविध्यत गृहीतप्रहरध्वने कं  
 तत ४६ इति स्मवाच श्रूयंते तव तेषां च वैबले ॥ ततः शल्यो महाराजधर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ४७ विव्याध निशितैर्बाणैर्हंतुकामो महारथम् ॥ तस्य पार्थो महाराज  
 नाराचान्वैचतुर्दश ४८ मर्माण्युद्दिश्य मर्मज्ञो निचखानहसन्निव ॥ आचार्यपांडवं बाणैर्हंतुकामो महाबलः ४९ विव्याध समरे कुद्वो बहुभिः कंकपत्रिभिः ॥ अथ भूयो  
 महाराजशरेणानतपर्वणा ५० युधिष्ठिरं समाजघ्ने सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ धर्मराजोऽपि संकुद्धो मद्राजं महायशाः ५१ विव्याध निशितैर्बाणैः कंकवर्हिणवाजितैः ॥  
 चंद्रसेनं च सप्तत्यासूतं च नवभिः शरैः ५२ द्रुमसेनं चतुःषष्ट्या निजघान महारथः ॥ चक्ररक्षे हतेशल्यः पांडवेन महात्मना ५३ निजघान ततो राजंश्चेदीनैः पंच  
 विंशतिम् ॥ सात्यकिं पंचविंशत्या भीमसेनं च पंचभिः ५४ माद्रीपुत्रौ शतेनाजौ विव्याध निशितैः शरैः ॥ एवं विचरतस्तस्य संग्रामे राजसत्तम ५५ संप्रेषयच्छिता  
 न्पार्थः शरानाशी विषोपमान् ॥ ध्वजाग्रं चास्य समरे कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ५६ प्रमुखे वर्तमानस्य भलेनापहरद्रथात् ॥ पांडुपुत्रेणैतस्य केतुं छिन्नं महात्मना ५७  
 निपतंतमपश्यामगिरिशृंगमिवाहतम् ॥ ध्वजं निपतितं दृष्ट्वा पांडवं च व्यवस्थितम् ५८ संकुद्धो मद्राजोऽभूच्छरवर्षमुमोच ह ॥ शल्यः सायकवर्षेण पञ्चदश  
 ष्ठिमान् ५९ अभ्यवर्ष दमेयात्मा क्षत्रियान् क्षत्रियर्षभः ॥ सात्यकिं भीमसेनं च माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ६० एकैकं पंचभिर्विध्वा युधिष्ठिरमपीडयत् ॥ ततो बाणमयं  
 जालं विततं पांडवोरसि ६१ अपश्याम महाराजमेघजालमिवोद्धतम् ॥ तस्य शल्योरणे कुद्वः शरैः सन्नतपर्वभिः ६२

६३ ॥ इति शल्यपर्वणि नीलकंठीये भारते भावदीपे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ पीडितेति १ तं शल्यमेकं बहुभिः पीडयमानं दृष्ट्वा सिद्धाः प्रहर्षिता आसन्नितिसंबंधः २ साधुवादोज्ञेयार्थः

दिशः संछादयामास प्रदिशश्च महारथः ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा बाणजालेन पीडितः ॥ बभूवाहुतविकांतो जंभोवृत्रहणायथा ५३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्व  
 णि संकुलयुद्धे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ पीडिते धर्मराजे तु मद्राजेन मारिष ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्च माद्रीपुत्रौ च पांडवौ १ परिवार्यरथैः  
 शल्यं पीडयामासुराहवे ॥ तमेकं बहुभिर्दृष्ट्वा पीडयमानं महारथैः २ साधुवादो महानजज्ञे सिद्धाश्चासन् प्रहर्षिताः ॥ आश्चर्यमेत्यभाषंत मुनयश्चापि संगताः ३ भी  
 मसेनो रणेशल्यं शल्यभूतं पराक्रमे ॥ एकेनाविध्वा बाणेन पुनर्विव्याध सप्तभिः ४ सात्यकिश्च शतेनैव धर्मपुत्रपरीप्सया ॥ मद्रेश्वरमवाकीर्य सिंहनादमथानदत् ५  
 नकुलः पंचभिश्चैनं सह देवश्च पंचभिः ॥ विद्धांतं तु पुनस्तूर्णं ततो विव्याध सप्तभिः ६ सतुशूरो रणे यतः पीडितस्तैर्महारथैः ॥ विरुष्य कार्मुकं वीरं वेगघ्नं भारसाध  
 नम् ७ सात्यकिं पंचविंशत्या शल्यो विव्याध मारिष ॥ भीमसेनं तु सप्तत्यानकुलं सप्तभिस्तथा ८ ततः सविशिखं चापं सह देवस्य धन्विनः ॥ छित्त्वा भले  
 न समरे विव्याधैनं त्रिसप्तभिः ९ सह देवस्तु समरे मातुलं भूरिवर्चसम् ॥ सज्यमन्यदनुः कृत्वा पंचभिः समताडयत् १० शरैराशीविषाकारैर्ज्वलज्वलनसन्निभैः ॥  
 सारथिंचास्य समरेशरेणानतपर्वणा ११ विव्याध भृशं संकुद्धस्तं वैभूयास्त्रिभिः शरैः ॥ भीमसेनस्तु सप्तत्या सात्यकिर्नवभिः शरैः १२ धर्मराजस्तथा षष्ट्या गात्रे  
 शल्यं समारपयत् ॥ ततः शल्यो महाराजनिर्विद्धस्तैर्महारथैः १३ सुस्त्रावरुधिरंगत्रैर्गौरिकं पर्वतो यथा ॥ तांश्च सर्वान् महिषासां पंचभिः पंचभिः शरैः १४ विव्याध  
 तरसाराजंस्तदहुतमिवाभवत् ॥ ततोऽपरेण भलेन धर्मपुत्रस्य मारिष १५ धनुश्चिच्छेद समरे सज्यं ससुमहारथः ॥ अथान्यदनुरादाय धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः १६  
 साश्वसूतध्वजरथं शल्यं प्राच्छादयच्छरैः ॥ सच्छाद्यमानः समरे धर्मपुत्रस्य सायकैः १७ युधिष्ठिरमथाविध्यदशभिर्निशितैः शरैः ॥ सात्यकेस्तु ततः कुद्वो धर्म  
 पुत्रेशरार्दिते १७ मद्राणामधिपं शूरं शरैर्विव्याध पंचभिः ॥ ससात्यकेः प्रचिच्छेद क्षुरप्रेण महदनुः १९ भीमसेनमुखांस्तांश्च त्रिभिस्त्रिभिस्ताडयत् ॥ तस्य कुद्वो  
 महाराजसात्यकिः सत्यविक्रमः २० तोमरं प्रेषयामास स्वर्णदंडं महाधनम् ॥ भीमसेनोऽथ नाराचं ज्वलंतमिव पन्नगम् २१ नकुलः समरेशक्तिं सह देवो गदां शुभाम् ॥  
 धर्मराजः शतघ्नीं च जिघांसुः शल्यमाहवे २२ तानापतत एवाशुपंचानां वैभुजच्युतान् ॥ वारयामास समरेशस्त्रसंघैः समद्राद् २३ सात्यकिप्रहितं शल्यो महैश्चि  
 च्छेदतो मरम् ॥ प्रहितं भीमसेनेन शरं कनकभूषणम् २४ द्विधा चिच्छेद समरे कृतहस्तः प्रतापवान् ॥ नकुलप्रेषितां शक्तिं हेमदंडां भयावहाम् २५ गदां च सह दे  
 वेन शरैर्वैः समवारयत् ॥ शराभ्यां च शतघ्नीं ताराज्ञश्चिच्छेद भारत २६ पश्यतां पांडुपुत्राणां सिंहनादननादच ॥ नाष्टप्यत्तत्र शैनेयः शत्रोर्विजयमाहवे २७

तिस्रद्वानाम् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।



अथान्यद्वनुरादायसात्यकिःक्रोधमूर्छितः ॥ द्वाभ्यामद्वेश्वरंविद्धासारथिचत्रिभिःशरैः २८ ततःशल्योरेणराजन्सर्वास्तान्दशभिःशरैः ॥ विव्याधभृशसंकु  
द्धस्तोत्रैरिवमहाद्विपान् २९ तेषार्यमाणाःसमरेमद्रराज्ञामहारथाः ॥ नशेकुःसंमुखेस्थातुंतस्यशत्रुनिषूदनः ३० ततोदुयोधनोराजादृष्ट्वाशल्यस्यविक्रमम् ॥  
निहतान्पांडवान्मेनेपंचालानथसृजयान् ३१ ततोराजन्महाबाहुर्भीमसेनःप्रतापवान् ॥ संत्यज्यमनसाप्राणान्मद्राधिपमयोधयत् ३२ नकुलःसहदेवश्चसात्य  
किश्चमहारथाः ॥ परिवार्यतदाशल्यंसमंताद्वकिरन्शरैः ३३ सचतुर्भिर्महेष्वासैःपांडवानांमहारथैः ॥ वृत्स्तान्योधयामासमद्रराजःप्रतापवान् ३४ तस्यध  
र्मसुतोराजन्क्षुरप्रेणमहाहवे ॥ चक्रक्षजघानाशुमद्रराजस्यपार्थिवः ३५ तस्मिंस्तुनिहतेशूरेचक्रक्षेमहारथे ॥ मद्रराजोऽपिबलवान्सैनिकानावृणोच्छरैः ३६  
समावृतांस्ततस्तांस्तुराजन्वीक्ष्यस्वसैनिकान् ॥ चिंतयामाससमरेधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ३७ कथंनुसमरेशक्यंतन्माधववचोमहत् ॥ नाहिकुद्वोरणेराजन्क्षपयेत  
बलंमम ३८ ततःसरथनागाश्वाःपांडवाःपांडुपूर्वज ॥ मद्रराजंसमासेदुःपीडयंतःसमंततः ३९ नानाशस्त्रौघबहुलांश्चवृष्टिंसमुद्यताम् ॥ व्यधमत्समरेराजा  
महाभाणीवमारुतः ४० ततःकनकपुंखांतांशल्यक्षिप्तांवियद्वताम् ॥ शरवृष्टिमपश्यामशलभानामिवायतिम् ४१ तेशरामद्रराजेनप्रेषितारणमूर्धनि ॥ संप  
तंतःस्मदृश्यंतेशलभानांत्रजाइव ४२ मद्रराजधनुर्मुक्तैःशरैःकनकभूषणैः ॥ निरंतरमिवाकाशंसंवभूवजनाधिप ४३ नपांडवानांनास्माकंतत्रकिंचिद्व्यदृश्य  
त ॥ बाणांधकारेमहतिकृतेतत्रमहाहवे ४४ मद्रराजेनबलिनालाघवाच्छरवृष्टिभिः ॥ चाल्यमानंतुतंदृष्ट्वापांडवानांबलार्णवम् ४५ विस्मयंपरमंजग्मुर्देवगंधर्व  
दानवाः ॥ सतुतान्सर्वतोयत्तान्शरैःसंछाद्यमारिष ४६ धर्मराजमवच्छाद्यसिंहवद्व्यनदन्मुहुः ॥ तेच्छत्राःसमरेतेनपांडवानांमहारथाः ४७ नाशकुवंस्तदायु  
द्धेप्रत्युद्यातुंमहारथम् ॥ धर्मराजपुरोगास्तुभीमसेनमुखारथाः ॥ नजहुःसमरेशूरंशल्यमाहवशोभिनम् ४८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशल्ययुद्धेत्रयोद  
शोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ अर्जुनोद्रौणिनाविद्वोयुद्धेबहुभिरायसैः ॥ तस्यचानुचरैःशूरैस्त्रिगर्तानांमहारथैः १ द्रौणिर्विव्याधस  
मरेत्रिभिरेवशिलीमुखैः ॥ तथेतान्महेष्वासान्द्वाभ्यांद्वाभ्याधनंजयः २ भूयश्चैवमहाराजशरवैर्षरवाकिरत् ॥ शरवृंटाकिटास्तेतुतावकाभरतर्षभ ३ नजहुःपार्थ  
मासाद्यताड्यमानाःशितैशरैः ॥ अर्जुनरथवंशेनद्रौणपुत्रपुरोगमाः ४ अयोधयंतसमरेपरिवार्यमहारथाः ॥ तैस्तुक्षिप्ताःशराराजन्कार्तस्वरविभूषिताः ५ अर्जु  
नस्यरथोपस्थंपूरयामासुरंजसा ॥ तथाकृष्णौमहेष्वासौवृषभौसर्वधान्विनाम् ६ शरैर्वीक्ष्यविनुत्रांगौप्रहृष्टायुद्धदुर्मदाः ॥ कूबरंरथचक्राणिईषायोक्राणिवाविभो ७

णिभीलकंठीयेभारतभाष्यदीपे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

॥ ॥ ॥

॥ अर्जुनइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

युगंचैवानुकर्षचशरभूतमभूतदा ॥ नैतादृशंदृष्टपूर्वराजत्रैवचनःश्रुतम् ८ यादृशंतत्रपार्थस्यतावकाःसंप्रचकिरे ॥ सरथःसर्वतोभातिचित्रपुंखैःशितैःशरैः ९  
उल्काशतैःसंप्रदीप्तविमानामिवभूतले ॥ ततोऽर्जुनोमहाराजशरैःसन्नतपर्वभिः १० अवाकिरत्तापृतनांमेघोत्पृष्टेवपर्वतम् ॥ तेवध्यमानाःसमरेपार्थनामांकितैः  
शरैः ११ पार्थभूतमन्यंतप्रेक्षमाणास्तथाविधम् ॥ कोपोद्धूतशरज्वालोधनुःशब्दानिलोमहान् १२ सैन्येधनंददाहाशुतावकंपार्थपावकः ॥ चक्राणांपततां  
चापियुगानांचधरातले १३ तूणीराणांपताकानांध्वजानांचरथैःसह ॥ ईषाणामनुकर्षाणांत्रिवेणूनांचभारत १४ अज्ञाणामथयोक्राणांप्रतोदानांचसर्वशः ॥  
शिरसांपततांचापिकुंडलोष्णोषधारिणाम् १५ भुजानांचमहाभागस्कंधानांचसमंततः ॥ छत्राणांव्यजनैःसार्धमुकुटानांचराशयः १६ समदृश्यंतपार्थस्यरथ  
मार्गेषुभारत ॥ ततःकुद्धस्यपार्थस्यरथमार्गेविशांपते १७ अगम्यरूपापृथिवीमांसशोणितकर्दमा ॥ भीरूणांत्रासजननीशूराणांहर्षवर्धिनी १८ बभूवभरतश्रेष्ठ  
रुद्रस्याक्रीडनंयथा ॥ हत्वातुसमरेपार्थःसहस्रेद्वेपरंतपः १९ रथानांसवरूथानांविधूमोऽग्निरिवज्वलन् ॥ यथाहिभगवानग्निर्जगद्गन्धाचराचरम् २० विधूनो  
दृश्यतेराजंस्तथापार्थोधनंजयः ॥ द्रौणिस्तुसमरेदृष्ट्वापांडवस्यपराक्रमम् २१ रथेनातिपताकेनपांडवंप्रत्यवारयत् ॥ तावुभौपुरुषव्याघ्रौतावुभौधान्विनांवरो  
२२ समीयतुस्तदाऽन्योन्यंपरस्परवधैषिणौ ॥ तयोरासीन्महाराजबाणवर्षसुदारुणम् २३ जीमूतयोर्यथावृष्टिस्तपतिभरतर्षभ ॥ अन्योन्यस्पर्धिनौतौतु  
शरैःसन्नतपर्वभिः २४ ततक्षतुस्तदाऽन्योन्यंशृंगाभ्यांवृषभाविब ॥ तयोर्युद्धंमहाराजचिरंसममिवामवत् २५ शस्त्राणांसंगमश्चैवघोरस्तत्रामवत्पुनः ॥ ततोऽ  
र्जुनंद्वादशभीरुक्मपुंखैःसुतेजनैः २६ वासुदेवंचदशभिर्द्रौणिर्विव्याधभारत ॥ ततःप्रहर्षाद्भीमसुव्याक्षिपद्गांडिवधनुः २७ मानयित्वामुहूर्तंतुगुरुपुत्रंमहाहवे ॥  
व्यश्वमूतरथंचक्रेसव्यसाचीपरंतपः २८ मृदुपूर्वततश्चैनंपुनःपुनरताडयत् ॥ हताश्वेतुरथेतिष्ठन्द्रौणपुत्रस्त्वयस्मयम् २९ सुसलंपांडुपुत्रायचिक्षेपपरिघोप  
मम् ॥ तमापतंतसहसाहेमपट्टविभूषितम् ३० चिच्छेदसप्तधावीरःपार्थःशत्रुनिबर्हणः ॥ सच्छिन्नंसुसलंदृष्ट्वाद्रौणिःपरमकोपनः ३१ आददेपरिघंघोरंनर्गेद्र  
शिखरोपमम् ॥ चिक्षेपचैवपार्थायद्रौणिर्युद्धविशारदः ३२ तमंतकमिवकुद्धंपरिघंप्रेक्ष्यपांडवः ॥ अर्जुनस्त्वरितोजघ्नंपंचभिःसायकोतमैः ३३ सच्छिन्नः  
पतितोभूमौपार्थबाणैर्महाहवे ॥ दारयन्पृथिवीद्राणांमनांसीवचभारत ३४ ततोऽपरेस्त्रिभिर्भलैर्द्रौणिविव्याधपांडवः ॥ सोऽतिविद्वोबलवतापार्थेनसु  
महात्मना ३५ नाकंपततदाद्रौणिःपौरुषेस्वेव्यवस्थितः ॥ सुरथंचततोराजन्भारद्वाजोमहारथम् ३६ अवाकिरच्छरवातैःसर्वक्षत्रस्यपश्यतः ॥ ततः  
स्तुसुरथोऽप्याजौपंचालानांमहारथः ३७ रथेनमेघघोषेणद्रौणिमेवाभ्यधावत् ॥ विकर्षन्वैधनुःश्रेष्ठंसर्वभारसहदंढम् ३८



१९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८॥ इतिशल्पपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्योधनहति १।२।३।४।५।६

ज्वलनाशीविषनिभैःशरैश्चैनमवाकिरत् ॥ सुरथंतंततःकुद्धमापतंतमहारथम् ३९ चुकोपसमरेद्रौणिर्दंडाहतद्वोरगः ॥ त्रिशिखाभुकुट्टौकृत्वासृक्किणपारिसंलि  
हन् ४० उद्दीक्ष्यसुरथरोषाद्धनुर्ज्यामवमृज्यच ॥ मुमोचतीक्ष्णंनाराचंयमदंडोपमद्युतिम् ४१ सतस्यहृदयंभित्त्वाप्रविवेशातिवेगितः ॥ शक्राशानिर्वोत्सृष्टो  
विदार्यधरणीतलम् ४२ ततःसपतितोभूमौनाराचेनसमाहतः ॥ वज्रेणचयथाशृंगंपर्वतस्येवदीर्यतः ४३ तस्मिन्निहतेवीरेद्रोणपुत्रःप्रतापवान् ॥ आरुरो  
हरथंतूर्णतमेवरथिनावरः ४४ ततःसज्जोमहाराजद्रौणिराहवदुर्मदः ॥ अर्जुनयोधयामाससंशक्तकटुतोरणे ४५ तत्रयुद्धंमहद्वासीदर्जुनस्यपरैःसह ॥ मध्यंदिन  
गतेसूयंमराष्ट्रविवर्धनम् ४६ तत्राश्चर्यमपश्यामदृष्टातेपांपराक्रमम् ॥ यदेकोयुगपद्द्वारान्समयोधयदर्जुनः ४७ विमर्दःसुमहानासीदेकस्यबहुभिःसह ॥  
शतक्रतोर्यथापूर्वमहत्यादैत्यसेनया ४८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्पपर्वणिसंकुलयुद्धेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ दुर्योधनोमहारा  
जघृष्टयुष्मत्पार्षतः ॥ चक्रतुःसुमहयुद्धंशरशक्तिसमाकुलम् १ तयोरासन्महाराजशरधाराःसहस्रशः ॥ अंबुदानांयथाकालेजलधाराःसमंततः २ राजाचपा  
र्षतंविद्धाशरैःपंचभिराशुगैः ॥ द्रोणहंतारमुपेपुणुनर्विव्याधसप्तभिः ३ घृष्टयुष्मस्तुसमरेबलवानदृढविक्रमः ॥ सप्तत्याविशिखानविदुर्योधनमपीडयत् ४ पीडि  
तंवीक्ष्यराजानंसोदर्याभरतर्षभ ॥ महत्यासेनयासार्धपरिवृष्टःस्पर्षतम् ५ सतैःपरिवृतःशूरभर्षतोऽतिरथैर्भृशम् ॥ व्यचरत्समरेराजन्दर्शयन्नस्रलावणम् ६  
शिखंडीकृतवर्माणैःतमंचमहारथम् ॥ प्रभद्रकैःसमायुक्तोयोधयामासधन्विनौ ७ तत्रापिसुमहयुद्धंघोररूपंविशंपते ॥ प्राणान्संत्यजतांयुद्धेप्राणयूताभिदे  
वने ८ शल्यःसायकवर्षाणिविमुंचन्सर्वतोदिशम् ॥ पांडवान्पीडयामाससात्यकिवृकोदरान् ९ तथातौतुयमौयुद्धेयमतुल्यपराक्रमौ ॥ योधयामासराजेंद्रवी  
र्येणास्त्रबलेनच १० शल्यसायकनुन्नानांपांडवानांमहामृधे ॥ त्रातारंनाध्यगच्छंतकेचितत्रमहारथाः ११ ततस्तुनकुलःशूरोधर्मराजेप्रपीडिते ॥ अभिदुद्रा  
ववेगेनमातुलंमातुनंदनः १२ संछाद्यसमरेवीरंनकुलःपरवरिहा ॥ विव्याधचैनंदशभिःस्मयमानःस्तनांतरे १३ सर्वपारसवैर्बाणैःकर्मारपरिमार्जितैः ॥ स्वर्ण  
पुंखैःशिलाघौतैर्धनुर्धनैश्चप्रचोदितैः १४ शल्यस्तुपीडितस्तेनस्वस्त्रीयेणमहात्मना ॥ नकुलंपीडयामासपत्रिभिर्नतपर्वभिः १५ ततोयुधिष्ठिरोराजाभीमसेनो  
ऽथसात्यकिः ॥ सहदेवश्चमाद्रेयोमद्रराजमुपाद्रवन् १६ तानापततएवाशुपूरयाणानुरथस्वनैः ॥ दिशश्चविदिशश्चैवकंपयानांश्वमेदिनीम् १७ प्रतिजग्राह  
समरेसेनापतिरमित्रजित् ॥ युधिष्ठिरंत्रिभिर्विद्धाभीमसेनंचपंचभिः १८ सात्यकिंचशतेनाजौसहदेवंत्रिभिःशरैः ॥ ततस्तुसशरंचापनंकुलस्यमहात्मनः १९  
मद्रेश्वरःसुरप्रेणतदामारिषचिच्छिदे ॥ तदशीर्यतविच्छिन्नंघनुःशल्यस्यसायकैः २० ७ ॥ १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०

२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३॥ इतिश० मी० भा० पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

अथान्यद्वनुरादायमाद्रीपुत्रोमहारथः ॥ मद्रराजस्थतूर्णपूरयामासपत्रिभिः २१ युधिष्ठिरस्तुमद्रेशंसहदेवश्चमारिष ॥ दशभिर्दशभिर्बाणैरुस्येनमविध्य  
ताम् २२ भीमसेनस्तुतंपष्ट्यासात्यकिर्दशभिःशरैः ॥ मद्रराजमभिवृत्त्यजघ्नतुःकंकपत्रिभिः २३ मद्रराजस्ततःकुद्धःसात्यकिनवभिःशरैः ॥ विव्याधभूयःस  
प्तत्याशराणांनतपर्वणाम् २४ अथास्यसशरंचापंमुष्टौचिच्छेदमारिष ॥ हयांश्चचतुरःसंख्येप्रेषयामासमृत्यवे २५ विरथंसात्यकिंकृत्वामद्रराजोमहारथः ॥ वि  
शिखानांशतेनैनमाजघानसमंततः २६ माद्रीपुत्रौचसंरब्धौभीमसेनंचपांडवम् ॥ युधिष्ठिरंचकौरव्यविव्याधदशभिःशरैः २७ तत्राहुतमपश्याममद्रराज  
स्यपौरुषम् ॥ यदेनंसहिताःपार्थानाभ्यवर्तंतसंयुगे २८ अथान्यंरथमास्थायसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ पीडितांपांडवान्दृष्ट्वामद्रराजवशंगतान् २९ अभिदु  
द्राववेगेनमद्राणामधिपंवलात् ॥ आपतंतंरथंतस्यशल्यःसमितिशोभनः ३० प्रत्युद्ययौरथेनैवमतोमतमिवादिपम् ॥ सप्तत्रिपातस्तुमुलोवभूवाहुतदर्शनः  
३१ सात्यकेश्वैश्चूरस्यमद्राणामधिपस्यच ॥ यादृशोवैपुरावृतःशंवरामरराजयोः ३२ सात्यकिःप्रेक्ष्यसमरेमद्रराजमवस्थितम् ॥ विव्याधदशभिर्बाणैस्तिष्ठ  
तिष्ठेतिचाब्रवीत् ३३ मद्रराजस्तुसुभृशंविद्धस्तेनमहात्मना ॥ सात्यकिप्रतिविव्याधचित्रपुंखैःशितैःशरैः ३४ ततःपार्थामहेष्वासाःसात्वतामिसृतंनृपम् ॥  
अभ्यवर्तनरथैस्तूर्णमातुलंवधकाक्षया ३५ ततआसीत्परामर्दस्तुमुलःशोणितोदकः ॥ शूराणांयुध्यमानानांसिंहानामिवनर्दताम् ३६ तेषामासन्महाराज  
व्यधिक्षेपःपरस्परम् ॥ सिंहानामामिषेप्सूनांकूजतामिवसंयुगे ३७ तेषांवाणसहस्रौघैराकीर्णविसुधाऽभवत् ॥ अंतरिक्षंचसहसाबाणभूतमभूतदा ३८ शरा  
घकारंसहसाकृतंतेनसमंततः ॥ अभ्रच्छायेवसंजज्ञेशरैर्मुक्तैर्महात्मभिः ३९ तत्रराजशरैर्मुक्तैर्निमुक्तैरिवपन्नगैः ॥ स्वर्णपुंखैःप्रकाशद्विर्व्यरोचंतदिशस्तदा ४०  
तत्राहुतंपरंचकेशल्यःशत्रुनिवर्हणः ॥ यदेकःसमरेशूरोयोधयामासवैबहून् ४१ मद्रराजभुजोत्सृष्टैःकंकवर्हिणवाजितैः ॥ संपतद्भिःशरैर्घोरैरैवाकीर्यतमेदिनी ४२  
तत्रशल्यरथंराजन्विचरंतमहाहवे ॥ अपश्यामयथापूर्वशक्रस्यासुरसंक्षये ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्पपर्वणिसंकुलयुद्धेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ७ ॥  
॥ संजयउवाच ॥ ततःसैन्यास्तवविभोमद्रराजपुरस्कृताः ॥ पुनरभ्यद्रवन्पार्थानवेगेनमहतारणे १ पीडितास्तावकाःसर्वेप्रधावंतोरणोत्कटाः ॥ क्षणेनचैवपा  
थीस्तेबहुत्वात्समलोडयन् २ तेवध्यमानाःसमरेपांडवानावतस्थिरे ॥ निवार्यमाणाभीमेनपश्यतोःकृष्णयोस्तदा ३ ततोधनंजयःकुद्धःकृपंसहपदानुगैः ॥ अ  
वाकिरच्छरौघेणकृतवर्माणमेवच ४ शकुनिसहदेवस्तुसहसैन्यमवाकिरत् ॥ नकुलःपार्श्वतःस्थित्वामद्रराजमवैक्षत ५ द्रौपदेयानरेद्रांश्चभूयिष्ठान्समवारयन् ॥  
द्रोणपुत्रंचपांचाल्यःशिखंडीसमवारयत् ६ भीमसेनस्तुराजानंगदापाणिरवारयत् ॥ शल्यंतुसहसैन्येनकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ७ ततहति १।२।३।४।५।६।७



८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

ततःसमभवत्सैन्यसंसक्तं तत्र तत्र ॥ तावकानां परेषां च संग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ८ तत्र पश्याम्यहं कर्म शल्यस्यातिमहद्व्रणे ॥ यदेकः सर्वसैन्यानि पांडवानामयो  
धयत् ९ व्यदृश्यत तदा शल्यो युधिष्ठिरसमीपतः ॥ रणे चंद्रमसोऽभ्याशेनैश्वर्यवग्रहः १० पीडयित्वा तुराजानं शरैराशीविषोपमैः ॥ अभ्यधावत्पुनर्भीमं श  
रवर्षैरवाकिरत् ११ तस्य तल्लाघवं दृष्ट्वा तथैव चकृतास्त्रताम् ॥ अपूजयन्न नीकानि परेषां तावकानि च १२ पीडयमानास्तु शल्येन पांडवाभ्युक्षिताः ॥ प्राद्रवं  
तरणं हिवाक्रोशमाने युधिष्ठिरे १३ वध्यमानेष्वनीकेषु मदराजेन पांडवः ॥ अमर्षवशमापन्नो धर्मराजो युधिष्ठिरः १४ ततः पौरुषमास्थाय मदराजमताडयत् ॥  
जयोवास्तु वधोवाऽस्तु कृतबुद्धिर्महारथः १५ समाहूया ध्रुवीत्सर्वान्भ्रातृन् कृष्णं च माधवम् ॥ भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्च ये चान्ये पृथिवीक्षितः १६ कौरवार्थे पराकां  
ताः संग्रामे निधनं गताः ॥ यथाभागं यथोत्साहं भवंतः कृतपौरुषाः १७ भागो वशिष्ठ एकोऽयं मम शल्यो महारथः ॥ सोहमद्य युवाजे तु मां शंसे मदकाधिपम् १८  
तत्र यन्मानसं मह्यं तत्सर्वं निगदामिवः ॥ चक्ररक्षा विमौवीरौ मम माद्रवती सुतौ १९ अजेयौ वासवेनापि समरेश्वरसंमतौ ॥ साध्विमौ मातुलं युद्धे शत्रुवर्धनपुरस्कृतौ  
२० मदर्थे प्रतियुद्धयेतां मानाहौ सत्यसंगरौ ॥ मां वा शल्यो रणे हंतां वाऽहं भद्रमस्तु वः २१ इति सत्यामि मां वाणीं लोकवीरानि बोधत ॥ योत्सेऽहं मातुलेनाद्य  
क्षात्रधर्मेण पार्थिवाः २२ स्वमंशमभिसंधाय विजयायेतराय च ॥ तस्य मेऽप्यधिकं शस्त्रं सर्वोपकरणानि च २३ संसज्जं तुरथे क्षिप्रं शास्त्रवद्रथयोजकाः ॥ शैने यो  
दक्षिणं चक्रं दृष्टुं प्रस्तथोत्तरम् २४ पृष्ठगोपो भवत्वद्यममपार्थो धनंजयः ॥ पुरःसरो ममाद्यास्तु भीमः शस्त्रभृतां वरः २५ एवमभ्यधिकः शल्याद्रविष्यामि महा  
मृधे ॥ एवमुक्तास्तथा चक्रुस्तदाराजः प्रियैषिणः २६ ततः प्रहर्षः सैन्यानां पुनरासीत् तदा मृधे ॥ पंचालानां सोमकानां मत्स्यानां च विशेषतः २७ प्रतिज्ञां तां  
दाराजा कृत्वामद्रेशमभ्ययात् ॥ ततः शंखांश्च मेरींश्च शतशश्चैव पुष्कलान् २८ अवा दयंत पंचालाः सिंहनादांश्च नेदिरे ॥ तेऽभ्यधावन्त संरब्धामद्राजं तरस्विनम्  
२९ महता हर्षजेनाथनादेन कुरुपुंगवाः ॥ हादेन गजघंटानां शंखानां निनदेन च ३० तूर्यशब्देन महतानादयंतश्च मेदिनीम् ॥ तान् प्रत्यगृह्णात्पुत्रस्ते मदराज  
श्च वीर्यवान् ३१ महामेघानिव बहून् शैलावस्तो दयाबुधौ ॥ शल्यस्तु समरश्लाघी धर्मराजमर्दिदम् ३२ वर्षशरवर्षेण शंबरं भववाइव ॥ तथैव कुरुराजोऽपि  
प्रगृह्य रुचिरं धनुः ३३ द्रोणोपदेशान्विविधान् दर्शयानो महामनाः ॥ वर्षशरवर्षाणि चित्रं लघुच सुष्ठु च ३४ न चास्य विवरं कश्चिद्दर्शयति चरतोरणे ॥ ताबुधौ  
विविधैर्बाणैस्ततः क्षाते परस्परम् ३५ शार्दूलावामिषप्रेप्सू पराकांता विवाहवे ॥ भीमस्तु तव पुत्रेण युद्धशौडेन संगतः ३६ पांचाल्यः सात्यकिश्चैव माद्रीपुत्रौ च  
पांडवौ ॥ शकुनिप्रमुखान् वीरान् प्रत्यगृह्णन् समंततः ३७ तदा सीतुमुलं युद्धं पुनरेव जयैषिणाम् ॥ तावकानां परेषां च राजन् दुर्मित्रिते तव ३८

१९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

दुर्योधनस्तु भीमस्य शरेणानतपर्वणा ॥ चिच्छेदादिश्य संग्रामे ध्वजं हेमपरिष्ठुतम् ३९ सार्किं किं नीकजालेन महताचारुदर्शनः ॥ पपातरुचिरः संख्ये भीमसेन  
स्य पश्यतः ४० पुनश्चास्य धनुश्चित्रं गजराजकरोपमम् ॥ क्षुरेण शितधारेण प्रचकतं नराधिपः ४१ सच्छिन्नधन्वा तेजस्वी रथशक्त्या सुतंतव ॥ विभेदोरसि  
विक्रम्य सरथोपस्थ आविशत् ४२ तस्मिन् मोहमनुप्राप्ते पुनरेव वृकोदरः ॥ यंतुरेव शिरःकायात् क्षुरप्रेणा हरत् तदा ४३ हतसूता हयास्तस्य रथमादाय भारत ॥ व्य  
द्रवंतं दिशो राजन्हाहाकारस्तदाऽभवत् ४४ तमभ्यधावन्नाणार्थं द्रोणपुत्रो महारथः ॥ कृपश्च कृतवर्मा च पुत्रं तेऽपि परीप्सवः ४५ तस्मिन् विलुलिते सैन्ये त्रस्ता  
स्तस्य पदानुगाः ॥ गांडीवधन्वा विस्फार्य धनुस्तान हनच्छरैः ४६ युधिष्ठिरस्तु मद्रेशमभ्यधावदमर्षितः ॥ स्वयं सन्नोदयन्नश्चान्दंतवर्णान् मनोजवान् ४७ त  
त्र श्वयर्मपश्यामकुंतीपुत्रे युधिष्ठिरे ॥ पुराभूत्वा मृदुर्दातो यत्तदा दारुणोऽभवत् ४८ विवृताक्षश्च कौतेयो वेपमानश्च मन्युना ॥ चिच्छेदयो धात्रि शितैः शरैः शत  
सहस्रशः ४९ यांयां प्रत्युद्ययौ सेनां तां तां ज्येष्ठः स पांडवः ॥ शरैरपातयद्वाजगिरीन् वज्रैरिवोत्तमैः ५० साश्वसूतध्वजरथान् रथिनः पातयन् बहून् ॥ अक्रीडदे  
को बलवान्पवनस्तोयदानिव ५१ साश्वारोहांश्च तुरगान्पतींश्चैव सहस्रधा ॥ व्यपोथयत संग्रामे कुद्धोरुद्रः पशूनि च ५२ शून्यमायो धनं कृत्वा शरवर्षैः समंततः ॥  
अभ्यद्रवत्तमद्रेशं तिष्ठ शल्येति चाब्रवीत् ५३ तस्य तच्चरितं दृष्ट्वा संग्रामे भीमकर्मणः ॥ वित्रे सुस्तावकाः सर्वे शल्यस्त्वेन संमभ्ययात् ५४ ततस्तौ भृशसंकुद्वौ प्र  
ध्माय सलिलोद्भवौ ॥ समाहूय तदान्योन्यं भर्त्सयंतौ समीयतुः ५५ शल्यस्तु शरवर्षेण पीडयामास पांडवम् ॥ मदराजं तु कौतेयः शरवर्षैरवाकिरत् ५६ अट  
इयेतां तदाराजं कंकपत्रिभिराचितौ ॥ उद्भिन्नरुधिरौ शूरौ मदराजयुधिष्ठिरौ ५७ पुष्पितौ शुशुभाते वैवसें किं शुको यथा ॥ दीप्यमानौ महात्मानौ प्राणयूतेन  
दुर्मदौ ५८ दृष्ट्वा सर्वाणि सैन्यानि नाध्यवस्यंस्तयोर्जयम् ॥ हत्वामद्राधिपं पार्थो भोक्ष्यतेऽद्य वसुंधराम् ५९ शल्यो वा पांडवं हत्वा दद्याद्दुर्योधनाय गाम् ॥ इतीव  
निश्चयो नाभूद्योधानां तत्र भारत ६० प्रदक्षिणमभूत्सर्वधर्मराजस्य युध्यतः ॥ ततः शरशतं शल्यो मुमोचाथ युधिष्ठिरे ६१ धनुश्चास्य शिताग्रेण बाणेन निरकृतं  
ततः ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय शल्यं शरशतैस्त्रिभिः ६२ अविध्यत् कार्मुकं चास्य क्षुरेण निरकृतं ततः ॥ अथास्य निजघानाश्चांश्चतुरो नतपर्वभिः ६३ द्वाभ्यामति  
शिताग्रभ्यामुभौ तत्पार्थिणसारथी ॥ ततोऽस्य दीप्यमानेन पीतेन निशितेन च ६४ प्रमुखे वर्तमानस्य भलेनापाहरद्धजम् ॥ ततः प्रभग्नं तसैन्यं दुर्योधनमर्दिदम्  
६५ ततो मद्राधिपं द्रोणिरभ्यधावत्तथा कृतम् ॥ आरोप्य चैनं स्वरथे खरमाणः प्रदुह्ये ६६



वधेमेनऽकृत्वाइंद्रावरजस्यकृष्णस्ययथोक्तं वचनं च केइत्यन्वयः ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ अंतरिक्षादीत्यादिनाऽग्निवायु ४५



४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५

घंटापताकांमणिवज्रनालां वैदूर्यचित्रांतपनीयदंडाम् ॥ त्वष्ट्राप्रयत्नाद्विषमेन कृत्वा ब्रह्मद्विषामंतकरीममोघाम् ४६ बलप्रयत्नादधिरूढवेगांमंत्रैश्चघोरैरभिमंज्यय  
त्नात् ॥ ससर्जमार्गेण चत्तांपरेण वधाय मद्राधिपतेस्तदानीम् ४७ हतोऽसिपापेत्यभिर्गर्जमानो रुद्रोऽधकायांतकरं यथेष्टम् ॥ प्रसार्य बाहुं सुदृढं सुपाणिं क्रोधेन नृत्य  
न्निवधर्मराजः ४९ तां सर्वशक्त्या प्रहितां सुशक्तियुधिष्ठिरेणा प्रतिवार्य वीर्याम् ॥ प्रतिग्रहायाभिननर्दशल्यः सम्यग्धुतामग्निरिवाज्यधाराम् ४९ सातस्य मर्माणि वि  
दार्य शुभ्रसुरो विशालं च तथैव भित्त्वा ॥ विवेश गांतो यमिवाप्रसक्ता यशो विशालं नृपतेर्दहंती ५० नासाक्षिकर्णास्यविनिःसृतेन प्रस्यंदता च व्रणसंभवेन ॥ संसिक्तगा  
त्रोरुधिरेण सोऽभूत्क्रौंचो यथा स्कंदहतो महाद्रिः ५१ प्रसार्य बाहुं चरथाद्रतो गांसं छिन्नवर्मा कुरुनंदनेन ॥ महेंद्रवाहप्रतिमो महात्मा वज्राहतं शृंगमिवाचलस्य ५२ बा  
हू प्रसार्याभिमुखो धर्मराजस्य मद्राद् ॥ ततो निपतितो भूमाविद्रध्वज इवोच्छ्रितः ५३ स तथाभिन्नसर्वांगोरुधिरेण समुक्षितः ॥ प्रत्युद्रत इव प्रेम्णा भूम्या स नरपुंगवः  
५४ प्रिययाकांतयाकांतः पतमान इवोरसि ॥ चिरं भुक्त्वा वसुमतीं प्रियां कांतामिव प्रभुः ५५ सर्वैरंगैः समाश्लिष्य प्रसुप्त इव चाभवत् ॥ धर्म्यधर्मात्मना युद्धे निहतो धर्म  
सूनुना ५६ सम्यग्धुत इव स्विष्टः प्रशांतोऽग्निरिवाध्वरे ॥ शक्त्या विभिन्नदहयं विप्रविद्धायुधध्वजम् ५७ संशांतमपि मद्रेशं लक्ष्मीर्नैव विमुंचति ॥ ततो युधिष्ठिरश्चाप  
मादायेंद्रधनुः प्रभम् ५८ व्यधमद्विषतः संख्येखगराडि वपन्नगान् ॥ देहान्सुनिशितैर्भलैरिपूणां नाशय नक्षणात् ५९ ततः पार्थस्य बाणौघैरावृताः सैनिकास्तव ॥  
निर्मालिताक्षाः क्षिपन्तो भृशमन्योन्यमर्दिताः ६० क्षरंतोरुधिरंदेहैर्विपन्ना युधजीविताः ॥ ततः शल्ये निपतिते मद्राजानुजो युवा ६१ भ्रातुस्तुल्यो गुणैः सर्वैरर्थी  
पांडवमभ्ययात् ॥ विव्याध च नरश्रेष्ठो नाराचैर्बहुभिस्त्वरत्न ६२ हतस्यापचितिं भ्रातुश्चिकीर्षुर्दुर्दुर्मदः ॥ तं विव्याधा शुगैः पङ्क्तिर्धर्मराजस्त्वरत्न ६३ कार्मुकं  
चास्य चिच्छेद ह्युराभ्यां ध्वजमेव च ॥ ततोऽस्य दीप्यमानेन सुदृढेन शितेन च ६४ प्रमुखे वर्तमानस्य भलेनापाहरच्छिरः ॥ सकुंडलं तद्वदशेषतमानं शिरो रथात्  
६५ पुण्यक्षयमनु प्राप्य पतनस्वर्गादिव च्युतः ॥ तस्यापकृतशीर्षं तु शरीरं पतितं रथात् ६६ रुधिरेणावसिक्तां गदद्वा सैन्यमभ्ययत् ॥ विचित्रकवचे तस्मिन्हते म  
द्रनृपानुजे ६७ हाहाकारं त्वकुर्वाणाः कुरवोऽभिप्रदुर्बुधः ॥ शल्यानुजं हतं दृष्ट्वा तावकास्त्यक्तजीविताः ६८ वित्रेसुः पांडवमयाद्रजो ध्वस्तास्तदाभृशम् ॥ तांस्त  
थाभ्यज्यमानांस्तु कौरवान् भरतर्षभ ६९ शिनेर्नृणां किरन्वाणैरभ्यवर्तत सात्यकिः ॥ तमायांतं महेश्वासं दुष्प्रसहं दुरासदम् ७० हार्दिक्यस्त्वरितो राजन् प्रत्यगृह्णा  
दभीतवत् ॥ तौ समेतौ महात्मानौ वाष्पेयौ वरवाजिनौ ७१ हार्दिक्यः सात्यकिश्चैव सिंहाविव बलौ ॥ इषुभिर्विमलाभासैश्छादयंतौ परस्परम् ७२

स्वर्गास्तर्वांगुष्ठावच्युतोऽष्टः अतएव पतन्तस्मादेव ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ ॥ इति शल्यपर्वणि

आर्चिर्भिरिव सूर्यस्य दिवाकरसमप्रभौ ॥ चापमार्गबलोद्भूतान् मार्गणान् वृष्णि सिंहयोः ७३ आकाशगानपश्यामपतंगानिव शीघ्रगान् ॥ सात्यकिं दशभिर्विच्छाहयां  
श्वास्य त्रिभिः शरैः ७४ चापमेकेन चिच्छेद हार्दिक्यो न तपर्वणा ॥ तन्निकृत्तं धनुः श्रेष्ठमपास्य शिनिपुंगवः ७५ अन्यदा दत्तवेगेन वेगवत्तरमायुधम् ॥ तदा दायधनुः  
श्रेष्ठं वरिष्ठः सर्वधन्विनाम् ७६ हार्दिक्यं दशभिर्वाणैः प्रत्यविध्यस्तनांतरे ॥ ततो रथं युगेपांचच्छित्वा भलैः सुसंयतैः ७७ अश्वांस्तस्यावधीर्नृणामौ च पाणिं सार  
थी ॥ ततस्तं विरथं दृष्ट्वा कपः शारद्वतः प्रभो ७८ अपोवाहततः क्षिप्रं रथमारोप्य वीर्यवान् ॥ मद्राजे हते राजन्विरथे कृतवर्मणि ७९ दुर्योधनबलं सर्वपुनरासीत्परा  
ङ्मुखम् ॥ तत्परेनान्वबुध्यंत सैन्येन रजसाऽऽवृते ८० बलंतु हतभूयिष्ठं तदासीत्पराङ्मुखम् ॥ ततो मुहूर्तात्तेऽपश्यन् रजोभौमं समुत्थितम् ८१ विविधैः शोणि  
तस्त्रावैः प्रशांतं पुरुषर्षभ ॥ ततो दुर्योधनो दृष्ट्वा भग्नं स्वबलमंतिकात् ८२ जवेनापततः पार्थानेकः सर्वानवारयत् ॥ पांडवान् सरथान् दृष्ट्वा घृष्टयुग्मं च पार्षतम् ८३ आ  
नर्तं च दुराधर्षं शितैर्वाणैरवारयत् ॥ तंपरेनाभ्यवर्तत मर्त्यामृत्युमिवागतम् ८४ अथान्यं रथमास्थाय हार्दिक्योऽपिन्यवर्तत ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा त्वरमाणो महा  
रथः ८५ चतुर्भिर्निजघानाश्चान्पत्रिभिः कृतवर्मणः ॥ विव्याध गौतमं चापि पङ्क्तिर्भलैः सुतेजनैः ८६ अश्वत्थामा ततो राजा हताश्वं विरथीकृतम् ॥ तमपोवाह  
हार्दिक्यं स्वरथेन युधिष्ठिरात् ८७ ततः शारद्वतः पङ्क्तिः प्रत्यविद्ध युधिष्ठिरम् ॥ विव्याध चाश्वान्निशितैस्तस्याष्टाभिः शिलीमुखैः ८८ एवमेतन्महाराज युद्धशेषम  
वर्तत ॥ तव दुर्मंत्रिते राजन्सहपुत्रस्य भारत ८९ तस्मिन्महेश्वासधरे विशस्ते संग्राममध्ये कुरुपुंगवेन ॥ पार्थाः समेताः परमप्रहृष्टाः शंखान् प्रदध्मुर्हतमीक्ष्य शल्यम्  
९० युधिष्ठिरं च प्रशंसुराजौ पुगकृते वृत्रवधेयथेंद्रम् ॥ चक्रुश्च नानाविधवाद्यशब्दान्निनादयंतो वसुधांसमेताः ९१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि शल्यवधेः  
सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ शल्येऽथ निहते राजन्मद्राजपदानुगाः ॥ रथाः सप्तशता वीरानिर्ययुर्महतो बलात् १ दुर्योधनस्तु द्विरदमारुह्या  
चलसन्निभम् ॥ छत्रेण ध्रियमाणेन वीज्यमानश्च चामरैः २ नगंतव्यं नगंतव्यमिति माद्रानवारयत् ॥ दुर्योधनेन ते वीरा वार्यमाणाः पुनः पुनः ३ युधिष्ठिरं जिघांसंतः  
पांडूनां प्राविशन्बलम् ॥ ते तु शूरामहाराज कृतचित्ताश्च योधने ४ धनुःशब्दं महत्कृत्वा सहायुध्यंत पांडवैः ॥ श्रुत्वा च निहतं शल्यं धर्मपुत्रं च पीडितम् ५ मद्राजपि  
ये युक्तेर्मद्रकाणां महारथैः ॥ आजगाम ततः पार्थो गांडीवं विक्षिपन्धनुः ६ पूरयन् रथघोषेणादिशः सर्वामहारथः ॥ ततोऽर्जुनश्च भीमश्च माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ७ सात्य  
किश्च नरव्याघ्रो द्रौपदेयाश्च सर्वशः ॥ घृष्टयुग्मः शिखंडी च पंचालाः सहसोमकैः ८ युधिष्ठिरं परीप्संतः समंतात्पर्यवारयन् ॥ ते समंतात्परिवृताः पांडवाः पुरुषर्षभाः ९



क्षोभयन्तिस्मत्सिनामकराःसागरंयथा ॥ वृक्षानिवमहावाताःकंपयन्तिस्मत्तावकान् १० पुरोवातेनगंगेवक्षोभ्यमाणामहानदी ॥ अक्षोभ्यततदाराजन्पांडुनांघ्राजि  
नीततः ११ प्रस्कंद्यसेनामहर्तामहात्मानोमहारथाः ॥ बहवश्चुकुशुस्तत्रकसराजायुधिष्ठिरः १२ भ्रातरोवास्यतेश्वरादृश्यंतेनेहकेनच ॥ घृष्टदुष्प्रोत्थशैनेयोद्रौपदे  
याश्चसर्वशः १३ पंचालाश्चमहावीर्याःशिखंडीचमहारथः ॥ एवंतान्वादिनःशूरान्द्रौपदेयामहारथाः १४ अभ्यघ्न्युयुधानश्चमद्रराजपदानुगान् ॥ चक्रैर्विमथि  
तैःकेचित्केचिच्छिन्नैर्महाध्वजैः १५ तेदृश्यंतेऽपिसमरेतावकानिहताःपरैः ॥ आलोक्यपांडवान्युद्धेयोधाराजन्समंततः १६ वार्यमाणाययुर्वेगात्पुत्रेणतवभारत ॥  
दुर्योधनश्चतान्वीरान्वारयामाससांत्वयन् १७ नचास्यशासनंकेचित्तत्रचकुर्महारथाः ॥ ततोगांधारराजस्यपुत्रःशकुनिरब्रवीत् ॥ दुर्योधनंमहाराजवचनंवचनम  
क्षमः ॥ किंनःसंप्रेक्षमाणानांमद्राणांहन्यतेवलम् १९ नयुक्तमेतत्समरेत्वयितिष्ठतिभारत ॥ सहितैश्चापियोद्धव्यमित्येषसमयःकृतः २० अथकस्मात्परानेवघ्नतो  
मर्षयसेनृप ॥ दुर्योधनउवाच ॥ वार्यमाणामयापूर्वनैतेचकुर्वचोमम २१ एतेविनिहताःसर्वेप्रस्कन्नाःपांडुवाहिनीम् ॥ शकुनिरुवाच ॥ नभर्तुःशासनंवीरारणेकु  
र्वन्त्यमर्षिताः २२ अलंक्रोदुमथैतेपांनायंकालउपेक्षितुम् ॥ वामःसर्वेचसंभूयसवाजिरथकुंजराः २३ परित्रातुंमहेष्वासान्मद्रराजपदानुगान् ॥ अन्योन्यंपरिरक्षा  
मोयत्नेनमहतानृप २४ एवंसर्वेऽनुसंचित्यप्रययुर्यत्रसैनिकाः ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तस्तदाराजाबलेनमहतावृतः २५ प्रययौसिंहनादेनकंपयन्निवमेदिनीम् ॥  
हतविद्वद्यतगृहीतप्रहरध्वनिंकृतत २६ इत्यासीत्तुमुलःशब्दस्तवसैन्यस्थभारत ॥ पांडवास्तुरणेदृष्ट्वामद्रराजपदानुगान् २७ सहितानभ्यवर्ततगुल्ममास्थाय  
धूमम् ॥ तेमुहूर्ताद्रणेवीराहस्ताहस्तिविशांपते २८ निहताःप्रत्यदृश्यंतमद्रराजपदानुगाः ॥ ततोऽनःसंप्रयातानांहतामद्रास्तरस्विनः २९ हृष्टाःकिलकिलाश  
ब्दमकुर्वन्सहिताःपरैः ॥ उल्लितानिकबंधानिसमदृश्यंतसर्वशः ३० पपातमहतीचोल्कामध्येनादित्यमंडलम् ॥ रथैर्भगैर्युगाक्षैश्चनिहतैश्चमहारथैः ३१ अश्वैर्निप  
तितैश्चैवसंलब्धान्मद्रासुंवरा ॥ वातायमानैस्तुरगैर्युगासक्तैस्ततस्ततः ३२ अदृश्यंतमहाराजयोधास्तत्ररणाजिरे ॥ भग्नचक्रान्स्थान्केचिदहरस्तुरगारणे ३३  
रथार्धकेचिदादायदिशोदशविवभ्रमुः ॥ तत्रतत्रव्यदृश्यंतयोक्त्रैःश्लिष्टाःसंवाजिनः ३४ रथिनःपतमानाश्चदृश्यंतस्मिनरोत्तमाः ॥ गगनात्प्रच्युताःसिद्धाःपुण्याना  
मिवसंक्षये ३५ निहतेषुचशूरेषुमद्रराजानुगेषुवै ॥ अस्मानापततश्चापिदृष्ट्वापार्थामहारथाः ३६ अभ्यवर्ततवेगेनजयगृद्धाःप्रहारिणः ॥ बाणशब्दरवान्कृत्वा  
विमिश्रान्शंखानिःस्वनैः ३७ अस्मांस्तुपुनरासाद्यलब्धलक्षाःप्रहारिणः ॥ शरासनानिधुन्वानाःसिंहनादान्प्रचुकुशुः ३८ ततोहतमभिप्रेक्ष्यमद्रराजबलमहत् ॥  
मद्रराजंचसमरेदृष्ट्वाशूरंनिपातितम् ३९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

४० ॥ इति शल्यपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ पातिते इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

दुर्योधनबलंसर्वपुनरासीत्पराङ्मुखम् ॥ वध्यमानंमहाराजपांडवैर्जितकाशिभिः ॥ दिशोभेजेऽथसंभ्रांतंभ्रामितंदृढधन्विभिः ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि  
संकुलयुद्धेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ संजयउवाच ॥ पातितेयुधिर्दुर्धर्षमद्रराजेमहारथे ॥ तावकास्तवपुत्राश्चप्रायशोविमुखाऽभवन् १ वणिजोनाविभिन्नायांयथा  
ऽगाधेप्लवेऽर्णवे ॥ अपारेपारमिच्छंतोहतेशूरेमहात्मना ॥ मद्रराजेमहाराजवित्रस्ताःशरविक्षताः २ अनाथानाथमिच्छंतोमृगाःसिंहादिताडव ॥ वृषायथाभग्न  
शृंगाःशीर्णदंतायथागजाः ३ मध्याह्नेप्रत्यपायामनिर्जिताऽजातशत्रुणा ॥ नसंधातुमनीकानिनचराजन्पराक्रमे ४ आसीदुद्धिर्हतेशल्येभूयोयोधस्यकस्यचित् ॥  
भीष्मेद्रोणेचनिहतेसूतपुत्रेचभारत ५ यदुःखंतवयोधानांभयंचासीद्विशांपते ॥ तद्भयंसचनःशोकोभूयएवाभ्यवर्तत ६ निराशाश्चजयेतस्मिन्हतेशल्येमहारथे ॥  
हतप्रवीराविध्वस्तानिकृताश्चशितैःशरैः ७ मद्रराजेहतेराजनयोधास्तेप्राद्रवन्भयात् ॥ अश्वानन्येगजानन्येस्थानन्येमहारथाः ८ आरुह्यजवसंपन्नाःपादाताः  
प्राद्रवन्स्तथा ॥ द्विसाहस्राश्चमातंगागिरिरूपाःप्रहारिणः ९ संप्राद्रवन्हतेशल्येअंकुशागुष्ठनोदिताः ॥ तेरणाद्भरतश्रेष्ठतावकाःप्राद्रवन्दिशः १० धावतश्चाप्य  
पश्यामश्चसमानान्शराहतान् ॥ तान्प्रभग्नान्दुतान्दृष्ट्वाहतोत्साहान्पराजितान् ११ अभ्यवर्ततपंचालाःपांडवाश्चजयैषिणः ॥ बाणशब्दरवाश्चापिसिंहनादाश्च  
पुष्कलाः १२ शंखशब्दश्चशूराणांदारुणःसमपद्यत ॥ दृष्ट्वातुकोर्वसैन्यंभयत्रस्तंप्रविदुतम् १३ अन्योन्यंसमभाषंतपंचालाःपांडवैःसह ॥ अद्यराजासत्यवृति  
हतामित्रोयुधिष्ठिरः १४ अद्यदुर्योधनोहीनोदीप्तायानृपतिश्रियः ॥ अद्यश्रुत्वाहतंपुत्रंघृतराष्ट्रोजनेश्वरः १५ विह्वलःपतितोभूमौकेलिवपंप्रतिपद्यता ॥ अद्यजा  
नातुकौतेयंसमर्थसर्वधन्विनां १६ अद्यात्मानंचदुर्मेधागर्हयिष्यतिपापकृत् ॥ अद्यक्षतुर्वचःसत्यंस्मरतांभुवतोहितम् १७ अद्यप्रभृतिपार्थचप्रेष्यभूतइवाचरन् ॥  
विजानातुनृपोदुःखंयत्प्राप्तंपांडुनंदनैः १८ अद्यकृष्णस्यमाहात्म्यंविजानातुमहीपतिः ॥ अद्यार्जुनधनुर्वीरंपंचोरजानातुसंयुगे १९ अस्त्राणांचबलंसर्वबाह्वोश्चब  
लमाहवे ॥ अद्यज्ञास्यतिभीमस्यबलंघोरंमहात्मनः २० हतेदुर्योधनेयुद्धेशक्रेणवासुरेबले ॥ यत्कृतंभीमसेनेनदुःशासनवधेतदा २१ नान्यःकर्ताऽस्तिलोकेऽस्मि  
नृतेभीमान्महाबलात् ॥ अद्यज्येष्ठस्यजानीतांपांडवस्यपराक्रमम् ॥ मद्रराजंहतंश्रुत्वादेवैरपिसुदुःसहम् ॥ अद्यज्ञास्यतिसंग्रामेमाद्रीपुत्रौसुदुःसहौ २३ निह  
तेसौबलेवीरेप्रवीरेषुचसर्वशः ॥ कथंजयोनतेपांस्याद्येषांयोद्धाधनंजयः २४ सात्यकिर्भीमसेनश्चघृष्टदुष्प्रश्चपार्षतः ॥ द्रौपद्यास्तनयाःपंचमाद्रीपुत्रौचपांडवौ २५  
शिखंडीचमहेष्वासोराजाचैवयुधिष्ठिरः ॥ येषांचजगतोनाथोनाथःकृष्णोजनार्दनः २६ कथंतेपांजयोनस्याद्येषांधर्मोव्यपाश्रयः ॥ भीष्मंद्रोणंचकर्णचमद्ररा  
जानमेवच २७

२० । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७



तथाऽन्यान्पतीन्वीरानशतशोऽथसहस्रशः ॥ कोऽन्यःशक्तेरनेजेतुमृतेपार्थायुधिष्ठिरात् २८ यस्यनाथोद्वेषकेशःसदासत्ययशोनिधिः ॥ इत्येवंवदमानास्तेहर्षे  
णमहतायुताः २९ प्रभग्रास्तावकान्योधान्संहृष्टाःपृष्ठतोऽन्वयुः ॥ धनंजयोरथानीकमभ्यवर्ततवीर्यवान् ३० माद्रीपुत्रौचशकुनिसात्यकिश्चमहारथः ॥ तान्प्रे  
क्ष्यद्रवतःसर्वानभीमसेनभयार्दितान् ३१ दुर्योधनस्तदासूतमब्रवीद्विजयायच ॥ मामतिक्रमतेपार्थोधनुष्पाणिमवस्थितम् ३२ जघनेसर्वसैन्यानांममाश्वान्प्र  
तिपादय ॥ जघनेयुध्यमानंहिकौतेयोमांसमंततः ३३ नोत्सहेदभ्यतिक्रांतुंवेलाभिवमहोदधिः ॥ पश्यसैन्यंमहत्सूतपांडवैःसमभिद्रुतम् ३४ सैन्यरेणुंसमुद्रुतंपश्य  
स्वैनंसमंततः ॥ सिंहनादांश्वबहुशःशृणुघोरान्भयावहान् ३५ तस्माद्याहिशनैःसूतजघनंपरिपालय ॥ मयिस्थितेचसमरेनिरुद्धेषुचपांडुषु ३६ पुनरावर्ततेतूर्ण  
मामकंबलमोजसा ॥ तच्छ्रुत्वातवपुत्रस्यशूरार्यसदृशंवचः ३७ सारथिर्हमसंछन्नान्शनैरश्वानचोदयत् ॥ गजाश्वरथिभिर्हीनास्त्यक्तात्मानःपदातयः ३८ एकविं  
शतिसाहस्राःसंयुगायावतस्थिरे ॥ नानादेशसमुद्रतानानानगरवासिनः ३९ अवस्थितास्तदायोधाःप्रार्थयंतोमहद्यशः ॥ तेषामापततांतत्रसंहृष्टानांपरस्परम्  
४० संमर्दःसुमहान्जज्ञेघोररूपोभयानकः ॥ भीमसेनस्तदाराजन्पृष्ठमुग्रश्चपार्षतः ४१ बलेनचतुरंगेणनानादेश्यानवारयत् ॥ भीममेवाभ्यवर्ततरणेऽन्येतुपदा  
तयः ४२ प्रक्ष्वेड्यास्फोट्यसंहृष्टावीरलोकंयियासवः ॥ आसाद्यभीमसेनंतुसंरब्धायुद्धदुर्मदाः ४३ धार्तराष्ट्राविनेदुर्हिनान्यामकथयन्कथां ॥ परिवार्यरणेभीमंनि  
जघ्रुस्तेसमंततः ४४ सवध्यमानःसमरेपदातिगणसंवृतः ॥ नचचालततःस्थानान्मैनाकद्वपर्वतः ४५ तेतुकुद्धामहाराजपांडवस्यमहारथम् ॥ निग्रहीतुंप्रवृत्ता  
हियोधांश्वान्यानवारयत् ४६ अकुध्यतरणेभीमस्तैस्तदापर्यवस्थितैः ॥ सोवर्तीर्यथातूर्णपदातिःसमवस्थितः ४७ जातरूपप्रतिच्छन्नांप्रगृह्यमहतींगदाम् ॥  
अवधीत्तावकान्योधान्दंडपाणिरिवांतकः ४८ विप्रहीणरथाश्वांस्तानवधीत्पुरुषर्षभः ॥ एकविंशतिसाहस्रान्पदातीन्समपोथयत् ४९ हत्वातपुरुषानीकंभीमःसत्य  
पराक्रमः ॥ पृष्ठमुग्रंपुरस्कृत्यनचिरात्प्रत्यदृश्यत् ५० पादातानिहतामूमौशिशिरैरुधिरोक्षिताः ॥ संभग्राह्यवातेनकर्णिकाराःसुपुष्पिताः ५१ नानाशस्त्रसमा  
युक्तानानाकुंडलधारेणः ॥ नानाजात्याहतास्तत्रनानादेशसमागताः ५२ पताकाध्वजसंछन्नंपदातीनांमहद्वलम् ॥ निरुक्तंविबभौरौद्रंघोररूपंभयावहम् ५३  
युधिष्ठिरपुरोगाश्वसहसैन्यमहारथाः ॥ अभ्यधावन्महात्मानंपुत्रंदुर्योधनंतव ५४ तेसर्वेतावकान्दृष्ट्वामहेष्वासान्पराङ्मुखान् ॥ नात्यवर्तततेपुत्रंवेलेवमकराल  
यम् ५५ तदद्भुतमपश्यामतवपुत्रस्यपौरुषम् ॥ यदेकंसहिताःपार्थानशेकुरतिवर्तितुम् ५६ नातिदूरापयातंतुकृतशुद्धिंपलायने ॥ दुर्योधनःस्वकंसैन्यमब्रवी  
द्दृशविक्षतम् ५७ नतंदेशंप्रपश्यामिपृथिव्यांपर्वतेषुच ॥ यत्रयातान्नवाहन्युःपांडवाःकिंसृतेनवः ५८

५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९॥ इतिशल्यपर्वणि नीलकंठीये भारतमावधीये ऊर्ध्वविशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ सन्निवृत्ते इति १।२।३।४ पुरापूर्वं वज्रधरस्य

अल्पंचवलमेतेषांरुष्णौचभृशविक्षतौ ॥ यदि सर्वेऽत्रतिष्ठामोक्षुर्वनोविजयोभवेत् ५९ विप्रयातास्तुवोभिन्नान्पांडवाःकृतविप्रेयाः ॥ अनुसृत्यहनिष्यंतिश्रेयान्नः  
समरेवधः ६० शृण्वंतुक्षत्रियाःसर्वेयावंतोऽत्रसमागताः ॥ यदाशूरंचभीरुंचमारयत्यंतकःसदा ६१ कोनमूढोनयुध्येतपुरुषःक्षत्रियोध्रुवम् ॥ श्रेयो नोभीमसेनस्य  
कुदस्याभिमुखेस्थितम् ६२ सुखःसांग्रामिकोमृत्युःक्षत्रधर्मेणयुध्यतां ॥ मर्त्येनावश्यमर्तव्यंरुहेष्वापिकदाचन ६३ युध्यतःक्षत्रधर्मेणमृत्युरेपसनातनः ॥ हत्वेह  
सुखमाप्नोतिहतःप्रेत्यमहत्फलम् ६४ नयुद्धधर्माच्छ्रेयान्वैपंथाःस्वर्गस्यकौरवाः ॥ अचिरेणैवतोल्लोकान्हतोयुद्धेसमश्रुते ६५ श्रुत्वातद्वचनंतस्यपूजयित्वाचपा  
थिवाः ॥ पुनरेवाभ्यवर्ततपांडवानाततायेनः ६६ तानापततएवाशुव्यूढानीकाःप्रहारिणः ॥ प्रत्युद्ययुस्तदापार्थाजयश्रद्धाःप्रमन्यवः ६७ धनंजयोरथेनाजाव  
भ्यवर्ततवीर्यवान् ॥ विश्रुतंत्रिपुलकेषुव्याक्षिपन्गांडिवंधनुः ६८ माद्रीपुत्रौचशकुनिसात्यकिश्चमहाबलः ॥ जवेनाभ्यपतन्दृष्टायतावैतावकंबलम् ६९ ॥ इति  
श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिसंकलयुद्धेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ सन्निवृत्तेजनौघेतुशाल्वोम्लेच्छगणाधिपः ॥ अभ्यवर्ततसंकुद्धःपांडवानां  
महद्वलम् १ आस्थायसुमहानागंप्रभिन्नंपर्वतोपमम् ॥ दत्तमैरावतप्रख्यममित्रगणमर्दनम् २ योऽसौमहान्मद्रकुलप्रसूतःसुपूजितोधार्तराष्ट्रेणनित्यम् ॥ सुकल्पि  
तःशास्त्रविनेश्वयज्ञैःसदोपवाह्यःसमरेपुराजन् ३ तमास्थितोराजवरोबभूवयथोदयस्थःसविताक्षपांते ॥ सतेननागप्रवरेणराजन्नभ्युद्ययौपांडुसुतान्समेतान् ४  
सितैःपृषत्कैर्विददारवेगैर्महद्रवजप्रतिमैःसुघोरैः ॥ ततःशरान्वैसृजतोमहारणेयोधांश्वराजन्नयतोयमालयम् ५ नास्यांतरंददृशुःस्वेपरेवायथापुरावज्रधरस्यदैत्याः ॥  
ऐरावणस्थस्यचभूविमर्देदैत्याःपुरावासवस्येवराजन् ६ तेपाण्डवाःसोमकाःसृजयाश्वतमेकनागंददृशुःसमंतात् ॥ सहस्रशोवैविचरंतमेकंयथामहेंद्रस्यगजंसमीपे ७  
संद्राव्यमाणंतुबलंपरेषांपरीतकल्पंविबभौसमंततः ॥ नैवावतस्थेसमरेभृशंभयाद्विमृद्यमानंतुपरस्परंतदा ८ ततःप्रभग्रासहसामहाचमूःसापांडवीतेननराधिपेन ॥  
दिशश्चतस्रःसहसाविधावितागजेंद्रवेगंतमपारयंती ९ दृष्ट्वाचतविगवर्तीप्रभग्रासर्वैवदीयायुधियोधमुख्याः ॥ अपूजयंस्तेतुनराधिपंतंदधुश्चशंखान्शशिसन्निका  
शान् १० श्रुत्वानिनादंत्वथकौरवाणांहर्षाद्विमुक्तंसहसंखशब्दैः ॥ सेनापतिःपांडवसृजयानांपांचालपुत्रोममृषेनकोपात् ११ ततस्तुतंवैद्विरदंमहात्माप्रत्युद्ययौत्व  
रमाणोजयाय ॥ जंभोयथाशक्रसमागमेवैनागेंद्रमैरावणमिंद्रवाह्यम् १२ तमापतंतंसहसातुदृष्ट्वापांचालपुत्रयुधिराजसिंहः ॥ तंवैद्विषंप्रेषयामासतूर्णवधायराजन्  
द्रुपदात्मजस्य १३ सतंद्विपेंद्रंसहसाऽपतंतमविध्यदग्निप्रतिमैःपृषत्कैः ॥ कर्मारघौतैर्निशितैर्ज्वलद्भिर्नाराचमुख्यैस्त्रिभिरुग्रैः १४ ऐरावणस्थस्यवासवस्य  
पुराप्रथमेचभूविमर्देदैत्याःअदेत्यादेवाश्चयथाअंतरंनवदृशुस्तथास्वेपरेचास्यशाल्वस्यांतरंनददृशुरित्यन्वयः इवशब्दोवाक्यालंकारे ५।९।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४



१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इतिशल्यपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्यदीपे विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥

ततोऽपरान्पंचशतान्महात्मानाराचमुख्यान्विससर्जकुम्भे ॥ सतैस्तुविद्वःपरमद्विपोरुणेतदापरावृत्यभृशंप्रदुद्भवे १५ तंनागराजंसहसाप्रणुन्नंविद्राव्यमाणंविनिव  
त्यशाल्वः ॥ तोत्रांकुशैःप्रेषयामासतूर्णपंचालराजस्यरथंप्रदिश्य १६ दृष्ट्वाऽऽपतंतंसहसातुनागंघृष्टयुग्मःस्वरथाच्छीघ्रमेव ॥ गदांप्रगृह्योग्रजवेनवीरोभूमिंप्रपन्नो  
भयविह्वलांगः १७ सतरंथंहेमविभूषितांगंसाश्वंससूतंसहसाविमृद्य ॥ उक्षिप्यहस्तेननदन्महाद्विपोविपोथयामासवसुंधरातले १८ पांचालराजस्यसुतंचदृष्ट्वातदा  
दितंनागवरेणतेन ॥ तमभ्यधावत्सहसाजवेनभीमःशिखंडीचशिनेश्चनत्ता १९ शरैश्चवेगंसहसानिगृह्यतस्याभितोव्यापततोगजस्य ॥ ससंगृहीतोरथिभिर्गजो  
वैचचालतैर्वीर्यमाणश्चसंख्ये २० ततःपृषत्कान्प्रवर्षराजासूर्योयथारश्मिजालंसमंतात् ॥ तैराशुगैर्वद्व्यमानारथौघाःप्रदुद्भुःसहितास्तत्रतत्र २१ तत्कर्मशाल्व  
स्यसमीक्ष्यसर्वपांचालपुत्रोत्पसृजयाश्च ॥ हाहाकारैर्नादयंतिस्मयुद्धेद्विपंसमंतादुरुधुनराश्याः २२ पांचालपुत्रस्त्वरितस्तुशूरोगदांप्रगृह्याचलशृंगकल्पाम् ॥ स  
संभ्रमंभारतशत्रुघातीजवेनवीरोऽनुससारनागम् २३ ततस्तुनागंधरणीधराभंस्रवंतंजलदप्रकाशम् ॥ गदांसमाविद्धचभृशंजघानपांचालराजस्यसुतस्तरस्वी २४  
सभिन्नकुम्भःसहसाभिनद्यमुखात्प्रसूतंक्षतजंविमुंचन् ॥ पपातनागोधरणीधराभःक्षितिप्रकंपाच्चलितोयथाद्रिः २५ निपात्यमानेतदागजैर्द्रेहाहाकृतैतवपुत्रस्य  
सैन्ये ॥ सशाल्वराजस्यशिनिप्रवीरोजहारमह्लेनशिरःशितेन २६ हतोत्तमांगोयुधिसात्वतेनपपातभूमौसहनागराज्ञा ॥ यथाद्रिःशृंगंसुमहःप्रणुन्नंवेण्णेनदेवाधिप  
चोदितेन २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशाल्ववधेर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तस्मिंस्तुनिहतेश्वरेशाल्वेसमितिशोभने ॥ तवा  
भज्यद्वलंवेगाद्वातेनेवमहाद्रुमः १ तत्प्रभंवलंदृष्ट्वाकृतवर्मामहारथः ॥ दधारसमरेशूरःशत्रुसैन्यंमहाबलः २ सन्निवृत्तास्तुतेश्वरादृष्ट्वासात्वतमाहवे ॥ शैलोपमांस्थि  
रंराजनकीर्यमाणंशरैर्युधि ३ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकुरूणांपांडवैःसह ॥ निवृत्तानांमहाराजस्युक्तुत्वानिवर्तनम् ४ तत्राश्वर्यमभूद्युद्धंसात्वतस्यपरैःसह ॥ यदेकोवारया  
मासपांडुसेनादुरासदाम् ५ तेषामन्योन्यसुहृदांकृतैर्मणिदुष्करे ॥ सिंहनादःप्रहृष्टानांदिविस्पृक्सुमहानभूत् ६ तेनशब्देनवित्रस्तापंचालान्भरतर्षभ ॥ शिने  
नतामहाबाहुरवपद्यतसात्यकिः ७ ससमासाद्यराजानंक्षेमधूर्तिमहाबलम् ॥ सप्तभिर्निशितैर्वाणैरनयद्यमसादनम् ८ तमायांतंमहाबाहुंप्रवपंतंशितानशरान् ॥  
जवेनाभ्यपतद्दीमान्हादिक्यःशिनिपुंगवम् ९ सात्वतौचमहावीर्यौधन्विनौरथिनांवरौ ॥ अन्योन्यमभिधावेतांशस्त्रप्रवरधारिणौ १० पांडवाःसहपांचालायो  
धाश्चान्येनृपोत्तमाः ॥ प्रेक्षकाःसमपद्यंततयोर्घोरैरसमागमे ११ नाराचैर्वत्सदंतैश्चवृष्ण्यंधकमहारथौ ॥ अभिजघ्नतुरन्योन्यंप्रहृष्टाविवकुंजरौ १२

तस्मिन्निति १ । २ सात्वतंकृतवर्माणम् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इतिशल्यपर्वणिनीलकण्ठीयेभार

चरंतौविविधान्मर्माहर्दिक्यशिनिपुंगवौ ॥ मुहुरंतर्दधातेतौबाणवृष्ट्यापरस्परम् १३ चापवेगबलोद्धूतान्मार्गेणावृष्ट्वाणिंसिंहयोः ॥ आकाशेसमपश्यामपतंगानि  
वशीघ्रगान् १४ तमेकंसत्यकर्माणमासाद्यहृदिकात्मजः ॥ आविध्यान्निशितैर्वाणैश्चतुर्भिश्चतुरोहयान् १५ सदीर्घबाहुःसंकुद्धस्तोत्रादितद्वद्विपः ॥ अष्टभिःकृतव  
र्माणमविद्धचत्परमेपुभिः १६ ततःपूर्णयतोत्सृष्टैःकृतवर्माशिलाशितैः ॥ सात्यकिंभिभिराहत्यधनुरेकेनचिच्छिदे १७ निकृत्तंतद्वनुःश्रेष्ठमपास्यशिनिपुंगवः ॥  
अन्यदादत्तवेगेनशैनेयःसशरंधनुः १८ तदादायधनुःश्रेष्ठवरिष्ठःसर्वधन्विनाम् ॥ आरोप्यचधनुःशीघ्रंमहावीर्योमहाबलः १९ अमृष्यमाणोधनुषश्छेदनंकृतवर्मणा ॥  
कुपितोऽतिरथःशीघ्रंकृतवर्माणमभ्ययात् २० ततःसुनिशितैर्वाणैर्दशाभःशिनिपुंगवः ॥ जघानसूतंचाश्वांश्चध्वजंचकृतवर्मणः २१ ततोरान्महेष्वासःकृतवर्मा  
हारथः ॥ हताश्वसूतंसंप्रेक्ष्यरथंहेमपरिष्कृतं २२ रोषेणमहताऽऽविष्टःशूलमुद्यम्यमारिष ॥ चिक्षेपभुजवेगेनजिघांसुःशिनिपुंगवम् २३ तच्छूलंसात्वतोह्याजौनिर्भि  
द्यानिशितैःशरैः ॥ चूर्णितंपातयामासमोहयान्निवमाधवम् २४ ततोऽपरेणमह्लेनहृद्येनंसमताडयत् ॥ युयुवेयुधुधानेनहताश्वोहतसारथिः २५ कृतवर्माकृतस्तेनध  
रणीमन्वपद्यत् ॥ तस्मिन्सात्यकिनावीरेद्वैरथेविरथीकृते २६ समपद्यतसर्वेषांसैन्यानांसुमहद्वयम् ॥ पुत्रस्यतवचात्यर्थंविषादःसमजायत २७ हतसूतेहताश्वेतु  
विरथेकृतवर्मणि ॥ हताश्वंचसमालक्ष्यहतसूतमरिंदम २८ अभ्यधावत्कपोराजन्जिघांसुःशिनिपुंगवम् ॥ तमारोप्यरथोपस्थेमिषतांसर्वधन्विनाम् २९ अपो  
वाहमहाबाहुंतूर्णमायोधनादपि ॥ शैनेयेऽधिष्ठितेराजन्विरथेकृतवर्मणि ३० दुर्योधनबलंसर्वपुनरासीत्पराङ्मुखम् ॥ तत्परेनान्वगृह्यंतसैन्येनरजसाऽऽवृताः  
३१ तावकाःप्रहृष्टाराजन्दुर्योधनमृतेनृपम् ॥ दुर्योधनस्तुसंप्रेक्ष्यभग्नंस्वबलमंतिकात् ३२ जवेनाभ्यपतूर्णसर्वाश्चैकोन्यवारयत् ॥ पांडूश्चसर्वान्संकुद्धोघृष्टयुग्मंच  
पार्षतम् ३३ शिखंडिनंद्रौपदेयान्पंचालानांचयेगणाः ॥ केकयान्सोमकांश्चैवसृजयांश्चैवमारिष ३४ असंभ्रमंदुराधर्षःशितैर्वाणैरवाकितः ॥ अतिष्ठदाहवेयतः  
पुत्रस्तवमहाबलः ३५ यथायज्ञेमहानग्निर्मत्रपूतःप्रकाशवान् ॥ तथादुर्योधनोराजासंग्रामेसर्वतोऽभवत् ३६ तंपरेनाभ्यवर्तंतमर्त्यामृत्युमिवाहवे ॥ अथान्यंरथ  
मास्थाप्यहर्दिक्यःसमपद्यत् ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि सात्यकिंकृतवर्मयुद्धेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ पुत्रस्तुतेमहाराजरथस्थोर  
थिनांवरः ॥ दुरुत्सहोवभौयुद्धेयथारुद्रःप्रतापवान् १ तस्यबाणसहस्रैस्तुप्रच्छन्नाह्यभवमर्ही ॥ परांश्चसिषिचेबाणैर्घाराभिरिवपर्वतान् २ नचसोऽस्तिपुमान्क  
श्चित्पांडवानांबलार्णवे ॥ हयोगजोरथोवाऽपियःस्याब्दाणैरविक्षतः ३ यंयंहिसमरेयोधंप्रपश्यामिविशांपते ॥ ससबाणैश्चितोऽभूद्वैपुत्रेणतवभारत ४ यथासैन्ये  
नरजसासमुहूतेनवाहिनी ॥ प्रत्यदृश्यतसंछन्नातथाबाणैर्महात्मनः ५

तभाष्यदीपेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ पुत्रहति १ । २ । ३ । ४ । ५



बाणभूतामपश्यामपृथिवीपृथिवीपते ॥ दुर्योधनेनप्रकृताक्षिप्रहस्तेनधन्विना ६ तेजुयोधसहस्रेषुतावकेषुपरेषुच ॥ एकोदुर्योधनोह्यासीत्पुमानितिमतिर्मम ७  
तत्राहुतमपश्यामतवपुत्रस्यविक्रमम् ॥ यदेकंमहिताःपार्थानाम्यवर्ततभारत ८ युधिष्ठिरंशतेनाजौविष्याधभरतर्षभ ॥ भीमसेनंचसप्तत्यासहदेवंचपंचभिः ९  
नकुलंचचतुःषष्ट्याष्टष्ट्युग्रंचपंचभिः ॥ सप्तभिर्द्रौपदेयांश्चत्रिभिर्विव्याधसात्यकिम् १० धनुश्चिच्छेदमहेनसहदेवस्यमारिष ॥ तदपास्यधनुश्छिन्नमाद्रीपुत्रःप्र  
तापवान् ११ अम्यद्रवतराजानंप्रगृह्यान्महद्भुजः ॥ ततोदुर्योधनंसंख्येविष्याधदशभिःशरैः १२ नकुलस्तुतयोवीरोराजानंनवभिःशरैः ॥ घोररूपैर्महेष्वासो  
विष्याधचननादच १३ सात्यकिश्चैवराजानंशरेणानतपर्वणा ॥ द्रौपदेयास्त्रिसप्तत्याधर्मराजश्चपंचभिः १४ अशीत्याभीमसेनश्चशरैराजानमार्पयन् ॥ समंतात्की  
र्यमाणस्तुबाणसंचैर्महात्माभिः १५ नचचालमहाराजसर्वसैन्यस्यपश्यतः ॥ लाघवंसौष्ठवंचापिवीर्यंचापिमहात्मनः १६ अतिसर्वाणिभूतानिददृशुःसर्वमानवाः ॥  
धार्तराष्ट्राहिराजेंद्रयोधास्तुस्वल्पमंतरम् १७ अपश्यमानाराजानंपर्यवर्ततदंशिताः ॥ तेषामापततांघोरस्तुमुलःसमपद्यत १८ क्षुब्धस्यहिसमुद्रस्यप्रावृट्का  
लेयथास्वनः ॥ समासाद्यरणेतुराजनमपराजितम् १९ प्रत्युद्ययुर्महेष्वासाःपांडवानाततायिनः ॥ भीमसेनंरणेकुद्धोद्रोणपुत्रोन्यवारयत् २० नानाबाणैर्महा  
राजप्रमुक्तैःसर्वतोदिशम् ॥ नाज्ञायंतरणेवीरानदिशःप्रदिशःकुतः २१ तावुभौकूरकर्माणावुभौभारतदुःसहौ ॥ घोररूपमयुध्येतांकृतप्रतिष्ठतैषिणौ २२ त्रासयं  
तौदिशःसर्वाज्याक्षेपकठिनत्वचौ ॥ शकुनिस्तुरणेवीरोयुधिष्ठिरमपीडयत् २३ तस्याश्वाश्चतुरोहत्वासुबलस्यसुतोविभो ॥ नादंचकारबलवत्सर्वसैन्यानि कोपयन्  
२४ एतस्मिन्नंतरेवीरंराजानमपराजितम् ॥ अपोवाहरथेनाजौसहदेवःप्रतापवान् २५ अथान्यंरथमास्थायधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ शकुनिंनवभिर्विद्धापुनर्विव्या  
धपंचभिः २६ ननादचमहानादंप्रवरःसर्वधन्विनाम् ॥ तद्युद्धमभवच्चित्रंघोररूपंचमारिष २७ प्रेक्षतांप्रीतिजननंसिद्धचारणसेवितम् ॥ उलूकस्तुमहेष्वासंनकु  
लंयुद्धदुर्मदम् २८ अम्यद्रवदमेयात्माशरवर्षैःसमंततः ॥ तथैवकुलःशूरःसौबलस्यसुतरणे २९ शरवर्षेणमहतासमंतात्पर्यवारयत् ॥ तौतत्रसमरेवीरौकुलपु  
त्रौमहारथौ ३० योधयंतावपश्येतांकृतप्रतिष्ठतैषिणौ ॥ तथैवकृतवर्माणंशैनेयःशत्रुतापनः ३१ योधयन्शुशुभेराजन्बलिंशक्रड्वाहवे ॥ दुर्योधनोधनुश्छित्वाष्ट  
ष्ट्युग्रस्यसंयुगे ३२ अथैनांछिन्नधन्वानंविष्याधनिशितैःशरैः ॥ घृष्टुग्रोऽपिसमरेप्रगृह्यपरमायुधम् ३३ राजानंयोधयामासपश्यतांसर्वधन्विनाम् ॥ तयोर्यु  
द्धमहच्चासीत्संग्रामेभरतर्षभ ३४ प्रभिन्नयोर्यथासक्तंमत्तयोर्वरहस्तिनोः ॥ गौतमस्तुरणेकुद्धोद्रौपदेयान्महाबलान् ३५ विष्याधबहुभिःशूरःशरैःसन्नतपर्वभिः ॥  
तस्यतैरभवद्युद्धमिन्द्रियैरिवदेहिनः ३६ घोररूपमसंवार्यनिर्मर्यादमवर्तत ॥ तेचसंपीडयामासुरिन्द्रियाणीवबालिशम् ३७

३८। ३९। ४०। ४१। ४२ पञ्चवाहनं ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९ ॥ इतिशल्यपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ वर्तमानेइति १। २। ३। ४। ५

सचतान्प्रतिसंरब्धःप्रत्ययोधयदाहवे ॥ एवंचित्रमभूद्युद्धंतस्यतैःसहभारत ३८ उत्थायोत्थायहियथादेहिनामिन्द्रियैर्विभो ॥ नराश्चैवनरैःसार्धदंतिनोदंतिभिस्त  
था ३९ हयाहयैःसमासक्तारथिनोरथिभिःसह ॥ संकुलंचाभवदूयोघोररूपंचविशंपते ४० इदंचित्रमिदंघोरमिदंरौद्रमितिप्रभो ॥ युद्धान्यासन्महाराजघोराणि  
चवहूनिच ४१ तेसमासाद्यसमरेपरस्परमरिंदमाः ॥ व्यनदंश्चैवजघ्मश्चसमासाद्यमहाहवे ४२ तेषापत्रसमुद्धूतंरजस्तत्रिमदृश्यत ॥ वातेनचोद्धतंराजन्धावद्भि  
श्वाश्चसादिभिः ४३ रथनेमिसमुद्धूतंनिःश्वासैश्चापिदंतिनाम् ॥ रजःसंध्याभ्रकलिलंदिवाकरपथंययौ ४४ रजसातेनसंपृक्तोभास्वरोनिष्प्रभःकृतः ॥ संछादिता  
ऽभवदूमेस्तेचशूरामहारथाः ४५ मुहूर्तादिवसंवृत्तंनिरजस्कंसमंततः ॥ वीरशोणितसिक्तायांभूमौभरतसत्तम ४६ उपाशम्यततस्तत्रिंतद्रजोघोरदर्शनम् ॥ त  
तोऽपश्यमहंभूयोद्वंद्वयुद्धानिभारत ४७ यथाप्राणंयथाश्रेष्ठमध्याद्वैसुदारुणम् ॥ वर्मणांतत्रराजेंद्रव्यदृश्यंतोज्ज्वलाःप्रभाः ४८ शब्दश्चतुमुलःसंख्येशराणांपतता  
मभूत् ॥ महावेणुवनस्येवदह्यमानस्यपर्वते ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिंसंकुलयुद्धेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ वर्तमानेतदायुद्धे  
घोररूपेभयानके ॥ अभज्यतबलंतत्रतवपुत्रस्यपांडवैः १ तांस्तुयत्नेनमहतासन्निवार्यमहारथान् ॥ पुत्रस्तेयोधयामासपांडवानामनीकिनीम् २ निवृत्ताःसहसायो  
धास्तवपुत्रजयैषिणः ॥ सन्निवृत्तेषुतेष्वेवंयुद्धमासीत्सुदारुणम् ३ तावकानांपरेषांचदेवासुररणोपमम् ॥ परेषांतवसैन्येवानासीत्कश्चित्पराङ्मुखः ४ अनुमानेन  
युध्यंतंसेज्ञाभिश्चपरस्परम् ॥ तेषांक्षयोमहानासीद्युध्यतामितरेतरम् ५ ततोयुधिष्ठिरोराजाक्रोधेनमहतायुतः ॥ जिगीषमाणःसंग्रामेधार्तराष्ट्रान्सराजकान् ६  
त्रिभिःशारद्वतंविद्धारुक्मपुंखैःशिलाशितैः ॥ चतुर्भिर्निजवानाश्चान्नाराचैःकृतवर्मणः ७ अश्वत्थामातुहार्दिक्यमपोवाहयशस्विनम् ॥ अथशारद्वतोऽष्टाभिःप्र  
त्यविध्ययुधिष्ठिरम् ८ ततोदुर्योधनोराजस्थान्सप्तशतानरणे ॥ प्रैषयद्यत्रराजाऽसौधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ९ तेरथारथिभिर्युक्तामनोमारुतरंहसः ॥ अम्यद्रवंतसंग्रामे  
कौतैयस्यरथंप्रति १० तेसमंतान्महाराजपरिवार्ययुधिष्ठिरम् ॥ अदृश्यंसायकैश्चकुर्मवाहवदिवाकरम् ११ तेदृष्ट्वाधर्मराजानंकौरवेयैस्तथाकृतम् ॥ ना  
मृष्यंतसुसंरब्धाःशिरवंडीप्रमुखारथाः १२ रथैरश्ववरैर्युक्तैःकिंकिणीजालसंवृतैः ॥ आजग्मुरथरक्षंतःकुंतीपुत्रयुधिष्ठिरम् १३ ततःप्रववृतेरौद्रःसंग्रामः  
शोणितोदकः ॥ पांडवानांकुरूणांचयमराष्ट्रविवर्धनः १४ रथान्सप्तशतान्हत्वाकुरूणामाततायिनाम् ॥ पांडवाःसहपंचालैःपुनरेवाम्यवारयन् १५ त  
त्रयुद्धमहच्चासत्तिवपुत्रस्यपांडवैः ॥ नचततादृशंघृष्टंनैवचापिपरिश्रुतम् १६ वर्तमानेतदायुद्धेनिर्मर्यादेसमंततः ॥ वध्यमानेषुयोधेषुतावकेष्वितरेषुच १७  
विनदत्सुचयोधेषुशंखवर्यैश्चपूरितैः ॥ उक्रुष्टैःसिंहनादैश्चगर्जितैश्चैवधांविनाम् १८



अतिप्रवृत्तेयुद्धेचच्छिद्यमानेषुमर्मसु ॥ धावमानेषुयोधेषुजययुद्धिषुमारिषु १९ संहारेसर्वतोजातेपृथिव्यांशोवसंभवे ॥ बह्वीनामुत्तमस्त्रीणांसीमंतोद्धरणेतथा २०  
निर्मर्यादेमहायुद्धेवर्तमानेषुदारुणे ॥ प्रादुरासन्विनाशायतदोत्पाताःसुदारुणाः २१ चचालशब्दंकुर्वाणासपर्वतवनामही ॥ सदंडाःसौल्मुकाराजन्कीर्यमाणाःसमं  
ततः २२ उल्काःपेतुर्दिवोभूमावाहत्परविमंडलम् ॥ विष्वग्वाताःप्रादुरासन्नीचैःशर्वैरर्वाषिणः २३ अश्रूणिमुमुचुर्नगावेपथुंचास्पृशन्पृथुशम् ॥ एतान्नघोरानना  
हत्यसमुत्पातान्सुदारुणान् २४ पुनर्युद्धायसंयताःक्षत्रियास्तस्थुरव्यथाः ॥ रमणीयेकुरुक्षेत्रेपुण्येस्वर्गयियासवः २५ ततोर्गाधारराजस्यपुत्रःशकुनिरब्रवीत् ॥  
युद्धयध्वमग्रतोयावत्पृष्ठतोहन्मिपांडवान् २६ ततोऽनःसंप्रयातानांमद्रयोधास्तरस्विनः ॥ हृष्टाःकिलकिलाशब्दमकुर्वन्तपरेतथा २७ अस्मांस्तुपुनरासाद्यलब्ध  
लक्षादुरासदाः ॥ शरासनानिधुन्वन्तःशरवपरवाकिरन् २८ ततोहतं परैस्तत्रमद्रराजबलंतदा ॥ दुर्योधनबलं दृष्ट्वापुनरासीत्पराङ्मुखम् २९ गांधारराजस्तुपुन  
र्वाक्यमाहततोबली ॥ निवर्तध्वमधर्मज्ञायुध्यध्वंकिंसृतेनवः ३० अनीकंदशसाहस्रमश्वानांभरतर्षभ ॥ आसीद्गांधारराजस्यविशालप्रासयोधिनाम् ३१ बलेन  
तेनविक्रम्यवर्तमानेजनक्षये ॥ पृष्ठतःपांडवानीकमभ्यघ्नन्निशितैःशरैः ३२ तदभ्रमिववातेनक्षिप्यमाणंसमंततः ॥ अभज्यतमहाराजपांडूनांसुमहद्वलम् ३३ त  
तोयुधिष्ठिरःप्रेक्ष्यभग्नंस्वबलमंतिकात् ॥ अभ्यनोदयदव्यग्रःसहदेवंमहाबलम् ३४ असौसुबलपुत्रोनोजघनंपीडयदंशितः ॥ सैन्यानिमूदयत्येषपश्यपांडवदुर्म  
तिम् ३५ गच्छत्वंद्रौपदेयैश्चशकुनिंसौबलंजहि ॥ रथानीकमहंधक्ष्येपंचालसहितोऽनघ ३६ गच्छंतुकुंजराःसर्वेवाजिनश्चसहत्वया ॥ पादाताश्चत्रिसाहस्राःशकु  
नितैर्वृतोजहि ३७ ततोर्गजाःसप्तशताश्चापपाणिभिरास्थिताः ॥ पंचचाश्वसहस्राणिसहदेवश्चवीर्यवान् ३८ पादाताश्चत्रिसाहस्राद्रौपदेयाश्चसर्वशः ॥ ग्णेह्यम्य  
द्रवंस्तेतुशकुनियुद्धदुर्मदम् ३९ ततस्तुसौबलोराजत्रभ्यतिक्रम्यपांडवान् ॥ जघानपृष्ठतःसेनांजययुद्धःप्रतापवान् ४० अश्वारोहास्तुसंरब्धाःपांडवानांतरस्वि  
नाम् ॥ प्राविशन्सौबलानीकमभ्यतिक्रम्यतान्स्थान् ४१ तेतत्रसादिनःशूराःसौबलस्यमहद्वलम् ॥ रणमध्येव्यतिष्ठन्तशरवर्षैरवाकिरन् ४२ तदुद्यतगदाप्रासम  
कापुरुषसेवितम् ॥ प्रावर्ततमहद्युद्धराजन्दुर्मत्रितेतव ४३ उपारमंतज्याशब्दाःप्रेक्षकारथिनोऽभवन् ॥ नहिस्वेषांपरेषांवाविशेषःप्रत्यदृश्यत ४४ शूरबाहुर्विसृ  
ष्टानांशक्तीनांभरतर्षभ ॥ ज्योतिषामिवसंपातमपश्यन्कुरुपांडवाः ४५ ऋष्टिभिर्विमलामिश्रतत्रतत्रविशांपते ॥ संपतंतीभिराकाशमावृतं बह्वशोभत ४६ प्रा  
सानांपततांराजनरूपमासीत्समंततः ॥ शलभानामिवाकाशेतदाभरतसत्तम ४७ रुधिरोक्षितसर्वांगाविप्रविद्धैर्नियंतृभिः ॥ हयाःपरिपतंतिस्मशतशोथसहस्रशः  
४८ अन्योन्यंपरिपिष्टाश्चसमासाद्यपरस्परम् ॥ आविक्षताःस्मदृश्यन्तेवमंतोरुधिरंमुखैः ४९

ततोऽभवत्तमोघोरं सैन्येनरजसाऽऽवृते ॥ तानपाक्रमतोऽद्राक्षंतस्माद्देशादरिंदम ५० अश्वानराजन्मनुष्यांश्चरजसासंवृतेसति ॥ भूमौनिपतिताश्चान्येवमं  
तोरुधिरंबद्ध ५१ केशाकेशिसमालग्रानशेकुश्चेष्टितुंनराः ॥ अन्योन्यमश्वपृष्ठेभ्योविकर्षन्तोमहाबलाः ५२ मल्लाहवसमासाद्यनिजघ्नरितरेतरम् ॥ अश्वैश्चव्य  
पकृष्यन्तबहवोऽत्रगतासवः ५३ भूमौनिपतिताश्चान्येवबहवोविजयैषिणः ॥ तत्रतत्रव्यदृश्यन्तपुरुषा शूरमानिनः ५४ रक्तोक्षितैश्चिन्नभुजैरवकृष्टशिरोरुहैः ॥  
व्यदृश्यतमहीकीर्णाशतशोऽथसहस्रशः ५५ दूरंनशक्यन्तत्रासीद्वन्तुमश्वेनकेनचित् ॥ साश्वारोहैर्हतैरश्वैरावृतेवसुधातले ५६ रुधिरोक्षितसन्नाहैरात्तशस्त्रैरुदा  
युधैः ॥ नानाप्रहरणैर्घोरैःपरस्परवधैषिभिः ५७ सुसन्निकृष्टैःसंग्रामेहतभूयिष्ठसैनिकैः ॥ समुहूर्तंततोयुद्धासौबलोऽथविशांपते ५८ षट्साहस्रैर्हयैःशिष्टैरपा  
याच्छकुनिस्ततः ॥ तथैवपांडवानीकंरुधिरेणसमुक्षितम् ५९ षट्साहस्रैर्हयैःशिष्टैरपायाच्छांतवाहनम् ॥ अश्वारोहाश्चपांडूनामब्रुवन्रुधिरोक्षिताः ६० सु  
सन्निकृष्टैःसंग्रामेभूयिष्ठेत्यक्तजीविताः ॥ नहिशक्यन्तैर्योर्दुंकुतएवमहामजैः ६१ रथानेवरथायांतुकुंजराःकुंजरानपि ॥ प्रतियातोद्देशकुनिःस्वमनीकमवास्थितः  
६२ नपुनःसौबलोराजायुद्धमभ्यागमिष्यति ॥ ततस्तुद्रौपदेयाश्चतेचमत्तामहाद्रिपाः ६३ प्रययुर्यत्रपांचाल्योष्टृष्टुष्टुमोमहारथः ॥ सहदेवोऽपिकौरव्यरजो  
मेघेसमुत्थिते ६४ एकाकीप्रययौतत्रयत्रराजायुधिष्ठिरः ॥ ततस्तेषुप्रयातेषुशकुनिःसौबलःपुनः ६५ पार्श्वतोऽभ्यहनत्कुद्वोष्टृष्टुष्टुमस्यवाहिनीम् ॥ तत्पुनस्तुमु  
लंयुद्धं प्राणांस्त्यक्त्वाऽभ्यवर्तत ६६ तावकानांपरेषांचपरस्परवधैषिणाम् ॥ तेचान्योन्यमवैक्षन्ततस्मिन्वीरसमागमे ६७ योधाःपर्यपतन्मराजन्शतशोऽथसह  
स्रशः ॥ असिभिच्छिद्यमानानांशिरसांलोकसंक्षये ६८ प्रादुरासीन्महान्शब्दस्तालानांपततामिव ॥ विमुक्तानांशरीराणांछिन्नानांपततांभुवि ६९ सायुधा  
नांचबाहूनामूरूणांचविशांपते ॥ आसीत्कटकटाशब्दःसुमहोहोमहर्षणः ७० निघ्नंतोनिशितैःशस्त्रैर्भ्रातृन्पुत्रान्सखीनापि ॥ योधाःपरिपतंतिस्मयथाऽऽमे  
षकृतेखगाः ७१ अन्योन्यंप्रतिसंरब्धाःसमासाद्यपरस्परम् ॥ अहंपूर्वमहंपूर्वमितिनिघ्नन्सहस्रशः ७२ संघातेनासनभ्रष्टैरश्वारोहैर्गतासुभिः ॥ हयाःपरिपतं  
तिस्मशतशोऽथसहस्रशः ७३ स्फुरतांप्रतिपिष्टानामश्वानांशीघ्रगामिनाम् ॥ स्तनतांचमनुष्याणांसन्नद्वानांविशांपते ७४ शक्तपृष्टिप्रासशब्दश्चतुमुलःसम  
पद्यत ॥ भिंदतांपरमर्मागिराजन्दुर्मत्रितेतव ७५ श्रमाभिभूताःसंरब्धाःश्रांतवाहाःपिपासवः ॥ विक्षताश्चशितैःशस्त्रैरभ्यवर्तंततावकाः ७६ मत्तारुधिरगंधेनब  
हवोऽत्रविचेतसः ॥ जघ्नुःपरान्स्वकांश्चैवप्राप्तान्प्राप्ताननंतरान् ७७ बहवश्चगतप्राणाःक्षत्रियाजययुद्धिनः ॥ भूमावभ्यपतन्मराजन्शरवृष्टिभिरावृताः ७८ वृकष्ट  
धृशृगालानांतुमुलेमोदनेऽहनि ॥ आसीद्वलक्षयोघोरस्तवपुत्रस्यपश्यतः ७९ नराश्वकायैःसंछन्नाभूमिरासीद्विशांपते ॥ रुधिरोदकचित्राचभीरूणांभयवर्धिनी ८०



असिभिःपट्टिशैःशूलैस्तक्षमाणाःपुनःपुनः ॥ तावका पांडवेयाश्चनन्यवर्ततभारत ८१ प्रहरंतोयथाशक्तियावत्प्राणस्यधारणम् ॥ योधाःपरिपतंतस्मवमंतो  
रुधिरं वणैः ८२ शिरोमृहीत्वाकेशेषु कबंधःस्मप्रहृश्यते ॥ उद्यम्यचशितंखड्गंरुधिरेणपरिहृतम् ८३ तथोत्थितेषुबहुषुकबंधेषुनराधिप ॥ तथारुधिरगंधेन  
योधाःकश्मलमाविशन् ८४ मंदीभूतेततःशब्देपांडवानांमहद्वलम् ॥ अल्पावशिष्टैस्तुरगैरभ्यवर्ततसौबलः ८५ ततोऽभ्यधावंस्वरिताःपांडवाजयद्युद्धिनः ॥  
पदातयश्चनागाश्चसादिनश्चोद्यतायुधाः ८६ कोष्ठकीकृत्यचाप्येनपरिक्षिप्यचसर्वशः ॥ शस्त्रैर्नानाविधैर्जघ्र्युद्धपारंतितीर्षवः ८७ त्वदीयास्तांस्तुसंप्रेक्ष्यसर्व  
तःसमभिदुतान् ॥ रथाश्चपत्तिद्विरदाःपांडवानभिदुद्रुवुः ८८ केचित्पदातयःपद्भिर्मुष्टिभिश्चपरस्परम् ॥ निजघ्नःसमरेशूराःक्षीणशस्त्रास्ततोऽपतन् ८९ रथे  
भ्योरथिनःपेतुर्द्विपेभ्योहस्तितादिनः ॥ विमानेभ्योदिवोभ्रष्टाःसिद्धाःपुण्यक्षयादिव ९० एवमन्योन्यमायतायोधाजग्मुर्महाहवे ॥ पितृनृभ्रातृन्वयस्यांश्चपु  
त्रानपितथाऽपर ९१ एवमासीदमर्यादंयुद्धंभरतसत्तम ॥ प्राप्तासिवाणकलिलंवर्तमानेसुदारणे ९२ ॥ इतिश्री० श० संकुलयुद्धेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥  
॥ सजयउवाच ॥ तस्मिन्शब्देष्टदौजातेपांडवैर्निहतबले ॥ अश्वैःसप्तशतैःशिशैरुपावर्ततसौबलः १ सयात्वावाहिनींतूर्णमब्रवीच्चरयन्युधि ॥ युध्यध्वामितिसंह  
ष्टाःपुनःपुनररिदमाः २ अपृच्छत्क्षत्रियास्तत्रकनुराजामहाबलः ॥ शकुनेस्तद्वचःश्रुत्वातमूचुर्भरतर्षभ ३ असौतिष्ठतिकौरव्योरणमध्येमहाबलः ॥ यत्रैतत्सुम  
हच्छत्रंपूर्णचंद्रसमप्रभम् ४ यत्रतेसतनुत्राणारथास्तिष्ठंतिदांशिताः ॥ यत्रैषतुमुलःक्षब्दःपर्जन्यनिनदोपमः ५ तत्रगच्छदुतराजंस्ततोद्रक्ष्यसिकौरवम् ॥ एवमु  
क्तस्तुतैर्योधिःशकुनिःसौबलस्तदा ६ प्रययौतत्रयत्रासौपुत्रस्तवनराधिप ॥ सर्वतःसंवृतोवीरैःसमरेचित्रयोधिभिः ७ ततोदुर्योधनंदृष्ट्वास्थानीकेव्यवस्थितम् ॥  
सरथांस्तावकान्सर्वान्दर्शयन्शकुनिस्ततः ८ दुर्योधनमिदंवाक्यंदृष्ट्वूपोविशांपते ॥ कृतकार्यमिवात्मानंमन्यमानोऽब्रवीन्नृपम् ९ जहिराजनस्थानीकमश्वःसर्व  
जितामया ॥ नात्यक्ताजीवितंस्त्र्येशक्योजेतुंयुधिष्ठिरः १० हतेतस्मिन्नस्थानीकेपांडवेनाभिपालिते ॥ गजानेतान्हनिष्यामःपदातींश्चेतरांस्तथा ११ श्रुत्वातुवच  
नंतस्यतावकाजयद्युद्धिनः ॥ जवेनाभ्यपतन्हृष्टाःपांडवानामनीकिनीम् १२ सर्वेविवृततूणीराःप्रमृहीतशरासनाः ॥ शरासनानिधुन्वानाःसिंहनादान्प्रणेदिरे  
१३ ततोऽज्यातलनिर्घोषःपुनरासीद्विशांपते ॥ प्रादुरासीच्छराणांचसुमुक्तानांसुदारुणः १४ तान्समीपगतान्दृष्ट्वाजवेनोद्यतकार्मुकान् ॥ उवाचदेवकीपुत्रंकुंतीपु  
त्रोधनंजयः १५ चोदयाश्चानसंभ्रांतःप्रविशेत्तद्वलार्णवम् ॥ अंतमद्यगमिष्यामिशत्रूणानिशितैःशरैः १६ अष्टादशदिनान्यद्युद्धस्यास्यजनार्दन ॥ वर्तमानस्यम  
हतःसमासाद्यपरस्परं १७ अनंतकल्पाध्वजिनीभूत्वाह्येषांमहात्मनाम् ॥ क्षयमद्यगतायुद्धेपश्यदैवंयथाविधम् १८ १।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ पापकंमचरिष्यति आचरिष्यतिधार्तराष्ट्रइतिशेषः ४० । ४१

समुद्रकल्पंचबलंधार्तराष्ट्रस्यमाधव ॥ अस्मानासाद्यसंजातंगोष्पदोपममच्युत १९ हतेभीष्मेतुसंदध्याच्छिवंस्यादिहमाधव ॥ नचतत्कृतवान्मूढोधार्तराष्ट्रः  
सुबालिशः २० उक्तंभीष्मेणयद्वाक्यंहितंतथ्यंचमाधव ॥ तच्चापिनासौकृतवान्वीतबुद्धिःसुयोधनः २१ तस्मिंस्तुतुमुलेभीष्मेप्रच्युतेधरणीतले ॥ नजानेका  
रणंकिंतुयेनयुद्धमवर्तत २२ मूढांस्तुसर्वथामन्येधार्तराष्ट्रान्सुबालिशान् ॥ एतितेशांतनोःपुत्रेयेऽकार्षुःसंयुगंपुनः २३ अनंतरंचनिहतेद्रोणेब्रह्मविदांवरैः ॥ रा  
धेयेचविकर्णेचनैवाशाम्यतवैशसम् २४ अल्पावशिष्टैस्तेन्येऽस्मिन्मृतपुत्रेचपातिते ॥ सपुत्रेवेनरव्याघ्रेनैवाशाम्यतवैशसम् २५ श्रुतायुषिहतेवीरेजलसंधेच  
पौरवे ॥ श्रुतायुधेचनृपतौनैवाशाम्यतवैशसम् २६ भूरिश्रवसिशल्येचशाल्वेचैवजनार्दन ॥ आवंत्थेषुचवीरेषुनैवाशाम्यतवैशसम् २७ जयद्रथेचनिहतेग  
क्षसेचाप्यलायुधे ॥ बालिहकेसोमदत्तेचनैवाशाम्यतवैशसम् २८ भगदत्तेहतेशूरेकांबोजेचसुदारुणे ॥ दुःशासनेचनिहतेनैवाशाम्यतवैशसम् २९ दृष्ट्वाविनि  
हतानशूरानपृथग्मांडलिकानृपान् ॥ बालिनश्चरणेकृष्णनैवाशाम्यतवैशसम् ३० अक्षौहिणीपतीन्द्रद्वामीमसेननिपातितान् ॥ मोहाद्व्यादिवालोभात्रैवाशा  
म्यतवैशसम् ३१ कोनुराजकुलेजातःकौरवेयोविशेषतः ॥ निरर्थकंमहद्वैरंकुर्यादन्यःसुयोधनात् ३२ गुणतोऽभ्यधिकानज्ञात्वाबलतःशौर्यतोपिवा ॥ अमूढः  
कोनुयुद्धेयतजानन्प्राज्ञोहिताहितम् ३३ यत्रतस्यमनोह्यासीत्त्वयोक्तस्यहितंवचः ॥ प्रशमेपांडवैःसार्धसोन्यस्यशृणुयात्कथम् ३४ येनशांतनवोवीरोद्रोणो  
विदुरएवच ॥ प्रत्याख्याताःशमस्यार्थेकिंतुतस्याद्यभेषजम् ३५ मौरुयचिनपितावृद्धःप्रत्याख्यातोजानार्दन ॥ तथामाताहितंवाक्यंभाषमाणाहितैपिणी  
३६ प्रत्याख्याताह्यसत्कृत्यसकस्मैरोचयेद्वदन् ॥ कुलांतकरणोव्यक्तंजातएषजनार्दन ३७ तथाऽस्यदृश्यतेचेष्टानीतिश्चैवविशांपते ॥ नैषदास्यतिनोराज्य  
मितिमेमतिरच्युत ३८ उक्तोहंबहुशस्तातविदुरेणमहात्मना ॥ नजीवन्दास्यतेभागंधार्तराष्ट्रस्तुमानद ३९ यावत्प्राणाधारिष्यंतिधार्तराष्ट्रस्यदुर्मतेः ॥ ताव  
युष्मास्वपापेषुप्रचरिष्यतिपापकम् ४० नचयुक्तोन्यथाजेतुमृतेयुद्धेनमाधव ॥ इत्यब्रवीत्सदामांहेविदुरःसत्यदर्शनः ४१ तत्सर्वमद्यजानामिव्यवसायंदुरात्म  
नः ॥ यदुक्तंवचनंतेनाविदुरेणमहात्मना ४२ योहिश्रुत्वावचःपथ्यंजामदम्याद्यथातथम् ॥ अवामन्यतदुर्बुद्धिर्भुवंनाशमुखेस्थितः ४३ उक्तंहिबहुशःसिद्धेर्जा  
तमात्रेसुयोधने ॥ एनंप्राप्यदुरात्मानंक्षयंक्षत्रंगमिष्यति ४४ तदिदंवचनंतेषानिरुक्तंवैजनार्दन ॥ क्षयंयाताहिराजानोदुर्योधनकृतेभृशम् ४५ सोऽद्यसर्वान्  
रणेयोधाननिहनिष्यामिमाधव ॥ क्षत्रियेषुहतेष्वाशुशून्येचशिविरेकृते ४६ वधायचात्मनोस्माभिःसंयुगंरोचयिष्यति ॥ तदंतंहिभवेद्वैरमनुमानेनमाधव  
४७ एवंपश्यामिवाष्णैर्यचितयन्प्रज्ञयास्वया ॥ विदुरस्यचवाक्येनचेष्टयाचदुरात्मनः ४८



४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ ॥ इति शल्य० नी० भारतभा० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ पश्यतामिति १

॥२३॥

तस्माद्याहिचमुवीरयावद्धन्मिशितैः शरैः ॥ दुर्योधनं महाबाहोवाहिनीचास्यसंयुगे ४९ क्षेममद्यकरिष्यामि धर्मराजस्य माधव ॥ इत्थैतदुर्बलं सैन्यं धार्तराष्ट्रस्य पश्यतः ५० ॥ संजय उवाच ॥ अभीषुहस्तो दाशार्हस्तथोक्तः सव्यसाचिना ॥ तद्वलौघमभिघ्राणामभीतः प्राविशदलात् ५१ कुतश्च शरैर्घोरं शक्तिकंटकसं कुलम् ॥ गदापरिघपंथानरथनागमहादुमम् ५२ हयपतिलताकीर्णं गहमानो महायशः ॥ व्यचरत्तत्र गोविंदो रथेनातिपताकिना ५३ ते हयाः पांडुराराजन्व हंतोर्जुनमाहवे ॥ दिक्षु सर्वास्विदृश्यंत दाशार्हेण प्रचोदिताः ५४ ततः प्रायाद्रथेनाजौ सव्यसाची परंतपः ॥ किरमशरशतांस्तीक्ष्णान्वारिधाराधनो यथा ५५ प्रा दुरासीन्महान्शब्दः शराणां नतपर्वणाम् ॥ इषुभिश्छाद्यमानानां समरे सव्यसाचिना ५६ असज्जंतस्तनुत्रेषु शरीराः प्रापतन्भुवि ॥ इंद्राशनि समस्पर्शां गंडीवप्रेषिताः शराः ५७ नरात्रागान्समाहत्य हयांश्चापिविशांपते ॥ अपतंतरणे बाणाः पतंगा इव घोषिणः ५८ आसीत्सर्वमवच्छन्नं गंडीवप्रेषितैः शरैः ॥ न प्राज्ञायंत समरे दिशो वा प्रदिशोऽपि वा ५९ सर्वमासिज्जगत्पूर्णं पार्थनामांकितैः शरैः ॥ रुक्मपुंखैस्ते लघौतैः कर्मारपरिमार्जितैः ६० ते दह्यमानाः पार्थेन पावकेनेव कुंजराः ॥ पार्थेन प्रजहुर्घोरावध्यमानाः शितैः शरैः ६१ शरचापधरः पार्थः प्रज्वलन्निव भास्करः ॥ ददाह समरे यो धान्कक्षमाग्निरिव ज्वलन् ६२ यथावनां ते वनपैर्विसृष्टः कक्षं दहेत्कृष्णगतिः सुघोषः ॥ भूरिद्रुमं शुक्लतावितानं भृशं समृद्धोज्ज्वलनः प्रतापी ६३ एवं स नागचगणप्रतापी शरार्चिरुच्चावचतिग्मतेजाः ॥ ददाह सर्वां तव पुत्रसेनाममृष्यमाणस्तरसातरस्वी ६४ तस्येषवः प्राणहराः सुमुक्तानां सज्जन्वैर्मसुरुक्मपुंखाः ॥ न च द्वितीयं प्रमुमोच बाणं न रेहयेवापरमद्विषे वा ६५ अनेकरूपा कृतिभिर्हि बाणैर्महारथानीकमनुप्रविश्य ॥ स एव एकस्तव पुत्रस्य सेनां जघान दैत्यानि वज्रपाणिः ६६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि संकुलयुद्धे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ पश्यतां यतमानानां शराणामनिवर्तिनाम् ॥ संकल्पमकरोन्मोघं गंडीवेन धनं जयः १ इंद्राशनि समस्पर्शानविषह्यान्महौजसः ॥ विमृजन् दृश्यते बाणान्धारामुंचन्निवांबुदः २ तत्सैन्यं भरतश्रेष्ठवध्यमानं किरीटिना ॥ संप्रदुद्राव संग्रामात्तव पुत्रस्य पश्यतः ३ पितृन् भ्रातृन् परित्यज्य वयस्यानपि चापरे ॥ हतधुर्यारथाः केचिद्वतसूतास्तथाऽपरे ४ भग्राक्षयुगचक्रैः केचिदासन्विशांपते ॥ अन्येषां सायकाः क्षीणास्तथाऽन्ये बाणपीडिताः ५ अक्षतायुगपत्केचित्प्राद्रवन्भयपीडिताः ॥ केचित्पुत्रानुपादाय हतभूयिष्ठबांधवाः ६ विभु कुशुः पितृस्त्वन्ये सहायानपरे पुनः ॥ बांधवांश्च नरव्याघ्रभ्रातृन् संबंधिनस्तथा ७ दुद्रुवुः केचिदुत्सृज्य तत्र तत्र विशांपते ॥ बहवोऽत्र भृशं विद्धा मुह्यमाना महारथाः ८ निःश्वसन्ति स्म दृश्यंते पार्थबाणहतानराः ॥ तान्नन्ये रथमारोप्य ह्याश्वास्य च मुहूर्तकम् ९ विश्रांताश्च वितृष्णाश्च पुनर्युद्धाय जग्मिरे ॥ तानपास्य गताः केचित्पुनरेव युयुत्सवः १० २३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०

१२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७  
कुर्वंतस्तव पुत्रस्य शासनं युद्धदुर्मदाः ॥ पानीयमपरे पीत्वा पर्याश्वास्य च वाहनम् ११ वर्माणिसमारोप्य केचिद्रतसत्तम ॥ समाश्वास्य अपरे भ्रातृन् निक्षिप्य शि विरेऽपि च १२ पुत्रानन्ये पितृन् अन्ये पुनर्युद्धमरोचयन् ॥ सज्जयित्वा रथान् केचिद्यथामुरुषं विशांपते १३ आहृत्य पांडवानां कपुनर्युद्धमरोचयन् ॥ तेश्वराः किं किणीजालैः समाच्छन्ना वभासिरे १४ त्रैलोक्यविजये युक्ता यथा दैते यदानवाः ॥ आगम्य सहसा केचिद्रथैः स्वर्णविभूषितैः १५ पांडवानामनीकेषु दृष्टुं प्रमयो धयन् ॥ दृष्टुं प्रोऽपि पांचाल्यः शिखंडी च महारथः १६ नाकुलिस्तु शतानीको रथानीकमयो धयन् ॥ पांचाल्यस्तु ततः कुद्धः सैन्येन महता वृतः १७ अभ्यद्रवत्सुसंकुद्धस्तावका न्हंतुमुद्यतः ॥ ततस्त्वापततस्तस्य तव पुत्रो जनाधिप १८ बाणसंधानेनैकान्वैप्रेषयामास भारत ॥ दृष्टुं प्रस्ततो राजंस्तव पुत्रेण धन्विना १९ नाराचैर्धनराचैर्बहुभिः क्षिप्रकारिभिः ॥ वत्सदंतैश्च बाणैश्च कर्मारपरिमार्जितैः २० अश्वांश्च चतुरो हत्वा बाहोरुरसि चार्पयत् ॥ सोतिविद्धो महेश्वासस्तो त्रादित इव द्विपः २१ तस्याश्वांश्चतुरो बाणैः प्रेषयामास मृत्यवे ॥ सारथेश्चास्य भल्लेन शिरः कायादपाहरत् २२ ततो दुर्योधनो राजा पृष्ठमारुह्य बाजेन ॥ अपाक्रामद्धतरथो नातिदूरमरिदमः २३ दृष्ट्वा तु हतविकांतं स्वमनीकं महाबलः ॥ तव पुत्रो महाराज प्रययौ यत्र सौबलः २४ ततो रथेषु भयेषु त्रिसाहस्रमहाद्विपाः ॥ पांडवानरथिनः सर्वान्समंतात्पर्यवारयन् २५ ते वृताः समरे पंचगजानीकेन भारत ॥ अशोभंत महाराजग्रहा व्याप्ता धनैरिव २६ ततोऽर्जुनो महाराजलब्धलक्षो महाभुजः ॥ विनिर्ययौ रथेनैव श्वेताश्वः कृष्णसारथिः २७ तैः समंतात्परिवृतः कुंजरैः पर्वतोपमैः ॥ नाराचैर्विमलैस्तीक्ष्णैर्गजानीकमयो धयत् २८ तत्रैकबाण निहतान पश्याममहागजान् ॥ पतितान्पात्यमानांश्च निर्भिन्नान्सव्यसाचिना २९ भीमसेनस्तु तान् दृष्ट्वा नागान्मतगजोपमः ॥ करेणादाय महतीं गदामभ्यपतद्ध ली ३० अथाहृत्य रथात् पूर्णदंडपाणिरिवांतकः ॥ तमुद्यतगदं दृष्ट्वा पांडवानां महारथम् ३१ वित्रे सुस्तावका सैन्याः शकृन्मूत्रे च सुसुबुः ॥ आविग्रंच बलं सर्वं गदाहस्ते वृकोदरे ३२ गदया भीमसेनेन भिन्नकुंभानरजस्वलान् ॥ धावमानान पश्यामकुंजरान्पर्वतोपमान् ३३ प्राद्रवन्कुंजरास्ते तु भीमसेनगदाहताः ॥ पेतु रार्तस्वरं कृत्वा छिन्नपक्षा इवाद्रयः ३४ प्रभिन्नकुंभास्तु बहून् द्रवमाणानि तस्ततः ॥ पतमानांश्च संप्रेक्ष्य वित्रे सुस्तव सैनिकाः ३५ युधिष्ठिरोऽपि संकुद्धो माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ गार्ग्यपत्रैः शितैर्बाणैर्निन्दुर्वैयमसादनम् ३६ दृष्टुं प्रस्तु समरे पराजित्यनराधिपम् ॥ अपक्रांते तव सुते हयपृष्ठं समाश्रिते ३७ दृष्ट्वा च पांडवान्सर्वान्कुंजरैः परिवारितान् ॥ दृष्टुं प्रो महाराज सहसा सुपाद्रवत् ३८ पुत्रः पंचालराजस्य जिघांसुः कुंजरान्ययौ ॥ अदृष्ट्वा तु रथानीके दुर्योधनमरिदमम् ३९ अश्वत्थामाकृपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ॥ अपृच्छन् क्षत्रियांस्तत्र क्रुद्धो दुर्योधनो गतः ४० ते पश्यमाना राजानं वर्तमाने जनक्षये ॥ मन्वानानिहतं तत्र तव पुत्रं महारथाः ४१ विवर्णवदना भूत्वा पर्यपृच्छंत ते सुतम् ॥ आहुः केचिद्वतसूते प्रयातो यत्र सौबलः ४२ ३८। ३९। ४०। ४१। ४२







तंतथायुद्धयमानंचविनिघ्नंतंचतावकान् ॥ ईक्षितुंनोत्संहंतेस्मतवसेन्यानराधिप ४० विद्राव्यचक्रून्सर्वांस्तांश्चहत्वापदानुगान् ॥ दोर्म्यांशदंततश्चक्रत्रा  
सयानोमहाद्विषान् ४१ हतभूयिष्ठयोधातुतवसेनाविशांपते ॥ किंचिच्छेषामहाराजकृपणंसमपद्यत ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिषुकादशधार्तरा  
ष्ट्रवधेष्टद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ दुर्योधनोमहाराजसुदर्शश्चापितेसुतः ॥ हतशेषौतदासंख्येवाजिमध्येव्यवस्थितौ १ ततोदुर्योधनं  
द्वावाजिमध्येव्यवस्थितम् ॥ उवाचदेवकीपुत्रःकुन्तीपुत्रंधनंजयम् २ शत्रवोहतभूयिष्ठाज्ञातयःपरिपालिताः ॥ गृहीत्वासंजयंचासौनिवृत्तःशोनिपुंगवः ३  
परिश्रांतश्चनकुलःसहदेवश्चभारत ॥ योधयित्वारणेपापान्वातर्तराष्ट्रान्सहानुगान् ४ दुर्योधनमभित्यज्यत्रयसुतेव्यवस्थिताः ॥ कृपश्चकृतवर्मांचद्रौणिश्वेवम  
हारथः ५ असौतिष्ठतिपांचाल्यःश्रियापरमयायुतः ॥ दुर्योधनबलंहत्वासहसर्वैःप्रभद्रकैः ६ असौदुर्योधनःपार्थवाजिमध्येव्यवस्थितः ॥ छत्रेणाघ्रियमाणे  
नप्रेक्षमाणोमुहुर्मुहुः ७ प्रतिव्यूह्यबलंसर्वरणमध्येव्यवस्थितः ॥ एनंहत्वाशितैर्बाणैःकृतकृत्योभविष्यसि ८ गजानीकंहतंहत्वात्वांचप्राप्तमरिंदम ॥ यावन्न  
विद्रवंत्येतेतावज्जहिसुयोधनम् ९ यातुकश्चित्तुपांचाल्यक्षिप्रमागम्यतामिति ॥ परिश्रांतबलस्तातनैषमुच्येतकिल्बिषी १० हत्वातवबलंसर्वसंग्रामेष्टत  
राष्ट्रजः ॥ जितान्पांडुसुतान्मत्वारूपधारयतेमहत ११ निहतंस्वबलंहत्वापीडितंचापिपांडवैः ॥ ध्रुवमेव्यतिसंग्रामेवधायैवात्मनोऽनृपः १२ एवमुक्तःका  
ल्गुनस्तुकृष्णंवचनमब्रवीत् ॥ घृतराष्ट्रसुताःसर्वेहताभीमेनमाधव १३ यावेतावास्थितौकृष्णतावद्यनभविष्यतः ॥ हतोभीष्मोहतोद्रोणःकर्णोवैकर्तनोहतः  
१४ मद्रराजोहतःशल्योहतःकृष्णजयद्रथः ॥ हयाःपंचशताःशिष्टाःशकुनेःसौबलस्यच १५ रथानांतुशतेशिष्टेदेवतुजनार्दन ॥ दंतिनांचशतंस्राष्ट्रंनेसाह  
स्त्राःपदातयः १६ अश्वत्थामाकृपश्चैवत्रिगर्ताधिपतिस्तथा ॥ उलूकःशकुनिश्चैवकृतवर्मांचसात्वतः १७ एतद्वलमभूच्छेषधार्तराष्ट्रस्यमाधव ॥ मोक्षोननूर्न  
कालान्तुविद्यतेभुविकस्यचित् १८ तथाविनिहतेसैन्येपश्यदुर्योधनंस्थितम् ॥ अद्याह्माहिमहाराजोहतामित्रोभविष्यति १९ नाहिमेमोक्ष्यतेकश्चित्परेषामि  
हंचितये ॥ येत्वद्यसमरंकृष्णनहास्यंतिमदोत्कटाः २० तान्वैसर्वाहनिष्यामियद्यपिस्युर्नमानुषाः ॥ अद्ययुद्धेसुसंकुद्धोदीर्घैराज्ञःप्रजागरम् २१ अपने  
ष्यामिगांधारंघातयित्वाशितैःशरैः ॥ निकृत्यावैदुराचारोयानिरत्नानिसौबलः २२ सभायामहरद्यूतेपुनस्तान्यहराम्यहम् ॥ अद्यताअपिरोत्स्यंतिसर्वा  
नागपुरंस्त्रियः २३ श्रुत्वापतींश्चपुत्रांश्चपांडवैर्निहतान्युधि ॥ समाप्तमद्यवैकर्मसर्वकृष्णमविष्यति २४ अद्यदुर्योधनोदीप्तांश्रयंप्राणांश्चमोक्ष्यति ॥ नापयाति  
भयात्कृष्णसंग्रामाद्यदिचेन्मम २५ निहतंविद्विवाण्यधार्तराष्ट्रं सुबालिशम् ॥ समह्येतदशक्तं वैवाजिद्वंदमरिंदम २६ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६

42411

२७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१।

सोढुं ज्यातलनिघोषं याहियावन्निहन्म्यहम् ॥ एवमुक्तस्तुदाशार्हः पांडवेन यशस्विना २७ अचोदयद्वयानराजन् दुर्योधनबलं प्रति ॥ तदनीकमभिप्रेक्ष्य त्रयः  
सज्जामहारथाः २८ भीमसेनोऽर्जुनश्चैव सहदेवश्चमारिषः ॥ प्रययुः सिंहनादेन दुर्योधनजिघांसया २९ तान्प्रेक्ष्य सहितान्सर्वान्रजवेनोद्यतकामुकान् ॥ सौबलो  
ऽभ्यद्रव्युद्धे पांडवानां ततायिनः ३० सुदर्शनस्तव सुतो भीमसेनं समभ्ययात् ॥ सुशर्मांशकुनिश्चैव युयुधातेकिरीटिना ३१ सहदेवं तव सुतो ह्यपृष्ठगतोऽभ्यया  
त् ॥ ततो ह्यियद्वतः क्षिप्रं तव पुत्रो जनाधिप ३२ प्रासेन सहदेवस्य शिरसि प्राहरद्दृशम् ॥ सोऽपाविश द्रथोपस्थे तव पुत्रेण ताडितः ३३ रुधिराश्रुतसर्वांग आशी  
विषद्वश्वसन् ॥ प्रतिलभ्यत ततः संज्ञां सहदेवो विशांपते ३४ दुर्योधनं शरैस्तीक्ष्णैः संकुद्धः समवाकिरत् ॥ पार्थोऽपि युधिविक्रम्य कुंतीपुत्रो धनंजयः ३५ शूराणां  
मश्वपृष्ठेभ्यः शिरांसि निचकर्त ह ॥ तदनीकं तदा पार्थोऽव्यधमद्वद्भुभिः शरैः ३६ पातयित्वा हयान्सर्वांस्त्रिगर्तानां रथान्ययौ ॥ ततस्ते सहिता भूत्वा त्रिगर्तानां महा  
रथाः ३७ अर्जुनं वा सुदेवं च शरवर्षैरवाकिरन् ॥ सत्यकर्माणमाक्षिप्य क्षुरप्रेण महायशाः ३८ ततोऽस्य स्थंदनस्ये पांचिच्छिदे पांडुनंदनः ॥ शिलाशितेन च विभो  
क्षुरप्रेण महायशाः ३९ शिरश्चिच्छेद सहसा तत्तकुंडलभूषणम् ॥ सत्येषु मथ चादत्तयोधानां मिषतां ततः ४० यथा सिंहो वने राजन्मृगं परिबुभुक्षितः ॥ तं निहत्य  
ततः पार्थः सुशर्माणं त्रिभिः शरैः ४१ विद्धातानहनत् सर्वान् रथान् रुक्मविभूषितान् ॥ ततः प्रायात्त्वरन् पार्थो दीर्घकालं सुसंतृतम् ४२ मुंचन् क्रोधविषं तीक्ष्णं प्रस्थ  
लाधिपतिं प्रति ॥ तमर्जुनः पृषत्कानां शतेन भरतर्षभ ४३ पूरयित्वा ततो वाहान् प्राहरत् स्यधन्विनः ॥ ततः शरं समादाय यमदंडोपमं तदा ४४ सुशर्माणं समुदि  
श्य चिक्षेपाशुहसन्निव ॥ सशरः प्रेषितस्तेन क्रोधदीप्तेन धन्विना ४५ सुशर्माणं समासाद्य विभेदहृदयं रणे ॥ सगता सुर्महाराजपपातधरणीतले ४६ नंदयन् पांड  
वान्सर्वान् व्यथयंश्चापितावकान् ॥ सुशर्माणं रणे हत्वा पुत्रानस्य महारथान् ४७ सप्तचाष्टौ च त्रिंशच्च सायकैरनयत् क्षयम् ॥ ततोऽस्य निशितैर्बाणैः सर्वान् हत्वा पदा  
नुगान् ४८ अभ्यगाद्भारतीं सेनां हतशेषां महारथः ॥ भीमस्तु समरे क्रुद्धः पुत्रं तव जनाधिप ४९ सुदर्शनमदृश्यं तं शरैश्चक्रे हसन्निव ॥ ततोऽस्य प्रहसन् क्रुद्धः शिरः  
कायादपाहरत् ५० क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन सहतः प्रापत्तद्वुवि ॥ तस्मिंस्तु निहतो वीरे ततस्तस्य पदानुगाः ५१ परिववूरणे भीमं किरंतो विविधान् शरान् ॥ ततस्तु नि  
शितैर्बाणैस्तवानां कंठकोदरः ५२ इंद्राशनिसमस्पर्शैः समं तात्पर्यं वाकिरत् ॥ ततः क्षणेन तद्भीमो न्यहनद्भरतर्षभ ५३ तेषु तूत्साद्यमानेषु सेनाध्यक्षामहार  
थाः ॥ भीमसेनं समासाद्य ततोऽयुद्धं तं भारत ५४ सतान्सर्वान् शरैर्घोरैरवाकिरत् पांडवः ॥ तथैव तावकाराजन् पांडवेयान् महारथान् ५५ शरवर्षेण महता समं  
तात्पर्यं वारयन् ॥ व्याकुलं तदभूत्सर्वपांडवानां परैः सह ५६

11248



॥२६॥ तावकानांचसमरेपांडवेयैर्युत्सताम् ॥ तत्रयोधास्तदापेदुःपरस्परसमाहताः ॥ उभयोःसेनयोराजन्संशोचंतस्मर्त्तवन् ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि सुशर्मवधेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तस्मिन्प्रवृत्तेसंग्रामेगजवाजिनरक्षये ॥ शकुनिःसौबलोराजन्सहदेवंसमभ्ययात् १ ततोस्यापततस्तूर्णसहदेवःप्रतापवान् ॥ शरौघान्प्रेषयामासपतंगानिवशीघ्रगान् २ उलूकश्चरणेभीमंविव्याधदशभिःशरैः ॥ शकुनिश्चमहाराजभीमंविद्धात्रिभिःशरैः ३ सायकानानवव्याधैसहदेवमवाकिरत् ॥ तेश्वराभ्यमरेराजन्समासाद्यपरस्परम् ४ विव्यधुर्निशितैर्बाणैःकंकवर्हिणवाजितैः ॥ स्वर्णपुंखैःशिलाधौतैराकर्णप्रहितैःशरैः ५ तेषांचापभुजांस्तृष्टाशरवृष्टिर्विशांपते ॥ आच्छादयदिशःसर्वाधाराइवपयोमुचः ६ ततःकुक्षोरणेभीमःसहदेवश्चमारुत ॥ चेरतुःकदनंसंख्येकुर्वतौसुमहाबलौ ७ ताभ्यांशरशतैश्छत्रंतद्वलंतवभारत ॥ सांधकारमिवाकाशमभवत्तत्रतत्रह ८ अश्वैर्विपरिधावद्भिःशरच्छनैर्विशांपते ॥ तत्रतत्रवृत्तोमार्गोविकर्षद्विहंतान्वहून् ९ निहतानांहयानांचसहैवहयसादिभिः ॥ वर्मभिर्विनिकृतैश्चप्राप्तैश्छत्रैश्चमारिष १० ऋष्टिभिःशक्तिभिश्चैवसासिप्रासपरश्वधैः ॥ संछन्नापृथिवीजज्ञेकुसुमैःशबलाइव ११ योधास्तत्रमहाराजसमासाद्यपरस्परम् ॥ व्यचरंतरणेकुद्धाविनिघ्नंतःपरस्परम् १२ उद्धतनयनैरोषात्संदष्टौष्ठुटैर्मुखैः ॥ सकुंडलैर्महीच्छन्नापद्मार्कजल्कसन्निभैः १३ भुजैश्छिन्नैर्महाराजनागराजकरोपमैः ॥ सांगदैःसतनुत्रैश्चसासिप्रासपरश्वधैः १४ कबंधैरुत्थितैश्छिन्नैर्नृत्याद्विश्वापरैर्युधि ॥ कव्यादगणसंछन्नाधोराऽभूत्पृथिवीविभो १५ अल्पावशिष्टेसैन्येतुकौरवेयान्महाहवे ॥ प्रहृष्टाःपांडवाभूत्वानिन्यिरेयमसादनम् १६ एतस्मिन्नंतरेश्वरःसौबलेयःप्रतापवान् ॥ प्राप्तेनसहदेवस्यशिरसिप्राहरदृशम् १७ सविह्वलोमहाराजरथोपस्थउपाविशत् ॥ सहदेवंतथादृष्ट्वाभीमसेनःप्रतापवान् १८ सर्वसैन्यानि संकुक्षोवारयामासभारत ॥ निर्विभेदचनाराचैःशतशोऽथसहस्रशः १९ विनिर्मिद्याकरोच्चैर्वासिंहनादमारिदमः ॥ तेनशब्देनावित्रस्ताःसर्वेसहयवारणाः २० प्राद्रवन्सहसाभीताःशकुनेश्वपदानुगाः ॥ प्रभग्नानथतान्दृष्ट्वा राजादुर्योधनोऽब्रवीत् २१ निवर्तध्वमधर्मज्ञायुध्यध्वंकिंसृतेनवः ॥ इहकीर्तिसमाधाय प्रेत्यलोकान्समश्रुते २२ प्राणान्जहातियोधीरोयुद्धेपृष्ठमदर्शयन् ॥ एवमुक्तास्तुतेराज्ञासौबलस्यपदानुगाः २३ पांडवानभ्यवर्ततमृत्युं कृतवानिवर्तनम् ॥ द्रवद्भिस्तत्रराजेंद्रकृतःशब्दोऽतिदारुणः २४ क्षुब्धसागरसंकाशाःक्षुभिताःसर्वतोऽभवन् ॥ तांस्ततःपुरतोदृष्ट्वासौबलस्यपदानुगान् २५ प्रत्युद्ययुर्महाराजपांडवाविजयोद्यताः ॥ प्रत्याश्वस्यचदुर्धर्षःसहदेवोविशांपते २६ शकुर्निदशमिर्विद्धाहयांश्चास्यत्रिभिःशरैः ॥ धनुश्चिच्छेदचशरैःसौबलस्यहसन्निव २७ अथान्यद्वनुरादायशकुनिर्युद्धदुर्मदः ॥ विव्याधनकुलंषष्ठ्याभीमसेनंचसप्तभिः २८ १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८

२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९

उलूकोऽपिमहाराजभीमंविव्याधसप्तभिः ॥ सहदेवंचसप्तत्यापरीप्सन्पितरंरणे २९ तभीमसेनःसमरेविव्याधनवभिःशरैः ॥ शकुर्निचचतुःषष्ठ्यापार्श्वस्थांश्च त्रिभिस्त्रिभिः ३० तेहन्यमानाभीमेननाराचैस्तैलपायितैः ॥ सहदेवरणेकुद्धाच्छादयन्शरवृष्टिभिः ३१ पर्वतवारिधाराभिःसविपुतइवाबुदाः ॥ ततोऽस्यापततःश्वरःसहदेवःप्रतापवान् ३२ उलूकस्यमहाराजमल्लेनापहरच्छिरः ॥ सजगामरथाभूमिसहदेवेनपातितः ३३ रुधिरास्रुतसर्वांगोनंदयन्पांडवान्युधि ॥ पुत्रं तुनिहतं दृष्ट्वाशकुनिस्तत्रमारुत ३४ साश्रुकंठोविनिःश्वस्यक्षतुर्वाक्यमनुस्मरन् ॥ चिंतायित्यामुहूर्तंससवाष्पपूर्णेक्षणःश्वसन् ३५ सहदेवंसमासाद्यत्रिभिर्विव्याधसायकैः ॥ तानपास्यशरान्मुक्तान्शरसंघैःप्रतापवान् ३६ सहदेवोमहाराजधनुश्चिच्छेदसंयुगे ॥ छिन्नेधनुषिराजेंद्रशकुनिःसौबलस्तदा ३७ प्रगृह्यविपुलं खड्गंसहदेवायप्राहिणोत् ॥ तमापतंतंसहसाधोरूपंविशांपते ३८ द्विधाछिच्छेदसमरेसौबलस्यहसन्निव ॥ असिंहद्वातथाच्छिन्नं प्रगृह्यमहर्तांगिदाम् ३९ प्राहिणोत्सहदेवायसामोधान्यपतद्भुवि ॥ ततःशक्तिमहाधोरांकालरात्रीमिवोद्यताम् ४० प्रेषयामाससंकुद्धःपांडवंप्रतिसौबलः ॥ तामापतंतोसहसाशरैःकनकभूषणैः ४१ त्रिधाचिच्छेदसमरेसहदेवोहसन्निव ॥ सापपातत्रिधाच्छिन्नाभूमौकनकभूषणा ४२ शीर्यमाणायथादीप्तागगनाद्वैशतहदा ॥ शक्तिविनिहतां दृष्ट्वासौबलंचभयार्दितम् ४३ दुह्वुस्तावकाःसर्वेभयेजातेससौबलाः ॥ अथोत्कुष्ठमहच्चासिर्पांडवैर्जितकाशिभिः ४४ घातैराष्ट्रास्ततःसर्वेप्रायशोविमुक्त्वाऽभवन् ॥ तान्वैविमनसोदृष्ट्वामाद्रीपुत्रःप्रतापवान् ४५ शरैरनेकसाहस्रैर्वारयामाससंयुगे ॥ ततोगांधारकैर्गुप्तपुष्टैरश्वैर्जयेष्टम् ४६ आससादरणेयांतंसहदेवोऽथसौबलम् ॥ स्वमंशमवशिष्टंतंस्मृत्यशकुर्निष्टम् ४७ रथेनकांचनांगेनसहदेवःसमभ्ययात् ॥ अधिर्ज्यबलवत्कृत्वाव्याक्षिपन्सुमहद्वनुः ४८ ससौबलमभिदुत्यगार्धपत्रैःशिलाशितैः ॥ भृशमभ्यहनत्कुद्धस्तोत्रैरिवमहाद्विपम् ४९ उवाचचैनंमेधावीविष्टह्यस्मारयन्निव ॥ क्षत्रधर्मस्थिरोभूत्वायुध्यस्वपुरुषोभव ५० यतदाह्वयसेमूढग्लहन्नक्षैःसमातले ॥ फलमद्यप्रपश्यस्वकर्मणस्तस्यदुर्मते ५१ निहतास्तेदुरात्मानोयेऽस्मानवहसन्पुरा ॥ दुर्योधनःकुलांगारःशिष्टस्त्वंचास्यमातुलः ५२ अद्यतेनिहनिष्यामिहुरेणोन्मथितंशिरः ॥ वृक्षात्फलमिवाविद्धंलगुडेनप्रमाथिना ५३ एवमुक्तामहाराजसहदेवोमहाबलः ॥ संकुक्षोरणशार्दूलोवेगेनाभिजगाम तम् ५४ अभिगम्यसुदुर्धर्षःसहदेवोयुधांपतिः ॥ विरुप्यबलवज्रापंकोधेनप्रज्वलन्निव ५५ शकुर्निदशमिर्विद्धाचतुर्भिश्चास्यवाजिनः ॥ छत्रंभजधनुश्चास्यच्छित्त्वासिंहइवानदत् ५६ छिन्नध्वजधनुश्छत्रःसहदेवेनसौबलः ॥ कृतोविद्धश्चदुभिःसर्वमर्मसुसायकैः ५७ ततोभूयोमहाराजसहदेवःप्रतापवान् ॥ शकुनेःप्रेषयामासशरवृष्टिदुरासदाम् ५८ ततस्तुकुद्धःसुबलस्यपुत्रोमाद्रीसुतंसहदेवंविमर्दं ॥ प्राप्तेनजाबूनदभूषणेनजिघांसुरेकोऽभिपपातशीघ्रम् ५९



माद्रीसुतस्तस्य समुद्यतं तं प्रासं सुवृत्तौ च भुजैरणाये ॥ भल्लैस्त्रिभिर्युगपत्संचकर्तननादचोच्चैस्तरसाऽऽजिमध्ये ६० तस्याशुकारीसुसमाहितेन सुवर्णपुंखेन दृढा यसेन ॥ भल्लेन सर्वावरणातिगेन शिरःशरीरात्प्रममाथभूयः ६१ शरेण कर्तस्वरभूषितेन दिवाकराभेण सुसंहितेन ॥ हतोत्तमांगो युधिपांडवेन पपात भूमौ सुवलस्य पुत्रः ६२ सतच्छिरोवेगवता शरेण सुवर्णपुंखेन शिलाशितेन ॥ प्रावेरयत्कुपितः पांडुपुत्रो यत्तत्कुरुणामनयस्य मूलम् ६३ भुजौ सुवृत्तौ प्रचकर्त वीरः पश्चात्कवचं रुधिरावसिक्तम् ॥ विस्पंदमानं निपपात घोरं रथोत्तमात्पार्थिवपार्थिवस्य ६४ हतोत्तमांगं शकुनिसमीक्ष्य भूमौ शयानं रुधिरार्द्रगात्रम् ॥ योधास्त्वदीयाभयनं प्रसत्वादिशः प्रजग्मुः प्रगृहीतशस्त्राः ६५ प्रविद्धताः शुष्कमुखा विसंज्ञागां डीवघोषेण समाहताश्च ॥ भयार्दिता भग्नरथाश्च नागाः पदातयश्चैव सघातं राष्ट्राः ६६ त तोरथाच्छकुर्निपातयित्वा सुदान्विता भारतपांडवेयाः ॥ शंखान्प्रदध्मुः समरेऽतिदृष्टाः सकेशवाः सैनिकान् हर्षयंतः ६७ तंचापि सर्वे प्रतिपूजयंतो दृष्ट्वा वृणाभः हृदेवमाजौ ॥ द्विष्ट्याहतो नैकृतिको महात्मा सहात्मजो वीररणे त्वयेति ६८ ॥ इति श्रीम० श० शकुन्युलूकवधे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ अथ हृदप्रदेशपर्वः ॥ संजय उवाच ॥ ततः कुड्ममहाराजसौ बलस्य पदानुगाः ॥ त्यक्त्वा जीवितमाक्रंदे पांडवान्पर्यवारयन् १ तानर्जुनः प्रत्यगृह्णात्सहदेवो जयेधृतः ॥ भीमसेनश्च तेजस्वी कुद्धाशीविषदर्शनः २ शक्त्यष्टिप्रासहस्तानां सहदेवं जिघांसताम् ॥ संकल्पमकरोन्मोघं गांडीवेन धनं जयः ३ संगृहीता युधान्बाहून्यो धानामभिधावताम् ॥ भल्लैश्चिच्छेदवीभत्सुः शिरां स्यापि हयानपि ४ ते हयाः प्रत्यपद्यंत वसुधां विगतासवः ॥ चरता लोकवीरेण प्रहताः सव्यसाचिना ५ ततो दुर्योधनो राजा दृष्ट्वा स्वबलसंक्षयम् ॥ हतशेषान्समानीय कुद्धोरथगणान्बहून् ६ कुंजरांश्च हयांश्चैव पादातांश्च समंततः ॥ उवाच सहितान्सर्वान् धातराष्ट्रदं वचः ७ समासाद्य रणे सर्वान् पांडवान्समुहद्रणान् ॥ पांचालं चापि सबलं हत्वा शीघ्रं न्यवर्तत ८ तस्य ते शिरसा गृह्य वचनं युद्धवर्मदाः ॥ अभ्युद्ययूरणे पार्थीस्तव पुत्रस्य शासनात् ९ तानभ्यापत तः शीघ्रं हतशेषान्महारेण ॥ शरैराशीविषाकारैः पांडवाः समवाकिरन् १० तस्यै न्यं भरतश्रेष्ठ मुहूर्तेन महात्मभिः ॥ अवध्यतरणं प्राप्य त्रातारं नाभ्यविदत् ११ प्रतिष्ठमानं तु भयान्नावतिष्ठति दंशितम् ॥ अश्वैर्विपरिधावाद्भैः सैन्येन रजसावृते १२ न प्राज्ञायंत समरे दिशः सप्रदिशस्तथा ॥ ततस्तु पांडवानीकाग्निः सृत्य बहवो जनाः १३ अभ्यघ्नंस्तावकान्युद्धे मुहूर्तादिव भारत ॥ ततो निःशेषमभवत्तस्यै न्यं तव भारत १४ अक्षौहिण्यः समेतास्तु तव पुत्रस्य भारत ॥ एकादशहता युद्धे ताः प्रभो पांडुसंजयैः १५ तेषुराजसहस्रेषु तावकेषु महात्मसु ॥ एको दुर्योधनो राजत्रयं दृश्यत भृशं क्षतः १६ ततो वीक्ष्य दिशः सर्वादृष्ट्वा शून्यां च मेदिनीम् ॥ विहीनः सर्वयोधैश्च पांडवान् वीक्ष्य संयुगे १७ मुदितान्सर्वतः सिद्धान् नर्दमानान्समंततः ॥ बाणशब्दरवांश्चैव श्रुत्वा तेषां महात्मनाम् १८ ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

दुर्योधनो महाराजकश्मलेनाभिसंवृतः ॥ अपयाने मनश्चक्रो विहीनबलवाहनः १९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ निहतो मामके सैन्ये निःशेषे शिविरेकते ॥ पांडवानां बलेन तर्किनु शेषमभूत्तदा २० एतन्मे पृच्छतो बृहिकुशलो ह्यसि संजय ॥ यच्च दुर्योधनो मंदः कृतवांस्तनयो मम २१ बलक्षयं तथा दृष्ट्वा स एकः पृथिवीपतिः ॥ संजय उवाच ॥ रथानां द्विसहस्रेषु सप्तनागशतानि च २२ पंचचाश्वसहस्राणि पतीनां च शतं शताः ॥ एतच्छेषमभूद्राजन्पांडवानां महद्वलम् २३ परिगृह्य हियुद्धे दृष्ट्वा युष्मो व्यवस्थितः ॥ एकाकी भरतश्रेष्ठ ततो दुर्योधनो नृपः २४ नापश्यत्समरे कंचित्सहायं रथिनां वरः ॥ नर्दमानान्परान्दृष्ट्वा स्वबलस्य च संक्षयम् २५ तथा दृष्ट्वा महाराज एकः स पृथिवीपतिः ॥ हतं स्वहयमुत्सृज्य प्राङ्मुखः प्राद्वद्वयात् २६ एकादशचमूर्त्ता पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ गदामादाय तेजस्वीपदातिः प्रस्थितो हृदम् २७ नातिदूरं ततो मत्वा पद्मयामे वनराधिपः ॥ सस्मार वचनं क्षतुर्वर्मशीलस्य धीमतः २८ इदं नूनं महाप्राज्ञो विदुरो दृष्ट्वा न पुरा ॥ महद्वैशसमस्माकं क्षत्रियाणां संयुगे २९ एवं विचिंतयानस्तु प्रविबिभृहं दंष्ट्रपः ॥ दुःखसंतप्तहृदयो दृष्ट्वा राजन्बलक्षयम् ३० पांडवास्तु महाराज दृष्ट्वा युष्मदुपगमाः ॥ अभ्यद्रवं तसंक्रुद्धास्तव राजन्बलं प्रति ३१ शक्त्यष्टिप्रासहस्तानां बलानामभिगर्जताम् ॥ संकल्पमकरोन्मोघं गांडीवेन धनं जयः ३२ तान् हत्वा निशितैर्बाणैः सामात्यान्सहबंधुभिः ॥ रथेष्वेतद्वयेतिष्ठन्नर्जुनो बह्वशोभत ३३ सुवलस्य हते पुत्रे स वाजिरथकुंजरे ॥ महावनमिव छिन्नमभवत्तावकं बलम् ३४ अनेकशतसाहस्रबले दुर्योधनस्य ह ॥ नान्यो महारथो राजन्जीवमानो व्यदृश्यत ३५ द्रोणपुत्रा दृष्टे वीरातथैव कृतवर्मणः ॥ कृपाच्च गौतमाद्राजन्पार्थिवाच्च तवात्मजात् ३६ दृष्ट्वा युष्मदुपगमां दृष्ट्वा हसन्सात्यकिमब्रवीत् ॥ किमनेन गृहीतेन नानेनार्थोऽस्ति जीवता ३७ दृष्ट्वा युष्मदवचः श्रुत्वा शिनेर्नृपामहारथः ॥ उद्यम्य निशितं खड्गं हतुं मामुद्यतस्तदा ३८ तमागम्य महाप्राज्ञः कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ मुच्यतां संजयो जीवन्नहंत व्यः कथंचन ३९ द्वैपायनवचः श्रुत्वा शिनेर्नृपः कृतांजलिः ॥ ततो मामब्रवीन्मुक्त्वा स्वस्ति संजयसाधय ४० अनुज्ञातस्त्वहं तेन न्यस्तवर्मानिरायुधः ॥ प्रातिष्ठं येन नगरं सायाह्ने रुधिराक्षितः ४१ क्रोशमात्रमपक्रांतं गदापाणिमवस्थितम् ॥ एकंदुर्योधनं राजन्नपश्यं भृशविक्षतम् ४२ स तु मामश्रु पूर्णाक्षो नाशक्रोदा भिषीक्षितुम् ॥ उपप्रेक्षत मां दृष्ट्वा तथा दीनमवस्थितम् ४३ तंचाहमपिशोचं तं दृष्ट्वा काकिनमाहवे ॥ मुहूर्तेनाशकं वक्तुमिति दुःखपरिभूतः ४४ ततोऽस्मै तदहं सर्वमुक्तवानग्रहणं तदा ॥ द्वैपायनप्रसादाच्च जीवतो मोक्षमाहवे ४५ समुहूर्तामिव ध्यात्वा प्रतिलभ्य च चेतनाम् ॥ मातृंश्च सर्वसैन्यानि पर्यपृच्छत मां ततः ४६ तस्मै तदहमाचक्षे सर्वं प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ भ्रातृंश्च निहतान्सर्वान्सैन्यंच विनिपातितम् ४७ त्रयंकिल रथाः शिष्टास्तावकानां नराधिप ॥ इति प्रस्थानकाले मां कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ४८



सदीर्घमेवनिःश्वस्यप्रत्यवेक्ष्यपुनःपुनः ॥ असौमापाणिनास्पृष्ट्वापुत्रस्तेपर्यभाषत ४९ त्वदन्योनेहसंग्रामेकाश्चिज्जीवतिसंजय ॥ द्वितीयंनेहपश्यामिसहाया  
श्वपांडवाः५० ब्रूयाःसंजयराजानं प्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ दुर्योधनस्तवसुतःप्रविष्टोहृदमित्युत ५१ सुहृद्भिस्तादृशैर्हीनःपुत्रैर्भ्रातृभिरेवच ॥ पांडवैश्चहृतेराज्ये  
कोनुजीवेतमादृशः ५२ आचक्षीथाःसर्वमिदंमाचमुक्तंमहाहवात् ॥ अस्मिस्तोयहृदेगुप्तंजीवंतंभृशविक्षतम् ५३ एवमुक्तामहाराजप्राविशतंमहाहृदम् ॥ अ  
स्तंभयततोयंचमाययामनुजाधिपः ५४ तस्मिन्नुहदंप्रविष्टेतुत्रीनरथान्श्रांतवाहनान् ॥ अपश्यंसहितानेकस्तंदेशंसमुपेयुषः ५५ कृपंशारद्वतंवीरंद्रौणिचर  
थिनांवरम् ॥ भोजंचकृतवर्माणंसहितानशरविक्षतान् ५६ तेसर्वेमामभिप्रेक्ष्यतूर्णमश्वाननोदयन् ॥ उपयायतुमामुचुर्दिष्टाजीवतिसंजय ५७ अपृच्छश्चैव  
मांसर्वेपुत्रंतवजनाधिपम् ॥ कच्चिदुर्योधनोराजासमोजीवतिसंजय ५८ आख्यातवानहंतेभ्यस्तदाकुशलिनंनृपम् ॥ तच्चैवसर्वमाचक्षंयन्मादुर्योधनोऽब्रवीत्  
५९ हृदंचैवाहमाचक्षंयंप्रविष्टोनराधिपः ॥ अश्वत्थामातुतद्राजत्रिशम्यवचनंमम ६० तंहदंविपुलंप्रेक्ष्यकरुणंपर्यदेवयत् ॥ अहोधिक्स्नजानातेजीवतोऽ  
स्मान्नराधिपः ६१ पार्याप्ताहिवयंतेनसहयोषयितुंपरान् ॥ तेतुतत्रचिरं कलं विलप्यचमहारथाः ६२ प्राद्रवन्नरथिनांश्रेष्ठःहृद्वापांडुसुतानरणे ॥ तेतुमार्थमारो  
प्यकृपस्यसुपरिष्कृतम् ६३ सेनानिवेशमाजग्मुर्हतशेषास्त्रयोरथाः ॥ तत्रमुल्माःपरित्रस्ताःसूर्येचास्तामितेसति ६४ सर्वेविचुक्रुशुःश्रुत्वापुत्राणांतवसंक्ष  
यम् ॥ ततोवृद्धामहाराजयोषितांसक्षिणोनराः ६५ राजदारानुपादायप्रययुर्नगरंप्रति ॥ तत्रविक्रोशमानानांरुदतीनांचसर्वशः ६६ प्रादुरासीन्महान्शब्दः  
श्रुत्वातद्वलसंक्षयम् ॥ ततस्तायोपितोराजनरुदत्योवैमुहुर्मुहुः ६७ कुर्यइवशब्देननादयंत्योमहीतलम् ॥ आजमुःकरजैश्चापिपाणिभिश्चशिरांस्युत ६८  
लुलुचुश्चतदाकेशान्क्रोशंत्यस्तत्रतत्रह ॥ हाहाकारविनादिन्योविनिप्रंत्यउरसिच ६९ शोचंत्यस्तत्ररुदुःकंदमानाविशांपते ॥ ततोदुर्योधनामात्याःसा  
श्रुकंठाभृशातुराः ७० राजदारानुपादायप्रययुर्नगरंप्रति ॥ वेत्रव्यासक्तहस्ताश्चद्वाराभ्यक्षाविशांपते ७१ शयनीयानिशुभ्राणिस्पृष्ट्वास्तरणवंतिच ॥ स  
मादायययुस्तूर्णनगरंदाररक्षिणः ७२ आस्थायाश्वतरीयुक्तान्स्यंदनानपरेपुनः ॥ स्वान्स्वान्दारानुपादायप्रययुर्नगरंप्रति ७३ अदृष्टपूर्वायानार्योभास्क  
रेणापिवेशमसु ॥ ददृशुस्तामहाराजजनायाताःपुरंप्रति ७४ ताःस्त्रियोभरतश्रेष्ठसौकुमार्यसमन्विताः ॥ प्रययुर्नगरंतूर्णंहतस्वजनबांधवाः ७५ आगोपा  
लाविपालेभ्योद्वंतीनगरंप्रति ॥ ययुर्भनुष्याःसंभ्रांताभीमसेनभयार्दिताः ७६ अपिचैषांभयंतीवंपार्थेभ्योभूत्सुदारुणम् ॥ प्रेक्षमाणास्तदाऽन्योन्यमाधा  
वन्नगरंप्रति ७७ तस्मिन्स्तथावर्तमानेविद्रवैभृशदारुणे ॥ युयुत्सुःशोकसंमूढःप्राप्तकालमर्चितयत् ७८

५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०५ ॥ इतिशाल्यपर्वणि  
जितोदुर्योधनःसंख्येपांडवैर्भीमविक्रमैः ॥ एकादशचमूभर्ताभ्रातरश्चास्यसूदिताः ७९ हताश्चकुरवःसर्वेभीष्मद्रोणपुरःसराः ॥ अहमेकोविमुक्तस्तुभाग्ययो  
गाद्यदृच्छया ८० विदुतानिचसर्वाणिशिबिराणिसमंततः ॥ इतस्ततःपलायंतेहतनाथाहतौजसः ८१ अदृष्टपूर्वादुःस्वार्ताभयव्याकुललोचनाः ॥ हरिणा  
इववित्रस्तावीक्षमाणादिशोदश ८२ दुर्योधनस्यसचिवायेकेचिदवशेषिताः ॥ राजदारानुपादायप्रययुर्नगरंप्रति ८३ प्राप्तकालमहंमन्येप्रवेशंतैःसहप्रभो ॥  
युधिष्ठिरमनुज्ञायभीमसेनंतथैवच ८४ एतमर्थमहाबाहुरुभयोःसन्धवेदयत् ॥ तस्यप्रीतोभवद्राजानित्यंकुरुणवेदिता ८५ परिष्वज्यमहाबाहुर्वैश्यापुत्रंव्यस  
र्जयत् ॥ ततःसरथमास्थायदुतमश्वानचोदयत् ८६ संवाहयितवांश्चापिराजदारान्पुरंप्रति ॥ तैश्चैवसहितःक्षिप्रमस्तंगच्छतिभास्करे ८७ प्रविष्टोहास्तिन  
पुरंवाष्पकंठोऽश्रुलोचनः ॥ अपश्यतमहाप्राज्ञंविदुरंसाश्रुलोचनम् ८८ राज्ञःसमीपात्रिष्कांतंशोकोपहतचेतसम् ॥ तमब्रवीत्सत्यघृतिःप्रणतंत्वग्रतःस्थ  
तम् ८९ दिष्टाकुरुक्षेत्रेवृतेअस्मिन्स्त्वंपुत्रजीवसि ॥ विनाराज्ञःप्रवेशाद्वैकिमसित्वमिहागतः ९० एतद्वैकारणंसर्वविस्तरणानिवेदय ॥ युयुत्सुरुवाच ॥ नि  
हतेशकुनौतत्रसज्जातिसुतबांधवे ९१ हतशेषपरीवारोराजादुर्योधनस्ततः ॥ स्वकंसहयमुत्सृज्यप्राङ्मुखःप्राद्रवद्भयात् ९२ अपक्रांतितुनृपतौस्कंधावारानि  
वेशनात् ॥ भयव्याकुलितंसर्वप्राद्रवन्नगरंप्रति ९३ ततोराज्ञःकलत्राणिभ्रातृणांचास्यसर्वतः ॥ वाहनेषुसमारोप्यअध्यक्षाःप्राद्रवन्भयात् ९४ ततोहंसमनु  
ज्ञाप्यराजानंसहकेशवम् ॥ प्रविष्टोहास्तिनपुरंरक्षन्लोकान्प्रधावितान् ९५ एतच्छ्रुत्वातुवचनंवैश्यापुत्रेणभाषितम् ॥ प्राप्तकालमितिज्ञात्वाविदुरःसर्वधर्म  
वित् ९६ अपूजयदमेयात्मायुयुत्सुंवाक्यमब्रवीत् ॥ प्राप्तकालमिदंसर्वंभुवताभरतक्षये ९७ राक्षितःकुलधर्मश्चसानुक्रोशतयात्वया ॥ दिष्टात्वामिहसंग्रामा  
दस्माद्वीरक्षयात्पुरम् ९८ समागतमपश्यामहंशुभंतमिवप्रजाः ॥ अंधस्यनृपतेर्यष्टिर्लुब्धस्यादीर्घदर्शिनः ९९ बहुशोयाच्यमानस्यदैवोपहतचेतसः ॥ त्व  
मेकोव्यसनार्तस्यधियसेपुत्रसर्वथा १०० अद्यत्वमिहविश्रांतःश्वोऽभिगंतायुधिष्ठिरम् ॥ एतावदुक्तावचनंविदुरःसाश्रुलोचनः १ युयुत्सुंसमनुप्राप्यप्रविवेश  
नृपक्षयम् ॥ पौरजानपदैर्दुःखाद्वाहेतिभृशनादितम् २ निरानंदंगतश्रीकंहताराममिवाशयम् ॥ शून्यरूपमपध्वस्तंदुःखाद्दुःखतरोऽभवत् ३ विदुरःसर्वध  
र्मज्ञोविक्रवेनांतरात्मना ॥ विवेशनगरेराजत्रिशश्वासशनैःशनैः ४ युयुत्सुरपितारान्निस्वगृहेन्यवसत्तदा ॥ वंद्यमानःस्वकैश्चापिनाभ्यनंदत्सुदुःखितः ॥ चिं  
तयानःक्षयंतीवंपरतानांपरस्परम् १०५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशाल्यपर्वणि हृदप्रवेशपर्वणि एकोनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ समाप्तंचहृद  
प्रवेशपर्व ॥ अतःपरंगदायुद्धपर्व ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥



हतेषु सर्वसैन्येषु पांडुपुत्रैरणाजिरे इत्यारभ्य शोकसंविम्वनसश्चिताध्यानपराऽभवन्नित्यंतःशल्यपर्वशेषो गदापर्वाख्यस्तस्य तात्पर्यं सर्वनाशोऽपि जीवितं दुस्त्यजं पराभूतमपिशङ्खुरान्त्यजं

॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ हतेषु सर्वसैन्येषु पांडुपुत्रैरणाजिरे ॥ मम सैन्यावशिष्टास्तो किमकुर्वत संजय १ कृतवर्मा कृपश्चैव द्रोणपुत्रश्च वीर्यवान् ॥ दुर्योधनश्च मंदात्मा सा  
जाकिमकरोत्तदा २ ॥ संजय उवाच ॥ संप्राद्रवत्सु दारेषु क्षत्रियाणां महात्मनाम् ॥ विदुतेशिबिरेश्च न्येभ्यो द्विग्रास्त्रयोरथाः ३ निशम्य पांडुपुत्राणां तदा वैजयि  
नां स्वनम् ॥ विदुतेशिबिरं दृष्ट्वा सायाहिराजगृद्धिनः ४ स्थानं नारोचयंस्तत्र ततस्ते हृदमभ्ययुः ॥ युधिष्ठिरोऽपि धर्मात्मा भ्रातृभिः सहितोरणे ५ हृष्टः पर्यचर  
द्राजन दुर्योधनवधेऽप्यया ॥ मार्गमाणास्तु संकुद्धास्तव पुत्रं जयैषिणः ६ यत्नतोऽन्वेषमाणास्ते नैवापश्यन् जनार्धपुत्रम् ॥ सहितीव्रेण वेगेन गदापाणि रपाक्रमत  
७ तं हृदं प्राविशन्नापि विष्टभ्यापः स्वमायया ॥ यदा तु पांडवाः सर्वे सुपरिश्रान्ता वाहनाः ८ ततः स्वशिबिरं प्राप्य व्यतिष्ठन्त सैनिकाः ॥ ततः कृपश्च द्रोणिश्च कृत  
वर्मा च सात्वतः ९ सन्निविष्टेषु पार्थेषु प्रयातास्तं हृदं शनैः ॥ ते तं हृदं समासाद्य यत्र शोते जनाधिपः १० अभ्यभाषन्त दुर्धर्ष राजानं सुप्तमंभसि ॥ राजभुक्तिष्ठयु  
द्धयस्व सहास्माभिर्युधिष्ठिरम् ११ जित्वा वा पृथिवीं भुंक्ष्व हतो वा स्वर्गमाप्नुहि ॥ तेषामपि बलं सर्वं हतं दुर्योधनत्वया १२ प्रतिविद्धाश्च भूयिष्ठं ये शिष्टास्तत्र सैनि  
काः ॥ न ते वेगं विषदितुं शक्तास्तव विशांपते १३ अस्माभिरपि गुप्तस्य तस्माद्भुक्तिष्ठभारत ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ ॥ दिष्ट्या पश्यामि वो मुक्तान् दिशात्पुरुष  
क्षयात् १४ पांडुकौरवसंमर्दा जीवमानान् च रर्षभान् ॥ विजेष्यामो वयं सर्वे विश्रान्ता विगतक्रमाः १५ भवंतश्च परिश्रान्ता वयं च भृशविक्षताः ॥ उदीर्णचबलं तेषां ते  
न युद्धं न रोचये १६ न त्वेतद्दुतं वीरो यद्गोमहदिदं मनः ॥ अस्मासु च पराशक्तिर्न तु कालः पराक्रमे १७ विश्रम्यैकां निशामद्य भवद्भिः सहितोरणे ॥ प्रतियोत्स्या  
म्यहं शत्रून् श्वोनमेऽस्त्यत्र संशयः १८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तोऽब्रवीद्द्रौणी राजानं युद्धदुर्मदम् ॥ उत्तिष्ठ राजन् भद्रं ते विजेष्यामो वयं परान् १९ इष्टापूर्तेन दाने  
न सत्येन च जयेन च ॥ शपेराजन्यथा ह्यद्य निहनिष्यामि सोमकान् २० मास्मयन्न कृतां प्रीतिमाप्नुयांसि जनोचिताम् ॥ यदीमारजनीं व्युष्टान् दिहन्मि परान् रणे  
२१ नाहत्वा सर्वपांचालान् विमोक्ष्ये कवचं विभो ॥ इति सत्यं ब्रवीम्येतत्तन्मेश्च पुनर्जनाधिप २२ ते पुंसभाषमाणेषु व्याधास्तं देशमाययुः ॥ मांसमारपरिश्रान्ताः  
पानीयार्थं यदृच्छया २३ ते हि नित्यं महाराज भमिसेनस्य लुब्धकाः ॥ मांसमारानुपाजन् दुर्भक्त्या परमया विभो २४ ते तत्र विष्टितास्ते पांसवत द्रचनं रहः ॥  
दुर्योधनवचश्चैव शुश्रुवुः संगता मिथः २५ तेपि सर्वे महेश्वासा अयुद्धानि नि कौरवे ॥ निर्वधं परमं च कुरुस्तदा वै युद्धकांक्षिणः २६ तांस्तथा समुदीक्ष्याथ कौरवाणां  
महारथान् ॥ अयुद्धमनसं चैव राजानं स्थितमंभसि २७ तेषां श्रुत्वा च संवादं राज्ञश्च सलिले सतः ॥ व्याधाभ्यजानन् राजेन्द्र सलिलस्थं सुयोधनम् २८

सीति च १ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ यत्नकृतां प्रीतिं यज्ञादिजस्य पुण्यस्य फलं २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८



२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ नष्टमहयत्नगतं लीनमित्यर्थः २८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२  
 तेपूर्वपांडुपुत्रेणपृष्ठाह्यासनसुतंतव ॥ यदृच्छोपगतास्तत्रराजनपरिमार्गता २९ ततस्तेपांडुपुत्रस्यस्मृत्वातद्वापितंतदा ॥ अन्योन्यमब्रुवन् राजानमृगव्या  
 धाःशनैरिव ३० दुर्योधनंरुयापयामोधनंदास्यतिपांडवः ॥ अव्यक्तमिह नःख्यातोहृदेदुर्योधनो नृपः ३१ तस्माद्रच्छामहेसर्वेयत्रराजायुधिष्ठिरः ॥ आख्या  
 तुंसलिलेसुसंदुर्योधनममर्षणम् ३२ दृतराष्ट्रात्मजंतस्मैभीमसेनायधीमते ॥ शयानंसलिलेसर्वेकथयामोधनुर्भूते ३३ सनोदास्यतिसुप्रातोषनानिवहुलान्यु  
 त ॥ किंनोमांसेनशुष्केणपरिक्रिष्टेनशोषिणा ३४ एवमुक्तातुतेव्याधाःसंप्रहृष्टाधनार्थिनः ॥ मांसभारानुपादायप्रययुःशिविरंप्रति ३५ पांडवाःपिमहाराजल  
 ब्धलक्षाःप्रहारिणः ॥ अपश्यमानाःसमरेदुर्योधनमवस्थितम् ३६ निरुतेस्तस्यपापस्यतेपारंगमनेप्सवः ॥ चारान्संप्रेषयामासुःसमंतातद्रणाजिरे ३७  
 आगम्यतुततःसर्वेनष्टदुर्योधनंनृपम् ॥ न्यवेदयंतसहिताधर्मराजस्यसैनिकाः ३८ तेषांतद्वचनंश्रुत्वाचाराणांभरतर्षभ ॥ चिंतामभ्यगमतीर्त्तानिशश्वासच  
 पार्थिवः ३९ अथस्थितानांपांडूनांदीनानांभरतर्षभ ॥ तस्मादेशादपक्रम्यत्वरितालुब्धकाविभो ४० आजग्मुःशिविरंहृष्टादृष्टादुर्योधनंनृपम् ॥ वार्यमा  
 णाःप्रविष्टाश्चभीमसेनस्यपश्यतः ४१ तेतुपांडवमासाद्यभीमसेनमहाबलम् ॥ तस्मैतत्सर्वमाचख्युर्यद्वृत्तंयच्चवैश्रुतम् ४२ ततोवृकोदरोराजनदत्वातेषांधनं  
 बहु ॥ धर्मराजायतत्सर्वमाचक्षेपरंतपः ४३ असौदुर्योधनोराजनविज्ञातोममलुब्धकैः ॥ संस्तम्यसलिलंशेतेयस्यार्थेपरितप्यसे ४४ तद्वचोभीमसेनस्यप्रि  
 यंश्रुत्वाविशंपते ॥ अजातशत्रुःकौतेयोहृष्टोऽभूत्सहसोदरैः ४५ तंचश्रुत्वामहेष्वासंप्रविष्टंसलिलहृदे ॥ क्षिप्रमेवततोऽगच्छन्पुरस्कृत्यजनार्दनं ४६ ततःकिल  
 किलाशब्दःप्रादुरासीद्विशंपते ॥ पांडवानांप्रहृष्टानांपंचालानांचसर्वशः ४७ सिंहनादांस्ततश्चक्रुःक्ष्वेडाश्चभरतर्षभ ॥ त्वरिताःक्षत्रियाराजनजग्मुर्द्वैपायनंह  
 दम् ४८ ज्ञातःपापोधार्तराष्ट्रोदृष्टश्चेत्यसकृद्रणे ॥ प्राक्रोशनसोमकास्तत्रहृष्टरूपाःसमंततः ४९ तेषामाशुप्रयातानारथानांतत्रवेगिनाम् ॥ बभूवतुमुलःश  
 ब्दोदिवस्पृक्पृथिवीपते ५० दुर्योधनंपरीप्संतस्तत्रतत्रयुधिष्ठिरम् ॥ अन्वयुस्त्वरितास्तेवैराजानंश्रांतवाहनाः ५१ अर्जुनोभीमसेनश्चमाद्रीपुत्रौचपांड  
 वौ ॥ दृष्टुमुश्चपांचाल्यःशिवंडीचापराजितः ५२ उत्तमौजायुधामन्युःसात्यकिश्चमहारथः ॥ पंचालानांचयेशिष्टाद्रौपदेयाश्चभारत ५३ हयाश्चसर्वेना  
 गाश्चशतशश्चपदातयः ॥ ततःप्राप्तोमहाराजधर्मराजःप्रतापवान् ५४ द्वैपायनहृदंघोरंयत्रदुर्योधनोऽभवत् ॥ शीतामलजलंहृदंद्वितीयमिवसागरम् ५५  
 माययासलिलंस्तम्ययत्राभूतोस्थितःसुतः ॥ अत्यहुतेनविधिनादैवयोगेनभारत ५६ सलिलांतर्गतःशेतेदुर्दर्शःकस्याचित्प्रभो ॥ मानुषस्यमानुष्ये  
 द्रगदाहस्तोजनाधिपः ५७ ततोदुर्योधनोराजासलिलांतर्गतोवसन् ॥ शुश्रुवेतुमुलंशब्दंजलदोपमनिःस्वनम् ५८ युधिष्ठिरश्चराजेंद्रतंहृदंसहसोदरैः ॥  
 आजगाममहाराजतवपुत्रवधायवै ५९

५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

६० । ६१ अपयस्यामहेत्वदन्वेपणाभिया ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ ॥ इतिअल्यपर्वीतरगतगदापर्वणि मीलकंठीये मारतमावदीपे त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ॥  
 महताशंखनादेनरथनेमिस्वनेनच ॥ ऊर्ध्वधुन्वन्महारेणुकंपयंश्चापिमोदिनीम् ६० यौधिष्ठिरस्यसैन्यस्यश्रुत्वाशब्दंमहारथाः ॥ कृतवर्माकपोद्रीणीराजानमि  
 दमब्रुवन् ६१ इमेह्यायांतिसंहृष्टाःपांडवाजितकाशिनः ॥ अपयस्यामहेतावदनुजानातुनोभवान् ६२ दुर्योधनस्तुतच्छ्रुत्वातेषांतत्रतरस्विनाम् ॥ तथेत्यु  
 क्ताहृदंतंवेमाययाऽस्तंभयत्प्रभो ६३ तेत्वनुज्ञाप्यराजानंभृशंशोकपरायणाः ॥ जग्मुर्दूरमहाराजकृपप्रभृतयोरथाः ६४ तेगत्वादूरमध्वानंन्यग्रोधंप्रेक्ष्यमा  
 रिष ॥ न्यविशंतभृशंश्रांताश्चितयंतोनृपंप्रति ६५ विष्टम्यसलिलंसुतोधार्तराष्ट्रोमहाबलः ॥ पांडवाश्चापिसंप्राप्तास्तंदेशंयुद्धमोप्सवः ६६ कथंनुयुद्धंमविताक  
 थंराजामविष्यति ॥ कथंनुपांडवाराजनप्रतिपत्स्यंतिकौरवम् ६७ इत्येवंचितयानास्तुरथेभ्योश्चान्विमुच्यते ॥ तत्रासांचक्रिरेराजनकृपप्रभृतयोरथाः ६८  
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वीतर्गतगदापर्वणित्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततस्तेष्वपयातेषुरथेषुत्रिपुपांडवाः ॥ तेहृदंप्रत्यपद्यंतयत्रदुर्यो  
 धनोऽभवत् १ आसाद्यचकुरुश्रेष्ठतदाद्वैपायनंहृदम् ॥ स्तंभितंधार्तराष्ट्रेणदृष्टातंसलिलाशयम् २ वासुदेवमिदंवाक्यमब्रवीत्कुरुनंदनः ॥ पश्येमांधार्तराष्ट्रेण  
 मायामप्सुप्रयोजिताम् ३ विष्टम्यसलिलंशेतेनास्यमानुषतोभयम् ॥ दैवीमायामिमांस्तत्सलिलांतर्गतोह्ययम् ४ निरुत्यानिरुतिप्रज्ञोनमेजीवन्विमोक्षयते ॥  
 यद्यस्यसमरेसह्यंकुरुतेवज्रभृत्स्वयम् ५ तथाप्येनंहंतयुद्धलोकाद्रक्ष्यंतिमाधव ॥ वासुदेवउवाच ॥ मायाविनइमांमायांमाययाजहिभारत ६ मायावीमाययाव  
 ध्यःसत्यमेतयुधिष्ठिर ॥ क्रियाभ्युपायैर्बहुभिर्मायामप्सुप्रयोज्यच ७ जहिवंभरतश्रेष्ठमायात्मानंसुयोधनम् ॥ क्रियाभ्युपायैरिद्रेणनिहतादैत्यदानवाः ८ कि  
 याभ्युपायैर्बहुभिर्बल्वद्धोमहात्मना ॥ क्रियाभ्युपायैर्बहुभिर्हिरण्याक्षोमहासुरः ९ हिरण्यकशिपुश्चैवक्रियैवनिषूदितौ ॥ वृत्रश्चनिहतोराजनक्रियैवनिषूदितौ ॥  
 यः १० तथापौलस्त्यतनयोरावणोनामराक्षसः ॥ रामेणनिहतोराजनसानुबंधःसहानुगः ११ क्रिययायोगमास्थायतथात्वमपिविक्र ॥ क्रियाभ्युपायैर्निहतौ  
 मयाराजन्पुरातनौ १२ तारकश्चमहादैत्योविप्रचित्तिश्चवीर्यवान् ॥ वातापिरिल्वलश्चैवत्रिशिराश्चतथाविभो १३ सुंदोपसुंदावसुरौक्रियैवनिषूदितौ ॥  
 क्रियाभ्युपायैरिद्रेणत्रिदिवंभुज्यतेविभो १४ क्रियाबलवतीराजनान्यत्किंचियुधिष्ठिर ॥ दैत्याश्चदानवाश्चैवराक्षसाःपार्थिवास्तथा १५ क्रियाभ्युपायै  
 निहताःक्रियांतस्मात्समाचर ॥ संजयउवाच ॥ इत्युक्तोवासुदेवेनपांडवःसंशितव्रतः १६ जलस्थंतंमहाराजतवपुत्रंमहाबलम् ॥ अभ्यभाषतकौतेयःप्रहस  
 त्रिवभारत १७ सुयोधनकिमर्थोऽयमारंभोऽस्तुकृतस्त्वया ॥ सर्वशत्रूणांतथित्वास्वकुलंचविशंपते १८

ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ जीवितेसुंदुर्योधनंविज्ञायकदाचिद्राज्याधेयुधिष्ठिरस्तस्मैदास्यतीत्याशंक्यमगवास्तंबोधयतिदुर्योधनवधार्थी मायाविनइत्यादिना क्रियाभ्युपायैः शत्रुक्रियानु  
 रूपैःप्रतीकारैर्धर्मैरधर्मैर्वैत्यर्थः एतेनकुलकारिणश्चलेरवहंतव्याहृतिभावः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ विक्रमविक्रमंभुज्यते १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८



१९। २०। २१। २२। २३ अयुद्धं युद्धवर्जनं अवस्थानं विशेषेणावस्थानं राज्ये वा स्वर्गे वा स्थितिर्व्यवस्थानं तदभावश्चैतत्तद्व्ययं क्षत्रियस्य न धर्म इत्यर्थः १४। १५। १६। १७ ब्रूहीति हेतूरेति साधिलेपसंबोधनं यथा वृत्त्या निमित्तमृतया वानप्रस्थत्वेन वा न्यस्तशस्त्रत्वेन वा क्लीबत्वेन वा त्वंसंगरं स्यजसितावृत्तिबुद्धि नन्वं वानप्रस्थोऽसिराज्या धित्वात् नापिन्यस्तशस्त्रो गदाधा जलाशयं प्रविष्टोऽद्यवांछन् जीवितमात्मनः ॥ उत्तिष्ठ राजन्युध्यस्व सहास्माभिः सुयोधन १९ सतेदर्पो नरश्रेष्ठ सचमानः कतेगतः ॥ यस्त्वं संस्तभ्यसालिलं भीतोरा जनव्यवस्थितः २० सर्वे त्वां शूर इत्येवं जनाजल्पन्ति संसदि ॥ व्यर्थतद्भवतो मन्ये शौर्यं सालिलशायिनः २१ उत्तिष्ठ राजन्युध्यस्व क्षत्रियोऽसि कुलोद्भवः ॥ कौरवेयो विशेषेण कुलं जन्मच संस्मर २२ सकथं कौरवेवंशे प्रशंसन् जन्मचात्मनः ॥ युद्धाद्वीतस्ततस्तोयं प्रविश्य प्रतितिष्ठसि २३ अयुद्धमव्यवस्थानं नैष धर्मः सनातनः ॥ अनार्य जुष्टमस्वर्ग्यरेण राजन्पलायनम् २४ कथं पारमगत्वा हि युद्धे त्वं वैजि जीविषुः ॥ इमान्निपतितान् दृष्ट्वा पुत्रान् भ्रातृन् पितृन् स्तथा २५ संबन्धिनो वयस्यांश्च मा तुलान् बांधवांस्तथा ॥ घातयित्वा कथं तात ह देतिष्ठसि सांप्रतम् २६ शूरमानी न शूरस्त्वं मृषावदसि भारत ॥ शूरोऽहमिति दुर्बुद्धे सर्वलोकस्य शृण्वतः २७ ना हि शूराः पलायंते शून् दृष्ट्वा कथंचन ॥ ब्रूहि वा त्वं यथा वृत्त्या शूरस्य जसि संगरम् २८ सत्वमुत्तिष्ठ युध्यस्व विनीय भयमात्मनः ॥ घातयित्वा सर्वसैन्यं भातृंश्चैव सुयोधन २९ नेदानीं जीविते बुद्धिः कार्या धर्मचिकीर्षया ॥ क्षत्रधर्ममुपाश्रित्य त्वद्विधेन सुयोधन ३० यत्तु कर्णमुपाश्रित्य शकुनिं चापि सौबलम् ॥ अमर्त्य इव संमोहात्त्वमात्मानं न बुद्धवान् ३१ तत्पापं सुमहत्कृत्वा प्रतियुध्यस्व भारत ॥ कथं हि त्वद्विधो मोहाद्रोचयेत पलायनम् ३२ कतेतत्पौरुषं यातं कचमानः सुयोधन ॥ कचविक्रांतताया ता कचविस्फूर्जितं महत् ३३ कते कृतास्त्राया ता किंच शेषे जलाशये ॥ सत्वमुत्तिष्ठ युध्यस्व क्षत्रधर्मेण भारत ३४ अस्मांस्तु वापराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् ॥ अथवा निहतोऽस्माभिर्भूमौ स्वप्स्यसि भारत ३५ एष ते परमो धर्मः सृष्टो धात्रा महात्मना ॥ तं कुरुष्व यथा तथ्यं राजा भवमहारथ ३६ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तो महाराज धर्मपुत्रेण धीमता ॥ सालिलस्थस्तव सुत इदं वचनमब्रवीत् ३७ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ नैतच्चित्रं महाराज यद्भीः प्राणिनमाविशेत् ॥ न च प्राणयाद्वीतो व्यपया तोऽस्मि भारत ३८ अरथश्चानिपंगी च निहतः पार्थिवसाराथिः ॥ एकश्चाप्यगणः संख्ये प्रत्याश्वासमरोचयम् ३९ न प्राणहेतोर्न भयाद्वा विषादाद्विशंपते ॥ इदमंभः प्रविष्टोऽस्मि श्रमात्विदमनुष्ठितम् ४० त्वं चाश्वसि हि कौतेय ये चाप्यनुगतास्तव ॥ अहमुत्थाय वः सर्वान् प्रतियोत्स्यामि संयुगे ४१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आश्व स्ता एव सर्वे स्मचिरं त्वां मृगयामहे ॥ तदिदानीं समुत्तिष्ठ युध्यस्व हे सुयोधन ४२ हत्वा वासमे पार्थान् स्फीतं राज्यमवाप्सहि ॥ निहतो वारणेऽस्माभिर्वीरलोकमवाप्स्य सि ४३ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ यदर्थं राज्यमिच्छामि कुरुणां कुरुनंदन ॥ तद्विमे निहताः सर्वे भ्रातरो मे जनेश्वर ४४

रित्वात्परिशेषात् क्लीबोऽस्मीति माभाषस्व युद्धं कु

र्विति मावः २८ विनीयस्य क्त्वा २९। ३०। ३१। ३२ पौरुषं यज्ञः विक्रांतता शौर्यं विस्फूर्जितं गर्जनं ३३। ३४। ३५। ३६। ३७ नैव दिति प्राणेन रक्षितव्येन हेतुना मीर्मयं मां मनुष्यमाविशेदि तिबुवन्नैतच्चित्रमपि तु प्राणिनां स्वामाविकोयं धर्मः परंतु मय्येतन्नास्तीत्याह नचेति ३८। ३९ प्राणहेतोर्जीविता धिरित्वात् भयात् बांधवादिप्रासात् विषादात् शोकाभिभूतत्वात् ४०। ४१। ४२। ४३। ४४

॥३१॥

४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६

क्षीणरत्नांच पृथिवीं हतक्षत्रियपुंगवाम् ॥ न ह्युत्सहाम्य हं भोक्तुं विधवामि वयोपितम् ४५ अद्यापि त्वहमाशंसे त्वां विजेतुं युधिष्ठिर ॥ भंक्त्वा पांचालपांडूनामुत्साहं भरत र्षभ ४६ न विदानीमहं मन्ये कार्यं युद्धेन कर्हिचित् ॥ द्रोणे कर्णे च संशति निहते च पितामहे ४७ अस्त्विदानीमियं राजन केवला पृथिवी तव ॥ असहायो हि कोराजारा ज्यमिच्छेत् प्रशासितुम् ४८ सुहृदस्तादृशान् हित्वा पुत्रान् भ्रातृन् पितृन् नपि ॥ भवद्भिश्च हतेराज्ये को नु जीवेत मादृशः ४९ अहं वनं गमिष्यामि ह्यजिनैः प्रतिवासितः ॥ रतिर्हि नास्ति मेराज्ये हतपक्षस्य भारत ५० हतबांधवभूयिष्ठा हताश्वाहतकुंजरा ॥ एषा ते पृथिवी राजन् भुंक्ष्वैनान् विगतज्वरः ५१ वनमेव गमिष्यामि वसानो मृगचर्म णी ॥ न हि मे निर्जनस्यास्ति जीवितेऽद्य स्पृहाविभो ५२ गच्छ त्वं भुंक्ष्वराजेंद्र पृथिवीं निहतेश्वराम् ॥ हतयोधानं प्ररत्नां क्षीणवृत्तिर्यथा सुखम् ५३ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ दुर्योधनं तव सुतं सालिलस्थं महायशाः ॥ श्रुत्वा तु कुरुणं वाक्यमभाषत युधिष्ठिरः ५४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ आर्तप्रलापान्मातातसालिलस्थः प्रभाषिथाः ॥ नैतन्मना सिमेराजन्वाशितं शकुनेरिव ५५ यदि वापि समर्थः स्यास्त्वं दानाय सुयोधन ॥ नाहमिच्छेयमवर्नि त्वया दत्तां प्रशासितुम् ५६ अधर्मेण नष्ट ह्यियां त्वया दत्तां महीमिमाम् ॥ न हि धर्मः स्मृतो राजन क्षत्रियस्य प्रतिग्रहः ५७ त्वया दत्तान् चेच्छेयं पृथिवीमखिलामहम् ॥ त्वांतु युद्धे विनिर्जित्य भोक्ताऽस्मि वसुधा मिमाम् ५८ अनीश्वरश्च पृथिवीं कथं त्वं दातुमिच्छसि ॥ त्वयेयं पृथिवी राजन् किन्नदत्ता तदैव हि ५९ धर्मतो याचमानानां प्रशमार्थं कुलस्य नः ॥ वार्ष्णेयं प्रथमं रा जन् प्रत्याख्याय महाबलम् ६० किमिदानीं ददासि त्वं को हिते चित्तविभ्रमः ॥ अभियुक्तस्तु कोराजा दातुमिच्छेद्विमेदिनीम् ६१ न त्वमद्य महीं दातुमिच्छः कौरवनं दन ॥ आच्छेत्तुं वा बलाद्राजन् सकथं दातुमिच्छसि ६२ मांतु निर्जित्य संग्रामे पालये मां वसुंधराम् ॥ सूच्य ग्रेणापि यद्भूमेरपि भिद्येत भारत ६३ तन्मात्रमपि तन्मह्यं न ददाति पुराभवान् ॥ सकथं पृथिवीमेतां प्रददासि विशंपते ६४ सूच्य ग्रं नात्यजः पूर्वसकथं त्यजसि क्षितिम् ॥ एवमैश्वर्यमासाद्य प्रशास्य पृथिवीमिमाम् ६५ को हि भूदो व्यवस्येत शत्रोर्दातुं वसुंधराम् ॥ त्वंतु केवलमौख्येण विभूदो नावबुध्यसे ६६ पृथिवीं दातु कामोऽपि जीवितेन विमोक्ष्यसे ॥ अस्मान्वा त्वं पराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् ६७ अथवा निहतोऽस्माभिर्जललोकाननुत्तमान् ॥ आवयोर्जीवतो राजन् मयि च त्वयि च ध्रुवम् ६८ संशयः सर्वभूतानां वि जयेनौ भविष्यति ॥ जीवितं तव दुष्प्रज्ञमयि संप्रति वर्तते ६९ जीवयेयमहं कामं न तु त्वं जीवितुं क्षमः ॥ दहमे हि कृतोयः नस्त्वयाऽस्मा सुविशेषतः ७० आशीविषैर्विषैश्चापि जले चापि प्रवेशनैः ॥ त्वया विनिहताराजन् राज्यस्य हरणेन च ७१ अप्रियाणां च वचनैर्द्रौपद्याः कर्षणेन च ॥ एतस्मात्कारणा त्पापजीवितं तेन विद्यते ७२

६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२



अस्तीतिशेषः । धर्मोऽस्तीपुण्यआचारेइतिभेदिनी ५६ । ५७



यद्येकस्तुनहंतव्योबहुभिर्धर्मएवतु ॥ तदाऽभिमन्युबहवोनिजघ्नुस्त्वन्मतेकथम् ५८ सर्वोविष्टशतेजंतुःकृच्छ्रस्थोधर्मदर्शनम् ॥ पदस्थःपिहितंद्वारंपरलोकस्य  
पश्यति ५९ आमुंचकवचंवीरमूर्धजानयमयस्वच ॥ यच्चान्यदपितेनास्तितदप्यादत्स्वभारत ६० इममेकंचतेकामंवीरभूयोददाम्यहम् ॥ पंचानांपांडवेया  
नायेनत्वंयोद्धुमिच्छसि ६१ तंहत्वावैभवानराजाहतोवास्वर्गमाप्नुहि ॥ ऋतेचर्जाविताद्विरयुद्धेकिंकुर्मतेप्रियम् ६२ ॥ संजयउवाच ॥ ततस्तवसुतोराजनवर्मज  
ग्राहकांचनम् ॥ विचित्रंचशिरस्त्राणंजांबूनदपरिष्कृतम् ६३ सोऽबद्धशिरस्त्राणःशुभकांचनवर्मभूव ॥ राजराजन्पुत्रस्तेकांचनःशैलराडिव ६४ सन्नद्धःसगदो  
राजनसज्जःसंग्राममूर्धनि ॥ अब्रवीत्पांडवान्सर्वान्पुत्रोदुर्योधनस्तव ६५ भ्रातृणांभवतामेकोयुध्यतांगदयामया ॥ सहदेवेनवायोत्स्येभीमेननकुलेनवा ६६ अथ  
वाफाल्गुनेनाद्यत्वयावाभरतर्षभ ॥ योत्स्येऽहंसंगंरंप्राप्यविजेज्येचरणाजिरे ६७ अहमद्यगमिष्यामिवैरस्यांतंसुदुर्गमम् ॥ गदयापुरुषव्याघ्रहेमपट्टनिबद्धया ६८  
गदायुद्धेनमेकश्चित्सदृशोस्तीतिचितये ॥ गदयावोहनिष्यामिसर्वानेवसमागतान् ६९ नमेसमर्थाःसर्वेवैयोद्धुनान्येनकेचन ॥ नयुक्तमात्मनावतुमेवंगवोद्धतंवचः॥  
अथवासफलंहेतत्करिष्येभवतःपुरः ७० अस्मिन्मुहूर्तेसत्यंवाभिध्यावैतद्विष्यति ॥ गृह्णातुचगदांयोवैयोत्स्यतेऽयमयासह ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वोत्त  
र्गतगदापर्वणियुधिष्ठिरदुर्योधनसंवादेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ एवंदुर्योधनेराजनगर्जमानेमुहुर्मुहुः ॥ युधिष्ठिरस्यसंकुद्धोवासुदेवोऽब्रवीदि  
दम् १ यदिनामहयंयुद्धेवरयेत्त्वांयुधिष्ठिर ॥ अर्जुनंनकुलंचैवसहदेवमथापिवा २ किमिदंसाहसंराजंस्त्वयाव्याहृतमीदृशम् ॥ एकमेवनिहत्याजौभवराजाकुरुष्वि  
ति ३ नसमर्थानहंमन्येगदाहस्तस्यसंयुगे ॥ एतेनहिक्तायोग्यावर्षाणीहत्रयोदश ४ आयसेपुरुषेराजनभीमसेनजिघांसया ॥ कथंनामभवेत्कार्यमस्माभिर्भरत  
र्षभ ५ साहसंकृतवांस्त्वंतुह्यनुक्रोशावृपोत्तम ॥ नान्यमस्यानुपश्यामिप्रतियोद्धारमाहवे ६ ऋतेवृकोदरात्पार्थात्सचनातिकृतश्रमः ॥ तदिदंयुतमारब्धंपुनरेव  
यथापुरा ७ विषमंशकुनेश्चैवतवचैवविशांपते ॥ बलीर्भीमःसमर्थश्चकृतीराजासुयोधनः ८ बलवान्वाकृतीवेतिकृतीराजन्विशिष्यते ॥ सोयंराजंस्त्वयाशत्रुःसमे  
पथिनिवेशितः ९ न्यस्तश्चात्मासुविषमेकृच्छ्रमापादितावयम् ॥ कोनुसर्वान्विनिर्जित्यशत्रूनेकेनैरिणा १० कृच्छ्रप्राप्तेनचतथाहारयेद्राज्यमागतम् ॥ पणित्वा  
चैकपाणेनरोचयेदेवमाहवम् ११ नहिपश्यामितंलोकेयोऽद्यदुर्योधनंरणे ॥ गदाहस्तंविजेतुंवैशक्तःस्यादमरोऽपिहि १२ नत्वंभीमोनेनकुलःसहदेवोऽथफाल्गुनः ॥  
जेतुंन्यायेनशक्तोवैकृतीराजासुयोधनः १३

३ योग्याभ्यासः । योग्यःप्रवीणेत्याद्युपक्रमः ५८ १ भ्यासाकंषोपिबोरितिभेदिनी ४ । ५ । ६ शकुनेश्चतवचयथापुरातयेवेदमितिद्वयोःसंबंधः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

१४ । १५ इतिकथं वदसे इत्यनुकर्षणीयम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

सकथंवदसेशत्रुंयुध्यस्वगदयेतिहि ॥ एकंचनोनिहत्याजौभवराजेतिभारत १४ वृकोदरंसमासाद्यसंशयोवैजयोहेनः ॥ न्यायतोयुध्यमानानांकृतीहोषमहाबलः १५  
एवंवास्मान्निहत्यत्वंभवराजेतिवैपुनः ॥ नूनंनराज्यभागेपापांडोःकुंत्याश्चसंततिः १६ अत्यंतवनवासायसृष्टाभैक्ष्यायवापुनः ॥ भीमसेनउवाच ॥ मधुसूदनमा  
कर्षीर्विषादयंदुनंदन १७ अद्यपारंगमिष्यामिवैरस्यभृशदुर्गमम् ॥ अहंसुयोधनंसंख्येहनिष्यामिनसंशयः १८ विजयोवैधुवःकृष्णधर्मराजस्यदृश्यते ॥ अध्यर्धे  
नगुणेनेयंगदागुरुतरीमम १९ नतथाधार्तराष्ट्रस्यमाऽकार्षीर्माधवव्यथाम् ॥ अहमेनंहिगदयासंयुगेयोद्धुमुत्सहे २० भवंतःप्रेक्षकाःसर्वेममसंतुजनार्दन ॥ सामरान  
पिलोकांस्त्रीन्नानाशस्त्रधरानयुधि २१ योधयेयंरणेकृष्णकिमुताद्यसुयोधनम् ॥ संजयउवाच ॥ तथासंभाषमाणंतुवासुदेवोवृकोदरम् २२ हृष्टःसंपूजयामासवच  
नंचेदमब्रवीत् ॥ त्वामाश्रित्यमहाबाहोधर्मराजोयुधिष्ठिरः २३ निहतारिःस्वकां दीप्तांश्रियं प्राप्नोत संशयः ॥ त्वयाविनिहताःसर्वेघृतराष्ट्रसुतारणे २४ राजानोराज  
पुत्राश्चनागाश्चविनिपातिताः ॥ कलिंगामागधाःप्राच्यागांधाराःकुरवस्तथा २५ त्वामासाद्यमहायुद्धेनिहताःपांडुनंदन ॥ हत्वादुर्योधनंचापिप्रयच्छोर्वीससाग  
राम् २६ धर्मराजायकौतेययथाविष्णुःशचीपते ॥ त्वांचप्राप्यरणेपापोधार्तराष्ट्रोविनक्ष्यति २७ त्वमस्यसक्विथनीभंक्त्वाप्रतिज्ञांपालयिष्यसि ॥ यत्नेनतुसदापार्थ  
योद्धव्योघृतराष्ट्रजः २८ कृतीचबलवांश्चैवयुद्धशाडश्चनित्यदा ॥ ततस्तुसात्यकीराजन्पूजयामासपांडवम् २९ पंचालाःपांडवेयाश्चधर्मराजपुरोगमाः ॥ तद्वचो  
भीमसेनस्यसर्वेवाभ्यपूजयन् ३० ततोभीमबलोभीमोयुधिष्ठिरमथाब्रवीत् ॥ सृजयैःसहतिष्ठंतंतपंतमिवभास्करम् ३१ अहमेतेनसंगम्यसंयुगेयोद्धुमुत्सहे ॥ न  
हिशक्तोऽरणेजेतुंमामेषपुरुषाधमः ३२ अद्यक्रोधंविमोक्ष्यामिनिहितंहृदयेभृशम् ॥ सुयोधनेधार्तराष्ट्रेखांडवेग्निमिवार्जुनः ३३ शल्यमद्योद्धरिष्यामितवपांडवह  
च्छयम् ॥ निहत्यगदयापापमद्यराजनसुखीभव ३४ अद्यकीर्तिमर्यामालांप्रतिमोक्ष्येतवानघ ॥ प्राणानश्रियंचराज्यंचमोक्ष्यतेऽद्यसुयोधनः ३५ राजाचघृतरा  
ष्ट्रोऽद्यश्रुत्वापुत्रमयाहतम् ॥ स्मरिष्यत्यशुभंकर्मयत्तच्छकुनिबुद्धिजम् ३६ इत्युक्त्वाभरतश्चेष्टोगदासुद्यम्यवीर्यवान् ॥ उदतिष्ठतयुद्धायशक्रोवृत्रमिवाह्वयन् ३७  
तदाहानममृष्यन्वैतवपुत्रोऽतिवीर्यवान् ॥ प्रत्युपस्थितएवाशुमतोमत्तमिवद्विपम् ३८ गदाहस्तंतवसुतंयुद्धायसमुपस्थितम् ॥ ददृशुःपांडवाःसर्वेकैलासमिवशृंगि  
णम् ३९ तमेकाकिनमासाद्यधार्तराष्ट्रमहाबलम् ॥ विषूथमिवमातंगंसमहृष्यंतपांडवाः ४० नसंभ्रमोनचभयंनचग्लानिर्नचव्यथा ॥ आसीदुर्योधनस्यापिस्थि  
तःसिंहइवाहवे ४१ समुद्यतगदंदृष्ट्वाकैलासमिवशृंगिणम् ॥ भीमसेनस्तदाराजनदुर्योधनमथाब्रवीत् ४२ राज्ञाऽपिघृतराष्ट्रेणत्वयाचास्मासुयत्कृतम् ॥ स्मरतड  
ष्टृतंकर्मयदूतंवारणावते ४३ द्रौपदीचपरिक्षिप्तासभामध्येरजस्वला ॥ दूतेयद्विजितोराजाशकुनेर्बुद्धिनिश्चयात् ४४ ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४



४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ ॥ इति शल्यां तर्गतगदापर्व नीलकंठीये भारतभाष्ये त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ तस्मिन्पुद्गेहति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ चत्वारिंशदहान्यद्वेचमेनिःसृतस्यैव । पुष्येणसंप्रयातोऽस्मिन्श्रवणेपुनरागतइति । ननुश्रवणेऽत्रयुद्धसमाप्तिर्दृश्यते तदनुपातेनपुद्गारंमोमृगशीर्षंमवितुंयुज्यते अष्टादशाहानिपुद्गमभूदिति वचनात्पुद्गारंमं प्रकृत्यमोमपर्वणि संजयवाक्यंमघाविषयगः सोमस्तद्दिनं संप्रपद्यतेति मघायां युद्धारंमप्रदर्शकं विरुध्यते । तथात्वेरेवत्यां युद्धसमाप्तापत्तेरित्यु

यानि चान्यानि दुष्टात्मनः पापानि कृतवानसि ॥ अनागः सुचार्थेषु तस्य पश्य महत्फलम् ४५ त्वत्कृते निहतः शेतेशरतल्पे महायशाः ॥ गंगेयो भरतश्रेष्ठः सर्वेषां पितामहः ४६ हतो द्रोणश्च कर्णश्च हतः शल्यः प्रतापवान् ॥ वैरस्य चादिकर्ताऽसौ शकुनिर्निहतो रणे ४७ भ्रातरस्ते हताः शूराः पुत्राश्च सहसैनिकाः ॥ राजानश्च हताः शूराः समरेष्वनिवर्तिनः ४८ एते चान्ये च निहता बहवः क्षत्रियर्षभाः ॥ प्रातिकामी तथा पापो द्रौपद्याः क्लेशकृद्धतः ४९ अवशिष्टस्त्वमेवैकः कुलग्नोऽधमपूरुषः ॥ त्वामप्यहं निष्यामि गदयानात्र संशयः ५० अद्य तेऽहं रणे दर्पं सर्वनाशयित्वा नृप ॥ राज्याशां विपुलां राजन पांडवेषु च दुष्कृतम् ५१ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ किं कथिते न वदुना युद्धं च स्वाद्यमया सह ॥ अद्य तेऽहं विनेष्यामि युद्धं श्रद्धां वृकोदर ५२ किं न पश्यसि मां पापगदायुद्धे व्यवस्थितम् ॥ हिमवच्छिखराकारां प्रमृह्य महतीं गदाम् ५३ गदिनं कोऽयमां पापहंतुमुत्सहतेरिषुः ॥ न्यायतो युद्धं मानस्य देवेष्वपि पुरंदरः ५४ मातृथा गर्जको ते यशारदा भ्रमिवा जलम् ॥ दर्शयस्व बलं युद्धे यावत्तत्तेऽद्या विद्यते ५५ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा पांडवाः सहसृजयाः ॥ सर्वे संपूजयामासुस्तद्वचो विजिगीषवः ५६ उन्मत्तमिव मातंगं तलशब्देन मानवाः ॥ भूयः संहर्षयामासू राज नृदुर्योधनं नृपम् ५७ बृंहंति कुंजरास्तत्र हयाहेषांति चासकृत् ॥ शस्त्राणि संप्रदीप्यंते पांडवानां जयैषिणाम् ५८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वी तर्गतगदापर्वणि भीमसेनदुर्योधनसंवादे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिन्पुद्गे महाराज सुसंवृते सुदारुणे ॥ उपविष्टेषु सर्वेषु पांडवेषु महात्मसु १ ततस्तालध्वजो रामस्तयोर्युद्धं उपस्थिते ॥ श्रुत्वा तच्छिष्यो राजन् राजगामहलायुधः २ तं दृष्ट्वा परमप्रीताः पांडवाः सहकेशवाः ॥ उपगम्योपसंगृह्य विधिवत्प्रत्यपूजयन् ३ पूजयित्वा तः पश्चादिदं वचनमब्रुवन् ॥ शिष्ययोः कौशलं युद्धे पश्य रामेति पार्थिव ४ अब्रवीच्च तदारामो दृष्ट्वा कृष्णं सपांडवम् ॥ दुर्योधनं च कौरव्यं गदापाणिमवस्थितम् ५ चत्वारिंशदहान्यद्वेचमेनिःसृतस्यैव ॥ पुष्येण संप्रयातोऽस्मिन्श्रवणे पुनरागतः ६ शिष्ययोर्वै गदायुद्धं द्रष्टुकामोऽस्मिन्माधव ॥ ततस्तदा गदाहस्तौ दुर्योधनवृकोदरौ ७ युद्धं भूमिगतौ विराडुभावे वरराजतुः ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा परिष्वज्य हलायुधम् ८ स्वागतं कुशलं चार्मपर्यपृच्छद्यथा तथं ॥ कृष्णो चापि महेश्वासावभिवाद्य हलायुधम् ९

पक्रमोपसंहारयोर्विरोधो दुःसमाधेयइति चेत्तस्य उपसंहारस्य निर्वीतार्थकत्वात्तदनुरोधेनोपक्रमस्य नेयत्वान्मघाविषयगदस्यस्यायमर्थः अत्रमघाशब्देन तत्सहचराः पितरो लक्ष्यं तेमघानक्षत्रं पितरो देवतेति श्रुतेरिति मघायां पितृसंबन्धित्वावधारणात् तेन युद्धे मृतानामुत्तमदेहप्रदानार्थं चंद्रस्तदापितृलोके संनिहितोऽभूदिति स्वर्गिणां दिव्यदेहलभश्चंद्राधीनइति शास्त्रप्रसिद्धं युद्धारंमस्तु मृगशीर्षे इति भीष्मपर्वणि निपुणतरमुपपादितं तत्राविस्मर्तव्यं ६ । ७ वरराजतुः रेजतुः ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति शल्यां तर्गतगदापर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ पूर्वमेवेति १ । २ । ३

सस्वजाते परिप्रीतौ प्रियमाणौ यशस्विनौ ॥ माद्रीपुत्रौ तथा शूरौ द्रौपद्याः पंचचात्मजाः १० अभिवाद्य स्थितारान्नरौ हिणेयं महाबलम् ॥ भीमसेनोऽथ बलवान्पुत्रस्तव जनाविप ११ तथैव चोद्यतगदौ पूजयामास तुर्वलम् ॥ स्वागतेन च ते तत्र प्रतिपूज्य समंततः १२ पश्य युद्धं महाबाहो इति ते राममब्रुवन् ॥ एवमुचुर्महात्मा नरौ हिणेयं नराधिपाः १३ परिष्वज्य तदारामः पांडवान सहसृजयान् ॥ अपृच्छत्कुशलं सर्वान् पार्थिवांश्चामितौ जसः १४ तथैव ते समासाद्य पप्रच्छुस्तमनामयम् ॥ प्रत्यभ्यर्च्य हलीसर्वांश्च क्षत्रियांश्च महात्मनः १५ कृत्वा कुशलं संयुक्तां संविदं च यथावयः ॥ जनार्दनं सात्यकिं च प्रेम्णा सपरिष्वजे १६ मूर्ध्नि चैतावुपाग्राय कुशलं पर्यपृच्छत ॥ तौ च तं विधिवद्वाजन् पूजयामास तुर्गुरुम् १७ ब्रह्माणमिव देवेशमिन्द्रोपेन्द्रौ मुदाऽन्वितौ ॥ ततोऽब्रवीद्धर्मसुतौ रौहिणेयमरिंदमम् १८ इदं भ्रात्रोर्महायुद्धं पश्य रामेति भारत ॥ तेषां मध्ये महाबाहुः श्रीमान् केशवपूर्वजः १९ न्यविशत्परमप्रीतः पूज्यमानो महारथैः ॥ सबभौ राजमध्यस्थो नीलवासाः सितप्रभः २० दिवी वनक्षत्रगणैः परिकीर्णो निशाकरः ॥ ततस्तयोः संनिपातस्तु मुलोलोमहर्षणः २१ आसीदंतकरो राजन् वैरस्य तव पुत्रयोः २२ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वी तर्गतगदापर्वणि बलदेवागमने चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ पूर्वमेव यदारामस्तस्मिन्पुद्गे उपस्थिते ॥ आमंत्र्य केशवं यातो वृष्णिभिः सहितः प्रभुः १ साहाय्यं धार्तराष्ट्रस्य न च कर्ताऽस्मिन् केशव ॥ न चैव पांडुपुत्राणां गमिष्यामि यथागतम् २ एवमुक्त्वा तदारामो यातः क्षत्रनिबर्हणः ॥ तस्य चागमनं भूयो ब्रह्मन् शंसि तुमर्हसि ३ आख्याहि मे विस्तरशः कथं राम उपस्थितः ॥ कथंच दृष्टवान्युद्धं कुशलो ह्यसि सत्तम ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उपप्लव्येने विष्टेषु पांडवेषु महात्मसु ॥ प्रेषितो घृतराष्ट्रस्य समीपं मधुसूदनः ५ शमं प्रति महाबाहो हितार्थं सर्वदेहिनाम् ॥ सगत्वा हास्तिनपुरं घृतराष्ट्रं समेत्य च ६ उक्तवान्वचनं तथ्यं हितं चैव विशेषतः ॥ न च तत्कृतवान् राजायथाऽऽख्यातं हितपुरा ७ अनवाप्य शमं तत्र कृष्णः पुरुषसत्तमः ॥ आगच्छत महाबाहुरुपप्लव्यं जनाविप ८ ततः प्रत्यागतः कृष्णो धार्तराष्ट्रं विसर्जितः ॥ अक्रियायां न व्याघ्रपांडवानि दमब्रवीत् ९ न कुर्वति वचोमहं कुरुवः कालनोदिताः ॥ निर्गच्छध्वं पांडवेयाः पुष्येण सहिता मया १० ततो विभज्यमानेषु बलेषु बलिनां वरः ॥ प्रोवाच भ्रातरं कृष्णं रौहिणेयो महामनाः ११ तेषामपि महाबाहो साहाय्यं मधुसूदन ॥ क्रियतामिति तत्कृष्णो नास्य चक्रे वचस्तदा १२ ततो मन्युपरीतात्मा जगाम यदुनंदनः ॥ तीर्थयात्रां हलधरः सरस्वत्यां महायशाः १३ मैत्रनक्षत्रयोगे स्म सहितः सर्वयादवैः ॥ आश्रयामास भोजस्तु दुर्योधनमरिंदमः १४ युयुधानेन सहितो वासुदेवस्तु पांडवान् ॥ रौहिणेये गतेश्वरे पुष्येण मधुसूदनः १५ पांडवेयान् पुरस्कृत्य ययावभिमुखः कुरुन् ॥ गच्छन्नेव पथि स्थस्तुरामः प्रेष्यानुवाच ह १६

४ । ५ । ६ । ७ । ८ अक्रियायां संबिकार्यानिष्पत्ती ९ । १० । ११ । १२ । १३ मैत्रनक्षत्रयोगे अनुराधायां भोजः कृतवर्मा १४ पुष्येण हि पांडवेभ्यः प्रयाणमनुराधातस्तीर्थयात्रार्थमीति विवेकः १५ । १६











३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ ॥ इति शल्यां तर्गतगदापर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये षष्ठः त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥

आविग्रं त्रिदिवं सर्वकारणं च न बुध्यते ॥ ततः सुतुमुलं शब्दं शुश्रावाथ बृहस्पतिः ३८ श्रुत्वा चैवाब्रवीत्सर्वान् देवान् देवपुरोहितः ॥ त्रितस्य वतर्तते यज्ञस्तत्र गच्छामहे सु  
राः ३९ सहि कुद्धः सृजेदन्यान् देवानपि महातपाः ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य सहिताः सर्वदेवताः ४० प्रययुस्तत्र यत्रासौ त्रितयज्ञः प्रवर्तते ॥ ते तत्र गत्वा विबुधास्तं कृपं  
यत्र सन्नितः ४१ ददृशुस्तं महात्मानं दीक्षितं यज्ञकर्मसु ॥ दृष्ट्वा चैनं महात्मानं श्रिया परमया युतम् ४२ उचुश्चैनं महाभागं प्राप्ता भागार्थिनो वयम् ॥ अथाब्रवीदपि देवा  
न्पश्य ध्वं मां दिवौकसः ४३ अस्मिन् प्रतिभये कूपे निमग्नं नष्टचेतसम् ॥ ततस्त्रितो महाराज भागांस्तेषां यथाविधि ४४ मंत्रयुक्तान्समददत्ते च प्रीतास्तदाऽभवन् ॥ त  
तो यथाविधि प्राप्ता भागान् प्राप्य दिवौकसः ४५ प्रीता आनन्ददुस्तस्मै वरान्यान्मनसेच्छति ॥ स तु ववेवं देवांस्तु महर्थां मम ४६ यश्चेहोपस्पृशेत्कूपे स सोमप  
गतिलभेत् ॥ तत्र चोर्मि मतीराजनुत्पपात सरस्वती ४७ तयोक्षितः समुत्स्थौ पूजयंश्चिदिवौकसः ॥ तथेति चोक्ता विबुधा जम्भूरान्यथागताः ४८ त्रितश्चाभ्या  
गमप्रीतः स्वमेवनिलयंतदा ॥ कुद्धस्तु स समासाद्य तावृषीभ्रातरौ तदा ४९ उवाच परुषं वाक्यं शशाप च महातपाः ॥ पशुलुब्धौ युवांस्मान्मांससृज्यप्रधावितौ ५०  
तस्माद्दृका कृतीरौ द्रोहिणावभितश्चरौ ॥ भवितारौ मया शतौ पापेनानेन कर्मणा ५१ प्रसवश्चैव युवयोर्गोलांगूलक्ष्वानराः ॥ इत्युक्तेन तदा तेन क्षणादेव विशांपते ५२  
तथाभूता वदृश्येतां वचनात्सत्यवादिनः ॥ तत्राप्यमितविक्रान्तः स्पृष्ट्वा तोयं हलायुधः ५३ दत्त्वा च विविधान् दायान् पूजयित्वा च वैद्विजान् ॥ उदपानं च तं वीक्ष्य प्रश  
स्य च पुनः पुनः ॥ नदी गतमदीनात्मा प्राप्नो विनशनं तदा ५४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि बलदेवती० त्रिताख्यानो षष्ठः त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥  
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो विनशनं राजन् जगामाथ हलायुधः ॥ शृङ्गाभीरान् प्रतिद्वेषाद्यत्र नष्टा सरस्वती १ तस्मात्तु ऋषयो नित्यं प्रादुर्विनशनेति च ॥ यत्राप्युपस्पृ  
श्य बलः सरस्वत्यां महाबलः २ सुभूमिकं ततोऽगच्छत्सरस्वत्यास्तटे वरे ॥ तत्र चाप्सरसः शुभ्रानित्यकालमतां द्रिताः ३ क्रीडाभिर्विमलाभिश्च क्रीडन्ति विमलाननाः ॥  
तत्र देवाः सगंधर्वा मासिमासि जनेश्वर ४ अभिगच्छन्ति ततीर्थं पुण्यं ब्राह्मणसेवितम् ॥ तत्रादृश्यंतं गंधर्वास्तथैवाप्सरसांगणाः ५ समेत्य सहिताराजन्यथा प्राप्तं यथा सु  
खम् ॥ तत्र मोदंति देवाश्च पितरश्च स वीरुधः ६ पुण्यैः पुण्यैः सदा दिव्यैः कीर्यमाणाः पुनः पुनः ॥ आक्रीडन् भूभिः साराजंस्तासामप्सरसां शुभा ७ सुभूमिकेति विख्याता  
सरस्वत्यास्तटे वरे ॥ तत्र स्नात्वा च दत्त्वा च वसुविप्राय माधवः ८ श्रुत्वा गीतं च तद्विव्यं वादित्राणां च निःस्वनम् ॥ छायाश्च विपुला दृष्ट्वा देवगंधर्वरक्षसाम् ९ गंधर्वाणां तत  
स्तीर्थमागच्छद्द्रोहिणी सुतः ॥ विश्वावसुमुखास्तत्र गंधर्वास्तपसाऽन्विताः १० नृत्यवादित्रगीतं च कुर्वन्ति सुमनोरमम् ॥ तत्र दत्त्वा हलधरो विप्रेभ्यो विविधं वसु ११ अ  
जाविकं गोखरोऽं सुवर्णं रजतं तथा ॥ भोजयित्वा द्विजान् कामैः संतर्प्य च महाधनैः १२

तत इति १ । २ शुभाः शुचयः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ कालज्ञानं प्रतिकालाज्ञानार्थं १७ । १८ । १९ शंखं शंखनामानं २० नमस्तु २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

प्रययौ सहितौ विप्रेः स्तूयमानश्च माधवः ॥ तस्माद्गंधर्वतीर्थाच्च महाबाहुरारिदमः १३ गर्गस्रोतो महातीर्थमाजगामैककुंडली ॥ तत्र गर्गेण वृद्धेन तपसा भावितात्मना  
१४ कालज्ञानगतिश्चैव ज्योतिषां च व्यतिक्रमः ॥ उत्पातादारुणाश्चैव शुभाश्च जनमेजय १५ सरस्वत्याः शुभे तीर्थे विदितवै महात्मना ॥ तस्य नाग्रा च ततीर्थं गर्गस्रोत  
इति स्मृतम् १६ तत्र गर्गं महाभागं ऋषयः सुवतानृप ॥ उपासां च किरे नित्यं कालज्ञानं प्रतिप्रभो १७ तत्र गत्वामहाराज बलः श्वेतानुलेपनः ॥ विधिवद्विधनं दत्त्वा मुनी  
नां भावितात्मनाम् १८ उच्चावचांस्तथाभक्ष्यान् विप्रेभ्यो विप्रदाय सः ॥ नीलवासास्तदा गच्छच्छंखतीर्थं महायशाः १९ तत्रापड्यन्महाशंखं महामेरुमिवोच्छ्रितम् ॥  
श्वेतपर्वतसंकाशं ऋषिसंघेर्निषेवितम् २० सरस्वत्यास्तटे जातं नगं तालध्वजो वली ॥ यक्षा विद्याधराश्चैव राक्षसाश्चामितौ जसः २१ पिशाचाश्चामितबलाय त्रसि  
द्धाः सहस्रशः ॥ ते सर्वे ह्यशनं त्यक्त्वा फलं तस्य वनस्पतेः २२ व्रतैश्च नियमैश्चैव काले काले स्मभुंजते ॥ प्राप्तैश्च नियमैस्तैस्तैर्विचरंतः पृथक् पृथक् २३ अदृश्यमाना मनु  
जैर्व्यचरन्पुरुषर्षभ ॥ एवं ख्यातो नरव्याघ्रलोके स्मिन् स वनस्पतिः २४ ततस्तीर्थं सरस्वत्याः पावनं लोकविश्रुतम् ॥ तस्मिन् श्वयदुशादूलोदत्त्वा तीर्थे पयस्विनीः २५  
ताम्रायसानिभां डानिवस्त्राणि विविधानि च ॥ पूजयित्वा द्विजांश्चैव पूजितश्च तपोधनैः २६ पुण्यं द्वैतवनं राजन् राजगामहलायुधः ॥ तत्र गत्वामुनीन् दृष्ट्वा नानावेषध  
रां बलः २७ आहृत्य सलिले चापि पूजयामास वैद्विजान् ॥ तथैव दत्त्वा विप्रेभ्यः परिभोगान्सुपुष्कलान् २८ ततः प्रायाद्रलो राजन् दक्षिणेन सरस्वतीम् ॥ गत्वा चैवं  
महाबाहुर्नातिदूरे महायशाः २९ धर्मात्माना गंधर्वानंतीर्थमागमदच्युतः ॥ यत्र पन्नगराजस्य वासुकेः सन्निवेशनम् ३० महाशुतेर्महाराज बहुभिः पन्नगैर्वृतम् ॥  
ऋषीणां हि सहस्राणितत्र नित्यं चतुर्दश ३१ यत्र देवाः समागम्य वासुकिं पन्नगोत्तमम् ॥ सर्वपन्नगराजानमभ्यर्चिचन्यथाविधि ३२ पन्नगेभ्यो भयं तत्र विद्यते न स्मपौ  
रव ॥ तत्रापि विधिवदत्त्वा विप्रेभ्यो रत्नसंचयान् ३३ प्रायात्प्राचीं दिशं तत्र तत्र तीर्थान्यनेकशः ॥ सहस्रशतसंख्यानि प्रथितानि पदे पदे ३४ आहृत्य तत्र तीर्थेषु यथो  
क्तं तत्र चर्षिभिः ॥ कृत्वोपवासनियमं दत्त्वा दानानि सर्वशः ३५ अभिवाद्य मुनींस्तान् वै तत्र तीर्थनिवासिनः ॥ उद्दिष्टमार्गः प्रययौ यत्र भूयः सरस्वती ३६ प्राङ्मुखं वे  
निवृत्ते वृष्टिर्वातहता यथा ॥ ऋषीणानैभिषेयाणामवेक्षार्थं महात्मनाम् ३७ निवृत्तांतां सरिच्छ्रेष्ठां तत्र दृष्ट्वा तुलांगली ॥ बभूव विस्मितो राजन् बलः श्वेतानुलेपनः  
३८ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कस्मात्सरस्वती ब्रह्मनिवृत्ता प्राङ्मुखी भवत् ॥ व्याख्यातमेतदिच्छामि सर्वमध्वर्युसत्तम ३९ कस्मिंश्चित्कारणे तत्र विस्मितो यदुनं  
दनः ॥ निवृत्ताहेतुना केन कथमेव सरिद्धरा ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पूर्वकृतयुगे राजन्नेभिषेयास्तपस्विनः ॥ वर्तमाने सुविपुले सन्ने द्वादशवार्षिके ४१

३३ । ३४ । ३५ । ३६ अज्ञेयार्थे षष्ठः सिध्यर्थम् ३७ । ३८ इच्छामि श्रोतुमिति शेषः ३९ ४० । ४१



४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ पञ्चोपनीतेः यज्ञसूत्रैः तीर्थत्रताग्नीनामुत्तरमागंतीर्थत्वेन श्रौते प्रसिद्धं निर्निमाय निर्मायेत्यर्थः ५२ निराशंसरस्वतीजललामे

ऋषयो बहवो राजंस्तत्सत्रमभिपेदिरे ॥ उपित्वा च महाभागास्तस्मिन्सत्रेयथाविधि ४२ निवृत्तेनैमिषेयैस्त्रेद्वादशवार्षिके ॥ आजगमुर्ऋषयस्तत्र बहवस्तीर्थकार  
णात् ४३ ऋषीणां बहुलत्वात्तु परस्वत्याविशांपते ॥ तीर्थानि नगरायंते कूलैर्वेदक्षिणे तदा ४४ समंतपंचकं यावत्तावत्ते द्विजसत्तमाः ॥ तीर्थलोभाद्भ्रव्याघ्रनद्यास्ती  
रंसमाश्रिताः ४५ जुह्वतां तत्र तेषां तु मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ स्वाध्यायेनातिमहता बभूवुः पूरितादिशः ४६ अग्निहोत्रैस्तत्स्तेषां क्रियमाणैर्महात्मनाम् ॥ अ  
शोभत सरिच्छ्रेष्ठा दीप्यमानैः समंततः ४७ वालखिल्यामहाराज अश्मकुट्टाश्च तापसाः ॥ दंतो लूखलिनश्चान्ये प्रसंख्यानास्तथापरे ४८ वायुमक्षाजलहाराः पर्ण  
भक्षाश्च तापसाः ॥ भानानियमयुक्ताश्च तथा स्थंडिलशायिनः ४९ आसन् नैमुनयस्तत्र सरस्वत्याः समीपतः ॥ शोभयंतः सरिच्छ्रेष्ठांगामिव दिवौकसः ५० शतश  
श्च समापेतुर्ऋषयः सत्रयाजिनः ॥ तेष्वकाशं न ददधुः सरस्वत्यामहाव्रताः ५१ ततो यज्ञोपवीतैस्ते तत्तीर्थं निर्निमाय वै ॥ जुहुवुश्चाग्निहोत्रांश्च चक्रुश्च विविधाः क्रियाः  
५२ ततस्तद्विषयं वातं निराशंचितयान्वितम् ॥ दर्शयामास राजेन्द्र तेषामर्थे सरस्वती ५३ ततः कुंजान् बहून्कृत्वा सन्नितृत्ता सरस्वती ॥ ऋषीणां पुण्यतपसां कारु  
ण्याज्जनमेजयः ५४ ततो निवृत्त्य राजेन्द्र तेषामर्थे सरस्वती ॥ भूयः प्रतीच्यभिमुखी प्रसुप्ता वसरिद्धरा ५५ अमोघागमनं कृत्वा तेषां भूयो ब्रजाम्यहम् ॥ इत्यनुतम  
ह च केतवराजन्महानदी ५६ एवं स कुंजो राजन्वैनैमिषीय इति स्मृतः ॥ कुरुश्रेष्ठ कुरुक्षेत्रे कुरुष्व महतीं क्रियाम् ५७ तत्र कुंजान् बहून् दृष्ट्वा निवृत्तां च सरस्वतीम् ॥  
बभूव विस्मयस्तत्र रामस्याथ महात्मनः ५८ उपस्पृश्य तु तत्रापि विधिवद्यदुनंदनः ॥ दत्त्वा दायान् द्विजातिभ्यो भांडानि विविधानि च ५९ भक्ष्यं भोज्यं च विविधं ब्रा  
ह्मणेभ्यः प्रदाय च ॥ ततः प्रायादलो राजन् पूज्यमानो द्विजातिभिः ६० सरस्वती तीर्थवरं नाना द्विजगणायुतम् ॥ बदरे गुदकाश्मर्यष्टक्षाश्च त्वयि भीतकैः ६१ कंको  
लैश्च पलाशैश्च वरीरैः पीलुभिस्तथा ॥ सरस्वती तीर्थरुहैस्त रुभिर्विविधैस्तथा ६२ करूषकवरैश्चैव बिल्वैराप्रातकैस्तथा ॥ अतिमुक्तकण्ठैश्च पारिजातैश्च शोभितम्  
६३ कदलीवनमूयिष्ठं दृष्ट्वा तं मनोहरम् ॥ वाय्वंबुफलपर्णादौर्दंतो लूखलिकैरपि ६४ तथाऽश्मकुट्टैर्वानेयैर्मुनिभिर्बहुभिर्वृतम् ॥ स्वाध्यायघोषसंघुष्टं मृगयथ शता  
कुलम् ६५ अहिं सैर्धर्मपरमैर्नृभिरत्यर्थसेवितम् ॥ सप्तसारस्वतं तीर्थमाजगाम हलायुधः ॥ यत्र मंक्वणकः सिद्धस्तपस्तेपे महा मुनिः ६६ ॥ इति श्री महाभारते  
शल्यपर्वोत्तर्गतगदापर्वणि बलदेव तीर्थं ० सारस्वतोपाख्याने सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ सप्तसारस्वतं कस्मात्कथं  
कणको मुनिः ॥ कथं सिद्धः स भगवान् कश्चास्य नियमोऽभवत् १

इत्यर्थः ५९ कुंजान् आत्मनो वासस्थानानि तीर्थविशेषानि

स्वर्थः ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ ॥ इति शल्यां उत्तर्गतगदापर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ सप्तेति १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ सस्मरुः स्मृतवतः १७ । १८ । १९ गये पुण्यदेशेषु २० । २१ । २२ । २३

कस्य वंशे समुत्पन्नः किंचार्थितं द्विजोत्तम ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विधिवद्विजसत्तम २ वैशंपायन उवाच ॥ राजन् सप्तसरस्वत्योयाभिर्व्याप्तमिदं जगत् ॥ आहूता व  
लवद्विहितत्र तत्र सरस्वती ३ सुप्रभाकां च नाक्षी च विशाला च मनोरमा ॥ सरस्वती चौघवती सुरेणुर्विमलोदका ४ पितामहस्य महतो वर्तमाने महामखे ॥ वितते  
यज्ञवाटे च संसिद्धेषु द्विजातिषु ५ पुण्याहघोषैर्विमलैर्वेदानां निनदैस्तथा ॥ देवेषु चैव व्यष्टेषु तास्मिन् यज्ञाविधौ तदा ६ तत्र चैव महाराज दीक्षिते प्रपितामहे ॥ यजत  
स्तस्य सत्रेण सर्वकामसमृद्धिना ७ मनसा चिंतितार्थार्थार्थार्थकुशलैस्तदा ॥ उपतिष्ठति राजेन्द्र द्विजातींस्तत्र तत्रह ८ जगुश्च तत्र गंधर्वान् नृत्तुश्चाप्सरोगणाः ॥ वादित्रा  
णि चादेव्यानि वादयामासुरं जसा ९ तस्य यज्ञस्य संपत्त्या तु तुष्टुर्देवता अपि ॥ विस्मयं परमं जग्मुः किमुमानुष्योनयः १० वर्तमाने तथा यज्ञेषु पृक्स्थे पितामहे ॥ अ  
बुवृष्यो राजन्नायं यज्ञो महागुणः ११ न दृश्यते सरिच्छ्रेष्ठा यस्मादिह सरस्वती ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान्प्रीतः सस्माराथ सरस्वतीम् १२ पितामहे न यजता आहूता पुष्करे  
षु वै ॥ सुप्रभानाम राजेन्द्र नाम्ना तत्र सरस्वती १३ तां दृष्ट्वा मुनयस्तुष्टास्त्वरायुक्तां सरस्वतीम् ॥ पितामहं मानयंतीं क्रतुं ते बहु मे निरे १४ एवमेषा सरिच्छ्रेष्ठा पुष्करेषु  
सरस्वती ॥ पितामहार्थं संभूता तुष्टुर्थं च मनीषिणाम् १५ नैमिषे मुनयो राजन् समागम्य समासते ॥ तत्र चित्राः कथाह्या सखेदं प्रतिजनेश्वर १६ यत्र ते मनुयो ह्या  
सन्नाना स्वाध्यायवेदिनः ॥ ते समागम्य मुनयः सस्मरुर्वै सरस्वतीम् १७ सा तु ध्याता महाराज ऋषिभिः सत्रयाजिभिः ॥ समागतानां राजेन्द्र सहायार्थं महात्मनाम् १८  
आजगाम महाभागा तत्र पुण्या सरस्वती ॥ नैमिषे कां च नाक्षी तु मुनीनां सत्रयाजिनाम् १९ आगता सरितां श्रेष्ठा तत्र भारत पूजिता ॥ गयस्य यजमानस्य गयेष्वे  
व महाक्रतुम् २० आहूता सरितां श्रेष्ठा गयस्य ज्ञेय सरस्वती ॥ विशालां तु गयस्यादुर्ऋषयः संशितव्रताः २१ सरित्साहिमवत्पाश्वर्त्तिप्रसुता शीघ्रगामिनी ॥ औदालके  
स्तथा यज्ञेय जतस्तस्य भारत २२ समेते सर्वतः स्फीते मुनीनां मंडले तदा ॥ उत्तरे कोसलाभागे पुण्ये राजन्महात्मनः २३ उदालकेन यजता पूर्वध्याता सरस्वती ॥  
आजगाम सरिच्छ्रेष्ठा तं देशं मुनिकारणात् २४ पूज्यमाना मुनिगणैर्वल्कलाजिनसंवृतैः ॥ मनोरमेऽतिविख्याता सा हितैर्मनसा कृता २५ सुरेणुर्ऋषभे दीपे पुण्ये राज  
र्षिसेविते ॥ कुरोश्च यजमानस्य कुरुक्षेत्रे महात्मनः २६ आजगाम महाभागा सरिच्छ्रेष्ठा सरस्वती ॥ ओघवत्यपि राजेन्द्र वसिष्ठेन महात्मना २७ समाहूता कुरु  
क्षेत्रे दिव्यतोया सरस्वती ॥ दक्षेण यजता चापि गंगाद्वारे सरस्वती २८ सुरेणुरिति विख्याता प्रसुता शीघ्रगामिनी ॥ विमलोदा भगवती ब्रह्मणाय जता पुनः  
२९ समाहूता ययौ तत्र पुण्ये ह्येव तोगिरौ ॥ एकीभूतास्त तस्तास्तु तस्मिंस्तीर्थे समागताः ३०

१४ । १५ सुरेणुदेशेषु दीपयपितयापि पंचमेस्थाने कीर्त्यते श्लोकानां पूर्वापर्यवा विज्ञेयम् २६ । २७ । २८ । २९ । ३०



३१ । ३२ । ३३ स्नायंतीस्नाती ३४ । ३५ । ३६ मरुतां प्राणवायूनामेकोनपंचाशता एतेषां तपसा मरुतोऽदित्यामुत्पन्ना इति कल्पांतरविषयोऽयमर्थः ३७ इदमत्यद्भुतराजान्नित्यस्य तात्पर्ययोगेन सिद्धस्य कायस्य परिणामांतरं हासवृद्ध्यादिकं न जायतेऽतस्तत्र प्रविष्टोऽन्नसोऽपरिणममाण एव देहाभिः सरति तदंशा आत्मनः सिद्धकायत्वं मत्वा मं कणको गवेण नृत्यति तदेव क्षयशून्यत्वं देहस्य सप्तसारस्वतं तीर्थं ततस्तु प्रथितं भुवि ॥ इति सप्तसारस्वत्यानामतः परिकीर्तिताः ३१ सप्तसारस्वतं चैव तीर्थं पुण्यं तथा स्मृतम् ॥ शृणु मं कणकस्यापि कौमारब्रह्मचारिणः ३२ आपगामवगाढस्य राजन् प्रकीडितं महत् ॥ दृष्ट्वा यदृच्छया तत्र स्त्रियं मंभसि भारत ३३ स्नायंती रुचिरा पांगी दिग्वास समनिदिताम् ॥ सरस्वत्यां म हाराज चस्कंदे वीर्यं मंभसि ३४ तद्रेतः स तु जग्राह कलशे वै महातपाः ॥ सप्तधा प्रविभागे तु कलशस्थं जगाम ह ३५ तत्रैव यः सप्तजाता जज्ञिरे मरुतांगणाः ॥ वायुवेगो वायुबलो वायुहा वायुमंडलः ३६ वायुज्वालो वायुरेता वायुचक्रश्च वीर्यवान् ॥ एवमेते स मुत्पन्ना मरुतां जनयिष्णवः ३७ इदमत्यद्भुतराजन् शृणु वाश्चर्यं तं भुवि ॥ महर्षेः श्रितं यादृक् त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतम् ३८ पुरा मं कणकं सिद्धः कुशाग्रेणेति नः श्रुतम् ॥ क्षतः किल करैराजंस्तस्य शाकरसोऽभवत् ३९ सर्वैः शाकरसं दृष्ट्वा हर्षा विष्टः प्रवृत्तवान् ॥ ततस्तस्मिन् प्रवृत्ते वै स्थावरं जंगमं च यत् ४० प्रवृत्तमुभयं वीरतेजसा तस्य मोहितम् ॥ ब्रह्मादिभिः सुरैराजन् ऋषिभिश्च तपोधनैः ४१ विज्ञप्तो वै महादेव ऋषेरथेन राधिप ॥ नायं नृत्येद्यथा देव तथा त्वं कर्तुं मर्हासि ४२ ततो देवो मुनिं दृष्ट्वा हर्षा विष्टमतीव ह ॥ सुराणां हितकामार्थं महादेवोऽभ्यभाषत ४३ भो भो ब्राह्मण धर्मज्ञ किमर्थं नृत्यते भवान् ॥ हर्षस्थानं किमर्थं च तदेव माधिकं मुने ४४ तपस्विनो धर्मपथे स्थितस्य द्विजसत्तम ॥ ऋषिरुवाच ॥ किं न पश्यासे मे ब्रह्मन् क राच्छाकरसं सुतम् ४५ यदृष्ट्वा संप्रवृत्तो वै हर्षेण महता विभो ॥ तं प्रहस्या ब्रवीद्देवो मुनिं निरागेण मोहितम् ४६ अहं न विस्मयं विप्रगच्छामीति प्रपश्यामाम् ॥ एव मुक्ता मुनिश्चेष्टं महादेवेन धीमता ४७ अंगुल्यग्रेण राजेद्रस्वांगुष्ठस्ताडितोऽभवत् ॥ ततो भस्मक्षता द्राजन्निर्गतं हिमसन्निभम् ४८ तदृष्ट्वा ब्रवीदितो राजन् समुनिः पादयोर्गतः ॥ मेने देवं महादेवमिदं चोवाच विस्मितः ४९ नान्यं देवादहं मन्येरुद्रात्परतरं महत् ॥ सुरासुरस्य जगतो गतिस्त्वमसि शूलघृत् ५० त्वया सृष्टमिदं विश्वं वदंतीह मनीषिणः ॥ त्वामेव सर्वं विशति पुनरेव युगक्षये ५१ देवैरपि न शक्यस्त्वं परिज्ञातुं कुतो मया ॥ त्वयि सर्वे स्मदृश्यंते भावा ये जगति स्थिताः ५२ त्वामुपासं तवरं देवा ब्रह्मादयोऽनघ ॥ सर्वस्त्वमसि देवानां कर्ता कारयिता च ह ५३ त्वत्प्रसादात् सुराः सर्वे मोदंतीहा कुतो मयाः ॥ एवंस्तु त्वामहादेवं स ऋषिः प्रणतोऽ भवत् ५४ यदिदं चापलं देव लुप्तमेतत्स्वयादिकम् ॥ ततः प्रसादयामि त्वां तपो मेन क्षरेदिति ५५ ततो देवः प्रीतमनास्तमृषिपुनरब्रवीत् ॥ तपस्ते वर्धतां विप्रमत्प्रसादात् सहस्रधा ५६ जाश्रमे चेह वत्स्यामि त्वया सार्धं महं सदा ॥ सप्तसारस्वते चास्मि न्योमामर्चिष्यते नरः ५७ न तस्य दुर्लभं किंचिद्भविष्यति ह परत्र वा ॥ सारस्वतं च तेलोकं गमिष्यंति न संशयः ५८

महती योगसिद्धिः देहस्य भस्मभूतत्वं तु महायसी सिद्धिरित्येतदुद्गोचरं यस्तस्य गर्वपरिहरतीति

३८ ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ स्मयादिकं गर्वादिकम् ५५ । ५६ । ५७ । ५८

५९ ॥ इति शरण्यांतर्गतगदा० नीलकंठीये भारतमा० अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ उपित्वेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ एतन्मं कणकस्यापि चरितं मूरितेजसः ॥ सहिपुत्रः सुकन्याया मुत्पन्नो मातरि श्वना ५९ ॥ इति श्रीमहाभारतेश० गदा० बलदेवती० सारस्वतोपाख्याने अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उपित्वा तत्र रामस्तु संपूज्याश्रमवासिनः ॥ तथा मं कणके प्रीतिं शुभां च केहलायुधः १ दत्त्वा दानं द्विजातिभ्योरजनीं तामुपोष्य च ॥ पूजितो मुनि संघैश्च प्राप्त रुत्थाय लांगली २ अनुज्ञाप्य मुनीन् सर्वान् स्पृष्ट्वा तोयं च भारत ॥ प्रययौ त्वरितो रामस्तीर्थहेतोर्महाबलः ३ ततस्त्वौशनसं तीर्थमाजगाम हलायुधः ॥ कपालमोचनं नाम यत्र मुक्तो महामुनिः ४ महता शिरसाराजन् ग्रस्तजंघोमहोदरः ॥ राक्षसस्य महाराज रामक्षिप्तस्य वै पुरा ५ तत्र पूर्वतपस्तप्तकाव्येन सुमहात्मना ॥ यत्रास्य नीतिरखिला प्रादुर्भूता महात्मनः ६ यत्र स्थश्चितयामास दैत्यदानवविग्रहम् ॥ तत्प्राप्य च बलो राजंस्तीर्थप्रवरमुत्तमम् ७ विधिवद्देदौ वित्तं ब्राह्मणानां महात्मनाम् ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ कपालमोचनं ब्रह्मन् कथं यत्र महामुनिः ८ मुक्तः कथं चास्य शिरोलभं केन च हेतुना ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुरा वै दंडकारण्ये राघवेण महात्मना ९ वसताराजशार्दूलराक्षसान् शमयिष्यता ॥ जनस्थाने शिरश्छिन्नं राक्षसस्य दुरात्मनः १० क्षुरेण शितधारेण उत्पपात महावने ॥ महोदरस्य तल्लभं जंघायै वियदृच्छया ११ वने विचरतो राजन्नस्थिभिश्चास्फुरत्तदा ॥ स तेन लग्नेन तदा द्विजातिर्न शशाक ह १२ अभिगंतुं महाप्राज्ञस्तीर्थान्यायत नानि च ॥ स पूतिना विस्त्रवता वेदना तौ महामुनिः १३ जगाम सर्वतीर्थानि पृथिव्याचेति नः श्रुतम् ॥ स गत्वा सरितः सर्वाः समुद्रांश्च महातपाः १४ कथयामास तत्सर्वं मृषीणां भावितात्मनाम् ॥ आलुत्य सर्वतीर्थेषु न च मोक्षमवाप्तवान् १५ स तु शुश्राव विप्रेन्द्रमुनीनां वचनं महत् ॥ सरस्वत्यास्तीर्थवरं ख्यातमौशनसंतदा १६ सर्वपापप्रशमनं सिद्धिक्षेत्रमनुत्तमम् ॥ स तु गत्वा ततस्तत्र तीर्थमौशनसं द्विजः १७ तत औशनसे तीर्थे तस्योपस्पृश तस्तदा ॥ तच्छिरश्चरणं मुक्तापपातां तर्जले तदा १८ विमुक्तस्तेन शिरसा परं सुखमवाप ह ॥ स चाप्यंतर्जले मूर्धा जगामादर्शनं विभो १९ ततः स विशिरा राज न्पूतात्मा वीतकल्मषः ॥ आजगामाश्रमं प्रीतः कृतकृत्यो महोदरः २० सोऽथ गत्वाऽऽश्रमं पुण्यं विप्रमुक्तो महातपाः ॥ कथयामास तत्सर्वं मृषीणां भावितात्मनाम् २१ तेश्चुत्वा वचनं तस्य ततस्तीर्थस्य मानद ॥ कपालमोचनमिति नाम च कुः समागताः २२ स चापि तीर्थप्रवरं पुनर्गत्वा महानृषिः ॥ पीत्वा पयः सुविपुलं सिद्धि मायात्तदा मुनिः २३ तत्र दत्त्वा बहून् दायान्विप्रान् संपूज्य माधवः ॥ जगाम वृष्णिप्रवरं रुषङ्गोराश्रमं तदा २४ यत्र तप्तं तपोधोरमार्ष्टिषेणेन भारत ॥ ब्राह्मण्यं लब्ध्वांस्तत्र विश्वामित्रो महामुनिः २५ सर्वकामसमृद्धं च तदाश्रमपदं महत् ॥ मुनिभिर्ब्राह्मणैश्चैव सेवितं सर्वदा विभो २६ ततो हलधरः श्रीमान् ब्राह्मणैः परिवारितः ॥ जगाम तत्र राजेन्द्र रुषङ्गुस्तनुमत्यजत् २७ रुषङ्गुर्ब्राह्मणो वृद्धस्तपोनित्यश्च भारत ॥ देहं न्यासे कृतमना विचिंत्य बहुधा तदा २८

१९ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८



२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ श्वोमरणंतपेत् अक्षयंस्वर्गमाप्नोतीत्यर्थः ३३ । २९ ब्राह्मणं ब्रह्मसंघातोवेदसमूहद्विधावत् ततःस्वाध्यायं ब्रह्मणं ब्रह्मसंघाते' इति मेदिनि ३६ । २० । ३८ ॥ इतिशल्या  
 ततःसर्वानुपादायतनयान्वैमहातपाः ॥ रुपंरुद्रवीतत्रनयध्वंमपृथूदकम् २९ विज्ञायातीतवयसरुपं गुतेतपोधनाः ॥ तंचतीर्थमुपानिन्युःसरस्वत्या  
 स्तपोधनम् ३० सतैःपुत्रैस्तदाधीमानानीतोवैसरस्वतीम् ॥ पुण्यातीर्थशतोपेतोविप्रसंघेर्निषेविताम् ३१ सतत्रविधिनाराजब्राह्मण्यसुमहातपाः ॥ ज्ञात्वा  
 तीर्थगुणांश्चैवप्राहेदमृषिसत्तमः ३२ सुप्रीतःपुरुषव्याघ्रसर्वान्पुत्रानुपासतः ॥ सरस्वत्युत्तरेतीरेयस्त्यजेदात्मनस्तनुम् ३३ पृथूदकेज्यपरोनैनैश्वोमरणंत  
 पेत् ॥ तत्राष्टत्यसधर्मात्माउपस्पृश्यहलायुधः ३४ दत्वाचैवब्रह्मन्दायानविप्राणांविप्रवत्सलः ॥ ससर्जयत्रभगवौल्लोकौल्लोकपितामहः ३५ यत्राष्टिषेणःकौरव्य  
 ब्राह्मण्यंसंशितव्रतः ॥ तपसामहताराजन्प्राप्तवानृषिसत्तमः ३६ सिंधुद्वीपश्चराजर्षिर्देवापिश्वमहातपाः ॥ ब्राह्मण्यंलब्धवान्यत्रविश्वामित्रस्तथामुनिः ३७  
 महातपस्वीभगवानुग्रतेजामहातपाः ॥ तत्राजगामबलवानबलभद्रःप्रतापवान् ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारते शल्यपर्वार्तर्गतमदाप० बलदेवतीर्थयात्रायांसारस्व  
 तोपाख्यानेऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथमाष्टिषेणोभगवानविपुलंतपवांस्तपः ॥ सिंधुद्वीपःकथंचापिब्राह्मण्यं  
 लब्धवांस्तदा १ देवापिश्वकथं ब्रह्मन्विश्वामित्रश्चसत्तम ॥ तन्ममाचक्ष्वभगवन्परंकौतूहलं हि मे २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पुराकृतयुगेराजब्राह्मिणेनोद्विजो  
 त्तमः ॥ वसन्गुरुकुलोनिन्यनित्यमध्ययनेरतः ३ तस्यराजन्गुरुकुलेवसतो नित्यमेव च ॥ समाप्तिनाममद्विद्यानापिवेदाविशंपते ४ सनिर्विण्णस्ततोराजस्त  
 पस्तेपेमहातपाः ॥ ततोऽवैतपसातेनप्राप्यवेदाननुत्तमान् ५ सविद्वान्वेदयुक्तश्चसिद्धश्चाप्यृषिसत्तमः ॥ तत्रतीर्थेवरान्प्रादात्रीनेवसुमहातपाः ६ अस्मि  
 स्तीर्थेमहानद्याज्यप्रभृतिमानवः ॥ आष्टतोवाजिमेवस्यफलंप्राप्स्यतिपुष्कलम् ७ अद्यप्रभृतिनैवात्रभयं व्यालाद्भविष्यति ॥ अपिचाल्पेनकालेनफलंप्रा  
 प्स्यतिपुष्कलम् ८ एवमुक्तामहातेजाजगामात्रिदिवंसुनिः ॥ एवंसिद्धस्तभगवानाष्टिषेणःप्रतापवान् ९ तस्मिन्नेवतदार्तीर्थेसिंधुद्वीपःप्रतापवान् ॥ देवापिश्व  
 महाराजब्राह्मण्यंप्रापतुर्भूत १० तथाचकौशिकस्ताततपोनित्योजितेन्द्रियः ॥ तपसमैसुतप्तेनब्राह्मणत्वमवाप्तवान् ११ गाधिर्नाममहानासीत्क्षत्रियःप्रथितो  
 भुवि ॥ तस्यपुत्रोऽभवद्राजन्विश्वामित्रःप्रतापवान् १२ सराजाकौशिकस्तातमहायाम्यभवत्किल ॥ सपुत्रमभिषिच्यार्थविश्वामित्रंमहातपाः १३ देहव्या  
 सेमनश्चक्रेतमूचुःप्रणताःप्रजाः ॥ नगंतव्यंमहाप्राज्ञत्राहिचास्मान्महाभयात् १४ एवमुक्तःप्रत्युवाचततोगाधिःप्रजास्ततः ॥ विश्वस्यजगतोगोतामविष्यति  
 सुतोमम १५ इत्युक्तातुततोगाधिर्विश्वामित्रंनिवेश्य च ॥ जगामत्रिदिवंराजन्विश्वामित्रोऽभवत्पुनः १६ नसशक्रोतिपृथिवीयत्नवानपिरक्षितुम् ॥ ततःशुश्रा  
 वराजासराक्षसेभ्योमहामयम् १७ निर्ययौनगराच्चापिचतुरंगबलान्वितः ॥ सगत्वादूरमध्वानंवासिष्ठाश्रममभ्ययात् १८  
 तर्गतमदापर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ कथमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इतिशल्यार्तर्गतमदाप० नीलकंठीयेभारतमा० चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ब्रह्मयोनेर्ब्राह्मण्यो  
 त्पादकातीर्थोदवाकीर्णनामदाल्म्यसेवितंतीर्थजगाम १ तस्यावाकीर्णत्वमाहुर्नुहावेत्यादिनः अवाकीर्णतेनीचैरवपात्यंतेशत्रवोऽस्मिन्नित्यवाकीर्णमित्यर्थः वैचित्रवीर्यिणःविचित्रवीर्यैस्त्वैवि  
 तस्यतेसैनिकाराजंश्चकुस्तत्रानयान्वहन् ॥ ततस्तुभगवान्विप्रोवसिष्ठोऽश्रममभ्ययात् १९ दृष्टोऽथततःसर्वमज्यमानमहावनम् ॥ तस्यकुक्षोर्महाराजवसि  
 ष्ठोमुनिसत्तमः २० सृजस्वशबरानघोरानितिस्वांगमुवाचह ॥ तथोक्तासाऽसृजद्धेनुःपुरुषानघोरदर्शनान् २१ तेतुतद्वलमासाद्यबभूवुःसर्वतोदिशम् ॥ तच्छृ  
 त्वाविद्रुतंसैन्यंविश्वामित्रस्तुगाधिजः २२ तपःपरममन्यमानस्तपस्येवमनोदधे ॥ सोऽस्मिन्तीर्थेवरैराजन्सरस्वत्याःसमाहितः २३ नियमैश्चोपवासैश्चकर्षयन्  
 देहमात्मनः ॥ जलाहारोवायुभक्षःपर्णाहारश्चसोऽभवत् २४ तथास्थंडिलशायीचयेचान्येनियमाःपृथक् ॥ असकृत्तस्यदेवास्तुवतविघ्नंप्रचक्रिरे २५ नचास्यनि  
 यमाद्बुद्धिरपयातिमहात्मनः ॥ ततःपरेणयत्नेनतप्त्वाबहुविधंतपः २६ तेजसाभास्कराकारोगाधिजःसमपद्यत ॥ तपसातुतथायुक्तंविश्वामित्रंपितामहः २७  
 अमन्यतमहातेजावरदोवरमस्यतत् ॥ सतुवन्नेवरंराजन्स्यामहंब्राह्मणस्त्विति २८ तथेतिचाब्रवीद्ब्रह्मासर्वलोकपितामहः ॥ सलब्ध्वातपसोग्रेणब्राह्मणत्वमहा  
 यशाः २९ विचचारमहीकृत्स्नाकृतकामःसुरोपमः ॥ तस्मिन्स्तीर्थेवरैरामःप्रदायविविधंवसु ३० पयस्विनीस्तथाधेनूर्यानानिशयनानिच ॥ अथवस्त्राण्यलंकारं  
 भक्ष्यंपेयंचशोभनं ३१ अददन्मुदितोराजन्पूजयित्वाद्विजोत्तमान् ॥ ययौराजंस्ततोराजोवकस्याश्रममंतिकात् ३२ यत्रतेपेतपस्तीव्रंदाल्म्योवकइतिश्रुतिः  
 ३३ ॥ इतिश्रीम० श०गदाप० बलदेवतीर्थयात्रायांसारस्वतोपाख्यानेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ब्रह्मयोनेरवाकीर्णजगामयदुनंदनः ॥  
 यत्रदाल्म्योवकोराजन्नाश्रमस्थोमहातपाः १ जुहावघृतराष्ट्रस्यराष्ट्रं वैचित्रवीर्यिणः ॥ तपसाघोररूपेणकर्षयन्देहमात्मनः २ क्रोधेनमहताऽऽविष्टोधर्मात्मावैप्रता  
 पवान् ॥ पुराहिनैमिषीयाणांसत्रेद्वादशवार्षिके ३ वृत्तेविश्वजितोऽतेवैपंचालानृषयोऽगमन् ॥ तत्रेश्वरमयाचंतदाक्षिणार्थमनस्विनः ४ बलान्वितान्वत्सतरान्  
 निर्व्याधीनेकविंशतिं ॥ तानब्रवीद्दकोदाल्म्योविभजध्वंपशूनि ५ पशूनेतानहंत्यक्त्वाभिक्षिप्येराजसत्तमम् ॥ एवमुक्ताततोराजन्ऋषीन्सर्वान्प्रतापवान् ६  
 जगामघृतराष्ट्रस्यभवनंब्राह्मणोत्तमः ॥ ससमीपगतोभूत्वाघृतराष्ट्रंजनेश्वरम् ७ अयाचतपशून्दाल्म्यःसचैनंरुषितोऽब्रवीत् ॥ यदृच्छयामृतादृद्धागास्तदानृप  
 सत्तमः ८ एतान्पशून्त्रयाक्षिप्रंब्रह्मबंधोयदीच्छसि ॥ ऋषिस्तथावचःश्रुत्वाचितयामासधर्मवित् ९ अहोवतनृशंसर्वैवाक्यमुक्तोऽस्मिसंसादि ॥ चिंतयित्वामुहूर्ते  
 नरोषाविष्टोद्विजोत्तमः १० मार्तिचक्रेविनाशायघृतराष्ट्रस्यभूपतेः ॥ सतूत्कृत्यघृतानांविमांसानिमुनिसत्तमः ११ जुहावघृतराष्ट्रस्यराष्ट्रंनरपतेःपुरा ॥ अवाकी  
 र्णैसरस्वत्यास्तीर्थेप्रज्वाल्यपावकम् १२ त्रवीर्यःसपितृत्वेनास्त्यस्यतस्यैवेत्यर्थः १ प्रतापवान्पराष्ट्रंजुहावेतिसंबंधः सत्रेवृत्तेनिवृत्तेसतीत्युत्तरेणसंबंधः ३ पंचालान्विश्वजितो  
 यज्ञस्यातेअगमन् पंचालराजानंययुरित्यर्थः ईश्वरंपंचालराजम् ४ ५ एतान्पंचालराजदत्तान् स्वयंतत्रभागंनगृहीतवानित्यर्थः ६ । ७ यदृच्छयेति गाःबलीवर्दानभेनृश्च ८ ९ १० ११ १२



वकोदालभ्योमहाराजनियमं परमं स्थितः ॥ सतैरेव जुहावास्यराष्ट्रं मांसैर्महातपाः १३ तस्मिंस्तु विधिवत्सन्नेसंप्रवृत्ते सुदारुणे ॥ अक्षीय तत तोराष्ट्रं दृष्टराष्ट्रस्य पा  
र्थिव १४ ततः प्रक्षीयमाणं तद्राज्यं तस्य महिषतेः ॥ छिद्यमानं यथाऽनंतं वनं परशुनाविभो १५ बभूवापद्रुतं तच्च व्यवकीर्णमचेतनम् ॥ दृष्ट्वा तथा वकीर्णं तोराष्ट्रं  
समनुजाधिपः १६ बभूव दुर्मनाराजं श्वितयामास च प्रभुः ॥ मोक्षार्थं मकरोद्यत्तं ब्राह्मणैः सहितः पुरा १७ न च श्रेयोऽध्यगच्छतु क्षीयते राष्ट्रमेव च ॥ यदा स पार्थिवः  
खिन्नस्ते च विप्रास्तदाऽनघ १८ यदा चापि न शक्नोति राष्ट्रं मोक्षयितुं नृप ॥ अथ वै प्राश्रिकांस्तत्र प्रच्छजनमेजय १९ ततो वै प्राश्रिकाः प्राहुः पशुं विप्रकृतस्त्वया ॥  
मांसैरभिजुहोतीति तव राष्ट्रं मुनिर्वकः २० तेन ते हूयमानस्य राष्ट्रस्य स्यक्षयो महान् ॥ तस्यैतत्तपसः कर्म येन तेऽयल यो महान् २१ अपां कुंजे सरस्वत्यास्तं प्रसादय पा  
र्थिव ॥ सरस्वतीं ततो गत्वा सराजा बकमब्रवीत् २२ निपत्य शिरसा भूमौ प्रांजलिर्भरतर्षभ ॥ प्रसादयेत्वां भगवन्न पराधं क्षमस्व मे २३ मम दीनस्य लुब्धस्य मौर्ये  
ण हतचेतसः ॥ त्वंगतिस्त्वं च मे नाथ प्रसादं कर्तुमर्हसि २४ तं तथा विलपंतं तु शोको पहतचेतसम् ॥ दृष्ट्वा तस्य कृपाजले राष्ट्रं तस्य व्यमोचयत् २५ ऋषिः प्रसन्न  
स्तस्याभूत्संभवं च विहाय सः ॥ मोक्षार्थं तस्य राजस्य जुहाव पुनराहुतिम् २६ मोक्षयित्वा ततो राष्ट्रं प्रतिगृह्य पशुन्बहून् ॥ दृष्ट्वा त्मानैर्मिषारण्यं जगाम पुनरेव सः  
२७ दृष्ट्वा राष्ट्रोऽपि धर्मात्मा स्वस्थचेता महामनाः ॥ स्वमेव नगरं राजन् प्रातिपेदे महर्द्धिमत् २८ तत्र तीर्थे महाराज बृहस्पतिरुदारधीः ॥ असुराणामभावाय भवा  
यच दिवौकसाम् २९ मांसैरभिजुहावेष्टिमक्षीयं तत तोऽसुराः ॥ देवतैरपि संमग्राजितकाशिभिराहवे ३० तत्रापि विधिवद्वा ब्राह्मणेभ्यो महायज्ञाः ॥ वाजिनः  
कुंजरांश्चैव रथांश्चाश्वतरीयुतान् ३१ रत्नानि च महार्हाणि धनं धान्यं च पुष्कलम् ॥ ययौ तीर्थं महाबाहु र्यायातं पृथिवीपते ३२ तत्र यज्ञे ययातेश्व महाराज सरस्व  
ती ॥ सर्पिः पयश्च सुस्रावनाहुः पस्य महात्मनः ३३ तत्रेद्वा पुरुष व्याघ्रो ययातिः पृथिवीपतिः ॥ अक्राम दूर्ध्वमुदितो लेभे लोकांश्च पुष्कलान् ३४ पुनस्तत्र चरा  
जस्तु ययातेर्यजतः प्रभोः ॥ औदार्यं परमं कृत्वा भक्तिं चात्मनि शाश्वतीम् ३५ ददौ कामान् ब्राह्मणेभ्यो यान्यान्यो मनसेच्छति ॥ यो यत्र स्थित एवेह आहूतो यज्ञसं  
स्तरे ३६ तस्य तस्य सरिच्छ्रेष्ठा गृहादिशयनादिकम् ॥ षड्संभोजनं चैव दानं नानाविधं तथा ३७ ते मन्यमाना राज्ञस्तु संप्रदानमनुत्तमम् ॥ राजानं तुष्टुः प्री  
ता दत्त्वा चैवाशिषः शुभाः ३८ तत्र देवाः संगंधर्वाः प्रीता यज्ञस्य संपदा ॥ विस्मिता मानुषाश्चासन्न दृष्ट्वा तां यज्ञसंपदम् ३९ ततस्तालके तुर्भहा धर्मके तुर्भहात्मा कृ  
तात्मा महादाननित्यः ॥ वसिष्ठा पवाहं महाभीम वेगं दृष्ट्वा त्माजितात्मा समभ्याजगाम ४० ॥ इति श्री महाभारते शल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ ४१ । ४२ ॥ ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

वसिष्ठस्योति अपोह्यते तीरे प्रास्यतेऽन्नेनेत्यपवाहस्तीर्थविशेषः १ कथयति त्वयि कथयति सति २१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६  
॥ जनमेजय उवाच ॥ वसिष्ठस्यापवाहोऽसौ भोमवेगः कथं नुसः ॥ किमर्थं च सरिच्छ्रेष्ठा तमृषिप्रत्यवाहयत् १ कथमस्याऽभवद्देरं कारणं किंच तत्प्रभो ॥ संसृष्ट  
ष्टोमहाप्राज्ञ न हितृप्यामि कथयति २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विश्वामित्रस्य विप्रं वसिष्ठस्य च भारत ॥ भृशं वैरमभूद्राजंस्तपःस्पर्धाकृतं महत् ३ आश्रमो वैव  
सिष्ठस्य स्थाणुतीर्थेऽभवन्महान् ॥ पूर्वतः पार्श्वतश्चासीद्विश्वामित्रस्य धीमतः ४ यत्र स्थाणुर्महाराज तप्तवान् परमंतपः ॥ तत्रास्य कर्मतद्दोरं प्रवदंति मनीषिणः  
५ यत्रेद्वा भगवान् स्थाणुः पूजयित्वा सरस्वतीम् ॥ स्थापयामास ततीर्थं स्थाणुतीर्थमिति प्रभो ६ तत्र तीर्थे सुराः स्कंदमभ्यर्चि च नराधिप ॥ सैन्यापत्येन महता  
सुगरिविनिवर्हणम् ७ तस्मिन्सारस्वते तीर्थे विश्वामित्रो महामुनिः ॥ वसिष्ठं चालयामास तपसोऽग्रेण तच्छृणु ८ विश्वामित्रवसिष्ठो तावदन्यहनि भारत ॥ स्प  
र्धांतपःकृतांतीवांचक्रतुस्तौ तपोधनौ ९ तत्राप्यधिकं तपो विश्वामित्रो महामुनिः ॥ दृष्ट्वा तेजो वसिष्ठस्य चिंतामणिजगाम ह १० तस्य बुद्धिरियं ह्यासीद्धर्मनि  
त्यस्य भारत ॥ इयं सरस्वती तूर्णमत्समीपं तपोधनम् ११ आनयिष्यति वेगेन वसिष्ठं तपतां वरम् ॥ इहागतं द्विजश्रेष्ठं हनिष्यामि न संशयः १२ एवं निश्चित्य भग  
वान्विश्वामित्रो महामुनिः ॥ सस्मार सरितां श्रेष्ठां कोषसंरक्तलोचनः १३ साध्यातामुनिना तेन व्याकुलत्वं जगाम ह ॥ जज्ञे चैनं महावीर्यं महाकोपं च भाविनी १४  
तत एनं वेपमाना विवर्णा प्रांजलिस्तदा ॥ उपतस्थे मुनिवरं विश्वामित्रं सरस्वती १५ हतवीराय थानारीसाऽभवदुःखिताभृशम् ॥ ब्रूहि किं करवाणीति प्रोवाच मु  
निसत्तमम् १६ तामुवाच मुनिः क्रुद्धो वसिष्ठं शीघ्रमानय ॥ यावदेनं निहन्म्य द्युतच्छ्रुत्वा व्यथितानदी १७ प्रांजलिं तु ततः कृत्वा पुंडरीकानि भेषजा ॥ प्राकंपत  
भृशं भीता वायुनेवाहतालता १८ तथारूपां तु तां दृष्ट्वा मुनिराह महानदीम् ॥ अविचारं वसिष्ठं स्वमानय स्वांतिकं मम १९ सा तस्य वचनं श्रुत्वा ज्ञात्वा पापां च कीर्षि  
तम् ॥ वसिष्ठस्य प्रभावं च जानंत्यप्रतिमं भुवि २० साऽभिमग्न्य वसिष्ठं च हृदमर्थमचोदयत् ॥ यदुक्ता सरितां श्रेष्ठा विश्वामित्रेण धीमता २१ उभयोः शापयोर्भी  
ता वेपमाना पुनः पुनः ॥ चिंतयित्वा महाशापमृषिवित्रासिताभृशम् २२ तां कृशां च विवर्णां च दृष्ट्वा चिंता समन्विताम् ॥ उवाच राजन् धर्मावसिष्ठो द्विपदां वरः  
२३ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ पाह्यात्मानं सरिच्छ्रेष्ठे वहमां शीघ्रगामिनी ॥ विश्वामित्रः शपोद्धित्वा माकृत्वा स्वं विचारणाम् २४ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कृपाशीलस्य सा  
सरित् ॥ चिंतयामास कैरव्य किं कृत्वा सुकृतं भवेत् २५ तस्याश्चिता समुत्पन्ना वसिष्ठो मय्यतीव हि ॥ कृतवान् हि दयानित्यं तस्य कार्यं हितं मया २६ अथ कूले स्वकेरा  
जन् जपंतमृषिसत्तमम् ॥ जुह्वानं कौशिकं प्रेक्ष्य सरस्वत्यभ्यर्चितयत् २७ इदमंतरमित्येवं ततः सा सरितां वरा ॥ कृलापहारमकरोत्स्वेन वेगेन सा सरित् २८ तेन कूला  
पहारेण मैत्रावरुणि रौह्यत ॥ उह्यमानः स तुष्ठावत दाराजन् सरस्वतीम् २९ पितामहस्य सरसः प्रवृत्ताऽसि सरस्वति ॥ व्याप्तं चेदं जगत्सर्वं तवैवां भो भिरुतमैः ३०







४७ । ४८ । ४९ ॥ इतिशल्यांतर्गतगदापर्वणिनीलकंडीये भारतभावदीपेचित्रवारिशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ५ ॥ सरस्वत्याहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११  
 यत्रायजद्राजसूयेनसोमःसाक्षात्पुराविधिवत्पार्थिवेन्द्र ॥ अत्रिधीमान्विप्रमुख्योवभूवहोतायस्मिन्नक्रतुमुख्येमहात्मा ४७ यस्यांतेऽभूत्सुमहदानवानांदैतेयानारा  
 क्षसानांचदेवैः ॥ यस्मिन्पुनस्तारकाख्यंसुतीव्रयप्रस्कंदस्तारकाख्यंजघान ४८ सैनापत्यंलब्धवान्देवतानांमहासेनोयत्रदैत्यांतकर्ता ॥ साक्षाच्चैवन्वयवत्का  
 तिकेयःसदाकुमारोयत्रसल्लक्षराजः ४९ ॥ इतिश्रीम० शल्य० गदापर्वणि बलदेवतीर्थयात्रायांसारस्व० त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ जनमेजयउवाच ॥  
 सरस्वत्याःप्रभावोऽयमुक्तस्तेद्विजसत्तम ॥ कुमारस्याभिषेकंतुब्रह्मन्व्याख्यातुमर्हसि १ यस्मिन्देशेचकालेचयथाचवदतांवर ॥ यैश्चाभिषिक्तोभगवान्विधिनाये  
 नचप्रभुः २ स्कंदोयथाचदैत्यानामकरोत्कदनंमहत ॥ तथामेसर्वमाचक्ष्वपरंकौतूहलंहिमे ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कुरुवंशस्यसदृशंकौतूहलमिदंतव ॥ हर्ष  
 मुत्पादयत्येवचोमेजनमेजय ४ हंततेकथयिष्यामिशृण्वानस्यनराधिप ॥ अभिषेकंकुमारस्यप्रभावंचमहात्मनः ५ तेजोमाहेश्वरंस्कन्नमग्नौप्रपतितंपुरा ॥  
 तत्सर्वभक्षोभगवान्नाशकहृग्धुमक्षयम् ६ तेनासीदतितेजस्वीदीप्तिमान्ब्रह्मवाहनः ॥ नचैवधारयामासगर्भतेजोमयंतदा ७ संगंगामभिसंगम्यनियोगाद्ब्रह्मणः  
 प्रभुः ॥ गर्भमाहितवान्दिव्यभास्करोपमतेजसम् ८ अथगंगाऽपितंगर्भमसहंतीविधारणे ॥ उत्ससर्जगिरौरम्येहिमवत्यमराचिते ९ सतत्रववृषेलोकानावृत्य  
 ज्वलनात्मजः ॥ ददृशुर्ज्वलनाकारंतंगर्भमथकृतिकाः १० शरस्तंबेमहात्मानमनलात्मजमीश्वरम् ॥ ममायमितिताःसर्वाःपुत्रार्थिन्योऽभिचुकुशुः ११ तासां  
 विदित्वाभावंतंमातृणांभगवान्प्रभुः ॥ प्रस्नुतानांपयःषड्विदनेगपिबत्तदा १२ तंप्रभावंसमालक्ष्यतस्यबालस्यकृतिकाः ॥ परंविस्मयमापन्नादेव्योदिव्यवपुर्ध  
 राः १३ यत्रोत्सृष्टःसभगवान्गंगयागिरिमूर्द्धनि ॥ सशैलकांचनःसर्वःसंबभौकुरुसत्तम १४ वर्धताचैवगर्भेणपृथिवीतेनरंजिता ॥ अतश्चसर्वेसंवृत्तागिरयःकांच  
 नाकराः १५ कुमारःसुमहावीर्यःकार्तिकेयइतिस्मृतः ॥ गंगियःपूर्वमभवन्महायोगबलान्वितः १६ शमेनतपसाचैववीर्येणचसमन्वितः ॥ वृषेऽतीवराजेंद्रचंद्र  
 वत्प्रियदर्शनः १७ सतस्मिन्कांचनेदिव्येशरस्तंबेश्रियावृतः ॥ स्तूयमानःसदाशेतेगंधर्वैर्मुनिभिस्तथा १८ तथैनमन्वत्त्यंतदेवकन्याःसहस्रशः ॥ दिव्यवा  
 दित्रत्तुत्यज्ञाःस्तुवंत्यश्चारुदर्शनाः १९ अन्वास्तेचनदीदेवंगंगवैसरितांवरा ॥ दधारपृथिवीचैनंविभ्रतीरूपमुत्तमम् २० जातकर्मादिकास्तत्रक्रियाश्चक्रेबृहस्प  
 तिः ॥ वेदश्चैनंचतुर्मुर्तिरुपतस्थेकृतांजलिः २१ धनुर्वेदश्चतुष्पादःशस्त्रग्रामःसंग्रहः ॥ तत्रैनंसमुपातिष्ठत्साक्षाद्वाणीचकेवला २२ सददर्शनमहावीर्यदेवदेव  
 मुमापतिम् ॥ शैलपुत्र्यासमासीनंभूतसंघशतैर्वृतम् २३ निकायाभूतसंघानांपरमाद्भुतदर्शनाः ॥ विरुताविरुताकाराविरुताभरणध्वजाः २४ व्याघ्रसिंहर्क्ष  
 वदनाविडालमकराननाः ॥ वृषदंशमुखाश्चान्येगजोष्ट्रवदनास्तथा २५ उलूकवदनाःकेचिद्वृषगोमायुदर्शनाः ॥ क्रौंचपारावतानिभैर्वदनैरांकवैरपि २६  
 १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ तस्यस्कंदस्यपृष्ठतःपश्चात्शाखविशाखनैगमेयाःआसन्नतेस्कंदेनसहचत्वारः २८ । ३९ । ४० । ४१ अद्भुतमदृष्टपूर्वम् ४२

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ तस्यस्कंदस्यपृष्ठतःपश्चात्शाखविशाखनैगमेयाःआसन्नतेस्कंदेनसहचत्वारः २८ । ३९ । ४० । ४१ अद्भुतमदृष्टपूर्वम् ४२

श्वाविच्छल्यकगोधानामजैडकगवांतथा ॥ सदृशानिवपूंष्यन्येतत्रतत्रव्यधारयन् २७ केचिच्छैलांबुदप्रख्याश्चक्रोद्यतगदायुधाः ॥ केचिदंजनपुंजाभाःकेचि  
 च्छेताचलप्रभाः २८ सप्तमातृगणाश्चैवसमाजग्मुर्विशांपते ॥ साध्याविश्वेऽथमरुतोवसवःपितरस्तथा २९ रुद्रादित्यास्तथासिद्धाभुजगादानवाःखगाः ॥ ब्र  
 ह्मास्वयंभूर्भगवान्सपुत्रःसहविष्णुना ३० शक्रस्तथाऽभ्ययाद्द्रुमुकुमारवरमच्युतम् ॥ नारदप्रमुखाश्चापिदेवगंधर्वसत्तमाः ३१ देवर्षयश्चासिद्धाश्चबृहस्पतिपु  
 रोगमाः ॥ पितरोजगतश्रेष्ठादेवानामपिदेवताः ३२ तेऽपितत्रसमाजग्मुर्यामाधामाश्चसर्वशः ॥ सतुबालोऽपिबलवान्महायोगबलान्वितः ३३ अभ्याजगामदे  
 वेशंशूलहस्तंपिनाकिनम् ॥ तमाव्रजंतमालक्ष्यशिवस्यासीन्मनोगतम् ३४ युगपच्छैलपुत्र्याश्चगंगायाःपावकस्यच ॥ कंनुपूर्वमयंबालोऽगौरवादभ्युपैष्य  
 ति ३५ अपिमामितिसर्वेषांपितामासीन्मनोगतम् ॥ तेषामेतमभिप्रायंचतुर्गामुपलक्ष्यसः ३६ युगपद्योगमास्थायससर्जविविधास्तनूः ॥ ततोऽभवच्चतुर्भु  
 त्तिःक्षणेनभगवान्प्रभुः ३७ तस्यशाखोविशाखश्चनैगमेयश्चपृष्ठतः ॥ एवंसकृत्वाह्यात्मानंचतुर्भाभगवान्प्रभुः ३८ यतोरुद्रस्ततःस्कंदोजगामाद्भुतदर्शनः ॥  
 विशाखस्तुययौयेनदेवीगिरिवरात्मजा ३९ शाखोययौसभगवान्वायुमूर्तिर्विभावसुम् ॥ नैगमेयोऽगमद्गंगांकुमारःपावकप्रभः४० सर्वेभासुरदेहास्तेचत्वारःसमरू  
 पिणः ॥ तान्समभ्ययुरव्यग्रास्तदद्भुतमिवाभवत् ४१ हाहाकरोमहानासीदेवदानवरक्षसाम् ॥ तद्दृष्ट्वामहदाश्चर्यमद्भुतंलोमहर्षणम् ४२ ततोरुद्रश्चदेवीचपाव  
 कश्चापितामहम् ॥ गंगयासहिताःसर्वेप्राणिपेतुर्जगत्पातिम् ४३ प्राणिपत्यततस्तेतुविधिवद्वाजपुंगव ॥ इदमुचुर्वचोराजनकार्तिकेयप्रियेप्सया ४४ अस्यबाल  
 स्यभगवान्नाधिपत्यंयथेप्सितम् ॥ अस्मत्प्रियार्थंदेवेशसदृशंदातुमर्हसि ४५ ततःसभगवान्धीमान्सर्वलोकपितामहः ॥ मनसाचितयामासकिमयंलभतामिति  
 ४६ ऐश्वर्याणिचसर्वाणिदेवगंधर्वरक्षसाम् ॥ भूतयक्षविहंगानांपन्नगानांचसर्वशः ४७ पूर्वमेवादिदेशासौनिकायेषुमहात्मनाम् ॥ समर्थंचतमैश्वर्येमहामातिर  
 मन्यत ४८ ततोमुहूर्तसंध्यात्वादेवानांश्रियासिस्थितः ॥ सैनापत्यंददौतस्मैसर्वभूतेषुभारत ४९ सर्वदेवानिकायानांयैराजानःपरिश्रुताः ॥ तान्सर्वान्व्यादिदेशा  
 मंतपंचकेयवैत्रिषुलोकेषुविश्रुता ५० तत्रतीरसरस्वत्याःपुण्येसर्वगुणान्विते ॥ निषेदुर्देवगंधर्वाःसर्वेसंपूर्णमानसाः ५१ ॥ इतिश्रीम० श०पर्वतर्गतगदापर्व  
 णिवलदेवतीर्थ०सारस्वत०कुमाराभिषेकोपक्रमेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोऽभिषेकसंभारान्सर्वान्संभृत्यशास्त्रतः ॥ बृहस्पतिः  
 समिद्धेग्नौजुहावाग्निंयथाविधि १ ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इतिश्रीम०नी०भारतभाव०चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ततइति १



२। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५। ३२६। ३२७। ३२८। ३२९। ३३०। ३३१। ३३२। ३३३। ३३४। ३३५। ३३६। ३३७। ३३८। ३३९। ३४०। ३४१। ३४२। ३४३। ३४४। ३४५। ३४६। ३४७। ३४८। ३४९। ३५०। ३५१। ३५२। ३५३। ३५४। ३५५। ३५६। ३५७। ३५८। ३५९। ३६०। ३६१। ३६२। ३६३। ३६४। ३६५। ३६६। ३६७। ३६८। ३६९। ३७०। ३७१। ३७२। ३७३। ३७४। ३७५। ३७६। ३७७। ३७८। ३७९। ३८०। ३८१। ३८२। ३८३। ३८४। ३८५। ३८६। ३८७। ३८८। ३८९। ३९०। ३९१। ३९२। ३९३। ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००।

ततोहिमवतादतेमणिप्रवरशोमिते ॥ दिव्यरत्नाचितेपुण्योनिपण्णपरमासने २ सर्वमंगलसंभारैर्विधिमंत्रपुरस्कृतम् ॥ आभिषेचनिकंद्रव्यं गृहीत्वा देवतागणाः  
३ इन्द्रविष्णुमहाविर्यामूर्याचंद्रमसौ तथा ॥ धाताचैव विधाता च तथा चैवानिलानलौ ४ पूष्णाभगेनार्यम्णाच अंशेन च विवस्वता ॥ रुद्रश्च सहितो धीमान्नामित्रे  
णवरुणेन च ५ रुद्रैर्वसुभिरादित्यैरश्विन्यश्वापेतुभिः सह ६ गंधर्वैरप्सरोगेभिश्च यक्षराक्षसपन्नगैः ॥ देवर्षिभिरसंख्या  
तैस्तथा ब्रह्मर्षिभिस्तथा ७ वैखानसैर्वालिखिल्यैर्वाग्वाहारैर्मरीचिपैः ॥ भृगुभिश्चांगिरोभिश्च यतिभिश्च महात्मभिः ८ सपैर्विद्याधरैः पुण्यैर्योगसिद्धैस्तथा वृतः ॥  
पितामहः पुलस्त्यश्च पुलहश्च महातपाः ९ अंगिराः कश्यपोऽत्रिश्च मरीचिर्भृगुरेव च ॥ क्रतुर्हरः प्रचेताश्च मनुर्दक्षस्तथैव च १० ऋतवश्च ग्रहाश्चैव ज्योतीषिच विशां  
पते ॥ मूर्तिमत्यश्च सरितो वेदाश्चैव सनातनाः ११ समुद्राश्च हृदाश्चैव तीर्थानि विविधानि च ॥ पृथिवीद्यौर्दिशश्चैव पादपाश्च जनाधिप १२ अदितिर्देवमाता च  
हीः श्रीः स्वाहा सरस्वती ॥ उमा शची सिनीवाली तथा चानुमतिः कुहूः १३ राका च धिषणा चैव पत्न्यश्चान्यादिवौकसाम् ॥ हिमवाश्चैव विध्यश्च मेरुश्चानेकशृंगवान्  
१४ ऐरावतः सानुचरः कलाः काष्ठास्तथैव च ॥ मासार्धमासा ऋतवस्तथाराज्यहनी नृप १५ उच्चैः श्रवाहयश्चेष्टो नागराजश्च वासुकिः ॥ अरुणो गरुडश्चैव वृक्षाश्चौष  
धिभिः सह १६ धर्मश्च भगवान् देवः समाजमुर्हिसंगताः ॥ कालो यमश्च मृत्युश्च यमस्यानुचराश्च ये १७ बहुलत्वाच्च नोक्ता ये विविधा देवतागणाः ॥ ते कुमारभिषेका  
र्थं समाजमुस्ततस्ततः १८ जगद्गुप्तेतदाराजन् सर्वेषु दिवौकसः ॥ आभिषेचनिकं भांडं मंगलानि च सर्वशः १९ दिव्यसंभारसंयुक्तैः कलशैः कांचनैर्नृप ॥ सरस्व  
तीभिः पुण्याभिर्दिव्यतोयाभिरेव तु २० अभ्यर्षिचक्रं कुमारं वै संप्रहृष्टादिवौकसः ॥ सेनापतिं महात्मानं मसुराणां भयंकरम् २१ पुरायथामहाराजवरुणं वैजलेश्व  
रम् ॥ तथाऽभ्यर्षिचक्रं गवान्सर्वलोकपितामहः २२ कश्यपश्च महातेजा ये चान्ये लोककीर्तिताः ॥ तस्मै ब्रह्मा ददौ प्रीतिं बालिनो वातरहसः २३ कामवीर्यधरा नृसि  
द्धान् महापारिषदान् प्रभुः ॥ नंदिसेनं लोहिताक्षं वंटाकर्णं च समंतम् २४ चतुर्थं मस्यानुचरं ख्यातं कुमुदमालिनम् ॥ तत्र स्थाणुं महातेजामहापारिषदं प्रभुः २५  
मायाशतधरं कामं कामवीर्यबलान्वितम् ॥ ददौ स्कंदाय राजेंद्रसुरारिविनिर्बहणम् २६ सहिदेवा सुरेयुद्धे दैत्यानां भीमकर्मणाम् ॥ जघान दोभ्यां संकुद्धः प्रयुता  
निचतुर्दश २७ तथा देवादुस्तस्मै सेनानैर्ऋतसंकुलाम् ॥ देवशत्रुक्षयकरीमजय्यां विष्णुरूपिणीम् २८ जयशब्दं तथा च कुर्देवाः सर्वे सवासवाः ॥ गंधर्वा यक्षर  
क्षांसि मुनयः पितरस्तथा २९ ततः प्रादादनुचरौ यमकालोपमाबुधौ ॥ उन्माथश्च प्रमाथश्च महावीर्यौ महायुती ३० सुभ्राजो भास्वरश्चैव यौ तौ सूर्यानुयायिनौ ॥  
तौ सूर्यः कार्तिकेयाय ददौ प्रीतः प्रतापवान् ३१ कैलासशृंगसंकाशौ श्वेतमाल्यानुलेपनौ ॥ सोमोऽप्यनुचरौ प्रादान् मणिं सुमणिमेव च ३२ २५। १०। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५।







पञ्चावतीसुनक्षत्राकंदराबहुयोजना ॥ संतानिकाचकौरव्यकमलाचमहाबला ९ सुदामाबहुदामाचसुप्रभाचयशस्विनी ॥ नृत्यप्रियाचराजेंद्रशतोलूखलमे  
खला १० शतघंटाशतानंदभगनंदाचभाविनी ॥ वपुष्मतीचंद्रशिताभद्रकालीचभारत ११ ऋक्षाऽविकानिष्कुटिकावामाचत्वरवासिनी ॥ सुमंगलास्व  
स्तिमतीबुद्धिकामाजयाप्रिया १२ धनदासुप्रसादाचभवदाचजलेश्वरी ॥ एडीमेडीसमेडीचेतालजननीतथा १३ कंडूतिःकालिकाचैवदेवमित्राचभारत ॥  
वसुश्रीःकोटराचैवचित्रसेनातथाऽचला १४ कुकुटिकाशंखलिकातथाशकुनिकानृप ॥ कुंडारिकाकौकुलिकाकुम्भिकाऽथशतोदरी १५ उक्ताथिनीजलेलाचम  
हावेगाचकंकणा ॥ मनोजवाकंटाकिनीप्रघसापूतनातथा १६ केशयंत्रीशुटिर्वामाकोशनाथऽतडित्प्रभा ॥ मंदोदरीचमुंडीचकोटरामेघवाहिनी १७ सुभगालं  
विनीलंबाताम्रचूडाविकाशिनी ॥ ऊर्ध्ववेणीधराचैवपिंगाक्षोहमेखला १८ पृथुवस्त्रामधुलिकामधुकुंभातथैवच ॥ पक्षालिकामत्कुलिकाजरायुर्जर्जरान  
ना १९ ख्यातादहदहाचैवतथाधमधमानृप ॥ खंडखंडाचराजेंद्रपूष्णामणिकुट्टिका २० अमोघाचैवकौरव्यतथालंबपयोधरा ॥ वणुवीणाधराचैवपिंगा  
क्षोहमेखला २१ शशोलूकमुखीलूणाखरजंघामहाजवा ॥ शिशुमारमुखीश्वेतालोहिताक्षीविभीषणा २२ जटालिकाकामचरीदीर्घजिह्वाबलोत्कटा ॥ का  
लेहिकावामनिकामुकुटाचैवभारत २३ लोहिताक्षीमहाकायाहरिपिंडाचभूमिप ॥ एकत्वचासुकुसुमाळ्णकर्णीचभारत २४ शुरकर्णीचतुष्कर्णीकर्णप्रावरणा  
स्तथा ॥ चतुष्पथनिकेताचगोकर्णीमहिषानना २५ खरकर्णीमहाकर्णीभेरीस्वनमहास्वना ॥ शंखकुंभश्रवाश्चैवभगदाचमहाबला २६ गणाचसुगणाचैवतथा  
ऽभीत्यथकामदा ॥ चतुष्पथरताचैवभूतितीर्थाऽन्यगोचरी २७ पशुदावित्तदाचैवसुखदाचमहायशाः ॥ पयोदागोमहिषदासुविशालाचभारत २८ प्रतिष्ठासु  
प्रतिष्ठाचरोचमानासुरोचना ॥ नौकर्णीमुखकर्णीचविशिरामंथिनीतथा २९ एकचंद्रामेघकर्णीमेघमालाविरोचना ॥ एताश्चान्याश्चबहवोमातरोभरतर्षभ ३०  
कार्तिकेयानुयायिन्योनानारूपाःसहस्रशः ॥ दीर्घनख्योदीर्घदंत्योदीर्घतुंडश्चभारत ३१ सवलामधुराश्चैवयौवनस्थाःस्वलंकृताः ॥ माहात्म्येनचसंयुक्ताः  
कामरूपधरास्तथा ३२ निर्मासगात्र्यःश्वेताश्चतथाकांचनसन्निभाः ॥ लूणमेघनिभाश्चान्याधूम्राश्चभरतर्षभ ३३ अरुणाभामहाभोगादीर्घकेश्यभितां  
वराः ॥ ऊर्ध्ववेणीधराश्चैवपिंगाक्ष्योलंबमेखलाः ३४ लंबोदयोर्लंबकर्णास्तथालंबपयोधराः ॥ ताम्राक्ष्यस्ताम्रवर्णाश्चहर्षक्ष्यश्चतथाऽपराः ३५ वरदाः  
कामचारिण्योनित्यं प्रमुदितास्तथा ॥ याम्यारौद्रास्तथासौम्याःकौबेर्योऽथमहाबलाः ३६ वारुण्योऽथचमार्हेद्रचस्तथाऽऽग्नेयःपरंतप ॥ वायव्यश्चाथकौ  
मार्योब्राह्म्यश्चभरतर्षभ ३७ वैष्णव्यश्चतथासौर्योवाराह्यश्चमहाबलाः ॥ रूपेणाप्सरसांतुल्यामनोहार्योमनोरमाः ३८

परपुष्टोपमावाक्येतथर्थाधनदोपमाः ॥ शक्रवीर्योपमायुद्धेदीप्त्यावद्विसमास्तथा ३९ शत्रूणांविग्रहेनित्यंभयदास्तामवंत्युत ॥ कामरूपधराश्चैवजवेवा  
युसमास्तथा ४० अचिंत्यबलवीर्याश्चतथाऽचिंत्यपराक्रमाः ॥ वृक्षचत्वरवासिन्यश्चतुष्पथनिकेतनाः ४१ गुहाश्मशानवासिन्यःशैलप्रस्रवणालयाः ॥  
नानाभरणधारिण्योनानामाल्यांवरास्तथाः ४२ नानाविचित्रवेषाश्चनानाभाषास्तथैवच ॥ एतेचान्येचबहवोगणाःशत्रुभयंकराः ४३ अनुजग्मुर्महात्मा  
नंत्रिदशेंद्रस्यसंमते ॥ ततःशक्त्यस्त्रमददद्गवान्पाकशासनः ४४ गुहायराजशार्दूलविनाशायसुरादिषाम् ॥ महास्वर्नामहाघंटाद्योतमानांसितप्रभाम् ४५  
अरुणादित्यवर्णाचपताकांभरतर्षभ ॥ ददौपशुपतिस्तस्मैसर्वभूतमहाचमूम् ४६ उग्रानानाप्रहरणांतपोवीर्यबलान्विताम् ॥ अजेर्यास्वगणैर्युक्तानाम्रासेनांधनं  
जयाम् ४७ रुद्रतुल्यबलैर्युक्तांयोधानामयुतैस्त्रिभिः ॥ नसाविजानातिरणात्कदाचिद्विनिर्वर्तितुम् ४८ विष्णुर्ददौवैजयंतीमालांबलविवर्धिनीम् ॥ उमाददौविर  
जसीवाससीरविसप्रभे ४९ गंगाकमंडलुंदिव्यममृतोद्धवमुत्तमम् ॥ ददौप्रीत्याकुमारायदंडंचैवबृहस्पतिः ५० गरुडोदयितं पुत्रंययूरंचित्रवर्हिणम् ॥ अरुणस्ताम्र  
चूडंचप्रददौचरणायुधम् ५१ नागंतुवरुणोराजाबलवीर्यसमन्वितम् ॥ लूणाजिनंततोब्रह्माब्रह्मण्यायददौप्रभुः ५२ समरेषुजयंचैवप्रददौलोकभावनः ॥ सैनाप  
त्यमनुप्राप्यस्कंदोदेवगणस्यह ५३ शुशुभेज्वलितोऽर्चिष्मान्द्वितीयइवपावकः ॥ ततःपारिषदैश्चैवमातृभिश्चसमन्वितः ५४ ययौदैत्यविनाशायहादयन्सुरपुंगवा  
न् ॥ सासेनानैर्ऋतीभीमासघंटोच्छ्रितकेतना ५५ सभेरीशंखसुरजासायुधासपताकिनी ॥ शारदीयौरिवाभातिज्योतिर्भिरिवशोभिता ५६ ततोदेवनिकायास्ते  
नानाभूतगणास्तथा ॥ वादयामासुरव्यग्राभेरीःशंखांश्चपुष्कलान् ५७ पटहान्नज्ञज्ञैराश्चैवक्रकचात्रगोविषाणिकान् ॥ आडंबरात्रगोमुखांश्चडिंडिमांश्चमहास्वनान्  
५८ तुष्टुवुस्तेकुमारंतुसर्वदेवाःसवासवाः ॥ जगुश्चदेवगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ५९ ततःप्रीतोमहासेनस्त्रिदशेभ्योवरंददौ ॥ रिपून्तंताऽस्मिसमरेयेवोवधचिकीर्ष  
वः ६० प्रतिगृह्यवरंदेवास्तस्माद्विबुधसत्तमात् ॥ प्रीतात्मानोमहात्मानोमेनिरेनिहताचरिपून् ६१ सर्वेषांभूतसंधानांहर्षाद्वादःसमुत्थितः ॥ अपूरयतलोकांस्त्री  
नृवरेदत्तेमहात्मना ६२ सनिर्ययौमहासेनोमहत्यासेनयावृतः ॥ वधाययुधिदैत्यानारक्षार्थंचदिवौकसाम् ६३ व्यवसायोजयोधर्मःसिद्धिर्लक्ष्मीर्घृतिःस्मृतिः ॥  
महासेनस्यसैन्यानामग्रेजग्मुर्नराधिप ६४ सतयाभीमयादेवःशूलमुद्गरहस्तया ॥ ज्वलितालातधारिण्याचित्राभरणवर्मया ६५ गदामुसलनाराचशक्तितोमरहस्त  
या ॥ दत्तसिंहनिनादिन्याविनद्यप्रययौगुहः ६६ तंद्दृष्ट्वा सर्वदैतेयाराक्षसादानवास्तथा ॥ व्यद्रवंतदिशःसर्वाभयोद्विग्राःसमंततः ६७ अभ्यद्रवंतदेवास्तान्निवि  
विधायुधपाणयः ॥ दृष्ट्वाचसततःकुद्धःस्कंदस्तेजोबलान्वितः ६८ शक्त्यस्त्रमगवान्भीमपुनःपुनरवाकिरत् ॥ आदधञ्चात्मनस्तेजोहविषेद्धहवानलः ६९



अभ्यस्यमानेशक्त्यस्त्रेस्कंदेनामिततेजसा ॥ उल्काज्वालामहाराजपपातवसुधातले ७० संहृद्यंतश्चतथानिर्घाताश्चापतनक्षितौ ॥ यथातकालसमयेसुघो  
राःस्युस्तथानृप ७१ क्षिप्ताहोकायदाशक्तिःसुघोराऽनलसूनुना ॥ ततःकोट्योविनिष्पेतुःशक्तीनांभरतर्षभ ७२ ततःप्रीतोमहासेनोजघानभगवान्प्रभुः ॥  
दैत्येद्रंतारकंनाममहाबलपराक्रमम् ७३ वृतंदैत्यायुतैर्वीरैर्बलिभिर्दशभिर्नृप ॥ महिषंचाष्टभिःपद्मैर्वृतंसंख्येनिजघ्नवान् ७४ त्रिपादंचायुतशतैर्जघानदशभि  
वृतम् ॥ हृदोदरंनिखर्वैश्चवृतंदशभिरीश्वरः ७५ जघानानुचरैःसार्धैर्विविधायुधपाणिभिः ॥ तथाऽकुर्वंतविपुलंनदंवध्यत्सुशत्रुषु ७६ कुमारानुचराराजन्पू  
रयंतोदिशोदश ॥ ननृतुश्चवल्गुश्चजहसुश्चमुदाऽन्विताः ७७ शक्त्यस्त्रस्यतुराजेंद्रततोऽर्चिर्भिःसमततः ॥ त्रैलोक्यंत्रासितंसर्वजृम्भमाणाभिरेवच ७८ दग्धाः  
सहस्रशोदैत्यानादैःस्कंदस्यचापरे ॥ पताकयाऽवधूताश्चहताःकेचित्सुरद्विषः ७९ केचिद्धंसारवत्रस्तानिषेदुर्वसुधातले ॥ केचित्प्रहरणैश्छिन्नाविनिष्पेतुर्गता  
युषः ८० एवंसुरद्विषोऽनेकानवलवानाततायिनः ॥ जघानसमरेवीरःकार्तिकेयोमहाबलः ८१ बाणोनामाथदैतेयोबलेःपुत्रोमहाबलः ॥ कौंचपर्वतमाश्रित्यदेवसं  
घानबाधत ८२ तमभ्ययान्महासेनःसुरशत्रुमुदारधीः ॥ सकांतिकेयस्यभयाकौंचशरणमीयिवान् ८३ ततःकौंचमहामन्युःकौंचनादनिनादितम् ॥ शक्त्यावि  
भेदभगवान्कार्तिकेयोऽग्निदत्तया ८४ सशालस्कंधशबलंत्रस्तवानरवारणम् ॥ प्रोद्धीनोद्धांतविहंगंविनिष्पतितपन्नगम् ८५ गोलागूलैर्षंसंघैश्चद्रवद्विरनुनादि  
तम् ॥ कुरंगमविनिर्घोषनिनादितवनांतरम् ८६ विनिष्पतद्विःशरभैःसिंहैश्चसहसाद्भुतैः ॥ शोच्यामपिदशांप्राप्तोरराजेवसपर्वतः ८७ विद्याधराःसमुत्पेतुस्त  
स्यशृंगनिवासिनः ॥ किन्नराश्चसमुद्विग्नाःशक्तिपातरवोद्धताः ८८ ततोदैत्याविनिष्पेतुःशतशोऽथसहस्रशः ॥ प्रदीप्तात्पर्वतश्रेष्ठाद्विचित्राभरणस्त्रजः ८९ ता  
त्रिजघुरतिक्रम्यकुमारानुचरामृधे ॥ सचैवभगवान्कुद्धोदैत्येद्रस्यसुतंतदा ९० सहानुजंजघानाशुवृत्रंदेवपतिर्यथा ॥ विभेदकौंचशक्त्याचपावकिःपरवीरहा  
९१ बहुधाचैकधाचैवकृत्वाऽऽत्मानंमहाबलः ॥ शक्तिःक्षिप्तारणेतस्यपाणिमेतिपुनःपुनः ९२ एवंप्रभावोभगवांस्ततोभूयश्चपावकिः ॥ शौर्याद्विगुणयोगेनते  
जसायशसाश्रिया ९३ कौंचस्तेनविनिर्भ्रोदैत्याश्चशतशोहताः ॥ ततःसभगवान्देवोनिहत्यविबुधद्विषः ९४ सभज्यमानोविबुधैःपरंहर्षमवापह ॥ ततोदुंदु  
भयोराजत्रेदुःशंखाश्चभारत ९५ मुमुचुर्देवयोषाश्चपुष्पवर्षमनुत्तमम् ॥ योगिनामीश्वरंदेवंशतशोऽथसहस्रशः ९६ दिव्यगंधमुपादायववौपुण्यश्चमारुतः ॥  
गंधर्वास्तुष्टुबुधैर्नयज्वानश्चमहर्षयः ९७ केचिदेनंव्यवस्यंतिपितामहसुतंप्रभुम् ॥ सनत्कुमारंसर्वेषांब्रह्मयोर्नितमग्रजम् ९८ केचिन्महेश्वरसुतंकेचित्पुत्रंविभा  
वसोः ॥ उमायाःकृतिकानांचगंगायाश्चवदंत्युत ९९

वर्षायतिभगवान्सनत्कुमारस्तत्स्कंदइत्याचक्षत इतिछांदोग्येष्टुतंस्कंदस्यपूर्वपरिग्रहमाह केचिदिति ९८ । ९९

॥४७॥ ॥४८॥ ॥४९॥ ॥५०॥ ॥५१॥ ॥५२॥ ॥५३॥ ॥५४॥ ॥५५॥ ॥५६॥ ॥५७॥ ॥५८॥ ॥५९॥ ॥६०॥ ॥६१॥ ॥६२॥ ॥६३॥ ॥६४॥ ॥६५॥ ॥६६॥ ॥६७॥ ॥६८॥ ॥६९॥ ॥७०॥ ॥७१॥ ॥७२॥ ॥७३॥ ॥७४॥ ॥७५॥ ॥७६॥ ॥७७॥ ॥७८॥ ॥७९॥ ॥८०॥ ॥८१॥ ॥८२॥ ॥८३॥ ॥८४॥ ॥८५॥ ॥८६॥ ॥८७॥ ॥८८॥ ॥८९॥ ॥९०॥ ॥९१॥ ॥९२॥ ॥९३॥ ॥९४॥ ॥९५॥ ॥९६॥ ॥९७॥ ॥९८॥ ॥९९॥

एकधाचद्विधाचैवचतुर्धाचमहाबलम् ॥ योगिनामीश्वरंदेवंशतशोऽथसहस्रशः १०० एतत्तेकथितंराजन्कार्तिकेयाभिषेचनम् ॥ शृणुचैवसरस्वत्यास्तीर्थवर्यस्य  
पुण्यताम १ बभूवतीर्थप्रवरंहतेषुसुरशत्रुषु ॥ कुमारेणमहाराजत्रिविष्टपमिवापरम् २ ऐश्वर्याणिचतत्रस्थोददावीशःपृथक्पृथक् ॥ ददौनैर्ऋतसुरख्येभ्यस्त्रैलोक्यं  
पावकात्मजः ३ एवंसभगवांस्तस्मिंस्तीर्थदैत्यकुलांतकः ॥ अभिषिक्तोमहाराजदेवसेनापतिःसुरैः ४ तैजसंनामततीर्थयत्रपूर्वमपांपतिः ॥ अभिषिक्तःसुरगणैर्व  
रुणोभरतर्षभ ५ अस्मिंस्तीर्थवरेस्त्रात्वास्कंदंचाभ्यर्च्यलांगली ॥ ब्राह्मणेभ्योददौरुक्मंवासांस्याभरणानिच ६ उषित्वारजनीतत्रमाधवःपरवीरहा ॥ पूज्यतीर्थ  
वरंतच्चस्पृष्टातोयंचलांगली ७ हृष्टःप्रीतमनाश्चैवह्यभवन्माधवोत्तमः ॥ एतत्तेसर्वमारुत्यातंयन्मातृपरीपृच्छसि ॥ यथाभिषिक्तोभगवान्स्कंदोदेवैःसमागतैः  
१०८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिबल० सारस्वतो० तारकवधेपट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ अत्यहुतमिदंब्रह्मनशु  
तवानस्मितत्वतः ॥ अभिषेकंकुमारस्यविस्तरणयथाविधि १ यच्छ्रुत्वापूतमात्मानंविजानामितपोधन ॥ प्रहृष्टानिचरोमाणिप्रसन्नंचमनोमम २ अभिषेकंकुमा  
रस्यदैत्यानांचवधंतथा ॥ श्रुत्वामेपरमाप्रीतिर्भूयःकौतूहलंहिमे ३ अपांपतिःकथंह्यस्मिन्नभिषिक्तःपुरासुरैः ॥ तन्मेब्रूहिमहाप्रज्ञकुशलोह्यसिसत्तम ४ ॥ वैशंपा  
यनउवाच ॥ शृणुराजन्निदंचित्रंपूर्वकल्पेयथातथम् ॥ आदौकृतयुगेराजन्वर्तमानेयथाविधि ५ वरुणंदेवताःसर्वाःसमेत्येदमथाब्रुवन् ॥ यथाऽस्मान्सुरराट्शक्रोभ  
येभ्यःपातिसर्वदा ६ तथात्वमपिसर्वासांसरितांवैपतिर्भव ॥ वासश्चेतसदादेवसागरेमकरालये ७ समुद्रोऽयंतववशेभविष्यतिनदीपतिः ॥ सोमेनसार्धंचतवहानि  
वृद्धीभविष्यतः ८ एवमस्त्वितितान्देवान्वरुणोवाक्यमब्रवीत् ॥ समागम्यततःसर्ववरुणंसागरालयम् ९ अपांपतिंप्रचकुर्होविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ अभिषिच्यततो  
देवावरुणंयादसांपतिम् १० जग्मुःस्वान्येवस्थानानिपूजयित्वाजलेश्वरम् ॥ अभिषिक्तस्ततोदेवैर्वरुणोऽपिमहायशः ११ सरितःसागरांश्चैवनादांश्चापिसरांसिच ॥  
पालयामासविधिनायथादेवान्शतक्रतुः १२ ततस्तत्राप्युपस्पृश्यदत्वाचविविधंवसु ॥ अग्नितीर्थमहाप्राज्ञोजगामाथप्रलंबहा १३ नष्टोनदृश्यतेयत्रशमीगर्भेहुता  
शनः ॥ लोकालोकविनाशेचप्रादुर्भूतेतदाऽनघ १४ उपतस्थुःसुरायत्रसर्वलोकपितामहम् ॥ अग्निःप्रणष्टोभगवान्कारणंचनविब्रहे १५ सर्वभूतक्षयोराजनसं  
पादयविभोऽनलम् ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ किमर्थंभगवानग्निःप्रणष्टोलोकभावनः १६ विज्ञातश्चकथंदेवैस्तन्ममाचक्ष्वतत्वतः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥  
भृगोःशापादृशंभीतोजातवेदाःप्रतापवान् १७ शमीगर्भमथासाद्यननाशभगवांस्ततः ॥ प्रणष्टेतदावह्नौदेवाःसर्वेसवासवाः १८ अन्वैषंततदानष्टंचलनंभृशदुः  
खिताः ॥ ततोऽग्नितीर्थमासाद्यशमीगर्भस्थमेवहि १९



ददृशुर्ज्वलनंतत्रवसमानंयथाविधि ॥ देवाःसर्वेनरव्याघ्रबृहस्पतिपुरोगमाः २० ज्वलनंतंसमासाद्यप्रीताऽभूवन्सवासवाः ॥ पुनर्यथागतंजग्मुःसर्वभक्षश्चसोऽभवत्  
 २१ भृगोःशापान्महाभागयदुक्तंब्रह्मवादिना ॥ तत्राप्याहुत्यमतिमान्ब्रह्मयोर्निजगामह २२ ससर्जभगवान्यत्रसर्वलोकपितामहः ॥ तत्राहुत्यततोब्रह्मासहदे  
 वैःप्रभुःपुरा २३ ससर्जतीर्थानितथादेवतानांयथाविधि ॥ तत्रस्नात्वाचदत्वाचवसूनिविविधानिच २४ कौबेरंप्रययौतीर्थतत्रतप्त्वामहतपः ॥ घनाधिपत्यंसंप्राप्तो  
 राजत्रैलविलःप्रभुः २५ तत्रस्थमेवतंराजन्धनानिनिधयस्तथा ॥ उपतस्थुर्नरश्रेष्ठतर्तीर्थलांगलीबलः २६ गत्वादत्वाचाविधिवद्ब्राह्मणेभ्योधनंददौ ॥ ददृशे  
 तत्रतत्रस्थानंकौबेरैकाननोत्तमे २७ पुरायत्रतपस्तप्तंविपुलंसमहात्मना ॥ यक्षराज्ञाकुबेरेणवरालब्धाश्चपुष्कलाः २८ घनाधिपत्यंसख्यंचरुद्रेणामिततेजसा ॥  
 सुरत्वंलोकपालत्वंपुत्रंचनलकूबरम् २९ यत्रलेभेमहाबाहोघनाधिपतिरंजसा ॥ अभिषिक्तश्चतत्रैवसमागम्यमरुद्गणैः ३० वाहनंचास्यतदतंहंसयुक्तंमनोजवम् ॥  
 विमानंपुष्पकंदिव्यंनैर्ऋतैश्चर्यमेवच ३१ तत्राहुत्यवलोरान्नदत्वादायांश्चपुष्कलान् ॥ जगामत्वरितोरामस्तीर्थंश्वेतानुलेपनः ३२ निषेवितंसर्वसत्त्वैर्नाम्नावदरपा  
 चनम् ॥ नानर्तुक्वनोपेतंसदापुष्पफलंशुभम् ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिवलदेवती० सारस्वतोपा०सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥  
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तीर्थवरंरामोययौवदरपाचनम् ॥ तपस्विसिद्धचरितंयत्रकन्याधृतवता १ भरद्वाजस्यदुहितारूपेणाप्रतिमाश्रुवि ॥ श्रुतावतीनाम  
 विभोकुमारीब्रह्मचारिणी २ तपश्चचारसात्युग्रंनियमैर्वहुभिर्वृता ॥ भर्तामेदेवराजःस्यादितिनिश्चित्यभामिनी ३ समास्तस्याव्यतिक्रांतावह्वयःकुरुकुलोद्ग्रह ॥  
 चरंत्यानियमांस्तांस्तान्स्त्रीभिस्तीवान्सुदुश्चरान् ४ तस्यास्तुतेनवृत्तेनतपसाचविशांपते ॥ भक्त्याचभगवान्प्रीतःपरयापाकशासनः ५ आजगामाश्रमंतस्या  
 स्त्रिदशाधिपतिःप्रभुः ॥ आस्थायरूपंविप्रर्षेर्वसिष्ठस्यमहात्मनः ६ सातंदृष्ट्वाग्रतपसंवसिष्ठंतपतांवरम् ॥ आचरैर्मुनिभिर्दृष्टैःपूजयामासभारत ७ उवाच  
 नियमज्ञाचकल्याणीसाप्रियंवदा ॥ भगवन्मुनिशार्दूलकिमाज्ञापयसिप्रभो ८ सर्वमद्यथाशक्तितवदास्यामिसुवत ॥ शक्रभक्त्याचतेपाणिनदास्यामिकथंचन  
 ९ व्रतैश्चनियमैश्चैवतपसाचतपोधन ॥ शक्रस्तोषयितव्योवैमयात्रिशुवनेश्वरः १० इत्युक्तोभगवान्देवःस्मयन्निवनिरीक्ष्यताम् ॥ उवाचनियमंज्ञात्वासां  
 त्वयन्निवभारत ११ उग्रंतपश्चरसि वैवेदितामेऽसिसुवते ॥ यदर्थमयमारंभस्तवकल्याणिहृदतः १२ तच्चसर्वयथाभूतंभविष्यतिवरानने ॥ तपसालभ्यतेसर्वं  
 यथाभूतंभविष्यति १३ यथास्थानानिदिव्यानिविबुधानांशुभानने ॥ तपसातानिप्राप्याणितपोमूलंमहत्सुखम् १४ इति कृत्वातपोधोरंदेहंसंन्यस्यमानवाः ॥  
 देवत्वंयांतिकल्याणिशृणुष्वैवंचोमम १५

सप्तइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।



१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि नीलकंठोपेभारतमावदीपे एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥



७ व्यतिक्रमव्यत्यक्तामत् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

योगनित्योमहाराजसिद्धिप्राप्तोमहातपाः ॥ तंतत्रवसमानंतुजैगीषव्यमहामुनिम् ७ देवलोदर्शयन्नेवैवायुंजतधर्मतः ॥ एवंतयोर्महाराजदीर्घकालोव्यतिक्रमत् ८  
जैगीषव्यमुनिवरंनददर्शार्थदेवलः ॥ आहारकालेमतिमान्परिवाङ्मनमेजय ९ उपातिष्ठतधर्मज्ञोभिक्षकालेसदेवलं ॥ सदृष्टाभिक्षरूपेणप्राप्तंतत्रमहामुनिम् १०  
गौरवंपरमंचक्रेप्रीतिचविपुलांतथा ॥ देवलस्तुयथाशक्तिपूजयामासभारत ११ ऋषिदृष्टेनविधिनासमाबह्वीःसमाहितः ॥ कदाचित्तस्यनृपतेदेवलस्यमहात्मनः  
१२ चिंतासुमहतीजातामुनिदृष्ट्वामहाधुतिम् ॥ समास्तुसमतिक्रान्तावह्वयःपूजयतोमम १३ नचायमलसोभिसुरभ्यभाषतकिंचन ॥ एवंविगणयन्नेवसजगामम  
होदधिम् १४ अंतरिक्षचरःश्रीमान्कलशंगृह्यदेवलः ॥ गच्छन्नेवसधर्मात्मासमुद्रंसरितांपतिम् १५ जैगीषव्यंततोऽपश्यद्रतंप्रागेवभारत ॥ ततःसविस्मयश्चि  
तांजगामाथामितप्रभः १६ कथंभिसुरयंप्राप्तःसमुद्रेस्नातएवच ॥ इत्येवंचितयामासमहर्षिरसितस्तदा १७ स्नात्वासमुद्रेविधिवच्छुचिर्जप्यंजजापसः ॥ कृतज  
प्याद्विकःश्रीमानाश्रमंचजगामह १८ कलशंजलपूर्णैर्वैगृहीत्वाजनमेजय ॥ ततःसप्रविशन्नेवस्वमाश्रमपदंमुनिः १९ आसीनमाश्रमेतत्रजैगीषव्यमपश्यत ॥ न  
व्याहरतिचैवैनजैगीषव्यःकथंचन २० काष्ठभूतोश्रमपदेवसतिस्ममहातपाः ॥ तंदृष्ट्वाचाक्षुतंतोयेसागरेसागरोपमम् २१ प्रविष्टमाश्रमंचापिपूर्वमेवदर्शसः ॥ अ  
सितोदेवलोराजंश्चितयामासधुद्धिमान् २२ दृष्ट्वाप्रभावंतपसोजैगीषव्यस्ययोगजम् ॥ चितयामासराजेंद्रतदासमुनिसत्तमः २३ मयादृष्टःसमुद्रेचआश्रमेचकथंत्व  
यम् ॥ एवंविगणयन्नेवसमुनिर्मत्रपारगः २४ उत्पपाताश्रमात्तस्मादंतरिक्षंविशंपते ॥ जिज्ञासार्थंतदामिक्षोर्जैगीषव्यस्यदेवलः २५ सोऽंतरिक्षचरान्सिद्धान्सम  
पश्यत्समाहितान् ॥ जैगीषव्यंचतैःसिद्धैःपूज्यमानमपश्यत २६ ततोऽसितःसुसंरब्धोव्यवसायीदृढव्रतः ॥ अपश्यद्वैततोयातंजैगीषव्यंसदेवलः २७ तस्मान्नु  
पितृलोकंतं व्रजंतं सोऽन्वपश्यत ॥ पितृलोकाच्चतंयातंयाम्यलोकमपश्यत २८ तस्मादपिसमुत्पत्त्यसोमलोकमभिभुतम् ॥ व्रजंतमन्वपश्यत्सजैगीषव्यमहामु  
निम् २९ लोकान्समुत्पतंतंतुशुमानेकांतयाजिनाम् ॥ ततोऽग्निहोत्रिणांलोकास्ततश्चाप्युत्पपातह ३० दर्शचपौर्णमासंचयेयजंतितपोधनाः ॥ तेभ्यःसदृष्टो  
धीर्मांलोकेभ्यःपशुयाजिनाम् ३१ व्रजंतंलोकममलमपश्यदेवपूजितम् ॥ चातुर्मास्यैर्वहुविधैर्यजंतेयेतपोधनाः ३२ तेषांस्थानंततोयातंतथाग्निष्टोमया  
जिनाम् ॥ अग्निष्टुतेनचतथायेयजंतितपोधनाः ३३ तत्स्थानमनुसंप्राप्तमन्वपश्यतदेवलः ॥ वाजपेयंकुतुवरंतथावहुसुवर्णकम् ३४ आहरंतिमहाप्राज्ञास्तेषां  
लोकेष्वपश्यत ॥ यजंतैराजसूयेनपुंडरीकेणचैवये ३५ तेषांलोकेष्वपश्यन्नजैगीषव्यंसदेवलः ॥ अश्वमेधंकुतुवरंरस्मेधंतथैवच ३६ आहरंतिनरश्रेष्ठास्ते  
षांलोकेष्वपश्यत ॥ सर्वमेधंचदुष्प्रापंतथासौत्रामणिंचये ३७

३९ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ मृतार्थं यथाभूतार्थं ४७ । ४८ उत्पपातब्रह्मलोकं गंतुमिच्छेत्तः पपातचमनात् ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४

तेषांलोकेष्वपश्यन्नजैगीषव्यंसदेवलः ॥ द्वादशहैश्वसत्रैश्वयजंतेविविधैर्वृष ३८ तेषांलोकेष्वपश्यन्नजैगीषव्यंसदेवलः ॥ मैत्रावरुणयोर्लोकानादित्यानांतथैवच  
३९ सलोकतामनुप्राप्तमपश्यतततोऽसितः ॥ रुद्राणांचवसूनांचस्थानंयच्चबृहस्पतेः ४० तानिसर्वाण्यतीतानिसमपश्यत्ततोऽसितः ॥ आरुह्यचगवांलोकेप्रया  
तोब्रह्मसत्रिणाम् ४१ लोकानपश्यद्रच्छंतंजैगीषव्यंततोऽसितः ॥ श्रील्लोकानपरान्विप्रमुत्पतंतंस्वतेजसा ४२ पतिवतानांलोकांश्चव्रजंतंसोऽन्वपश्यत ॥ ततो  
मुनिवरंभूयोजैगीषव्यमथासितः ४३ नान्वपश्यतलोकस्थमंतर्हितमरिदम् ॥ सोऽचित्तयन्महाभागोजैगीषव्यस्यदेवलः ४४ प्रभावंसुव्रतत्वंचसिद्धियोगस्यचा  
तुलाम् ॥ असितोपृच्छततदासिद्धौलोकेषुसत्तमान् ४५ प्रयतःप्रांजलिर्भूत्वाधीरस्तान्ब्रह्मसत्रिणः ॥ जैगीषव्यंनपश्यामितंशंसध्वंमहौजसम् ४६ एतदिच्छा  
म्यहंश्रोतुंपरंकौतूहलंहिमे ॥ ॥ सिद्धाऊचुः ॥ शृणुदेवलमृतार्थंशंसतानोदृढव्रत ४७ जैगीषव्यःसर्वैलोकंशाश्वतंब्रह्मणोगतः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सश्रुत्वा  
वचनंतेषांसिद्धानांब्रह्मसत्रिणाम् ४८ असितोदेवलस्तूर्णमुत्पपातपपातच ॥ ततःसिद्धास्तऊचुर्हिदेवलंपुनरेवह ४९ नदेवलगतिस्तत्रतवगंतुंतपोधन ॥ ब्रह्मणः  
सदनेविप्रजैगीषव्योयदाप्तवान् ५० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वासिद्धानांदेवलःपुनः ॥ आनुपूर्व्येणलोकांस्तान्सर्वानवततारह ५१ स्वमाश्रमपदं  
पुण्यमाजगामपतत्रिवत् ॥ प्रविशन्नेवचापश्यन्नजैगीषव्यंसदेवलः ५२ ततोऽबुद्ध्याव्यगणयदेवलधर्मयुक्तया ॥ दृष्ट्वाप्रभावंतपसोजैगीषव्यस्ययोगजम् ५३ ततो  
ब्रवीन्महात्मानंजैगीषव्यंसदेवलः ॥ विनयावनतोराजपुसर्प्यमहामुनिं ५४ मोक्षधर्मसमास्थातुमिच्छेयंभगवन्नहम् ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाउपदेशंचकारसः ५५  
विधिंचयोगस्यपरंकार्यकार्यस्यशास्त्रतः ॥ संन्यासकृतबुद्धितंततोदृष्ट्वामहातपाः ५६ सर्वाश्वास्यक्रियाश्चक्रेविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ संन्यासकृतबुद्धितंतंभूतानिपिष्ट  
भिःसह ५७ ततोदृष्ट्वाप्ररुरुदुःकोस्मान्संविभजिष्यति ॥ देवलस्तुवचःश्रुत्वाभूतानांकरुणंतथा ५८ दिशोदशव्याहरतांमोक्षंत्यक्तुंमनोदधे ॥ ततस्तुफलमूला  
निपवित्राणिचभारत ५९ पुष्पाण्योषधयश्चैवरोरूयंतिसहस्रशः ॥ पुनर्नोदेवलःक्षुद्रोन्नूतंछेत्स्यतिदुर्मतिः ६० अभयंसर्वभूतेभ्योयोदवानावबुध्यते ॥ ततोभू  
योव्यगणयत्स्वबुद्ध्यामुनिसत्तमः ६१ मोक्षेगार्हस्थ्यधर्मेवाकिंतुश्रेयस्वरंभवेत् ॥ इतिनिश्चित्यमनसादेवलोराजसत्तम ६२ त्यक्त्वागार्हस्थ्यधर्मसमोक्षधर्ममरो  
चयत् ॥ एवमादीनिसंचित्यदेवलोनिश्चयात्ततः ६३ प्राप्तवान्परमांसिद्धिंपरंयोगंचभारत ॥ ततोदेवाःसमागम्यबृहस्पतिपुरोगमाः ६४ जैगीषव्यंतपश्चास्य  
प्रशंसंतितपस्विनः ॥ अथाब्रवीदपिवरोदेवान्चैनारदस्तथा ६५

५५ संन्यासेकृतबुद्धियेनतं ५६ सर्वाःक्रियाउत्सर्गेष्टयादयः ५७ । ५८ मोक्षंसंन्यासंत्यक्तुंमनोदधे उत्सृष्टानामग्निनापुनराधानंकर्तुमैच्छत् ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५



जैगीषव्येतपोनास्तिविस्मापयतियोऽसितम् ॥ तमेवंवादिनंधीरंप्रत्युचुस्तेदिवौकसः ६६ नैवमित्येवंशंसंतोजैगीषव्यंमहामुनिम् ॥ नातःपरतरंकिंचितुल्यम  
स्तिप्रभावतः ६७ तेजसस्तपसश्चास्ययोगस्यचमहात्मनः ॥ एवंप्रभावोधर्मात्माजैगीषव्यस्तथासितः ॥ तयोरिदंस्थानवरंतीर्थंचैवमहात्मनोः ६८ तत्राप्युप  
स्पृश्यततोमहात्मादत्वाचवित्तं हलधृद्विजेभ्यः ॥ अवाप्यधर्मपरमार्थकर्मजगामसौमस्यमहत्सुतीर्थम् ६९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेश० ग० बलदेवती० सारस्व०  
पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यत्रेजिवानुडुपतीराजसूयेनभारत ॥ तस्मिंस्तीर्थेमहानासीत्संग्रामस्तारकामयः १ तत्राप्युपस्पृश्यब  
लोदत्वादानानिचात्मवान् ॥ सारस्वतस्यधर्मात्मासुनेस्तीर्थंजगामह २ तत्रद्वादशवार्षिक्यामनावृष्ट्याद्विजोत्तमान् ॥ वेदानध्यापयामासपुरासारस्वतोमुनिः ३  
॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंद्वादशवार्षिक्यामनावृष्ट्याद्विजोत्तमान् ॥ ऋषीन्ध्यापयामासपुरासारस्वतोमुनिः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आसीत्पूर्वमहाराजमु  
निर्धोमान्महातपाः ॥ दधीचइतिविख्यातोब्रह्मचारीजितेंद्रियः ५ तस्यातितपसःशक्रोविभेतिसततंविभो ॥ नसलोभयितुंशक्यःफलैर्बहुविधैरेपि ६ प्रलोभना  
र्थतस्याथप्राहिणोत्पाकशासनः ॥ दिव्यामप्सरसंपुण्यादर्शनीयामलंबुषाम् ७ तस्यतर्पयतोदेवान्सरस्वत्यांमहात्मनः ॥ समीपतोमहाराजसोपातिष्ठतभाविनी  
८ तां दिव्यवपुषं दृष्ट्वा तस्यर्षेर्भावितात्मनः ॥ रेतःस्कन्धं सरस्वत्यांतत्साजग्राहनिमगा ९ कुक्षौचाप्यदधदृष्टातद्रेतःपुरुषर्षभ ॥ सादधारचतंगर्भं पुत्रहेतोर्महानदी  
१० सुषुवेचापिसमयेपुत्रंसासरितांवरा ॥ जगामपुत्रमादायतसृषिंप्रातिचप्रभो ११ ऋषिसंसदितंदृष्ट्वासानदीमुनिसत्तमम् ॥ ततःप्रोवाचराजेंद्रददतीपुत्रमस्य  
तम् १२ ब्रह्मर्षेतवपुत्रोऽयंत्वद्भक्त्याधारितोमया ॥ दृष्ट्वातेप्सरसंरेतोयत्स्वत्सं प्रागलंबुषाम् १३ तत्कुक्षिणवैब्रह्मर्षेत्वद्भक्त्याधृतवत्यहम् ॥ नविनाशमिदं गच्छेत्त्व  
तेजइतिनिश्चयात् १४ प्रतिगृहीष्वपुत्रंस्वमयादत्तमनिर्दिष्टम् ॥ इत्युक्तःप्रतिजग्राहप्रीतिंचावापपुष्कलाम् १५ स्वसुतंचाप्यजिघ्रंतंमूर्ध्निप्रेम्णाद्विजोत्तमः ॥ प  
रिष्वज्यचिरंकालंतदाभरतसत्तम १६ सरस्वत्यैवरंप्रादात्प्रीयमाणोमहामुनिः ॥ विश्वेदेवाःसपितरोगंधर्वाप्सरसांगणाः १७ हृत्सियास्यंतिसुभगेतर्प्यमाणास्तवां  
भसा ॥ इत्युक्त्वासतुतुष्टाववचोभिर्वैमहानदीम् १८ प्रीतःपरमहृष्टात्मायथावच्छृणुपार्थिव ॥ प्रलुतासिमहाभागेसरसोब्रह्मणःपुरा १९ जानांतित्वांसरिच्छ्रेष्ठेमुनयः  
संश्रितव्रताः ॥ ममप्रियकरीचापिसततंप्रियदर्शने २० तस्मात्सारस्वतःपुत्रोमहांस्तेवरवर्णिनि ॥ तवैवनाम्नाप्रथितःपुत्रस्तेलोकभावनः २१ सारस्वतइति  
ख्यातोभाविष्यतिमहातपाः ॥ एषद्वादशवार्षिक्यामनावृष्ट्याद्विजर्षभान् २२

तएवमेवामुष्मिन्पापंकर्मनाश्विष्यते' इति ६६ । ६७ असितः देवलः ६८ । ६९ ॥ इतिशल्या  
तर्गतगदापर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ यत्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ परमर्षिणादधीचिना सदेहस्तपसासंभृतः ३२ । ३३ अस्यमुनेः ३४ तेनतदास्थिजेनवज्रेण ३५ नवतीर्नवदशाधिकामष्टशतीम् ३६ । ३७

सारस्वतोमहाभागेवेदानध्यापयिष्यति ॥ पुण्याभ्यश्चसरिष्यस्त्वंसदापुण्यतमाशुभे २३ भविष्यसिमहाभागेमत्प्रसादात्सरस्वति ॥ एवंसांसंस्तुताऽनेनवरंलब्ध्वा  
महानदी २४ पुत्रमादायमुदिताजगामभरतर्षभ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुविरोधेदेवदानवैः २५ शक्रःप्रहरणान्वेषीलोकांस्त्रीन्विचचारह ॥ नचोपलेभेभगवान्शक्रःप्र  
हरणंतदा २६ यद्वैतेपांभवेद्योग्यंवधायविबुधद्विषाम् ॥ ततोऽब्रवीत्सुरान्शक्रोनेमेशक्यामहासुराः २७ ऋतेऽस्थिभिर्दधीचस्यनिहतुंत्रिदशद्विषः ॥ तस्माद्भत्वा  
ऋषिश्रेष्ठोयाच्यतांसुरसत्तमाः २८ दधीचास्थीनिदेहीतितैर्वधिष्यामहेरिपून् ॥ सचतैर्याचितोऽस्थीनियत्नादपिवरस्तदा २९ प्राणत्यागंकुरुश्रेष्ठचकारैवावि  
चारयन् ॥ सलोकानक्षयान्प्राप्तोदेवप्रियकरस्तदा ३० तस्यास्थिभिरथोशक्रःसंप्रहृष्टमनास्तदा ॥ कारयामासदिव्यानिनानाप्रहरणानिच ३१ गदावज्राणिच  
क्राणिगुरून्दंडांश्चपुष्कलान् ॥ सहित्विणेनतपसासंभृतःपरमर्षिणा ३२ प्रजापतिसुतेनाथभृगुणालोकभावनः ॥ आतिकायःसतेजस्थीलोकसारोविनिर्मितः ३३ ज  
ज्ञेशैलगुरुःप्रांशुर्महिम्नाप्रथितःप्रभुः ॥ नित्यमुद्विजतेचास्यतेजसःपाकशासनः ३४ तेनवज्रेणभगवान्मंत्रयुक्तेनभारत ॥ भृशंक्रोधविसृष्टेनब्रह्मतेजोद्वेगेनच ३५  
दैत्यदानववीराणांजघाननवतीर्नव ॥ अथकालेव्यतिक्रांतेमहत्यतिभयंकरे ३६ अनावृष्टिरनुप्राप्ताराजन्द्वादशवार्षिकी ॥ तस्यांद्वादशवार्षिक्यामनावृष्ट्यामह  
र्षयः ३७ वृत्त्यर्थंप्राद्रवन्राजन्क्षुधार्ताःसर्वतोदिशम् ॥ दिग्भ्यस्तान्प्रदुतान्दृष्ट्वा मुनिःसारस्वतस्तदा ३८ गमनायमर्तिचक्रेतंप्रोवाचसरस्वती ॥ नगंतव्यमितः  
पुत्रतवाहारमहंसदा ३९ दास्यामिमत्स्यप्रवरानुप्यतामिहभारत ॥ इत्युक्तस्तर्पयामासपितृदेवतास्तथा ४० आहारमकरोन्नित्यंप्राणान्वेदांश्चधारयन् ॥ अ  
थतस्यामनावृष्ट्यामतीतायांमहर्षयः ४१ अन्योन्यंपरिपप्रलुःपुनःस्वाध्यायकारणात् ॥ तेषांक्षुधापरीतानांनष्टावेदाऽभिधावताम् ४२ सर्वेषामेवराजेंद्रनकश्चि  
त्प्रतिभानवान् ॥ अथकश्चिदपिस्तेषांसारस्वतमुपेयिवान् ४३ कुर्वाणंसंशितात्मानंस्वाध्यायमृषिसत्तमम् ॥ सगत्वाऽचष्टेभ्यश्चसारस्वतमतिप्रभम् ४४ स्वा  
ध्यायममरप्रख्यंकुर्वाणंविजनेवने ॥ ततःसर्वसमाजग्मुस्तत्रराजन्महर्षयः ४५ सारस्वतंमुनिश्रेष्ठमिदमूचुःसमागताः ॥ अस्मानध्यापयस्वेतितानुवाचततोमुनिः  
४६ शिष्यत्वमुपगच्छध्वंविधिवद्विममेत्युत ॥ तत्रब्रुवन्मुनिगणावालस्त्वमसिपुत्रक ४७ सतानाहनमेधर्मो नश्येदितिपुनर्मुनीन् ॥ योह्यधर्मेणवैद्व्यादृहीयाद्योऽ  
प्यधर्मतः ४८ हीयेतांतावुभौक्षिप्रस्यातांवौरेणावुभौ ॥ नहायनैर्नपलितैर्नवित्तेननवंधुभिः ४९ ऋषयश्चक्रिरेधर्मयोऽनूचानःसनोमहान् ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्त  
स्यमुनयस्तेविधानतः ५० तस्माद्वेदाननुप्राप्यपुनर्धर्मप्रचक्रिरे ॥ षष्टिर्मुनिसहस्राणिशिष्यत्वंप्रतिपोदिरे ५१ सारस्वतस्यविप्रर्षेर्वेदस्वाध्यायकारणात् ॥ मुष्टिं  
मुष्टिततःसर्वेदभार्णातेहुपाहरन् ॥ तस्यासनार्थंविप्रर्षेर्बालस्यापिवशेस्थिताः ५२



५३ ॥ इति शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि नीलकण्ठीये भारतमाध्वदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५३ ॥ कथमिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३  
तत्रापिदत्वावसुरौहिणेयोमहाबलः केशवपूर्वजोऽथ ॥ जगामतीर्थमुदितः क्रमेणख्यातं महद्ब्रह्मकन्यास्मयत्र ५३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिवल  
देवतीर्थ० सारस्व० एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं कुमारीभगवंस्तपोयुक्ता ह्यभूत्पुरा ॥ किमर्थं च तपस्तेपेको वाऽस्यानियमोऽ  
भवत् १ सुदुष्करमिदं ब्रह्मं स्वतः श्रुतमनुत्तमम् ॥ आख्याहितं त्वमखिलं यथा तपसि सा स्थिता २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ऋषिरासीन्महावीर्यः कुणिर्गर्गो महाय  
शाः ॥ स तप्याविपुलं राजंस्तपो वै तपतांवरः ३ मनसाऽथ सुतां सुभूंसमुत्पादितवान् विभुः ॥ तां च दृष्ट्वा मुनिः प्रीतः कुणिर्गर्गो महायशाः ४ जगाम त्रिदिवं राजन्संत्य  
ज्येह कलेवरम् ॥ सुभूः सा ह्यथ कल्याणी पुण्डरीकनिभेक्षणा ५ महता तपसो ग्रेण कृत्वाऽऽश्रममर्निदिता ॥ उपवासैः पूजयंती पितृन् देवांश्च सापुरा ६ तस्यास्तु तपसो  
ग्रेण महान्कालोऽव्यगच्छत् ॥ सापित्रादीयमाना पितत्र नैच्छदनिदिता ७ आत्मनः सदृशं सा तु भर्तारं नान्वपश्यत् ॥ ततः सा तपसो ग्रेण पीडयित्वाऽऽत्मनस्तनुम् ८  
पितृदेवार्चनरता बभूव विजनेवने ॥ साऽऽत्मानं मन्यमानाऽपि कृतकृत्यं श्रमान्विता ९ वार्षकेन च राजेन्द्र तपसा चैव कर्षिता ॥ सानाशक्यदागंतुं पदात्पदमपि स्वयम्  
१० चकार गमने बुद्धिं परलोकय वै तदा ॥ मोक्षकामांतुतां दृष्ट्वा शरीरं नारदोऽब्रवीत् ११ असंस्कृतायाः कन्यायाः कुतो लोकास्तवानघे ॥ एवं तु श्रुतमस्माभिर्देवलो  
के महाव्रते १२ तपः परमकंप्राप्तं न तु लोकास्त्वया जिताः ॥ तन्नारद वचः श्रुत्वा साऽब्रवीद्दृषिसंसदि १३ तपसोऽर्थं प्रयच्छामि पाणिग्राहस्य सत्तम ॥ इत्युक्ते चास्या ज  
ग्राहपाणिगालवसंभवः १४ ऋषिः प्राक्शृंगवान्नाम समयंचेममब्रवीत् ॥ समयेन तवाद्याहं पाणिं स्पृक्ष्यामि शोभने १५ यद्येकरात्रं वस्तव्यं त्वया सह मयेति ह ॥ तथे  
तिसाप्रतिश्रुत्य तस्मै पाणिं ददौ तदा १६ यथा दृष्टेन विधिना दृत्वा चाग्निं विधानतः ॥ चक्रे च पाणिग्रहणं तस्योद्वाहं च गालविः १७ सारात्रवमवद्राजं स्तरुणीव सर्वाणि  
नी ॥ दिव्याभरणवस्त्राच्च दिव्यगंधानुलेपना १८ तां दृष्ट्वा गालविः प्रीतो दीपयंतीमिव श्रिया ॥ उवास च क्षपामेकां प्रभाते साऽब्रवीच्च तम् १९ यस्त्वया समयो विप्रकृ  
तो मे तपतांवर ॥ तेनोषिताऽस्मि भद्रं ते स्वस्तितेस्तु ब्रजाम्यहम् २० सानिर्गता ब्रवीद्भूयो योऽस्मिंस्तीर्थे समाहितः ॥ वसते रजनीमेकां तर्पयित्वा दिवौकसः २१  
चत्वारिंशत्तमष्टौ च द्वौ चाष्टौ सम्यगाचरेत् ॥ यो ब्रह्मचर्यं वर्षाणि फलंतस्य लभेत सः २२ एवमुक्त्वा ततः सार्धं देहं त्यक्त्वा दिवंगता ॥ ऋषिरप्यभवद्दीनस्तस्या रूपं वि  
चिंतयन् २३ समयेन तपोऽर्थं च कृच्छ्रात्प्रतिगृहीतवान् ॥ साधयित्वा तदात्मानं तस्याः सगतिमन्वियात् २४ दुःखितो भरतश्चेष्टतस्या रूपवलात्कृतः ॥ एतत्ते  
द्ब्रह्मकन्याया व्याख्यातं चरितं महत् २५ तथैव ब्रह्मचर्यं च स्वर्गस्य च गतिः शुभा ॥ तत्र स्थश्चापि शुश्राव हतं शल्यं हलायुधः २६  
१४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१ चत्वारिंशत्तमष्टौ चेति प्रतिवेदं द्वादशवर्षाणीति वेदचतुष्टयाध्ययनायाष्टाचत्वारिंशद्वर्षाणि । ततो द्वौ वत्सरौ स्नातकेन गुरोरानुष्ठयार्थं सेवाकार्या  
स्ततोऽष्टवर्षिर्नैकन्यापरिणीत तस्या यो वनावध्वष्टवर्षाणीत्यष्टपंचाशद्वर्षाणि ब्रह्मचर्यं सर्वस्येष्टम् २२। २३। २४। २५। २६

२७। २८। २९॥ इति काण्वगीमाद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ प्रजापतेरिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७ ब्रह्मणः क्षयं निवामं १८। १९ तत्रापि दत्त्वादानानि द्विजातिभ्यः परंतपः ॥ शुश्रावशल्यं संग्रामे निहतं पांडवैस्तदा २७ समंतपंचकद्वारात्ततो निष्क्रम्य माधवः ॥ पप्रच्छर्षिगणान् रामः कुरुक्षेत्रे स्य यत्फलम् २८ तेषु पृष्टाय दुर्षिहेन कुरुक्षेत्रफलं विभो ॥ समाचख्युर्महात्मानस्तस्मै सर्वं यथा तथम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वो गदापर्वो बलदेवतीर्थसार स्वतोऽद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ प्रजापतेरुत्तरवेदि रुच्यते सनातनं रामसमंतपंचकम् ॥ समीजिरेयत्र पुरादिबौकसो वरेण सत्रेण महावरप्रदाः १ पुराचराजर्षिवरेण धीमता बहूनि वर्षाण्यमितेन तेजसा ॥ प्रकृष्टमेतत्कुरुणामहात्मना ततः कुरुक्षेत्रमिति ह्यपप्रथे २ ॥ राम उवाच ॥ किमर्थं कुरुणा कृष्टं क्षेत्रमेतन्महात्मना ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं कथ्यमानं तपोधना ३ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ पुरा किल कुरुं राम कर्षितं सततोत्थितम् ॥ अभ्येत्यशक्रस्त्रिदिवा तपस्यं पृच्छत कारणम् ४ ॥ इंद्र उवाच ॥ किमिदं वर्तते राजन् प्रयत्नेन परेण च ॥ राजर्षे किमभिप्रेत्य येनेयं कथ्यते क्षितिः ५ ॥ कुरु उवाच ॥ इह ये पुरुषाः क्षेत्रे मरिष्यंति शतक्रतो ॥ ते गमिष्यंति सुकृतौ लोकां पापविजितान् ६ अवहस्य ततः शक्रो जगाम त्रिदिवं पुनः ॥ राजर्षिरप्यनिर्विण्णः कर्षत्येव सुधनुषम् ७ आगम्यागम्य चैवेन भूयो भूयो ज्वहस्य च ॥ शतक्रतुरनिर्विण्णं पृष्ट्वा पृष्ट्वा जगाम ह ८ यदा तु तपसो ग्रेण च कर्षव सुधानृपः ॥ ततः शक्रोऽब्रवीद्देवान् राजर्षेयं चिकीर्षितम् ९ एतच्छत्वाऽब्रुवन् देवाः सह स्राक्षमिदं वचः ॥ वरेण च्छंयतां शक्राजर्षिर्यदि शक्यते १० यदि ह्यत्र प्रमीता वै स्वर्गं गच्छंति मानवाः ॥ अस्मान्निष्ठा क्रतुभिर्भागो नो न भविष्यति ११ आगम्य च ततः शक्रस्तदाराजर्षिमब्रवीत् ॥ अलं खेदेन भवतः क्रियतां वचनं मम १२ मानवा ये निराहारा देहं त्यक्ष्यं त्यतं द्रिताः ॥ युधिवानिहताः सम्यगपि तिर्यग्गतानृप १३ ते स्वर्गभाजो राजेन्द्र भविष्यंति महामते ॥ तथाऽस्त्विति ततो राजा कुरुः शक्रमुवाच ह १४ ततस्तमभ्यनुज्ञाप्य प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ जगाम त्रिदिवं भूयः क्षिप्रं बलानि पूदनः १५ एवमेतद्यदुश्रेष्ठं कृष्टं राजर्षिणा पुरा ॥ शक्रेण चाभ्यनुज्ञातं ब्रह्माद्यैश्च सुरैस्तथा १६ नातः परतरं पुण्यं भूमेः स्थानं भविष्यति ॥ इहतपस्यंति ये केचित्तपः परमकं नराः १७ देहत्यागेन ते सर्वे यास्यंति ब्रह्मणः क्षयम् ॥ ये पुनः पुण्यभाजो वैदानं दास्यंति मानवाः १८ तेषां सहस्रगुणितं भविष्यत्यचिरेण वै ॥ ये चेहानेत्यं मनुजानि वत्स्यंति शुभैः पिणः १९ यमस्य विषयं ते तु न द्रक्ष्यंति कदाचन ॥ यक्ष्यंति ये च क्रतुभिर्महाद्भिर्मनुजैश्चराः २० तेषां त्रिविष्टपे वा सोया बहूनि धर्मिण्यति ॥ अपि चात्र स्वयं शक्रो जगौ गाथां सुराधिपः २१ कुरुक्षेत्रे निबद्धां वैतां शृणुष्व ह लायुध ॥ पांसवोऽपि कुरुक्षेत्राद्वायुना समुदीरिताः ॥ अपि दुष्कृतकर्मणं नयंति परमां गतिम् २२ सुरर्षभा ब्राह्मणसत्तमाश्च तथानृगाद्यानरदेव मुख्याः ॥ इदमहोर्हः क्रतुभिर्नृसिंहसंत्यज्य देहान् सुगतिं प्रपन्नाः २३ तरंतु कारंतुकयो र्यदंतरं रामहदानां च मचक्रुः स्य च ॥ एतत्कुरुक्षेत्रं समंतपंचकं प्रजापतेरुत्तरवेदि रुच्यते २४ शिवं महापुण्यामिदं दिवौकसां सुसंमतं सर्वगुणैः समन्वितम् ॥ अतश्च सर्वे निहतानृपा रणे यास्यंति पुण्यां गतिमक्षयां सदा २५ २०। २१। २२। २३। २४ सारस्वतानां तीर्थानां वर्णनं कुरुक्षेत्रमहात्म्यज्ञापनार्थं । तदपि तत्र मृतानां मन्येषां मपि स्वर्गतिप्रदं किमु तक्षत्रधर्मेण मृतानां मित्वेतदर्थं तदेवोपसंहरन् दर्शयति अतश्चेति २५



इत्युवाचस्वयंशक्रःसहब्रह्मादिभिस्तथा ॥ तच्चानुमोदितं सर्वं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरैः २६ ॥ इति श्रीम० शल्यपर्वीतर्गतग० बलदेवती० सारस्व० कुरुक्षेत्रकथनेत्रिपंचाशत्त  
मोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कुरुक्षेत्रं ततो दृष्ट्वा दत्त्वा दायांश्च सात्वतः ॥ आश्रमं सुमहद्विष्य मगमज्जनमेजय १ मधूकाग्रवणोपेतं पृक्षन् यत्रोधसं  
कुलम् ॥ चिरविल्वयुतं पुण्यं पनसार्जुनसंकुलम् २ तं दृष्ट्वा यादवश्रेष्ठः प्रवरं पुण्यलक्षणम् ॥ पप्रच्छ तानृषीन् सर्वान्क्वस्याश्रमवरस्त्वयम् ३ ते तु सर्वे महात्मान मूचूरा  
जनहलायुधम् ॥ शृणु विस्तरशोरामयस्यायं पूर्वमाश्रमः ४ अत्र विष्णुः पुरा देवस्तप्तवांस्तप उत्तमम् ॥ अत्रास्य विधिवद्यज्ञाः सर्वे वृत्ताः सनातनाः ५ अत्रैव ब्राह्म  
णीसिद्धा कौमारब्रह्मचारिणी ॥ योगयुक्ता दिवं याता तपःसिद्धा तपस्विनी ६ बभूव श्रीमती राजन्शांडिल्यस्य महात्मनः ॥ सुता घृतवता सा ध्वीनियता ब्रह्मचारिणी  
७ सा तु तस्मात् पोधारं दुश्चरं स्त्रीजनेन ह ॥ गता स्वर्गं माहाभागा देवब्राह्मणपूजिता ८ श्रुत्वा ऋषीणां वचनमाश्रमं तं जगाम ह ॥ ऋषीस्तान भिवाद्याथ पार्श्वे हिमवतो  
ऽच्युतः ९ संध्याकार्याणि सर्वाणि निर्वर्त्यारुरुहेऽचलम् ॥ नातिदूरं ततो गत्वानगं तालध्वजो बली १० पुण्यं तीर्थं वरं दृष्ट्वा विस्मयं परमं गतः ॥ प्रभावं च सरस्वत्याः पृक्ष  
प्रस्रवणं बलः ११ संप्राप्तः कारपवनं प्रवरं तीर्थमुत्तमम् ॥ हलायुधस्तत्र चापि दत्त्वा दानं महाबलः १२ आहुतः सलिले पुण्ये सुशीते विमलेशुचौ ॥ संतर्पयामास पितृन्  
देवांश्चरणदुर्मदः १३ तत्रोप्यैकांतुरजनीयतिभिर्ब्राह्मणैः सह ॥ मित्रावरुणयोः पुण्यं जगामाश्रममच्युतः १४ इंद्रोऽग्निर्यमाचैव यत्र प्राकृप्तीति माधुवन ॥ तं देशं का  
रपवनाद्यमुनायां जगाम ह १५ स्नात्वा तत्र च धर्मात्मा परां प्रीतिमवाप्य च ॥ ऋषिभिश्चैव सिद्धैश्च सहितो वै महाबलः १६ उपविष्टः कथाः शुभ्राः शुश्राव यदुपुंगवः ॥ तथा तु  
तिष्ठतां तेषां नारदो भगवानृषिः १७ आजगामाथ तं देशं यत्र रामो व्यवस्थितः ॥ जटामंडलसंवीतः स्वर्णचीरो महातपाः १८ हेमदंडधरो राजन्कमंडलुवरस्तथा ॥  
कच्छपी सुखशब्दां तां गृह्यवीणां मनोरमाम् १९ नृत्ये गीते च कुशलो देवब्राह्मणपूजितः ॥ प्रकर्ता कलहानां च नित्यं च कलहप्रियः २० तं देशं मगमद्यत्र श्रीमान् रामो  
व्यवस्थितः ॥ प्रत्युत्थाय च तं सम्यक् पूजयित्वा यतव्रतम् २१ देवर्षिपर्यपृच्छत्स यथा वृत्तं कुरुन् प्रति ॥ ततोऽस्या कथयद्वा जन् नारदः सर्वधर्मवित् २२ सर्वमेतद्य  
था वृत्तमतीव कुरु संक्षयम् ॥ ततोऽब्रवीद्रौहिणे यो नारदं दीनयागिरा २३ किमवस्थं तु तत्क्षेत्रं ये तु तत्राभवन् नृपाः ॥ श्रुतमेतन्मया पूर्वं सर्वमेव तपोधन २४ विस्तर  
श्रवणे जातं कौतूहलमतीव मे ॥ नारद उवाच ॥ पूर्वमेव हतो भीष्मो द्रोणः सिंधुपतिस्तथा २५ हतो वैकर्तनः कर्णः पुत्राश्चास्य महारथाः ॥ भूरिश्रवारौहिणे यमद्राज  
श्च वीर्यवान् २६ एते चान्ये च बहवस्तत्र तत्र महाबलाः ॥ प्रियान् प्राणान्परित्यज्य जयार्थं कौरवस्य वै २७ राजानो राजपुत्राश्च समरे ध्वनिवर्तिनः ॥ अहतांस्तु महा  
बाहो शृणु मे तत्र माधव २८

१९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२ ॥ इति शल्यपर्वीतर्गतगदापर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ एवमिति  
धार्तराष्ट्रबलशेषास्त्रयः समितिमर्दनाः ॥ कृपश्च कृतवर्मा च द्रोणपुत्रश्च वीर्यवान् २९ तेषु विविधुतारामदिशो दशभयात्तदा ॥ दुर्योधनो हतेशल्ये विदुतेषु कृपादिषु  
३० हृदं द्वैपायनं नाम विवेश मृशदुःखितः ॥ शयानं धार्तराष्ट्रं तु सलिले स्तंभिते सदा ३१ पांडवाः सह कृष्णेन वाग्भिरुग्राभिरार्दयन् ॥ सतु द्यमानो बलवान्वाग्भीराम  
समंततः ३२ उत्थितः सह दार्दरिः प्रगृह्य महतीं गदाम् ॥ सचाप्युपगतो यो दुर्भीमेन सह सांप्रतम् ३३ भविष्यति तयोर्यद्युद्धं राम सुदारुणम् ॥ यदि कौतूहलं तेऽस्ति  
व्रजमाधवमाचिरम् ३४ पश्य युद्धं महाघोरं शिष्ययोर्यदि मन्यसे ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा तान्भ्यर्च्य द्विजर्षभान् ३५ सर्वान् विस्मययामास ये तेना  
भ्यागताः सह ॥ गम्यतां द्वारकां चितिसोन्वशादनुयायिनः ३६ सोऽब्रवीत्तीर्थाचलश्रेष्ठात्पृक्ष प्रस्रवणाच्छुभात् ॥ ततः प्रीतमनारामः श्रुत्वा तीर्थफलं महत् ॥ विप्राणां स  
न्निधौ श्लोकमगायदिममच्युतः ३७ सरस्वती वाससमाकुतो रतिः सरस्वती वाससमाकुतो गुणाः ॥ सरस्वती प्राप्य दिवं गता जनाः सदा स्मरिष्यन्ति नदी सरस्वती ३८  
सरस्वती सर्वनदीषु पुण्या सरस्वती लोकशुभावहा सदा ॥ सरस्वती प्राप्य जनाः सुदुष्कृतं सदानशोचंति परत्र चेह च ३९ ततो मुहुर्मुहुः प्रीत्या प्रेक्षमाणः सरस्वतीम् ॥ ह  
यैर्युक्तरथं शुभ्रमातिष्ठत परंतपः ४० सशीघ्रगाभिनातेन रथेन यदुपुंगवः ॥ दिदृक्षुरभिसंप्राप्तः शिष्ययुद्धमुपस्थितम् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यप० गदापर्वणि  
बलदेवतीर्थयात्रायां सारस्वतोपाख्याने चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं तदभव युद्धं तु मुलं जनमेजय ॥ यत्र दुःखान्वितो राजा घृत  
राश्रोऽब्रवीदिदम् १ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ रामं संनिहितं दृष्ट्वा गदायुद्ध उपस्थिते ॥ मम पुत्रः कथं भूमिं प्रत्ययुध्यत संजय २ ॥ संजय उवाच ॥ रामसांनिध्यमासाद्य पुत्रो  
दुर्योधनस्तव ॥ युद्धकामो महाबाहुः समहृष्यत वीर्यवान् ३ दृष्ट्वा लांगलिनं राजा प्रत्युत्थाय च भारत ॥ प्रीत्या परमया युक्तः समम्यर्चयथाविधि ४ आसनं च ददौ त  
स्मै पर्यपृच्छ दनामयम् ॥ ततो युधिष्ठिरं रामो वाक्यमेतदुवाच ह ५ मधुरंधर्मसंयुक्तं शूराणां हितमेव च ॥ मया श्रुतं कथयतामृषीणां राजसत्तम ६ कुरुक्षेत्रं परंपुण्यं पा  
वनं स्वर्गमेव च ॥ दैवतैर्ऋषिभिर्जुष्टं ब्राह्मणैश्च महात्मभिः ७ तत्रैव योत्स्यमाना ये देहं त्यक्ष्यंति मानवाः ॥ तेषां स्वर्गं भुवो वासः शक्रेण सहमारिष ८ तस्मात्समंतपंच  
कमितो यामव्रतं नृप ॥ प्रथितोत्तरवेदी सा देवलोके प्राजापतेः ९ तस्मिन् महापुण्यतमे त्रैलोक्यस्य सनातने ॥ संग्रामे निधनं प्राप्य शुवं स्वर्गो भाविष्यति १० तथेत्युक्त्वा  
महाराजकुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ समंतपंचकं वीरः प्रायादभिमुखः प्रभुः ११ ततो दुर्योधनो राजा प्रगृह्य महतीं गदाम् ॥ पद्मचाममर्षांशुतिमान गच्छत्पांडवैः सह १२  
तथायातंगदाहस्तं वर्मणाचापि दंशितम् ॥ अंतरिक्षचरा देवाः साधुसाध्वित्यपूजयन् १३ वातिकाश्चारणायेतु दृष्ट्वा ते हर्षमागताः ॥ सपांडवैः परितृतः कुरुराजस्तवा  
त्मजः १४ मत्तस्येव गजेन्द्रस्य गतिमास्थाय सोऽब्रजत् ॥ ततः शंखनिनादेन भेरीणां च महास्वनैः १५ सिंहनादैश्च शूराणां दिशः सर्वाः प्रपूरिताः ॥ ततस्ते तु कुरुक्षेत्रं  
प्राप्तान रवरोत्तमाः १६



प्रतीच्यभिमुखमित्यत्र प्रतीयेति पाठे प्रतिगत्यान्योन्याभिमुखं प्रातिम्येन प्राप्तेत्यर्थः स्वयनं सुगदितं १७ अनिरिणेऽनूपरे अनिरिणेऽतिपाठे निहीनयाष्टणयाकथमहं भ्रातरं विध्यामीत्येवंक  
पयाकरुणयारहिते अतएव समरे निष्ठुरत्वं प्रशस्यते स्वर्गहेतुत्वात् १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ वासितासंगमे एककरिणीसंगमायै

प्रतीच्यभिमुखं देशं थोदिष्टं सुतेन ते ॥ दक्षिणेन सरस्वत्याः स्वयनं तीर्थमुत्तमम् १७ तस्मिन् देशे त्वनिरिणे ते तु युद्धमरोचयन् ॥ ततो भीमो महाकोटिगदां गृह्णाथ वर्म  
भृत् १८ विभ्रद्रूपं महाराजसदृशं हि गरुत्मतः ॥ अवबद्धशिरस्त्राणः संख्येकां च न वर्मभृत् १९ रराजराजन्पुत्रस्तेकां च नः शैलराडिव ॥ वर्मभ्यां संयतौ वीरौ भीमदुर्यो  
धनावुभौ २० संयुगे च प्रकाशे ते संरब्धा विवकुंजरौ ॥ रणमंडलमध्यस्थौ भ्रातरौ तौ न र्वभौ २१ अशोभेतां महाराजचंद्रसूर्याविवोदितौ ॥ तावन्त्योन्यं निरीक्षितां  
कुद्धाविव महाद्विपौ २२ दहंतौ लोचनैराजन्परस्परवधैषिणौ ॥ संप्रहृष्टमनराजन्गदामादाय कौरवः २३ सृक्किणीसंलिहन् राजन्क्रोधरक्तेक्षणः श्वसन् ॥ ततो दु  
र्योधनो राजन्गदामादाय वीर्यवान् २४ भीमसेनमभिप्रेक्ष्य गजोगजमिवाह्वयत् ॥ अद्रिसारमर्या भीमस्तथैवादाय वीर्यवान् २५ आह्वयामास नृपतिं सिंहं सिंहो यथाव  
ने ॥ तावुद्यतगदापाणी दुर्योधनवृकोदरौ २६ संयुगे च प्रकाशेतां गिरीसशिखराविव ॥ तावुभौ समतिकुद्धावुभौ भीमपराक्रमौ २७ उभौ शिष्यौ गदायुद्धे रौहिणेयस्य  
धीमतः ॥ उभौ सदृशकर्माणौ मय वासवयोरिव २८ तथा सदृशकर्माणौ वरुणस्य महाबलौ ॥ वासुदेवस्य रामस्य तथा विश्ववर्षस्य च २९ सदृशौ तौ महाराजमधुक्टे  
भयोर्युधि ॥ उभौ सदृशकर्माणौ तथा सुंदोपसुंदयोः ३० रामरावणयोश्चैव वालिसुग्रीवयोस्तथा ॥ तथैव कालस्य समौ मृत्योश्चैव परंतपौ ३१ अन्योन्यमभिधावंतौ  
मत्ताविव महाद्विपौ ॥ वासितासंगमे दृष्टौ शरदीवमदोत्कटौ ३२ उभौ क्रोधविषं दीप्तं वमंतावुर्गमाविव ॥ अन्योन्यमभिसंख्यौ प्रेक्षमाणा वारिदमौ ३३ उभौ भरतशार्दूलौ  
विक्रमेण समन्वितौ ॥ सिंहाविव दुराधर्षौ गदायुद्धविशारदौ ३४ नखदंष्ट्रायुधौ वीरौ व्याघ्राविव दुरुत्सहौ ॥ प्रजासंहरणेषु बभूवुः समुद्राविव दुस्तरौ ३५ लोहितांगाविव  
कुद्धौ प्रतपंतौ महारथौ ॥ पूर्वपश्चिमजौ मेघौ प्रेक्षमाणा वारिदमौ ३६ गर्जमानौ सुविषमं क्षरंतौ प्रावृषीवहि ॥ रश्मियुक्तौ महात्मानौ दीप्तिमानौ महाबलौ ३७ दृष्ट्वा ते कुरु  
श्रेष्ठौ कालसूर्याविवोदितौ ॥ व्याघ्राविव सुसंख्यौ गर्जताविव तोयदौ ३८ जहृषाते महाबाहू सिंहकेसरिणाविव ॥ गजाविव सुसंख्यौ ज्वालिताविव पावकौ ३९ दृष्ट्वा ते  
महात्मानौ सङ्गाविव पर्वतौ ॥ रोषात्प्रस्फुरमाणौ छौ निरीक्षंतौ परस्परम् ४० तौ समेतौ महात्मानौ गदाहस्तौ नरोत्तमौ ॥ उभौ परमसंहृष्टौ भौ परमसंमतौ ४१ सद  
श्चाविवेहंतौ ब्रह्मं ताविव कुंजरौ ॥ वृषभाविव गर्जंतौ दुर्योधनवृकोदरौ ४२ दैत्याविव वलौ न्तौ रेजतुस्तौ नरोत्तमौ ॥ ततो दुर्योधनो राजन्निदमाह युधिष्ठिरम् ४३ भ्रातृ  
भिः सहितं चैव कृष्णेन च महात्मना ॥ रामेणामितवीर्येण वाक्यं शौटीर्यसंमतम् ४४ केकयैः संजयैर्दत्तं पंचालैश्च महात्मभिः ॥ इदं व्यवसितं युद्धं मम भीमस्य चोभयो ४५

दृष्टौ मोहितौ ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ लोहितांगौ द्वौ कुजाविवेत्यभूतोपमा ३९ । ४० । ४१ जहृषाते हर्षमापनुः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ शौटीर्यसंमतं गर्वपुत्रम् ४४ । ४५

४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति शल्यपर्वोत्तमोऽर्धोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

उपोपविष्टाः पश्यध्वंसहितैर्नृपपुंगवैः ॥ श्रुत्वा दुर्योधनवचः प्रत्यपद्यंत तत्तथा ४६ ततः समुपविष्टं तस्मिन् महाद्राजमंडलम् ॥ विराजमानं दृष्ट्वा देवीवादेत्यमंड  
लम् ४७ तेषां मध्ये महाबाहुः श्रोमान् केशवपूर्वजः ॥ उपविष्टो महाराजपूज्यमानः समंततः ४८ शुशुभे राजमध्यस्थो नीलवासाः सितप्रभः ॥ नक्षत्रैरिव संपूर्णो वृ  
त्तो निशि निशाकरः ४९ तौ तथा तु महाराजगदाहस्तौ सुदुःसहौ ॥ अन्योन्यं वाग्भिरुग्राभिस्तक्ष्णमाणौ व्यवस्थितौ ५० अप्रियाणिततोऽन्योन्यमुक्तातौ कुरुसत  
मौ ॥ उदीक्षंतौ स्थितौ तत्र वृत्रशक्रौ यथाऽऽहवे ५१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥  
ततो वाग्बुद्धमभवत्तुमुलं जनमेजय ॥ यत्र दुःखान्वितो राजा घृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् १ धिगस्तु खलु मानुष्यं यस्य निष्ठेयमीदृशी ॥ एकादशचमूभर्ता यत्र पुत्रो  
ममानघ २ आज्ञाप्य सर्वांश्च पत्नीन् भुक्त्वा चेमांस्सुंदराम् ॥ गदामादाय वेगेन पदातिः प्रस्थितो रणे ३ भूत्वा हि जगतोनाथो ह्यनाथ इव मे सुतः ॥ गदामुद्यम्य यो  
याति किमन्यद्वागवेयतः ४ अहो दुःखं महत्प्राप्तं पुत्रेण मम संजय ॥ एवमुक्त्वा स दुःखार्तो विरराम जनाधिपः ५ संजय उवाच ॥ समेधानि न दोहर्षान्नि न दन्निव गो  
वृषः ॥ आजुहावत दार्पणं युद्धाय युधि वीर्यवान् ६ भीममाह्वयमाने तु कुरुराजे महात्मनि ॥ प्रादुरासन् सुधोराणि रूपाणि विविधान्युत ७ ववूर्वाताः सनिर्घाताः  
पांसुवर्षं पपात च ॥ बभूवुश्चादिशः सर्वास्तिमिरेण समावृताः ८ महास्वनाः सुनिर्वातास्तु मुलालो महर्षणाः ॥ पेतुस्तथोल्काः शतशः स्फोटयंत्योनमस्तलान् ९  
राहुश्चाग्रसदादित्यमपर्वणि विशांपते ॥ चक्रं पेचमहाकंपं पृथिवीं सवनद्रुमा १० दीप्ताश्च वाताः प्रववूर्वाचैः शर्कराकर्षिणः ॥ गिरीणां शिखराण्येव न्यपतंत महीत  
ले ११ मृगावहुविधाकाराः संपतंति दिशो दश ॥ दीप्ताः शिवाश्चाप्यनदनघोररूपाः सुदारुणाः १२ निर्घाताश्च महाघोरा बभूवुर्लोमहर्षणाः ॥ दीप्तायां दिशिराजं  
द्रुमगाश्चाशुभवेदिनः १३ उदपानगताश्चापो व्यवर्धंत समंततः ॥ अशरीरामहानादाः श्रूयंते स्म तदा नृप १४ एवमादीनि दृष्ट्वाऽथ निमित्तानि वृकोदरः ॥ उवा  
च भ्रातरं ज्येष्ठधर्मराजं युधिष्ठिरम् १५ नैष शक्नोरे जेतुं मंदात्मा मां सुयोधनः ॥ अद्य क्रोधं विमोक्ष्यामि विगूढं हृदये चिरम् १६ सुयोधने कौरवद्रेखां डवे पावको  
यथा ॥ शल्यमद्योद्धरिष्यामि तव पांडवहृच्छयम् १७ निहत्य गदया पापामिं कुंकुडाधमम् ॥ अद्य कीर्तिमर्यामालां प्रतिमोक्ष्याम्यहं त्वयि १८ हृत्वेमं पापक  
र्माणं गदयारणसुर्धनि ॥ अद्यास्य शतधा देहं भिनन्नि गदयाऽनया १९ नायं प्रवेष्टानगरं पुनर्वारणसाह्वयम् ॥ सर्पोत्सर्गस्य शयने विषदानस्य भोजने २० प्रमाण  
कोट्यां पातस्य दाहस्य जतुवेश्मनि ॥ सभायामवहासस्य सर्वस्वहरणस्य च २१ वर्षमज्ञातवासस्य वनवासस्य चानघ ॥ अद्यात्तमे पांडुः खानांगिताऽहं भरतर्षभ  
२२ एकान्हाविनिहत्ये मम विष्याम्यात्मनोऽनृणः ॥ अद्यायुधार्तराष्ट्रस्य दुर्भतेरकृतात्मनः २३ १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३



२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इति शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिनीलकं  
समाप्तं भरतश्रेष्ठमातापित्रोश्च दर्शनम् ॥ अद्य सौख्यं तुराजेंद्रकुराजस्य दुर्मतेः २४ समाप्तं च महाराज नारीणां दर्शनं पुनः ॥ अद्यायं कुराजस्य शांतनोः कुलपां  
सनः २५ प्राणान् श्रियं च राज्ञ्यं च त्वत्काशेऽप्यतिभूतले ॥ राजा च घृतराष्ट्रांश्च श्रुत्वा पुत्रं निपातितम् २६ स्मरिष्यत्यशुभं कर्म यत्तच्छकुनिबुद्धिजम् ॥ इत्युक्त्वा  
राजशार्दूलगदामादाय वीर्यवान् २७ अभ्यतिष्ठत युद्धाय शक्रो वृत्रमिवाह्वयन् ॥ तमुद्यतगदं दृष्ट्वा कैलासमिव शृंगिणम् २८ भीमसेनः पुनः कुद्वोदुर्योधनमुवाच  
ह ॥ राज्ञश्च घृतराष्ट्रस्य तथा त्वमपि चात्मनः २९ स्मरत दुष्कृतं कर्म यद्दूतं वारणावते ॥ द्रौपदी च पारिक्लिष्टा स भामध्ये रजस्वला ३० द्यूते च वंचितो राजा यत्त्वया  
सौवलेन च ॥ वने दुःखं च यत्प्राप्तमस्माभिस्त्वत्कृतं महत् ३१ विराटनगरे चैव योन्यंतरगतैरिव ॥ तत्सर्वपातयाम्यद्यदिष्ट्या दृष्टोऽसि दुर्मते ३२ त्वत्कृतेऽसौ ह  
तः शेतेशरतल्पे प्रतापवान् ॥ गां गेयो रथिनां श्रेष्ठो निहतो याज्ञसेनिना ३३ हतो द्रोणश्च कर्णश्च तथा शल्यः प्रतापवान् ॥ वैराग्येरादिकर्ताऽसौ शकुनिः सौवलो  
हतः ३४ प्रातिकामी ततः पापो द्रौपद्याः क्लेशकृद्धतः ॥ भ्रातरस्ते हताः सर्वे शूरा विक्रांतयोधिनः ३५ एते चान्ये च बहवो निहतास्त्वत्कृते नृपाः ॥ त्वामद्य  
निहनिष्यामि गदयानां स संशयः ३६ इत्येवमुच्चैराजेंद्रभाषमाणं वृकोदरम् ॥ उवाच गतभीराज न पुत्रस्ते सत्यविक्रमः ३७ किंकर्त्तव्येन बहुना युध्यस्व त्वं वृको  
दर ॥ अद्य तेऽहं विनेष्यामि युद्धश्रद्धां कुलाघम ३८ न हि दुर्योधनः क्षुद्रकेनचित्त्वदिधेनवै ॥ शक्यस्मासयितुं वाचा यथान्यः प्राकृतो नरः ३९ चिरकालेऽपि स तं दि  
ष्ट्या हृदयस्थमिदं मम ॥ त्वया सह गदायुद्धं विदशैरुपपादितम् ४० किं वाचा बहुनोक्तेन कल्पितेन च दुर्मते ॥ वाणी संपद्यता मे पाकर्मणामाचिरं कथाः ४१ तस्य  
तद्वचनं श्रुत्वा सर्वे एवाभ्यपूजयन् ॥ राजानः सोमकाश्चैव ये तत्रासन् समागताः ४२ ततः संपूजितः सर्वैः संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ भूयो धीरां मतिं चक्रे युद्धाय कुरुनंदनः  
४३ उन्मत्तमिव मातंगं तलशब्दैर्नराधिपाः ॥ भूयः संहर्षयां च कुदुर्योधनममर्षणम् ४४ तं महात्मा महात्मानं गदामुद्यम्य पांडवः ॥ अभिदुद्राव वेगेन घातं राष्ट्रं वृको  
दरः ४५ बृंहति कुंजरास्तत्र हयाहोषंति चासकृत् ॥ शस्त्राणि चाप्यदीप्यंत पांडवानां जयैषिणाम् ४६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिगदायुद्धारंभे  
षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततो दुर्योधनो दृष्ट्वा भीमसेनं तथागतम् ॥ प्रत्युद्ययावदीनात्मा वेगेन महतानदन् १ समापेत तुर  
न्योन्यं शृंगिणौ वृषभा विव ॥ महानिर्घातघोषश्च प्रहाराणामजायत २ अभवच्चतोर्युद्धं तुमुलं लोमहर्षणम् ॥ जिगीषतो र्यथान्योन्यमिद्रप्रह्लादयोरिव ३ रुधिराक्षे  
तसर्वांगौ गदाहस्तौ मनस्विनौ ॥ दृष्ट्वा ते महात्मानौ पुष्पिताविव किंशुकौ ४ तथा तस्मिन् महायुद्धे वर्तमाने सुदारुणे ॥ खद्योतसंचैरिव खंदंशं नीयं व्यरोचत ५  
तथा तस्मिन् वर्तमाने संकुले तुमुले भृशम् ॥ उभावपि परिश्रान्तौ युध्यमानाव रिरिमौ ६ तौ मुहूर्तं समाश्वस्य पुनरेव परंतपौ ॥ अभ्यहारयतान्योन्यं संप्रहृष्टगदशुभे ७  
हीये भारतमावदीपे षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अभ्यहारयतान्योन्यं परस्परमभ्यहारयतांगदे अजिग्रहीतां संघिरार्षः ॥

८१११० अंतरं गतिविशेषं १११२१३१४ मंडलानि शत्रोः पविष्टानि परितोऽप्यपणानि १५ १६ गतं शत्रोः संमुखमनं प्रत्यागतं आभिमुख्यमत्यजत एवापसरणं १७ अस्त्रयंत्राणिकंचिन्म  
र्देशमाक्षिप्येन शत्रोः क्लेषणमपक्षेपणं चक्रियते तद्वचनं अस्य तेऽक्षिप्यतेऽनेनेत्वं संततं त्वयं त्रिप्रहणं चास्त्रयंत्रमिति समासः । स्थानानि तेषामेवोपयोगीनिर्ममं देशादीनि । परिधावनं वेगे  
तौ तु दृष्ट्वा महावीर्यौ समाश्वस्तौ नरपौ ॥ बलिनो वारणौ यद्वद्रासितार्थे मदीकटौ ८ समानवीर्यौ संप्रेक्ष्य प्रहृष्टौ तद्गदावुभौ ॥ विस्मयं परमं जग्मुर्देवं गंधर्वमानवाः  
९ प्रहृष्टौ तद्गदौ दृष्ट्वा दुर्योधनवृकोदरौ ॥ संशयः सर्वभूतानां विजये समपद्यत १० समागम्य ततो भूयो भ्रातरौ बलिनो वरौ ॥ अन्योन्यस्यांतरं प्रेम्णुप्रचक्रातेऽंतरं  
प्रति ११ यमदंडोपमां गुर्वीमिद्राशानि विबोध्यताम् ॥ दृष्ट्वा प्रेक्षकाराज नरोर्द्रीं विशसर्गी गदाम् १२ आविद्ध च तो गदां तस्मै भीमसेनस्य संयुगे ॥ शब्दः सुतुमु  
लो घोरो मुहूर्तं समपद्यत १३ आविद्ध च तम रिरिप्रेक्ष्य घातं राष्ट्रोऽथ पांडवम् ॥ गदामतुलवेगां तां विस्मितः संबभूव ह १४ चरंश्च विविधान् मार्गान् मंडलानि च भारत ॥  
अशोभत तदा वीरो भूय एव वृकोदरः १५ तौ परस्परमासाद्य यतावन्योन्यरक्षणे ॥ मार्जाराविव भक्षार्थं ततश्चाते मुहुर्मुहुः १६ अचरद्भीमसेनस्तु मार्गान् बहुविधां  
स्तथा ॥ मंडलानि विचित्राणि गतप्रत्यागतानि च १७ अस्त्रयंत्राणि चित्राणि स्थानानि विविधानि च ॥ परिमोक्षं प्रहाराणां वर्जनं परिधावनम् १८ अभिद्रवण  
माक्षेपमवस्थानं साविग्रहम् ॥ पारिवर्तनं संवर्तनं वस्तुतस्तु पशुतम् १९ उपन्यस्तमपन्यस्तं गदायुद्धविशारदौ ॥ एवं तौ विचरंतौ तु न्यघ्नतां वै परस्परम् २० वंच  
यानौ पुनश्चैव चेरतुः कुरुसत्तमौ ॥ विक्रीडंतौ सुबलिनौ मंडलानि विचरतुः २१ तौ दर्शयंतौ समरे युद्धक्रीडां समंततः ॥ गदाभ्यां सह सान्योन्यमाजघ्नतु रिरिमौ  
२२ परस्परं समासाद्य दंष्ट्राभ्यां द्विरदौ यथा ॥ अशोभेतां महाराजशोणितेन परिभुतौ २३ एवं तदभव युद्धं घोररूपं परंतप ॥ परिवृत्तेऽहनि कूरं वृत्रवासवयोरिव  
२४ गदाहस्तौ ततस्तौ तु मंडलावस्थितौ बली ॥ दक्षिणं मंडलं राजनघातं राष्ट्रोऽभ्यवर्तत २५ सव्यं तु मंडलं तत्र भीमसेनोऽभ्यवर्तत ॥ तथा तु चरतस्तस्य भीम  
स्यरणमूर्धनि २६ दुर्योधनो महाराजपार्श्वदेशेऽभ्यताडयत् ॥ आहतस्तु ततो भीमः पुत्रेण तव भारत २७ आविद्ध च तद्गदां गुर्वीप्रहारं तमचितयन् ॥ इंद्राशानि  
समाघोरां यमदंडमिवोद्यताम् २८ दृष्ट्वा स्ते महाराज भीमसेनस्य तां गदाम् ॥ आविध्यंतं गदां दृष्ट्वा भीमसेनं तवात्मजः २९ समुद्यम्य गदां घोरां प्रत्यविध्यत्प  
रंतपः ॥ गदामारुतवेगेन तव पुत्रस्य भारत ३० शब्द आसीत् सुतुमुलस्तेजश्च समजायत ॥ सचरन् विविधान् मार्गान् मंडलानि च भागशः ३१ समशोभत तेजस्वी  
भूयो भीमात्सुयोधनः ॥ आविद्धा सर्ववेगेन भीमेन महती गदा ३२ सधूमं सार्चिषं चाग्निमु मोचो ग्रमहास्वना ॥ आधूतां भीमसेनेन गदां दृष्ट्वा सुयोधनः ३३ आद्रि  
सारमर्यां गुर्वीमाविध्यन् बहुशोभत ॥ गदामारुतवेगं हि दृष्ट्वा तस्य महात्मनः ३४ न सव्यापसव्यकरणं १८ अभिद्रवणं वेगेनाभ्यागमनं । आक्षेपं परस्परं सत्यतत्पातने हेतुतां  
पादनं । अवस्थानमचाचल्यं साविग्रहं शत्रावृत्तिते पुनस्तेन सह युद्धकरणं । परिवर्तनं शत्रुं प्रहर्तुं परितः प्रसरणं । संवर्तनं शत्रुप्रसरणस्यावरोधनं । अवस्तुं प्रहारं च नार्थं न मीभूयनिःसरणं । उपश्रुतं तदे  
वावर्गमनपुं १९ उपन्यस्तं ढपेत्यायुधमक्षेपः । अपन्यस्तं परावृत्त्यप्युद्यतः कृतेन हस्तेन शत्रोस्ताडनं २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४



भयंविशेषां हस्तुसर्वानेवससोमकान् ॥ तौदर्शयंतौसमरेयुद्धकोडांसमंततः ३५ गदाभ्यामहसाऽन्योन्यमाजघ्नतुररिदमौ ॥ तौपरस्परमासाद्यदंष्ट्राभ्यामद्विरदौ  
यथा ३६ अशोभतामहाराजशोणितेनपरिभुतौ ॥ एवंतदभवयुद्धंघोररूपमसंवृतम् ३७ परिवृत्तेऽहनिक्लृप्तं व्रवासवयोरिव ॥ दृष्ट्वाव्यवस्थितंभीमं तवपुत्रो  
महाबलः ३८ चरंश्चित्रतरान्मार्गान्कौतेयमभिदुह्वे ॥ तस्यभीमोमहावेगांजाबूनदपरिष्कृताम् ३९ अतिकुद्धस्यकुद्धस्तुताडयामासतांगदाम् ॥ सविस्फु  
लिंगोनिर्ह्रादस्तयोस्तत्राभिघातजः ४० प्रादुरासीन्महाराजसृष्टयोर्वज्रयोरिव ॥ वेगवत्यातयातत्रभीमसेनप्रमुक्तया ४१ निपतंत्यामहाराजप्रथिवीसमकंप  
त ॥ तांनामृष्यतकौरव्योगदांप्रतिहतारणे ४२ मतोद्विपइवकुद्धःप्रतिकुंजरदर्शनात् ॥ ससव्यमंडलंराजाउद्गाम्यकृतानिश्चयः ४३ आजग्रेमूर्ध्नि कौतेयंगद  
याभीमवेगया ॥ तथात्वाभिहतोभीमःपुत्रेणतवपांडवः ४४ नाकंपतमहाराजतदकुतभिवाभवत् ॥ आश्चर्यं चापितद्राजन्सर्वसैन्यान्पूजयन् ४५ यद्गदाभिह  
तोभीमोनाकंपतपदात्पदम् ॥ ततोऽगुरुतरादीतांगदाहिमपरिष्कृताम् ४६ दुर्योधनायव्यसृजद्भीमोभीमपराक्रमः ॥ तंप्रहारमसंभ्रांतोलाघवेनमहाबलः ४७  
मोघं दुर्योधनश्चक्रेतत्राभूद्विस्मयोमहान् ॥ सातुमोघागदाराजन्पतंतीभीमचोदिता ४८ चालयामासपृथिवीमहानिर्घातानिःस्वना ॥ आस्थायकौशिकान्मा  
र्गानुत्पतन्सपुनःपुनः ४९ गदानिपातंप्रजायभीमसेनंचंचितम् ॥ वंचयित्वातदाभीमंगदयाकुरुसत्तमः ५० ताडयामाससंकुद्धोवक्षोदेशेमहाबलः ॥ गदया  
निहतोभीमोमुह्यमानोमहारणे ५१ नाभ्यमन्यतकर्तव्यंपुत्रेणाभ्याहतस्तव ॥ तस्मिंस्तथावर्तमानेराजन्सोमकपांडवाः ५२ भृशोपहतसंकल्पानहृष्टमनसो  
ऽभवन् ॥ सतुतेनप्रहारेणमातंगइवरोषितः ५३ हस्तिवद्धस्ति संकाशमभिदुद्रावतेसुतम् ॥ ततस्तुतरसाभीमोगदयातनयंतव ५४ अभिदुद्राववेगेनसिंहोवन  
गजंयथा ॥ उपसृत्यतुराजानंगदामोक्षविशारदः ५५ आविध्यतगदाराजन्समुद्दिश्यसुतंतव ॥ अताडयद्भीमसेनःपार्श्वेदुर्योधनंतदा ५६ सविह्वलःप्रहारेण  
जानुभ्यामगमन्महीम् ॥ तस्मिन्कुरुकुलश्रेष्ठेजानुभ्यामवर्णिते ५७ उदतिष्ठततोनादःसृजयानांजगत्पते ॥ तेषांतुनिनदंशुवासृजयानांनरर्षभः ५८ अ  
मर्षाद्भरतश्रेष्ठपुत्रस्तेसमकुप्यत ॥ उत्थायतुमहाबाहुर्महानागइवश्वसन् ५९ दिधक्षन्निवनेत्राभ्यांभीमसेनमवैक्षत ॥ ततःसमरतश्रेष्ठोगदापाणिरभिद्रवन्  
६० प्रमथिष्यान्निवशिरोभीमसेनस्यसंयुगे ॥ समहात्मासमहात्मानंभीमंभीमपराक्रमः ६१ अताडयच्छंखदेशेनचचालाचलोपमः ॥ सभूयःशुशुभेपार्थस्ताडितो  
गदयारणे ॥ उद्भिन्नरुधिरोराजन्प्रभिन्नइवकुंजरः ६२ ततोऽगदांवीरहणीमयोमर्याप्रमृष्टवज्राशनितुल्यनिःस्वनाम् ॥ अताडयच्छत्रुमभिन्नकर्षणोबलेन  
विक्रम्यधनंजयाग्रजः ६३ द्वयोःसंबंधः ४९ । ५० । ५१ । ५२ नहृष्टमनसःसिन्नचेतसः ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ शंसदेशोललाटप्रांते ६२ । ६३

६४ । ६५ । ६६ । ६७ नेदुर्पानादंक्रतवतीनाम् ६८ । ६९ । ७० ॥ इतिशल्यपर्वतर्गतगदा० नीलकंठोये भारतभा० सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ॥ समुदीर्णमिति १ । २ । ३ । ४

सभीमसेनाभिहतस्तवात्मजःपपातसंकपितदेहबंधनः ॥ सुपुष्पितोमारुतवेगताडितोवनेयथाशालइवाववृणितः ६४ ततःप्रणेदुर्जहृषुश्चपांडवाःसमीक्ष्यपुत्रं प  
तितंक्षितौतव ॥ ततःसुतस्तेप्रतिलभ्यचेतनांसमुत्पपातद्विरदोयथाहृदात् ६५ सपार्थिवो नित्यममर्षितस्तदामहारथःशिक्षितवत्परिभ्रमन् ॥ अताडयत्पांडव  
मग्रतःस्थितंसविह्वलांगोजगतीमुपास्पृशत् ६६ ससिंहनादंविननादकौरवोनिपात्यभूमौयुधिभीममोजसा ॥ विभेदचैवाशनितुल्यमोजसागदानिपातेनशरीर  
क्षणम् ६७ ततोऽतरिक्षेनिनदोमहानभूद्विवौकसामप्सरसांचनेदुषाम् ॥ पपातचोच्चैरमरप्रवेरितंविचित्रपुष्पोत्करवर्षमुत्तमम् ६८ ततःपरानाविशदुत्तमंभयं  
समीक्ष्यभूमौपातितंनरोत्तमम् ॥ अहीयमानंचबलेनकौरवंनिशाम्यभेदंसुहृदस्यवर्मणः ६९ ततोमुहूर्तादुपलभ्यचेतनांप्रमृज्यवक्त्ररुधिराक्तमात्मनः ॥ घृतिं स  
मालंब्यावितृत्यलोचनेबलेनसंस्तभ्यवृकोदरःस्थितः ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि गदायुद्धेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ॥  
॥ संजयउवाच ॥ समुदीर्णततोदृष्ट्वासंश्रामंकुरुमुख्ययोः ॥ अथाब्रवीदजुंनस्तुवासुदेवंयशस्विनम् १ अनयोर्वीरयोर्युद्धेकोज्यायान्भवतोमतः ॥ कस्यवाको  
गुणोभूयानेतद्वदजनार्दन २ ॥ वासुदेवउवाच ॥ उपदेशोऽनयोस्तुल्योभीमस्तुबलवतरः ॥ कृतीयत्नपरस्त्वेपधार्तराष्ट्रोवृकोदरात् ३ भीमसेनस्तुवर्मणयु  
ध्यमानोजेज्यति ॥ अन्यायेनतुयुध्यन्वैहन्यादेवसुयोधनम् ४ माययानिर्जितादेवैरसुराडितिःश्रुतम् ॥ विरोचनस्तुशक्रेणमाययानिर्जितःसवै ५ मायया  
चाक्षिपत्तेजोवृत्रस्यबलमुदनः ॥ तस्मान्मायामयंभमिआतिष्ठतुपराक्रमम् ६ प्रतिज्ञातंचभीमेनयूतकालेधनंजय ॥ ऊरुमेत्स्यामितेसंख्येगदयेतिसुयोधनं  
७ सोऽयंप्रतिज्ञातांचापिपालयत्वरिकर्षणः ॥ मायाविनंतुराजानंमाययैवनिर्कृततु ८ यद्येषबलमास्थायन्यायेनप्रहरिष्यति ॥ विषमस्थस्ततोराजाभविष्य  
तियुधिष्ठिरः ९ पुनरेवतुवक्ष्यामिपांडवेयनिबोधमे ॥ धर्मराजापराधेनभयनःपुनरागतम् १० कृत्वाहिसुमहत्कर्महत्वाभीष्ममुखान्कुरुन् ॥ जयःप्राप्तोयशः  
प्राप्त्येवैरंचप्रतियातितम् ११ तदेवंविजयःप्राप्तःपुनःसंशयितःकृतः ॥ अबुद्धिरेषामहतीधर्मराजस्यपांडव १२ यदेकविजयेयुद्धंपाणितंघोरमीदृशम् ॥ सु  
योधनःकृतीवीरपुकायनगतस्तथा १३ अपिचोशनसागीतःश्रूयतेऽयंपुरातनः ॥ श्लोकस्तत्त्वार्थसहितस्तन्मोनिगदतःशृणु १४ पुनरावर्तमानानांभग्नानांजी  
वितैषिणाम् ॥ भेतव्यमरिशेषाणामेकायनगताहिते १५ साहसोत्पतितानांचनिराशानांचजीविते ॥ नशक्यमग्रतःस्थातुंशक्रेणापिधनंजय १६ सुयोधन  
मिमंभग्नहतसैन्यंहृदंगतम् ॥ पराजितंवनप्रेप्सुनिराशंराज्यलंभने १७ कोन्वेषसंयुगेप्राज्ञःपुनर्द्वेद्वेसमाह्वयेत् ॥ अपिनोनिर्जितंराज्यंनहरेतसुयोधनः १८  
यस्त्वयोदशवर्षाणिगदयाकृतानिश्रमः ॥ चरत्पूध्वंचतिर्यक्चभीमसेनजिघांसया १९ ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९



एनंचेन्नमहाबाहुरन्यायेनहनिष्यति ॥ एषवःकौरवोराजाधार्तराष्ट्रोभविष्यति २० धनंजयस्तुश्रुत्वैतत्केशवस्यमहात्मनः ॥ प्रेक्षतोभीमसेनस्यसव्यमूरुमता  
डयत् २१ गृह्यसंज्ञांततोभीमोगदयाव्यचरद्रणे ॥ मंडलानिविचित्राणियमकानीतराणिच २२ दक्षिणमंडलं सव्यंगोमूत्रकमथापिच ॥ व्यचरत्पांडवोराजत्र  
रिसंमोहयान्निव २३ तथैवतवपुत्रोऽपिगदामार्गविशारदः ॥ व्यचरत्पुत्रिचित्रंभीमसेनजिघांसया २४ आधुन्वतौगदेषोरेचंदनागुरुरूपिते ॥ वैरस्यांतं  
परीप्संतौरणेकुद्धाविवांतकौ २५ अन्योन्यंतौजिघांसंतौप्रवीरोपुरुषर्षभौ ॥ युयुधातेगरुत्तंतौयथानागामिषैषिणौ २६ मंडलानिविचित्राणिचरतोर्नृपभी  
मयोः ॥ गदासंपातजास्तत्रप्रजहुःपावकार्षिणः २७ समंप्रहरतोस्तत्रशूरयोर्बलिनोर्दृढे ॥ सुव्ययोर्वायुनाराजनद्वयोरिवसमुद्रयोः २८ तयोःप्रहरतोस्तुल्यं  
मतकुंजरयोरिव ॥ गदानिर्घातसंहादःप्रहाराणामजायत २९ तस्मिंस्तदासंप्रहारेदारुणेसंकुलेष्टम् ॥ उभावापिपरिश्रांतौयुध्यमानावर्दिमौ ३० तौमुहूर्तं  
समाश्वस्यपुनरेवपरंतप ॥ अभ्यहारयतांक्रुद्धौप्रगृह्यमहतीगदे ३१ तयोःसमभवद्युद्धंघोररूपमसंवृतम् ॥ गदानिपातैराजेंद्रतक्षतेर्वैपरस्परम् ३२ समरेप्र  
वृत्तौतौतुष्टभाक्षौतरस्विनौ ॥ अन्योन्यंजघ्नतुर्वीरौपंकस्थौमहिषाविव ३३ जर्जरीकृतसर्वांगोरुधिरेणाभिसंभुतौ ॥ ददृशातेहिमवतिपुष्पिताविवकिंशुकौ ३४  
दुर्योधनस्तुपार्थेनविवरेसंप्रदर्शिते ॥ ईषदुन्मिषमाणस्तुसहसाप्रससारह ३५ तमभ्याशगतं प्राज्ञोऽरणेप्रेक्ष्यवृकोदरः ॥ अवाक्षिपद्गदां तस्मिन्वेगेनमहतावली  
३६ आक्षिपंतंतुतं दृष्ट्वापुत्रस्तवविशंपते ॥ अवासर्पततःस्थानात्सामोधान्यपतद्भुवि ३७ मोक्षयित्वाप्रहारंतं सुतस्तवसुसंभ्रमात् ॥ भीमसेनं च गदया प्राहरत्कुरु  
सत्तम ३८ तस्यविष्यंदमानेनरुधिरेणामितौजसः ॥ प्रहारगुरुपाताञ्चमूर्च्छेवसमजायत ३९ दुर्योधनो न तं वेदपीडितं पांडवरेणे ॥ धारयामासभीमोपिशरीर  
मतिपीडितम् ४० अमन्यतस्थितं ह्येनं प्रहरिष्यंतमाहवे ॥ अतो न प्राहरतस्मै पुनरेव तवात्मजः ४१ ततो मुहूर्तमाश्वस्य दुर्योधनमुपस्थितम् ॥ वेगेनाभ्यप  
तद्राजन्भीमसेनः प्रतापवान् ४२ तमापतंतं संप्रेक्ष्य संरब्धममितौजसम् ॥ मोघमस्य प्रहारंतं चिकीर्षुर्भरतर्षभ ४३ अवस्थाने मर्ति कृत्वा पुत्रस्तव महामनाः ॥  
इयेषोत्पतितुराजच्छलयिष्यन् वृकोदरम् ४४ अबुद्धचक्षुर्भीमसेनस्तुराज्ञस्तस्यचिकीर्षितं ॥ अथास्यसमभिदुत्यसमुत्कुड्यचसिंहवत् ४५ सृत्यावंचयतोरान्पु  
नरेवोत्पतिष्यतः ॥ ऊरुभ्यां प्राहिणो द्राजन् गदावेगेन पांडवः ४६ सावज्जनिष्पेषसमाप्रहिताभीमकर्मणा ॥ ऊरुदुर्योधनस्याथ बभूव जघ्निष्यदर्शनौ ४७ सपपातनर  
व्याघ्रोवसुधामनुनादयन् ॥ भग्नोरुर्भीमसेनेन पुत्रस्तव महोपते ४८ वदुर्वाताः सानिर्घाताः पांशुवर्षपपातच ॥ चचालपृथिवीचापिसदृक्षक्षुपपर्वता ४९ तस्मिन्निप  
तितेवैरेपत्यौ सर्वमहीक्षिताम् ॥ महास्वनापुनर्दीप्तासनिर्घाताभयंकरी ५० पपातचोल्कामहतीपतिते पृथिवीपतौ ॥ तथाशोणितवर्षं च पांशुवर्षं च भारत ५१

५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ ॥ इतिशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिनीलकण्ठीये भा० अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

ववर्षमधवांस्तत्रतवपुत्रेनिपातिते ॥ यक्षाणां राक्षसानां च पिशाचानां तथैव च ५२ अंतरिक्षे महानादः श्रूयते भरतर्षभ ॥ तेन शब्देन घोरैः मृगाणामथपक्षि  
णाम् ५३ जज्ञे घोरतरः शब्दो बहूनां सर्वतोदिशम् ॥ ये तत्र वाजिनः शेषागजाश्च मनुजैः सह ५४ मुमुचुस्ते महानादं तव पुत्रे निपातिते ॥ मेरीशं खमृदंगानाम  
भवच्चस्वनो महान् ५५ अंतर्भूमिगतश्चैव तव पुत्रे निपातिते ॥ बहुपादैर्बहुभुजैः कबंधैर्घोरदर्शनैः ५६ नृत्यद्भिर्भयदैर्घ्यासादिशस्तत्राभवत्पृथक् ॥ ध्वजवंतोऽस्र  
वंतश्च शस्त्रवंतस्तथैव च ५७ प्राकंपंतततोरान्पुत्रस्तवपुत्रे निपातिते ॥ हृदाः कृपाश्च रुधिरमुद्वेमुद्वेपसत्तम ५८ नद्यश्च सुमहावेगाः प्रतिस्रोतोवहाऽभवन् ॥  
पुल्लिगा इवनार्यस्तुस्त्रीलिङ्गाः पुरुषाऽभवन् ५९ दुर्योधने तदारान्पतिते तनये तव ॥ दृष्ट्वा तान् द्रुतोत्पातान् पंचालाः पांडवैः सह ६० आविग्रमनसः संभवधुर्धुर्भ  
रतर्षभ ॥ ययुर्देवायथाकामं गंधर्वाप्सरसस्तथा ६१ कथयंतोऽहुतं युद्धं सुतयोस्तव भारत ॥ तथैव सिद्धराजेंद्र तथावातिकचारणाः ६२ नरसिंहौ प्रशंसंतौ  
विप्रजग्मुर्यथागतम् ६३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि दुर्योधनवधे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ संजय उवाच ॥ तं पातितं ततो दृष्ट्वा  
महाशालमिवोद्धतम् ॥ प्रहृष्टमनसः सर्वे ददृशुस्तत्र पांडवाः १ उन्मत्तमिव मातंगं सिंहेन विनिपातितम् ॥ ददृशुर्हृष्टरोमाणः सर्वे ते चापिसोमकाः २ ततो दुर्यो  
धनं हत्वा भीमसेनः प्रतापवान् ॥ पातितं कौरवं द्रुतमुपगम्येदमब्रवीत् ३ गौर्गौरिति पुरामंदद्रौ पदीमेकवाससम् ॥ यत्सभायां हसन्नस्मांस्तदा वदसि दुर्मते ४ त  
स्यावहासस्य फलमद्यत्वं समवाप्नुहि ॥ एवमुक्त्वा स वामेन पदामौलिमुपास्पृशत् ५ शिरश्च राजसिंहस्य पादेन समलोडयत् ॥ तथैव क्रोधसंरक्तो भीमः परबलाद  
नः ६ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यं यत्तच्छृणु नराधिप ॥ येस्मान्पुरोपनृत्यंतं मूढा गौरिति गौरिति ७ तान्वयं प्रतिनृत्यामः पुनर्गौरिति गौरिति ॥ नास्माकं निरुतिर्वाहे  
नाक्षयूतं न वचना ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य प्रवाधामो वयं रिपून् ८ सोऽवाप्य वैरस्य परस्य पारं वृकोदरः प्राह जनैः प्रहस्य ॥ युधिष्ठिरं केशवसंजयांश्च धनंजयमाद्र  
वती सुतौ च ९ रजस्वलां द्रौपदीमानयन्ये ये चाप्यकुर्वंतसदस्यवस्त्राम् ॥ तानपश्य ध्वं पांडवैर्धार्तराष्ट्रनरणे हतांस्तपसा याज्ञसेन्याः १० येनः पुरा पंडतिलान  
वोचन् कुराराज्ञो वृतराष्ट्रस्य पुत्राः ॥ तेनो हताः समणाः सानुबंधाः कामं स्वर्गं नरकं वापतामः ११ पुनश्च राज्ञः पतितस्य भूमौ सतांगदां स्कंधगतां प्रगृह्य ॥ वामेन  
पादेन शिरः प्रमृद्य दुर्योधनं नैकातेकं न्यवोचत् १२ हृष्टेन राजन्कुरुसत्तमस्य क्षुद्रात्मना भीमसेनेन पादम् ॥ दृष्ट्वा कृतं मूर्धनि नाभ्यनंदन् धर्मात्मानः सोमकानां प्रव  
र्हाः १३ तव पुत्रं तथा हत्वा कथं मानं वृकोदरम् ॥ नृत्यमानं च बहुशोधर्मराजोऽब्रवीदिदम् १४ गतोऽसि वैरस्या नृप्यं प्रतिज्ञा पूरिता त्वया ॥ शुभेनाथा शुभेनै  
व कर्मणा विरमाधुना १५ माशिरोऽस्य पदामर्दीर्माधर्मस्तेऽतिगोभवेत् ॥ राजा ज्ञातिर्हत्वायं नैतन्याय्यं तवानघ १६



एकादशचमूनाथं वृक्षामधिपतथा ॥ मास्प्रार्क्षीर्भीमपादेन राजानं ज्ञातिमेव च १७ इतबंधुर्हतामात्योऽभष्टसैन्योऽहतामृषे ॥ सर्वाकारेण शोच्योऽयं नावहास्यो  
ज्यमीश्वरः १८ विध्वस्तोऽयं हतामात्यो हतभ्राता हतप्रजः ॥ उत्सन्नपिंडो भ्राता च नैतद्व्याय्यं कृतं त्वया १९ धार्मिको भीमसेनोऽसावित्याहुस्त्वां पुराजनाः ॥  
सकस्माद्भीमसेनत्वं राजानमाधितिष्ठसि २० इत्युक्त्वा भीमसेनं तु साश्रुकं ठोयुधिष्ठिरः ॥ उपसृत्या ब्रवीद्दीनो दुयोधनमरिदमम् २१ तात मन्युर्न ते कार्यो नात्मा  
शोच्यस्त्वया तथा ॥ नूनं पूर्वकृतं कर्म सुचोरमनुभूयते २२ धात्रोपदिष्टं विषमं नूनं फलमसंस्कृतम् ॥ यद्वयं त्वां जिघांसामस्त्वं चास्मान्कुरु सत्तम २३ आत्मनो  
ह्यपराधेन महद्वचसनमीदृशम् ॥ प्राप्तवानसि यल्लोभान्मदाद्वाल्याच्च भारत २४ घातयित्वा वयस्यांश्च भ्रातृन् यपितुं स्तता ॥ पुत्रान्पौत्रान्स्तथा चान्यास्त  
तोऽसि निधनंगतः २५ तवापराधादस्माभिर्भ्रातरस्ते निपातिताः ॥ निहता ज्ञातयश्चापि दिष्टमन्येदुरत्ययम् २६ आत्मानं शोचनीयस्ते श्लाघ्यो मृत्युस्तवान  
घ ॥ वयमेवाधुना शोच्याः सर्वा विस्थासु कौरव २७ कृपणं वर्तयिष्यामस्तेर्हाना बंधुभिः प्रियैः ॥ भ्रातॄणां चैव पुत्राणां तथा वैशोकविह्वलाः २८ कथं दृक्ष्यामिवेध  
वावधूः शोकपरिप्लुताः ॥ त्वमेकं सुस्थितो राजन् स्वर्गे ते निलयो भुवः २९ वयं नरकसंज्ञं वैदुःखं प्राप्स्यामदाकृणम् ॥ स्नुषाश्च प्रस्नुषाश्चैव घृतराष्ट्रस्य विह्वलाः ॥  
गर्हयिष्यांति नोनू विधवाः शोककर्षिताः ३० ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा सुदुःखार्तो निशश्वास सपाथिवः ॥ विललाप चिरं चापि धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ३१  
॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वोत्तर्गतगदापर्वणि युधिष्ठिरविलापे एकोनषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अधर्मेण हतं दृष्ट्वा राजानं माधवात्त  
मः ॥ किमब्रवीत्तदा सूतलब्धेवो महाबलः १ गदायुद्धविशेषज्ञो गदायुद्धविशारदः ॥ कृतवानरौहिणे यो यतन्ममाचक्ष्व संजय २ ॥ संजय उवाच ॥ शिरस्यभि  
हतं दृष्ट्वा भीमसेनेन ते सुतम् ॥ रामः प्रहरतांश्चिष्ठश्रुको वलवद्वली ३ ततो मध्येनैर्द्राणामूर्ध्वबाहुर्हलायुधः ॥ कुर्वन्नातस्वरंधोरं विग्निग्भीमेत्युवाच ह ४ अ  
हो धिग्यदधो नाभेः प्रहृतं धर्मविग्रहे ॥ नैतदृष्टं गदायुद्धे कृतवान्यदृकोदरः ५ अधोनाभ्यानहंत व्यमितिशास्त्रस्य निश्चयः ॥ अयं त्वशास्त्रविन्मूढः स्वच्छं दासं प्र  
वर्तते ६ तस्य तत्तदुवाणस्य रोषः समभवन्महान् ॥ ततो राजानमालोक्य रोषसंरक्तलोचनः ७ बलदेवो महाराज ततो वचनमब्रवीत् ॥ न चैष पतितः कृष्णके  
वलं मत्समोऽसमः ८ आश्रितस्य तु दौर्बल्यादाश्रयः परिभर्त्स्यते ॥ ततो लांगलमुद्यम्य भीममभ्यद्रवद्वली ९ तस्योर्ध्वबाहोः सदृशं रूपमासीन् महात्मनः ॥ बहु  
घातुविचित्रस्य श्वेतस्येव महागिरेः १० तमुत्पतंतं जग्राह केशवो विनयान्वितः ॥ बाहुभ्यां पीनवृत्ताभ्यां प्रयत्नाद्बलवद्वली ११ सितासितौ यदुवरो शुशुभातेऽ  
धिकंतदा ॥ न भोगतौ यथाराजं श्वेद्रसूयौ दिनक्षये १२ उवाच चैनं संरब्धं शमयन्निव केशवः ॥ आत्मवृद्धिर्मित्रवृद्धिर्मित्रमित्रोदयस्तथा १३

८। ७। ८। ९। १०। ११। १२ आत्मेति आत्मवृद्धिः १ शब्दवृद्धयः २ स्वमित्रस्यवृद्धिः ३ शत्रुमित्रस्यक्षयः ४ स्वमित्रमित्रस्यवृद्धिः ५ शत्रुमित्रमित्रस्यक्षयः ६ एवंषट्पञ्चाभात्मनोवृद्धिः ७

विपरीतं आत्मसंयशःशुद्ध्यादिकेन्द्रमेव यत्कम् १४ प्रकृतेर्मित्रवृद्धिरेवात्मवृद्धिरित्याह अस्माकमिति १९ । १९ भक्त्यामंश्येति प्रतिज्ञापालनरूपत्वादप्यधोनाभिप्रहारो नाधर्म इत्यर्थः १७  
१८ योनः योनिनिमित्तः संबंधः अस्माकं पिता महः पांडवानां माता महश्चेक इति योनिसंबंधः एवमर्जुनेनामातृत्वादिरपि सुखहादैः अन्योन्यसुखप्रदेः सोहादैः स्नेहेन चेत्यर्थः १९ सीरमृत्तरामः २० धर्म इति  
विपरीतं द्विषत्स्वेतत्पाद्विधावृद्धिरात्मनः ॥ आत्मन्यपि च मित्रे च विपरीतं यदा भवेत् १४ तदा विद्यान्मनो गलानि माशुशान्तिकरो भवेत् ॥ अस्माकंसहजं मित्रं  
पांडवाः शुद्धपौरुषाः १५ स्वकाः पितृष्वसुः पुत्रास्ते परैर्निष्ठताभूतम् ॥ प्रतिज्ञापालनं धर्मः क्षत्रियस्येह वेद्व्यहम् १६ सुयोधनस्य गदया भंक्ताऽस्म्युरुहमहाह  
वे ॥ इति पूर्वप्रतिज्ञातं भीमेन हिसमातले १७ मैत्रेयेणाभिज्ञप्तं पूर्वमेव महर्षिणा ॥ ऊरुतेभेत्स्यते भीमो गदयोति परंतप १८ अतो दोषं न पश्यामि माकुद्वचस्व  
प्रलंबहन् ॥ योनः स्वैः सुखहादैश्च संबंधः सह पांडवैः १९ तेषां वृद्ध्या हि वृद्धिर्नो माकुधः पुरुषर्षभ ॥ वासुदेववचः श्रुत्वा सीरमृत्प्राह धर्मवित् २० धर्मः सुचरितः स  
द्भिः सच द्वाभ्यां नियच्छति ॥ अर्थश्चात्यर्थलुब्धस्य कामश्चातिप्रसंगिणः २१ धर्मार्थौ धर्मकामौ च कामार्थौ चाप्यपडियन् ॥ धर्मार्थकामान्योऽभ्योति सौत्यंतं सुख  
मश्नुते २२ तादिदं व्याकुलसंवरं कृतं धर्मस्य पांडनात् ॥ भीमसेन न गोविंदकामं त्वंतु यथाऽऽस्थमाम् २३ ॥ ॥ कृष्ण उवाच ॥ ॥ अरोपणो हि धर्मात्मा स ततं  
धर्मवत्सलः ॥ भवान्प्रख्यायते लोके तस्मात्संशाम्य माकुधः २४ प्राप्तं कालियुगं विद्धि प्रतिज्ञा पांडवस्वच ॥ आनृप्यं यातु वैरस्य प्रतिज्ञायाश्च पांडवः २५ ॥  
संजय उवाच ॥ ॥ धर्मच्छलमपि श्रुत्वा केशवात्सविशांपते ॥ नैव प्रीतम नाराणो वचनं प्राह संसदि २६ हत्वा धर्मेण राजानं धर्मात्मानं सुयोधनम् ॥ जिह्मयो धी  
तिलोकेऽस्मिन्ख्यातिं यास्यति पांडवः २७ दुर्योधनोऽपि धर्मात्मा गतिं यास्यति शाश्वतीम् ॥ ऋजुयोधी ह तोराजा धार्तराष्ट्रो न राधिपः २८ युद्धदीक्षां प्रवि  
श्याजौरण्यज्ञं वितत्य च ॥ हुत्वाऽऽत्मानममित्राग्रौ प्रापचावभृथं यशः २९ इत्युक्त्वा रथमास्थाय रौहिणेयः प्रतापवान् ॥ श्वेताभ्रशिखराकारः प्रययौ द्वारकां प्रति  
३० पंचालाश्च सवाष्णेयाः पांडवाश्च विशांपते ॥ रामे द्द्वारावतीयाते नातिप्रमनसो भवन् ३१ ततो युधिष्ठिरं दीनं चिता परमधोमुखम् ॥ शोकोपहतसंकल्पं वा  
सुदेवोऽब्रवीदिदम् ३२ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ धर्मराज किमर्थं त्वमधर्ममनुमन्यसे ॥ हतबंधो र्यदेतस्य पतितस्य विचेतसः ३३ दुर्योधनस्य भीमेन मृ  
द्यमानं शिरः पदा ॥ उपप्रेक्षासि कस्मात्तवं धर्मज्ञः सन्नराधिप ३४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ नममैतत्प्रियं कृष्ण यद्राजानं वृकोदरः ॥ पदामूर्ध्वं स्पृशत्को  
धात्र च हृष्ये कुलक्षये ३५ निष्ठत्यानिष्ठतानित्यं घृतराष्ट्रमुतैर्वयम् ॥ बहूनि परुषाण्युक्त्वा वनं प्रस्थापिताः स्मह ३६ भीमसेनस्य तदुःखमतीव हृदिवर्तते ॥  
इति संचित्य वाष्णेयमयैतत्समुपेक्षितम् ३७ तस्माद्वत्वाऽकृतप्रज्ञं लुब्धं कामवशानुगम् ॥ लभतां पांडवः कामधर्मेऽधर्मे च वाकते ३८

नियच्छ्रुतिनियममेति अर्थकामाभ्याधर्मः संकोचमेतीत्यर्थः २१ धर्माद्यौ कामेनापीडयन् कामार्थो धर्मेण चापीडयन्नित्यर्थः २२ कामं ययेष्टत्वं माप्रतिउक्तवानसि न तु घर्म्ययतो ऽप्यलुब्धेन भीमेन घर्मस्त्यपी  
दनात्पूर्वोक्तो मार्गो न्याकुला कृतहृत्त्यर्थः २३ । २४ प्राप्तामिति कलिषु गारभेषु तावत्प्राप्ततावीविश्वेदावहमिति भावः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८



॥५९॥

॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्ते धर्मराजेन वासुदेवोऽब्रवीदिदम् ॥ काममस्वेतदिति वैकुण्ठेच्छाद्यदुकुलोद्वहः ३९ इत्युक्तो वासुदेवेन भीमप्रियहितैषिणा ॥ अन्वमोदत त्सर्वयद्भामेन कृतं युधि ४० भीमसेनोऽपि हत्वा जौतवपुत्रममर्षणः ॥ अभिवाद्याग्रतः स्थत्वा संप्रहृष्टः कृताञ्जलिः ४१ प्रोवाच सुमहाते जाधर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ हर्षादुत्फुल्लनयनोजितकाशीविशंपते ४२ तवाद्यपृथिवी सर्वाक्षेमानिहतकण्टका ॥ तां प्रशाधि महाराज स्वधर्ममनुपालय ४३ यस्तु कर्ताऽस्य वैरस्य निवृत्त्या निवृत्तिप्रियः ॥ सोऽयं वेनिहतः शोते पृथिव्यां पृथिवीपते ४४ दुःशासनप्रभृतयः सर्वे ते चोग्रवादिनः ॥ राधेयः शकुनिश्चैव हताश्च तव शत्रवः ४५ सेयं रत्नसमा कीर्णमहीसवनपर्वता ॥ उपावृता महाराज त्वामद्यानिहतद्विषं ४६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ गतो वैरस्य निधनं हतो राजा सुयोधनः ॥ कृष्णस्य मतमास्थाय विजि तेयं वसुंधरा ४७ दिष्ट्या गतस्त्वमावृण्य मातुः कोपस्य चोभयोः ॥ दिष्ट्या जयसि दुर्धर्ष दिष्ट्या शत्रुर्निपातितः ४८ ॥ इति श्रीम० श० ग० बलदेवसांत्वनेष ष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ हतं दुर्योधनं दृष्ट्वा भीमसेनेन संयुगे ॥ पांडवाः सृजयाश्चैव किमकुर्वत संजय १ ॥ संजय उवाच ॥ हतं दुर्योधनं दृष्ट्वा भीमसेनेन संयुगे ॥ सिंहेनैव महाराज मतं वनजं यथा २ प्रहृष्टमनस्तत्र कृष्णेन सह पांडवाः ॥ पंचालाः सृजयाश्चैव निहतैः कुरुनंदने ३ आविध्युत्तरी याणि सिंहनादांश्च नेदिरे ॥ नैतान् हर्षसमाविष्टानि यं सेहे वसुंधरा ४ धनूंष्ये व्याक्षिपंत ज्याश्चाप्यन्ये तथाऽक्षिपन् ॥ दध्मुरन्ये महाशंखानन्ये जघ्मुश्च दुर्धर्मान् ५ चिक्रीडुश्च तथैवान्ये जहसुश्च तवाहिताः ॥ अबुवंश्चासकृद्भीमसेनमिदं वचः ६ दुष्करं भवता कर्मरणेऽद्य सुमहत्कृतम् ॥ कौरवैर्द्रुणे हत्वा गदयाऽति कृत श्रमम् ७ इंद्रेणैव हि तत्र स्य वधं परमसंयुगे ॥ त्वया कृतममन्यंत शत्रोर्वधमिमं जनाः ८ चरंतं विविधान् मार्गान् मंडलानि च सर्वशः ॥ दुर्योधनमिमं शूरं कोऽन्यो हन्याद्दृकोदरात् ९ वैरस्य च गतः पारं त्वमिहान्यैः सुदुर्गमम् ॥ अशक्यमेतदन्येन संपादयितुमीदृशम् १० कुंजरेणैव मतेन वीरसंग्राममूर्धनि ॥ दुर्योधनशिरो दिष्ट्या पादेन मृदितं त्वया ११ सिंहेन महिषस्यैव कृत्वा संग्राममुत्तमम् ॥ दुःशासनस्य रुधिरं दिष्ट्या पीतं त्वयाऽनघ १२ ये विप्रकुर्वन् राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ मूर्ध्नि तेषां कृतः पादो दिष्ट्या ते स्वेन कर्मणा १३ अमित्राणामधिष्ठानाद्वा दुर्योधनस्य च ॥ भीमदिष्ट्या पृथिव्यां ते प्रथितं सुमहद्यशः १४ एवं नूनं हते वृत्रेश कनं दं ति बांदिनः ॥ तथा त्वानिहता मित्रं वयं नंदामभारत १५ दुर्योधनवधेयानि रोमाणि हृषितानि नः ॥ अद्यापि निवृत्त्यंते तानि तद्विद्धि भारत १६ इत्यब्रुवन् भीमसेनं वातिकास्तत्र संगताः ॥ तान् हृष्टान् पुरुषव्याघ्रान् पंचालान् पांडवैः सह १७ ब्रुवतोऽसदृशं तत्र प्रोवाच मधुसूदनः ॥ नन्याय्यं निहतं शत्रुं मूयो हंतुं नराधिपाः १८ असकृद्वाग्भिरुग्राभिर्निहतो ह्येष मंदधीः ॥ तदैवैष हतः पापो यदैव निरपत्रपः १९

अ०

॥५९॥

॥५९॥

२१ । २२ अतिमुग्धेन अत्यंतं नामितेन २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

लुब्धः पापसहायश्च सुहृदां शासनातिगः ॥ बहुशो विदुरद्रोणकृपमग्निसृजयैः २० पांडुभ्यः प्रार्थ्यमानोऽपि पित्र्यमंशं न दत्तवान् ॥ नैष योग्योऽद्य मित्रं वा शत्रुर्वा पुरुषाधमः २१ किमनेनातिमुग्धेन वाग्भिः काष्ठसधर्मणा ॥ रथेष्वारोहत क्षिप्रं गच्छामो वसुधाधिपाः २२ दिष्ट्या हतोऽयं पापात्मा सामात्यज्ञातिबांधवः ॥ इति श्रुत्वा त्वधिक्षेपं कृष्णादुर्योधनो नृपः २३ अमर्षवशमापन्न उदातिष्ठ दिशां पते ॥ स्फिग्देशेनोपविष्टः सदोऽर्थाविष्टमोदिनीम् २४ दृष्टिं भ्रूयं कटां कृत्वा वासु देवेन्यपातयत् ॥ अधोन्नतशरीरस्य रूपमासीन्नृपस्य तु २५ कृद्धस्याशीविषस्यैव च्छिन्नपुच्छस्य भारत ॥ प्राणांत करिणो घोरं विदनामप्यर्चितयन् २६ दुर्योधनो वासुदेवं वाग्भिरुग्राभिरार्दयत् ॥ कंसदासस्य दयादनं तलज्जास्त्यनेन वै २७ अधर्मेण गदायुद्धे यदहं विनिपातितः ॥ ऊरूभिर्धोति भीमस्य स्मृतिमि ध्याप्रयच्छता २८ किं विज्ञातमेतन्मे यदर्जुनमवोचथाः ॥ घातयित्वा महीपालान् जुयुद्धान् सहस्रशः २९ जिह्वैरुपायैर्बहुभिर्न तलज्जानतेष्टना ॥ अहन्य हनि शूराणां कुर्वाणः कदनं महत् ३० शिखंडिनं पुरस्कृत्य घातितस्तेपितामहः ॥ अश्वत्थाम्नः सनामानं हत्वा नागं सुदुर्मते ३१ आचार्यो न्यासितः शस्त्रं किं तत्र वि दितं मया ॥ सचानेन नृशंसेन दृष्टमुग्धेन वीर्यवान् ३२ पात्यमानस्त्वया दृष्टो न चैनं त्वमवारयः ॥ वधार्थं पांडुपुत्रस्य याचितां शक्तिमेव च ३३ घटोक्ते चैव संयतः कस्त्वत्तः पापकृतमः ॥ छिन्नहस्तः प्रायगतस्तथा भूरिश्रवावली ३४ त्वयाऽभिसृष्टेन हतः शैने येन महात्मना ॥ कुर्वाणश्चोत्तमं कर्म कर्णः पार्थ जिगीषया ३५ व्यंस नेनाश्वसेनस्य पन्नगेन्द्रस्य वै पुनः ॥ पुनश्च पातिते च क्रेव्यसना तैः पराजितः ३६ पातितः समरे कर्णश्च क्रेव्यग्रीष्मार्जुनार्जुनाम् ॥ यदि मां चापि कर्णचभीष्मद्रोणौ च सं युतो ३७ ऋजुना प्रति युध्येथान ते स्याद्विजयो भुवम् ॥ त्वया पुनरनार्येण जिह्ममार्गेण पार्थिवाः ३८ स्वधर्ममनुतिष्ठंतो वयं चान्ये च घातिताः ॥ वासुदेव उवाच ॥ हतस्त्वमसि गांधारसभ्रातृसुत बांधवः ३९ सगणः स सुहृच्चैव पापं मार्गमनुष्ठितः ॥ तवैव दुष्कृतैर्धौरोभीष्मद्रोणौ निपातितौ ४० कर्णश्च निहतः संख्येतव शीलानु वर्तकः ॥ याच्यमानं मयामूढापित्र्यमंशं न दित्ससि ४१ पांडवेभ्यः स्वराज्यं च लोभाच्छकुनिनिश्चयात् ॥ विषं ते भीमसेनाय दत्तं सर्वे च पांडवाः ४२ प्रदीपिता ज तुष्टहेमात्रा सह सुदुर्मते ॥ सभायां याज्ञसेनी च कृष्णाशूतेरजस्वला ४३ तदैव तावद्दृष्टात्मन्वध्यस्त्वं निरपत्रप ॥ अनक्षजं च धर्मज्ञं सौबलेनाक्षवेदिना ४४ नेकृत्या यत्पराजैषीस्तस्मादसिहतोरणे ॥ जयद्रथेन पापेन यत्कृष्णाक्लेशितावने ४५ याते पुष्टगयां चैव तृणविदोरथाश्रमम् ॥ अभिमन्युश्च यद्बाल एको बहूभिर्गहवे ४६ त्वद्वोषैर्निहतः पापतस्मादसिहतोरणे ॥ यान्यकार्याणि चास्माकं कृतानीति प्रभाषसे ४७ वैगुण्येन तवात्यर्थं सर्वहितदनुष्ठितम् ॥ बृहस्पतेरुत्तमसो नोप देशः श्रुतस्त्वया ४८ वृद्धानोपासिताश्चैव हितं वाक्यं न ते श्रुतम् ॥ लोभेनातिबलेन खं दृष्णया च वशीकृतः ४९

४९ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९



कृतवानस्यकार्याणिविपाकस्तस्यभुज्यताम् ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अधीतंविधिवद्दत्तंभूःप्रशास्ताससागरा ५० मूर्ध्निस्थितममित्राणांकोनुस्वततरोम  
या ॥ यदिष्टंक्षत्रबंधूनांस्वधर्ममनुपश्यताम् ५१ तदिदंनिधनंप्राप्तंकोनुस्वततरोमया ॥ देवार्हामानुषाभोगाःप्राप्ताअसुलभानृपैः ५२ ऐश्वर्यचोतमंप्राप्तंको  
नुस्वततरोमया ॥ ससुहृत्सानुगश्चैवस्वर्गंगताऽहमच्युत ५३ यूयनिहतसंकल्पाःशोचंतोवर्तयिष्यथ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ अस्यवाक्यस्यनिधनेकुरुराज  
स्यधोमतः ५४ अपतत्सुमहद्वर्षपुष्पाणांपुण्यगंधिनाम् ॥ अवादयंतगंधर्वावादित्रंसुमनोहरम् ५५ जगुश्चाप्सरसोराज्ञोयशःसंबद्धमेवच ॥ सिद्धाश्चमुमुचु  
र्वाचःसाधुसाध्वितिपार्थिव ५६ ववौचसुरभिर्वायुःपुण्यगंधोमृदुःसुखः ॥ व्यराजंश्चादिशःसर्वानभोवैदुर्यसन्निभम् ५७ अत्यहुतानितेहृद्वावासुदेवपुरोगमाः ॥  
दुर्योधनस्यपूजांतुहृद्वावीडामुपागमन् ५८ हतांश्चाधर्मतःश्रुत्वाशोकार्ताःशुशुचुर्हिते ॥ भीष्मद्रोणंतथाकर्णभूरिश्रवसमेवच ५९ तांस्तुचितापरानृद्धपांडवान्  
दीनचेतसः ॥ प्रोवाचेदंवचःकृष्णोमेघदुंदुभिनिःस्वनः ६० नैषशक्योऽतिशीघ्रास्त्रस्तेचसर्वेमहारथाः ॥ ऋजुयुद्धेनविक्रांताहंतुंयुष्माभिराहवे ६१ नैषशक्यःकदा  
चित्तुहंतुंधर्मेणपार्थिवः ॥ तेवाभीष्ममुखाःसर्वेमहेष्वासामहारथाः ६२ मयानेकैरुपायैस्तुमायायोगेनचासकृत् ॥ हतास्तेसर्वेपुवाजौभवतांहितमिच्छता ६३ यदि  
नैवविधंजातुकुर्याजिह्ममहंरणे ॥ कुतोवोविजयोभूयःकुतोराज्यंकुतोधनम् ६४ तेहिमर्वेमहात्मानश्चत्वारोऽतिरथाभुवि ॥ नशक्याधर्मतोहंतुंलोकपालैरपिस्वयम्  
६५ तथैवायंगदापाणिधार्तिराष्ट्रगतक्रमः ॥ नशक्योधर्मतोहंतुंकालेनापीहदंडिना ६६ नचवोहृदिकर्तव्यंयदयंघातितोरिपुः ॥ मिथ्यावध्यास्तथोपायैर्बह  
वःशत्रवोधिकाः ६७ पूर्वैरनुगतोमार्गोदेवैरसुरघातिभिः ॥ सद्भिश्चानुगतःपंथाःससर्वैरनुगम्यते ६८ कृतकृत्याश्चसायाज्ञेनिवासरोचयामहे ॥ साश्वनागर  
थाःसर्वेविश्रमामोनराधिपाः ६९ वासुदेववचःश्रुत्वातदानींपांडवैःसह ॥ पंचालाभृशसंहृष्टाविनेदुःसिंहसंघवत् ७० ततःप्राध्मापयन्शंखान्पांचजन्यंचमाध  
वः ॥ हृष्टादुर्योधनंहृष्टानिहतंपुरुषर्षभ ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि कृष्णपांडवदुर्योधनसंवादेएकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥  
॥ संजयउवाच ॥ ततस्तेप्रययुःसर्वेनिवासायमहीक्षितः ॥ शंखान्प्रध्मापयंतोवैहृष्टाःपरिघवाहवः १ पांडवान्गच्छतश्चापिशिविरंनोविशोपते ॥ महेष्वा  
सोऽन्वगात्पश्चादुयुत्सुःसात्यकिस्तथा २ दृष्टुम्रःशिखंडीचद्रौपदेयाश्चसर्वशः ॥ सर्वेचान्येमहेष्वासाययुःस्वशिविराण्युत ३ ततस्तेप्राविशन्पार्थाहतत्वि  
हंकंहतेश्वरम् ॥ दुर्योधनस्यशिविरंरंगवद्विसृतेजने ४ गतोत्सवंपुरमिवहृतनागमिवहृदम् ॥ स्त्रीवर्षवरभूयिष्ठंवृद्धामात्यैरधिष्ठितम् ५ तत्रैतान्पथुपातिष्ठन्  
दुर्योधनपुरःसराः ॥ कृतांजलिपुटाराजन्काषायमलिनांबराः ६

भावदीपे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

शिविरंसमनुप्राप्यकुरुराजस्यपांडवाः ॥ अवतेरुर्महाराजस्थेभ्योरथसत्तमाः ७ ततोगांडीवधन्वानमभ्यभाषतकेशवः ॥ स्थितःप्रियहितेनित्यमतीवभरतर्षभ  
८ अवरोपयगांडीवमक्षयौचमहेषुधी ॥ अथाहमवरोक्ष्यामिपश्चाद्भरतसत्तम ९ स्वयंचैवावरोहत्वमेतच्छ्रेयस्तवानघ ॥ तच्चाकरोत्तथावीरःपांडुपुत्रोचनंजयः १०  
अथपश्चात्ततःकृष्णोरश्मिनुत्सृज्यवाजिनाम् ॥ अवरोहतमेधावीरथाद्गांडीवधन्वनः ११ अथावतीर्णेभूतानामीश्वरेसुमहात्मानि ॥ कपिरंतर्दधेदिव्योध्यजोगांडी  
वधन्वनः १२ सदग्धोद्रोणकर्णभ्यादिव्यैरस्त्रैर्महारथः ॥ अनादीप्ताग्निनाह्याशुप्रजज्वालमहीपते १३ सोपासंगःसरश्मिश्चसाश्वःसयुगबंधुरः ॥ भस्मीभूतोऽपत  
द्रुमौरथोगांडीवधन्वनः १४ तंतथाभस्मभूतंतुहृद्वापांडुसुताःप्रभो ॥ अभवन्विस्मिताराजर्जुनश्चेदमब्रवीत् १५ कृतांजलिःसप्रणयंप्रणिपत्याभिवाद्यह ॥ गो  
विंदकस्माद्भगवन्नरथोदग्धोऽयमग्निना १६ किमेतन्महदाश्चर्यमभवद्यदुनंदन ॥ तन्मेहृदिमहाबाहोश्रोतव्यंयदिमन्यसे १७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ अस्त्रैर्वहुविधैर्दग्धः  
पूर्वमेवायमर्जुन ॥ मदाधिष्ठितत्वात्समरेभविशीर्णःपरंतप १८ इदानींतुविशीर्णोऽयंदग्धोब्रह्मास्त्रतेजसा ॥ मयाविमुक्तःकौंतेयत्वय्यद्यकृतकर्मणि १९ ईषदुस्मय  
मानस्तुभगवान्केशवोऽरिहा ॥ परिष्वज्यचराचानंयुधिष्ठिरमभाषत २० दिष्ट्याजयसिकौंतेयदिष्ट्यातेशत्रवोजिताः ॥ दिष्ट्यागांडीवधन्वाचभीसमेनश्चपांडवः  
२१ त्वंचापिकुशलीराजन्माद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ मुक्तावीरक्षयादस्मात्संग्रामान्निहतद्विषः २२ क्षिप्रमुत्तरकालानिकुरुकार्याणिभारत ॥ उपयातमुपप्लव्यंसहगां  
डीवधन्वना २३ आनीयमधुपर्कमांयत्पुरात्वमवोचथाः ॥ एषभ्रातासखाचैवतवकृष्णधनंजयः २४ रक्षितव्योमहाबाहोसर्वास्वापत्स्वितिप्रभो ॥ तवचैव  
ब्रुवाणस्यतथेत्येवाहमब्रुवम् २५ ससव्यसाचीगुप्तस्तेविजयीचजनेश्वर ॥ भ्रातृभिःसहराजेंद्रशूरःसत्यपराक्रमः २६ मुक्तोवीरक्षयादस्मात्संग्रामालोमहर्षणात् ॥  
एवमुक्तस्तुकृष्णेनधर्मराजोयुधिष्ठिरः २७ हृष्टरोमामहाराजप्रत्युवाचजनार्दनम् ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ प्रमुक्तंद्रोणकर्णभ्यांब्रह्मास्त्रमरिमर्दन २८ कस्त्व  
दन्यःसहेत्साक्षादपिवज्रीपुरंदरः ॥ भवतस्तुप्रसादेनसंशक्तगणाजिताः २९ महारणगतःपार्थोयच्चनासीत्पराङ्मुखः ॥ तथैवचमहाबाहोपर्यायैर्वहुभिर्मया  
३० कर्मणामनुसंतानंतेजसश्चगतीःशुभाः ॥ उपप्लव्येमहर्षिर्मैकृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ३१ यतोधर्मस्ततःकृष्णोयतःकृष्णस्ततोजयः ॥ इत्येवमुक्तेतेवीराःशिविरं  
तवभारत ३२ प्रविश्यप्रत्यपद्यंतकोशरत्नार्धिसंचयान् ॥ रजतंजातरूपंचमणीनथचमौक्तिकान् ३३ भूषणान्यथमुख्यानिक्वंबलान्यजिनानिच ॥ दासीदासमसं  
ख्येयंराज्योपकरणानिच ३४ तेप्राप्यधनमक्षय्यंत्वदीयंभरतर्षभ ॥ उदक्रोशन्महाभागानरेंद्रविजितारयः ३५ तेतुवीराःसमाश्वस्यवाहनान्यवमुच्यच ॥  
अतिष्ठंतमुहुःसर्वेपांडवाःसात्यकिस्तथा ३६ अथाब्रवीन्महाराजवासुदेवोमहायशः ॥ अस्माभिर्मंगलार्थोयवस्तव्यंशिविराद्बहिः ३७



३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इति शल्यपर्वीतर्गतगदापर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ किमर्थमिति

तथेत्युक्त्वाहिते सर्वेषां डवाः सात्यकिस्तथा ॥ वासुदेवेन सहितामंगलार्थं बहिर्ययुः ३८ ते समासाद्य सरितं पुण्यामोघवतीं नृप ॥ न्यवसन्नथ तारात्रिपांडवाहतशत्रवः  
३९ युधिष्ठिरस्ततो राजा प्राप्तकालमर्चितयत् ॥ तत्र ते गमनं प्राप्ते रोचते तव माधव ४० गांधार्याः क्रोधदीप्तायाः प्रशमार्थमरिंदम ॥ हेतुकारणयुक्तैश्च वाक्यैः कालस  
मीरितैः ४१ क्षिप्रमेव महाभाग गांधारीं प्रशमिष्यसि ॥ पितामहश्च भगवान्व्यासस्तत्र भविष्यति ४२ ततः संप्रेषयामासुर्यादवं नागसाह्वयम् ॥ सच प्रायाज्जवेनाशु  
वासुदेवः प्रतापवान् ४३ दारुकं रथमारोप्य येन राजां बिकासुतः ॥ तमूचुः संप्रयास्यंतं शैव्यसुग्रीववाहनम् ४४ प्रात्याश्वासय गांधारीं हतपुत्राय शस्विनीम् ॥ सप्रा  
यात्पांडवैरुक्तस्तत्पुंसावतांवरः ४५ आससादततः क्षिप्रं गांधारीं निहतात्मजाम् ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वीतर्गत गदापर्वणि वासुदेवप्रेषणोद्विष  
ष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं द्विजशार्ङ्गलधर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ गांधार्याः प्रेषयामास वासुदेवं परंतपम् १ यदा पूर्वगतः कृष्णः  
शमार्थं कौरवान् प्रति ॥ न च तं लब्धवान् कामं ततो युद्धमभूदिदम् २ निहतेषु तुर्यो धेनुहते दुर्योधने तदा ॥ पृथिव्यां पांडवेयस्य निःसपत्ने कृत्ये युधि ३ विदुते शिविरे  
शून्ये प्राप्ते यशसि चोत्तमे ॥ किं नु तत्कारणं ब्रह्मन येन कृष्णो गतः पुनः ४ न चैतत्कारणं ब्रह्म न लंपवि प्रतिभाति मे ॥ यत्रागमदमेयात्मा स्वयमेव जनार्दनः ५ तत्त्वतो वै  
समाचक्ष्व सर्वमध्वर्युस्तम ॥ यच्चात्र कारणं ब्रह्म न कार्यस्यास्य विनिश्चये ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ त्वदुक्तोऽयमनुप्रश्रोयन्मां पृच्छसि पार्थिव ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि  
यथा वद्वरतर्षभ ७ हतं दुर्योधनं दृष्ट्वा भीमसेनेन संयुगे ॥ व्युत्क्रम्य समयं राजन धार्तराष्ट्रं महाबलम् ८ अन्यायेन हतं दृष्ट्वा गदायुद्धेन भारत ॥ युधिष्ठिरं महाराजमहद्भ  
यमथा विशत् ९ चिंतयानो महाभाग गांधारीं तपसान्विताम् ॥ घोरैण तपसा युक्तां त्रैलोक्यमपि सादहेत् १० तस्यार्चितयमानस्य बुद्धिः समभवत्तदा ॥ गांधार्याः  
क्रोधदीप्तायाः पूर्वं प्रशमनं भवेत् ११ सा हि पुत्रवधं श्रुत्वा कृतमस्माभिरीदृशम् ॥ मानसेनाग्निना कुद्धा भस्मसात्नः करिष्यति १२ कथं दुःखमिदं तीव्रं गांधारी संप्रशक्ष्य  
ति ॥ श्रुत्वा विनिहतं पुत्रं छलेनाजिह्वयोधिनम् १३ एवं विचिंत्य बहुधा भयशोकसमन्वितः ॥ वासुदेवमिदं वाक्यं धर्मराजोऽभ्यभाषत १४ तव प्रासादाद्गोविंदराज्यं नि  
हतकंठकम् ॥ अप्राप्य मनसाऽपीदं प्राप्तमस्माभिरच्युत १५ प्रत्यक्षं मे महाबाहो संग्रामे लोमहर्षणे ॥ विमर्दः सुमहान् प्राप्तस्त्वया यादवनंदन १६ त्वया देवासुरे युद्धे  
वधार्थममरद्विषाम् ॥ यथा साह्यं पुरादत्तं हताश्वविबुधद्विषः १७ साह्यं तथा महाबाहो दत्तमस्माकमच्युत ॥ सारथ्येन च वाष्पेयं भवता हि घृतावयम् १८ यदि न त्वं  
भवेन्नाथः फाल्गुनस्य महारणे ॥ कथं शक्यो रणे जेतुं भवेदेष बलार्णवः १९ गदाप्रहाराविपुलाः परिघैश्चापिताडनम् ॥ शक्तिभिर्भिदिपालैश्च तोमरैः सपरश्वधैः २०

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ हेतुकारणसंयुक्तैः हेतवो दृष्टा अपराधाः कारणानि जट्टान्यवशं भावी नितैर्युक्तानि तैः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ प्रायादगच्छत् ३३ । ३४

अस्मत्कृते त्वया कृष्णवाचः सुपुरुषाः श्रुताः ॥ शस्त्राणां च निपातावैवज्रस्पर्शोपमारणे २१ ते च ते सफला जाता हते दुर्योधनेऽच्युत ॥ तत्सर्वं नयथानश्येत् पुनः कृष्ण  
तथा कुरु २२ संदेहदोलां प्राप्तं नश्चेतः कृष्णजये सति ॥ गांधार्या हि महाबाहो क्रोधं बुद्धयस्वमाधव २३ सा हि नित्यं महाभागा तपसो ग्रेण कर्षिता ॥ पुत्रपौत्रवधं श्रुत्वा  
ध्रुवं संप्रवक्ष्यति २४ तस्याः प्रसादनं वीरप्राप्तकालं मतं मम ॥ कश्च तां क्रोधताम्राक्षीं पुत्रव्यसनकर्षिताम् २५ वीक्षितुं पुरुषः शक्तस्त्वामृते पुरुषोत्तम ॥ तत्र मे  
गमनं प्राप्ते रोचते तव माधव २६ गांधार्याः क्रोधदीप्तायाः प्रशमार्थमरिंदम ॥ त्वंहि कर्ता विकर्ता च लोकानां प्रभवो व्ययः २७ हेतुकारणसंयुक्तैश्च वाक्यैः कालसमीरितैः ॥  
क्षिप्रमेव महाबाहो गांधारीं शमयिष्यसि २८ पितामहश्च भगवान् कृष्णस्तत्र भविष्यति ॥ सर्वथा ते महाबाहो गांधार्याः क्रोधनाशनम् २९ कर्तव्यं सात्वतां श्रेष्ठपांडवानां  
हितार्थिना ॥ धर्मराजस्य वचनं श्रुत्वा यदु कुलोद्बहः ३० आमं व्यदारु कं प्राहरथः सज्जो विधीयताम् ॥ केशवस्य वचः श्रुत्वा त्वरमाणोऽथ दारुकः ३१ न्यवेदयद्रथं सज्जं के  
शवाय महात्मने ॥ तं रथं यादवश्रेष्ठः समारुह्य परंतपः ३२ जगाम हास्तिनपुरं त्वरितः केशवो विभुः ॥ ततः प्रायान् महाराजमाधवो भगवान् रथी ३३ नागसाह्वयमा  
साद्य प्रविवेश च वीर्यवान् ॥ प्रविश्य नगरं वीरो रथघोषेण नादयन् ३४ विदितं घृतराष्ट्रस्य सोऽवतीर्य रथोत्तमात् ॥ अभ्यगच्छददीनात्मा घृतराष्ट्रनिवेशनम् ३५ पूर्वं  
चाभिगतं तत्र सोऽपश्यदपि सत्तमम् ॥ पादौ प्रपीड्य कृष्णस्य राज्ञश्चापि जनार्दनः ३६ अभ्यवादयदव्यग्रो गांधारीं चापिकेशवः ॥ ततस्तु यादवश्रेष्ठो घृतराष्ट्रमधोक्ष  
जः ३७ पाणिमालं व्यराजेंद्रसुस्वरं प्ररुरोदह ॥ समुहर्ता दिवोत्सृज्य वाष्पं शोकसमुद्भवम् ३८ प्रक्षाल्य वारिणान् त्रेह्याचम्य च यथाविधि ॥ उवाच प्रस्तुतं वाक्यं घृतरा  
ष्ट्रमरिंदमः ३९ न तेऽस्त्यविदितं किंचिद्बुद्धस्य तव भारत ॥ कालस्य च यथावृत्तं तत्ते सुविदितं प्रभो ४० यदिदं पांडवैः सर्वैस्तव चित्तानुरोधिभिः ॥ कथं कुलक्षयो न  
स्यात्तथा क्षत्रस्य भारत ४१ भ्रातृभिः समयं कृत्वा क्षांतवान् धर्मवत्सलः ॥ द्यूतच्छलजितैः शुद्धैर्वनवासोऽहु पागतः ४२ अज्ञातवासचर्या च नानाविधसमावृतैः ॥ अ  
न्ये च बहवः क्लेशास्त्वशक्तैरिव सर्वदा ४३ मया च स्वयमागम्य युद्धकाल उपस्थिते ॥ सर्वलोकस्य सान्निध्ये ग्रामांस्त्वं पंचयाचितः ४४ त्वया कालोपसृष्टेन लोभतो नाप  
वर्जिताः ॥ तवापराधान्नृपते सर्वक्षत्रं क्षयंगतम् ४५ भीष्मेण सोमदत्तेन बाल्हीकेन कृपेण च ॥ द्रोणेन च सपुत्रेण विदुरेण च धीमता ४६ याचितस्त्वं शमं नित्यं न च त  
त्कृतवानसि ॥ कालोपहतचित्ता हि सर्वे मुह्यंति भारत ४७ यथा मूढो भवान् पूर्वमस्मिन्नर्थे समुद्यते ॥ किमन्यत्कालयोगाद्विदिष्टमेव परायणम् ४८ माचक्षोषान् महा  
प्राज्ञपांडवेषु निवेशय ॥ अल्पोऽप्यतिक्रमो नास्ति पांडवानां महात्मनाम् ४९ धर्मतो न्यायतश्चैव स्नेहतश्च परंतप ॥ एतत्सर्वं तु विज्ञाय ह्यात्मदोषकृतं फलम् ५०

३५ कृष्णस्य व्यासस्य ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०



११।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५  
 अमूर्यापांडुपुत्रेषु न भवान्कर्तुमर्हति ॥ कुलवंशश्चर्षिडाश्च यच्च पुत्रकृतं फलम् ५१ गांधार्यास्तवैनाथपांडवे पुत्रप्रतिष्ठितम् ॥ त्वंचैव कुरुशार्दूलगांधारीचयश  
 स्विनी ५२ माशुचो नरशार्दूलपांडवान्प्रतिकिलिषम् ॥ एतत्सर्वमनुध्याय आत्मनश्च व्यतिक्रमम् ५३ शिवेन पांडवान्पाहि नमस्ते भरतर्षभ ॥ जानासि  
 च महाबाहो धर्मगजस्य यात्वायि ५४ भक्तिर्भरतशार्दूलस्नेहश्चापि स्वभावतः ॥ एतच्च कदनं कृत्वा शत्रूणां पकारिणाम् ५५ दह्यते स दिवारात्रौ न च शर्माधिग  
 च्छति ॥ त्वंचिव नरशार्दूलगांधारीचयशस्विनीम् ५६ सशोचन्नरशार्दूलः शान्तिं नैवाधिगच्छति ॥ हियाच परयाऽऽविष्टो भवेत्तं नाधिगच्छति ५७ पुत्रशोका  
 भिसंतसं दुःखि व्याकुलितेन्द्रियम् ॥ एवमुक्ता महाराज धृतराष्ट्रं प्रदूतम् ५८ उवाच परमं वाक्यं गांधारीशोककंशिताम् ॥ सौवलेयिनिबोध त्वं यत्त्वा विक्ष्यामि तच्छृ  
 णु ५९ त्वत्समानास्ति लोकेऽस्मिन्नद्य सीमंतिनी शुभे ॥ जानासि च यथाराजसि भायां मम सन्निधौ ६० धर्मार्थसहितं वाक्यमुभयोऽपक्षयोर्हितम् ॥ उक्तवत्यासि  
 कल्याणिन च ते तनयैः कृतम् ६१ दुर्योधनस्त्वया चोक्तो जयाधर्षिर्बुधवचः ॥ शृणु मूढवचो मह्यं यतो धर्मस्ततो जयः ६२ तदिदं समनुप्राप्तं तव वाक्यं नृपात्मजे ॥  
 एवं विदित्वा कल्याणिमास्मशोके मनः कथाः ६३ पांडवानां विनाशाय माते बुद्धिः कदाचन ॥ शक्ता चासि महामागे प्रथिर्षास चराचराम् ६४ चक्षुषा क्रोधदीप्तेन  
 निर्दग्धुं तपसो बलात् ॥ वासुदेववचः श्रुत्वा गांधारीवाक्यमब्रवीत् ६५ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि केशव ॥ आधिभिर्दत्तमानायामतिः संचालिता मम ६६  
 सामेव्यवस्थिता श्रुत्वा तव वाक्यं जनार्दन ॥ राज्ञस्त्वं धस्य वृद्धस्य हतपुत्रस्य केशव ६७ त्वंगातिः सहितैर्वीरैः पांडवैर्द्विपदांवर ॥ एतावदुक्ता वचनं मुखं प्रच्छाद्य  
 वाससा ६८ पुत्रशोकाभिसंतप्ता गांधारी प्ररुदह ॥ तत एनां महाबाहुः केशवः शोककंशिताम् ६९ हेतुकारणसंयुक्तैर्वाक्यैराश्वासयत्प्रभुः ॥ समाश्वास्य च गां  
 धारी धृतराष्ट्रं च माधवः ७० द्रौणिसंकल्पितं भावमवबुद्ध च तः केशवः ॥ ततस्त्वरित उत्थाय पादौ मूर्ध्ना प्रणम्य च ७१ द्वैपायनस्य राजेन्द्र ततः कौरवमब्रवीत् ॥  
 आपृच्छेत्वा कुरुश्रेष्ठ मां च शोके मनः कथाः ७२ द्रौणेः पापोऽस्त्यभिप्रायस्तेनाभिसहसोत्थितः ॥ पांडवानां विधेरात्रौ बुद्धिस्तेन प्रदर्शिता ७३ एतच्छ्रुत्वा तु व  
 चनं गांधार्या सहितोऽब्रवीत् ॥ धृतराष्ट्रो महाबाहुः केशवं केशि सुदनम् ७४ शीघ्रं गच्छ महाबाहो पांडवान्परिपालय ॥ भूयस्त्वया समेष्यामि क्षिप्रमेव जनार्दन ७५  
 प्रायात्तत्स्तु त्वरितो दारुकेण सहाच्युतः ॥ वासुदेवे गते राजन् धृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ७६ आश्वासय दमेयात्मा व्यासो लोकनमस्कृतः ॥ वासुदेवोऽपि धर्मात्मा कृत  
 कृत्यो जगाम ह ७७ शिविरं हास्तिनपुरादिदृष्टुः पांडवानृप ॥ आगम्य शिविरं रात्रौ सोऽभ्यगच्छत् पांडवान् ॥ तच्च तेभ्यः समाख्याय सहितस्तैः समाहितः ७८  
 ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि धृतराष्ट्रगांधारीसमाश्वासने त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ५३ ॥  
 ७५।७७।७८ ॥ इति शल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्षीये त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ५३ ॥

अभिहित इति शौटीरः शूरः स एव शौटीर्यमात्मानं मन्यते शौटीर्यमानी १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ आभिहितः पदामूर्ध्नि भग्नसक्थो मर्हो गतः ॥ शौटीर्यमानी पुत्रो मे किमभाषत संजय १ अत्यर्थं कोपनो राजा जातवैरश्च पांडुषु ॥ व्यसनं परमं  
 प्राप्तः किमाह परमाहवे २ ॥ संजय उवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि यथावृत्तं नराधिप ॥ राज्ञाय दुक्तं भग्रेन तस्मिन् व्यसन आगते ३ भग्नसक्थो नृपो राजन्पांसुना सो  
 ऽवगुंठितः ॥ यमयन्मूर्ध्जं स्तत्र वीक्ष्य चैव दिशो दश ४ केशात्रियम्ययत्नेन निःश्वसन्नुरगो यथा ॥ संरंभाश्रुपरीताभ्यनित्राभ्यामभिवीक्ष्य माम् ५ बाहू धरण्या  
 निष्पिष्य सुदुर्मत इव द्विपः ॥ प्रकीर्णान्मूर्ध्जं जन्धुन्व न दंतैर्दंतानुपस्पृशन् ६ गर्हयन् पांडवं ज्येष्ठं निःश्वस्येदमथाब्रवीत् ॥ भीष्मेशांतनवेनाथे कर्णेश्च मृतां वरे  
 ७ गौतमेशकुनौ चापि द्रोणे चास्त्रमृतां वरे ॥ अश्वत्थामि तथा शल्येशूरे च कृतवर्मणि ८ इमामवस्थां प्राप्तोऽस्मि कालो हि दुरतिक्रमः ॥ एकादशचमूर्धर्ता सोहमे  
 तां दशागतः ९ कालं प्राप्य महाबाहो न कश्चिदतिवर्तते ॥ आख्यातव्यं मदीयानां येन स्मिन् जीवति संयुगे १० यथाऽहं भीमसेनेन व्युत्क्रम्य समयं हतः ॥  
 बहूनि सुवृत्तं सानि कृतानि खलु पांडवैः ११ भूरिश्रवसि कर्णे च भीष्मे द्रोणे च श्रीमति ॥ इदं चाकीर्तिजं कर्म वृत्तं सैः पांडवैः कृतम् १२ येन ते सत्सु निर्वेदं  
 गमिष्यंति हि मे मतिः ॥ का प्रीतिः सत्त्वयुक्तस्य कृत्वोपाधिकृतं जयम् १३ को वासमयमेतारं बुधः संमंतुमर्हति ॥ अधर्मेण जयं लब्ध्वा को नु हृष्येत पांडितः १४  
 यथासं हृष्यते पापः पांडुपुत्रो वृकोदरः ॥ किं पुत्रमिति स्वद्य भग्नसक्थस्य यन्मम १५ रुद्धेन भीमसेनेन पादेन मृदितं शिरः ॥ प्रतपंतं श्रिया जुष्टं वर्तमानं च वं  
 घुषु १६ एवं कुर्यान्नरो यो हि स वै संजय पूजितः ॥ अभिज्ञौ युद्धधर्मस्य ममातापिताचमे १७ तौ हि संजय दुःखार्तौ विज्ञाप्यौ वचनाद्विमे ॥ इष्टं भृत्यामृताः  
 सम्यग्भूः प्रशास्ता ससागरा १८ मूर्ध्नि स्थितमभिप्राणां जीवतामेव संजय ॥ दत्तादाया यथाशक्ति मित्राणां च प्रियं कृतम् १९ अमित्रावाधिताः सर्वे को नु स्वतंतरो  
 मया ॥ मानिता बाधवाः सर्वे वश्यः संपूजितो जनः २० त्रितयं सेवितं सर्वे को नु स्वतंतरो मया ॥ आज्ञप्तं नृपमुख्येषु मानः प्राप्तः सुदुर्लभः २१ आजानेयैस्तथा  
 यातं को नु स्वतंतरो मया ॥ यातानि परराष्ट्राणि नृपाभुक्ताश्च दासवत् २२ प्रियेभ्यः प्रकृतं साधु को नु स्वतंतरो मया ॥ अधीतं विधिवद्दत्तं प्राप्तमायुर्निराम  
 यम् २३ स्वधर्मेण जिता लोकाः को नु स्वतंतरो मया ॥ दिष्ट्यानां हंजितः संख्ये परान्प्रेष्य वदाश्रितः २४ दिष्ट्यामे विपुला लक्ष्मीर्मृते खन्यगता विभो ॥  
 यदिष्टं क्षत्रवंधूनां स्वधर्ममनुतिष्ठताम् २५ निधनेन तन्मया प्राप्तं को नु स्वतंतरो मया ॥ दिष्ट्यानां हं परावृत्तो वैरात्प्राकृतवज्रितः २६ दिष्ट्यानां विमर्तिकां चिद्  
 जिह्वा तु पराजितः ॥ सुप्तं वाथ प्रमत्तं वा यथाह न्याद्विषेण वा २७ एवं व्युत्क्रांतधर्मेण व्युत्क्रम्य समयं हतः ॥ अश्वत्थामा महाभागः कृतवर्मा च सात्वतः २८



२९ वार्तिकान् वार्ताहारिणः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ चार्वाकोब्राह्मणवेषधारीराक्षसः ३८ अपचितिप्रतीकारं ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति शल्यपर्वोत्तमः  
 कृपः शारद्वतश्चैव वक्तव्यावचनान्मम ॥ अधर्मेण प्रवृत्तानां पांडवानामनेकशः २९ विश्वासं समग्रानां नय्यंगंतुमर्हथ ॥ वार्तिकांश्चाब्रवीद्राजा पुत्रस्ते सत्यवि  
 क्रमः ३० अधर्माद्रीमसेनेन निहतोऽहं यथारणे ॥ सोहं द्रोणं स्वर्गगतं कर्णं शल्याबुभौ तथा ३१ वृषसेनं महावीर्यं शकुनिं चापि सौबलम् ॥ जलसंधं महावीर्यं भग  
 दत्तं च पार्थिवम् ३२ सोमदत्तं महेश्वरं सैधवं च जयद्रथम् ॥ दुःशासनं पुरोगांश्च भ्रातृनात्मसमांस्तथा ३३ दौःशासनिं च विक्रांतं लक्ष्मणं चात्मजाबुभौ ॥ एतां  
 श्वान्यांश्च सुबहून्मदीयांश्च सहस्रशः ३४ पृष्ठतोऽनुगमिष्यामि सार्धं हीनो यथाऽध्वगः ॥ कथं भ्रातृन् हतान् श्रुत्वा भर्तारं च स्वसामम् ३५ रोह्यमाणा दुःस्वार्ता  
 दुःशलासां विष्यति ॥ स्नुषाभिः प्रस्नुषाभिश्च वृद्धो राजापितामम् ३६ गांधारी सहितश्चैव कां गतिं प्रतिपत्स्यति ॥ नूनं लक्ष्मणमाताऽपि हतपुत्रा हतेश्वरा ३७  
 विनाशं यास्यति क्षिप्रं कल्याणी पृथुलोचना ॥ यदि जानाति चार्वाकः परिव्राट्वाग्निशरदः ३८ करिष्यति महाभागो ध्रुवं चापचितिं मम ॥ समंतपंचके पुण्ये त्रिषु  
 लोकेषु विश्रुते ३९ अहं निधनमासाद्य लोकान् प्राप्स्यामि शाश्वतान् ॥ ततो जनसहस्राणि बाष्पपूर्णानि मारिष ४० प्रलापं नृपतेः श्रुत्वा व्यद्वंतादिशोदश ॥  
 ससागरवनाधोराष्ट्रं विषीस चराचरा ४१ च चालाथ सनिर्हादादेशश्चैवाविलाभवन् ॥ ते द्रोणपुत्रमासाद्य यथावृत्तं न्यवेदयन् ४२ व्यवहारंगदायुद्धे पार्थिवस्य  
 च पातनम् ॥ तदा ख्यायत तः सर्वे द्रोणपुत्रस्य भारत ॥ ध्यात्वा च सुचिरं कालं जग्मुरार्ता यथागतम् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वोत्तमः तदा पर्वणि दुर्योधन  
 विलापे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ वार्तिकाणां सकाशात् श्रुत्वा दुर्योधनं हतम् ॥ हतशिष्टास्ततो राजन् कौरवाणां महारथाः १ विनिर्भि  
 त्नाः शितैर्वाणैर्गदातोमरशक्तिभिः ॥ अश्वत्थामा कृपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः २ त्वरिता जवनैरश्वैरायोधनमुपागमन् ॥ तत्रापश्यन् महात्मानं धार्तराष्ट्रं निपा  
 तितम् ३ प्रभ्रंवायुवेगेन महाशालं यथावने ॥ भूमौ विचेष्टमानं तं रुधिरं समुक्षितम् ४ महागजमिवारण्ये व्याधेन विनिपातितम् ॥ विवर्तमानं बहुशो  
 रुधिरौघपरिप्लुतम् ५ यदृच्छयानि पातितं चक्रमादित्यगोचरम् ॥ महावातसमुत्थेन संशुष्कमिव सागरम् ६ पूर्णचंद्रमिव व्योमि तुषारावृतं मंडलम् ॥  
 रेणुध्वस्तं दीर्घभुजं मातंगमिव विक्रमे ७ वृत्तं भूतगणैर्धौरेक्यैश्च समंततः ॥ यथा धनं लिप्समानैर्भृत्यैर्नृपतिस्तमम् ८ भुक्कुटीकृतवक्रांतं क्रोधादु  
 दृतचक्षुषम् ॥ सामर्षं तं नरव्याघ्रं व्याघ्रं निपातितं यथा ९ ते तं दृष्ट्वा महेश्वरं भूतले पातितं नृपम् ॥ मोहमभ्यागमन्सर्वे कृपप्रभृतयोरथाः १० अवतीर्य  
 रथेभ्यश्च प्राद्वन् राजसन्निधौ ॥ दुर्योधनं च संप्रेक्ष्य सर्वे भूमावुपाविशन् ११ ततो द्रौणिर्महाराज बाष्पपूर्णैः क्षणः श्वसन् ॥ उवाच भरत श्रेष्ठ सर्वलोकेश्वरेश्वरम्  
 १२ नूनं विद्यते सत्यं मानुषे किंचिदेवाहि ॥ यत्र त्वं पुरुष व्याघ्रशेषे पांसुपुरुषितः १३  
 दारपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावं दीपे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ वार्तिकाणामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ चक्रमादित्यगोचरं सूर्यमंडलमिवेति ह्युपमा ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ कारणान्तरे अदृष्टरूपे सति तेन दृष्टतामग्नीविद्यं च जायत इति भावः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

भूत्वा हि नृपतिः पूर्वसमाज्ञाप्य च मेदिनीम् ॥ कथमेकोऽयं राजेन्द्र तिष्ठसे निर्जने वने १४ दुःशासनं न पश्यामि नापि कर्णं महारथम् ॥ नापितान् सुहृदः सर्वान् किमिदं  
 भरतर्षभ १५ दुःखं नूनं कृतांतस्य गतिं ज्ञातुं कथंचन ॥ लोकानां च भवान्यत्र शेषे पांसुपुरुषितः १६ एष मूर्धाभिषिक्तानामग्रे गत्वा परंतपः ॥ सत्पुत्रं सते पांसुप  
 श्यकालस्य पर्ययम् १७ कतेतदमलं छत्रं व्यजनं कचपार्थिव ॥ साचते महती सेना क्रगता पार्थिवोत्तम १८ दुर्विज्ञेया गतिर्नूनं कार्यार्णकारणांतरे ॥ यद्वै लोकगुरुर्भू  
 त्वाभवानेतां दशांगतः १९ अहुवा सर्वमर्त्येषु श्रीरुपालक्ष्यते भृशम् ॥ भवतो व्यसनं दृष्ट्वा शक्रविस्पर्धनो भृशम् २० तस्य तद्वचनं श्रुत्वा दुःखितस्य विशेषतः ॥ उ  
 वाचराजन् पुत्रस्ते प्राप्तकालमिदं वचः २१ विमृज्य नेत्रे पाणिभ्यां शोकं जवाष्पमुत्सृजन् ॥ कृपादीन् सतदा वीरान् सर्वानेव नराधिपः २२ ईदृशो लोकधर्मोऽयं धात्रा नि  
 र्दिष्ट उच्यते ॥ विनाशः सर्वभूतानां कालपर्यायमागतः २३ सोऽयं मांसमनुप्राप्तः प्रत्यक्षं भवतां हियः ॥ पृथिवीपालयित्वाऽहमेतां निष्ठां मुपागतः २४ दिष्ट्यानां हं प  
 रावृत्तो युद्धे कस्यां चिदापदि ॥ दिष्ट्याऽहं निहतः पापैश्छलेनैव विशेषतः २५ उत्साहश्च कृतो नित्यं मया दिष्ट्या युयुत्सता ॥ दिष्ट्या चास्मिन् हतो युद्धे निहतज्ञातिवां  
 धवः २६ दिष्ट्या च वोऽहं पश्यामि मुक्तान् स्माज्जनक्षयात् ॥ स्वस्तियुक्तांश्च कल्यांश्च तन्मे प्रियमनुत्तमम् २७ मा भवंतोऽत्र तप्यंतां सौहृदान्निधनेन मे ॥ यदि वेदाः  
 प्रमाणं वो जिता लोकमयाऽक्षयाः २८ मन्यमानः प्रभावं च कृष्णस्यामिततेजसः ॥ तेन न च्यावितश्चाहं क्षत्रधर्मास्वनुष्ठितात् २९ समया समनुप्राप्तो नास्मि शो  
 च्यः कथंचन ॥ कृतं भवद्भिः सदृशमनुरूपमिवात्मनः ३० यतितं विजये नित्यं देवं तु दुरतिक्रमम् ॥ एतावदुक्तावचनं वाष्पव्याकुललोचनः ३१ तूर्णं बभूव राजेन्द्र  
 रुजाऽसौ विह्वलो भृशम् ॥ तथानुद्वहाराजानं वाष्पशोकसमन्वितम् ३२ द्रौणिः क्रोधेन ज्वालयथा वह्निर्जगत्क्षये ॥ सचक्रोधसमाविष्टः पाणौ पाणिनिपीडय च ३३  
 वाष्पविह्वलावाचाराजानमिदमब्रवीत् ॥ पितामे निहतः क्षुद्रैः सुदृशं सेनकर्मणा ३४ न तथा तेन तप्यामि यथाराजं स्वयाऽद्य वै ॥ शृणु चेदं वचो मह्यं सत्येन वदतः प्र  
 भो ३५ इष्टापूर्तेन दानेन धर्मेण सुकृतेन च ॥ अद्याहं सर्वपंचालान्वासुदेवस्य पश्यतः ३६ सर्वोपायैर्हि नेष्यामि प्रेतराजनिवेशनम् ॥ अनुज्ञांतु महाराज भवान्मे  
 दातुमर्हति ३७ इति श्रुत्वा तु वचनं द्रोणपुत्रस्य कौरवः ॥ मनसः प्रीतिजननं कृपं वचनमब्रवीत् ३८ आचार्यशीघ्रं कलशं जलपूर्णं समानय ॥ सतद्वचनमाज्ञाय रा  
 ज्ञो ब्राह्मणसत्तमः ३९ कलशं पूर्णमादाय राज्ञोऽतिकमुपागमत् ॥ तमब्रवीन्महाराज पुत्रस्तव विशांपते ४० यमाज्ञया द्विजश्रेष्ठ द्रोणपुत्रोऽभिषिच्यंताम् ॥ सैन्याप  
 त्येन भद्रं ते मम चेदिच्छसिप्रियम् ४१ राज्ञो न योगाद्योद्धव्यं ब्राह्मणेन विशेषतः ॥ वर्तताक्षत्रधर्मेण ह्येवं धर्मविदो विदुः ४२



॥ ६४ ॥

राज्ञस्तुवचनं श्रुत्वा रूपः शारद्वतस्तथा ॥ द्रौणिं राज्ञो न योगेन सैनापत्येऽभ्यषेचयत् ४३ सोऽभिषिक्तो महाराजः परिष्वज्य नृपोत्तमम् ॥ प्रययौ सिंहनादेन दिशः सर्वा  
 विनादयन् ४४ दुर्योधनोऽपिराजेन्द्रशोणितेन परिहृतः ॥ तां निशां प्रतिपेदेऽथ सर्वभूतभयावहाम् ४५ अपक्रम्य तु ते तूर्णतस्मादायोधनाश्रुप ॥ शोकसंविग्रमनस  
 श्रिता ध्यानपराभवन् ४६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां शल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ॥ समाप्तं गदापर्वः शल्यपर्वश्च ॥ ॥ अतः परं सौप्तिकं पर्वं भविष्यति ॥ ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥  
 ॥ संजय उवाच ॥ ॥ ततस्ते सहिता वीराः प्रयाता दक्षिणामुखाः ॥ उपास्तमनवेलायां शिविराभ्याशमागताः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अत्राप्यादिपर्वोक्ताध्यायसंख्यावैषम्यं श्लोकसंख्यावैषम्यं च लिपिकरप्रमादादिना द्रष्टव्यम् ॥



॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्व गदापर्वच समाप्तम् ॥

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL  
(New Delhi)



See H I



*"A book that is shut is but a block"*

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY  
GOVT. OF INDIA  
Department of Archaeology  
NEW DELHI.

Please help us to keep the book  
clean and moving.